

Reg.No.

श्री:

7966

श्रीगुनन्दन परब्रह्मणे नमः

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்
அயோத்யா காண்டம்.

ஸஞ்சகை 1.

பக்கம் 119.

கொலிங்க ராஜ்யம் முதலான வ்யாக்யானங்களை அநுஸரித்து

சுண்டப்பாஜாயம் வித்வான்

. உ. வே. வே. ஸ்ரீனிவாஸாசாரியார் ஸ்வாமிகளால்,

பதினாரை, பொதுப்புரை தாற்பாயங்களுடன்

கும்பகோணம் பொதுப்பதிப்பு

பெரியபுத்தூர்

இதிஹாஸ ப்ரகடன சாலா

மூலமாய்

பெரியபுத்தூர் சிலையன்ஸ் அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

முதல் பதிப்பு 1000.

1930.

தனிப்பதிப்பு]

(Copy Right.)

[விநியோகம் 1.

श्रीः

श्रीगुणन्दन परब्रह्मण नमः

श्रामद्वाल्मीकि रामायणम् अयोध्या काण्डम्

கோலிந்த ராஜ்யம் முதலான வ்யாக்யானங்களை அநுஸர்த்து
சுண்டப்பாஜாயம் வித்வான்

உ. வே. வே. ஸ்ரீவிவாஸாசாரியார் ஸ்வாமிகளால்,

பதவுரை, பொழிப்புரை தாத்தபர்யங்களுடன்

தமிழில் மொழிபெயர்த்து

கோயமுத்தூர்

इतिहास प्रकटन शाला

மூலமாய்

கோயமுத்தூர் நிலையத்தில் அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

முதல் பதிப்பு 1000.

1930.

[தனிப்பிரதி]

(Copy Right.)

[விலை ரூபாய் 1.

श्रीगव दशरथात्मजमेव श्रीरावनि मकुलाचरं भावत ।
 श्रीतानुवाहमर्गवन्ददलायनाक्ष गम निजानर्गविनायक नमः ॥

இப்படி, ஒரு கால விசேஷத்தில் அவதிண்ணனான ஸ்ரீயப்பதி அங்குஷ்டத்துக்
காட்டின தாம் விசேஷங்களும், அவனுடைய திருவிளையாட்டுக்களும், உத்தம
காலத்தில் உண்டானவர்களுக்கும் உஜ்ஜ்வலங்களாகவே வந்திருவென்று நினைத்து,
ஸர்வலோக ஹிதபரனாகவும், பகவத் தத்த விபுல னிகித்த ஜ்ஞான ரக்தியா நிகவாஸீ
அபிஜாதனாகவும், அவனுடைய நாடி கமலத்தில் ஜாதனாயுமிருந்துள்ள ரதர்முகன்,
ராம சரித்திர பவித்திரசுமன “சதகோடி ப்ரளிஸ்கரம்” என்பதொரு ப்ரபந்தத்தை நி
மித்து அதை ஸ்ரீ ராமாதிகளைக் கொண்டு ஆதிகரிப்பிடுத்து இந்த மக்யமலோகத்தி
லும், மன்த தீராமமந்நானுமந்நான மயுகிந்நத்ய- னான வால்மீகி பகவானிளிந்த ஸ்ரீராம
தமான ஸ்ரீராம சரித்திரத்தை ப்ரவரித்திப்பிக்க நினைபிட்டவனாக, ஸ்ரீராம பக
வானை அனுப்பினான்

இப்படி, சதர்மசன் அபுத்யகந்ததால், ஸ்ரீராம பகவானிடம் உபதேசம்
பெற்ற ஸ்ரீ வால்மீகி மஹரிஷி செய்தருளின ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தையும், ஸ்ரீ பாச
வதத்தையும் அநேக மஹான்கள் செய்த ஸமஸ்க்ருத வ்யாக்யானங்களாடன் அச்சுதி
வெளியிட்டிருந்தபோதிலும், “निर्विश्यमानविभवं निमोममाद्यैः स्नातु धर्मं ममच द्रवपतं
भवन्तम् । गावः पिबन्तु गणशः कलशंवृगाशि किं नन तर्णक गणाचिग्माददनाः ॥” என்கிற
படி இந்த கைங்கர்யத்தில் அன்வயிக்க ஆனாய்விட்டு, தமிழில் ப்ரதிபாதிபா, எவ்ரிய
நடையில் தாத்பர்யமும் அச்சுதி வெளியிப்படுத்துவதாய், இதற்குரியருகிற இந்த
இதிஹாஸ ப்ரகடன சாலாவை ஆஸ்திகிகள் எல்லோரும் உண்மையாய் ஆதரித்து,
அந்த பகவானுடைய க்ருபைக்கு பாத்தர்களாகவே ணுமாய் ப்ரதிபதிக்கியாகிறது.

இப்பொழுது வைத்திருக்கும் ரக்த துணை அதிசயாக இருக்கலாதி. இம்
இந்த இதிஹாஸ ப்ரகடன சாலா உத்தேசித்திருக்கிறபடி ரகு ரக்தாதாரிகள் நீங்க
உடன்காலிலே, இப்பொழுது இருக்கும் ரக்தத் துணையை கொச்சம் குறைந்து
விடலாமென்று உத்தேசித்திருக்கிறது.

என். ஏ. ரங்கசாமி அய்யங்கார்.

॥ श्रीः॥

श्री सीतालक्ष्मण भरत शत्रुघ्न हनुमत्समेत श्रीगुणनन्दन

पद्मलक्षणे नमः

श्रीमद् वाल्मीकिरामायणे — अयोध्याकाण्डम्.

பாலகாண்டத்தில் எதஸ்மின்னுரே விஷ்ணு: இக்யாதிகளால் யதோவா இமானி என்கிற
நிருதிகளில் சொல்லப்பட்ட ஜகத்காணாக்கவமும், அஹ் வேத்ரி மஹத்மானி என்றிவை முதலிய
வைகளால் புருஷஸூக்தத்தில் சொல்லப்பட்ட மஹா புருஷத்வமும், த்வமநாதிரநி
தேவ: இக்யாதியால் அசைந்திய வைபவத்வமும், என்றிப்படி (உயர்வற உயர்வு)
ஸர்வஸமாத்தபத்வமும் சொல்லப்பட்டது.அதிக் மேநிரே விஷ்ணு இக்யாதியால் பகவான்த்
தவிய மற்றவர்கள் தாழ்த்தவர்கள் என்றும் சொல்லப்பட்டது.

இந்த அயோத்யா காண்டத்தில் தாமனாக அவதரித்த அந்த பகவான்
அவிலஹேயபுத்திர கல்யாணபுருஷதான: கெட்ட குணங்களுக்கு எதிரிடையான நல்லகுணங்
களால் நிறைந்தும் ஒரே இருப்பிடம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அல்லது,

பாலகாண்டத்தில் மேல்காண்டங்களில் சொல்லப்போகிற தர்மமான்னுஷ்டானங்
களுக்கு உபாபேகமாபுள்ள தாமாயண புருஷர்களின் மஹாகுலப்பிறப்பு, மஹா
புருஷநாயகத்தில் அநுபந்தப்பட்ட தனுர்வைத சஹஸ்ரம், மஹாகுருகின் ஆஞ்சயை
யால் செய்யப்பட்ட தாடவாக முதலிய அகக்கர்களின் நிஸைம, சிவதனுப்பங்கம்,
வைஷ்ணவ தனுஸ்விதாரம முதலிய குணங்களும் இல்லற வாழ்க்கைக்கு முக்கிய
மான இல்லற ஸம்பந்தமுட விரிவிக்கப்பட்டன. இந்த அயோத்யாகாண்டத்தில்
அவர்களால் அநுபந்தப்பட்ட பித்ருவாக்ய பரிபாலனம் முதலாகிய ஸாமான்ய
தர்மங்களும், பகவந்தேவ்ய பகவத்பாரத்ய பகவதாபிமான நிஷாரூப விசேஷ தர்மங்களும்,
சொல்லப்படுகின்றன.

அதாவது:— பகவானுக்கே சேஷமாயிருக்கை. பகவானுக்கே ஆளா
பிருக்கை, பகவத்களுக்கு சேஷமாயிருக்கை, அவர்களுக்குப் பாதகனைமா
பிருக்கை.

॥ श्रीः ॥

श्रीमद् वाल्मीकिरामायणे - अयोध्याकाण्डे

प्रथमः सर्गः ॥१॥

*गच्छता मातुलकुलं भरतेन तदानघः ।

शत्रुघ्नो नित्यशत्रुघ्नो नीतः प्रीतिपुरस्कृतः ॥ १ ॥

1 (பதவுரை)—அனघ:- தோஷமில்லாதவரும், நியத்யசுத்ருக்களான இந்திரியங்களை ஜயித்தவருமான, ஶ்ருஶ:- சத்ருக்கள், மாதுலகுலம்-மாமன் வீட்டைக் குறித்து, ગच्छता- போகின்ற, भरतेन-பாதனால், तदा- அப்பொழுதே (தான் போகிற பொழுதே) प्रीतिपुरस्कृत:- அன்பினால் ஏவப்பட்டவராக, नीत:- அழைத்துக்கொண்டு போகப்பட்டார்

1 (பொழிப்புரை)—கேசவ மஹாராஜாவின் பட்டணத்திற்கு பாதன் போகும் பொழுது அவர், பாபமில்லாதவரும், நியத்ய சத்ருக்களை ஜயித்தவரும், அன்பினால் ஏவப்பட்டவருமான, சத்ருக்களைக் கூட அழைத்துக்கொண்டு போனார்.

* இவ்விடத்தில் "गच्छता" என்று நிகழ்காலத்தைக் குறித்தமைபால் பாதனுடைய செல்லுகைக்குப் பாதாதன்யமும், அதே காலத்தில் சத்ருக்களும் சென்றான் என்று சத்ருக்களனுடைய செல்லுகைக்கு அப்பாதாதன்யமும், ஏற்படுவதால் பாதன் போகிற பொழுதே சத்ருக்களனுடைய பாதனுடையவஸ்திரம் முதலானவைகள் போல் அவனுக்குப் பாததிரைகூப்போனென்று ஏற்படுகிறது

"भरत" என்கிற பதத்தினால், வலிஷ்டர் முன்றுகாலத்தையும் நிகழ்ந்தானி யாகையால், கைகேயி வரத்தினால் பட்டாபிஷேகமில்லாமல் ராமன் காட்டித்துப் போகும்படியும் அவசரமாயுள்ளது லட்சுமணனும் ராமனுடன் போகுமாபடியும் இவர்களைவிட்டுப்பிரிந்த துக்கத்தினால் தசரதர் ஸ்வர்க்கம் போகுமாபடியும் ஏற்படும் காலத்தில் ராமனுடைய ஆஜ்ஞாபிரஸேயே இவன் ராஜ்யபரிபாலனம் பண்ணப் போகிறானென்று (विमर्ति रात्र्यमिति भरतः) நாமகரணம் செய்திருப்பது காணப்படுகிறது.

"तदा" என்பதினால் பாதனுடைய ப்ரயாணத்திற்கு அதுகூலமான நகிர தாராபலன்கள் பார்க்கப்பட்டன வெயொழிய சத்ருக்களனுக்கு அவைகள் பார்க்கப்பட வில்லை என்று ஏற்படுகிறபடியானும், மாமன் வீட்டைக்குறித்து பாதன் போகும் காலத்தில் என்பதில், மாமன் வீட்டைக்குறித்து என்று இரண்டாம் வேற்றமை யால் பாதனுக்கு உத்தேசியமாயிருப்பதால்தான் சத்ருக்களனுக்கு உத்தேசயம என்றும் பாதவத பாதத்திரியம் விசேஷித்துக்காட்டப்பட்டது.

"प्रीति पुरस्कृतः"—ஜேஷ்டனை கவிஷ்டன் பின்புடைய வேண்டுகொண்டிருந்தானி யுமுறை இருந்தபோதினுடைய அதற்காக சத்ருக்களின் பாதனைப்பின் புடையவில்லை. அதுனால் அவரிடத்திலுள்ள அன்பினால் ஏவப்பட்டவராகவே சென்றார். அயோத்தியி லிருந்தால் பாதனைக்கரியத்தை எல்லாநாடு பிரித்துக்கொள்ளுவார்கள்; பாதனுடன் போவோமானால் தான் ஒருவனே எல்லா கைங்கரியத்தையும் அந்நாவிக்கக்கூடு மென்று பித்திரினால் பிரேரணம் செய்யப்பட்டவர்.

स तत्र न्यवसद्भ्रात्रा सह सत्कारसन्कृतः ।
मातुलेनाश्वपतिना पुत्रस्नेहेन लालितः ॥ 2 ॥

तत्रापि निवसन्तौ तौ तर्प्यमाणौ च कामतः ।
भ्रातरौ स्मरतां वीरौ वृद्धं दशरथं नृपम् ॥ 3 ॥

राजापि तौ महातेजाः सम्मार प्रोषितौ सुतौ ।
उभौ भरतशत्रुघ्नौ महेन्द्रवर्णोपमौ ॥ 4 ॥

2 (ப-ரை) ச:- அந்த பாதன், மாதுலேன-மாமனான், அஷ்வபதினா-புதாஜித் ராஜாவினால், புத்ரஸ்னேஹேன லாலித:- புத்திரான்போல் அன்பு பாராட்டப்பட்டும், ஶ்ராத்ர சஹ- தமபியான சத்ருக்ன ஹேநிகூட, சத்காரசத்கூத:- மரியாதை செய்வதினால் பெருமைப்படுத்தப்பட்ட பிர, தத்ர-அந்த கெகய நகரத்தில், ந்யவசத்-வாஸம் செய்தார்.

3 (ப-ரை) தத்ர- அந்த மாமன் க்ருஹத்தில், நிவசந்தௌ அபி- வஸித்துக்கொண்டிருந்தார, காமத:- இஷ்டமான வஸ்துக்களினால், தர்ப்யமாணௌ-ஸந்தோஷப்படுத்தப்பட்டிருந்தாரும், வீரௌ-ஞாக்கான, தௌ ஶ்ராத்ரௌ- அந்த பாதாக்கான பாத சத்ருக்னர்கள், வுத்த-கிழவான, தசரத நூப-சுந்த ராஜாவை, ஶ்மரதா-நீனைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

4 (ப-ரை) மஹதேஜா:-அதிசுப்பாவமுள்ள, ராஜா அபி-சுந்த மஹாராஜாவும், மஹேந்த்ரவரணோபமௌ-இதிகரணுக்கும், வநூனனுக்கும், ஒப்புற்றவர்களும், த்ரோபிதௌ-தேசாதிகாரம் சென்றிருக்கின்றவர்களுமான, ஶ்ரதசத்ருஶ்ரௌ-பாதன், சத்ருக்னன் ஆகிய, உமௌ சுதௌ-இரண்டு புத்திரர்களையும், சம்மார-நீனைத்துக்கொண்டிருந்தார்.

2 (பொ-ரை) அந்த பாதன் மாமாவாகிய கெகய ராஜாவினால் புத்திரரிடத்தில் வைக்கக்கூடிய ஸ்நேககத்தினால் சீராட்டப்பட்டும், தமபியாகிய சத்ருக்னனுடன் மரியாதைசெய்யப்பட்டு வந்து பெருமைப்படுத்தப்பட்டும், அங்கு வஸித்தார். அல்லது (ஶ்ராத்ரசஹ-தமயனாகிய ஸ்ரீ ராமபிரானை எப்பொழுதும் நீனைத்துக்கொண்டே வாஸம் செய்தார் என்றும் சொல்லலாம்).

3 (பொ-ரை) அங்கு வஸித்துக்கொண்டிருந்த பாதாக்கான பாத, சத்ருக்னர்கள், மாமாவினால் (புதாஜித்தினால்) இஷ்டமான வஸ்துக்களைக்கொடுத்து ஸந்தோஷப்படுத்தப்பட்டிருந்தாரும் கிழவான சசுந்த ராஜனை நீனைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அதாவது:- மஹாராஜா கிழவானாகையால் ராஜ்ய பரணம் செய்ய சக்தியுற்றவராய் ஒருக்கால் ஸ்ரீ ராமனுக்கு யுவராஜ பட்டாபிஷேகம் செய்விக்கலாமென்றும், இந்த ஸமயத்தில் நாம் மஹாராஜாவுக்குக் கைங்கர்யம் செய்ய வோமல் போய்விட்டதென்றும், மஹாராஜாவின நீனைவு அவர்களுக்கு உண்டானதென்று கருதுக.

4 (பொ-ரை) மஹாப்பாவமுள்ள தாதக மஹாராஜாவும், இதிகர வநூனர்கள் போல் குதறையற்ற அன்புள்ளவர்களும் தேசாதிகார சென்றிருக்கிறவர்களுமான பாத சத்ருக்னன் என்கிற இரண்டு பிள்ளைகளையும் நீனைத்துக்கொண்டிருந்தார்.

सर्व एव तु तस्येष्टाश्चत्वारः पुरुषर्षभाः ।
स्वशरीराद्विनिर्वृत्ता श्वत्वार इव बाहवः ॥ 5 ॥

तेषामपि महातेजा रामो रतिकरः पितुः ।
स्वयंभूरिव भूतानां बभूव गुणवत्तरः ॥ 6 ॥

*स हि देवैरुदीर्णस्य रावणस्य वधार्थिभिः ।
अर्थितो मानुषे लोके जज्ञे विष्णुः सनातनः ॥ 7 ॥

5 (ப-ரை) சுவார்:-நான்கு பாகரமாகவிருக்கிற, புவர்ஷா: சர்வ-அந்த புருஷ சிசேஷ்டர்கள், எல்லோரும், (விக்யாஸமில்லாமல்) தச்ய-அந்த தசாத மஹராஜா வுக்கு, சுவாசரி-தன்னுடைய சரிசத்திலிருந்து, வினிர்வூதா:-வெளிவந்திருக்கிற, சுவார்: வாஹ:இவ-நான்கு கைகள் போல், இயூ:-பிரியமுள்ளவர்களாக, (அசந்-இருந்தார்கள்).

6 (ப-ரை) பூதானா:-பிராணிகளுக்குள், சுவய்மூ: இவ-பாமா போல், தेषா அபி-அந்த நால்வருக்குள், குணவத்तर:-மிகவும் மேன்மையான குணமுள்ளவராயும், மஹாஜா:- அதிகமான தேஜஸ்ஸையுடையவருமான, ராம:-ஸ்ரீ ராமன், பிது:-பிதாவான தசாத மஹராஜனுக்கு, ரதிகர:-மிகவும் மேன்மையான பிரீதியை அளிக்கிறவராக, வமூ-இருந்தார்.

7 (ப-ரை) உதீர்ஸ்ய-மிகவும் செருக்குள்ளாவன, ராவணஸ்ய-இராவணனுடைய, வதார்திभि:-ஸம்ஹாரத்தை விருமபின, தேவ:-தேவர்களினால் அர்தித:-பார்த்திக்கப்பட்டவரும், சனாதன:-சீத்தியனுமான, விஷ்ணு: ஹி-வேதப்பரவித்தருளவருந், எங்கும் கிராமக வருமான பகவானன்றோ! மானுஷ் லோக-மனுஷ்ய லோகத்தில், ச:-அந்த ராமனாக, ஜஜ்-அவதரித்தார்.

5 (பொ-ரை) ராம லட்சுமண பாத சகருகண்களான நான்கு புருஷாதகர்கள் எல்லோரும் தசாத மஹராஜனுக்கு தன் சரிசத்தில் உள்ளவரான நான்கு கைகள் போல் பிரியமாகவெய்ிருந்தார்கள்

6 (பொ-ரை) பிராணிகளுக்குள் பரமமபோல், அவரால்வருக்குள், மிகவும் குணமுள்ளவராயும், மஹா 'தேஜஸ்ஸு' முள்ளவருமான ஸ்ரீராமன் பிதாவாகு மெனான பிரீதியை விளைவித்துக்கொண்டிருந்தார்.

7 (பொ-ரை) மிகவும் அறங்கரமுள்ள இராவணனை ஸஹாரமயன்ன வென்று மென்று, தேவர்களினால் பார்த்திக்கப்பட்டவரும், சீத்திய நுமான மஹாவிஷ்ணுவே அந்த ஸ்ரீராமனாக அவதரித்தார். (ஆதலாலன்றோ நான்கு குரவர்களுக்குள் மிகவும் சிறந்த குணமுள்ளவரும், பிதாவாகு அதிக பிரீதி செய்யவருமாக இருந்தார்.)

* (7) "ச:-ஜஜ்"-காமபுலமான ஜென்மமில்லை யென்று பரமான பரவித்தன் கம்வச்யருக்கும் இவ்வருகாய் வந்து சிறுகுதான் என்றாய்.

இப்படிக்குப் பிறக்கைக்கு அடியென்னென்னில் அர்திதி:- எங்கிறது, அவர்கள் இரப்புக்காக என்றபடி.

இரப்புத்தான் இச்சையையும் பிறப்பிக்குமாகுகே. "ஐநாஸுதீத" விறே.

"தேவ:-" தங்கள் காரியத்திற்காக இரூதுப் பிறக்கப்பன்னி காரியம்தலைக்கட்டின வாறே விரிபிட்டு இவ்ராமு என்று இருந்திருக்கக்கூடும்.

कौसल्या शृगभे तेन पुत्रेणामितेजसा ।
यथा वरेण देवानामदितिविज्रपाणिना ॥ 8 ॥

स हि रूपोपपन्नश्च वीर्यवाननसूयकः ।
भूमावनुपमः सूर्यगुणैर्दशरथोपमः ॥ 9 ॥

8. (ப-ரை) அமரதேவன்- அளவற்ற பராக்ரமமுள்ளவரான, நென் புத்ரன்- அந்தராமனென்கிற பிள்ளையினால், கௌசல்யா- கௌசல்யா தேவியானவள், தேவானா வரேண- தேவர்களுக்கும் சிறந்தவனுன, வஜ்ரபாணி- வஜ்ரபாடித்தக்கைக்கையில் கொண்ட இந்திரனுலெ அடிகளியா- அதித தேவியோல, சூர்ய- விளங்கினான்.

9. (ப-ரை) ஹி- ஏனென்றால், ச:- அந்த ஸ்ரீராமன், ரூபோபபன்ன:- அழகுள்ளவர், வீர்யவான்- விராமரில்லாதவர், (கல்தூரி மணமபோல் தான் விகாரத்தையடையாமலே பிறர்களுக்கு விகாரத்தைச் செய்யக்கூடியவர்.) அனசூயக:- அனசூயை இல்லாதவர் மூம்- பூமியில், அநுபம:- சிறந்த, சூர்- பிள்ளை, சூன:- மற்ற குணங்களினாலும், தசரதோபம:- தசரத மஹா ராஜனிற்கு ஒப்பினவர். (அல்லது தச:- பசுவாகிற கருமன், ரத:- வாழ்நனமாக உடைய ரதாயனனுக்கொப்பானவர்.)

8 (பொ-ரை) அளவற்ற பராக்ரமமுடைய அந்தராமனென்கிற பிள்ளையினால், தேவர்களுக்கும் சிறந்தவனும், வஜ்ரபாடித்தக்கையில் கொண்டவனுமான இந்திரனால் அதித தேவியோல கௌசல்யா தேவி விளங்கினான்.

9 (பொ-ரை) ஸ்ரீராமன் மிகவும் அழகுள்ளவர், வீர்யமுள்ளவர், அனசூயை இல்லாதவர், பூமியில் சிறந்தபிள்ளை, குணங்களினால் தசரதருக்கு உமானமானவர். அனசூயை:- எல்லகுணமுள்ளவர்காடத்தில் தேவாஷம் ரூபமாகச் சொல்வது.

“उदीर्णस्य रावणस्य” பராவஹனுன பையல் தானை வரபலத்தாலே அழியச்செய்ய வேண்டியபடி விஞ்ஞினபடி.

“वृथार्थिभिः” காங்கள் பட்ட நலிவாலே திருவுள்ளத்திற்குப் பொருத்தவற்றை யும் விண்ணப்பம் செய்தார்கள். ஒருவனை அழியச்செய்ய ஒரு நாடாகப்பிண்டிக்கு மரத்தில் ஆகாதொன்று அழியச்செய்தான் அத்தனை.

“अर्थितः” தன்னடிச்சோதிக்கு எழுந்தருளுந்தனையும், திருவுள்ளத்தில் பட்டுக் கிடந்தது இதுவே. அர்தித:- உபாஸித்தவர்களால்.

“मानुषे लोके” ஆக்கான தேவர்கள் மனுஷ்ய கருத்திற்குச் சர்க்கிபண்ணி பூமியில் இழிய அருவருத்து ஒன்றை யோசனைக்கு அவ்வருகே தின்று நின்றவர்கள். அவர்கள் மனுஷ்ய ஸ்தானத்திலே ஆயுடியான தத்துவம் கிடர்! இங்கு வந்து பிறந்தது என்றபடி. மனிசருக்குக் தேவியோலாக தேவர்க்கும் தேவாஸிதம்.

स च नित्यं प्रशान्तात्मा मृदुपूर्वं प्रभाषते ।
उच्यमानो ऽ पि परुषं नोत्तरं प्रतिपद्यते ॥ 10 ॥

*कथंचिदुपकारेण कृतैनैकेन तुष्यति ।
न स्मरत्युपकाराणां शतमप्यात्मवत्तया ॥ 11 ॥

10 (ப-ரை) ச:-அந்த ஸ்ரீ ராமன், நிய்-எப்பொழுதுமே, ப்ரான்தா-கோப மில்லாத ஸ்வபாவமுள்ளவர், பரुष-கடுமையாக, உச்யமானோ ஽ பி-பிறரால் சொல்லப் பட்டபோதிலும், உத்தர்-பதிலை, ந ப்ரதிபத்யதே-சொல்லுகிறதில்லை, ஆனால், மூதுபூர்வ-இனிமையாகவே, ப்ரமாஸதே ச-பேசுகிறார்.

11 (ப-ரை) ஆத்மவத்தயா-நல்ல ஜ்ஞானமுடையவராகையால், கயங்கி-எந்தவிதமாகவாவது, க்ருதே-செய்யப்பட்டிருக்கிற ஏகேன உபகாரே-ஒரு உபகாரத்தினாலேயே, துஸ்யதி-ஸந்தோஷப்படுகிறார், அபகாரா-அபகாரங்களுடைய, ஶதம் அபி-அநேகத்தையும், ந ஸ்மரதி-நினைக்கிறதேயில்லை.

10 (பொ-ரை) ஸ்ரீராமன் எப்பொழுதுமே கோபமில்லாத ஸ்வபாவமுள்ளவராகையால் பிறரால் கடுந்து பேசப்பட்டபோதிலும், அவர்களுக்கு பதில் சொல்லாதவர், அதுமாத்திரமின்றி ம்ருதுவாகவும் பேசுகிறார்.

11. (பொ-ரை) நல்ல ஜ்ஞானமுள்ளவராகையால் ஒருவன் எந்த விதமாகவாவது ஒரு உபகாரம் செய்தால், எப்பொழுதுமே ஸந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டேயிருக்கிறார். மற்றவன் ஆபிரக்கணக்கான அபகாரங்களைச் செய்தபோதிலும், அவைகளை நினைக்கிறதேயில்லை.

“जज्ञे” नरलीममाति अवतारमपेालं (आनीपपलित्ततल्ल) आनीत्पुक्तमान मात्तिरामन्नु, नाट्टात् पत्तु मात्तम कर्पपवाणम् अनुपलित्तकल्ल पन्नलिरण्णु मात्तमिहे इवलन् अनुपलित्ततु:—

“ततश्च द्वादशमासे” एन्नुम्, “जातोहं यत्तवोदरान्” एन्नुम्.

“विष्णुः” वीर्यापकमान वल्लु. वीर्याप्यमान ஒரு வஸ்துவிற்கு என்னுடைய புத்திரனென்று அபிமானம் பண்ணும்படி யாயிற்று.

“सनातनः”—நித்தியமான வஸ்து. இப்படித்தன் ரூபத்தைமாற்றிக்கொண்டது.

* (11) “कयंचित्” எந்த விதமாகவாவது பூர்ணமாகச் செய்தாலும், சூறைவாகச் செய்தாலும், தற்செயலாகவாவது அல்லது மற்றொருவனுக்காகச் செய்யுமபொழுது ஸ்ரீராமனுக்கும் நேரந்தாலாவது, ப்ரயோஜநார்தத்தைக் குறித்தாவது (பதில் ப்ர

शीलवृद्धेर्ज्ञानवृद्धैर्वयोवृद्धैश्च सज्जनैः ।
कथयन्नास्त वै नित्यमस्त्रयोग्यान्तरेष्वपि ॥ 12 ॥

बुद्धिमान्मधुराभाषी पूर्वभाषी प्रियंवदः ।
वीर्यवान्न च वीर्येण महता स्वेन विस्मितः ॥ 13 ॥

12. (ப-ரை) ஶீலவृद्धை:- ஸதாசாரத்தினால் முதிர்ந்தவர்களாயும், ஶானவृद्धை:- ஜ்ஞானத்தினால் முதிர்ந்தவர்களாயும், வயோவृद्धை:- வயதினால் முதிர்ந்தவர்களாயுமிருக்கிற, சஜ்ஜன:- ஸாது ஜனங்களோடு, அஸ்த்ரயோக்யாந்தரேபி அபி- அஸ்த்ரா அப்யாஸ காலங்களின் இடைகளிலும், நித்ய- எப்பொழுதும், கதயந்- (அந்தந்த விஷயங்களை) சொல்லிக் கொண்டு, அஸ்த- இருந்தார்.

13. (ப-ரை) बुद्धिमान् சிறந்த புத்தியுள்ளவர். मधुराभाषी- மதுரமாகப் பேசும் தன்மையுள்ளவர், पूर्वभाषी- தானே முன்னால் வார்த்தை சொல்லும் தன்மையுள்ளவர், प्रियंवद:- பரியமான வார்த்தை சொல்லும் தன்மையுள்ளவர், वीर्यवान्- வீர்யமுள்ளவர், महता- மேன்மையான, स्वेन वीर्येण- தன்னுடைய வீர்யத்தினால், न विस्मित:- கர்வமில்லாதவர்.

12. (பொ-ரை) அஸ்த்ராவித்தை பயிற்சி செய்யும் காலங்களின் இடையிலேயும், ஸதாசாரத்தினால் முதிர்ந்த ஸாது ஜனங்களோடு ஸூக்ஷ்மமான ஆசா விசேஷங்களையும், மோக்ஷ விஷயமான ஜ்ஞானத்தினால் முதிர்ந்தவர்களோடு வேதாந்த அஹஸ்ய விசேஷங்களையும், வயதினால் முதிர்ந்தவர்களோடு பழைய ஸம்பந்தப விசேஷங்களையும், சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். (ஸத்தங்களில்லாமல் அவர் ஒரு க்ஷணமும் இருக்கிறதில்லை.)

13 (பொ-ரை) எல்லா ஜனங்களும் ஸூக்ஷ்மமையுமாறு லோக ஸமரக்ஷணத்தில் எப்பொழுதும் ஊக்கமுள்ளவர். எப்பொழுதும் இனிமையாகப் பேசும் தன்மையுள்ளவர். மிகவும் நீசனிடத்திலும் தானாகவே முன்னே வார்த்தை சொல்லும் தன்மையுள்ளவர். சத்ருக்களிடத்திலும் பரியமாகவே பேசும் தன்மையுள்ளவர். தன்னே அடைந்தவர்களுடைய, விரோதையை அடக்கும் ஸாமர்த்த்யம் உள்ளவர். இவ்வளவு சிறந்த ஸாமர்த்த்யம் இருந்தும் கொஞ்சமேனும் அஹங்காரமில்லாதவர்.

யோஜனத்தை உத்தேசித்தாவது) மனப்பூர்வமல்லாததாகவாவது “सकित्यं पारिहास्यवा स्तोमं हेलनमेव वा” கட்டுப்பாட்டுக்காகவாவது, பரிஹாஸத்திற்காகவாவது, பொலி உபகாரமாகவாவது, அனாதாமாகவாவது “कृतेन”- செய்யப்பட்ட அல்லது “आशंसायां भूतवच्च” என்ற ஸூத்திரத்தினால் செய்யவேண்டுமென்று இச்சிக்கப்பட்ட ஒரு உபகாரத்தினாலேயும், “वृत्ति” ஸந்தேகாஷ்யப்படுகிறது.

न चानृतकथो विद्वान्वृद्धानां प्रतिपूजकः ।

अनुरक्तः प्रजामिश्च प्रजाश्चाप्यनुरञ्जते ॥ 14 ॥

सानुकोशो जितक्रोधो ब्राह्मणप्रतिपूजकः ।

दीनानुकम्पी धर्मज्ञो नित्यं प्रहवाञ्छुचिः ॥ 15 ॥

14. (ப-ரை) (ச:- அந்த ராமன்,) ந அநுதகத:- கட்டுக்கதைகளை நீக்கினவர், விद्वानு- அறிந்தவர், वृद्धानां- முன்சொன்ன முன்று விதமான பெரியோர்களை, प्रतिपूजक:- தானேபோய் பூஜிக்கிறவர், प्रजामि:- ப்ராஜைகளினால், अनुरक्त:- விரும்பப்பட்டவர். प्रजा:च अपि- ப்ராஜைகளையும், अनुरञ्जते- விரும்புகிறார்.

15. (ப-ரை) सानुकोश:- தையுள்ளவர், जितक्रोध:- கோபத்தை ஜயித்தவர், ब्राह्मणप्रतिपूजक:-ப் ரா ம ம ண ர் க ளை (அவர்களிருக்குமிடம்போய்) பூஜிக்கிறவர். दीनानुकम्पी- ஏழைகளிடத்தில் கருணையுள்ளவர், धर्मज्ञ:- தர்மங்களை அறிந்தவர், नित्य- எப்பொழுதும், प्रहवानु-சியமமுடையவர், शुचि:- பரிசுத்தர்.

14. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமன் பொய்யான கதைகளைப் பயக்கிறதில்லை. மிகவும் ஜ்ஞானமுள்ளவர், பெரியோர்களைத் தானே போய் பூஜிக்கிறவர். ஜனங்கலிடத்தில் தான் முந்தி அன்பு வைத்து பிறகு அவர்களால் அன்பு பாராட்டப்பட்டவர்.

15. (பொ-ரை) தன் ப்ரயோஜனத்தை எதிர்பாராமல் பிறர்களுடைய, அக்கக் தைப்போக்க இச்சையுள்ளவர். கோபத்திற்கு தான் வசமாகாமல் அதை தனக்கு வசமாக்கிக்கொண்டிருக்கிறவர். வேதங்களை ஒதினவர்களையும், நன்றியு அறிந்தவர் களையும் எதிர்கொண்டு பூஜிப்பவர். ஏழைகளை எந்த ஸமயத்தில் பார்ப்பாரோ அதே இடத்தில் அதே ஸமயத்தில் அவர்களுடைய ஏழைத்தன்மையைப்போக்கும கருணையுள்ளவர். தர்மங்களை அறிந்தவர். வந்தப்ராணிகளா யிருந்தபோதிலும் 'என்னை அடைந்தால் அவர்களுக்கு அபயப்ரகாசம் செய்கிறே'னென்கிற நியமத்தை எப்பொழுதும் கொண்டவர். சுத்தியுள்ளவர். (இங்கு சுத்தியாவது பிறர்களைப் பொருளை விரும்பாமை) "यो ऽयं शुचिः स हि शुचिः नम्रवारी शुचिः शुचिः" ஜலக்கையும மண்ணையும் போட்டு அலம்புவது சுத்தியல்ல. பிறர் பொருளை ஆசைப்பட்டமை யன்றோ சுத்தி என்று மனுவல்லநுதி.

"ஸந்தோஷப்படுகிறார்" என்று நிகழ்காலத்தினால், ஒரு தடவை செய்த ப.ப.கா.ந் தினால் எப்பொழுதும் ஸந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டேயிருக்கிறார்.

"आत्मवत्तया" ஜ்ஞானமுள்ளவராகையால், லோகத்தில் அபராதம் செய்தவனை தண்டிப்பது என்றால், ஒருவரும் அபராதம் செய்யாமல் இருக்கமுடியாதாகையால் எல்லாரையும் தண்டிக்க வேண்டியவரும், என்கிற ஜ்ஞானத்தினால்.

कुलोचितमतिः क्षात्रं धर्मं म्वं बहुमन्यते ।

मन्यते परया कीर्त्या महत्स्वर्गफलं ततः ॥ 16 ॥

नाश्रयेसि रतो विद्वान्न विरुद्धकथारुचिः ।

उत्तरोत्तरयुक्तौ च वक्ता वाचस्पतिर्यथा ॥ 17 ॥

अरोगस्तरुणो वाम्पी वपुष्मान्देशकालवित् ।

लोके पुरुषसारज्ञः साधुरेको विनिर्मितः ॥ 18 ॥

16. (ப-ரை) குலோசிதமதி:- இக்ஷ்வாகு வம்சத்திற்கு உரிய தர்மத்தில் புத்தி ஈட்டையவர், ச்வக்ஷாத்ரம்-தமமுடைய கூடித்திரிய தர்மத்தை, வஹுமன்யதே-கொளவமுள்ளதாக அறிந்தவர், த:- அந்த கூடித்திரிய தர்ம அநுஷ்டானத்தாலே, பரயா கீர்त्या-உயர்ந்த கீர்த்திவழியாய், மஹு-மேன்மையான, ச்வர்க்-ஸ்வர்க்கமென்கூறப்பட உண்டாகிறதென்று, மன்யதே-அறிந்தவர்.

17. (ப-ரை) வித்வான்- எல்லாம் தெரிந்தவர், (ஆகையால்) அசுரேயசி-பயனற்ற காரியத்தில், ந ரத:-புற்றுதல் அற்றவர், ந விருத்தகதாருசி:-தர்ம விருத்தமான வின் பேச்சுக்களில் ஆசையில்லாதவர், உத்தரோத்தரயுக்தौ-லெளகிக விஷயத்திலோ, வைதிக விஷயத்திலோ (மேன்மேலும்) புத்தியில், வாசஸ்பதிர்யதா-புருஷஸ்பதிபோல், வக்தா-எல்லாம் அறிந்தவராதலால், தடங்கலில்லாமல் வயவஹாசம் செய்யக்கூடியவர்.

18. (ப-ரை) அரோ:-உடல் நோய், மன நோய் அற்றவர், தரூ:-யௌவனப் பருவமுள்ளவர், வாமீ-சிறந்த வாக்ஞானவர், வபு:மானு-மேன்மையான சரீரமுள்ளவர், தேசகாலவित्-இடம், காலம் இவைகளை அறிந்தவர், பुरुषसारज्ञ:-மனிதர்களுடைய மனக்கருத்தை அறிந்தவர், லோக-இவ்வுலகத்தில், ஈக்:-இணையற்ற, சாது:ஸாது என்று, வினிர்மித:-தீர்மானம் செய்யப்பட்டவர்.

16. (பொ-ரை) இக்ஷ்வாகு வம்சத்திற்கு உரிய தயை, தாக்ஷிண்யம், சரணாகத ஈக்ஷாணம், முகனிய தர்மங்களில் ஈகரஞ்ஞானவர். அஷ்ட சீக்ஷா சிஷ்ட பரிபாலன ஞாயமான தன் னுடைய கூத்திய தர்மத்தை நன்குநார்த்து அநுஷ்டானத்தினால் விசேஷமாய் கொளபபநித்துகிறவர். அந்த கூத்திய தர்மத்தினால் இறலோகத்தில் மேலான கீர்த்தியுடன் பரலோகத்தில் பெரிதான ஸ்வர்க்க பலமும் உண்டாகிறதென்று அறிந்தார்.

17. (பொ-ரை) சூதாட்டம் முதலான சாஸ்திர சிஷித்த கர்மங்களில் எப்பொழுதும் ஆசையில்லாதவர். லௌகிக, வைதிக விஷயமான வாத்தங்களில் மேன்மேலும் புத்தியுடன் புருஷஸ்பதிபோல் தடையில்லாமல் உபன்யாஸம் செய்யக்கூடியவர்.

18. (பொ-ரை) சோகமில்லாதவர், யௌவனமுடையவர், சிறந்த வாக்ஞானவர்

स तु श्रेष्ठैर्गुणैर्युक्तः प्रजानां पार्थिवात्मजः ।
बहिःश्चर इव प्राणो बभूव गुणतःप्रियः ॥ 19 ॥

सम्यग्विद्याव्रतस्नातो यथावत्सांगवेदवित् ।
इष्वस्त्रे व पितुः श्रेष्ठो बभूव भरताग्रजः ॥ 20 ॥

19 (ப-ரை) ஶ்ரே:— உயர்ந்த, குை:— குணங்களோடு, யுக்:— கூடின, ச:— அந்த, பார்திவாத்மஜ:— ராஜபுத்ரானு ஸ்ரீராமன், ப்ரஜாநா— ஜனங்களுக்கு, பஹி:— வெளியில் ஸஞ்சரிக்கிற, ப்ராண:— ப்ராணன்போல், குணத:— குணங்களினால், ப்ரிய:— ப்ரிய மாகவே இருந்தார்.

20. (ப-ரை) ப்ரதாப்ரஜ:— ப்ரதனுக்கு அண்ணனாகிய ஸ்ரீராமன், சமயக:— நன்றாக வித்யாவ்ரதஸ்தா:— வித்தைகளையும் ஒதி, வ்ருதங்களையும் அதுஷ்டித்து ஸமாவர்த்தனம் செய்தவர், யயாவந:— உண்மையாக, சாங்வேதவந:— அங்கங்களோடு கூடிய வேதத்தை அறிந்தவர், *இஷ்ஸ்த்ரே— பாணங்களிலும், அஸ்த்ரங்களிலும், பித:— பிதாவான தசரத மஹா ராஜாவைக்காட்டிலும், ஶ்ரே:— ச:— சிறந்தவராகவும், ப்ரபூ:— இருந்தார்.

தேசகாலங்களை அறிந்தவர், ஒருதடவை பார்த்த மாத்திரத்திலேயே மனிதர்களுடைய மனக்கருத்து யாவற்றையும் அறிந்தவர், இந்த லோகத்தில் இவ்வொருவர்தான் ஸாதுவென்று எல்லோராலும், நிச்சயிக்கப்பெற்றவர்.

19. (பொ-ரை) முன்கூறிய குணங்களையும், மற்ற நற்குணங்களையும் உடைய அந்த ராஜகுமாரான ஸ்ரீராமன், வெளியில் ஸஞ்சரிக்கிற ப்ராணன் போன்றவராக தன்னுடைய நற்குணங்களால் ப்ரஜைகளை ஸந்தோஷப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்.

20. (பொ-ரை) நன்றாய் வித்தைகளை ஒதி வ்ருதங்களையும் அதுஷ்டித்து ஸமாவர்த்தனம் செய்தவர். ஸாங்கமான (சிக்ஷா, வ்யாகரணம், சூத்ரம், நிருத்தம், ஜோதிஷம், கல்பம் என்கிற ஆறு அங்கங்களோடு கூடின) வேதத்தை உள்பட அறிந்தவர். பாணங்களையும், அஸ்திரங்களையும் ப்ரயோகம் செய்யும் விஷயத்தில் பிதாவான தசரத மஹா ராஜனைக்காட்டிலும் ச்ரேஷ்டமானவர். இந்த விஷயத்தில் ப்ரதனுக்குத் தமையன் என்ற மீற சொல்லவேண்டும்.

* “இது” — என்றால், மந்த்ரமில்லாத பாணம்.

“அஸ்” — என்றால் மந்த்ரத்துடன் கூடின பாணம்.

*கல்யாணாபிஜன: சாபுரதீன: சத்யவாகுந: ।
 வீரேரபிவினிதஸ்ச த்வீஜேர்மர்த்திதர்சிமி: ॥ 21

धर्मकामार्थतत्त्वज्ञः भूमतिमा न्यतिभानवान् ।
 लौकिके समयाचारे कृतकल्पो विशारदः ॥ 22

21. (ப-ரை) சாபு:- தோஷமில்லாதவர், (ஆகையால்) கல்யாணாபிஜன:- தன் பிறப்பினால் சுபமாக்கப்பட்ட மாத்தூ, பித்தூ வம்சங்களை உடையவர், அரீன:- (மனதைக் கலக்கக்கூடிய கஷ்டம் வராத போதிலும்) கலங்காத மனதையுடையவர், சத்யவாகு:- ஸ்தத்தியமான வாக்குடையவர், கரு:- எளிதில் ஸந்தோஷப்படுத்தக் கூடியவர், ஧்மர்த்திதர்சிமி:-தர்மம், அந்தம் இவைகளை அறிந்த, வீர:- வருத்தர்களான, த்வீஜ:- பிராம்மணர்களால், அபிவினித:- சிசுபிக்கப்பட்டவருமானவர்.

22. (ப-ரை) धर्मकामार्थतत्त्वज्ञः- அறம், இன்பம், பொருள் என்கிற புருஷார்த்தங்களின் உண்மையை அறிந்தவர், प्रतिभानवान्- புதிது புதிதாக வளரும் ப்ராஜ்ஞை அடைந்தவர், लौकिके- லோகத்தில் மட்டுமே விளங்கிவரும், समयाचारे- கட்டுப்பாடான ஆசாங்களில், कृतकल्पः- நிலையுடையவர், विशारदः- (லோகிக ஆசாங்களை அனுஷ்டிப்பதில்) ஸமர்த்தர்.

21. (பொ-ரை) எவ்வித தோஷமில்லாதவராகையால் தன் பிறப்பால் மாத்தூ, பித்தூ வம்சங்களைச் சிறப்பித்தவர். எவ்வித கஷ்டத்திலும் கலங்காத மனதை உடையவர். எவ்வித ஆபத்திலும் ஸத்தியத்தைக் கைவிடாதவர். எல்லோராலும் எளிதில் ஸந்தோஷப்படுத்தக்கூடியவர். தர்மங்களை அறிந்த பிராம்மண வருத்தர்களால் தர்மார்த்தங்களில் நன்றாகச் சிசுபிக்கப்பட்டவர்.

22. (பொ-ரை) அறம், பொருள், இன்பம் என்கிற மூன்று புருஷார்த்தங்களின் ஸ்வரூபத்தை உண்மையாக அறிந்தவர். அறிந்த விஷயத்தில் கொஞ்சமேனும் மறதியில்லாதவர். ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் அப்போதைக்கப்போது, புதிது புதிதாக வளரும் ப்ராஜ்ஞையை உடையவர். லோகிகமான ஆசாக்கட்குப் பாட்டை ஸ்தாபனம் பண்ணுகிறவர். தம்முடைய குலத்திற்கு ஏற்பட்ட அந்த லோகிக ஆசாரத்தை தாமும் அனுஷ்டிப்பவர்.

(தர்மார்த்த காமங்களின் உண்மையான ஸ்வரூபமாவது, அவாவர்களுக்கு ஏற்பட்ட வர்ணாசிரம தர்மங்களை அவாவர்களை செய்யவேண்டியது. சாஸ்திர விருத்தமில்லாத காமத்தை அநுபவிப்பது, நல்லழியில் தன்ம ஸம்பாதிப்பது என்பதுதான்)

* “கல்யாணாபிஜன:-” சுபங்களுக்கெல்லாம் இருப்பிடம். தன்னை ஆராயித்தவர்களுக்கு சுபங்களை உண்டுபண்ணுகிறவர் என்றும் சொல்லலாம்.

निभृतः संवृताकारो गुप्तमन्त्रः सहायवान् ।

अमोघकरो धर्षश्च त्यागसंयमकालवित् ॥ 23

दृढभक्तिः स्थिरप्रज्ञो नासद्व्याही न दुर्वचाः ।

निस्तन्द्रिप्रमत्तश्च स्वदोषपरदोषवित् ॥ 24

23. (ப-ரை) நிபுத:- வணக்க முள்ளவர். சுவ்ரதகார:- மறைக்கப்பட்ட அபிப்
பிராயத்தைபுடையவர், குப்தமந்ந:- வெளிக்காட்டாத ஆலோசனையுடையவர், சதாயவாந்-
சிறந்த உதவியுள்ளவர், அமோகரோதர்ஷ:- வீணாகாத கோபத்தையும், ஸதகோஷத்தை
யும் உடையவர், த்யாகசம்யகாலவீத்- பொருளை அளிப்பதற்கும், சேர்ப்பதற்கும் உரிய
காலத்தை அறிந்தவர்.

24. (ப-ரை) துதமக்தி:- கலங்காத பக்தியுள்ளவர், ச்ரீரமுந்ந:- உறுதியான துத்
வஜ்ஞானமுள்ளவர், (ஆகையால்) ந அசத்யாஹீ- சாஸ்த்ர விருத்தமான பொருளை
கைக்கொள்ளாதவர், அல்லது கெட்ட ஜனங்களைச் சேர்க்காதவர், ந துர்வா:- கடுங்
பேசாதவர், நிஸ்தந்நி:- சோடபலில்லாதவர், அமுத:- அஜாககிதையறவா.
ஸ்வதோபரதோபவீத்- தன்னுடைய தோஷத்தையும், பிறருடைய தோஷத்தையும் அறி
கன்றவர்.

23. (பா-ரை) மிகவும் வணக்கமுள்ளவர். தன் மனதிலிருந்தும் அபிப்பிராயத்தை,
முதலியவைகளால் வெளிக்காட்டாதவர். சார்யம்முடியும் வறையில்
ஆலோசனை செய்த விஷயத்தை வெளியிடாதவர். சிறந்த மந்த்ராலோசனை உள்ள
வர். தனது கோபத்தையும், ஸதகோஷத்தையும், ஸம்மாதகச் செய்பவர். பொருளை
ஸமபாதிப்பதற்கும், ஸத்பாத்திரத்தில் தானம் செய்வதற்கும் தகுந்த காலத்தை
அறிந்தவர்.

24. (பா-ரை) கேவதா, குரு, முதலானவரிடத்தில் திருடமான பக்தியுள்
ளவர். அவ்வித பக்தியினால் உண்டான கலங்கமில்லாத துத்வஜ்ஞானமுடையவர்.
ஆகையால் சாஸ்த்ர விருத்தமான பொருளை கைக்கொள்ளாதவர். ஒருவரையும்
கடுங்கு பேசாதவர். சோடபலில்லாமல் எப்பொழுதும் சாஸ்த்ரப்பயிற்சி செய்ப
வர். ஆதலால் சாஸ்த்ரார்த்தங்களில் எப்பொழுதும் கவனமுள்ளவர் உலகத்தில்
ஜனங்கள் பிறர் தோஷங்களைப் பார்ப்பார்கள். தம் தோஷங்களைப்பார்க்கமாட்டார்
கள். ஸ்ரீராமனோவென்றால் அப்படி இல்லாமல் தன் தோஷத்தையும் பார்த்தவா.

(22-வது சலோகம்) * “प्रतिमानवान्”- “स्मृतिर्व्यतीतविषया मतिरागामिगोचरा
बुद्धिस्तात्कालिकीप्रोक्ता प्रज्ञानैकालिकीमता । प्रज्ञानवनवान्मेप शालिनी प्रतिभाविदुः” ॥ அதாவது,

“ஸ்மீதி”- என்பது இறந்த காலத்திய வஸ்துவை விஷயீகரிக்கும் ஜ்ஞானம்.

“மதி”- என்பது எதிர்காலத்திய வஸ்துவை விஷயீகரிக்கும் ஜ்ஞானம்.

“புத்தி”- என்பது நிகழ்காலத்திய வஸ்துவை விஷயீகரிக்கும் ஜ்ஞானம்.

“முந்நா”- என்பது முக்காலத்திய வஸ்துவை விஷயீகரிக்கும் ஜ்ஞானம்.

“முதிமா”- என்பது புதிது புதிதாக வளரும் ப்ரஜ்ஞானம்.

शास्त्रञ्च कृतञ्च पुस्तान्तरकोविदः ।

यः प्रहानुग्रहयोर्यथान्यायं विचक्षणः ॥ 25 ॥

मत्संग्रहप्रहणे स्थानविनिग्रहस्य च ।

आयकर्मण्युपायज्ञः संदृष्टव्ययकर्मवित् ॥ 26 ॥

25. (பு-ரை) ஶாஸ்த்ர: ச- சாஸ்த்ரத்தைபுமறிந்தவர், கृतஜ: ச- ஸித்தாந்தத்தை புமறிந்தவர், புஸ்தான்தரகோவித:- ஜனங்களின் தாதுபயங்களை அறிந்தவர், ய:- மிகவும் ப்ரஸித்தமானவர், யதான்யாய:- சாஸ்த்ர முறை தவாமல், ப்ரஹானுப்ரஹய:- (மித்தர்களைச்) சேர்ப்பதிலும், சேர்க்கப்பட்டவர்களை ரக்ஷிப்பதிலும், விசுக்ஷண:- ஸமர்த்தர்.

26. (பு-ரை) மத்ஸங்ரஹ்- ஸாதுக்களைச் சேர்ப்பதிலும், (அவர்களை) ரக்ஷிப்பதிலும், (விசுக்ஷண:- ஸாமத்தியமுடையவர்,) நிப்ரஹ்- துஷ்டர்களை சிசுப்பதினுடைய, ஸ்தானவீத் ச- ஸமயத்தையுமறிந்தவர், அயகர்மணி- (கனத்தை) ஸம்பாதிக்கும் விஷயத்தில், உபாயஜ:- உபாயமறிந்தவர், சந்த்ரஸ்த்யகர்மவீத்- (தாஸ்த்ரத்தில்) கூறியபடி பண்பு சிலவு செய்யும் விதத்தை அறிந்தவர்.

25. (பு-ரை) அங்கங்கொடு கூடிய வெதங்களைக்காச மற்ற மீமாம்ஸை, தர்க்க சாஸ்த்ரம், புராணம், தம் சாஸ்த்ரம் என்று சொல்லப்பட்ட சாஸ்த்ரங்களை பும அறிந்தவர். ஸித்தாந்தங்களை நன்றிய அறிந்தவர். மனிதர்களைப் பாதிக்க முத்திரத்திலேயே, இவன் நல்லவன், இவன் கெட்டவன், என்று அவரவர்களின் தாதுபயத்தை அறிந்தவர். உலகத்தில் ப்ரஸித்திபெற்றவர். சாஸ்த்ர முறைதவாமல் ஸ்நேஹிகர்களைச்சேர்த்து சேர்த்தவர்களை ரக்ஷிக்க வல்லமைமுடையவர். (இவ் விடத்தில்) சாஸ்த்ரமாவது. அங்கங்கொடு கூடிய வெதங்கொழிய மற்ற மீமாம்ஸை, உபாயம், புராணம், தம்சாஸ்த்ரம் என்கிற நான்கு வித்பாஸ்தானங்கள். வனெனில், சாஸ்த்ரவீத்- என்று முத்தியே கூறப்பட்டிருக்கிறபடினும்.)

26. (பு-ரை) ஸாதுக்களைச் சேர்ப்பதிலும், ரக்ஷிப்பதிலும் ஸாமத்தியமுடையவர். துஷ்டர்களை சிசுப்பதில் தேசகாலங்களை அறிந்தவர். உபாயமாகக் கடைக்கக் கூடிய தனத்தை ஸம்பாதிக்கும் முறைநில் உபாயம் தெரிந்தவர். அதுவாது- வண்டானது புஷ்பங்களுக்கு யாதொரு கெடுகலாமில்லாமல் அவைகளிலிருந்து தேனை எடுத்து சேர்ப்பது போல், இவரும் ஜனங்களுக்கு யாதொரு கிராமமில்லாமல் கப்பம் வாங்குகிறவர். ஸம்பாதித்த தனத்தை நாலிலொரு பாகமோ, புன்றிலொரு பாகமோ, பாதி பாகமோ சிலவு செய்யலாம் அதற்கு அதிகமான சிலவு செய்யக்கூடாதென்று, “கஸ்திராயஸுவாபீனம் சதுர்மாசேனவாபுந: | பாடமாஸித்விமர்வாபிவ்யயஸ்ச சோயநேவபு: ||”- என்கிற சாஸ்த்ரத்தின்படி சிலவு செய்யும் வழியை அறிந்தவர்.

श्रेष्ठं शास्त्रसमूहेषु प्राप्नो व्यामिश्रकेषु च ।
अर्थधर्मौ च संगृह्य सुखतन्त्रो न चालसः ॥ 27 ॥

वैहारिकाणां शिल्पानां विज्ञातार्थविभागवित् ।
आरोहे विनये चैव युक्तो वारणवाजिनाम् ॥ 28 ॥

धनुर्वेदविदां श्रोष्ठो लोके ऽतिरथसंमतः ।
अभियाता प्रहता च सेनानयविशारदः ॥
अप्रवृण्यश्च संग्रामे क्रुद्धैरपि सुरामुरैः ॥ 29 ॥

27. (ப-ரை) ஶாஸ்த்ரசமூஹேஷு-வேத வேதாங்கங்களிலும், வ்யாமிசுரகேஷு-காவ்ய நாடக அலங்கார முதலியவைகளிலும், ஶ்ரேஸ்த்ய-உயர்ந்த ஜ்ஞானத்தை, ப்ராஶ்ட-அடைந்தவர், அர்த்தமௌ-அர்த்தத்தையும், தர்மத்தையும், சங்க்ரஹ-விடாமல் கைக்கொண்டு, சுஶுதத்ந-ஸுகத்திற்கு அதீனராகவும், ந அலச-அ-சோம்பலற்றவராகவும் நுப்பவர்.

28. (ப-ரை) வுஹாரிகாணா-பொழுது போக்குவதைப் ப்ரயோஜனமாக உடைய, ஶில்பாநா-கைத்தொழிலை, விஜ்ஞாநாக-அறிந்தவர், அர்த்தவிபாஶி-பணத்தைச்சிலவு செய்யக்கூடிய பிரிவினையை அறிந்தவர், வாரணவாஜிநா-யானை, குதிரைகளுடைய, அரோஹ-ஏறுவதிலும், வினயே-அடக்குவதிலும், யுக்த-ஸமர்த்தர்.

29. (ப-ரை) ஧நுவேதவிதா-தனுர்வேதம் தெரிந்தவர்களில் ஶ்ரேஸ்த-மிகவும் சிறந்தவர், லோகே-உலகத்தில் (எல்லா இடத்திலும்), அதிரதஸம்மத-அதிபதிகள் மனதிற்கு ஒப்பினவர், அபியாநா-சத்தாருக்களை நோக்கி எதிர்த்துப் போகிறவர், ப்ரஹா-எதிர்ந்து அவர்களை அடிக்கிறவர், சேனாநய விசாரத-சேனையை நடத்தும் கிரமம் தெரிந்தவர், சங்க்ராமே-யுத்தத்தில், க்ருத-கோபத்தோடு கூடிய, சூரமூர-அபி-நேவாஸூரிகளாலும், அப்ரவ்ருண-ஜெயித்த முடியாதவர்.

27. (பொ-ரை) வேதங்களிலும், வேத அங்கங்களிலும், உள நுநுக்கமும், ஸம்ஸ்க்ருத, ப்ராஸ்க்ருத, பாஷா ரூபங்களான காவ்ய, நாடக, அலங்காரங்களில், சிறந்த பாண்டித்யத்தையும், அடைந்தவர் அர்த்தத்தையும், தர்மத்தையும், கைவிடாமல் காம புருஷார்த்தத்தையும் அநுபவிக்கிறவர். அர்த்த தர்மங்களை ஸாராதிப்பதிலும் சோமபலில்லாதவர். (அர்த்தத்தையும், தர்மத்தையும், ஸையாதித் துபிறகுதான் ஸுகத்தில் பற்றுகல் உள்ளவர். துனிமைமில் காமத்திற்கு வசப்படடவரல்ல.)

28. (பொ-ரை) பொழுது போக்குவதற்காக ஏற்பட்ட பாட்டுப்பாடுவது, வாத்யம் வாசிப்பது, சித்திரம் எழுதுவது முதலான கைத்தொழில்களை நன்றாய் அறிந்தவர். தர்மத்திற்கும், யசஸ்ஸிற்கும், அர்த்தத்திற்கும், தனக்குடும்பத்திற்கும் ஆக, தனத்தை யிந்துபாகமாகப்பிரித்து உபயோகப்படுத்தவேண்டுமென்று சாஸ்த்ரம் சொல்லியபடி பிரிவினையறிந்தவர். யானையே றுவதிலும், குதிரையே றுவதிலும், ஏறி அடக்குவதிலும் ஸமர்த்தர்.

29. (பொ-ரை) அதர்வண வேதத்திற்கு உபவேதமாகிய தனுர் வேதத்தை நன்

अनमूयो जितक्रोधो न दृप्तो न च मत्सरी ।

न चावमन्ता भूतानां न च कालवशानुगः॥ 30 ॥

एवं श्रेष्ठगुणैर्युक्तः प्रजानां पार्थिवात्मजः ।

समन्त्रिषु लोकेषु वसुधायाः क्षमागुणैः ॥

वुध्या बृहस्पतेस्तुल्यो वीर्येणापि शचीपतेः ॥ 31 ॥

30. (ப-ரை) அனமூய:- அஸ ஞ்யையில்லாதவர், ஜிதக்ரோ:- கோபத்திற்கு வசப் படாதவர், ந ட்ரூ:- கர்வமில்லாதவர், ந ச மத்ஸரி- த்வேஷமில்லாதவர், பூதானா- ப்ராணிகளை, ந அவமந்தா ச- அவமதிக்காதவர், ந ச காலவசானு:-காலத்திற்கு வசப்பட்டு நடக்காதவர்.

31. (ப-ரை) एवं- இவ்வாறு, பார்த்திவாத்மஜ:- ராஜபுத்திரனுன ஸ்ரீராமன், ப்ரஜானா- ஜனங்களுக்குள், ஶ்ரேஸுணை:- சேஷ்டமாதான குணங்களைவிட, யுக்த:- கூடினவர், த்ரிஸுலோகேசு- மூன்று லோகங்களிலும், சமத்:- பூஜிக்கப்பட்டவர், ஶ்மாரணை:- பொறுமை என்கிற குணங்களினால், வசுதாய:- பூமிக்கும், வுத்யா- புத்திரினால், வுஶ்யத:- ப்ருஹஸ்பதிக் கும, வீர்யே அபி- பராக்ரமத்தினால், சாசீபத:- இந்திரனுக்கும், துல்ய:- ஸமானமானவர்.

ஶ்ய அறிந்தவர்களுக்குள் சிறந்தவர். உலகமுழுவதிலும் அதிகார்களால் புகழப்பட்டவர். (அதர:- எந்தத் திக்கிலும் தைர தடையின்றி நடக்கக்கூடிய வலிமையுள்ளவர்) சத்ருருகன் வருவதற்கு முந்தியே அவர்களிருக்கும்மீம் நேரில் எதிர்த்து போகக்கூடியவர். எதிர்த்துப் போடும் ஶேனைகள் மூலமாயல்லாமல் தானே ஶேனைத் தலையில் சின்று, சத்ருருகனை அடிக்கக்கூடியவர். அப்படி அடத்த போதிலும் சத்ருக்களுக்கு துறைய முடியாமல் சக, கருட முகலாகிய வ்யூஹங்களைச் செப்து (வ்யூஹ-அவரிவகுத்தல்) சேனைகளை சிறுத்துவதில் ஸாமர்த்தியமுள்ளவர். கோபம் கொண்டு தேவாஸுரர்கள் ஶன்று சேர்ந்து வந்த போதிலும் அவர்களால் யுக்தத்தில் ஜெயிக்கமுடியாதவர்.

30. (பா-ரை) பிறருடைய மீன்மையை ஶஹிபாமையாகிற அஸ-ஞ்யையில் லாதவர். 'கோபத்திற்கு வசப்படாதவர். ஒரு சித்தத்தாலும் கர்வமில்லாதவர். பிறர்களுடைய பெருமை விஷயத்தில் த்வேஷமில்லாதவர். ப்ராணிகளை ஒருநிதக் தாலும் அவமதிக்காதவர். ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்கிற மூன்று குணங்களை ப்ர தானமாக உடைய காலத்தை அதுஸரித்து ஶத்தாதி குணங்களை அடைபாசவர். வனென்றால், தேவ ஶத்வ மூர்த்தியாகையால்.

31. (பா-ரை) இவ்வாறு இராஜபுதரான ஸ்ரீராமன், ப்ரபாணுக்குள் லோ கோத்தரமான குணங்களைவிட கூடினவர். மூன்று லோகங்களிலும் பூஜிக்கப்பட்டவர். பொறுமை என்கிற குணங்களினால் பூமிக்கும், புத்திரினால், ப்ருஹஸ்பதிக் கும, பராக்ரமத்தினால் சசிபதியாகிய இந்திரனுக்கும் ஸமானமானவர்.

तथा सर्वप्रजाकान्तैः प्रीतिसंजननैः पितुः ।
गुणैर्विरूचे रामो दीतः सूर्य इवांशुभिः ॥ 32 ॥

तमेवं व्रतसंपन्नमपृथ्व्यपराक्रमम् ।
लोकपालोपमं नाथमकामयत मेदिनी ॥ 33 ॥

32. (ப-ரை) **தथा-அவ்வாறு, சர்வப்ரஜாக்ன்தை:-எல்லாப் பரஜைகளுக்கும்ப்ரியமாயும் பிது:-பிதாவுக்கு, ப்ரீதிசன்ஜனநை:- ப்ரீதியை உண்டுபண்ணுகிறதாயுமுள்ள, குணை:- குணங்களினால், ராம:- ஸ்ரீராமன், தீத:- ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற, சூர்ய:-ஸூர்யன், அங்குமி:-இவ-கிரணங்களினால்போல், விரூசு:- விளங்கினார்.**

33. (ப-ரை) **ஏவ்- இப்படி, வ்ரதசபந்ம்-வ்ரதத்தோடு கூடினவரும், அப்ரதூய்யபராக்ரம்-தந்திக்கு முடியாத பராக்கமத்தோடு கூடினவரும், லோகபாலோபம்- லோகபாலருக்கு ஸமானந்மான, த்- அந்த ஸ்ரீராமனை, மெதீனி- பூமியானவன், நாத்- ராஜாவாக, அகாமயத் - விரும்பினான்.**

32. (பொ-ரை) **ஸ்வபாவத்தினால் ஸூரகரமுரித்தியானஸ்ரீராமன், கிழர்சொல்விய குணங்களினால் பிதாவுக்கு ப்ரீதியைச்செய்வதுபோல், ஸ்திரீ, பால, நயினர், வ்ருத்தர்கள், ஆகிய எல்லா ஜனங்களுக்கும், ப்ரீதியைச் செய்துகொண்டு ஸ்வபாவமாகவே ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற ஸூர்யன் தன்னுடைய கிரணங்களினால் ப்ரகாசிப்பது போல் விளங்கிக்கொண்டிருக்கார்.**

33. (பொ-ரை) **இப்படிச்சிறந்த குணங்களோடு கூடியிருப்பவனில் ஆரதிக் ஸம்ரக்ஷண வ்ரதத்தோடும் கூடியவரும், ஒருவராலும் அசைக்க முடியாத பராக்கரம் உடையவரும், இந்தியன் முதலிய ஸகல லோகபாலர்களுக்கும் ஸமான நுமான அந்த ஸ்ரீராமனை, பூமிரினுள்ள ஸ்வ ஜனங்களுட ராஜாவாக விருப்பினர்.**

இவ்விதம் ராமஸு “सीतयासाथं विजहारवहून् ऋतून्” என்று பாலகாண்டத்தில் சொல்லியபடி வீழையுடன் ஸ்ரீராமஸைத்தேவ்ரதம்போல் தவிராமல் கட்டிக்கொடுப்பாரும், விஜோதிகளைப்போக்கி தன்னுடைய போகத்தை ஆச்சரிக்கருக்குக் கொடுப்பாரும், * போகத்திற்கு உபயோகமான ஸமஸ்த ஸாதனங்களோடு கூடிவவாரும், † வீதா ஸூரபாயன மஹாலக்ஷ்மியை பங்கத்தில் வைத்துக்கொண்டவரான அந்த ஸ்ரீராமனைத் தானும் அநுபவிக்க வேண்டுமென்று பூமிரிஜாட்டியாரும் அசைப்பட்டனர்

* இந்தப்பொருள் லோகபால என்ற பதத்தின் தாதுபாய்த்தினால் கிடைக்கிறது.

† उपमम्- என்கிற பதத்திற்கு, उप मा यस्य स:- எவனுடைய ஸம்பிபத்த லை ஸகல இரங்கிறோ என்ற வ்யாக்யாந்தியினால் கிடைக்க பொருள்.

एतैस्तु बहुभिर्युक्तं गुणैरनुपमैः सुतम् ।
दृष्ट्वा दशरथो राजा चक्रे चिन्तां परंतपः ॥ 34 ॥

अथ राज्ञो बभूवैवं वृद्धस्य चिरजीविनः ।
प्रीतिरेषा कथं रामो राजा म्यान्मयि जीवति ॥ 35 ॥

एषा ह्यस्य परा प्रीतिर्हृदि संपरिवर्तते ।
कदा नाम सुतं द्रक्ष्याम्यभिषिक्तमहं प्रियम् ॥ 36 ॥

34. (ப) எதெ:- இந்த முன் சொல்லப்பட்ட, बहुभि:- அநேகங்களான, अनुपमै:- சிகரற்ற
गुणै:- குணங்களோடு, युक्त:- கூடியிருக்கிற, सुत:- புத்ரனை, दृष्ट्वा- பார்க்கு, परंतप:-
சத்ருக்களை அடக்கவல்ல, दशरथ:राजा- தசரத மஹாராஜன், चिन्ताम्- தனக்குள்
ஆலோசனையை, चक्रे- செய்தார்.

35. (ப) अथ- அந்நகு, मयि- நான், जीवति सति- ஜீவித்திருக்கும் காலத்திலேயே, राम:-
ஸ்ரீராமன், कथं- எப்படி, राजा-அரசனாக, स्यात्- ஆவான், इति- என்று, एषा- இந்த
प्रीति:- ஆசையானது, वृद्धस्य- முதிர்ந்தவராய், चिरजीविन:- வெகுநாள் பிழைக்க ராஜ:-
தசரதருக்கு, एवं- இவ்விதமாக, बभूव- உண்டாயிற்று.

36. (ப) अहं- நான், प्रियम्- இஷ்டனான, सुतं- பிள்ளையை, अभिषिक्तं- பட்டாபிஷேகம்
செய்யப்பட்டவனாக, कदा नाम- எப்பொழுது, द्रक्ष्यामि- பார்க்கப்போகிறேனோ, (इति-
என்று) एषा- இந்த, परा- மேலான, प्रीति:- ஆசையானது, (सिक्तयानां) अस्व-
இந்த தசரதருடைய, हृदि- மனத்தில், संपरिवर्तते- நன்றாகத் துடர்ச்சியாக நடையாடு
கிறது.

34. (பொ-ரை) இவ்விதம் முன் சொல்லிய அளவற்ற, ஒப்பற்ற குணங்களோடு
கூடிய, தன்னுடைய புத்ரனான ஸ்ரீராமனைப்பார்க்கு வெகுநாள் ராஜ்ய பரிபாலனம்
பண்ணி ச்ரமத்தையடைந்த அந்த தசரதன் ஒரு எண்ணம் கொண்டார்

35. (பொ-ரை) இவ்விதம், ராமனுடைய குணங்களைப்பார்க்கப்பெற்றது. “நான்
ஜீவித்திருக்கும் பொழுதே ராமன் எப்படி ராஜா ஆவான்” என்று வ்ருத்தராயும்
சிறஞ்சீவியுமான தசரதருக்கு இவ்விதம் ஆசை உண்டாயிற்று. எப்படி ராமன்
ராஜா ஆவான் என்று தசரதருக்கு எண்ணம் உண்டானது: கைகேயிக்குத்தாம்
முன் கொடுத்த வரத்தினால் ஒரு ஸமயம் இதற்கு விக்கம் உண்டாகுமோ என்ற
எண்ணத்தினால்.

36. (பொ-ரை) ‘பரியமான பிள்ளையை பட்டாபிஷேகம் செய்து நான் எப்பொ
ழுது பார்ப்பேன்’ என்ற இந்த மேலான எண்ணமானது மஹாராஜருடைய மனத்தில்
நன்றாகத் துடர்ந்து நடையாடுகிறது.

वृद्धिकामो हि लोकस्य सर्वभूतानुकम्पनः ।
मत्तः प्रियतरो लोके पर्जन्य इव वृष्टिमान् ॥ 37 ॥

यमशक्रसमो वीर्यं बृहस्पतिसमो मतौ ।
महीधरसमो धृत्यां मत्तश्च गुणवत्तरः ॥ 38 ॥

महीमहमिमां कृन्त्वामधितिष्ठन्तमान्मजम् ।
अनेन वयसा दृष्ट्वा यथास्वर्गमवाप्नुयाम् ॥ 39 ॥

37-38. (ப) லோகஸ்ய- உலகத்தின், வृத்திகாமஃ-வருத்தியை ஆண்டபடுகிறவன், லோக, சர்வ் பூதானுகம்பன:- ஸர்வ ப்ராணிகளிடத்திலும் கருணையுள்ளவன், வுஷ்டிமான்- மழை பொழியும், பர்ஜன்ய்-வ- மேகம்போல், லோக- உலகத்தில், மத்- வன்னாதர்ப்பு, ப்ரியத:- மிகவும் ப்ரியமானவன், வீர்ய- பராக்கிரம விஷயத்தில், யமசக்ரஸம்:- யமனுக்கும், இரத்தினுக்கும் ஸமானமானவன், மதௌ- புத்தியில், வுஹ்ஸ்பதீஸ்ய- ப்ருஹஸ்பதியை யொத்தவன், ஧்ருத்யா- தையத்தில், மஹீதரஸம்:- பர்வதத்திற்கு ஒப்பானவன், மத்:- என்னையெனக்காட்டிலும், குணவத்तर:- மிகவும் குணங்களையும் உடையவன்.

39. (ப) அஹ- நான், இமா- இந்த, மஹீ- புதியை, க்ருந்வா- முழுவதையும், அபிதிஸ்துநம்- ஆளுகின்ற, அத்மஜ- புத்திரனை ராமனை, அநேன வயஸா- இந்த வயதிலை, த்ருவா- பார்ப்ப யதாஸ்வர- எனக்குத்தகுந்த ஸ்வர்க்கத்தை, அவாப்துயாம்- அடைவோம்'

37-38. (பா-ஸ) மேன்மேலும் உலகத்திற்கு கன்மையை விருப்புகிறவன். ஸர்வ ப்ராணிகளிடத்திலும் கருணையுள்ளவன். மழை பொழியும் போகம்போல் வன்னையிட, உலகத்தில் ப்ரியமானவன். பராக்கிரமத்தில் யமனுக்கும், இரத்தினுக்கும் ஒப்பானவன். புத்தியில் ப்ருஹஸ்பதீக்கு ஒப்பானவன். தையத்தில் பர்வதத்திற்கு ஒப்பானவன். என்னிலும் அதிகமான குணமுள்ளவன்.

39. (பா-ஸ) “இதன்புதி முழுவதையும் ஆண்டுகொண்டிருக்கிற என்னுடைய புத்திரனாகிய ராமனை, இந்த வயதேறி நான் பார்த்துவிட்டு, என்னுடைய ஸக்தருத்திற்குத் தகுந்த ஸ்வர்க்கத்தை நான் அடையவேண்டுமென்று” இந்த மேலான அபையானது, மனதில் நடிக்கொண்டிருக்கிறது.

इत्येतैर्विविधैस्तैस्तैरन्यपाथिवदुर्लभैः ।

शिष्टैरपरिमैर्यैश्च लोके लोकोत्तैरगुणैः ॥ 40 ॥

तं समीक्ष्य महाराजो युक्तं समुद्दिनैः शुभैः ।

निश्चिन्य सचिवैः सार्धं युवराजममन्यत ॥ 41 ॥

दिव्यन्नशिखे भूमौ च घोरमुत्पातजं भयम् ।

संचक्षे च मेधावी शरीरे चान्मनो जगम् ॥ 42 ॥

40-41. (ப) இதில் இவ்விதம், विविधैः-நானவிதங்களாகவும், तैः-அநாதக காரிய பிபுத்தி
 தினால் பிபுத்திங்களாகவும். अन्यपाथिवदुर्लभैः- (பாடமணத்தவிர) மற்ற அசாக்களால்
 அடைய முடியாதவைகளும், अपरिमैः- கணக்கிட முடியாதவைகளும், लोके- உலகத்தில்,
 लोकोत्तरैः- சிறந்தவைகளாகவும், समुद्दिनैः- ஸ்வாபாவிகங்களாகவும், शुभैः-மங்களாகங்களான
 शिष्टैः-மற்றவைகளாகவும், एतैःगुणैः- இந்த குணங்களோடு, युक्तं- கூட்டிநுகரீ,
 तं- அந்த பாடலை, समीक्ष्य- பார்த்து, महाराजः- (கரசக) மஹாராஜா, सचिवैः सार्धं-
 மந்திரிகளோடுகூட, निश्चिन्य- ஆலோசித்துத்தீர்மானம் செய்து, युवराजं- இளவரச
 னாக, अमन्यत- மன்னப்பது.

42. (ப) मेधावी- மிகவும் புத்திமான் எனும் மஹாராஜாவானவர், दिवि- ஸ்வர்க்கத்திலும்,
 अन्तरिक्षे- ஆகாயத்திலும், भूमौ- பூமியிலும், उत्पातजं- துர்நிமித்தத்தாலுண்டான,
 घोरं- கடுமையான, भयम्- பயத்தையும், आत्मनः- தன்னுடைய, शरीरे- சரீரத்தில்,
 जरांच- கிழத்தன்மையையும், संचक्षे- (மந்திரிகளுக்கு) சொன்னார்.

40-41 (பொருள்) இப்படி முன் சொன்ன வண்ணம், நானவிதங்களாகவும், அந
 தாதக காரிய பிபுத்திதனால் பிபுத்திங்களாகவும், அநத பாடமணத்தவிர மற்ற அசாக்களு
 ககுக் கிடைக்கக்கூடாதவைகளும், கணக்கிட முடியாதவைகளும், உலகத்தில் அடைய
 வும் சிறந்தவைகளாகவும், ஸ்வாபாவிகங்களாகவும், மங்களாகங்களான ஸ்வயம்
 முதலாகிய மற்ற குணங்களோடும், கூட்டிநுகரீ மஹாராஜாப்பார்த்து மஹாராஜ
 மந்திரிகளுடன் ஆலோசித்து யுவராஜாவாக உருப்ப சீராகித்தார்.

42. (பொருள்) ஸ்திமான புத்தியையுடைய மஹாராஜாவானவர் ஸ்வர்க்கத்
 திலும், ஆகாயத்திலும், பூமியிலும், காற்றங்கள் மாவது, பெரும்பாற்ற அடிப்பது,
 திக்குகள் புகையது, பூமி அரைவது, மாங்கனிலிருந்து இரத்தம் பெருகுவது முத
 லாகிய துர்நிமித்தங்களாலுண்டான கோரமான பயத்தையும், தன் சரீரத்தின்
 கிழத்தன்மையையும், மந்திரிகளுக்குச் சொன்னார்.

पूर्णचन्द्राननस्याथ शोकापनुदमात्मनः ।

लोके रामस्य वुवुधे संप्रियत्वं महात्मनः ॥ 43 ॥

आत्मनश्च प्रजानां च श्रेयसे च प्रियेण च ।

प्राप्तकालेन धर्मात्मा भक्त्या त्वरितवानृषः ॥ 44 ॥

नानानगरवास्तव्यान्पृथग्ज्ञानपदानपि ।

समानिनाय मेदिन्याः प्रधानान्पृथिवीपतीन् ॥ 45 ॥

43. (ப) அ- பிறகு, பூர்ணசந்திரன் போன்ற முகம் உடையவரும், மஹாமதியுமான ராமன், ஜனங்கள் விஷயத்தில் மிகவும் பரியமாயி நுப்பிக தன்னுடைய (தசாதருடைய) சோகத்தைப் போக்கக் கூடியதாக வு- அறிந்தார்.

44. (ப) ஧ர்மா- தம் புத்தியுள்ள, ஸ்ய- அரசன், ஆத்மன- தன்னுடையவர, ப்ரஜான- ப்ரஜைகளுடையவும், ஸ்ரேய- நன்மைக்காகவும், ப்ரியத்திற்காகவும், ஸ- ப்ரியத்தினாலே, ப்ராகால- தகுந்த காலத்தில், த்ரவான- (முராமன் பட்டாஷேக- தைக்குறித்து) துரையுள்ளவராயிருந்தார்.

45. (ப) நானாநகரவாஸ்தவ்ய- (தம்முடைய தேசத்தில்) நானாவிதமான நகரங்களில் வஸிக்கின்றவர்களும், ப்ரதர்ஜ்ஞபத- அ- வேறு தேசத்திலிருப்பவர்களும், மெ- மெ- ப்ரியத்திற்கு, ப்ரதர்ஜ்ஞ- முக்யர்களுமான, ப்ரதர்ஜ்ஞ- அரசர்களை, சம- சம- வ- வ- தார்.

43. (பொ-ரை) பிறகு, பூர்ண சந்திரன் போன்ற முகம் உடையவரும், மஹாமதியுமான ராமன், ஜனங்கள் விஷயத்தில் மிகவும் பரியமாயி நுப்பிக தன்னுடைய (தசாதருடைய) சோகத்தைப் போக்கக் கூடியது என்று எண்ணினார்.

44. (பொ-ரை) தம் புத்தியுள்ளவரான மஹாராஜன் தனக்கும், ப்ரஜைகளுக்கும், நன்மைக்காகவும், ப்ரியத்திற்காகவும், தகுந்த காலத்தில் ராமனுக்குப்பட்டாஷேகம் செய்ய ப்ரதர்ஜ்ஞ- த்வரையுடனிருந்தார். (தகுந்த காலமாவது, தான் கிழவனாய் விட்டதும், ராமனுக்குத்தகுந்த வயது வந்ததும்.)

45. (பொ-ரை) நானாவிதமான நகரங்களிலே வஸிப்பவர்களும், மற்ற வேறு தேசத்தில் இருப்பவர்களும், உலகத்தில் முக்யர்களுமான ராஜாக்களை வரவழைத்தார்.

न तु *केकयराजानं जनकं वा नराधिपः ।
त्वरया चानयामास पञ्चतोश्रोष्यतः प्रियम् ॥ 46 ॥

तान्वेश्मनानाभरणैर्ग्रथार्थं प्रतिपूजितान् ।
ददर्शालङ्कृतो राजा प्रजापतिरिव प्रजाः ॥ 47 ॥

अथोपविष्टे नृपतौ तस्मिन्परबलादने ।
ततः प्रविविश्यः शेषा राजानो लोकसंमताः ॥ 48 ॥

46. (ப) நராधिப:- மஹாராஜாவானவர், கேகயராஜான்து- கேகய ராஜாவையும், ஜனக வ-
ஜனக மஹாராஜாவையும், பஷ்யத்- பிறகு, து அவ்விருவர்களும், ப்ரிய- தங்களுக்கு,
இஷ்டமான ராமபட்டாபிஷேகத்தை, ஔஷ்யத:- கேட்பார்கள் என்று, த்வரயா-சீக்கிர
மாக, ந அநயாமாச- வரவழைக்கவில்லை.

47. (ப) ராஜா- தசரத மஹாராஜாவானவர், அலங்கூத: (சந்)- அலங்காரம் செய்து
கொண்டு, வெர்மனானாபரண:- க்ருஹங்களினாலும், நானூவித ஆபரணங்களினாலும், யதா-
தகுந்தபடி, ப்ரிதபூஜிதானு- மரியாதை செய்யப்பட்ட, தானு- அந்த அரசர்களை, ப்ரிதாபதி:-
ப்ரும்மாவானவர், ப்ரிதா: இவ- ப்ரிதாஜைப்போல, ததர்ச- பார்த்தார்.

48. (ப) அய- பிறகு, பர்வலா- சத்துரு ஸைர்யங்களை வருத்தக்கூடிய, தஸ்மிந்-
அந்த, நூபதி- அரசன், உபவிஸ்த (சதி)- (உட்கார்ந்த வளவில்) தத:- பிறகு, லுகசம்மதா:-
உலகத்தில் கௌரவம் பெற்ற, ஔஷா:- மீதியான, ராஜான:- அரசர்கள், ப்ரிவியஸு:-ஸபை
யில் துழைந்தார்கள்.

46. (பொ-ரை) கேகய ராஜாவும், ஜனக மஹாராஜாவும், வெகு தூரத்தில் இரு
க்கிறபடியால் உடனே வரவழைக்க முடியாமல், பட்டாபிஷேகம்பண்ண பிறகு இரு
ஸந்தோஷத்தை அவர்கள் கேட்டுக்கொள்ளட்டுமென்று அவ்விருவர்களையும் வர
வழைக்கவில்லை.

47. (பொ-ரை) பட்டாபிஷேகத்திற்காக, நானூவித தேசங்களிலிருந்து வர
கிருக்கிற அரசர்களை, அவரவர்கள் யோச்யதையை அதுஸரித்து தகுந்த விடுதிகளா
லும், நானூவித ஆபரணங்களாலும், மரியாதை செய்து, தானும் அலங்கரித்துக்
கொண்டு, ப்ரும்மா தன்னுடைய ப்ரிதாஜைப்போல மஹாராஜா பார்த்தார்.

48. (பொ-ரை) சத்துரு ஸைர்யங்களை பிடிக்கக்கூடிய அந்த தசரத மஹாராஜா
ஸபையில் உட்கார்ந்தபிறகு, ஜனக மஹாராஜா, கேகய ராஜா இவர்கள் தவிர, மற்ற
உலகப் பரஸித்தமான ராஜாக்கள், ஸபையில் துழைந்தார்கள்.

* ஜனக மஹாராஜாவையும், பரதனுடன் கேகய ராஜாவையும், அப்போது

अथ राजवितीर्णेषु विविधेष्वामनेषुच ।
 राजानमेवाभिमुखा निषेदुनियता नृपाः ॥ 49 ॥
 स लब्धमानैर्विनयान्वितैर्नृपैः
 पुगल्यैर्जनपदेश्व मानवैः ।
 उपोषविष्टैर्नृपतिर्वृतो बभौ
 महस्रक्षभगवानिवामैः ॥ 50 ॥

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीयं आदिकाव्ये अथोऽध्याकाण्डे प्रथमः सर्गः ।

49. (ப) அ- பி, ரு, நூ:- அரட்சன், ராஜவிதிர்ணே- அரட்சன் தெரிநிரப்பாட்டு, விவித்பு- "பாணிகங்களுடனான, அமனே- ஆணவங்களில், ராஜன் அபிமுखा:- அந்த வுக்கு எதிராகவே, நியதா:- அடக்கமுள்ளவர்களாக, நிபேது:- மன்காட்டுகின்ற

50. (ப) லब्धமானै:- பருமானத்தைகையடைந்தவர்களால், विनयान्वितै:- மனக்கூடுபட்டு, कृपान्वितம், उपोषविष्टै:- பாஜா தொல்வடைந்தவர்களுடைய பிச்சையில் உட்கார்ந்தவர்களால், नृपै:- அரசர்களால், जानपदै:- சமீபத்திலிருந்து வந்தவர்களால், मानवै:- மன்களால், वृत:- கட்டப்பட்ட, सः नृपति:- அரசு அரசன், अमरै:- தேவர்களால், (वृत:- கட்டப்பட்ட) भगवान:- மஹிமை பெற்றவரால், महस्रक्षभगवान्:- இத்தனைவரால், बभौ:- விளங்கியது.

49. (பொ-பை) பி, ரு, அரட்சன், பாஜாவிதில் தெரிநிரப்பாட்டு, பாணிக மான ஆணவங்களில், பாஜாவிற்கு எதிர்ப்பாகாகவே, அபிமுக்ஷா என்பதற்காகத் தர்கள்.

50. (பொ-பை) பெருமதி பெற்றவரால், வணக்கமுள்ளவர்களால், பட்டத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிற, உட்கார்ந்தவர்களால், அபிமுக்ஷா, தேவத்தின் அருகிலிருந்து வந்த ஜனங்களால், குழப்பப்பட்ட அரசுத்தாது மஹாராஜன், உட்கார்ந்தவரால், உட்கார்ந்தவரால், இத்தனைவரால் விளங்கியது.

—❧—

வாவணத்திற்குத்தால், பட்டப்பிஷைகம் முடிவிடப்பட்டு கங்கவண்ணைய மலையத்தின் திறநெய்றுது என்று தீர்மானித்து அன்விருவாங்கையாழம், வாவணத்தாரணி கருதாராது தெவர்கள் தசரத மஹாராஜாவிற்கு அருகில் இருந்துகொண்டார்கள் என்று துதார்த்தம்.

திரிதீய: மரீ: || 2 ||

நந. பரிஷதம் சவாமாமந்ய வமுதாவிப: |

ஹிநமூர்ஷணம் வைமுதாவிப ப்ரதிதம் வவ: || 1 ||

துந்ருமிஸ்வநகந்யேந கம்மீரிணானுநாதிநா |

ஸ்வரேண மதநா ராஜா ரீமந இவ நாந்யந் || 2 ||

ராஜலக்ஷணயுக்தேந கான்தேநானுபமேந ச |

உவாச ரமயுக்தேந ஸ்வரேண நூநிநிஸ்பான் || 3 ||

1. (பா-மை) நந.- பரிஷதம், வமுதாவிப:- அரசன், சவா பரிஷத- ஸபையிலுள்ள எல்லோரையும், அந்ய- அதைக்கூட, ஹிந- மிகுந்தகாலமாக, உஷ்ண- மிகுந்த அசைதாஷ்டகத்தை உண்டாக்கியவாறுமுமான, வ- வார்த்தையை, எ- இவ்வாறு, ப்ரதிந- ப்ரகாசமாக, உவாச- சொன்னார்.

2-3. (பா-மை) ராஜா- எல்லோரையும் சங்கீர்த்திப்பதென்ற, நூநி:- அரசனாவது, துந்ருமிஸ்வநகந்யேந- அதாவது வாத்தியத்தின் சபத்தத்திற்கு ஸமானமாயும், கம்மீரிண- கம்பீரமான அர்த்தமுடையவாயும், அநுநாதிநா- எதிநாதி உண்டாக்கியவாறுமுமான, மதநா ஸ்வரேண- பெரிய சபத்தத்தினால், ரீமந இவ- மிகமடையால், நாந்யந்- (சுருத்தாக) சபத்தம் செய்யுகொண்டு, ராஜலக்ஷணயுக்தேந-ராஜலக்ஷணம் பொருந்தியவாயும், கான்தேந- மருதுவாயும், அநுபமேந- சிறந்தவாயும், ரமயுக்தேந- இவையுமான, ஸ்வரேண- குரலினால், நூநி- அரங்களை நோக்கி, உவாச- சொன்னார்.

1. (பா-மை) இவ்விறை அரசர்களுடைய ஜனங்களுடைய உட்காந்த நூநி ஸபையிலுள்ள எல்லா ஜனங்களைமேலும் அதைக்கூட, நூநி மனோரமம், சபையின்குடியும், மிகுந்த அசைதாஷ்டகமுமான வார்த்தையை, எல்லா ஜனங்களுடைய உட்காந்த நூநி இவ்விறை சொன்னார்.

2-3. (பா-மை) எல்லோரையும் குணங்களால் வாய்விட்டுத் தூண்டு அரசர், தூதுவாயி வாத்தியத்தின் சபத்தத்திற்கு ஸமானமாயும், கம்பீரமாயும், எதிநாதி உண்டாக்கக்கூடியவாறுமுமான உயர்ந்த ஸ்வரத்தினால் மிகமடையால் சூத்திரத்தோடு சபத்தம்செய்யுகொண்டு, ராஜலக்ஷணம் பொருந்தியவாயும், மருதுவாயும், சிறந்தவாயும், இவையுமான ஸ்வரத்தினால் அரசர்களை நோக்கி சொன்னார்.

विदितं भवतामेतद्यथा मे राज्यमुत्तमम् ।

पूर्वकैर्मम राजेन्द्रैः सुतवत्परिपालितम् । ॥ 4 ॥

सो ऽहमिक्ष्वाकुभिः सर्वैर्नरेन्द्रैः परिपालितम् ।

श्रेयसा योक्तुकामोऽस्मि सुखार्हमखिलं जगत् ॥ 5 ॥

मयाप्याचरितं पूर्वैः पन्थानमनुगच्छता ।

प्रजा नित्यमनिद्रेण यथाशक्त्यभिरक्षिताः ॥ 6 ॥

4. (ப-ரை) उत्तमम्- விசாலமான, मे- என்னுடைய, राज्य- ராஜ்யமானது, மம- என்னுடைய, पूर्वकै:- முன்னோர்களான, राजेन्द्रै:- இக்ஷ்வாகு முதலாகிய ராஜ ச்ரேஷ்ட டர்களினால், सुतवत्- பிள்ளைபோல், यथा- எப்படி, परिपालितम्- ரக்ஷிக்கப்பட்டது, एतत्-என்ற இது, भवताम्-உங்களுக்கு, विदितं- தெரிந்ததே.

5. (ப-ரை) सः अहं- அந்த இக்ஷ்வாகு வம்சத்தில் பிறந்த நான், इक्ष्वाकुभिः- இக்ஷ்வாகு வம்சத்தில் பிறந்த, सर्वैः नरेन्द्रैः- எல்லா அரசர்களாலும், परिपालितम्- ரக்ஷி க்ப்பட்டும், सुखार्ह- ஸுகத்தை அடையத்தக்கதுமான, अखिलं जगत्-எல்லா ராஜ்யத்தையும், श्रेयसा- ஸுகத்தோடு, योक्तुकामः- அசிக் ஆசை கொண்டவனாயிருக்கிறேன்

6. (ப-ரை) पूर्वैः- முன்னோர்களான அரசர்களினால், आचरितम्- அதுஷ்டிக் கப்பட்ட, पन्थानं- வழியை, अनुगच्छता- அதுஸரித்தவனும், नित्यं- எப்பொழுதும், अनिद्रेण- தூக்கமில்லாதவனுமான, मया अपि- என்னாலும், प्रजा:- ஜனங்கள், यथाशक्ति- என்னுடைய ஸாமர்த்த்யத்திற்குத்தக்கபடி, अभिरक्षिताः- ரக்ஷிக்கப்பட்டார்கள்.

4. (பொ-ரை) விசாலமான எனது ராஜ்யமானது, என்னுடைய முன்னோர்களாகிய, இக்ஷ்வாகு முதலான ராஜச்ரேஷ்டர்களினால், பிள்ளையப்போல் மிகவும் ப்ரியமாய் பரிபாலனம் செய்யப்பட்டதென்பது, உங்களெல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயமன்றோ.

5. (பொ-ரை) அந்த வம்சத்தில் பிறந்த நானும் இக்ஷ்வாகு வம்சத்தில் பிறந்த எல்லா அரசர்களாலும் பரிபாலிக்கப்பட்டும், ஸுகத்தை அடையத்தகுந்ததுமான ராஜ்யம் முழுமையையும், ராமபட்டாபிஷேகமாகிற ச்ரேயஸ்ஸோடு சேர்க்க ஆசையுள்ளவனாக இருக்கிறேன்.

6. (பொ-ரை) நானும் நம்முன்னோர்கள் நடந்த வழியிலேயே நடந்து எப்பொழுதும் என்னுடைய ஸுகத்தையே எதிர்பாராமல் ப்ரஜைகளின் ஸுகத்திலேயே விழிப்புடன் நின்று அவர்களை என்னுடைய சக்திக்குத்தகுந்தபடி நானது வரையில் ரக்ஷித்துவந்தேன்.

इदं शरीरं कृत्स्नस्य लोकस्य चरता हितम् ।
पाण्डुरस्यातपत्रस्य च्छायायां जरितं मया ॥ 7 ॥

प्राप्य वर्षसहस्राणि बहून्प्राप्य जीवतः ।
जीर्णस्यास्य शरीरस्य विश्रान्तिमभिरोचये ॥ 8 ॥

राजप्रभावजुष्टां हि दुर्वहामजितेन्द्रियैः ।
परिश्रान्तो ऽस्मि लोकस्य गुर्वी धर्मधुरं वहन् ॥ 9 ॥

7. (ப-ரை) க்ருத்ச்நஸ்ய- ஸமஸ்தமான, லோகஸ்ய-உலகத்திற்கு, ஹிதம்- நன்மையை, சரதா- செய்துகொண்டிருக்கிற, மயா- என்னால், இத் தசீர்தமானது, பாண்டுஸ்ய- வெளுப்பான, அத்பத்ரஸ்ய- குடையினுடைய, சாயா- சீழலில், ஜரித-ஜனா உண்டான தாகச்செய்யப்பட்டது.

8. (ப-ரை) வஹி- அநேகங்களான, வர்ஷசஹ்ஸாணி- ஆயிரம் வருஷங்களான, ஆய்யூஷி- வாழ்நாட்களை, ப்ராய்- அடைந்து, ஜீவத:- ஜீவித்துக்கொண்டு, ஜீர்ணஸ்ய- இப் பொழுது கிழத்தனமடைந்த, ஸ்ய- இந்த. சரீரஸ்ய- சரீரத்திற்கு, விசுரந்தி- இளைப் பாறுதலை, அபிர்ஸ்சயே- அளிக்க விரும்புகிறேன்.

9. (ப-ரை) ஹி- ஏனென்றால், ராஜப்ரபாவஜுஷ்டா- அரசர்களுக்குரிய தேஜஸ்ஸினால் ஸேவிக்கக்கூடியதாயும், அஜிதேந்திரயை:- இந்திரியங்களை அடக்காதவர்களால், துர்வஹ்- வலுமிக்க முடியாததும், குவீ- பெரியதுமான, லோகஸ்ய- உலகத்தினுடைய, த்மபுர- தம்மத்தை நடத்தும் பாரத்தை, வஹ- ஏற்றுவந்த, அஹ- நான், பரிசுரந்தோஸ்சிம்- (இப்பொழுது) மிகவும் களைத்திருக்கிறேன்.

7. (பொ-ரை) இந்த என்னுடைய சரீரமானது, ஜனங்களுக்கும் நன்மை செய்துகொண்டிருவந்த என்னால் வெள்ளைக்குடையின் சீழலில் கிழத்தனம் உண்டா கும்படி செய்யப்பட்டது

8. (பொ-ரை) அநேகமாயிரம் வருஷங்கள் ஆயுள் பெற்று பிழைத்து நாளடைவில் கிழத்தனமடைந்த இந்த சரீரத்திற்கு இளைப்பாறுதலைக் கொடுக்க விரும்புகிறேன்.

9. (பொ-ரை) ஏனென்றால், அரசர்களுக்குரிய சௌர்ய, வீர்ய, பாக்ர மாதிரிப் பாவங்களினால் அடையத்தகுந்ததாயும், இந்திரியங்களை அடக்காத விஷய சபலர்களால் வலுமிக்க முடியாததாயும், அநேக ஸாதனங்களால் நடத்தக்கூடியதுமான, இந்த உலகத்தின் தாம் பாரத்தை இதுகாலும் வலுத்து நான் மிகவும் சரமத்தை அடைந்திருக்கிறேன்.

सो ऽहं विश्रममिच्छामि पुत्रं कृत्वा प्रजाहिते ।
सन्निकृष्टानिमान्सर्वाननुमान्य दविजर्षभान् ॥ 10 ॥

अनुजातो हि मां सर्वैर्गुणैर्ज्येष्ठो ममात्मजः ।
पुरन्दरमसो वीर्यं रामः परपुरंजयः ॥ 11 ॥

तं चन्द्रमिव पुष्पेण युक्तं धर्मभृतां वरम् ।
यौवराज्ये नियोक्तास्मि प्रीतः पुरुषपुङ्गवम् ॥ 12 ॥

10. (ப-ரை) ச: அஃ- அந்த நான், ப்ராஹ்மணசு- ப்ராஹ்மணசு- நன்மை விஷயத்
தில், புவ- புத்திரனை, க்ருதா- ஏற்படுத்தி, சந்நிக்ருஷ்டாந்- மிகவும் அந்தரங்கங்களான, டீமாந்-
இந்த, சர்வாந்- ட்விஜர்ஷமாந்-எல்லா ப்ராஹ்மணச் சேஷ்டர்களுமாயும், அநுமாந்ய- அநுமதி கொடுக்க
குடும்படி செய்து, விஸ்ரமம்- இளைப்பாருதலை, டிச்சாமி- அடைய விருப்புகிறேன்

11. (ப-ரை) வீர்ய- வீர்ய விஷயத்தில், புரந்ரமச:- இந்திரனுக்கு ஸ்ரீமானமான
புடும், பரபுரஞ்ஜய:- சக்ரு நகரங்களை ஜெயிக்கின்றவனுமான, ராம:-ராமனைன்கறி, மம- என்
னுடைய, ஜஸ்த: ஆத்மஜ:- மூத்த குமாரன், சர்வ: குண:- எல்லா குணங்களாலும், மா-
என்னை, அநுஜாதோ-அநுஜாதகதவனாகவேயிருக்கிறான்.

12. (ப-ரை) டர்மபுதா- தர்மமிகர்களுக்குள், வரம்- ப்ரேஷ்டமாயும், புஸ்பே-
புஷ்ப நக்ஷத்ரங்களை, யுக்த- கூடின, சந்ரமிவ- சந்திரன் போன்றவனுமான,
தம் புரஸ்புங்ரவம்- அந்த புருஷோத்தமனுன் ராமனை, ப்ரீத:- ப்ரீதியுடையவாக, யௌவராஜ்ய-
இளைவரசு பட்டத்தில், நியோக்தாஸி- ஏற்படுத்தப்போகிறேன்.

10. (பொ-ரை) இப்படி வெகுநான் மாஜ்யபரிபாலனம் செய்து வந்ததை
யடைந்த நான், நமது மிகவும் அந்தரங்கங்களான இந்த ப்ராஹ்மணசு-நன்மை விஷயத்
தில் அநுமதி பெற்றுக்கொண்டு இனிமேல் ப்ராஹ்மணசு-நன்மை செய்யவேண்டிய
விஷயத்தில் புத்திரனை ஏற்படுத்தி இளைப்பாட விருப்புகிறேன்.

11. (பொ-ரை) இந்திரனுக்கு ஸ்ரீமானமான வீர்யமுடையவனாயும், சக்ருக்கள்
பட்டணங்களை ஸ்வாதினம் செய்யக்கூடியவனுமான, ராமனைன்கறி எனது மூத்த
குமாரன் சௌம்யம் முதலான எல்லா குணங்களாலும், எனக்கு ஸ்ரீபாகவே இருந்
கிறான்.

12. (பொ-ரை) தர்மமிகர்களுக்குள் கிறந்தவனாயும், புஷ்ப நக்ஷத்ரங்களை
கூடின சந்திரன்போல் ப்ரகாசித்துக்கொண்டும், ஸ்வகார்ய வர்த்தியில் ஸமீபத்து
மான, அந்த புருஷோத்தமனுன் ஸ்ரீ ராமனை ப்ரீதியுடன் யௌவராஜ்யத்தில் நிய
மிக்கப்போகிறேன்.

*அநுரூப: स वै नाथो लक्ष्मीवाङ्मणाग्रजः ।

त्रैलोक्यमपि नाथेन येन म्यावाथवनम् ॥ 13 ॥

13. (ப-ரை) லக்ஷ்மீவான்- சிறந்த லக்ஷ்மீயோடு கூடியும், லக்ஷ்மணா- னுக்குக் தமயனுமான, சவீ- அந்த ராமனே, அநுரூப:- தகுந்தவனான, நாथ:- நாதன், யேன நாथேன- யாதொரு நாதனாகிய ராமனால், த்ரैலோக்யமபி- புன்று லோகமூர், நாथவநம்- உயர்ந்த நாதனுடையதாக, ச்யாத்- ஆகுமோ.

13. (பொ-ரை) எவன் நாதனாகி நந்தால் மூன்று லோகங்களும், உயர்ந்த நாதனை உடையவையாக ஆகுமோ, அளவில்லாத தேஜஸ்வியோடு கூடியும், லக்ஷ்மணனைப்போல், எல்லாவிடத்திலும் அதிகப்பிரதிபுடன் கூடினவனுமான அந்த ராமன் தான் தகுந்த நாதன்.

*இந்த ச்லோகத்தினால் ராமனுடைய பாத்திரத்தை வால்மீகி சொல்லுகிறார் என்றும் ஒரு தாத்பர்யம். அந்த ஸ்ரீராமன் உலகத்திற்கு இயற்கையான சேஷி, மற்றவர்கள் கீழானு குணமான சேஷிகள்.

அல்லது, அநுரூப:- அநுரூபமான ரூபத்தை யுடையவர்.

அதாவது, சம: சமவிமகாஃ: சந்த்ரான்தானம்- இது முதலியவைகளால் சொல்லப்பட்ட நிகரற்ற ஸௌந்தர்யமுள்ளது, தீவ்ய திருமேனியுடையவர் என்று தாத்பர்யம்.

அநுரூப:- அநுரூபமான ஸ்வரூபத்தை யுடையவர்.

அதாவது, த்யேசத்- என்கிற சந்திரியில் சொல்லியபடி நூற்றுக்கணக்காகப்பெருக்கி உயர்த்தப்பட்ட ஆனந்தமயமான ஸ்வரூபத்தை யுடையவர்.

அநுரூப:- அநுரூபமான ரூபத்தை யுடையவர். அதாவது, ஸ்வ வ்யாபி என்று அர்த்தம்.

அநுரூப:- तन्मृगं तद्वानुप्राविशत्- என்கிற சந்திரியில் சொல்லுகிறபடி தம்மால் அனுப்பவேசம் பண்ணப்பட்ட பராசராதிகளை சரிமாதையுடையவர்.

அநுரூப:- அநுரூபமான ரூபத்தை யுடையவர். அதாவது, பாய்யுஷ, விபவ, அநந்த்யாமி, அரீசுவாக்யா, ரூபமாக தெய்வந்த நானுவித அவதாரங்களை யுடையவர்.

அநுரூப:- न-उ-रूप- என்று பதம். அதாவது, ரூபனுடைய சரித்தைக்காட்டிலும், விலக்ஷணமான தீவ்ய திருமேனியை யுடையவர்.

சவீ நாथ:- वि- பகவிகளுக்கு, நாथ:- ராஜாவான ஹபஸத்தை வாஹனமாக ஸம்பதித்தவர்- வீ நாथ:- அவரோடு கூடியவர், சவீ நாथ:- அதாவது:- நாபி கமலத்தில் பார்வை உடையவர் என்று தாத்பர்யம்.

லக்ஷ்மீவான்- பிராட்டியுடன் ஒருக்காலும் பிரிவில்லாதவர்.

லக்ஷ்மணாஃ:- இங்கு லக்ஷ்மண சப்தமானது, கைங்கர்ய லக்ஷ்மியைச் சொல்லி அதனடியாக ஸமஸ்த கைங்கர்ய பரர்களெல்லாரையும் குறிக்கிறது. அவர்களுக்கு அண்ணன் என்று இவரை நிரூபித்தபடியால் ஆசிரித பராதர்க்கிரியம் சொல்லப்பட்டது.

अनेन भ्रैयसा सद्यः संयोज्यैवमिमां महीम् ।
गतक्लेशो भविष्यामि सुते तस्मिन्निवेश्य वै ॥ 14 ॥

यदीदं मे ऽ नुरुपायं मया साधु सुमन्वितम् ।
भवन्तो मे ऽ नुमन्यन्तां कथं वा करवाण्यहम् ॥ 15 ॥

यद्यप्येषा मम प्रीतिर्हितमन्यद्विचिन्त्यताम् ।
अन्या मध्यस्थचिन्ता हि विमर्दाभ्यधिकोदया ॥ 16 ॥

14. (ப)- இம்-இந்த, மஹிம்- பூமியை, தஸிஸ்-சுதே- அந்த ராமனென்கிற குமாரனிடத்தில், நிவேச்ய- வைத்துவிட்டு, அனெ- இந்த, ஹயசா- நன்மையோடு, எவ- இவ்விதம், மத்ய:- உடனே, சயோஜ்ய- சேர்ப்பித்து, கதக்லேஷ:- கஷ்டமொழிந்தவனாக, பவிஷ்யாமி-வ- ஆகவே போகிறேன்.

15. (ப-ரை) இத்- இந்த கார்யமானது, மே- எனக்கு, அநுரூபாய்-யதி- அதுகூலமான ப்ரயோஜனகரமும், மயா- என்னாலே, சாது- நன்றும், சுமன்வதம்- (யதி) ஆபாய்ந்து பார்க்கப்பட்டதுமானால், (ததா- அப்பொழுது), பவந்த:- நீங்கள், ம- எனக்கு, அநுமன்யந்தா- அநுமதி கொடுங்கள், அஹ- நான், கதம்-வா- எப்படி, கரவாணி- செய்யட்டுமே.

16. (ப-ரை) ஏஷா- இந்த, ப்ரீதி:- ப்ரியமானது, மம-யதாயி- எனக்கு இருக்கவே இருக்கிறது, (தயாயி- ஆகிலும்), அந்யத்-ஹிதம்- வேறு ஹிதமானது, (அஸி-செத்- இருக்குமே யானால்), சிந்த்யதாம்- (உங்களால்) ஆலோசிக்கப்படலாம், மத்யஸ்தசிந்தா- பொதுவானவர்கள் செய்யும் ஆலோசனையானது, அந்யா- வேறுவிதமானது, விமர்டா- மயிகோதயா- பூர்வ பக்ஷ ஸிந்தாந்தங்களினால், அதிக மென்மையுடையதுமானது.

14. (பொ-ரை) நான் வெகுதூரம் ஆண்டுவந்த இந்த பூமியை, அந்த ஜேஷ்ட புத்திரனான ராமனிடத்தில் ஒப்புவித்துவிட்டு, இந்த சிறப்பான நன்மையை பூமிக்கும் கொடுத்து நானும் ராஜ்யம் வஹித்து வந்த ச்ரமத்தையும் தீர்த்துக்கொள் எப்போகிறேன்.

15. (பொ-ரை) இப்பொழுது சொன்ன இந்த ராமபட்டாபிஷேக ரூபமான கார்யம் வெகுநாள் ராஜ்யபாரம் பண்ணி ச்ரமத்தையடைந்த வருத்தனுயிருக்கிற எனக்குத்தகுந்த ப்ரயோஜனத்தைக் கொடுக்குமேயானாலும், நான் செய்த ஆலோசனையும், நன்றும் ஆராய்ந்து செய்யப்பட்டதுமேயானாலும், நீங்கள் எனக்கு அநுமதி கொடுங்கள். இதுவே எனக்கு அதுகூலமானால் வேறு எதை நான் செய்யவேண்டும்?

16. (பொ-ரை) இந்த ராமபட்டாபிஷேகமானது எனக்குச்ரமப்பவும் ப்ரியமானதுதான். இதுதவிர வேறு ஹிதமிருந்தால் நீங்களும் ஆலோசிப்பீர்கள். ஏனென்றால், ராகத்வேஷமில்லாத மத்யஸ்தர்கள் செய்யும் ஆலோசனை விலக்கானதாகவும், ஒருவருக்கொருவர் பூர்வ பக்ஷ ஸிந்தாந்தம் சொல்லி கடைசியில் உயர்ந்தக்ஷேமகரமானது மன்றோ.

इति ब्रुवन्तं मुदिताः प्रत्यनन्दवृषा नृपम् ।

वृष्टिमन्तं महामेघं नर्दन्त इव वह्निः ॥ 17 ॥

स्निग्धोनुநாதி சங்ஜை தவ ஹ்ஸமீரரிந் ।

जनौयोद्भृष्टसन्नादो विमानं कम्पयन्निव ॥ 18 ॥

तस्य धर्मार्थिविदुषो भावमाज्ञाय सर्वशः ।

ब्राह्मणा जनमुख्याश्च पौरजानपदैः सह ॥ 19 ॥

समेन्य मन्त्रयित्वा तु समन्तागतबुद्धयः ।

उचुस्व मनसा ज्ञात्वा वृद्धं दशरथं नृपम् ॥ 20 ॥

17. (ப-ரை) இதி-என்று, ப்ருவ்- சொல்லுகின்ற, ந்ருபம்- அரசன், ந்ருபா:- அரசர்கள், வ்ருஷ்டிமன்- மழை பெய்கின்ற, மஹ்மேஷ்- பெரிய மேகத்தை, நர்-சப்தித் துக்கொண்டிருக்கிற. வஹ்நி- மரில்கள் போல, முதிதா: (மன்:) வந்தோஷித்ததுக கொண்டு, ப்ரத்யநந்- புகழ்ந்து அங்கிகரித்தார்கள்.

18. (ப-ரை) தவ-அந்த ஸபையில், ஸ்நிஹ:- ஸ்நேஹத்தை வெளியிடுவதும், அநுநாதி- எதிரொலியை உண்டாக்கவதும், ஹ்ஸமீரரி:- ஸந்தோஷத்தினால் உண்டானதுமான, ஜனோயுத்ப்ரஸ்தா:- ஜனங்களின் கூட்டத்தில் உண்டான அழகான சபதமானது. விமான- மண்டபத்தின் விமானத்தை, கம்பயந்- நடுங்கும்படி செய்வது போல், சங்ஜை- உண்டானது.

19- 20. (ப-ரை) ப்ராஹ்மணா:- ப்ராம்மணர்களும், ஜநமுக்யா:- அரசர்களும், பூர்ஜானபதே: சஹ- நகரத்தா ஜனங்களோடும் வெளிச்சேகரத்து ஜனங்களோடும், சமேந்ய- கலந்து, மந்நயித்வா- அலோசனையும் செய்து, ஧்மர்யித்வுஷ:- தர்மத்தையும், அர்த்தத்தையும் அநிந்தவரான, தஸ்ய- அந்த அரசனுடைய, பாவம்- அபிப்ராயத்தை, சர்வச:- பலபடியாக, அஜ்ஞாய- நன்றாய் அறிந்து, சமர்- ஓறாறுமையை, தத்புத்தய: (சந்த:-) அடைந்தபுகதியை உடையவர்களாய்கொண்டு, மந்ஸா- மனதினால், ஜ்ஞத்வா:- அறிந்தும், வுத்த- கிறவரான, ந்ருபம்- அரசனை (குறித்து), உ.ய:- சொல்லுங்கள்.

17. (பொ-ரை) இவ்விதம் சொன்ன தசாகமஹாஜாவை, ஸபையிலுள்ள அரசர்கள் மழைபெய்யும் மேகத்தைக்கண்டு சப்திக்கின்ற மரில்கள்போல் சபிப்பட்டு புகழ்ந்தார்கள்.

18. (பொ-ரை) அந்த ஸபையில், ஸ்நேஹத்தைத்தொழிக்கின்றதும், எதிரொலியைச் செய்கின்றதும், கனிப்பினால் வெளிப்பட்டதுமான ஜனங்களின் கூட்டத்தினுண்டான அழகான சபதமானது, அந்த ஸபா மண்டபத்தின் விமானத்தை நடுங்கும்படி செய்வதுபோல் உண்டானது. அதுவாய்- ராஜாவின் வார்த்தையைக்கேட்டு அரசர்கள் மத்திரமல்லாமல், அந்த ஸபையிலிருந்து எல்லா ஜனங்களும் மிகவும் கனிப்புடன் மகிழ்ந்தார்கள் என்பது.

19- 20. (பொ-ரை) வலிஷ்டர் முதலாகிய ப்ராம்மணர்களும், அரசர்களும்,

श्रुत्वैव वचनं यन्मे राघवं पतिमिच्छथ
राजानः संशयो ऽ यं मे किमिदं ब्रू तत्त्वनः ॥ 24 ॥

कथं नु मयि धर्मेण पृथिवीमनुशामति ।
भवन्तो द्रष्टुमिच्छन्ति युवराजं ममान्मजम् ॥ 25 ॥

ते तमृचुर्महात्मानं पौरजानपदैः सह । 25½

24. (1-33) हे राजान:- ந அரங்களை, மெ-என்னுடைய, வன்-வார்களை
யை, ஶ்ருத்வா என்-கேட்டதாகத்தெரிய, ராஶ்வ-ஸ்ரீராமன், பதிம்-அரசனாக,
இच्छथ இயித-விருட்புகிறீர்கள் என்ற, அய-இது, மெ-எனசகு, மய:-மேகதஹம்,
ஶ-இது, கி-என்ன (கரணம்), த்வ:-உண்மையாக, ப்ரு-சொல்லுங்கள்.

25. (1-34) मयि-நான், धर्मेण-தர்மமாக, पृथिवीम्-பூமியை, अनुशामति (मति)-
ஆண்டுவருக காலத்தில், भवन्तः-நீங்கள், मम आत्मज-என்னுடைய பிள்ளையை,
युवराज-யுவராஜனாக, दृष्टु-பார்ப்பதற்கு, कथम्-என், इच्छन्ति-விருட்புகிறீர்கள்.

25½. (1-35) ते-அந்த வரிஷ்டர் முதலியவர்கள், पौरजानपदैः सह-நகரத்து
ஜனங்களோடும், வெளிநேசத்து ஜனங்களோடும் கூட, महात्मान-மஹா புத்தியுள்ள,
मम्-அவ்வாறான (1-36), ऊचुः-சொன்னார்கள்.

ராம பட்டாபிஷேகம் அங்கதரபார்ப்பென்று தெரிந்திருந்தும், தெரியாதவர்
போல் அவர்கள் வாய்மொழியாலேயே நன்றும் அறியவேண்டுமென்கிற எண்ணத்த
மூடன் இந்த வர்த்தமையொன்றும்.

24. (1-33) हे राजान, என் வர்த்தையைக்கேட்ட மாத்திரத்தி
லேயே முன்பின் அலைகொகாமல், ஸ்ரீராமனுக்கு யௌவராஜ்ய பட்டாபிஷேகம்
செய்து, பார்க்கவேண்டுமென்று நீங்கள் விருட்புவதால், எனக்கு ஸகதஹம் உண்
டாயிற்று. அதாவது:- நான் பரம்ப பரிபாலனம் செய்வது, ஸ்ரீமில்ல-வாரி
ஸ்ரீலேயோ அல்லது, ஸ்ரீராமன் மிகநெருக்க நூதமுள்ளவனாகலாலோ இவர்கள்
இவ்விதம் விருட்புவிது என்று, இவ்வண்ணம் ஸ்ரீராமனுக்கு அபிஷேகமென்ப
விருட்புவதின் காரணம் என்று உண்மையாக தெரிவாய் சொல்லுங்கள்.

25. (1-34) நான் தர்மமான பரம்ப பரிபாலனம் செய்து கொண்டிரு
க்கும்பொழுது, என் பிள்ளையான ஸ்ரீராமன் யுவராஜனாக நீங்கள் பார்க்க விருட்பு
வதற்கு என்ன காரணம்?

25½. (1-35) அந்த வரிஷ்டர் முதலிய பார்ப்பவர்களும், அரசர்களும்,
நகரத்து ஜனங்களோடும், வெளிநேசத்திருந்தவர்களும் ஜனங்களோடும் சேர்ந்து,
ஸ்ரீ அரிபாயமாக புத்திராலியான அவ்வாசனம்பார்த்து சொன்னார்கள்.

புனாஸுஸ்தவே சந்த்ரமய வஸுதாஸா: க்ஸாஸுபை:

ஸுத்யா வுஹஸ்பதேஸ்துல்யோ வியே ஸாஸாஸ்சவீபதே: || 30 ||

தர்மஜ: ஸத்யஸந்த்ர சலீலவானஸஸூயக: |

க்ஸான்த: ஸான்தவயிதா ஸ்லக்ஷ்ண: க்ருதஜோ விஜிதேந்த்ரய: || 31 ||

ஸுதூஸ்ச ஸ்திரசந்: ச மதா ஸ்யோஸஸூயக: || 32 ||

30. (ப-ஸா) புனாஸுஸ்தவே- ப்ராஜைகளுக்கு ஸுசுக்கை யுண்டுபண்ணுவதில், சந்த்ர- சந்திரனுக்கு, துல்ய:- ஒப்பானவர், க்ஸாஸுபை:- பொறுமை குணங்களினால், வஸுதாஸா:- பூமிக்கு, (துல்ய:- ஒப்பானவர்), ஸுத்யா- புத்தியினால், வுஹஸ்பதே:- ப்ருஹஸ்பதிக்கு, (துல்ய:- ஒப்பானவர்), வியே- பராக்ரம விஷயத்தில், சவீபதே:- இந்திரனுக்கு, ஸாஸா- துல்யமானவர்.

31. (ப-ஸா) தர்மஜ:- தர்மக்கையுடையவர். ஸத்யஸந்த்ர- பழுதில்லாத பாத்ஜை உள்ளவர், சலீலவான்- சிலமுள்ளவர், (மிகவும் மெலானவர், மிக்கத்தாழ்ந்தவரிடத்தில் ஸ்நேஹிப்பது), ஸஸூயக:- ஸுஸூயையுடையவர்தவர், க்ஸான்த:- பொறுமையுள்ளவர், ஸான்தவயிதா- கோபித்தவர்களுடைய, துக்ஷித்தவர்களுடைய குறித்து ஸமாதானம் சொல்லுகிறவர். ஸ்லக்ஷ்ண:- பரிமளமான வர்த்தை சொல்லுகிறவர், க்ருதஜ:- செய்த உபகாரத்தை யுடையவர், விஜிதேந்த்ரய:- ஜெயிக்கப்பட்ட இந்திரியங்களையுடையவர்.

32. (ப-ஸா) ஸுதூ: ச- ஸுசுக்கை அணுகத்தகுந்தவர், ஸ்திரசந்: ச- உறுதியான மனதையுடையவர், மதா ஸ்ய: எப்பொழுதும் (ஆசிரிக்கருக்கு) பவ்யமாயிருக்கிறவர், ஸஸூயக:- ஸுஸூயையுடையவர்.

30. (பொ-ஸா) ப்ராஜைகளுக்கு ஸுசுக்கை யுண்டுபண்ணுவதில் சந்திரனுக்கும், பொறுமை விஷயத்தில் பூமிக்கும், புத்தியில் ப்ருஹஸ்பதிக்கும், வீர்பத்தில் இந்திரனுக்கும் ஸமமானவர்.

31. (பொ-ஸா) ஸாமான்யமான வர்ணாக்ரம தர்மங்களையும், விசேஷமான சாணாக்ரம தர்மங்களையும் அறிந்தவர். பழுதில்லாத பாத்ஜை உள்ளவர். பிறர்களுடைய குணங்களில் தோஷம் சொல்லாதவர். பொறுமையுள்ளவர். கோபமுள்ளவர்களுக்கும் வ்யஸனமுள்ளவர்களுக்கும், ஸமாதான வர்த்தையைச் சொல்லும் தன்மையுள்ளவர். பரியுத்தையே சொல்லுகிறவர். ஒருகடவைசெய்த ஸ்வஸ்ப உபகாரத்தையும் பெரிதாக நினைக்கிறவர். விஷய சாஸ்யம்மில்லாதவர்.

32. (பொ-ஸா) ஆசிரித ஜனங்களை விட்டுப்பிரிவதை ஸஹித்யாகவர். அதிஸங்கடத்திலும், தாம் கைக்கொண்ட விஷயத்தை விடாநாயாகிற மன உறுதியுடையவர். தன்னுடைய குணங்களில் பிறர்களைத் தோஷம் சொல்லுகையாகிற ஸுஸூயையுடையவர்.

प्रियवादी च भूतानां सत्यवादी च राघवः ।

बहुश्रुतानां वृद्धानां ब्राह्मणानामुपासिता ॥ 33 ॥

तेनास्येहातुला कीर्तिर्यशस्तेजश्च वर्धते ॥ 33½ ॥

देवासुरमनुष्याणां सर्वेष्वेव विशारदः ॥ 34 ॥

सम्यग्विद्याव्रतस्नातो यथावत्पादगवेदवित् ॥ 35 ॥

33. (ப-ரை) ராஃவ:- ஸ்ரீராமன். பூதான- ப்ராணிகளுக்கு, ப்ரியவாதீ- ப்ரியத்தை யெதையெதையெல்லாம் தன்மையுடையவர், சத்யவாதீ- ஸத்யத்தை யெதையெதையெல்லாம் தன்மையுடையவர், ப்ருஷுதான- அநேகம் சாஸ்த்ரம் தெரிந்தவர்களுந், வுதான- வ்ருத்தர்களுமான, ப்ராஹ்மணர்களை, உபாஸிதா- உபாஸனா செய்திறவர்.

33½. (ப-ரை) தெ- அதினால், அத்ய- இந்த யாதுவார்கு, இஃ- இந்த லோகத்தில், அதுல- ஒப்பில்லாத, கீர்தி:- ப்ரஸித்தியும், யச:- புகழும், தெ-வ- தேஜஸும், வர்த- வளருகிறது.

34- 35. (ப-ரை) தேவாஸுர மனுஷ்யர்களுக்குள், சர்வஸ்ய- எல்லா அஸ்த்ரங்களிலும், விசாரத:- தேர்ச்சியடைந்தவர், சமயக்- நன்றாக, வித்யாவ்ரதா- வித்யை வ்ரதங்களைச் செய்து ஸ்ரதாக்கம் செய்தவர், யதாவந- ஸாஸ்த்ரதாயப்படி, சாட்வேதவित्- அங்கத்தோடு கூடிய, வேதத்தை யறிந்தவர்.

33. (பொ-ரை) யது குலத்திலே பிறந்தவர்களுடைய ஸர்வப்ராணிகளுக்கும் ப்ரியவார்க்கையெதையெதையெல்லாம் தன்மையுடையவர். ஸத்யத்தை யெதையெதையெல்லாம் தன்மையுடையவர். அநேகம் ஆசாரங்களிடத்தில் அநேக சாஸ்த்ரங்களைப் பலபடியாக அறிந்த வ்ருத்தர்களான ப்ராம்மணர்கள் இருக்குமிடம் நாடிப்போகின்றனர்.

33½. (பொ-ரை) இவ்விதம் வ்ருத்தர்களான ப்ராம்மணர்களுக்கும் உபாஸிப்பதினால், ஸ்ரீராமனுக்கு இவ்வுலகத்தில் ப்ரஸித்தியும் புகழும் எதிகளை அடக்கும் ஸாமர்த்தியமும் வ்ருத்தியடைகின்றது.

34- 35 (பொ-ரை) தேவாஸுர மனுஷ்யர்களுக்குள், எல்லா அஸ்த்ரங்களிலும் மிகவும் நிபுணர். குருகுல வாஸம் செய்து ஸாங்கமான வேதத்தை ஸம்பாத்தாயப்படி ஸ்ரதி அர்த்தத்தையும் நன்றாக அறிந்து வ்ரதங்களையும் நன்றாக செய்தவர்.

गान्धर्वे च भुविश्रेष्ठो बभूव भरताग्रजः ।

कल्याणाभिजनः माधुरदीनात्मा महामतिः ॥ 36 ॥

द्विजैरभिविनीतश्च श्रेष्ठैर्धर्मार्थिनेषुणैः । 37 ॥

यदा व्रजति सङ्ग्रामं ग्रामार्थं नगरस्य वा ।

गत्वा सौमित्रिमहितो नाविजित्य निवर्तते ॥ 38 ॥

36. (ப-ரை) भरताग्रज:- பாதனுடைய தமையனான ஸ்ரீராமன், भुवि- உலகத்தில், गान्धर्वेच- ஸங்கீத சாஸ்தாத்திலும், श्रेष्ठ:- சிறந்தவராக, बभूव- ஆனார், कल्याणाभिजन:- பரிசுத்தமான வம்சத்தையுடையவர், साधु:- ஸாதுவானவர், अदीनात्मा- தினமல்லாத மனதுடையவர், महामति:- உயர்ந்த புத்தியுள்ளவர்.

37. (ப-ரை) धर्मार्थिनिषुणै:- தர்மத்திலும் அர்த்தத்திலும் கிபுணர்களும், श्रेष्ठै:च- ச்ரேஷ்டர்களுமான, द्विजै:- ப்ராமமணர்களால், अभिविनीत:- பலபடியாக சிசுபிக்கப்பட்டவர்.

38. (ப-ரை) यदा- எப்பொழுது, ग्रामार्थं- கிராமத்திற்காகவோ, नगरस्य वा- (அथே-) நகரத்திற்காகவோ, सङ्ग्राम- யுத்தத்தையொகுறித்து, व्रजति- போகிறவோ, (तदा- அப்பொழுது), सौमित्रिमहित:- லக்ஷ்மணனோடு கூடினவராக, गत्वा- சென்று, अविजित्य- ஜெயம் பெறாமல், न निवर्तते- திரும்புகிறதில்லை.

36. (பொ-ரை) பாதன் தமையனான ஸ்ரீராமன் இவ்வுலகத்தில் ஸங்கீத சாஸ்திரத்திலும் சிறந்தவராக ஆய்விட்டார். பரிசுத்தமான மாத்ரு, பித்ரு வம்சத்தையுடையவர். தாமும் பரிசுத்தமாயிருக்கிறார். மனதைக் கலக்கக்கூடிய கதாநாயகன் அநேகமிருந்தபோதிலும் கலங்காத மனதுடையவர். மிக புத்தியுள்ளவர்.

37. (பொ-ரை) தர்மார்த்த காமங்களை நன்றாயுறிந்த ப்ராமமணர்களால் எல்லா விஷயத்திலும் சிசுபிக்கப்பட்டவர்.

38. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமன் கிராமத்தின் ப்ரயோஜனமாகவோ, நகரத்தின் ப்ரயோஜனமாகவோ, லக்ஷ்மணனோடு யுத்தத்திற்குப்போனால் ஜெயம்பெறாமல் திரும்புகிறதில்லை.

सह्यामात्युनरागम्य कुञ्जरेण रथेन वा ।

पौरान्स्वजनवन्नित्यं कुशलं परिपृच्छति ॥ 39 ॥

पुत्रेष्वग्निषु दारेषु प्रेक्ष्यशिष्यगणेषु च ।

निखिलेनानुपूर्व्याच्च पिता पुत्रानिवौरमान् ॥ 40 ॥

शुश्रूषन्ते वः शिष्याः कच्चित्कर्मसु दंशिताः ।

इति नः पुरुषव्याघ्रः सदा रामोभिभाषते ॥ 41 ॥

39. (ப-ரை) சஹ்யாமாத்யுனராமய் குஞ்சரேண- யானையினாலேயோ, ரதேன- தேரினாலேயோ, புன:அராமய்- மறுபடி திருமயி வந்து, பौरான்- பட்டணத்து ஜனங் களை, சுவஜனவத்: தன்னுடைய ஜனங்களைப்போல், நित்ய- எப்பொழுதும், कुशल- நேகம் த்தை, परिपृच्छति- பலபடியாக விசாரிக்கிறார்.

40. (ப-ரை) पुत्रेषு- புத்ரர்களிடத்திலும், अग्निषु- அகநிகளிடமும், दारेषु- மனை களிலும், प्रेक्ष्यशिष्यगणेषु- வேலைக்காரர்களுடையவும், சிஷ்ய கணங்களையும், அந்த கங் களிலும், निखिलेन- ஒன்றுகூட விடாமல், अनुपूर्व्याच्च- வரிசையாகவோ, पिता- தகையான், औरमान्- புதான், इव- ஒளரஸ புத்ரர்களைப்போல், (कुशलं परिपृच्छति- நேகத்தை பலபடியாக விசாரிக்கிறார்.)

41. (ப-ரை) वः- உங்களுடைய, शिष्याः- சிஷ்யர்கள், कर्मसु- கார்யங்களில், दंशिताः (सन्तः)- ஜாக்கருக்களாய்க்கொண்டு, कच्चिन् शुश्रूषन्ते च- பணிவிடையும செய்து ரி களா, इति- என்று, पुरुषव्याघ्रः- புருஷ சேஷ்டரான, रामः- ஸ்ரீராமன், नः- எங்களைக் குறித்து, सदा- எப்பொழுதும், अभिभाषते- நேரில் வந்து விசாரிக்கிறார்.

39. (பொ-ரை) யுத்தம் செய்தபிறகு யானையின் பேரிலோ, தேரின் பேரி லோ, ஏறி திரும்பிவந்து, பட்டணத்திலுள்ள எல்லோரையும, தன்னுடைய பந்துக் களைப்போல் எப்பொழுதும் குசலப்ரச்சனை பண்ணுகிறார்.

40. (பொ-ரை) பட்டணத்து ஜனங்களை நேகத்தை விசாரிப்பதிலும், புத்ர கள், அகநிகள், மனைவிகள், வேலைக்காரர்கள், சிஷ்ய கணங்கள் என்ற இவர்கள் விஷ யமாக ஒன்றுகூட விடாமல் வரிசையாகவோ, இதா, ஒளரஸபுத்ரனை விசாரிப்பதைப் போல் பலபடியாக விசாரிக்கிறார்.

41. (பொ-ரை) உங்களுடைய சிஷ்யர்கள், அந்தந்த கார்யங்களில் கவன மாய் வித்தமாகவிருந்து, சிச்ருஷையும் செய்கிறார்களாவென்று, புருஷோத்தமனான ஸ்ரீராமன் எங்களை எப்பொழுதும் நேரில் வந்து விசாரிக்கிறார்.

व्यसनेषु मनुष्याणां भृशं भवति दुःखितः ।

उत्सवेषु च सर्वेषु पितेव परितुष्यति ॥ 42 ॥

मत्यवादी महेष्वातो वृद्धसेवी जितेन्द्रियः ।

स्मितपूर्वाभिभाषी च धर्मं सर्वात्मना श्रितः ॥ 43 ॥

सम्ययोक्ता श्रेयसां च न विगृह्य कथारुचिः ।

उत्तरोत्तरयुक्तौ च वक्ता वाचस्पतिर्यथा ॥ 43 ॥

42. (ப-ரை) மனுஷ்யா- மனிதர்களுடைய, வ்யசனேஷு- துக்கங்களில், ஶு- அதிகமாக, து:கித:- துக்கமுள்ளவராக, ஶவதி- ஆகிறார், சர்வேஷு- ஸமஸ்தமான, உத்ஸவேஷு- (மனிதர்களுடைய) புத்த ஜெனனம் முதலான ஸந்தோஷகாலத்தில், பிதேவ- தகப்பன் போல, பரிதுஷ்யதி- மிகவும் ஸந்தோஷப்படுகிறார்.

43. (ப-ரை) மத்யவாதி- ஸக்தப்பக்கையே சொல்லும் ஸபாவமுடையவர், மஹேஸ்வா- சரேஷ்டமான வில்லை உடையவர், வுத்தசேவி- பெரியோரை ஸேவிசுகும் தன்மைஉடையவர், ஜிதேந்திர:- இந்திரியங்களை ஜெயித்தவர், ச்மிதபூர்வாபிமாஷி- புன்சிறப்புடன் பேசுகிறவர், சர்வாத்மனா- பலவிதத்தாலும், ஧ர்ம- தர்மத்தை, ஶ்ரித:- அடைந்தவர்.

44. (ப-ரை) ஶ்ரேயசா- நல்ல காரியங்களை, சமயுக- நன்றாக, யோகா- ஸம்பாதிக்கின்றவர், விஶு- சண்டை செய்து, ந கதாருசி: வாதம் செய்வதில் ஆசையில்லாதவர், உத்ரோத்ரயுக்தௌ- மேன்மேலும் யுக்தி சொல்லுவதில், வாசுஸ்பதிர்யா- ப்ருஹஸ்பதிபோல, வகா- சொல்லுகிறவர்.

42. (பொ-ரை) திவ்யரூபப்பூஸ்கிகள், மாதா பிதாக்கள், மற்ற பூதங்கள் மாத்திரமில்லாமல், பொதுவாக மனிதர்களாய் பிறந்தவர்களுக்கு, அதிகமாகவே, கொஞ்சமாகவோ, வ்யஸனம் ஏற்பட்டால் அவர்களைக்காட்டிலும் அதிகமாக துக்கிக்கிறார். அதாவது, வ்யஸனமுள்ளவன் இவரை ஸமாகாநம பண்ண வேண்டியதாக துக்கிக்கிறார் என்கிறபடி. புத்தஜெனனம் முதலாகிய எவ்விதமான ஸந்தோஷ காரியம் நேர்த்தாலும், பிதாவைப்போல அதிகமாக ஸந்தோஷிக்கிறார்.

43. (பொ-ரை) அதிக கஷ்டமான ஸமயத்திலும், ஸக்தப்பக்கையே பேசுகிறவர். சிறந்த வில்லைபுடையவர். பெரியோர்களுடைய ஸஹவாஸத்தை யே அடைந்தவர். இந்திரியங்களை ஜெயித்தவர். எந்த மனிதர்களிடத்திலும் புன்சிறப்புடன் தானே முன்னம் பேசுகிறவர். மிகவும் கஷ்டமான தகையிலும் தர்மத்தை விடாதவர்.

44. (பொ-ரை) ப்ராஜைகளுக்கும் தனக்கும் ப்ரேயஸ்காரான காரியங்களை யேதேடுகிறவர். சண்டை செய்து வாதம் பண்ணுவதில் ஆசையில்லாதவர். ஆனால் பதில் சொல்லும் திறமையில்லாதையாலோவென்றால், அன்று. மேன்மேலும் புத்தி சொல்லும் விஷயத்தில் ப்ருஹஸ்பதி போன்றவர்.

सुभ्रायनताम्राक्षः माक्षादविष्णुरिव स्वयम् ।

रामो लोकाभिरामोयं शौर्यवीर्यपराक्रमैः ॥ 45 ॥

प्रजापालनतत्त्वज्ञो न रागोपहृतेन्द्रियः ।

शक्तैल्लोक्यमप्येको भोक्तुं किं नृ महीमिमाम् ॥ 46 ॥

नाम्य क्रोधः प्रमादश्च निरर्थोऽस्ति कदाचन ।

हन्त्येव नियमाद्वध्यानवध्वे न च कुप्यति ॥ 47 ॥

45. (ப-ரை) அய் ராம:- இந்த ஸ்ரீராமன், சுபூ:- அழகான புருவமுள்ளவர், ஆயததாமாட்ச:- நீண்டு சிவந்த திருக்கண்களையுடையவர், சौर्यवीर्यपराक्रमै:- செளர்யத்தினாலும், வீர்யத்தினாலும், ப்ராக்ரமத்தினாலும், साक्षात् विष्णु: इव- ப்ராக்ஷமாண விஷ்ணுபோல, स्वयं- தான், लोकाभिराम:- உலகங்களுக்கு ஆனந்தத்தை உண்டாக்குகிறவர்.

46. (ப-ரை) प्रजापालनतत्त्वज्ञ:- प्रजा- ஜனங்களுடைய, पालन- ரக்ஷணத்தில், तत्त्वज्ञ:- உண்மையை யறிந்தவர், न रागोपहृतेन्द्रिय:- விஷய சாபல்யத்தினால் கெடாத இந்திரியங்களையுடையவர், त्रैलोक्यम् अपि- மூன்று லோகத்தையும், एक:- ஒரு நவராகமே, भोक्तुं- ஆளுவதற்கு, शक्त:- வல்லமையுள்ளவர், (अप्यपदिपि नृक्क) इमां महीं इत्त पुमि प्ये, (ஆளவல்லவரென்பது) किंनु- என்ன?

47. (ப-ரை) अस्य- இந்த ராமனுடைய, क्रोधः கோபமும், प्रमादः च- அநாக்ரஹமும், कदाचन- ஒருக்காலும், निरर्थः- ப்ரயோஜனமில்லாததாக, न अस्ति- இருக்கிறதில்லை, नियमात्- நிச்சயமாகவே, वध्यान्- கொல்லத்தக்கருகவர்களை, हन्ति एव- கொல்லவே கொல்லுகிறார், अवध्वे- கொல்லத்தகாதவன் விஷயத்தில், न च कुप्यति- கோபித்துக் கொள்கிறதேயில்லை.

45. (பொ-ரை) இந்த ஸ்ரீராமன் அழகான புருவங்களையும், நீண்டு சிவந்த திருக்கண்களையுமுடையவர். யுத்தத்தில் பயமில்லாமல் ப்ராவேஸிக்கும் ஸாமர்த்தியத்தாலும், தான் ஒருவிக்ரமான விகாரத்தையடையாமல் பறங்களுக்கு பலவிக்ரமாக விகாரத்தை உண்டுபண்ணும் தன்மையாலும், யுத்தத்தில் லகுவான அஞ்சாயத் தாலும், ஸாக்ஷாத் மஹாவிஷ்ணுவைப்போல லோகங்களுக்கு ஆனந்தத்தை உண்டு பண்ணுகிறவர்.

46. (பொ-ரை) ப்ரஜைகளை பரிபாலனம் செய்யும் விதத்தை நன்றாய் அறிந்தவர். சப்தாதி விஷயங்களின் ஆசையினால் கெடாத இந்திரியங்களையுடையவர். மூவுலகங்களையும் தான் ஒருவனாகவே வேறொருவரின் ஒத்தாசையின்றி ஆள சக்தியுள்ளவர். அப்படியிருக்க இந்த ஸ்வஸ்பமான பூமியை ஆளுவரென்பது சொல்லவேண்டுமா?

47. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமனுடைய கோபமும் அநாக்ரஹமும் ஒருக்காலத்திலும் வீணாக ஆகிறதில்லை. சட்டப்படிக்கு தண்டிக்கத்தகுந்தவர்களை தண்டிக்கே விடுகிறார். தண்டிக்கத்தகாதவர்களிடத்தில் சிறிதேனும் கோபம் வைக்கிறதேயில்லை.

யுனக்யதீ: ப்ஹ்யதீ தமஸௌ யத் துப்யதி || 48 ||

சான்தை: சவ்ஶ்ஜாகான்தை: ஶ்ரீதிசஜநநைந்ரணாம் ।

குணைவீரூகை ராமௌ தீப: சூர்ய ஶ்வாஸ்துமி: || 49 ||

தமேவ்ஸுணஸ்பத்ரம் ராம் சத்யபராக்ரமம் ।

லோகபாலோபம் நாஸ்தமகாயத் மெதிநி || 50 ||

48. (ப-ரை) அசௌ- இந்த ஶ்ரீராமன், யத்- எந்த மனிதனிடத்தில், துப்யதி- ஸர்வதோஷப்படுகிறாரோ, த்- அவனை, ப்ஹ்ய: ச- ஸந்தோஷமுள்ளவராய்க்கொண்டு, அதீ:- இஷ்டமான வஸ்துக்களோடு, யுனகி- சேர்ப்பிக்கிறார்.

49. (ப-ரை) சான்தை:- சாந்தி முதலானவைகளாயும், சவ்ஶ்ஜாகான்தை:- ஸர்வப்ராஜைகளும் ஆசைப்படக்கூடியவைகளாயும், ஶ்ரணாம்- மனிதர்களுக்கு, ஶ்ரீதிசஜநநை:- ஸந்தோஷத்தை செய்யக்கூடியவைகளான, குணை:- குணங்களினால், தீப:- ப்ரகாசித்துக் கொண்டு, சூர்ய:- ஸூர்யன், ஶ்வாஸ்துமி: இவ்- கிரணங்களால்போல, ராம்:- ஶ்ரீராமன் விரஹ- விளங்கினார்.

50. (ப-ரை) தமேவ்ஸுணஸ்பத்ர- இப்படி குணங்களினால் நிறைந்தும், சத்யபராக்ரமம்- பழதில்லாத பராக்ரமத்தையுடையவரும், லோகபாலோபம்- லோகராதனை விஷ்ணுவிற்கு ஸமானனுமான, தராம்- அந்த ஶ்ரீராமனை, மெதிநி- பூமியானது. நாஸ்த- அசகனாக, அகாமயத்- ஆசைப்பட்டது.

48. (பொ-ரை) ஶ்ரீராமன் எந்த மனிதனிடத்தில் ஸந்தோஷப்படுகிறாரோ அவனுக்கு இஷ்டமான பதார்த்தங்களைக்கொடுக்கிறார்.

49. (பொ-ரை) ஸர்வப்ராஜைகளுக்கும், ஆசைப்படக்கூடியவைகளும், மனிதர்களுக்கு ஶ்ரீதியை உண்டு பண்ணக்கூடியவைகளும், அடக்கத்தை ப்ரதானமாகக் கொண்டவைகளான குணங்களினால் ஶ்ரீராமன் கோடைகாலத்து ஸூர்யன் கிரணங்களால் ப்ரகாசிப்பதுபோல ப்ரகாசித்தார்.

50. (பொ-ரை) இப்படி சமஸ்த குணங்களும் நிறைந்து, ஸர்வ பராக்ரமனும், ஶ்ரீமஹாவிஷ்ணுவிற்கு ஒப்பானவனுமான ஶ்ரீராமனை உலகத்து ஜனங்கள் ராஜாவாகவேனுமென்று ஆசைப்பட்டார்கள்.

वत्सः श्रेयसि जातस्ते दिष्ट्यासौ तव राघव ।

दिष्ट्या *पुत्रगुणैयुक्तो मारीच इव काश्यपः ॥ 51 ॥

बलमारोग्यमायुश्च रामस्य विदितात्मनः ।

देवासुरमनुष्येषु सगन्धर्वोरगेषुच ॥ 52 ॥

आशंसते जनः सर्वो राष्ट्रे पुरवरे तथा ।

आभ्यन्तरश्च बाह्यश्च पौरजानपदो जनः ॥ 53 ॥

51. (ப-ரை) 'ஹ் ராஹவ- ஓ ரகு குலத்தரசனே, அமீ- இந்த ஸ்ரீராமன், தவ- உம்முடைய, டிஷ்யா- பாகயத்தினால், ஸ்ரேயசி- ச்ரேயஸ்ஸுக்காக, வ்ஸ:- பிள்ளையாக, ஜாத:- பிறந்திருக்கிறார், மாரிச:- மரீசி மஹர்ஷியின் பிள்ளையான, காஸ்யப:- இவ் காஸ்யபர் போல், டிஷ்யா- (உம்முடைய) பாகயத்தினால், புத்ரகு:- புத்திரனுக்குத் தகுந்த குணத் தோடு, யுக:- கூடியிருக்கிறார்.

52-53. (ப-ரை) சகந்தவர்களுக்கும், ஸர்வ ஜாதகளுக்கும் கூடிய, 'தேவாஸு- மனுஷ்யர்களுக்கும், சர்வ ஜன:- எல்லா ஜனமும ராஷ்ட்- மற்ற தேசத்திலும், ததா- அப்படியே, புவர்- மற்ற நகரத்திலும் (இருக்கிற ஜனமும்), அப்யந்தர்- அநதப்புரத்தில் ஸர்வர்களுக்கும், வஹ:- வெளியிலுமிருக்கிற ஜனமும், பௌஜனபத:- அயோத்யா நகரத்திலும், கோதல தேசத்திலுமுள்ள, ஜனமும், விதிதாत्मन:- ப்ரஸித்தமான ஸ்வாபத்தையுடைய, ராமச्य- ஸ்ரீராமனுடைய, வல- பலத்தையும், அரோமய- வயதில்லாமையையும், ஆயு:- அபுஸ்ஸையும், அஸம்தே- ப்ராந்திக்கிறது.

51. (பொ-ரை) 'ஓ ரகு குலத்தரசனே' ஸ்ரீராமன் உம்முடைய பாகய வசத்தினால் எங்களுடைய கீழ்மத்திற்காக உமக்குப் பிள்ளையாகப் பிறந்திருக்கிறார். மரீசியின் பிள்ளையாகக் காஸ்யப ப்ரஜாபதி போல், புத்தன் என்கிற அபகத்திற்குத் தகுந்த குணங்களுள்ளவராயிருக்கிறார். அதுவும் உம்முடைய அக்ருஷ்டம்.

52-53. (பொ-ரை) தேவர், அஸுர், மனுஷ்யர், சுந்தவர், உசகர், இவர்களுக்குள், ஸர்வ ஜனங்களும், வெளிதேசத்திலும், வெளிநகரத்திலும், அயோத்யா நகரத்திலும், கோசலதேசத்திலுமுள்ளவர்களும், அநதப்புரத்திலும் வெளியிலுமுள்ள வேலைக்காரர்களும், உலகப் ப்ரஸித்தமான ஸ்ரீராமனுக்கு தேஹபலம், ஆரோக்யம், அபுஸ்ஸ இவைகளைப் ப்ராந்திக்கிறார்கள்,

புத்ர:- புத்ர: ஸ்யதே= புத்ர என்னும் நகரத்தினின்று மாதா பிதாக்களை அகலிக்குறள் என்று புத்ர சப்தத்திற்குப் பொருள்.

ஸ்திரியோ வுதாஸ்தரணயஸ்வ மாய்ஸாத: சமாஹிதா: ।

சர்வாந்நிவாஹமஸ்யநி ராமஸ்யார்த்தே யஸ்வின் ॥ 54 ॥

தேபாமாயாசித் தேவ த்வந்ரமாதாந்மஸ்யநாம ॥ 55 ॥

ராமமிந்நிவரஸ்யாமம் சர்வஸ்துநிவஹ்நம் ।

பஸ்யாமோ யோவராஜ்யஸ்த் தவ ராஜோந்மாத்மஜம் ॥ 56 ॥

54. (ப-ரை) வுதா:- முதிர்க்க வயதுள்ள, ஸ்திரிய:- ஸ்த்ரீக்களும், தரணய:- யுவதி களும், யஸ்வின்:- கீர்த்தியுள்ளவரான, ராமஸ்ய- ஸ்ரீராமனுடைய, அर्थ- ஆரோக்யம் முத லான பாயொஜனத்திற்காக, சமாஹிதா: (ஸ்த்ரீ:-)ஜாக ஁ருக்களாய்க்கொண்டு, சாயஸாத:- மாலையிலும், காலையிலும், சர்வாந்நிவாஹ- எல்லா தேவர்களையும், நமஸ்யந்தி- வேலிக்கிறார்

55. (ப-ரை) 'தேவ- டேவதனே, தேபா- அவர்களையுடைய, அயாசித்- பாரித் தீகனாயானது, த்வந்ரமாதாந்- உமமுடைய அதுவாழ்க்கிறான், மஸ்யநாம- தன்னமாக சொன்னார்

56. (ப-ரை) 'தே ராஜோ- அரசர்களுக்குள் சிறந்தவரே, இந்நிவரஸ்யாமம்- ஒரு செய்கல் புஷ்பம் போல் கறுக்கிறதென்றி திறமுடையவரும, சர்வஸ்துநிவஹ்நம்- எல்லா சதருக்களையும் அடக்குகிறவரான, தவ- உமமுடைய, அம்மஜம்- பிள்ளையான, ராம- ஸ்ரீராமனே, யோவராஜ்யஸ்த்- இவ்வரசுமே பட்டத்தில் அமர்ந்தவராக, பஸ்யாம:- பார்க்கப் போகிறேன்

54. (பொ-ரை) வுதாஸ்தரணயஸ்ய, யுவதிகளாயுமுள்ள ஸ்த்ரீகளும், பகழ் பெற்ற ஸ்ரீராமனுக்கு, பலம், ஆரோக்யம் முதலானவை உண்டாகவேண்டுமென்று ஜாகஸூகர்களாய், இரண்டி காலத்திலும், எல்லா தேவர்களையும் நமஸ்கரிக்கிறார்கள்.

55. (பொ-ரை) 'தேஹ தேவனே, இவ்விதம் ஸம்ஸ்தமான ஜனங்கள் வென்றி கின்ற ஸ்ரீராமனுடைய பட்டாபிஷேக மங்களமானது உமமுடைய அனுகூலத்தி னால் நிரைவேறவேண்டும்.

56 (பொ-ரை) ராஜோத்தமனே, இந்நிவாபுஷ்பம்போல் கறுத்ததிறமுடையவரும், எல்லா சதருக்களையும், அடக்கக்கூடியவருமான, உம்முடைய குமாரனான ஸ்ரீராமனே கூடிய சீக்கரத்தில் யுவராஜாவாகப்பார்க்க விரும்புகிறேன்.

तं देवदेवोपममात्मजं ते सर्वस्य लोकस्य हिते निविष्टम् ।
हिताय नः शिप्रमुदारजुष्टं मुदाभिषेक्तुं वरद त्वमर्हसि ॥ 57 ॥

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीय आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

द्वितीयः सर्गः ॥ 2 ॥

57. (ப-ரை) ஹே வரத- கேட்ட வரன்களைக்கொடுக்கின்றவனே, தேவதேவோபம- விஷ்ணுவுக்கு ஸமானமாயும், सर्वस्य लोकस्य- எல்லா லோகங்களுடையவரూ, हिते- நன்மையில், निविष्ट- ஊக்கமுடையவரும், उदारजुष्ट- உதாரகுணத்தோடு கூடினவருடான, तं- அந்த, ते आत्मज- உம்முடைய பிள்ளையை, नः- எங்களுடைய, हिताय- சேரையன்ருகதாக, मुदा- ஸந்தோஷத்தோடு, अभिषेक्तु- பட்டாபிஷேகம் செய்ய, त्व- நீ, अर्हसि- தகுநகவராகிறீர்.

57. (பொ-ரை) மஹா விஷ்ணுவுக்கு ஸமானமானவரும், எல்லா லோகங்களுக்கும், ஹிதம் செய்வதில் ஊக்கமுள்ளவரும், மிகப்பரிசுத்தாரும், காரியாவகுணங்களுள்ளவருமான உம்முடைய பிள்ளையான ஸ்ரீராமனை, எங்கள் சேவார்த்தமாக, ஸந்தோஷத்துடன் பட்டாபிஷேகம் செய்யவேண்டுமென்று, பார்த்ததிக்கிறோம். வேண்டிய வரன்களை, கொடுக்காபடியவரன்றோ நீ.

—ॐ—

तृतीयः सर्गः ॥ 3 ॥

तेषामञ्जलिपद्मानि प्रगृहीतानि सर्वशः ।
प्रतिगृह्याब्रवीद्राजा तेभ्यः प्रियहितं वचः ॥ 1 ॥

1. (ப-ரை) ராஜா- அரசன், प्रगृहीतानि- தலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற, तेषां- அந்த ஜனங்களுடைய, अञ्जलिपद्मानि- தாமரை மொட்டுபோன்ற அஞ்ஜலிகளை, सर्वशः- முழுமையும், प्रतिगृह्य-பெற்றுக்கொண்டு, तेभ्यः- அவர்கள் பொருட்டு, प्रियहित- ப்ரியமாயும், ஹிதமாயுமிருக்கிற, वचः- வார்த்தையை, अब्रवीत्- சொன்னார்.

1. (பொ-ரை) அரசன், அந்த ஜனங்களெல்லோரும் தலையில் கைகுவித்து பார்த்துக்கின்றதை அங்குகிதது, அவர்களுக்கு ப்ரியமும், ஹிதமுமான, வார்த்தையைச்சொல்லுகிறார்.

அஹோ஽ஸிம் பரமபிரீந: ப்ரபாவச்சாதுலோ மம ।

யந்மே ஜ்யேஷ்ணம் ப்ரியம் புத்ரம் யோவராஜ்யஸ்தமிच्छத்ய ॥ 2 ॥

इति प्रत्यर्च्यं तान्राजा ब्राह्मणानिदमब्रवीत् ।

वमिष्ठं वामदेवं च तेषामेवोपशृण्वनाम् ॥ 3 ॥

चैत्रः श्रीमानयं मामः पुण्यः पुष्पितकाननः ।

योवराज्याय रामस्य सर्वमेवोपकल्प्यताम् ॥ 4 ॥

2. (ப-ரை) அஹோ- ஆச்சரியம்! பரமபிரீந:- மிகவும் ப்ரீதியுள்ளவனாக, அஸி- ஆகிறேன், மம- என்னுடைய, ப்ரபாவ: ச- மஹிமையும் அது:- ஒப்பில்லாதது, யந்- யாதொரு காரணத்தினால், மே- என்னுடைய, ப்ரிய- ப்ரியமான, ஜ்யேஷ்ணம்- மூத்த குமாரனை, யோவராஜ்யஸ்த- யௌவராஜ்யபத்திலிருக்கிறவனாக, ஈக்ஷத- விரும்புகிறீர்களோ!

3. (ப-ரை) ராஜா- அரசன், இதி- இவ்விதம், நான்- அந்த, ப்ராக்ஷணான்- ப்ராமமணர்களை, ப்ரத்யர்ச்ச- ஹஜித்து, தेषா- அவர்கள், உபசுர்ணவதாம்- கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே, வமிஸ்த- வமிஷ்டனையும், வாமதேவம்- வாம தேவனையும் (பார்த்து), ஈத அப்ரவீந- இந்த வார்த்தை சொன்னார்.

4 (ப-ரை) சைத்ர: சைத்ர: சித்திரை மாதமானது, ஸ்ரீமான்- அழகு பொருந்தியது, புண்ய:- பரிசுத்தமானது, புஷ்பிதகானன:- புஷ்பத்திட்டுகளை யுடையது, (ஆகையால்) ராமஸ்ய- ஸ்ரீராமனுடைய, யோவராஜ்ய- யௌவராஜ்ய பட்டாபிஷேகத்திற்கு, சர்வமேவ- (எல்லாவும்) எல்லா வஸ்துவங்களையும், உபகல்ப்யதாம்- சேர்க்கப்பட்டன.

2. (பொ-ரை) மிகவும் ஆச்சரியம்! எனது ப்ரியமான ஜேஷ்ட குமாரனுக்கு யுவராஜ பட்டாபிஷேகம் பண்ண வேண்டுமென்று நீங்கள் விரும்புகிறபடியால், மிக்க ஸந்தோஷத்தையடைந்தேன். என்னுடைய பெருமையும் சிறந்தது.

3. (பொ-ரை) அரசன் இவ்விதம் ப்ராமமணர்களை இனிதான் வார்த்தையால் புகழ்ந்து, அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும்பொழுதே, வமிஷ்டனையும், வாம தேவனையும் பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

4. (பொ-ரை) அவதார ஸமயத்தில் நேர்ந்ததுபோல் பட்டாபிஷேக ஸமயத்திலும், இதே சித்திரை மாதம் நேர்ந்து விட்டது. ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேகம் நேர்ந்த தென்குறி ஸந்தோஷத்தினால் நகரத்தை நாம் அலங்கரிப்பதுபோல் எல்லா காடுகளையும், புஷ்பத்தினால் அலங்காரம் செய்துகொண்டு மிகவும் பரிசுத்தமான இந்த மாஸத்தில் ஸ்ரீராமனுடைய பட்டாபிஷேகத்திற்கு வேண்டிய ஸமஸ்த ஸாமக்ரிகளையும் சேர்க்கவேண்டும்.

राज्ञस्तूपरते वाक्ये जनघोषो महानभूत् ।
 शनैस्तस्मिन्प्रशान्ते च जनघोषे जनाधिपः ॥
 वसिष्ठं मुनिशार्दूलं राजा वचनमब्रवीत् ॥ 5 ॥
 अभिषेकाय रामस्य यत्कर्म सपरिच्छदम् ।
 तदद्य भगवन्सर्वमाज्ञापयितुमर्हसि ॥ 6 ॥
 तच्छ्रुत्वा भूमिपालस्य वसिष्ठो द्विजमत्तमः ।
 आदिदेशाग्रतो राज्ञः स्थितान्युक्तान्कृताञ्जलीन् ॥ 7 ॥

5. (ப-ரை) ராஜ:- அரசனுடைய, வாக்கை- வார்க்கையானது, உபரதே- முடிந்த ஸம்பந்தத்தில், மகான- அதிகமான, जनघोष:- ஜனங்களின் கொலாஹலமானது, அமன- உண்டாயிற்று, तस्मिन्- அந்த, जनघोषे- ஜனங்களின் கொலாஹலமாக, शनै:- மெள்ள மெள்ள, प्रशान्ते (सति)- அடங்கலவளவில், जनाधिप:- ஜனங்களுக்கு அதிகபதியான, राजा- தசாத ராஜாவானவர், मुनिशार्दूल- முனிர்சேஷ்டயான, वसिष्ठ- வலிஷ்டயை (பார்க்க), वचनं- வார்க்கையை, अब्रवीत्- சொன்னார்.

6. (ப-ரை) हे भगवन्- ஓ பகவானே! रामस्य- ராமனுடைய, अभिषेकाय- அபிஷேகத்தின் பொருட்டு, यत् कर्म- யாதொரு காரியமானது, (स्येयं वेवन्दिष्य) तत् सर्वं- அது முழுமையையும், सपरिच्छदम्- ஸாமக்ரிகளோடு கூட, अद्य- இன்றைய தினமே, आज्ञापयितु- (அபிஷேகமுடைய) கட்டளையிட, अर्हसि- தகுந்தவராகிறீர்.

7. (ப-ரை) द्विजमत्तम:- ப்ராமமணோத்தமரான, वसिष्ठ:- வலிஷ்ட முனிஷி, भूमिपालस्य- அரகனுடைய, तन्- அந்த வார்க்கையை, श्रुत्वा- கேட்டு, राज्ञ:- அரசனுடைய, अग्रत:- எதிரில், कृताञ्जली- கைகுவித்து, स्थितान्- நின்ற, युक्तान्- அதிகாரிகளை, आदिदेश- ஆக்ஞாபித்தார்.

5 (பொ-ரை) இவ்விதம் அரசன் சொல்லி முடித்த உடனே, ஜனங்களின் பெரிய கொலாஹலமுண்டாயிற்று. மெள்ள மெள்ள அதுவும் அடங்கலமாக அரசன் வலிஷ்ட மஹரிஷியைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

6. (பொ-ரை) ஓ பகவானே! ராமனுடைய பட்டாபிஷேகத்திற்காக செய்ய வேண்டிய காரியம் முழுமையையும், அதற்கு வேண்டிய ஸாமக்ரிகளோடு இன்றைய தினமே செய்ய, கட்டளையிட தகுந்தவராகிறீர்.

7. (பொ-ரை) ப்ராமமணோத்தமரான வலிஷ்ட மஹரிஷி ராஜாவினுடைய அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு, அரசன் முன்னிலையில், கைகுவித்து நின்ற ஸாமக்ரிகர் முதலிய அதிகாரிகளை ஆக்ஞாபித்தார்.

சுவர்ணாதிநி ரநானி பலிந்ஸவோஷிணிபி ।

சுக்ருமால்யாஸ்ச லாஜாஸ்ச பூதக் வ மயுஸ்பிணி ॥ 8 ॥

அஹதானி வ வாஸாஸி ரத்ய் சர்வாயுவான்யபி ॥

வதூரஹ்வலம் சைவ க்ஷம் வ சூபலக்ஷணம் ॥ 9 ॥

சாமான்யஜநே சுவேதே ஸ்வஜம் ஸ்ரம் வ பாண்டூரம் ।

சதம் வ சாதகும்மானாந் கும்மானாமஸிவச்வபா ॥ 10 ॥

ஹிரண்யநூஹ்மஸம் மமத்ரம் வ்யாப்சர்வம் வ ।

உபஸ்யாபயந் பாதரஹ்நிபாந் மஹிபதே: ॥ 11 ॥

யசான்யகிஞ்சிதேஹ்யம் தத்சர்வமுகுலஹ்யதாம் ॥ 12 ॥

8-முதல் 12-வரை. (ப-ரை) சுவர்ணாதிநி- ஸ்வர்ணம் முதலான, ரநானி- நவாக்களையும், பலிந்- பூஜைக்குவேண்டிய தரவ்யங்களையும், சவோஷி: அபி- எல்லா ஓஷதிகளையும், சுக்ருமால்யாஸ்ச- வெள்ளுப்பு மாலைகளையும், லாஜாஸ்ச- பொருளையும், பூதக்- தனித்தனியாக, மயுஸ்பிணி- தேனையும், நெய்யையும், அஹதானி- புதியவைகளான, வாஸாஸி வ- வஸ்துங்களையும், ரத்ய்- தேனையும், சர்வாயுதானி அபி- எல்லா ஆயுதங்களையும், வதூரஹ்வலம் வ- நான்கு அங்கங்களோடு கூடிய ஸேனையையும், சூபலக்ஷணம்- சுபமான லக்ஷணமுள்ள, க்ஷம்- யானையையும், சுவேத- வெள்ளுப்பான, சாமான்யஜநே- சாமாதனத்தையும், விசிரிசையையும், உபஜ- தவஜைகளையும், பாண்டூரம்- வெண்மையான, ஸ்ரம் வ- குடையையும், சாதகும்மானா- ஸ்வர்ண மயங்களையும், அஸிவச்வபா- நெருப்புப்போல் ப்ரகாசமுள்ளதாகளுமான, கும்மானா- குடங்களுடைய, சதம்- நூறையும், ஹிரண்யநூஹ்- தங்கத்தினால் அலங்கரித்த கொம்புகளையுடைய, க்ஷம்- எருதையும், மமத்ர- பூர்ணமான, வ்யாப்சர்வம்- புலித்தோலையும், பாத:- காலைகள், மஹிபதே:- அரசனுடைய, அந்யபாந்- அக்னிஹோதாசாலையை, உபஸ்யாபயந்- அடைவியுங்கள், ஸ்வம்- அபேகைக்கக்கூடிய, அந்யத்- வேறு, யதிஞ்சித்- வ- என்ன வஸ்துவுண்டோ, தத் சர்வ- அது முழுவதும், உபகலஹ்யதாம்- ஸித்தப்படுத்தப்பட்டுவரும்.

8-முதல் 12-வரை. (பொ-ரை) ஸ்வர்ணம் முதலிய நவாக்கள்கள், பூஜைதரவ்யங்கள், நவதானியங்கள், மல்லிகை முதலான வெள்ளுப்பு புஷ்பங்கள் கூடிய மாலைகள், நெற்பொருள்கள், வெவ்வேறு பாததிரத்தில் நெய், தேன், புதிய வஸ்துக்கள், தோர், ஸகல ஆயுதங்கள், ரத, கஜ, நாக, பதாதி என்ற நான்கு அங்கங்களோடு கூடிய ஸைன்யம், மங்கள லக்ஷணத்தோடு கூடிய யானை, வெள்ளுப்பான சாமான்ய, விசிரி, தவஜம், வெள்ளைக்குடை, அக்னிபோல் ப்ரகாசமுள்ள, ஸ்வர்ண மயமான நூறு குடங்கள், ஸ்வர்ணாலங்கருதமான கொம்புகளுள்ள நிகழ்பம், பூர்ணமான அங்கங்களோடுகூடிய புலித்தோல், இவைகளை நாளை ஸ-உர்யோதயத்தில், மஹாராஜாவினுடைய அக்னிசாலையில் கொண்டுவந்து வைக்கவேண்டும். இதுதவிர அபிஷேகத்திற்கு வேறு என்ன வஸ்துக்கள் வேண்டுமோ அது முழுவதையும் ஸித்தப்படுத்தவேண்டும்.

अन्तःपुरस्य द्वाराणि सर्वस्य नगरस्य च ।
चन्दनसमिधैर्च्यन्तां धूपैश्च घ्राणहारिभिः ॥ 13 ॥

प्रशस्तमन्नं गुणवत् दधिशीरोपसेचनम् ।
द्विजानां शतसाहस्रे यत्प्रकाममलंभेवेत् ॥ 14 ॥

सत्कृत्य द्विजमुख्यानां श्वः प्रभाते प्रदीयताम् ।
घृतं दधि च लाजांश्च दक्षिणांश्चापि पुष्कलाः ॥ 15 ॥

13. (ப-ரை) அந்த:புரஸ்ய- அந்தப்புரத்தினுடையவுடும், மர்வஸ்ய நகரஸ்ய- எல்லா நகரத்தினுடையவுடும், த்வாராணி- வாசல்கள், சந்தனசமிக்- சந்தனங்களாலுடும், மாலைகளாலுடும், ப்ராணஹரிபி:- வாஸனை கமழும், ஧ூபை: ச- தூபங்களினாலுடும், அர்ய்ய- புஜிக்கப்பட்டிடும்.

14. (ப-ரை) த்விஜானா- ப்ராஹ்மணர்களுடைய, ஶதஸாஹஸே- அநேக நபர்விஷயத்தில், யத்- யாதொரு அன்னமானது, ப்ரகாம- மிகவும், அல- புண்ணமாக, ஸ்வே- அபுமோ, த்விஜாஸீரோபஸேசனம்- தயிரும், பாலும் சேர்த்து பசுதுவா பண்ணினதும், குணவ- வ்யஞ்ஞனத்தோடு கூடினதும், ப்ரஸத்- சேஷ்டமமான (77)அந்- அந்த அன்னமானது, (உபகல்ப்யதாம்- சேமிக்கப்படலாம்).

15. (ப-ரை) ஶ்வ:- நாளை, ப்ரபாதி- காலை, த்விஜமுத்யான- ப்ராஹ்மணர் சேஷ்டர்களுக்கு, சத்- மரியாதை செய்து, ஧ூத்- நெய், த்வி- தயிர், லாஜா:ச- பொருள்கள், புக்லா:- நிறைந்த, த்விஜா: ச- அபி- தாழ்வின்களும், ப்ரதீயதாம்- கொடுக்கப்பட்டனென்கிறார்.

13. (பொ-ரை) அந்தப்புரத்தினுடைய வாசல்களாலும், பட்ட நாத்தினுள்ள எல்லா வாசல்களாலும். சந்தனம் தெளித்து மாலைகள் போட்டு, சிறந்த வாஸனைகளா அகிற்கட்டை முதலிய தூபங்களினால் அலங்கரிப்புகள்.

14. (பொ-ரை) யதேஷ்டமான ப்ராஹ்மணர்களுக்கு, ஸமாதானத் துப்போதுமான தயிர், பால் சேர்த்து செய்ததும், வ்யஞ்ஞனங்கோடு கூடியதும், மிகவும் ச்லாக்யமுமான அன்னமும், ஸித்தமாக இருக்கவேணும்,

15. (பொ-ரை) நாளையதினம் காலையில் ப்ராஹ்மணத்தமர்களை வாவழைத்து, மரியாதை செய்து, நெய், தயிர், பொரி, பூர்ணமான தாழினை இவைகள் கொடுக்க வேண்டியது

सूर्येऽभ्युदितमात्रे श्वो भविता स्वस्तिवाचनम् ।
 ब्राह्मणाश्च निमन्त्र्यन्तां कल्प्यन्तामामनानि च
 आवध्यन्तां पताकाश्च राजमागश्च सिच्यताम् ॥ 16 ॥

सर्वे च तालावचरा गणिकाश्च स्वलङ्कृताः
 कस्यां द्वितीयामासाद्य तिष्ठन्तु नृपवेश्मनः ॥ 17 ॥

देवायतनचैत्येषु सान्नभक्ष्याः सदक्षिणाः ।
 उपस्थापयितव्याः स्युर्मान्ययोग्याः पृथक्पृथक् ॥ 18 ॥

16. (ப-ரை) சூர்- நாளி, சூர்- ஸூர்யன், அப்யுதினமாत्रே- உதித்தமாத்நிரத்தில்
 स्वस्तिवाचनम्- ஸ்வஸ்திவாசனமானது, भविता- ஆகவேண்டியது, ब्राह्मणाः- ப்ராம்மணர்
 களும், निमन्त्र्यन्तां- அழைக்கப்படவேண்டும், आमनानि- (அவர்களுக்கு) ஆஸனங்களும்,
 कल्प्यन्ताम्- ஏற்படுத்தப்படவேண்டும், पताकाः- கொடிகளும், आवध्यन्तां- கட்டப்பட
 வேண்டும், राजमागः- ராஜயித்தியும், सिच्यताम्- ஜலம் தெளிக்கப்படவேண்டும்.

17. (ப-ரை) सर्वे- ஸமஸ்தமான, तालावचराः- நட்டுவர்களும், स्वलङ्कृताः-
 நன்றாய் அலங்காரம் செய்யப்பட்ட, गणिकाः- ச- தாலிகளும், नृपवेश्मनः- ராஜக்ருஹத்தி
 னுடைய, द्वितीयां- இரண்டாவதான, कस्यां- கட்டை, आसाद्य- அடைந்து, तिष्ठन्तु- இருந்
 கட்டும்.

18. (ப-ரை) देवायतनचैत्येषु- கோவில்களிலும், நாற்சந்தியிற் மண்டபங்களி
 லும், सान्नभक्ष्याः- அன்னங்களோடும், பசுபங்களோடும் கூடியும், सदक्षिणाः- தகஷிணை
 களோடு கூடியும், मान्ययोग्याः- மானீக்குத் தகுந்தவர்களுமான, (ப்ராம்மணர்கள்)
 पृथक्पृथक्- தனித்தனியாக, उपस्थापयितव्याः- ஏற்படுத்தப்படவேண்டும்.

16. (பொ-ரை) நாளையதினம் ஸூர்யோதயமானவுடனே, ஸ்வஸ்திவாச
 னம், நடக்கவேண்டியது. அடுத்தாக ப்ராம்மணர்களை அழைக்கவேண்டும். அவ
 ர்களுக்கு ஆஸனங்களும் வித்தப்படுத்திவைக்கவேண்டும். ராஜயித்யில் கொடிகள்
 கட்டி ஜலமும் தெளிக்கவேண்டும்.

17. (பொ-ரை) தாளம்போட்டு ஜீவனம் பண்ணுகின்ற எல்லா நட்டுவர்
 களும், வேசிகளும், அலங்காரம் செய்து கொண்டு, அரசமனையின் இரண்டாவது
 கட்டில் விததமாக இருக்கவேண்டும்.

18. (பொ-ரை) தேவாலயங்களிலும், நாற்சந்தியில் கட்டியிருக்கிற மண்டபங்
 களிலும், அன்னங்கள், பசுபங்கள், தகஷிணைகள், பூஜைக்குத்தகுந்த சூதனம் முத
 லியவைகள், தனித்தனியாக வித்தப்படுத்தியிருக்கவேண்டும்.

दीर्घासिबद्धा योधाश्च सन्नद्धा मृष्टवाससः

महाराजाङ्गणं सर्वे प्रविशन्तु महोदयम् ॥ 19 ॥

एवं व्यादिश्य विप्रौ तौ क्रियास्तव सुनिष्ठितौ ।

चक्रतुश्चैव गच्छेधं पार्थिवाय निवेद्य च ॥ 20 ॥

कृतमित्येव चाब्रूतामभिगम्य जगत्पतिम् ।

यथोक्तवचनं प्रीतौ हर्षयुक्तौ दिव्यजषभौ ॥ 21 ॥

19. (ப-ரை) दीर्घासिबद्धा:- நீண்ட கத்தியை அறையில் காட்டிக்கொண்டவர் களும், மृஷ்டாசச:- நிம்லமான வஸ்துங்களைமுடையவர்களுமான, सर्वे योधा:च- எல்லா போர்வீரர்களும், महोदयम्- பெறியதான உக்ஸைமுடைய, महाराजाङ्गण- ராஜகரஹத்தி லுடைய முன்புறத்தை, सन्नद्धा:- ஸித்தமாக, प्रविशन्तु- பா வெசிக்கிறார்களென்றும்.

20. (ப-ரை) सुनिष्ठितौ- மிகவும் தேர்ந்தவர்களாயிருக்கிற, तौ विप्रौ- அந்த ப்ராமமணர்களான வஸிஷ்டரும், वामदेवரும், तत्र- அங்கிடத்தில், क्रिया:- கார்யங்களை, एवं- இவ்விதம், व्यादिश्य- ஆக்ஞாபித்து, यत् शेष- யாதொரு பிதியான கார்யமுண்டோ, (तत्- அதையும்), पार्थिवाय- அரசன் பொருட்டு, निवेद्य एवच- தெரியப்படுத்தியே, चक्रतु: च- செய்தார்கள்.

21. (ப-ரை) दिव्यजषभौ- ப்ராமமண சேஷ்டர்களான வஸிஷ்டரும், वामदेवரும், प्रीतौ- மனதில் ஸந்தோஷமுடையவர்களாய், हर्षयुक्तौ- அதனால் மயிர்க்கூர்ச்சலெறிந்தவர்களாய், जगत्पतिम्- அரசனை, अभिगम्य- அடைக, यथोक्तवचनं- நீ சொன்ன வசனம் தவராமல், कृतं एव- செய்யப்பட்டது, इतिच- என்றும், अब्रूताम्- சொன்னார்கள்.

19. (பொ-ரை) நம நகரத்துப் போர்வீரர்களெல்லாரும், அதமான வஸ்துங்களை தரித்துக்கொண்டு, நீண்ட கத்திகளையும் இவ்விடில் காட்டிக்கொண்டு, முற்றாமப்பட்டாழிஷேகம் நடக்கக்கூடிய, மஹாராஜாவின் அரண்மனையின் முன்புறத்தில் ஸித்தமாகப் பா வெசிக்கிறார்களென்றும்.

20. (பொ-ரை) பட்டாழிஷேகப்பாயோகத்தில், மிகவும் தேர்ந்த குறான முள்ள, அந்த ப்ராமமணோத்தமங்களான வஸிஷ்ட, வாமதேவர்கள், பட்டாழிஷேகத் திற்குரிய கார்யங்களை, அதிகாரிகளுக்கு, இவ்வண்ணம் கட்டவேயிட்டு, இதுகன்றி மிகுந்த கார்யங்களையும், அரசனுக்குத் தெரிவித்துச் செய்தார்கள்.

21. (பொ-ரை) வஸிஷ்டரும், வாமதேவரும், மனதில் களிப்புடனும், அதனால் தேஹமெல்லாம் மயிர்க்கூர்ச்சலெறிந்தும், மஹாராஜரிடம் சென்று, நீ சொன்ன படி தவராமல், எல்லாம் செய்தே ஆய்விட்டது என்று சொன்னார்கள்.

ततः सुमन्त्रं द्युतिमात्राजा वचनमब्रवीत् ।

रामः कृतात्मा भवता शीघ्रमानीयतामिति

॥ 22 ॥

म तथेति प्रतिज्ञाय सुमन्त्रो राज्ञशामनात् ।

रामं तवानयांचके स्थेन स्थितं वाम्

॥ 23 ॥

अथ तत्र समामीनास्तदा दशम्य तृपम् ।

प्राच्योदीच्याः प्रतीच्याश्च दाक्षिणान्याश्च भूमिपाः ॥ 24 ॥

म्लेच्छाचार्याश्च ये चान्ये वनशैलान्तवासिनः ।

उपासांचक्रे सर्वे तं देवा इव वामवम्

॥ 25 ॥

22. (11-22) = 3-11-22, द्युतिमान्-கா-கிபுளவாஜன், ராஜா-அரசன், सुमन्त्र-ஸுமந்த்ராஜா கருநி, 23, कृतात्मा-சீர்திருத்தவர்களுள், रामः-ராமன், भवता-உமாமால், शीघ्र-சீரமமாக, आनिताम-அழைத்து வரப்பட்டவரை, इति-என்று, वचनं-வாக்கத்தை, तथेति-அவ்வாறு, 24, वामं-வலது.

23. (11-23) मः सुमन्त्र-அரசு ஸுமந்த்ராஜன், तथा इति-அப்படியே என்று, प्रतिज्ञाय-சொல்லிவிட்டு, स्थेन स्थितम्-உறுதியாக நிற்குதல், वाम-வலது, 24, तत्र-அங்கு, समामीना-அரசன் கட்டளை, दशम्य-தசமியை, तृपम्-தூபம், 25, प्राच्य-அகத்தவர்களுள், दाक्षिणा-தென், म्लेच्छा-மலேச்சா, च-அவர்களுள், ये-இவ்வாறு, वनशैलान्त-வனசேலாந்தரம், वासिनः-வாசினர், अथ-அங்கு, दशम्य तृपम्-தசமயதூபம், उपासांचक्रे-அழைத்து வந்தவர்கள்.

22-25. (11-25) अथ-அங்கு, तत्र-அங்கு அரசமையில், प्राच्योदीच्याः-கிழ் தேசத்தவர்களுள், दाक्षिणा-தென், प्रतीच्याः-அகத்தவர்களுள், म्लेच्छा-மலேச்சா, च-அவர்களுள், ये-இவ்வாறு, वनशैलान्त-வனசேலாந்தரம், वासिनः-வாசினர், अथ-அங்கு, दशम्य तृपम्-தசமயதூபம், उपासांचक्रे-அழைத்து வந்தவர்கள்.

22. (11-22) 11-22 மஹாராஜா அங்கேதாஷ்டமன்னவாரம், புத்திமான்சிய ஸ்ரீராமன், சீரமமாக நி-அழைத்து வரப்பட்டவர என்று ஸுமந்த்ராஜன் சொன்னார்.

23. (11-23) அரசு ஸுமந்த்ராஜன், அப்படியே அங்குநிமின்று, சொல்லி விட்டு, உறுதியாக நிற்குதல், வலது, 24, அங்கு, சமாமீனா அரசன் கட்டளை, தசமியை, தூபம், 25, அகத்தவர்களுள், தென், மலேச்சா, அவர்களுள், இவ்வாறு, வனசேலாந்தரம், வாசினர், அங்கு, தசமய தூபம், உபாசாங்க்ரே-அழைத்து வந்தவர்கள்.

24-25. (11-25) ஸுமந்த்ரா ஸ்ரீராமன் அழைத்துவர வெளியில் பொதுமக்கள், கிழ் தேசத்தவர்களுள், தென், அகத்தவர்களுள், இவ்வாறு, வனசேலாந்தரம், வாசினர், அங்கு, தசமய தூபம், உபாசாங்க்ரே-அழைத்து வந்தவர்கள்.

तेषां मध्ये स राजर्षिर्मस्तामिव वासवः ।
 प्रासादस्थो रथगतं ददर्शयान्तमात्मजम् ॥ 26 ॥

गन्धर्वराजप्रतिमं लोके विख्यातपौरुषम् ।
 दीर्घबाहुं महामत्वं मत्तमातङ्गगामिनम् ॥ 27 ॥

चन्द्रकान्ताननं राममतीव प्रियदर्शनम् ।
 रूपौदार्यगुणैः पुंसां दृष्टिचिन्तापहारिणम् ॥ 28 ॥

वर्माभितप्ताः पर्जन्यं ह्लादयन्तमिव प्रजाः
 न तर्प ममायान्तं पश्यमानो नगधिपः ॥ 29 ॥

26. (ப-ரை) மஸ்தா- தேவர்களுடைய, மध्ये- நடுவில், வாமவ-இவ- இந்திரன் போல், தेषா- அந்த ஜனங்களுடைய, மध्ये- நடுவில், (இருக்கிற), ம ராஜர்ஷி:- அந்த ராஜ ரிஷியானவர், ரத-அத-அடைந்தது, அயான்த- வந்துகொண்டிருக்கிற, ஆத்மஜ- பிள்ளையை, ப்ராஸாதஸ்த:- (சந்)-அந்த ஸபா மண்டபத்திலிருந்துகொண்டே, ட்டர்ஷ- பார்த்தார்.

27-28-29. (ப-ரை) நராधिப:- அரசன், गन्धर्वराजप्रतिम- கந்தர்வ ராஜனுக்கு ஸமானராயும், लोक- உலகத்தில், विख्यातपौरुषम्- ப்ரபலித்தமான பராக்ரமமுடையவரும், दीर्घबाहुं- நீண்ட தோட்களையுடையவரும், महामत्वं- மிகுந்த பலமுடையவரும், मत्तमातङ्गगामिनम्- மகதயான்போல் நடக்கின்றவரும், चन्द्रकान्ताननं- சந்திரானையொத்த அழகிய முகமுடையவரும், अतीव- அதிகமான, प्रियदर्शनम्- ப்ரியமான காக்கையையுடையவராயும், रूप-அுடைய-குறை:- திருமேனியினாலும், ஒளதார்ப குறாதது ஐதார, ஸஸாசில் யத்தினாலும், पुंसां- புருஷர்களுடைய, दृष्टि चिन्ता अपहारिणम्- கண்களையும், மனதைப்பும் கவருகின்றவருமான, ममायान्तम्- வந்து கொண்டு இருக்கிற, राम- ராமனை, वर्माभितप्ता:- கோடைரினால், தாபத்தையடைந்திருக்கிற, प्रजा:- ஜனங்கள், ह्लादयन्तम्- ஸந்தோஷப் படுத்துகின்ற, पर्जन्य इव- மெகத்தைககண்டே திருந்தியவன் யாக தர்பால், पश्यमानः- பார்த்துக்கொண்டும், न तर्प- தருபத் அடையவில்.

களும், தென்தேசத்தவர்களுமான அரசர்களெல்லோரும், மறுமறு பரீட்சைப்பாடுகளும், வனங்களிலும், பவதங்களிலும் வசிக்கும் ஜனங்களையும், இந்திரன் பூழ்ந்து தேவர்கள் இருப்பதுபோல் தசரத ஸ்ரீராமரஜனை பூழ்ந்து உட்காந்துகொண்டே ஸேவித்து வருபவர்கள்.

26. (பொ-ரை) தேவர்கள் நடுவில் இவ்விரன் உட்கார்ந்திருப்பதுபோல், அந்த ஜனங்கள் நடுவில் உட்கார்ந்திருக்கிற, ராஜரிஷியான அந்த தசரதன், ஸபா மண்டபத்திலிருந்துதொண்டே அதமேரிவருகின்ற தாமமுடைய பிள்ளையைப்பார்த்தார்.

27-28-29. (பொ-ரை) கந்தர்வ ராஜனுக்கொப்பாயும், உலகத்தில் ப்ரபலித்தமான பராக்ரமத்தையுடையவராய், நீண்ட திருத்தோட்களையுடையவரும், அதிக

அவதாரீ சுமத்ரஸ்தீ ராஃவீ ச்யந்தநோத்மாது ।

பிது: சமீபீ கஞ்ஞந்தீ ப்ராஜ்ஜலி: ப்ருததோஜ்வகாந ॥ 30 ॥

ம தீ கீலாமசுஷுக்ராம் ப்ராசாதீ நரபுஷ்வ: ।

ஆஸ்ரோஃ நுபீ த்ருஷ்டீ சூதீந ராஃவ: ॥ 31 ॥

30. (ப-ரை) சுமத்ர:- ஸுமந்த்ரா, தீ ராஃவ:- அந்த ராமனீ, ச்யந்தநோத்மாது:- ச்ரேஷ்டமான தேரிலிருந்து, அவதாரீ:- இறக்கி, பிது:- பிதாவினுடைய, சமீப:- ஸமீபத்தைக் குறித்து, கஞ்ஞந்தீ:- போகின்றவனா, ப்ராஜ்ஜலி:(சந்), கைகுவித்தவராய், ப்ருத:- பின்னால், அந்வகாந- துடர்ந்து போனார்.

31. (ப-ரை) நரபுஷ்வ:- புருஷ ச்ரேஷ்டரான, ச: ராஃவ:- அந்த ஸ்ரீராமன், நுப- அரண், த்ருஷ்ட- பார்ப்பதற்கு, சூதீந சஃ- ஸாதகியுடன்கூட, கீலாமசுஷுக்ராம்- கைலாஸ சிகரம்போல விளங்குகின்ற, தீ ப்ராசாதீ- அந்த உப்பரிக்கையை, ஆஸ்ரோஃ- ஏறினார்.

மான தேஹபலக்கையுடையவரும், மத்யானீபோல நடப்பவரும், சந்திரன்போல் அழகான முகமுடையவரும், பார்ப்பவர்களுக்கு அதிகப்ரியமான காஷியுடையவராயும், திருமேனியின் அழகினாலும், கேட்டவர்களுக்கு வேண்டியபடி கொடுக்கும் தன்மையான ஓளதாரீய குணத்தினாலும், எல்லோராலும் அடிக்கடி ஆனந்தத்துடன் ஆறுஸ்தகானம் செய்யப்படுகிற ஸௌசீல்ய குணத்தினாலும், புருஷர்களுடைய கண்களையும், மனங்களையும் கவரும் ஸ்வபாவமுடையவரும், தேர்மீது வருகின்றவருமான ஸ்ரீராமனீ, தசரத மஹாராஜா பார்த்து வெகுநாள் வெய்யற்காலத்தில் மழையில்லாமல் தபித்துக்கொண்டிருக்கிற காலத்தில், மழை பெய்யும் மேகத்தைக் கண்டால், எப்படிப்பார்த்துப்பார்த்து ஜனங்கள் த்ருப்தியடையாமலிருப்பார்களோ அவ்விதம் த்ருப்தியடையாமலிருந்தார்.

30. (பொ-ரை) ஸுமந்த்ரா ஸ்ரீராமனீ, தேரிலிருந்து இறக்கி, அவ் பிதாவின் ஸமீபத்திற்குப் போகும் பொழுது, தானும் கைகுவித்துக்கொண்டு அவரின் சென்றார்.

31. (பொ-ரை) புருஷோத்தமனான ஸ்ரீராமன், பிதாவான அரண் பார்ப்பதற்கு, ஸுமந்த்ராருடன் கூட, கைலாஸ சிகரம்போல் உயர்ந்தும், வெள்ளத்துமிருக்கிற அந்த உப்பரிக்கையை ஏறினார்.

स माञ्जलैरभिप्रेत्य प्रणतः पितुर्गन्तक ।

नाम स्वं श्रावयन्नामो ववन्दे चरणौ पितुः ॥ 32 ॥

तं दृष्ट्वा प्रणतः पार्श्वे कृताञ्जलिपुटं नृपः ।

गृह्याञ्जलौ समाकृत्य सम्वजे प्रियमात्मजम् ॥ 33 ॥

तस्मै चाभ्युदितं सम्यङ्मணिकाञ्चनभूषितम् ।

दिदेश राजा रुचिरं गमाय परमासनम् ॥ 34 ॥

32. (ப-ரை) ச: ரம:- அந்த பூஜீராமன், பார்ஜலி: (மன - கைகுவித்தவராய், அபிபிரேத்ய- அடைந்து, பிது:- பிதாவின்னுடைய, அந்நிக- ஸ்பீடத்தில், ப்ரண- பிடியாமல் செய்தவராய், சுவ் நாம- தன்னுடைய பெயரை, ஶ்ராவயந் (சந்)- தெரிவித்துக்கொண்ட, பிது: பிதாவின்னுடைய, சரணौ- பாதுகாக்கலா, வவन्द- வணங்கலா]

33. (ப-ரை) நுப:- அரசன், பார்வ- பாதுகையில், ப்ரண- நெயிதவாய், க்ரதாஜ்ஜலிபுட்- செய்யப்பட்ட அந்தரத்தை யுடையவராய், த- அந்த, ப்ரிய அஸ்மஜம்- ப்ரியமான பிள்ளையை, த்ரூவா- பார்ந்து, அஜ்ஜலौ- கப்பினை கையில், ரூவ- பித்தகம், சமாக்கூத்ய- தன பாதுகை தற்கு இழுத்து, சம்வஜ- கட்டி க்கொண்டார்.

34. (ப-ரை) ராஜா- அரசனானவர், தஸ்மै- அந்த, ராமாய- பூஜீராமன் பிள்ளை, அப்யுதிந- உயர்மானமுடைய, சமயங்க- நன்றாக, ச்ரிநாமசம்பூஷிதம்- பரமமான நாமம், ஸம்பூஷிதம், தாலும, அலங்கரிக்கப்பட்ட, ருசிர- அழகான, பரமாயசனம்- உத்தமமான அமையுடைய யும், விதேஷ- கொடுத்தார்

32. (பொ-ரை) பூஜீராமன், கைகூப்பிக்கொண்ட பிள்ளையை ஸ்பீடத்தில் திருப்பெயர், ஸாஷ்டாங்கப்படியாமல் செய்து, தன்னுடைய பாதுகைகளை பிதாவின் பிதாவின் திருவடிகளில் வணங்கலா]

33. (பொ-ரை) அரசன், நெயிதவாய் கைகூப்பிக்கொண்ட தன் பாதுகையில் நிற்கின்ற, ப்ரியமான தன் புகழ்நாமப்பார்க்கு, கப்பினை கையாணிபுகுத்து தன் ஸ்பீடத்திற்கு அழைத்து கட்டிக்கொண்டார்.

34. (பொ-ரை) அரசன், அந்த ராமனுக்கு, ஸ்வாமிநத்தினால் செய்து, நன்றாய் நவமத்தனங்கலிழைத்து, அழகான உயர்மானமுடைய உத்தமமான அமையுடைய கொடுத்தார்.

ததாசனவர்ம் ப்ராய்ய வ்யதீபயந ரா஘வ: ।

ம்வயேவ ப்ரமயா மெஸுதயே விமலோ ரவி: ॥ 35 ॥

தென விப்ராஜதா த்வ சா மபாமிவ்யரோசந ।

விமலப்ரஹநக்ஷத்ரா சாரதீ த்யௌகிவேந்ருநா ॥ 36 ॥

தம் பश्यமானோ நூபதிஸ்துதோஷ ப்ரியமாத்மஜம் ।

அலங்கூநமிவாத்மானமாடர்ஸதஸம்ஸ்திதம் ॥ 37 ॥

35. (ப-ரை) விமல:- திர்மலமான, ரவி:- ஸூர்யன், உதய:- உதய காலத்தில், மெஸ்- மேரு மலையை, ப்ராய்ய இவ- அடைந்தாற்போல், தந- அந்த, அசனவர்- உத்தம ஆஸனத்தை, ப்ராய்ய- அடைந்து, ச்வயா- தன்னுடையதான, ப்ரமயா ரவ- கார்த்திரினிலேயே, வ்யதீபயந- ப்ரகாசப்படுத்தினார்.

36. (ப-ரை) விமலப்ரஹநக்ஷத்ரா- திர்மலமான, க்ஷத்ரங்களும், நக்ஷத்ரங்களுமுள்ள, சாரதீ- சரக்காலத்து, த்யௌ- ஆகாசமானது, இந்ருநா இவ- சந்திரனாலேபோல், விப்ராஜதா- விசேஷமாக விளங்குகின்ற, தந- அந்த ஸ்ரீராமனால், தவ- அந்த ஸமயத்தில், மா சபா- அந்த ஸபையானது, அமிவ்யரோசந- நன்றாக விளங்கிற்று.

37. (ப-ரை) நூபதி:- அரசன், ஆதர்ஸதஸம்ஸ்திதம்- கண்ணாடிப்புறத்திலிருக்கிற, அலங்கூந- அலங்காரம் செய்யப்பட்ட, அத்மான இவ- தன் உருவத்தைப்போல், ப்ரிய- ப்ரியமான, த் அத்மஜம்- அந்த புத்தனை, பश्यமான: (சந்)- பார்த்துக்கொண்டு, துதோஷ- ஸந்தோஷப்பட்டார்.

35. (பொ-ரை) திர்மலமான ஸூர்யன் உதயகாலத்தில், தன்னுடைய கார்த்திரினிலே, மேரு பர்வதத்தை விளங்குமாடிச் செய்வது போல், ஸ்ரீராமனும் ப்ரகா அளித்த ஆஸனத்தை யடைந்து, தன்னுடைய கார்த்திரினில், அந்த ஆஸனத்தை விளங்குமாடிச் செய்தார்.

36. (பொ-ரை) திர்மலமான க்ஷத்ரங்களோடும், நக்ஷத்ரங்களோடும் கூடிய சரக்கால ஆகாயமானது, சந்திரனால் விசேஷமாக விளங்கினாற்போல், நன்றாக விளங்குகின்ற ஸ்ரீராமனால் அச்சமயத்தில், அந்த ஸபையானது சிறப்பாக ப்ரகாசிக்கொண்டிருந்தது.

37. (பொ-ரை) அலங்காரம் செய்துகொண்டு, தன் உருவத்தை கண்ணாடியில் பார்த்து, ஆனந்திப்பதுபோல், ப்ரியமான தன்னுடைய புத்தனைப்பார்த்து, அரசன் மிகவும் ஸந்தோஷமடைந்தார்.

स तं सस्मितमाभाष्य पुत्रं पुत्रवतां वरः
उवाचेदं वचो राजा देवेन्द्रमिव काश्यपः ॥ 38 ॥

ज्येष्ठायामसि मे पत्न्यां सदृश्यां सदृशः सुतः ।
उत्पन्नस्त्वं गुणश्रेष्ठो मम रामात्मजः प्रियः ॥ 39 ॥

यतस्त्वया प्रजाश्चेमाः स्वगुणैरनुरञ्जिताः ।
तस्मात्त्वं पुण्ययोगेन यौवराज्यमवाप्नुहि ॥ 40 ॥

38. (ப-ரை) புத்ரவாண்களுக்குள், வர:- ச்ரேஷ்டரான, ச- அந்தத் தசரதன், சஸிதம்- புன்னகையுடன், அமாஷ்ய- பேர்சொல்லி அழைத்து, காश्यப:- காச்யபரானவர், தேவேन्द्रமீவ- தேவேந்திரனைப்போல், இவ்வ:- இந்த வார்த்தையை, உவா- சொன்னார்.

39. (ப-ரை) हे राम- ஓ ராமனே, मे- எனக்கு, सदृश्या- தகுந்தவளான, ज्येष्ठायா- மூத்தவளான, पत्न्या- பத்னியிடத்தில், सदृश:- தகுந்தவனும், गुणश्रेष्ठ:- குணங்களால் சிறந்தவனுமான, आत्मज:सुत:- ஒளரஸ புத்ரனாகி. प्रिय:- ப்ரிதிக்கு இடமுமாகி, त्व- நீ, उत्पन्न:- பிறந்திருக்கிறாய்.

40. (ப-ரை) यतः- யாதொரு காரணத்தினால், त्वया- உன்னால், इमःप्रजा:- இந்த ஜனங்களும், स्वगुणै:- உன்னுடைய குணங்களினால், अनुरञ्जिता:- ஆனந்தப்படுத்தப்பட்டார்களோ, तस्मात्- ஆகையால், त्व- நீ, पुण्ययोगेन- புஷ்ய நகூத்ர ஸம்பந்தத்தினால், (அறியப்பட்டகாலத்தில்), यौवराज्य- இளவரசை, अवाप्नुहि- அடையவேண்டும்.

38 (பெ-ரை) புத்ரவாண்களுக்குள் சிறந்தவரான அவ்வரசன், மந்த ஹஸத்துடன், ராமா என்று பேர்சொல்லிப் புத்ரனை அழைத்து, காश्यप ப்ரஜா பதி தேவேந்திரனைப்பார்த்து சொல்லுவதைப்போல், இந்த வார்த்தையைச் சொன்னார்.

39. (பெ-ரை) हे राम, எனக்குத்தகுந்தவளான ஜேஷ்ட பத்னியிடத்தில், தகுந்தவனும், குணங்களால் சிறந்தவனுமான, ஒளரஸ புத்ரனாகப்பிறந்து எனக்கு நிரம்பவும் ப்ரியமாயுமிருக்கிறாய்.

40. (பெ-ரை) உன்னால் இந்த ஜனங்களெல்லாம், குணங்களினால் ஸந்தோஷப்படுத்தப்பட்டபடியாலும், புஷ்ய நகூத்திரம் சேர்ந்த தினத்தில், யௌவ ராஜ்ய பட்டாபிஷேகத்தை நீ அடைய வேண்டும்.

कामतस्त्वं प्रकृत्यैव विनीतो गुणवानसि ।

गुणवत्यपि तु स्नेहात्पुत्र वक्ष्यामि ते हितम् ॥ 41

भूयो विनयमास्थाय भव नित्यं जितेन्द्रियः ।

*कामक्रोधसमुत्थानि त्यजेथा व्यसनानि च ॥ 42 *

41. (ப-ரை) ஹே குழந்தாய், த்வ- நீ, ப்ருத்யைவ- ஸ்வபாவத்தினாலேயே, காமத:- மிகவும், வினித:- வணக்கமுள்ளவனாகவும், குணவான்- குணமுள்ளவனாகவும், அசி- இருக்கிறாய், அபிது- ஆகிலும், குணவதி- குணமுள்ள, (உன்னிடத்தில்), ஸ்னேஹத்- ஸ்நேஹக்)ல், தே- உனக்கு, ஹித்- நன்மையை, வக்ஷ்யாமி- சொல்லப்போகிறேன்.

42. (ப-ரை) மூயோ வினய- அதிகமான வணக்கத்தை, ஆஸ்தாய- அடைந்து, நித்ய- எப்பொழுதும், ஜிதேந்த்ரிய:- இந்திரியங்களை ஜயித்தவனாக, பவ- இருக்கவேண்டும், காமக்ரோதசமுத்யானி- காமத்தினாலும், கோபத்தினாலும் உண்டான, வ்யசனானி- வ்யஸனங் களையும், த்யஜேத:- விடவேண்டும்.

41. (பொ-ரை) குழந்தாய்! நீ ஸ்வபாவத்தினாலேயே வணக்கமுள்ளவனும், குணவானுமாயிருக்கிறாய். அப்படி இருந்தபோதிலும், குணமுள்ள உன்னிடத்தில் புத்தரென்கிற விசேஷப்பிரிதியினால், உனக்கு நன்மையைச் சொல்லுகிறேன்.

42 (பொ-ரை) முன்னேக்காட்டிலும் அதிகமான விரயத்துடன் எப்பொழுதும் ஜிதேந்த்ரியனாகவே இருக்கவேண்டும். காமக்ரோதத்தினால் உண்டான வ்யஸனங்களையும் தள்ளவேண்டும்.

* காமக்ரோதங்களினால் உண்டான, வ்யஸனங்களாவன:--

ஸ்த்ரீ ஸங்கம்; சூதாட்டம்; வேட்டையாடுதல்; கள் குடித்தல்; கடுமையான சொல்; கடுமையாக தண்டித்தல்; முன்னோர்கள் சேர்த்திருந்தபொழுத்தை அழித்தல் ஆக ஏழு. அல்லது,

† காமத்தினால் உண்டான வ்யஸனங்கள் பத்து. அவையாவன:—

வேட்டையாடல்; சூதாடல்; பகல் தூக்கம்; பரதூஷணை; ஸ்த்ரீ ஸங்கம்; மக்யானம்; ஸங்கீதம் கேட்கை; கூத்துப்பார்க்கை; வாத்யங்கள் கேட்கை; வீணைத்திரி லை.

கோபத்தினால் உண்டானவைகளாவன:—

கோப்சொல்லுகை; ஸாஹஸம், த்ரோஹம்; பொறுமை; குணங்களில் தோஷக் ரதச்சொல்லுகை; பெரியோர்கள் ஸம்பாதித்த பொருள்களை அழித்தல்; கடுமையான சொல்; தண்டனை என்று எட்டு.

परोक्षया वर्तमानो वृत्त्या प्रत्यक्षया तथा ।

अमात्यप्रभृतीः सर्वाः प्रकृतीश्चानुरञ्जय ॥ 43 ॥

कोष्ठागारायुधागारैः कृत्वा सन्निवयान्वहून् ।

तृष्टानुक्तप्रकृतियः पालयति मेदिनीम् ॥ 44 ॥

तस्य नन्दन्नि मित्राणि लब्ध्वा मृतमिवामराः ।

तस्मात्त्वमपि चात्मानं नियम्यैवं समाच ॥ 45 ॥

43. (ப-ரை) பரோக்ஷய- மறைந்ததான, வுத்திய- வ்யாபரத்தினாலும், ததா- அப்படி, ப்ரத்யக்ஷய- நேரான, வுத்திய- வ்யாபரத்தினாலும், வர்தமான்- இருந்தனாகொண்டு, அமாத்யப்ரஹ்மீ:- மந்திரி முதலாகிய, சர்வா: ஸமஸ்தங்களான, ப்ரகூதீ:வ- ஜனங்களையும், அநுரஞ்ஜய- ஸந்தோஷப்படுத்தவேண்டும்.

44-45. (ப-ரை) கோஷாபாராயுதாபாரை:- தான்ய சாலைகளோடும், ஆயுத சாலைகளோடும், வஹூ- அநேகங்களான, சன்னிவயான்- பொக்கிஷங்களை, க்ருதவா- நிறப்பி, துஷ் அநுரக ப்ரகூதி:- ஸந்தோஷப்படுத்தும், ஸந்தோஷத்தினுடன் கூடியிருக்கிற ஜனங்களையும் உடையவனாக, ய:- யாவனொருவன், மெதினீம்- பூமியை, பாலயதி- ரகஷிக்கிறதோ, நய்ய- அவனுடைய, மித்ராணி- ஸந்தோஷிதர்கள், அமர- அம்ருதத்தை, லக்ஷ்வா- அடைந்து, அமரா: இவ- தேவர்கள் போல, நந்தந்தி- ஸந்தோஷப்படுகிறார்கள், தஸ்மாத்- ஆகையால், த்வ அபி ச- நீயும், ஆத்மான்ம்- மனதை, நியமய- அடக்கி, எவ்- இவ்விதம், சமாச- நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

43. (பொ-ரை) தச்சரன், கொல்லன் முதலாகிய வேலைக்காரர்களை நீ நேரில் விசாரிக்காமல், அதிகாரிகள் மூலமாயும், மந்திரி முதலானவர்களை நேரே நேரிலிருந்தும், அவரவர்கள் காரியங்களை விசாரித்துக்கொண்டு, மந்திரி முதலாகிய ஸமஸ்த ஜனங்களையும் ஸந்தோஷப்படுத்தவேண்டும்.

44-45 (பொ-ரை) தான்யசாலைகள், ஆயுத சாலைகள், ரக்ஷணசாலைகள், ஸ்வர்ண சாலைகள், ஆபரண சாலைகள், வஸ்திரசாலைகள், கணசாலைகள் முதலாகிய எல்லா சாலைகளையும், அநந்த வஸ்துக்கள் பூர்ணமாயிருக்கும்படி செய்துகொண்டு வந்த அரசன், ராஜ்யமாளுகிறதோ அவனுடைய தேவர்கள், அம்ருதத்தை பாண்டித தேவர்கள் போல ஸந்தோஷப்படுகிறார்கள்.

तत्श्रुत्वा सुहृदस्तस्य रामस्य प्रियकारिणः ।

त्वरिताः शीघ्रमभ्येत्य कौसल्यायै न्यवेदयन् ॥ 46 ॥

सा हिरण्यं च गार्श्वैव रत्नानि विविधानि च ।

व्यादिदेशं प्रियारव्येभ्यः कौमल्याप्रमदोत्तमा ॥ 47 ॥

अथाभिवाद्य राजानं स्थमास्त्र राघवः ।

ययौ स्वं द्युतिमद्वेष्टम जनौघैः प्रतिपूजितः ॥ 48 ॥

46. (ப-ரை) பிரியகாரி:- ப்ரியத்தைச்செய்கின்ற, தச்ய ராமச்ய- அந்த ஸ்ரீராம னுடைய, சுஹ்ர:- ஸ்நேஹிதர்கள், தத்- அந்த பட்டாபிஷேக ப்ரஸ்தாபத்தை, ஸ்ருத்வா- கேட்டு, த்விதா: (யந:-) - த்வரையுள்ளவர்களாய்க்கொண்டு, ஶீக்ரமாக, அப்யேத்ய- போய், கௌஸ்யா- கௌஸ்யா தேவியின் பொருட்டு, ந்யவேதயந்- தெரியப்படுத்தினார் கள்.

47. (ப-ரை) ப்ரமதொமா- ஸ்க்ரீகருளுக்குள் உத்தமையான, சா கௌஸ்யா- அந்த கௌஸ்யா தேவியானவள். பிரியாரவ்யே:- இந்த ப்ரியமான வார்த்தையைச்சொன்ன வார்கள் பொருட்டு, ஹிரண்ய- ஸ்வர்ணத்தையும், கா: ச எவ- பசுக்களையும், விவிதானி- நானு விதங்களான, ரத்னானி- சத்தங்களையும், வ்யாதிதேஷ- விசேஷமாகக்கொடுத்தாள்.

48. அ- 19றகு, ராவு: ஸ்ரீராமன், ராஜான்- அரசனை, அபிவாத்ய- ஸேவித்துவிட்டு, ரய்- தேரை, அஸ்த்ர- ஏறிக்கொண்டு, ஜனௌ: - ஜனக்கூட்டங்களால், ப்ரதிபூஜித:- பூஜிக்கப் பட்டவராய்க்கொண்டு, வுதிமத்- பாகாசமுள்ள, ச்வ்- வர்ம- தன்னுடைய க்ருஹத்தை, யயௌ- அடைந்தார்.

46. (பொ-ரை) ஸமஸ்த ஜனங்களுக்கும், ப்ரியமான காப்பத்தைச்செய்யும் ஸ்வபாவமுள்ள அந்த ஸ்ரீராமனுடைய ஸ்நேஹிதர்கள், ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேக ஸமாசாரத்தைக்கேட்டு, த்வரையுடன் சீக்ரமாக கௌஸ்யையிடம் சென்று, அவ் விஷயத்தை தெரிவித்தார்கள்.

47. (பொ-ரை) உத்தம ஸ்க்ரியான அந்த கௌஸ்யா தேவி, இவ்விதம் தனக்கு மிகவும் ப்ரியமான, ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேக ப்ரஸ்தாபத்தைச்சொன்ன ஸ்ரீராமனுடைய ஸ்நேஹிதர்களுக்கு ஸ்வர்ணங்களையும், பசுக்களையும், நானுவிதமான சத்தங்களையும் விசேஷமாகக்கொடுத்தாள்.

48. (பொ-ரை) பித்பாடு ஸ்ரீராமன், மஹாராஜனை ஸேவித்துவிட்டு, தேவின்பேரில் ஏறிக்கொண்டு, ஜனக்கூட்டங்களினால் பூஜிக்கப்பட்டு, அழகான தம் முடைய திருமாளிகையை அடைந்தார்.

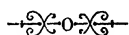
ते चापि पौरा नृपतेर्वचस्तत्श्रुत्वा तदा लाभमिवेष्टमाशु ।
नरेन्द्रमामन्त्रय गृहाणि गत्वा देवान्समानचुरतिप्रहृष्टाः ॥ 49 ॥

इत्याप्ये श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीय आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

त्रितीयः सर्गः ॥ 3 ॥

49. (ப-ரை) தடா- அப்பொழுது, தே- அந்த, பौरா-வ அபி- பட்டணத்து ஜனங்
களும், इष्ट- தங்களுக்கு இஷ்டமான, लाभ- இவ- லாபத்தைப்போல, नृपतः- அரசனு
டைய; तत् वचः- அந்த வார்த்தையை, श्रुत्वा- கேட்டு, आशु- சீக்கிரமாக, नरेन्द्र- அரசன்,
आमन्त्रय- கேட்டுக்கொண்டு, गृहाणि- வீடுகளை, गत्वा- அடைந்தது, अति प्रहृष्टाः (सन्तः)- மிக
வும் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாய்க்கொண்டு, देवान्- தெய்வதகளை, समानचुर- பூஜித்தார்
கள்;

49. (பொ-ரை) அப்பொழுது, அந்தப்பட்டணத்து ஜனங்கள், தங்களுக்கு
இஷ்டமான வஸ்துக்கிடைத்ததுபோல், அரசனுடைய அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு
சீக்கிரமாக அரசனிடம் விடைபெற்று, தங்கள் தங்கள் க்ருஹம் சென்று, பரமஸந்
தோஷத்தான் ஸ்ரீராம பட்டாரிலேகும் விக்னமில்லாமல் நடக்கவேண்டுமென்று
தேவர்களைப் பூஜித்தார்கள்.

चतुर्थः सर्गः ॥ 4 ॥

गतेष्वथ नृपो भूयः पौरेषु सह मन्त्रिभिः ।
मन्त्रयित्वा ततश्चके निश्चयजः स निश्चयम् ॥ 1 ॥
५ एव पुन्यो भविता श्वोऽभिषेच्यन्तु मे सुतः ।
गमो गजीवनाश्राशो यौवराज्य इति प्रसुः ॥ 2 ॥

1-2. (ப-ரை) अथ- பிறகு, पौरेषु- பட்டணத்துஜனங்கள், गतेषु(सन्तु)-- போன
வளவில், निश्चयजः- நிச்சயம் தெரிந்தவரான, नृपः-அரசன், भूयः- மறுபடியும், मन्त्रिभिः
सह- மந்திரிகளோடுகூட, मन्त्रयित्वा- ஆலோசித்து, ततः- பிறகு, ५ एव- நானே தினக்
திலேயே, पुन्यः- புஷ்ய நக்ஷத்திரம், भविता- ஆகப்போகிறது. ५ वस्तु- நானேயுதினமே,
राजीवताम्राशः- செந்தாமரைபோல் சிவந்த கண்ணோபுடையவனும், प्रसुः- ஸமர்த்தனு
மான, मे सुतः- என்னுடைய புத்திரனான, रामः- ராமன், यौवराज्य- இளவரசில்,
अभिषेच्यः- பட்டாரிலேகும் செய்யத்தகுந்தவன், इति- என்று, निश्चय- தீர்மானத்தை,
चके- செய்தார்.

1-2. (பொ-ரை) பட்டணத்து ஜனங்கள் போனபிறகு, காய்த்தின் தீர்மா
னத்தை அறிந்தவரான அரசன், மந்திரிகளோடுகூட ஆலோசித்து “நானே
யுதினமே புஷ்ய நக்ஷத்திரமாகையால், செந்தாமரை இதழ்போல் சிவந்த கண்ணோ
புடையவனும், ஸர்வ கார்யத்திலும் ஸமர்த்தனுமான என் புத்திரன் ராமனுக்கு
இளவரசு பட்டாரிலேகும் செய்யவேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்தார்.”

அதான்த்ரீஹ்மாவிச்ய ராநா த்ரீஸ்த்மநதா ।

சூதமாமந்நயாமாஸ ராமீ புநரிஹானய ॥ 3 ॥

புரிதீஹ் ம த்ரீவக்யீ சூத: புநரூபாயயீ ।

ராமய்ய பவந் ஶீஶ்ரீ ராமமானயிதூ புந: ॥ 4 ॥

தூ: த்ரீராவேதிதீ நமய ராமாயாஶமந் புந: ।

த்ரீத்யைவ சாபி ராமஸ்தீ ப்ராஸீ ஶத்க்ரான்திதோஶபவத் ॥ 5 ॥

3. (ப-ரை) அய- அனந்தரம், ததா- அப்பொழுதே, ததரத- தசரதராஜன், அந்ந்ரீஹ்- ஏகாந்தக்ருஹத்தை. அவிச்ய- ப்ரவேசித்து, ராமீ- ராமனை, புந:- மறுபடியும், தத- இவ்விடத்திற்கு, அநய- அழைத்துவாரும், (இதி- என்று), மூத்- ஸாரதியை அமந்நயாமாஸ- ஆக்ஞாபித்தார்.

4. (ப-ரை) ச: சூத:- அந்த ஸாரதியும், தத் வாக்யீ- அந்த வார்த்தையை, புரிதீஹ்- பெற்றுக்கொண்டு, புந:- மறுபடியும், ராமீ- ராமனை, அநயிதூ- அழைத்துவருவதற்கு, ஶீஶ்ரீ- விசைவீஸ், ராமய்ய- ராமனுடைய, பவந்- க்ருஹத்தைக் (குறித்து), புந:- மறுபடியும், உபாயயீ- வந்தார்.

5. (ப-ரை) தமய- அந்த ஸாரதியினுடைய, புந: அஶமநம்- மறுபடி வரவானது, தூ: த்ரீ:- த்வார பாலர்களால், ராமய- ஸ்ரீராமனுக்கு, அவேதித்- தெரிவிக்கப்பட்டது. ராம:ச அபி- ராமனும், தத்- அந்த ஸாரதியை, ப்ராஸீ- வந்திருக்கிறதாக, த்ரீத்யை- கேட்டு, ஶத்க்ரான்தி-சங்கையுடன் கூடினவராக, அபவத்- ஆனார்.

3. (பொ-ரை) அனந்தரம், அப்பொழுதே தசரத மஹாராஜன், ஏகாந்தமான க்ருஹத்திலுட்கார்த்துகொண்டு, ராமனை மறுபடியும், இங்கு அழைத்துவருமென்று ஸாரதிக்குக் கட்டளை இட்டார்-

4. (பொ-ரை) அந்த ஸாரதியும், அரசன் வார்த்தையை அங்கீகரித்து, மறுபடியும் ராமனை அழைத்துவருவதற்காக சீக்ரமாக ராமனுடைய திருமாளிகைக்கு மறுபடியும் வந்து சேர்ந்தார்.

5. (பொ-ரை) ஸாரதி ஸ்ரீராமன் திருமாளிகைக்கு மறுபடியும் வந்ததை, த்வார பாலர்கள் ஸ்ரீராமனுக்குத் தெரியப்படுத்தினார்கள். ஸ்ரீராமனும் மறுபடியும் ஸாரதி வந்ததைக்கேட்டு மனதில் சங்கை கொண்டார்.

प्रवेश्य चैनं त्वरितं रामो वचनमब्रवीत् ।

यदागमनकृत्यं ते भूयस्तद्ब्रह्मशेषतः ॥ 6 ॥

तमुवाच ततः सूतो राजा त्वां द्रष्टुमिच्छति ।

श्रुत्वा प्रमाणमत्र त्वं गमनायेतगाय वा ॥ 7 ॥

इति सूतवचः श्रुत्वा रामोऽथ त्वरयान्वितः ।

प्रययौ राजभवनं पुनर्दृष्टुं नरेश्वरम् ॥ 8 ॥

6. (ப-ரை) ராம்:- ஸ்ரீராமன், என்- இந்த ஸாரதியை, த்வரித- த்வரையுடன், ப்ரவெச்ய- உள்ளே ப்ரவேசிப்பித்து, ஸூ- மறுபடியும், தே- உம்முடைய, அகமனகூத்ய- இங்கு வந்த கார்யம், யத்- யெதுவோ, தத்- அதை, அசேத:- முழுமையும், ப்ரஹி- சொல்லக்கடவீர், இதி- என்று, வ:- வார்த்தையை, அவீத்- சொன்னார்.

7. (ப-ரை) த:- பிற்பாடு, சூ:- ஸாரதியானவர், ராஜா-அரசன், த்வா- உம்மை, த்ரு- பார்ப்பதற்கு, இச்சதி- விரும்புகிறார், ஸ்ரு- இவ்விஷயத்தைக்கேட்டு, அவ- அவ்விடத்திற்கு, ரமநய- போவதற்கோ, இராய வா- வருவதற்கோ, த்வ- நீர், ப்ரமாண்- நிச்சயம் செய்கிறவர் (என்று), தம்- அதை ராமனைப்பார்த்து, உவா- சொன்னார்.

8. (ப-ரை) அத- பிறகு, ராம்:- ஸ்ரீராமன், இதி- என்று, சூதவ:- ஸாரதியின் வார்த்தையை, ஸ்ரு- கேட்டு, நரேசுவரம்- அரசனை, த்ரு- பார்ப்பதற்கு, புந:- மறுபடியும், த்வரயா- பரபரப்படன், அந்வித:- கூடினவராய், ராஜமவந- அரசன் அரண்மனையைக்குறித்து, ப்ரயயௌ- போனார்.

6. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமனும், பரபரப்படன் ஸாரதியை உள்ளே வரவழைத்து, மறுபடியும் நீர் இவ்விடம் வந்த கார்யம் என்னவோ அதை முழுமையும், சொல்லவேண்டுமென்று ஸாரதியைப் பார்த்துக்கேட்டார்.

7. (பொ-ரை) பிறகு ஸாரதியும், ஸ்ரீராமனைப்பார்த்து அரசன் உம்மைப் பார்க்க விரும்புகிறார். இதைக்கேட்டு அரசனிடம் போவதற்கும், மறுபடி வருவதற்கும் நீர் அன்றோ தீர்மானம் செய்யக்கடவீர் என்று சொன்னார்.

8. (பொ-ரை) இவ்விடம் ஸாரதியின் வார்த்தையைக்கேட்டு ஸ்ரீராமன் அரசனைப்பார்ப்பதற்காக பரபரப்படன் மறுபடியும் ராஜபவனம் சென்றார்.

तं श्रुत्वा समनुप्राप्तं रामं दशरथो नृपः ।
प्रवेशयामास गृहं विवक्षुः प्रियमुत्तमम् ॥ 9 ॥

प्रविश नैव च श्रीमात्राघवो भवनं पितुः ।
ददृशं पितरं दूरात्प्रणिपत्य कृताञ्जलिः ॥ 10 ॥

प्रणमन्तं समुत्थाप्य तं परिष्वज्य भूमिपः ।
प्रदिश्य चाम्भै रुचिरमामनं पुनरब्रवीत् ॥ 11 ॥

9. (ப-ரை) தசரத மஹாராஜன், த் ராம- அந்த ஸ்ரீராமன், சமனுபாஸ- வந்திருப்பதாக, ஶ்ருத்வா- கேட்டு, உத்ம- ப்ரிய- சிறந்த ப்ரியத்தை, விவக்ஷு:- சொல்ல விரும்பினவராக, ருத்- தன்னுடைய க்ருஹத்தை, ப்ரவேசயாமாஸ- ப்ரவேசிப்பித்தார்.

10. (ப-ரை) ஶ்ரீமான்- அழகுள்ளவரான, ராஹ:- ஸ்ரீராமன், பிது:- பிதாவ்னுடைய, ப்ரவீந- க்ருஹத்தை, ப்ரவிஷ்ந் ஏவ்- ப்ரவேசித்துக்கொண்டே, டூராத்- வெகு தூரத்திலிருந்தே, ப்ரணிபத்ய- தண்டனிட்டு, க்ருதாஞ்ஜலி:- (சந்) கைகூப்பிக்கொண்டு, பிதர- பிதாவை, டடர்ஷி- பார்க்கார்.

11. (ப-ரை) ப்ரூமிப:- அரசன், ப்ரணமந்த்- நமஸ்காரம் பண்ணுகின்ற, த்- அந்த ராமன், சமுத்யாய- எழுப்பி, ப்ரிஷ்வஜ்ய- அணைத்துக்கொண்டு, அஸ்மै- இந்த ராமன் பொருட்டு, ருசிர்- அழகான, அஸந்- ஆஸனத்தையும், ப்ரதிஸ்ய- கொடுத்து, புந:- மறுபடியும், அப்ரவீத்- சொன்னார்.

9. (பொ-ரை) தசரத மஹாராஜன், அந்த ராமன் வந்திருப்பதாக ஸ்ரீதி சொல்லக்கேட்டு, சிறந்த ப்ரியமான சொல்லைச் சொல்ல விரும்பி, தன்னுடைய க்ருஹத்திற்குள் வரவழைத்தார்.

10. (பொ-ரை) ஸ்ரீமானாகிய ராமனும், பிதாவின் க்ருஹத்தில் நுழைந்து கொண்டே போகும் போதே தூரத்திலிருந்தே ஸேவித்து, கைகூப்பிக்கொண்டே பிதாவைப்பார்த்தார்.

11. (பொ-ரை) மஹாராஜன், நமஸ்காரம் செய்கின்ற அந்த ராமனை எழுப்பி ஆஸிங்கனம் செய்துகொண்டு, அந்த ராமனுக்கும், ஸாரதிக்கும், ஆஸனத்தைக் கொடுத்து, மறுபடியும் சொல்லுகிறார்.

राम वृद्धोऽस्मि दीर्घायुर्भुक्ता भोगा मयेप्सिताः ।

अन्नवद्भिः कतुशतैस्तथेष्टं भूरिदक्षिणैः ॥ 12 ॥

जातमिष्टमपत्यं मे त्वमद्यानुपमं भुवि ।

दत्तमिष्टमधीतं च मया पुरुषमत्तम ॥ 13 ॥

अनुभूतानि चेष्टानि मया वीर सुखान्यपि ।

देवपिपितृविप्राणामनृणोऽस्मि तथात्मनः ॥ 14 ॥

12. (ப-ரை) ஹே ராம- ஓ ராமனே, (அஹ- நான்) दीर्घायु:- நீண்ட ஆயுளையுடையவனான, वृद्ध:- கிழவனாக, अस्मि- இருக்கிறேன், मया- என்னாலே, ईप्सिता:- ஆசைப்பட்ட, भोगा:- ஸுகாதுபவங்கள், भुक्ता:- அதுபவிக்கப்பட்டன, तथा- அப்படியே, अन्नवद्भि:- யதேஷ்டமான அன்னங்களோடு கூடிய, भूरिदक्षिणै:- அதிக தகஷிணைகளுள்ள, कतुशतै:- அநேக யாகங்களாலும், इष्टं- தேவதாராதனமும்கொட்கப்பட்டது.

13. (ப-ரை) हे पुरुषमत्तम- ஹே புருஷோத்தமனே, अय-இப்பொழுது, स्व-நீ, मे-எனக்கு, भुवि- பூலோகத்தில், अनुपम- நிகரில்லாத, दत्तमपत्य-இஷ்டமான குழந்தையாக, जातं- பிறந்திருக்கிறது, मया- என்னாலே, इष्टं- ப்ரியமான வஸ்துவானது, दत्तं- தானம் செய்யப்பட்டது, अधीतं- வேதமும் ஓதப்பட்டது.

14. (ப-ரை) हे वीर-ஓ வீரனே, मया- என்னாலே, इष्टानि-விரும்பப்பட்ட, सुखानि-அபி-ஸுகங்களும், अनुभूतानि-அதுபவிக்கப்பட்டன, देव-தேவர்கள், पित्र-பிதர்கள், विप्राणि-தேவர்கள், गीष्णि-கள், पित्रु-பிதருக்கள், प्राराम्मण-பிராமம்ணர்கள், इव-இவர்களுக்கும், तथा- அப்படியே, आत्मनः-வ-ஆக, मा-மாவக்கும், अनृणः- கடன்காரனல்லாதவனாக, अस्मि- இருக்கிறேன்.

12. (பொ-ரை) ஹே ராமா, நான் திர்க்கமான ஆயுளை அடைந்த வந்தகனாகவிட்டேன். ஆசைப்பட்ட போகங்களையும் அதுபவித்தேன். யதேஷ்டமான அன்னதானத்தோடும், அதிகமான தகஷிணைகளோடும் கூடிய அநேக யாகங்களையும் செய்திருக்கிறேன்.

13. (பொ-ரை) ஹே புருஷோத்தமனே ராமனே, இப்பொழுது எனக்கு, நீ உலகத்தில் நிகரில்லாத இஷ்டமான குழந்தையாகப்பிறந்திருக்கிறது. நானும், அநேகம் பேர்களுக்கு, இஷ்டமான வஸ்துக்களையும் தானம் செய்திருக்கிறேன், வேதங்களையும் ஓதியிருக்கிறேன்.

14. (பொ-ரை) ஓ லோகவீரனே, நான் ஆசைப்பட்ட ஸுகங்களையும் அதுபவித்திருக்கிறேன். யாகங்களைச்செய்து தேவர்களுக்கும், வேதங்களை ஓதி ரிஷிகளுக்கும், புத்திரனைப்பெற்று பித்ரு தேவதைகளுக்கும், நானுவிதமான தானங்களைச்செய்து பிராமம்ணர்களுக்கும், வேண்டிய ஸுகங்களை அதுபவித்து என்னுடைய ஆத்மாவக்கும் கடன்காரனல்லாதவனாக ஆனேன்.

न किञ्चिन्मम कर्तव्यं तवान्यत्राभिषेचनात् ।

अतो यत्त्वामहं ब्रूयां तन्मे त्वं कर्तुमर्हसि ॥ 15 ॥

अथ प्रकृतयः सर्वास्त्वामिच्छन्ति नराधिपम् ।

अतस्त्वां युवराजानमभिषेक्ष्यामि पुत्रक ॥ 16 ॥

अपि चाद्याशुभात्राम् स्वप्ने पश्यामि दारुणान् ।

सनिधाता दिवोल्का च पततीह महास्वना ॥ 17 ॥

15. (ப-ரை) (மம- இப்படிப்பட்ட எனக்கு), தவ- உனக்கு, அமிஷ்நாந்- அபிஷேகம் செய்வதைக்காட்டிலும், அந்ய- வேறு, கர்தவ்ய- செய்யவேண்டிய கார்யம், மம- எனக்கு, ந கிஞ்சித்- ஒன்றாமில்லை, அத- ஆகையால், அஹ- நான், த்வா- உன்னைக்குறித்தது, யத்- எந்த கார்யத்தை, ப்ரூயா- சொல்லுவேனோ, ம- என்னுடைய, த- அந்த கார்யத்தை, கர்து- செய்வதற்கு, அஹ்சி- தகுந்தவனாகிறாய்.

16. (ப-ரை) हे पुत्रक- ஓ குழந்தாய், अथ- இப்பொழுது, सर्वाः प्रकृतयः- எல்லா ஜனங்களும், त्वा- உன்னை, नराधिपम्- அரசனாக, इच्छन्ति- ஆசைப்படுகிறார்கள், अतः- ஆகையால், त्वा- உன்னை, युवराजान्- இளவரசனாக, अभिषेक्ष्यामि- அபிஷேகம் செய்யப் போகிறேன்.

17. (ப-ரை) हे राम- ஓ ராமனே, अपिच- பின்னும், अथ- இப்பொழுது, स्वप्ने- ஸ்வப்பனத்தில், दारुणान्- பயங்கரங்களான, अशुभान्- அந்ஷ்ட அடையாளங்களை, पश्यामि- பார்க்கிறேன், दिवः- ஆகாயத்திலிருந்து, सनिधाता- அகாலத்து இடி வீழ்ச்சியோடுகூட, महास्वना- பெரிய சத்தமுள்ள, उल्का च- கொள்விக்கட்டையும், इह- இவ்விடத்தில், पतति- விழுகின்றது.

15. (பொ-ரை) இப்படிப்பட்ட எனக்கு, உனக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்வதைத்தவிர, வேறு செய்யவேண்டிய கார்யம் ஒன்றாமில்லை. ஆகையால், நான் உனக்கு எதைச்சொலுகிறேனோ அதை நீ செய்யத்தகுந்தவன்.

16. (பொ-ரை) ஓ குழந்தாய், இப்போது எல்லா ஜனங்களும், நிராஜாவாக வரவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறார்கள். ஆகையால் உனக்கு யுவராஜ பட்டாபிஷேகம் செய்யப்போகிறேன்.

17. (பொ-ரை) ஹே ராமனே, நான் ஸ்வப்பனத்தில், பயங்கரமான அநிஷ்டங்களே தெரிவிக்கக்கூடிய அடையாளங்களையும் பார்க்கிறேன். ஆகாயத்திலிருந்து இடியோடு கூடிய அதிக இறைச்சுள்ள கொள்விக்கட்டையும் இங்கே விழுகிறது.

अवष्टब्धं च मे राम नक्षत्रं दारुणैर्भैः ।
आवेदयन्ति दैवज्ञाः सूर्याङ्गारकराहुभिः ॥ 18 ॥

प्रायेण हि निमित्तानामीदृशानां समुद्भवे ।
राजा हि मृत्युमाप्नोति घोरां वाऽऽपदमृच्छति ॥ 19 ॥

तद्यावदेव मे चेतो न विमुह्यति राघव ।
तावदेवाभिषिञ्चस्व चला हि प्राणिनां मतिः ॥ 20 ॥

18. (ப-ர) हे राम- ஓ ராமனே, मे नक्षत्र-என்னுடைய ஜென்ம நக்சத்திரமானது, दारुणैः- கொடியவர்களான, सूर्य- அசூராக்- ராஹி:- ஸூர்யன், செவ்வாய், ராகு என்கிற ப்ரஹ்- க்ரஹங்களினால், अवष्टब्ध- ஆக்ரமிக்கப்பட்டிருக்கிறது, (என்று), दैवज्ञा:- ஜோதிஷிகர்கள், आवेदयन्ति- தெரிவிக்கிறார்கள்.

19. (ப-ர) இப்படிப்பட்ட, निमित्तानां- தூர் நிமித்தங்களுடைய, समुद्भवे- உத்பத்தியில், प्रायेण- வெகுவாய், राजा- அரசன், मृत्यु- மரணத்தை, आपोति- அடைகிறான், अथवा- அல்லது, घोरां- கொடியதான, आपद- ஆபத்தை, मृच्छति हि- அடைகிறான்னீரே?

20. (ப-ர) हे राघव- ஓ ராகவனே, तत्- ஆகையால், यावद्व- வரதற்குள் ளாகவே, मे- என்னுடைய, चेतो- மனதானது, न विमुह्यति- கலையாமலிருக்கிறதோ, तवद्व- அதற்குள்ளாகவே, अभिषिञ्चस्व- பட்டாபிஷேகம் செய்துகொள், हि- ஏனென்றால், प्राणिनां- ப்ராணிகளுடைய, मतिः- புத்தியானது, चला- சுஞ்சலமாகும்,

18. (பொ-ரை) ஹே ராமா, என்னுடைய ஜன்ம நக்சத்திரம், சூர்ய, அங்காரக, ராகு என்கிற கொடிய க்ரஹங்களினால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும், ஜோதிஷிகள் சொல்லுகிறார்கள்.

19. (பொ-ரை) இப்படிப்பட்ட தூர்நிமித்தங்கள் உண்டானால், வெகுவாய் அரசன் மரணத்தை அடைவான். அல்லது, கொடியதான ஆபத்தையடைவான் என்றன்றோ உலகத்தில் ப்ராஸித்தி.

20. (பொ-ரை) ஹே ராகுலத்துக்குழந்தாய், உனக்குப்பட்டாபிஷேகம் செய்ய வேண்டுமென்கிற எண்ணம் எனக்கு மாறாதிருப்பதற்குள்ளாகவே பட்டாபிஷேகம் செய்துகொள். மனிதர்களுடைய புத்தி மாறும் தன்மைபுள்ளதன்றோ.

सुहृद्वाप्रमत्तास्त्वां रक्षन्वथ समन्ततः ।

भवन्ति बहुविघ्नानि कार्याण्येवविधानि हि ॥ 24 ॥

विप्रोषितश्च भरतो यावदेव पुरादितः ।

तावदेवामिषेकस्ते प्राप्तकालो मतो मम ॥ 25 ॥

कामं खलु मतां वृत्ते भ्राता ते भरतः स्थितः ।

य्येषாसुवर्ती धर्मात्मा सानुक्रोशो जितेन्द्रियः ॥ 26 ॥

24. (ப-ரை) சுஹ்ரு:வ- உன்னுடையதோழர்களும், அபரமதா:- நிரம்பவும் ஜாக்ரதர்களாய்
க்கொண்டு, சமந்த:- நற்புறத்திலும், அ- இப்பொழுது, ரக்ஷ- காக்கவேண்டும்,
எவ் விதானி- இப்படிப்பட்ட, காரியங்கள், बहुविघ्नानि- அநேகம் இடைபடிகள்
உள்ளவைகளாக, भवन्ति हि- ஆகின்றனவன்றோ!

25. (ப-ரை) भरत:- பரதனும், इतः पुरात्- இந்த நகரத்திலிருந்து, यावदेव- எவ்வளவு
காலம் வரையில், विप्रोषित:- தேசாந்திரம் போயிருக்கிறதோ, तौवदेव- அவ்வளவு கால
த்திற்குள், ते- உனக்கு, अभिषेक:- பட்டாபிஷேகமானது, प्राप्तकाल:- தகுந்தது(என்று),
मम- எனக்கு, मतां- எண்ணமுண்டாயிருக்கிறது.

26. (ப-ரை) ते भ्राता- உன்னுடைய தம்பியான, भरत:- பரதன், मतां- பெரியோர்க
ளுடைய, वृत्ते- நடக்கையில், स्थितः कामं खलु- இருக்கலோ இருக்கிறான், य्येषासुवर्ती- தம
யனை அநுஸரித்து நடக்கிறவன், धर्मात्मा- தர்மத்தில் புத்தியுள்ளவன், सानुक्रोश:- க
ணையுள்ளவன், जितेन्द्रिय:- இந்திரியங்களை ஜயித்தவன்.

24. (பொ-ரை) பின்னும், இப்படிப்பட்ட சபகாரியங்களுக்கு அநேகம் விக்
னங்கள் உண்டாகக்கூடியன. ஆகையால் உன்னுடைய ஸ்நேஹிதர்களும் ஜாக்
தையாக உன்னை இப்பொழுது ரக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.

25. (பொ-ரை) பரதனும், நம் நகரத்திலிருந்து வெளியில் போயிருக்கும்
ஸமயமே உனக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்வதற்குத்தகுந்த காலமென்றும், நான்
அபிராயப்படுகிறேன்.

26. (பொ-ரை) உன்னுடைய ப்ராதாவான பரதன், பெரியோர்களுடைய
நடக்கையை கைவிடாதவன். ஜேஷ்டப்ராதாவை அநுஸரித்தும் நடக்கிறவன்,
தர்மசந்தையுள்ளவன். கருணையுள்ளவன். இந்திரியங்களை ஜெயித்தவன்.

किंतु चित्तं मनुष्याणामनित्यमिति मे मतिः ।

सतां तु धर्मनित्यानां कृतशोभि च राघव ॥ 27 ॥

इत्युक्तः सोऽभ्यनुज्ञातः श्वोभाविन्यभिषेचने ।

व्रजेति रामः पितरमभिवाद्याभ्ययाद्गृहम् ॥ 28 ॥

प्रविश्य चात्मनो वेश्म राज्ञोद्दिष्टेऽभिषेचने ।

तत्क्षणेन च निर्गम्य मातुर्गन्तः पुरं ययौ ॥ 29 ॥

27. (ப-ரை) हे ராঘவ- ராகு குலத்தில் பிறந்த குழந்தாய், கி-து- ஆகிலும், மனுஷ்யா- மனிதர்களுடைய, சி-த- மனது, அ-நி-த்ய- நிலையுள்ளதல்ல, இ-தி- என்று, ம-ம-தி- என்னுடைய தீர்மானம், ஧-ம-நி-த்ய-நா- தர்மத்திலே நிலையுள்ளவர்களான, ச-தா- மஹான் களுடைய, சி-த-து- மனதோவென்றால், க-ரு-த-ஸ-பி- நடந்த காரியத்தில் ஸந்தோஷப் படக்கூடியது.

28. (ப-ரை) श्वः भाविनि- நானே நடக்கப்போகின்ற அபிஷேக- பட்டாபிஷேகத் தில், इति- இவ்விதமாக, उक्तः- சொல்லப்பட்டும், व्रजति- போ என்றும், अभ्यनुज्ञातः- அதுமதி செய்யப்பட்ட, सः रामः- அந்த ஸ்ரீராமன், पितर- பிதாவை, अभिवाद्य- ஸேவித் துவிட்டு, गृहम्- (தம்முடைய) க்ருஹத்தை, (पुरं ययौ), अभ्ययात्- சென்றார்.

29. (ப-ரை) आत्मनः- தன்னுடைய, वेश्म- க்ருஹத்தை, प्रविश्य- ப்ரவேசித்து, तत्क्षणेन- அந்த க்ஷணமே, निर्गम्य- வெளிப்புறப்பட்டு, राज्ञा- அரசனால், उद्दिष्टे- உத்தே சிக்கப்பட்டிருக்கிற, अभिषेचने- பட்டாபிஷேக விஷயத்தில், (निमित्ते सप्तमि- அதாவது பட்டாபிஷேக வருத்தார்த்தத்தை சொல்லுவதற்காக என்றபடி), मातुः- தாயாருடைய, गन्तः पुरं- அந்தப்புரத்தை, ययौ- அடைந்தார்.

27. (பொ-ரை) ஆகிலும், பொதுவாக மனிதர்களுடைய சித்தமானது, சலன முள்ளதுதான் என்று என்னுடைய எண்ணம். ஆனால், தர்மத்திலே நிலையுள்ள மஹான்களுடைய மனது மாத்திரம், நடந்துபோன காரியத்தைப்பற்றி த்ருப்தி யடையக்கூடியது.

28. (பொ-ரை) நானேயதினம் நடக்கப்போகின்ற பட்டாபிஷேக விஷய மாக ஸ்ரீராமனிடம் இவ்விதம் அரசன் சொல்லி, க்ருஹத்திற்குப் போய்விட்டு வா என்று அதுமதி கொடுத்தார். ராமனும் அதுமதி பெற்றுக்கொண்டு, பிதாவை ஸேவித்துவிட்டு, தம்முடைய க்ருஹத்திற்குச் சென்றார்.

29. (பொ-ரை) பிறகு ராமன், தன்னுடைய க்ருஹத்திற்குப்போய், உடனே திரும்பி ராஜா ஆக்ஞாபித்த பட்டாபிஷேகப்ரஸ்தாபத்தை தெரிவிப்பதற்காகத் தன் தாயான கௌஸல்யா தேவியின் க்ருஹத்திற்குப்போனார்.

तत्र तां प्रवणामेव मातरं क्षौमवासिनीम् ।
वाग्यतां देवतागारे ददर्शयाचर्तां श्रियम् ॥ 30 ॥

प्रागेव चागता तत्र सुमित्रा लक्ष्मणस्तदा ।
सीता चानायिता श्रुत्वा प्रियं रामाभिषेचनम् ॥ 31 ॥

तस्मिन्काले हि कौसल्या तस्यावामीलितेक्षणा ।
सुमित्रयान्वास्यमाना सीतया लक्ष्मणेन च ॥ 32 ॥

श्रुत्वा पुष्येण पुत्रस्य यौवराज्याभिषेचनम् ।
प्राणायामेन पुरुषं ध्यायमाना जनार्दनम् ॥ 33 ॥

30. (ப-ரை) தவ- அந்தப்புரத்தில், தவாள் எவ- த்யானத்திலேயே நிலையுள்ள வளும், க்ஷௌமவாசினி- வெண்பட்டு வஸ்திரத்தைத் தரித்துக்கொண்டும், வாஃய- மௌனமுள்ளவளும், தேவதார- தேவாலயத்தில், ஸ்ரிய- ஸ்ரீராமனுக்கு ராஜ்ய லக்ஷ்மியை, அயாசினி- பார்த்தித்துக்கொண்டுமிருக்கிற, தா மாதர்- அந்த தாயாரை, ததர்- பார்த்தார்.

31. (ப-ரை) ததா- அப்பொழுது, ஸ்ரிய- ப்ரியமான, ராமாபிஷேகம்- ஸ்ரீராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்வதை, ஸ்ருத்வா- கேட்டு, தவ- அங்கு, சுமத்ரி- ஸுமித்ரிதேவி யானவள், ப்ராஃவ- (ஸ்ரீராமன் வருவதற்கு) முன்னமேயே, அகதா- வந்திருந்தார், லக்ஷ்மண- ச- லக்ஷ்மணனும், அகத- வந்திருந்தார், சீதா ச- ஸீதையும், அநாயிதா- வர வதைக்கப்பட்டிருந்தாள்.

32-33. (ப-ரை) தஸ்மின்காலே- அந்த காலத்தில், கௌஸல்யா-கௌஸல்யாதேவி, புஷ்ய- புஷ்ய நக்ஷத்திரத்தினால், புவஸ்ய- புத்ரனுடைய, யௌவராஜ்ய- யௌவராஜ்ய பட்டாபிஷேகத்தை, ஸ்ருத்வா- கேட்டு, ப்ராணாயாமத்தினால், புவ- புருஷ சப்தத்தினால் சொல்லப்பட்ட, ஜனாதின- ஸ்ரீமந்நாராயணனை, ஸ்யா- த்யானம் பண்ணிக் கொண்டு, அமிலிதேக்ஷா- கொஞ்சம் முடிய கண்ணுள்ளவளாய், சுமத்ரி- ஸுமித்ரிதேவியாலும், சீதா- ஸீதையினாலும், லக்ஷ்மண- ச- லக்ஷ்மணனாலும், அநாயிதா- உபாஸிக்கப்பட்டவளாய், தஸ்ய- இருந்தாள்.

30 (பொ-ரை) அவ்விடத்தில், ஸ்ரீராமனுக்கு பட்டாபிஷேகம் நிர்வகிப்பதற்கு நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த காலத்தில் பார்த்தித்து வெண்பட்டை தரித்து மௌனத்துடன் த்யானம் செய்துகொண்டுமிருக்கிற அந்த மாதாவைப்பார்த்தார்.

31. (பொ-ரை) அப்பொழுது ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேகம் நடக்கப்போகிற ப்ரியமான வார்த்தையைக்கேட்டு, ஸ்ரீராமன் போவதற்கு முன்னமேயே, ஸுமித்ரிதேவியும், லக்ஷ்மணனும், ஸீதையும் கௌஸல்யையின் கருவறத்திற்கு வந்திருந்தார்கள்.

32-33. (பொ-ரை) அந்த ஸமயத்தில், கௌஸல்யா தேவியானவள், புஷ்ய நக்ஷத்திரத்தில், ஸ்ரீராமனுக்கு யௌவராஜ்ய பட்டாபிஷேகம் என்று கேட்டு, ப்ராணாயாமம் செய்துகொண்டு, புருஷ சப்த வாச்யனை, ஆத்ம விசேஷமாகப்

तथा सन्नियमामेव सोऽभिगम्याभिवाद्य च ।

उवाच वचनं रामो हर्षयंस्तामिदं तदा ॥ 34 ॥

अम्ब पित्रा नियुक्तोऽस्मि प्रजापालनकर्मणि ।

भविताश्वोऽभिषेको मे यथा मे शासनं पितुः ॥ 35 ॥

34. (ப-ரை) ச:ராம:- அந்த ஸ்ரீராமன், ததா- அப்படி, சந்நியமாமேவ- நல்ல நியமங்களோடு கூடியிருக்கிற, (மாதாவை), அபிગம்ய- எதிரில் சென்று, அபிவாத்ய- அபிவாதனமும் செய்து, ததா- அப்பொழுது, தா- அந்த மாதாவை, ஹர்ஷய் (சந்)-ஸந்தோஷப்படுத்திக்கொண்டு, இத் வதன- இந்த வார்த்தையை, உவா- சொன்னார்.

35. (ப-ரை) அம்மா! பித்ரா: பிதாவினால், ப்ராபாலனகர்மணி- ஜனங்களை ரக்ஷிக்கிற கார்யத்தில், நியுக்: அஸ்மி- கட்டளை இடப்பட்டவரை இருக்கிறேன், மே பித்ரு:- என் பிதாவினுடைய, சாசனம் (யதா)- கட்டளை எப்படியோ, (ததா- அப்படியே), மே- எனக்கு. அபிஷேக:- பட்டாபிஷேகமானது, ஷ:- நாளையதினம், பவிதா- ஆகப் போகின்றது.

போக்கவல்ல, ஸ்ரீநாராயணனை த்யானம் பண்ணிக்கொண்டும், கொஞ்சம் கண்களை மூடிக்கொண்டும், ஸுமித்ரா தேவி, லக்ஷ்மணன், ஸீதை இம்மூவர்களுடனும், கூடியிருந்தாள்.

34. (பொ-ரை) அப்பொழுது ஸ்ரீராமன், முன் சொல்லப்பட்ட, நியமத்தோடு கூடியிருக்கிற மாதாவின் எதிர்சென்று, அபிவாதனமும் செய்து, அவளுக்கு ஸந்தோஷமுண்டாகும்படியாக இவ்விறம் வார்த்தை சொன்னார்.

35. (பொ-ரை) அம்மா, ப்ராஜைகளை பரிபாலனம் பண்ணுகைக்காக, பித்ரா எனக்கு ஆக்ஞாபனம் பண்ணியிருக்கிறார். அவருடைய கட்டளைப்படியே, நாளைய தினம் எனக்கு பட்டாபிஷேகம் நடக்கப்போகிறது.

सीतयाप्युपवस्तव्या रजनीयं मया सह ।

एवमुत्विगुपाध्यायैः सह मामुक्तवान्पिता ॥ 36 ॥

यानि यान्यत्र योग्यानि श्वोभाविन्यभिषेचने ।

तानि मे मङ्गलान्यद्य वैदेह्याश्चैव कारय ॥ 37 ॥

एतच्छ्रुत्वा तु कौसल्या चिरकालाभिकाङ्क्षितम् ।

हर्षबाष्पकलं वाक्यमिदं राममभाषत ॥ 38 ॥

36. (ப-ரை) இய் ரஜனி- இன்று இரவானது, மயா सह- என்னோடுகூட, சிதயா அபி- ஸீதையினாலும், உபவஸ்தவ்யா- உபவாஸமிருக்கத்தகுந்தது, एवं- இவ்விதம், பிதா- பிதாவானவர், ஈத்விஃ உபாஹ்யை: सह- ருத்வுக்குக்களோடும், உபாத்யாயரோடும்கூட, மா- என்னைக்குறித்து, உக்தவான்- சொன்னார்.

37. (ப-ரை) ஸு: ஹவினி- நானோக்கு வரப்போகின்ற, அந் அமிஷேசன- இந்த பட்டாபிஷேகத்தில், யானி யானி- எந்தெந்த (மங்கள கார்யங்கள்), யோயானி- செய்யத்தகுந்தனவோ, தானிதானி- அந்தந்த, மங்கலானி- மங்கள கார்யங்களை, அய எவ- இப்பொழுதே, மே- எனக்கும், வைத்யா: ச- ஸீதைக்கும், காரய- செய்விக்கவேண்டும்.

38. (ப-ரை) கௌஸல்யா- கௌஸல்யா தேவியானவள், சிரகாலாபிகாங்க்ஷிதம்- வெகு காலமாக ஆசைப்பட்ட, எத- இந்த பட்டாபிஷேகத்தை, ஸ்ருத்வா- கேட்டு, ராம்- ராமனைக்குறித்து, ஹர்ஷமாஷ்பகல்- ஸந்தோஷத்தினாலே உண்டான, பாஷ்பத்தினால் ஸ்பஷ்டமல்லாமலும், இனியதுமான, இத் வாக்ய- இந்த வார்த்தையை அபாஷத்- சொன்னாள்.

36. (பொ-ரை) இந்த ராதிரியில், ஸீதையும் நானும், உபவாஸமிருக்க வேண்டுமென்று ருத்வுக்குக்களோடும், உபாத்யாயரோடும்கூட, பிதா எனக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்.

37. (பொ-ரை) நானேயதினம் நடக்கப்போகின்ற என்னுடைய பட்டாபிஷேகத்திற்கு, என்னென்ன மங்கள கார்யங்கள் செய்யவேண்டுமோ அவைகளை யெல்லாம், இன்றையதினமே எனக்கும் ஸீதைக்கும் செய்விக்கவேண்டும்.

38. (பொ-ரை) கௌஸல்யா தேவியானவள், வெகு நாளாக தான் கோரியிருக்கிற இந்த பட்டாபிஷேக வருத்தாந்தத்தைக்கேட்டு, ஆனந்த பாஷ்பத்தினால் இனிதாயும், ஸ்பஷ்டமில்லாமலுமிருக்கிற இந்த வார்த்தையை, ராமனைக்குறித்துச் சொன்னாள்.

वत्स राम चिरं जीव हतास्ते परिपन्थिनः ।

ज्ञातीन्मे त्वं श्रिया युक्तः सुमित्रायाश्च नन्दय ॥ 39 ॥

कल्याणे बत नक्षत्रे मयि जातोऽसि पुत्रक ।

येन त्वया दशरथो गुणैराराधितः पिता ॥ 40 ॥

अमोघं वत मे क्षान्तं पुरुषे पुष्करेक्षणे ।

येयमिक्षवाकुराज्यश्रीः पुत्र त्वां संश्रयिष्यति ॥ 41 ॥

39. (ப-ரை) வத்ஸ- குழந்தாய், ராமனே, த்வ- நீ, சிர- வெகுதூலம்வரை, ஜீவ- ஜீவித்திருக்கவேண்டும், தை- உன்னுடைய, பரிபந்நிந:- விரோதிகள், ஹதா: (भवन्तु) நாசத்தையடையட்டும், த்வ- நீ, ஸ்ரியா- ராஜ்ய ஸம்பத்தோடு, யுக்த:- கூடிக்கொண்டு, மே- என்னுடையவும், சுமித்ரா: ச- ஸுமித்தரையுடையவும், ஜாதீந்- பந்துக்களை, நந்நய- ஸந்தோஷப்படுத்தவேண்டும்.

40. (ப-ரை) ஹே புவக- ஓ குழந்தாய், வத்- (எனக்கு மிகவும்) ஸந்தோஷம், கல்யாண- மங்களகரமான, நக்ஷத்ர- நக்சத்திரத்தில், மயி- என்னிடத்தில், ஜாத: அசி- பிறந்திருக்கிறாய், யேந- யாதொரு காரணத்தினால். பிதா- பிதாவான், த்ஸரத:- தசரத மஹா ராஜன், த்வயா- உன்னாலே, குண: (உன்னுடைய) குணங்களினால், அராதித:- ஸந்தோஷப்படுத்தப்பட்டாரோ.

41. (ப-ரை) ஹே புவ- ஓ குழந்தாய், புக்ஸரேக்ஷண- செந்தாமரைக்கண்ணானை, புக்ஸ- பரம்பருஷன் விஷயத்தில், மே- என்னுடைய, க்ஷாந்த்- வருத்தாதி சாமத்தின் பொருமையானது, அமோக்ஷ- ஸபலமாக ஆயிற்று, யா- யாதொரு, இய்- இந்த, இக்ஷ்வாகுராஜ்யசுரி:- இக்ஷ்வாகு ராஜ்ய ஸம்பத்தானது, (இருக்கிறதோ), (சா- அது), த்வா- உன்னை, ச் ஸ்ரயிஷ்யதி- அடையப்போகிறது.

39. (பொ-ரை) குழந்தாய் ராமனே, நீ தீர்க்காயுஸ்ஸாய் இருக்கவேண்டும். உன்னுடைய சந்தருக்களும் ஒழிந்துவிடவேண்டும் நீ ராஜ்ய ஸம்பத்துடன் கூடியிருந்து, என்னுடையவும் ஸுமித்தரையுடையவும், பந்துக்களுக்கு, ஸந்தோஷத்தை உண்டாக்கவேண்டும்.

40. (பொ-ரை) ஓ குழந்தாய், எனக்கு ஒரு பெரிய ஸந்தோஷம். மிகவும் சபமான நக்சத்திரத்திலே அன்றோ என்னிடத்தில் பிறந்திருக்கிறாய். அதனாலன்றோ பிதாவான் தசரதமஹாராஜனும், உன்னுடையகுணங்களினால், ஸந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்.

41. (பொ-ரை) ஓ குழந்தாய் செந்தாமரைக் கண்ணானை பரம பருஷனைக் குறித்து நான் செய்த வரத்தோபவாஸம், முதலானதுகள், ஸபலமாக ஆயிற்று. ஏனென்றால் இந்த இக்ஷ்வாகு ராஜ்ய லக்ஷியானது, உன்னை அடையப்போகிறது.

इत्येवमुक्तो मात्रेदं रामो भ्रातरमब्रवीत् ।

प्राञ्जलिं प्रह्वमासीनमभिवीक्ष्य स्मयन्निव ॥ 42 ॥

लक्ष्मणेमां मया सार्धं प्रशाधि त्वं वसुंधराम् ।

द्वितीयं मेन्तरात्मानं त्वामियं श्रीरूपस्थिता ॥ 43 ॥

सौमित्रे भुङ्क्ष्व भोगांस्त्वमिष्टाव्राज्यफलानि च ।

जीवितं च हि राज्यं च त्वदर्थमभिकामये ॥ 44 ॥

42. (ப-ரை) இதி-என்று, एवं-இவ்விதமாக, मात्रா-மாதாவினுள், उक्तः-சொல்லப்பட்ட, रामः-ஸ்ரீராமன், प्राञ्जलि-கைகூப்பியும், प्रह्व-வணங்கியும், आसीन-இருக்கின்ற, भ्रातर-பிராதாவான லக்ஷ்மணனை, अभिवीक्ष्य-பார்த்து, स्मयन्निव-கொஞ்சம் சிறித்துக்கொண்டு, इदं-இந்த வார்த்தையை, अब्रवीत्-சொன்னார்.

43. (ப-ரை) लक्ष्मणा-ஓ லக்ஷ்மணனே! त्व-நீ, मया सार्ध-என்றோடுகூட, इमां-இந்த, वसुंधराम्-பூமியை, प्रशाधि-ஆளக்கடவாய், मे-என்னுடைய, द्वितीय-இரண்டாவதான, अन्तरात्मानं-பிராணனாயிருக்கிற, त्वां-உன்னை, इयं-இந்த, श्रीः-ராஜ்ய லக்ஷ்மியானது, उपस्थिता-அடைந்திருக்கிறது.

44. (ப-ரை) सौमित्रे-ஓ ஸுமித்ரா தேவியின் புத்தனே, त्व-நீ, इष्टान्-ஆசைப்பட்ட, भोगान्-போக்ய வஸ்துக்களையும், राज्यफलानि च-ராஜ்யத்தின் ப்ரயோஜனத்தையும், भुङ्क्ष्व-அதுபவிக்கக்கடவாய், हि-ஏனென்றால், (अहं-நான்), जीवितं च-உயிரையும், राज्यं च-ராஜ்யத்தையும், त्वदर्थ-உனக்காக, अभिकामये-விரும்புகிறேன்.

42. (பொ-ரை) இவ்விதம், மாதாவினுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு, தன்பக்கத்தில் கைகூப்பி வணங்கி, உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிற, பிராதாவான லக்ஷ்மணனை ப்பார்த்து, மந்தஹாஸத்துடன் இவ்விதம் சொல்லுகிறார்.

43. (பொ-ரை) லக்ஷ்மணனே! நீ என்னுடன் இந்த பூமியை ஆளவேணும், எனக்கு இரண்டாவது பிராணனாயிருக்கிற உன்னை இந்த ராஜ்ய லக்ஷ்மி அடைந்திருக்கிறது.

44. (பொ-ரை) லக்ஷ்மண, நீ இஷ்டமான போகங்களையும், ராஜ்ய பலமான உத்தம வஸ்த்ரம், ரத்னம், ஆபரணம், முதலான வஸ்துக்களையும், ராஜ்யத்தையும், உனக்காகவன்றோ நான் வேண்டுகிறேன்-

इत्युक्त्वा लक्ष्मणं रामो मातरावभिवाच च ।

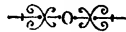
अभ्यनुज्ञाप्य सीतां च - जगाम स्वं निवेशनम् ॥ 45 ॥

इत्यायं श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

चतुर्थः सर्गः ॥ 4 ॥

45. (ப-ரை) ராம:- ஸ்ரீராமன், இதி- இவ்விதம், லக்ஷ்மண- லக்ஷ்மணனை, (குறித்து), உக்தா- சொல்லிவிட்டு, மாதரௌ-அன்னைமார்களான கௌஸல்யா, ஸுமித்ரா தேவிகளையும், அபிவாச- ஸேவித்துவிட்டும், சீதா- ஸீதையையும், அநுஜ்ஞாப்ய- அது மதியை அடைவித்து, ச்வே- நிவேசனம்- தன்னுடைய க்ருஹத்தைக் (குறித்து), ஜகாம- போனார்.

45. (பொ-ரை) இவ்வண்ணம் ஸ்ரீராமன், லக்ஷ்மணனைப்பார்த்துச்சொல்லி விட்டு, தாய்களான கௌஸல்யா தேவியையும், ஸுமித்ரா தேவியையும் ஸேவித்து, தானும், ஸீதாதேவியுடன் அவர்களிடம் அநுமதி பெற்றுக்கொண்டு, தன்னுடைய க்ருமாவரிகை சென்றார்.

पञ्चमः सर्गः ॥ 5 ॥

संदिश्य रामं नृपतिः श्वोभाविन्यभिषेचने ।

पुरोहितं ममाह्वय वसिष्ठमिदमब्रवीत् ॥ 1 ॥

1. (ப-ரை) நூபதி:- அரசன், ஸ்வ:- நானையுதினம், பாவினி- ஆகப்போகின்ற, அபிஷேசன- பட்டாபிஷேக விஷயத்தில், ராம- ராமனை, சந்திச்ய- கட்டளையிட்டு, பூரோஹிதரான, வசிஸ்ட- வஸிஷ்ட மஹரிஷியை, மமாவஹ- அழைத்து, இத்- இந்த வார்த்தையை, அப்ரவீத்- சொன்னார்.

1. (பொ-ரை) தசரத மஹாராஜன், நானையுதினம் வரப்போகிற பட்டாபிஷேகத்திற்குரிய, வரத உபவாஸம் முதலியவைகளை ராமனுக்கு தெரிவித்து பூரோஹிதரான வஸிஷ்டரை அழைத்து, இந்த வார்த்தை சொன்னார்.

गच्छोपवासं काकुत्स्थं कारयाऽथ तपोधन ।

श्रीयशोराज्यलाभाय बध्वा सह यतव्रतम् ॥ 2 ॥

तथेति च स राजानमुक्त्वा वेदविदां वरः ।

स्वयं वसिष्ठो भगवान्ययौ रामनिवेशनम् ॥ 3 ॥

उपवासयितुं रामं मन्त्रवन्मन्त्रकोविदः ।

ब्राह्मं रथवरं युक्तमास्थाय सुदृढव्रतः ॥ 4 ॥

2. (ப-ரை) ஹே தபோதன- தபஸ்ஸை தன்மாக உரையவரே, காசு- (ராமன் க்ருஹத்திற்கு நீர்) போம், ஸ்ரீயசோராஜ்யலாபாய- ஸம்பத்து, கீர்த்தி, ராஜ்யம் இவைகள் கிடைப்பதற்காக, யதவ்ரதம்- நியதமான வ்ரதமுள்ள, காசு- (கருஸ்த வமசத்தில் பிறந்த) ராமனை, வ்ஹா சஹ- பத்னியுடன்கூட, அய- இப்பொழுது, உபவாஸ- உபவாஸத்தை, காரய- செய்விக்கவேண்டும்.

3-4. (ப-ரை) வேதவித- வேதம் தெரிந்தவர்களுக்குள், வர:- ச்ரேஷ்டராயும், மகாவான்- ஞானாதி குணமுள்ளவராயும், சுதஹ்ரத:- ரொம்பவும் த்ருடமான, வ்ரதமுள்ளவராயும், மன்வகோவித:- மந்திரங்களை நன்றாய் அறிந்தவருமான, (ம:) வசிஸ்ட:- அந்த வஸிஷ்ட மகரிஷி, தயதி- அப்படியே ஆகட்டுமென்று, ராஜான்- அரசனை (ப்பார்த்து), உக்தவா- சொல்லிவிட்டு, ஸ்வய- தானாகவே, மன்வத- மந்திரத்துடன், ராம- ராமனை, உபவாஸயிது- உபவாஸம் செய்விப்பதற்காக, ப்ராஹ்- பிராமமணிகள் ஏரத்தகுந்த, யுக்த- குதிரைகள் பூட்டிய, ரயவர்- ச்ரேஷ்டமான ரதத்தை, அஸ்தாய- ஏறி, ராமநிவேசனம்- ஸ்ரீராமனுடைய க்ருஹத்தைக்குறித்து, யயி- சென்றார்.

2. (பொ-ரை) ஹே மஹரிஷியே, ராமன் க்ருஹத்திற்குச்சென்று யிச்வரயம், புத்தம், ராஜ்யம் இவைகள் ஸித்திப்பதற்காக, வ்ரதம் செய்து கொண்டிருக்கிற ராமனுக்கு ஸீதையோடு கூட இன்று உபவாஸத்தை செய்விக்கவேண்டும்.

3-4. (பொ-ரை) வேதம் தெரிந்தவர்களில் சிறந்தவரும், மந்திரங்களை அறிந்தவரும், மிகவும் த்ருடமான வ்ரதங்களைச் செய்பவரும், உலகங்களின் ச்ருஷ்டி, ஸ்திதி முதலியவைகளை அறிந்தவருமான, வஸிஷ்ட மஹரிஷி, அரசனைப்பார்த்து அப்படியே ஆகட்டுமென்று சொல்லிவிட்டு, மந்திர புரஸ்ஸரமாய், ஸ்ரீராமனுக்கு உபவாஸம் செய்விப்பதற்காக ப்ராமமணிகள் ஏரத்தகுந்த, குதிரை பூட்டி சித்தமான ச்ரேஷ்டமான, தேரின்மேல் ஏறிக்கொண்டு, ஸ்ரீராமன் க்ருஹத்திற்குச் சென்றார்.

म रामभवनं प्राप्य पाण्डुराश्रयनप्रभम् ।

तिष्ठः कक्ष्या रथेनैव विवेश मुनिमतमः ॥ 5 ॥

तमागतमृषिं रामं त्वरन्निव मसंभ्रमः ।

मानयिष्यन्स मानार्हं निश्चकाम निवेशनात् ॥ 6 ॥

अभ्येत्य त्वरमाणश्च रथाम्याशं मनीषिणः ।

ततोऽवतारयामास परिग्रह्य रथात्स्वयम् ॥ 7 ॥

5. (ப-ரை) ச: முனிசத்ம:- அந்த முனிச்சேஷ்டர், பாண்டராசுரனபுரம்- வெள்ளைமேகம் போல், அதிகமான காதியுள்ள, ராமபவன்- ஸ்ரீராமன் க்ருஹத்தை, ப்ரப்ய- அடைந்து, திஸ:- மூன்று, கக்ஷ்ய:- கட்டுக்களை, ரதேனேவ- தேரினாலேயே, விவெச- ப்ரவேசித்தார்,

6. (ப-ரை) ச:ராம:-அந்த ஸ்ரீராமன், மானாஹ்- வெகுமதிக்கக்கருந்தவராயும், அகத்- (தம் க்ருஹத்திற்கு) வந்திருக்கிற, த் க்ஷி- அந்த மஹரிஷியை, மானயிஷ்யந்- பூஜிப்பதற்காக, சசம்புர:- பரபரப்புடையவராய், த்வரந்- த்வரையுடையவராக, நிவெசனாந்- க்ருஹத்திலிருந்து, நி-சகாம- வெளியில் வந்தார்.

7. (ப-ரை) த:- பிறகு, த்வரமாண- த்வரையுள்ளவராக, மனிஷி:- சிறந்த புத்தியுடையவரான, (அந்த வலிஷ்டருடைய) ரதாம்யாச- தேரின் ஸமீபத்தை, அ-ப்யேத்ய- அடைந்து, ச்வயம்- தானாகவே, பரிஹ- (வலிஷ்டரை) பிடித்துக்கொண்டு, ரதாந்- தேரிலிருந்து, அவதாரயாமாச- கீழே இறக்கினார்.

5. (பொ-ரை) அந்த முனிச்சேஷ்டர், சாதகால மேகம்போல் வெளுப்பான காதியுடைய, ஸ்ரீராமன் க்ருஹத்தை அடைந்து, மூன்று கட்டுகளையும், தேரினாலேயே சென்றார்.

6. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமன், மரியாதை செய்யத்தகுந்தவரான, தம் க்ருஹத்திற்கு வந்திருக்கிற அந்த மஹரிஷியை பூஜிப்பதற்காக, பரபரப்புடன், த்வரையுடனும், க்ருஹத்திலிருந்து வெளிவந்தார்.

7. ((பொ-ரை) பிறகு ஸ்ரீராமன், மஹாபுத்திமானாகிய, வலிஷ்ட மஹரிஷியினுடைய, தேரின் ஸமீபம் வந்து பரபரப்புடன் தானே அவரைப்பிடித்துக் கொண்டு தேரிலிருந்து இறக்கினார்.

स चैनं प्रश्रितं दृष्ट्वा संभाष्याभिप्रसाद्य च ।

प्रियाहं हर्षयन्नाममित्युवाच पुरोहितः ॥ 8 ॥

प्रसन्नस्ते पिता राम यौवराज्यमवाप्स्यसि ।

उपवासं भवानद्य करोतु सह सीतया ॥ 9 ॥

प्रातस्त्वामभिषेक्ता हि यौवराज्ये नराधिपः ।

पिता दशरथः प्रीत्या ययातिं नहुषो यथा ॥ 10 ॥

8. (ப-ரை) ச: புரோஹிதரும், ப்ரஸித்- வணக்கமுள்ளவரும், ப்ரியாஹீ- ப்ரியவார்-த்தை கேழ்க்கத் தகுந்தவருமான, ஂந் ராமனீ, ட்ரூவா- பார் த்து, சம்பாஸ்ய- குசலப்ரச்னம் செய்து, அபிப்ரசாடிய- ஸ்தோத்ரங்களினால் ஸந்தோஷப் படுத்தி, ஹ்ஸ்யந் (சந்)- ஆனந்தத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு, இதி உவா- இவ்விதம் சொன்னார்.

9. (ப-ரை) ஹ் ராமனீ, தீ பிதா- உம்முடைய பிதாவானவர், ப்ரசந்:- (உம் விஷயத்தில்) ரொம்பவும் ப்ரீதியுடையவராயிருக்கிறார், யௌவராஜ்- இளவரசு பட்டத்தை, அவாப்யஸி- அடையப்போகிறாய். (தஸ்யா- ஆகையால்), பவான்- நீரும், அய- இன்று, சீதயா சஹ- ஸீதையுடன், உபவாஸ- உபவாஸத்தை, கரோது- செய்யக்கடவீர்.

10. (ப-ரை) நஹு: நஹுஷ மஹாராஜன், யயாதி யயா- யயாதியைப்போல், பிதா- பிதாவான், தசரத: நராபி: தசரதமஹாராஜன், ப்ராத:- காலையில், த்வா- உம்மை, ப்ரீத்யா-ப்ரீதியோடு, யௌவராஜ்ய- இளவரசு பட்டத்தில், அபிஷேகா ஹி- அபிஷேகம் செய்யப்போகிறான்றோ!

8. (பொ-ரை) அந்த புரோஹிதரான வஸிஷ்ட மஹரிஷியும், விரயத் துடன் ப்ரிய வார்த்தை சொல்ல கேழ்க்கத்தகுந்தவரான ராமனைப்பார்த்து குசலப்ரச்னம் செய்து, ஸ்தோத்திரமும் செய்து, ஸந்தோஷப்படுத்திக்கொண்டு இவ்விதம் சொன்னார்.

9. (பொ-ரை) ஹே ராமா! உம்முடைய பிதாவான தசரத மஹாராஜன் உம்மிடத்தில் ரொம்பவும் ப்ரியமாகிருக்கிறார். பௌவராஜ்யத்தை நீர் அடைய போகிறீர். ஆகையால், நீர் இன்றையதினம், ஸீதையுடன் கூட உபவாஸமிருக் வேண்டும்.

10. (பொ-ரை) நஹுஷ மஹாராஜா, தன் பிள்ளையான யயாதிக்கு அபிஷேகம் செய்ததுபோல், உம்முடைய பிதாவான தசரதமஹாராஜன், நாளையதின காலையில் அன்போடு உமக்கு பௌவராஜ்ய பட்டாபிஷேகம் செய்யப்போகிறார்.

इत्युक्त्वा स तदा राममुपवासं यत्नवन् ।

मन्त्रवत्कारयामास वैदेह्या महितं मुनिः ॥ 11 ॥

ततो यथावद्रामेण स राज्ञो गुरुर्चितः ।

अभ्यनुज्ञाप्य काकुत्स्थं ययौ रामनिवेशनात् ॥ 12 ॥

मुह्यद्भिस्तत्र रामोऽपि महासीनः प्रियंवदैः ।

सभाजितो विवेशाथ ताननुज्ञाप्य सर्वशः ॥ 13 ॥

11. (ப-ரை) ச: முனி:- அந்த வஸிஷ்ட முனிவர், இதி உக்தவா- இவ்விதம் சொல்லி, ததா- அப்பொழுது, யத்னவத்- வ்ருதமுள்ளவராயும், வேத்யா சஹித- ஸீதையோடு கூடினவருமான, ராம- ஸ்ரீராமனை, மன்வத்- மந்தா பூர்வகமாக, உபவாச-உபவாஸத்தை, காரயாமாச- செய்கிறார்.

12. (ப-ரை) த:- பிறகு, ராஜ:- அரசனுடைய, குரு:- குருவான, ச:- அந்த, வஸிஷ்ட மஹர்ஷி, ராமேண- ராமனால், யதாவத்- முறைப்படி, அர்சித: (சந்)- பூஜிக்கப்பட்ட வராய்க்கொண்டு, காசுத்ஸ- ராமனை, அப்யனுஜாய- அநுமதி கொடுத்து, ராமனிவ்ஸநாத்- ராமனுடைய க்ருஹத்திலிருந்து, யயௌ- புறப்பட்டார்.

13. (ப-ரை) ராம: அபி- ஸ்ரீராமனும், த:- அவ்விடத்தில், ப்ரியவடை:- ப்ரியமான வார்த்தைகளைச் சொல்லுகின்ற, முஹி: (சஹ)- சீதாழ்க்களோடுகூட, அசீன:-உட்கார்ந்து கொண்டிட, சபாஜித:- அவர்களால் ஸந்தோஷப்படுத்தப்பட்டவருமாக, தான- அவர்களை, சர்வச:- எல்லாபடியும், அனுஜாய- அநுமதி கொடுத்து, அथ-பிறகு, விவ்ஸ- தன் க்ருஹத்தில் வசிக்கார்.

11. (பொ-ரை) இவ்விதம் வஸிஷ்ட மஹர்ஷியானவர் சொல்லி வ்ருதமுள்ள வரும், ஸீதையோடு கூடினவருமான ஸ்ரீராமனுக்கு மந்தா பூர்வகமாய், உபவாஸ ஸங்கல்பத்தை சொல்கார்.

12. (பொ-ரை) பிறகு, ராஜகுருவாகிய வஸிஷ்டர், ஸ்ரீராமனிடம் பூஜை பெற்றுக்கொண்டு, பின்னாட்குது வருகின்ற ராமனுக்கு, கீர்த்துமபடி அநுமதி கொடுத்து, ராமனுடைய க்ருஹத்திலிருந்து வெளியில் புறப்பட்டார்.

13. (பொ-ரை) அவ்விடத்தில் ஸ்ரீராமனும், இனிய வார்த்தைகளைச் சொல்லுதலும், தம்முடைய ஸந்தோஷத்தோடுகூட உட்கார்ந்துகொண்டு, அவர்களால் ஸந்தோஷப்படுத்தப்பட்டு பிறகு, அவர்கள் எல்லோருக்கும் அநுமதி கொடுத்து தானும் தம்முடைய க்ருஹத்தில் வசிக்கார்.

हृन्नारीनरयुतं रामवेश्म तदा बभौ ।

यथा मत्तद्विनगणं प्रकुल्लनलिनं सरः ॥ 14 ॥

स राजभवनप्रख्यात्तस्माद्रामनिवेशनात् ।

निर्गत्य ददृशे मार्गं वसिष्ठो जनसंवृतम् ॥ 15 ॥

वृन्दवृन्दैरयोऽध्यायां राजमार्गाः समन्ततः ।

बभूवुरभिसंबाधाः कुतूहलजनैर्वृताः ॥ 16 ॥

14. (ப-ரை) ஹ்நாரீனரயுத்- ஸந்தீகாஷ்டமுள்ள ஸ்த்ரீகளோடும், புருஷர்க ளோடும் கூடியிருக்கிற, ராமவேஷ- ஸ்ரீராமனுடைய க்ருஹமானது, ப்ருஹநலிந்- நன்றாய் மலர்ந்த தாமரை மலர்களுடையதாயும், மத்திவ்ந- மதித்த பசுநிலக்கட்டங்களுள்ளது மான, சர:- யதா- தடாகம்போல், ததா- அப்பொழுது, பபௌ- விளங்கினது.

15. (ப-ரை) ச:- வசிஷ்ட- அந்த வஸிஷ்ட மஹரிஷியானவர், ராஜபவனப்ரவ்யாத்- மஹா ராஜன் அரண்மனைக்கு ஸமானமான, தஸ்யாத்- அந்த, ராமநிவேசனாத்- ராமனுடைய க்ரு ஹத்திலிருந்து, நிர்ஸ்ய- வெளியில் வந்து, ஜனஸ்வரத்- ஜனங்களால் சூழப்பட்டிருக்கிற, மார்- ராஜமாரக்கத்தை, ததா- பார்த்தார்.

16. (ப-ரை) அயோத்யா நகரத்தில், வ்ருந்தவ்ருந்த:- கூட்டங்கூட்டமா யிருக்கின்ற, குதூஹலஜன:- குதூஹலமுள்ள ஜனங்களினால், வ்ருத:- சூழப்பட்ட, ராஜமார்:- ராஜமாரக்கங்கள், மமந்த:- சுற்றிலும், அபிஸம்பாடா:- நெருக்கமுள்ளவைகளாக, பபூவூ:- இருந்ததுகள்.

14. (பொ-ரை) மிகவும களிகொண்ட ஸ்த்ரீகளோடும், புருஷர்களோடும் கூடிய ஸ்ரீராமனுடைய க்ருஹமானது, மலர்ந்த தாமரை மலர்களோடும், மதித்த ஹம்ஸ முதலாகிய பசுநிலக்கட்டங்களோடும் கூடிய, தாமரை தடாகம்போல் விளங்கினது.

15. (பொ-ரை) அந்த வஸிஷ்ட மஹரிஷியானவர், மஹா ராஜனுடைய அரண்மனைக்கொப்பான, ஸ்ரீராமனுடைய, க்ருஹத்திலிருந்தும் வெளியில் வந், ஜனங்கள் நிரைந்திருக்கின்ற, ராஜமாரக்கத்தைக்கண்டார்.

16. (பொ-ரை) அப்பொழுது அயோத்யா நகரத்தில் ராஜமாரக்கங்களெ லாம், கூட்டங்கூட்டமாக நின்றிருக்கிற குதூஹலமுள்ள ஜனங்களினால், சூழ பட்ட மொப்பவும் நெருக்கமாக இருந்ததுகள்.

जनवृन्दोर्मिसंघर्षहर्षस्वनवतस्तदा ।

बभूव राजमार्गस्य सागरस्येव निस्वनः ॥ 17 ॥

सित्तसंमृष्टश्या हि तद्वह्वनमालिनी ।

आसीद्योय्यानगरी समुच्छित्गृह्यज ॥ 18 ॥

तदा ह्ययोय्यानिलयः सखीवालाबलो जनः ।

गमाभिषेकमाकाङ्क्षन्नाकाङ्क्षदुदयं रवेः ॥ 19 ॥

17. (ப-ரை) ததா- அப்பொழுது, जनवृन्दोर्मिसंघर्षहर्षस्वनवतः- ஜனக்கூட்டமாகிற அலைகளையும், நெருக்கத்தினாலும், ஸந்தோஷத்தினாலுமுண்டான, சப்தத்தையுடையதான, राजमार्गस्य- ராஜமார்பக்கத்தினுடைய, निस्वनः- சப்தமானது, सागरस्य- ஸமுத்திரத்தினுடைய, (निस्वनः) இவ- சப்தமேபால், बभूव- இருந்தது.

18. (ப-ரை) तत् अह- அந்த தினத்தில் अयोय्यानगरी- அயோத்யா பட்டணமானது. सित्तसंमृष्टश्या- ஜலம் தெளித்து கூட்டப்பட்ட வீதிகளையுடையதாயும், वनमालिनी- வனங்களின் வரிசைகளையுடையதாயும், समुच्छित् गृह्यज- உயரக்கட்டப்பட்ட வீடுகளில் தவஜங்களையுடையதாயும், आसीत्- இருந்தது.

19. (ப-ரை) तदा हि- அப்பொழுது, अयोय्यानिलयः- அயோத்தியில் குடியிருக்கின்ற, सखीवालाबलः- ஸ்க்ரீகளோடும், पालाङ्कैளோடும், வருத்தர்களோடும் கூடின, जनः- ஜனமானது, रामाभिषेक- ராமனுடைய பட்டாபிஷேகத்தை, आकाङ्क्षन्- கோறிக் கொண்டு, रवेः- ஸூரியனுடைய, उदय- உதயத்தை, आकाङ्क्षन्- எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தது.

17. (பொ-ரை) கூட்டங்கூட்டமாக ஜனங்கள் வருகிறதையும், ஒருவருக் கொருவர் நெருக்கத்தாலும், ஸந்தோஷத்தினாலுமுண்டான சப்தத்தையும் உடைய ராஜமார்பக்கத்தைப்பார்த்தால், அலைகள் ஒன்றிரொன்று மோதிக்கொண்டு, சப்திகின்ற ஸமுத்திரப்போலிருந்தது.

18. (பொ-ரை) அன்றையதினம் அயோத்யா நகரமானது, வீதிகளில் ஜலம் தெளித்து நன்றாய் கூட்டப்பட்டும், உயர்ந்த மாடிகளில் தவஜங்கள் கட்டியும், பட்டாபிஷேக மஹாஸ்வதத்திற்காக, குலைகளுடன் வாழைமாங்களும், பாக்கு மாங்களும், மாவிலத்தாரசனங்களும் கட்டியிருப்பதால், வரிசை வரிசைகளுடன், கூடினதாகவுயிரிந்தது.

19. (பொ-ரை) அப்பொழுது அயோத்யா நகரத்திலுள்ள ஸ்க்ரீகள், பாலர்கள், வருத்தர்கள் முதலிய எல்லா ஜனங்களும், ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேகத்தை விரும்பி ஸூரியோதயம் எப்பொழுது, ஆகப்போகிறது என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

प्रजालङ्कारभूतं च जनस्यानन्दवर्धनम् ।

उत्सुकोऽभूज्जनो द्रष्टुं तमयोध्यामहोत्सवम् ॥ 20 ॥

एवं तं जनसंवाधं राजमार्गं पुरोहितः ।

व्यूहनिव जनौघं तं शनैः राजकुलं ययौ ॥ 21 ॥

सिताश्रशिखरप्रख्यं प्रामादमधिरुह्य सः ।

ममीयाय नरेन्द्रेण शक्रेणैव बृहस्पतिः ॥ 22 ॥

20. (ப-ரை) ஜன:- ஜனமானது, ப்ரஜைகள் அலங்காரம் செய்து கொள் ஏவதற்குக்காரணமாயும், जनस्य- ஜனத்திற்கு, आनन्दवर्धनम्- ஆனந்தத்தை வளர்த்துச் செய்துமான, तं- அந்த, अयोध्यामहोत्सवम्- அயோத்யா நகரத்தினுடைய பெரிய உத்ஸவத்தை, द्रष्टु- பார்ப்பதற்கு, उत्सुक:- ரொம்பவும் ஆசையுள்ளதாக, अभू- இருந்தது.

21. (ப-ரை) पुरोहित:- புரோஹிதரான, வஸிஷ்ட மஹரிஷியானவர், एवं- இவ்விதமாக, जनसंवाध- ஜனங்கள் நெருங்கியிருக்கிற, तं राजमार्गं- அந்த ராஜமार्கத்தை, पश्यन् सन्- பார்த்துக்கொண்டு, तं जनौघ-அந்த ஜன ஸமுதேயத்தை, शनैः- அங்கங்கு ஒதுக்குகிறவர்போல், शनै:- மெள்ள, राजकुल- ராஜகுலத்தை, ययौ- அடைந்தார்.

22. (ப-ரை) स:- அந்த வஸிஷ்ட மஹரிஷியானவர், सिताश्रशिखरप्रख्य- வெள்ளைமேகம்போன்ற ஹிமையகியின் சிகரத்திற்கொப்பான, तं प्रामाद- அந்த உப்பரிகையை, अधिरुह्य- ஏறி, बृहस्पति:- கைவகுரவானவர், शक्रेण इव- இந்திரனுடன், (सैरिन्- தது) போல், नरेन्द्रेण- அரசுடைய, ममीयाय- சேர்ந்தார்.

20. (பொ-ரை) பரஜைகள், அலங்காரம் செய்துகொள்ள காரணமாயும், ஸகல ஜனங்களுக்கும் ஆனந்தத்தை வளர்த்துச் செய்கின்றதுமான, அந்த அயோத்யா நகரத்தின் மஹோத்ஸவத்தைப் பார்ப்பதற்கு, எல்லா ஜனங்களும், ஆசைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

21. (பொ-ரை) புரோஹிதரான, வஸிஷ்ட மஹரிஷி, இவ்விதம் ஜனங்கள், நெருங்கியிருக்கிற ராஜமார்ச்சுக்கதைப்பார்த்துக்கொண்டு, அந்த ஜனங்களை அங்கங்கு ஒன்றுசேர்த்துகிறவர்போல், மெள்ள மெள்ள அரசன் அரண்மனைக்குச்சென்றார்.

22. (பொ-ரை) வஸிஷ்ட மஹரிஷி, வெள்ளை மேகம்போல் பரகாசிக்கின்ற அந்த உப்பரிகையின்மேல் ஏறி, இந்திரனுடன் ப்ரஹஸ்பதி சேர்ந்தார்போல் அரசு னுடன் சேர்ந்தார்.

தமாगतमभिप्रेक्ष्य हित्वा राजासनं नृपः ।

पप्रच्छ म च तस्मै तत्कृतमित्यभ्यवेदयन् ॥ 23 ॥

तेन चैव तदा तुल्यं सहामीनाः मभामदः ।

आमनेभ्यः समुत्स्यः पूजयन्तः पुरोहितम् ॥ 24 ॥

गुरुणा त्वभ्यनुज्ञातो मनुजौघं विसृज्य तम् ।

विवेशान्तः पुरं राजा सिंहो गिरिगुहामिव ॥ 25 ॥

23. (ப-ரை) நூப:- தசரதன், அராத- வந்திருக்கிற, த- அந்த வஸிஷ்ட மஹரிஷியை, அபிபிரேக்ஷ- பார்த்து, ராஜாசனம்- ஸிமமாஸனத்தை, ஹித்வா- விட்டு (எழுந்திருந்து), பபிரக்ஷ- கேட்டார், ம ச- அவரும், தஸ்மै- அந்த அரசன் பொருட்டு, தத்- அந்த காரியமானது, க்ருத்- செய்யப்பட்டது, இதி- என்று, அப்யவேதயத்- தெரிவித்தார்.

24. (ப-ரை) ததா- அப்பொழுது, சஹாஸிநா:- கூட உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிற, சமாமத:- ஸபையிலிருக்கும் ஜனங்கள், புரோஹித- வஸிஷ்ட மஹரிஷியை, பூஜயந்த:- (சந்த:-) மரியாதை செய்தறவர்களைப்போட்டு, தைநைவ ச- அரசனுடனேயே, துல்யம்- அதே ஸமயத்தில், அசனேப்ய:- ஆஸனங்களிலிருந்து, சமூத்ய:- எழுந்துவிட்டார்கள்.

25. (ப-ரை) குருணா- குருஷினால், அப்யநுஜாத:- அநுமதி செய்யப்பட்ட, ராஜா- அரசன், த மனுஜை- அந்த ஜன ஸமூகத்தை, விசுஜ்ய- அனுப்பிவிட்டு, சிஹ:- ஸிம்மமானது, கிரி குஹ் இவ- மலையின் குகையை (பா வெகிக்கது) போல, அந்த: புரம்- அந்தப் புரத்தை, விவச- பா வெகித்தார்.

23. (பொ-ரை) மஹாராஜரும், வஸிஷ்ட மஹரிஷி வருவதைப்பார்த்து, ஸிமமாஸனத்தை விட்டு எழுந்திருந்து விசாரித்தார். அவரும் நீர் சொல்லியபடி, செய்தாய்விட்டதென்று அரசனுக்குத் தெரிவித்தார்.

24. (பொ-ரை) மஹா ராஜரோடு, ஸபையில் கூட உட்கார்ந்திருந்த எல்லா ஜனங்களும், புரோஹிதரான வஸிஷ்டரிடத்தில் கௌரவத்தினால் ராஜா எழுந்த அதே ஸமயத்தில், ஆஸனத்திலிருந்து எழுந்திருந்தார்கள்.

25. (பொ-ரை) தசரத மஹாராஜன், குருவான வஸிஷ்டரிடத்தில், அநுமதி பெற்றுக்கொண்டு, ஸபையிலிருக்கின்ற ஜனங்களையும் அனுப்பிவிட்டு, ஸிம்மமானது, மலையின் குகையில் நடைபெறுபோல், அந்தப்புரத்தில் நுழைந்தார்.

तदग्र्यवेषप्रमदाजनाकुलं महेन्द्रवेशप्रतिमं निवेशनम् ।

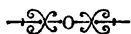
विदीपयन् चारु विवेश पार्थिवः शशीव तारागणसंकुलं नभः ॥ 26 ॥

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

पञ्चमः सर्गः ॥ 5 ॥

26. (ப-ரை) பார்थிவ:- ராஜாவானவர், அமயுவேஷ ப்ரமடா ஜன ஆகூல்- உத்தமமான, அலங்காரமுள்ள, ஸ்த்ரீ ஜனங்களினால் நிறைந்தும், மஹேந்த்ர வேஷப்ரதிம- இந்திரனுடைய அரண்மனைக்கு ஸமானமும், சார்- அழகானதுமான, தத் நிவேசனம்- அந்த க்ருஹத்தை, விதீபயந் (சந்)- நன்றாய் ப்ரகாசப் படுத்திக்கொண்டு, ஶ்ரீ- சந்திரனானவன், தாராணசங்கூல்- நக்சத்திரக்கூட்டங்களினால் நிறைந்த, நம: இவ்- ஆகாசத்தை (ப்ரவேசித் தது) போல், விவேஷ- ப்ரவேசித்தார்.

26. (பொ-ரை) மஹாராஜா, உத்தமமான அலங்காரம் செய்துகொண்டிருக்கிற ஸ்த்ரீ ஜனங்களால் நிறைந்ததும், இந்திரனுடைய க்ருஹம்போல் அழகாய்மிருக்கிற அந்த அந்தப்புறத்தில், ப்ரகாசப்படுத்திக்கொண்டு, நக்சத்திரங்கள் நிறைந்த ஆஹாயத்தில் சந்திரன் ப்ரவேசித்ததுபோல் ப்ரவேசித்தார்.

षष्ठः सर्गः ॥ 6 ॥

गते पुरोहिते रामः स्नातो नियतमानसः ।

मह पत्न्या विशालाक्ष्या नागायणसुपागमत् ॥ 1 ॥

1. (ப-ரை) புரோஹிதரானவர், கதே (சதி)- போனவனில், ராம:- 'ராமன், ஸ்நாத:- ஸ்நானம் பண்ணி, நியதமானச:- அடக்கப்பட்ட மனதையுடையவராய், விஷாலாஷ்யா- அகன்ற கண்களையுடைய, பத்ன்யா ஶஹ- பத்னியுடன் கூட, நாராயணம்- ஸ்ரீரங்கநாதனை, உபாஸம்- உபாஸனம் செய்தார்.

1. (பொ-ரை) இப்படி வலிஷ்ட மஹிஷி போனபிறகு, ஸ்ரீராமனும் ஸ்நானம் செய்து, சுத்தமான மனதுடையவராய், விசர்லமான கண்களையுடைய, பத்ரியான ஸீதையுடன் கூட, தம் குலதேய்வமான ஸ்ரீரோங்கத்தை ஸந்திதிரில் அவரை உபாஸனம் செய்தார்.

प्रगृह्य शिरसाःपार्श्वीं हविषो विधिवत्तदा ।

महते दैवतायाज्यं जुहावः ज्वलितेऽनले ॥ 2 ॥

शेषं च हविषस्तस्य माश्याशास्यात्मनः प्रियम् ।

व्याघ्रनारायणं देवं स्वास्तीर्णं कुशसंस्तरे ॥ 3 ॥

वाग्यतः मह वेदेह्य भूत्वा नियतमानसः ।

श्रीमत्यायतने विष्णोः शिश्ये नरवत्सत्मजः ॥ 4 ॥

2. (ப-ஊ) ததா- அப்பொழுது, ஹவிஸ்ஸனுடைய, பார்வீ- பாத்திரத்தை, சிரசா- சிரஸ்ஸினால், ப்ரஹ்- தாக்கிக்கொண்டு, மஹதே- மஹிமையுள்ள, தீவதாய- தேவதையான நாராயணன்பொருட்டு, ஜ்வலிதே- எறிந்துகொண்டிருக்கிற, அனலே- அக்னியில், ஆஜ்ய- நெய்யை, விதீவத்- சாஸ்திரப்படி, ஜஹாவ- ஹோமம் செய்தார்.

3-4. (ப-ஊ) நரவாத்தமஜ:- ராஜபுத்திரான ஸ்ரீராமன், தச்ய ஹவிஷ:- அந்த ஹவிஸ்ஸனுடைய, ஶேஷ- மீதியையும், ஆத்மன:- தனக்கு, ப்ரிய- ப்ரியமாக, ஆசாஸ்ய- வேண்டி, ப்ராத்ய- சாப்பிட்டு, ஶ்ரீமதி- சோபையுள்ளதான, விஷ்ணு: ஆயதனே- ஸ்ரீ ரெங்க ஸ்வாமிநியில், ஶ்வாஸ்தீர்ண- நன்றிய் பரப்பப்பட்ட, குசஸ்தரே- தர்ப்ப சயனத்தில், வாஶ்யத:- மொனமுள்ளவராய், நியதமானச:- அடக்கப்பட்ட மனதையுடையவராய், ப்ரூவா- ஆகி, நாராயண தேவ- ஸ்ரீமந் நாராயணனென்கிற தேவதையை, வ்யாஶ்ய (சந்)- த்யானம் செய்துகொண்டு, வேதேஹா சஹ- வீணையுடன் கூட, சிஷ்யே- படுத்துக்கொண்டார்.

2. (பொ-ஊ) அப்பொழுது ஸ்ரீராமன் ஹவிஸ் பாத்திரத்தை தலையிலே வைத்துக்கொண்டு எடுத்துவந்து, அளவில்லாத மஹிமைபொருந்திய தேவதையான நாராயணன் பொருட்டு ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற, அக்னியில், சாஸ்திரப்படி ஆஜ்ய ஹோமம் செய்தார்.

3-4 (பொ-ஊ) ராஜபுத்திரனாகிய, ஸ்ரீராமன் ஹோமம் செய்து மீதியான அந்த ஹவிஸ்ஸை தனக்கு மிகவும் ப்ரியமென்று ப்ரார்த்தித்து அமுதுசெய்து ப்ரணவாக்ரமான ஸ்ரீரெங்க விமானத்தில் நன்றிய் மந்த்ர பூர்வகமாய் பரப்பின தர்ப்ப சயனத்தில் ஸ்ரீமந் நாராயணனை த்யானம் செய்துகொண்டு, மொனமாயும், மனதை அடக்கிக்கொண்டு வீணையுடன் ரயனிக்கார்.

एकयामावशिष्टायां रात्र्यां प्रतिबुध्य सः ।

अलंकारविधिं कृत्स्नं कारयामास वेश्मनः ॥ 5 ॥

तत्र शृण्वन्सुखा वाचः सूतमागधवन्दिनाम् ।

पूर्वां सन्ध्यासुपासीनो जज्ञाप यतमानसः ॥ 6 ॥

तुष्टाव प्रणतश्चैव शिरसा मधुसूदनम् ।

विमलक्षौमसंवीतो वाचयामास च द्विजान् ॥ 7 ॥

5. (ப-ரை) ச:- அந்த ஸ்ரீராமன், ராட்ர்யானது, ஓக யாம அவசிஷ்டாயா- ஒரு யாமம் மீதியாயிருக்குமளவில், ப்ரதிவியு- விழித்துக்கொண்டு, வேசுமன:- க்ருஹத்தி னுடைய, அல்காரவிதி- அலங்காரம் செய்வதை, க்ரூத்- முழுமையும், காரயாமாச- செய்

6. (ப-ரை) த- அவ்விடத்தில், சூதமாபவந்நினா- ஸூதக, மாகத, வந்தி- ான் னுமிவர்களுடைய, சுவா:- ஸுகமான, வா:- வாக்குக்களை, ஶ்ருவ- கேட்டுக்கொண்டு, ப்ரவா- ப்ராதஸ்ஸந்தியை, ஸாசின:- த்யானம் செய்துகொண்டும், யதமானச:- அடக் கப்பட்ட மனதையுடையவராயும், ஜாப- (காயத்தியை) ஜபித்துக்கொண்டிருந்தார்.

7. (ப-ரை) சிரசா- தலையினால், ப்ரணத- ப்ர- வணங்கினவராகவே, மதுசூநம்- பகவானை, துஷா- ஸ்தோத்திரம் செய்தார், விமலக்ஷௌமசீவித:- நிர்மலமான வெண்பட்டை தரித்துக் கொண்டவராய், த்விஜா- ப்ராம்மணர்களை, வாசயாமாச- ஸ்வஸ்திவாசனமும் செய்திக் தார்.

5. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமன் அன்றிரவு, ஒரு யாமம் மீதியிருக்குமளவில் விழித்துக்கொண்டு எழுந்திருந்து, க்ருஹத்திற்கு செய்யவேண்டிய அலங்காரம் முழுமையும் செய்வித்தார்.

6 (பொ-ரை) அவ்விடத்தில், ஸூதக குலத்தில் பிறந்த புராணம் சொல்லுகிறவர்களுடையவும், மகத தேசத்திற் பிறந்த வம்சாவளி கீர்த்தனம் பண்ணுகிறவர்களுடையவும், ஸ்துதி பாடகர்களுடையவும், ஸுகமான வாக்யங்களைக் கேட்டுக் கொண்டும், ப்ராதஸ்ஸந்தியா ஆதி தேவதையான ஸூர்யனை த்யானம் செய்து கொண்டு, ஒரே மனதுடையவராய், காயத்தியை ஜபித்துக்கொண்டிருந்தார்.

7. (பொ-ரை) தலையினால் வணங்கி, ஸ்ரீமந் நாராயணனை ஸ்தோத்திரம் செய்தார். நிர்மலமான வெண்பட்டை தரித்துக்கொண்டு, ப்ராம்மணர்களைக் கொண்டு, ஸ்வஸ்தி வாசனமும் செய்வித்தார்.

தேபா புஷ்யாஹோஸ்ய கம்பீரமதூரஸ்ததா ।

அயோத்யா புரயாமாஸ துய்வோபானுநாதிந: ॥ 8 ॥

ஶூதோபவாஸம் து ததா வேதேஷா சஹ ராவவம் ।

அயோத்யானிலய: ஶ்ருத்வா சர்வ: ப்ரஸுநிநோ ஜந: ॥ 9 ॥

தந: பூரஜந: சர்வ: ஶ்ருத்வா ராமாபிபேசநம் ।

ப்ரபானா ரஜநீ ட்ஷ்வா சக்ரே ஶோபயிதூ புரிம ॥ 10 ॥

8. (ப-ரை) அய- நிறகு, ததா- அப்பொழுது, தேபா- அந்த ப்ராம்மணர்களுடைய, கம்பீரமதூர:- கம்பீரமாயும், இனிதாயுமிருக்கிற, புஷ்யாஹோஸ:- புண்யாஹவாசன சப்தமானது, துய்வோபானுநாதி:- தூய்வாப்யத்தின் சப்தத்தினால் தொடர்ந்ததாய்க் கொண்டு, அயோத்யா- அயோத்யா நகரத்தை, புரயாமாஸ- எங்கும் நிற்ப்பிவிட்டது.

9. (ப-ரை) ததா து- அப்பொழுதேவென்றால், அயோத்யானிலய:- அயோத்யத்தில் குடியிருக்கின்ற, சர்வ: ஜந:- ஸமஸ்த ஜனமும், ராவவ- ராமனை, வேதேஷா சஹ- ஸீதையோடு கூட, ஶூதோபவாஸ- செய்யப்பட்ட உபவாஸத்தையுடையவராக, ஶ்ருத்வா- கேட்டு, ப்ரஸுநி:- ஸந்தோஷமுள்ளதாக (இருந்தது).

10. (ப-ரை) தந:- நிறகு, சர்வ: பூரஜந:- நகரத்துஜன முழுமையும், ராமாபிபேசநம்- ஸ்ரீராம பட்டாபிலேசத்தை, ஶ்ருத்வா- கேட்டு, ரஜநீ- ராத்திரியை, ப்ரபானா- விடிந்ததாக, ட்ஷ்வா- பார்த்து, புரிம- நகரத்தை, ஶோபயிதூ- அலங்காரம் செய்வதற்கு, சக்ரே- (யக்களம்) செய்தனர்.

8. (பொ-ரை) நிறகு அந்த ப்ராம்மணர்களுடைய கம்பீரமும், மகாபுரமான, புண்யாஹ வாசன சப்தமானது, தூய் சப்தத்தோடொன்று சேர்ந்து, அயோத்யா பட்டணத்தை நிறப்பிவிடது.

9. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமன் ஸீதையுடன் உபவாஸம் செய்து கொண்டு நகரம் விஷயத்தைக்கேட்டு, அயோத்யா நகரத்திலிருக்கிற ஸமஸ்த ஜனங்களும், ஸந்தோஷ மடைந்தார்கள்.

10. (பொ-ரை) நிறகு நகரத்திலுள்ள எல்லா ஜனங்களும், ஸ்ரீராமனுக்குப் பட்டாபிலேசம் செய்வதைக்கேட்டு, ராத்திரி விடிந்ததையும் பார்த்து, நகரத்தை அலங்காரம் செய்ய, ஆரம்பித்தார்கள்.

सिताश्रशिखराभेषु देवतायतनेषु च ।

चतुष्पथेषु रथ्यासु चैत्येष्वट्टालकेषु च ॥ 11 ॥

नानापण्यसमृद्धेषु वणिजामापणेषु च ।

कुटुम्बिनां समृद्धेषु श्रीमसु भवनेषु च ॥ 12 ॥

सभासु चैव सर्वासु वृक्षेष्वालक्षितेषु च ।

ध्वजाः समुच्छिन्नाश्चित्राः पताकाश्चामवंस्तदा ॥ 13 ॥

11-12-13. (ப-ரை) தடா- அப்பொழுது, சிதாஸ்ரஷிஸுராபேஸு- வெளுத்த மேஹங்கள் போன்ற காந்தியுடைய சிகரங்களுள்ளவையான, தேவதாயதனேஸு- தேவாலயங்களிலும், சதுஸ்பதேஸு- நாற்சந்தி மண்டபங்களிலும், ரத்யாஸு- ராஜவீதிகளிலும், சேத்யேஸு- பெளத்த ஆலயங்களிலும், அட்டாலகேஸு- மதில்களின்மேல் யுத்தத்திற்காகக்கட்டியிருக்கிற நாற்கால் மண்டபங்களிலும், நானாபண்யஸமூத்தேஸு- நானூவிதங்களான பலசரக்குகளால் நிறைந்த, வணிகா- வ்யாபாரிகளுடைய, அபணேஸு- கடைகளிலும், சமூத்தேஸு- எல்லாம் நிறைந்த, ச்ரீமஸு- அழகான, குடும்பிகளான ஜனங்களுடைய, பவனேஸு- வீடுகளிலும், சர்வாஸு- ஸமஸ்தங்களுமான, சபாஸு- சபைகளிலும், அலக்ஷிதேஸு- நன்றாய் காணப்படுகிற, வூக்ஷேஸு- மரங்களிலும், சித்ரா- விசித்திரங்களான, பதாசு- கொடிகளும், பதாசு- டக்கயங்களும், சமூக்ஷிதா:- உயரக்கட்டப்பட்டதுகளாக, அஸவன- ஆரின்.

11-12-13. (பொ-ரை) அப்பொழுது வெளுத்த மேஹங்கள் போன்ற சிகரங்களால், விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற தேவாலயங்களிலும், நாற்சந்தி வீதியில் இருக்கிற மண்டபங்களிலும், பெரிய தெருவுகளிலும், மதில்களின்மேல் யுத்தத்திற்காக கல்பிச்சப்பட்ட நாற்கால் மண்டபங்களிலும், நானூவிதமான பலசரக்குகள் நிறைந்த வ்யாபாரிகள் கடைகளிலும், ஸகல பதார்த்தங்களும் நிறைந்த குடும்பிகளுடைய க்ருஹங்களிலும் ஸமஸ்தமான ஸபைகளிலும், மிகவும் உயரமாக வெகு தூரத்திலிருந்தும் நன்றாய் தெரிகின்ற மரங்களிலும், விசித்திரங்களான கொடிகளும், டக்கயங்களும், மேலெடுத்துக்கட்டப்பட்டன.

नटनतंसङ्घानां गायकानां च गायताम् ।

मनः कर्णमुवा वाचः शृश्रुषुश्च ततस्ततः ॥ 14 ॥

गमाभिषेकयुक्ताश्च कथाश्चकुर्मिथो जनाः ।

रामाभिषेके संप्राप्ते चत्वरेषु गृहेषु च । ॥ 15 ॥

बाला अपि कीडमाना गृहद्वारेषु सङ्घशः ।

गमाभिषेकसंयुक्ताश्चक्षुरेव मिथः कथाः ॥ 16 ॥

14. (ப-ரை) நடனதகசङ்஘ானா- நடர்கள், நத்தகக்கள் இவர்கள் கூட்டங்களுடையவும், गायताम्- கானம் செய்கின்ற, गायकानां च- பாடகர்களுடையவும், मनः- கர்ணமுலா:- மனதிற்கும, कति-தற்கும் ஸாகமான, वाचः- வாக்குக்களை, ततस्ततः- அங்கங்கு, शृश्रुषुः- (ஜனங்கள்) கேட்டார்கள்.

15. (ப-ரை) रामाभिषेक- ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேகமானது, संप्राप्ते- ஸம்பீமாத வர்தவளவிலை, चत्वरेषु- முத்தங்கனிலும், गृहेषु च- க்ருஹங்களிலும், रामाभिषेकयुक्ताः- ராமாபிஷேக ஸம்பந்தமான, कथाः च- கதைகளையே, मिथः- ஒருவருக்கொருவர், चक्षुः- செய்துகொண்டிருந்தார்கள்.

16. (ப-ரை) गृहद्वारेषु- வீடுகளின் வாசல்களில், सङ्घशः- கூட்டமாக, कीडमाना:- விளையாடிக்கொண்டிருக்கிற, बालाः अपि- சிறுவர்களும், एव- இவ்வளும், रामाभिषेकसंयुक्ताः- ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேக ஸம்பந்தங்களான, कथाः-கதைகளையே, मिथः- ஒருவருக்கொருவர், चक्षुः- செய்துகொண்டிருந்தார்கள்.

14. (பா-ரை) அங்கங்கு அபிநயம் செய்கின்றவர்களுடையவும், அதில்லாமல் கேஸலம் கூட்டாடுகிறவர்களுடையவும், கானம் செய்கிற பாடகர்களுடையவும், மனதிற்குந், காதகளுக்கும், இன்பமான சத்தங்களை ஜனங்கள் கேட்டார்கள்.

15. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமனுடைய பட்டாபிஷேக ஸமயம் நெருங்கினவாறே வீடுகளிலும், க்ருஹங்களிலும், ராமாபிஷேக ஸம்பந்தமான வார்த்தைகளையே ஜனங்கள் ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

16. (பொ-ரை) வீட்டு வாசல்களில் கூட்டமாக விளையாடிக்கொண்டிருக்கும் சிறுவர்களும் கூட இவ்வண்ணம் ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேக விஷயமான கதைகளையே பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

कृतपुष्पोपहाराश्च धूपगन्धाधिवासितः ।
 राजमार्गः कृतः श्रीमान्पौरै रामाभिषेचने ॥ 17 ॥
 प्रकाशकरणार्थं च निशागमनशङ्कया ।
 दीपवृक्षांस्तथा चक्रुर्नुरग्यासु सर्वशः ॥ 18 ॥
 अलङ्कारं पुरस्यैवं कृत्वा तत्पुरवासिनः ।
 आकाङ्क्षमाणा रामस्य यौवराज्याभिषेचनम् ॥ 19 ॥
 समेत्य सह्यशः सर्वैचत्वरेषु मभासु च ।
 कथयन्तो मिथस्तत्र प्रशशंमुर्जनाधिपम् ॥ 20 ॥

17. (ப-ரை) ராமாபிஷேகம்- ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேகத்தில், பौरै:- பட்டணத்தினுள்ளவர்களால், राजमार्गः- ராஜமார்த்தமானது, कृतपुष्पोपहारा:- செய்ப்பட்ட புஷ்ப பூஜையைபுடையதும், धूपगन्धाधिवासित:- தூபங்களாலும், சந்தனங்களாலும் வாஸனைசெய்யப்பட்டதாயும், (अत एव- ஆகையினால்), श्रीमान्- அழகுள்ளதாகவும், कृत:- கெட்டப்பட்டது.

18. (ப-ரை) निशागमनशङ्कया- ராத்திரி வந்துவிடுமென்ற எண்ணத்தினால், प्रकाशकरणार्थं च- ஸ்ரீராமன் அலங்காரத்தைப் பரகாசம் செய்வதற்காகவும், तथा- அப்படியே, अनुरग्यासु- விதிகள் கொண்டும், सर्वशः- ஸர்வ விதங்களான, दीपवृक्षा- விளக்கு மரங்களையும், चक्रुः- செய்தார்கள். (गदगद-கனம்).

19-20. (ப-ரை) तत्र- அச்சமயத்தில், तत्पुरवासिनः- அந்த அயோத்யாநகரத்தில் வசிக்கின்ற ஜனங்கள், सर्व- எல்லோரும், एवं- இவ்விதம், पुरस्य- நகரத்திற்கு, अलङ्कार- அலங்காரத்தை, कृत्वा-செய்து, रामस्य- ஸ்ரீராமனுக்கு, यौवराज्याभिषेचनम्- இளவரசுபட்டாபிஷேகத்தை, आकाङ्क्षमाणा:- எதிர்பார்த்தவர்களாய், चत्वरेषु- முற்றங்களிலும், मभासु च- ஸபைகளிலும், सह्यशः- கூட்டமாக, समेत्य- ஒன்று சேர்ந்து, मिथ:- ஒருவருக்கொருவர், कथयन्तः- பேசிக்கொண்டவர்களாய், जनाधिपम्- மஹாராஜாவை, आशु:- புகழ்ந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

17. (பொ-ரை) ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேக மஹோத்ஸவத்திற்காக, பட்டணத்து ஜனங்கள் ராஜமார்த்தங்களையும், தூபங்களாலும், சந்தனங்களாலும் வாஸனை கட்டி புஷ்ப பஸிகளும் ஸமர்ப்பிசித்து சிறப்பாக அலங்கரித்தார்கள்.

18. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமன் பட்டாபிஷேகத்திற்காக, அலங்காரம் செய்து கொண்டு, ஊர்வலம் எழுந்தருளும்போது ராத்திரி வந்துவிட்டால், பெருமான் ஸேவையாகாமல் போய்விடுமென்று எண்ணி, வெளிச்சத்திற்காக ஒவ்வொரு தெரு விளும், பலவிதமான கிணிகளோடு கூடின, விளக்குக் கம்பங்களை நாட்டினார்கள்.

19-20. (பொ-ரை) அயோத்யா நகரத்து ஜனங்கள், இவ்விதம் பட்டணத்

अहो महात्मा राजायमिक्ष्वाकुकुलनन्दनः ।

ज्ञात्वा यो वृद्धमात्मानं रामं राज्येऽभिषेक्ष्यति ॥ 21 ॥

सर्वे ह्यनुगृहीताः स्म यन्नो रामो महीपतिः ।

चिराय भविता गोसा दृष्टलोकपरावरः ॥ 22 ॥

21. (ப-ரை) அஹோ- ஆச்சர்யம்! ஐக்ஷ்வாகுகுலநந்தன:- இக்ஷ்வாகு வம்சத்திற்கு ஆனந்தத்தை உண்டிபண்ணுகிற, அய் ராஜா- இந்த மஹாராஜா, மஹா- பெரிய மனதுடையவர், ய:- யாவரொருவர், ஆத்மான்- தன்னை, வுத்- கிழவனாக, ஜா- அறிந்து, ராம- ஸ்ரீராமனை, ராஜ்ய- ராஜ்யத்தில், அபிஷேக்யதி- அபிஷேகம் செய்யப்போகின்றாரோ!

22. (ப-ரை) सर्वे पि- (நாம்) எல்லோருமே, अनुगृहीता:- அநுகூஹம் செய்யப்பட்டவர்களாக, स्म:- ஆகவிட்டோம், यत्- ஏனென்றால், दृष्टलोकपरावर:- உலகத்தில் உயர்ந்ததையும், காழ்ந்ததையும், நிந்தவரான, राम:- ஸ்ரீராமன், महीपति:- ராஜாவாக, (ஆகி), चिराय- நெடுநாள், न:- நமக்கு, गोसा- ரக்ஷராக, भविता- ஆகப்போகிறார்.

திற்கு அலங்காரம் செய்து, ஸ்ரீராமனுடைய யௌவராஜ்ய பட்டாபிஷேகம் எப்போது, நடக்குமோ வென்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டு, ஸபைகளிலும், வீட்டின் முத்தங்கலிலும் கூட்டங்கூடி, ஒருவருக்கொருவர் பேசிக்கொண்டு அரசனை ஸ்தோதரம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள்.

21. (பொ-ரை) அஹோ! இக்ஷ்வாகு குலத்தில் பிறந்தவரான இந்த அரசன், மஹாநபாவன், ஏனென்றால், தான் கிழவரானது தெரிந்துகொண்டு, ஸ்ரீராமனுக்கு இளவரசு பட்டாபிஷேகம் செய்யப்போகிறாரன்றோ!

22. (பொ-ரை) நம்மெல்லோருக்கும், பகவான் ஸ்ரீராமனாக அநுகூஹம் செய்துவிட்டார். ஏனென்றால், லோகத்தில் உயர்ந்ததும், காழ்ந்ததுமான வஸ்துகளை அறிந்தவரான, ஸ்ரீராமன் பட்டாபிஷேகம் செய்துகொண்டு, நெடுநாள் நம்மை ரக்ஷிக்கப்போகிறார்.

अनुद्धतमना विद्वान्धर्मात्मा भ्रातृवत्सलः ।

यथा च भ्रातृषु स्निग्धस्तथास्मास्वपि राघवः ॥ 23 ॥

चिरं जीवतु धर्मात्मा राजा दशरथोऽनघः ।

यत्प्रसादेनाभिषिक्तं रामं द्रक्ष्यामहे वयम् ॥ 24 ॥

एवंविधं कथयतां पौराणां शुश्रूष्वन्तदा ।

दिग्भ्योऽपि श्रुतवृत्तान्ताः प्राप्ता जानपदा जनाः ॥ 25 ॥

23. (ப-ரை) ராவு:- ராசு குலத்தில் அவதரித்த ஸ்ரீராமன், அநுத்தமன:- கர்வ மில்லாத மனதுடையவர், வித்வா:- எல்லாமறிந்தவர், ஧ர்மா- தர்மத்தில் புத்தியுள்ளவர், ஶ்ராத்ருவத்ஸல:- கூடப்பிறந்தவர்களிடம் வாத்தலையுமுடையவர், ஶ்ராத்ரு- ப்பாதிக்களிடம், யதா- எப்படி, ஸ்நிஶ்:- ஸ்நேஹமுள்ளவனோ, ததா- அப்படியே, அஸ்மத்ஸுவி ச- நம்மிடத்திலும், (ஸ்நிஶ்:- ஸ்நேஹமுள்ளவர்).

24. (ப-ரை) ஧ர்மா- தர்மசின்னதையுள்ளவரும், அநஶ:- குற்றமில்லாதவருமான, தசரத:- ராஜா- தசரத அரசன், சிர:- வெகு காலம், ஜீவது- பிழைத்திருக்கவேண்டி, ரா, யத்ஸாதின- எவருடைய அறக்கூறுத்தினால், வயம்- நாம், ராம்- ஸ்ரீராமன், அபிஷித்- பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பட்டவராக, த்ரக்ஷ்யாம்ஹே- பார்க்கப்போகிறோம்!

25. (ப-ரை) ஶ்ருதவ்ருதா:- ஸ்ரீராமனுடைய பட்டாபிஷேக வ்ருத்தாரதத் தைக்கேட்டவர்களாயும், திஶ்:- திக்குக்களிலிருந்து, ப்ரா:- (அயோத்யா நகரம்) வந்திருக்கிற, ஜானபதா: ஜனா: அபி- வெளி தேசத்து ஜனங்களும், ராவித்- இவ்விதம், கதயதா- சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற, ப்ரா:- அயோத்யா நகரத்து ஜனங்களுடைய, (கதா:- கதைகளை), ததா- அப்பொழுது, ஶ்ரு: கெட்டார்கள்

23. (பொ-ரை) நான் ராஜகுமாரன் என்று மனதில் சிந்தித்தாலும் கர்வமில்லாதவர். எல்லா சாஸ்த்ரங்களையும் படித்து அறிந்தவர். தர்மமே ஒரு வடிவாகப் பிறந்தவர். தமயிமர்களிடம் மிகுந்த வாத்தலையுமுடையவர். அவர்களிடம்போல் நம்மிடத்திலும் வாத்தலையுமுள்ளவர்.

24. (பொ-ரை) தர்மத்தோவாயும், குற்றமற்றவருமான, தசரத மஹாராஜா நெடுநாள் ஜீவித்திருக்கவேணும். ஏனென்றால், அவருடைய அறக்கூறுத்தினால் ஸ்நேஹ ஸ்ரீராமன், பட்டாபிஷித்தாராக நாம் பார்க்கப்போகிறோம்.

25. (பொ-ரை) இவ்விதம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற, பட்டாபிஷேகம் செய்து ஜனங்களின் வார்த்தைகளை, ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேக ஸங்கதி கேட்டு, வெளிதேசத்திலிருந்து வந்திருக்கிற ஜனங்களும் கேட்டார்கள்.

ते तु दिग्भ्यः पुरीं प्राप्ता द्रष्टुं रामाभिषेचनम् ।

ராமச்ய பூரயாமாஸு: புரீ ஜானபடா ஜனா: || 26 ||

जनौवैस्तैर्विसर्पद्भिः शुश्रुवे तत्र निम्बनः ।

பவ்மூரீணிவீகம்ய சாஸரம்யேவ நிம்வன: || 27 ||

ततमन्दिन्द्रक्षयमग्निं पुरं दिदृक्षुभिर्जानपदैरुपागतैः ।

சமந்த: மஸ்வனமாகுலம் பமோஸமுத்யாடோபிஸிவாண்வோடகம் || 28 ||

इत्यापि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

पष्ठः सर्गः || 6 ||

26. (ப-பா) ராமாபிஷேகம்- ஸ்ரீராமபட்டாபிஷேகத்தை, த்ரு- பாதிப்பதற்காக, புரீ- அயோத்யா நகரத்தை, ப்ராபா:- அடைந்திருக்கிற, தெ- அந்த, ஜானபடா: ஜனா:- வெளி தேசத்து ஜனங்களுடைய, ராமச்ய- ஸ்ரீராமனுடைய, புரீ- நகரத்தை, பூரயாமாஸு:- சிறப்பி விட்டார்கள்.

27. (ப-பா) த்ரு- அங்கீகரித்தல், விசர்பத்தி:- நானாதேசத்திலிருந்து வந்திருக்கிற, தை:- அந்த, ஜனாவை:- ஜனங்களுடைய, (உண்டான), நிம்வன:- சப்தமானது, பர்வ- பர்வ காலங்களில், உரீணிவாஸ்ய:- வருத்தி அடைந்த வேகமுள்ள, சாஸரம்ய- ஸமுத்தரத்தி னுடைய, நிம்வன: இவ- சிவமடையால், த்ரு- கேட்கப்பட்டது.

28. (ப-பா) தத:- பிற்பாடு, தித்ருபி:- பார்க்க விரும்பமுள்ளவர்களாக, உபாஸை:- வந்திருக்கிற, ஜானபடை:- வெளிநாட்டு ஜனங்களால், சமந்த:- நம்பமுத்திலும், அகூல:- நிறைந்தும், சஸ்வன:- சப்தத்துடன் கூடியதும், த்ரு- இந்நிதன் அரண் மனைக்கொப்பான, த்ரு- புர:- அந்த நகரமானது, சமுத்யாடோபி:- ஸமுத்தரத்திலிருக்கிற ஜன ஜனங்களால், (அகூல:- நிறைந்த), அபிவோதகம் இவ- ஸமுத்தர ஜலமடையால், பமோ- விளங்குகிறது.

26. (பா-பா) ஸ்ரீராமனுடைய பட்டாபிஷேகத்தைக்கேட்டு, அயோத்யா பட்டணத்திற்கு, நானாதிதேசத்திலிருந்தும், வந்த வெளிநாட்டு ஜனங்கள், அயோத்யா நகரத்தை சிறப்பிவிட்டார்கள்.

27. (பா-பா) அயோத்யா நகரத்தில், ஸ்ரீராமபட்டாபிஷேகத்திற்காக, வெளி தேசத்திலிருந்து அங்குமிங்கும் ஸஞ்சரிக்கிற ஜனங்களால் உண்டான சப்தமானது, பர்வகாலங்களில் வேகத்துடன் அலைசெய்கின்ற, ஸமுத்தரத்தின் சப்தம் போல் கேட்கப்பட்டது.

28. (பா-பா) ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேக மஹோத்ஸவத்தைப்பார்க்க, அசையுடன் வெளிதேசத்திலிருந்து வந்திருக்கிற, ஜனங்களால் நிறைந்தும், சப்தத்துடன் கூடியிருக்கிற, இந்நிதனுடைய அரண்மனைபோன்ற, அந்நகரமானது, தீமிங்கிலம் முதலிய ஜனங்களால், நிறைந்து சப்தித்துக்கொண்டிருக்கிற, ஸமுத்தரம்போல் விளங்குகிறது.

सप्तमः सर्गः ॥ 7 ॥

ज्ञातिदासी*यतोजाता कैकेय्यास्तु सहोषिता ।

प्रासादं चन्द्रसंकाशमारोह यदृच्छया ॥ 1 ॥

सित्तराजपथां रम्यां प्रकीर्णकुसुमोत्कराम ।

अयोध्यां मन्थरा तस्मात्प्रासादादन्ववैक्षत ॥ 2 ॥

1. (ப-ரை) கைகேயிக்கு, ஜாதிதாசி- பந்துக்களின் வேலைக்காரியும், யதோஜா- எங்கேயோ பிறந்தவளும், சஹ ஓபிதா- கைகேயின் கூடவே வலித்துக்கொண்டிருப்பவளுமான (மந்தரை என்பவள்), யத்செயலாக, சந்திரமண்டலத்திற்கு ஒப்பான, ப்ராசாத்- உப்பரிகையை, அரோஹ்- ஏறினாள்.

2. (ப-ரை) மந்தரையென்பவள், சித்தராஜபதா- ஜலம் தெரிக்கப்பட்ட ராஜமாரக்கங்களையுடையதும், ப்ரகீர்ணகுசுமோத்கராம்- நன்றாக இறைக்கப்பட்ட, பூக்களின் கூட்டத்தையுடையதுமான, அயோத்யா- அயோத்தி நகரத்தை, (கூன்- முழுவதும்), தஸ்தா- அந்த, ப்ராசாத- உப்பரிகையிலிருந்து, அந்வவீக்ஷத- பார்த்தாள்.

1. (பொ-ரை) அந்த ஸமயத்தில், கைகேயி பந்துக்களில் வேலைக்காரியும், பிறந்த ஊர், தாய் தகப்பன் முதலானவர்கள் தெரியாதவருடா, தந்தாலம் கைகேயி யுடனிருப்பவளுமான மந்தரையென்பவள், சந்திர மண்டலத்திற்கொப்பான, உப்பரிகையின்மேல் தற்செயலாக ஏறினாள்.

2. (பொ-ரை) மந்தரையானவள். அந்த உப்பரிகையிலிருந்தே ராஜயிதிகள் முழுவதும், ஜலம் தெரித்து புஷ்பங்களிறைத்திருக்கிற அயோத்யா நகர முழுவதையும் நன்றாய் பார்த்தாள்.

* “யதோஜா” என்பதினால், அயோத்தியில் பிறந்திருந்தால் இந்த கெட்ட புத்தியுடையிராது, வேறு எங்கேயோ பிறந்தவளென்றும், அல்லது:-

ராவணவத்திற்காக அவதரித்த ஸ்ரீராமன், முடிசூடி ராஜ்யத்திலிருந்துவிடால், காரியம் கெட்டுவிடுமென்று நினைத்து, அந்நேரத்திற்குத் தடைசெய்தேவர்களால் அனுப்பப்பட்ட மந்தரையென்னும ஓர் அபஸரஸ்கீர் பூரியில் பிறர் ஸமயத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு, கைகேயி பந்துபோல கூடியிருக்கிறவா இந்த ரஹஸ்யத்தை, ப்ராசாசப்படுத்த எண்ணமில்லாமல், ஸ்ரீ வால்மீகி மஹரிஷி கொ ஒரு கார்யத்திற்காகப் பிறந்தவளென்று மறைத்துச் சொன்னார் என்று

பதாபிர்வாஹாபிர்வஜைச் சமலக்ருதாம் ।

வृதா ஸ்நத்பதேச்வாபி சிர:ஸ்தாதஜனேவ்ரதாம் ॥ 3 ॥

மால்யமோதகஹஸ்தைச் ச த்விஜைந்நிரமிநாதிதாம் ।

சுக்ருதேவகுஹ்நாரா மர்வாதிந்நிம்வநாம் ॥ 4 ॥

சப்ரஹ்ஜனாகிரிணி ப்ரஹ்மயோபாமிநாதிதாம் ।

ப்ரஹ்மவரஹ்மயைச்வா சப்ரணதிதோவூஷாம் ॥ 5 ॥

ப்ரஹ்முதிதே: பௌரஸ்சித்ஸ்வஜமாலினிம் ।

அயோத்யா மந்யா த்வா பரம் விம்மயமாஸ்தா ॥ 6 ॥

3-4-5-6. (ப-ரை) வரஹாபி:- ச்ரேஷ்டங்களான, பதாபி:- டக்கயங்களான
லூர், ப்வஜை:- கொடுகளாலும், சமலக்ருதாம்- நன்றாய் ஆஸ்கரிக்கப்பட்டும், ஸ்நத்பதே: ச
அபி- இஷ்டப்படிய ஜனங்கள் ஸந்தர்த்திக்கக்கூடிய வழிகளாலும், வ்ரதாம்- சூழப்பட்டதும்,
சிர:ஸ்தாதஜன:- மங்கள ஸ்தானம் செய்த ஜனங்களால், வ்ரதாம்- சூழப்பட்டதும்,
மால்யமோதகஹஸ்தை:- மாலையாலும், கொழுகட்டைகளாலும், கையிலுடையவர்களான,
த்விஜை:- ப்ராாமரணைத்தமர்களால், அமிநாதிதாம்- எங்கும் வேதகோஷம் செய்யப்பட்டு
ம, சுக்ருதேவகுஹாரா வெஸ்தப்பான தீதவாலயங்களின் வாசலையுடையதும், சர்வாதிந்நி ச்நநாம்-
எல்லா வாத்யங்களின் சப்தமுள்ளதாயும், சப்ரஹ்ஜனாகிரிணி- மிகவும் ஸந்தோஷமுள்ள
ஜனங்களால் நிறைந்ததும், ப்ரஹ்மயோபாமிநாதிதாம்- வேதகோஷத்தினால் சப்தமுள்ளதும்,
ப்ரஹ்மவரஹ்மயைச்வா- மிகவும் ஸந்தோஷமுள்ள ச்ரேஷ்டமான யானைகளையும், குதிரைகளையு
முடையதும், சப்ரணதிதோவூஷாம்- சேறுகளால் சப்திக்கின்ற சிறந்த கரீரகரீரையுடைய
தும், ப்ரஹ்முதிதே:- சரித்தில் மரிக்கூடா எரித்தும், மனதில் ஸந்தோஷமுள்ளவர்க
ளுமான, பௌ:- பட்டணத்து ஜனங்களால், உச்சித்ஸ்வஜமாலினிம்- உயரக்கட்டப்பட்ட
கொடிகளின் வரிசையையுடையதுமான, அயோத்யா- அயோத்யா நகரத்தை, மந்யா- ம
தையானவள், த்வா- பார்க்கு, பர- அநிதமான, விம்மய- ஆராய்க்கை, அஸ்தா- அடை
ந்தாள்.

3-4-5-6. (பொ-ரை) ஸ்தாப்யமான டக்கயங்கள், கொடுகளாகட்டி,
அழகாயும், ஜனங்கள் இஷ்டப்படி ஸந்தர்த்திக்கக்கூடிய சிறு யந்திரங்கள்னதும், ப்ராம
பட்டாபிஷேகத்திற்காக மங்களஸ்தானம் செய்த ஜனங்களால் சூழப்பட்டும், புஷ்ப
மாலையுடன், கொழுகட்டைகளையும், கையில் வைத்துக்கொண்டு, ஸ்வஸ்தி வாச

प्रहर्षोत्फुल्लनयनां पाण्डुरक्षौमवासिनीम् ।

अविदूरे स्थितां दृष्ट्वा धार्त्रीं पप्रच्छ मन्थरा ॥ 7 ॥

उत्तमेनाभिसंयुक्ता हर्षेणार्थपरा सती ।

राममाता धनं किंनु जनेभ्यः संप्रयच्छति । ॥ 8 ॥

7, (ப-ரை) மந்நரையானவள், ப்ரஹ்ஸோத்஫ுல்லநயனா- ஸந்தோஷத்தினால் மலர்ந்த கண்களையுடையவளும், பாண்டுரக்ஷௌமவாஸினிம்- வெண்பட்டைத் தித்தவளுமா, அவிதூர- ஸமீபத்திலே, ஸ்திதா- இருக்கிற, ஧ார்த்ரி- (ஸ்ரீராமனுடைய) செளிவித்தாயை, த்ரூவா- பார்த்து, ப்ரப்ச்ச- வினவினாள்.

8. (ப-ரை) ராமமாதா- ராமனுடைய தாயான கௌஸல்யையானவள், அர்ஹ்ஸா சதி- பணத்தில் ஆசையுள்ளவளாக இருந்தும், உத்மேத- அதிகமான, ஹ்ரீ- ஸந்தோஷத் தோடு, அபிஸ்யுக்தா- கூடிக்கொண்டு, ஜநேப்ய- ஜனங்களின் பொருட்டு, ஧ந- தனத்தை, சம்ப்ரயச்சதி- கொடுக்கிறாளே, கி்நு- (அது) என்ன காரணம்?

னம் செய்கிற ப்ராம்மணர்களின் வேத கோஷமுள்ளதாயும், தேவாலயங்களில் சுண்ணாம்பு அடித்தும், நானுவிற வாத்ய கோஷங்களுள்ளதும், ஸந்தோஷமுள்ள ஜனங்களால் சூழப்பட்டும், எங்கும் வேதபாராயண கோஷமுள்ளதும், மிகவும் களிப்படைந்த யானைகளும், குதிரைகளுமுள்ளதும், ஸந்தோஷத்தினால் மொககாமரப்போடுகிற காளைகளையுடையதும், மனக்களிப்பினால் மயிர்க்கூச்சல் எரிந்த பட்டனத்து ஜனங்களால், அங்கங்கு கொடிகள் கட்டப்பட்டுமிருக்கிற அழகான அரீயாத்யா நகரத்தைப் பார்த்து மந்தரை மிக்க ஆச்சர்யமடைந்தாள்.

7. (பொ-ரை) ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேக விஷயமான ஸந்தோஷத்தினால், கண்கள் மலர்ந்து வெண்பட்டிடுத்தி ஸமீபத்தில், (உப்பரிகையில் நின்றிருக்கிற) ஸ்ரீராமன் செவிவித்தாயாசைப்பார்த்து, மந்தரை கேட்டாள்.

8. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமன் தாயான கௌஸல்யாதேவி, பணத்தைச் சேர்ப்பதில் நோக்குமுடையவளாயிருந்தும், ஜனங்களுக்கு தனத்தைக்கொடுக்கிறாளே, அது என்ன காரணம்?

அதிமாவப்ரஹ்மோஸ்யம் கிம் ஜனஸ்ய ச ஶ்ம் மெ ।

காரயிஷ்யதி கிம் வாபி சப்ரஹ்மோ மஹிபதி: ॥ 9 ॥

விதிரியமாணா ஹ்வேண ஧ாத்ரி து பரயா மூடா ।

ஆவசக்ஷேஸ்ய க்ருஜாயை ஶ்யுஸீ ராஶ்வதிரியம் ॥ 10 ॥

ஸ்வ: பூஷேண ஜினக்ஷே யோவராஜ்யேன ராஶ்வம் ।

ரஜா த்ஷரதோ ராமமபிஷேவயிதாஸநயம் ॥ 11 ॥

9. (ப-ரை) ஜனஸ்ய- ஜனத்திற்கு, அய்- இந்ந, அதிமாவப்ரஹ்:- அளவில்லாத ஆனந்தம், (ஶ்யத்- காணப்படுகிறதே), கி- (அதற்கு) என்ன காரணம்? மெ- எனக்கு, ஶம்- சொல்லு, மஹிபதி:- அரசன், சப்ரஹ்:- மிகவும் ஸந்தேதாஷ்டமுள்ளவராய், கி- அபி- ஏதாவது காரியத்தை, காரயிஷ்யதி வா- செய்கிக்கப்போகிறாரோ?

10. (ப-ரை) ஧ாத்ரி து- செவிலித்தாயானவன், ஹ்வேண- ஸந்தேதாஷ்டத்தினால், விதிரியமாணா-(சனீ)- லெட்டித்துவிடுபவள்போல், பரயா- மேலான. மூடா- ஸந்தேதாஷ்டத்தினால், ஶ்யுஸீ- அதிகமான, ராஶ்வதிரியம்- ராமனுக்கு வரப்போகிற ராஜ்ய ஸம்பத்தை, க்ருஜாயை- மந்தகதா என்கிற கூனியின் பொருட்டு, ஆவசக்ஷே- சொன்னான்.

11. (ப-ரை) த்ஷரத: ரஜா- த்ஷரத மஹாராஜன், பூஷேண- புஷ்யநக்ஷத்திரத்தோடு சேர்ந்த, ஶ்:- நாளையதினத்தில், ஜினக்ஷே- ஜயிக்கப்பட்ட கோபத்தையுடையவனும், அநயம்- குற்றமற்றவனும், ராஶ்வம்- ரகு குலத்தில் பிறந்தவனுமான, ரம்- ஸ்ரீராமனே, யோவராஜ்யேன- இளவரசினால், அபிஷேவயிதா- அபிஷேகம் செய்யப்போகிறார்.

9. (பொ-ரை) நகரத்தில் எந்த ஜனத்தைப் பார்த்தபோதிலும், மிகவும் களித்திருக்கிறதே, அது என்ன காரணத்தினால். அல்லது மஹாராஜாவாவது. அதிக பேரானந்தத்துடன் ஏதாவது மங்கள காரியத்தை நடத்தப்போகிறாரா? சொல்லு அம்மா!

10. (பொ-ரை) ராமனுடைய செவிலித்தாயானவன், ஆனந்தத்தினால் தேஹம் வெடிக்குமபோல, மிக்க ஸந்தேதாஷ்டத்துடன் ஸ்ரீராமனுக்குச் சிறந்தசெல்வம் உண்டாகப்போவதாக கூனியிடம் சொன்னான்.

11. (பொ-ரை) புஷ்ய நக்ஷத்திரம் கூடிய நாளையதினம், த்ஷரத மஹாராஜா, கோபமில்லாதவனும், வேறு ஒருவிதமான செட்ட எண்ணக்ஞமில்லாதவனும், வடிவரூபமான ஸ்ரீராமனுக்கு, யௌவராஜ்ய பட்டாபிஷேகம் செய்யப்போகிறார்.

धात्र्यास्तु वचनं श्रुत्वा कुब्जा क्षिप्रममर्षिता ।

कैलासशिखराकारात्प्रासादादवरोहत ॥ 12 ॥

सा दह्यमाना कोपेन मन्थरा पापदर्शिनी ।

शयानामेत्य कैकेयीमिदं वचनमब्रवीत् ॥ 13 ॥

उत्तिष्ठ मूढ किं शेषे भयं त्वामभिवर्तते ।

उपप्लुतमधौவேन किमात्मानं न बुध्यसे ॥ 14 ॥

12. (ப-ரை) ஧ாತ್ರ்யா:- தாத்ரியின், வசனம்- வார்த்தையை, ஸ்ருத்வா- நிகட்டு, குब्ஜா- நு-
கூனியானவள், அமர்ஷிதா- கோபமுள்ளவளாகி, கைலாசசிவராசாராத்- கைலாச சிகரம்
போன்ற, ப்ராசாதாத்- உப்பரிகையிலிருந்து, க்ஷிப்ர- சீகிரமாக, அவ்ரோஹ- இறங்கினாள்.

13. (ப-ரை) பாபர்ஷினி- கெட்ட அபிப்ராயமுள்ள, சா- அந்த, மன்யரா- மந்தரைய,
கோபன- கோபத்தினால், தஹ்யமானா- வேகின்றவன்போல், ஶயானா- படுத்துக்கொண்டிருக்கிற,
கைகேயீ- கைகேயியை, மன்ய- அடைந்து, இத் வசனம்- இந்த வார்த்தையை, அப்ரவீத்-
சொன்னாள்.

14. (ப-ரை) ஹே மூட- ஓ அறிவில்லாதவனே, உத்திஸ்த- எழுந்திரு, கிம் கிம்- ஏன்
தூங்குகிறாய், மயே- பயமானது, த்வா- உன்னை, அமீவர்த- ஸமீபித்துவிட்டது, அபிஷந-
துக்கங்களின் ஸமுதஹங்களினால், உபப்லுத்- பீடிக்கப்பட்டிருக்கிற, அத்மான- தன்னை
(உன்னை), கி- ஏன், ந பூய்ச-அறிகுறியில்லை.

12. (பொ-ரை) அவ்விதம், தாத்ரியின் பேச்சைக்கேட்டு, கூனி மிகவும்
கோபங்கொண்டு, கைலாச மலையின் சிகரம்போல் உயர்ந்து வெள்ளப்பாடி, அந்த
உப்பரிகையிலிருந்து உடனே கீழே இறங்கிவிட்டாள்.

13. (பொ-ரை) கெட்ட எண்ணமுள்ளவளாய் பிறர்களுக்கு அநாதைய
போதிப்பவளுமான அந்த மந்தரையானவள், தேஹமல்லாம கொதித்துப்படி மிகு
ந்த கோபத்துடன், அந்தப்புரத்தில் படுத்துக்கொண்டிருக்கிற கைகேயரிடம்வந்து,
இந்த வார்த்தையை சொல்லத்தூங்கினாள்.

14. (பொ-ரை) அடி புத்தியில்லாதவனே! எழுந்திரு, ஏன் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறாய். நீ நடுக்கவிண்டிய காலம் வந்துவிட்டது. பயமானது உன்னை நாடி
வந்துவிட்டது. துக்கங்களின் கூட்டத்தினால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிற உன்னுடைய
நிலைமையை, ஏன் நீ அறியவில்லை.

अनिष्टे सुभागाकारे सौभाग्येन विकल्पसे ।

चलं हि तव सौभाग्यं नद्याः स्रोत इवोष्णगे ॥ 15 ॥

एवमुक्त्वा तु कैकेयी रुष्टया पशुं वचः ।

कुञ्जया पापदर्शिन्या विषादमगमन्परम् ॥ 16 ॥

कैकेयी चब्रवीत्कुञ्जां कच्चिक्षेमं न मन्थरे ।

विषण्णवदनां हि त्वां लक्षये भृशदुःखिताम् ॥ 17 ॥

15. (ப-ரை) அநிஷ்டே- (மஹாபாஜனுக்கு) ப்ரியமில்லாதவனே! 'சுமங்கார்- பெருமைமுள்ளவன்' போல் 'நபமுடையவனே, சௌமக்யேன- பெருமையினால், விகல்பசே- தற்புகழ் செய்துகொண்டிருக்கிறதில், ஹி- ஏனென்றால், தவ- உன்னுடைய, சௌமக்ய- பெருமையானது, உஷ்ணே- வெநிறிக்காலத்தில், நயா:- நதியினுடைய, ச்ரோதவ- பாவாஹம்போல், चलं- குறையக்கூடியது.

16. (ப-ரை) एव- இவ்விதம், रुष्टया- கோபமுள்ளவளாயும், पापदर्शिन्या- கெட்ட எண்ணமுள்ளவளுமான, कुञ्जया- கூனியினால், पशुं- கொடுமையான, वचः- வாய்க்கதை, उक्त्वा- சொல்லப்பட்டு, कैकेयी तु- கைகேயியோவென்றால், परं- அதிகமான, विषाद- துக்கத்தை, अगमत्- அடைந்தாள்.

17. (ப-ரை) कैकेयी तु- கைகேயியும், कुञ्जां- கூனியைப்பார்த்து, अब्रवीत्- சொன்னாள், मन्थरे- மந்திரிய, क्षेम- (எனக்கு) க்ஷேமமானது, न कच्चित्- இல்லையா என்ன! हि- ஏனென்றால், विषण्णवदना- வியஸ்தமடைந்த முகத்தையுடையவளான, त्वां- உன்னை, भृशदुःखिताम्- மிகவும் துக்கமுடையவளாக, लक्षये- பார்க்கிறேன்.

15. (பொ-ரை) மஹாபாஜனுக்கு ப்ரியமில்லாதவனே, பார்த்தவர்களுக்கு ப்ரியம் அடைந்தவனே போல் தோன்றுகிறவனே, நான் ஒருவனே மஹாபாஜனுக்கு மிகவும் ப்ரியமுள்ளவன் என்று வீண் பெருமை பேசுகிறாய். கொடைகளத்தில் நதியின் பாவாஹம் கொடுதல் கொடுதலாய் குறைகூறுவருவதுபோல், உன்னுடைய பெருமையும் குறைகூறுவருகிறதன்றோ!

16. (பொ-ரை) கோபமுள்ளவளும் கெட்ட எண்ணமுள்ளவளுமான கூனியினால் நம்மசொல்லக் கேட்டு, கைகேயி மிகவும் வியஸ்தம் கொண்டாள்.

17. (பொ-ரை) ஓ மந்திரியே! முகம் வாடி மிகவும் துக்கமுள்ளவளாக நீ காணப்படுகிறாய், எனக்கு ஏதாவது க்ஷேமக்குறைவு ஏற்பட்டதா? என்று கூனியைப்பார்த்துக் கைகேயி கேட்டாள்.

मन्थरा तु वचः श्रुत्वा कैकेय्या मधुराक्षरम् ।

उवाच क्रोधसंयुक्ता वाक्यं वाक्यविशारदा ॥ 18 ॥

सा विषण्णतरा भूत्वा कुब्जा तस्या हितैषिणी ।

विषादयन्ती प्रोवाच भेदयन्ती च राघवम् ॥ 19 ॥

अक्षयं सुमहदेवि प्रवृत्तं त्वद्विनाशनम् ।

रामं दशरथो राजा यौवराज्येऽभिषेक्ष्यति ॥ 20 ॥

18 (ப-ரை) வாச்யவிசாரதா- வார்த்தை சொல்லுவதில் ஸாமர்த்தியமுள்ள, மன்யரா து- கூனியும், மதுராசுரம்- மதுரமான அக்ஷரங்களையுடைய, கைகேயி- கைகேயி னுடைய, வ- வார்த்தையை, ஶ்ருத்வா- கேட்டு, கோசஸ்யுக்ता- (சதி-) கோபத்தோடு கூடின வளாக, வாக்ய- வார்த்தையை, உவா- சொன்னாள்.

19. (ப-ரை) தस्या:- அந்த கைகேயிக்கு, ஹிதேஷிணி- ஹிதத்தை விருப்புகிற, சா குब्ஜா- அந்த கூனியானவள், விஷண்தரா- மிகவும் துக்கமுடையவளாக, பூத்வா- ஆகி, விஷாடியந்தி- (கைகேயிக்கு) துக்கத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டும், ரா஘ம்- ராமனை (க்குறித்து), ப்ரேடியந்தி - விரோதத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டும், ப்ரோவா- சொன்னாள்.

20. (ப-ரை) 'ஹ் தேவி- ஓ தேவியே! அக்ஷய- மாற்றக்கூடாததும், சுமஹத்- மிகவுடைய பெரிதான, த்வவினாசனம்- உனக்குக்கெடுதலானது, ப்ரவ்ரு- வந்துவிட்டது, த்ரஸ்ய- ராஜா- தசரத மஹாராஜாவானவர், ரம்- ஸ்ரீராமனை, யூவராஜ்ய- இளவரசில், அபிஷேக்யதி- அபிஷேகம் செய்யப்போகிறார்.

18. (பொ-ரை) வார்த்தை சொல்லுவதில் கெட்டிக்காரியான கூனியானவள், கைகேயியின் இனியதான சொற்களைக்கேட்டு கோபத்துடன் ஒரு வார்த்தை சொன்னாள்.

19. (பொ-ரை) கூனியானவள் கைகேயிக்கு ஹிதத்தைக்கொடுக்கொண்டு, மிகவும் வருத்தமுள்ளவளாக, கைகேயிக்கு துக்கத்தை உண்டுபண்ணுவதற்காகவும், ராமனிடத்தில் இருக்கிற கைகேயின் ஸ்நேஹத்தைக் கெடுப்பதற்காகவும், ஒரு வார்த்தை சொன்னாள்.

20. (பொ-ரை) ஓ தேவியே! ஒரு பரிஹாரமுமில்லாததான மிகவும் பெரிதான, கெடுதி உனக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது. ஏனென்றால், தசரத மஹாராஜா, ராமனுக்கு யௌவராஜ்ய பட்டாபிஷேகம் செய்யப்போகிறார்.

मास्यगाधे भये मया दुःखशोकसमन्विता ।

दहमानानलेनैव त्वद्धितार्थमिहागता ॥ 21 ॥

तव दुःखेन कैकेयि मम दुःखं महद्वेत् ।

त्वद्दुःखौ मम वृद्धिश्च भवेदत्र न संशयः ॥ 22 ॥

नराधिपकुले जाता महिषी त्वं महोपतेः ।

अतृप्तं राजधर्माणां कथं देवि न बुध्यसे ॥ 23 ॥

21. (ப-ரை) சா- அப்படிப்பட்ட நான், அகாபை- ஆழமான, மயை- பயத்தில், மயா- முழுக்கினவளும, து:ஸுஸோகஸமன்விதா- துக்கத்தோடும், சோகத்தோடும், கூடினவளும, அனலே- நெருப்பினால், தஹமானா இவ- தஹிக்கப்பட்டவள்போன்றும், த்வதததததத- உன்னுடைய ஹிதத்திற்காக, இஹ- இங்கு, அகதா- (அஸிம்)- வந்திருக்கிறேன்.

22. (ப-ரை) கைகேயி- கைகேயியே, தவ- உனக்கு, து:ஸு- (உண்டான) துக்கத்தினால், மம- எனக்கு, மஹத்- பெரிதான, து:ஸு- துக்கமானது, மவத்- உண்டாகும், த்வத்- உனக்கு க்ஷேமம் உண்டாகும்போது, மம ச- எனக்கும், வுத்- க்ஷேமமானது, மவத்- உண்டாகும், அ- இவ்விஷயத்தில், சஸய: ந- ஸந்தேஹமில்லை.

23. (ப-ரை) தேவி- தேவியே! த்- நீ, நராதததத- ராஜவம்சத்தில் பிறந்தவன், மஹிபத: அரகஸுத்த, மஹிபி பட்டமஹிஷ்யுமானவன், ராஜதரீணா- ராஜதர்மங்களின், அத்- கொடுமையை, கத- என், ந வுத்யஸ- அறியவில்லை.

21. (பொ-ரை) தேவி! ஆழ்ந்த பயத்தில் துக்கத்துடனும் சோகத்துடனும் நெருப்பினால் தஹிக்கப்பட்டவள்போல், உனக்கு ஹிதத்தை தெரிவிப்பதற்காகவே இங்கு வந்தேன்.

22. (பொ-ரை) கைகேயி! உனக்கு துக்கமுண்டானால், எனக்கும் பெரிதான துக்கமுண்டாகும். உனக்கு க்ஷேமம் உண்டானால் எனக்கும் க்ஷேமமுண்டாகும். இதில் ஸந்தேஹமில்லை.

23. (பொ-ரை) தேவி! நீ ராஜகுலத்தில் பிறந்து மஹாராஜருக்கு பட்டமஹிஷியாகயிருந்தும், அரசர்களின் தர்மங்கள் கொடியனவென்று என் தெரிந்து கொள்ளவில்லை.

धर्मवादी शठो भर्ता श्लक्ष्णवादी च दारुणः ।

शुद्धभावेन जानीषे तेनैवमतिसन्धिता ॥ 24 ॥

उपस्थितं प्रयुञ्जानस्त्वयि सान्त्वमनर्थकम् ।

अथैनैवाद्य ते भर्ता कौमल्यां योजयिष्यति ॥ 25 ॥

अपवाह्य स दुष्टात्मा भरतं तव बन्धुषु ।

काल्ये स्थापयिता रामं राज्ये निहतकण्टके ॥ 26 ॥

24. (ப-மை) மர்தா- உன்னுடைய பர்த்தாவான மஹாராஜர், ஧்மவாதி- வாய்மையில் தர்மத்தைச் சொல்லுகிறவர், ஶுட்- மனதில் மோசக்கருத்துள்ளவர், ஶ்லக்ஷ்ணவாதி- இனிய பேச்சு பேசுகிறவர், டாருண்- கொடிய கார்யம் செய்யவர், (என- இப்படிப்பட்டவரை), ஶுத்ரபாவேன- கபடமில்லாத எண்ணத்துடன் (கூடிவவராக), ஜானிஷே- அறிகிறாய், தேன- அதினால், எவ்- இவ்விதம், அதிசன்஢ிதா- மோசம் செய்யப்பட்டாய்.

25. (ப-மை) தே- உன்னுடைய, மர்தா- பர்த்தாவானவர், த்வயி- உன்னிடம், உபஸ்தித- அந்தரத காலத்திற்குத் தகுந்தபடி, அந்நகம்- ப்ரியாஜனமில்லாத, சாந்நவ- இனிய பேச்சை, ப்ருஜான- சொல்லிக்கொண்டு, அய- இப்போது, கௌல்யா- எவ்- செவ்வையாக தேவியை, அநேன- ஸம்பததேதி, யோஜயிஷ்யதி- சேர்ப்பிக்கப்போகிறார்.

26. டுஷ்டா- துப்புத்தியான, ச- அந்த மஹாராஜர், மரத- (உன்னிடையான) பர்த்தன், தவ- உன்னுடைய, வந்நு- ப்ருதுக்களிடத்தில், அபவாஶ- துடித்திட்டு, நிகதகண்டகே- சத்ருவல்லாமலிருக்கிற, ராஜ்ய- ராஜ்யத்தில், ராம- ராமனை, கால்யே- காலியை, ஶ்நாபயிதா- ஶ்நாபிக்கப்போகிறார்.

24. (பொ-ரை) தேவி! உன்னுடைய பர்த்தா, தர்மம் பேசுகிறவர்போலிருந்து மனதில் கெட்ட எண்ணமுடையவர். இனியவார்த்தை சொல்லுகிறவர்போலிருந்து கொடிய கார்யத்தைச் செய்கிறவர். இப்படிப்பட்டவரை, கபடமொன்று மில்லாதவர் என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறாய், அத்தனால்தான் இப்படி உன்னை மோசம் செய்துவிட்டாய்.

25. (பொ-ரை) உன் பர்த்தா ஸம்பத்திற்குத் தகுந்தபடி ப்ரியாஜனமில்லாத இனிய பேச்சுகளைப்பேசிக்கொண்டு, நெளஸையா தேவியிடமிடம், வேண்டிய பொருள்களை இப்பொழுது சேர்க்கப்போகிறார்.

26. (பொ-ரை) துப்புத்தியான தசரத மஹாராஜனும், உன் பிள்ளையான பர்த்தன், பந்துக்கள் விட்டிற்கு அடித்து ஓட்டிவிட்டு, சத்ருவல்லாமல் ராஜ்யத்தில் ராமனுரு நாயகினை பட்டாரி ஷேகர சேர்ப்பிக்கப்போகிறார்.

शत्रुः पतिप्रवादेन मात्रेव हितकाम्यया ।

आशीविष इवाङ्केन बाले पग्हितम्वया ॥ 27 ॥

यथा हि कुर्यात्सर्पो वा शत्रुर्वा प्रत्युपेक्षितः ।

गता दशरथेनाद्य मपुत्रा त्वं तथा कृता ॥ 28 ॥

पापेनानृतमान्त्वेन बाले नित्यमुग्वोचिते ।

रामं स्थापयता राज्ये मानुवन्धा हता ह्यसि ॥ 29 ॥

27. (பா-ஸா) 'ஹே' வால்-ஹே! ஸ்ரடையே, பதிப்ரவாதேன-பக்தாவென்கிற வ்யாஜத்தினால், ஶத்ரு:-சத்தநவானவன், த்யா-உன்னால், ஹிதகாம்யா-நன்மையில் ஆவசயினாலே, மாதா இவ-தாயிடத்தில் பொல, ஆஸீவிஷ இவ-ஸர்ப்பமானது போல, அங்கேன-மடியினால், பஹித:-கொல்லப்பட்டார்.

28. (பா-ஸா) ப்ரத்யுபேக்ஷித:-கவனிக்கப்பட்டமலி நுகிற, சர்போ-வா-ஸர்ப்பமோ, ஶத்ருவா-சத்தநவோ, யதா-ஹி-எனவே, குர்யாத்-செய்யுமோ, தசரதே ராஜா-தசரதராஜனால், மபுத்ரா-பிள்ளையான கபூதர், த்வ-நீ, அய-இப்பொழுது, ததா-அப்படி, க்ருதா-செய்யப்பட்டார்.

29. (பா-ஸா) வால்-ஹே! ஸ்ரடையே, நியத்யுவிசிதே-எப்பொழுதும் ஸுதக்திநிலைக கவனிக்கவே, பாபேன-கெட்ட எண்ணம்எனவரும், அநுதஸான்வேன-பொய்யான இனியவென்கவனிக்கவரும், ராஜ்யே-ராஜ்யத்தில், ராம-ராமனே, ஸ்தாபயதா-ஸ்தாபிக்கின்ற வாமனன், (பா-ஸா) (த்வ-நீ) மானுவந்தா-உன் இனத்தாருடன் கூட, ஹதா அசி-ஹி-அழிந்தான்.

27. (பா-ஸா) தவக்கு அழித்ததை விடாமல், ஒரு வந்தியானவன் பாமனைய மடியில் வைத்துக்கொண்ட பொய்த்தத்து போல, ஶர்ப்புத்தியான சத்தநவன், பக்தா வென்கிற வ்யாஜத்தினால், மடியில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

28. (பா-ஸா) ஒருவனுக்கு சத்தநவோ, ஶர்ப்பமோ, இருப்பதை கவனிக்காமலிருந்தால், என்ன அனந்தத்தைச் செய்யுமோ, அவ்விதமான அனந்தத்தை உனக்கும், உன் பிள்ளைக்கும், தசரத மஹாராஜன் இப்பொழுது செய்துவிட்டார்.

29. (பா-ஸா) ஹே ஸ்ரடையே! எப்பொழுதும், ஸுதப்பநிவருகே தகுந்தவனே, இனிமையான பேச்சுக்களைப் பொய்யாகப்பேசி கெட்ட உண்மையை உன்னுடைய பக்தர், நானே ராமனுக்கு நெனவாராஜ்ய பட்டமளித்தேனும் பண்ணப் போகிறபடியால், நீயும் உன் இனத்தார்களும் அழிந்து விடலாக்கா.

सा प्रासकालं कैकेयि क्षिप्रं कुरु हितं तव ।

त्रायस्व पुत्रमात्मानं मां च विस्मयदर्शने ॥ 30 ॥

मन्थराया वचः श्रुत्वा शयाना सा शुमानना ।

उत्तस्थौ हर्षपूर्णा चन्द्रलेखेव शारदी ॥ 31 ॥

अतीव सा तु संहृष्टा कैकेयी विस्मयान्विता ।

एकमाभरणं तस्यै कुब्जायै प्रददौ शुभम् ॥ 32 ॥

30. (ப-ரை) விஸ்மயதர்சன- ஆச்சர்யமான க்ஞானமுள்ள, கைகேயியே, சா (தவ்-) அப்படிப்பட்ட நீ, தவ- உனக்கு, ப்ராசகால- காலம் நேர்ந்த, ஹி- ஹிதத்தை, க்ஷிப்ர- சீக்கிரமாக, கुरु- செய்துகொள், புவ- புத்திரனையும், ஆத்மான்- உன்னையும், மா- என்னையும், த்ராயஸ்வ- காப்பாற்று.

31. (ப-ரை) ஶயானா- படுத்துக்கொண்டிருக்கிற, சா- அந்த கைகேயி, மன்थராया:- மந்தரையினுடைய, வ- வார்த்தையை, ஶ்ருத்வா- கேட்டு, ஹர்ஷபூர்ணா- ஸந்தோஷமும் திறந் தவளும், (அ- எ- ஆகையினாலேயே) ஶுமானனா- அழகுள்ள முழுமையவளாகியும், ஶாரதீ- சரத்தாலத்து, சந்த்ரலேகா- சந்திரகலையோல், உத்தஸ்தௌ- எழுந்திருந்தாள்.

32. (ப-ரை) சா- அந்த, கைகேயி- கைகேயியோவென்றால், அதிவ- மிகவும், சंह்ரஸ்தா (சதி-) ஸந்தோஷமுடையவளாயும், விஸ்மயான्विता- ஆச்சர்யத்தோடு கூடிய வளாயும், (இருந்து) தஸ்யை- அந்த கணியின் பொருட்டு, ஶுபம்- அழகான, ஶ- அபரணம்- ஒரு ஆபரணத்தை, த்ரதௌ- கொடுத்தாள்.

30. (பொ-ரை) அந்தந்த ஸமயத்தில் செய்யக்கூடிய, காரியத்தை கவனிப் பதற்கு ஏற்ற ஆச்சர்ய புத்தியுடையவளான கைகேயியே, தகுந்த ஸமயத்தில் உன க்கு ஏற்கும் ஹிதத்தை இப்பொழுது செய்துகொள். உன் புத்திரனையும், என்னையும், உன்னையும் காப்பாற்றிக்கொள்.

31. (பொ-ரை) படுத்துக்கொண்டிருந்த அந்த கைகேயி, இவ்விதம் கணியின் வார்த்தையக்கேட்டு, பரம ஸந்தோஷமுடையவளாக, மலர்ந்த அழகான முகத்துடன் சரத்தாலச் சந்திரகலையோல் எழுந்திருந்தாள்.

32. (பொ-ரை) அந்த கைகேயியும், பரம ஸந்தோஷத்துடன் ஆச்சர்யப் பட்டுக்கொண்டு, ராமாபிஷேக வருத்தாந்தத்தைத் தனக்குச்சொன்ன கணிக்கு அழகான ஒரு ஆபரணத்தைக் கொடுத்தாள்.

தவா த்வாபரணம் தஸ்யை கும்பாஸ்யை ப்ரமதோத்தமா ।

கைகையி மந்யரா ட்ஷவா புநரேவாப்ரவீதிதம் ॥ 33 ॥

இதம் து மந்யரே மஹமாஸ்யாஸி பரம் ப்ரியம் ।

ஏதன்மே ப்ரியமாஸ்யாது: கி வா ப்யு: கரோமி தே ॥ 34 ॥

ராமே வா பரதே வாஹ் விசேஷ நோபலக்ஷயே ।

தம்மாநுஸ்தாஸி யத்ராஜா ராம் ராஜ்யே஽மிஷேத்யதி ॥ 35 ॥

33. (ப-ரை) ப்ரமதோத்தமா- உத்தம ஸ்திரீயான, கைகையியானவள், தஸ்யை கும்பாஸ்யை- அந்த கூனியின் பொருட்டு, அபரண- ஆபரணத்தை, த்வாது- கொடுத்துவிட்டு, புநரேவ- மறுபடியும், மந்யரா- கூனியை, ட்ஷவா- பார்த்து, இதம்- இந்த வார்த்தையை, அவதூ- டென்னான்.

34. (ப-ரை) இ மந்யர- ஒரு மந்தரையே, பரம் ப்ரியம்- உத்தம ப்ரியமான, இதம் து- இந்த ராமபட்டாபிஷேக வந்தகாரத்தை, மஹ- என் பொருட்டு, அரவ்யாஸி- சொல்லுகிறாய், மே- எனக்கு, ஏதம்- இந்த ப்ரியமான வார்த்தையை, அரவ்யாது:- சொல்லுகின்ற, தே- "எனது, ப்யு:- அதிகமாக, கிவாகரோமி- எதைச்செய்வேன்.

35. (ப-ரை) அஹ்- நான், ராமே வா- ராமனிடத்திலோ, பரதே வா- பாதனிடத்திலோ, விசேஷ- பைத்தத்தை (வித்தாஸத்தை), நோபலக்ஷயே-அறியவில்லை, யத்- எந்தகாரணத்தினால், ராஜா- அரசன், ராம்- ராமனை, ராஜ்யே- ராஜ்யத்தில், அமிஷேத்யதி- பட்டாபிஷேகம் செய்யப்போகிறேன், தம்மாநு- ஆகையால், துஸ்தா அஸிம்- ஸந்தோஷமுள்ளவனாக ஆகிறேன்.

33. (பொ-ரை) ஸத்தகுலத்தில் பிறந்த உத்தமஸ்திரீயான, கைகையியும், கூனிக்கு ஆபரணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, மறுபடியும் அவனைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறான்.

34. (பொ-ரை) ஹே மந்தரையே, எனக்கு மிகவும் ப்ரியமான வந்தகாரத்தை, சொல்லுகின்ற உனக்கு நான் மறுபடி அதிகமாக என்ன பகுமானம் செய்யப்போகிறேன்.

35. (பொ-ரை) என் ஸபத்தி புத்திரான ராமனிடத்திலும், என் சொந்தப் பிள்ளையாகிய பாதனிடத்திலும் ஒருவித விசேஷத்தையும், நான் அறியவில்லை. ஆகையால், மஹாராஜா ஸ்ரீராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்யப்போகிறதைக்கேட்டு மிகவும் ஸந்தோஷப்படுகிறேன்.

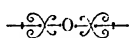
न मे परं किंचिद्वस्त्वया पुनः प्रियं प्रियाहं सुवचं वचः परम् ।
तथा ह्यवोचस्त्वमतः प्रियोत्तरं परं वरं ते प्रदामि तं वृणु ॥ 36 ॥

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

सप्तमः सर्गः ॥ 7 ॥

36. (ப-ரை) 'ஹே பிரியாஹ்-ப்ரியத்தை பெற்றுக்கொள்ளாத தகுந்தவனே' 'மே-எனக்கு, இது: பரம்- இதைக்காட்டிலும் வேறான, 'பிரிய-ப்ரியமான, 'பர்- உயர்ந்த, 'கிஞ்சித் வ-: ஒரு வார்த்தையானது, 'புன:- மறுபடியும், 'த்வயா- உன்னாலே, 'ந முவ- சொல்லமுடியாது, 'ஹி- என்னென்றால், 'த்வ- நீ, 'தथा- அப்படி, 'அவோ-ஹி- சொல்லிவிட்டாயல்லவா!' 'அத:- ஆகையால், 'பிரியோத்-ப்ரியமான வஸ்துக்களில் சிறந்ததான, 'பர்- உயர்ந்த, 'வ- ஆசைப்படக்கூடிய, (வஸ்துவை) 'தே- உனக்கு, 'ப்ரதாமி- கொடுக்கிறேன், 'ந- அந்த வஸ்துவை, 'வ்ரு- வேண்டுகொள்.

36. (பொ-ரை) நான்கொடுக்கும், ப்ரியமானவஸ்துவைப்பெற்றுக்கொள்ளாத தகுந்தவனே இப்பொழுது, நீ சொன்ன இந்த ராமாபிஷேக விதிகளாகத்தான் தவிர வேறு எனக்கு ப்ரியமானதும், சிறந்ததும் உன்னால் சொல்லக்கூடிய துமான வார்த்தை ஒன்றுமில்லை. அப்படியன்றி எல்லாப்ரியத்தைக்கூடவும் அதிகப் ப்ரியமான, ராமாபிஷேக விதிகளாகத்தான் எனக்குச் சொன்னாய். ஆகையால் இதற்காக மிகவும் ப்ரியமாய் சிறந்ததான அந்த வஸ்துவை உனக்கு வெகுமானமாக வேண்டுமென்று ஆசைக்கொடுக்கிறேன், வேண்டுகொள்.

अष्टमः सर्गः ॥ 8 ॥

मन्थरा त्वभ्यसूयानामुत्सृज्याभरणं च तत् ।

उवाचैदं ततो वाक्यं कोपदुःखममन्विता ॥ 1 ॥

1. (ப-ரை) 'மந்ரையானவள, 'ரதா (புரி)- இந்த கைக்கோரியைக்குறித்து, 'அந்யசூய- அஸ-ஞையையசெய்து, 'த- அந்த, 'அபரண- ஆபரணத்தையும். 'உத்சூய- எறிந்துவிட்டு. 'த-: பிறகு, 'கோபது:கவமமன்விதா- (மன) கெடப் பட்டவள, 'துக்கத்துடனும், 'கூடினவளாக, 'இ- வாக்ய- இந்த வார்த்தையை, 'உவா- சொன்னாள்.

1. (பொ-ரை) கூனியானவள் கைக்கோரியிடம், அஸ-ஞையைய அடைந்து, கைக்கோரி கொடுத்த ஆபரணத்தையும் எறிந்துவிட்டுத் தான் சொன்ன லூகத்தைக் கெட்கவிடையென்று கோபமும், அனர்த்தமாகவருவிட்டதெய்யென்று, துக்கமுமுள்ளவளாய்கொண்டு, இந்த வார்த்தை சொல்லிக் கொடுத்தாள்.

हर्षं किमिदमस्थाने कृतवत्यसि वालिशे ।

शोकसागरमध्यस्थमात्मानं नावबुध्यसे ॥ 2 ॥

मनसा प्रहसामि त्वं देवि दुःखार्दिता सती ।

यच्छोचितव्ये हृष्टासि प्राप्येदं व्यमनं महत् ॥ 3 ॥

शोचामि दुर्मतित्वं ते का हि प्राज्ञा प्रहस्येत् ।

अः सपत्नीपुत्रस्य वृद्धिं मृत्योरिवागताम् ॥ 4 ॥

2. (ப-ஸை) 'ஹ வாலிஷ- அநிலில்லாதவனே! கிமித- இகென்ன? அஸ்தானே- அதா லத்தில், ஹ்- ஸந்தோஷத்தை, கதாபதி- செய்தவனாக, அசி- ஆகியும், ஸோகஸாஹமத்யஸ்த- அக்கக்கடலின் நடுவில் அமிழ்த்திருக்கிற, ஆத்மான்- உன்னை, ந அவபுத்யச- அநிகுற யில்லை.

3. (ப-ஸை) 'தவி- ஹ தேவியே! து:காதிதா சதி- துக்கத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவ னாய்க்கொண்டு, த்வ- உன்னாககுறித்து, மனசா- மனத்தினால், ப்ரஹசாமி- சிரிக்கிறேன், யத்- ஏனென்றால், டத- இந்த, மஹத்- பெரிதான, வ்யஸந- (தாமயட்டாபிஷேகமென்கிற) ஆபத்தை, ப்ராய்- அடைந்தா, ஸோசிதவ்யே (சதி)- வ்யஸனப்படவேண்டியிருக்க, ஹ்ரூ அசி- ஸந்தோஷப்படுகிறேன்!

4. (ப-ஸை) 'த- உன்னுடைய, துமீதத்வ- மூடத்தன்மையைக்குறித்து, ஸோசாமி- வருத்தப்படுகிறேன், மூத்யோரிவ- மருத்யுவினுடையபோல், அ:- சத்ருவான, சபதீபுத்யச- சக்களத்தியின் பிள்ளைக்கு, அகதா- வந்திருக்கிற, துதி- பெருமையை (பார்த்து), கா ஹி ப்ராஜா- புத்தியுள்ளவனான எந்த ஸ்திரீ, ப்ரஹ்மயே- ஸந்தோஷப்படுவள்.

2. (பொ-ஸை) அடி புத்தியில்லாதவனே! என்ன இது, வ்யஸனப்படவேண் டிய ஸமயத்தில், ஸந்தோஷப்படுகிறாயே! அக்கக்கடலின் நடுவில் நீ அமிழ்த்திருப் பதை தெரிந்துகொள்ளவில்லை.

3. (பொ-ஸை) தேவி, இந்தப்பெரிய ஆபத்து நேர்த்ததைப்பற்றி, வ்யஸனப் படவேண்டியிருக்க, நீ ஸந்தோஷப்படுவதைப்பற்றி மிக வருத்தத்துடன் நான் மன தில் உன்னைக்குறித்து சிரிக்கிறேன்.

4. (பொ-ஸை) உன்னுடைய புத்தியில்லாமையைப்பற்றி, நான் தீர்ப்பவும் வருத்தமடைகிறேன். மருத்யுபோன்ற சத்ருவான, சக்களத்தியின் பிள்ளைக்கு, வந்திருக்கிற, ராஜ்ய லக்ஷமையைப்பற்றி புத்தியுள்ள எவள்தான் ஸந்தோஷப்படுவாள!

भरतादेव रामस्य राज्यसाधारणाद्वयम् ।
तद्विचिन्त्य विषण्णास्मि भयं भीताद्वि जायते ॥ 5 ॥

लक्ष्मणो हि महेश्वासो रामं सर्वात्मना गतः ।
शत्रुघ्नश्चापि भरतं-काकुत्स्थं लक्ष्मणो यथा ॥ 6 ॥

प्रत्यासन्नक्रमेणापि भरतस्यैव भामिनि ।
राज्यक्रमो विप्रकृष्टस्तयोस्तावत्कनीयसोः ॥ 7 ॥

5. (ப-ரை) ராஜ்யஸாஹாரணாத்- ராஜ்யத்தில் (பரதனுக்கும்) பாத்யபி நுக்கிறபடி யால், भरतात् एव- பரதனிடத்திலிருந்தே, रामस्य- ராமனுக்கு, भय- பயமானது(உண்டு), तत्- அதை, विचिन्त्य- எண்ணி, विषणा- வ்யஸனமுடையவனாக, अस्मि- ஆகிறேன், (हि- ஏனென்றால்), भीता- பயப்பட்டவனிடத்திலிருந்து, भय- பயமானது, जायते- உண்டாகிறது.

6. (ப-ரை) महेश्वासः- பெரிய வில்லாளியான, लक्ष्मणो हि- லக்ஷ்மண லெனென் றால், सर्वात्मना- பலபடியாலும், रामं- ராமனை, गतः- அதுஸரித்திருக்கிறான், लक्ष्मणः- லக்ஷ்மணன், काकुत्स्थं यथा- ராமனை (அதுஸரித்திருப்பது) போல், शत्रुघ्नश्चापि- சத்ருக் னனும், भरतं- பரதனை, (रातः- அதுஸரித்திருக்கிறான்).

7. (ப-ரை) भामिनि- கோபமுடையவளே! प्रत्यासन्नक्रमेण अपि- அந்தக் புறந றின் வரிசையிலும், भरतस्य एव- பரதனுக்கே, (राज्य प्राप्तं- ராஜ்யம் கிடைக்கத்தகுந் தது), कनीयसो:- இனையவர்களான, तयोः तावत्- அந்த லக்ஷ்மணனுக்கும், சத்ருக் னனுக்கும், राज्यक्रमः- ராஜ்யம் கிடைக்கும் க்ரமமானது, विप्रकृष्टः- ஒதுங்கியிருக்கிறது.

5. (பொ-ரை) பரதனும் இந்த ராஜ்யத்திற்கு பாத்யப்பட்டவனானால், அவனைக்கண்டு ராமனுக்கு பயம் உண்டாகும். அதை நினைத்துத்தான் நான் வருந்த தப்படுகிறேன். ஏனென்றால், பயப்பட்டவனிடமிருந்து, பயம் உண்டாகுமென்று.

6. (பொ-ரை) மஹாகுராகிய லக்ஷ்மணனும், பலவிதத்தாலும் ராமனை, அதுஸரித்திருக்கிறான். அதைப்போலவே சத்ருக் னனும் பரதனை அதுஸரித்திருந் திருக்கிறான். ஆகையால் அவ்விருவர்களிடமிருந்து ராமனுக்கோ, பரதனுக்கோ, பயம் உண்டாகப் பரஸத்தியில்லை யென்று கருத்து.

7. (பொ-ரை) ஓ ரோஷமுடையவளே! வயதின் க்ரமத்தைப் பார்த்தாலும் ராமன் பிறந்த மறுகளில் பரதன் பிறந்தபடியால், பரதனுக்கே ராஜ்யம் வாக்கூடிய க்ரமமுமிருக்கிறது. சிறுவர்களாகிய அந்த லக்ஷ்மணனுக்கும், சத்ருக் னனுக்கும், அந்தக்ரமம் அவ்வளவு நெருங்கியதாக இல்லை.

விடுப: ஶ்வாச்சரிந்ரே ப்ராஜஸ்ய-ப்ராசகாரிண: ।

மயாத்ரவேபே ராமஸ்ய சிந்தயந்தி தவாத்ரம ॥ 8 ॥

சுமபா ஸ்லு-கௌஸ்யா யஸ்ய: புவோ஽பிஷேயதே ।

யௌவராஜ்யேன மஹதா ஶ்வ: பூஷ்யேன த்விஜோத்மே: ॥ 9 ॥

பாஸா் சுமஹதீ ப்ரீதிர் ப்ரதிதா் தா் ஹத்விஷம்

உபஸ்யாம்யசி கௌஸ்யா் தாஸீவ த்வ் க்ருதாஜ்ஜலி: ॥ 10 ॥

8. (ப-ரை) விடுப:- பண்டிதனாயும், ஶ்வாச்சரிந்ரே- ராஜநீதியில், ப்ராஜஸ்ய- தீபுணையும்து, ப்ராசகாரிண:- தகுநத காலத்தில்கா்ரயம் செய்கிறவனுமான, ராமஸ்ய- ராமனிடமிருநது, மயாத்ர- பயத்தினால், தவ- உன்னுடைய, அத்ரம- பிள்ளையை, சிந்தயந்தி- நினைத்துக்கொண்டு, ப்ரவே- நிற்குகிறேன்.

9. (ப-ரை) கௌஸ்யா ஸ்லு- கௌஸ்யா தேவியன்றே, சுமபா- நல்லஅத்ருஷ்டமுடையவன், யஸ்ய:- யாதொருவனுடைய, புவ:- பிள்ளையான ராமன், ஶ்வ:- நாளையதினம், மஹதா- பெரிதான, யௌவராஜ்யேன- இளவரசினால், பூஷ்யேன- புஷ்ய நகரத்திரத்தில், த்விஜோத்மே:- ப்ராாமனோத்தமர்க்கினால், அபிஷேயதே- அபிஷேகம் செய்யப்படுபதாகிறது.

10. (ப-ரை) சுமஹதீ- மிகவும் அதிகமான, ப்ரீதி- ஸந்தோஷத்தை, பாஸா- அடைந்தவனும், ப்ரதிதா- ப்ராஸித்தமானவனும், ஹத்விஷம்- ஒழிந்த சத்ருக்களை உடையவனுமான, தா் கௌஸ்யா- அநக கௌஸ்யா தேவியை, த்வ- நீ, தாஸீவ- வேலைக்காரிபோல், க்ருதாஜ்ஜலி:மதி- கைகூப்பிக்கொண்டு, உபஸ்யாம்யசி- ஸேவித்துக்கொண்டு நிற்கப்போகிறது.

8. (பொ-ரை) ராமன் மஹா புத்திமான். ராஜநீதியும் நன்றாகத் தெரிந்தவன். அந்தந்த காலத்திற்குத் தகுந்தபடி கா்ரயத்தை அறிந்து செய்கிறவன். உன்னுடைய பிள்ளையோ, இம்முன்று குணமில்லாதவன். ஆகையால் அவனுக்கு, ராமனால் என்ன அனர்த்தம் உண்டாகுமோ என்று நினைத்து நினைத்து நடுங்குகிறேன்.

9. (பொ-ரை) கௌஸ்யையன்றே மஹா பாக்யமுடையவன். ஏனென்றால், அவனுடைய பிள்ளையான ராமனுக்கு, நாளையதினம் புஷ்ய நகரத்திரத்தில், ப்ராாமனோத்தமர்கள், யௌவராஜ்ய பட்டாபிஷேகம் செய்யப்போகிறார்கள்.

10. (பொ-ரை) ராமனுக்கு ராஜ்யம் கிடைத்தபிறகு, கௌஸ்யாதேவி, பரமானந்தமடைந்து, உலகத்தில் புகழும் பெற்று, சக்கிரித்தி முதலான சத்ருக்களுமாடங்கு இருக்கப்போகிறாள். அவளிடத்திலே வேலைக்காரிபோல் கைகூப்பிக்கொண்டு, ஸேவக வ்ருத்தி செய்யப்போகிறது.

एवं चेत्वं सहास्माभिस्तस्याः प्रेष्या भविष्यसि ।

पुत्रश्च तव रामस्य प्रेष्यभावं गमिष्यति ॥ 11 ॥

दृष्टाः खलु भविष्यन्ति रामस्य परमाः स्त्रियः ।

अप्रहृष्टा भविष्यन्ति स्नुषास्ते भरतक्षये ॥ 12 ॥

तां दृष्ट्वा परमप्रीतां ब्रुवन्तीं मन्थरां ततः

रामस्यैव गुणान्देवी कैकेयी प्रशंसन् ॥ 13 ॥

11. (ப-ரை) एवं चेत्- இப்படியானால், தவ- நீ, அஸ்மாभि: सह- எங்களுடன்கூட, தस्या:- அந்த கௌஸல்யாதேவிக்கு, प्रेष्या- வேலைக்காரியாக, भविष्यसि- ஆகப்போகிறாய், तव- உன்னுடைய, पुत्र: च- பிள்ளையும், रामस्य- ராமனுக்கு, प्रेष्यभाव- அடிமையாக இருக்கும் தன்மையை, गमिष्यति- அடையப்போகிறது.

12. (ப-ரை) रामस्य- ராமனுடைய, परमा:- உயிர்கவர்களான, स्त्रिय:- மனைவியான ஸீதையும், மற்ற பணியினிட செய்யும் ஸ்திரீகளும், दृष्टा:- ஸந்தோஷமளவாக களாக, भविष्यन्ति- ஆகவே போகிறார்கள், भरतक्षये- பரதனுக்கு குறைவு ஏற்பட்ட போது, ते- உன்னுடைய, स्नुषा:- நாட்டுப்பெண்கள், अप्रहृष्टा:- ஸந்தோஷமில்லாதவர்களாக, भविष्यन्ति- ஆகப்போகிறார்கள்.

13. (ப-ரை) तत:- பிறகு, पर- மிகவுட. அபிரிதா- (ராமனிடத்தில்) ப்ரீதியில்லாதவளாய், ब्रुवन्ती- (இப்படி) சொல்லுகின்ற, मन्थरा- மந்தரையை, दृष्ट्वा- பார்த்து, कैकेयी दवा- கைகேயி தேவியானவள், रामस्य- ராமனுடைய, गुणान्- குணங்களை, देवा, प्रशंसन्- புகழ்ந் தாள்.

11. (பொ-ரை) இவ்விதம் நீ கௌஸல்யாதேவிக்கு, அடிமைதருவாய் செய்வ ஏற்பட்டால், அது உன்னுடன் மாத்திரமில்லாமல், உன்னை சேர்த்து எங்க ளுக்கும், ஏற்பட்டுவிடும். அதுவுமல்லாமல் உன் பிள்ளையான பரதனும், ராமனுக்கு வேலைக்காரனாகப்போகிறான்.

12. (பொ-ரை) பின்னும் ராமனுடைய பத்னியான ஸீதையும், சிற்றூஷ செய்கிறவர்களுமான மற்ற ஸ்திரீகளும், மிகுந்த ஆனந்தத்தை அடையப்போகிறார்கள. பரதனுக்கு ராஜ்யமில்லாமல் ஏழ்மை வந்துவிட்டபடியால் உன் நாட்டுப் பெண்கள், மிகுந்த துக்கத்தை அடையப்போகிறார்கள்.

13. (பொ-ரை) ராமனிடத்தில் கொஞ்சமேனும் ப்ரீதியில்லாமல் இவ்விதம் சொன்ன கூனியின் வார்த்தையைக்கேட்டு, கைகேயிதேவி, மறுபடியும் ராமனுடைய குணங்களைப் புகழ் ஆரம்பித்து விட்டாள்.

* இவ்விதத்தில், “ஊ” என்றால், ஆச்சரியத்தைக்குறிக்கிறது. அதாவது, இவ்வளவு கூனி கலங்கியும், கைகேயி மனது கலங்கவில்லை. வால்மீகி மறநிஷி ஆச்சரியப் படுகிறாரென்று.

धर्मज्ञो गुरुभिर्दान्तः कृतज्ञः सत्यवाक्छुचिः ।

गमो राज्ञः मृतो ज्येष्ठो यौवराज्यमतोऽर्हति ॥ 14 ॥

आतृक्छ-भृत्यांश्च दीर्घायुः पितृवृत्पालयिष्यति ।

संतप्यसे कथं कुञ्जे श्रुत्वा रामाभिषेचनम् ॥ 15 ॥

भरतश्चापि रामस्य ध्रुवं वर्षशतात्परम् ।

पितृपैतामहं राज्यमवाप्ता पुरुषर्षभः ॥ 16 ॥

14. (பா-ரை) ராம:- ஸ்ரீராமன், धर्मज्ञ:- தர்மம் தெரிந்தவன், गुरुभि:- குருக்க ளினால், दान्त:- சிஷிக்கப்பட்டவன், कृतज्ञ:- செய்த உபகாரத்தையறிந்தவன், सत्यवाक्- பொய்யில்லாத வாச குள்ளவன், छुचि:- பரிசுத்தன், राज्ञ:- ராஜாவுக்கு, ज्येष्ठ:- மூத்த பிள்ளை, (अतः- ஆகையால்), यौवराज्यम्- இளவரசை, अर्हति- (அடைய) தக்கருந்தவன்.

15. (பா-ரை) दीर्घायु:- நீர்க்காலுள்ளாயிருந்து, आतृक्छ- தம்பிமார்களையும், भृत्याश्च- உடைக்காரர்களையும், पितृवृत्- பிதாபோல், पालयिष्यति- பாசிக்கப்போகிறான், कुञ्जे- கூனியே, रामाभिषेचनम्- ஸ்ரீராமனுடைய பட்டாபிஷேகத்தை, श्रुत्वा- கேட்டு, कथं- என் சந்தர்ப்பம்- வருத்தப்படுகிறது.

16. (பா-ரை) पुरुषर्षभ:- புருஷ ச்ஷேஷ்டனுள், भरतः च अपि- பரதனும், रामस्य- ஸ்ரீராமனுடைய, वर्षशतात्परम्- ஆசைக வருஷங்களுக்கேற்பிறகு, पितृपैतामहम्- பிதாபிதாநாதர்கள் ஆண்டுவந்த, राज्य- ராஜ்யத்தை, अवाप्ता- அடையப்போகிறான்.

14. (பா-ரை) ராமன் ஸகல தர்மமுறிந்தவன், குருக்களிடம் எல்லா சாஸ்திரங்களையும், கனடப் கற்றுவந்தவன். செய்கின்ற மறவாதவன். உண்மை பேசுபவருடையவன். உள்ளும் வெளியும் சுத்தமானவன். தனி, மஹா ராஜாவுக்கு பரிசுத்த பிள்ளையாகவு மிருக்கிறான். ஆகலால், அவனை யெளவராஜ்யத் திற்குத் தகுந்தவன்.

15. (பா-ரை) இவ்வளவு நல்ல குணங்களுள்ள ஸ்ரீராமன், இளவரசனாக வந்தால், சிரஞ்சீவியாயிருந்து தம்பிமார்களையும், வேலைக்காரர்களையும், பிதாபோல் நன்றாக காப்பாற்றப்போகிறான். இப்படியிருக்க ஸ்ரீராமனுக்கு முடிசூட்டும் வருத்தாதந்தைகளுக்கேட்டு நீயென் வருத்தப்படுகிறாயோ தெரியவில்லை.

16. (பா-ரை) புருஷோத்தமனுள் பரதனும், நெடுநாள் ஸ்ரீராமன் ஆண்டு வந்த காலத்திற்குப்பிறகு, தம்முன்னோர்கள் ஆண்டுவந்த, ராஜ்யத்தை ஆளப்போகிறான்.

सा त्वमभ्युदये प्राप्ते वर्तमाने च मन्थरे ।
भविष्यति च कल्याणे किमर्थं परितप्यसे ॥ 17 ॥

यथा मे भरतो मान्यस्तथा भूयोऽपि राघवः ।
कौमल्यातोतिरिक्तं च सोऽनुशूषते हि माम् ॥ 18 ॥

राज्यं यदि हि रामस्य भरतस्यापि तत्तदा ।
मन्यते हि यथात्मानं तथा भ्रातृहन्तु राघवः ॥ 19 ॥

17. (ப-ரை) மந்தரையே! 'சா த்வம்' அப்படிப்பட்ட நீ, 'பிரம்-உ-பி-ய-த-அ-ன' அப்யுதயே- மங்களமானது, 'வர்தமானே' - நடந்துகொண்டிருக்கையிலும், 'கல்யாணே' - (வேறு) மங்களமும், 'பவிஷ்யதி' - வரப்போகிறதாயிருக்கையிலும், 'கிமர்த்' - என், 'பரிதப்யஸே' - வருந்துப்படுகிறாய்.

18. (ப-ரை) 'பரதன்', 'யதா' - எவ்வளவு, 'மே' - எனக்கு, 'மான்ய' - புகழ்கூடியவனோ, 'ததா' - அவ்வளவைக்காட்டிலும், 'பூய' - அபி-அதிகமாகவே, 'ராவ' - ஸ்ரீராமன், 'மான்ய' - புகழ்த்தக்கவன், 'ஹி' - ஏனென்றால், 'ச' - அந்த ராமன், 'கௌமல்யாத' - கௌஸல்யைக்காட்டிலும், 'அதிரி' - அதிகமாக, 'மாம்' - என்னை, 'அனுசூஷதே' - அடிக்கடி பணிவிடைசெய்கிறான்.

19. (ப-ரை) 'ராமஸ்ய' - ராமனுக்கு, 'ரஜ்யம்' - ராஜ்யமானது, 'யதி' - 'ஹி' - வருமேயானால், 'ததா' - அப்போது, 'தத்' - அந்த ராஜ்யம், 'பரதஸ்ய' - அபி-பரதனுக்குத்தான், 'ஹி' - ஏனென்றால், 'ராவ' - ராமன், 'அத்மான்' - தன்னை, 'யதா' - எப்படி, 'மன்யதே' - எண்ணுகிறேனோ, 'ததா' - அப்படியே, 'அத்ருஹ்நு' - தம்பிரமாரர்களையும், 'மன்யதே' - எண்ணுகிறான்.

17. (பொ-ரை) மந்தரே! நியாயமாக நடக்கவேண்டிய, ஸ்ரீராமனிடமிருந்து மஹோத்ஸவம் ஸம்பீதித்தும், பிறகு பரதனுடைய பட்டாபிஷேகமஹோத்ஸவம் நடக்கப்போகிறதாகவுமிருக்கையில், நீ ஏன் இவ்விதம் பரிதாபிதாய்.

18. (பொ-ரை) என் ஸொந்தபிள்ளையான பரதனை விட சகலத்தியின் பிள்ளையான, ஸ்ரீராமனத்தான் நான் அதிகமாகப் புகழவேண்டியவன். ஏனென்றால், அந்த ராமன் தன் தாயான கௌஸல்யாதேவியை விட, என்னைத்தான் அதிகமாகச் சீர்நாடித்துக்கொண்டு வருகிறான்.

19. (பொ-ரை) ராமனுக்கு ராஜ்யம் கிடைத்தபோது அந்த ராஜ்யம் பரதனுக்கும், கிடைத்ததுதான் - ஏனென்றால், அவன் தன்னைப்போலவே தம்பிரமாரர்களையும் நினைக்கிறான்.

கைகேய்யா வचनं श्रुत्वा मन्थरा भृशदुःखिता ।
दीर्घमुष्णं विनिश्चय्य कैकेयीमिदमब्रवीत् ॥ 20 ॥

अनर्थदर्शिनी मौर्ख्यान्नात्मानमवबुध्यसे ।
शोकव्यसनविस्तीर्णं मज्जन्ती दुःखमागरे ॥ 21 ॥

भविता राघवो राजा राघवस्यानु यः सुतः ।
राजवंशान् कैकेयि भरतः परिहास्यते ॥ 22 ॥

20. (பொ-அ) கைகேயி- கைகேயினுடைய, வचन- வார்த்தையை, श्रुत्वा- கேட்டு, भृशदुःखिता- மிகவும் துக்கமுடையவளாய்க்கொண்டு, मन्थरा- கடனியானவள், दीर्घ- தீர்க்கமாகவும், उष्ण- சூடாகவும், विनिश्चय्य- பெருமூச்செறிந்து, कैकेयी- கைகேயியைக் (குறித்து), इद- இந்த வார்த்தையை, अब्रवीत्- சொன்னாள்.

21. (பொ-அ) अनर्थदर्शिनी- அனர்த்தத்தையே பார்க்கிறவளும், शोकव्यसनविस्तीर्ण- சோகத்தினாலும், संपन्न- விஸ்தாரமான, दुःखमागरे- துக்கமாகிற கடலில், मज्जन्ती- (மன-) மூழ்கிக்கொண்டி, मौर्ख्या- மூடத்தனத்தினால், आत्मान- தன்னை, न अवबुध्यसे- அறிகாதுகொள்ளவில்லை.

22. (பொ-அ) हे कैकेयि- ஹ கைகேயி, राघवः- ராஜாமன், राजा- ராஜாவாக, भविता- ஆகப்போகிறான், राघवस्य अनु- ராமனுக்குப்பிறப்பாடு, सुतः- அவனுடைய பிள்ளை, यः- எவனோ, (सः- அவன், राजा भविता- ராஜாவாக ஆகப்போகிறான்), भरतः- (சு-) பரதனோ, राजवंशान्- ராஜகுலத்திலிருந்து, परिहास्यते- சீக்கப்படப்போகிறான்.

20. (பொ-அ) இவ்விதம் கைகேயியின் வார்த்தையைக்கேட்டு, மந்தரை மிக வாந்திக்கொண்டி, நிமையாய் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு கைகேயியைப் பார்த்து ஒரு நாள் வார்த்தை சொன்னாள்.

21. (பொ-அ) கைகேயி! நீ மூடத்தனத்தினால் உனக்குவரும் அனர்த்தத்தையே புருஷார்த்தமாக நீனக்குகொண்டு பிரியமான பிள்ளையை இழத்தலாகிற சோகத்தையும் அடைந்து, உனக்கு வேண்டிய ஸூதகை இழத்தலாகிற வியஸனத்தையமடைந்து, உன் சகனத்தையாவ கொளஸ்யா தேவியின் முன்னிலையில் வேலைக்காரியால் கைகட்டிக்கொண்டு நிற்கையாகிற துக்ககடலில், மூழ்கிவிட்டாய். உன்னிலேமையை அறிகாதுகொள்ளவில்லை.

22. (பொ-அ) ஹே கைகேயி! ராமனுக்குப்பிறகு பரதனுக்கு ராஜ்யம் வரப்போகிறதென்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறாய். அது ஒருநாளாமில்லை. ஏனென்றால், ராமனப்பட்டாய் லேசம் செய்துகொண்டு, ராஜ்யமாஸ்ப்போகிறான். அவனுடைய காலத்திற்குப்பிறகு, ராமனுடைய பிள்ளை வரப்போகிறான். பரதன் ராஜகுலத்திலிருந்து சீக்கிப்படுவான்.

न हि राज्ञः सुताः सर्वे राज्ये तिष्ठन्ति भामिनि ।

स्थाप्यमानेषु सर्वेषु मुमहाननयो भवेत् ॥ 23 ॥

तस्माज्ज्यேष्ठे हि कैकेयि राज्यतन्त्राणि पार्थிवाः ।

स्थापयन्त्यनவவாடிஙி குணவத்ஸ்வநரேஔ்யபி ॥ 24 ॥

अमावत्यन्तर्निर्भ्रमन्तव पुत्रो भविष्यति ।

अनाथवत्सुस्वभ्यश्च राजवंशाच्च वत्सले ॥ 25 ॥

23. (ப-ரை) 'ஹே பாம்சினி- ஓ தோஷமுள்ளவனே! ராஜ:- அரசனுடைய, மூதா:- பிள்ளைகள், சர்வே- எல்லோரும், ராஜ்ய- ராஜ்யத்தில், ந திஷ்நி-ஹி- இருக்கமாட்டார்கள் என்றே!' சர்வே- எல்லா பிள்ளைகளும், ஸ்தாப்யமானேசு (மத்யு-) ஏற்படுத்தப்படும் காலத்தில், முமஹந- மிகவும் பெரிதான, அநய:- நியாய விரோதம், 'ஹேவத்- உண்டாய் விடும்.

24. (ப-ரை) 'அனவவாடிஙி- குற்றமற்ற சரிமுள்ள, 'ஹே கைகேயி- கைகேயியை, தஸ்மா- ஆகையால், பார்थிவ:- அரசர்கள், குணவத்ஸு- குணமுள்ளவர்களான, டநேசு- மற்ற பிள்ளைகள், (மத்யு அபி- இருந்த போதிலும்), ஜ்யேஸ்தே- மூத்த பிள்ளையினிடத்திலேயே, ராஜ்யதந்ராபி- ராஜகாரியங்களை, ஸ்தாபயந்தி- ஒப்பிவிக்கிறார்கள்.

25. (ப-ரை) 'ஹே வத்ஸலே- புத்தர வாத்தல்யமுள்ளவனே! அமோ- மூலம், தவ- உன் னுடைய, புத்ர:- பிள்ளையானவன், அநாதவத்- நாதனில்லாதவன் போல், சுவம்ஸ்ய-ஸு-ஸுகம் கவிலிருந்தும், ராஜவ்ஷா- ராஜ குலத்திலிருந்தும், அந்யந்நிர்மந:- மிகவும் தள்ளப்பட்ட வகை, 'ஹேவ்யதி- ஆகிவிடுவான்.

23. (பொ-ரை) 'ஹே ரோஷமுள்ளவனே! அரசர் வகுநான் கு பிள்ளைகளிருந்தால், அவர்கள் எல்லோரையும் ராஜ்யத்திலே வைக்கமாட்டார்கள். அப்படி எல்லோரையும் ராஜ்யத்திலே வைத்தால் மிகவும் பெரிதான, நியாய விரோதங்களை உண்டாய்விடும்.

24 (பொ-ரை) 'ஹே கைகேயி, ஆகலாலன் லே மற்ற ராஜர்கள் ராஜ்ய வியாபாரங்களை, ஜ்யேஷ்டனிடத்திலேயே ஒப்பிவிக்கிறார்கள். மற்ற ராஜர்கள், மற்ற பிள்ளைகள் குணசாலிகளாக இருந்தாலும், ஜ்யேஷ்டனிடத்திலேயே ராஜ்ய காரியங்களை ஒப்பிவிக்கிறார்கள். (ஜ்யேஷ்ட புத்திரன் குணமில்லாதவனாயிருந்தால், குணமுள்ள இளையவனிடத்திலும் ஒப்பிவிக்கிறார்களென்றும், சிலர் அறிந்தும் கூறுவர்.)

25 (பொ-ரை) புத்தர வாத்தல்யமுள்ள கைகேயி, உன்னுடைய பிள்ளையான பரதன், அநாதனைப்போல் ராஜ்ய ஸுகத்தை அழித்து, ராஜ்ய வம்சத்திலிருந்தும் தள்ளப்பட்டப்போகிறான்.

साहं त्वर्थे संप्राप्ता त्वं तु मां नावबुध्यसे ।

मणिवृद्धौ या मे त्वं प्रदेयं दातुमिच्छसि ॥ 26 ॥

ध्रुवं तु भरतं रामः प्राप्य राज्यमकण्टकम् ।

देशान्तरं वा नयिता लोकान्तरमथापि वा ॥ 27 ॥

बाल एव हि मातुल्यं भरतो नायितम्बव्या ।

मन्त्रिकर्षाच्च सौहार्दं जायते म्यावरेष्वपि ॥ 28 ॥

26. (ப-ஜ) சா அஹ- அப்படிப்பட்ட நான், த்வர்த்- உன்னுடைய காரியத்தில், சப்ராபா- வந்திருக்கிறேன், த்வ-நீ மாத்ரிதம், மா- என்னை நாவபுத்யசே- அறிந்துகொள்ளவில்லை யாவ- யாகொரு நீ, மணிவருத்தி- சக்களத்திக்கு கீழமம் வரும் காலத்தில், மெனாககு த்ரத்ய-வெகுமதைய, தாது- கொடுப்பதற்கு, இச்சி- விருமபுகிறாய்.

27. (ப-ஜ) ராம:- ராமன், அகண்கம்- சத்ருவில்லாத, ராஜ்ய- ராஜ்யத்தை, ப்ராய்- அடைந்து, மரத- பாதனை, த்ஷான்தர் வா- தேசாதந்தத்தையோ, நயிதா- அடைவிக் கப்போகிறான், அயாபி- அல்லது, லோகான்தர்- வா- பாலோகத்தையோ, (நயிதா- அடைவிக் கப்போகிறான்), த்ருவ-நீ இது நிசயமே.

28. (ப-ஜ) மரத:- பாதன், வால எவ ஹி- பாலனாக இருந்துகொண்டு, த்வா- உன்னால், மாதுல்ய- மாதலன் க்ருஹத்தை, நாயித:- அடைவிக் கப்பட்டான், ச்யாவரேஷ்வபி- (ராம தோழமுதலாகிய) ஸ்தாவாங்கனிலும், மன்கர்ஷா- மிகவும் ஸம்பத்திவிருப்பதினால், சௌர்த்- ஸ்ரேஷ்மனாக, ஜாயதே- உண்டாகிறது.

26. (பொ-ஜ) எல்லாம் அறிந்த நான், உன்னுடைய கீழமத்திற்காக உன் னிடம் வந்தேன். நீ மாத்ரிதம் என்னை அறிந்துகொள்ளாமல் போய்விட்டாய். உன்னுடைய மூடத்தனமையை நான் என்ன சொல்லுவேன். சக்களத்திக்கு வரும் பெருமையைக்கேட்டு எனக்கு நீ பகுமானம் கொடுக்க விருமபுகிறாய்.

27. (பொ-ஜ) ராமன், சத்ருவில்லாத ராஜ்யத்தை அடைந்து, உன் பிள்ளை யான பாதனை, தேசாதந்தத்திற்கு ட்டிட விட்டாலும் விடுவன், ஒரு ஸமயம் பர லோகத்திற்கே அனுப்பினாலும் அனுப்புவன். இது நிசயம்.

28. (பொ-ஜ) இது ஸமயத்தில், ஒருவேளை பாதன் இவ்வு இருகால் மஹாராஜர், அவனுக்கும் ராஜ்யத்தை பாதி கொடுக்காலும் கொடுக்கலாம். அதற்கு மிடமில்லாமல் நீ பால்யத்திலேயே உன் பிள்ளையை, மாமன் விட்டுக்கு அதுபயிற் டாய். ஸம்பத்திவிருந்தால் ஸ்ரேஷ்ம உண்டாகுமென்ற விஷயம் ஸ்தாவாங்க ளான கொடி, மாங்கள் முதலியவைகளில் நாம் காண்கிறோம். ஒரு மாதத்தின் பக் கத்திவிருந்தே கொடியானது, மாதத்தைத் தழுவிருந்து அல்லவா.

भग्नस्याप्यनुवशः शत्रुघ्नोऽपि समं गतः ।

लक्ष्मणो हि यथा रामं तथासौ भरतं गतः ॥ 29 ॥

श्रूयते हि द्रुमः कश्चिच्छेत्तप्यो वनजीविभिः ।

मत्तिर्कर्षादिषीकाभिर्मोचितः परमाद्भयात् ॥ 30 ॥

गोप्ता हि रामं सौमित्रिलक्ष्मणं चापि राघवः

अश्विनोरिव सौमित्रं तयोर्लोकेषु विश्रुतम् ॥ 31 ॥

29. (ப-ரை) எதுவுன் அபி- சத்ருக்ளனும், भरतस्य- பரதனுக்கு, अनुवशः அபி- விதேயனுய்க்கொண்டு, सम- (பரதனுடன்) கூட, गतः- போய்விட்டான், हि- ஏனென்றால், लक्ष्मणः- லக்ஷ்மணன், राम- ராமனை, तथा- எப்படி (அடைந்தானோ), तथा- அப்படி, असौ- இந்த சத்ருக்ளனும், भरत- பரதனை, गतः- அடைந்தவன்.

30. (ப-ரை) वनजीविभिः- காட்டில் வஸித்து ஜீவிப்பவர்களால், कश्चित्- வெட்டி- டத்தகுந்த, द्रुमः- ஒரு மரமானது, परमाद्- அதிகமான, भयात्- வெட்டுதலாக, मत्ति- பயத்திலிருந்து, कर्षादि- இஃகை என்கிற முன் புத்தருகளினால், मोचित- நாற்புறமும் சேர்த்திருப்பதினால், मत्ति- விடுவிக்கப்பட்டது என்று, श्रूयते हि- (ஜனங்கள் சொல்ல) கேழ்க்கப்படுகிறதன்றோ.

31. (ப-ரை) सौमित्रिः- லக்ஷ்மணன், राम- ராமனை, गोप्ता हि- ரக்திப்போகிறான் என்றோ, राघवः च अपि- ராகவனும், लक्ष्मण- லக்ஷ்மணனை, (गोप्ता हि- காப்பாற்றப்போகின்றான்), तयोः- அவர்களுடைய, सौमित्र- பரதரு ஸ்நேஹமானது, अश्विनोः इव- அப்பிடி தேவர்களுடைய (ஸ்நேஹம்போல்), लोकेषु- உலகங்களில், विश्रुतम्- பரஸித்தமாயி ருக்கிறது.

29. (பொ-ரை) சத்ருக்ளனும், பரதனை அநுஸரித்தே அவனுடன் போய் விட்டான். ஏனென்றால், லக்ஷ்மணன் ராமனை ஆசிரயித்ததுபோல், அவனும் பர

30 (பொ-ரை) வனத்தில் விரகு வெட்டி ஜீவிக்கும் கூலிக்காரர்களால் அவசியம் வெட்டக்கூடியதாக குறிப்பிட்ட ஒரு மரமானது, நாற்புறமும் இஃகை என்கிற, முட்டாறுகள் பரவி சேர்த்திருப்பதால், வெட்டுப்படாமல் நின்று விடுகிறது என்றன்றோ நாம் கேட்டிருக்கிறோம்.

அதாவது, ஸயிப்பத்திலிருந்தால் அதற்கு ரக்ஷணம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்லிய படியால், பரதன் இங்கு தற்காலம் ஸயிப்பத்திலிருந்தால், இவ்வித அனர்த்தம் அவனுக்கு ஏற்பட்டிராது என்று கருத்து.

31. (பொ-ரை) ராமனுக்கு ஏதாவது ஆபத்து நேரிட்டால், லக்ஷ்மணன்

तस्मान्न लक्ष्मणे रामः पापं किञ्चित्करिष्यति ।

ராமஸு ஹரே பாபம் கரியாதிதி ந சங்க்ய: ॥ 32 ॥

तस्माद्राजगृहादेव वनं गच्छतु ते सुतः ।

எந்நாடி ரோசுதே மஹ் பூஷ் சாபி ஹிதம் தவ ॥ 33 ॥

एवं ते ज्ञातिपक्षस्य श्रेयश्चैव भविष्यति ।

யடி சிஹ்ரதோ தர்மாஸித்யம் ராஜ்யமவாப்யதி ॥ 34 ॥

32. (ப-ரை) தஸ்தாந்- ஆகையால், ராம:- ராமன், லக்ஷ்மணனிடத்தில், கிவ்வாப- ஒரு கெடுதலையும், ந கரிஸ்யதி- செய்யமாட்டான், ஹரே து- பாதனிடத்தி லோலென்றால், ராம:- ராமன், பாப- கெடுதலையும், கரியாத்- செய்தான் என்பதில், ஸத்ய:- ந- ஸந்தேகமில்லை.

33. (ப-ரை) தஸ்தாந்- ஆகையால், தே சுத:- உன்னுடைய சிள்ளை, ராஜ்ரஹ்- ராஜக்ருஹத்திலிருந்தே, வந- காட்டைக்குறித்து, ரக்ஷது- போகட்டும், எந் து- இதுவே மஹ்- எனக்கு, ரோசுத- பிடித்திருக்கிறது, தவ ச அபி- உனக்கும், பூஷ- மிகவும் ஹித- ஹிதமானது.

34. (ப-ரை) ஹர:- பாதன், தர்மாந்- (பிதாவின் அநுமதியாகிற) தம்மத்தி னாலே, பித்ய- பிதா ஆண்டுவந்த, ராஜ்ய- ராஜ்யத்தை, அவாஸ்யதி யதி- அடைவானே யானால், எந் சேத்- இவ்விதமானால், தே- உன்னுடைய, ஜாதிபக்ஷ- பந்து வாக்கத்திற்கு, ஸ்ரேய: ச- நன்மையும், ஹிஸ்யதி எவ- உண்டாகவே உண்டாகும்.

காப்பாற்றுவன், லக்ஷ்மணனுக்கு நேரிந்தால் ராமன் காப்பாற்றுவன். அவ்விரு வர்களுடைய பாதக்ரு ஸ்ரேஹமானது. பாதாக்களான அக்ஷரீ தேவர்களுடைய ஸ்ரேஹம்சீபால் உலகமெல்லாம் புகழ்பெற்றது.

32. (பொ-ரை) ஆகையால் லக்ஷ்மணன்விஷயத்தில் ராமன் சிந்தேஹும் கெடுதி செய்யமாட்டான். பாதன் விஷயத்திலோலென்றால், கெடுதலையும் செய்யவே செய்யான். இதில் ஸம்சயமில்லை.

33. (பொ-ரை) ஆகையினால், உன் மகன் பாதன் கெடுதலான ராஜன் க்ருஹத்தி லிருந்தே, வனம் சீபாய்விட்டும், இதுதான் எனக்கும் பிடித்திருக்கிறது. உனக் கும் மிகவும் ஹிதமானது.

34. (பொ-ரை) உன்னுடைய சிள்ளையான பாதன், பிதாவின் அநுமதியி னால், பிதா ஆண்டுவந்த ராஜ்யத்தை, அடைவானேயானால், உனக்கும் உன்னுடைய பந்து வாக்கத்திற்கும், உயர்ந்த சீரையுள்ளது உண்டாகும்.

स ते सुखोचितो बालो रामस्य सहजो रिपुः
समृद्धार्थस्य नष्टार्थो जीविष्यति कथं वशे ॥ 35 ॥

अभिद्रुतमिवारण्ये सिंहेन गजयूथम् ।
प्रच्छाद्यमानं रामेण भरतं त्रातुमर्हसि ॥ 36 ॥

दर्पाविराकृता पूर्वं त्वया सौभाग्यवत्तया ।
राममाता सपत्नी ते कथं वैरं न यातयेन् ॥ 37 ॥

35. (ப-ரை) சுவோசித்:- ஸுகாதுபவத்திற்குத் தகுந்தவனாயும், நஸ்தர்:- பொருள் எரிழந்தவனுமான, சஹஜ: ரிபு:- ஸஹஜ சக்ருவாயும் இருக்கிற, ச:- அந்த, த் வால:- உன்னுடைய சிறுவனான பரதன், சமூத்யர்:- நிறைந்த ஸம்பத்தையுடைய, ராமச்ய- ராமனுடைய, வச:- ஸ்வாசீனத்தில் (இருந்து), கத்ய- எப்படி, ஜிவிஷ்யதி- ஜீவிககப்படுகிறான்.

36. (ப-ரை) அரண்ய- வனத்தில், மிஹ்ந- ஸிம்மத்தினால், அமித்ரு- தூரத்தப்பட்ட, ரஜயூதம் இவ- பெரிய யானையைப்போல், ராமே- ராமனால், ப்ரக்ஷாடியமான- மறைக்கப்பட்ட भरत- பரதனை, த்ராத்- ரக்ஷிப்பதற்கு, அர்ஹசி- தகுந்தவனாகிறது.

37. (ப-ரை) த்வயா- உன்னாலே, சௌமியவத்யா- பெருமை உடையவன் என்பதினால், உண்டான ட்ரப்தி- மதத்தினால், ப்ரவ்- முன்னம், நிராக்ரதா- அவமதிக்கப்பட்ட, த் சபத்யி- உன் சக்களத்தியான, ராமமாதா- ராமனுடைய தாயான கொஸல்யை, வை- அந்தப்பழியை, கத்ய- ஏன், ந யாதயேத்- தீர்த்துக்கொள்ளமாட்டான்.

35. (பொ-ரை) ராமனுக்கு சக்களத்தியின் பிள்ளையாகையால், ஸஹஜ சக்ருவாயும், ஸுகத்திற்கு ஏற்றவனாயும், பொருளை இழந்தவனுமிருக்கிற, உன் சிறுவனான அந்த பரதன், நிறைந்த ஐசுவரியத்தோடு கூடிய, ராமனுடைய வசத்தில் அகப்பட்டுக்கொண்டு, எவ்விதம் ஜீவிககப் படுகிறான்.

36. (பொ-ரை) வனத்தில் ஸிம்மத்தினால் தூரத்தப்பட்ட பெரிய யானையைப்போல், ராமனால் அனர்த்தத்தை அடைவிக்கப்படுகிற, பரதனை நிரூபிப்பற்ற வேணும்.

37. (பொ-ரை) நான் மிகவும் பெருமையுடையவன் என்று நீ அஹங்காரம் கொண்டு, கொஸல்யா தேவியை முன் அலக்ஷ்யம் செய்திருக்கிறாயன்றோ. உன் சக்களத்தியான அந்த ராமனுடைய தாய், ஸமயம் வந்தவாறே, இப்பொழுது, ஏன் அந்தப்பழியைத் தீர்த்துக்கொள்ள மாட்டான்.

यदा हि रामः पृथिवीमवाप्स्यति प्रभूतरत्नाकरशैलपत्तनाम् ।

तदा गमिष्यस्यशुभं पराभवं सहैव दीना भरतेन मामिनि ॥ 38 ॥

यदा हि रामः पृथिवीमवाप्स्यति ध्रुवं प्रणष्टो भरतो भविष्यति ।

अतो हि मंचिन्त्य राज्यात्मजे परस्य चैवाद्य विवासकारणम् ॥ 39 ॥

इत्यापि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

अष्टमः सर्गः ॥ 8 ॥

38. (ப-ஐ) 'ஹே மமினி! ஜோஷமுள்ளவனே! யதா- எப்பொழுது, ராம:- ராமன், ப்ரஹ்ம ரத்னாகர சீல பத்னாம்- விஸ்தாரமான ஸமுத்ரங்களோடும், பர்வதங்களோடும், நகரங்களோடும் கூடிய, ப்ரதிவீ- பூமியை, அவாப்ச்யதி- அடையப்போகிறானே, ததா- அப்பொழுதே, த்வ- நீ, தீனா (சரீரி)- துக்கத்தை அடைந்தவளாய்க்கொண்டு, பரதேன- பரதனோடு, மஹ- கூட, அஸுப- அசிஷ்டமான, பராபவ்- அவமதிப்பை, ரமிஷ்யசி எவ- அடையவே போகிறது.

39. (ப-ஐ) யதா ஹி- எப்பொழுது, ராம:- ராமன், ப்ரதிவீ- பூமியை, அவாப்ச்யதி- அடையப்போகிறானே, ததா- அப்பொழுது, பரத:- பரதன், ப்ரணஸ்த- நாசத்தை அடைந்தவனாக, ப்ரமிஷ்யதி- ஆகப்போகிறான், ஧்ருவ்- இது நிச்சயம், அத:- ஆகையால், அத்மஜே- உன் பிள்ளையிடத்தில், ராஜ்ய- ராஜ்யம் வரும் காரணத்தையும், பரஸ்ய- ச- சத்ருவான ராமனுடைய, விவாசகாரண- வ- காட்டிற்குக் துறத்தும் காரணத்தையும், அய- எவ- இப்பொழுதே, மஞ்சிந்த்ய- ஆலோசனை செய்.

39. (பா-ஐ) ஜோஷமுடையவனே! ஆழ்ந்த ஸமுத்ரங்களோடும், உயர்ந்த மலைகளோடும், சிறந்த நகரங்களோடும், கூடிய இந்த பூமண்டலத்தை ராமன் எப்பொழுது, அடைவானே அப்பொழுதே நியும், மிகவருத்தத்துடன் உன் பிள்ளையுடன்கூட அசிஷ்டமான அவமதிப்பை (கொல்லையா தேவிக்கு வேலைக்காரியாயிருப்பதை) அடையப்போகிறது. இது நிச்சயம்.

39. (பொ-ஐ) எப்பொழுது ராமனுக்கு ராஜ்யம் கிடைக்குமோ, அப்பொழுதே பரதன் அழிந்து விடுவான். இது நிச்சயம். ஆகையால், உன் பிள்ளைக்கு ராஜ்யம் கிடைக்கக்கூடிய காரணத்தையும், சத்ருவான ராமனை, இப்பொழுதே காட்டிற்குக் துறத்தவேண்டிய காரணத்தையும் சொல் ஆலோசிக்கவேண்டும்.

नवमः सर्गः ॥ 9 ॥

एवमुक्ता तु कैकेयी कोपेन ज्वलितानना ।

दीर्घमुष्णं विनिश्चस्य मन्थरामिदमब्रवीत् ॥ 1 ॥

अथ राममितः क्षिप्रं वनं प्रस्थापयाम्यहम् ।

यौवराज्ये च भरतं क्षिप्रमेवाभिषेचये ॥ 2 ॥

इदं त्विदानीं संपश्य केनोपायेन मन्थरे ।

भरतः प्राप्नुयाद्राज्यं न तु रामः कथंचन ॥ 3 ॥

1. (ப-ரை) எவ்- இவ்விதம், உக்தா- சொல்லப்பட்ட, கைகேயி- கைகேயியோ வென்றால், கைபென- கோபத்தினால், ஜ்வலிதானனா- ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற முகமுடையவளாகி, दीर्घ- தீர்க்கமாகவும், उष्ण- உஷ்ணமாகவும், विनिश्चस्य- முச்சுவலிட்டுக் கொண்டு, मन्थरा- மந்தரையை (பார்த்து), इदं- இந்த வார்த்தையை, अब्रवीत्- சொன்னாள்.

2. (ப-ரை) अथ- இன்றையதினமே, अहं- நான், इतः- இங்கிருந்து, क्षिप्र- சீக்ரமாக, राम- ராமனை, वनं- வனத்தைக்குறித்து, प्रस्थापयामि- அதுப்பிவிடுகிறேன், भरतं- பரதனையும், च- பரதனையும், क्षिप्र- சீக்ரமாகவே, यौवराज्ये- இளவரசில், अभिषेचये- அபிஷேகம் செய்விக்கிறேன்.

3. (ப-ரை) मन्थरे- ஒ மந்தரையே! इदानीं- இப்பொழுது, इदं- இதை மாத் திரம், संपश्य- நன்றாக கவனிக்கவேண்டும், केन- உபாயை- எந்த உபாயத்தினால், भरतः- பரதன், राज्यं- ராஜ்யத்தை, प्राप्नुयात्- அடைவதோ, रामः- ராமனானவன், कथंचन- எந்த விதத்தாலும், न- அடையமாட்டாதோ.

1. (பொ-ரை) இவ்விதம் கூனியினுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு கைகேயி, கோபத்தினால், ஜ்வலித்த முகத்துடன், உஷ்ணமாகப் பெரும் முச்செறிந்து, மந்தரையைப்பார்த்து, ஒரு வார்த்தை சொன்னாள்.

2. (பொ-ரை) நான் இன்றையதினமே, ராமனையும் இங்கிருந்து சீக்ரமாக வனத்திற்கு அனுப்பிவிடுகிறேன். பரதனுக்கும் சீக்ரமாகவே யுவராஜபட்டாபிஷேகமும், செய்வித்துவிடுகிறேன்.

3. (பொ-ரை) ஆனால், ஹே மந்தரே! இதை மாத் திரம் நீ இப்பொழுது நன்றாக கவனிக்கவேண்டும். எந்த உபாயம் செய்தால், பரதன் ராஜ்யத்தை அடைவான். ராமன் எந்த விதத்தாலும் ராஜ்யத்தை அடையாவிருப்பான்.

एवमुक्त्वा सया देव्या मन्थरा पापदर्शिनी ।

रामार्थमुपहिंसन्ती कैकेयीमिदमब्रवीत् ॥ 4 ॥

हन्तेदानीं प्रवक्ष्यामि कैकेयि श्रूयतां च मे ।

यथा ते भरतो राज्ञ्यं पुत्रः प्राप्स्यति केवलम् ॥ 5 ॥

किं न स्मरामि कैकेयि स्मरन्ती वा निगूहसे ।

यदुच्यमानमाल्मार्थं मत्तत्त्वं श्रोतुमिच्छसि ॥ 6 ॥

4. (ப-ரை) எவ- இவ்விதமாக, தயா- அந்த, தேவ்யா- கைகேயிதேவியினால், உக்தா- சொல்லப்பட்டிருக்கிற, பாபதர்சிணி- கெட்ட எண்ணமுள்ளவளான, மந்நரா- மந்தரை, ராமா- ராமனுடைய ப்ரியோஜனத்தை, உபாஹிஸந்தி சதி- கெடுத்துக்கொண்டு, கைகேயி- கைகேயியைப்பார்த்து, 4- இந்த வார்த்தையை, அப்ரவீத்- சொன்னார்.

5. (ப-ரை) ஹே கைகேயி- கைகேயியே, ஹந்த- மிகவும் ஸந்தோஷம், யதா- எப்படி, தை- உன்னுடைய, புத்ர- புத்திரனான, பரதன்- பரதன், கெவலம்- ராஜ்யம் முழுவதையும், ப்ராப்ச்யதி- அடைவதே, (தயா- அவ்விதத்தை), இடானி- இப்பொழுது. ப்ரவக்ஷ்யாமி- சொல்லப்போகிறேன், மே- என்னிடத்திலிருந்து, ஶ்ரூயதா- கேட்கலாம்.

6. (ப-ரை) ஹே கைகேயி- கைகேயியே! த்வ- நீ, உத்யமான- சொல்லப்படுகிற, அல்த்மார்- உன்னுடைய ப்ரியோஜனத்தை, மத- என்னிடமிருந்து, ஶ்ரோ- கேட்பதற்கு, இக்ஷசி இதி யத்- விரும்புகிறாய் என்று யாதன்றோ! (அத- ஆகையால்), ந ஶ்மரசி கி- மறந்து விட்டாயா! ஶ்மரந்தி- நினைத்திருந்து, நிஶூஹே வா- மறைக்கிறாயா!

4. (பொ-ரை) இவ்விதம் கைகேயி தேவியின், வார்த்தையைக் கேட்டு, கெட்ட எண்ணமுள்ளவளான கூனியானவள், ராமனுடைய பட்டாபிஷேக கார்யத்திற்கு விடுதலையாக செய்வதற்காக கைகேயியைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொன்னாள்.

5. (பொ-ரை) கைகேயி! மிகவும் ஸந்தோஷம். உன்னுடைய பிள்ளையான பரதன், ராஜ்யம் முழுமையும் அடையப்போகின்ற உபாயத்தை இப்பொழுது சொல்லுகிறேன். அதை என்னிடத்தில் கேள்.

6. (பொ-ரை) கைகேயி! உன்னுடைய ப்ரியோஜனத்தை நான் சொல்ல என்னிடமிருந்து நீ கேட்க விரும்புகிறாயே, நீ, என்ன, மறந்துவிட்டாயா? அன்றி நினைவிருந்தும் மறைக்கிறாயா? என்னைக் கேட்குகிறாய் இதற்கு யோசனை!

मयोच्यमानं यदि ते श्रोतुं छन्दो विलासिनि ।

श्रूयतामभिधास्यामि श्रुत्वाचापि विमृश्यताम् ॥ 7 ॥

श्रुत्वैवं वचनं तस्या मन्थरायास्तु कैकेयी ।

किंचिदुत्थाय शयनात्स्वास्तीर्णादिदमब्रवीत् ॥ 8 ॥

कथय त्वं ममोपायं केनोपायेन मन्थरे ।

भगतः प्राप्नुयाद्राज्यं न तु रामः कथंचन ॥ 9 ॥

7. (ப-ரை) 'ஹே அழகுடையவனே! மயா- என்னாலே, உச்சமான- சொல்லப்படுகிற, (அந்த உபாயத்தை), 'சுரு- கேட்பதற்கு, 'தே- உனக்கு 'ஞ்- அபிப்- ராயமானது, 'யதி- இருக்குமேயானால், 'அபிதாஸ்யாமி- சொல்லுகிறேன். 'புயதா- கேட்க லாம். 'சுத்வா- கேட்டு, 'விமூச்யதாம்- ஆலோசிக்கவும் படலாம்.

8. (ப-ரை) 'கைகேயி- நு. 'கைகேயியோவென்றால், 'அ- இவ்விதமாக, 'தஸ்யா:- அந்த, 'மந்நராஸ்ய:- கூனியினுடைய, 'வ- வார்த்தையை, 'சுத்வா- கேட்டு, 'ம- ஆஸ்தீர்ணா- நன்றாக விரிக் கப்பட்டிருக்கிற, 'சயநா- படுக்கையிலிருந்து, 'கி- சிறிது, 'உ- உதய- எழுந்து, 'இ- இந்த வார்த்தையை, 'அ- அபி- சொன்னான்.

9. (ப-ரை) 'மந்நரே- மந்தரையே! 'கே- உபாய- எந்த உபாயத்தினால், 'ம- ப- தன், 'ராஜ்ய- ராஜ்யத்தை, 'பா- ப- அடைவதே, 'ர- ராமன், 'க- க- எவ்விதத்தா லும், 'ந- ந- அடையமாட்டாதே! 'ந- உபாய- அந்த உபாயத்தை, 'ந- ந- ம- எனக்கு, 'க- க- சொல்லக்கடவாய்.

7. (பொ-ரை) 'ஹே அழகுள்ளவளான கைகேயியே! அந்த உபாயத்தை நான் சொல்லியே, நீ கேட்கவேண்டுமென்று உனக்கு அபிப்ராயமிருக்கும் பகடத்தில், சொல்லுகிறேன் கேள். கேட்டு நன்றாகவும் ஆலோசித்துப்பார்.

8. (பொ-ரை) இவ்விதம் அந்த மந்தரையின் வார்த்தையைக்கேட்டு, கைகேயியானவள், நன்றாக விரிக் கிருந்த தன்னுடைய படுக்கையிலிருந்து சிறிது தலைதூக்கி எழுந்து கூனியைப்பார்த்து இந்த வார்த்தை சொன்னாள்.

9. (பொ-ரை) மந்தரே! என்னுடைய பிள்ளையான, பாதனுக்கு ராஜ்யம் கிடைக்கும்படியாகவும், ராமனுக்கு எவ்விதத்தாலும் ராஜ்யம் கிடைக்காதபடியாக வும் உபாயத்தை எனக்குச் சொல்லவேணும்.

एवमुक्ता तया देव्या मन्थरा पापदर्शिनी ।

गमार्थमुपहिमन्ती कुब्जा वचनमब्रवीत् ॥ 10 ॥

तव देवामुरे युद्धे मह गजर्षिभिः पतिः ।

अगच्छत्वामुपादाय देवराजस्य माह्वरून् ॥ 11 ॥

दिशमास्थाय वै देवि दक्षिणां दण्डकान्प्रति ।

वैजयन्तमिति म्यातं पुरं यत्र निमिष्वजः ॥ 12 ॥

10. (பா-அ) எ- இங்ளிதம, தயா தேவ்யா- அந்த ராஜ மஹிஷியான கைகேயியி-
யின், உக்தா- சொல்லப்பட்டிரு, பாபதர்சிनी- கெட்ட எண்ண முள்ளவளும், குब्जा- கூனி
புறமான, மன்थரா- மந்தகையானவள், गमार्थ- ராமனுடைய கார்யத்தை, उपहिमन्ती- கெடு-
த்காரிகை யாகி. वचन- வார்த்தையை, अब्रवीत्- சொன்னாள்.

11-12. (பா-அ) 'ஃ தேவி- ஹே கைகேயி' 'தேவாஸுர சம்பந்தமான,
युद्धे- யுத்தத்தில், तव- உன்னுடைய, पतिः- பித்தாவான தசரதர், 'देवराजस्य- தேவராஜ-
யின் இத்திரையாக, माह्वरून् (मन) ஸஹாயம் செய்பவராய்க்கொண்டு, राजर्षिभिः सह-
(கண்ணோரோடு) ராஜரிஷிகளோடு கூட, त्वां- உன்னையும், उपादाय- அழைத்துக்கொ-
ண்டு, दण्डकान्प्रति- தண்டகாவனத்தைக்குறித்து, दक्षिणां दिश- தெற்கு திசை, आस्थाय-
அவை யது. यत्र- எங்கு யுத்தத்தில், निमिष्वजः- சமராஸுரன் (இருக்கிறானே)
वैजयन्तमिति- வவஜயந்தமென்ற, म्यातं- பாரித்தமான. पुरं- நகரத்தை, अगच्छत्-அடை-
ந்தார்.

10. (பா-அ) இங்ளிதம கைகேயினுடைய வார்த்தையைக்கேட்டி. கெட்ட
எண்ணங்கொண்ட மந்தகையானவள், रामा-உடைய उपहिமந்தி-கெடுத்தல் செய்பவ-
கை கைகேயியைப்பற்றிக்கு ஒரு வார்த்தை சொன்னாள்.

11-12. (பா-அ) ஹே ராஜமஹிஷியே! தேவாஸுர யுத்தம நடக்கும் கால-
த்தில் உன்னுடைய பித்தாவான தசரதமஹாராஜர், தேவராஜனுக்கு உதவி செய்-
வதற்காக தன்னைச்சேர்ந்த ராஜரிஷிகளோடு கூட. உன்னையும் அழைத்துக்கொண்டு
திமித்வஜனென்கிற சமராஸுரன் வாஸா பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற வவஜயந்த-
மென்கிற நகரமிருக்கிற தண்டகாவனத்தைக்குறித்து தென் திசை வழியாகச்சென்-
றார்.

स शम्बर इति ख्यातः शतमायो महासुरः ।

ददौ शक्रस्य सङ्ग्रामं देवसङ्घैरनिर्जितः ॥ 13 ॥

तस्मिन्महதி सङ्ग्रामे पुरुषान्क्षतविक्षतान् ।

रात्रौ प्रसுप्तान्प्रसுप्ति स्म तरसा ऽऽ साद्य राक्षसाः ॥ 14 ॥

तत्रாகरोन्மஹயுத்தம் ராஜா த்ரதய்மதா ।

அஸுரீச் ச மஹாபாஹு: சக்ரீச் ச சகலீகூத: ॥ 15 ॥

13. (ப-ரை) ஶதமாய:- அநேகம் மாயைகளையுடையவனும், ஶம்வர் இதி- ராபர எனன்று ப்ரஸித்தனுமான, ச: மஹசுர:- அந்தப்பெரிய அஸுரன், 'தேவ' கூட்டங்களினால், அநிர்ஜித: (சு) ஜயிக்கப்படாதவனாய்க்கொண்டு, ஶக்ர-ய- இரதரனுக்கு, சட்க்ரம்- யுத்தத்தை, ததௌ- கொடுத்தான்.

14. (ப-ரை) தஸ்மிந்- அந்த, மஹி சட்க்ரம்- பெரிய யுத்தத்தில், ஶதவிக்ஷதாந்- காய முள்ளவர்களாயும், வெட்டப்பட்டவர்களாயும், ராத்ரௌ- இரவில், ப்ரஸுப்தாந்- படுத்திருக்கொண்டிருக்கிற, பூஷாந்- மணிதர்களே, தரஸா- வேகத்தோடு, அஸா- அடையா, ராக்ஸா:- அஸுரர்கள், த்ரநி- அடித்தார்கள்

15. (ப-ரை) த்ர- அந்த இடத்தில், ததா- அந்த ராத்திரில், மஹாபாஹு:- பெரிய தோள்வலியுள்ளவரான, த்ரத: ராஜா- தசரத மஹாராஜன், மஹ யுத- பெரிய யுத்தத்தை, அக்ரௌ- செய்தார், அஸுரீச்- அஸுரர்களாலும், சக்ரீ:- ஆயுதங்களினால், சகலீகூத: ச- துணுக்குத்துணுக்காகவும் செய்யப்பட்டார்.

13. (பொ-ரை) அந்த ஸமயத்தில், சம்பரனென்கிற மஹா மாயையான அந்த அஸுரன் தேவர்களையெல்லாம் விரட்டி டட்டிவிட்டு, இரதரனுடன் சண்டை செய்துகொண்டிருந்தான்.

14. (பொ-ரை) அந்த பெரிய யுத்தத்தில், பலர் யுத்தம்செய்து பாணங்களினால் காயப்படுத்தப்பட்டும், சத்தி முதலியவைகளால் வெட்டப்பட்டும், த்ரமத்தினால் ராத்திரி தூங்குகின்றவர்களுமான ஜனங்களை அஸுரர்கள் வேகமாகவாகு அடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

15. (பொ-ரை) அந்த இடத்தில், அதே ராத்திரியில் மஹா பாக்ரமசாலியான, தசரத மஹாராஜன் அஸுரர்களோடு பெருந்த யுத்தமும் செய்து அவர்களாலும் அநேக அஸ்தர்களினால் துண்டு துண்டாகுமபடி அடியா பட்டார்.

अपवाह्य त्वया देवि मह्यमानघचेतनः ।

तत्रापि विक्षतः शस्त्रैः पतिस्ते गश्तिस्त्वया ॥ 16 ॥

तुष्टेन तेन दत्तो ते द्वौ वरौ शुभदग्निं ॥ 17 ॥

स त्वयोक्तः पतिर्देवि यदेच्छेयं तदा वरौ ।

गृहीयामिनि तनेन तयैव्युक्तं महान्मना ॥ 18 ॥

16. (ப-ஸ) 'ஹே தேவி! நமச்சென:- மூர்ச்சையடைந்த, த் பதி:- உன்னுடைய பரித்தாவானவரீ, த்வா- உன்னால், சஹ்ரமாத்- யுத்தத்திலிருந்து, அபவாஹ்- வேறிடம் கொண்டுபோகப்பட்டு, ரக்சித:- காப்பாற்றப்பட்டார், தவாபி- அந்த இடத்திலேயு, ஶஸ்த்ர:- ஆயுதங்களினால், விக்ஷத:- (மந்) காயப்படுத்தப்பட்டவராய்க்கொண்டு, த்வா- உன்னால், ரக்சித:- பாக்கப்பட்டார்.

17. (ப-ஸ) 'ஹே சும்பத:- பாப்பதற்கு மங்களகாமானவனே! துஸ்தே- ஸந்தோஷப்பட்ட நக்கர, தன்- அந்த உன்னுடைய பரித்தானினால், த்- உனக்கு, த்ரீ வரௌ- இரண்டு வரங்கள், த்ரீ- கொடுக்கப்பட்டார்கள்.

18. (ப-ஸ) 'ஹே தேவி! யதா- எப்பொழுது, இச்சேய்- ஆசைப்படுவேனோ, ததா- அப்பொழுது, வரௌ- வரங்கள், சூஹீயா- பெற்றுக்கொள்வேன், இதி- எனது, ச: பதி:- அந்த பரித்தாவானவரீ, த்வா- உன்னால், உக:- சொல்லப்பட்டார், தன் மஹ்மனா- அந்த மஹாநபாவயாலும், தத் ததா- அது அப்படியே, இதி- என்று, உக:- சொல்லப்பட்டது.

16. (பா-ஸ) 'தேவி! இவ்விதம் அஸூயர்களினால் அடிபட்டு மூர்ச்சையடைந்தான் உன் பரித்தாவின் கீழ்மையையாத்து அந்தப்போர்க்களத்திலிருந்து, கீழே ஸாரத்யம் செய்து தீதையுடைய கீழ்க்கொண்டுபோய் வேறிடம் சென்று, சீதோபசாரங்களைச் செய்து உன் பரித்தாவை மூர்ச்சையை நிக்கவும், அந்த இடத்திலும் அஸூயர்கள் ஓடிவந்து மறுபடியுத்தடுக்கொண்டிபோய் உன் பரித்தாவை ரக்சிக்காய் அல்லவா!

17. (பா-ஸ) 'மெய்யழக! அச்சமயம் மிகவும் ஸந்தோஷிக்கொண்டு, உன்னுடைய பரித்தா உனக்கு இரண்டு வரங்களைக் கொடுக்கான்றோ!

18. (பா-ஸ) 'ஹே தேவி! அந்த இரண்டு வரங்களையும், எனக்கு இஷ்டமானபொழுது பெற்றுக்கொள்ளுகிறேனென்று, நீ பரித்தாவைப்பார்க்குச் சொல்லவே, அம்மஹாநபாவரும் அப்படியே ஆகிவிடுமென்று நினைத்தார்.

अनभिज्ञा ह्यहं देवि त्वयैव कथिता पुरा ।

कथैषा तव तु खेहान्मनसा धार्यते मया ॥ 19

गमाभिषेकसंभारान्निगूढं विनिवर्तय ।

नौ वरौ याच भर्तारं भरतस्याभिषेचनम् ॥

प्रवाजनं च गमस्य त्वं वर्षाणि चतुर्दश ॥ 20

चतुर्दश हि वर्षाणि गमे प्रवाजिने वनम् ।

प्रजाभावगतस्नेहः स्थिरः पुत्रो भविष्यति ॥ 21

19. (ப-ரை) 'ஹே தேவி! அஹ- நான், அநபிஜ்ஞா- (இவ்விஷயம்) தெரியாத வளன்றோ, எஃ கதா- இந்த கதை, புரா- முன்னொருகாலத்தில், த்வயேவ- உன்னுடைய, கதிரா- சொல்லப்பட்டது, மயா- நு-என்னால், தவ க்ஹாந- உன்னிடத்தில் ஸ்நேஹத்தினால், மனசா- மனதினால், ஧ார்யதே- தரிக்கப்படுகிறது.

20. (ப-ரை) தவ- நீ, நிஹ- பித்தாவை பலாத்காரம் செய்து, ராமாபிஷேகம் பாரா- ராமபட்டாபிஷேகம் ஸாமக்ரியினிநந்தா, விநிவர்தய- திருப்பிரிவி, மரமச்ய- பாத னுடைய, அபிஷேகம்- பட்டாபிஷேகத்தையும், சதுர்தச- வர்ஷாணி- பத்தினால் வருஷங்கள், ராமச்ய- ராமனுடைய, ப்ரவாஜந- காட்டிற்குக் குடித்துவந்தது, தौ வரौ- உம் இரண்டு வரங்களாக, ம்ர்தாரி- பித்தாவை, யாச- கேள்.

21. (ப-ரை) ரம- ராமன், சதுர்தச வர்ஷாணி- பத்தினால் வருஷங்கள், வநம்- வனத்தைக்குறித்து, ப்ரவாஜிந- (மதி) குடிக்கப்பட்டவனின், புத்ர:- (உன்னுடைய) புத்திரன், ப்ரஜாபாவகத்ஸ்நஹ:- ப்ரஜைகளின் மனதை அடைந்த ஸ்நேக முள்ளாவாகவும், ஸ்திர:- அசைக்கமுடியாதவனாகவும், ம்விப்யதி- ஆய்வினான்.

19. (பொ-ரை) 'ஹே! இதை விஷயம் எனக்குத் தெரியாது ஆகிலும், முன்னொருகாலம் இந்தக்கதையை நீயே என்னிடம் சொல்லியிருக்காய் உன்னிடத்தில் எனக்கு இருக்கிற அன்பினால், மறக்காமல் மனதில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

20. (பொ-ரை) நீ உன்னுடைய பித்தாவை கட்டாயப்படுத்தி, ராமபட்டாபிஷேகத்தை நிறுத்தும்படி செய்து முன் கொடுத்திருந்த ஆந்த இரண்டு வரங்களில், பாதனுக்கு ராஜ்யம் பட்டாபிஷேகம் செய்வது ஒருவரமென்றும், பத்தினால் வருஷங்கள் ராமனை காட்டிற்குக் குடித்துவந்த மற்றொரு வரமென்றும் கீர்ப்படுத்தித் துக்கேள்.

21. (பொ-ரை) பத்தினால் வருஷங்கள், ராமனை காட்டிற்குக் குடித்திவிட்டால், உன்னிடமிருமினிடம் ப்ரஜைகளுக்கு அதிகமான அன்பும் உண்டாகவுமே ராஜ்யத்தில் நிலைத்துவிடுவான்.

கோபாஹாரம் ப்ரவீஷ்யாஹ் க்ருத்வேவாஸ்வபந்: முந் ।

செவ்நவந்தஹிதாயா த்வம் ப்ரமௌ மலினவாமினி ॥ 22 ॥

மா ப்ரமௌ ப்ரவீஷ்யாஹ் மா சௌமபிமாஸ்யா: ।

மதந்நி சாபி த்ந் த்ரவ்யா ஜகத்யா சோகலாலஸா ॥ 23 ॥

தயிதா த்வம் சதா ப்ரதூரத்ர மௌ நாமித்ர சங்கய:

தவ்நுத்ர ம் மஹாஜா விசேதபி ஹதாஸநம் ॥ 24 ॥

22. (பா-ஸா) த்ந் அ-வபந்: முந்- கெகயாஜன் புகுத்தியே' த்வம்' ஐ, அவ- இப்பொழுது, கோபாஹார- கெகயா அநாயை, ப்ரவீஷ்ய- ப்ரவேசிக்கது, க்ருத்வ- கோபித்துக்கொண்டவன் போல், மலினவாமினி- அழுதுவஸ்துத்தை உடுத்திக்கொண்டு, அனந்தஹிதாயா- துணி முதலானவைகளை மிகுந்தவாசனத்தில், ப்ரமௌ- வெந்ரும்தையில், சேவ- படுத்துக்கொள்.

23. (பா-ஸா) த்ந்- அந்த அபாஸை, த்ரவ்யா- பார்த்து, ஜகத்யா- தையில், சோகலாலஸா- துக்கத்தினால் கடியவனாக, மதந்நி சாபி- அழுதுகொண்டும், என- அவரை, மாம்ஸ் ப்ரவீஷ்யாஹ்- கனாநெனிகதாம் பார்த்து, என்- அபாஸை, மா- அபிமாஸ்யா- முகம் கொடுத்த பார்த்து.

24. (பா-ஸா) த்வம், சதா- எப்பொழுதும், ப்ரதூரத்ர- பித்தாவுக்கு, தயிதா- ப்ரியமானவன், அவ- இந்த விஷயத்தில், மௌ- எனக்கு, சங்கய- ஸந்தேஹம், நாமித்ர- இல்லை, ச- மஹாஜா- அந்த மஹாஜா, தவ்நுத்ர- உவந்தாக, ஹதாஸநம்- அபிநயையும, விசேத்- ப்ர

22. (பா-ஸா) கெகயாஜன் புகுத்தியே' த்ந் இப்பொழுது, கோபமுண்டவன் போல், ஸ்திரீகள் கோபம் வந்தால் வரிககசகடிய இடமான கோப அமைப்பில் போய் அழுது வஸ்துத்ரம் தடுத்து, படுக்கை முதலானவைகளில் எல்லாம் வெந்ரும்தையில் படுத்துக்கொள்.

23. (பா-ஸா) அந்த ஸமயம், உண்ணப்பார்க்க மஹாஜா வந்தால், அவரை கண்ணெடுத்தும் பார்த்துக்கொண்டும், முகம்கொடுத்தும் பசுத்தவண்டாம், வெந்ரும்தையில் படுத்துக்கொண்டு, துக்கத்தினால் வருந்திக்கொண்டு, அவரைப் பார்த்து அழுதுகொண்டேயிரு.

24. (பா-ஸா) த்ந் பித்தாவுக்கு எக்காலத்திலும் ப்ரியமானவன். அந்த மஹாஜா உன்னுடைய பித்திகதா, எந்தென்ற நெருப்பிலும் குதிப்பார். இவ்விஷயத்தில் எனக்கு ஸந்தேஹமில்லை.

न त्वां क्रोधयितुं शक्तो न क्रुद्धां प्रत्युदीक्षितुम् ।
तव प्रियार्थं राजा हि प्राणानपि परित्यजेत् ॥ 25 ॥

न ह्यतिक्रामितुं शक्तस्तव वाक्यं मही पतिः ।
मन्दस्वभावे बुध्यस्व सौभाग्यबलमात्मनः ॥ 26 ॥

मणिमुक्तं सुवर्णानि रत्नानि विविधानि च ।
दद्याद्दशरथो राजा मा मम तेषु मनः कृथाः ॥ 27 ॥

25. (ப-ரை) ராஜா- அரசன், த்वा- உன்னை, क्रोधयितुं- கோபமுள்ளவனாகா செய்வதற்கும், न शक्तः- சக்தியற்றவர், क्रुद्धा-கோபித்துக்கொண்ட உன்னை, प्रत्युदीक्षितुम्- பார்ப்பதற்கும், (न शक्तः- சக்தியற்றவர்), तव- உன்னுடைய, प्रियार्थ- பிரியக் கிற்காக, प्राणान् अपि- ப்ராணன்களையும், परित्यजेत् हि- விட்டுவிடுவான்'.

26. (ப-ரை) मन्दस्वभावे- சோம்பலுள்ள ஸ்வபாவமுள்ளவனே! महीपतिः- அரசன், तव- உன்னுடைய, वाक्य- வார்த்தையை, अतिक्रामितुं- மீறி நடப்பதற்கு, न शक्तः हि- சக்தியில்லாதவரன்றோ! आत्मनः- உன்னுடைய, सौभाग्यबलं- அழகின் வலிமையை, बुध्यस्व- அறிந்துகொள்.

27. (ப-ரை) दशरथः राजा- தசரத மஹாராஜன், मणिमुक्तं- ரத்தினங்களையும், मुத்துङ्कङ्कङ्कையும், सुवर्णानि- ஸொர்ணங்களையும், विविधानि- நானுவிதங்களான, रत्नानि च- உயர்ந்த வஸ்துக்களையும், दद्यात्- கொடுப்பார், तेषु- அவைகளில், मनः- மனதை, मा मम कृथाः- வைக்காதே,

25. (பொ-ரை) மஹாராஜா, உனக்குக் கோபத்தை உண்டாக்கவும் துணிய மாட்டார். கோபித்துக்கொண்ட உன் முகத்தைப் பார்ப்பதற்கும் பொருக்கமாட்டார், உன்னுடைய பிரியத்திற்காக தன் ப்ராணன்களையும் விட்டுவிடுவார்.

26. (பொ-ரை) மெதுவான ஸ்வபாவமுள்ளவனே! அரசன் உன்னுடைய வார்த்தையை மீறி நடப்பதற்கு முடியாது, அப்படியன்றோ உன்னுடைய அழகில் பலமிருக்கிறது. அதை நன்றாய் தெரிந்துகொள்.

27. (பொ-ரை) ரத்தினங்களையும், முத்துக்களையும், தங்க நாணயங்களையும், நானுவிதங்களான நிறந்த வஸ்துக்களையும், தசரத மஹாராஜர் உனக்குக்கொடுப்பார். அவைகளில் கொஞ்சமேனும் மனதை வைக்காதே.

யौ तौ दैवामुरे युद्धे वरौ दशरथोऽददात् ।
तौ स्मर्य महाभागे सोऽर्थो मा त्वामतिक्रमेत् ॥ 28 ॥

यदा तु ते वरं दद्यात्स्वय मुत्थाप्य राघवः ।
व्यवस्थाप्य महाराजं त्वमिमं वृणुया वरम् ॥ 29 ॥

रामं प्रवाजयारण्ये नव वर्षाणि पञ्च च ।
भरतः क्रियतां राजा पृथिव्याः पार्थिवर्षभः ॥ 30 ॥

28. (ப-ஹ) 'ஹே மஹாபா- கல் அந்ருஷ்ட முடையவனே! ட்ஷரத:- தசரதமஹா பாஜன், டேவாமுர- டேவாஸுர ஸம்பந்தமான, யுத்த- யுத்தத்தில், யौ தौ- யாதோரு, வரौ- வரங்களை, அடதாத்- கொடுத்தாரோ. தौ- அவைகளை, ஸ்மரய- ஞாபகப்படுத்து, ச: அர்த:- அர்த்த பலமான த, த்வா- உன்னை, மா அனிக்ரமேத்- தாண்டமாட்டாது.

29-30. (ப-ஹ) ராபவ:- தசரத மஹாபாஜன், யதா து- எப்பொழுது, உத்யாய- (உன்னை) எழுப்பி, த- உனக்கு, வர- வாத்தை, ததாத்- கொடுப்பாரோ, (ததா- அப்பொழுது), த்வ- நீ, மஹாஜ- மஹாபாஜாவை, வ்யவஸ்தாய- ஸத்தியத்தில் கலைகிறுத்தி, இம் வர- இந்நக வாத்தை, வ்ருணா:- வரங்ககடவாய், நவ பஷ்- பத்தினுன்கு, வர்ஷாணி- வருஷங்களை, ராம- ராமனை, அரணய- வனத்தில், ப்ரவாஜய-வளிக்குமபடி நீ செய்யவேணும், பார்थிவ்ஷம்:-ராஜ ச்ரேஷ்டனை, ஸரத:- பாதன், ப்ரதீவ்யா:- புரிக்கு, ராஜா- அரசனாக, க்ரியதா- செய்யப்பட -நிச.

28. (பொ-ஹ) மஹா பாக்கியமுடையவனே! அந்ந தேவாஸுர யுத்தக் கில், அரதன் உனக்கு இரவாடு வான்களைக் கொடுத்தாரன்றோ! அவைகளை இப் பொழுது கொடுக்குமபடி ஞாபகப்படுத்து. உனக்கு இஷ்டமானபடி பதனனுக்குப் பட ரபிஷேகமும, ராமன் காட்டுக்குப்போவதும், தடையில்லாமல் நடந்துவிடும்.

29-30. (பொ-ஹ) எப்பொழுது மஹாபாஜா, உன்னையெழுப்பி, உனக்கு வரன்கொடுப்பாரோ அப்பொழுது, அவரை நீ ராதங்களினால் (ஆணைகளினால்) ஸத் தியம் தவராமல் கட்டுப்படுத்தி, பத்தினுன்கு வருஷம் ராமனை காட்டுக்குக் தூரத்தி மென்றும், ராஜச்ரேஷ்டனை பாதனுக்கு ராஜ்ய பட்டாரி டேஷகம் செய்யுமென் மம் டீகன.

चतुर्दश हि वर्षाणि रामे प्रवाजिते वनम् ।

रुष्टश्च कृतमूलश्च शेषं स्थास्यति ते सुतः ॥ 31 ॥

रामप्रवाजनं चैव देवि याचस्व तं वरम् ।

एवं मिथ्यन्ति पुत्रस्य सर्वार्थास्तव भामिनि ॥ 32 ॥

एवं प्रवाजितश्चैव रामोऽरामो भविष्यति ।

भरतश्च हनामित्रस्तव राजा भविष्यति ॥ 33 ॥

31.(ப-மை) चतुर्दश वर्षाणि- பதினான்கு வருஷங்களோ, रामे- ராமன், वने- அரண்யத்தைக் குறித்து, प्रवाजिते सति- தூரத்தப்பட்டவளவில், ते सुतः- உன்னுடைய பிள்ளையான பரதன், रुष्टश्च- ப்ராஸித்ததனையும், कृतमूलश्च- அல்லது வருத்தி அடைந்தவனாகவும், प्र- பலங்களை ஸ்வாதீனம் செய்துகொண்டு, शेषं- மீதி வருஷங்களையும், स्थास्यति- (பாஜ் யத்திலே) இருப்பான்.

32. (ப-மை) हे देवि- ஐ தேவியே! त- அந்த அரசன், रामप्रवाजनं चैव- ராமன் வனத்தில்வனிப்பதையும், वरम्- வரமாக, याचस्व- கேட்டுக்கொள், हे भामिनि- ஐ ரோஷ முள்ளவனே! एवं- இப்படியானால், तव पुत्रस्य- உன்னுடைய பிள்ளைக்கு, सर्वार्था- எல்லாப் பரையோஜனங்களும், मिथ्यन्ति- கைகூடும்.

33. (ப-மை) एवं- இவ்விதம், प्रवाजितः- காட்டுக்குக்குடித்தப்பட்ட, रामः- ராமன், अराम एवं- (ஜனங்களுக்கு) பரியமில்லாதவனாகவோ, भविष्यति- ஆய்விடுவான். तव- உன்னுடைய, भरतश्च- பரதனும், हनामित्रः- சக நண்பர், राजा- அரசராக, भविष्यति- ஆய்விடுவான்.

31. (பொ-மை) பதினான்கு வருஷம் ராமன் காட்டிற்குப் போய்விட்டால், உன்னுடைய பிள்ளையான பரதன், பாஜ்யத்தில் ப்ராஸித்ததனையும், நிலைபெற்று புலப்பலம் முதலானதுகளை ஸ்வாதீனப்படுத்திக்கொண்டு மற்ற காலமும் பாஜ்யத்திலேயே இருப்பான்.

32. (பொ-மை) ஐ தேவி! அந்த மஹாராஜனிடத்தில், ராமன் காட்டுக்குப் போவதையும், பரதனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்வதையும், வரமாக வேண்டிக் கொள். ரோஷமுள்ளவனே! இப்படிச்செய்தால், உன்னுடைய பிள்ளைக்கு ஸம்ஸ்த காரியங்களும் கைகூடும்.

33. (பொ-மை) இவ்விதம் ராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டால், அவன் இப்பொழுதே, ஜனங்களுக்கு பரியமில்லாதவனாக ஆய்விடுவான். உன்னுடைய பிள்ளையான பரதனும், சகநண்பராக மஹாராஜனாக ஆகிவிடுவான்.

येन कालेन रामश्च वनात्प्रत्यागमिष्यति ।

तेन कालेन पुत्रस्ते कृतमूलो भविष्यति ।

संगृहीतमनुष्यश्च सुहृद्भिः सार्धमात्मवान् ॥ 34 ॥

प्राप्तकालं तु ते मन्ये राजानं वीतसाध्वसा ।

रामाभियेकसंभाराग्निगृह्य विनिवर्तय ॥ 35 ॥

अनर्थमर्थरूपेण ग्राहिता सा ततस्मया ।

हृष्टा प्रतीता कैकेयी मन्थगमिदमब्रवीत् ॥ 36 ॥

सा हि वाक्येन कुन्त्याः किशोरीवोत्थं गता ।

कैकेयी विस्मयं प्राप्ता परं परमदर्शना ॥ 37 ॥

34. (ப-ரை) யென காலென- எந்தக்காலத்தினால், ராமச்- ராமனும், வனத்- திலிருந்து, ப்ரத்யா஑மிஷ்யதி- திரும்பி வருவானே, தென காலென- அந்தக்காலத்தினால், தெ புத்ர:- உன்னுடைய புத்திரன், சங்க்ரஹீத மனுஷ்ய: ச- கைவசப்படுத்தப்பட்ட ஜனங்களையுடையவனாய், ஆத்மவான்- தீரனாய், சுஹ்ர்த்: சாஹ்- தோழர்களோடுகூட, க்ருத்மூல்:- ராஜ்யத்தில் நிலைத்தவனாக, ப்ரஹிஷ்யதி- ஆய் விடுவான்.

35. (ப-ரை) தெ- உனக்கு, ப்ராப்தகாலம்- தகுந்த காலமாக, மன்யே- என்னுடைய தோன், வீதசாஹ்வசா (சாதி)- பயமில்லாதவளாக்கக்கொண்டு, த்வ- நீ, ராஜான்- மஹாராஜாவை, நி஑்ரஹ- சீர்ப்படுத்தப்படுத்தி, ராமாபிஷேகசம்பாராத்- ராமபட்டாபிஷேக காரியத்திலிருந்து, விநிவர்தய- திருப்பி.

36-37. (ப-ரை) தத:- இதற்கு, அந்ர்த- தனக்கு அனர்த்தமான காரியத்தை, அர்த்ரூபென- அருகல்லமான காரியமாக, ப்ராஹிதா- தெரிவிக்கப்பட்டவனும், பரமர்ஷனா- அழகான காக்ஷியுள்ளவனும், சா- அப்படி ப்ரஸித்தையுமான, சா- அந்த, கைகேயி- தேகபராஜன் புத்திரியான, கைகேயி- கைகேயி தேவியானவள், குந்தியா:- கூனியினுடைய, வாக்யென- வார்த்தையினால், கிஷோரிவ- பெண்குதிரைபோல், உத்ய- துர்மர்த்தத்தை, ரதா- அடைந்து, பர-அதிகமான, விஸ்மய- ஆச்சரியத்தை, ப்ராப்தா சதி- அடைந்தவளாய்க் கொண்டு, மன்யரா- கூனியைக்குறித்து, இத்- இந்த வார்த்தையை, அப்ரவீத்- சொன்னான்.

34. (பொ-ரை) பதினான்கு வருஷம் தீர்ந்து ராமன் வனத்திலிருந்து திரும்பி வருவதற்குள், உன் பிள்ளையான பாதன், ஜனங்களுக்கும் தன்னிடத்தில் ப்ரதிபுண்டாகும்படிச்செய்தும் தோழர்களோடும் கூட ராஜ்யத்தில் வேறு உன்னின்வனவனாகவும் ஆய்விடுவான்.

35. (பொ-ரை) உன் இஷ்டத்தை ஸாதித்துக்கொள்ளுவதற்கு இதுவே தகுந்த காலமென்று நீனைக்கிறேன். ஆகையால் நீ பயப்படாமல் மஹாராஜாவை அடக்கக்கொண்டு, ராமபட்டாபிஷேக காரியத்தை நிறுத்துமப்படி செய்.

36-37. (பொ-ரை) இதற்கு அந்த கூனியானவள், கைகேயிக்கு அனர்த்தகர

कुब्जे त्वां नाभिजानामि श्रेष्ठां श्रेष्ठाभिधायिनीम् ।

पृथिव्यामसि कुब्जानामुत्तमा बुद्धिनिश्चये ॥ 38 ॥

त्वमेव तु ममार्थेषु नित्ययुक्ता हिनैषिणी ।

नाहं समवबुद्ध्यேयं कुब्जे राज्ञिचकीर्षिणम् ॥ 39 ॥

सन्ति दुःसंस्थिताः कुब्जा वकाः परमपापिकाः ।

त्वं पद्ममिव वातेन सन्नता प्रियदर्शना ॥ 40 ॥

38. (ப-ரை) குब्ஜ- கூனியே! 'சு' மிகவும் சிறந்தவளாயும், 'சு' அபிதாயினி- உத்தமமான வார்த்தையைச் சொல்லுகிறவளுமான, 'த்வா' உன்னை, 'நாபிஜானாமி- அந்' யாதவளாக இருக்கிறேன், 'புத்திநி-சு' புத்தியினால் நிச்சயப்படுத்தும் விஷயத்தில், 'புதிவ்யா- புதியில் (இருக்கிற), 'குஜானா- கூனிகளுக்கும், 'உதமா- உயர்கவளாக, 'அ- இருக்கிறாய்.

39. (ப-ரை) த்வமேவ து- நியதவே, ம- என்னுடைய, 'அ'ய- காரியங்களில், 'நித்யயுக்தா- எப்பொழுதும் கவனமாகவே இருக்கிறாய், 'ஹிநிஷி- எனக்கு ஹிதக்' தையே விரும்புகிறாய், 'குஜ- கூனியே, 'அ- நான், 'ராஜ- அரசன், 'சுகீர்ஷி- செய்யப்' போகிற காரியத்தை, 'ந' மமவபு-சு- தெரிந்துகொள்ளாமல் பொய்ச்சிட்டுடன்.

40. (ப-ரை) து: சந்திதா:- விதாசமான சரித்தின் அமைப்புடையவர்களாயும், 'வகா:- கோணுள்ளவர்களாயும், 'பரமபாபிகா:- மிகவுடையபழன்' வர்களான, 'குஜா:- கூனிகள், 'சந்தி- உலகத்தில் இருக்கின்றார்கள், 'வாத- காற்றினால், 'மந-வணங்கியிரு' கிற, 'பதம- தாமரை புஷ்பம்போல், ('வாத- வாயினால்), 'மந- வளங்கப்பட்ட, 'த்வ- நீ, 'பிரதர்சனா- பரியமான பார்வையுடையவளாக இருக்கிறாய்.

மானகாரியத்தையே அதுகூலமான காரியமென்று போதிப்பீர்க. அந்த அடிகள், கேசயராஜன் புத்தியான கைகேயியும், அதை அப்படி பெயர்ந்து தெரிந்துகொண்டு, கூனியின் வார்த்தையினால் துஷ்டமான பெண்குதிரை போல் தர்மார்ந்தத்தில் புத்தி செலுத்தி, மிகவும் ஆச்சரியத்துடன் கூனியைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தைகொண்டான்.

38. (பொ-ரை) கூனியே! நீ மிகவும் உத்தமமானவன், உத்தமமான வார்த்தைகளும் சொல்லக்கூடியவன். இதுவரையில் உன்னை நான் இப்படிப்பட்டவளாகத் தெரிந்துகொள்ளாமல் இருந்துவிட்டேன். ஒரு காரியத்தை புத்தியினால் நிச்சயி' கும் விஷயத்தில், உலகத்திலே இருக்கிற கூனிகளோட்காட்டிலும், நீயே மிகவும் மேலா' வவளென்று நினைக்கிறேன்.

39. (பொ-ரை) கூனி! நியதவே, என்னுடைய காரியத்தில் எப்பொழுதும் பொருப்புள்ளவளாகவே யிருக்கிறாய். எனக்கு ஹிதக்கையும் கொருகிறாய். நீ சொல்லாமல் போனால் அரசன் செய்யப்போகின்ற ராமபட்டாரி விஷயத்தைத் தெரி' யது கொள்ளாமலே இருந்து விடுவேன்.

40. (பொ-ரை) உலகத்தில் எத்தனை யோ கூனிகள் விதாசமான சரித' ஸன்

उम्नेऽभिनिविष्टं वै यावत्स्कन्धात्समुन्नतम् ।

अधस्ताच्चोदरं शातं मुनाभमिव लज्जितम् . || 41 ||

परिपूर्णं तु जघनं मुनीनो च पयोधरौ ।

विमलेन्दुममं वक्रमहो राजमि मन्थरे || 42 ||

जघनं तव निर्धुष्टं रशनादामशोभितम् ।

जड्धे भृशमुपन्यम्ने पादौ चाप्यायतावुभौ || 43 ||

41. (ப-ஸை) தெ உர:- உன்னுடைய மாப்பானது, அபிநிவிஷ்ட- பொருமையுள்ள தாய்க்கொண்டு, யாவத்க்ந்நா- கோள்வையில், மசுந்நம- உயர்ந்திருக்கிறது, அஸ்தாந்- மார்பின்கீழ், முநாப- அழகான கொப்பிரைநெடிய, உதர்- வயிரானது, லஜிதம்- இவ்- வெட்கப்பட்டது போல், ஜாத- இளைத்திருக்கிறது.

42. (ப-ஸை) மந்நர- மந்தகாரியை' ஜகந்- உன்னுடைய இந்நிப்பின் முன்புறமானது, பரிபூர்ண- விசாலமாயிருக்கிறது, பयोधरौ- ஸ்தனங்களும், முநீநோ- மிகவும் பெருத்திருக்கிறார்கள், வக்- உன் முகமானது, விமலேन्दுமம்- சிம்லமான சந்திரனுக் கொப்பானது, அஹோ- ஆசர்யம், ராஜமி- நான் ஒரு பாகாசுக்காய்.

43. (ப-ஸை) தவ- உன்னுடைய, ஜகந்- இந்நிப்பானது, ரஸநாடாமஸோபிதம்- ஸூட்டியானாத்தினால் விளங்கியது, நிர்ஹுஸ்டம்- ஸூட்டியானாத்தின் கப்பிருக்கிற சலங்கைகளின் சப்தத்தினால் லபடியிருக்கிறது, ஜட்ஹே- முடிங்கால்கள், ப்ரஸா- மிகவும், உபந்யஸ்தே- நல்ல அமைப்பிலுள்ளவைகள், உமோ- இரண்டு, பாடோ- (அபி) கால்களும், அயவோ- நீண்டிருக்கிறார்கள்.

விசேஷ முழுமையானவர்களாய், சென்னுள்ளவர்களாயும், மிகவும் பாபமான பார்வையுடையவர்களாயிருக்கிறார்கள். காற்றினால் விரைக்கப்பட்ட தாமரைபூம்போல் வாயுவினால் விரைக்கிறதற்கு நிகர்த்தவர மிகவுடையவரான பார்வையுடையவராயிருக்கிறார்.

41. (பொ-ஸை) உன்னுடைய மாப்பி கோண்டன் தண்டையிடுவதுபோல் உயர்ந்திருக்கிறது. மார்பின் கீழ் அழகான கொப்பிரையுடைய உன் வயிரானது, உயர்ந்த மனாசைநாடு வெட்கப்பட்டதுபோல், கருநாக இருக்கிறது. (உன்னிடங் கீழிருக்கிறது.)

42. (பொ-ஸை) மந்தகை! உன்னுடைய இந்நிப்பின் முன்புறமானது மிகவும் விஸ்தரிதமானாயிருக்கிறது. ஸ்தனங்களினாலும் பெருத்திருக்கிறார்கள். முகமும் களங்கமற்ற சந்திரனுக்கு அமானமாயிருக்கிறது. என்ன ஆசர்யம்! பொருடும் அழகாக விளங்குகிறது.

43. (பொ-ஸை) உன்னுடைய இந்நிப்பு ஸூட்டியானம் அணிந்து, அதன் சலங்கைகளினால் கலகலவென்று சப்தித்துக்கொண்டிருக்கிறது. முடிங்கால்கள் இரண்டின் மிகவும் அழகாயிருக்கின்றன. இரண்டு கால்களும் நீக்கமாயிருக்கின்றன.

त्वमायताभ्यां सक्थिभ्यां मन्थरे क्षौमवासिनी ।

अग्रतो मम गच्छन्ती राजहंसीव राजसे ॥ 44 ॥

आसन्याः शम्बरे मायाः सहस्रमसुराधिपे ।

सर्वास्त्वपि निविष्टास्ता भूयश्चान्याः सहस्रशः ॥ 45 ॥

तवेदं स्थगु यद्दीर्घं रथघोणमिवायतम् ।

मतयः क्षत्रविद्याश्च मायाश्चात्र वसन्ति ते ॥ 46 ॥

44. (ப-ரை) மந்நரே! த்வ- ி, க்ஷௌவாஸினி- வெண்பட்டு உடுத் திக்கொண்டும், அயதாப்யா- நீண்டிருக்கிற, சக்திப்யா- துடைகளோடு, மம- என்னுடைய அஃத:- முன்னால், கச்சந்தி சதி- நடந்துகொண்டு, ராஜஹ்ஸி இவ- அன்னப்பேடுபோல், ராஜசே- விளங்குகிறாய்.

45. (ப-ரை) அஸுராதிப- அஸுரர்களுக்கு அரசனான, சம்வர- சம்பராஸுர னிடத்தில், சஹ்ஸ- ஆயிரக்கணக்கான, யா: மாயா:- எந்த மாயைகள், அஸந்- இருந்தது களோ, தா: சர்வா:- அவைகளெல்லாமும், பூய:- மறுபடியும், சஹ்ஸச:- ஆயிரக்கணக்கான அந்யா:- லோகத்திலுள்ள மாயைகளும், த்வயி- உன்னிடத்தில், நிவிஸ்தா:- குடி கொண்டிருக்க

46. (ப-ரை) ரதஃஸிவ- சக்கரத்தின் நடுபாகம்போல், அயத்- விசாலமாயும், டீர்த்- நீண்டுமிருக்கிற, தவ- என்னுடைய, யந்- யாதொரு, இத்- இந்த, சத்ய- முரடானது (இருக்கிறதோ), த- என்னுடைய, அவ- இந்த முரடில், மதய:- புத்திகளும், க்ஷத்ரவியா:- ராஜதீதிகளும், மாயா- அநேக மாயைகளும், வஸந்தி- குடி கொண்டிருக்கிற துகள்.

44. (பொ-ரை) ஹே மந்தரே! ி வெண்பட்டு தரித்து, நீண்டதுடைகள டன் என்முன்னால் போகிறபொழுது, அன்னப்பேடுபோல் விளங்குகிறாய்.

45. (பொ-ரை) அஸுரர்களுக்கு அரசனாகிய, சம்பராஸுரனிடத்தில் இருந்த ஆயிரக்கணக்கான மாயைகளும், அவைகள் தவிர, இன்னும் அநேகமான லோகத்திலுள்ள மாயைகளெல்லாம் உன் ஒருவனிடத்திலேயே குடி கொண்டிருக்கிற துகள்.

46. (பொ-ரை) உன்னுடைய மார்பில், தேர்ச்சக்கரத்தின் கும்பக்கட்டை போல் விசாலமாயும், நீண்டுமிருக்கிற இந்த கூனில் புத்திகளும், ராஜதீதிகளும் அநேக மாயைகளும் குடி கொண்டிருக்கிற துகள்.

அत्र ते प्रतिमोक्ष्यामि मालां कुञ्जे हिग्नमयीम् ।

அமிஷித்வெ ஷ் பக்னெ கவெ ஷ் வந் கநெ ॥ 47 ॥

जान्येन च मुञ्च्येन मुनिष्ठमेन मन्थरे ।

லவ்யாநா ஷ் ப்ரநீதா ஷ் லேபயித்யாமி நெ ம்நு ॥ 48 ॥

मुखे च तिलकं चित्रं जातरूपमयं शुभम् ।

காஸ்யித்யாமி நெ குஜெ ஸுபாந்யாபரணானி ஷ் ॥ 49 ॥

47. (ப-ஐ) குஜ- கூனியே' பக்ன- பாகன், அமிஷித்வெ- அபிஷேகம் செய்யப் பட்டவளவில், ராவெ ஷ்- பாடலும், வந் கநெ மதி- வனத்தையடைந்தவளவில், நெ- உன்னுடைய, அத்- அந்த கூனில், ஹிமயி- ஸ்வர்ணமயமான, மாலா- மாலையை, ப்ரதிமோக்ஷ்யாமி- போடப்போகிறேன்.

48. (ப-ஐ) ம்ந்ர- கூனியே' (அ-கான்), லவ்யாநா ஷ்- அடையப்பட்ட இஷ்டமிடத்தையடையவளாய், ப்ரநீதா ஷ் மநீ- ஸகோகாஷ்முமுடையவளாய்க்கொண்டு, ஜான்யெ- நல்ல ஜாதியிலானாடான, முஞ்நெ- நல்ல வர்ணமுமுடைய, முனிஸ்த்மெ- நல்ல ஸாஸ்திரங்கள் போடப்பட்டிருக்கிறாள் என்றவாறு, நெ- உன்னுடைய, ம்நு- இரத்தக்கோணலை, லேபயித்யாமி- அலங்காரம் செய்வதென்றேன்.

49. (ப-ஐ) குஜ- கூனியே' நெ- உன்னுடைய, முக்ஷெ- முகத்திலும். சித்ர- விசேஷமாயுடைய, ஜாதரூபமய- ஸ்வர்ணமயமான, ஸுபம்- அழகான, திலக- திலகத்தையும், ஸுபாநி- அழகான, அபரணானி ஷ்- மற்ற அபரணங்களையும், காஸ்யித்யாமி- செய்விக்கப் போகிறேன்.

47. (பா-ஐ) நே கூனியே' கமமுடைய எண்ணப்பட்டுப் பாதலுக்கும் பட்டாபிஷேகம் நடந்து, பாடலும் காட்டிப் பூப்போனாநிறகு, உன்னுடைய இரத்தகூனில் ஸ்வர்ணமயமான மாலையைப் போடப்போகிறேன்.

48. (பா-ஐ) மந்திரே' என்னுடைய எண்ணம் திறைவேற்றினால் நிறகு, பாமஸந்திகாஷத்தினால் மிகவும் உயர்ந்ததாய் நல்ல வர்ணமுடைய தங்க ஸரிகை போட்ட கந்தகத்தினால் உன்னுடைய இரத்தகோணலை அலங்காரம் செய்யப்போகிறேன்.

49. (பா-ஐ) கூனியே' உன்னுடைய முகத்திற்கு ஸ்வர்ணங்காளச் செய்து நாலுநிகரத்தனங்களினுடைய விசேஷமாய் அழகானதுமான திலகத்தையும் செய்விக்கிறேன். இதுதவிர மற்ற அழகான அபரணங்களையும் செய்விக்கப்போகிறேன்.

परिधाय शुभे वस्त्रे देवतेव चरिष्यसि ॥ 50 ॥

चन्द्रमाह्वयमानेन मुखेनाप्रतिमानना ।
गमिष्यसि गतिं मुख्यां गर्वयन्ती द्विषज्जनम् ॥ 51 ॥

तवापि कुब्जाः कुब्जायाः सर्वाभरणभूषिताः ।
पादौ परिचरिष्यन्ति यथैव त्वं सदा मम ॥ 52 ॥

50. (ப-ரை) சூழை வஸ்திரம் அழகான வஸ்திரங்களை, பரிதாய- அணிந்துகொண்டு, தேவதா- தேவஸ்திரிபோல், சரிஷ்யசி- உலாவப்போகிறது.

51. (ப-ரை) சந்திரனை, ஆஹ்வயமானே- சண்டைக்கு அழைப்பதுபோல, முகம், முகம்- முகத்தினால், அபரிமானனா- ஸமானமில்லாத முகமுள்ளவனாய், த்விஷஜனம்- (என்னுடைய) சத்ரு ஜனத்தைக்குறித்து, கர்வயந்தி- கர்வப்பட்டுக்கொண்டு, முக்யா- உயர்ந்ததான, கதி- நடையை, கமிஷ்யசி- செய்யப்போகிறது.

52. (ப-ரை) தவ- நீ, யதேவ- எப்படி, மம- எனக்கு, சதா- எப்போதும், (பணியிடை செய்கிறபோது), (ததா- அப்படி), குஜா:- கூனிகளெல்லாம், சர்வா- அனைத்து, அபரண- அபரணங்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்டுக்கொண்டு, குஜாயா:- கூனியான, தவ அபி- உன்னுடையபு, பாடௌ- பாதுகளை, பரிவரிஷ்யந்தி- பணியிடை செய்யப்போகிறார்கள்.

50. (பொ-ரை) அழகான வஸ்திரங்களையும் தரித்துக்கொண்டு நீ தேவஸ்திரிபோல் உலாவப்போகிறது.

51. (பொ-ரை) சந்திரனை சண்டைக்கு அழைப்பதுபோல் அழகான முகத்துடன், என்னுடைய விரோதிகளான சக்கனத்திகள் முன்னால் அதிக கர்வங்கொண்டு அழகான நடையுடன் ஸஞ்சரிக்கப்போகிறது.

52. (பொ-ரை) நீ எனக்கு எப்போதும் பணியிடை செய்வதுபோல், நம் நகரத்திலுள்ள கூனிகளெல்லாரும் ஸர்வாபரணங்களையும்ணிந்துகொண்டு கூனியான உன்னுடைய பாதுகளுக்கு பணியிடை செய்யப்போகிறார்கள்.

इति प्रशम्यमाना सा कैकेयीमिदमब्रवीत् ।

शयानां शयने शुभ्रे वेद्यामग्निशिखामिव ॥ 53 ॥

गतोदके सेतुबन्धो न कल्याणि विधीयते ।

उत्तिष्ठ कुरु कल्याणि राजानमनुदर्शय ॥ 54 ॥

तथा प्रोत्साहिता देवी गत्वा मन्थरया सह ।

क्रोधाभारं विशालाक्षी सौभाग्यमदग्विता ॥ 55 ॥

अनेकशतमाहसं मुक्ताहारं वगङ्गना ।

अवमुच्य वगर्हाणि शुभान्याभरणानि च ॥ 56 ॥

ततो हेमोपமா तत्र कुञ्जावाक्यவஞ்ஞா ।

மீவிதய மூமீ கைகேயி மந்நராமிடமவ்ரவீத் ॥ 57 ॥

53 (பா-ரை) இனி- இவ்விதம், ப்ரம்யமானா- புகழ்ப்படுகின்ற, சா- அந்த கூனி யானவள், வேதா- யாக வெதிரில், அग्னிசிவா- இவ- அக்சி ஜ்வாலையைப்போல், शुभ्रे- வெளு ப்பான, शयने- படுக்கையில், शयाना- படுத்துக்கொண்டிருக்கிற, कैकेयी- கைகேயியைக் குறித்து, इद- இந்த வார்த்தையை, अब्रवीत्- சொன்னாள்.

54. (பா-ரை) 'ஹ கல்யாணி- மங்கள முள்ளவனே! ரதோதக்- ப்ரவாஹம் போனவிட த்தில், सेतुबन्धः- ஆணைக்கட்டுவது, न विधीयते- செய்யப்படுகிறதில்லை, कल्याणि- மங்கள முள்ளவனே' उत्तिष्ठ- எழுந்திடு, कुरु- (என் சொன்னபடி) செய்ப்பக்கடவாய், राजान- அரசன், अनुदर्शय- எதிர்பார்த்துகொண்டிரு.

55-56-57. (பா-ரை) तथा- அவ்விதம், प्रोत्साहिता- (கூனிநிலை) உத்ஸாஹப் படுத்துப்பட்டாள், विशालाक्षी- அகன்ற கண்களுள்ளவளான, देवी- ராஜமஹிஷியாயும்,

53. (பொ-ரை) இவ்விதம் கைகேயினால் புகழப்பட்ட கூனியானவள், யாக வேதிரில் அக்சி ஜ்வாலையைப்போல் வெளுப்பான படுக்கையில் படுத்துக்கொண்டிருக்கிற கைகேயியைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொன்னாள்.

54 (பொ-ரை) ஓ கல்யாணியே! வெள்ளம் போனபிறகு ஆணைக்கட்டுவது வாழ்க்கமில்லை. ஆகையால் எழுந்திருந்து நான் சொன்னபடி செய். மஹாராஜாவின் வாயையும் எதிர்பார்த்துகொண்டிரு.

55-56-57. (பொ-ரை) அகன்ற கண்களுள்ளவளும், ஸ்வர்ணம்போன்ற ராரமுடையவளும், உத்தம் ஸ்திரியமான கைகேயி தேவியானவள், அவ்விதம் கூனி யினால் உத்ஸாஹப்படுத்தப்பட்டு, மஹாராஜாவுக்கு தான் பொய்யும் ப்ரியமுள்ளவ

इह वा मां मृतां कुञ्जे नृपायवेदयिष्यसि ।

वनं तु राघवे प्राप्ते भरतः प्राप्स्यति क्षितिम्

॥ 58 ॥

न सुवर्णेन मे द्युथो न रत्नैर्न च भूषणैः ।

एष मे जीवितस्यानो रामो यद्यभिषिच्यते

॥ 59 ॥

வராங்னா- உத்தம ஸ்திரீயுமான, கைகேயி- கைகேயி தேவியானவள், சৌभाग्यமதர்விதா (சதோ). பெருமையுள்ளவளென்கிற மதத்தினால் கர்வங்கொண்டு, மந்நரயா सह- கூனியுடன்கூட, கோபாங்- கோப அரையை, ரதவா- அடைநது, குஜாवाक्यवशगता (சதா) கூனியின் வார்த்தைக்கு வசப்பட்டவளாய்க்கொண்டு, அநேகஸதஸாஹம்- அநேகமாயிரம்பொன் விலையுள்ள, முக்தாஹர்- முத்து மாலையையும், வராங்னி- ச்ரேஷ்டமான, ஐமானி- அழகான, அபரணானி- ஆபரணங்களையும், அவமூசு- கழற்றி எறிநது, ஹோபமா- சதா- பொன்னுக்கு ஸமானமானவளாய்க்கொண்டு, தவ- அந்த அரையில், மூமோ- கறையில் சிவிய- படுத்துக்கொண்டு, மந்நரா- கூனியைகருதித்து, ஐத- இந்த வார்த்தையை, அவரீது- சொன்னா.

58. (ப-ரை) குஜ- கூனியே! மா- என்னை, ஐ- இந்த இடத்தில், மூதா வா- மறித்துப்போனவளாகவாவது, நூபாய- அசன் பொருட்டு, அவ்விஷயி- தெரிவிக்கப் போகிறாய், நு- அல்லது, ரா஘- ராமன், வந- வனத்தை, ப்ரபு- (சதி)- அடையவளவில், மரத- பாதன், ப்ரபு- பூமியை, ப்ரபு- அடையப் போகிறான்.

59. (ப-ரை) சுவரண- ஸ்வர்ணத்தினால், ம- எனக்கு, அய- ப்ரயோஜனமும், ந ஹி- இல்லை, ரத- ரதங்களாலும், ந- ப்ரயோஜனமில்லை, மூஷை- வ- ஆபரணங்களாலும், ந- ப்ரயோஜனமில்லை, ரம- ராமன், அபிஷிச்யத் யதி- அபிஷேகம் செய்யப்படுவானேயானால், எ- இதுவே, ம- என்னுடைய, ஜீவதஸ- உயிருக்கு, அந- முடிவு.

என்கிற மதத்தினால் கர்வங்கொண்டு, கூனியின் வார்த்தைக்கு வசப்பட்டு அவளாக கூட கோபக்ருஹத்தையடைநது அநேகமாயிரம்பொன் விலையுள்ள முத்தாஹரத்தை, ரோமபவுட அதிக விலையுள்ள அழகான ஆபரணங்களையும் கழற்றி எறிந்துவிட்டு, அந்த கோபக்ருஹத்தில் தரையில் படுத்துக்கொண்டு மந்தையைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொன்னா.

58. (பொ-ரை) கூனியே! (மஹாராஜா மருகுப்பாதிசுலமாரி நுதால்) நான் இவ்விடத்திலேயே மறித்துப்போனவளாக நீ அவருக்குத்தெரிவிக்கப்போகிறாய். அல்லது, நமக்கு அதுகூலமாயிருந்தால், ராகவன் வனம் சென்று பாதன் ராஜ்யத்தை அடையப் போகிறான்.

59. (பொ-ரை) ஸ்வர்ணத்தினாலும், ரதங்களினாலும், ஆபரணங்களினாலும், எனக்கு ஒரு ப்ரயோஜனமில்லை. ராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்தால் அப்பொழுதே எனக்கு ப்ரானன் முடிவாகுளியே.

அதோ புனம்தாं மஹிபீ மஹிபிதோ வசோமிவ்யர்த்தமஹாபராக்ரமே ।

உவாக் க்ருஜா भरतस्य मातरं हितं वचो गममुपेत्य चाहितम् ॥ 60 ॥

प्रपस्यन्तं राज्यमिदं हि गयवो यदि ध्रुवं त्वं समुता च तपस्यमे ।

अतो हि कल्याणि यतस्व तनथा यथा मृतस्ते भग्नोऽभिषेयते ॥ 61 ॥

तथातिविद्धा महिषी तु कुञ्जया समाहता वागिपुर्भिर्मुहुर्मुहुः ।

निधाय हस्तौ हृदयेऽतिविम्विना शशंस कृञ्जां कुपिता पुनः पुनः ॥ 62 ॥

60. (பொ-ஸா) அயோ- (பி-பு) கு, புன:- மஹிபிதோ, க்ருஜா- கனியானவள்.

அபராக்ரமே, மஹிபி- மஹிபிதோ, भरतस्य- பரதச்யைப, मातरं- தாயானதை, वचो- (வசோ) வசோமி, (அகரேகரிசு) அகரேகரமாயும், गममुपेत्य- (கம) கமமாயும், (அகரேகரிசு) அகரேகரமாயும், अहितम्- (அக) அகமாயும், उवाच- (உவ) உவாயும், अहो- (அ) அஹமாயும், अतो- (அ) அதமாயும், हि- (ஹி) ஹிமாயும், यतस्व- (யத) யதமாயும், तनथा- (தந) தநமாயும், यथा- (யத) யதமாயும், मृतस्ते- (மர) மரமாயும், भग्नो- (ப) பகனாயும், अभिषेयते- (அ) அபிஷேயதே.

61. (பொ-ஸா) प्रपस्यन्तं- பரபச்யந்த, गयवो- (க) கயவோ, इदं- (இ) இ,

राज्य- (ரா) ராஜ்யம், त्वं- (த) த, समुता- (ச) ச, च- (ச) ச, तपस्यमे- (த) த, अतो- (அ) அ, हि- (ஹி) ஹி, कल्याणि- (க) கல்யாணி, यतस्व- (யத) யத, तनथा- (தந) தந, यथा- (யத) யத, मृतस्ते- (மர) மர, भग्नो- (ப) ப, अभिषेयते- (அ) அ, अतिविद्धा- (அ) அ, ति- (தி) தி, विम्विना- (வி) வி, शशंस- (ச) ச, कृञ्जां- (க) க, कुपिता- (கு) கு, पुनः- (பு) பு, पुनः- (பு) பு.

62. (பொ-ஸா) तथा- (த) த, कुञ्जया- (க) க, अतिविद्धा- (அ) அ, वागिपुर्भिः- (வ) வ, नात्- (ந) ந, कृञ्जां- (க) க, कुपिता- (கு) கு, पुनः- (பு) பு, पुनः- (பு) பு.

अपराधनात्, मुहुर्मुहु- (மு) மு, समाहता- (ச) ச, अतिविद्धा- (அ) அ, ति- (தி) தி, विम्विना- (வி) வி, शशंस- (ச) ச, कृञ्जां- (க) க, कुपिता- (கு) கு, पुनः- (பு) பு, पुनः- (பு) பு.

60. (பொ-ஸா) அயோ- (பி-பு) கு, புன:- மஹிபிதோ, க்ருஜா- கனியானவள்.

அபராக்ரமே, மஹிபி- மஹிபிதோ, भरतस्य- பரதச்யைப, मातरं- தாயானதை, वचो- (வசோ) வசோமி, (அகரேகரிசு) அகரேகரமாயும், गममुपेत्य- (கம) கமமாயும், (அகரேகரிசு) அகரேகரமாயும், अहितम्- (அக) அகமாயும், उवाच- (உவ) உவாயும், अहो- (அ) அஹமாயும், अतो- (அ) அ, हि- (ஹி) ஹி, कल्याणि- (க) கல்யாணி, यतस्व- (யத) யத, तनथा- (தந) தந, यथा- (யத) யத, मृतस्ते- (மர) மர, भग्नो- (ப) ப, अभिषेयते- (அ) அ, अतिविद्धा- (அ) அ, ति- (தி) தி, विम्विना- (வி) வி, शशंस- (ச) ச, कृञ्जां- (க) க, कुपिता- (கு) கு, पुनः- (பு) பு, पुनः- (பு) பு.

61. (பொ-ஸா) प्रपस्यन्तं- பரபச்யந்த, गयवो- (க) கயவோ, इदं- (இ) இ,

राज्य- (ரா) ராஜ்யம், त्वं- (த) த, समुता- (ச) ச, च- (ச) ச, तपस्यमे- (த) த, अतो- (அ) அ, हि- (ஹி) ஹி, कल्याणि- (க) கல்யாணி, यतस्व- (யத) யத, तनथा- (தந) தந, यथा- (யத) யத, मृतस्ते- (மர) மர, भग्नो- (ப) ப, अभिषेयते- (அ) அ, अतिविद्धा- (அ) அ, ति- (தி) தி, विम्विना- (வி) வி, शशंस- (ச) ச, कृञ्जां- (க) க, कुपिता- (கு) கு, पुनः- (பு) பு, पुनः- (பு) பு.

62. (பொ-ஸா) तथा- (த) த, कुञ्जया- (க) க, अतिविद्धा- (அ) அ, वागिपुर्भिः- (வ) வ, नात्- (ந) ந, कृञ्जां- (க) க, कुपिता- (கு) கு, पुनः- (பு) பு, पुनः- (பு) பு.

अपराधनात्, मुहुर्मुहु- (மு) மு, समाहता- (ச) ச, अतिविद्धा- (அ) அ, ति- (தி) தி, विम्विना- (வி) வி, शशंस- (ச) ச, कृञ्जां- (க) க, कुपिता- (கு) கு, पुनः- (பு) பு, पुनः- (பு) பு.

அதீததுக்தவா வचनं मुदार्णं निधाय सर्वाभंगानि भामिनी ।

अभंगानाम्भरणेन मेदिनीं तदाधिशिष्ये पतिवै क्लृप्तं ॥ 65 ॥

उदीर्णसंरम्भतमोवृत्तानना तथावमुक्तोत्तममाल्यभूषणा ।

नेन्द्रपत्नी विमना वसुव मा तमोवृत्ता द्यौगिव ममनारका ॥ 66 ॥

इत्यापि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

नवमः सर्गः ॥ 9 ॥

65. (பா-ஸா) அ-பிநகு, பாமினி- ரோஷமுள்ள கைகேயியானவள், முதார்ப்-
மிகவும் கொடியகாண், பதந் வचन- இந்த வார்த்தையை, உக்தவா- சொல்லிவிட்டு,
சர்வாபங்களி- எல்லா அபரணங்களையும், நிதாய- வாங்கி தலையில் வைத்து, பதிதா-கீழே
விழ்த்துக் குதறி, கிமீரிஷ- கன்னா ஸ்திரீயோல், அஸ்தரணே- (சக்னகமபரணம் முதலான)
பொருள்களால், அமரணா- மனக்காங்கமடமணிநுக்கிற, மேதினி- தலையில், ததா- அப்பொ
ழுது, அதிஷிஷ்யே- பதிந் ததா கொடுக்கிறது.

66. (பா-ஸா) உதீர்ணசம்மதமோவ்ருதானா- வ் துத்தியடைந்த கோபமாகிற இருள்
யால் மூடப்பட்ட மகிழ்வுள்ளவளாய், ததா- அவ்விதம், அவமுக்ஞோத்மமால்ய பூஷண- கழற்றப்
பட்ட மகிழ்வுமான மலர்களையும், ஆபரணங்களையும் முதலையவளும், விமனா- துக்கமுள்
எவ்வளவான, மா- அந்த, நேந்திரபத்ரி- ராஜபத்தியானவள். தமோவ்ருதா- இருட்டால் மூடப்
பட்டிருந்த, மமனாரகா- மனக்காமானமடைந்த நகைத்திரங்களையும்முடைய, த்யோ- இவ- ஆகாயம்
போல், வசுவ- அல்லா.

65. (பா-ஸா) இவ்விதம் ரோஷமுள்ளவளான கைகேயி, கூனியிடம்ப்
குதிரை கொடுத்தபகு, மிகவும் கொடியகாண் இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லி, தான்
அணிந்திருந்த எல்லா அபரணங்களையும் கழற்றி தலையில் வீசாட்டுவிட்டு, கீழே
தலையில் புறையாற்றித் துவல்கலாசுத்தியை நுத்து தூசிலாகத்தின் விழ்த்து கன்னாப்
பெண் போல் தலையில் படுத்திருக்கொடுக்கிறது.

66. (பா-ஸா) எல்லா மெல்லும் பொங்கக் கொண்டிருக்கிற கோபமாகிற
இருள் மூடிய மகிழ்வுள்ளவளாய், அவ்விதமாகொண்டிருந்த மலர்களையும் ஆபரணங்
களையும் கழற்றி எறிந்து, மிகவும் துக்கமுள்ளவளான அந்த ராஜபத்தியானவள்,
ஆளாள்மூல நகைத்திரங்களும் அஸ்தமாமடைந்த ஆகாயப் போல் காணப்பட்டாள்.

दशमः सर्गः ॥ 10 ॥

विदर्शिता यदा देवी कुञ्जया पापया भृशम् ।

तदा शेते स्म सा भूमौ दिग्भविद्धैव किन्नरी ॥ 1 ॥

निश्चित्य मनसा कृत्यं सा सम्यगिति भामिनी ।

मन्थरायै शनैः सर्वनाचक्षे विचक्षणा ॥ 2 ॥

सा दीना निश्चयं कृत्वा मन्थरावाक्यमोहिता ।

नागकन्येव निश्चय्य दीर्घमुष्णं च भामिनी ॥

मुहूर्तं चिन्तयामास मार्गमात्ममुखावहम् ॥ 3 ॥

1. (ப-ரை) 'தேவி-தேவியான கைகேயி' 'भृशम्-மிகவும், பாபயா-பாபமுள்ளவளான, குஞ்ஜயா-கூனியிலுல், யதா-எப்பொழுது, विदर्शिता-விபரிதமாக போகிக் கட்டா-டானோ, तदा-அப்பொழுது, सा-அந்த கைகேயி, दिग्भविद्धै-விஷ்ட பூசின பானாத் தால் அடிக்கப்பட்ட-, किन्नरी-இவ-கின்னர ஸ்திரீ போல், भूमौ-தரைமீல், शते-சம-பதிக் துக்கொண்டாள்.

2. (ப-ரை) 'भामिनी-மோஷமுள்ளவளுமா, विचक्षणा-கெட்ட சகாயமான, सा-அந்தக் கைகேயி, कृत्य-தான் செய்யவேண்டிய காரியமாக, मनसा-மனத்தில், निश्चय-திர்மானித்து, सर्व- (நாம் ஆலோசிக்க விஷயம்) எல்லாம், मन्थरा-மந்தரையிருக்கிறது, इति-என்று, मन्थरायै-மந்தரையின் பொருட்டு, शनैः-சுமையாக, आचक्षे-சொன்னாள்.

3. (ப-ரை) 'मन्थरावाक्यमोहिता-மந்தரையின் வார்த்தையில் மூல்கலங்கி மோஷமுள்ளவளான, सा-அந்த கைகேயி, दीना-விதனம் புள்ளவளான, चिन्तयामास-கொண்டு, निश्चय-திர்மானத்தை, कृत्वा-செய்து, नागकन्येव-நாககண்னிகை போல், दीर्घ-நீண்டதாயும், उष्ण-குடாகவும், निश्चय्य-பெருநூலை விடக்கொண்டு, आत्ममुखावह-தனக்கு ஸுருத்தகை கொடுத்ததற்கு, मार्ग-வழியை, चिन्तयामास-ஆலோசித்தாள்.

1. (பொ-ரை) 'மிகவும் துஷ்டையான கூனியானவள கைகேயியிடம் எப்பொழுது இவ்விதமான விபரித அந்தகவதனைப்படுத்தினா அப்பொழுது அந்த கைகேயி விஷ்ட பூசின பானாததால் அடிக்கப்பட்ட கின்னரஸ்திரீ போல் தரையில் படுத்துக்கொண்டாள்.

2. (பொ-ரை) 'மோஷமுள்ளவளுமா, கெட்ட சகாயமான கைகேயி, தான் செய்யவேண்டிய காரியம் இன்னதென்று மனதில் தீர்மானித்து கூனியையார்த்தம் நாம் ஆலோசித்த விஷயங்களைஎல்லாம் சொப்பவா கண்ணாடி நகிறதென்று மெய்நச சொன்னாள்.

3. (பொ-ரை) 'கூனியின் வார்த்தையிலுல், மனது கலங்கி மோஷமுள்ளவளான அந்த கைகேயி, நாம் ஆலோசித்தபடி காரியம் நடக்காமல் நடக்காமல்தொவன் று மனதில் வருத்தத்துடன் ஒருநிதமாகத் தீர்மானம் செய்து,நாககண்னிகை போல் உஷ்ணமாக நெருப்பு சீரெடுத்து தவக்கு ஸுருத்தகை உடனடிக் கூடிய உபாயத்தை ஆலோசித்தாள்.

सा मुह्यार्थकामा च तन्निगम्य मुनिश्चयम् ।

वभूव परमप्रीता मिद्धि प्राप्येव मन्थरा ॥ 4 ॥

अथ साऽमर्षिता देवी सम्यक्त्वा विनिश्चयम् ।

संविवेशाबला भूमौ निवेश्य भ्रुकुटीं मुगे ॥ 5 ॥

तन्निश्चित्राणि माल्यानि दिव्यान्याभरणानि च ।

अपविद्धानि कैकेय्या तानि भूमिं प्रपदिरे ॥ 6 ॥

4. (ப-மா) முஹ்ய (அகலேகரித்தல்) பிரிதிபுள்ளவனும், அர்காமா ச- (அகலேகரித்து) இல்லாததை வெளியிடுவானுமான, மா மன்யரா- அந்த மந்தையானவள், த முனிச்-சய- யாக அகலேகரிப்பின் நிர்மானத்தை, நிगम्य- கெட்டி, நிद्धि- பணத்தை, प्राप्येव- அடைந்தகாலமான, परमप्रीता- மிகவும் ஸந்தோஷமுள்ளவளாக, वभूव- ஆனாள்.

5. (ப-மா) அ-மர்ஷிதா- (ப-ம) 5, அமர்ஷிதா- தோபமுள்ளவளாக, தேவீ- ராஜமூலி அபயமான, மா அவலா- உதக ஸ்திரியானவள, सम्यक्- கண்டிகை, विनिश्चयम्- சீராய்க்கலை, क्त्वा- செய்து, मुगे- முகத்தில், भ्रुकुटी- பிறகு கிரிகையில், निवेश्य- ஸைக்கிள்கொடுக்க, भूमौ-கனையான, मिद्धि- பற்றித் தருகிறது என.

6. (ப-மா) तन्नि- (ப-ம) 5, कैकेय्या- அகலேகரினால், अपविद्धानि- கழற்சி எழியப் பட்ட, तानि- யாக, चित्राणि- விநேகபதமான, माल्यानि- மாலைகளுட, दिव्यानि- ச்லோக பாதகமான, आभरणानि च- ஆபரணங்களுட, भूमि- பூமியை, प्रपदिरे- அடைந்தன.

1 (ப-மா) அகலேகரித்துக் கொடுத்தும், ஆவனடைப செல்லத்தைப் பெற, பொழுதும விநாயகரெனவளாக, அந்தக் கனையானவள அகலேகரிப்பின் நிர்மானத்தைக் கெட்டி, யாக யாக நிர்மானத்திற் கெட்டி நடந்தால் எவ்வளவு ஸந்தோஷமுண்டாகும், அந்த ஸந்தோஷத்தை அடைந்தாள்.

5 (ப-மா) பிறகு ராஜமூலி அபயமான அந்த ஸ்திரியானவள தோபமுண்டான ஆவன்கொண்டிருக்க, நிர்மானம் செய்து மந்தகலை தோபமுண்டான பிறகு கிரிகையில் குடவன், கனையான பற்றித் தருகுகொண்டாள்.

6 (ப-மா) பிறகு அகலேகரிக்கக் கெட்டிக்கூலியாக தருகிறது உதக ஸ்திரியான மாலைகளையும், இலக்யமான ஆபரணங்களையும் கழற்சி எழியில் எறிந்து விட்டாள்.

तया तान्यपविद्धानि माल्यान्याभरणानि च ।

अशोभयन्त वसुधां नक्षत्राणि यथा नभः ॥ 7 ॥

क्रोधागारे निपतिता सा बभौ मलिनाम्बरा ।

एकवेणीं दृढं बध्वा गतसत्येव किन्नरी ॥ 8 ॥

आज्ञाप्य तु महाराजो राघवस्याभिषेचनम् ।

उपस्थानमनुज्ञाप्य प्रविवेश निवेशनम् ॥ 9 ॥

7. (ப-ரை) தயா-அந்த கைகேயினால், அபவிதானி-வாங்கி எறியப்பட்ட, தானி-அந்த, மாலானி- மாலிகளும், அபரணானி-வ- ஆபரணங்களும், நக்சத்ராணி- நக்சத்திரங்கள், யதா- எப்படி, நம:- ஆகாயத்தை, (அலங்கரிக்குமோ அப்படி) வசுதா- பூமியை, அசோமயன்- அலங்கரித்தன.

8. (ப-ரை) க்ரோதா- கோப க்ருஹத்தில், எகவேணி- ஒத்தையின்மீது, து- உறுதியாக, வ-வா- கட்டிக்கொண்டு, நிபதிதா- பதித்துக்கொண்டிருக்கிற, மலினாம்பரா- அழுக்கு வஸ்திரமுடையவளான, சா- அந்த கைகேயி, ராம-வா- மயிரை இழந்த, கிन्नரி-இவ- கன்னர ஸ்திரிபோல, வமோ- விளங்கினாள்.

9. (ப-ரை) महाराज-து- மஹாராஜாவோவென்றால், राघवस्य-ராகவனுடைய, अभिषेचनम्- பட்டாபிஷேகத்தை, आज्ञाप्य- கட்டளைபிட்டு, उपस्थान- ஸபையை, अनुज्ञाप्य- அனுமதிசெய்து, निवेशनम्- தம்முடைய க்ருஹத்தை, प्रविवेश- ப்ரவேசிக்கார்.

7. (பொ-ரை) அந்த கைகேயி, தன் சரீரத்தினிந்து வாங்கி எறிக் அந்த மாலிகளும், ஆபரணங்களும் தனதாரில் விழுகது ப்ரகாசிக்கொருகொன்று மயிரைத் தார்ந்தால் ஆகாயத்தில் நக்சத்திரங்கள் ப்ரகாசிக்கொருகொன்று நுகர போல இருந்

8. (பொ-ரை) அந்த கைகேயி, அழுக்கு வஸ்திரம தரித்துக்கொண்டு, தன் மயிரை ஒரே முடியாக சேர்த்துக் கட்டிக்கொண்டு உயிரிழந்த கன்னரஸ்திரிபோல கோபக்ருஹத்தில் விழுந்திருந்தாள்.

9. (பொ-ரை) பிறகு மஹாராஜாவானவ், ராகவனுடைய பட்டாபிஷேக விசயமாக மந்திரிகளை ஆவ்யாபித்து, ஸபையோர்களிடத்தில் அனுமதிபெற்றுக் கொண்டு அரண்மனையில் ப்ரவேசிக்கார்.

अद्य रामाभिषेको वै प्रसिद्ध इति जज्ञिवान् ।	
प्रियाहं प्रियमाख्यातुं विवेशान्तः पुरं वर्णा	॥ 10 ॥
म कैकेय्या गृहं श्रेष्ठं प्रविवेश महायशः ।	
पाण्डुराश्रमिवाकाशं गह्वयुक्तं निशाकरः ।	॥ 11 ॥
शुक्वर्हिणसंघुष्ठं कौञ्चहंसस्तायुतम् ।	
वादित्रग्वमंघुष्ठं कुञ्जावामनिकायुतम्	॥ 12 ॥
लतागृहैश्चित्रगृहैश्चस्पकाशोकशोभिदैः ।	
दान्तगजतमोवर्णवेदिकाभिः ममायुतम्	॥ 13 ॥
निन्यपुष्पफलश्रेष्ठैर्वापीभिश्चोपशोभितम् ।	
दान्तगजतसोवर्णैः संवृतं परमामनैः	॥ 14 ॥
विविधैरत्नपानैश्च भक्ष्यैश्च विविधैरपि ।	
उपपन्नं महाहंसैश्च भूषितैश्चिद्विषोपमम्	॥ 15 ॥
तत्प्रविश्य महागजः स्वमन्तः पुरमुद्धिमत् ।	
न ददर्श प्रियां गजा कैकेयीं शयनोत्तमे	॥ 16 ॥

10. (பா-ஸா) வர்ஷா:- ஸ்வதரத்தான மஹாபாஜாவானவர், ராமாபிஷேக:- தாம வான பரிஷேகமானது, அய வ:- இப்போழுதே, ப்ரசித்த:- ப்ராஸித்தமானது, ஜிஜ்- வன் ம, ஜஜ்ஜிவான்- அநிதிகொண்டி, ப்ரியாஹ்- ப்ரியத்தைக்கேட்டதாகத் தருவனான, மகைகொண்டிதற்கு) ப்ரிய- ப்ரியமான இவ்விஷயத்தை, ஆக்யானு- ஓசலிலுவதற்கு, பா. புர- (பாசெரி) அந்தப்புத்தை, விवेश- வதைத்தார்.

11. (பா-ஸா) மஹாயசா:- மஹத்தான கிங்கியுள்ள, ம:- அந்த தசாத், ஶ்ரே- தகமான, கைகேய:- கைகேயிலுடைய, ஶ்ரே- தருவனாக, பாண்டரா- வெள்ளைமேக மானது, ரஹ்யுக்- ப்ருவான் கூடியதுமான, ஆகாச- ஆகாயத்தை, நிசாகர- தச- தானபாஸ் ப்ரவீஷ- ப்ராஸித்தார்.

12-13-14-15-16. (பா-ஸா) மஹாஜ:- மஹாபாஜாவானவர், ஶுக்வஹ்ணசுபு- கர்

10. (பா-ஸா) தாமஸுடைப ப்ரட்டரிஷேக வ்ருதகதாதமானது இப்போ ழுத்தான் ப்ராஸித்தமானது. இது இன்னம கைகேயியின் காதில் விட்டதாத். ஆகையால், நா.மே முன்னம முன்னம இந்த ப்ரியமான விஷயத்தை கைகேயிக்கு தெரிவிக்க வேண்டினமென்று ஸ்வதரத்தான அரண், கைகேயியின் அகசு பாகத்தில் அமைந்தார்.

11. (பா-ஸா) வெவ்ருதத மேகங்களுட, மாத்ருமுள்ளதான் ஆகாயத் தில் சந்திரன் ப்ராஸித்ததுபோல், பெரிய கிங்கியுடைய அகசு அரண், சிறப்பு ள்ள கைகேயின் த்ருதத்தில் ப்ராஸித்தார்.

12-13-14-15-16. (பா-ஸா) கிளிகளுட, மயில்களுட, அன்றில்களுட,

न हि तस्य पुरा देवी तां वेलामत्यवर्तत ।

न च राजा गृहं शून्यं प्रविवेश कदाचन ॥ 18 ॥

ततो गृहगतो राजा कैकेयीं पर्यपृच्छत ।

यथापुरमविज्ञाय स्वार्थलिप्सुमपण्डिताम् ॥ 19 ॥

प्रतिहारी त्वथोवाच संव्रम्ना मुकृन्नाञ्जलिः ।

देव देवी भृशं क्रुद्धा क्रोधागारमभिद्रुता ॥ 20 ॥

18. (ப-ரை) ஹி-எனென்றால், தேவி-கைகேயியானவள், பூரா-இதற்குமுன், தச்ய-அந்த தராத நுடைய, தா்வலா-வரும் அமையக்கதை, ந அத்யவர்தத-தாண்டவில்லை, ராஜா ச-அரசனும், ஶூன்ய-கைகேயியில்லாத, குஹ-அவள் க்ருஹத்தை, கதாசன-ஒரு ஸமயத்திலு, ந ப்ரவீஷ-புகுவிடுக தலில்லை.

19. (ப-ரை) த-பிறகு, குஹத-கைகேயியின் க்ருஹத்தை யடைந்த, ராஜா-அரசன், ஸ்வாஸ்தியம்-கன் பரபாஜனாகையடைய ஆசைப்பட்ட மரும, அபண्डிதாம்-(வருகிற அனர்த்தத்தை) அநியாதவனாக, கைகேயி-கைகேயியை, அவிஜ்ஞாய-தெரி யாதொள்ளாமல், பரீபுச்சத- (வாசல் காப்பவளை) கேட்டாள்.

20 (ப-ரை) அ-பிறகு, ப்ரதிஹரி-வாசல் காப்பவன், ஹே-அரசனே, தேவி-தேவியானவள் (கைகேயியானவள்), ஶு-மிகவும், க்ரு-கோபமுள்ளவளாய், கோபா-கோபக் நிறத்தை, அபி-அடைபிடித்தாள், இ-என்று, சவஸ்தா-நடுங்கிக்கொண்டிருக்கிற, முகூர்-அஞ்சலி செய்து கொண்டும், உவா- (ராஜாவைப்பார்க்கு) சொன்னான்.

18. (பொ-ரை) எனென்றால், கைகேயி இதற்கு முன் ஒரு காலத்திலும் ராஜா வரும் ஸமயங்களில் இல்லாமல் நடுக்கத்தில். ராஜாவும் கைகேயியில்லாத சமயக் க்ருஹத்தில் புகுவிடுக தலில்லை.

19. (பொ-ரை) பிறகு கைகேயியின் க்ருஹத்திற்குப்போன அரசன், கைகேயி பாதனுக்குப்பட்டாடி ஷக்ர செய்த ஆசைப்பட்டிக்கொண்டு அகன்ற, பின்னால் வரப்போகிற அனர்த்தத்தையும் அநியாதவனாக இருப்பதைக்கொண்டுகொள்ளாமல் முன்போல் வாசல் காப்பவளை கைகேயி எங்கே என்று கேட்டாள்.

20. (பொ-ரை) பிறகு வாசல்காப்பவன், நடுங்கி கைப்பிடிக்கொண்டு, கைவனே! தேவியானவள் மிகவும் கோபித்துக்கொண்டு கோப நிறத்தை நோக்கி எழுவாள் என்று சொன்னான்.

प्रतिहार्या वचः श्रुत्वा राजा परमदुर्मेनाः ।

विषमाद पुनर्भूयो लुलितव्याकुलेन्द्रियः ॥ 21 ॥

तत्र तां पतितां भूमौ गयानामतथोचिताम् ।

प्रतप्त इव दुःखेन सोऽपश्यज्जगतीपतिः ॥ 22 ॥

स वृद्धस्तरुणीं भार्यां प्राणभ्योऽपि गरीयसीम् ।

अपापः पापसंकल्पां ददर्श धृणीतले ॥ 23 ॥

स्तामिव विनिष्कृतां पतितां देवतामिव ।

किन्नरीमिव निर्धृतां च्युतामप्सगमं यथा ॥ 24 ॥

मायामिव पद्मिष्ठं हृष्णीमिव संयताम् ।

क्रेणुमिव दिग्भन विद्धा मृगयुता वने ॥ 25 ॥

21. (ப-ரை) ராஜா- அரசன், प्रतिहार्या:- வாநல் காப்பவளுடைய, वच:- வார்த்தைகளை, श्रुत्वा- கேட்டு, परमदुर्मेना:- மிகவும் வருத்தம் பற்றி மன அடையவாய்ப்படுகொண்டு, पुनः- மறுபடியும், लुलितव्याकुलेन्द्रिय:- கலங்கிப், தாழ்ந்த விஷயங்களை நீண்டநேரத்தில்லாததுமான இந்தியங்களை உடையவ ளாப்படுகொண்டு, भूयो- அதிகமாக, विषमाद- வயஸனமடைந்தார்.

22. (ப-ரை) सः जगतीपति:- அந்த அரசன், तत्र- அந்த இடத்தில், पतितां- விழுந்தவளும, अतथोचिताम्- அப்படியே நடக்கக்கூடவாண்டுண்டார். तां- அந்த கைகேரியை, भूमौ- அக்கக்கூடில், गयानाम- ப்ரமதம், इव- தவிர்த்துவிட்டவாறே, अपश्यत्- பார்த்தார்.

23-24-25. (ப-ரை) वृद्धः-கிழவரான, अपापः- நீதாவதில்லாதவருடைய, सः- அந்த அரசன், प्राणभ्यः अपि- தன் னுடைய ப்ராணங்களைக்காட்டிலும், गरीयसीम्- மெலானவளும, पापसंकल्पा- அஷ்ட வண்ண முள்ளவளும, तरुणी- பெளவன முள்ளவளுமான.

21. (பா-ரை) கைகேரியைநகரணமல் துக்கமடைந்த அரசன், வாநல் காப்பவளுடைய வார்த்தைகளைக்கேட்டு, மறுபடியும் அதிகமாக இந்திரியங்கள் கலங்கி மனையாருவ முள்ளவாய்ப்ப வருத்தமுடையதார்.

22. (பா-ரை) அந்த அரசன், ஒருகாலும் தையில் படுத்தக்கூடவாண்ட கைகேரி இந்தக்கொபசுநடைத்தல் தையில் பதிக்கக்கொண்டிருப்பதை அக்கக்கூடில் பரிதாபங்கொண்டு பார்த்தார்.

23-24-25. (பா-ரை) கபடமில்லாத வண்ண முள்ளவரும், கிழவருமான அவ்வரசன், தன் ப்ராணனைக்காட்டிலும் மெலானவனாக, உடைய எண்ண முள்ளவளும, புவதிரமான தன் ப்ராண தையில் விழுந்திருந்தவாறே, தத்தையில்

மஹாஜ இவாண்யே ஸ்ரீதாய்ரீமமர் தாம் ।

பரிமூர்ய ச பாணிமயாமிமீவ்ஸ்சைதன: ॥ 26 ॥

காமி கமலபவாசுரிமுநாச வனிதாமிதம் ॥ 27 ॥

மார்ய- தன பரிபாயைய, விநிமூர்ய- அறுக்கப்பட்ட, லதாமிவ- கொடியைப் போலவும்,
பனிதா- தூரில் விழுந்திருக்கிற, தேவதாமிவ- தேவ ஸ்திரியைப் போலவும், நிதேதா- வாய்
தூரிலுடையிருக்கிற, கிஸ்ரீமிவ- கின்னா ஸ்திரியைப் போலவும், யூதா- (ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து)
கழுவின, அமயச- யதா- அபஸ்ர ஸ்திரியைப் போலவும், பரிமூர்ய- கழுவினிருக்கிற,
மாயா இவ-மாயையைப் போலவும், மயதாம்-வீழ்வினால் கட்டப்பட்ட, ஹ்ரிணி இவ-பெண்மாதனை
போலவும், வன- அநாயகத்தில், மூரயூதா- விடையால், திஷ்ந- விஷம் சின பானத்தி
னால், விதா- அநாயகத்திலிருக்கிற, கர்ணு இவ- பெண் மாதனையைப் போலவும், த்ரணிதே-
கனாயில், ததே- பரிபாயை.

26-27. (பரிபாயை) அரண்யத்தில், மஹாஜ இவ- பெரிய மாதனை போல், தாம்-
அறுக்கப்பட்டபாயை, ஸ்ரீதாய்ரீமமர் (சைவியால்) கட்டினால், பாணிமயா-
தூரில் வாய்விடையால், பரிமூர்ய ச- கன்வர்த்தகன், அமிசவ்ஸ்சைதன- சைவம் பயந்த
புக்திபாயை உபபாயகன்வர்த்தகன், காமி- சைவகாமமுன்னா அறுக்கப்பட்ட, கமலபவாசுரி-
கமலம் இவ்வாறு கமலபவாசுரி, தாம் வனிதாம்- அறுக்கப்பட்ட (பரிபாயை),
இவ- இவ்வாறு கமலபவாசுரி, இவ- இவ்வாறு.

அறுக்கப்பட்ட கொடியைப் போலவும், ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து கழுவினிருக்கிற
போலவும், மதேயாய- விஷத்தினால் திஷ்ந- விஷம் சின பானத்தினால்,
ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து கழுவினிருக்கிற ஸ்திரியைப் போலவும், நிதேதா- வாய்
தூரிலுடையிருக்கிற கொடியைப் போலவும், கிஸ்ரீமிவ- கின்னா ஸ்திரியைப் போலவும்,
யூதா- கழுவினிருக்கிற கொடியைப் போலவும், பரிமூர்ய- கழுவினிருக்கிற
கொடியைப் போலவும், மயதாம்- வீழ்வினால் கட்டப்பட்ட பெண்மாதனை போலவும்,
ஹ்ரிணி இவ- விஷம் சின பானத்தினால் அறுக்கப்பட்ட பெண் மாதனையைப் போலவும் பரிபாயை.

26-27. (பரிபாயை) காட்டில் விடையால் அறுக்கப்பட்ட கொடியைப் போலவும்,
பெண் மாதனையை ஒரு ஆண்மாதனை அறுக்கப்பட்ட கொடியைப் போலவும், கிஸ்ரீமிவ-
கின்னா ஸ்திரியைப் போலவும், யூதா- கழுவினிருக்கிற கொடியைப் போலவும், பரிமூர்ய-
கழுவினிருக்கிற கொடியைப் போலவும், மயதாம்- வீழ்வினால் கட்டப்பட்ட பெண்மாதனை போலவும்,
ஹ்ரிணி இவ- விஷம் சின பானத்தினால் அறுக்கப்பட்ட பெண் மாதனையைப் போலவும் பரிபாயை.

न तेऽहमभिजानामि क्रोधमात्मनि संश्रितम् ।

देवि केनाभिज्ञप्तासि केन वासि विमानिता ॥ 28 ॥

यदिदं मम दुःखाय शेषे कल्याणि पांसुषु ।

भूमौ शेषे किमर्थं त्वं मयि कल्याणचेतमि ॥ 29 ॥

भूतोपहतचित्तेव मम चित्तप्रमाथिनी ॥ 30 ॥

सन्ति मे कुशला वैद्याम्बभितुष्टाश्च सर्वशः ।

सुखितां त्वां करिष्यन्ति व्याधिमाचक्ष्व भामिनी ॥ 31 ॥

28. (ப-ரை) 'தேவி-ஹே தேவியே! அஹ்-நான், ஆத்மனி-என்னிடத்தில், சந்திரம்-ஸம்பந்தப்பட்ட, தே-உன்னுடைய, கோப-கோப காரணத்தை, ந-அभिजानामि-அறியவில்லை, கேன-எவனால், அभिज्ञா-திட்டப்பட்டவளாக, அசி-ஆகிறது' கேன வா-யாரால், விமானிதா வா-அவமதிக்கப்பட்டவளாகவாவது, அசி-ஆகிறது.

29-30. (ப-ரை) 'ஹே கல்யாணி-மங்கள முள்ளவனே! பாंसு-புழுதியில், ஷே-இதன் இ-பதித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பது யாதொன்றுண்டோ, இஃ-இது, மம-எனக்கு, दुःखाय-துக்கத்தின் பொருட்டு (ஆகிறது), कल्याणचेतमि-மங்கள காரண மனதுள்ள, மயி-நான், (जीवति मति-ஜீவித ஆக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில்), त्वं-நீ, भूतोपहतचित्ता-இ-பிசாசும் பிடித்த மனநுடையவன் போல், मम-என்னுடைய, चित्तप्रमाथिनी-மனதைக்கலக்கிக்கொண்டி, किमर्थ-என் (எதற்காக), भूमौ-தரையில், शेष-பதித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

31. (ப-ரை) 'மே-எனக்கு, कुशला-ஸமீக்தர்களாயு, अभितुष्टा-அன்னல் ஸந்தோஷப்படுத்தப்பட்டவர்களுமான, वैद्या-அவையர்கள், मन्ति-இருக்கிறார்கள். 'ஹே-ஹே! 'தேவியே! 'தேவி-உவையர்கள், त्व-உன்னை, सर्वशः-பலவாயுடைய, सुखितां-நிஸங்கய முள்ளவளாக, करिष्यन्ति-செய்வார்கள், व्याधि-வ்யாதியை, आचक्ष्व-கொல்லு.

28. (பொ-ரை) 'ஹே தேவியே! என் விஷயமாக நீ கோபங் கொண்டிருக்கிறாயோ, என் விஷயத்தில், ஒரு ஸமயம் எவ்வளவு திட்டவாக' அல்லது யாரால், அவை மதித்தார்களா என்ன?

29-30. (பொ-ரை) 'ஹே கல்யாணி! நீ புழுதியில் பதித்துக்கொண்டிருப்பது எனக்கு மிகவும் துக்கத்தை உண்டிப்பண்ணுகிறது. உனக்கு ஷே-இதன் அபகாரம் செய்யாதவனும், உன்னிடத்திலே மிகவும் பரிதிபுள்ளவனுமான நான் உயிருடன் இருக்குங்காலத்தில், பிசாசும் பிடித்தவன் போல் நாயாண்டில்லாதவளாய் என் மனதையும் புண் பதித்திக்கொண்டு என் தரையில் பதித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

31. (பொ-ரை) 'கோப முள்ளவனே! ஸமீக்தர்களாயு, அதுகடி என்னி.

कस्य वा ते प्रियं कार्यं केन वा विप्रियं कृतम् ।

कः प्रियं लभतामद्य को वा मुमहदप्रियम् ॥ 32 ॥

मा रोदीर्मा च कार्ष्णिम्वं देवि संपग्गिओषणम् ।

अवध्यो वध्यतां को वा को वा वध्यो विमुच्यतां ॥ ३३ ॥

दग्धिः को भवत्वादयो द्रव्यवान्वाप्यकिंचनः ॥ 34 ॥

[illegible]

உடனடியாகவே பொது மக்களிடம் இருந்து தகவல் கிடைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

32-33-34. (பொ-லா) ஸ்ரீமதி யார் உனக்கு பரிமளம் கார்ப்பத்தைச் செய்தார்? யார் அகிஷ்டமான கார்ப்பத்தைச் செய்தார்? உனக்கு நன்மை செய்கவனுக்கு உன் மனத்தின்படியே பரியத்தைச் செய்கிறேன், அல்லது என்னுக்கு நன்மை பெரிதான் அகிஷ்டத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறேயோ, அவைகளைப்போலாம் செய்ய விரித்தனாக இருக்கிறேன். நீ அழாதே, தேஹத்தை இவ்விதம் உலர்த்தவும் வேண்டாம், கொல்லத்தகாதவனை கொல்லவேண்டுமானாலும் கொல்லுகிறேன். கொல்லத்தகுதவனை விடுவிக்க வேண்டுமானாலும் விடுவிக்கிறேன். ஏழாயைத் தனவானாகச் செய்கிக்கே வேண்டுமானாலும் செய்கிக்கிறேன். தன்முடையவன் ஒன்று மில்லாத தரிதானாகச்செய்ய வேண்டுமானாலும் செய்து விடுகிறேன். உன்னுடைய பரியத்திற்காக எந்த கார்ப்பத்தையும் செய்ய விரித்தனாக இருக்கிறேன்.

किमायामेन ते भीरु उत्तिष्ठोत्तिष्ठ गोभने ।

तत्त्वं मे ब्रूहि कैकेयि यतन्मे मययागनम् ॥ 41 ॥

तने व्यपनयिष्यामि नीहारमिव रश्मिवान् ॥ 42 ॥

வசுதரா- ஸ்மியானது, செ- என்னுடையது. தவ- அதில், சமூதா:- எல்லாம் நிறைந்த, ப்ராச்சினா:- ப்ராச்சினமென்னும், மிந்யுமௌவீரா:- விந்துமென்னும், ஸௌவீரமென்னும், மௌரா:- ஸௌராஷ்டிர மென்னும், தஷிணாபயா:- தக்ஷிண பதங்கென்னும், வஜ்ராமரமயா:- வங்கமென்னும், அங்கமென்னும், மங்கமென்னும், மந்த்யா:- மகன்யங்க என்னும், காசிகாமயா:- காசியென்னும், கோஸலமென்னும் சொல்லப்பட்ட சேசநாதர், (இருக்கின்றன), தவ- அவைகளில், தாத- உண்டாயிருக்கிற, வதுதவ்ய- அநேக த்ரவ்யமா, தவத்ய- தனமம், தான்யமா, அநாவிகம்- தன் கம்பளம் முதலியதும், (யத அग्नि- யாதென்றது 'தெய்வத்தே'), தத:- அவைகளில், தவ- கீ, யதயத்- எதற்கை, மனமா- மனத்தால், ட்யூமி- விந்யமிக்கிறேன், (தந- அதை), துணை- கேள்.

41-42. (பா-ரை) 'தே மீர- பதங்கவொரு, கோமெ- அடகுள்ளவொருமான், கைகையி- கைக்கையிய, த- மன்ன, அயமெ- அபயஸ்தத்தினால், கி- என்ன? உத்தி உத்தி- எழுந்திரு, எழுந்திரு, யா:- எவ்வாறு இருக்க, த- உனக்கு, மய- பயமானது, அயதம்- வந்திருக்கிறதே', தந- அதை, தவ- கீ, செ- எனக்கு, துஹி- சொல்லு, ரம்மவான்- ஸ்மியன், நீஹரம்ம- பரிசைய (பெயர்த்துவது) போல், த- உன்னுடைய, தந- அந்த பயத்தை, வ்யபநயிஷ்யாமி- பெயர்க்கவிடுகிறேன்.

தக்ஷிணாபய, அங்க, வங்க, மங்க, மகன்ய, காச, கோஸல என்ன சொல்லப்பட்ட எல்லா ஸபாத்துகளும் நிறைந்த சேசநாதர் இருக்கின்றன. அந்த சேசநாதரில் அநேக த்ரவ்யங்களும், தான்யங்களும், கம்பளம் முதலியவைகளும் இருக்கின்றன. அவைகளும் எவ்வளவுதேவதையாகள். அவைகளில் உனக்கு எது இஷ்டமோ அதைக் கேள். (நான் கொடுக்கிறேன்.)

41-42. (பா-ரை) 'தே பதங்கவொரு' அடகுள்ளவொரு' கைக்கையி, என் இவ்விகம் உன் சரீரத்தை வருத்தப்படுத்திக்கொள்ளுகிறது. எழுந்திரு, எழுந்திரு. எவ்வாறு இருக்கிறது உன் உனக்கு வந்ததே அதைச் சொல். ஸ்மியன் பரிசையப் போக்குவது போல் அந்த பயத்தைப் பெயர்க்கவிடுகிறேன்.

तथोक्ता सा समाश्वस्ता वक्तुकामा तदप्रियम् ।

परिपीडयितुं भूयो भर्तारमुपचक्रमे

॥ 43 ॥

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

दशमः सर्गः ॥ 10 ॥

43. (ப-ரை) ததோக்தா- அப்படிச் சொல்லப்பட்டு, சமாஸ்வஸ்தா- ஸமாதானம் செய்
யப்பட்ட, சா- அந்த கைகேயி, தத் அபரியம்- அந்த அநிஷ்டத்தை, வக்துகாமா (சதி)-சொல்ல
விரும்பினவளாய்க்கொண்டு, பூய- மறுபடியும், பர்தார்- பர்த்தாவை, பரிபிடி- அநிக
மாக வருத்தப்படுத்துவதற்கு, உபசு- ஆரம்பித்தாள்.

43. (பொ-ரை) இவ்விதம் அரசனால் சொல்லி ஸமாதானம் பண்ணப்பட்ட
கைகேயி அந்த அநிஷ்டத்தை சொல்லவேண்டுமென்று எண்ணி அரசனுக்கு, 'மன்
னிருந்த வருத்தத்தையெல்லாம் அதிகமாக வருத்தத்தை உண்டாக்க
னித்தாள்.

—ॐ—

एकादशः सर्गः ॥ 11 ॥

तं मन्मथशरैर्विद्धं कामवेगवशानुगम् ।

उवाच पृथिवीपालं कैकेयी दारुणं वचः

॥ 1 ॥

1. (ப-ரை) கைகேயி- கைகேயியானவள், மன்மத- மன்மத பாணங்கவினால்,
விட- அடிக்கப்பட்டும், காமவேகவசானு- காமத்தின் வேகத்திற்கு வசப்பட்டவருமான,
தே- பூமிபால- அந்த அரசனைக்குறித்து, தா- கடுமையான, வ- வார்த்தையை, உ-
வா- சொன்னாள்.

1. (பொ-ரை) மன்மத பாணங்கவினால் அடியுண்டு, காமவேகத்திற்கு
வசப்பட்டிருக்கிற அந்த அரசனைப்பார்த்து, கைகேயியானவள் கடுமையான
வார்த்தையைச் சொன்னாள்.

நாஸ்தி விபக்ருதா தேவ கௌச்சிவாஹ்மனா ।

அஸிபிராயஸ்து மே கஸ்சிவநமிச்சாமி நவ்யா க்ருதம் ॥ 2 ॥

புரிஜா புரிஜானிஷ்வ யதி த்வ் கருமிச்சஸ்தி ।

அத தத்வாதஹிந்யாமி யதஸிபுரிஜிதம் மயா ॥ 3 ॥

நாமுவாசு மஹிஜா கௌச்சிவாஹ்மனா ।

காமி ஹ்ஸந் மஸ்து மஸ்துஸு க்ருமிச்சாமி ॥ 4 ॥

2. (பா-ஸா) தேவ-பாபுலே! (அஹ-கான்), விபக்ருதா- (வ்யாக்ருத்யை) பிடிக்கப்பட்டவனாகியோ, ந அஸ்தி- இ நககேரெனில்ல, கௌச்சிவ- என்னுடைய, அவமானா- அவமானம் தொழப்பட்டவனாகியோ, ந அஸ்தி- இ நககேரெனில்ல, கி-து- ஆனால், மே-எனக்கு, கஸ்சிவ-எனது, அஸிபிராய:- மனதில் எண்ணிய காரியமானது, (அஸ்தி-இருக்கிறது), த-அனக, நவ்யா-உதான், க்ருத-தொழப்பட்டதாக, இச்சாமி-என நம்புகிறேன்.

3. (பா-ஸா) ந-கி, கரு- (அனககாரியமானது) தொழுகிறது, இச்சாமி யதி-விருப்பிக்கிறேனான், புரிஜா-புரிஜனாகியோ, புரிஜானிஷ்வ-தெய்வம், மயா-என்னால், யத-பாபுலே எனது, அஸிபுரிஜித-என்ன தொழப்பட்டதோ, த-அனக, அத-பிறகு, வ்யாதஹிந்யாமி-தொழுகிறேன்.

4. (பா-ஸா) காமி-காமமுள்ள, மஹிஜா:-மஹா-தேஜஸ்ஸையுடைய ஆவ்வாசன், ஹ்ஸந்-தெய்வம், மஸ்து:-சிறிப்புடைமையாகக்கொண்டு, க்ருமிச்சாமி-புன்முறிப்புணர்வான, ந-கௌச்சி-அனககாரியை, ஹ்ஸந்-கையினால், மஸ்துஸு-கருகல்களில், மஸ்து-பிடிக்கல், உவா-தொழுகல்.

2. (பா-ஸா) தேவா! கான் ஒரு வ்யாக்ருதால் பிடிக்கப்பட்டவனில், அந்நாமுவாசு அவமானிகளால் உன்ன ஆனால் என் மனதில் ஒரு காரியத்தை எண்ணியிருக்கிறேன். அனக கி-தெய்வம் கொடுக்கவேண்டுமென்று விருப்பிக்கிறேன்.

3. (பா-ஸா) கான் மனதில் எண்ணிய காரியத்தை தெய்வம் கொடுத்த உதவியை இஷ்டப்படுக்தால் மனதில் “அவ்வாசு தெய்வம் கொடுக்கவேண்டும்” என்று விருப்பம். பிறகு கான் மனதில் எண்ணிய காரியத்தைத் தெய்வம் கொடுக்கிறது.

4. (பா-ஸா) காமமுள்ளவான், மஹா-தேஜஸ்ஸையுடைய ஆகக்ருதர் “உன்னுடைய உத்தியோகம் என்னவென்று நககரித்தம” இருக்காது கருகல்களாக” என்று மந்திரமாஸ்துடைய புன்முறிப்புணர்வான அனககாரியை கருகல்களின் கையினால் மனதில் வைத்துக்கொண்டு ஒரு காரியத்தைத் தொழுகு.

अवल्लिसे न जानामि त्वत्तः प्रियतमा मम ।

मनुजो मनुजव्याघ्राद्रामादन्यो न विद्यते ॥ 5 ॥

तेनाजय्येन मुल्येन राघवेण महात्मना ।

शपे ते जीवनाह्निं ब्रूहि यन्मनसेच्छमि ॥ 6 ॥

यं मुहूर्तमपश्यंस्तु न जीवियमहं ध्रुवम् ।

तेन रामेण कैकेयि शपे ते वचनक्रियाम् ॥ 7 ॥

5. (ப-ரை) அவலிசெ- கர்வமுள்ளவனே! த்வத்- உன்னைக்காட்டிலும், ப்ரியமா- மிகவும் ப்ரியமுள்ள ஸ்திரியானவள், மம- எனக்கு, ந விद्यத்- இல்லை, மனுஜவ்யாப்ராத்- புருஷசேஷ்டனான, ராமாத்- ராமனைக்காட்டிலும். अन्यः- மனுஜ- வேறு மனிதன், (प्रियतमा- மிகவும் ப்ரியமுள்ளவன்), ந விद्यத்- இல்லை, ந जानामि- ந அறியவில்லைபா?

6. (ப-ரை) அஜய்யேன- (சக்ருங்கனால்) ஜயிச்ச முடியாதவனும், முல்யேன- ப்ரதானமானவனும், महात्मना- மஹா புத்தியுள்ளவனும், जीवनाह्निं- என் ப்ராணனைக் காட்டிலும் சிறந்தவனுமான, तेन राघवेण- அந்த ராமனால், ते- உனக்கு, शपे- ஆணையிட்டுச்சொல்லுகிறேன், यत्- யாதொன்றை, मनसा- மனத்தில், इच्छामि- விரும்புகிறேன், ब्रूहि- (அதை) சொல்லு.

7. (ப-ரை) अहं- நான், य- யாதொரு ராமனை, मुहूर्त- ஒரு முஹூர்த்தக் காலமும், अपश्यंस्तु- பாராதலானுப்க்கொண்டு, ध्रुवम्- நிச்சயமாக, नजीवयं- சினைத்தவேமாட்டேனோ, तेन रामेण- அந்த ராமனால், हे कैकेयि- ஹே கைகேயி பே, ते- உன் மூலைய, वचनक्रियाम्- சொல்பவ செவ்வதை, शपे- ஆணையிடுகிறேன்.

5. (பொ-ரை) கர்வமுள்ளவனே! எனக்கு அநேகம் ஸ்திரீகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குள் உன்னைக்காட்டிலும் மிகவும் ப்ரியமான ஸ்திரீ ஒருவரேம எனக்கில்லை. புருஷோத்தமனான ராமனைக்காட்டிலும் வேறு ஒரு மனிதனும் எனக்கு மிகவும் ப்ரியமுள்ளவன் ஒருவரில்லை, இது உனக்குத்தெரியாதா?

6. (பொ-ரை) சக்ருங்கனால், ஜயிச்ச முடியாதவனும், என் புத்தியினைக்குள் ப்ரதானமானவனும், மஹா புத்தியுள்ளவனும், எனக்கு ப்ராணனைக்காட்டிலும் சிறந்தவனான அந்த ராமனால் உனக்கு ஆனை செய்கின்றேன், நீ மனத்தில் என் விரும்புப்பதைச்சொல்லு.

7. (பொ-ரை) ஹே கைகேயி! நான் எந்த ராமனை ஒரு முஹூர்த்தகாலம் காணவில்லாதாலும் நிச்சயமாக சினைத்தவேமாட்டேனோ அந்த ராமன் ப்ரதான புத்தியை சொல்லுகிறேன். நீ சொல்லியபடி அவர்படி சொல்கிறேன்.

आत्मना बालजैश्चान्यैर्वृणं यं मनुजर्षभम् ।

तेन रामेण कैकेयि शपे ते वचनक्रियाम् ॥ 8 ॥

भद्रे हृदयमप्येतदनुमृश्याद्वारम्भ मे ।

एतत्तमीक्ष्य कैकेयि ब्रूहि यत्माधु मन्यसे ॥ 9 ॥

बलमात्मनि पश्यन्ती नमां शङ्कितुमहमि ।

करिष्यामि तव प्रीतिं सुकृतेनापि ते शपे ॥ 10 ॥

8. (பா-அ) 'ஹ் கைகேயி- கைகேயியே, ஆத்மனா- என் சரீரத்தினாலும், ஆத்மனே:- (பா)தன் முதலான பிள்ளைகளாலும், அந்யை:- மற்ற பகலுக்களாலும், ய- யாதொரு, மனுஜர்ஷம்- புருஷோத்தமனே, வுண- வாரிப்பேடு, தன் ராமே- அந்த ராமனால், ந- உன்னுடைய, வசனக்ரியா- சொல்லா சொல்வதை, ஶபே- ஆணையிடுகிறேன்.

9. (பா-அ) 'மத்ர- மங்கனா முள்ளவனே! ம- என்னுடைய, ஹ்ரதய-அபி-மனதையும், எதத்- இப்பொழுதுதான், அநுமூஷ்ய- கவனித்து, உதாரம்- (என்னப்) பிழைக்குமபடி சொல், என்- இதை, மமீக்ஷ்ய- நன்றாக ஆலோசித்து, யந்- யாதொன்றை, மாது- இஷ்டமாக, மன்யம்- என்னுடைய சொல்வதே, (தந்- அதை), கைகேயி- கைகேயியே, வுஹி- சொல்லு.

10. (பா-அ) 'ஆத்மினி- உன்னிடத்திலே இருக்கிற, வல்- பலத்தை, பச்யந்தி- மதி- பார்க்குகொண்டு, மா- என்னைக்குறித்து, ஶங்கிது- ஸம்சயப்படுவதற்கு, ந அஹிமி- தகுந்தவனன்று, நவ- உன்னுடைய, ப்ரீதி- இஷ்டத்தை, கரிஷ்யாமி- செய்வேன், சுகுருநாபி- என்னுடைய புண்யத்தினாலும், ந- உனக்கு, ஶபே- ஆணையிடுகிறேன்.

8. (பா-அ) 'கைகேயி' நான் என்னுடைய சரீரத்தினாலும், பாதன் முதலான பிள்ளைகளாலும், வேறு என்னுடைய பகலுக்களாலும் விட்டு, எந்த புருஷோத்தமனைய ராமனைய விரும்புவேண்டு அந்த ராமன் இல் ஆணையிடுகி சொல்லுகிறேன் உன்னுடைய சொல்வடி சொகு கொடுக்கிறேன்.

9. (பா-அ) 'மங்கனா முள்ள கைகேயி! என்னுடைய மனதும், வாயில சொன்னபடி எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் கண்டு கவனித்து, உன் ஜீவந்தைய- செய்யவேண்டும். இவ்விதம் வாகும, மனதும் ஒன்றிருப்பதை நன்றாக ஆலோசித்து உனக்கு எது இஷ்டமென்று சொன்னதற்கு அதைச் சொல்லு.

10. (பா-அ) 'நான் உன்னிடத்திலிருந்து, மிகவும் பிரீதியுள்ளவனென்கிற பலம் உன்னிடத்திலிருந்திருக்கிறது. இதை நீ நன்றாக ஆர்த்து என்னிஷ்டத்தில் என் னைமயப்படுகிறாய், உனக்குப்ரியமான கார்த்தத்தைச் செய்கிறேன். என் புண் யத்தினாலும் ஆணையிட்டுச் சொல்லுகிறேன்.

सा तदर्थमना देवी तमभिप्रायमागतम् ।

निर्माध्यस्थ्याच्च हर्षाच्च वभाषे दुर्वचं वचः ॥ 11 ॥

तेन वाक्येन महेष्टा तमभिप्रायमागतम् ।

व्याजहार महाघोरमभ्यागतमिवान्तकम् ॥ 12 ॥

यथा क्रमेण शपमि वरं मम ददामि च ।

तच्छृण्वन्तु त्रयस्त्रिंशद्देवाः सामिपुरोगमाः ॥ 13 ॥

चन्द्रादित्यौ नभश्चैव ग्रहा गच्यहनी दिशः ।

जगच्च पृथिवी चैव मगन्धर्वा मराक्षसा ॥ 14 ॥

निशाचगणि भूतानि गृहेषु गृहदेवताः ।

यानि चान्यानि भूतानि जानीयुर्भाषितं तव ॥ 15 ॥

11. (ப-ரை) ததர்சனா:- (மந்தரை போதிக்க) காட்டத்தில் எண்ணிறாண்ட ளான, சா தேவி- அந்த தேவியானவள், அபிபிராய- தன்னுடைய அபிப்பிராயத்தை, அகைய, அகைய- அடைந்திருக்கிற, த- அந்த கசரத்தைக்குறித்து, நிர்மாடியஸ்யாச- மக்யஸ்தமமா டில்லாமைபினாலும், ஹர்ஷ- ஸந்தோஷத்தினாலும், டுர்வ- சொல்லத்தக்க, வ- வார்க்கையை, வ- சொன்னான்.

12. (ப-ரை) தேன- அந்த, வாசன- (அசன்) வார்க்கையினால், மஹா சர்வ- ஸந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டு, அபிபிராய- தன்னுடைய அபிப்பிராயத்தை, அகைய- அடைந்திருக்கிற, த- அந்த அசனைப்பார்க்கு, அஸ்யா- திரொன்று வந்திருக்கிற, அந்- இவ- யமனைப்போல, மஹா- மிகவும் கருமான வார்க்கையை, வ்யாஜ- சொல்ல ஆரம்பித்தான்.

13-14-15 (ப-ரை) ய- எப்படி, கம- காலமாக, சப- ஆணையிடுகிறோ, 13-14-15

11 (பொ-ரை) மந்தரை உபதேசிக்கைய ராமனை காட்டுகது டு. விதினும், பரதனுக்குப்பட்டாபிஷேகம் செய்ததினும் எண்ணமுடையவான, அந்த தேவியானவள், தனக்கு அனுகூலமாகப் பேசுகின்ற அசனைக்குறித்து மக்யஸ்தமமான உலமையடைந்து, தன பிள்ளையானதில் பக்பாத்தினாலும், அசன நமக்கு இளங்கிவிட்டார், என்கிற ஸந்தோஷத்தினாலும், சந்திரவும் சொல்லக்கூடக் கூடியவார்க்கையை சொன்னான்.

12. (பொ-ரை) ராமன் ஸந்தோஷமாகப் சொன்னபடி செய்திறென்று சொன்ன அசன் வார்க்கையினால் ஸந்தோஷத்துடன், தன் அபிப்பிராயத்துடன் அருவரித்த அசனைக்குறித்து, திரொன்று நேர்ந்திருக்கிற மருத்யுவைப்போல் மஹாராஜானினுடைய பரமனைப் போக்குக்குந்த வார்க்கை சொல்லத்துடங்கினான்.

13-14-15. (பொ-ரை) விவரமாக, பிரியமான, புத்திரன்மீதும், ஸந்திர

सत्यसन्धो महातेजा धर्मज्ञः सुसमाहितः ।

वरं मम ददात्येष तन्मे शृण्वन्तु देवताः ॥ 16 ॥

इति देवी महेष्वासं परिगृह्याभिषस्य च

ततः परमुवाचेदं वरदं काममोहितम् ॥ 17 ॥

மம- எனக்கு, வர- வரத்தையும், ददाति-கொடுக்கிறீரா, तथा- அப்படியே, सामिपुरोगमा:- அக்கியை முன்னால் கொண்ட, वर्यांसि- முப்பத்து முக்கோடி, देवा:- தேவர்களும், वन्द्रादित्यौ- சந்திர ஸூரியர்களும், नमः- ஆகாயமும், ग्रहा:- மற்ற க்ரஹங்களும், त्रि अहनि- இரவும் பகலும், दिस:- திக்குகளும், जगच्च- (ஸ்வர்க்க) லோகமும், सगन्धर्वा- கந்தர்வர்களோடு கூடியதும், सराक्षसा- ராக்ஷஸர்களோடும், कृष्य- பூமியும், इयं पृथिवी च- இந்த பூமியும், निशाचराणि- இரவில் ஸஞ்சரிக்கின்ற, भूतानि- ப்ராணிகளும், गृहेषु- க்ருஹங்களிலேயிருக்கிற, गृहदेवता:- க்ருஹதேவதைகளும், अन्यानि- மற்றவைகளான, यानि मृतानि च- எந்த ப்ராணிகள் உண்டோ அவைகளும், तव- உம்முடைய, भाषितं- வார்த்தையை, जानीयु:- அறியவேண்டும், त- இந்த வார்த்தையை, शृण्वन्तु- கேட்கவேண்டும்.

16-17 (பா-பா) मन्थसन्धः-ஸத்யஸந்தாயும், महातेजा:- மகா பாக்ரமசாலியும், धर्मज्ञः- தர்மங்களை அறிந்தவரும், सुसमाहितः- நன்றாக மனதைத் திருடப்படுத்திக் கொண்டவருமான, एष:- இந்த அரசன், मम- எனக்கு, वरं- வரத்தை, ददाति- கொடுக்கிறார், से- என்னுடைய, त- இந்த வரத்தை, देवता:- தேவதைகள், शृण्वन्तु- கேட்கவேண்டும், इति- என்று, देवी- தேவியான கைகேயி, महेष्वासं- பெரிய வில்லாளியான அரசனை, परिगृह्य- கள் ஸ்வாதினத்தில் வைத்துக்கொண்டு, अभिसस्य च- புகழ்ந்துகொண்டும், काममोहितम्- காமத்தினால் மயங்கியும், वरदं- தனக்கு வரனைக் கொடுக்கிறவருமான (அரசனைக்குறித்து), ततः- பின்- அதற்குப்பிறகு, इदं- இந்த வார்த்தையை, उवाच- சொன்னான்.

கத்தின்மீதும், ஆணையிட்டுச்சொல்லுகிறீர். உனக்குவேண்டிய வரங்களைக் கொடுக்கிறேனென்றும் சொல்லுகிறீர். உம்முடைய இந்த வார்த்தையை, அக்டிபு கலாகிய முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும், சந்திர ஸூரியர்களும், ஆகாயமும், க்ரஹங்களும், அஹோராத்திரதேவதைகளும், தித்தேவதைகளும், ஸ்வர்க்கலோகமும், கந்தர்வ ராக்ஷஸர்களோடுகூடிய இந்த பூலோகமும், இரவில் ஸஞ்சரிக்கின்ற பூதங்களும், க்ருஹங்களிலே வசித்திக்கொண்டிருக்கிற க்ருஹதேவதைகளும், நீகட்டுக் கொண்டிருக்கவேண்டும். நன்றாய் நிந்துகொண்டிருக்கவேண்டும்.

16-17. (பா-பா) சொன்னதொல் தவறுதவரும், மஹா பாக்ரமசாலியும், தர்மங்களெல்லாம் அறிந்தவரும், மிகவும் மனத்திருடமுள்ளவருமான இந்த அரசன் எனக்கு வரன் கொடுக்கிறார். அதை தேவர்களெல்லாம் கேட்கவேண்டும்,

स्मर राजन्पुरा वृत्तं तस्मिन्दैवासुरे रणे ।

तत्र चाच्यावयच्छत्रुस्तव जीवितमन्तरा ॥ 18 ॥

तत्र चापि मया देव यत्त्वं समभिरक्षितः ।

जाग्रत्या यतमानायास्ततो मे प्राददा वरौ ॥ 19 ॥

तौ तु दत्तौ वरौ देव निक्षेपौ मृगयाम्यहम् ।

तवैव पृथिवीपाल सकाशे सत्यमंगர ॥ 20 ॥

18. (ப-ரை) ஹ் ராஜன்- அரசனே!, புரா- முன்னொருகாலத்தில், வுத்- நடந்ததை, ஸ்மர- நினைத்துக்கொள்ளும், தஸ்மின்- அந்த, டைவாஸுர- ஸம்பரதமான, ரண- யுத்தத்தில், தத்- அந்த ராத்திரியில், அந்தரா- நடுவிலே, தவ- உமமுடைய, ஜிவித்- ப்ராணனை, ஷத்ரு- சத்ருவான சம்பராஸுரன், அच्याவத்- நழுவும்படி செய்தான்.

19. (ப-ரை) ஹ் தேவ- தேவனே!, தத்- அந்த யுத்தத்தில், தவ- றீர், மயா- என்னாலே, யத்- பாதொரு காரணத்தாலே, சமபிரக்சித்- சகிக்கப்பட்டிரோ, தத்- இந்த காரணத்தினால், ஜாஹ்- கவனங்கொண்டவராய், யதமானாயா- (உம்மைக்காப் பாற்றுவதில்) ப்ரயத்தனம் செய்த, மே- எனக்கு, வரௌ- இரண்டிரகங்களை, ப்ராதடா- கொடுத்தீரென்றே.

20. (ப-ரை) ஹ் தேவ- தேவனே!, ப்ரீதிவீபால்- அரசனே, சத்யமங்கர- ஸத்யமாவப் பாதிக்களுையுற்றவரே, துௌ- (உம்மால்) கொடுக்கப்பட்ட, தவ- உமமுடைய, சகாஷ- ஸமீபத்திலேயே, நிஷேபௌ- வைப்பாக வைக்கப்பட்டிருக்கிற, தௌ- அந்த இரண்டு வரங்களை, அஹ்- நான், ம்ரயாமி- இப்பொழுது விருப்புகிறேன்.

என்று தேவியானவள், (கைகேயி) பெரிய வில்லாறியான அரசனை தன் ஸ்வாதின தில்வைத்து பலவாறு புகழ்ந்து காமத்தினால் மயங்கி தன் தக வரன் கொடுக்கின்ற அய்வரசனைப்பார்க்கு நிறகு ஒரு நவார்த்தை சொன்னாள்.

18. (பொ-ரை) அரசனே! முன்னொருகாலத்தில் தேவாஸுராயுத்தம் நடக்கும்கால், ஒருநாள் ராத்திரியுத்தத்தில், நடுவில் சம்பராஸுரன் உமமுடைய ப்ராணனை அலைத்துவிட்டானென்றே! அதாவது (முரசை அடைவித்தான்). அது உமக்கு ஜ்ஞாபகமிருக்கிறதா?

19. (பொ-ரை) தேவா! அந்த யுத்தத்தில் நான் ரொம்பவும் கவனத்துடன் உம்மை சகிக்கவேண்டுமென்று மிகவும் ப்ரயத்தனம்செய்து சகித்தேனல்லவா? அப்பொழுது நீர் எனக்கு இரண்டு வரங்களைக் கொடுத்தீர்.

20. (பொ-ரை) எனக்கு மிகவும் பிரியமுள்ள அரசனே! நீர் சொன்ன சொல் ஒரு நாளும் தவராதவரன்றே! அதகாலத்தில், நீர் எனக்குக் கொடுத்த அந்த இரண்டு வரங்களையும் உம்மிடத்திலேயே வைத்திருக்கிறேன். இதை இப்பொழுது உபயோகப்படுத்த விருப்புகிறேன்.

तत्प्रतिश्रुत्य धर्मेण न चेद्वास्यमि मे वरम् ।

अथैव हि प्रहास्यामि जीवितं त्वद्विमानिता ॥ 21 ॥

वाङ्भावेण तदा राजा कैकेय्या स्ववशे कृतः ।

प्रचम्कन्द विनाशाय पाशं मृग इवात्मनः ॥ 22 ॥

ततः परमुवाचेदं वरदं काममोहितम् ।

वरौ यौ मे त्वया देव तदा दत्तौ महीपते ॥ 23 ॥

तौ तावदहमथैव वक्ष्यामि शृणु मे वचः ॥ 24 ॥

21. (ப-பா) தத்-ஆகையால், ஧்மேண- தம்மத்தினால், ப்ரதிஸுத்ய- ப்ரதிஜ்ஞைஞ செய்து, வர்- அந்த வயர்க்கை, மெ- எனக்கு, ந டாஸ்யமி சத்- கொடுக்காமல் போவிரேயானால், த்விமானிதா மநி- உயமால் அவமதிக்கப்பட்டவளாய்க்கொண்டு, அயேவ- இப்பொழுதே, ஜிவிதம்- ப்ராணன், ப்ரஹஸ்யாமி த்வி- விட்டுவிடுவேன்.

22. (ப-பா) ததா- அப்பொழுது, வாக்யே- கைகேயினால், வாங்கை- (முன்கொடுத்திருந்த வயர்க்கை ஜ்ஞாபக்யபித்தின) வார்த்தைமாதத்திற்குள்ளே, சுவசை- கன்னுடைய ஸ்வாசனத்தின, து- செய்யப்பட்ட, ராஜா- அரசன், ஆத்மன:- தன்னுடைய, விநாஸாய- அழிவதன் பொருட்டு, ம்ரக இவ- மான் போல், பாச- கம்மபாசுக்கை, ப்ரவக்ஸ்த- அடைக்கார்.

23-24. (ப-பா) 'ந தேவ- ஓ தேவனே! மஹிபதே! ததா- அப்பொழுது, மெ- எனக்கு, த்வயா- உயமால், யௌ வரௌ- அந்த வயர்கள், தத்- கொடுக்கப்பட்டதுகளோ, தௌ தாவந- அடைக்கலே, அஹ- நான், அயேவ- இப்பொழுதே, வக்ஸ்யாமி- சொல்லுகிறேன், மெ வச:- என்னுடைய வார்த்தையை, ஸ்ரணு- கேளுமே, (ஐதி- என்று), தத: பர- அதன் பிறகு, காமமோஹிதம்- காமத்தினால் மயங்கின, வரத- வயர்க்கைக்கொடுத்த அரசனைக்குறித்து, தத- இந்த வார்த்தையை, உவாச- சொன்னான்.

21 (பொ-பா) தம்மமாகப் ப்ரதிஜ்ஞைஞ செய்து அந்த இரண்டு வானகங்களிலிருந்து கொடுக்காமல் போவிரேயானால், உயமால் அவமதிக்கப்பட்டு, இப்பொழுதே ப்ராணன் விட்டுவிடுவேன்.

22. (பொ-பா) மான் வல்லில் அகப்பட்டது போல், அரசனும்கான் மன்ன கொடுத்த வயர்க்கை ஜ்ஞாபக்யபித்தின கைகேயின் வார்த்தை கேட்டமாதத்திற்குள்ளே, கான் விஞ்சமுடையதாக்காக கைகேயிக்கு இரங்கத் தம்மபாசுத்தில் அகப்பட்டிருக்கொண்டார்.

23-24 (பொ-பா) பிறகு கைகேயியானவன் காமத்தினால் மோஹித்தானும் வான் கொடுத்தவருமான அரசனைப்பார்த்து தேவா! மஹிபதே! 'அந்த தேவாஸுரயுத்தத்தில் நீர் எனக்கு இரண்டிவான்களைக் கொடுத்தீர்கள்' என்று அவன்களை இப்பொழுது தனியாகப் பிரித்துச் சொல்லுகிறேன். என் வார்த்தையைக் கேளுமே என்று சொன்னான்.

अभिषेकसमारम्भो राघवस्योपकल्पितः ।

अनेनैवाभिषेकेण भरतो मेऽभिषेच्यताम् ॥ 25 ॥

यो द्वितीयो वरो देव दत्तः प्रीतेन मे त्वया ।

तदा दैवासुरे युद्धे तस्य कालोऽयमागतः ॥ 26 ॥

नव पञ्च च वर्षाणि दण्डकारण्यमाश्रितः ।

चीराजिनजटाधारि रामो भवतु तापसः ॥ 27 ॥

25. (ப-ரை) ராঘவஸ்ய- ராகவனுக்கு, (ய:- யாதொரு), அபிஷேகசமாரம்ப:- பட்டா பிஷேக ஸாமக்ரியானது, उपकल्पित:- சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதே, அனென- இந்த, அபிஷே கேள எவ்- பட்டாபிஷேக ஸாமக்ரியினாலேயே, मे- என்னுடைய (பிள்ளையான), भरत:- பரதன், अभिषेच्यताम्- அபிஷேகம் செய்யப்படவேண்டும்.

26. (ப-ரை) தேவனே! தदा- இப்பொழுது, दैवासुर- தேவாஸூரஸம்பந்தமான, युद्धे- யுத்தத்தில், प्रीतेन- ப்ரீதியுள்ளவரான, त्वया- உம்மால், मे- எனக்கு, य:- யாதொரு, द्वितीय:- இரண்டாவதான, वर:- வரமானது, दत्त:- கொடுக்கப்பட்டதோ, तस्य- அதர்க்கு, अय काल:- இந்த காலம், आगत:- வந்திருக்கிறது.

27. (ப-ரை) राम:- ராமன், नव पञ्च च वर्षाणि- பதினான்கு வருஷங்களை, दण्डका रण्य- தண்டகாவனத்தை, आश्रित:- அடைந்துகொண்டு, चीराजिन जटाधारी- மரவரி, मान्देतो- மான்தோல், ஜடை இவைகளை தரித்துக்கொண்டு, तापस:- தபஸ்வியாக, भवतु- இருக்கட்டும்.

25. (பொ-ரை) அந்த இரண்டுவரன்களில், முதல்வரன் என்னவென்றால், ராமனுக்காக இப்பொழுது சேகரிக்கப்பட்ட பட்டாபிஷேகஸாமக்ரிகளைக் கொண்டு என் பிள்ளையான பரதனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்யிக்கவேண்டும்.

26. (பொ-ரை) ஹே தேவா! அப்பொழுது தேவாஸூரயுத்தத்தில், ப்ரீதியோடு எனக்கு நீர் இரண்டாவது ஸூரவரம் கொடுத்தீரன்றோ. அதை உபயோகப் படுத்திக்கொள்ள இதுதான் நல்ல ஸமயம் வாய்த்திருக்கிறது.

27. (பொ-ரை) ராமன் பதினான்குவருஷம் தண்டகாவனத்தில் வனித்துக் கொண்டு, மரவரி, மான்தோல், ஜடை இவைகளை தரித்து தபஸ்வியாய் இருக்கவேண்டும்.

भरतो भजतामद्य यौवराज्यमकण्टकम् ।

एष मे परमः कामो दत्तमेव वरं वृणे ॥ 28 ॥

अद्य चैव हि पश्येयं प्रयान्तं राघवं वनम् ॥ 29 ॥

स राजराजो भव सत्यसंगरः कुलं च शीलं च हि रक्ष जन्म च ।

परत्र वासे हि वदन्यनुत्तमं तपोधनाः सत्यवचो हिनं नृणाम् ॥ 30 ॥

இத்யாபி் ச்ரீமத்ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாண்டே அயோध्याகாண்டே

एकादशः सर्गः ॥ 11 ॥

28-29. (ப-ஸ) भरत:-பாதன், अकण्टक-சகருகில்லாத, यौवराज्य-இளவரசை, अद्य-இப்பொழுது, भजतां-அடையவேண்டும், एष:-இதுதான், मे-எனக்கு, परम:-மேலான, काम:-ஆசை, दत्त-கொடுக்கப்பட்ட, वर एव-வாத்தகையே, वृणे-வேண்டுமேன், अद्य चैव-இப்பொழுதே, राघवं-ராமனை, वनं-வனத்தைக்குறித்து, प्रयान्त-போகின்றவனாக, पश्येय-பார்க்கவேண்டும்.

30 (ப-ஸ) राजराज:-அரங்களுக்கு அரகுனா, भव:-அந்த நீ, सत्यसंगर:-ஸத்யமான பாத்தகனதுபுள்ளவராக, भव-இரும, कुलं-உம்முடைய குலத்தையும், शीलं-ஸீலத்தையும், जन्म च-பிறப்பையும், रक्ष-காப்பாற்றிக்கொள்ளுதல், सत्य वच:-ஸத்யமான வாத்தகையை, नृणां-மனிதர்களுக்கு, हित- (இந்த உலகத்தில்) கேட்காமலாகவும், परत्र वाम-பரலோக வாஸத்தில், अनुत्तमं-மிகவும் உத்தமமுமான, संतानमाश्रया, तपोधना:-பிஷ்கன, वदन्ति हि-சொல்லுகிறார்கள்.

28-29. (ப-ஸ) இப்பொழுதே பாதனக்கு சகருக்கில்லாத இளவராஜ்யப்பட்டாதிஷேகம் செய்வதாக வேண்டும். இதுதான் எனக்கு முக்கியமான ஆசை. நீர் கொடுத்திருந்த வரவாகவே அதனை கேட்குகிறேன். இப்பொழுது புதியதாக ஒன்றும் கேட்கவில்லை. இப்பொழுதே ராமன் காட்டிற்குப்போக நான் பார்க்கவேண்டும்.

30. (ப-ஸ) அரங்களுக்கு அரகுனா நீ. எனக்குச் சொன்னபடி வரங்களை கொடுத்த பரிசுதான் தவிரவதாக இரும. உம்முடைய குலத்தையும், சீலத்தையும் இனிமேல் வாரிப்பாற்ற பிறப்பையும் கண்டும் காப்பாற்றிக்கொள்ளும. ஸத்யமான சொல்லுவதுதான் மனிதர்களுக்கு இந்த உலகில் ஸ்திதிமென்றும் பரலோகத்தில் இதைவிட உயர்ந்தது இல்லாத சிறந்த வாதனமென்றும் பிஷ்கன் சொல்லுகிறான்.

चिणेण तु नृपः मंज्ञां प्रतिलभ्य सुदुःखिनः ।

कैकेयीमब्रवीत्कुद्वः प्रदहनिव चक्षुषा

॥ 6 ॥

नृगंसे दुष्टचारित्रे कुलस्यास्य विनाशिनि ।

किं कृतं तव रामेण पापे पापं मयापि वा

॥ 7 ॥

சுராஜா- அரசன், தத்- அதை, சிவந்திய- சிந்தித்துக்கொண்டு, ததா- அப்பொழுது, முக-
ஸூக்கத்தை, ந அஸ்யாஸ்து- அடையவில்லை.

பாடல். - நரஹிப:- அரசன், சிராந- நெடுநெரம் கழிந்து, மஜ்- நீனைவை, ப்ரதிலப்ய- அடை
ந், வ்யாபிரி- பெண்புலியை, டுஷ்வ- பாத்து, மூ: யதா- மான் போல, வ்யதின்:- துக்கப்பட்
ந், விக்ஷயேவ- தளர்ந்துள்ளவாயும், அஸவ்நாயி- மெல்லரிபால் மறைக்கப்படாமலிருக்
கிற, ஜகந்யா- தலையில், அமீன:- உட்காந்துகொண்டிரு, மண்டல- மண்டலாகாமான
யந்திரத்தில் மன:- மந்திரங்களினால், ருத்- கட்டப்பட்ட, மஹாவிப:- கொடியவிஷ
முள்ள, பவா: இவ- ஸப்பாடலில், தீர்த்த- நீண்டதாக, உச்சுவஸந- மூச்செடுத்தவா
யும், அஹி- அய்யே! 'விஷ்- சீ, இதி- எனது, மாமப:- கோபமுள்ளவாய், வாச- வாசு
கையை, உக்தவா- சொல்லி, சோகஹததேந:- மன- சோகக்கூறல் கலங்கிப் புத்தியையுடை
யவாய்க்கொண்டு, மூ: - மந்திரமும், சோ- மூச்சுசையை, அபிவிந- அடைந்தார்.

6. (பா-ஸா) நூ:- அரசன், சிணந- நெடுநாழிகை கழித்து, மஜ்- நீனைவை,
ப்ரதிலப்ய- அடைந்தது. சுது:ஸின்:- நிகழும் துக்கமுள்ளவாய், சக்ஷுஷா கண்களால்,
ப்ரதஹிவ- கொளுத்தி நெருப்போல, குத்:- கோபமுள்ளவாய்க்கொண்டு, கைகே
யியைக்குறித்து. அப்ரவீந- சொன்னார்.

7. (பா-ஸா) நூம்:- கொடியவனே! டுஷ்ணரி- கெட்ட நடக்கையுள்ளவனே!
அஸ்ய- குலச்ய- இதுகு குலத்தைக்கு, விநாசிநி- வினாசிக்கைச் செய்கின்றவனே! பாப- பாப
முள்ளவனே! ரமேண- ராமனாலேயாவது, மயாபிவா- என்னாலேயாவது, தவ- உனக்கு,
கி பாப- என்ன அபாயகரமானது, க்ருந- செய்யப்பட்டது.

அரசன் நெடுநெரம் கழித்து, புராதனதெளிந்து, பெண்புலியைக்கண்ட மான்போல்
துக்கத்துடனும், சிரத்தில் களர்க்கியுடனும், நெரும தலையில் உட்காந்துகொ
ண்டு, யந்திரமண்டலத்தில் மந்திரத்தினால் கட்டப்பட்ட கோடியவிஷமுள்ள ஸப்
பாமபோல் பெருமூச்சு எடுத்தகொண்டு, அய்யே! 'சீ' என்று கோபத்துடன் சொ
ல்லிக்கொண்டிரு, துக்கத்தினால் புத்தி கலங்கி, மந்திரமும் மூச்சுசையடைந்துவிட்
டார்.

6. (பா-ஸா) அரசன் நெடுநெரங்கழித்து மூச்சுசைதெளிந்து மிகவும் துக்
கத்துடன் பாதிக்கப்பட்டவையில் கொளுத்திவிடுகிறவாய்போல், கொடிக்குடன் கை
கையையெய்தித்து ஒரு வாய்க்கை சொன்னார்.

7. (பா-ஸா) அரசு கொடியவனே! கெட்ட நடக்கையுள்ளவனே! உத்தம
மான இதுகு குலத்தை அழிக்கக் கொன்றவனே! ராமனாலேயாவது, என்னாலேயா
வது உனக்கு, என்ன அபாயகரம் செய்யப்பட்டது.

यदा ते जननीतुल्यां वृत्तिं वहति राघवः ।

तस्यैव त्वमनर्थाय किंनिमित्तमिहोद्यता ॥ 8 ॥

त्वं मयात्मविनाशार्थं भवनं स्वं प्रवेशिता ।

अविज्ञानानृपसुता व्याली तीक्ष्णविषा यथा ॥ 9 ॥

जीवलोको यदा सर्वो रामस्याह गुणस्तवम् ।

अपराधं कुमुदिश्य त्यक्ष्यामीष्टमहं सुतम् ॥ 10 ॥

कौमल्यां वा सुमित्रां वा त्यजेयमपि वा श्रियम्

जीवितं वात्मनो रामं नन्वेव पितृवत्सलम् ॥ 11 ॥

8. (ப-ரை) ராவு:- ராமன், யதா- எப்பொழுது, தை- உன் விஷயத்தில், जननीतुल्या- தன் மாதாவுக்கு ஸமானமான, वृत्ति- சிச்சுருஷையை, वहति- செப்துகொண்டிருக்கிறானே, तस्यैவ- அவனுக்கே, अनर्थाय- அனர்த்தத்தின்பொருட்டு, किं निमित्त- என்ன காரணத்தினால், इह- இப்பொழுது, त्व- நீ, यथा- யத்களம் செய்துவிட்டாய்.

9. (ப-ரை) अविज्ञानात्- தெரியாமைபினால், आत्मविनाशार्थ- என்னுடைய விஷய சத்திற்காக, नृपसुता इति- ராஜபுத்திரியென்று, त्व- நீ, मया- என்னாலே, मय भवन- என்னுடைய கருவத்தை, तीक्ष्णविषा- கொடியவிஷமுள்ள, व्याली यथा- ஸிம்ஸாவோல், प्रवेशिता- ப்ரவேசிக்கப்பட்டாய்.

10. (ப-ரை) यदा- எப்பொழுது, सर्व- ஜீவலோக:- எல்லா ப்ராணியுட்கமும், रामस्य- ராமனுடைய, गुणस्तव- குணங்களின் ஸ்தோத்திரத்தை. अह- சொல்லுகிறேன். इह- ப்ரியமான, सुत- (அப்படிப்பட்ட) பிள்ளையை, अह- நான், क अपराध- எந்த குற்றத்தை, कुदिश्य- குறித்து, त्यक्ष्यामि- விடுவேன்.

11. (ப-ரை) कौमल्यां वा- கொளஸல்யையோ, सुमित्रां वा- ஸுமித்தையையோ,

8. (பொ-ரை) ராகவன் தன்னுடைய மாதாவுக்குப் பணிவிடைசெய்வது போல் உனக்கும் எப்பொழுதும் பணிவிடைசெய்துவருகிறானே, அவனுக்க அப்பொழுதே அனர்த்தம் செய்வதற்காக ஏன் இவ்விதம் முயற்சி செட்கிறாய்.

9. (பொ-ரை) நான் யுட்களத்தினால், உன்னை ராஜபுத்ரி என்று எண்ணி, என்னுடைய விஷயத்திற்காக கொடியவிஷமுடைய ஸிப்பத்தைப்போல், என்னுடைய வீட்டில் ப்ரவேசிப்புகிறேன்.

10 (பொ-ரை) லோகத்திலுள்ள எல்லா ப்ராணிகளும், ராமனுடைய குணங்களை ஸ்தோத்திரம் பண்ணிக்கொண்டிருக்க, நான் மாத்ரிம, எனக்கு இஷ்டமான அந்த பிள்ளையான ராமனை என்ன யுபாசத்தை உத்தேசித்து வளத்திற்கு அனுப்பவேன்.

11. (பொ-ரை) கொளஸல்யையோ, ஸுமித்தையையோ, என்னுடைய மாற்ற

परा भवति मे प्रीतिर्हृष्टा तनयमग्रजम् ।

अपश्यतस्तु मे रामं नष्टा भवति चेतना ॥ 12 ॥

तिष्ठेच्छोको विना सूर्यं सम्यं वा सलिलं विना ।

नतु रामं विना देहे तिष्ठेत्तु मम जीवितम् ॥ 13 ॥

तदलं त्यज्यतामेष निश्चयः पापनिश्चयः ।

अपि ते चरणौ मूर्ध्ना स्पृशाम्येव प्रसीद मे ॥ 14 ॥

किमिदं चिन्तितं पापे त्वया परमदारुणम् ॥ 15 ॥

श्रீய் அபிவா- என்னுடைய ஸம்பத்தையோ, ஆत्मன:- என்னுடைய, ஜீவிதம் வா- உயிரை யோ, த்யஜே- விடகதுணிந்தாலும் துணிவேன், பித்ருவ்மலம்- பிதாவின்விடத்தில் வா த- ஸல்யமுள்ள, ராம- ராமனை, நது த்யஜே எவ- விடகதுணியிலே மட்டுமே.

12. (பா-ரை) அग्रஜம் தனய- ஜேஷ்டபுத்திரனுன, ராம- ராமனை, हृष्ट- பார்க்கு, मे- எனக்கு, परा- அகிதமான, प्रीति:- ஆனந்தமானது. भवति- உண்டாகிறது, अपश्यत- ம்நு- அவனைப் பார்த்தான், मे- என்னுடைய, चेतना- ப்ராணானது, नष्टा भवति- அழிந்துவிடுகிறது.

13. (பா-ரை) लोक- உலகமானது, सूर्य- ஸூரியனை, विना- இல்லாமல், तिष्ठ- இருக்குமா, सम्यं वा- பரம, सलिल- ஜலத்தை, विना- இல்லாமல், (तिष्ठ- இருக்குமா) राम विना- ராமனில்லாமல், मम देह- என்னுடைய ப்ரீதத்தில், जीवित तु- ப்ராணானது, न तिष्ठेत् तु- இருக்கலை இருக்காது.

14-15. (பா-ரை) हे पापनिश्चय- கெட்ட எண்ணமுடையவனே, तत्- ஆகையால், अल- பொது, पाप निश्चय- தீத எண்ணமானது, त्यज्यतां- விடப்படலாம், एष:- இந் தகையான், ते- உன்னுடைய, चरणौ- கால்களை, मूर्ध्ना- (என்) கல்லினால், अपि स्पृशामि- கெட்டாடலாம், मे- என் விஷயத்தில், प्रसीद- கருபை கொடு, हे पाप- ஓ பாபமுடையவனே, त्वया- உன்னால், परमदारुण- மிகவும் கொடியவன. इद- இது. किं चिन्तित- என்னென்ன நினைத்தது.

யஸம்பத்தையோ, என்னுடைய ப்ராணானையோ விடகதுணிந்தாலும் துணிவேன். பிதாவின்விடத்தில் வா தஸல்யமுள்ள அந்த ராமனை ஓ தக்காலும் விடகதுணியிலே மட்டுமே.

12. (பா-ரை) ஜேஷ்டபுத்திரனுன ராமனைப் பார்க்குக்கொண்டிருந்தால் எனக்கு அகிதமான ஆனந்தமானதாகிறது. அவ்வப்ப பாராமனை உண்டட்டால் என்னுடைய ப்ராணான போய்விடுகிறது.

13. (பா-ரை) ஓ நுஸஸவா உலகமானது ஸூரியனில்லாமலும் இருக்கும். பரம ராமனது ஜலமில்லாமலும் இருக்கும். ராமனில்லாமல் என்னுடைய உயிரானது சரித் தில் நீங்கவேமாட்டாது.

14-15. கெட்ட எண்ணமுடையவனே' ஆகையால் 'பொது' ராமனை கா-

अथ जिज्ञाससे मां त्वं भरतस्य प्रियाप्रिये ।

अस्तु यत्तत्त्वया पूर्वं व्याहृतं राघवं प्रति ॥ 16 ॥

स मे ज्येष्ठः सुतः श्रीमान्धर्मज्येष्ठ इतीव मे ।

तत्त्वया प्रियवादिन्या सेवार्थं कथितं भवेत् ॥ 17 ॥

तच्छ्रुवा शोकसंतप्ता संतापयमि मां भृशम् ।

आविष्टासि गृहं शून्यं सा त्वं परवशं गता ॥ 18 ॥

16-17-18. (ப-ரை) த்வ- நீ, भरतस्य- பாதனுடைய, प्रियाप्रिये- ப்ரியவிஷயத் திலும் அப்ரியவிஷயத்திலும், मां- என்னை, अथ जिज्ञाससे- அறிய விரும்புகிறாயா, अस्तु- (அது) இருக்கட்டும், त्वया- உன்னாலே, पूर्वं- முன்னே, राघवं-பிரதீ- ராகவனைக்குறித்து, स- அவன், मे- எனக்கு, ज्येष्ठः- மூத்தபிள்ளை, श्रीमान्- தோம்பவும் பாக்யமுடைய வன், धर्मज्येष्ठः- தர்மத்தினாலும் சிறந்தவன், इति इव- என்றுபோல, यन् व्याहृतं- யாதொன்று சொல்லப்பட்டதோ, तन्- அது, प्रियवादिन्या- ப்ரியமான வார்த்தை சொல்லுகின்ற, त्वया- உன்னால், सेवार्थं- ஏன்னுடைய மனதைத் தருப்தி யாணுவதற்காக, कथितं- சொல்லப்பட்டதாக, भवेत्- ஆகும், तन्- இந்த ராமனுடைய பட்டாபிஷேகத்தை, ध्रुत्वा- கேட்டு, शोकसंतप्ता- சோகத்தினால் தாபத்தை அடைந்தவளாய்க்கொண்ட, मां- என்னை, भृशम्- மிகவும், संतापयसि- வருத்தப்படுத்துகிறாய், परवश- பிறர் ச்வாதினத்தை, गता- சதி- அடைந்தவளாய்க்கொண்டு, शून्यं- ஒருவருமில்லாத கோடாக நிறைந்த, आविष्टा- அசி- ப்ரவேசித்திருக்கிறது.

மேக்குப்போகச்சொல்லுகிற இந்தப் பிழுவாதத்தை விட்டுவிடு. உன் கால்களை என் தலையினால் தொட்டுவனவருகிறேன். என் விஷயத்தில் அந்நகரம் செய். அடி- பாபியே! மிகவும் கொடியதான இந்த எண்ணம் உனக்கு எப்படி உண்டாயிற்றே! தெரியவில்லையே.

16-17-18. (பொ-ரை) பாதன் விஷயத்தில் மஹாராஜாவானவர் ப்ரியமாயிருக்கிறாரா இல்லையா என்கிற விஷயத்தை நீ அறிய விரும்புகிறாயா? அது இருக்கட்டும். ராமனுக்கு பட்டாபிஷேகம் என்கிற வருத்தநகரத்தைக்கேட்டு, மிகவும் துக்கமடைந்து, என்னையும் அதிகமாக தீர்ப்பதற்கு வருத்தப்படுத்துகிறாய். அதுவும்ல்லாமல், பிறர்களுடைய வார்த்தையைக்கேட்டுக்கொண்டு, இந்தப்பாழான கோபகருணத்திலும் இருக்கிறாய். இந்தக்காரணங்களால் நீ முன்னமே என்னிடம் ப்ரியமாக வார்த்தை சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறாயோ அது மாணசகுறித்து, “எனது ஜயேஷ்ட புத்திரன், சிலவாத்தநஷ்டமுடையவன், மிகவும் தர்மவிஷடன்” என்று இவை முதலாக சொல்லியவைகளெல்லாம் என்னை துரப்தி சொல்வதற்காக கொண்ணவைகளாக அடிகும்.

इक्ष्वाकूणां कुले देवि संपातः सुमहानयम ।

अनयो नयमपन्ने यत्र ते विकृता मतिः ॥ 19 ॥

न हि किंचिदयुक्तं वा विप्रियं वा पुरा मम ।

अकरोस्त्वि विशालाक्षि तेन न श्रद्धास्यहम ॥ 20 ॥

ननु ते राघवस्तुल्यो भरतेन महान्मता :

वदुगो हि सुबाले त्वं कथाः कथयमे मम ॥ 21 ॥

19. (11-19) 'देவி- தெவியே' நயமபந்- நீதியோடு கூடின, யவ-யாதொடு, இக்ஷவாகூ- இக்ஷவாகூ வம்சத்தி அரங்கமுடைய, குந்- வம்சத்தில், 'த- உன்னுடைய, மதி:- புத்தியானது, 'விக்ரதா- (இப்பாட.) விபரிதமாக (ஆயிற்று), (தவ- அந்த வம்சத்தில்) அய- இங்க, சும்மான்- நீயும் பொரிதான, அநய:- அனங்கமானது, சமாம்:- நீர்ந்தவரின் உடல்.

20. (11-20) 'ஹே விசாலாட்சி- ஹே அகன்ற கண்களையுடையவனே! 'த்வ- நீ, பூர- முன்னோ, மம- எனக்கு, அயுக்-வா- அறிந்ததையோ, விபிரிய-வா- பரிபலனாத தையோ, கிவிந்- கொடுக்காமலும், ந அகரோ:- செப்தத்தில், 'தெ- அகனல், அஹ- நான், ந அஹ்மி- (நான் காட்டுகிறதோடு) கவின்குமென்று, பாதனுக்குப்ப்பட்டாபிஷேகம் செய்ய வேண்டுமென்று நீ சொல்லுவதை உண்மையாக) கம்பனில்லை.

21. (11-21) 'ஹே சுவாலே- ஹே நல்ல எண்ணமுள்ள சிறுவனே! 'த- உனக்கு, ராஹ:- நான், மஹ்மநா- மஹ்மநாவான, மரதெ- பாதகேடு, துல:- ஸமானனன்றோ, 'ஹி- ஏனென்றால், வது:- அந்நகம் தடவை, த்வ- நீ, கதா:- (நான் விஷயமான) கதைகளை, மம- எனக்கு, கதயம்- சொல்லுகிறேன்.

19. (பொ-19) இதுகாலம் வரையில் நீதி தவாமல் நுகறி இங்க இக்ஷவாகூ வம்சத்தில் உன்னுடைய புத்தியானது இப்பொழுது இப்படி விபரிதமாக ஆயிற்று. அந்தையால் இந்த வம்சத்தில் மிகவும் பொரிதான அனங்கமான கொடுக்காதது.

20. (பொ-20) அகன்ற கண்களையுடையவனே! இதற்குமுன் நீ எனக்கு கொடுத்தவது பரிபலனாததையும் அறிந்ததையோ, செய்துகொடுத்தேன். அகையினால், "நான் காட்டுகிறதோடு) கவின்குமென்று, பாதனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்ய வேண்டுமென்று நீ இப்பொழுது சொல்லுவதை நான் உண்மையென்று கம்பனில்லை.

21. (பொ-21) கைகேயி! நான் மஹ்மநாவான பாதகேடு ஸமானனன்றோ! ஏனென்றால் நான் விஷயமான கதைகளை நீ பலமுடைய கையில் என் முன் கொடுத்தேன் சொல்லி நுகர்ந்தாய்.

तस्य धर्मात्मनो देवि वने वासं यशस्विनः ।

कथं रोचयसे भीरु नव वर्षाणि पञ्च च ॥ 22 ॥

अत्यन्तसुकुमारस्य तस्य धर्मे धृतात्मनः ।

कथं रोचयसे वासमरण्ये भृशदारुणे ॥ 23 ॥

रोचयस्यभिरामस्य रामस्य शुभलोचने ।

तव शुश्रूषमाणस्य किमर्थं विप्रवासनम् ॥ 24 ॥

22. (ப-ரை) 'தேவி- ஹே தேவியே! மீர- பயமுள்ளவனே! தர்மாत्मன:- தர்மாத்மாவாயும், யசஸ்வின:- கீர்த்தியுள்ளவனும், தச्य- (பாதனைப்போல அவ்வளவு ப்ரியனுமான) அந்த ராமனுக்கு, நவ- ஒன்பதும், பञ்- ஸீருதுமான, வர்ஷாணி- வருஷங்களை, வன- வனத்தில், வாச- வசிப்பதை, கத- ஏன், ரோசயம்- விருமபுகிரும்.

23. (ப-ரை) அत्यந்தசுகுமாரச்ய- மிகவும் மருதுவான சீர்த்மடையவனும், தர்மே- தர்மத்தில், துதாत्मन:- நிலைநின்ற மனதையுடையவனுமான, தச்ய- அந்த ராமனுக்கு, ஶ்ரதாருணே- மிகவும் பயங்கரமான, அரண்ய- வனத்தில், வாச- வசிப்பதை, கத- ஏன், ரோசயம்- விருமபுகிரும்.

24. (ப-ரை) 'ஹே தேவியே! அழகான கண்களையுடையவனே! அபிராமச்ய- ஸகல ஜனங்களுக்கும் ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணுகிறவனும், தவ- உனக்கு, துஷ்ரமாணச்ய- பணிவிடை செய்கிறவனுமான, ராமச்ய- ராமனுக்கு, விப்ரவாஸநம்- தேசத்தை விட்டுப் போவதை, கிமர்த்- எதற்காக, ரோசயசி- ஆசைப்படுகிரும்.

22. (பொ-ரை) 'ஹே தேவி! பயமுள்ளவனே! தர்மாத்மாவாயும், உலகமெல்லாம் புகழ்பெற்றவனும், பாதனைப்போல் உனக்கு மிகவும் ப்ரியனுமான ராமன், பதினாறு வருஷம் வனத்தில் வாஸம் செய்யவேண்டுமென்று ஏன் இப்படி விருமபுகிரும்.

23. (பொ-ரை) மிகவும் மருதுவான சீர்த்மடையவனும், தர்மத்திலேயே நிலைநின்ற மனதுடையவனுமான அந்த ராமன், மிகவும் பயங்கரமான வனத்தில், வாஸம் பண்ணவேண்டுமென்று நீ ஏன் விருமபுகிரும்.

24. (பொ-ரை) அழகான கண்களையுடைய ஹே தேவியே! எல்லா ஜனங்களுக்கும் ஸந்தோஷத்தை உண்டி பண்ணுகிறவனும், உனக்கும் சிசுநஷை செய்து கொல்லுந்ரபவனுமான அந்த ராமனை, தேசத்தைவிட்டு துரத்தவேண்டுமென்று நீ எதற்காக விருமபுகிரும்.

ரமோ हि भरताड्यस्तव शुश्रूषते सदा ।

विशेषं त्वयि तस्मान् भरतस्य न लक्ष्ये ॥ 25 ॥

शुश्रूषां गौरवं चैव प्रमाणं वचनक्रियाम् ।

कस्मे भूयस्तर्गं कुर्यादन्यत्र मनुजर्षभान् ॥ 26 ॥

बहूनां स्त्रीसहस्राणां बहूनां चोपजीविनाम् ।

परिवादोऽपवादो वा गधवे नोपपद्यन्ते ॥ 27 ॥

25. (ப-ரை) ரமோ हि- ராமனும், भरताड्य-பார்க்கணக்காட்டிலும், भूय:- அதிகமாக, तव- உனக்கு, सदा- எப்பொழுதும், शुश्रूषते- பணிவிடை செய்துகொண்டிருக்கிறான், त्वयि- உன்விஷயத்தில், तस्मान्- அந்த ராமனிடமிட, भरतस्य- பார்க்குமாக்கு, विशेष- விசேஷத்தை, न लक्ष्ये- நான் அறியவில்லை.

26. (ப-ரை) शुश्रूष- சேருஷையையும், गौरव- வெகுமானத்தையும், प्रमाण- நல்ல எண்ணத்தையும், वचनक्रियाम्- சொன்னபடி செய்வதையும், मनुजर्षभान्- புருஷர்களைக் டனான ராமன்காட்டிலும், अन्यत्र- வேறு, कस्- எவன், भूयम्- அதிகமாக, ते- உனக்கு, कुर्यान्- செய்வான்.

27. (ப-ரை) बहूनां- அநேகங்களான, स्त्रीसहस्राणां- ஆயிரக்கணக்கான ஸ்திரீகளுடையவா, बहूनां- அநேகங்களான, उपजीविनां- அமித்துப்பிழைக்கிற ஜனங்களுடையவா, परिवाद:- அவமதிப்புவார்க்கையும், अपवाद:- நிரந்தையும், राघवे- ராமனிடத்தில், नोपपद्यन्ते- காணாமல்வந்தனில்லை.

25. (ப-ரை) रमोऽस्य- ராமன பார்க்கணக்கிட உனக்கு எப்பொழுதும் அதிகமாக வே பணிவிடைசெய்துகொண்டிருக்கிறான். ஆகையால், உன்விஷயத்தில் ராமனிடமிட பார்க்க வேண்டாம் என்று நான் நினைக்கவில்லை.

26. (ப-ரை) पुருषै-புருஷர்களான ராமனத்தவன், वेय-எவன் உன் விஷயத்தில் பணிவிடையையும், கொடுத்ததையும், நல்ல எண்ணத்தையும், சொன்னபடி செய்வதையும், அதிகமாகச் செய்வான்.

27. (ப-ரை) बहूना-பலர்களிடில் அநேகம் ஆயிரக்கணக்கான ஸ்திரீகளிருக்கிறார்கள். நமமை அன்புரிவழக்கின்ற அநேகம் புருஷர்களுடிகத்தென்றார்கள். இவர்களிலே ஒருவராவது ராமனிடத்தில் அவமதிப்புவார்க்கைகளைப்போ, அல்லது நேருதையைப்போ சொல்லுவதாக கூற வேண்டுகையில்லை.

सान्त्वयन्सर्वभूतानि रामः शुद्धेन चेतसा ।

गृह्णाति मनुजव्याघ्रः प्रियैर्विषयवासिनः ॥ 28 ॥

सत्येन लोकाञ्जयति दीनान्दानेन राघवः ।

गुरूञ्शुश्रूषया वीरो धनुषा युधि शत्रवान् ॥ 29 ॥

सत्यं दानं तपस्त्यागो मित्रता शौचमार्जवम् ।

विद्या च गुरुशुश्रूषा ध्रुवाण्येतानि राघवे ॥ 30 ॥

28. (ப-ரை) மனுஜவ்யாஶ்ர:- புருஷோத்தமனான, ராம:- ராமன், शुद्धेन- நல்லதான், चेतसा- மனதுடன், सर्वभूतानि- எல்லா ப்ராணிகளையும், । सान्त्वयन्- ஸமாதானம்செய்து கொண்டு, विषयवासिन:- தமதேசத்தில் வசிப்பவர்களை, प्रियै:- இஷ்டமான வஸ்துக்களினால், गृह्णाति- தன் வசமாகக்கொள்ளுகிறது.

29. (ப-ரை) वीर:- சூரனான, राघव:- ராமன், सत्येन- ப்ராணிகளுக்கும் புறிகுமான வார்த்தையினால், लोकान्- ஸவர்க்கம் முதலான லோகங்களையும், दानेन- தானத்தினால், दीनान्- ஏழைகளையும், शुश्रूषया- பணியினையால், गुरून्- குருநகர்களையும், धनुषा- விஸினால், युधि- யுத்தத்தில், शत्रवान्- சத்துருக்களையும், जयति- ஸவாதனைம் செய்துகொள்ளுகிறது.

30. (ப-ரை) सत्य- உண்மை, दान- பரலோகத்திற்காக செய்யவேண்டிய தானம், तप:- தபஸு, त्याग:- இஹலோகஸாதனைமான த்யாகம், मित्रता- ஸம்யக்பாணிகளிடத்திலும் ஸநேஹம், शौच- சுத்தி, आर्जवम्- பிற்குறியின் எண்ணாதலாக அனுஸரிப்பது, विद्या- தத்வஜ்ஞானம், गुरुशुश्रूषा- குருக்களின் பணியிடை, एतानि-என்றெல்லாம் இவைகள், राघवे- ராமனிடத்தில், ध्रुवाणि- நிலையாக இருக்கின்றன.

28. (பொ-ரை) புருஷோத்தமனான ராமன் சுத்தமான மனதுடன் எல்லா ப்ராணிகளிடத்திலும் ஸமாதான வார்த்தைகளை சொல்லிக்கொண்டு, தமதேசத்தில் வசிப்பவர்களை இஷ்டமான வஸ்துக்களினால் ஸவாதனைம் செய்து கொள்ளுகிறது.

29. (பொ-ரை) வீரனான ராமன், எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் புறிகுமான வார்த்தை சொல்லுவதினால் ஸவர்க்கம் முதலான லோகங்களையும், லீவனாயு தனங்களைக்கொடுத்து ஏழைகளையும், காடமில்லாமல் சிர்சுநஷ்ட செய்து குருநகர்களையும், யுத்தத்தில் விஸினால் சதுருக்களையும் தன் வரமாகக் கொள்ளுகிறது.

30. (பொ-ரை) உண்மையைப்போலவும், பரலோக ஸாதனைமாதானம், உபவாஸாதிகளால் காயக்கலேசம், இஹலோக ஸாதனைமாதான த்யாகம், எல்லா ஜனங்களுக்கிடத்திலும் ஸநேஹம், மனதினுடையவும் சரித்தரினுடையவும் சுத்தி, கடப்பில்லாமை, தத்வஜ்ஞானம், குருநகர்களையும், என்னும் இவை முதலான குறியங்களாகவா விடத்தில் நிறுவாக இருக்கின்றன.

தஸ்மிந்நாஜ்வஸ்பந்நே தேவி தேவோபமே கथम् ।

பாபமாஜ்ஸமே ராமே மஹர்ஷிஸமதேஜமி ॥ 31 ॥

न म्मराम्यप्रियं वाक्यं लोकस्य प्रियवादिनः ।

ச கथ் த்வகூநே ராம் வத்யாமி ப்ரியமப்ரியம் ॥ 32 ॥

क्षमा यस्मिन्दमस्यागः सत्यं धर्मः कृतज्ञता ।

அப்யக்ஷிமா ச பூநானா் தமூநே கா கர்மிம ॥ 33 ॥

31. (பா-31) 'ஹே தேவி- ஓ தேவிகளேயே, அர்ஜவஸ்பந்- கபடமில்லாதவனாயும், தேவோபமே- தேவனுக்கு ஸமானனாயும், மஹர்ஷிஸமதேஜமி- மஹர்ஷிகளுக்கு ஸமானமான தேஜஸ்ஸையுடையவனும்தான், தஸ்மிந்-ராமே- அந்த பாமனிடத்தில், பாப- அநீஷ்டத்தை, கथ- ஏன், அஸா- ஷம்- உபநாதிடுமே.

32. (பா-32) 'லோகஸ்ய- ம் லோகத்தில், ப்ரியவாதிந- ப்ரியமான வார்த்தையைச் சொல்லும் ஸ்வாபாவமுள்ள, ராமஸ்ய- பாமனுக்கு, அப்ரிய- பரிமடில்லாத, வாச்ய- வார்த்தையை, ந ம்மராமி- நான் உனக்கு உர நினைக்கமாட்டேன் (அப்படியே நேசக). ச- அப்படியேயுள்ளதான், த்வகூநே- மனக்கூச, ப்ரிய- நிகரப் ப்ரியமான, ராம்- பாமனைக்கு, நிகரம், அப்ரிய- பரிமடில்லாத, கதா- கதையை, கய வத்யாமி- என், சொல்லுவேன்.

33. (பா-33) 'யஸ்மிந்- உன்கூசகரனிடத்தில், க்ஷமா- கொடுமைமீது, தம- புலன் களை அடர்த்தியாக, சத்ய- கடவுட்கூசம், (கொடையுமே) சத்ய- ஸத்யமூர, தர்ம- தர்மமூர, க்ருதஜ்நா- கொடுமை பரிபாசகதை தீவரபதம், பூநானா- ப்ராணிகளுக்கும், அக்ஷிமா அபி ச- அறிமுகம் செய்யப் பட்டது, (வீரன்- ஓ நக்கென்றான்), த கூநே- மனக்கூசமான, விட்டான், ம- மனம், கா கர்மி - கர்மம் (நேசகமே).

31. (பா-31) 'தேவி! கபடமில்லாதவனாயும், தேவர்களுக்கு ஸமானனாயும், மஹர்ஷிகளைப்போல் சமத்தமாத் குணங்களுடையவனும்தான், அந்த பாமன் காத நிகரப் பரிமடில்லாதவனான அப்படி அநீஷ்டத்தை நேசகமாகும்.

32. (பா-32) 'எல்லா ப்ராணிகளிடத்திலும், பரிமடாகப் பிபசுவகையை ஸ்வாபாவமாக உடனடி, இந்த பாமன்விஷயத்தில் பரிமடில்லாதவன் தன்னைச் சொல்லுவதென்று மனத்தினுடைய நினைக்கமாட்டேன். அப்படி மனத்தினுடைய நினைக்காதவனான நான் உனக்கூசப் பரிமடான அந்த பாமனைப்போலத் துன்புறுத்தவேண்டுமென்று அப்பரிமடான வார்த்தையை எப்படிச் சொல்லவேண்டுமென்று.

33. (பா-33) 'பெரியமை, புலன்களை அடக்குவது, கொடை, ஸத்யம், தர்மம், கொடுமை பரிபாசகதை (நேசகமான, ப்ராணிகளை அறிமுகம் செய்து, என்முறையுக்கு உனக்கூசகரன் அந்த பாமனை விட்டான், மனக்கு உதவிக்கொடுப்பான் (நேசகமே).

मम वृद्धस्य कैकेयि गतान्तस्य तपस्विनः ।

दीनं लालप्यमानस्य कारण्यं कर्तुमर्हसि ॥ 34 ॥

पृथिव्यां सागरान्तायां यत्किञ्चिदधिगम्यते ।

तत्सर्वं तव दास्यामि मा च त्वां मन्युराविशेत् ॥ 35 ॥

अञ्जलिं कुर्मि कैकेयि पादौ चापि स्पृशामि ते

शरणं भव रामस्य माऽयमो मामिह स्पृशेत् ॥ 36 ॥

34. (ப-ரை) ஹே கைகேயி! வृத்தச்ய- கிழவனாயும், गतान्तस्य- ஆயுள் எயின்முடிவை அடைந்தவனாயும், तपस्विनः- தபஸ்வியாயும், दीन- தீனமாக, लालप्यमानस्य- அடிக்கடி பிதற்றிக்கொண்டுமிருக்கிற, मम- எனக்கு, कारण्य- கருணையை, कर्तु- செய் வதற்கு, अर्हसि- தகுந்தவனாகிறாய்.

35. (ப-ரை) सागरान्ताया- ஸமுத்திரத்தை முடிவாகவுடைய, पृथिव्यां- பூமியில், यत्किञ्चित्- எந்த தனமானது, अधिगम्यते- அடையப்படுகிறதோ, तत्सर्वं- அது முழுமையும், तव- உனக்கு, दास्यामि- கொடுப்பேன், त्वां- உன்னை, मन्यु- கொடாமானது, मा आविशेत्- அடையாமலிருக்கவேண்டும்.

36. (ப-ரை) हे कैकेयि- ஹே கைகேயி! अञ्जलि- கைகுவித்தல், कुर्मि- செய்கிறேன், त- உன்னுடைய, पादौ च अपि- கால்களையும், स्पृशामि- தொடுக்கிறேன், रामस्य- ராமனுக்கு, शरण- சரணமாக, भव- ஆகவேண்டும், अयमो- அதர்மமானது, मा- என்னை, इह- இவ்விஷயத்தில், मा स्पृशेत्- தொடராமலிருக்கவேண்டும்.

34. (பொ-ரை) ஹே கைகேயி! கிழவனாய் முடிவுகாலம் கிட்டி வரவரும், எல்லோராலும் கருணைசெய்யத்தகுந்தவனாய், தீனமாக அடிக்கடி பிதற்றிக்கொண்டிருக்கிற என் விஷயத்தில் நீ தயவுசெய்யவேண்டும்.

35. (பொ-ரை) ஸமுத்திரம் வரையிலுள்ள பூமியில் எந்தெந்த விஷயங்களையும் அடையப்படுகிறதோ, அவை முழுமையும் உனக்குக் கொடுப்பேன். என்னை விஷயமான கோபமானது, உனக்கு வராமலிருக்கவேண்டும்.

36. (பொ-ரை) ஹே கைகேயி! கைகுப்புகிறேன், உன் இரண்டு கால்களையும் தொட்டு வணங்குகிறேன். எவ்விதத்திலும் ராமனைக் கார்ப்பாற்றவேண்டும், ஸத்யம் தவறுதலாகிற அதர்மமானது என்னை அணுகாமலிருக்கவேண்டும்.

इति दुःखाभिसेतसं विलपन्तमचेतनम् ।

धूर्णमानं महाराजं शोकेन समभिप्लुतम् ॥ 37 ॥

पारं शोकार्णवस्याशु प्रार्थयन्तं पुनः पुनः ।

प्रत्युवाचाथ कैकेयी रौद्रा रौद्रतरं वचः ॥ 38 ॥

यदि दत्त्वा वगौ राजन्पुनः प्रत्यनुत्पश्ये ।

धार्मिकत्वं कथं वीरं पृथिव्यां कथयिष्यमि ॥ 39 ॥

37-38. (11-அ) இதி-இவ்விதம், दुःखाभिसेतम्-துக்கத்தினால் மிகவும் துடித்துக்கொண்டு, विलपन्-அழுதுகொண்டு, अचेतनम्-மூர்ச்சையடைந்தும், धूर्णमान-தமையில் விழுந்து மூண்டு கொண்டும், शोकेन-துவால், समभिप्लुतम्-நன்றாய் வியாதிக்கப்பட்டார், शोकार्णवस्य-அரசு முதுபந்தினுடைய, पार-அசுக்கையை, आशु-சீக்கிரமாக, पुनः पुनः-அடிக்கடி, प्रार्थयन्त-வேண்டிக்கொண்டுமிருக்கிற, महाराज-மஹாராஜாவாக இருந்து, रौद्रा-கொடியவளான, कैकेयी-கைகேயியானவள், रौद्रतर-மிகவும் கொடியவள், वचः-வார்த்தையை, अथ-முழுமையும், उवाच-சொன்னான்.

39. (11-அ) हे राजन्-ஹே ராஜன்! वीर-வீரனே! वगौ-இரண்டு வளங்களை, दत्त्वा-(எனக்கு) கொடுத்து, पुनः-மறுபடி, प्रत्यनुत्पश्ये यदि-பரிதரித்தீயானால், पृथिव्यां-பூமிகளில், धार्मिक-நீதிமீட்டினென்பதை, कथ-எப்படி, कथयिष्यमि-சொல்லிகொளேன்.

37-38, (11-அ) இவ்வண்ணம், துக்கத்தினால் துடித்துக்கொண்டு, அடிக்கடி அழுதுகொண்டு, சிலஸமயம் மூர்ச்சையடைந்தும், சீக்கிரமாக புரண்டு கொண்டும், ராமனை விட்டுப்பிரியுமகாலம் ஏற்பட்டிருந்ததென்று மனதில் தீண்டித் துக்கொண்டு, அந்த சீக்கிரத்தில் முழுகியும், இந்த துக்கஸாகத்தை எப்பொழுது தாண்டிவிடுவென்று அடிக்கடி வேண்டிக்கொண்டும், இருக்கிற மஹாராஜாவை பார்த்து மிகவும் கருவாஸப்பாடுமுன்ன கைகேயி, ராமனுடைய பட்டாபிஷேகத்தை நிறுத்துவதற்கு எவ்வளவு சொல்லவேண்டுமோ அது முழுமையாக நமச்சொல்லால் சொன்னான்.

39. (11-அ) பாக்கிரசாஸியான மஹாராஜனே, எனக்கு இரண்டு வளங்களை கொடுத்துவிட்டு, மறுபடி அனைத்துநீக்கு பச்சாதகபாலமடைந்தீயானால், இவ்வுலகில் நீ தீர்ந்திட்டென்பதை எவ்விதம் சொல்லிக்கொள்ளுவீர்.

यदा समेता बहवस्त्वया राजर्षयः सह ।

कथयिष्यन्ति धर्मज्ञ तत्र किं प्रतिवक्ष्यसि ॥ 40 ॥

यस्याः प्रसादे जीवामि या च मामभ्यपाल्यत् ।

तस्याः कृतं मया मिथ्या कैकेय्या इति वक्ष्यमि ॥ 41 ॥

किल्बिषत्वं नरेन्द्राणां करिष्यसि नराधिप ।

यो दत्त्वा वरमयैव पुनरन्यानि भाषमे ॥ 42 ॥

40. (ப-ரை) हे धர்மஜ்- தர்மங்கள் தெரிந்தவரே! யதா- எப்பொழுது, த்வயா- உம்முடன்கூட, வஹ்:ராத்ரய:- அநேக ராஜரிஷிகள், சமேதா:- ஒன்றுசேர்ந்து, கதயிஷ்யந்தி- (அஸ்ரய யுத்தகாலத்தில் உமக்கு உபகாரம் பண்ணின கைகேயிக்கு நீர் என்ன பாத் யுபகாரம் செய்தீரென்று) கேட்பார்களே, தத்- அப்பொழுது, கி்- கி், ப்ரதிவக்ஷ்யசி- என்ன பதில் சொல்லப்போகிறீர்.

41. (ப-ரை) யस्या:- யாதொரு கைகேயிநினைடைய, ப்ரஸாத்- அநாகரத்தில், ஜீவாமி- ஜீவித்திருக்கிறேனே, யாத்- யாதொருவனாக, மா- (முந்தையடைந்த) என் னை, அப்யபாலயத்- நன்றாகக் காப்பாற்றினனோ, தस्या:- அவருக்கு, மயா- என்னால், மித்யா- அஸத்யமானது, க்ருத்- செய்யப்பட்டது, இத- என்று, வக்ஷ்யமி- சொல்லப்போக றீர்.

42. (ப-ரை) हे नराधिप- அரசனே, य:- யாதொரு நீர், वर- வரத்தை, दत्त्वा- கொடுத்து, अय- இப்பொழுது, पुन:- மறுபடியும், अन्यानि- வேறு வர்த்தைகளை, भाष- சொல்லுகிறேன். (ச:- அந்தநீர்), नरेन्द्राणां- (எல்லா) அரசர்களுக்கும், किल्बिषत्वं- அபகீர்த்தியாகிற தோஷத்தை, करिष्यमि- செய்யப்போகிறீர்.

40. (பொ-ரை) தர்மங்களை நன்றாயறிந்தவரே உலகத்தில் இருக்கிற அநேக ராஜரிஷிகள், உம்முடன், ஒன்று சேர்ந்தமையத்தில் “சாபராஸாஸாஸா ய யுத்தத்தில் உமக்கு பரம உபகாரம் செய்த கைகேயிக்கு நீர் பாத்யுபகாரம் ஏதா வது செய்தீரா”வென்றுகேட்டால் அதற்கு நீர் என்ன பதில் சொல்லப்போகிறீர்-

41. (பொ-ரை) எவருடைய அனுகூலமாகியதில் நான் ஜீவித்திருக்கிறேனே எனன் அந்த சம்பராஸாயுத்தில், முந்தையடைந்த என்னை சீர்தோபசாரம் முதலி பவைகளைச் செய்து காப்பாற்றினனோ அல்ல விஷயத்தில் நான் பொய் சொல் லிவிட்டேனென்று சொல்லுவீரா!

42. (பொ-ரை) மஹாராஜனே! எனக்கு வரன்கொடுத்துவிட்டு, இப்பொ டுதே மறுபடி அதற்கு விரோதமாகப்போகுகிறீரே, அதுதர்க்கட்டால் உலகத்திலி ருக்கிற அரசர்களெல்லாரும் இப்படி பொய்ப்பிச்சறிவர்களென்று ஜனங்கள் எல்லோரும் சொல்லுவார்களே!

சீவ்ய: श्येनकपोतीये स्वमांमं पक्षिणे ददौ ।

அலக்ஷ்மியுபி தவா ஜகாம் கனிசுநமாம் || 43 ||

सागरः समयं कृत्वा न वेलामतिवर्तते ।

சமயம் மாசுநத கார்பி: புவீசுநமனுமரந் || 44 ||

स त्वं धर्मं परित्यज्य रामं राज्येऽभिषिच्य च ।

ச த்வம் ஧ர்மம் பரத்யஜ்ய ராம் ராஜ்யே அபிஷிச்ய ச || 45 ||

43-44. (பா-சா) ஸ்யேனகபோதீயே- கழு குக்கும மாடப்புராவக்கும் விஜோதம நெர்
கககாலத்தில், சீவ்ய:- ஸாப்யனென்கிற அரசன், பக்ஷிண- கழுதின் பொருட்டு, சுவாமி-
கன்றுடைய மாமன்களை, தவீ- கொடுத்தார், அலக்:- அலக்கனென்கிற அரசன்,
வசுபி- (கண் ணுடைய) கண்களை, தவா- கொடுத்தது, உதமாநிம- உயர்ந்த கதியை, ஜகாம்-
அடைந்தார், சாசர- வடிக்ந்தமானது, சமய- பாகிஜ்ஜனகுபை, குவா- செப்துவிட்டு,
வலா- கலையை, ந அநிவர்த- தான் நிறுத்தவில்லை, தவ- கரும், புவீசுந- முன்னோர்களை
அரசாக்கை, அநுமரந்- கிண்கூசுகொண்டு, சமய- உடமுடைய பாகிஜ்ஜனகுபை, அநு-
மரந்- மா கார்பி- கொடுத்தது.

45. (பா-சா) த் தும்த- து: கருடையவரே! ச:- அபபிப்பிட்ட, தவ-
நீ, ஧ர்ம- தர்மத்தை, பரத்யஜ- விடும், ராம்- ராமன், ராஜ்யே- ராஜ்யத்தில், அபிஷிச்ய-
பட்டியிடுவதென்பதும், கௌமல்யயா ச- கௌமல்யையெடுக்க, நத்ய- எப்பொழுது
தாம், ரந்- ஸ்ரீகருட அனுபவிப்பதற்கு, இந்நி- விரும்புகிறீர்.

43-44 (பா-சா) கழு குக்கும மாடப்புராவக்கும் சன்னிட நெர்க்ககாலத்தில்
சிவசகலவாததயானவர் தன் சிவத்தை அழைத்துக்கழு குக்குகொடுத்தது கான்
சொன்ன வத்யத்தைக்காப்பாற்றினர். அலக்கமஹாராஜனும ஒரு குருடனும
பிரம்மணனும ஒரு சிவசகலவாதவர்களைக்கொடுக்கின்றனென்று பாகிஜ்ஜனகு-
பைய, பாகமணனும உடமுடைய பாகிஜ்ஜனகுபை என்னுக்குகொடுக்கவேண்டுமென்று செ-
பட்டவுடனே வத்யம் தயாமலி நகலெனுமென்று தன் கண்களைக்கொடுத்-
தத்தமமனை கதியை அடைந்தான். ஸ்ரீசகலவாத சிவசகலவாத பாகிஜ்ஜனகு-
பைய கலையைத்தயாமலி என்னுக்குகொடுத்தது. அகையாலே சிவசகலவாத
லான முன்னோர்களை ஆராதனை நினைத்தபாடுதது முன் செப்துவிடுவதென்று
வத்யமாகாசொப்யகடவீ-

45. (பா-சா) துப்துதயுள்ளவரே, அபபி தர்மவிடவென்று வத்யித்த
தான் த் தும்தவதயுமவைவாதி, ராமனும் ராஜ்யத்தில் பட்டியிடுவதென்பதும்
எப்பொழுதுதாம், கௌமல்யயாசெய்துக்கடவதென்பதும் அனுபவிக்கநினைப்பதும்-

भरतेनात्मना चाहं शपे ते मनुजाधिप ।

यथा नान्येन तुष्येयमृते रामविवासनात् ॥ 49 ॥

एतावदुक्त्वा बचनं कैकेयी विराम ह ।

विलपन्तं च राजानं न प्रतिव्याजहार सा ॥ 50 ॥

ध्रुवा च गजा कैकेय्या वृतं परमशोभनम् ।

गमस्य च वने वाममैथ्व्यं भरतस्य च । ॥ 51 ॥

नाभ्यभाषत कैकेयी मुहूर्तं व्याकुलेन्द्रियः ।

प्रेक्षनानिमित्तो देवीं प्रियामप्रियवार्त्तिनीम् ॥ 52 ॥

49. (ப-ஸ) 'ஹே அரசனே', ராமவிவாசனாந் க்ருத-ராமனைக் காட்
டுக்குக துரத் தவிர்த்துக்கவிடு, அந்ரேன-மற்ற வஸ்துவினால், யதா-எப்படி, ந துஷ்யே-ஸந்
தேதவாஸனையாட ட்ட-ரே, (யதா-அப்படி), ஆத்மனா-எனக்கு ப்ராணன் போன்ற,
மரதேன-பாதுரன், ந-என மூடைய (ஸமீபத்தில்), ஶப-ஆணையிட்டுச் சொல்லுகிறேன்.

50. (ப-ஸ) 'கைகேயி-தைசேரி, எதாவது இவ்வளவு, வசன-வார்க்கையை. உசுவா-
சொல்லி, விரம-ஸ்திபந்தி பான், ஹ-அய்யோ! பரிதாபம், விலபந்த-வ-கதறிக்கொ
ண்டிருக்கிற, ராஜாந-ராஜாநைக்குறித்த, சா-அந்த கைசேரி, ந ப்ரதிவ்யாஜஹ-வ-புகல்
சொல்லவில்லை.

51-52. (ப-ஸ) ராஜாந-அரசனேவென்றால், ராமஸ்ய-ராமனுடைய, வந் வாச-
காட்டில் வசிப்பதும், மரதேன-பாதுரனுக்கு, எஷ்வ்ய-வ-ஸ்சுவியமுமான, பர-மிகவும்,
அஸோமந-கெட்டதான், கைகேயி-தைசேரியனுடைய, வுத-வார்க்கை, துதவா-கெட்டு, முஹூர்-
இரண்டி நாழிகை, வ்யாகுலேந்த்ரிய: சந்-கலங்கின இந்திரியங்களை உடையவராய்க்

49. (பா-ஸ) அரசனே, ராமனைக் காட்டுக்குத் துரத்து வதைத்தவற்ற
வெறு தகுனம் முதலான துகளைக் கொடுத்தபோதிலுமாகான் துருப்தியடையாமல்
ட்டான். இது உவாசனமே, எனக்கு ப்ராணன் போல் ப்ரியமான பாத்னன்மேல்
ஆணையிட்டுச் சொல்லுகிறேன்.

50. (பா-ஸ) தைசேரி இவ்வளவு வார்க்கை சொல்லிவிட்டு, உயை
மூடகல் தாணத்திட்டான். இதைக்கேட்டு க.காம ஸ்ரீராமமூடல் சகரிக்கொண
டி நுகறி அரர்வப்பார்கு தவிரவ ஶபதிலுர சொல்லுகிறார்.

51-52. (பா-ஸ) இவ்விதம், ராமன க.காம ஶரீரத்தை எதிரெதிரும்,
பாதுரனுக்கு ராஜ்யமாய் ப்ரதேதம் கொடுப்பதிலேயும் மிகவும் உவாசனமான
தைசேரியின் வார்க்கையைக்கேட்டு, ராமனது துதை இந்திரியங்களை கலங்கி, ராஜா
தைசேரியைப் பார்க்கும் உண்மையை சொல்லாமல் இரங்கப்பட்டான். அதுவாஸல்லா

நடிசிதோ யதோந்மனோ விபரிதோ யதாஸஸுர: ।

ஹதேஜா யதா சர்போ வபூவ ஜகநீபதி: ॥ 55 ॥

தீநயா து ரிபா ராஜா இதி தோவாச கைகயீம் ॥ 56 ॥

அநர்த்தமிமமர்த்தாம்ப கௌ ல்மபுபதர்ஸிநா ।

மூதோபஹதர்சினேவ துருந்நீ மா ந லஜ்ஜம் ॥ 57 ॥

சோலத்யம்நமேதனே நானிஜானாம்யஹ் புரா ।

வாலாஸாம்தர்விதானீ ந லக்ஷயே விபரிதவத் ॥ 58 ॥

55. (ப-அ) நடிசித:- கலங்கின மனதையுடைய, உந்மத: யதா- பைத்தியம்
ரிபு, க்ஷயன பொலவும், விபரித:- விபரிதமான ஸ்வபாவத்தையுடைய, ஸுர: யதா- வயா
திக்கையான பொலவும், ஹதேஜா:- அபஹதிக்ஷிப்பட்டு விட்டதையுடைய, சர்ப: யதா- ஸர்
பிபா பொலவும், ஜகநீபதி:- அரண், வபூவ- ஆனாள்.

56. (ப-அ) ராஜா- அரசன், தீநயா- திக்கையான பொலவும், ரிபா- வயாத்தையுடைய,
தோவாச- வயாத்தையுடைய, கைகயீம்- வயாத்தையுடைய, உதாச- சொன்னாள்.

57. (ப-அ) அநர்த்த- அநர்த்தமான பொலவும், மிமமர்த்த- மிமமர்த்தமான பொலவும்,
அநர்த்தமிமமர்த்தாம்ப- அநர்த்தமான பொலவும், கௌ- கௌ, உபதர்ஸிநா- பொதிக்கப்பட்டாய், மூதோ
பஹதர்சினேவ- பொதிக்கப்பட்டாய், துருந்நீ- பொதிக்கப்பட்டாய், மா- என்னப்பா
கூறு, லஜ்ஜம்- பொதிக்கப்பட்டாய், ந லக்ஷயே- ந லக்ஷயே.

58. (ப-அ) அஹ- அஹ, புரா- முன்னே, வாலாஸா:- சூழ்மையாய் நுகக்க, த- உவ
யுடைய, தர்விதானீ- தர்விதானீ, லக்ஷயே- லக்ஷயே, விபரிதவத்- விபரிதவத், லக்ஷயே- லக்ஷயே
யில்லை, தானி- தானி, து- து, தர்விதானீ- தர்விதானீ, த- அஹ, விபரிதவத்- விபரிதவத், லக்ஷயே- லக்ஷயே
யில்லை.

59. (ப-அ) மனது கலங்கி பைத்தியம் பிடித்தவன் பொலவும், என்னி
பாத்தையுடைய, விபரிதமான ஸ்வபாவத்தையுடைய வயாதிக்கையான பொலவும், உதாச
தையுடைய, கைகயீம்- வயாத்தையுடைய, உதாச- சொன்னாள்.

60. (ப-அ) அரசன் கைகயீம்வயாதிக்கையுடைய தீனமாக உதாச- சொன்னாள்.

61. (ப-அ) இவர்ப்பட்டவன் அநர்த்தமான பொலவும், அநர்த்தமிமமர்த்தாம்ப- அநர்த்தமான பொலவும்,
கௌ- கௌ, உபதர்ஸிநா- பொதிக்கப்பட்டாய், மூதோ- மூதோ, பஹதர்சினேவ- பொதிக்கப்பட்டாய், துருந்நீ- துருந்நீ, மா- என்னப்பா
கூறு, லஜ்ஜம்- பொதிக்கப்பட்டாய், ந லக்ஷயே- ந லக்ஷயே.

62. (ப-அ) அஹ- அஹ, புரா- முன்னே, வாலாஸா:- சூழ்மையாய் நுகக்க, த- உவ
யுடைய, தர்விதானீ- தர்விதானீ, லக்ஷயே- லக்ஷயே, விபரிதவத்- விபரிதவத், லக்ஷயே- லக்ஷயே
யில்லை, தானி- தானி, து- து, தர்விதானீ- தர்விதானீ, த- அஹ, விபரிதவத்- விபரிதவத், லக்ஷயே- லக்ஷயே
யில்லை.

कुतो वा ते भयं जातं या त्वमेवविधं वरम् ॥ 59 ॥

राष्ट्रे भरतमासीनं वृणीषे राघवं वने ।

विरमैतेन भावेन त्वमेतेनानृतेन वा ॥

यदि भर्तुः प्रियं कार्यं लोकस्य भरतस्य च ॥ 60 ॥

नृशंसे पापसंकल्पे क्षுத்ரு दुष्कृतकारिणि ।

किं नु दुःखमलीकं वा मयि रामे च पश्यसि ॥ 61 ॥

59-60. (ப-ரை) குதொ வா- யாரிடத்திலிருந்து, த்- உனக்கு, மய- பயமானது, ஜாத்- உண்டாயிருக்கிறது, யா த்வ- யாதொரு, ஃ, எவ் வித- இப்படிப்பட்டிருக்கிற, வரம்- வரத்தை, வுணிஷ- வேண்டுகிறாய், வரத்- பதனை, ராட்- ராஜ்யத்தில், ஂசீன- இருக்கிறவனாகவும், ராஷ்வ- ராமனை, வன்- வனத்தில், (ஂசீன- இருக்கிறவனாகவும்), வுணிஷ- வரிக்கிறாய், மர்து:- பத்தாவத்கும், லுக்ஸ்ய- உலகத்திற்கும், வரதஸ்ய- பதனுக்கும், ப்ரிய- ப்ரியமானது, கர்ய யதி- செய்யத்தகுந்ததெயானால், எதன்- இந்த, மாவன்- (பதனுக்குப் பட்டபிஷேகம் செய்யமெண்டுமென்கிற) எண்ணத்தினாலும், எதன்- இந்த, ஂநுதன்- (ராமனைக்காட்டித் து அதுப்பவெண்டுமென்கிற) பதபத்தினாலும், த- ஃ, விரம்- ஒழிந்து விடு.

61. (ப-ரை) நுசன்- கொடியவனே! பாபசுக்ல்ப- கெட்ட எண்ணமுள்ளவனே! ஁த்ரு- அல்ப புத்தியுள்ளவனே! ஁ஸ்குதகாரிணி- பாதகதைசெய்தவனே! மயி- என்விடத்திலேயும், ராமே- ராமனிடத்திலேயும், கி் நு து: - வ- வந்த தாசகாரணத்தைய வது அலிக வா- அப்ரியத்தையாவது, பச்யசி- பிச்சிதாய்

59-60. (பா-ரை) பதனை ராஜ்யத்தில் பட்டபிஷேகம் பண்ணுவானானுமென்றும், ராமனைக்காட்டித் து அதுப்பவெனுமென்றும், இவ்விதமாக வாய்க்கா வேண்டுகிறாய் அப்படி உனக்கு என்ன பயம் யாரால் ஏற்பாடுகிறது. பத்தாவத்க்கும், உலகத்திற்கும், பதனுக்கும் ப்ரியம் செய்யவெனுமென்று உனக்கு எண்ணம் இருக்குமெயானால், பதனுக்கு துப்பட்டபிஷேகம் பண்ணுவெண்டுமென்றும், ராமனைக்காட்டித் து அதுத்தவெண்டுமென்றும் இந்த இரண்டு எண்ணங்களை யுள்ளிட்டு ஒழித்துவிடு.

61. (பா-ரை) கருமாவன் ஸ்வாவமுள்ளவனே! ராமனைக்காட்டித் து அதுத்தவெண்டுமென்கிற, த- வ- வந்த தாசகாரணத்தைய வது அலிக வா- அப்ரியத்தையாவது, பச்யசி- பிச்சிதாய்

न कथंचिद्वते रामाद्भरतो राज्यमावसेत् ।

रामादपि हि तं मन्ये धर्मतो बलवत्तरम् ॥ 62 ॥

कथं द्रक्ष्यामि गमस्य वनं गच्छेति भाषिते ।

मुखवर्णं विवर्णं तं यथैवेन्द्रमुपप्लुतम् ॥ 63 ॥

तां हि मे मुक्ता बुद्धिं मुहद्भिः सह निश्चिताम् ।

कथं द्रक्ष्याम्यपावृत्तां पैरिग्वि त्तां चतुम् ॥ 64 ॥

62. (ப-ரை) கயவீரத் தி என்ன பாயாஸப்படலிபாதினும், மரத்- பாதன், ராமாத்-கரத்-ராமாவிலலாமல், ராஜ்-ராஜ்யத்தை, த-தாவஸத்-தூப்புக்கொளளமாட்டான், தி-தவெண்ணூல், த-ஆத-பாதனை, தமத்-தாம்மத்தினால், ராமாதி-ராமனைக்காட்டி ஆய, வலதர-மிகவும் பலமானவனாக, மந்ய-என்னுகிறேன்.

63 (அ-நா) வந- தா நடகதுறிந்து, கங்கு டி- டெயர் என்று, மாபித சதி-
(அன் னுல்) டெயர் என்று, உபாஸ்த- தாது- டெயர்
தககுடையது. திவரி- டெயர் தககுடையது, ராமசு- தாமசு
வரி- தககுடையது. தக- தககுடையது, தக- தககுடையது.

[illegible][illegible][illegible][illegible]

किं मां वक्ष्यन्ति राजानो नानादिभ्यः समागताः ।

बालो बतायमैक्ष्वाकश्चिरं राज्यमकारयत् ॥ 65 ॥

यदा तु बहवो वृद्धा गुणवन्तो बहुयुताः ।

परिप्रक्ष्यन्ति काकुत्स्थं वक्ष्यामि किमहं तदा ॥ 66 ॥

कैकेय्या क्षिर्यमानेन रामः प्रवाजितो मया ।

यदि सत्यं ब्रवीष्येतत्तदसत्यं भविष्यति ॥ 67 ॥

65. (ப-ரை) பால:- முட்டான, அய்- இரத, ऐक्ष्वाक:- இக்ஷுவாகுகுலத்தில் பிறந்த (தசரதன்), किं- எப்படி, चिरं- வெகுநாளமாக, राज्य- ராஜ்யத்தை, अकारयत्- செய்துவந்தார், इति- என்று, नानादिभ्यः- நானாதிபகுகுலங்களிலிருந்து, समागताः- வந்திருக்கிற, राजानः- அரசர்கள், मां- என்னை, वक्ष्यन्ति- சொல்லுவார்களே, बत- கஷ்டம்!

66. (ப-ரை) गुणवन्तः- குணமுள்ளவர்களாயும், बहुयुताः- அநேகசால்திரம தெரிந்தவர்களுமான, बहवः वृद्धा:- அநேகம் பெரியோர்கள், यदातु- எப்பொழுது, काकुत्स्थ- ராமனை, परिप्रक्ष्यन्ति- கேழ்ப்பார்களே, तदा- அப்பொழுது, अहं- நான், किं वक्ष्यामि- என்ன சொல்லுவேன்.

67. (ப-ரை) कैकेय्या- கைகேயினால், क्षिर्यमानेन- பிம்பசனிடமிருந்து, मया- என்னால், रामः- ராமன், प्रवाजितः- (வனத்திற்கு) துரத்தப்பட்டவர், इति- என்று, एतत् सत्यं- இந்த உண்மையை, ब्रवीमियदि- சொல்லவேண்டியானால், तत्- அந்த நேரம், असोन्न, वार्ततैयானது, असत्यं भविष्यति- பொய்யாக ஆகிவிடும்.

65. (பொ-ரை) முட்டான “இரத இக்ஷுவாகு குலத்தில் பிறந்த தசரதன் எவ்விதம் நெடுநாள ராஜ்யத்தை ஆண்டிருக்கான்” என்று நானாதிபகுகுலத்திலிருந்துவந்த அரசர்கள் என்னைச் சொல்லுவார்களே. அய்யம்! கஷ்டம்.

66 (பொ-ரை) நல்ல குணமுள்ளவர்களும், பெரியவர்களும் தெரிந்தவர்களுமான, அநேகம் பெரியோர்கள் நாயுதினிடம் காலைநிலை வந்து: “ராமன் எங்கே போனான், பட்டாப-ஷ்கம ஏன் நடவடிக்கை” என்று கேட்பார்களாயினால் அவர்களுக்கு நான் என்ன பதில் சொல்வான்

67. (பொ-ரை) கைகேயி முதலான ஆதிகாலத்தில் இரத நாபகளை கொடுத்தேன். அவைகளில் ஒரு வாதத்தில் ராமனைக் கட்டித் துரத்தித் தவிர்த்தேன். மற்றொரு வாதத்தில் பாதனுக்குப் பட்டாப-ஷ்கம செய்யவேண்டிமென்றும், கைகேயி இப்பொழுது நிரப்பாததித்துக்கேட்கிறபடியால், ருத துரத்திப்பதும் பொருக்கமாட்டாமல், ராமனைக்காட்டிற்குத் துரத்திவிட்டனென்று உண்மையைச் சொன்னால், வலிஷ்டர், வாமதேவர் முதலாகிய பராபரணர்கள் முனையிலே “நாயுதினம் ராமனுக்குப் பட்டாப-ஷ்கம செய்யப்போகிறதெ”னென்று நான் நேற்றையதினம் சொன்ன வார்த்தையானது பொய்யாகிவிட்டே.

किं मां वक्ष्यति कौसल्या राघवे वनमास्थिते ।

किं चैनां प्रतिवक्ष्यामि कृत्वा विप्रियमीदृशम् ॥ 68 ॥

यदा यदा हि कौसल्या दामीवच्च मखीव च ।

भार्यावद्भगिनीवच्च मातृवच्चोपतिष्ठति ॥ 69 ॥

सततं प्रियकामा मे प्रियपुत्रा प्रियंवदा ।

न मया सत्कृता देवी सत्काराहं कृते तव ॥ 70 ॥

68 (11-51) ராঘவ-மாமன், வன-வனத்திலே, அஸ்திதே சதி-அடைந்தகாலத் தில், கௌசல்யா-கௌசல்யையானவள், மா-என்னோடு, கி-வக்ஷயி-என்ன சொ ள்லாவான், இஃத-இப்படிப்பட்ட விபிர-அதிஷ்டமான காரியத்தை, க்ரு-செய்து, எந்-இந்த கௌசல்யைப்பற்றுகிறதும், கி-பிரதிவக்ஷ்யாமி-என் என்ன பதில் சொல் லுவேன்.

69-70 (11-52) கௌசல்யா-கௌசல்யைத்தெரியானவள், யதா யதா-எந்தெந்த வரம்புகளில், தாமிவ-உன் போலவும், மக்ஷீவ-உன் போலவும், ச-உன் போலவும், ம-மாதையைப்போ லவும், உபதிஸ்தி-என்ன உபதிஸ்தி-உன் (ததா ததா-அந்தந்த வரம்புகளில்), சத்கராஹி-உன் சத்கராக்ஷ-உன் கருணை, ம-என்னுடைய, ப்ரியகாமா-ப்ரிய துள்ளி, அநாம-அநாம, ப்ரியபுத்ரா-இஷ்டமானபுகழ்மையானவள், ப்ரியவதா-ப்ரியமாக ப்ரியபுத்தியானவள், தேவீ-அந்த கௌசல்யா தெரியானவள், தவ க்ரு-உனக் காக, மயா-என்னால், ந-என் தவ-உன் கருணைப்படுத்தப்பட்டவன்.

68. (11-51) மாமனாக இருந்து அறங்கெட்டதால், கௌசல்யாதென் றையானவள் என்ன என்ன சொல்லுவாள். இவ்வாறு அதிஷ்டமான கார்ப்புகளைச் சொல்லியபின் அநாமமாகத் தவ-என் என்ன பதில் சொல்லுவேன்.

69-70. (11-52) உனக்கு வரம்புகளில் கௌசல்யா தெரியானவள், சிசுநூலைப் போலதில் உன் போலவும், ம-மாதையைப் போலவும், உபதிஸ்தி-என்ன உபதிஸ்தி-உன் (ததா ததா-அந்தந்த வரம்புகளில்), சத்கராஹி-உன் சத்கராக்ஷ-உன் கருணை, ம-என்னுடைய, ப்ரியகாமா-ப்ரிய துள்ளி, அநாம-அநாம, ப்ரியபுத்ரா-இஷ்டமானபுகழ்மையானவள், ப்ரியவதா-ப்ரியமாக ப்ரியபுத்தியானவள், தேவீ-அந்த கௌசல்யா தெரியானவள், தவ க்ரு-உனக் காக, மயா-என்னால், ந-என் தவ-உன் கருணைப்படுத்தப்பட்டவன்.

इदानीं तत्तपति मां यन्मया सुकृतं त्वयि ।

अपथ्यव्यञ्जनोपेतं भुक्तमन्नमिवातुरम् ॥ 71 ॥

विप्रकारं च रामस्य संप्रयाणं वनस्य च ।

सुमित्रा प्रेक्ष्य वै भीता कथं मे विश्वसिष्यति ॥ 72 ॥

कृपणं बत वैदेही श्रोष्यति द्वयमप्रियम् ।

मां च पञ्चवमापन्नं रामं च वनमाश्रितम् ॥ 73 ॥

71. (ப-ரை) அபத்தியமான வாய்விடங்களோடு கூடிய, புகை-புஜிக்கப்பட்ட, அன்-அன்னமானது, ஆநுரமிவ-வ்யாதிக்காரனை, (பீடிப்பது போல்) த்வயி-உன்னிஷயத்தில், மய-என்னலே, யத் சுகு-எந்த நல்லகாரியமானது செய்யப்பட்டதோ, தத்-அது, இடானி-இப்பொழுது, மா-என்னை, தபதி-நிமிடந்தது.

72. (ப-ரை) ராமசு-ராமனுக்கு, விபகார-பட்டாபிஷேக விசேஷத்தைதும், வனசு-வனத்திற்கு, சம்பிரய-போவதையும், சுமித்ரா-ஸுமித்தையானவர், ப்ரேக்ஷ-பார்த்து, மிதா சதி-பயந்தவளாய்நோன்று, மே-என் விஷயத்தில், கத விஸ்வசிஸ்யதி-எப்படி நம்பிக்கையுள்ளவளாயிருப்பாள்.

73. (ப-ரை) பஞ்ச-மரணத்தை, அபந்-அடைந்திருக்கிற, மா-என்னையும், வ-வனத்தை, அபி-அடைந்திருக்கிற, ராம்-ராமனையும், அபிரய-இந்த அபிஷ்டமான இரண்டையும், வைதீ-ஸீதைதானவர், ஶ்ரோஷ்யதி-கேட்பாளே, தத்-அது, க்ரு-கருணம்-கருணம்.

71. (பொ-ரை) அபத்தியமான காய்களினோடு புஜித்த அன்னமானது, வ்யாதிக்காரனை வருத்தப்படுத்துவதுபோல் உன் விஷயத்தில் நான்செய்த நன்மையானது இப்பொழுது என்னை வருத்தப்படுத்துகிறது.

72. (பொ-ரை) ராமனுக்கு பட்டாபிஷேகமென்று நிச்சயித்திருந்தது நின்னுபாய்விட்டதையும், வனவாஸம் செய்யுமபடி நேர்ந்ததையும், ஸுமித்திரா தேவி பார்த்து பயந்துகொண்டு ஸர்வலோகங்களுக்கும் ஆநந்தகரான ராமனை காட்டுகின்றாள். துரத்தின தசரதன் எந்த அகரமம் செய்யத்தான் துணியமாட்டான் என்று அந்நாவளே ஒழிய, என்னை நல்லவனென்று ஒருக்காலும் நம்பவே மாட்டாள்.

73. (பொ-ரை) ராமனை நான் காட்டுக்கு அனுப்பியதும் அதனால் நான் மரணத்தை அடைவதுமான இந்த இரண்டு அபிஷ்டங்களையும் ஸீதை கேட்பாளே இதுதான் கருணம்.

वैदेही वत मे प्राणाञ्छोचन्ती क्षपयिष्यति ।

हीना हिमवतः पार्श्वे किन्नरेण किन्नरी ॥ 74 ॥

न हि राममहं दृष्ट्वा प्रवमन्तं महावने ।

चिरं जीवितुमर्शसे रुदन्ती चापि मैथिलीम् ॥ 75 ॥

मा नूनं विधवा राज्यं सपुत्रा कारयिष्यसि ।

न हि प्रवाजिते रामे देवि जीविष्यस्महे ॥ 76 ॥

74. (ப-ரை) ஹிமவத்:- இமயமலையினுடைய, பார்வ் பக்கத்தில், கிந்நரே- (கன்னுடைய நாயகனான) கின்னரனால், ஹீனா- விட்டுப்பிடுகிற, கிந்நரி இவ- கின்னரஸ்த்ரீபோல், வைதீ- ஸீதையானவள், மே- எனக்காக, ஷோகந்தி சதீ- துக்கப்பட்டுக்கொண்டு, ப்ராணா- தன் னுடைய ப்ராணான்களை, க்ஷபயிஷ்யதி- அழித்துவிடப்போகிறாள்.

75. (ப-ரை) மஹவந- பெரிய அரண்மனையில், ப்ரவமந்த- வலித்துக்கொண்டிருக்கிற, ராம- ராமனையும், ருத-நீ- அழுதுகொண்டிருக்கிற, மைதிலீ- சாபி- ஸீதையையும், ட்ரவா- பார்க்கு, அஹ- நான், சிர- வெகுநேரம், ஜீவிது- உயிருடன் இருப்பதற்கு, ந அர்ஸசே- வேண்டுவோமட்டின்.

76. (ப-ரை) சா- அப்படிப்பட்ட நீ, விதவா சதீ- விதவையாயிருந்துகொண்டு, சபுத்ரா- புத்திரானாகியவளாய், ராஜ்ய- ராஜ்யத்தை, காரயிஷ்யசி- செய்விக்கப்போகிறாய், தேவி- ஹே தேவியே, ஹி- வனென்றால், ராமே- ராமன், ப்ரவாஜிதே சதி- வனம்போனவளவில், ஜீவிது- உயி ருடனிருப்பதற்கு, ந உத்சஹே- (நான்) சக்கனன்று.

74. (பொ-ரை) இமயமலையின் பக்கத்தில் வலித்துக்கொண்டிருந்த ஒரு கின்னர ஸ்திரீயானவள், தன் புருஷனான கின்னரனை விட்டுப்பிடுகிறது துக்கத்துடன் ப்ராணனை விடுவது போல், ஸீதையும் ராமனுக்காகவும் எனக்காகவும் துக்கத்துக் கொண்டு ப்ராணனை விட்டுப்போகிறாள்.

75. (பொ-ரை) ராமன் காட்டிலே வலிப்பதையும் அரண் விட்டுப்பிடுகிறது நகரத்தில் ஸீதை அழுதுகொண்டிருப்பதைப் பார்க்கு, எனக்கு நெடுநான் உயிருடன் இருக்கவேண்டுமென்று ஆசையே உண்டாகமட்டாது.

76. (பொ-ரை) இவ்விதம் கொடியவளான நீ, விதவையாயிருந்துகொண்டு உன் புத்திரானான ராஜ்யத்தைச் செய்விக்கப்போகிறாய், வனென்றால், ராமன் காட்டிற்குப்போய்விட்டால் அவனைப்பிடுகிறது உயிருடன் இருக்க என்னால் முடியாது.

सती त्वामहमत्यन्तं व्यव्याम्यसतीं सतीम् ।

रूपिणीं विषसंयुक्तां पीत्वेव मदिरां नरः ॥ 77 ॥

अनुतैबहु मां सान्वैः सान्वयन्ती स्म भाषसे ।

गीतशब्देन संरुध्य लुब्धो मृगमिवावधीः ॥ 78 ॥

अनार्य इति मामार्याः पुत्रविकार्यिकं ध्रुवम् ।

विकरिष्यन्ति रथ्यामु सुरापं ब्राह्मणं यथा ॥ 79 ॥

77. (ப-ரை) நர:- மணிகன், ரூபிணி- பாப்பதற்கு அழகானதும், விபசயுக்- விஷத்துடன் கலந்ததுமான, மதிரா- மகப்பகை, பீலா எவ- குடித்து (பிறகு அது விஷமாக) எனவு அறிவதுபோல்), சனாம்- பாப்பதற்கு ஸாதுவாக இருக்கிற, த்வான்- உன்னை, .. ஸன்- மிகவும், அமனீ மனீ- கெட்டவனாய் இருப்பதாக, அந- நான், வ்யவ்யாமி- நிச்சயிக்கிறேன்.

78. (ப-ரை) அனுவை:- பொய்யான, சான்வை:- இனிய பேச்சுகளைப், மா- என்னை, வு- வெகுவாய், சான்வயந்தி- ஸமாதானம் செய்துகொண்டு, பாபம் சம்- பெருநியம், லுப்த:- வேடன், சீதசுஷ்டன்- காணப்படுத்தினால், மூச- மாண, மரூத எவ- குடித்து கொண்டு (கொல்லுவதுபோல்), அவா:- (என்னைக்) கொன்றுவிட்டாய்.

79. (ப-ரை) அரிய:- பெரியோர்கள், புத்ரவிகாரிக:- புத்திரனை விற்பதற்கான, மா- என்னை, அனாரீ இதி- பாபியென்று, மூரப- களஞ்சூத்த, ப்ராஹ்மண யதா- ப்ராஹ்மணனைப் போல், மரூதம்- தெருக்களில், விகரிஷ்யந்தி- தித்திர்பார்கள், ஧்ருவம்- திரவம்.

77. (பொ-ரை) பாப்பதற்கு அழகாய், விஷத்துடன் கலந்ததுமாக நிகழ்ந்ததை மணிகன் முகலில் சாத்தினான். பிறகு, அது ஹஸ்ய சோஷணையால் விஷமாகலந்ததென்று நிசாபிப்பதுபோல், பாப்பதற்கு ஸாதுவாக இருக்கிற உன்னை, பிறகு இப்படிப்பட்ட கெட்ட எண்ணத்தினால், துஷ்டனாக நான் நிச்சயிக்கிறேன்.

78. (பொ-ரை) கபடமாக, இனிய பேச்சுகளைப் பேசி எனக்கு ஸமாதானவார்த்தைகளைச்சொல்லுகிறது. வேடன் பாட்டுப்பாடி, அந்த சப்தத்தினால் மாண்புபிடித்து கொல்லுவதுபோல், நீ என்னை நகொன்றுவிட்டாய்.

79. (பொ-ரை) கைகேயிவிடிய ஸ்வஸ்பமான ஸுகத்தை அறுபணிப்பதற்காக புத்திரனை விற்பதற்கான களஞ்சூத்த ப்ராஹ்மணனை தித்திர்பதுபோல், பெரியோர்கள் எல்லோரும் தெருக்களில் அரோக்யமென்று தித்திர்பார்கள்.

राघवे हि वनं प्राप्ते सर्वलोकस्य धिक्कृतम् ।

मृत्युरक्षमणीयं मां नयिष्यति यमक्षयम् ॥ 89 ॥

मृते मयि गते रामे वनं मनुजபுङ்஑வே ।

இஃ஑ே மம ஜனே ஸேபே கி஑் பாப஑் ப்ரதிபத்யஸே ॥ 90 ॥

कौसल्यां मां च रामं च पुत्रौ च यदि हास्यति ।

दुःखान्यसहती देवी मामेवानुमरिष्यति ॥ 91 ॥

89. (ப-ரை) ரா஑வே- ராகவன், வனம் ப்ராப்தே- வனத்தை அடைந்தவளவில், சர்வ-லோகஸ்ய- ஸமஸ்த ஜனத்தினுடைய, ஑ிக்ரூதம்- நிரந்தையை, அக்ஷமணியம்- பொறுக்க முடியாதவ னான, மா- என்னை, ம்யூது:- ம்ருத்புவானவன், யமக்ஷயம்- யமலோகத்தை, நயிஷ்யதி- கொ ண்டுபோகப்போகிறான்.

90. (ப-ரை) மயி- நான், ம்ருதே- மரித்தவளவில், மனுஜபுங்஑வே- புருஷோத்தம னான, ராமே- ராமன், வனம்- காட்டை, கதே சதி- அடைந்த வளவில், இஃ஑ே- உனக்கு ப்ரிய மான, ஸேபே- மீதியான, மமஜனே- கௌஸல்யை முதலான என்னுடைய ஜனத்தினிடத் தில், கி஑் பாபம்- என்ன துக்கத்தை, ப்ரதிபத்யஸே- செய்ய ஆலோசிக்கப்போகிறாயே!

91. (ப-ரை) தேவி- ஸுமித்ரா தேவியானவள், கௌஸல்யா-கௌஸல்யையையும், மாம்- என்னையும், ராமம்- ராமனையும், புத்ரௌ- புத்ரர்களான லக்ஷ்மண சத்ருக்னர்களை யும், ஹஸ்யதி யதி- விட்டுப்பிரிந்தா ளையானால், து:ఖاني- துக்கங்களை, அசஹ்நீ சதி- பொ றுக்காதவளாய்க்கொண்டு, மாமேவ- என்னையே, அனுமரிஷ்யதி- அனுமரணம் செய்யப்போ கிறாள்.

89. (பொ-ரை) ராமன் காட்டுக்குப்போனால், ஸ்வஜனங்களும் என்னை சி! சி! என்று நிந்திப்பார்கள், அந்த நிந்தையை பொறுக்கமாட்டாமல் நான் யம லோகத்தை அடையப்போகிறேன்.

90. (பொ-ரை) புருஷோத்தமனான ராமனும், காட்டுக்குப்போய், அந்த துக்கத்தினால் நானும் மாணத்தை அடைந்தபிறகு, மற்றவர்களான கௌஸல்யை முதலான என்னைச்சேர்ந்தவர்களிடத்தில் இன்னும் என்ன அறிவித்ததைச்செய்ய வேணுமென்று நீ ஆலோசிக்கப்போகிறாய்.

91. (பொ-ரை) நானும் மாணத்தையடைந்து, கௌஸல்யையும் மாண த்தையடைந்து, ராமனும் காட்டுக்குப்போய், ராமனுடன் லக்ஷ்மணன் சென்று, பர தனுடன் சத்ருக்னனும் சென்றிருக்கிறபடியால் இவர்களெல்லாரையும், ப்ரிந்து துக்கம்பொறுக்கமாட்டாமல், ஸுமித்ராதேவியும் என்னுடன் அனுமரணம் செய்ய ப்போகிறாள்.

கௌஸ்யாந் ச சுமித்ராந் ச மாந் ச புவூஸ்திமி: சஹ ।

ப்ரக்ஷிய நரகே சா த்வ் கௌஸ்யே சுஸ்திநா பவ ॥ 92 ॥

மயா ராமேந ச த்யக்த் சாஸ்த்வந் சத்க்ருத் குபை: ।

இக்ஷாகுக்ருலமக்ஷோப்யமாகுலம் பாலயிஷ்யமி ॥ 93 ॥

ப்ரியம் சேஹரதஸ்யேதத்ராமப்ரவாஜநம் பவேத் ।

மா ச்ம மை பரத: கார்பீத்யேதக்ருத்யம் கதாயுஷ: ॥ 94 ॥

92. (ப-ரை) கௌஸ்யே- கைகேயியே! சா த்வ- ஆப்படிப்பட்ட நீ, கௌஸ்யாந்- கௌஸ்யையையும். சுமித்ராந்- ஸுமித்தரையையும், மாந்- என்னையும், புவூஸ்திமி: புவூஸ்திமையாக, நரகே- துக்கத்தில், ப்ரக்ஷிய- தள்ளியிட்டு, சுஸ்திநா- ஸுகமுள்ளவளாக, பவ- இரு.

93. (ப-ரை) மயா- என்னாலும், ராமேந- ராமனாலும், த்யக்த- விடப்பட்டும், சாஸ்த்வந்- சாச்வதமாயும், குபை:- குறங்கனாலும், சத்க்ருத்- கௌரவம் செய்யப்பட்டதாயும், அக்ஷோப்ய- கலக்கமுடியாததுமான, இக்ஷாகுக்ருல- இக்ஷாகு வம்சத்தை, அக்ருல- (யதா தயா) கலக்கமுள்ளதாக, பாலயிஷ்யமி- (ஈ) ஆளப்போகிறாய்.

94. (ப-ரை) எனத்- இந்த ராம ப்ரவாஜந- ராமன் காட்டுக்குப்போவது, பரதஸ்ய- பரதனுக்கு, ப்ரியம் சேத்- ப்ரியமாக இருந்தமேயானால், கதாயுஷ:- மரணத்தையடைந்திருக்கிற, மை- எனக்கு, ப்ரேதக்ய- உத்திரக்கிரியையை, பரத:- பரதன், மா ச்ம கார்பீத்- செய்யவே வேண்டாம்.

92. (பொ-ரை) ஹே கைகேயி! கௌஸ்யையும், ஸுமித்தரையும், முன்னுள்ளனாகக் கொண்டு என்னையும், துக்கத்தில் தள்ளியிட்டு துஷ்டையான நீ ஸுகமுள்ளவளாக இரு.

93. (பொ-ரை) கௌரவமாக, குற்றமுமில்லாமல் எல்லா குறங்களும் திறந்து பெருமையடைந்து ஒருவராலும் கலக்கமுடியாததுமான, இந்த இக்ஷாகு வம்சத்தை நானும், ராமனும் இல்லாமல் நீ கலக்குமடி ஆளப்போகிறாய்.

94. (பொ-ரை) இவ்விதம் ராமன் காட்டுக்குப்போவது பரதனுக்கு ப்ரியமாக இருந்தமேயானால் நான் மரணத்தையடைந்திருந்து, பரதராக நான்கு ப்ரேதகராக உத்திரக்கிரியை செய்யவேண்டாம்.

हन्ताज्जायै ममामित्रे सकामा भव कैकेयि ॥ 95 ॥

मृते मयि गते रामे वनं पुरुषपुङ्गवे ।

सेदानीं विधवा राज्यं सपुत्रा कारयिष्यसि ॥ 96 ॥

त्वं राजपुत्रीवादेन न्यवसो मम वैश्वमनि ।

अकीर्तिश्चातुला लोके ध्रुवः परिभवश्च मे ॥

सर्वभूतेषु चावज्ञा यथा पापकृतस्तथा ॥ 97 ॥

95. (ப-ரை) ஹந்த-ஐயோ! கைகேயியே, மம-எனக்கு, அமித்ர-சத்ருவானவளே! சகாமா-எண்ணம் நிறைவேறினவளாக, भव-இரு.

95. (ப-ரை) மயி-நான், மூதே சதி-மரணத்தை அடைந்தவளில், பुरुஷபுங்வே-புருஷோத்தமனான, ராமே-ராமன், வன-வனத்தை, கதே சதி-அடைந்தவளில், சா-அப்படி கொடியவளான நீ, இடானி-இப்பொழுது, விதவா-விதவையாயிருந்து, சபுத்ரா-புத்ரனோடு கூடினவளாய், ராஜ்ய-ராஜ்யத்தை, காரயிஷ்யசி-செய்யப்போகிறது.

97. (ப-ரை) த்-நீ, ராஜபுத்ரியென்று ஜனங்கள் சொல்லும் படியாக, மம-என்னுடைய, வைமனி-க்ருஹத்தில், ந்யவச:-வஸித்துவந்தாய், (த:-அதனால் உண்டாகுமோ) லோகே-உலகத்தில், அதுல-நிசுறற்ற, அகீர்தி-அபகீர்த்தியும், ஧்ருவ:-ஸ்திரமான, பரிभव-அவமானமும், சர்வபூதேஷு-ஸர்வ பராணிகளிடத்திலும், அவஜ்நா-அல்பனென்கிற எண்ணமும், மம-எனக்கு, யதா-எப்படி, பாபகூ:-பாபமசெய்தவனுக்கு உண்டாகுமோ, தயா-அப்படி, மே-எனக்கு (உண்டாகும்).

95. (பொ-ரை) அய்யோ! கைகேயி! எனக்குச்சத்ருவானவளே! உன்னுடைய இஷ்டம் நிறைவேறினவளாக.

96. (பொ-ரை) நானும் உயிரிழந்து, புருஷோத்தமனான ராமனும் வனம் போக நீ இப்பொழுது விதவையாய், உன்புத்ரனான பாதனுடன் ராஜ்யத்தை ஆளப்போகிறது.

97. (பொ-ரை) நீ ராஜபுத்ரியென்று பெரிட்டுக்கொண்டு என்னுடைய க்ருஹத்தில் வாஸம் பண்ணியபடியால், உலகத்தில் ஒப்பில்லாததான அபகீர்த்தியையும் ஒருநாளும் அழியாத அவமானமும் எல்லாப்பராணிகளும் அல்பனென்று நினைப்பதும், மஹாபாதிக்கு உண்டாவதுபோல் எனக்குமுண்டாகப்போகிறது.

கथं रथैर्विमुखात्वा गजावैश्च मुहुर्मुहुः ।

படியா ராமோ மஹரஸ்யே வஸோ மே விவரிஸ்யதி || 98 ||

यस्य त्वाहारसमये सूदाः कुण्डलधारिणः ।

அஹ்ஃபூர்வா: பவந்தி ஸ்ம ப்ரஸ்த் பானபொஜனம் || 99 ||

स कथं नु कयायाणि तित्कानि कटुकानि च ।

பஸ்யந்வந்யமாஹர்ஸுதோ மே வர்ணயிஸ்யதி || 100 ||

98. (ப-ரை) விசு:- ப்ரபுவான, மே- நன்னுடைய, வஸ:- புத்தான, ராம:- ராமன், ரய:- தேர்களாலும், ராஜாவை:- வ- யான்களாலும், குதிகளாலும், முஃ: முஃ:- அடிக்கடி, யாவா- சென்று, (இனிமேல்) கய- எப்படி, மஹரஸ்ய- பெரிய அரண்மனையில், படியா கால்களால், விவரிஸ்யதி- ஸஞ்சரிக்கப்போகிறான்.

99-100. (ப-ரை) யஸ்ய- யாதொரு ராமனுடைய, அஹரஸ்ய- போஜனகாலத்தில், சூதா:- சமைப்பவர்கள், குண்டலதாரிண:- குண்டலங்களை தரித்துக்கொண்டு, அஹ்ஃபூர்வ:- ஒருவருக்கொருவர் போட்டி போட்டுக்கொண்டு, ப்ரஸ்த- சிறந்ததான, பானபொஜனம்- பான போஜனங்களை, பவந்தி- சமைத்தார்களோ, ச: மே சுத:- அந்த என் புத்தன், கயாயணி- குவர்ப்புள்ளதாகளும், தித்கானி- கசப்புள்ளதாகளும் கடுகானி-வ- கார முள்ளதாகளுமான பதார்த்தங்களையும், வந்ய- காட்டிலுண்டான, அஹர்- ஆஹாரத்தை, பஸ்யந- சாப்பிட்டுக்கொண்டு, கய- எப்படி, வர்ணயிஸ்யதி- ஐயிக்கப்போகிறான்.

98. (பொ-ரை) ப்ரபுவான என் குழந்தை ராமன் இதுவரையில், தேக்கி லும், யான்குதிகளாகிலும், ஏரிசென்றுவிட்டு, இப்பொழுது, எப்படி, பெரிய காடு களில் கால்களால் நடந்து ஸஞ்சரிக்கப்போகிறான்.

99-100. (பொ-ரை) யாதொரு ராமன், ஆஹாரமசெய்யும்படிக்குள் சமை யல்களாக, குண்டலம்முதலான அலங்காரங்களை அணிந்துகொண்டி. ஒரு ஒருக் கொருவர் போட்டியுடன் ச்ரேஷ்டமான பானங்களையும் போஜனங்களையும் சமைப் பார்களே! அந்த என் குழந்தை ராமன் வளமுண்டான கசப்பு, குவர்ப்பு, கார முமான ஆஹாரங்களை புசித்துக்கொண்டு எவ்விதம் சினைத்திருப்பான்.

महार्हवस्त्रसंवीतो भूत्वा चिरसुखोषितः ।

काषायपरिधानस्तु कथं भूमौ निवत्स्यति ॥ 101 ॥

कस्यैनद्धारुणं वाक्यमेवंविधमचिन्तितम् ।

रामस्यारण्यगमनं भरतस्याभिषेचनम् ॥ 102 ॥

धिगस्तु योषितो नाम शठाः स्वार्थपराः सदा ।

न ब्रवीमि स्त्रियः सर्वा भरतस्यैव मातरम् ॥ 103 ॥

101. (ப-ரை) மஹர்ஹ்வஸ்த்ரஸ்ச்வீதோ- விலையுயர்ந்த வஸ்த்ரங்களை தரித்துக்கொண்ட வனும், சிரசுஹித:- நெடுங்கால் ஸூகமான படுக்கையில்லும் படுத்துக்கொண்டவனும், காஷாயபரிஹான:து- காஷாய வஸ்த்ர முடையவனும், பூமீ- தரையில், கத்ய- எப்படி, நிவத்ஸ்யதி- வஸிக்கப்போகிறான்.

102. (ப-ரை) ராமஸ்ய அரண்யகமன- ராமன் காட்டுக்குப் போகவேண்டியது என்றும், பரதஸ்ய அபிஷேகம்- பரதனுக்குப்பட்டாபிஷேகம் செய்யவேண்டுமென்றும், எவ் வித- இப்படிப்பட்ட, அசிந்திதம்- நினைக்க முடியாததான, ஈந- இந்த, டாரண வாக்ய- கொடிய வார்த்தை, கஸ்ய- எந்த பாபியினுடையது.

103. (ப-ரை) ஷட:- ஒருவருக்கும் தெரியாமலிருந்து கெடுதலைச்செய்யக் கூடியவர்களும், ஸ்வர்தபரா:- தன் ப்ரயோஜனத்தை ஸாதித்துக்கொள்ளுவதிலேயே நோக்கமுடையவர்களுமான, யோஷித:- ஸ்த்ரீகளை, டிஹஸ்து நாம- நிந்திக்கவேண்டும், சர்வா: ஸ்த்ரிய:- எல்லா ஸ்த்ரீகளையும், ந ப்ரவீசி- சொல்லவில்லை, பரதஸ்ய- பரதனுடைய, மாதரமேவ- தாயான கைகேயியை மாத்ரிம. சொல்லுகிறேன்

101. (பொ-ரை) இதுவரை விலையுயர்ந்த வஸ்த்ரங்களை தரித்துக்கொண்டும், நெடுநாள் ஸூகமான படுக்கையில் படுத்துக்கொண்டும் இருந்தவன், இப்போது காஷாயவஸ்த்ரங்களை தரித்துக் (கொண்டு) வெறுதரையில் எவ்விதம் படுத்துக்கொள்ளுவான்.

102. (பொ-ரை) ராமன் காட்டுக்குப் போகவேண்டுமென்றும், பரதனுக்குப்பட்டாபிஷேகம் செய்யவேண்டுமென்றும், இவ்விதமாக, மனதில் நினைப்பதற்கே ப்ரஸக்தியில்லாத இந்த வார்த்தை எந்த பாபி உபதேசத்திருப்பாள்.

103. (பொ-ரை) ஸ்த்ரீகளென்றால், நல்லவள் போலிருந்து கெடுதலைச் செய்யக்கூடியவர்கள். தனக்கு இஷ்டமான காரியத்தையே ஸாதித்துக்கொள்ளுவதிலே முயற்சியுள்ளவாள். அவர்களை எல்லாரும் நிந்திக்கவேண்டியது. ஐயோ! உலகத்தில் இருக்கிற ஸ்த்ரீகளெல்லாரையும் சொல்லவில்லை. பரதன் தாயான கைகேயி பைமாத்ரிம சொல்லுகிறேன்.

अनर्थभावेऽर्थपरे नृशंसे ममानुतापाय निविष्टभावे ।

கிம்மியம் பश्यसि मन्निमित्तं हितानुकारिण्यथ वापि गमे ॥ 104 ॥

परित्यजेयुः पितरोहि पुत्रान्भार्याः पतीश्चापि कृतानुगगाः ।

கூலம் ஹி சர்வ் குபிதம் ஜகத்யாடஹ்வீவ ராம் வ்யசநே நிமம் ॥ 105 ॥

अहं पुनर्देवकुमाररूपमलङ्कृतं तं सुतमात्रजन्तम् ।

नन्दामि पश्यन्नपि दर्शनेन भवामि दृष्ट्वा च पुनर्युवेव ॥ 106 ॥

104. (ப-ரை) அநர்த் த் தகரமான எண்ணமுடையவன்', அர்த்த-
உன் காரியத்திலேயே கவனமுள்ளவனே, நூச- கொடியவனே, ம- எனக்கு, அநு-
பாய- வருத்தத்தையுண்டாக்குவதற்காக, நிஷிஷ்- எண்ணம் வைத்திருப்பவனே,
மந்நிமித்- என்முலமான, கி் அபிரிய- என்ன பரதிகூலத்தை, பश्य- பார்க்குற, அய-
அல்லது, ஹிதானுகாரி- (உலகத்திற்கெல்லாம்) நன்மை செய்யும் ஸ்வபாவமுள்ள,
ரமே- ராமனிடத்திலாவது, (கி் அபிரிய- என்ன பரதிகூலத்தை, பश्य- பார்க்குற).

105. (ப-ரை) கृतானுரா:- (பிள்ளைகளிடத்தில்) ப்ரீதிவைத்திருக்கிற. பித்ர:-
பிதாக்கள், புத்ர- பிள்ளைகளையும், பார्या:- (பர்தாவினிடத்தில்) ப்ரீதிவைத்திருக்கிற
பாரியைகள், பதிந் வாபி- பர்த்தாகர்களையும். பரित்யஜே: ஹி- விட்டுவிடுவார்களன்றோ!-
வ்யசந- வனவாஸமாகிற அக்கத்தில், நிமம்- முழுகியிருக்கிற, ரம்- ராமனை, ஹ்வீவ,
பார்க்து, க்ந் ஜந- ஜங்கமமான ப்ராணிகள் முழுவதும், சர்வ்- ஸ்தாவரமான ப்ராணி-
கள் முழுவதும், குபித- ச்யாத்- (உன் விஷயத்தில்) கோபித்துக்கொள்ளும்.

106. (ப-ரை) अहं पुन:- காணுவென்றால். देवकुमाररूप- தேவகுமாரரூபம்

104. (பா-ரை) உலகத்திற்கெல்லாம் அனர்த்தத்தை உடையவன்
என முள்ளவன்! உன் ப்ரயோஜனத்தை ஸாதிக் துக்கொள்ளுவதில் பிரவாகமுள்ள
வன்! காதுகல்வாயவமுள்ளவனே! எனக்கு வருத்தத்தை உண்டாக்குவதில்
எனம் கொண்டவனே! நான் ஏதாவது உனக்கு ஸ்ரோதம் செய்ததாக நினைக்கிறேன்!
அல்லது உலகங்களுக்கெல்லாம் ஹிதத்தையே செய்யும் ஸ்வபாவமுடைய ராமனாவது
விசோதம் செய்திருப்பதாக நினைக்கிறேன்!

105. (பா-ரை) பிள்ளைகளிடத்தில் ப்ரீதிவைத்திருக்கிற பிதாக்கள் பிள்
ளாகளையும், கணவனிடத்தில் அன்புள்ள பாரியைகள், கணவர்களுடைய விட்டு
வார்கள், வனவாஸமாகிற அக்கக்கடலில் அமிதத்திருக்கிற ராமனை பார்க்து,
ஜங்கமங்களும், ஸ்தாவரங்களுமான ப்ராணிகள் முழுவதும் என விஷயத்தில் கோ
பித்துக்கொள்ளும்.

106. (பா-ரை) தேவகுமாரரூபம் அழகிய அங்கமான பத்திரன் அல்ல

विनापि सूर्येण भवेत्प्रवृत्तिर वर्षता वज्रधरेण वापि ।

रामं तु गच्छन्तमितः समीक्ष्य जीवेन कश्चित्त्विति चेतना मे ॥ 107 ॥

विनाशकामामहिताममित्रा मावासयं मृत्युमिवात्मनस्त्वाम् ।

चिरं बताङ्केन धृतासि सर्पी महाविषा तेन हतोऽस्मि मोहात् ॥ 108 ॥

அழகுள்ளவனும், அக்ஷு- அலங்கரிக்கப்பட்டும், அரஜந்தம்- நடந்து வருகின்றவனு
மான, த் சு- அந்த புத்திரனை, பரயந் அபி- தூரத்தில் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற
நான், டர்சன- பார்ப்பதினாலேயே, நந்தாமி- ஸந்தோஷப்படுகிறேன், ட்யூ பு- ஸமீபத்
தில் பார்த்தாலோ, யுவ- வாஸிப்போல, மவாமி- ஆய்விடுகிறேன்.

107. சூர்யே விநாபி- ஸூர்யனில்லாமலும், ப்ரவ்தி:- (ஜனங்களின்) நடமாட்டம்,
மவத்- உண்டாகலாம், வஜ்ரதே- இந்திரனால், அவர்தா வாபி- மழை பெய்யாமலிருந்தும்,
(ப்ரவ்தி:- ஜீவனம் உண்டாகலாம்), இத்:- இவ்விடமிருந்து, கக்ஷத்- வனம் போகின்ற,
ராம்- ராமனை, சமீக்ஷ்ய து- பார்த்தாலோ, கக்ஷத் அபி- ஒருவனும், ந ஜீவத்- பிழைக்க
மாட்டான், இதி- என்று, மே- என்னுடைய, சேநா- எண்ணம்.

108. (ப-ரை) விநாசகாமா- என்னுடைய விராசத்தை விராபுகிறவனும்,
அஹிதா- எனக்கு ஹிதமல்லாதவனும், அமிதா- எனக்கு விரோதியுமான, த்- உன்னை,
மூயுமிவ- மருதயுவை (வைத்துக்கொண்டது)போல், அத்மந:- என்னுடைய (வீட்டில்),
அவாசய- வைத்துக்கொண்டேன், (த்- ி), மஹாவிஷா-கொடியவிஷமுடைய, சர்பா- பெண்
நாகம், வ- ஐயோ! மோத்- தெரியாமல், சிர்- நெடுநாளாக, அக்- மடியினால், தூதாசி-
தரிகப்பட்டாய், த- அதனால், து- டி- அழிந்து விட்டேன்.

காரம் (பொ-ரை) விநாசகாமாவதானது, நான் தூரத்திலிருந்து பார்த்தாலேயே மிக
வும்ஆன ப்படுகிறேன். ஸமீபத்தில் பார்த்துக்கொண்டிருப்பேனெனினால் என்
தேஹம் பூரித்து வாஸிப்போல் ஆய்விடுகிறேன்.

107. (பொ-ரை) ஸூர்யோதயமில்லாமலிருந்தாலும் ஜனங்களுக்கு
ஸஞ்சாரம் உண்டானாலும் உண்டாகும், இந்திரன் மழையையொழியாமலிருந்தாலும்
ஜனங்கள் பிழைத்திருந்தாலும் இருக்கலாம், ம- மன அப்யாத்தியைவிட்டுக்காட்டுக்கு
ப்போவதைக்கூட, ஒரு பாணியும் உயிருடனிருக்காது என்று என்னுடைய
எண்ணம்.

108. (பொ-ரை) என் விராசத்தை விராபுகிறவனும் எனக்கு ஹிதம
ல்லாதவனும், சத்ருவுமான உன்னை, மருதயுவை வீட்டிற்குள் வைத்துக்கொண்டாற்
போல், என் வீட்டில் வைத்துக்கொண்டிருந்தேன். கொடிய விஷமுடைய ஸர்ப்ப
முன்றோ ி! ஸர்ப்பத்தை மடியில் கட்டிக்கொண்டிருப்பதுபோல் உன்னையும் நான்
தெரியாமல் நெடுங்காலமாக மடியில் கட்டிக்கொண்டிருந்துவிட்டேன். அதனால் அழி
ந்துவிடுகிறேன்.

मया च रामेण च लक्ष्मणेन च प्रशस्तु हीनो भरतस्त्वया सह ।

पुरं च राष्ट्रं च निहत्य बान्धवा न्ममाहितानां च भवाभिहर्षिणी ॥ 109 ॥

नृशंसवृत्ते व्यसनप्रहारिणि प्रंसय वाक्यं यदिहाद्य भाषमे ।

न नाम ते केन सुखात्यतन्त्यथो विशीर्यमाणा दशनाः सहस्रधा ॥ 110 ॥

109 (ப-ரை) भरத:- பரதன், मया च- என்னாலும், रामेण च- ராமனாலும், लक्ष्मणेन च- லக்ஷ்மணனாலும், हीन:- சந்- விட்டுப்பிரிந்தவனாகக்கொண்டு, त्वया सह- உன்னுடன்கூட, पुरं च- நகரத்தையும், राष्ट्रं च- தேசத்தையும், बान्धवान्- பந்துக்களையும், निहत्य- கொன்றுவிட்டு, प्रशस्तु- ஆளட்டும், त्वं च- நீயும், मम- என்னுடைய, अहितानां- சத்ருக்களுக்கு, अभिहर्षिणी- ஸந்தோஷத்தைச்செய்துகொண்டு, भव- இரு.

110. (ப-ரை) नृशंसवृत्ते- கொடிய சரித்திரமுடையவனே! व्यसनप्रहारिणि- ஆபத்தகாலத்தில் அடிக்கும ஸ்வபாவமுள்ளவனே! इह- இந்த இடத்தில், अय- இப்பொழுது, प्रसय- பலாத்காரமாக, य वाक्यं- யாதொரு வார்த்தையை, भाषसे- சொல்லுகிறாயோ, तत्र- இந்த ஸமயத்தில், ते- உன்னுடைய, सुखात्- வாயிலிருந்து, दशनाः- பற்கள், सहस्रधा- ஆயிரம் துணுக்குகளாக, विशीर्यमाणाः- சிதறிக்கொண்டு, केन नाम- என்ன காரணத்தினால், अय- கீழே, न पतन्ति- விழவில்லை.

109 (பொ-ரை) உன் பிள்ளையான பரதன், என்னையும், ராமனையும், லக்ஷ்மணனையும் விட்டுப்பிரித்து உன்னுடன்கூட நகரத்தையும், தேசத்தையும், பந்துக்களையும் கொன்றுவிட்டு ஆளட்டும். நீயும் என்னுடைய சத்ருக்களுக்கு ஸந்தோஷத்தையும் செய்துகொண்டிரு.

110. (பொ-ரை) க்ரூரமான சரித்திரமுடையவனே, ராமனைவிட்டுப்பிரித்து வதுபொறுக்காதஸமயத்தில், அடிக்கடி தூண்டுதல் செய்து, துக்கத்தை உண்டுபண்ணும் ஸ்வபாவமுள்ளவனே, (அல்லது-இந்தவயதுசென்றகாலத்தில் ராமனைவிட்டுப்பிரியுப்படியான காரியங்களைச்செய்து அதனால் நான் துக்கடபரிமையானவார்த்தைகளைச்சொல்லுகிறவனே! இந்தஸமயத்தில் இந்த இடத்தில் என்னை அடக்கி பலாத்காரமாக இவ்விதம் கொடிய வார்த்தைகளை சொல்லுகிறாயே! இந்த ஸமயத்திலேயே உன்னுடைய வாயிலிருந்து பற்களெல்லாம் ஆயிரம் துண்டுகளாக சிதறி கீழே விழவேண்டியிருக்க என்ன காரணத்தினால் அப்படி ஆகவில்லை.

न किञ्चिदाहाहितमप्रियं वचो न वेत्ति रामः परुषाणि भाषितुम् ।

कथं नु रामे ह्यभिरामवादिनि ब्रवीषि दोषान्गुणनित्यसंमते ॥ 111 ॥

प्रताम्य वा प्रज्वल वा प्रणश्य वा सहस्रशो वा स्फुटिता महीं ब्रज ।

न ते करिष्यामि वचः सुदारुणं ममाहितं कैकयराजपांसनि ॥ 112 ॥

111. (ப-ரை) ராம:- ராமன், அஹித்- ஹிதமில்லாததும், அபிரிய- ப்ரியமல்லாததுமான, வ:- வார்த்தையை, கிஞ்சித் அபி- ஒன்றுகூட, அஹ- சொல்லுகிறதில்லை, பரூபாணி- கடும் சொற்களை, பாஷிது- சொல்லுவதற்கு, 'ந வெதி- தெரிந்தவனுமன்று, அபிராமவாதினி- (எல்லோருக்கும்) ப்ரியமான வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறவனும், குணநித்யசம்மதே- குணங்களினால் எப்பொழுதும் எல்லோருடைய மனதிற்கும் ஒப்பினவனுமான, ராமே- ராமனிடத்தில், கம் நு- ஏன், டோபா- குற்றங்களை, ப்ரவீசி- சொல்லுகறாய்.

112. (ப-ரை) கைகயராஜபாஸனி- கேகய ராஜனைக்கெடுக்கப்பிறந்தவளே, (த்வ- நீ.) ப்ரதாம்ய வா- வாடினாலும் ஸரி. ப்ரஜ்வல வா- கோபித்துக்கொண்டாலும் ஸரி, ப்ரணश्य வா- நாசத்தை அடைந்தாலும் ஸரி, सहस्रशः- ஆயிரம் சில்லாக, स्फुटिता सती- சரீரம் வெடித்துக்கொண்டு, महीं- பூமியை, ब्रज वा- அடைந்தாலும் ஸரி, सुदारुणं- மிகவும் கொடியதாயும், मम- எனக்கு, अहितं- ஹிதமல்லாததுமான, ते वः- உன் வார்த்தையை, न करिष्यामि- செய்யப்போகிறதில்லை.

111. (பொ-ரை) ராகவன் ஹிதமல்லாததும், ப்ரியமல்லாததுமான வார்த்தை என்றுகூட சொல்லுகிறதில்லை. கொடிய வார்த்தைகளைப் பேசுவதற்கே தெரியாது. அதுவுமல்லாமல், எந்த ப்ராணிகளிடத்திலும் ப்ரியமாகவும் ஹிதமாகவும் பேசும் ஸ்வபாவமுள்ளவன். குணங்களினால் எல்லா ஜனங்களுக்கும் எப்பொழுதும் மனதிற்கு ஒப்பினவன். அப்படி இருக்க அவனிடத்தில் ஏன் இப்படிக்குற்றங்களைச் சொல்லுகறாய்.

112. (பொ-ரை) ஆஹதாமில்லாமல் உந்தேஹம் வாடிப்போனாலும் ஸரி, நெருப்பில் விழுந்துபற்றி எழுந்தாலும் ஸரி, நாசமாகப் போனாலும் ஸரி, மலையின் உச்சியிலிருந்து தரையில் விழுந்து உன் சரீரம் ஆயிரம் துண்டுகளாகச் சிதறினாலும் ஸரி. கேகயராஜனுக்கு அபகிர்க்கி உண்டாக்கப்பிறந்தவளே, எனக்கு ஹிதமல்லாததும் ஸர்வப்ராணிகளுக்கும் கேழ்க்கக்கொடியதுமான உன் வார்த்தைப்படி, நான் செய்யவேமாட்டேன்.

स भूमिपालो विष्पन्ननाथवत्त्रिया गृहीतो हृदयेऽतिमात्रया ।

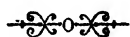
पपात देव्याश्चरणौ प्रसारितानुभावसंस्पृश्य यक्षसुरसत्था ॥ 115 ॥

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

द्वादशः सर्गः ॥ 12 ॥

115. (ப-ரை) அதிமாத்திரா- மரியாதை கெட்டவளான, சியா- ஸ்திரீயினால், ஹ்ருதயத்தில், ருஹித:- பிடிக்கப்பட்டிருக்கிற, ச: பூமிபால:- அந்த அரசன், அநாத வத்- அநாதன்போல், விலபந்- அழுதுகொண்டு, பிரசாரித- நீட்டப்பட்டிருக்கிற, தேவ்யா:- கைகேயியினுடைய, உமௌ சரணௌ- இரண்டு கால்களையும், அஸஸ்ப்ரஸ்ய- தொடாமல், ஆதூர:- ஈரோயாளியானவன், யதா-எப்படி (விழுந்தன), ததா- அப்படி, பபா- விழுந்தார்.

115. (பொ-ரை) இவ்விதம், அந்த அரசன், மரியாதைகெட்ட அந்த கை கேயிக்கு வசப்பட்டு, அநாதன்போல் அழுதுகொண்டு, நீட்டியிருக்கிற அந்த தேவியின் இரண்டு கால்களையும், தொடுவதற்கு கை நீட்டினவர், துக்கவேகத்தினால் தொடமுடியாமல் ஈரோயாளி அசக்தியால் விழுவதுபோல் தரையில் விழுந்துவிட்டார்.

त्रयोदशः सर्गः ॥ 13 ॥

अतर्ह महाराजं शयानमतथोचितम् ।

ययातिमिव पुण्यान्ते देवलोकात्परिच्युतम् ॥ 1 ॥

अनर्थरूपाऽसिद्धार्था ब्रमीना भयदर्शिनी ।

पुनराकारयामास तमेव वरमङ्गना ॥ 2 ॥

1-2. (ப-ரை) அதர்ஹ்- இவ்விதமான துக்கத்தையனுபவிக்கத்தகாதவரும், அததோசிதம்- இப்படி தரையில் விழுத்தகாதவரும், புண்யான்தே- புன்யத்தின் முடிவில், தேவலோகத்- தேவலோகத்திலிருந்து, பரிச்யுதம்- கீழே விழுந்திருக்கிற, யயாதிம- யயாதி மஹாராஜாவைப்போன்றவருமான, மஹாஜ- தசரதமஹாராஜாவை, அநர்த்த- பாபிஷ்

1-2 (பொ-ரை) அநர்த்தமே வடிவு கொண்டதேபோன்ற அந்த கைகேயி, தன்கார்யம் நின்றுவிருந்தபடியால் லோகாவவாதத்தினால் பயமில்லாமல், அரசனை

त्वं कथ्यसे महाराज सत्यवादी दृढव्रतः ।

मम चेमं वरं कस्माद्विधारयितुमिच्छामि ॥ 3 ॥

एवमुक्तस्तु कैकेय्या राजा दशरथस्तदा ।

प्रत्युवाच ततः क्रुद्धो मुहूर्तं विह्वलन्निव ॥ 4 ॥

मृते मयि गते रामे वनं मनुजपुङ्गवे ।

हन्तानार्यै ममामित्रे सकामा सुखिनी भव ॥ 5 ॥

டையாயும், அசித்தார்த்த- தன் கார்யம் முடிவுபெறாதவனும், அமீதா- லோகாபவாதத் தில் பயமில்லாதவனானவன், அந்நா- அந்த ஸத்ரீயானவன், மயதர்சினி சதி- (மஹாராஜாவுக்கு) பயமுறுத்திக்கொண்டு, த் வரமே- அந்த வரத்தைக் (குறித்து), புன:- மருபயும். அகாரயாமா- அழைத்துச் சொன்னான்.

3. (ப-ரை) மஹாராஜ- அரசனே!, சத்யவாதி- நான் ஸத்யவாதியென்றும், தூதவ:- ந்ருடமான வ்ருத முடையவனென்றும், த்- நீர், கத்ய- பிதற்றுகிறீர், மம- எனனுடைய, இம் வர்- இந்த வரத்தை, கஸ்தா- ஏன், விதாரயிது- கொடுக்காமல் வைத்துக்கொள்ள, இச்சி- விருமபுகிறீர்.

4. (ப-ரை) தத- அப்பொழுது, எ- இவ்விதம், கைகேயியினால், உ- சொல்லப்பட்டிருக்கிற, தசரத- ராஜாவானவர், து- கோபித்துக் கொண்டு, த- பிறகு, து- இரண்டு நாழிகை, தி- மூர்ச்சை அடைந்தவர் போல், த்யவ- (கைகேயியைப்பார்த்து) பதில் சொன்னார்.

5. (ப-ரை) த- ஐயோ! அநாரிய- துஷ்டையே! ம- எனக்கு, அ- சத்ருவானவனே! ம- நான், த- (சதி)- மரிக் கவளவில், த- மனுஜபுங்- புருஷச்ரேஷ்டனான, த- ஸ்ரீராமன், த- வனத்தைக்குறித்து, த- (சதி)- போனவளவில், த- இவ் டம் தினாவே, த- சுகிநி த- ஸுகமாக இரு.

பயப்படுத்திக்கொண்டு, அவ்விதமான துக்கத்தையனுபவிக்கத்தக்காதவரும், உப்பி- ததையில் விழுந்துகிடக்கத்தக்காதவரும், புனயம் கழிந்து கேவலோகத்திலிருந்து பூமியில் விழுந்த யயாதிராஜன் போலுமிருக்கிற அந்த தசாதமஸ்தாராஜாவை முன் சொல்லிய வான்விஷயமாகவே மருபயும் அழைத்துச் சொன்னான்.

3. (பொ-ரை) மஹாராஜ-நீ! நான் ஸத்யவாதியென்றும், சொன்னபடியே நடக்கக்கூடியவனென்றும், நீர் உடமைப் புரிகிறது கொள்ளுகிறீர். எனனுடைய இந்த இரண்டு வான்விஷயமாத்திரம் ஏன் கொடாமல் வைத்துக் கொள்ள விரும்புகிறீர்.

4. (பொ-ரை) அப்பொழுது கைகேயியால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட தசரதமஹாராஜன் கோபித்துக்கொண்டு, கெஞ்சகாலம் மூர்ச்சை அடைந்து பிறகு கைகேயியைப்பார்த்து பதில் சொன்னார்.

5. (பொ-ரை) ஐயோ! துஷ்டையாயும், எனக்கு விமோகியமானவனே!

स्वर्गेऽपि खलु रामस्य कुशलं दैवतैरहम् ।

प्रत्यादेशादभिहितं धारयिष्ये कथं वत ॥ 6 ॥

कैकेय्याः प्रियकामेन रामः प्रवाजितो मया ।

यदि सत्यं ब्रवीम्येतत्तदसत्यं भविष्यति ॥ 7 ॥

अपुत्रेण मया पुत्रः श्रेणे महता महान् ।

रामो लब्धो महाबाहुः स कथं त्यज्यते मया ॥ 8 ॥

6. (ப-ரை) स्वर्गेऽपि- ஸ்வர்க்கத்திலும், ராம- ராமனுடைய, குशलம் (பரி)-
கேமத்தைக்குறித்து, தைவ- தேவதகனால், ப்ரத்யாदेशா- நிந்தனையாக, அபிହିதம்- சொ
ல்லப்பட்ட வார்த்தையை, அ- நான், க- எப்படி, ஧ாரயி- பொருப்பேன், வ-
டம.

7. (ப-ரை) कैकेय्या:- கைகேயிக்கு, प्रियकामेन- இஷ்டத்தைச்செய்யவிரும்பின,
मया- என்னால், राम:- ராமன், प्रवाजित:- காட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டான், (इति-என்று),
एतत् सत्यं- இந்த உண்மையை, ब्रवीमि यदि- சொல்லுவேனெனானால், त- (நான் உன
க்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்கிறேனென்று ராமனுக்கு நான் சொல்லியிருந்த)
अन्त वार्त- உதயானது, असत्यं- பொய்யாக, भविष्यति- ஆய்விடும்.

8. (ப-ரை) अपुत्रेण- புத்தரல்லாதவனான, मया- என்னால், महता श्रेणे- அதிக
ப்ரயாஸத்தினால், लब्धः- அடையப்பட்ட, महाबाहुः- பெரிய தோள் கொண்டவனான, महान्-
மிகப்பெருந்தன்மையுள்ள, सः रामः- அந்த ராமன், मया- என்னால், क- எப்படி, त्यज्यते-
விடப்படுவான்.

நானும் மரித்து புருஷச் சேஷ்டனான ராமனும் வனம்போய்விட்டால் உன்னுடைய
எண்ணம் நிரைவேறி, நீ ஸுகமாயிரு.

6. (பொ-ரை) நான் மரித்து தேவலோகம்போனால் அங்கும் தேவர்கள்
என்னைப்பார்த்து “ராமன் ஸௌக்யமா” என்று கேழ்ப்பார்க்கை. நான் அவ
னைக்காட்டிக்கு அனுப்பிவிட்டேனென்று பதில் சொன்னால், “நெவலம் மூடைய
யான ஸ்திரீயினுடைய வார்த்தையினால் ஸகல குணமும் நிரைக்க ஸத்தித்திரை
எவ்விதம் காட்டுக்கு அனுப்பினீ” என்று என்னை நிந்தித்துச்சொல்லும் வார்த்தை
யை யிதோ! நான் எவ்விதம் கேட்டுவிடப்படுவேன்

7. (பொ-ரை) கைகேயியின் இஷ்டத்தைச்செய்ய வேண்டுமென்று நான் ரா
மனைக்காட்டுக்கு அனுப்பினேனென்று உண்மையைச்சொன்னால், நான் உனக்கு
யொளவராஜ்ய பட்டாபிஷேகம் பண்ணுகிறேனென்று சொல்லியிருந்த வார்த்தையா
னது பொய்யாக ஆய்விடும்

8 (பொ-ரை) நெநிநான் பிள்ளையில்லாத நான் அச்வமேதயாகம் புத்திர

शूश्च कृतविद्यश्च जितक्रोधक्षमापरः ।

कथं कमलपत्राक्षो मया रामो विवास्यते ॥ 9 ॥

कथमिन्दीवरश्यामं दीर्घबाहुं महाबलम् ।

अभिराममहं रामं प्रेषयिष्यामि दण्डकान् ॥ 10 ॥

सुखानामुचितस्यैव दुःखैर्नुचितम्य च ।

दुःखं नामानुशयेयं कथं गमस्य धीमन ॥ 11 ॥

9. (ப-ரை) ஶ்ரீ- நூனாயும், கृतவித்ய- வித்யைக்களைச் செய்த நூனாயும், ஜிதக்ரோ-
கோபத்தை ஜிதிக் கவனாயும், க்ஷமாபர- மிகப்பொருமைமுள்ளவனாயும், கமலபத்ரா-
கமல இ.தழ்போன்ற கணானுள்ளவனாயும் நுகற்ற, ராம- ராமன், மயா- எனனால், க-
தம்படி, விவாச்யதே- தேசத்திசை அனுப்பப்படுவான்.

10. (ப-ரை) इन्दीवरश्याम- கருநெய்தல் புஷ்பம் போல் ச்யாமளவண்ணமுள்ள
வனும், दीर्घबाहु- நீண்ட தோள்களையுடையவனும், महाबलम्- அதிக பலமுள்ளவனும்,
अभिराम- மிக்க அழகுள்ளவனமான, राम- ராமன், अहं- நான், दण्डकान्- தண்டகா-
வனத்தை, ककु-நிக்க, कथं- எப்படி, प्रेषयिष्यामि- எப்படி அனுப்புவேன்.

11. (ப-ரை) सुखाना- ஸுகங்களாகு, उचितस्य एव- தகுந்தவனுடைய, दुःखै-
துக்கங்களாகு, अनुचितम्य च- தகாதவனுமான, धीमन- சிறந்த புத்தியுடைய, गमस्य-
ராமனுக்கு, दुःख- துக்கத்தை, कथं- எப்படி, अनुशयेयं- சான்றபேன்.

காமேஷ்ட முதலாகிய ஸத்தம்மங்களைச்செய்து மிகப் பாயாஸ்பட்டு பெற்ற சிறந்த
தோள்வலியையும், பெரும் தன்மையுமுள்ள, அந்த ராமனை நான் எவ்விதம் காட்டுகது அனுப்புகுவேன்.

9 (பொ-ரை) மஹாகுரனுர்ளிக்கைகளை அறிந்தவனும், கோபத்தை அட-
க்கிமிகப்பொருமையுடைய கொடை, செந்தாமரைஇதழ்போன்ற கண்களையுடைய, சி-
ந்த ராமனை நான் எவ்விதம் காட்டுகது அனுப்புகுவேன்.

10. (பொ-ரை) கருநெய்தல் புஷ்பம் போல் ச்யாமளவண்ணமுடையவனும்,
நீண்ட தோள்களையுடையவனும், மஹாபலாச்சாலையும், மிக அழகுள்ளவனு-
மான அந்த ராமனை நான் எப்படி தண்டகாவனத்திற்கு அனுப்புவேன்.

11. (பொ-ரை) ஸுகானுபயத்திற்கே ஏற்றவனாயும், துக்க அனுபவத்திற்
குத்தகாதவனுமான, சிறந்த புத்தியுடைய அந்த ராமன் துக்கம் அனுபவிப்பதை
நான் எப்படிப்பார்ப்பேன்.

यदि दुःखमकृवाद्य मम संक्रमणं भवेत् ।

अदुःखार्हस्य रामस्य तत सुखमवाप्नुयाम् ॥ 12 ॥

नृशंसे पापसंकल्पे रामं सत्यपराक्रमम् ।

किं विप्रियेण कैकेयि प्रियं योजयसे मम ॥ 13 ॥

अकीर्तिरतुला लोके ध्रुवः परिभवश्च मे ॥ 14 ॥

तथा विलपतस्तस्य परिभ्रमितचेतसः ।

अस्तमभ्यागमत्सूर्यो रजनी चाभ्यवर्तत ॥ 15 ॥

12. (ப-ரை) அது:ஹ்ஸ்ய- துக்கத்திற்குத்தகாதவனுன, ராமஸ்ய- ராமனுக்கு, து:ஃ- துக்கத்தை, அகூத்வா- செய்யாமல், மம- எனக்கு, சங்க்ரமண- மாணமானது, भवेत् यदि- உண்டாகுமேயானால், தத:- அதனால், सुखं- ஸுகத்தை, अवाप्नुयाम्- அடைவேன்.

13. (ப-ரை) நு:ச- கொடியவனே! पापसंकल्पे- கெட்ட எண்ணமுள்ளவனே! कैकेयि- கைகேயி, सत्यपराक्रमम्- ஸத்யமான பராக்ரமமுள்ளவனும், मम- எனக்கு, प्रियं- மிகவும் இஷ்டனுமான, राम- ராமனை, विप्रियेण- ப்ரியமில்லாத தண்டகா வனவாஸத் தோடு, किं- ஏன், योजयसे- சேர்ப்பிக்கிறாய்.

14. (ப-ரை) मे- எனக்கு, लोके- இவ்வுலகத்தில், अतुला- நிகழில்லாத, अकीर्तिः- அபகீர்த்தியும், ध्रुवः- நிலையான, परिभवश्च- அவமானமும் உண்டாகப்போகிறது.

15. (ப-ரை) तस्य- அந்த தசாத மஹாராஜன், विलपतः- அழுதுகொண்டு, परिभ्रमितचेतसः- கலங்கின மனதுடையவராயிருக்குங்காலத்தில், सूर्यः- ஸூரியன், अस्तं- அஸ்யாமத்- அஸ்தமானமடைந்தான், रजनी च- இரவும், अभ्यवर्तत- வந்துவிட்டது.

12. (பொ-ரை) துக்கம் அனுபவிக்கத்தகாதவனுன, ராமனுக்கு இந்த வன வாஸதுக்கத்தை கொடுக்காமல் நான் ஸீலாகாந்திரத்தை அடைவேயெயினால் நான், அதனால் ஸுகமடைவேன்.

13. (பொ-ரை) க்ரூரையாயும், பாபஎண்ணமுள்ளவனான அடி கைகேயி, உண்மையான பராக்ரமமுடையவனும், எனக்கு மிகவும் பரியனுமான ராமனுக்கு ஏன் இவ்விதம் அநிஷ்டத்தை கொடுக்க நினைத்துவிட்டாய்.

14. (பொ-ரை) உன்னிஷ்டப்படி நான் சேய்வேனெயினால், பிறந்தது முதல் நான் ஸம்பாதித்த ிர்த்ததியும் அழிந்து, தசாதன் ிகவலம் ஸ்த்ரீகாமுகனென்று ஒப்பில்லாத அபகீர்த்தியும் ஒருநாளும் அழியாத பரிபவமும் எனக்கு உண்டாய்விட்டும்.

15. (பொ-ரை) இவ்விதம் அரசன மனம் கலங்கிப் பரலயம் செய்துகொண்டிருக்குந் பொழுது, ஸூரியனும் அஸ்தமித்தான். இரத்திரியும் வந்துவிட்டது.

सा त्रियामा तथार्तस्य चन्द्रमण्डलमण्डिता ।

राज्ञो विलपमानस्य न व्यभासन शर्वरी ॥ 16 ॥

तथैवोप्यं विनिश्चस्य वृद्धो दशरथो नृपः ।

विललापार्तवद्दुःखं गगनामक्तलोचनः ॥ 17 ॥

न प्रभातं त्वयेच्छामि निशे नभत्रभूषणं ।

क्रियतां मे दया भद्रे मयायं रचिताऽञ्जलिः ॥ 18 ॥

16. (ப-மை) தயா-அவ்விதம், தார்தச்ய-தீனதாகவும், விலபமானச்ய-பரலாபம் செய்துகொண்டிருக்கிற, ராஜ்:-அரசனுக்கு, த்ரியாமி:-மூன்று பாடங்களையுடைய தாயும், சந்திரமண்டலமண்டிதா-சந்திரமண்டலத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிற, சா சர்வரி-அந்த இரவானது, ந வ்யாஸந-விளங்கவில்லை.

17. (ப-மை) வுத்த:-கேதவான டசரத: நூ:-தசரதமஹாராஜன், தயை-அவ் விதமே, உஷ:-உஷ்ணமாக, வினி-வ்ய:-பெருமுகச்செறிந்து, ககாஸகலோசி:-(சந்)-ஆக யத்தில் வைத்த கண்ணுள்ளவாய்க்கொண்டு, தார்த-பெரிய வயாதிமுள்ளவன் போல், து:சு-மொது அக்கமாத, விலாப-அழுதுகொண்டிருக்கார்.

18. (ப-மை) நபவநூண்-கூத்தகிசகனால் அலங்கரிக்கப்பட்ட, நிச:-இ இர வே, த்வா-உன் குலை, ப்மாந-விஷணு, நத:தாவி-நான் இருப்பில்லை, ஹே-மங்க ளமுள்ள இராததிபி'மே-என் பெருமை, தா-கருணபனது, கிதா-செய்யப்பட்ட லாம, மயா-என்னால், அய அஜ்லி:-இந்த அன்னலிபானது, (அன்னலி-கைகூப்புகை) ரசித:-செய்யப்பட்ட.

16. (பொ-மை) அந்த இரவானது, சந்திரமண்டலத்தினால் அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கிறது அவ்விதமே மனவருக்ககதுடன் கதறிக்கொண்டிருக்கிற அரசனுக்கு, பாகாபில்லாமல் து:சு-தசரதவரிருக்கிறது.

17. (பொ-மை) கேதவான அந்த தசரதமஹாராஜன் அவ்விதமே உஷ்ண மாக பெருமுகச்சுவிட்டுக்கொண்டு ஆகாயத்தில் கண்களையவைத்து கெஞ்சுகிறவர்க ளுக்கு மிக வருத்தமடையாதுபடியே மஹாபேசமுள்ளவன் போல் அழகி.

18. (பொ-மை) கூத்தகிசகனால் அலங்கரிக்கப்பட்ட, ஹே-ததிபி' நீ சியுயாமல் இருந்துவிட்டேயோம் உன்னைக் கைகூப்பிவணங்குகின்றேன். அமலா நீ என்னிஷ்டத்தில் கருணை செய்ய வேண்டும்.

अथवा गम्यतां शीघ्रं नाहमिच्छामि निर्वृणाम् ।

नृशंसां कैकेयीं द्रष्टुं यत्कृते व्यसनं महत् ॥ 19 ॥

एवमुक्त्वा ततो राजा कैकेयीं संयताञ्जलिः ।

प्रसादयामास पुनः कैकेयीं चेदमब्रवीत् ॥ 20 ॥

साधुवृत्तस्य दीनस्य त्वद्गतस्य गतायुषः ।

प्रसादः क्रियतां देवि भद्रे राज्ञो विशेषतः ॥ 21 ॥

19. (ப-ரை) அயவா- அல்லது, (நியா- இரவினல்), ஶீப்ர- சீக்கிரமாக, கம்யதா- போகப்படலாம், யத க்ருதே- யாதொரு கைகேயியின் கிழித்தமாக, மஹத்- பெரிதான, வ்யசன- துக்கமானது, (உண்டாச்சுதோ), (நா- அந்த), நிர்வாண- கருணைமிகலாதவனாக, ந்ருசா- காதுகையுமான, கைகேயி- கைகேயியை, ட்ரு- பார்ப்பதற்கு, ந ட்ருசி- விருப்ப வில்லை.

20. (ப-ரை) ராஜா- அரசனானவர், கைகேயி- கைகேயியைப்பற்றித்து, எவ்- இவ்விதம், உக்தவா- சொல்லி, தத- பிறகு, சயதாஜலி- (சம)- செம்பப்பட்ட அஞ்ஜலியை உடையவராய்க்கொண்டு, ப்ரஸாதயாமாச- மன்ற இளகுமபடி வேண்டிக்கொண்டார், புந- மறுபடியும், கைகேயி- கைகேயியைப்பார்த்து, ட்ரு- இரக வார்த்தையை, அப்ரவீத்- சொன்னார்.

21. (ப-ரை) ஹே- மங்களகரையான, தேவி- தேவியே! சாஹுவுதஸ்ய- ஸத்சரித்ர முடையவனாயும், தீனஸ்ய- தீனனாயும், த்வத்ஸ்ய- உன்னை அடைந்தவனாயும், கதாயுஷ- வய தெல்லாம் சென்றவனாயும், விசேஷத- விசேஷமாக, ராஜ- அரசனாயுமிருக்கிற என்விஷயத்தில்), ப்ரஸாத- அதுகர்ஹமானது, க்ரியதா- (உன்னால்) செய்யப்படவேண்டும்.

19. (பொ-ரை) ஹே இராத்தரிியே! நீ விடிந்தாலும், மிகவும் நல்லதுதான். ஏனென்றால் இவ்விதம் கொடிய வயஸனத்தை உண்டாக்கின இரக கருணைமிகலாத கொடியவனான கைகேயியை பார்க்காமல் இருக்க நேருமல்லவா

20. (பொ-ரை) மஹாராஜா இவ்விதம் கைகேயியைப்பார்த்துச் சொல்லி விட்டு, பிறகு, கைகேயியைப்பார்த்து கைகேயியை சொப்பவும் வேண்டிக்கொண்டார். மறுபடியும் கைகேயியைப் பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

21. (பொ-ரை) மங்களகரையான தேவியே, ஸாதுவான நடத்தை யுடையவனும், தீனனும், உன்னையே கதியாகக்கொண்டு உன் வாழ்விடமவனும், மிகவும் வயது சென்றவனும், அரசனுமான என் விஷயத்தில் நீ அவசயம் கருணை செய்ய வேண்டும்.

शस्ये न खलु सुनोणि मयेदं समुदाहृतम् ।

கூர் சாபு ப்ரசாத் மே வாலே சஹ்ரதயா ஹமி ॥ 22 ॥

प्रसीद देवि रामो मे त्वदत्तं राज्यमव्ययम् ।

ந்ரபதாமமிதாபாஹ்யோ யச: பரமவாமுதி ॥ 23 ॥

मम रामस्य लोकस्य गुरुणां भगतस्य च ।

பரியமேதத்ருநோணி கூர் வாமுத்யோ ॥ 24 ॥

22. (பா-ஸா) 'ஹே சுநோணி- அழகான இடையுடையவளே! இஃ இந்த ராமபட்டாபிஷேக வார்த்தையானது, மயா- என்னால், ஶச்யே- ஒருவருமில்லாத இடத்தில், ந சமுதாஹ்ம க்ரஹ- சொல்லப்பட்டவில்கூடியல்லவா! (ஆகையால்), மாபு- நன்றாக, மே- என் விஷயத்தில், ப்ரசாத்- அதுபாஹ்யகதை, கூர்- செய், ஹே வால்- ஹே பாலையான கைக்கேரியே! சஹ்ரதயா- 'ல்ல ஹ்ருதயமுடையவளாக, அமி தி- இருக்க முயன்றோ'

23. (பா-ஸா) அசிதாபாஹ்யோ- கருத்த கடைசகனானுடைய, ஹே தேவி- ஹே தேவியே! ப்ரசாத்- என் விஷயத்தில் கருணைபுரிய வேண்டி, மே- எனனுடைய, ராம- ராமன், 'வதத்- உன் றால் கொடுக்கப்பட்ட, அவ்யயம்- அழிவில்லாத, ராஜ்ய- ராஜ்யத்தை, லமநா- அடையட்டும், (அதிகுல்) பர- உயர்ந்த, யச:- சித்தியை, அவாமுதி- அடைவாய்

24. (பா-ஸா) ஹே குருநோணி- பெருந்த இடையுடையவளே! வாமுத்யோ- அழகான

22. (பொ-ஸா) அழகுள்ள இடையையுடையவளே! பாஸ்யுமான கைக்கேரியே! ராமனுக்குப்பட்டாபிஷேகம் செய்கிறதென்று நான் சொன்ன வார்த்தை ஒருவருமில்லாத ஏகாத்யத்தில் சொன்னதன்று, வலிஷ்டர் முதலாகிய மஹரிஷிகளும், நகரத்து ஜனங்களும் நிறைந்த ஸபையிலன்றோ சொன்னேன். அந்தவார்த்தையின்படி நான் செய்யவிட்டால் ஜனங்களெல்லாரும் என்னைப்பரிஹாஸம் செய்வார்கள். ஆகையால், என் விஷயத்தில் நீ விசேஷமாக கருணை புரியவேண்டும், என் மனதும், உன் மனதும் ஒப்பினன்றோ!

23. (பொ-ஸா) கருத்த கனாகையுடைய ஹே தேவியே! என் விஷயத்தில் மனமிரங்க வேண்டும், என்விடத்தில் நீ வரமாகப்பெற்ற அழிவில்லாத இந்த ராஜ்யத்தை என் பிள்ளையான ராமனுக்குக் கொடுத்துவிடு. அதனால் சந்தக சித்தியை அடைவாய்.

24. (பொ-ஸா) பெருந்த இடையும், அழகான மகமும், கருமுடையவளே! நீ கொடுத்த ராஜ்யத்தை ராமன் பெறவேண்டி என்று நான் சொன்ன இந்த விஷயம், எனக்கும, ராமனுக்கும, உலகத்தாருக்கும, வலிஷ்டர் முதலான குருக்க

सत्यं समनुवर्तस्व यदि धर्मे धृता मतिः ।

स वरः सफलो मेऽस्तु वरदो ह्यसि सतम ॥ 8 ॥

धर्मस्येहाभिकामार्थं मम चैवाभिचोदनात् ।

प्रवाजय सुतं रामं त्रिः खलु त्वां ब्रवीम्यहम् ॥ 9 ॥

समयं च ममाद्येमं यदि त्वं न करिष्यसि ।

अग्रतस्ते परित्यक्ता परित्यक्ष्यामि जीवितम् ॥ 10 ॥

8. (ப-ரை). சதம- உலகத்தில் உத்தமமானவரே! ஧்மே-தர்மத்தில், மதி:-புத்தி யானது, ஧்ரதா யதி- நிலைத்திருக்குமேயானால், சத்ய- ஸத்யத்தை, சமனுவர்த்ஸ்வ- நீரும் அ துஸரிக்கவேண்டும், மெ- என்னுடைய, ச: வர:- (முன் நீர் கொடுத்த) அந்த வரமும், சபல:- ஸபலமாக, ஂஸ்து- ஆகட்டும், வரத: ஹி அசி- நீர் எல்லோருக்கும் வான் கொடுக் குகிறீராக இருக்கிறீரன்றோ!

9. (ப-ரை). இஃ இப்பொழுது, ஧்மஸ்ய- தர்மத்தினுடைய, அபிகாமார்க்- அபி வருத்திக்காகவும், மம- என்னுடைய, அபிசோதனாத்- எவ- அடிக்கடி, தூண்டுதல் செய்வ தற்காகவும், சுதம் ராம்- பிள்ளையான ராமனை, ப்ரவாஜய- (நீர்) காட்டுக்குத்துரத்திவிட வேண்டும், அஃ- நான் த்ா- உன்னை, த்ரி: ஸலு- முன்று தடவை, ப்ரவீமி- சொல்லுகிறேன்.

10. (ப-ரை). அய- இப்பொழுது, மம- என்னுடைய, ஂம் சமய-இந்த வ்ய வஸ்தையை, (ஏற்பாட்டை). த்வ-நீர், ந கரிஷ்யசி யதி- செய்யாமல் போவீரேயானால், பரித்யக்தா- (உம்மால்) கைவிடப்பட்ட, அஃ- நான், தை அ஧்ரத:- உம்முடைய முன்னிலை யில், ஜிவீத்- உயிரை, பரித்யக்யாமி- விட்டுவிடுவேன்.

8. (பொரை). தேஹ தமரே! தர்மத்தில் உமக்கு புத்தி நிலைத்திருக்குமே யானால், ஸத்யத்தையே அதுஸரிக்கவேண்டும், நீர் எனக்குக்கொடுத்த அந்த வரன் ஹீணைக்கடாது ஸபலமாகவே ஆகவேண்டும், ஏனென்றால் நீர் எல்லோருக்கும் வ ரன் கொடுக்குகிற வரன்றோ!

9. (பொ-ரை). தர்மம் வருத்தியடைவதற்காகவும், நான் அடிக்கடி உம்மை தூண்டுவதற்காகவும் உம்முடைய பிள்ளையான ராமனைக்காட்டுக் த அனுப்பவேண் டும். இதை நீர் அவச்யம் செய்யவேண்டுமென்று, ஒருதடவை இல்லாமல் முன்று தடவை சொல்லுகிறேன்.

10. (பொ-ரை). நான் கேட்டுக்கொண்டபடி, இப்பொழுது நீர் செய்யாத பகஷத்தில் உம்மால் கைவிடப்பட்ட நான், உம்முடைய எதிரில் ப்ராணனை விட்டு விடுவேன்.

एवं प्रचोदितो राजा कैकेय्या निर्विशङ्कया ।

नाशकत्वाशमुन्मोक्तुं बलिन्द्रकृतं यथा ॥ 11 ॥

उद्भ्रान्तहृदयश्चापि विवर्णवदनोऽभवत् ।

स धुर्यो वै परिस्पन्दन्युगचक्रान्तरं यथा ॥ 12 ॥

विह्वलाभ्यां च नेत्राभ्यामपश्यन्निव भूमिपः ।

कृच्छ्राद्वैर्येण संस्तभ्य कैकेयीमिदमब्रवीत् ॥ 13 ॥

11. (ப-ரை). एवं- இவ்விதம், நிர்விஷங்க்யா- அச்சமில்லாமலிருக்கிற, கைகேயியினால், ப்ரவோதித்:- ஏவப்பட்டிருக்கிற, ராஜா- அரசன், बलिः- பலிசக்கிரவாத்தி, इन्द्रकृतं- இந்திரனால் செய்யப்பட்ட, पार्श- மூன்றடி கொடுப்பதாக பாதிகளை ரூபமான பாசத்தை, उन्मोक्तुं- விடுவிப்பதற்கு சக்தியற்றவர்போல், (पार्श-ஸத்யமாகிற பாசத்தை, उन्मोक्तु- விடுவிப்பதற்கு), न अशक्त- சக்தியற்றிருந்தார்.

12. (ப-ரை). युगचक्रान्तर- நுகத்தடியினுடையவும், சக்கிரத்தினுடையவும், மத்யப்ரதீகசத்தை, परिस्पन्द- அடைந்திருக்கிற, धुर्यः- யதா- எருதுபோல, सः- அந்த அரசன், उद्भ्रान्त हृदयः- அபி- மயங்கின மனதையுடையவராயும், विवर्णवदनः- வாடின மகமுடையவராயும், अभवत्- ஆனார்.

13. (ப-ரை) विह्वलाभ्यां- கலங்கியிருக்கிற, नेत्राभ्यां- கண்களால், अपश्यन्- இவ்-குருடன் போலிருக்கிற, भूमिपः- அரசன், कृच्छ्रात्- மிகச்சரம்ப்பட்டு, वैर्येण- தையத்தினால், संस्तभ्य- கலங்கின மனதை அடக்கி, कैकेयी- கைகேயியைப்பார்த்து, इदं- இந்த வார்த்தையை அப்ரவீத்- சொன்னார்.

11. (பொ-ரை). இவ்விதம் அச்சமில்லாமல் கைகேயியினால் ஏவப்பட்ட அரசன், பலிசக்கிரவாத்தியானவர் இந்திரன் மூலமாக வாமனனால் செய்யப்பட்ட மூன்றடி கொடுப்பதாக பாதிகளைச் செய்த பாசத்தை விடுவித்துக்கொள்ள சக்தியற்றவர்போல், ஸத்ய பாசத்தை விடுவிக்க சக்தியற்றவராயிருந்தார்.

12. (பொ-ரை). அந்த அரசன், நுகத்தடிக்கும், சக்கிரத்திற்கும் நடுவில் அகப்பட்டுக்கொண்ட எருதுபோல், மயங்கின மனதையுடையவராகவும், வாடின முகத்தையுடையவராகவும் ஆகிவிட்டார்.

13. (பொ-ரை). அரசன் கலங்கின கண்களால் குருடன் போலிருந்து வெகுப்ரயாஸப்பட்டு, தையத்தினால் மனதை ஒருவிதம் த்ருடப்படுத்திக்கொண்டு கைகேயியைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தையாம் சொன்னார்.

यस्ते मन्वकृतः पाणिरग्नौ पापे मया धृतः ।

तं त्यजामि स्वजं चैव तव पुत्रं सह त्वया ॥ 14 ॥

प्रयाता रजनी देवि सूर्यस्योदयनं प्रति ।

अभिषेकं गुरुजनस्त्वरयिष्यति मां ध्रुवम् ॥ 15 ॥

रामाभिषेकसंभारैस्तदर्थमुपकल्पितैः ।

रामः कारयितव्यो मे मृतस्य सल्लिकிரियाम् ॥ 16 ॥

14. (ப-ரை). हे பாபே- அடி பாபிஷ்டையே! மன்கூறு:- மந்திரத்தினால் ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்ட, , தே- உன்னுடைய, ய: பாபி:- யாதொரு கையானது, அமீ- அக்னியின் எதிரில், மயா- என்னால், பூ:- பிடிக்கப்பட்டதோ, த்- அதையும், ச்வஜ்- என்னால் உண்டான, தவ புத்ரं சைவ உன்னுடைய புத்திரனையும், த்வயா சஹ- உன்னுடன் கூட, த்யஜாமி- விட்டுவிடுகிறேன்.

15. (ப-ரை). ஃ தேவியே! ரஜனி- இரவானது, ப்ரயாதா- கழிந்துவிட்டது, சூர்யச்ய- ஸூர்யனுடைய, உதயந் ப்ரதி- உதயத்தை அடைந்து, குருஜந:- வலிஷ்டர் முதலான குருஜனம், அபிஷேக (ப்ரதி)- பட்டாபிஷேகத்தைக்குறித்து, மா- என்னை, த்வரயிஷ்யதி- அவஸரப்படுத்தும், பூவ்- நிச்சயம்.

16. (ப-ரை). ததர்- அதற்காகவே, உபகல்பிதே:- விரித்தப்படுத்தப்பட்டிருக்கிற, ராமாபிஷேகசம்பாரே:- ராமனுடைய பட்டாபிஷேக ஸாமக்ரிகளால், மூதச்ய- மரணத்தை யடைந்த, மே- எனக்கு, ராம:- ராமன், சலிலகிரியாம்- தர்ப்பணத்தை, காரயிதவ்ய:- செய்விக்கவேண்டும்.

14. (பொ-ரை) அடி.பாபிஷ்டே! வேதோக்தமான மந்திரங்களைச்சொல்லி அக்னியின் முன்னிலையில், நான் உன்னுடைய பாணிக்ரஹணம் செய்திருந்தேனல்லவா, அந்த வ்யவஹாரத்தையும், உன்னிடத்தில் எனக்குப் பிறந்த பிள்ளையையும், உன்னையும், விட்டுவிடுகிறேன்.

15. (பொ-ரை) தேவி! இரவு கழிந்துவிட்டது, ஸூர்யோதயமானவுடன் வலிஷ்டர் முதலான குருக்கள் ராமனுடைய பட்டாபிஷேகத்திற்காக என்னை நிச்சயமாய் அவஸரப்படுத்தப்போகிறார்கள்.

16. (பொ-ரை) ராமனுடைய பட்டாபிஷேகத்திற்காகவே, சேகரிக்கப்பட்ட அந்த அபிஷேகஸாமக்ரிகளைக்கொண்டு, மரணத்தையடைந்த எனக்கு தர்ப்பணம் முதலானதுகளை ராமன் செய்யுமாடி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

त्वया सपुत्रया नैव कर्तव्या सलिलक्रिया ।

व्याहन्तास्यृष्टभाचारे यदि रामाभिषेचनम् ॥ 17 ॥

न च शक्नोम्यहं द्रष्टुं दृष्ट्वा पूर्वं तथासुखम् ।

हतहर्षं निरानन्दं पुनर्जनमवाहसुखम् ॥ 18 ॥

तां तथा ब्रुवतस्तस्य भूमिपस्य महात्मनः ।

प्रभाता शर्वरी पुण्या चन्द्रनक्षत्रशालिनी ॥ 19 ॥

17. (ப-ரை). அஸுபாசாரே- கெட்ட நடத்தை யுடையவளே! ராமாபிஷேகம்- ராமனுடைய பட்டாபிஷேகத்தை, வ்யாஹந்தாசி யதி- நீ கெடுத்துவிடுவாயேயானால், சபுத்ரயா- பிள்ளையுடன் கூடிய, த்வயா- உன்னால், சலிலாக்ரியா- (எனக்கு) தர்ப்பணம், நைவ கர்த்வயா- செய்யவேதற்குந்தகன்று.

18. (ப-ரை). பூர்வ- முன்னமே, ததாஸுஹம்- அவ்வளவு ஏராளமான ஸுகத் துடன் கூடிய, ஜந- ஜனத்தை, த்ரஸ்ட்-பார்த்து, புந- மறுபடி, ஹதஹ்- ஸந்தோஷ மில்லாமலும், நிரானந்- ஆனந்தமில்லாமலும், அவாஹஸுஹம்- தலைகுனிந்துகொண்டுமிருக் கிற (அதே ஜனத்தை), த்ரு- பாப்பதற்கு, அஹ்- நான், ந ஶக்னமி சக்தியற்றவனாகயி ருக்கிறேன்.

19. (ப-ரை). மஹாத்மாவான், தஸ்ய- அந்த, பூமிபஸ்ய- அரசன், தா- அந்த கைகேயியைக்குறித்து, தயா- அவ்விதம், ப்ருவத்- (சுத:-) சொல்லிக்கொண்டிருக் கும் காலத்தில், சந்ரநக்ஷ்ரஸாலினி- சந்திரனும், நக்ஷத்ரங்களினும் கூடியிருந்த, புண்யா- புண்யகரையுமான, ஶர்வரி- ராத்திரியானது, ப்ரபாதா- விடிந்துவிட்டது.

17. (பொ-ரை) கெட்டநடத்தையுள்ளவளே! ராமாபிஷேகத்தை நீ நிறுத் தும்பகூத்தில் நான் உரிசை விட்டுவிடுவேன். நீயும் உன்னுடைய பிள்ளையான பா தனும், எனக்கு தர்ப்பணம் செய்யவேகூடாது.

18. (பொ-ரை) ராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்கிறேனென்று சொ ன்னவுடன் ஜனங்களுக்கு அளவில்லாத ஆனந்த முண்டானதைப்பார்த்தவன், இப் பொழுது அந்தப்பட்டாபிஷேகம் நின்றுவிட்டதை தெரிந்துகொண்டு, மனக்கலி ப்படும், 'சிதஹத்தில் மாரிக்குச் சல் ஏறிவது முதலான ஸந்தோஷ அடையாளமும்ல்லா மல், முகம் கவிழ்ந்துகொண்டிருக்கிற அந்த ஜனத்தை மறுபடியும் என் கண்ணால் பார்க்கமுடியவே முடியாது.

19. (பொ-ரை) மஹாத்மாவான் அவ்வரசன் கைகேயியைப்பார்த்து இவ்வி தம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் இடைவிடாமல் ராமனுடைய சிந்தையோடுகூடிய படியால் புண்யமாயும் சந்திரனாலும் நக்ஷத்ரங்களாலும் பாகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற அன்றிரவு விடிந்துவிட்டது.

ततः पापसमाचारा कैकेयी पार्थिवं पुनः ।

उवाच परुषं वाक्यं वा ज्ञा रोषमूर्च्छिता 20 ॥

किमिदं भाषसे राजन्वाक्यं गररुजोपमम् ।

आनाययितुमक्लिष्टं पुत्रं राममिहार्हसि ॥ 21 ॥

स्थाप्य राज्ये मम सुतं कृत्वा रामं वनेचरम् ।

निः सपत्न्यां च मां कृत्वा कृतकृत्यो भविष्यसि । ॥ 22 ॥

20. (ப-ரை) தத:- பிறகு, பாபமாசார- பாபமான நடத்தையுள்ளவனும், வாக்யஜ்ஞ- வார்த்தை சொல்லுவதை நன்றாய் அறிந்தவளுமான, கைகேயி- கைகேயியான வள், ரோஷமூர்ச்சிதா (சதி)- கோபத்தினால் வ்யாபிக்கப்பட்டவளாய்க்கொண்டு, பார்திவ்- அரசனைக்குறித்து, புன:- மருபடியும், பரुஷ் வாக்ய- கடும் சொல்லீ, உவா- சொன்னான்.

21. (ப-ரை) हे राजन्- ஓ அரசனே! किं इदं- என்ன இது, गररुजोपमम्- விஷத்தினால் உண்டான வ்யாதிபோன்ற, वाक्य- வார்த்தையை, भाषसे- சொல்லுகிறீர், अक्लिष्टं (यथा तथा)- வருத்தமில்லாமல், पुत्र- புத்ரனான, राम- ராமனை, इह- இவ்விடத்தில், आनाययितुं अर्हसि- நீர் வரவழைக்கவேண்டும்.

22. (ப-ரை) मम सुतं- என்னுடைய பிள்ளையை, राज्ये- ராஜ்யத்தில், स्थाप्य- ஸ்தாபித்தும், राम- ராமனை, वनेचरम्- வனத்தில் ஸஞ்சரிப்பவனாக, कृत्वा- செய்துவிட்டும், मां च-என்னையும், निः सपत्न्यां- சத்ருவில்லாதவளாக, कृत्वा- செய்துவிட்டும், कृतकृत्यः- செய்யவேண்டிய கார்யத்தை செய்து முடித்தவராக, भविष्यसि- ஆவீர்,

20. (பொ-ரை) பிறகு கெட்ட. ண்ணமுள்ளவனும், (நட.)தையுள்ளவனும், வார்த்தைசொல்லுவதில் கெட்டிக்காரியுமான கைகேயி மிகக்கோபங்கொண்டு, அரசனைப்பார்த்து மருபடியும் கடும்பேச்சுக்களைப்பேசத் துடங்கினாள்

21. (பொ-ரை) ராஜனே என்ன இது, விஷ ஸம்பந்தத்தினால் ஏற்பட்ட வ்யாதிபோல் ஸஹிக்கமுடியாத இவ்விதம் வார்த்தை சொல்லுகிறீர். வருத்தமில்லாமல் உம்முடைய பிள்ளையான ராமனை இங்கு நீர் வரவழைக்கவேண்டும்.

22. (பொ-ரை) என் பிள்ளையான பரதனுக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்து, ராமனை காட்டுக்கும் அனுப்பிவிட்டு, என்னையும் சத்ருவில்லாதவளாகச்செய்து, நீர் செய்யவேண்டிய கார்யத்தைச் செய்து முடித்தவராக ஆவீர்.

स नुन्न इव तीक्ष्णेन प्रतोदेन हयोत्तमः ।

ராஜா ப்ரதோதீதோ஽பீக்ஷ்ணீ கைகேயீமிதமவ்ரவீத் || 23 ||

धर्मबन्धेन बद्धोऽस्मि नष्टा च मम चेतना ।

ஜேஷ்ட் புத்ரம் ப்ரியம் ராம்த்ரஹ்மிச்சாமி தாமிரிகம் || 24 ||

नतः प्रभातां रजनीमुदिते च दिवाकरे ।

புண்யே நக்ஷத்ரயோகே ச் சூத்ரீத் ச சமாஹிதே || 25 ||

वमिश्रो गुणसम्पन्नः शिष्यैः परिवृतस्तदा ।

உபகூஹ்யாஸு சம்பாராந் ப்ரவீஷே பூரோத்தமம் || 26 ||

23. (ப-ரை) தீக்ஷண- க்ஞாமான, ப்ரதோதெ- கொடாவினால், நுந்- அடிக்கப் பட்ட, ஹயோத்ம: இவ- சேஷ்டமான குகிரைபோல், அபீக்ஷ்- அடிக்கடி, ப்ரதோதி: (கைகேயியினால்) ஏவப்பட்ட, ச: ராஜ- அந்த அரசன், கைகேயீ- கைகேயியைப்பார்த்து, இ- இந்த வாந்தகையை, அவ்ரவீத்- சொன்னார்.

24. (ப-ரை) தம் பாகத்தினால், ப்ர: அஸி- கட்டுப்பட்டுவிட்டேன், ம- எனக்கு, சேதா ச- ஜ்ஞானமும், நஷ- போய்விட்டது ப்ரிய- எனக்கு மிகவும் ப்ரியமாயும், தாமிரிக- தம்மிஷ்டமும், ஜேஷ்ட் புத்ர- ஜேஷ்ட புத்ரனுமான, ராம்- ராமனை, ஹ்மி- பாப்பதற்கு, இச்சாமி- விரும்புகிறேன்.

25-26. (ப-ரை) பி- பிற்பாடு, ரஜநீ- ராத்திரியும், ப்ரபா- விடிந்து, திவாகரே- ச- ஸூரியனும், உதி- உதயமாகி, நக்ஷத்ர- நக்ஷத்ர யோகமும், புண்ய- புண்யமாகியும், சூத்ரீ- முஹூர்த்தமும், சமாஹிதே- நெருங்கியிருந்தவளவில், குணசம்ப்ர- ஸகல குணங்கொல் திறந்தவரான, ப்ரஸி- வஸிஷ்டமஹரிஷி, சிஷ்யை- சிஷ்யர்களால், ப்ரவீ: (சந்)- சூழப்பட்டவராய்க்கொண்டு, த- அப்பொழுது, சம்பாரா- தப்பம் முதலான ஸாமக்கிகளை, உபகூ- எடுத்துக்கொண்டு, அ- சீக்ரமாக, பூரோத்ம- உத்தமமான அயோக்யா நகரத்தை, ப்ரவீஷ- நுழைந்தார்.

23. (பொ-ரை) தீக்ஷணமான கொடாவினால் அடிக்கப்பட்டு வருத்தமடைந்த குகிரைபோல், கைகேயியால் அடிக்கடி கழிம் சொல்லால் தூண்டப்பட்ட, அரசன், கைகேயியைப்பார்த்து மறுபடியும் சொல்லுகிறார்.

24. (பொ-ரை) தம்மாகிற பாகத்தினால் கட்டுப்பட்டுவிட்டேன், எனக்கு இப்பொழுது அறிவும் மாறிவிட்டது, தார்மிகனுமாய், ப்ரியனுமாய், ஜயேஷ்ட புத்ரனுமான ராமனைப்பார்க்க விரும்புகிறேன்.

25-26. (பொ-ரை) பிறகு அன்றிரவும் விடிந்து, ஸூரியனும் உதயமாகி,

सिक्तसंमार्जितपथां पताकोत्तमभूषिताम् ।
 विचित्रकुसुमाकीर्णो नानास्रग्भिराजिताम् ॥ 27 ॥
 संहृष्टमनुजोपेतां समृद्धविपणापणाम् ।
 महोत्सवसमाकीर्णो राघवाथै समुत्सुकाम् ॥ 28 ॥
 चन्दनागरुधूपैश्च सर्वतः परिधूषिताम् ।
 तां पुरीं समतिक्रम्य पुरन्दरपुरोपमाम् ॥ 29 ॥
 ददर्शान्तःपुरं श्रेष्ठं नानाद्विजगणायुतम् ।
 पौरजानपदाकीर्णो ब्राह्मणैरुपशोभितम् ॥
 यन्नविद्धिः सुसम्पूर्णं सदम्यैः फरमद्वিজैः ॥ 30 ॥

27-28-29-30. (ப-ரை) சித்தசம்மார்திதபதா- ஜலம் தெளித்து கட்டப்பட்ட மார்க்கங்களை யுடையதும், பதா஑ுத்தமபூஷிதாம்- மிகவும் உத்தமமான கொடிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டும், விசித்ரகூசுமாகிர்ண- விசித்ரமான புஷ்பங்களால் இறைக்கப்பட்டும், நானாஸ்ரிம்:- நானாவிதமான புஷ்பமாலைகளால், விராஜிதாம்- விளங்குகின்றதாயும், சஹ்ர்தமனூஜுபேதா- மிகவும் ஸந்தோஷமுள்ள ஜனங்களோடு கூடினதாயும், சமூ஢்விபணாபணாம்- விலைக்கு விற்கக்கூடிய பதார்த்தங்களால் நிறைந்த கடைகளே யுடையதாயும், மஹுத்ஸவசமாகிர்ண- நாலுபுறமும் மஹோத்ஸவத்தினால் நிறைந்ததாயும், ரா஑வாதே- ஸ்ரீராமனுக்காக, சமூதுகாம்- உத்ஸாகத்தோடு கூடிய ஜனங்களே யுடையதாயும், சந்தநாகரூபுஷை- சந்தனம், அஹிஸ் கட்டை இவைகளின் தூபங்களால், சர்வத:- எங்கும், பரிபூஷிதாம்- தூபம் போடப்பட்டும், புரந்தரபுரோபாம்- இந்திரனுடைய நகரத்திற்கு ஸமானமாயுமிரு

நகரத்தையாகமும, சத்தமாய் பட்டாபிஷேக முஹூர்த்தமும், நெருங்கியிருந்த ஸமயத்தில் ஸைக சத்தூணங்களும் பொருந்திய வலிஷ்டமஹிஷி, சிஷ்யர்களால் சூழப்பட்டவராய் ஸரயூ நதியில் ப்ராதஸநானம் செய்துவிட்டு, தப்பம் முதலான ஸம்பாரங்களை எடுத்துக்கொண்டு, அப்பொழுது அதி சீக்ரமாக நகரத்தில் நுழைந்தார்.

27-28-29-30. (பொ-ரை) ராஜமார்க்கங்களில் தண்ணீர் தெளித்து நன்றாகப்பெருக்கி, உயர்ந்த கொடிகள் கட்டி, விசித்ரமான புஷ்பங்களும் இறைத்து, நானாவிதமான மாலைகளினால் விளங்கி பரம ஸந்தோஷத்துடன் கூடிய ஜனங்களுடன் கூடி, விலைக்கு விற்கத்தகுந்த பதார்த்தங்கள் நிறைந்த கடைகளுள்ளதாய், எங்கும் பரவின் மஹோத்ஸவம் உள்ளதாயும், ஸ்ரீராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் நடக்கப்போகிறது என்று பரம ஸந்தோஷமுள்ள ஜனங்களால் நிறைந்தும், சந்தனம், அகில்கட்டை முதலிய தூபங்கள் கமழ்ந்து அமராவதி பட்டணத்திற்கு நிகரான,

तदन्तःपुरमासाद्य व्यतिचक्राम तं जनम् ।

वसिष्ठः परमप्रीतः परमर्षिविवेश च

॥ 31 ॥

स त्वपश्यद्विनिष्क्रान्तं सुमन्त्रं नाम सारथिम् ।

द्वारे तु राजसिंहस्य सचिवं प्रियदर्शनम्

॥ 32 ॥

க்கிற, தா் புரி- அந்த அயோத்யா நகரத்தை, சமதிக்ரம- தாண்டி, நானாடிஜகாணாயுதம்- நானாவிதமான பக்ஷிக்கட்டங்கள் நிறைந்ததாயும், பூரஜானபதாசீர்- பட்டணத்துஜனங் களாலும், தேசத்து ஜனங்களாலும் சூழப்பட்டும், ப்ராஹ்மணர்களினால், உபசோபிதம்- விளங்கக்கொண்டும், யஜ்விஜ்- யாக ப்ரயோகம் தெரிந்தவர்களாயும், சத்யை- ஸபையில் உட்கார அருகர்களாயுமிருக்கிற, பரமபூசை- ப்ராஹ்மணத்தமர்களினால், சுகஸ்பூர்- நன்றாய் நிறைந்தும், ஸ்ரீ- ச்ரேஷ்டமுமான, அந்த: புர- (மஹாராஜனுடைய) அந்தப்புரத்தை த்ரீ- பார்த்தார்.

31. (ப-ரை) பரமபூசை- பரமரிஷியான, வசிஸ்த- வஸிஷ்டர், பரமபூசை: சந்- மிகவும் ஸந்தோஷமுள்ளவராய் கொண்டு, தத் அந்த: புர- அந்த அந்தப்புரத்தை, அசாச- அடைந்து, த் ஜனம்- அந்த ஜனத்தை, வ்யதிசக்ரம்- தாண்டினார், விவசை- விதி திண்ணையிலும் உட்கார்த்தார்.

32 (ப-ரை) சது- அந்த வஸிஷ்ட மஹரிஷியும், விநிசக்ரம்- தன்னுடைய க்ருஹத்திலிருந்து புறப்பட்டவரும், ராசீர்- ராஜ ச்ரேஷ்டனுடைய, சசிவ- மந்திரியாயும், ப்ரியதர்சனம்- ப்ரியமான காசியுமுள்ளவருமான, சுகஸ்பூர்- சுகஸ்பூர்- ஸம்மந்தரோன்று ப்ரஸித்தமான, சாரதி- ஸாரதியை, த்ரே- கோபுரத்வாரத்தில், அபசயத்- பார்த்தார்.

அந்த அயோத்யா பட்டணத்தின் விதிகளைத்தாண்டி, நானாவிதமானபக்ஷிக்கட்டங்களால் நிறைந்தும் பட்டணத்து ஜனங்களாலும் வெளிதேசத்திலிருந்து வந்த ஜனங்களாலும் நிறைந்து, ப்ராஹ்மணர்களால் சோபையடைந்து, யாகப்ரயோகம் தெரிந்தவர்களாயும், ஸபைக்கு அருகருநுமான ப்ராஹ்மணத்தமர்களால் நிறைந்தமிருக்கிற, ச்ரேஷ்டமான அந்தப்புரத்தைப்பார்த்தார்.

31. (பொ-ரை) பிறகு வஸிஷ்ட மஹரிஷி பரம ஸந்தோஷத்துடன், முன் சொல்லப்பட்ட ஜனங்களையெல்லாம் தாண்டி அந்தப்புரத்தையடைந்து, வாசல் திண்ணையில் உட்கார்த்தார்.

32. (பொ-ரை) அங்கு உட்கார்த்துகொண்டிருந்த வஸிஷ்ட மஹரிஷி, தன்னுடைய க்ருஹத்திலிருந்து புறப்பட்டு, ராமபட்டாபிஷேக மஹோத்ஸவத்திற்காக அலங்காரம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற மஹாராஜாவின் மந்திரியும் ஸாரதியுமான ஸம்மந்தரவை வாசலில் பார்த்தார்.

तमुवाच महातेजाः सूतपुत्रं विशारदम् ।

वसिष्ठः क्षिप्रमाचक्ष्व नृपतेर्माहिहागतम् ॥ 33 ॥

इमे गङ्गोदकघटाः सागरेभ्यश्च काञ्चनाः ।

औदुम्बरं भद्रपीठमभिषेकार्थमाहृतम् ॥ 34 ॥

सर्वबीजानि गन्धाश्च रत्नानि विविधानि च ।

क्षौद्रं दधि घृतं लाजा दर्भाः सुमनसः पयः ॥ 35 ॥

33. (ப-ரை) மஹா ப்ரபாவமுள்ள, வசிष्ठ:- வஸிஷ்ட மஹரிஷி, விசாரதம்- ராஜகார்யத்தில் மிகவும் ஸமர்த்தரான, சூதபுத்ர- ஸூத புத்ரனான, த்- அந்த ஸுமந்த்ரரைப்பார்த்து, மா- என்னை, இஃ- இவ்விடத்திற்கு, அஹதம்- வந்திருப்பதாக, க்ஷிப்ர- சீக்ரம், நுபத:- அரசனுக்கு. ஆவக்ஷ- சொல்லும் (என்று), உவா- சொன்னார்.

34-35. (ப-ரை) இம்- இதோ, கங்கா தீர்த்த குடங்களும், மாஹேய்ய- (நான்கு) ஸமுத்ரங்களிலுமிருந்து, காசுநா:- ஸ்வர்ண கடங்களும், ஓதும்க- அத்தி மரத்தினால் செய்யப்பட்ட, ம்ரபீட- பத்ராஸனமும், சர்வீஜானி- ஸர்வ தானயங்களின் விதைகளும், கந்தா- சந்தனங்களும், விவிதானி- நானவிதங்களான, ரத்னானி- ரத்தினங்களும், க்ஷுத்ர- தேனும், தயி- தயிரும், து- நெய்யும், லாஜா: பொரிகளும், த்ரபா:- தர்ப்பங்களும், சுமனச:- புஷ்பங்களும், பய:- பாலும், அபிஷேக- பட்டாபிஷேகத்திற்காக, * அஹதம்- கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

33 (பொ-ரை) மஹா ப்ரபாவமுள்ள வஸிஷ்டரானவர், ராஜகார்யத்தில் மிகவும் நிபுணரான அந்த ஸூத புத்ரரை (ஸுமந்த்ரரை) பார்த்து ஓ ஸுமந்த்ரரே, நான் இங்கு வந்திருப்பதாக, அரசனுக்கு சீக்ரம் தெரிவிக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்.

34-35. (பொ-ரை) இதோ கங்கையிலிருந்தும், ஸமுத்ரங்களிலிருந்தும், ஸ்வர்ணமயமான தீர்த்த குடங்களும், அத்தி மரத்தின் கட்டையால் செய்த பத்ராஸனமும், ஸர்வ விதமான தானய விதைகளும், சந்தனங்களும், நானவிதமான ரத்தினங்களும், தேன், தயி, நெய், பொரி, தர்ப்பம், புஷ்பம், பால் முதலானவைகளும் ஸ்ரீராமன் பட்டாபிஷேகத்திற்காக கொண்டு வந்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

* அஹதம்- என்கிற நபுஸ்கலிங்கமாயும், ஏக வசனமாயுமிருக்கிற பதத்தை, அநதந்த விசேஷ்யங்களுக்குத் தக்கபடி, லிங்கத்தையும், வசனத்தையும், மாற்றிக் கொள்ளவேண்டியது.

அஸ்திரௌ கந்யா ருசிரா மதஸ்ச வரவாரண: ।

சதுரஸ்சௌ ரத: ஸ்ரீமாத்நிஸ்சிஸ்சௌ ஧நுருதமம் ॥ 36 ॥

வாஹந் நரஸ்யுத்க் ளவ் ச ஶஸிஸநிமம் ।

ஸ்வேதே ச வாலவ்யஜநே மூட்காரஸ்ச ஹிஸ்யமய: ॥ 37 ॥

ஹேமதாமபிநதஸ்ச ககுகுஸ்தான்யாஸ்டுரௌ வுஸ: ।

கேஸரி ச சதுர்ட்டுஹே ஹரிஸ்துஹே மஹாவல: ॥ 38 ॥

ஸிஹாஸந் வ்யாஸ்தநு: சமிதஸ்ச ஹுதாஸந: ।

மர்வவாதித்ரமட்காஸ்ச வேஸ்யாஸ்சாலட்கூதா: ஸ்ரீய: ॥ 39 ॥

ஆசார்யா ஶ்ராக்ஷணா காஸ: புஸ்யாஸ்ச மூஸபஸிண: ।

புரஜானபதஸ்துஸ்தா நேகமாஸ்ச கௌ: மஹ ॥ 40 ॥

ஸநே சான்யே ச வஹ: ஶ்ரீயமாணா: ஶ்ரீயவதா: ।

அஸிஸேகாய கமஸ்ய மஹ திஸ்திநி பார்த்திவै: ॥ 41 ॥

36-37-38-39-40-41. (ப-ரை) ருசிரா:- அழகான, அஸ்திரௌ கந்யா: வ- எட்டு கன்யாப்பெண்கள், மத:- மதித்திருக்கிற, வரவாரண:- ச்ரேஷ்டமான யானை, சதுரஸ்சௌ: நான்கு குதிரைகள் பூட்டிய, ஸ்ரீமாத்நிஸ்சிஸ்சௌ: அழகான தேர், நிஸ்சிஸ்சௌ: கத்தி, உதம் ஧நு:- ச்ரேஷ்டமான வில், நரஸ்யுத்க்- மஹவ்யாக்களோடு கூடிய, வாஹந்- பல்லக்கு, ஶஸிஸநிமம்- சந்திரனுக்கு ஸமமானமான, ளவ்- குடை, ஶ்வேதே- வெளுப்பாயிருக்கிற, வாலவ்யஜநே- சாமரங்கள், ஹிஸ்யமய:- ஸ்வாஸ்யமயமான, மூட்காரஸ்ச- கிண்டி, ஹேமதாமபிநத:- ஸ்வாஸ்யமயமான கயிற்றில் கட்டப்பட்டு, பாஸ்டு:- வெளுத்தும், ககுகுஸ்த- உயர்ந்த திமிழ் உள்ள, வுஸ:- னருது, கேஸரி- அழகான பிடரி மயிருள்ள, சதுர்ட்டு:- நாலு பல்லுகள்போட்ட, மஹாவல:- அதிக பலமுள்ள, ஹரிஸ்து:- ச்ரேஷ்டமான குதிரை, ஶிஹாஸந்- விரிமமானம், வ்யாஸ்தநு:- புலித்தோல், சமித:- ஜவலித்துக்கொண்டிருக்கிற, ஹுதாஸந- வ- அக்கி, மர்வவாதித்ரமட்கா: வ- அக்கி, ஶ்ரீயமாணா: ஶ்ரீயவதா: வ-

36-37-38-39-40-41. (பொ-ரை) அழகான எட்டு கன்னிகாஸ்திரைகளும், மதித்த ச்ரேஷ்டமான யானையும், நான்கு குதிரைகள்கூடிய நல்ல சோபையுடைய ரதமும், கத்தியும், ச்ரேஷ்டமான விலும், சமக்கக்கூடிய மனிதர்களோடு பல்லக்கும், வட்டமாய் வெளுத்து சந்திரன் போன்ற குடையும், வெளுமையான இரண்டு சாமரங்களும், பொன்னால் செய்யப்பட்ட கிண்டியும், தங்கச்சங்கலியினால் கட்டப்பட்ட அழகான திமிழுடன் கூடிய வெளுத்த காளையும், சிறந்த பிடரி மயிருள்ள

त्वरयस्व महाराजं यथा समुदितोऽहनि ।

पुण्ये नक्षत्रयोगे च रामो राज्यमवाप्नुयात्

॥ 42 ॥

எல்லா வாத்யங்களின் ஸமூகங்கள், அலக்ருதா:- அலங்கரிக்கப்பட்ட, வேயா: ஸிய: ச-
தாளிகள், அாார்யா:- ஆசார்யர்கள், ப்ராம்மணர்கள், ராவ:- பசுக்கள், புயா:-
புண்யங்களான, சூரபகிண: ச- ம்ருகங்கள், பக்ஷிகள், பூரஜானபக்ஷை:- நகரத்து ஜனங்க
ளில் சிறந்தவர்கள், தேசத்து ஜனங்களில் சிறந்தவர்கள், ரு: சஹ- (அவாவர்கள்)
கூட்டங்களோடுகூட, நேமாஷ- வ்யாபாரிகள், ஏதே ச- இவர்களும், வஹ:- அநேகங்க
ளான, அந்யே ச- மற்றவர்களும், ப்ரியமாணா: சந்த:- ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாயும், ப்ரியவதா:
சந்த:- இனிதான வார்த்தைகளைச்சொல்லிக்கொண்டு, ராமஸ்ய- ராமனுடைய, அஸிபேகாய-
பட்டாபிஷேகத்தின் பொருட்டு, பாயிவ: சஹ- அரசர்களோடு கூட, திஸ்தி- நிற்கின்
றார்கள்.

42. (ப-ரை) யதா- எப்படி, சமூதितே- ஸமஸ்த குணங்களும் பொருந்திய,
அஹி- தினத்தில், புண்ய- புண்யகரமான, நக்ஷத்ரயோகத்திலும், ராம:- ஸ்ரீ
ராமன், ருஜ்ய- ராஜ்யத்தை, அவாபுந்யாத்- அடைவாரோ, தயா- அப்படி, சஹாராஜ- அரச
சனை, த்வரயஸ்வ- (நீர்) த்வரைப்படுத்தும்.

நாலுபல்போட்டு அதிக பலமுள்ள ச்ரேஷ்டமான குதிரையும், ஸிம்மாணமும்,
புலித்தோலும், ஜவலித்துக்கொண்டிருக்கிற அக்நியும், ஸமஸ்தமானவாத்யங்களும்,
அலங்கரிக்கப்பட்ட தாளிகளும், ஆசார்யர்களும், ப்ராம்மணர்களும், பசுக்களும்,
புண்யமுள்ளதுகளான ம்ருகங்களும், பக்ஷிகளும், பட்டணத்து ஜனங்களிலும்,
வெளிநாட்டு ஜனங்களிலும் உத்தமமானவர்களும், தங்கள் தங்கள் கூட்டங்களோடு
வ்யாபாரிகளும், இது தவிர இன்னும் அநேகமான மற்ற ஜனங்களும், ஸந்தோஷத்
துடன் ஒருவருக்கொருவர் இனிதான வார்த்தைகளைச்சொல்லிக்கொண்டு ஸ்ரீராம
னுடைய பட்டாபிஷேகத்திற்காக அரசர்களுடன் ஸித்தமாக நின்றிருக்கிறார்கள்.

42. (பொ-ரை) ஸமஸ்தரூப! ச்ரேயஸ்கரமான தினத்தில், புண்யகரமான
நக்ஷத்ர யோகத்தில், ஸ்ரீராமன் எவ்விதம் ராஜ்யத்தை அடைவானோ, அவ்விதம்
நீர் மஹாராஜாவை த்வரைப்படுத்த வேண்டும்.

इति तस्य वचः शुक्लः सूर्यो महीधरः ।

स्तुवन् नृபதிசங்கீர்த்தனம் பரிவெசம் நிவெசனம் ॥ 43 ॥

तं तु पूर्वोदितं वृद्धं द्वारस्था राजसम्मतम् ।

न शेकुरभिसंरोद्धुं राज्ञः प्रियधिकीर्षवः ॥ 44 ॥

स समीपस्थितो सप्तस्तम्भस्थानजशिवान् ।

वारिभिः परमதுஷாமிரபிஷேதுப் ப்ரவகமே ॥ 45 ॥

43. (ப-ணை) ஸுமந்தரம் மஹாத்மாவான் ஸமீபத்தானுடைய, இவ்வீதம், மஹாத்மாவான், தன் அந்தவழித்தருடைய, வசம் வார்த்தையை, ப்ரவகேட்டு, நூபதிசங்கீர்த்தனம் ராஜ ச்ரேஷ்டனை, ஸ்துவந் சந் ஸ்தோத்ரம் செய்துகொண்டு, நிவெசனம் ராஜக்ருஹத்தை, பரிவெசம் பரவேசித்தார்.

44. (ப-ணை) ராஜசம்மதம் அரசனுக்கு, இவ்விதமாயும், பூவீதி- (இவரை எந் தக்காலத்திலும் தடைசெய்யக்கூடாது என்று அரசனால்) முன்னமே சொல்லப்பட்ட, வृद्ध கிழவரான, த் து- அந்த ஸுமந்தரையும். ராஜ:- அரசனுக்கு, ப்ரியதிகீர்ஷ:- ப்ரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று ஆசைகொண்டிருக்கிற, ட்வாரஸ்தா:- வாசல் காப்பவர்கள்; அபிசாரோ:- தடுப்பதற்கு, ந சேகூ:- சத்தியுள்ளவர்களாக ஆகவில்லை.

45. (ப-ணை) ச:- அந்த ஸுமந்தர், ராஜ:- அரசனுடைய, சமீபஸ்தித:- ஸமீபத்தில் நின்றுகொண்டு, த் அவஸ்தா:- அரசனுடைய தக்காலநிலையை, அஜகிதான - அறியாதவராய், பரமதுஷாமி:- மிகவும் ஸந்தோஷமாகலான, வாரிभि:- வாக்குகளால், அபிஷேது (அரசனை) ஸ்தோத்ரம் செய்வதற்கு, ப்ரவகமே- ஆரம்பித்தார்.

43. (பொ-ணை) ஸுமந்தரம், மஹாத்மாவான் ஸமீபத்தானுடைய, இவ்வீதம் தவான் வார்த்தையைக் கீட்டு, அரசனை ஸ்தோத்ரம் செய்துகொண்டு; அரசன்மனைக்குள் துணிந்தார்.

44. (பொ-ணை) மஹாராஜனுக்கு இவ்விதமாயும், இவருக்கு ஒருக்காலும் தடைசெய்யக்கூடாது என்று அரசனால் முன்னமே தெரிவிக்கப்பட்ட ஒருத்தரான ஸுமந்தர் உள்ளே நுழையுமாஸ்தில், மஹாராஜனுக்குப் ப்ரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று விரும்பிக்கொண்டிருக்கிற வாசல் காப்பவர்கள் அவரைத் தடுக்காமல் இருந்துவிட்டார்கள்.

45. (பொ-ணை) ஸுமந்தரம் அரசனுடைய ஸமீபம்சென்று அவருடைய தக்கால நிலையை அறியாதவராய் பரமஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணக்கூடிய வார்த்தைகளால் அரசனை ஸ்தோத்ரம்செய்ய ஆரம்பித்தார்.

ततः सूतो यथाकालं पार्थिवस्य निवेशने ।

सुमन्त्रः प्राञ्जलिर्भूत्वा तुष्टाव जगतीपतिम् ॥ 46 ॥

यथा नन्दति तेजस्वी सागरो भास्करोदये ।

प्रीतः प्रीतेन मनसा तथानन्दय नः स्वतः ॥ 47 ॥

इन्द्रमस्यां तु वेलायामभितुष्टाव मातलिः ।

सोऽजयद्दानवान्सर्वीस्तथा त्वां बोधयाम्यहम् ॥ 48 ॥

46. (ப-ரை) தத:- பிறகு, சூத:- ஸாரதியான, சுமத்ரு:- ஸுமத்ருர், பார்வியசு- அரசனுடைய, நிவேசன- அரண்மனையில், ப்ராஜலி: பூத்வா- கைகூப்பிக்கொண்டு, யதா- கால- விடியற்காலத்திற்குத்தகுந்தபடி, ஜகதீபதிம்- மஹாராஜனை, துஷ்டவ- ஸ்தோத்ரம் செய்தார்.

47. (ப-ரை) தேஜஸ்வி- தேஜஸ்ஸுள்ள, சாரு:- ஸமுத்ரமானது, பாஸுரோதய- ஸுத்ரோதயகாலத்தில், யதா- எப்படி, நந்தி- ஸந்தோஷப்படுகிறதோ, ததா- அப்படி, (த்வ- நீர்,) ப்ரீத:- ஸந்தோஷமுள்ளவராய்க்கொண்டு, ப்ரீதெ- களிப்புடன் கூடிய, மனசா- மனதுடன், சுவத:- ஸ்வயமாகவே, ந:- எங்களை, அநந்தய- ஸந்தோஷப்படுத்தக் கடவீர்.

48. (ப-ரை) அஸ்யா து வேலாய- இந்த விடியற்காலத்தில்தான், மாதலி:- (இந்திரனுடைய ஸாரதியாகிய) மாதலியானவர், இத்ரு- தேவேந்திரனை, அபிதுஷ்டவ- ஸ்தோத்ரம் செய்தார், ச:- அந்த இந்திரன், சர்வாந் தானவாந்- எல்லா அஸுரர்களையும். அஜயத்- ஜயித்தார், ததா- அப்படி, அஹ்-நான், த்வா- உம்மை, ப்ரோயாமி- எழுப்புகிறேன்.

46. (பொ-ரை) பிறகு ஸாரதியான ஸுமத்ருரும், அரசனுடைய அரண்மனையில் கைகூப்பின்றுகொண்டு, விடியற்காலத்திற்குத் தகுந்தபடி அரசனை ஸ்தோத்ரம் பண்ணினார்.

47. (பொ-ரை) ஸுத்ரோதயகாலத்தில் தேஜஸ்ஸோடுகூடிய ஸமுத்ரமானது, எவ்விதம் ஸந்தோஷப்படுகிறதோ, அவ்விதம் நீரும் ஸந்தோஷமுடையவராய்களிப்புள்ள மனதோடு எங்கோயும் ஸந்தோஷப்படுத்தக்கடவீர். (சந்திரோதயகாலத்தில் ஸமுத்ரம் பொங்குவதுபோல் ஸுத்ரோதயகாலத்திலும் ஸமுத்ரம் பொங்குவது உண்டு, அல்லது பா: கரோதி என்கிற வ்யுத்தத்தினால் பாஸுர சப்தம் சந்திரனைச் சொல்லுகிறது என்றும் சொல்லலாம். ஸமுத்ராஜலமானது ஸ்வச்சமாயிருக்கிற படியால் ஸுத்ரோதயகாலத்திலோ சந்திரோதயகாலத்திலோ அவர்கள் அலையில் ப்ராகிபலிக்கிறபடியால் அந்த ப்ரகாசத்தை இங்கு தேஜஸ்ஸு என்று சொல்லுகிறது).

48. (பொ-ரை) இந்த விடியற்காலவேளையில்தான் இந்திரஸாரதியான மாதலியும், இந்திரனை எழுப்பினார். அவரும் அநேகம் அஸுரர்களையும் ஜயித்தார். நாணாடி அவ்விதம்: அதேவேளையில் உம்மை எழுப்புகிறேன்.

வேதா: சஹஸ்ரவிதா: யதா ஹாட்மபுவம் விபும .

வ்ரஹ்ணம் வோதயந்த்யத ததா த்வம் வோதயாம்யஹம் || 49 ||

அதில்த: சஹ சந்த்ரேண யதா பூததராம் ஶுபாம் .

வோதயந்த்யத ப்ரதீவீம் ததா த்வம் வோதயாம்யஹம் || 50 ||

உத்திஷ்ணு மஹராஜ க்ருதகௌதுகமஹல: .

விராஜமானோ வபுஷா மெரோவ திவாகர: || 51 ||

49. (ப-ரை) சஹஸ்ரவிதா:- சிக்ஷாமுதலான ஆறு அங்கங்களோடுகூடிய, வேதா:- வேதங்கள், ஆட்மபுவம்- பரமாத்மாவின் நாபிகமலத்தில் உண்டான, விபும- ப்ரபுவான ப்ரம்மாவை, யதா ஹி- எப்படி, வோதயந்தி- நினைப்பூட்டுகிறதுகளோ, ததா- அப்படி, அஹ்- நான், த்வம்- உம்மை, வோதயமி- ஜ்ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

50. (ப-ரை) சந்த்ரேண சஹ- சந்திரனோடுகூட, அதில்த:- ஸூர்யன், பூததரா- ப்ராணிகளுக்கு ஆதாரமான, ஶுபாம்- மங்களகரமான, ப்ரதீவீம்- பூமியை, யதா- எப்படி, வோதயதி- எழுப்புகிறாரோ, ததா- அப்படி, அஹ்- நான், த்வம்- உம்மை, அய- இப்பொழுது, வோதயமி- எழுப்புகிறேன்.

51. (ப-ரை) மஹாப்ரபுவே! க்ருதகௌதுகமஹல:- செய்யப்பட்ட பட்டாபிஷேகத்திற்குவேண்டிய மங்களங்களை யுடையவராய், வபுஷா- சரீரத்தினால், விராஜமான:- விளங்கிக்கொண்டு, மெரோ- மேருமலையிலிருந்து, திவாகர: இவ- ஸூர்யன்போல், அஸு- சீகரம், உத்திஷ்- எழுந்திரும்.

49. (பொ-ரை) சிக்ஷ முதலான அங்கங்களோடுகூடிய வேதங்கள், ப்ரபுவான ப்ரம்மாவுக்கு ஜகத் ஸ்ருஷ்டிக்கு உபயோகமான அந்தந்த வஸ்து ஜ்ஞானங்களை உண்டாக்குவதுபோல், நானும் உமக்கு ராமனுடைய பட்டாபிஷேகத்திற்கு செய்யவேண்டிய காரியத்தை ஜ்ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

50. (பொ-ரை) சந்திரனும், ஸூர்யனும், ஸமஸ்த ப்ராணிகளுக்கும் ஆதாரமான சுபமான பூமியை, எழுப்புவது போல் நானும் இப்பொழுது உம்மை எழுப்புகிறேன்.

51. (பொ-ரை) மஹாப்ரபுவே! நீர் பூரீராமனுடைய பட்டாபிஷேக ஸமயமாதலால் விகிதரமான வஸ்து ஆபரணம் முதலாகிய மங்களத்துடன் சரீரத்தினால் ப்ரகாசித்துக்கொண்டு மஹா மேருவிலிருந்து ஸூர்யன் உதிப்பதுபோல் எழுந்திருக்கவேண்டும்.

सोमसूर्यौ च काकुत्स्थ शिववैश्रवणावपि ।
 वरुणश्चाग्निरिन्द्रश्च विजयं प्रदिशन्तु ते ॥ 52 ॥
 गता भगवती रात्रिः कृतं कृत्यमिदं तव ।
 बुध्यस्व नृपशार्दूल कुरु कार्यमनन्तरम् ॥ 53 ॥
 उदतिष्ठत रामस्य समग्रमभिषेचनम् ।
 पौरजानपदैश्चापि नैगमैश्च कृताञ्जलिः ॥ 54 ॥
 म्वयं वसिष्ठो भगवान्ब्राह्मणैः सह तिष्ठति ।
 भिप्रमाज्ञाप्यतां सजनराधवस्याभिषेचनम् ॥ 55 ॥

52. (ப-ரை) 'ஹ் காசுத்ய- கசுதஸ்த குலத்தில் அவதரித்த ப்ரபுவே! சோமசூர்ய- சந்திர ஸத்ரீயர்களும், சிவவௌவணௌ அபி- சிவனும், குபேரனும், வரண: வ- வருணனும், அநி:- அக்நியும், இந்ர: வ- இந்திரனும், தை- உமக்கு, விஜய- ஜயத்தை, ப்ரதிஸ்து- கொடுக்கட்டும்.

53. (ப-ரை) நூபசார்டூல்- ராஜ ச்ரேஷ்டனே! ஸகவதீ பாக்யமுள்ளதான, ராத்ரி:- ராத்ரியானது, கதா- கழிந்துவிட்டது, தவ- உம்முடையதான, யத் கல்- யாதொரு கார்யமோ, (அது), க்ரூ- (எங்களால்) செய்யப்பட்டது, அநந்தரம்- பிற்பாடு செய்ய வேண்டிய, கர்ய- கார்யத்தை, கர்- செய்யும், வுத்யஸ்வ- எழுந்திரும்.

54-55. (ப-ரை) 'ஹ் ராஜந்- மஹாராஜாவே, ராமஸ்ய- ஸ்ரீ ராமனுடைய, அபிஷேகநம்- பட்டாபிஷேகத்திற்கு ஸாமக்ரி, சமத்ர- முழுமையும், உததிஸ்த- வந்துவிட்டது, பூரஜானபு: வ அபி- பட்டணத்து ஜனங்களாலும், வெனிதேசத்து ஜனங்களாலும், நைம: வ- வ்யாபாரிகளாலும், க்ரூதாஜலி:- செய்யப்பட்ட அன்ஜலி உடையவராய்க் கொண்டு, ஸகவாந்- மஹிமைசாலியான, வசிஸ்த: வலிஷ்டர், சுவய்- தானே, ப்ராஹ்ணை: சஹ- ப்ராம்மணர்களுடன்கூட, திஸ்தி- நிற்கிறார், ராஹவ்ய- ஸ்ரீராமனுடைய, அபிஷேகநம்- பட்டாபிஷேகமானது, தித்ர- சீக்ரமாக, அஜ்நாப்யதா- கட்டளையிடப்படவேண்டும்.

52. (பொ-ரை) கசுதஸ்த வம்சத்தில் பிறந்த ப்ரபுவே! சந்திர ஸத்ரீயர்களும், சிவனும், குபேரனும், வருணனும், அக்நியும் இந்திரனும் உமக்கு விஜயத்தைக்கொடுக்கவேண்டும்,

53. (பொ-ரை) மஹா பாக்யமுள்ளதான ராத்ரியானது போய்விட்டது. பட்டாபிஷேகத்திற்காக நீர் செய்யவேண்டிய கார்யங்களை எல்லாம் நாங்கள்செப்து விட்டோம், இனி நீரே நேரில் செய்யவேண்டிய கார்யத்தை செய்வதற்காக எழுந்திருக்கவேண்டும். (இங்கு ராத்ரிக்கு ஸர்ய-மாவது "ஸ்ரீராமனுடைய பட்டாபிஷேகத்திற்கு உபயோகமாபிருக்கை.")

54-55. (பொ-ரை) அரசனே! ஸ்ரீராமபட்டாபிஷேகத்திற்கு வேண்டிய

यथा ह्यपालाः पशवो यथा सेना ह्यनायका ।

यथा चन्द्रं विना रात्रिर्यथा गावो विना वृषम् ॥ 56 ॥

एवं हि भविता राष्ट्रं यत्र राजा न दृश्यते ॥ 57 ॥

इति तम्य वचः श्रुत्वा सान्त्वपूर्वमिवार्थवत् ।

अभ्यकीर्यत शोकेन भूय एव महीपतिः ॥ 58 ॥

56--57. (ப-ரை) யவ- எந்த தேசத்தில், ராஜா- அரசன், ந ட்ரய்த- காணப் படவில்லையோ, (இது) ராஜ- அந்த தேசமானது, அபாலா:- மேய்க்கிறவனில்லாத, ராவ: யதா- பசுக்கள் போலவும், அநாயகா- நாயகனில்லாத, செனா யதா- ஸேனையோலவும், சந்த்ரம் வினா- சந்திரனில்லாமல், ராவி: யதா- ராத்திரி போலவும், வுத் வினா- காளையிலலாத, ராவ: யதா- பசுக்கள் போலவும், एवं हि भविता- இப்படியன்றோ ஆய்விடும்.

58. (ப-ரை) இதி- என்று, சாந்த்வபூர்வ- ஸமாதானத்தை முன்னிட்டதாயும், அர்த்தவத் இவ- ப்ரயோஜன முள்ளதாயுமிருக்கிற, தச்ய- அந்த ஸுமந்த்ரருடைய, வச:- வார்த்தையை, ஶ்ருத்வா- கேட்டு, மஹிபதி:- அரசன், பூய எவ- மருபடியுமே, ஶோகென- வயஸன க்தினால், அப்யகீரய்த- கிறைக்கப்பட்டார்.

ஸாமக்கிகள் முழுமையும் வந்துவிட்டன. பட்டணத்து ஜனங்களாலும், வெளி தேசத்து ஜனங்களாலும், வ்யாபாரிகளாலும் கைகப்பி ஸேவிக்கப்பட்டு, ஜ்ஞானுதி குண பரிபூர்ணமான வஸிஷ்ட மஹரிஷி தாமே ப்ராம்ணர்களுடன் கூடவந்து நிற் கிறார். ஆகையால் ஸ்ரீராகவனுடைய பட்டாபிஷேகத்திற்காக, சீக்ரம் உத்தரவாக வேண்டும்.

56-57. (பொ-ரை) எந்த தேசத்தில் ராஜா இல்லையோ அந்த தேசமானது மேய்க்கிறவனில்லாத பசுக்கள் போலவும், நாயகனில்லாத ஸேனையோலவும், சந்த்ரானில்லாத ராத்திரியோலவும், காளையிலலாத பசு போலவும் ஆகிவிடும். அதாவது அழிந்துவிடும். ஆகையால் ி எழுந்திருக்கவேண்டும்.

58. (பொ-ரை) இனிமையாயும், மிகவும் ப்ரயோஜனமுள்ளதுமான, ஸுமந்த்ரருடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, அரசன் மருபடியும் துக்கத்தினால் பீடிக்கப் பட்டார். (வார்த்தைக்கு ப்ரயோஜனமாவது:— விடியற்காலத்தில் விழிப்பது ஸர்வச்ரேயஸ்ஸுக்களுக்கும் காரணமாயிருக்கை.)

ततः स राजा तं सूतं सन्नहर्षः सुतं प्रति ।

शोकरक्षेपणः श्रीमानुद्वीक्ष्योवाच धार्मिकः ॥

वाक्यैस्तु खलु मर्माणि मम भूयो निकृन्तसि ॥ 59 ॥

सुमन्त्रः करुणं श्रुत्वा दृष्ट्वा दीनं च पार्थिवम् ।

प्रगृहीताञ्जलिः किञ्चित्त्माद्देशादपाक्रमत् ॥ 60 ॥

यदा वक्तुं स्वयं दैन्यान् शशाक महीपतिः ।

तदा सुमन्त्रं मन्त्रज्ञा कैकेयी प्रत्युवाच ह ॥ 61 ॥

59. (ப-ரை) தத:- பிறகு, ஷோகரக்ஷேப:- துக்கத்தினால் சிவந்த கண்களையுடையவரும், ஸ்ரீமான்- ஸீச்வர்யமுள்ளவராயும், ஧ார்மிக:- தர்மிஷ்டராயுமிருக்கிற, ச:- ராஜா- அந்த அரசன், சுதம் ப்ரதி- பிள்ளையைக்குறித்து, சன்னஹர்ஷ:- போயிருக்கிற ஸந்தோஷத்தை யுடையவராய்க்கொண்டு, த் சூதம்- அந்த ஸாமத்தியான ஸுமந்த்ரரை, உத்வீக்ஷ்ய- பார்த்து, மம மர்மாணி- என்னுடைய மர்ம ஸ்தானங்களை, வாச்யைஸ்து- ஸ்தோத்தர வாக்யங்களினால், பூய:- மருபடியும், நிக்ருந்தஸி- அறுக்கிறீர்.

60. (ப-ரை) சுமந்த்ர:- ஸுமந்த்ரரும், கருண- தீனமான அவருடைய வார்த்தையையும், ஸ்ருத்வா- கேட்டு, தீனம்- தீனமாயிருக்கிற. பார்थிவம்- அரக்கையும், த்ரஸ்த்வா- பார்த்து, ப்ரஹீதாஞ்ஜலி:- சந்- கைகப்பினவராய்க்கொண்டு, த்ஸமாத்- தேசா- அந்த இடத்திலிருந்து, கிஞ்சித்- அபாக்ரமத்- கொஞ்சம் விலகி நின்றார்.

61. (ப-ரை) மஹீபதி:- அரசன், தீன்யா- துக்கத்தினால், ச்வய- தானாகவே, வக்து- சொல்லுவதற்கு, யதா- எப்பொழுது, ந- ஷாசக்- சக்தியில்லாதவராயிருந்துவிட்டாரோ, ததா- அப்பொழுது, மந்த்ர- மந்த்ராலோசனையை அறிந்தவனான, கைகேயி- கைகேயியானவள், சுமந்த்ர- ஸுமந்த்ரரைக்குறித்து, ப்ரத்யுவாச- சொன்னாள், ஹ- கஷ்டம்.

59 (பொ-ரை) பிறகு, துக்கத்தினால் கண்கள் சிவந்தும், சிறந்த செல்வமுமுள்ள, தர்மிஷ்டரான அந்த அரசன், ஸ்ரீராமன் விஷயமாக தான் பெறப்போகிற ஸந்தோஷத்தை ஒழித்துவிட்டு, அந்த ஸாமத்தியான ஸுமந்த்ரரைப்பார்த்து, அய்யோ! ஸுமந்த்ரரே, முன்னமே கைகேயியின் க்ருரமான வார்த்தைகளால், பிளந்திருக்கிற என்னுடைய மர்மங்களை, அநுசுதமான காலத்தில் ஸ்தோத்ரம் செய்து மறுபடியும் நீர் பிளக்கின்றீர் என்று சொன்னார்.

60. (பொ-ரை) ஸுமந்த்ரரும் தீனமான மஹாராஜாவினுடைய வார்த்தையைக்கேட்டும், தீனமான அவரைப்பார்த்தும், மனதில் அச்சத்துடன் கூப்பின கையுடன் அந்த இடத்திலிருந்து, கொஞ்சம் ஒதுங்கி நின்றார்.

61. (பொ-ரை) மஹாராஜா மிக மனவருத்தத்தினால் ஸுமந்த்ரரைப்பார்

சுமத்ரா ராஜா ரஜநீ ராமஹர்ஷசமுத்யுக: ।

புஜாபரபரிபாந்தோ நித்ராபா வசமேயிவாந்

॥ 62 ॥

தத்ரக்ஷத்வரித் சூத் ராஜபுத்ரம் யசஸ்விநம் ।

ராமமானய மத்ரத் தை நாத் காரியா விசாரணா

॥ 63 ॥

ச மந்யமான: கல்யாணம் ஹ்ருயேந நநந் ச ।

நிர்ஜாமம் ச சம்பிரியா த்வரிதோ ராஜசாஸநாத்

॥ 64 ॥

62-63. (ப-ரை) சுமத்ரா- ஸுமத்ரா! ராஜா- அரசன், ராமஹர்ஷசமுத்யுக:- ராம னுடைய ஸந்தோஷத்தில் ஆசை வைத்துக்கொண்டு, ரஜநீ- இரவில், புஜாபரபரிபாந்த:- தூக்கமில்லாமையால் ச்ரமத்தை அடைந்துவிட்டார். (இப்பொழுதுதான்) நித்ராபா:- தூக்கத்திற்கு, வச- ஸ்வாதினமாயிருப்பதை, எயிவாந்- அடைந்துவிட்டார். தத்- ஆகையாலே, ஹ்ருயேந- ஸூத்ரத்தியே, த்வரித்- சீக்கிரமாகப்போம். யசஸ்விநம்- கீர்த்தியுள்ள வனுன, ராஜபுத்ரம்- ராஜகுமாரனுன ராமனை, அநய- (இங்கு) அழைத்துவாரும். தை மத்ர- உமக்குக் கேட்கமுண்டாகவேணும், அந- இவ்விஷயத்தில், விசாரணா- ஆலோசனை, ந காரியா- செய்யத் தகுந்ததன்று.

64. (ப-ரை) ச:- அந்த ஸுமத்ரா, கல்யாண- (அதை) மங்களமென்று, மந்யமான: சந்- எண்ணிக்கொண்டு, ஹ்ருயேந- மனதினால், நநந் ச- ஸந்தோஷத்தையும் அடைந்தார். சம்பிரியா- மிகவும் பீர்த்தியினால், ராஜசாஸநாத்- அரசனுடைய உத்திரவினால், த்வரித: சந்- பரபரப்புள்ளவராக, நிர்ஜாமம் ச- வெளியிலும் புறப்பட்டுவிட்டார்.

த்து, தானே நேரில் பதில் சொல்ல முடியாமலிருந்து விட்டார். அப்பொழுது தன்னுடைய கார்யத்தை ஸாதித்துக்கொள்ளக்கூடிய ஆலோசனையில் மிகவும் தெரிந்தவளான கைகேயி, ஸுமத்ராபார்த்து பதில் சொன்னாள்.

62-63 (பொ-ரை) ஹ்ருயேந ஸாந்தியாகிய ஸுமத்ரா! மஹாராஜா இன் னுக்கு முழுமூலம் ராமன் வ்யமான ஸந்தோஷத்தில் முழுகிக்கொண்டு தூக்கமில் லாமல் ச்ரமத்தை அடைந்து இப்பொழுதுதான் நித்ராபாக்கு வசமாகிவிட்டார். ஆகையால் நீர் சீக்கிரமாகப்போய் உலகமெல்லாம் புகழ்பெற்ற ராஜபுத்திரான ராமனை இங்கு அழைத்துவாரும். இந்த விஷயத்தில் கொஞ்சமெனும் ஆலோசிக்க வேண்டாம். உமக்குக் கேட்கமுண்டாகவேணும், என்று

64. (பொ-ரை) ஸுமத்ராரும், அந்த கைகேயி வார்த்தையைக் கேட்டு, இது மங்களகரமான வார்த்தையென்றெண்ணி, ஸந்தோஷத்தை அடைந்து, அரசன் சமீபத்திலிருந்து கைகேயி கட்டளையிட்டபடியால், இதை அரசன் கட்டளை யாகவே நினைத்து, பரம ஸந்தோஷத்தினால் பரபரப்புடன் வெளியில் புறப்பட்டார்.

सुमन्त्रश्चिन्तयामास त्वरितं चोदितस्तथा ।

व्यक्तं रामाभिषेकार्थमिहायास्यति धर्मवित् ॥ 65 ॥

इति सूतो मतिं कृत्वा हर्षेण महता वृतः ।

निर्जगाम महाबाहो राघवस्य दिदृक्षया ॥ 66 ॥

सागरहृदसंकाशात्सुமन्வாஜ்ந: புராச்சுஹாத் ।

निष्क्रम्य जनसंवाधं ददर्श द्वारमग्रतः ॥ 67 ॥

65. (ப-ரை) தயா- அந்த கைகேயியால், சோத: - எவப்பட்ட, சுமந்: ஸும ந்த்ரரானவர், தர்மத்- தர்மம் தெரிந்தவரான தசாதர், ராமாபிஷேகர்- ராமனுடைய பட்டாபிஷேகத்திற்காக, இஃ- இங்கு, ஆயாச்யதி- வரப்போகிறார், வ்யக்த- நிச்சயம், இதி- என்று, சிந்தயாமாச- எண்ணினார்.

66. (ப-ரை) இதி- என்று, சூத:- ஸாததியான ஸுமந்த்ரரானவர், மதி க்ரவா- எண்ணிக்கொண்டு, மஹா- அதிகமான, ஹ்ரேண- ஸந்தேகாவத்தினால், வுத:- சூழப்பட்டவ ராக, மஹாஹோ:- பெருத்த தோள்களையுடைய, ராஹவஸ்ய- ராமனுடைய, திடீக்ஷயா- பார்க்க வேண்டுமென்கிற ஆசையினால், நிர்ஜாம- புறப்பட்டார்.

67. (ப-ரை) சுமந்:- ஸுமந்தர், சாஹ்ரஹ்ரதஸ்காஸாத்- ஸமுத்தரத்து மடுவுக்கு ஸமானமான, ஹுமாத்- மங்களம் பொருந்திய, அந்: புராத்- அந்தப்புறத்திலிருந்து, நிஷக்ரம்ய- புறப்பட்டு, த்வார் அஹ்ர:- முன்வாசலின் எதிரில், ஜனஸம்வாஹ்- ஜனக்கூட்டத்தை, ததர்ஷ- பார்த்தார். (அஹ்ர:- எதிரில், ஜனஸம்வாஹ்- ஜனங்களால் நெருங்கியிருக்கிற, த்வார்- முன்வாசலை, என்றும் சொல்லலாம்.)

65. (பொ-ரை) இவ்விதம் கைகேயியால் தூண்டப்பட்ட ஸுமந்தர், தார்மிகரான மஹாராஜர் ராமபட்டாபிஷேகத்திற்காக இங்கு வெளியில் வரப்போக ிறார். இது நிச்சயமென்று மனதில் எண்ணிக்கொண்டார்.

66. (பொ-ரை) ஸுமந்த்ரரும் இவ்விதம் எண்ணிக்கொண்டு, பெருத்த ஸந்தேகாவம் சிறைந்து, பெரிய தோள்களையுடைய ஸ்ரீராகவன்சுக்கரானவேண்டுமெ ன்று ஆசையினால் புறப்பட்டார்.

67. (பொ-ரை) ஸமுத்தரத்தின் மடுவு போன்ற அழகான அந்த அந்தப் புரத்தினின்று ஸுமந்த்ரர் புறப்பட்டு, முன் வாசலுக்கெதிரில் ஜனங்கள் கூட்டங் கூட்டமாக இருப்பதைக்கண்டார்.

ततः पुरस्तात्सहसा विनिर्गतो महीपतीन्द्रागतो विलोकयन् ।

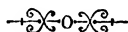
ददर्श पौरान् विविधान्महाधनानुपस्थितान्द्वारमुपेत्य विष्टितान् ॥ 68 ॥

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

चतुर्दशः सर्गः ॥ 14 ॥

68. (ப-ரை) தத:- பிறகு, सहसा- சீக்கிரமாக, विनिर्गत:- புறப்பட்டு, द्वागत:- கோபுர வாசலையடைந்து, पुरस्तात्- எதிரில், महीपतीन्- அரசர்களை, विलोकयन्- பார்த்துக்கொண்டும், विविधान्- நானு விதங்களாயும், महाधनान्- அதிக தன்முள்ளவர்களாயும், उपस्थितान्- ஸபை கூடிக்கொண்டு, द्वारं उपेत्य- கோபுரவாசலை அடைந்து, विष्टितान्- இருக்கின்ற, पौरान्- பட்டணத்து ஜனங்களை, ददर्श- பார்த்தார்.

68. (பொ-ரை) பிறகு ஸம்மந்தரார் பரபரப்புடன் வெளியில்வந்து வாசலில் நின்றனுகொண்டு, அரசர்களையும், பலவிதமாய் பட்டணத்துஜனங்கள் காணிக்கைகளை டைரில் எடுத்துக்கொண்டு வாசலில் கூட்டங் கூட்டமாய் நிற்பதையும் கண்டார்.

पञ्चदशः सर्गः ॥ 15 ॥

ते तु तां रजनीमुच्य ब्राह्मणा वेदपारगाः ।

उपनस्थुरुपस्थानं महाराजपुरोहिताः

॥ 1 ॥

1. (ப-ரை) वेदपारगा:- வேதங்களின் கரை கண்டவர்களான, ते ब्राह्मणा: तु- அந்த ப்ராமமணர்களும், रजनी- இரவை, उच्य- இருந்துவிட்டு, महाराजपुरोहिता:- மஹா ராஜாவின் புரோஹிதர்களேயென்கூட, उपस्थान- ராஜ ஸபையை, उपतस्थु:- அடைந் தார்கள்.

1. (பொ-ரை) வேதங்களின் கரைகண்ட அந்த ப்ராமமணுத்தமர்கள், அன்றிரவு கழிந்து காலைில் ராஜபுரோஹிதர்களுடன் கூட, ஸபைக்கு வந்து போய்த் தார்கள்.

अमात्या बलमुल्याश्च मुख्या ये निगमस्य च ।

राघवस्याभिषेकार्थे प्रीयमाणास्तु संगताः ॥ 2 ॥

उदिते विमले सूर्ये पुण्ये चाभ्यागतेऽहनि ।

लभे कर्कटके प्राप्ते जन्म रामस्य च स्थिते ॥ 3 ॥

अभिषेकाय रामस्य द्विजेन्द्रैरुपकल्पितम् ॥ 3½ ॥

काञ्चना जलकुम्भाश्च भद्रपीठं स्वலङ्कृतम् ।

रथश्च सम्यगास्तीर्णो भास्वता व्याघ्रचर्मणा ॥ 4 ॥

2. (ப-ரை) அமாत्या:- மந்திரிகளும், பலமுல்யா: ச- ஸேனைத்தலைவர்களும், நிगमस्य- நகரத்திற்கு, யே முல்யா: ச- எவர்கள் முக்யமானவர்களோ அவர்களும், ராघவस्य- ராமனுடைய, अभिषेकार्थे- பட்டாபிஷேகத்திற்காக, प्रीयमाणा: து- ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாய்க்கொண்டு, संगता:- ஒன்று சேர்ந்தார்கள். (கூட்டங் கூடினார்கள்.)

3-3½. (ப-ரை) சூர்யே- ஸூர்யன், विमले- திரிமலமாக, उदिते- உதித்தும், पुण्ये ச- புஷ்ய நஷத்திரமும், अस्यागते- வந்தும், रामस्य- ராமனுடைய, जन्म- ஜன்ம காலத்தை, प्राप्ते- அடைந்திருக்கிற, कर्कटके लभे- கற்கடக லக்ஷணமும், अहनि- பகலில், स्थिते சதி- வந்துமிருக்கும்பொழுது, रामस्य- ராமனுடைய, अभिषेकाय- பட்டாபிஷேகத்திற்காக, द्विजेन्द्रै:- ப்ராம்மணோத்தமர்களால், उपकल्पितम्- ஸாமக்ரிகள் வித்தப்படுத்தப் பட்டது.

4. (ப-ரை) काञ्चना:- ஸ்வர்ணமயங்களான, जलकुम्भा: ச- தீர்த்த குடங்களும், स्वलङ्कृतम्- நன்றாய் அலங்காரம் செய்யப்பட்ட, भद्रपीठं- பத்ராஸனமென்கிற பீடமும், भास्वता- ரொம்பவும் அழகான, व्याघ्रचर्मणा- புவித்தோலால், सम्यक्- நன்றாய், आस्तीण:- விரிக்கப்பட்ட, रथ: ச- ரதமும், (வித்தமாக வந்துவிட்டது.)

2. (பொ-ரை) மந்திரிகளும், ஸேனைத்தலைவர்களும், பட்டணத்தில் முக்யமான ஜனங்களும், ராகவனுடைய பட்டாபிஷேகத்திற்காக, ஸந்தோஷத்துடன் கூட்டங்கூடினார்கள்.

3-3½. (பொ-ரை) ஸூர்யனும் நன்றாய் உதயமாகி, புஷ்ய நஷத்திரமும் வந்து, ராமனுடைய ஜன்ம லக்ஷணமான கற்கடக லக்ஷணமும் பகலில் சோந்திருக்கும் பொழுது, செய்யவேண்டிய ராமபட்டாபிஷேகத்திற்காக ப்ராம்மணோத்தமர்கள் ஸாமக்ரிகளை வித்தப்படுத்திவிட்டார்கள்.

4. (பொ-ரை) ஸ்வர்ண மயமான தீர்த்த குடங்களும், நன்றாய் அலங்காரம் செய்யப்பட்ட பத்ராஸனமும், அழகாய் ப்ரகாசமுமான புவித்தோலால் பரப்பப்பட்ட ரதமும் வித்தமாக வந்துவிட்டது.

गङ्गायमुनयोः पुण्यात्सङ्गमादाहतं जलम् ॥ 4 ॥

याश्चान्याः सरितः पुण्या इदाः कूपाः सरांसि च ।

प्राग्वाहाश्चोर्ध्ववाहाश्च तिर्यग्वाहाः समाहिताः ।

ताभ्यश्चैवाहतं तोयं समुद्रेभ्यश्च सर्वशः ॥ 6 ॥

सलाजाः क्षीरिभिश्छन्ना घटाः काञ्चनराजताः ।

पद्मोत्पलयुता भान्ति पूर्णाः परमवारिणा ॥ 7 ॥

4. (ப-ரை) புण्याத்- புண்யத்தை உண்டுபண்ணுகிற, ரங்காயமுனयो:- கங்கையினுடையவும், யமுனையினுடையவும், சீரமாத்- சேருமிடத்திலிருந்து, ஜலம்- தீர்த்தமானது, ஆஹத்- கொண்டுவரப்பட்டது.

5-6. (ப-ரை) அந்யா:- மற்றவைகளான, யா: சரित:- யாதொரு நதிகளும், புण्या:- புண்யங்களான, இடா:- மடுவுகளும், கூபா:- கிணறுகளும், சராंसி च- தடாகங்களும், ப்ராக்வாஹா: च- கிழக்கு முகமாகப்போகின்ற நதிகளும், ஔர்வ்வாஹா: च- மேல்முகமாகப்போகின்ற நதிகளும், திர்யக்வாஹா:- குறுக்காக ப்ரவாஹிக்கின்ற நதிகளும் இருக்கின்றதுகலோ, தாப்ய: च एव- அவைகளிலிருந்தும், சமாஹிதா:- தீர்த்த கடங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன, சர்வச: समुद्रेभ्य: च- எல்லா ஸமுத்ரங்களிலுமிருந்தும், தோய்- தீர்த்தமானது, ஆஹத்- கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

7. (ப-ரை) சலாஜா:- பொரியுடன் கூடினதுகளும், க்ஷீரிभि: அத்தி, அரசு, மா, முதலான பாலுள்ள மாங்களின் கொத்துகளால், சூழா:- மூடப்பட்டும், பத்மோத்பலயுதா:- தாமரை, கருநெய்தல், புஷ்பங்களோடுகூடியதும், பரமவாரிணா- சுத்தமான தீர்த்தத்தினால், பூர்ணா:- நிறைந்துமிருக்கின்ற, காஞ்சனராஜதா:- ஸ்வர்ணமயங்களாயும், வெள்ளிமயங்களுமான, வடா:- குடங்கள், ப்ரான்தி- விளக்குகின்றதுகள்.

4. (பொ-ரை) புண்யகரமான கங்கா, யமுனா, நதிகள் சேரும் கட்டத்திலிருந்து தீர்த்தமும் கொண்டுவரப்பட்டது.

5-6. (பொ-ரை) இதுதவிர மற்றவைகளான நதிகள், புண்ய கரங்களான மடுவுகள், கிணறுகள், தடாகங்கள், கிழக்கு முகமாக ஓடுகின்ற நதிகள், மேல்நோக்கிப்போகின்ற (மேற்கு முகமாக ப்ரவாஹிக்கின்ற) நதிகள், தெற்கு வடக்காக ப்ரவாஹிக்கின்ற நதிகள், இவைகளிலினின்றும், எல்லா ஸமுத்ரங்களினின்றும், தீர்த்தம் கொண்டுவரப்பட்டன.

7. (பொ-ரை) பாலுள்ளதான அத்தி, அரசு, மாமரம் முதலான களைகளின் கொத்துகளினால் மூடப்பட்டு, தாமரை, கருநெய்தல் புஷ்பங்களோடுகூடி சுத்தமான தீர்த்தங்கள் நிறைந்து, பொரிய்களோடு ஸ்வர்ண கடங்களும், வெள்ளி கடங்களும் ஷித்தமாக விளங்குகின்றன.

क्षौद्रं दधि घृतं लाजा दर्भाः सुमनसः पयः ।

वेद्याश्चैव शुभाचाराः सर्वाभरणभूषिताः ॥ 8 ॥

चन्द्रांशुविकचप्रख्यं कान्चनं रत्नभूषितम् ।

मज्जं तिष्ठति रामस्य वालव्यजनमुत्तमम् ॥ 9 ॥

चन्द्रमण्डलसंकाशमातपत्रं च पाण्डुरम् ।

मज्जं घृतिकरं श्रीमदभिषेकपुरस्कृतम् ॥ 10 ॥

8. (ப-ரை) க்ஷௌத்ரம்- தேன், தயிர், நெய், லாஜா:- பொரி, டர்மா:- தர்ப்பங்கள, சுமனச:- புஷ்பங்கள், பய:- பால், (இவைகளும் வித்தமாக வந்துவிட்டன,) ஸுபாசாரா:- நல்ல ஆசாரத்தோடு கூடியும், சர்வாபரணபூஷிதா:- எல்லா ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருக்கிற, வேத்யா: ச எவ- தானிகளும், (வித்தமாக வந்திருக்கிறார்கள்).

9. (ப-ரை) சந்த்ராஸுவிசுசுபக்ஷ்யம்- சந்திர கிரணம்போல் விஸ்தாரமான காந்தியுடையதும், காஞ்- ஸ்வர்ணத்தினால் செய்யப்பட்ட பிடியை யுடையதும், ரத்னபூஷித- ரத்தனங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டும், உத்தம்- ச்ரேஷ்டமான, வாலவ்யன்- சாமரமும், ராமச்ய- ராமனுக்காக, சஜ்- திஸ்தி- வித்தமாக இருக்கிறது.

10. (ப-ரை) சந்த்ரமண்டலசंकाश- சந்திரமண்டலத்திற்கு ஸமானமாயும், பாண்டுரம்- வெளுப்பாயும், வுதிகர்- அழகை உண்டுபண்ணக்கூடியதும், ஸ்ரீமத்- அழகுள்ளதும், ன, அதபத்ரம்- குடையும், சஜ்- வித்தமாக, அபிஷேகபுரஸ்குதம்- பட்டாபிஷேகத்திற்காக எதிரில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது,

8. (பொ-ரை) தேன், தயிர், நெய், பொரி, தர்ப்பம், புஷ்பம், பால் இவைகளும் வித்தமாக இருக்கின்றன. நல்ல நடத்தையோடு கூடின தானிகளும், ஸமந்த ஆபரணங்களால் அலங்கரித்துக்கொண்டு வந்துவிட்டார்கள்.

9. (பொ-ரை) சந்திர கிரணம்போல் விஸ்தாரமான காந்தியுடையதும், நவரத்தினங்களிழைத்த தங்க பிடியுடன் கூடிய உத்தமமான சாமரமும், (ஸிகிரியும்) ஸ்ரீராமனுடைய பட்டாபிஷேகத்திற்காக வித்தமாகவிருக்கிறது.

10. (பொ-ரை) சந்திரமண்டலம்போல் வட்டமாய் வெளுத்து சோபையுண்டுபண்ணக்கூடிய அழகானகுடையும், வித்தமாய் பட்டாபிஷேகத்திற்காக முன்னே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பாண்டुरச் வृஷ: சஜ: பாண்டுரஸ்சு சூஸ்தித: ।
 ப்ஸுதச்வ ஜ: ச்ரீமானௌபவாஹ: ப்ரதீக்ஷதே ॥ 11 ॥
 அஸ்தௌ ச கன்யா மாங்ஸ்யா: சர்வாபரணபூஷிதா: ।
 வாதிதாணி ச சர்வாணி வந்நிதநச்வ ததா பரே ॥ 12 ॥
 இக்ஷவாகூணா யதா ராஜ்யே சம்ப்ரியதாமிபேசனம் ।
 ததா ஜாதீயமாடாய ராஜபுத்ராமிபேசனம் ॥ 13 ॥
 தே ராஜவசனாத்ந சமவேதா மஹீபதிம் ।
 அபஸ்யந்தௌஸ்துவந்நௌ நு ப்ராஜ்ஞா ந: ப்ரதிவேதயேத் ॥ 14 ॥
 ந: பஸ்யாமசு ராஜானமுதிதசு திவாகர: ।
 யௌவராஜ்யாமிபேகசு சஜ்ஞா ராமஸ்ய தீமத: ॥ 15 ॥

11. (ப-ரை) பாண்டு:- வெளுப்பான, வृஷ: ச- காளையும், சஜ:- வித்தமாகவிருக்கிறது, பாண்டு:- வெளுப்பான, அஸு: ச- குதிரையும், சூஸ்தித:- வித்தமாக வந்திருக்கிறது, ப்ஸுத:- மதஜலம் பெருக்கிக்கொண்டு, ச்ரீமானு- மிகவும் அழகாயிருக்கிற, அபவாஹ:- மஹாராஜா ஏரக்கூடிய, ஜ: ச- யாளையும், ப்ரதீக்ஷதே- எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது.

12. (ப-ரை) மாங்ஸ்யா:- சுபகார்யத்திற்கு தகுந்தவர்களான, அஸ்தௌ கன்யா: ச- எட்டு கன்யாப்பெண்களும், சர்வாபரண- பூஷிதா:- எல்லா ஆபரணங்களினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள், சர்வாணி வாதிதாணி ச- எல்லா வாத்யங்களும் வித்தமாயிருக்கின்றன, ததா- அப்படியே, பரே- மற்றவர்களான, வந்நித: ச- ஸ்துதி பாடகர்களும், (வித்தமாக வந்திருக்கிறார்கள்.)

13—14—15. (ப-ரை) இக்ஷவாகூணா- இக்ஷவாகுவம்சத்து அரசர்

11. (பொ-ரை) வெளுப்பான எருதும், வெளுப்பான குதிரையும், மஹாராஜா ஏறக்கூடிய மதஜலம் பெருக்கிக்கொண்டிருக்கிற பட்டத்து யாளையும் வித்தமாகி, ஸ்ரீராமனுடைய பட்டாபிஷேகத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

12. (பொ-ரை) மங்களமான கார்யத்திற்கு ஏற்றவர்களான எட்டு கன்யாப்பெண்கள் ஸர்வாலங்காரமும் செய்துகொண்டு வந்துவிட்டார். வினை முதலான நான்குவித எல்லாவித வாத்யங்களும் வித்தமாகவிருக்கின்றன. அப்படியே மற்றவர்களான ஸ்துதி பாடகர்களும் வந்து விட்டார்கள்.

13—14—15. (பொ-ரை) இக்ஷவாகுகுலத்து அரசர்களின் ராஜ்யத்தில்

इति तेषु ब्रूवणेषु सार्वभौमान्महीपतीन् ।

अब्रवीत्तानिदं सर्वान्सुमन्त्रो राजसत्कृतः

॥ 16

राज्ये- ராஜ்யத்தில், अभिषेचनम्- பட்டாபிஷேகத்தைக்குறித்து, यथा-எப்படி, सन्त्रियेत-பதார்த்தம் சேகரிக்கப்படுமோ, तथा-ஜாதிய்- அப்படிப்பட்ட ஜாதியான வஸ்துவை, आदाय-எடுத்துக்கொண்டு, ते- இந்த அரசர்கள், राजवचनात्- அரசனுடைய வார்த்தை யினால், राजपुत्राभिषेचनम्- ராஜபுத்ரானுடைய பட்டாபிஷேகத்தைக்குறித்து, तत्र- அந்த அரண்மனை வாசலில், समवेताः सन्तः- ஒன்று சேர்ந்துகொண்டு, महीपतिम्- அரசனை. अपश्यन्तः- காணாதவர்களாய், कः- யார், नः- நம்மை. राज्ञः- அரசனுக்கு, प्रतिवेदयेत्- தெரி விப்பார், राजानं च- ராஜாவையும், न पश्यामः- நாம் பார்க்கவில்லை, दिवाकरः च- ஸூரிய னும், उदितः- உதித்துவிட்டார், धीमतः- புத்திமானான, रामस्य- ஸ்ரீராமனுடைய, यौवराज्याभिषेकः च- யௌவராஜ்ய பட்டாபிஷேகமும், सजः- ஸித்தமாக இருக்கிறது, इति- என்று, अब्रुवन्- சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

16. (ப-ரை) இதி- இவ்விதம், तेषु- அவர்கள், ब्रूवणेषु सत्सु- சொல்லிக்கொண் டிருக்கையில், सार्वभौमान्- சகரவர்த்திகளாயிருக்கிற, तान् सर्वान् महीपतीन्- அந்த எல்லா அரசர்களையும் பார்த்து, राजसत्कृतः- ராஜாக்களால் மரியாதை செய்யப்பட்ட, सुमन्त्रः- ஸுமந்தரர், इदं- இந்த வார்த்தையை, अब्रवीत्- சொன்னார்.

எவ்விதம் பட்டாபிஷேகத்திற்குவேண்டிய, ஸாமக்கிகளைச்சேர்ப்பது வழக்கமோ, அதைப்போலவே, ரத்தினம் முதலாகிய ஸமஸ்தவஸ்த்துக்களையும் எடுத்துக்கொ ண்டு ராமனுடைய பட்டாபிஷேகத்திற்காக அரசனுடைய வார்த்தையினால் அரச னுடைய அரண்மனைவாசலில் வந்துசேர்ந்திருக்கின்ற அந்த அரசர்கள் தசாதமஹா ராஜாவைக்காணாமல் நாமெல்லோரும் வந்திருப்பதை, அரசனுக்கு யார் தெரிவிப் பார்கள் அரசனே நமக்குக்காணக்கிடைக்கவில்லை, ஸூரியோதயமும் ஆகிவிட் டது, மஹாபுத்திமானான ஸ்ரீராமனுக்கு நிச்சயம் பண்ணியிருக்கிற யௌவராஜ்ய பட்டாபிஷேகமுஹூர்த்தக்காலமும் நெருங்கிவிட்டது என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

16. (பொ-ரை) இவ்விதம், அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, ராஜாக்களினால் கௌரவம் செய்யப்பட்ட ஸுமந்தரரானவர், சகரவர்த்திகளான அந்த எல்லா அரசர்களையும் பார்த்து ஒருவார்த்தை சொன்னார்.

ராம் ராஜோ நியோगेन त्वरया प्रस्थितोऽस्यहम् ।

पूज्या राज्ञो भवन्तस्तु रामस्य च विशेषतः ॥ 17 ॥

अयं पृच्छामि वचनात्सुखमायुष्मतामहम् ।

राज्ञः संप्रतिबुद्धस्य यच्चागमनकारणम् ॥ 18 ॥

इत्युक्त्वान्तःपुरद्वारमाजगाम पुराणवित् ।

मदाऽसक्तं च तद्वेश्म सुमन्त्रः प्रविवेश ह ॥ 19 ॥

17—18. (ப-ரை) ராஜ:- அரசனுடைய, நியோगेன- உத்தரவினால், ராம்-ராமனை, (அனெது- அழைத்தது வருவதற்கு), த்வரயா- அவஸைத்துடன், அஹ்- நான், ப்ரஸ்தித: அஸிம்- புறப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன், பவந்தஸ்து- நீங்களும், ராஜ:- அரசனுக்கும், விசேஸத:- இன்னும் விசேஷமாக, ராமஸ்ய- ராமனுக்கும், பூஜ்ய:- கௌரவிக்கத்தக்கவர்கள், அயுஸ்மதாம்- தீர்க்காயுஸ்ஸுக்கான உங்களுடைய, வசநாத்- வார்த்தையினால், அஹ்- நான், முக்- அரசனுடைய ஸூகக்கை, அயம் ப்ரூஷாமி- இதோ கேட்கிறேன், சப்ரதிபுத்தஸ்ய- விழித்திருந்தவன், ராஜ:- அரசனுடைய, அகமனகாரணம்- இங்கு வராத காரணம் யத்- ஏதாவோ, (அதையும்) (பூஷாமி-கேட்கிறேன்).

19 (ப-ரை) பூரணவित्- பழைய காலத்து வந்தாரத்தக்கையறிந்தவரான. சுமन्त्र:- ஸுமந்தர், इति उत्तरा- இவ்விதம் சொல்லிவிட்டு, अन्तः पुरद्वार- அந்தப்புரத்தின் வாசலை, आजगाम- அடைந்தார், मदा अक्तं- எப்பொழுதும் தடைப்பட்டமலிருக்கிற, तद् वेश्म- அந்த அரண்மனையை, प्रविवेश ह- ப்ரவேசித்தார்.

17—18. (பொ-ரை) மஹாராஜாவின் உத்தரவினால் ராமனை இங்கு அழைத்துவர நான் அவஸைமகிப்புறப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆகிலும் நீங்கள், அரசனுக்கு, விசேஷமாக ராமனுக்கும் கௌரவிக்கத்தகுந்தவர்களாகையால் மருபடியும் நான் உள்ளே சென்று ஆயுஷ்மான்களாகிய நீங்கள் மஹாராஜாவை ஸூகப்ரஸன்னம் செய்ததாகவும் சொல்லி, விழித்திருந்தும் இங்கு நீர் வராத காரணம் என்னவென்றும் நீங்கள் கேட்டதாகக் கேழ்க்கிறேன்.

19. (பொ-ரை) வெளியிலிருந்து வந்திருக்கிற அரசர்களை, மரியாதைசெய்வதாகிற பழைய வந்தாரத்தக்கை அறிந்தவரான அந்த ஸுமந்தாரும் இவ்விதம் சொல்லிவிட்டு, அந்தப்புரத்தின் வாசலுக்குப்போய், தான் உள்ளே நுழைவதற்கு, எப்பொழுதும் தடையில்லாமலிருக்கிற அந்த மாளிகையில் ப்ரவேசித்தார்.

तुष्टावास्य तदा वंशं प्रविश्य स विशांपतेः ।

शयनीयं नरेन्द्रस्य तदासाय व्यतिष्ठत

॥ 20 ॥

सोऽय्यामाय तु नद्वेष्टम तिरस्करणिमन्तरा ।

आशीर्भिर्गुण्युक्ताभिरभितुष्टाव राघवम्

॥ 21 ॥

सोमसूर्यौ च काकुत्स्थ शिववैश्रवणावपि ।

वर्णश्चाभिरिन्द्रश्च विजयं प्रदिशन्तु ते

॥ 22 ॥

20. (ப-ரை) ச:- அந்த ஸுமந்தரார் ப்ரவிய்-உள்ளே நுகழ்ந்து, தடா-அப்பொழுது, அச்ய விசாंपதெ:-இந்த அரசனுடைய, வ்ஸ- குலத்தை, துஷ்டா- ஸ்தோத்திரம் செய்தார், தடா-அப்பொழுது, நரேந்த்ர-அரசனுடைய, சயனிய-படுக்கை அரையை, அசாய-அடைந்து, வ்யதிஸ்த-கின்றார்.

21. (ப-ரை) ச:- அந்த ஸுமந்தரார், த் வேஸ- அந்த சயனக்ருஹத்தை, அதி அசாய- மிகவும் பக்கத்தில் சென்று, திரஸ்கரணி- திரையை, அந்தரா-நடுவில் போட்டு, குணயுக்தாமி:- குணங்களுடன்கூடிய, அாசிர்भि:- ஆசீர்வாதங்களினால், ரா஘வம்- ரகுநுலத்தில் பிறந்த தசரதனை, அமிநுஷ்டா- ஸ்தோத்ரம்செய்யத்துடங்கினார்.

22. (ப-ரை) ஹே காகுத்ய- கருதஸ்தகுலத்தில் பிறந்த மஹாராஜனே, சோமசூர்ய- ச- சந்திரனும், ஸூர்யனும், சிவவै-வரண- சிவனும் குபேரனும், வர்ண- வ- வருணனும், அமி:- அக்ரியும், இந்ர:- இந்திரனும். தெ- உமக்கு, விஜய- ஜயத்தை, ப்ரதிஸ்து-கொடுக்கவேண்டும்

20. (பொ-ரை) ஸுமந்தராரும் அந்த மஹாராஜருடைய சயனக்ருஹத்தை அடைந்து, வம்சாவளிகளை ஸ்தோத்ரம் பண்ணிக்கொண்டு கின்றார்.

21. (பொ-ரை) அந்த ஸுமந்தரார் அந்த சயனக்ருஹத்தில் ரொம்பவும் ஸம்பீபத்தில் சென்று, திரையின் ஸம்பீபத்தில் கின்று, மஹாராஜருடைய கல்யாண குணங்களை வெளிக்காட்டக்கூடிய ஆசீர்வாதங்களினால் ரகுநுலத்து அரசனான தசரதரை, ஸ்தோத்ரம் செய்தார்.

22. (பொ-ரை) ஹே காகுதஸ்தனே! சந்திரனும், ஸூர்யனும், சிவனும் குபேரனும், வருணனும், அக்ரியும், இந்திரனும், உமக்கு விஜயத்தைக்கொடுக்கவேண்டும்.

गता भगवती रात्रिः कृतं कृत्यमिदं तव ।

बुध्यस्व नृपशार्दूल कुरु कार्यमनन्तरम् ॥ 23 ॥

ब्राह्मणा बलमुल्याश्च नैगमाश्चागता नृप ।

दर्शनं प्रतिकाङ्क्षन्ते प्रतिबुध्यस्व राघव ॥ 24 ॥

स्तुवन्तं तं तदा सूतं सुमन्त्रं मन्त्रकोविदम् ।

प्रतिबुध्य ततो राजा इदं वचनमब्रवीत् ॥ 25 ॥

23. (ப-ரை) பகவதீ-மஹாபாக்யம் பொருந்திய, ராத்ரி:- இரவானது, கதா-போய்விட்டது, தவ-உம்முடைய, கृत்ய-செய்யத்தகுந்த, இத்- இந்த கார்யமானது, கृत-செய்யப்பட்டது, நூபாசாடூல்- ராஜோத்தமனே. பூத்யஸ்வ- எழுந்திருந்தும், அநந்ரம்- இனி செய்யவேண்டிய, கார்ய- கார்யத்தை, கुरु- செய்யும்.

24. (ப-ரை) ப்ராஹ்மணா:- ப்ராம்மணர்களும், பலமுல்யா:- ஸேனையில் தலைவர்களும், நைமா:- வ்யாபாரிகளும், அகதா:- வந்திருக்கிறார்கள், ஹே நூப- மஹாராஜனே! த்ரீ- உம்முடைய தரிசனத்தை, ப்ரதிகாங்க்ஷந்ते- எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், ஹே ராபவ- ஹே ரகுநுலத்தரசனே! ப்ரதிபூத்யஸ்வ- எழுந்திருந்தும்.

25. (ப-ரை) தத:- பிறகு, ராஜா- அரசன், ததா- அப்பொழுது, ஸ்துவந்- ஸ்தோத்ரம் பண்ணிக்கொண்டும், மந்- மந்த்ராலோசனையில் தேர்த்தவரும், சூத்- ஸாஸ்திரியுமான, த்- சூமந்- அந்த ஸுமந்த்ரரை, ப்ரதிபூத்ய- தெரிந்துகொண்டு, இத் வந- இந்த வார்த்தையை, அப்ரவீத்- சொன்னார்.

23. (பொ-ரை) மிகவும் மங்களகரமான ராத்திரியானது சென்று நகங்கள் செய்யவேண்டிய உம்முடைய கார்யம் செய்தாய்விட்டது. ஹே ராஜோத்தமனே! இனி நீர் எழுந்திருந்து செய்யவேண்டிய கார்யத்தைச் செய்யவேண்டும்

24. (பொ-ரை) ப்ராம்மணர்களும், ஸேனைத்தலைவர்களும், வ்யாபாரிகளும் வந்துவிட்டார்கள். ஹே ராகவனே! அவர்கள் உம்முடைய தரிசனத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நீர் எழுந்திருந்தும்.

25. (பொ-ரை) பிறகு ராஜா, தான் திரைக்குள் இருந்தும் அவ்விதம் ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகின்ற மந்திராலோசனையில் தேர்த்தவரான ஸுமந்த்ரரை குரலால் தெரிந்துகொண்டு, அவரைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

राममानय सूतेति यदाय-भिहितोऽनया ।

किमिदं कारणं येन ममाग प्रतिहन्यते

॥ 26 ॥

न चैव संप्रसुप्तोऽहमानयेहाशु राघवम् ।

इति राजा दशरथः सूतं तत्रान्वशात्पुनः

॥ 27 ॥

सराजवचनं श्रुत्वा शिरसा प्रतिपूज्य तम् ।

निर्जगाम नृपावासात् मन्यमानः प्रियं महत्

॥ 28 ॥

26. (ப-ரை) ஹே ஸாந்தியே! ராம்- ராமனை, அனய-அழைத்து வாருமென்று, அனயா- இந்த கைகேயியால். அபிहित: அசி- சொல்லப்பட்டார், இதி யு- என்று யாதொன்றுண்டோ, யேன- எந்த காரணத்தினால், மம அஜா- என்னுடைய உத்திரவானது, ப்ரிதஹ்யதே- தடுக்கப்படுகின்றதோ, இத் காரண- இந்த காரணமானது, கி- என்ன?

27. (ப-ரை) அஹ்- நான், சம்ப்ரஸுத்: ந- நான், தூங்கவே இல்லை, இஹ்- இவ்விடத்தில், இது, அஜா- சீக்ரமாக, ராஹவம்- ராமனை, அனய- அழைத்துவாரும் இதி- என்று, தசரத: - ராஜா- தசரத மஹாராஜா, தத்- அவ்விடத்தில், சூத்- ஸாந்தியை, புன:- மருபடியும், அந்வஸாத்- கட்டளையிட்டார்.

28. (ப-ரை) ம:- அந்த ஸுமந்தரர், ராஜவசன- அரசனுடைய வாக்கையை, ஸ்ருவா- கேட்டு, தம்- அந்த அரசனை, சிரஸா- தலையினால், ப்ரிதபூஜ்ய- வணங்கிவிட்டு, மஹத் ப்ரிய- பெரியதான ப்ரியமாக, மன்யமான:- எண்ணிக்கொண்டு, நூபாவாஸாத்- அரசனுடைய அரசன்மனையிலிருந்து, நிர்ஜகாம்- வெளியில் வந்தார்.

26. (பொ-ரை) ஸுமந்தரே! ராமனை இங்கு அழைத்துவாருமென்று கைகேயி உம்மிடம் சொல்லவில்லையா! அது எனக்கு ஸம்மதமாகையால், நானே சொன்னதுபோலல்லவா! அப்படியிருக்க ஏன் நான் சொன்னபடி செய்யவில்லை,

27. (பொ-ரை) “அரசன் தூங்குகிறபடியால் கைகேயி சொன்னது ராஜாவுக்கும் ஸம்மதமோ அல்லவோ” என்று ஒருஸமயம் உமக்கு ஸம்சயமுண்டாகலாம். அப்படி நான் தூங்கவே இல்லை, சீக்ரமாக ராமனை இங்கு அழைத்துவாரும் என்று தசரதமஹாராஜன் இங்கு ஸுமந்தரருக்கு உத்திரவு பண்ணினார்.

28. (பொ-ரை) ஸுமந்தரரும் ராஜா சொல்லுவதைக்கேட்டு தலையால் அவரை வணங்கி “ராமனை அழைத்துவரும்படி கட்டளையிட்டது பட்டாபிஷேகத்திற்காக” வென்று மிகப்ரியமாக எண்ணிக்கொண்டு அரசன் இருக்கும் அரசன்மனையிலிருந்துபுறப்பட்டார்,

प्रपन्नो राजमार्गं च पताकाध्वजशोभितम् ।

हृष्टः प्रमुदितः सूतो जगामाशु विलोकयन् ॥ 29 ॥

स सुतस्तत्र शुश्राव रामाधिकरणाः कथाः ।

अभिषेचनसंयुक्ताः सर्वलोकस्य हृष्टवत् ॥ 30 ॥

ततो ददर्श रुचिरं कैलासशिखरप्रभम् ।

रामवेश्म सुमन्त्रस्तु शक्रवेश्मसमप्रभम् ॥ 31 ॥

29. (ப-ரை) சூ:- ஸுமந்த்ரரானவர், பதாகாஹ்வஜசோபிதம்- கொடிகளாலும், த்வஜங்களாலும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற, ராமமார்- ராஜவீதியை, ப்ரப- அடைந்தும், ஹ:- மயிர்க்கூச்சலெரிந்தவராயும், ப்ரமுதி: சந- ஆனந்தப்பட்டுக்கொண்டு, விலாகயந- (ராஜமார்க்கத்தைப்) பார்த்துக்கொண்டே, அசு- சீக்ரமாக, ஜகா- சென்றார்.

30. (ப-ரை) ச: சூ:- அந்த ஸாரதியானவர், த்- அந்த ராஜமார்க்கத்தில், ராமாபிகரண:- ராமன் விஷயமாகவும், அபிஷேகனசன்யுக:- பட்டாபிஷேக ப்ரஸ்த்தாபமுள்ளதுமான, சர்வலாகச- ஸர்வ ஜனத்தினுடைய, கய:- கதைகளை, ஹ்ரவத்- ஸந்தோஷமுள்ளவராய்க்கொண்டு, சூசாவ- கேட்டார்.

31. (ப-ரை) த:- பிறகு, சூமன்ட்ரஸு- ஸுமந்த்ரரும், ருசிர- அழகாயும், கைலாசசிஹ்ரப்ரம்- கைலாசசிகரம்போல் காந்தியுள்ளதாயும், சக்ரவீசம்சமப்ரம்- தேவேந்திரன் அரண்மனைக்கு ஸமானமான காந்தியையுடையதுமான, ராமவீசம்- ஸ்ரீராமனுடைய க்ருஹத்தை, த்ர- பார்த்தார்.

29. (பொ-ரை) அந்த ஸுமந்த்ரர் கொடிகளாலும், த்வஜங்களாலும், அலங்கரிக்கப்பட்ட அழகான ராஜமார்க்கத்தை அடைந்து மயிர்க்கூச்சலெரிந்து பரமான்ந்தத்துடன் ராஜமார்க்கத்தைப்பார்த்துக்கொண்டே சீக்ரமாகச்சென்றார்.

30. (பொ-ரை) அந்த ஸாரதியானவர், ராஜவீதியில் ராமன் விஷயமாகவும் பட்டாபிஷேக ப்ரஸ்த்தாபத்துடன் கூடியதுமான ஸகலஜனங்களுடைய கதைகளை ஸந்தோஷத்துடன் கேட்டுக்கொண்டே சென்றார்.

31. (பொ-ரை) பிறகு ஸுமந்த்ரரும், உயரத்தில் கைலாசசிகரத்தி்ந்து ஸமானமாயும், இந்திரனுடைய அரண்மனைபோல் ஸகல ஸம்பத்துக்களும் நிறைந்து அழகாயிருக்கிற ஸ்ரீராமனுடைய க்ருஹத்தைப் பார்த்தார்.

महाकवाटविहितं वितर्दिशतशोभितम् ।	
काञ्चनप्रतिमैकाग्रं मणिविद्रुमतोरणम्	॥ 32 ॥
शारदाभ्रघनप्रख्यं दीप्तं मेरुहोपमम् ।	
मणिभिर्वरमाल्यानां सुमहद्विरलङ्कृतम्	॥ 33 ॥
मुक्तामणिभिराकीर्णं चन्दनामरुधूपितम् ।	
गन्धान्मनोज्ञान्विसृजद्दार्दरं शिखरं यथा	॥ 34 ॥
सारसैश्च मयूरैश्च विनदद्भिर्विराजितम् ।	
सुकृतेहामृगाकीर्णं सुकीर्णं भक्तिभिस्तथा	॥ 35 ॥
मनश्चक्षुश्च भूतानामादत्तिम्भतेजसा ।	
चन्द्रभास्करसंकाशं कुबेरभवनोपमम्	॥ 36 ॥
महेन्द्र धामप्रतिमं नानापक्षिसमाकुलम् ।	
मेरुशृङ्गासमं सूतो रामवेश्म ददर्श ह	॥ 37 ॥
उपस्थितैः समाकीर्णं जनैरञ्जलिकारिभिः ।	
उपादाय समाक्रान्तैस्तथा जानपदैर्जनैः	॥ 38 ॥
रामाभिपेकसुमुखैरुन्मुखैः समलङ्कृतम् ।	
महामेघसमप्रख्यमुदग्रं सुविभूषितम्	॥ 39 ॥
नानारत्नसमाकीर्णं कुञ्जकैरातकावृतम्	॥ 40 ॥

32-40 (ப-ரை) महाகவாடவிहितம்-பெரிய கதவுகள் போடப்பட்டும், வितर्दिशतशोभितம்-அநேகம் மேடைகளால் விளங்கிக்கொண்டும், काञ्चनप्रतिमैकाग्रம்-ஸ்வாண்ணமயமான பொம்மைகளால் முக்யமான மேல்பாகத்தை உடையதாயும், मणिविद्रुमतोरणம்- ரத்னங்களாலும், பவழங்களாலும் நிறைந்த முன் கோபுரவாயலை உடையதாயும், शारदाभ्रघनप्रख्यं-சரத்தால் மேகத்திற்கு ஸமானமாயும், दीप्तं-ப்ரகாசமுள்ளதாயும், मेरुहोपमம்- மஹா மேருவின் குறைக்கு ஒப்பானதாயும், वरमाल्यानां-சரேஷ்டமான ஸ்வாண்ணபூஷ்பமாலை களுடைய, सुमहद्भिः- மிகவும் பெரிதான, मणिभिः- ரத்னங்களால், अलङ्कृतம்- அலங்கரிக்கப்பட்டும், मुक्तामणिभिः- முத்துக்களால், आकीर्णं- நிறைந்ததாயும், चन्दनागरुधूपितம்-

32-40. (பா-ரை) பெரிய கதவுகள் போட்டு அநேகம் மேடைகளால் விளங்கிக்கொண்டு துணிகளில் ஸ்வாண்ணமயமான பொம்மைகள் வைத்து மணிகளும், பவழங்களும், துறைத்த வெளிவீதியால் அலங்கரிக்கப்பட்டும், சரத்தால்மேகம் போல் வெளுத்துப் பரகாசமுள்ளதாயும், மஹாமேருவின் குறைக்கு ஒப்பானதாயும், சரேஷ்டமான ஸ்வாணபூஷ்பமாலைகளின் இருக்கை மிகவும் பரகாசமுள்ள ரத்னங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டும், முத்துக்களால் நிறைந்தும், சந்தனம்

சந்தனத்தினுடையவும், அகிலக்கட்டையினுடையவும், தூபம் போடப்பட்டு, தார்தர்-தந்தரமென்னும் மலையினுடையதான, சிவரர் யா- சிகரம்போல், மனோஜான்- மனத்திற்குப்ரியமான, ருதான்- வாஸீனகளை, விசுஜத்- வீசிக்கொண்டும், விநதம்:- விதம்விதமாக சப்தித்துக்கொண்டிருக்கிற, சாரசை- ஸாரஸபக்ஷிகளாலும், மயூர- மயில்களாலும், விராஜிதம்- விளங்கிக்கொண்டும், சுகுதேஹாமூகரி- நன்றாக வேலைசெய்யப்பட்ட செந்நாய்களால் நிறைந்ததாயும், தயா- அப்படியே, பகிமி:- சில்பிகளுடைய ஸூக்ஷ்மமான வேலைகளினால், சுகிரி- நன்றாக நிறைந்ததாயும், திம்மதேஜசா- அதிகமான கார்த்தியினால், மூதான- ப்ராணிகளுடைய, மன:- மனதையும், சபூஷ- கண்ணையும், அடத- இழுக்கின்றதாயும், சந்திரசகசகா- சந்திரன்போலும், ஸூரியன்போலவும் ப்ரகாசித்துக்கொண்டும், குவீரமனோபம- குபேரனுடைய க்ருஹத்திற்குத்துல்லயமாயும், மஹேந்திரமபிரதி- இந்திரனுடைய அரண்மனைக்கு ஒப்பானதாயும், நானாபிசமசாகு- நானாவிதங்களான பக்ஷிகளால் நிறைந்தும், மஹேந்திரம- மஹாமேருவின் சிகரத்திற்கு ஸமானமாயும், உபஸ்தி- ஸமீபத்தில் நின்று, அக்ஷிகாரிமி:- அஞ்ஜலிசெய்துகொண்டிருக்கிற, ஜன- ஜனங்களால், சமகரி- சிறைந்ததாயும், தயா- அப்படி, உபாச- காணிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு, சமகரி:- வந்திருக்கிற, ராமபிஷேகமயூர- ராமபட்டாபிஷேகவிஷயத்தில் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாயும், உமபிஷேக- பட்டாபிஷேகத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டுமிருக்கிற, ஜனபிஷேக- ஜன- தேசத்துஜனங்களால், சமகரி- நன்றாய் அலங்கரிக்கப்பட்டும், மஹேந்திரமபிஷேக- பெரிதான மேகத்திற்கு ஸமானமான கார்த்தியுடையதாயும். உத- உயர்ந்ததாய், சுவீரமபிஷேக- நன்றாய் அலங்கரிக்கப்பட்டும், நானாபிசமசாகு- பலவிதங்களான ரத்தங்களால் நிறைந்ததாயும், குவீரமனோபம- கூனர்களாலும், கூழையான ஜனங்களின் கூட்டத்தாலும் சூழப்பட்டும் இருக்கிற, ராமபிஷேக- ஸ்ரீராமனுடைய திருமாவிகையை, உமபிஷேக- ஸுமந்தர், த்ரீ- ஆச்சர்யத்துடன்பார்த்தார்.

அகிலக்கட்டை தூபங்களால் தூபித்து தந்தரமென்னும் பர்வதத்தின் சிகரம்போல் மனத்திற்குத்ருப்திகரமான வாஸீனகளை வீசிக்கொண்டும், விதம்விதமாகக் கூவுகின்ற ஸாரஸம், மயில், இலைகளால் விளங்கியும், நன்றாக சித்திரத்தில் எழுதப்பட்ட, செந்நாய்களால் நிறைந்தும், சில்பிகளுடைய மிகவும் ஸூக்ஷ்மமான கைத் தொழில்கள் நிறைந்தும், அதிகமான ப்ரகாசத்தினால் பார்த்து ப்ராணிகளுடைய கண்களையும், மனதையும், கவருகின்றதாயும், சந்திரஸூரியன்போல் ப்ரகாசித்துக்கொண்டும், குபேரனுடையவும், இந்திரனுடையவும் அரண்மனைக்கு ஸமானமாயும், நானாவிதங்களான பக்ஷிகளால் நிறைந்தும், மஹாமேருவின் சிகரத்திற்கு ஸமானமாயும், ஸமீபத்தில் நின்று அகலப்பிக்கொண்டுமிருக்கிற ஜனங்களால் சூழப்பட்டதாயும், ஸ்ரீராமனுடைய பட்டாபிஷேகத்தில் மிகவும் ஆனந்தத்தினால் ப்ராசையுடன் உபஹாரங்களை (காணிக்கைகள்) எடுத்துக்கொண்டு வெளிநாடுகளில் நின்று வந்திருக்கிற ஜனங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டும் பெரிய மேகத்திற்கு ஸமானமாய் உயர்ந்து நன்றாய் அலங்கரிக்கப்பட்டு நானாவிதமான ரத்தங்கள் நிறைந்தும், கூனர்களாலும், குள்ளர்களுடைய கூட்டத்தாலும் நிறைந்துமிருக்கிற ஸ்ரீ ராமனுடைய திருமாவிகையை ஸுமந்தர் கண்டார்.

स वाजियुक्तेन रथेन सारथिर्नराकुलं राजकुलं विलोकयन् ।
वरुथिना रामगृहाभिपातिना पुरस्य सर्वस्य मनांसि रञ्जयन् ॥ 41 ॥

ततः समासाय महाधनं महत्प्रहृष्टरोमा स बभूव सारथिः ।
मृगैर्मयूरैश्च समाकुलोत्थणं गृहं वरार्हस्य शचीपतेरिव ॥ 42 ॥

41. (ப-ரை) ச:- அந்த ஸுமந்தர், வாஜியுக்- குதிரைகட்டியும், வரூதினா- காவலுடையதாயும், ராமகூலாபிபாதினா- ராமனுடைய திருமாளிகையை நோக்கிவருகின் றதுமான, ரயெ- தேரோடு, ராஜகூல்- ராஜக்ருஹத்தை, விலோகய- பார்த்துக்கொண்டு, சர்வச- ஸமஸ்தமான, புரச- நகரத்தினுடைய, மனாசி- மனதுகளை, ரஞய- ஸந்தோஷப் படுத்தினார்.

42. (ப-ரை) த:- பிற்பாடு, ச: சாரதி:- அந்த ஸாத்தியான ஸுமந்தர், மஹத- அளவற்ற தனமுள்ளதாயும், மஹ- விசாலமாயும், மூ:- மருகங்களாலும், மயூ:- வ- மயில்களாலும், சமாசுலோத்ப- இங்குமங்கும் திரிகின்ற ஜனங்களாலும் விளங்கு கின்றதாயும், சகிபதேர- இந்திரனைப்போல், வரஹ- உயர்ந்த வஸ்துவை அநுபளித் தத்குந்தவரான, ராமச-ஸ்ரீராமனுடைய, மூ- திருமாளிகையை, சமாச- அடைந்து, ப்ரஹ்ரோ- (ஸந்தோஷத்தினால்) மயிர்க்கூச்சலெரிந்தவராக, பபூ- ஆனார்.

41. (பொ-ரை) அந்த ஸுமந்தர் குதிரைகள் கட்டி, ரதம் ஒன்றோ டொன்ற மோதிக்கொண்ட காலத்தில் ரதம் கெடாமல் இருக்கவேண்டி ரதத்தி னுடைய ரக்ஷணர்த்தமாக முன்னே வைக்கப்பட்ட ஒருவிதமான கருவியோடுகூடின தாய், ராமனுடைய திருமாளிகையைக்குறித்து வருகின்றதுமான தேரின்மேலேரி ராஜக்ருஹத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு வருகிறபோது பட்டணத்திலிருக்கிற ஸமஸ்த ஜனங்களுடைய மனதுகளை ஸந்தோஷப்படுத்தினார்.

42. (பொ-ரை) பிறகு ஸாத்தியான ஸுமந்தர், அளவற்ற தனமுடைய தாயும், விசாலமாயும் ம்ருகங்களும், மயில்களும் அங்குமிங்கும் ஸஞ்சரிக்கின்ற ஜனங்களும் நிறைந்து அழகாய் இந்திரனுடைய அரண்மனைபோன்ற ஸ்ரீராமனு டைய திருமாளிகையை அடைந்து ஸந்தோஷத்தினால் தேஹமெல்லாம் மயிர்க்கூச்ச லெரிந்தார்.

स तत्र कैलासनिभाः स्वलङ्कृताः प्रविश्य कक्ष्यास्त्रिदशाल्योपमाः ।

प्रियान्नरान्ரाममते स्थितान्वहूनपोष्य शुद्धान्तमुपस्थितो रथी ॥ 43 ॥

स तत्र शुश्राव च हर्षयुक्ता रामाभिषेकार्थकृता जनानाम् ।

नरेन्द्रसूनोरभिमङ्गलार्थाः सर्वस्य लोकस्य गिरः प्रहृष्टः ॥ 44 ॥

43. (ப-ரை) ரயி- ரதத்தின்மேல் ஏறிக்கொண்டு, ச:- அந்த ஸுமந்தரர், தவ- அவ்விடத்தில், கைலாசனிமா:- கைலாசமலைக்கு ஸமானங்களாயும், ஸ்வலங்கூத:- நன்றாக அலங்காரம் செய்யப்பட்டும், த்ரிதாலயோபமா:- தேவர்களின் க்ருஹங்களுக்கு ஸமானங்களுமான, கக்ஷ்யா:- கட்டுகளை, த்ரிதவர்களின் ப்ராவேசித்து, ராமமதே த்திதான-ராமனுடைய இஷ்டப்படி இருக்கிறவர்களாயும், த்ரியான்- ராமனுக்கு ப்ரியமுள்ளவர்களுமான, வஹூந்- நரன்- அநேகம் ஜனங்களை, அபோஷ்ய- தாண்டிக்கொண்டு, துதான்த்- அந்தப்புரத்தை, உப த்தித:- அடைந்தார்.

44. (ப-ரை) ச:- அந்த ஸுமந்தரர், தவ- அவ்விடத்தில், த்ரிதயுக்த:- ஸந்தேதா ஷமுள்ளதும், ராமாதிபேகார்தகூத:- ஸ்ரீராமனுடைய பட்டாதிஷேகத்திற்காக சொல்லப் பட்டவைகளாயும், நரேந்த்ரமூத:- ராஜபுத்திரனை ராமனுடைய, அதிமங்கலார்த:- மங்கள த்தையே ப்ராயஜனமாக உடைய, த்ரிதலகத்ய-ஸமஸ்தலோகத்தினுடைய, த்ரிதானாம்- ஜனங்களுடைய, த்ரித:- வார்த்தைகளை, த்ரித: சந்- ஸந்தேதாஷமுள்ளவராய்க்கொண்டு, துதாவ- காதலில் கெட்டுக்கொண்டிருந்தார்.

43 (பொ-ரை) அவ்விடத்தில் ஸுமந்தரர் தேரிலேறிக்கொண்டே, கைலாச மலைக்கு ஸமானமாயும், அலங்காரம் செய்யப்பட்டு, தேவர்களுடைய அரண்மனைக்கு ஷப்பானவைகளாயும் இருக்கிற, முன்று கட்டுகளையும் துழைத்து, ராமனுடைய அடிப் பாயத்தை அதுஸரிக்கிறவர்களாயும், ஸ்ரீராமனுக்கு இஷ்டர்களுமான அநேக ஜனங் களை காண்டி அந்தப்புரத்தின் ஸமீபத்தில் போய் நின்றார்.

44. (பொ-ரை) அங்கு ஸந்தேதாஷத்துடன் ராமனுடைய பட்டாதிஷேக விஷயமாகவும், ராஜபுத்திரனை ஸ்ரீராகவனுடைய மங்களத்திற்காகவும், சொல் லப்பட்ட ஸமஸ்த ஜனங்களுடைய வார்த்தைகளை ஸந்தேதாஷத்துடன் கெட்டு க்கொண்டிருந்தார்.

महेन्द्रसद्यप्रतिमं तु वेदम रामस्य रम्यं मृगपक्षिजुष्टम् ।

ददर्श मेरोरिव शृङ्गमुच्चं विभ्राजमानं प्रभया सुमन्त्र ॥ 45 ॥

उपस्थितैरञ्जलिकारकैश्च सोपायनैर्जानपदैश्च मर्यैः ।

कोट्या पराद्वैश्च विमुक्तयानैः समाकुलं द्वारपथं ददर्श ॥ 46 ॥

ततो महामेघमहीधराभं प्रभिन्नमत्यङ्कुशमप्रसद्यम् ।

रामौपवाहं रचिरं ददर्श शत्रुंजयं नागमुदग्रकायम् ॥ 47 ॥

45. (ப-ரை) சுமந்தர்:-ஸுமந்தர், மஹேந்திரனுடைய அரண்மனைக்கு ஸமானமாய், ரம்யம்- அழகாயும், மூர்ப்பக்சிஜுஷ்டம்- மிருகங்களாலும் பக்ஷிகளாலும், நிறைந்தும், மேரோ:- ஸ்ரீஹ் இவ- மஹாமேருவின் சிகரம்போல், உச்ச- உயர்ந்தும், ப்ரபயா- காரத்தினால், விப்ராஜமானம்- விளங்கிக்கொண்டுமிருக்கிற, ராமச்ய- ஸ்ரீராமனுடைய, வேதம்- திருமானிகையை, ததர்ச- பார்த்தார்.

46. (ப-ரை) சோபாயன:- காணிக்கைகளோடுகூடினவர்களாயும், உபஸ்தித:- வந்தும், அஞ்ஜலிகாரகैश्च- அஞ்ஜலிசெய்துகொண்டும், கோடியா- கோடிகணக்குக்குள்ளவர்களாயும், பராद्वै- பார்த்ததென்கிற கணக்கினால் எண்ணப்பட்டவர்களுமான, ஜானபदै:- தேசத்திலிருந்துவந்திருக்கிற, மர्यै:- வ- மனிதர்களாலும், விமுक्तயானै:- அவர்களால் விடப்பட்ட வாஹனங்களாலும், சமாசுலம்- நான்குபுறங்களிலும் 'சூழப்பட்டிருக்கிற, த்வாரபத:- கோபுரவாசல்வழியை, ததர்ச- பார்த்தார்.

47. (ப-ரை) தத:- பிறகு, மஹாமேঘமஹீதராபம்- பெரிய மேகத்திற்கும் பர்வதத்திற்கும் ஸமானமாய், ப்ரபிந்- மதம்பிடித்து, அஸ்த்ரகூஷம்- மாவெட்டியையும் தள்ளிவிட்டு, அப்ரஸத்யம்- ஒருவராலும் தடுக்கமுடியாமலிருக்கிற, உத்ரகாயம்- உன்னதமான சரீரத்தின் முன்பாகத்தை உடையதான, ரசிர்- அழகான, ராமौபவாஹம்- ராமன் ஏறக்கூடிய வாஹனமான, ஶத்ருஞ்ஜயம் என்கிற யானையை, ததர்ச- பார்த்தார்.

45. (பொ-ரை) ஸுமந்தர்: இந்திரனுடைய அரண்மனைக்கு ஸமானமாய் அழகுள்ளதுமாய், மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் நிறைந்து மஹாமேருவின் சிகரம்போல் உயர்ந்தும், கார்த்தியினால் விளங்கிக்கொண்டுமிருக்கிற ஸ்ரீராமனுடைய திருமானிகையைப் பார்த்தார்.

46. (பொ-ரை) உபஹாரங்களை எடுத்துக்கொண்டுவிந்து கைகூப்பிக்கொண்டு நிற்கிற கோடிகணக்கும் பரார்த்தகணக்குமுள்ள தேசத்து ஜனங்களாலும், அவர்கள் தேசத்திலிருந்து வந்துவிட்டிருக்கிற பல்லக்கு வண்டி முதலாகிய வாஹனங்களாலும், நிரைந்திருக்கிற அரண்மனை வாசல் வழியைப்பார்த்தார்.

47. (பொ-ரை) பிறகு, பெரிய மேகத்திற்கும், பர்வதத்திற்கும் ஸமானமாயும், மதம் பிடித்து மாவெட்டியை தள்ளிவிட்டு, ஒருவராலும் அடக்கமுடியாததும், உயர்ந்த முன்பாகத்தை உடையதுமான ஸ்ரீராமன் ஏறக்கூடிய அழகான சத்ருஞ்ஜயம் என்கிற யானையைக்கண்டார்.

स्वल्ङ्कृतान्साश्वरथान्सकुञ्जरानमात्यमुख्याश्शतशश्च वल्लभान् ।

व्यपोह्य सूतः सहितान्समंततः समृद्धमन्तःपुरमाविवेश ॥ 48 ॥

तदद्रिकूटाचलमेघसन्निभं महाविमानोत्तमवेश्वरसङ्घवत् ।

अवार्यमाणः प्रविवेश सारथिः प्रभूतरत्नं मकरो यथार्णवम् ॥ 49 ॥

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

पञ्चदशः सर्गः ॥ 15 ॥

48. (ப-ரை) சூத:- ஸாரதியான ஸுமந்தார், ஸ்வலங்கூதான- நன்றாய் அலங்கரிக்கப்பட்டவராயும், சாஸ்வரத- குதிரைகளுடனும், ரதங்களுடனும், கூடினவர்களாயும், சகுஜரான்- யானைகளோடுகூடினவர்களாயும், வலுபான்- அரசனுக்கு ரொம்பவும் பரியமாயும், ஶதஸ- நூற்றுக்கணக்காக, சஹிதான்- கூட்டங்கூடிக்கொண்டிருக்கிற,, அமாத்ய முக்யான்- பரதானமான மந்திரிகளை, வ்யபாஹ- தாண்டி, சமந்த:- நாலுபக்கங்களிலும், சமூஹ- நிரைந்திருக்கிற, அந்த:புர- அந்தப்புரத்தை, அவிவெச- பரவேசித்தார்.

49. (ப-ரை) சாரதி:- ஸாரதியான ஸுமந்தார், அடிகூடா-வலமேகசந்நி- பர்வத சிகரத்திற்கும், அசையாத மேகத்திற்கும் ஸமானமாயும், மஹாவிமான உத்தம வேஸ்ஸங்கு- மஹாவிமானங்களோடுகூடிய சிறந்த க்ருஹங்களின் கூட்டங்களை உடையதாயும், ப்ரஹ்ரத்- நிரைந்த ரதனங்களை உடையதாயும் இருக்கிற, த- அந்த ராமன் அரசன்மனையை, மகர:- மகரமானது, அர்ணவம் யதா- ஸமுத்தரத்தை பரவேசித்ததுபோல், அவர்யமாண:- ஓருவராலும் தடுக்கப்படாதவராய், ப்ரவீஷ- பரவேசித்தார்.

48. (பொ-ரை) ஸுமந்தார் அங்கு நன்றாய் அலங்காரம் செய்துகொண்டு குதிரைகளுடனும், தேர்களுடனும், யானைகளுடனும்கூடி நூற்றுக்கணக்காக கூட்டங்கூடியிருக்கிற அரசனுக்கு மிகவும் பரியமான மந்திரிகளையும் தாண்டிக்கொண்டு பலவிதமான செல்வம் பொருந்திய அந்தப்புரத்தில் நுழைந்தார்.

49. (பொ-ரை) ஸுமந்தார் பர்வத சிகரத்திற்கும், அசையாத மேகத்திற்கும் ஸமானமாயும், தேவர்கள் விமானங்களைக்காட்டிலும் உத்தமமான அநேகம் க்ருஹங்கள் உள்ளதாயும், அவ்வற்ற ரதனங்களையுமுடைய அந்த ஸ்ரீராமன் அரசன்மனையில், மகரமானது ஸமுத்தரத்தில் பரவேசிப்பதுபோல், கோபுர காவலாளிகளால் தடுக்கப்படாமல் பரவேசித்தார்.

षोडशः सर्गः ॥ 16 ॥

स तदन्तःपुरद्वारं समतीत्य जनाकुलम् ।

प्रविक्त्वा ततः कक्ष्यामाससाद पुराणवित् ॥ 1 ॥

प्रासकार्मुकविभ्रद्भिर्युवभिर्मृष्टकुण्डलैः ।

अप्रमादिभिरैकाग्रैः स्वनुरक्तैरधिष्ठिताम् ॥ 2 ॥

तत्र काषायिणो वृद्धान्वेवपाणीन्स्वलङ्कृतान् ।

ददर्श विष्ठितान्द्वारि स्रग्ध्वक्षान्सुसमाहितान् ॥ 3 ॥

1-2. (ப-ரை) புராணவத்- பழைய ஆசாரங்களை அறிந்தவராயிருக்கிற, ச:- அந்த ஸுமந்தரார், ஜனாசூலம்- ஜனங்களால் நிரைந்த, தத் அந்த:புரதூர்- அந்த அந்தப்புரத்தின் வாசலை, சமதீத்ய- தாண்டி, தத:- பிறகு, ப்ரவிக்தா- ஏகாந்தமாயிருக்கிற, ப்ராக்மர்சூகவி ப்ரத்தி:- ஈட்டிகளையும் வில்லுகளையும் கையில் தரித்துக்கொண்டு, மூக்ஷதல:- சுத்தமான குண்டலங்களை அணிந்துகொண்டும், அப்ரமாதிபி:- ஏமாறாதவர்களாயும், ஈகாப்ர:- அந்தப்புரகாவலிலே ஊக்கமுள்ளவர்களாயும், ச்வநுரக்த:- மிகவும் அரசனிடத்தில் ப்ரிதி யுள்ளவர்களுமான, யுவபி:- வாலிபர்களான, (அந்தப்புரத்துக் காவலானிகளால்) அபிஸ்திதாம்- அடையப்பட்ட, கக்ஷ்யா- கட்டை, அசாசா- அடைந்தார்.

3. (ப-ரை) தத்- அவ்விடத்தில், காபாயிண:- காஷாயவஸ்தர்க்கை தரித்துக் கொண்டும், வெவபாணீந்- பிரம்பைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டும், ச்வலங்கூதந்- நன்றாய் அலங்கரிக்கப்பட்டும், சூசமாதிதந்- ரொம்பவும் ஜாக்கரையுடன் கூடினவர்களாய், தூரி- வாசலில், விஸ்திதந்- உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிற, வூதந்- மிகவும், கிழவர்களான, ச்ரக் ஸ்ரக்ஷந்- அந்தப்புரஸ்தர்களைக்கார்க்கின்ற புருஷர்களை, ததர்ச- பார்த்தார்.

1-2. (பொ-ரை) மிகவும் வ்ருத்தராகையால் பழைய ஆசாரங்களை அறிந்த வரான அந்த ஸுமந்தரானவர், பட்டாபிஷேகத்தைப் பார்ப்பதற்காக, பட்டணத் திலிருந்தும், வெளிதேசத்திலிருந்தும் வந்து கார்த்துக்கொண்டிருக்கிற ஜனங்கள் நிரைந்த அந்த அந்தப்புரத்தின் கோபுரவாசலுத்தாண்டி, ஈட்டிகளையும், வில்லுகளையும் கையில் பிடித்து மிகவும் சுத்தமான குண்டலங்களை அணிந்து மிகவும் ஜாகரையாய் அந்தப்புரகாவலில் ஊக்கத்துடன் ஸ்ரீராமனிடத்தில் மிகவும் ப்ரிதி உள்ள வாலிபர்களான கோபுரவாசல் கார்ப்பவர்களால் அடையப்பட்ட, கட்டை அடைந்தார்.

3. அங்கு காஷாய வஸ்தரம் தரித்து, கையில் பிரம்பைப்பிடித்து, நன்றாய் அலங்காரம் செய்துகொண்டு ஸ்தர்களைக்கார்ப்பதற்காக மிகவும் ஜாக்கரையுடன் வாசலில் நின்றுகொண்டிருக்கிற கிழவர்களைப்பார்த்தார்.

ते समीक्ष्य समायान्तं रामप्रियचिकीर्षवः ।

सहसोत्पतिताः सर्वे स्वासनेभ्यः ससंभ्रमाः

॥ 4 ॥

नानुवाच विनीतात्मा सूतपुत्रः प्रदक्षिणः ।

क्षिप्रमाख्यात रामस्य सुमन्त्रो द्वारि तिष्ठति

॥ 5 ॥

ते राममुपसंगम्य भर्तुः प्रियचिकीर्षवः ।

सहभार्याय रामाय क्षिप्रमेवाचक्षिरे

॥ 6 ॥

4. (ப-ரை) ராமபிரியசிகிரீஷவ:- ஸ்ரீராமனுக்கு ப்ரியத்தைச் செய்யவிரும்புகிற, தே சவ்- அந்த வருத்தர்கள் எல்லோரும், சமாயான்த்- வந்துகொண்டிருக்கிற ஸுமந்த்ரரை, சமீக்ச்ய- பார்த்து, சசம்ப்ரா:- பரபரப்புள்ளவர்களாய், சுவாசனேப்ய:- தங்கள் தங்கள் ஆஸனங்களிலிருந்து, சஹச- வேகமாய், உத்பதித:- எழுந்தார்கள்.

5. (ப-ரை) வினிதாட்மா- வணக்கமுள்ள ஸ்வபாவமுள்ளவராய், ப்ரதக்ஷிண:- மிகவும் ஸமர்த்தருமான, சூதபுத்ர:- அந்த ஸுமந்த்ரர், தான்- அவர்களைப் (பார்த்து,) சும்ந்த:- ஸுமந்த்ரர், தூரி- வாசலில், திஸ்தி- இருக்கிறார் (என்று), ராமாய- ராமன் பொருட்டு, க்ஷிப்ர- சீக்ரமாக, அக்ஷயாத- சொல்லுங்கள் (என்று), உவாச- சொன்னார்.

6. (ப-ரை) தே- அவர்களும், ப்ர்து:- எஜமானனுக்கு, ப்ரியசிகிரீஷவ:- ப்ரியத்தைச் செய்யவேணுமென்று ஆசைப்பட்டுக்கொண்டு, ராம்- ராமனை, உபசங்கம்ய- ஸமீபித்து, சஹ் பார்யாய- பத்தியுடன் கூடியிருக்கிற, ராமாய- ஸ்ரீராமன் பொருட்டு, க்ஷிப்ரமேவ- சீக்ரமாகவே, அக்ஷி- சொன்னார்கள்.

4. (பொ-ரை) அவ்ரு வருகிற ஸுமந்த்ரரைப்பார்த்து ஸ்ரீராமனுக்கு ப்ரியத்தைச்செய்ய விரும்பிக்கொண்டிருக்கிற, அவர்களெல்லாரும் தங்கள் ஆஸனங்களிலிருந்து பரபரப்புடன் வேகமாய் எழுந்திருந்துவிட்டார்கள்.

5. (பொ-ரை) மிகவும் வணக்கமுள்ளவராய், ஸமர்த்தருமான ஸுமந்த்ரர், அந்தக்காவலாவிகளைப்பார்த்து “ஸுமந்த்ரர் வாசலில் நிற்கிறார்” என்று நான் வந்ததை, நீநாம் ராமனுக்குத் தெரிவியுங்கள் என்று சொன்னார்.

6. (பொ-ரை) அவர்களும், எஜமானனுக்குப்ரியத்தைச் செய்ய விரும்பிக்கொண்டு, ஸ்ரீராமனுடைய ஸமீபம் சென்று, பத்தியுடன் கூடி எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீராமனுக்கு ஸுமந்த்ரர் வந்திருப்பதைச் சொன்னார்கள்.

प्रतिवेदितमाज्ञाय. सूतमभ्यन्तरं पितुः ।

ततैवानाययामास. राघवप्रियकाम्यया ॥ 7 ॥

तं वैश्रवणसंकाशमुपविष्टं स्वल्ङ्कृतम् ।

ददर्श सूतः पर्यङ्के सौवर्णे सोतरच्छदे ॥ 8 ॥

वराहरुधिरामेण शुचिना च सुगन्धिना ।

अनुलिप्तं परार्ध्येन चन्दनेन परन्तपम् ॥ 9 ॥

स्थितया पार्श्वेत्थापि वालव्यजनहस्तया ।

उपेतं सीतया भूयश्चित्रया शशिनं यथा ॥ 10 ॥

7. (ப-ரை) (ஸ்ரீராமனும்), प्रतिवेदितं- காவலாளிகளால் தெரிவிக்கப்பட்ட, சூத்- ஸாரதியை, பிது:- பிதாவுக்கு, अभ्यन्तरं- மிகவும் அந்தரங்கராக, आज्ञाय- தெரிந்து கொண்டு, राघवप्रियकाम्यया- தசரதருக்குப் பிரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால், ततैव- அங்கேயே, आनाययामास- வரவழைத்தார்.

8-9-10. (ப-ரை) वैश्रवणसंकाश- குபேரனுக்கு ஸமானமாயும், स्वल्ङ्कृतम्- நன்றாய் அலங்காரம் செய்யப்பட்டும், सोतरच्छदे- மேல்விசுக்கக்கூடிய வஸ்தரங்கள்போடப்பட்ட, सौवर्णे- ஸ்வர்ணமயமான பரீட்சை- கட்டிலில், उपविष्ट- உட்கார்ந்துகொண்டும், वराहरुधिरामेण- பன்றியின் ரத்தம்போல் சிவந்தும், शुचिना- பரிசுத்தமாயும், सुगन्धिना- நல்ல மணமுள்ளதாயும், परार्ध्येन- மிகவும் சரேஷ்டமான, चन्दनेन- சந்தனத்தினால், अनुलिप्तं- அதுலேபம் செய்யப்பட்டும், परन्तपम्- சத்ருக்களை வெல்லக்கூடும் தன்மையுள்ளவராயும், पार्श्वे- அங்குப்புரத்தில், स्थितया- இருந்துகொண்டு, वालव्यजनहस्तया- (சாமரத்தை) திருவால் வட்டத்தைக்கையிற்கொண்டு பருமாருகிற, सीतया- ஸீதையுடன், उपेतं च अपि- கூடிக்கொண்டும், चित्रया- சித்திராநகத்திரத்துடன் (கூடிய), शशिनं यथा- சந்திரனைப் போல், भूय:- அதிகமாக, विराजमानं- விளங்கிக்கொண்டுமிருக்கிற, तं- அந்த ஸ்ரீராமனை, சூத்:- ஸாரதியானவர், दर्श- பார்த்தார்.

7. (பொ-ரை) श्रीरामनும், सूतமந்தரர் வந்திருப்பதை, तवाराபாலர்களால் தெரிந்து இவர் நம்முடைய பிதாவுக்கு மிகவும் அந்தரங்கமென்று எண்ணி, தசரதரின் பிரியத்திற்காக, தான் ஏகாந்தமாய் ஸீதையுடன் எழுந்தருளியிருக்கும் இடத்திற்கே வரும்படி சொன்னார்.

8-9-10. (பொரை) தன்னை அடைந்தவர்களுக்கு அளவற்ற ஸம்பத்தைக் கொடுக்கும் குபேரனைப்போல், தன் ஸமீபத்திலிருக்கின்ற ஜனங்களுக்கு தம்முடைய திவ்யமங்கள விக்காறு ஸௌந்தர்ய அருபவருடமான சிறந்த யிச்வராவத்தைக கொடுக்கின்றவரும் புஷ்பம்போல் மருதுவான தம்முடைய திருமேனிக்குத் தகுந்த தான மார்தவம் (மென்மை) உடைய பஞ்சமெத்தைபிட்ட ஸ்வர்ணமயமான கட்டி.

तं तपन्तमिवादित्यमुपपन्नं स्वतेजसा ।

ववन्दे वरवं बन्दी विनयज्ञो विनीतवत् ॥ 11 ॥

प्राञ्जलिस्तु सुखं पृष्ट्वा विहारशयनासने ।

राजपुत्रमुवाचेदं सुमन्त्रो राजसत्कृतः ॥ 12 ॥

11. (ப-ரை) தப்ந்- தபித்துக்கொண்டிருக்கிற, ஆத்ய இவ- ஸூர்யனைப் போல, சுவ்தேஜசா- தன்னுடையதான (ஸ்வாபாவிகமான) தேஜஸ்ஸோடு, உபபந்- கூடிக்கொண்டும், வவந்- வாங்களை கொடுக்கின்றவருமான, த்- அந்த ஸ்ரீராமனை வினயஜ்- வினயத்தை அறிந்தவரான, வந்- ஸூத்ரமான ஸுமந்த்ரரானவர், வினீதவத்- வணங்கிக்கொண்டு, வவந்- ஸேவித்தார் (நமஸ்கரித்தார்).

12. (ப-ரை) விஹாஸ்யநாஸந- நடக்கும் காலத்திலும், படுத்துக்கொள்ளும் காலத்திலும், உட்கார்ந்திருக்கும் காலத்திலும், ராஜஸ்தூத்- தசரதமஹாராஜனின் கௌரவப்படுத்தப்பட்ட, சுமந்- ஸுமந்த்ரரானவர், ப்ராஜ்- து- கைகூப்பினவராய்க் கொண்டு, சுக்- கேமத்தை, ப்ரஹ்- கேட்டுவிட்டு, ராஜபுத்- ராஜபுத்ரான ஸ்ரீராமனை (ப்பார்த்து), இஃ உவா- இதைச் சொன்னார்.

லில் மஹா மேருவின்மேல் நீருண்ட மேகம் இருந்ததுபோல் அழகாய் எழுந்தருளியும், குங்கும கௌரி முதலான ராகத்ரவ்யங்கள் சேர்த்து பன்றியின் ரத்தம் போல் மிகவும் சிவநது, வீதாதேவியின் திருக்கைத்தலத்தின் ஸம்பந்தத்தினால் மிகவும் சக்தமாயும், குளிர்ந்ததாயும் அக்யுத்தமான கந்தமுள்ளபடியால் மிகவும் சீரேஷ்டமான சந்தனப்பூச்சினால் அலங்கரிக்கப்பட்டும், அந்தஅலங்கார நிலைமையைப்பார்க் குங்குலத்தில் யேசத்ருக்கள் மண்ணுண்ணும்படியான வீரத்தன்மைபொருந்தியும், பக்கத்திலிருந்து சாமரத்தைக் கையில் பிடித்து பருமாருகின்ற வீதா தேவியுடன் கூடியிருந்து சித்ராநக்ஷத்திரத்துடன் கூடிய சந்திரன்போல் விசேஷமாய் விளங்குகின்ற ஸ்ரீராமனை ஸுமந்த்ரரானவர் பார்த்தார்.

11. (பொ-ரை) மிகவும் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற, ஸூர்யனைப்போல், ஸ்வாபாவிகமான தேஜஸ்ஸோடு கூடியும் ஆசிரிதர்களுக்கு தம்முடைய திவ்ய மங்கள விகாஹசோபையை அநுபவிக்கக் கொடுத்துக்கொண்டுமிருக்கிற அந்த ஸ்ரீராமனை, வணக்கம் தெரிந்தவரான. ஸூத்ரகுலத்தில் பிறந்த ஸுமந்த்ரர், மிகவும் வணக்கத்துடன் நமஸ்கரித்தார்.

12. (பொ-ரை) உலாவும் காலத்திலும், படுத்துக்கொள்ளும் காலத்திலும், தசரத மஹாராஜாவின் கௌரவப்படுத்தப்பட்ட அந்த ஸுமந்த்ரர், கைகூப்பிக் கொண்டு கேமத்தை விசாரித்துவிட்டு, ஸ்ரீராமனைப்பார்த்து இந்த வார்த்தைகளை சொன்னார்.

कौमल्या सुप्रजा राम पिता त्वां द्रष्टुमिच्छति ।

महिष्या सह कैकेय्या गम्यतां तत्र मा चिरम् ॥ 13 ॥

एवमुक्तस्तु संहृष्टो नरसिंहो महाद्युतिः ।

ततः संमानयामास सीतामिदमुवाच ह ॥ 14 ॥

देवि देवश्च देवी च समागम्य मदन्तरे ।

मन्त्रयेने ध्रुवं किञ्चिदभिषेचनसंहितम् ॥ 15 ॥

13. (ப-ரை) கௌஸல்யாதேவியின் நல்லபிள்ளையான, ராம-ஸ்ரீராமனே, மஹிஷா- ராஜமஹிஷியான, கைகேய்யா சஹ- கைகேயியுடன் கூட, பிதா- தந்தை யானவார், த்वा- உம்மை, द्रष्टु- பார்ப்பதற்கு, इच्छति- ஆசைப்படுகிறார், तत्र- அவ்விடத் திற்கு, गम्यतां- போகவேண்டும், मा चिरम्- ஸாவகாசப்படுத்தவேண்டாம்.

14. (ப-ரை) நரசிंह:- புருஷச் சேஷ்டனாயும், महाद्युति:- அதிக அழகுள்ளவரு மான ஸ்ரீராமன், एवं- இவ்விதமாக, उक्तस्तु- சொல்லப்பட்டவராய்க்கொண்டு, संहृष्ट:- ஸந்தோஷமுள்ளவராய், तत:- பிறகு (சூத்- ஸாரதியான ஸுமந்த்ரரை), सम्मानयामास- கௌரவப்படுத்தினார், सीतां- ஸீதையைப்பார்த்து, इदं- இந்த வார்த்தையை, उवाच- சொன்னார்.

15. (ப-ரை) हे देवि- ஹே ஸீதாதேவியே!, देवश्च- அரசனும், देवी च- ராஜம ஹிஷியான கைகேயியும், मदन्तरे- எனக்காக, समागम्य- ஒன்றுகூடி, अभिषेचनसंहितम्- பட் டாபிஷேக ஸம்பந்தமான, किञ्चित्- ஏதோ ஒரு விஷயத்தை, मन्त्रयेते- ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், ध्रुवं- இது நிச்சயம்

13. (பொ-ரை) கௌஸல்யாதேவியின் மனத்திற்கு இனிய புத்ரனான ஸ்ரீராமனே, ராஜமஹிஷியான கைகேயிதேவியுடன் பிதாவான தசரதர் உம்மைப் பார்க்கவிரும்புகிறார், அங்கு நீர் சீக்ரமாகப்போகவேண்டும்.

14. (பொ-ரை) புருஷோத்தமனாய் மிகவும் ஸுந்தரமுடந்தியான ஸ்ரீராமன் இவ்விதம் ஸுமந்த்ரருடைய வார்த்தையைக்கேட்டு, பரமஸந்தோஷத்துடன் ஸுமந்த்ரரை கௌரவித்தார். அதாவது:—(அப்படியே ஆகட்டுமென்று ஸு மந்த்ரருடைய வர்த்தையை அங்கீகரித்தார்). பிறகு ஸீதையைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தையையும் சொன்னார்

15 (பொ-ரை) தேவி! மஹாராஜனும், கைகேயி தேவியும், ஒன்றுகூடி எனக்கு நடக்கவேண்டிய பட்டாபிஷேக ஸம்பந்தமாக எதோவிஷயத்தை ஆலோ சித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், இது நிச்சயம்.

†ஸுமந்த்ரரை கௌரவப்படுத்துகிறதாவது:—மஹாராஜா உலாவும்பொழுதும், சயனித்துக்கொள்ளும்பொழுதும், தனியாக உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கும் பொழு தும், ஸுமந்த்ரரை எப்பொழுதும் ஸமீபத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கை.

லக்ஷயித்வா ஹிமபிராயம் பிஷகாமா சுதக்ஷிணா ।

சஞ்சோதயதி ராஜானம் மதர்த்தம் மதிரிக்ஷணே ॥ 16 ॥

சா ப்ரஹ்ம மஹாராஜம் ஹிதகாமானுவர்த்தினி ।

ஜனனி சார்த்தகாமா மெ கெக்யாதிபதே: சூதா ॥ 17 ॥

திஷ்யா ச்லபு மஹாராஜோ மஹிஷ்யா ப்ரியயா சஹ ।

சூமந்நம் ப்ராஹிணோஹிதமர்த்தகாமகரம் மம ॥ 18 ॥

16. (ப-ரை) ஹே மதிரிக்ஷணே- அழகான பார்வையுடையவளே!, ப்ரியகாமா- எனக்கு ப்ரியம் செய்வதில் ஆசையுள்ளவளும், சுதக்ஷிணா- மிகவும் ஸமந்தையுமான கைகேயி யானவள், அபிபிராய- அரசனுடைய அபிப்பிராயத்தை, லக்ஷயித்வா ஹி- அறிந்துகொண் டன்றோ, மதர்த்தம்- எனக்காக, ராஜானம்- அரசனை, சஞ்சோதயதி- தூண்டுகிறாள்.

17. (ப-ரை) (ஏனென்றால்) சா- அந்த, கெக்யாதிபதே: சூதா- கேசயமஹாராஜா வின் புத்திரியான கைகேயியானவள், ப்ரஹ்மா- என் விஷயத்தில் மிகவும் ஸந்தோஷமுள்ள வள், ஹிதகாமா- எனக்கு ஹிதத்தைச் செய்வதையே விரும்புகின்றவள், மஹாராஜ- ம ராஜாவையும், அனுவர்த்தினி- அநுஸரித்து நடக்கிறவள், அர்த்தகாமா- எனக்கு ஸம்பத்தைக் கோருகின்றவள், ஜனனி ச- எனக்குத்தாயுமானவள்.

18. (ப-ரை) மஹாராஜ- மஹாராஜாவானவர், ப்ரியயா- தனக்கு மிகவும் ப்ரிய மான, மஹிஷ்யா சஹ- ராஜமஹிஷியான கைகேயியுடன்கூட, மம- எனக்கு, அர்த்தகாமகர்- ஸம்பத்தையும், போகத்தையும் செய்துகொண்டிருக்கிற, சூமந்நம்- ஸுமந்தரரை, தூ- தூதுவராக, ப்ராஹிண- அனுப்பியிருக்கிறாரன்றோ, திஷ்யா- இது என்னுடைய பாக்யம்.

16. (பொ-ரை) அழகான கண்களையுடைய தேவியே! மிகவும் செட்டிக் காரியான கைகேயிதேவியானவள் எனக்கு எப்பொழுதும் ப்ரியத்தைச்செய்ய வேணுமென்று எண்ணங்கொண்டிருக்கிறபடியால், “பாதன் வருவதை எதிர்பாரா மல் ஸ்ரீராமனுக்கு இப்பொழுதே பட்டாபிஷேகம் பண்ணிவிடவேணும்” என்று கிழ வரான மஹாராஜருடைய அபிப்பிராயத்தையுமறிந்து எனக்காக அவரைத்தூண்டிக் கொண்டு வருகிறாள்.

17. (பொ-ரை) ஏனென்றால், அந்த கேசயமஹாராஜாவின் புத்திரியான கைகேயியானவள், என்னிடம் மிகவும் ஸந்தோஷமுள்ளவள், எனக்கு ஹிதத்தைச் செய்வவேணுமென்கிற எண்ணமுள்ளவள், அதற்காக மஹாராஜாவையும் அநு ஸரித்து என் காரியத்தை ஸாதித்துக்கொடுக்கவேணுமென்று எண்ணங்கொண்ட வளான எனக்குத்தாயாருமானவள்.

18. (பொ-ரை) மஹாராஜா, தனக்கு ப்ரியமுள்ள கைகேயிதேவியுடன் கூட, எனக்கு ஸ்பந்தத்தையும், ஸுகாந்தபவத்தையும், செய்கின்ற ஸுமந்தரரைத் தூதராக அனுப்பியிருக்கிறாரன்றோ, இதுவும் என்னுடைய பாக்யம்தான்.

यादृशी परिषत्तत्र तादृशो दूत आगतः ।
 ध्रुवमधैव मां राजा यौवराज्येऽभिषेक्ष्यति ॥ 19 ॥
 हन्त शीघ्रमितो गत्वा द्रक्ष्यामि च महीपतिम् ।
 सह त्वं परिवारेण सुखमास्व रमस्व च ॥ 20 ॥
 पतिसम्मानिता सीता भर्तारमसितेक्षणा ।
 आद्वारमनुवव्राज मङ्गलान्यभिदध्युषी ॥ 21 ॥
 राज्यं द्विजातिभिर्जुष्टं राजसूयाभिषेचनम् ।
 कर्तुमर्हति ते राजा वासवस्येव लोककृत् ॥ 22 ॥
 दीक्षितं व्रतसंपन्नं वराजिनधरं शुचिम् ।
 कुङ्कुमाशृङ्गापाणिं च पश्यन्ती त्वां भजाम्यहम् ॥ 23 ॥
 पूर्वा दिशं वज्रधरो दक्षिणां पातु ते यमः ।
 वरुणः पश्चिमामाशां धनेशस्तुतरां दिशम् ॥ 24 ॥

19. (ப-ரை) தவ- அவ்விடத்தில், பரிஸத்- ஸபையானது, யாட்ரூ- எப்படிப்பட்ட டிருக்கிறதோ, தூத்- தூதனும், தாட்ரூ- அப்படிப்பட்டவராகவே, அகத்- வந்திருக்கிறார், அயேவ- இப்பொழுதே, ராஜா- அரசன், யௌராக்யே- யௌவராஜ்யத்தில், மா- என்னை, யுவ- நிச்சயமாக, அபிஷேக்யதி- அபிஷேகம் செய்யப்போகிறார்.

20. (ப-ரை) ஹத்- ரொம்பவும் ஸந்தோஷம், (நான்), ஶீஶ்- சீக்ரமாக, இத்- இங்கிருந்துபோய், மஹீபதிம்- அரசனை, ட்ரக்ஷ்யாமி- பார்க்கப்போகிறேன், த்வ- நீ, பரிவாரேஶ- உன் பரிஜனத்துடன் கூட, சுக்-அஸ்வ- ஸுகமாக இரு, ரமஸ்வ- விளையாடிக்கொண்டுமிரு.

21-24 (ப-ரை) பதிஸமானிதா- இவ்விதம் பர்தாவினால் பெருமைப்படுத்தப்பட்ட, அஸிதேக்ஷணா- கருத்தகண்களையுடைய, சிதா- ஸீதையானவள், த்விஜாதிமி- ப்ராமமணர்களால், யுத்- ஸேவிக்கப்பட்ட, ராக்ய- ராஜ்யத்தைக்குறித்து, ராக்யூயாபிஷேகம்- ராஜ

19. (பொ-ரை) ஹே தேவி! அங்கே மஹாராஜருடன் கூடியிருக்கிற ஜனத்தையும், அதற்குத்தகுந்தாற்போல், இங்கு வந்திருக்கிற தூதனையும் நாம் கவனிக் துப்பார்க்கும்காலத்தில், இப்பொழுதே மஹாராஜா நமக்கு யௌவராஜ்யப்பட்டாபி ஷேகம் செய்விக்கப்போகிறார். இது நிச்சயமென்று எண்ணுகிறேன்.

20. (பொ-ரை) ஸந்தோஷம், நான் இங்கிருந்துபோய் சீக்ரமாக மஹாராஜ ரைப் பார்க்கவேண்டும். நீயும் உன் பரிவாரத்துடன் கூட ஸுகமாக விளையாடிக்கொ ண்டிரு.

21-24. (பொ-ரை) இவ்விதம் ஸீதாதேவியிடம் ப்ரீராமன் இனிமையான வாி க்கைகளைச் சொல்லிவிட்டு, தன் கழுத்தில் சாத்தியிருந்த திருமாலையையும், ஸீதை

अथ सीतामनुज्ञाप्य कृतकौतुकमङ्गलः ।

निश्चकाम सुमन्त्रेण सह रामो निवेशनात्

॥ 25 ॥

ஸுஹய யாகத்திற்குத்தகுந்ததான அபிஷேகத்தை, வாசவஸ்ய- இந்திரனுக்கு, லோககூத்
இவ- ப்ரம்மா (செய்வதுபோல்), தே- உமக்கு, ராஜா- அரசன், கரூ அஹி- செய்யத்தகுந்த
வர், டீசித்- யாகதிகையுடையவராய், வ்ரதஸம்ம- எல்லா நியமங்களும் பொருந்தியவ
ராய், வராஜினதர்- ச்ரேஷ்டமான க்ருஷ்ணஜினத்தை தரித்தவராய், ஐசிம்- பரிசுத்த
ராய், க்ருஷ்ணாபாணி- மான் கொம்பை கையிற் பிடித்தவருமான, த்வா- உம்மை, அஹ்-
நான், பரீயந்தி- சதி- பார்த்துக்கொண்டு, மஜாமி- ஸேவிககின்றேன், வஜ்ர- இந்திரனு
னவர், பூவீ- தி- கிழக்குதிக்கை, பாது- ரக்ஷிக்கட்டும், யம்- யமன், தே- உம்முடைய,
தக்ஷிண- தெற்குதிக்கை, (பாது- ரக்ஷிக்கட்டும்), வஜ்ர- வருணனுனவர், பத்வி- அர்சா-
மேற்குதிக்கை, (பாது- ரக்ஷிக்கட்டும்), த்வேஸ்து- குபேரனும், உதார- தி- வடக்குதிக்கை
(ரக்ஷிக்கட்டும்), இதி- என்று, மங்கலா- மங்களங்களை, அமித்யுபி- சதி- சொல்லிக்
கொண்டு, ஆதார- வாசல்வரையில், அநுவாஜ- பிந்தொடர்ந்துவந்தான்.

25. (ப-ரை) அ- பிறகு, க்ரூகூதகமங்கல்:- பட்டாபிஷேகத்திற்குவேண்டிய மங்
களங்களைச் செய்தவரான, ரா:- ஸ்ரீராமன், சிதா- ஸீதையை, அநுஜாப்ய- அநுமதிசெய்
வித்து, சுமந்திர- ஸுமந்திரருடன்கூட, நிஷேகா- அரண்மனையிலிருந்து, நிஷேகா-
வெளிப்புறப்பட்டார்.

க்குப் பரியத்தினால் கொடுத்து, பெருமைப்படுத்தப்பட்ட அந்த ஸீதாதேவியானவள்
ஹே ராமா! ராஜ்யத்தைக்குறித்து அநேகப்ராம்மணர்களால் ஸித்தப்படுத்தப்பட்ட
ராஜஸுஹய யாகத்திற்குத் தகுந்ததான அபிஷேகத்தை மஹாராஜா உமக்குப் ப்ரம்மா
இந்திரனுக்குச்செய்ததுபோல் செய்யவேண்டும். அபிஷேக திகையுடன் வரதங்
களையும் ஸமபூர்ணமாய் அதுஷ்டத்து ச்ரேஷ்டமான க்ருஷ்ணஜினத்தையும் தரித்து
மிகவும் பரிசுத்தராய், மான் கொம்பை கையிற் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிற உம்மை
நான் பார்த்துக்கொண்டே ஸேவித்து நிற்கிறேன். இந்திரனுனவர் உம்மை
கிழக்கு திக்கிலும், யமனுனவர் தெற்குதிக்கிலும், வருணனுனவர் மேற்குதிக்கிலும்,
குபேரன் வடக்கு திக்கிலும், உம்மை காப்பாற்ற வேண்டுமென்று மங்களங்களை
ப்ரார்த்தித்துக்கொண்டு அந்தப்புரவாசல்வரையில் ஸ்ரீராமனோடுகூடவந்தான்.

25. (பொ-ரை) பிறகு, ஸ்ரீராமன் பட்டாபிஷேகத்துக்குரிய மங்கள கார்
யங்களைச்செய்துகொண்டு, ஸீதைக்கு அநுமதி கொடுத்து ஸுமந்திரருடன்கூட
தம்முடைய அரண்மனையிலிருந்து புறப்பட்டார்.

पर्वतादिव निष्क्रम्य सिंहो गिरिगुहाशयः !

लक्ष्मणं द्वारि सोऽपश्यत्प्रह्वाञ्जलिपुटं स्थितम् ॥ 26 ॥

अथ मध्यमकक्ष्यायां समागम्य सुहृज्जनैः ।

स सर्वानर्थिनो दृष्ट्वा समेत्य प्रतिनन्द्य च ॥ 27 ॥

ततः पावकसंकाशमारोह रथोत्तमम् ।

वैयाघ्रं पुरुषव्याघ्रो राजतं राजनन्दनः ॥ 28 ॥

26. (ப-ரை) ச:- அந்த ஸ்ரீராமன், கிரிகுஹாஸய:- பர்வதத்தின் குஹையில் படுத்துக்கொண்டிருக்கிற, சிங்:- சிங்கமானது, பர்வதாட் இவ- பர்வதத்திலிருந்து புறப்பட்டதுபோல, நிஷ்க்ரம்ய- புறப்பட்டு, ப்ரஹ்வேஜ்ஜலிபுட்- வணங்கியும் கைகூப்பிக்கொண்டு, ட்வாரி- முன்வாசலில், சித்- நின்றுகொண்டிருக்கிற, லக்ஷ்மணன்- அபஸ்யத்- பார்த்தார்.

27-28. (ப-ரை) அ- பிறகு, பூஷ்யாஃ- புருஷோத்தமனான, ச:- அந்த, ராஜநந்த:- ராஜபுத்திரரும், மத்யமகக்ஷ்யாயா- நடுக்கட்டில், (இருக்கிற), சுஹ்ஜநை:- தோழர்களோடு, சமாஸ்ய- சேர்ந்து, அர்தி:- ஸ்ரீராமதரிசனத்தைப் பார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கிற, சர்வாந்- எல்லாஜனங்களையும், ட்ரஹ்- பார்த்து, சமேத்ய- அவர்கள் ஸமீபம் சென்று, ப்ரதிநந்ய- ஆனந்தப்படுத்தி, த:- பிறகு, பாவகஸ்காஸ- அக்கிக்கு ஸமானமாய், வையாஃ- புலித்தோல் விரித்திருக்கிற, ராஜத்- வெள்ளரிமயமான, ரதோத்ம- ரதோத்மமான தேரை, ஹ்ரோஃ- ஏறினர்.

26. (போ-ரை) மலையின் குஹையில் படுத்துக்கொண்டிருக்கும் ஸிம்மமானது, மலையிலிருந்து புறப்பட்டதுபோல் ஸ்ரீராமனும், தம்முடைய கிருமாளிகையிலிருந்து புறப்பட்டு, கைகூப்பி வணங்கிக்கொண்டு முன்கோபுர வாசலில் நின்று, கொண்டிருக்கிற லக்ஷ்மணன்பார்த்தார்.

27-28. (போ-ரை) பிறகு, புருஷோத்தமனான அந்த ராஜபுத்திரனும், நடுக்கட்டில் முன்னமே வந்திருக்கிற தன் தோழர்களோடுசேர்ந்து, பட்டாபிஷேகத்தைப் பார்க்கவேண்டி அவ்விடம் கூட்டங்கூடியிருக்கிற எல்லா ஜனங்களையும் கண்டு, அவர்கள் ஸமீபம்சென்று அவர்களை ஆனந்தப்படுத்தி பிறகு அக்கிபோல் ப்ரகாசித்துக்கொண்டும், புலித்தோலால் விரிக்கப்பட்டுமிருக்கிற, வெள்ளரிமயமான உத்தம ரதத்தின்மேல் ஏறினர்.

மேघநாதம்சம்பாஹ் மणिஹிமவிஹிதம் ।

முष्णन्தமिव चक्षूषि प्रभया सूर्यवर्चसम् ॥ 29 ॥

करेणुशिशुकल्पैश्च युक्तं परमवाजिभिः ।

हरियुक्तं सहस्राक्षो रथमिन्द्र इवाशुभम् ॥

प्रययौ तूर्णमास्थाय राघवो ज्वलितः श्रिया ॥ 30 ॥

म पर्जन्य इवाकाशे स्वनवानभिनादयन् ।

निकेताविर्ययौ श्रीमान्महेन्द्रादिव चन्द्रमाः ॥ 31 ॥

29-30. (11-ரை) ராவ:- ஸ்ரீராமன், மேகநாதற்கு ஸமானமான சப்தமுடையதாயும், அஸ்வாதி- விஸ்தாரமாயும், மணிஹிமவிஹிதம்- நவரத்தனங்களாலும், ஸ்வண்ணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டும், சூர்யவர்க்சம்- ஸூர்யனுடைய காந்திபோன்ற காந்தியுடையதாயும், (அதாவது- ஆகைனலேயே), ப்ரமயா- காந்தியினால், சக்ஷுஷி- கண்களை, முஷ்ணந்தம் இவ- திருநிவந்து போன்றதாயும், கரேணுசிகுல்பை:- யானைக்குட்டிக்கு ஸமானங்களான, பரமவாஜிभि:- சரேஷ்டமான குதிரைகளோடு, யுக்தம்- கூடிக்கொண்டும், அசுபம்- வேகமாகப் போகக்கூடிய. ரத- தேரை, ஹரியுக்த- குதிரை கட்டிய, (ரத- தேரை), மஹாஷ இவ- இந்திரன் (ஏறியது) போல், அஸ்தாய- ஏறிக்கொண்டு, ஸ்ரியா- காந்தியால், ஜ்வலித:- பரகாசிக்கொண்டும், துரி- சீகரமாக, ப்ரயயௌ- புறப்பட்டார்.

31. (11-ரை) ஸ்ரீமாத்- அழகுள்ளவான, ச:- அந்தராகவன், அகாஸி- ஆகாயத்தில், ஸ்வனவான்- சப்தமுடையவான, பர்जन्य- இவ- மேகம்போல், அமினாடியன்- (திக்குகளை) எரித்தமுள்ளதாகக் கருதுகின்றவனாகி, மஹேந்த்ராத்- உதயகிரியிலிருந்து, சந்த்ரமாத்- இவ- சந்திரன் போல், நிகேதாத்- திருமாளிகையிலிருந்து, நிர்யயௌ- வெளிக்கிளம்பினார்.

29-30. (10-ரை) ஸ்ரீராகவனும், மேகம்சப்திப்பதுபோல், சப்தமுடையதாயும், மிகவிஸ்தாரமுடையதாயும், நவரத்தனங்களாலும் ஸ்வண்ணங்களாலும் அலங்கரித்து ஸூர்யனுடைய ப்ரகாசத்துக்கொண்டிருப்பதால், பார்வகற்றவர்களுடைய கண்களைப் பறிப்பதுபோலும், யானைக்குட்டிக்கு, ஸமானங்களான, சரேஷ்டமான குதிரைகளோடு, மிக வேகத்துடன் போகக்கூடிய தேரின் மீது குதிரைமுட்டிய மதத்தில் இந்திரன் ஏறியதுபோல் ஏறிக்கொண்டு, காந்தியினால் பரகாசத்துடைய சீகரமாக புறப்பட்டார்.

31. (10-ரை) ஸ்ரீமாதனும் ஸ்ரீராகவன் ஆகாயத்தில் முழங்கிக்கொண்டிருக்கிற மேகம் போல், தேவன் சபதத்தினால், திக்குகளில் சபதத்தை உண்டாக்கக் கொண்டு, உதயகிரியிலிருந்து சந்திரன் புறப்படுவதுபோல் தம் திருமாளிகையிலிருந்து வெளிப்பெற்றார்.

छत्रचामरपाणिस्तु लक्ष्मणो राघवानुजः ।

जुगोप भ्रातरं भ्राता रथमास्थाय पृष्ठतः ॥ 32 ॥

ततो हलह्लाशब्दस्तुमुलः समजायत ।

तस्य निष्क्रममाणस्य जनौघस्य समन्ततः ॥ 33 ॥

ततो ह्यवरा मुख्या नागाश्च गिरिसन्निभाः ।

अनुजमुस्तदा रामं शतशोऽथ सहस्रशः ॥ 34 ॥

32. (ப-ரை). ராঘவானுஜ:- ராகவனுக்கு இளையவனை, ப்ராதா- ப்ராதாவான, லக்ஷ்மண:- லக்ஷ்மணனும், छत्रचामरपाणि: து- குடையையும், சாமரத்தையும் கையிற் தரித்துக்கொண்டு, पृष्ठत:- பின்புறத்தில், रथं आस्थाय- தேரின்மீது ஏறிக்கொண்டு, भ्रातरं-ப்ராதாவான ஸ்ரீராமனை, जुगोप- ரகித்து வந்தார்.

33. (ப-ரை) तत:- பிறகு, तस्य- அந்த ஸ்ரீராமன், निष्क्रममाणस्य- புறப்படும் காலத்தில், समन्तत:- நாலுபுறத்திலும், जनौघस्य- ஜனக்கூட்டத்தினுடைய, तुमुल:- பரவின, हलह्लाशब्द:- கலகல சப்தமானது, समजायत- உண்டாயிற்று.

34. (ப-ரை) तत:- பிறகு, तदा- அப்பொழுது, मुख्या:- ப்ரதானங்களான, ह्यवरा:- ச்ரேஷ்டமான குதிரைகளும், गिरिसन्निभा:- பர்வதங்களுக்கு ஸமானங்களான, नागा: च- யானைகளும், शतश:- நூற்றுக்கணக்குகளாகவும், अथ- பின்னும், सहस्रश:- ஆயிரக்கணக்காகவும், राम- ஸ்ரீராமனை, अनुजमु:- பின்னொடர்ந்து சென்றன.

32. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமனுடைய, இளைய ப்ராதாவான லக்ஷ்மணனும், சத்ர சாமரங்களைக் கையிற் பிடித்துக்கொண்டு பின்புறமாய் தேரில் உட்கார்ந்துகொண்டு ப்ராதாவான ஸ்ரீராமனை, காத்துக்கொண்டு வந்தார்.

33. (பொ-ரை) பிறகு, ஸ்ரீராமன் திருமாளிகையைவிட்டுப் புறப்படும் காலத்தில், வெளியில் எங்கும் பிறைந்திருக்கிற ஜனக்கூட்டத்தில் நான்கு புறமும் பரவின கலகல சப்தமானது உண்டாயிற்று.

34. (பொ-ரை) பிறகு, ஸ்ரீராமன் திருவிதிலில் எழுந்தருளும்காலத்தில் முக்யமான குதிரைகளும், பர்வதங்களுக்கு ஸமானங்களான யானைகளும், நூற்றுக்கணக்காகவும், ஆயிரக்கணக்காகவும் அவரைப்பின்னொடர்ந்துசென்றன.

रामं सर्वानवघाङ्ग्यो रामपिप्रीषया ततः ।

वचोभिर्गम्यैर्हर्म्यस्थाः क्षितिस्थाश्च ववन्दिरे ॥ 38 ॥

नूनं नन्दति ते माता कौसल्या मातृनन्दन ।

पश्यन्ती सिद्धयात्वं त्वां पित्र्यं राज्यमवस्थितं ॥ 39 ॥

सर्वसीमन्तिनीभ्यश्च சீதாं சீமந்திநீ வராம் ।

அமந்யந்த ஹி தா நார்யோ ராமஸ்ய ஹ்ருயபிரியாம் ॥ 40 ॥

38-39. (ப-ரை) தத:- பிறகு, சர்வானவகாங்க்ய:- தோஷமில்லாத எல்லா அவயவங்களுமுடைய அந்த ஸ்திரீகள், ஹ்ம்யஸ்தா:- சிலர் உப்பரிசையிலிருந்தும், க்ஷிதிஸ்தா:- வ-சிலர் பூமியிலிருந்துகொண்டும், ராமபிபிரிஷயா- ராமனை ஸந்தோஷிப்பிக்க ஆசையினால், “ஹி மாதூநந்தன-மாதாவுக்கு ஸந்தோஷத்தை செய்துகொண்டிருக்கும் ஸ்ரீராமா! தெ மாதா-உம்முடைய தாயாரான, கௌஸல்யா- கௌஸல்யாதேவியானவள், சித்தயாந- ஸபலமான ப்ரயாணத்தை உடையவராய், பித்ரய ராஜ்ய- பிதாவினுடைய ராஜ்யத்தை, அவஸ்தித-அடைந்துமிருக்கிற, த்வா- உம்மை, பஸ்யந்தி சதா- பார்த்துக்கொண்டு, நந்ததி- ஆனந்தத்தை அடையப்போகிறாள், நூந- நிச்சயம்,” (ஐதி- என்று), அப்யாமி:- சிறந்ததுகளான வாரிமி:- சொற்களால், ராம்- ஸ்ரீராமனை, வவந்திரே- ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள்.

40. (ப-ரை) ஹி- ஏனென்றால், தா: நார்ய:- அந்த ஸ்திரீகள், ராமஸ்ய- ராமனுக்கு ஹ்ருயபிரியாம்- மனதிற்குப்பரியமான, சிதா சீமந்திநி- அந்த உத்தமஸ்திரீயான ஸீதையை, சர்வ சீமந்திநிப்ய:- வ- எல்லா ஸ்திரீகளைக்காட்டிலும், வரா- சிறந்தவளாக, அமந்யந்த- எண்ணினார்கள்.

38-39. (பொ-ரை) பிறகு, அழகான ஸர்வாவயவங்களையுடைய, நகரத்து ஸ்திரீகள், உப்பரிசையின் ஃபரில் சிலரும், கீழேசிலரும், இருந்துகொண்டு, ஸ்ரீராமனுக்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணவேணுமென்கிற எண்ணத்துடன் ஸ்ரீராமனைப்பார்த்து, “மாதாவுக்கு ஆனந்தத்தைச் செய்துகொண்டிருக்கும் ஸ்ரீராமா! இப்பொழுது செய்கிற இந்த ப்ரயாணம் ஸபலமாய் பிதாவினுடைய ராஜ்யத்தை முடிசூடிக்கொண்டிருக்கிற உம்மைப் பார்த்து, உம்முடைய மாதாவான கௌஸல்யாதேவியானவள், இன்னும் பேராந்தம் அடையப் போகிறாள். இது நிச்சயம்,” என்று அழகான வாக்குகளால் ஸ்தோத்திரம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள்.

40. (பொ-ரை) ஏனென்றால் அந்த ஸ்திரீகள் ஸ்ரீராமன் மனதிற்குப்ரியமான அந்த ஸீதையை உலகத்திலிருக்கிற ஸ்திரீகளைக்காட்டிலும் மிகவும் மேலானவென்று எண்ணினார்கள்.

तया सुचरितं देव्या पुरा नूनं महत्तपः ।

रोहिणीव शशाङ्केन रामसंयोगमाप या ॥ 41 ॥

इति प्रासादशृङ्गेषु प्रमदाभिर्नरोत्तमः ।

शुश्राव राजमार्गस्थः प्रिया वाच उदाहृताः ॥ 42 ॥

स राघवस्तत्र कथाप्रपञ्चाञ्छुश्राव लोकस्य समागतस्य ।

आत्माधिकारा विविधाश्च वाचः प्रहृष्टरूपस्य पुरोजनस्य ॥ 43 ॥

एष श्रियं गच्छति राघवोऽयं राजप्रसादाद्विपुलाङ्गमिष्यन् ।

एते वयं सर्वसमृद्धकामा येषामयं नो भविता प्रशास्ता ॥ 44 ॥

लामो जनस्यास्य यदेष सर्वं प्रपत्यते राष्ट्रमिदं चिराय ।

न ह्यप्रियं किञ्चन जातु कश्चित्प्रयेन दुःखं मनुजाधिपेऽस्मिन् ॥ 45 ॥

41-42. (ப-ரை) யா- யாதொரு ஸீதாதேவியானவள், ரோहिணி- ரோஹிணி யானவள், சசாங்கேன இவ- சந்திரனோடு (சேர்ந்தது) போல், ராமசंयोग- ராமனோடு சேர் தலை, आप- அடைந்திருக்கிறாளோ, तथा देव्या- அந்த ஸீதாதேவியினால், पुरा- முன்னொரு காலத்தில், महन् तपः- பெரிய தபஸ்ஸானது, सुचरितं- நன்றாகச்செய்யப்பட்டது, नून- நிச்சயம், इति- என்று, प्रासादशृङ्गेषु- உப்பரிக்கைகளின் சிகரங்களில், प्रमदाभिः- ஸ்த்ரீகளால், उदाहृताः- சொல்லப்பட்ட, प्रियाः वाचः- இனிய வார்த்தைகளை, नरोत्तमः- 'ராமன், राजमार्गस्थः- ராஜவீதியில் சென்று கொண்டே, शुश्राव- கேட்டார்.

43-44-45. (ப-ரை) एष राघवः- இந்த ராகவன், अय- இப்பொழுது, राजप्रसादात्- மஹாராஜாவின் அநுக்ரஹத்தினால், विपुलं श्रियं- விஸ்தரமான ஐசுவர்யத்தை, गमिष्यन्- அடைவதற்காக, गच्छति- போகின்றார், येषां नः- யாதொரு நமக்கு, अय- இந்த ஸ்ரீராமன், प्रशास्ता- ராஜாவாக, भविता- ஆகப்போகிறாரோ, एते वयं- இந்த நாம், सर्वसमृद्धकामाः- ஸம்பூர்ணமான எல்லா மனோதங்களுமும் உடையவர்களாக ஆனோம்,

41-42 (பொ-ரை) “சந்திரனோடு ரோஹிணீதேவி சேர்ந்ததுபோல், இந்த ஸ்ரீராமனோடு ஸீதாதேவி சேர்ந்திருப்பதால், இவள் ஜென்மந்திரத்தில் மிகப்பெரிய தபஸ் செய்தே இருக்கவேண்டும்.” என்று இவ்வாறு உப்பரிக்கைகளின் நுனிகளில் இருந்து ஸ்த்ரீகள் சொல்லுகின்ற இனியப் பேச்சுகளை புருஷோத்தமனான ஸ்ரீராமன் ராஜவீதியில் சென்று கொண்டே காதில் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்.

43-44-45. (பொ-ரை) இந்த ஸ்ரீராமன் மஹாராஜாவின் அநுக்ரஹத்தினால், அளவற்ற ராஜ்யஸம்பத்தை அடைவதற்காக மஹாராஜாவினிடம் செல்லுகி

म घोषवद्भिश्च हयैर्मतंगजैः पुरःसरैः स्वस्तिकसूतमागधैः ।

महीयमानः प्रवरैश्च वादकैरभिष्टुतो वैश्रवणो यथा ययौ ॥ 46 ॥

எஃ:- இந்த ஸ்ரீராமன், சர்வீ இத் ராஜ்- இந்த ராஜ்யம் முழுவதையும், சிராய- வெகுநாள் வரையில், ப்ரபத்யதே இதி யத்- அடையப்போகிறார் என்பது யாதொன்றுண்டோ, எஃ:- இது, அஸ்ய ஜனஸ்ய- இந்த ஜனத்திற்கு, லாம:- பெரிய லாபம், அஸ்திந- இவர், மனுவாபிபே சதி- அரசனாக இருக்கும் காலத்தில், கதிந- ஒருவனும், ஜாது- ஒருக்காலும், கிவந அபிரிய- ப்ரியமில்லாதது ஒன்றையும், ந பரயேத் ஹி- பார்க்கவேமாட்டான், து:ஸ- அநிஷ்ட தத்தையும், ந பரயேத்- பார்க்கமாட்டான், இதி- என்று, சமாஸதஸ்ய- அங்கு வந்திருக்கிற, லோகஸ்ய- (வெளிதேசத்து) ஜனத்தினுடையவும், ப்ரஹ்மஸ்ய- மிகவும் ஸந்தோஷமுள்ள பூ:- ஜனஸ்ய- பட்டணத்து ஜனத்தினுடையவும், கயாப்ரபவான்- லௌகிகமான விஸ்தாரமான கதைகளையும், ஆத்மாபிகார:- தன்னைக்குறித்ததுகளான, விவியா: ச- பலவிதங்களான, வாக:- வார்த்தைகளையும், தந- அங்கு ஶ்ராவ- காதல் கேட்டுக்கொண்டே சென்றார்.

46. (ப-ரை) ச:- அந்த ஸ்ரீராமன், ஶோஷ:- கோஷமுள்ளதுகளான, ஹயை:- குதிரைகளாலும், மதங்கை:- யானைகளாலும், பூ:- முன்னே செல்லுகின்ற, ஸ்வஸ்திகசூதமாபை:- கட்டியம் சொல்லுகிறவர்களாலும், ஸ்தோத்ரம் செய்கிறவர்களாலும், எழுப்புகின்றவர்களாலும், மஹீயமான:- கௌரவப்படுத்தப்பட்டவராயும், ப்ரவர:- மிகவும் சிறந்தவர்களான, வாதகை:- பாடகர்களாலும், அபிஷ்டு:- ஸ்தோத்ரம் செய்யப்பட்டு, வைஷ்ணவோ யதா- குபேரன்போல், யயை:- சென்றார்.

றார். இவர் நமக்கு அரசனாக வந்துவிடப்போகிறார். நாமெல்லாம் இனி ஸர்வமீனாதங்களும் நிறைவேறி ஒரு குறையுமில்லாமல் இருக்கப்போகிறோம். இவர் ராஜ்யம் முழுவதையும் நெடுநாள் ஆண்டுகொண்டு இருப்பது நமக்கு பெரிய லாபமன்றோ. இவர் அரசனாயிருக்கும் காலத்தில் ஒருவனும் ஒரு காலத்திலும் தனக்கு கொஞ்சமேனும் அப்ரியத்தை பார்க்கவே மாட்டான். துக்கத்தையும் பார்க்கவே மாட்டான், என்று அங்குவந்திருக்கிற வெளிதேசத்து ஜனங்களுடைய லௌகிகமான விஸ்தாரமான கதைகளையும் மிகவும் ஸந்தோஷமுள்ள பட்டணத்து ஜனங்கள் தம்மைப்பற்றி பலவிதமாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கிற பேச்சுகளையும், காதல் கேட்டுக்கொண்டே அந்த ராஜவீதியில் சென்றார்.

46. (பொ-ரை) அந்த ராமன் பெருங்கோஷமுள்ளதுகளான, குதிரைகளோடும், யானைகளோடும், முன்னே செல்கின்ற கட்டியம் கூறுகின்றவர்களாலும், ஸ்தோத்ரம் செய்கின்றவர்களாலும், எழுப்புகின்றவர்களாலும், புகழப்பட்டும், மிகவும் சிறந்தவர்களான பாடகர்களால் ஸ்தோத்ரம் பண்ணப்பட்டும் குபேரன்போல் சென்றார்.

கேருமாதீரதாஸ்சங்குலம் மஹாஜனௌபதிபூர்ணவத்வம் ।

ப்ரமூதரன் பஹுப்யஸ்சயம் ததர்ஷ ராமோ ஸ்சிரம் மஹபத்யம்

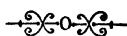
॥ 47 ॥

இத்யாபிம் ஸ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே அயோய்யாகாண்டே

ஷோடச: சரீ: ॥ 16 ॥

47. (ப-ரை) ராம:- ராமன், கேருமாதீரதாஸ்சங்குலம்- பெண்யானை, ஆண்யானை, தேரு, குதிரை, இவைகளால் நிறைந்தும், மஹாஜனௌபதிபூர்ணவத்வம்- பெரிய ஜனக்கூட்டங்களால் நிறைந்த ப்ரதேசங்களுடையதாயும், ப்ரமூதரன்- ஏறாளமான மத்தனங்களை உடையதாயும், பஹுப்யஸ்சயம்- அநேக பலசரக்குகளின் கூட்டங்களுடையதாயும், ஸ்சிரம்- மிகவும் அழகாயும் இருக்கிற, மஹபத்யம்- ராஜயீதியை, ததர்ஷ- பார்த்தார்.

47 (பொ-ரை) பெண் யானைகளும், ஆண் யானைகளும், தேருகளும், குதிரைகளும், நெருங்கி ஜனக்கூட்டங்கள் எங்கும் நிறைந்து அளவற்ற மத்தனங்களைப் பலவிதங்களான பலசரக்குகளும் நிறைந்து அழகான ராஜமாரக்கத்தை பார்த்துக் கொண்டே செல்லுகிறார்.

மமதத: சரீ: ॥ 17 ॥

ச ரமோ ரதமாஸ்தாய சப்ரஹ்ஸுஹ்ஜன: ।

பநாகாப்வஜம்பன் மஹாஹீரபூபிதம் ॥

அபத்யந்நரம் ஸ்ரீமானநாஜனசமாகுலம்

॥ 1 ॥

1. (ப-ரை) ஸ்ரீமான்- அழகுள்ளவரான, ச: ராம:- அந்த ஸ்ரீராமன், சப்ரஹ்ஸுஹ்ஜன: சந- ஸந்தேகாஷ்டப்பட்ட ஸ்நேஹித ஜனங்களுடையவராய்க்கொண்டும், ரதம்- தேயை, ஆஸ்தாய- ஏறி, பநாகாப்வஜம்பன்- டக்கயங்களுடும், கொடிகளோடும், கூடினதாயும், மஹாஹீரபூபிதம்- ச்நேஷ்டமான அகில் புகையால் தூபிக்கப்பட்டும், நானாஜனசமாகுலம்- பலவித ஜனங்களால் நிறைந்துமிருக்கிற, -ந்நரம்- பட்டணத்தை, அபத்யந்- பார்த்தார்.

1. (பொ-ரை) ஸ்ரீமானான அந்த ஸ்ரீராமன் ஸ்நேஹிதர்கள் ஸந்தேகாஷ்டத்தை அடையுமபடி தேரிலை ந்கொண்டு, கொடிகளாலும், டக்கயங்களாலும் நிறைந்து ச்நேஷ்டமான அகில் கட்டை புகை கமழ்ந்து பலவித ஜனங்களால் நிறைந்துமிருக்கிற அந்நகரத்தைப்பார்த்தார்.

स गृहेरभ्रसंकाशैः पाण्डुरैरुपशोभितम् ।
 राजमार्गं ययौ रामो मध्येनागरुधूपितम् ॥ 2 ॥
 चन्दनानां च मुख्यानामगरुणां च संचयैः ।
 उत्तमानां च गन्धानां क्षौमकौशाम्बरस्य च ॥ 3 ॥
 अविद्धामिदं मुक्ताभिरुत्तमैः स्फाटिकैरपि ।
 शोभमानमसम्बाधैस्तं राजपथमुत्तमम् ॥ 4 ॥
 संवृतं विविधैः पण्यैर्भक्ष्यैरुच्चावचैरपि ।
 ददर्श तं राजपथं दिवि देवपथं यथा ॥ 5 ॥
 दध्यक्षतहविलज्जैर्धूपैरगरुचन्दनैः ।
 नानामाल्योपगन्धैश्च सदाभ्यर्चितचत्वरम् ॥ 6 ॥
 आशीर्वादान्वहूःशृण्वन्सुहृद्भिः समुदीरितान् ।
 यथार्हं चापि सम्पूज्य सवानेव नरान्ययौ ॥ 7 ॥

2. (ப-ரை) ச: ராம:- அந்த ராமன், அப்ரசங்காசை:- மேகத்திற்கு ஸமானங்களா யும், பாண்டு:- வெளுப்பாயுமிருக்கிற, குறை:- வீடுகளால், உபசோபிதம்- விளங்கிக்கொண்டும், அரூபிதம்- அகில்கட்டைகளால் தூபம் போடப்பட்டுமிருக்கிற, ராமார்ஜ- ராஜமார்ஜ கத்தை, மध्ये- நடுவில், யயௌ- போனார்.

3-4-5-6-7. (ப-ரை) முఖ்யாநா- ச்ரேஷ்டங்களான, சந்தனநாநா வ- சந்தனங்க ளுடையவும், அரூநா வ- அகில கட்டைகளுடையவும், உத்தமானா- மிகவும் ச்ரேஷ்டங் களான, கந்நாநா வ- புதுகு ஜவ்வாது முதலான வாஸனை த்ரவ்யங்களுடையவும், க்ஷௌமகௌ அம்பரஸ்ய வ- நார்ப்பட்டுகளுடையவும், பூச்சிப்பட்டுகளுடையவும், சங்கயை:- கூட் டங்களாலும், அவித்தாமி:- தொலை இடப்படாமலிருக்கிற, முக்தாமிஷ- முத்துக்களாலும், உத்தமைய:- உயர்ந்த, ஸ்பாடிகை: அபி- ஸ்படிக கல்லுகளாலும், சோமான- விளங்கிக்கொண்டும், அஸங்கயை:- ஒன்றோடொன்று சேராமல் வைக்கப்பட்ட, விவிதைய:- பலவிதங்களான,

2. (பொ-ரை) அந்த ஸ்ரீராமன், மேகங்களுக்கு ஸமானமாய் வெளுத்து மிருக்கிற மாளிகைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு அகில கட்டை தூபம் கமழ்ந்து கொ ண்டுமிருக்கிற, ராஜ விதியின் நடுவே சென்றார்.

3-4-5-6-7. (பொ-ரை) ச்ரேஷ்டமான, சந்தனங்கள், அகில சந்தனங்கள், உத்தமமான புதுகு ஜவ்வாதுமுதலிய வாஸனை த்ரவ்யங்கள், க்ஷுமா என்கிற செடியின் நாரினால் செய்யப்பட்ட நார்ப்பட்டுகள், பட்டுப்பூச்சிப்பட்டுகள், தொலை யிடாமல் புதியதான முத்துகள், மிகவும் சிறந்த ஸ்படிகங்கள், இவைகளின் ஸமுதூ ளங்களால் விளங்கிக்கொண்டும், ஒன்றோடொன்று கலக்காமல் தனித்தனியாகவைத்

பிதாமஹேராக்ரீதம் ததேவ ப்ரபிதாமஹே: ।

அத்யோபாடாய தம் மாரீமபிஷித்கோஸுபாலய ॥ 8 ॥

யதாஸ்ம லாலிதா: பித்ர யதா பூர்வ: பிதாமஹே: ।

தத: சுக்லநர் ராமே வந்மயாம: சதி ராஜநி ॥ 9 ॥

அலமய ஹி புக்தெந் பரமார்தேரல் ச ந: ।

யதா ப்ஷ்யாம நிர்யாந்நம் ராம் ராஜ்யே ப்ரதிஸ்திதம் ॥ 10 ॥

ததோ ஹி ந: ப்ரியதர் நான்யதிக்சித்வபிஷ்யதி ।

யதாபிஷேகோ ராமய ராஜ்யேநாமிததேஜம: ॥ 11 ॥

எநாஸ்சான்யாஸ்ச சுஹ்ரதாமுதாஸீந: கதா: குபா: ।

ஆத்மஸம்பூஜநீ: ஸ்ருஷ்வந்யயோ ராமோ மஹாபதம் ॥ 12 ॥

புறைய:- பலசரக்குகளாலும், உதாவு:- நானுவிதங்களான, புகு:- பக்ஷணங்களாலும், சந்த- பாவி இருக்கிற, உதம்- மிகவும் சீரேஷ்டமான, த் ராஜபத- அந்த ராஜாவிதியை, தத- பார்க்கார், தத்யதததததததததத- தயிர், அக்ஷதை, ஹவிஸ், பொரி இவைகளாலும், துப:- தூபங்களாலும், அரவநத:- அகில்கட்டை சந்தனங்களாலும், நானாமாலியோபநய:- ச- நானுவிதமான மாலிகளைக் கொடுக்கும் வாலஸனைத் தரவயங்களாலும், சதா- எப்பொழுதும், அப்யசிதததததத- பூஜிக்கப்பட்ட ப்ரதேசங்களையுடையதாயும், திவி- ஆகாசத்தில், தவபத யதா- தேவமார்க்கமப்பால், (இருக்கிற), த் ராஜபத- அந்த ராஜமார்க்கத்தை, சுஹ்ர:- ஸ்நேஹிதர்களால், சமுதிரதா- சொல்லப்பட்ட, வஹ் அஸிவாந- எல்லா ஆசீர் வாசங்களால், ஸ்ருஷ்- சந- கேட்டுக்கொண்டும், சவாந் நரான்- எல்லா மனிதர்களையும், யதாஹ் ச- அவரவர்களுக்குத் தக்கபடி, சப்ய அபி- வெகுமதித்துக்கொண்டும், யயோ- சென்றார்.

8-9-10-11-12. (ப-ரை) ஹே ராம- ராமனே! பிதாமஹே:- உம்முடைய பிதாமஹே

திருக்கிற பலசரக்குகளாலும், நானுவிதங்களான பக்ஷணங்களாலும் நிறைந்து, உத்தமமான அந்த ராஜமார்க்கத்தைக் கண்டார். தயிர், அக்ஷதை, ஹவிஸ், பொரி, தூபம், அகில்கட்டை, சந்தனம், நானுவிதமான மாலிகள், சிறந்த வாலஸனைத் தரவயங்கள், இவைகளால் எப்பொழுதும் பூஜிக்கப்பட்டும், தேவலோகத்தில் தேவர்கள் ஸஞ்ஜீவிக்கிற மார்க்கமப்பால் அழகான ராஜாவிதியில் தம்முடைய ஸ்நேஹிதர் அங்கங்கு செய்துகொண்டிருக்கிற பலவிதமான ஆசீர்வாதங்களையும் காதல் கீட்டுக் கொண்டு பட்டாபிஷேகத்திற்காக அங்கங்கு விதிகளில் கூடியிருக்கிற ஜனங்களைக் கடைக்கண்ணாலும் புருவம் அசைத்தலாலும், நம்ஸ்காரத்தினாலும் அவரவர்களுக்குத் தக்கபடி மரியாதை செய்துகொண்டு சென்றார்.

8-9-10-11-12. (பொ-ரை) ஹே ராமா! நீர் பட்டாபிஷேகம் செய்துகொ

களாலும், தயேவ- அப்படியே, ப்ரிதாமஹே:- அதற்கு முந்தின பாட்டன்மார்களாலும், அசிரித்- நடத்தப்பட்ட, த் மாரீ- அந்த மரியாதையை, த்- நீர், அபிஷித்- சந்- பட்டா பிஷேகம் செய்யப்பட்டவராய், அநுபாலய- பரிபாலனம் செய்யும், ராமே- ராமன், ராஜநி சதி- ராஜாவாக ஆகும் காலத்தில், யதா- எப்படி, பிதா- அவர் பிதாவின்னல், லாலிதா: ச்- அன்பு பாராட்டப்பட்டிருந்தோமோ, யதா- எப்படி, பூவீ:- அதற்கு முன்னோர்க ளான, பிதாமஹே:- பிதாமஹர்களாலும், யதா- எப்படி, லாலிதா:- அன்புபாராட்டப்பட் டிருந்தோமோ, தத:- அதைக்காட்டிலும், சுவதர- மிகவும் ஸுகமாக, வத்யா:- வலி கப்போகிறோம், அய- இப்பொழுது, ந:- நமக்கு, புக்தெந- போஜனத்திலும், அல- போதும், பரமாயீ: ச- பரம புருஷார்த்தங்களாலும், அல்- போதும், ராஜ்ய- ராஜ்யத்தில், ப்ரிதிஸ்தி- அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டு, நிர்யந்தி- (கமமுடைய திருமாளிகையை நோக்கி) திரும்பி வருகின்ற, ராம்- ஸ்ரீராமனை, ப்ரியா- யதா- பார்க்கப்போகிற மென் கற யாதொன்றுண்டோ, தத:- இ- அதைக்காட்டிலும், ந:- நமக்கு, ப்ரிதர- மிகவும் ப்ரி யமானது, அந்யத்- கிஞ்சித்- வேரு ஒன்றும், ந ப்ரித்யதி- உண்டாகப்போகிறதில்லை, அமிததேச:- அவ்வற்ற தேஜஸ்ஸோடுகூடிய, ராமத்ய- ராமனுக்கு, ராஜ்ய- ராஜ்யத்திற் காக, அபிஷேக: யதா- பட்டாபிஷேகமானது எப்படி ப்ரியமோ, எதா: ச- இதுகளும், அந்யா: ச- மற்றவைகளுமான, ஆத்மசம்புஜனி:- மனதிற்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டு பண்ணக்கூடிய, சுகுடா- ஸ்நேஹிதர்களுடைய, சூதா: கதா:- சபமான் கதைகளை, உதாசின: சந்- உதாஸினராய்க்கொண்டு, சுகுட- கேட்டுக்கொண்டு, மஹபயம்- மஹபயத்தை, ராம்:- ஸ்ரீராமன், யதா- அடைந்தார்.

ண்டு உம்முடைய பிதாமஹர்களும், ப்ரிபிதாமஹர்களும், நடத்திவந்த அந்த மரியா தையை நீர் பரிபாலித்து வரவேண்டும். (இது வருத்தர்களுடைய ஆசிரீவாதம்.) ஸ்ரீராமன் ராஜாவாக வருங்காலத்தில், அவருடைய பிதாவும், அவருடையமுன் னோர்களான ப்ரிபிதாமஹர்களும், எவ்விதம் நம்மிடம் அன்பு பாராட்டினார்களோ அதைக்காட்டிலும் அன்புபாராட்டப்பட்டு, மிகவும் ஸுகமாகவிரும்போம். ராஜ யபட்டாபிஷேகம் செய்துகொண்டு தம்முடைய திருமாளிகையைக்குறித்து திரும் பிவருகின்ற ஸ்ரீராமனை நாம் பார்க்கும்படி நேர்கதல் அதைவிட நமக்கு வேரு ஒன்றும் வேண்டாம். போஜனமும், இஹலோக ஸுகானுபவமும் ஸ்வர்க ஸுகானுபவமும் நமக்கு வேண்டாம். அளவிடாத தேஜஸ்ஸுடைய, ஸ்ரீராமனுக்கு நடக்கப்போகிற ராஜயபட்டாபிஷேகத்தை பார்த்து ஆனந்திப்பதைவிட வேரு ஒன் றும் நமக்கு ப்ரியமானது இல்லை. என்று இய்விதங்களாயும், மற்ற விதங்களுமான மனதிற்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணக்கூடிய, தம் ஸ்நேஹிதர்களுடைய அமு கான வார்த்தைகளை, காதல் கேட்டுக்கொண்டே உதாஸினமாகவே (அதாவது தன் விஷயமான ஸ்தோத்திரத்தினால் கொஞ்சமேனும் மனதில் விகாரமில்லாதவராகவே) ராஜவீதியில் சென்றார்.

न हि तस्मान्मनः कश्चिच्चक्षुषी वा नरोत्तमात् ।

नरः शक्नोत्यपाकष्टमतिक्रान्तेऽपि राघवे ॥ 13 ॥

* यश्च रामं न पश्येत् तु यं च रामो न पश्यति ।

निन्दितः स वसेल्लोके स्वात्माप्येनं विगर्हते ॥ 14 ॥

सर्वेषां हि स धर्मात्मा वर्णानां कुरुते दयाम् ।

चतुर्णां हि वयस्थानां तेन ते तमनुव्रताः ॥ 15 ॥

13. (ப-ரை) ராঘவ- ஸ்ரீராமன், அதிக்ரான்தே அபி- கண்ணுக்கு எட்டாமல் தான் புப்போனபோதிலும், நரோத்தமனான, தஸாட்- அவரிடத்திலிருந்து, மன:- மனதையும், சதுஸி வா- கண்களையாவது, கஷித்-ந:- ஒரு புருஷனும், அபாக்ஷ- இழுப்பதற்கு, ந ஶ்னோதி றி- சகதியுள்ளவனன்று.

14. (ப-ரை) ய:- யாதொருவன், ராம ச- ராமனையும், ந பश्यத் து- பார்க்க வில்லையோ, ராம:- ராமன், ய ச- எவனையும், ந பश्यति- பார்க்கிறதில்லையோ, ச:- அவன் லோக- உலகத்தில், நிन्दित:- பழிக்கப்பட்டவனாய்க்கொண்டு, வசத்- வலிப்பன், சுவாது அபி- தானும், ன- இவன், (கன்னை) விगर्हते- கிறித்திக்கொள்ளுகிறான்.

15. (ப-ரை) धर्मात्मा- தர்மவீடராயிருக்கிற, ச:- அந்த ஸ்ரீராமன், चतुर्णा- வர்ணா- நாலு வர்ணங்களுக்கும், सर्वेषां- எல்லா ஜனங்களுக்கும், वयस्य- வயதை அது ஸரிக்க, दयाम्- கருணையை, कुरुते றி- செய்கிறார்களோ! तेन- அதனால், ते- அந்த ஜனங் கள், त- அந்த ராமனை, अनुव्रता:- அதுஸரித்திருக்கிறார்கள்

13. (பொ-ரை) புருஷோத்தமனான ராகவன் கண்ணுக்கு எட்டாமல் வெ குதராம தாண்டிப்போன போதிலும் அவரை விட்டு மனதையாவது, கண்களையா வது, கிருபாவதற்கு ஒரு புருஷனும் முடியாது. (அப்படியிருக்க ஸ்தீர்க்கரான முடியாது என்பதை சொல்லப்பாஸகதியில்லை).

14. (பொ-ரை) யாவனொருவன் ஸ்ரீராமனை ஒரு தடவையாவது பார்க்க வில்லைபோ, அவனை ஸ்ரீராமன் ஒரு தடவையாவது கடைக்கித்தவிலையோ, அவனை உலகமடங்கடும் கிறித்திப்பதும் தவிர தானும் தன்னை "அய்யோ நாம் ஒரு தடவையாவது ராமனைஸவையை அடையவில்லை. ஸ்ரீராமனாவது நமமை ஒரு தடவை கடைக்கித்தப் பொறுமில்லை." 1! சீ! நமமுடைய தெனர்பாக்கயமன்றோ இது என்று தன்னை கிறித்திக்கொள்ளுவன்.

15. (பொ-ரை) தர்மாத்மாவான இந்த ஸ்ரீராமன், நாலு வர்ணங்களிலும் எல்லா ஜனங்களிடத்திலும் அவரவர்கள் வயதை அனுஸரித்து கருணை செய்கிறார் அகனாலன்றோ அவர்கள் அந்த ஸ்ரீராமனை அதுஸரித்திருக்கிறார்கள்.

*இதனால் எந்த ஜனமாயிருந்தாலும் பகவானுடைய ஸேவையையும், பகவானுடைய கடைக்கித்தையும் ஒரு தடவையாவது அடையவேண்டும். அப்படி இல்லாத பகூத்தில் அவனுடைய ஜன்மமே வினென்று தென்னதாயிற்று.

चतुष्पथान्देवपथांश्चैत्यान्यायतनानि च ।

प्रदक्षिणं परिहरन्जगाम नृपतेः सुतः ॥ 16 ॥

स राजकुलमासाद्य मेघसङ्घोपमैः शुभैः ।

प्रासादं शृङ्गैर्विविधैः कैलासशिखरोपमैः ॥ 17 ॥

आवारयदभिर्गगनं विमानौरेव पाण्डुरैः ।

* वर्धमानगृहैश्चापि रत्नजालपरिष्कृतैः ॥ 18 ॥

तत्पृथिव्यां गृह्वरं महेन्द्रभवनोपम् ।

राजपुत्रः पितृवैशं प्रविशेत् त्रियां ज्वलन् ॥ 19 ॥

16. (ப-ரை) நுபதே: சுத:- அந்த ராஜகுமாரன், சதுஸ்பதான்- நாத்சந்தி விதிகளையும், தேவபதான்- தேவாலயங்களையும், சீலானி- சைத்ய வருஷங்களையும், அயதனானி ச- ஸபா மண்டபங்களையும், ப்ரதக்ஷிண- தனக்குப் ப்ரதிக்ஷணமாயிருக்குமபடி, ப்ரிஹர்- ஒதுங்கிக் கொண்டு, ஜகாம்- போனார்.

17-18-19. (ப-ரை) ச:- அந்த ராஜகுமாரன், ராஜகுல- ராஜகுலஹத்தை, அசாஸ- அடைந்து, மேகசங்கோபமே:- மேகக்கட்டங்களுக்கு ஸமானமாயும், கீலாசசிஹ்ரோபமே:- கைலாஸ் சிகரத்திற்கு ஸமானமாயும், விவிகே:- பலவிதங்களான, சூமே:- அழகான, ப்ராசாடஸ்ட்ரே:- உப்பரிகைகளின் சிகரங்களால், ரகந- ஆகாயத்தை, அவாரயத்ரி:- மறைக்கின்றதுகளாயும், விமானே: இவ- விமானங்கள் போலும், பாண்டூரே:- வெளுத்ததுகளாயும், ரத்னஜாலபரிஸ்குதே:- நவரத்னஸமூகங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிற, வர்ஷமானகூஹையி- வர்த்தமானமென்கிற லக்ஷணமுள்ள க்ருஹங்களாலும், (சூழப்பட்டும்). ப்ரூத்யா- பூமியில், குஹ்- சிறந்த க்ருஹமாயும், மஹேந்த்ரபவனோபம- இந்திரனுடைய அரண்மனைக்கு ஸமானமாயும் இருக்கிற, பித்ரு: வேத- பிதாவினுடைய அரண்மனையை, த்ரியா- அழகினால், ஜ்வலந்- ப்ரகாசித்துக்கொண்டு, ப்ரிவீஷ- ப்ரவேசித்தார்,

16. (பொ-ரை) இந்த ராஜகுமாரனான ஸ்ரீராமன் நாத்சந்திவிதிகளையும் தேவாலயங்களையும், தெருக்களில் மேடைகட்டிவைத்திருக்கிற அரசமரம் முதலான வருஷங்களையும் ஸபாமண்டபங்களையும் ப்ரதிக்ஷிணமாக ஒதுங்கிச்சென்றார்.

17-18-19. (பொ-ரை) ஁ந்த ராஜபுத்ரான ஁ராமன் பிக்கசோபையினால்

*வர்ஷமானகூஹ்- வர்த்தமானமென்று, சுவஸ்திக, சர்வதோம, நயாவர்த, பிஷ்ஞந்தக-முதலான க்ருஹங்களைப்போல் ஒருவித லக்ஷணமுள்ள க்ருஹம், அல்லது, வர்ஷமானகூஹ்- மேலே உயரமாக அநேக உப்பரிகைகள் கட்டுவதாக்காக அடியில் விஸ்தாரமாக ஆரம்பித்த க்ருஹம் அல்லது, வர்ஷமானகூஹ்- கரீடா க்ருஹம் என்றும் சொல்லலாம்.

ச கक्ष்யா धन्विभिर्गुप्तास्तिस्रोऽतिक्रम्य वाजिभिः ।

पदातिरपरे कक्ष्ये द्वे जगाम नरोत्तमः ॥ 20 ॥

ச சர்வா: சமதிக்ரம்ய க்ஷ்யா தசரதாத்மஜ: ।

सन्निवर्त्य जनं सर्वं शुद्धान्तं पुनरभ्यगात् ॥ 21 ॥

ततः प्रविष्टे पितुरन्तिकं तदा जनः स सर्वो मुदितो नृपात्मजे ।

प्रतीक्षते तस्य पुनश्चनिर्गमं यथोदयं जन्द्रमसः सरित्पतिः ॥ 22 ॥

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

सप्तदशः सर्गः ॥ 17 ॥

20. (ப-ரை) ச: நரோத்தம:- அந்த புருஷோத்தமனுள் ராமன், धन्विभि:- வில்லா னிகளால், गुप्ता:- கார்க்கப்பட்டிருக்கிற, तिस्र: க்ஷ்யா:- மூன்றுகட்டுகளை, वाजिभि:- குதிரைகளால், अतिक्रम्य- தாண்டி, पदाति: சந்- கால்நடையாகவே, द्वे க்ஷ்யே- இரண்டு கட்டுகளிலும், जगाम- போனார்.

21. (ப-ரை) ச: தசரதாத்மஜ:- அந்த தசரதகுமாரனுள் ஸ்ரீராமன், सर्वा: க்ஷ்யா:- எல்லா கட்டுகளையும், सततिक्रम्य- கடந்து, सर्वं जन- எல்லா ஜனத்தையும், सन्निवर्त्य- திருப்பிவிட்டு, शुद्धान्त- அந்தப்புறத்தை, पुन: अभ्यगात्- மறுபடியும் சென்றார்.

22. (ப-ரை) तत:- பிறகு, नृपात्मजे- ராஜகுமாரன், पितु:- பிதாவின்னுடைய, अन्तिक- ஸமீபத்தை, प्रविष्टे- ப்ரவேசித்தவளவில், तदा- அப்பொழுது, स:- அந்த, सर्व: जन:- எல்லா ஜனமும், मुदित:- ஸந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டு, सरित्पति:- ஸமுத்ரமானது, चन्द्रमस:- சந்திரனுடைய, उदय- உதயத்தை, यथा- (பிரதிபலி)- எதிர்பார்ப்பது போல், पुन: च- மறுபடியும், तस्य- அந்த ராமனுடைய, निर्गम- திரும்பிவரவை, प्रतीक्षते- எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

20. (பொ-ரை) அந்த புருஷோத்தமனுள் ஸ்ரீராமன், வில்லுகளைக்கையிற் பிடித்துக்கொண்டு, காவலானிகளால் கார்க்கப்பட்டிருக்கிற மூன்றுகட்டுகளையும் தேரில் பூட்டின குதிரைகளோடேசென்று, கால்நடையாக இரண்டுகட்டுகளிலும் சென்றார்.

21. (பொ-ரை) அந்த தசரத புதரன் இவ்விதம் ஈந்து கட்டுகளையும் கடந்து தன்னோடுகூட வந்த எல்லா ஜனத்தையும் நிறுத்திவிட்டு பிதாவின்னுடைய அந்தப் புறத்திற்குச் சென்றார்.

22. (பொ-ரை) பிறகு அந்த ராஜகுமாரன் பிதாவின் ஸமீபத்திற்கு சென்ற ஸமயத்தில் அவ்விடமிருந்த ஸமஸ்த ஜனங்களும் ஸந்தோஷத்துடன், சந்திரோதயத்தை ஸமுத்ரம் எதிர்பார்ப்பதுபோல், மறுபடியும் ஸ்ரீராமன் அங்கிருந்து வெளிவருவதை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

अष्टादशः सर्गः ॥ 18 ॥

स ददर्शासने रामो निषण्णं पितरं शुभे ।

कैकेयीसहितं दीनं मुखेन परिशुष्यता ॥ 1 ॥

स पितुश्चरणौ पूर्वमभिवाद्य विनीतवत् ।

ततो ववन्दे जरणौ कैकेय्याः सुसमाहितः ॥ 2 ॥

रामेत्युक्त्वा च वचनं बाष्पपर्वाकुलेक्षणः ।

शशाक नृपतिर्दीनो नेक्षितुं नाभिभाषितुम् । 3 ॥

1. (ப-ரை) ச: ராம:- அந்த ஸ்ரீராமன், சூபே அசனே- அழகான கட்டிலில், நிஷ ண்- உட்கார்ந்துகொண்டும், கைகேயிசுடன் கூடியும், தீந்- தைன்யமுள்ள வராயும், பரிசுஷ்யதா- வாடியிருக்கிற, முகத்தே, காடுகூடிய, பிதர்- பிதாவை, ததர்- பார்த்தார்.

2. (ப-ரை) ச:- 'அவர், வினிதவத்- வணக்கத்துடன், பூவ்- முன்னே, பித:- பிதா வினுடைய, சரணு- திருவடிகளை, அபிவாத- நமஸ்கரித்து, தத:- பிறகு, சுசுமாதித:- மிக வும் தெளிந்த மனதுடையவராய், கைகேய்யா:- கைகேயியினுடைய, சரணு- பாதங்களை, வவந்தே- ஸேவித்தார்.

3. (ப-ரை) நூபதி:- அரசன், தீந: சந்- தைன்யமுடையவராய்க்கொண்டு, ராம இதி- ராமா என்று, வவன் உக்தா- ஒரு வார்த்தையைச் சொல்லி, பாஷ்பர்பாசுலேஷண:- நீர்தளும்பின கண்களையுடையவராய்க்கொண்டு, இஷிதும்- (ராமனை) பார்ப்பதற்கு, ந சசாக- ஸமர்த்தராகவில்லை, அபிமாபிதும்- சொல்லுவதற்கும், ந சசாக- ஸமர்த்த ராகவில்லை.

1. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமன், அழகான பர்யங்கத்தில் கைகேயியுடன் கூடி தீன மாய் வாடியமுகத்துடன் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிற, பிதாவை பார்த்தார்.

2. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமன் மிகவும் வணக்கத்துடன் பிதாவின் திருவடி களை ஸேவித்துவிட்டு, பிறகு கைகேயி, தனக்கும் இஷ்டமானதைச் செய்து, உலகத் திற்கும், ஹிதத்தை செய்கிறவளாகையால் மிகவும் தெளிந்த மனதுடையவராய், அவளுடைய 'சரணங்களுக்கும் வணங்கினார்.

3. (பொ-ரை) தசரதர் மிக வருத்தமுடையவராய், கண்களில் நீர்தளும்பிக் கொண்டு "ராமா" என்று ஒரு சப்தத்தை மாத்திரம் சொல்லிவிட்டு, மறுபடி ராம னைப் பார்ப்பதற்கும், பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொல்லுவதற்கும் சகதி இல்லாதவ ராயிருந்துவிட்டார்.

தத்பூர்வீ நரபதேஃரூபா ரூபம் மயாவஹம் ।

ராமோ஽பி மயமாபந்: பதா ஸ்யூப்த்வேவா பந்நமம் || 4 ||

இन्द्रியैரபஹ்ருயத் ஸோகஸந்தாபகர்ஸிதம் ।

நிஷ்வஸந்த் மஹராஜ் வ்யதிதாஶுலசேதஸம் || 5 ||

ஶ்ரீமம்மாலினமஸோஶ்யம் ஶ்ருமயந்தமிவ மாஶரம் ।

ஶப்யஸ்தமிவாதித்யமுக்தானுதமூஷி யதா || 6 ||

4. (ப-ரை) அபூர்வ- முன் ஒருக்காலத்திலும் உண்டாயிராத, மயாவஹம்- பயங்கரமான, நரபதே:- அரசனுடைய, தத் ரூப- அந்த ரூபத்தை, ரூபா- பார்த்து, பந்நமம்- ஸர்ப்பத்தை, பதா- காலம், ஸ்யூப்தா இவ- மிதித்து பயமடைவதுபோல், ராமோ஽பி- ராமனும், மயம்- பயத்தை, அபந்:- அடைந்தார்.

5-6. (ப-ரை) அபஹ்ருய:- ஸந்தோஷமில்லாத, இन्द्रிய:- இந்திரியங்களுடன், ஸோகஸந்தாபகர்ஸிதம்- சோகத்தினாலும் மனக்கொதிப்பினாலும் இளைத்தும், நிஷ்வஸந்த்- பெருமூச்செறிந்தும், வ்யதிதாஶுலசேதஸம்- வருத்தமடைந்து பதரின மனதுடையவராயும், ஶ்ரீமம்மாலின- அலைகளின் வரிசைகளையுடையதாய், அஸோஶ்ய- கலக்கமுடியாததாயும், ஶ்ருமயந்த்- (பிறகு) கலங்கியிருக்கிற, மாஶர- இவ- ஸமுத்தரம் போன்றவராயும், ஶப்யஸ்தம்- ராகுகேதுகரஸ்தமான, அதித்ய- ஸ-ஶ்ரீயனைப்போலவும், அநானுதம்- பொய் சொல்லிய, ஶூஷி- யதா- ரிஷியைப்போலவுமிருக்கிற, த் மஹராஜ்- அந்த அரசனை, ரூபா- பார்த்து, மயம்- அபந்:- ராமன் பயத்தை அடைந்தார்.

4. (பொ-ரை) ராமனும் இதற்குமுன் ஒருஸமயத்திலும் இவ்விதம் தான் பார்த்திராத பயங்கரமான அவ்வரசன் நிலைமையைப்பார்த்து எவ்வித துக்கத்திலும் மனது கலக்கமில்லாதவராயிருந்தும், ஸர்ப்பத்தைக் காலம் மிதித்தவன் பயப்படுவதுபோல் பயமடைந்தார்.

5-6. (பொ-ரை) ஸந்தோஷமில்லாத இந்திரியங்களோடு சோகத்தினாலும், மனக்கொதிப்பினாலும், தேஹம் இளைத்து பெருமூச்செறிந்து, வ்யஸனத்தினால் பதரின மனதை உடையவராய் அலைகளெரிந்து ஒருவராலும் கலக்கமுடியாமலிருந்தும் கலங்கின ஸமுத்தரம்போன்றும் ராகுகேதுக்களால் பிடிக்கப்பட்ட ஸ-ஶ்ரீயன்போலும், பொய்சொல்லி தேஜஸ்ஸை அழிந்த ரிஷிபோலவுமிருக்கிற அந்த மஹாராஜரை பார்த்து ராமன் மிக பயமடைந்தார்.

अचिन्त्यकल्पं हि पितुस्तं शोकमुपधारयन् ।

बभूव संरब्धतरः समुद्र इव पर्वणि ॥ 7 ॥

चिन्तयामास च तदा रामः पितृहिते रतः ।

किं स्विदद्यैव नृपतिर्न मां प्रत्यभिनन्दति ॥ 8 ॥

अन्यदा मां पिता दृष्ट्वा कुपितोऽपि प्रसीदति ।

तस्य मामद्य संप्रेक्ष्य किमायासः प्रवर्तते ॥ 9 ॥

7. (ப-ரை) அचின்யகல்பம்- நினைக்கமுடியாததான, பிது:- பிதாவனுடைய, த்-
 ஷோக்- அந்த துக்கத்தை, உபதாரயன்- நினைத்துக்கொண்டு, பர்வணி- பர்வகாலத்தில், சமுத்ரம்-போல்,
 ஸமுத்ரம்போல், சரब्धतर:- மிகவும் கலங்கினவராக, बभूव- ஆனார்.

8-9. (ப-ரை) तदा- அப்பொழுது, राम:- ராமன், पितृ हिते रत:- பிதாவுக்கு
 ஹிதத்தைச் செய்வதில் ஆசையுடையவராய், किं स्वित्- இதென்ன! நृपति:- அரசன்,
 अद्यैव- இன்றையதினமே, मां- என்னைப்பார்த்து, न प्रत्यभिनन्दति- ஸந்தோஷப்படாமலிரு
 க்கிறார், अन्यदा- இதற்கு முன்காலங்களிலெல்லாம், पिता- தந்தையானவர், कुपितः- அபி-
 கோபமுள்ளவராயிருந்தும், मां दृष्ट्वा- என்னைப் பார்த்து, प्रसीदति- கோபம் தெளிந்து
 விடுவார், तस्य- அப்படிப்பட்டவருக்கு, अद्य- இப்பொழுது, मां- என்னை, सम्प्रेक्ष्य-பார்
 த்து, आयासः- மனவருத்தமானது, प्रवर्तते- உண்டாயிருக்கிறது, किं- இதென்ன!
 (என்று), चिन्तयामास च- மனதில் எண்ணமும் கொண்டார்.

7. (பொ-ரை) இவ்விதம் நோக்கடியதென்று ஒருக்காலும் நினைக்கமுடி
 யாததான அந்த பிதாவின் துக்கத்தைப் பார்த்து, இது என்ன காரணத்தினால்
 உண்டாயிருக்கலாம் என்று ஆலோசித்து பர்வகாலத்தில் ஸமுத்ரம்போல் மிகவும்
 கலங்கினவராக ஆனார்.

8-9. (பொ-ரை) அப்பொழுது ராமன் பிதாவுக்கு ஹிதத்தைச்செய்ய எண்
 ணமுள்ளவராய், இதென்ன? அரசன் நம்மைப்பார்த்து இன்றையதினமே ஸந்தோ
 ஷப்படாமலிருக்கிறார். இதற்கு முந்திய காலங்களிலெல்லாம், பிதா வேறுவிதமாக
 கோபமுள்ளவராக இருந்தாலும், என்னைப்பார்த்தவுடனே அந்த கோபங்களைவிட்
 டு, மனது தெளிந்து விடுவார். அப்படிப்பட்டவருக்கு இப்பொழுது என்னைப் பார்
 த்து மனவருத்தமுண்டானதற்கு காரணமென்னவோ என்று மனதில் சிந்தை
 யும் அடைந்தார்.

स दीन इव शोकार्तो विषण्णवदनद्युतिः ।

कैकेयीमभिवायैव रामो वचनमब्रवीत् ॥ 10 ॥

कचिन्मया नापराद्धमज्ञानाद्येन मे पिता ।

कुपितस्तन्ममाक्ष्व त्वं चैवं प्रमादय ॥ 11 ॥

अप्रसन्नमनाः किं नु सदा मां प्रति वत्सलः ।

विवर्णवदनो दीनो न हि मामभिभाषते ॥ 12 ॥

10 (ப-ரை) ச: ராம:- அந்த ராமன், தீனன் போல், ஸோகார்த:- துக்கத் தினால் பீடிக்கப்பட்டு, விஷணுவதனயுதி:- வ்யஸனமடைந்த முகத்தின் ஒளியை உடைய வராகவயிருந்து, கைகேயி- கைகேயியை, அபிவாய எவ- நமஸ்காரம் செய்துவிட்டு, வचन- ஒரு வார்த்தையை, அப்ரவீத்- சொன்னார்.

11. (ப-ரை) மயா- என்னால், ந அபராட் கசித்- அபராதம் செய்யப்படவில்லை யே, அஜ்நாந்- தெரியாமையால், யேந- எந்த அபராதத்தினால், மெ-பிதா- என்னுடைய பிதாவானவர், குபித:- கோபித்துக்கொண்டிருக்கிறாரோ, தத்- அந்த அபராதத்தை, மம- எனக்கு, அக்ஷ்வ- கீர் சொல்லும், த்வம் ச எவ- நீரே, ஏந்- இவரை, ப்ரமாதய ச- ஸமாதானமும் செய்யும்.

12. (ப-ரை) சதா- எப்பொழுதும், மா் ப்ரதி- என்னைக்குறித்து, வத்ஸல:- வாத்ஸல்யமுடைய என் பிதா, அப்ரஸந்நமநா:- கலங்கின மனதுடையவராகியிருக்கிறாரே- கி் நு- அது ஏன்! ஹி- ஏனென்றால், விவர்ணவதந:- வர்ணம் மாறிய முகத்தையுடையவராய், தீந:- தைன்யமுடையவராயும், மா- என்னை, ந அபிமாஷதெ- முகமநோக்கி பேசாம லுமிருக்கிறார்.

10. (பொ-ரை) ராமன் தைன்யமுள்ளவன்போல் துக்கத்தினால் பீடிக்கப் பட்டு முகத்தின் ஒளியும் மழுங்கி கைகேயியை நமஸ்காரம் செய்துவிட்டு (அவனைப் பார்த்து) ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

11. (பொ-ரை) நான் ஒரு அபராதமும் புத்தியூர்வமாகச் செய்யவில்லையே, அஜ்ஞானத்தினால் ஏதாவது அபராதம் நேர்ந்து அதனால் கோபித்துக்கொண்டிருந்தால் அந்த அபராதத்தை இன்னதென்று எனக்கு நீர் தெரிவிப்பதுடன், பிதாவையும், ஸமாதானம் செய்யும்.

12. (பொ-ரை) எப்பொழுதும் என்விஷயத்தில் மிகவும் வாத்ஸல்யமுள்ள என் பிதா இப்பொழுது ஏன் மனம் கலங்கினவராயிருக்கிறார். ஏனென்றால் முகத்தின் வர்ணம் மாறி தைன்யமுள்ளவராயிருந்து என்னைப் பார்த்து நேரில் பேசாம லுமிருக்கிறாரே.

शारीरो मानसो वापि कश्चिदेनं न बाधते ।

सन्तापो बाभितापो वा दुर्लभं हि सदा सुखम् ॥ 13 ॥

कश्चिन्न किंचिद्भरते कुमारे प्रियदर्शने ।

शत्रुघ्ने वा महासत्वे मातृणां वा ममाशुभम् ॥ 14 ॥

अतोषयन्महाराजमकुर्वन्वा पितुर्वचः ।

मुहूर्तमपि नेच्छेयं जीवितुं कुपिते नृपे ॥ 15 ॥

13. (ப-ரை) ஶாரீர:- சரீரஸம்பந்தமான, சந்தாப: வா- வ்யாதியோ, மானச: அபி தாப: வா- மனோவ்யாதியோ, ஏன்- இவரை, ந வாஸ்தே கச்சித்- வருத்தப்படுத்தாமலிருக்கி றதா, றி- ஏனென்றால், சுவ்- (மனுவ்யர்களுக்கு) ஸுகமனது, சதா- எப்பொழுதும், டுர்லம்- கிடைக்காததன்றோ.

14. (ப-ரை) ப்ரியமான காஷ்டியையுடைய, குமாரே பரதே- குமாரனான பரதனிடத்திலோ, மஹாசத்வே- மிக்க தீரான, ஶத்ருக்னே வா- சத்ருக்கனிடத்திலோ, மம- என்னுடைய, மாத்ருணா வா- தாய்மார்கள் விஷயத்திலோ, கிச்சித்- அசுமம்- ஏதாவது அநி ஷ்டமானது, ந கச்சித்- இல்லாமலிருக்கிறதா.

15. (ப-ரை) நுபே- அரசன், குபிதே சதி- கோபித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழு து, மஹாஜ- மஹாராஜனான அவரை, அதுபயன்- ஸந்தோஷப்படுத்தாதவனாகவும், பிது:- பிதாவினுடைய, வவ:- வார்த்தையை, அகுவன்- செய்யாதவனாகவும், முஹூர்தீ அபி- ஒரு மு ஹூர்த்தகாலமும், ஜிவிது- உயிருடன் இருப்பதற்கு, ந டுச்சேய்- ஆசைப்படமாட் டேன்.

13. (பொ-ரை) சரீரத்தில் வ்யாதியோ, அல்லது மனதில் விசாரமோ, இவரை பாதிக்காமலிருக்கிறதா, ஏனென்றால், மனுவ்ய சரீரம் புண்படாமலாகா வற்பட்டபடியால் ஸுகமும் துக்கமும் மாறி மாறி வருமே தவிர ஒரே ரீதியாக ஸுகமாயிருக்கக்கூடாது அறிது.

14. (பொ-ரை) மிகவும் பார்க்கப்ரியமான குமாரனான பரதனிடத்திலோ, மஹா தைர்யசாலியான சத்ருக்கனிடத்திலோ என்னுடைய தாய்மார்கள் விஷயத்திலோ ஏதாவது ஒரு அநிஷ்டம் உண்டாகாமலிருக்கிறதா.

15. (பொ-ரை) மஹாராஜா கோபித்துக்கொண்டிருக்கையில் அவரை ஸந்தோஷப்படுத்தாமலும், அவருடைய சொற்படி செய்யாமலும் ஒரு முஹூர்த்த காலம் கூட உயிருடன் இருக்க எனக்கு எண்ணமுண்டாகாது.

யதாமூல் நர: பश्येत्प्रादुर्भावमिहात्मन: ।

கதம் தஸிந்ந வரீத ப்ரயக்ஷே சதி தீவதே || 16 ||

कच्चित् परुषं किञ्चिदभिमानात्पिता मम ।

உக்தோ பவத்யா கோபேந யத்ராம்ய லுலிதீ மந: || 17 ||

एतदाचक्ष्व मे देवि तत्त्वेन परिपृच्छत: ।

கிம் நிமிதமபூர்வோஸ்யம் விகாரோ மனுஜாபிபே || 18 ||

16. (ப-ரை) இஃ- இந்த உலகத்தில், நர:- மனிதனுடையவன், ஆத்மன:- தன்னுடைய, ப்ராதுர்भाव- பிறப்பை, யதாமூல்- யாதோருவரை காரணமாக உடையதாக, பश्येत्- பார்ப்பதோ, ப்ரயக்ஷே- ப்ரத்யக்ஷமாயிருக்கிற, தீவதே சதி- தெய்வமாயிருக்கிற, தஸிந்- அந்த பிதாவின்மீடத்தில், கத- ஏன், ந வரீத- (வசமாகி) இருக்கமாட்டான்.

17. (ப-ரை) த்- உன்னுடைய, அபிமானாத்- ப்ரியத்தினாலோ, கோபேந வா- கோபத்தினாலோ, மம பிதா- என்னுடைய பிதாவானவரீ, பவத்யா- உன்னால், கிஞ்சித்-பரुष- எதுவாகிலும், கடுமீ சொல்லீ, உக்த: கச்சித்- சொல்லப்பட்டாரா என்ன? யத்- யாதோருகடுமீ சொல்லால், அஸ்ய- இவருடைய, மந:- மனதானது, லுலிதீ- கலங்கியிருக்கிறதோ.

18. (ப-ரை) 'ஃ தீவ- ஹே தீவியே! மனுஜாபிபே- அரகனிடத்தில், அய் விகார:- இந்த விகாரமானது, அபூர்வ:- முன்னொரு நாளும் பார்க்கப்பட்டதது, கிம் நிமித- இதற்கு என்ன காரணம்! ப்ரிபுச்சத:- கேழ்க்கின்ற, மே- எனக்கு, எத்- இந்த காரணத்தை, தஸ்வேந- உண்மையாக, அவக்ஷ- சொல்லும் அம்மா!

16. (பொ-ரை) இவ்வுலகத்தில்தான் சரீரம் அடைந்தது அந்த பிதாமூலமாகவன்றோ, இது தெரிந்த எந்த விவேகி தான், ப்ரத்யக்ஷ தெய்வமான அந்த பிதாவுக்கு வசப்பட்டிருக்கமாட்டான்.

17. (பொ-ரை) அம்மா! மஹாராஜா உம்மிடத்தில் ப்ரியமாகவிருக்கிறார் என்கிற பெருமையினாலோ, கோபத்தினாலோ என் பிதாவினுடைய மனது கலங்கும்படியாக எதுவாகிலும் கடுமையாக ரீர் சொன்னீரா என்ன?

18. (பொ-ரை) மஹாராஜருக்கு இதற்குமுந்தி ஒருநாளும் நான் பாராத ஒரு விகாரம் உண்டாயிருக்கிறதே, இதற்கு என்ன காரணம். இதைத் தெரிந்துக் கொள்ளவேணும் என்று கேட்கின்ற எனக்கு இதின் காரணத்தை உண்மையாகச் சொல்லவேணும் அம்மா.

அதिसुज्य ददानीति वरं मम विशां पतिः ।

ச நிரதீரீ ரதஜலே சேதுர் ஸநிதலுமிசுசுதி ॥ 23 ॥

धर्ममूलमिदं राम विदितं च सतामपि ।

ததஸ்யம் ந த்யஜேத்ராஜா குபிதஸ்த்வகூதே யதா ॥ 24 ॥

यदि तद्वक्ष्यते राजा शुभं वा यदि वाशुभम् ।

கரப்யஸி தத: சர்வமாஸ்யாஸ்யாமி புநஸ்த்வஹ் ॥ 25 ॥

23. (ப-ரை) விசாं பதி:- இந்த அரசன், மம- எனக்கு, வர்- வரத்தை, ददानी- கொடுக்கிறேன், इति- என்று, अतिसुज्य- பாகிஜ்ஞையையும் செய்து வரத்தையும் கொடுத்து, गतजले- தண்ணீர் போன இடத்தில், निरर्थ- வீணாக, सेतु- அணைய, बन्धितु- கட்ட, इच्छति- விரும்புகிறார்.

24. (ப-ரை) हे राम- ஓ ராமனே! इदं सत्यं- இந்த ஸத்யமானது, धर्ममूलं- தம்மத் திற்குக் காரணமானது, सतामपि- பெரியோர்களுக்கும், विदितं च- அறியப்பட்டது, तत् सत्यं- அந்த ஸத்தியத்தை, राजा- அரசன், कुपित:- கோபித்துக்கொண்டு, त्वत् कृते- உனக்காக, यथा- எப்படி, न त्यजेत्- விடாமலிருப்போ, (तथा कुरु- நீ அப்படிச் செய்ய வேண்டும்).

25. (ப-ரை) शुभ वा- நல்லதோ, अशुभम् यदि वा- கெட்டதோ, तत्- அந்த பாகிஜ்ஞை செய்ததை राजा- அரசன் वक्ष्यते- சொல்லுவார், करिष्यसि यदि- (நீ அதை) செய்வாயேயானால், तत:- அப்போது, अहं- நானே, सर्व- முழுவதையும், आख्यास्यामि- சொல்லுகிறேன்.

லத்தில் என்னிடம் கௌரவமவைத்து, எனக்கு ஒரு வரணத்தானே கொடுத்து விட்டு, பிறகு அல்பமான மனிதன்போல் பச்சாத்தாபப்படுகிறார்.

23. (பொ-ரை) இவ்வரசன் எனக்கு வரம் கொடுக்கிறேனென்று பாகிஜ்ஞையைசெய்துவிட்டு இப்பொழுது வீணாக தண்ணீர் போனபிறகு அணைகட்ட பாகிஜ்ஞை செய்துகிறார். (அதாவது) முன்தானே கொடுத்த வரத்தை இப்போது கொடுக்கமாட்டேனென்று சொல்லுவது, தண்ணீர் போனபிறகு அணைகட்டுவது எப்படி வீணாகுமோ, அதுபோல் வீணாகும்.

24. (பொ-ரை) ஸத்யமென்பது தம்மத்திற்குக் காரணமானது. இப்படியே பெரியோர்களும் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள், ஆகையால் அந்த ஸத்யத்தை அரசன் என்மேல் கோபித்துக்கொண்டு உனக்காக விடாமலிருக்கும்படி செய்ய வேண்டும்.

25. (பொ-ரை) நல்லதாயிருந்தாலும், கெட்டதாயிருந்தாலும், அரசன் எனக்கு பாகிஜ்ஞைசெய்த விஷயத்தை, என்னிடம் சொல்லுவார். நீயும் அதை செய்வதாயிருந்தால் அப்போது நானே முழுவதையும் விஸ்தாரமாகச் சொல்லுகிறேன்.

यदि त्वभिहितं राज्ञा स्वयि तन्न विपत्स्यते ।

ततोऽहमभिधास्यामि न ह्येष स्वयि वक्ष्यति ॥ 26 ॥

एतत्तु वचनं श्रुत्वा कैकेय्या समुदाहृतम् ।

उवाच व्यथितो रामस्तां देवीं नृपसन्निधौ ॥ 27 ॥

अहो धिष्मार्हसे देवि वक्तुं मामीदृशं वचः ।

अहं हि वचनाद्राज्ञः पतेयमपि पावके ॥

भक्षयेयं विषं तीक्ष्णं मज्जेयमपि चार्णवे ॥ 28 ॥

26. (ப-ரை) ராஜா- அரசனால், அபிஹிதம்- சொல்லப்பட்ட, தத்- அந்த விஷயமானது, த்வயி- உன்னிடத்தில், ந விபத்யதே யதி- வினாகப்போகாமலிருக்கும் பக்கத்தில், தத:- அப்பொழுது, அஹ்- நான், அபிதாஸ்யாமி- சொல்லுகிறேன், எஃ:- இவர், த்வயி- உன்னிடத்தில், ந வக்யதி ஹி- சொல்லமாட்டாரன்றோ.

27. (பரை) ராம:- ராமன், கைகேய்யா- கைகேயினால், சமூதாஹதம்- சொல்லப்பட்ட, எதத் வகநம்- இந்த வார்த்தையை, ஸ்ரூதா- கேட்டு, வ்யதி: சந்- மனவருத்தமுடைய வராய்க்கொண்டு, நூப சந்நிதௌ- அரசன் முன்னிலையில், தா் தேவீ- அந்த கைகேயியைப் பார்த்து, உவா- சொன்னார்.

28. (ப-ரை) அஹி விக்- அய்யோ கெட்டேன், ஹே தேவி- தேவியே, இதீச வக:- இப்படிப்பட்ட வார்த்தையை, மா- என்னைக்குறித்து, வக்து- சொல்லுவதற்கு, ந அஹிச- நீ தகுந்தவளல்ல, ஹி- ஏனென்றால், அஹ்- நான், ராஜ:- அரசனுடைய, வகநாத்- வார்த்தையினால், பாவகே அபி- நெருப்பிலும், பதேய- விழுவேன், தீக்ஷ- கொடியதான, விஷ- விஷத்தையும், மக்ஷயேய்- சாப்பிடுவேன், அபி வ- பின்னும், அநி- ஸமுத்தரத்திலும், மக்ஷயே- முழுதுவேன்.

26. (பொ-ரை) மஹாராஜா எனக்குச்சொன்னவிஷயம் உன்னிடத்தில் வினாகாமலிருக்கும் பக்கத்தில் நானே அதைச்சொல்லுகிறேன். ஏனென்றால் உனக்கு அபிரியமான விஷயத்தை பிரியமான உன்னிடத்தில் நேரில் சொல்லமாட்டார்.

27. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமன் கைகேயிசொன்ன வார்த்தையைக் கேட்டு மனவருத்தத்துடன் அரசன் முன்னிலையில் கைகேயியைப் பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

28. (பொ-ரை) அய்யோ! கஷ்டம். என்னைப் பார்த்து “அரசன் சொன்னதை நீ செய்வாயோ செய்யமாட்டாயோ”வென்று இப்படி ஸம்சயமான வார்த்தையை நீர் சொல்லத்தகுதியல்ல, ஏனென்றால் அரசன் எதைச் சொன்னாலும், நான்செய்ய விர்த்ததை இருக்கிறேன். நெருப்பிலும் விழுவேன், கொடியதான விஷத்தையும் ஸாப்பிடுவேன், ஸமுத்தரத்திலும் முழுகிவிடுவேன்.

நியுக்தோ குருணா பிவா நृபேண ச ஹிதேன ச || 29 ||

தத்வ்ஹி வசனம் தேவி ராஜோ யதமிகாஹ்ஸிதம் !
கரிஷ்யே ப்ரதிஜானே ச ராமோ த்விநாமிபாஸதே || 30 ||

தமார்ஜவசமாயுக்தமனாரீ: சத்வவாதினம் !
உவாச ராமம் கைகேயி வசனம் ஸ்ரதாஸ்யம் || 31 ||

29. (ப-ரை) குருணா-குருவாயும்; ந்ரபேண-அரசனாயும், ஹிதேன-ஹிதத்தைக் கோதுகின்றவருமான, பிவா-என் பிதாவினால், நியுக்த:-ஏவப்பட்டவனுய்க்கொண்டு, தத் கரிஷ்யே-அவ்விதம் செய்வேன்.

30. (ப-ரை) தேவி-ஹே தேவியே! ராஜ:-அரசனுக்கு, யத்-யாதொன்று, அமிகாஹ்ஸிதம்-விரும்பமுள்ளதோ; தத் வசனம்-அந்த வார்த்தையை, த்ஹி-சொல்லும், கரிஷ்யே- (அதை) செய்கிறேன், ப்ரதிஜானே-ப்ரதிஜ்ஞையையும் செய்கிறேன், ராம:-ராமன் த்வி:-இரண்டுவிதமாக, ந அமிபாஸதே-சொல்லுகிறவனல்ல.

31. (ப-ரை) அனாரீ-துஷ்டையான, கைகேயி-கைகேயியானவள், அர்ஜவசமாயுக்த-நேரான தன்மையோடுகூடிய, சத்வவாதினம்-உண்மையைச் சொல்லுகின்ற, த்-ராமன்-அந்த ராமனைப் (பார்த்து), ஸ்ரதாஸ்யம்-மிகவும் கொடியதான, வசன-வார்த்தையை, உவாச-சொன்னான்.

29. (பொ-ரை) இஹலோகத்திற்கும், பரலோகத்திற்கும் ஹிதத்தை உப தேசித்தவராயும், அரசனாயும், எப்பொழுதும் நம்முடைய நன்மையிலே நோக்கமுந் தவருமான, என் பிதாவினால், கட்டளைஇடப்பட்டதை நான் அவச்யம் செய்வேன்.

30. (பொ-ரை) தேவி! அரசன் மனதில், எதை எண்ணி இருக்கிறாரோ நீர் சொல்லும், அதை நான் செய்கிறேன், ப்ரதிஜ்ஞையையும் செய்கிறேன். ராமன் ஒருவிதமாக முன் சொல்லியிட்டு. அதற்கு விரும்பத்தக்க ஒருநாளும் சொல்லுகிற வனல்ல.

31. (பொ-ரை) துஷ்டையான கைகேயி ருஜுபுத்தியாயும், (என்றும்புற மும் ஒரேமாதிரியாய்) உண்மையே சொல்லுகின்ற அந்த ராமனைப் பார்த்து மிகவும் கொடியதான வார்த்தையைச் சொன்னான்.

पुरा दैवासुरे युद्धे पित्रा ते मम राघव ।
रक्षितेन वरौ दत्तौ सशस्येन महारणे ॥ 32 ॥

तत्र मे याचितो राजा भरतस्याभिषेचनम् ।
गमनं दण्डकारण्ये तव चाद्यैव राघव ॥ 33 ॥

यदि सत्यप्रतिज्ञं त्वं पितरं कर्तुमिच्छसि ।
आत्मानं च नरश्रेष्ठ मम वाक्यमिदं शृणु ॥ 34 ॥

32. (பரை) ஹே ராஹவனே, பुरா- முன்கொருகாலத்தில், தைவாஸூரயுத்தத்தில், மஹாரணே- (ஒரு நாள் நடந்த) பெரும் சண்டையில், சசஸ்யேன- பாணத்தினால் அடிபட்டு, ரக்ஷிதேன- (பிறகு என்னால்) ரக்ஷிக்கப்பட்ட, தே பித்ரா- உன்னுடைய பிதாவினால், மம- எனக்கு, வரோ- இரண்டு வரங்கள், தத்ரோ- கொடுக்கப்பட்டன.

33. (ப-ரை) ஹே ராஹவனே! த்ர- அந்த வரம் கொடுத்த விஷயத்தில் ராஜா- அரசன், பரதஸ்ய- பாதனுடைய, அபிஷேகம்- ராஜ்ய பட்டாபிஷேகத்தையும், தவ- உனக்கு, அயைவ- இப்பொழுதே, தண்காரண்யே- தண்டகாவனத்தில், கமன- போவதையும், மெ- என்னால், யாசித்- யாசிக்கப்பட்டார்.

34. (ப-ரை) ஹே நரஸூ- ஹே புருஷோத்தமனே, த்வ- நீ, பித்ர- பிதாவையும், ஆத்மாம்- உன்னையும், சத்யபிரதி- ஸத்யமான ப்ரதிஜ்ஞையுடையவராக, கர்து- செய்வதற்கு, இச்சி யதி- விரும்புவயையானால், மம- என்னுடைய, இத் வாக்ய- இந்த வார்த்தையை, ஶ்ரு- கேள்.

32. (பொ-ரை) ஹே ராமா! முன் தேவாஸூரயுத்தம் நடந்தகாலத்தில் ஒருநாள் நடந்த பெரிய போரில் உன்னுடைய பிதா ரொம்பவும் பாணத்தினால் அடிபட்டார். பிறகு நான் அதற்குவேண்டிய உபசாரங்களைச் செய்து காப்பாற்றவே அவர் எனக்கு இரண்டு வரங்கள் கொடுத்தார்.

33. (பொ-ரை) ஹே ராமா! அவர் முன்கொடுத்த இரண்டு வரங்களை பாதனுக்கு ராஜ்யபட்டாபிஷேகம் பண்ணவேண்டுமென்றும், இப்பொழுதே நீ தண்டகாவனம் போகவேண்டுமென்றும் அரசனை நான் கேட்டுக்கொண்டேன்.

34. (பொ-ரை) ஓ புருஷச்ரேஷ்டனே! உன்னுடைய பிதாவையும், உன்னையும், ஸத்யமான ப்ரதிஜ்ஞையை உடையவராக செய்ய அபிப்ராயப்பட்டால், நான் சொல்லுகிற வார்த்தையைக் கேள்.

सन्निदेशे पितुस्त्रिष्ठ यथानेन प्रतिश्रुतम् ।

त्वयारण्यं प्रवेष्टव्यं नव वर्षाणि पञ्च च ॥ 35 ॥

भरतस्त्वभिषिच्येत यदेतदभिषेचनम् ।

त्वदर्थे विहितं राज्ञा तेन सर्वेण राघव ॥ 36 ॥

सप्त सप्त च वर्षाणि दण्डकारण्यमाश्रितः ।

अभिषेकमिमं त्यक्त्वा जटाजिनधरो वस ॥ 37 ॥

35. (ப-ரை) யயா- எப்படி, தென- அவரால், ப்ரதிஸ்துதம்- ப்ரதிஜ்ஞைஞ செய்யப் பட்டதோ, (தயா- அப்படி), பிது:- உன்பிதாவின்னுடைய, சந்நிதேச- ப்ரதிஜ்ஞைஞயை நிறைவேற்றும் விஷயத்தில், திஸ்த- நிலையாகநில், த்வயா- உன்னால், நவ-பஃசு வ- பதினான்கு, வர்ஷாணி- வருஷங்களை, அரணய- தண்டகாவனமானது, ப்ரவேஸிக்கத்தருந்தது.

36. (ப-ரை) 'ஹ ராகவ! ராஜா- அரசனால், த்வத்யே- உனக்காக, யதேத- யாதோரு இந்த, அஸிபேவநம்- பட்டாபிஷேக ஸாமக்ரியானது, விஹித- ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறதோ, தென-அது எல்லாவற்றிலும், ஸரத:- பாதனுனவன், அபிஸிச்யேத- பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பட வேண்டும்

37. (ப-ரை) 'ஸம் அஸிபேக- இந்த பட்டாபிஷேகத்தை, த்யக்த்வா- நீ விட்டுவிட்டு, சம சம ச வர்ஷாணி- பதினான்கு வருஷங்களை, தணடகாரணயம்- தண்டகாவனத்தை, அஸ்ரீத:- அடைந்தவனாய், ஜடாஜினதர:- ஜடையும், த்ருஷ்ணஜினத்தையும் தரித்துக்கொண்டு, வஸ- வாஸம் பண்ணவேண்டும்.

35. (பொ-ரை) உன்னுடைய பிதா நமக்கு ப்ரதிஜ்ஞைஞ செய்தபடி அவருடைய ப்ரதிஜ்ஞைஞயை காப்பாற்றும் விஷயத்தில் நீ உறுதியாக நிற்கவேணும். ஆகையால் பதினான்கு வருஷங்கள் நீ தண்டகாவனம் போகவேண்டியது.

36. (பொ-ரை) ராகவ! உனக்காக மஹாராஜா இப்போதுசேகரித்திருக்கிற பட்டாபிஷேக ஸாமகரி முழுவதையும்கொண்டு பாதனுக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்கிக்கவேண்டும்.

37. (பொ-ரை) ராமா! நீ இந்த பட்டாபிஷேகத்தை விட்டுவிட்டு, ஜடையும், த்ருஷ்ணஜினத்தையும் தரித்துக்கொண்டு பதினான்குவருஷம் தண்டகாவனத்தில் வாஸம் பண்ணவேண்டும்.

भरतः कोसलपुरे प्रशास्तु वसुधामिसाम् ।

नानारत्नसमाकीर्णं स्वाजिरथकुञ्जराम्

॥ 38 ॥

एतेन त्वां नरेन्द्रोऽयं कारुण्येन समाप्नुतः ।

शोकसंक्षिप्तवदनो न शक्नोति निरीक्षितुम्

॥ 39 ॥

एतत्कुरु नरेन्द्रस्य वचनं रघुनन्दन ।

सत्येन महता राम तारयस्व नरेश्वरम्

॥ 40 ॥

38. (ப-ரை) भरत:- பரதன், கோசலபுர- கோசல நகரத்திலேயே, (இருந்து கொண்டு), நானாரத்னசமாக்கிரி- நானாவிதங்களான ரத்னங்களால் நிறைந்தும், சவாஜிரதகுஜராம்- குதிரைகளோடும் தேர்களோடும், யானைகளோடும், கூடியிருக்கிற, இமா வசுधा- இந்த பூமியை, प्रशास्तु- ஆளவேண்டும்.

39. (ப-ரை) कारुण्येन- கருணையினால், समाप्नुत:- நிறைந்திருக்கிற, अयं नरेन्द्र:- இந்த அரசன், एतेन- இந்த காரணத்தினால், शोकसंक्षिप्तवदन:- துக்கத்தினால் வாடின முகமுடையவராய்க்கொண்டு, त्वां- உன்னை, निरीक्षितुम्- பார்ப்பதற்கு, न शक्नोति- சக்தி யற்றவராயிருக்கிறார்.

40. (ப-ரை) हे रघुनन्दन राम- ஓ ரகுநலத்தில் பிறந்த குழந்தாய் ராமனே! नरेन्द्रस्य- அரசனுடைய, एतत् वचनं- இந்த வார்த்தையை, कुरु- நீ செய்யவேண்டும், महता सत्येन- இந்த பெரிய ஸத்யத்தினால், नरेश्वरम्- அரசனை, तारयस्व- கரையேற்ற வேண்டும்.

38. (பொ-ரை) பரதன் அயோத்யா நகரத்திலேயே இருந்துகொண்டு, நானாவிதங்களான ரத்னங்களால் நிறைந்தும், குதிரைகள், தேர்கள், யானைகள், இவைகளுடன் கூடிய இந்த பூமியை ஆளவேண்டும்.

39. (பொ-ரை) மிகவும் கருணையுள்ள இந்த அரசன் இவ்விதம் இரண்டு வரம் எனக்குக் கொடுத்தபடியால், முகம்வாடி உன்னை நேரில் பார்ப்பதற்கே சக்தி யற்றவராயிருக்கிறார்.

40. (பொ-ரை) ஹே ரகுநலத்தில்பிறந்த குழந்தாய் ராமனே! அரசன் நமக்கு பரதஜ்ஞை செய்தபடி, நீ செய்யவேணும். இவ்விதம் இந்த ஸத்யபரிபாலனமாகிற பெரிய தர்மத்தினால் மஹாராஜனை நீ கரையேற்றவேண்டும்.

இதிவ தஸ்யாं பரூஷ் வதஸ்யாं ந சைவ ராம: ப்ரவिवேஷ ஸோகம் ।

ப்ரவिव்யதே சாபி மஹானுபாவோ ராஜா து புத்ரவ்யஸநாமிதஸ: ॥ 41 ॥

இத்யாபீம் மீமத்ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே அயோத்யாக்காண்டே

அஷ்டாடச: சர்ப: ॥ 18 ॥

41. (ப-ரை) தஸ்யா- அந்த கைகேயி, இதி இவ- என்று இதுபோல, பரூஷ- க்ருரமான சிலவார்த்தையை, வதஸ்யா (ஸ்யா)- சொல்லுங்காலத்தில், ராம:- ராமன், ஸோகம்- துக்கத்தை, ந ச ப்ரவिवேஷாவ- அடையவேயில்லை, மஹானுபாவ:- மஹாப்பாவமுள்ள, ராஜா து- அரசனாவென்றால் புத்ரவ்யஸநாமிதஸ:- புத்திரனுடைய வ்யஸனத்தில் மிகவும் தபித்துக்கொண்டு, ப்ரவिव்யதே ச அபி- மிகவும் வருத்தமடைந்தார்.

41. (பொ-ரை) இவ்வாரும், இன்னும் கொடியதுமான வார்த்தைகளை கைகேயிசொல்லக்கேட்டும், ராமன் கொஞ்சமேனும் மனதிலும் வருத்தம் அடையவில்லை. அதினால் முகத்தில் வாட்டம் முதலாகிய விகாரத்தையும் அடையவில்லை. மஹானுபாவரான அரசனாவென்றால், இனி ராமனை விட்டுப்பிரியநேரிட்டதே என்று புத்திரசோகத்தினால் மிகவும் பரிதபித்துக்கொண்டிருந்தார்.

एकोनविंशः सर्गः ॥ 19 ॥

तदप्रियममित्रज्ञो वचनं * मरणोपमम्

श्रुत्वा न विव्यथे रामः कैकेयीं चेदमब्रवीत्

॥ 1 ॥

1, (ப-ரை) அமித்ரஹ்ந:- சத்ருக்களையெல்லக்கூடிய, ராம:- ராமன், அப்ரிய- ப்ரியமல்லாததும், மரணோபமம்- மாணத்திற்கு ஸமானமுமான, தத் வதன- அந்த வார்த்தையை, ஸ்ருத்வா- கேட்டு, ந விவ்யதே- வ்யஸனப்படவில்லை, கைகேயி- கைகேயியைப்பார்த்தது, இவ்- இந்த வார்த்தையை, அப்ரவீத் ச- சொன்னார்.

1. (பொ-ரை) சத்ருக்களை ஜெயிக்கக்கூடிய வல்லமையுள்ள ஸ்ரீராமன், மாணத்திற்கு ஸமானமான அந்த அப்ரியமான வார்த்தையைக் கேட்டு கொஞ்சமாகிலும் மனவருத்தமில்லாமல், கைகேயியைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தையும் சொன்னார்.

* एवमस्तु गमिष्यामि वनं वस्तुमहं त्वितः ।

जटाजिनधरो राज्ञः प्रतिज्ञामनुपालयन् ॥ 2 ॥

इदं तु ज्ञातुमिच्छामि किमर्थं मां महीपतिः ।

नाभिनन्दति दुर्धर्षो यथापुरमरिदमः ॥ 3 ॥

मन्युर्न च त्वया कार्यो देवि ब्रूमि तवाग्रतः ।

यास्यामि भव सुप्रीता वनं चीरजटाधरः ॥ 4 ॥

2. (ப-ரை) எவமஸ்து- அப்படியே ஆகட்டும், அஹ்- நான், ராஜ:- அரசனுடைய, ப்ரதிஜ்ஞையைய, அநுபாலயந்- பரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டு, ஜடாஜினதர்:- ஜடையையும் க்ருஷ்ணஜினத்தையும் தரித்துக்கொண்டு, இத:- இவ்விடமிருந்து, வன வஸ்து- வனத்தில் வாஸம் பண்ணுவதற்காக, கமிஷ்யாமி- போகிறேன்.

3. (ப-ரை) துர்ஃ:- ஒருவராலும் ஜெயிக்கமுடியாதவராயும், அரிதம:- சத்ருக்களை அடக்க ஸமர்த்தருமான, மஹிபதி:- மஹாராஜா, கிமர்த்- ஏன், யதாபுர்:- முன்போல, மா- என்னைப் (பார்த்து), ந அபினந்நதி- ஸந்தோஷப்படாமலிருக்கிறார். இஃது- இதை மாத்ஹிரம், ஜாது- அறிவதற்கு, இஷ்யாமி- விரும்புகிறேன்.

4. (ப-ரை) ஹே தேவியே, த்வயா- உம்மால், மன்யு:- கொபமானது. ந கர்ய:- வ- செய்யப்படவேகடாது, தவ அபரத:- உம்முடைய முன்னிலையில், ப்ரூமி- சொல்லுகிறேன், சீரஜடாதர்:- மரவுரி, ஜடை, இவைகளை தரித்துக்கொண்டு, வந- வனத்தைக்குறித்து, யாஸ்யாமி- போய்விடுகிறேன், சுப்ரீதா- நீர் மிகவும் ப்ரீதியுள்ளவராக, மவ- இரும்.

2. (பொ-ரை) அம்மா அப்படியே ஆகட்டும். நானும் அரசனுடைய ப்ரதிஜ்ஞையை பரிபாலனம் செய்வதற்காக ஜடையையும், க்ருஷ்ணஜினத்தையும் தரித்துக்கொண்டு இப்பொழுதே இவ்விடமிருந்து வனத்தில் வசிப்பதற்காக போய்விடுகிறேன்.

3. (பொ-ரை) ஆனால் இதைமாத்ஹிரம் கேட்கவேணும் என்று இருக்கிறேன். ஒருவராலும் ஜெயிக்கமுடியாதவரும், சத்ருக்களை அடக்க வல்லவருமான, மஹாராஜா முன்போல் என்னைப் பார்த்து ஸந்தோஷப்படாமலிருக்கிறார், அதற்கு என்ன காரணம்.

4. (பொ-ரை) அம்மா! நீர் கொஞ்சமேனும் கோபித்துக்கொள்ளக்கூடாது. உம்முடைய முன்னிலையில் சொல்லுகிறேன். நான் வனம்போய்விடுகிறேன். நீர் மிக ஸந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டிருந்தும்.

*1. (சுலோகம்) "மரணோபமம்"- என்கிறது ப்ரீராமனுடைய நினைவின்படி அன்று, உலகத்தார் நினைவின்படி.

*2. (சுலோகம்) எவமஸ்து- என்கிறதற்கு, நீர் சொல்லியபடியே பாதனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் ஆகட்டும் என்றும் சொல்லலாம் இங்கு.

हितेन गुरुणा विवा कृतज्ञेन नृपेण च ।

नियुज्यमानो विस्रब्धः किं न कुर्वामहं प्रियम् ॥ 5 ॥

अलीकं मानसं त्वेकं हृदयं दहतीव मे ।

स्वयं यन्नाह मां राजा भरतस्याभिषेचनम् ॥ 6 ॥

अहं हि सीतां राज्यं च प्राणानिष्टान्धमाभि च ।

हृष्टो आत्रे स्वयं दद्यां भरतायाप्रचोदितः ॥ 7 ॥

किं पुनर्मनुजेन्द्रेण स्वयं पिवा प्रचोदितः ।

तव च प्रियकार्थार्थं प्रतिज्ञामनुपालयन् ॥ 8 ॥

5. (ப-ரை) ஹிதேன-எனக்கு ஹிதத்தையே கோருகிறவரும், குருணா-ஜ்ஞர்னே பதேசம் செய்தவரும், கृतஜ்ன-உமக்கு தான் முன் செய்திருந்த பாதிகளுகையே நினைத்திருப்பவரும், நৃபேண-அரசனுமான், விவா-என் பிதாவினால், நியுஜ்யமான:-கட்டளையிடப்பட்ட, அஹ-நான், விசுர்ப்த:-(சுந்)-கொஞ்சமேனும், ஆலோசியாதவனுய்க் கொண்டு, ப்ரிய:-(அவருக்குப் பரியமான காரியத்தை, கி் ந குர்வா-என் செய்யமாட்டேன்.

6. (ப-ரை) ராஜா-அரசன், भरतस्य-பாதனுடைய அபிஷேகத்தைக் குறித்து, स्वयं-தானாகவே, मां-என்னப்பார்த்து, मन् न आह-சொல்லவில்லையென்கிற, एकं अलीक-இந்த ஒரு அநிஷ்டமானது, मानस-மனதிலிருந்துகொண்டு, मे-என்னுடைய, हृदय-ஹ்ருதயப்ாதேசத்தை, दहति इव-கொளுத்துகிறதுபோலிருக்கிறது.

7-8. (ப-ரை) हि-ஏனென்றால், अह-நான், सीता-ஸீதையையும், राज्य-ராஜ்யத்தையும், इष्टान् प्राणान्-இஷ்டமான ப்ராணன்களையும், ध्वानि च-தன்ன்களையும், अप्रचोदित:-(அரசனால்) ஏவப்பட்டதவனுக்கொண்டே, स्वयं-நானாகவே, हृष्ट-ஸந்தோஷமுள்ளவனாய், आत्रे भरताय-ப்ராதாவான பாதன் பொருட்டு, दद्यां-கொடுத்துவிடுவேன், मनुजेन्द्रेण-அரசனான, पिवा-என் பிதாவினால், प्रचोदितः(சுந்)-ஏவப்பட்ட

5. (பொ-ரை) எனக்கு ஹிதம் செய்வதிலே நோக்கமுள்ளவரும், மந்த் ரோபதேசம்செய்த குருவாயும், முன்காலத்தில் நீர் செய்திருந்த உபகாரத்திற்கு ப்ரத்யுபகாரம் செய்யவேனுமென்று எண்ணமும்கொண்ட அரசனுமான் என் பிதாவினால், “ராமா இவ்விதம் நீ செய்” என்று ஏவப்பட்ட நான் கொஞ்சமேனும் ஆலோசியாமல் என் அவருக்குப் பரியமானதைச் செய்யமாட்டேன்.

6. (பொ-ரை) ஆனால் அரசன், பாதனுடைய பட்டாபிஷேகத்தைக் குறித்து என்னிடம் ஏன் தாமே நேரில் சொல்லவில்லை, என்கிற இந்த ஒரு வருத்தம் மாத் திரம் என் மனதிலிருந்துகொண்டு ஹ்ருதயத்தை எரிக்கிறதுபோலிருக்கிறது.

7-8. (பொ-ரை) ஏனென்றால் நான் வில்லைமுறிக்குங்காலத்தில் ஸீதையையும், ராஜ்யத்தையும், இஷ்டமான ப்ராணன்களையும், தன்ன்களையும், மஹாராஜா

तदाश्वासय हीमं त्वं किंन्विदं यन्महीपतिः ।

वसुधासक्तनयनो मन्दमश्रूणि मुञ्चति ॥ 9 ॥

गच्छन्तु चैवानयितुं दूताः शीघ्रज्वैर्हयैः ।

भरतं मातुलकुलादयैव नृपशासनात् ॥ 10 ॥

दण्डकारण्यमेषोऽஹ்மிतो गच्छामि सत्वरः ।

अविचार्य पितुर्वाक्यं समा वस्तुं चतुर्दश ॥ 11 ॥

வனையக்கொண்டு, தவ- உம்முடைய, ஸ்ரீயகாமரீ- இஷ்டத்தைச் செய்யவேண்டுமென்கிற தற்காகவும், ப்ரிதா- (அரசனுடைய) ப்ரதிக்ஷணையை, அநுபாலயந்- பரிபாலனம் செய்வ தற்காகவும், (தயா- கொடுத்து விடுவேன் என்பது,) கி் புந:- சொல்லவும்வேண்டுமா.

9. (ப-ரை) தத்- ஆகையால், த்வ- நீர், இம்- இந்த மஹாராஜாவை, அஸ்தாசய- ஸமாதானம் செய்யும், மஹீபதி:- மஹாராஜா, வசுதாசக்தநயன: (சந்)- தரையில், பற்றிய கண்களே உடையவராய்க்கொண்டு, மந்- மெதுவாக, அஸ்ரூ- கண்களவக்களே, முஞதி இதி யத்- விடுகிறாரென்பது, கி் நு இ- இது என்ன.

10. (ப-ரை) மாதுலகுலாத்- மாமாவின்னுடைய க்ருஹத்திலிருந்து, ஸரத்- பாதனை, அநயித்- கூட்டி வருவதற்காக, அயை- இப்பொழுதே. நுபாசனாத்- அரசனுடைய உத்திர விலை, ஸீ஘்ரவயை:- மிகவும் வேகமுள்ள, ஹயை:- குதிரைகளினால், தூதா:- தூதர்கள், ஸக்சு- போகட்டும்.

11. (ப-ரை) ஸ: அஹ்- இந்த நான், பிது:- பிதாவின்னுடைய, வாச்ய- (நீவனத் திற்குப்போ என்கிற) வார்த்தையை, அவிசார்ய- விசாரிக்காமலே, சதுர்தச சமா:- பதி னான்கு வருஷங்களை, வஸ்து- வஸிப்பதற்கு, இத்- இங்கிருந்து, சத்வர:- அவஸரமாக, டண்காரண்ய- தண்டகாவனத்தைக்குறித்து, ஸக்சாமி- போகிறேன்.

ஆஜ்ஞாபிக்காமல் மனதில் எண்ணியிருந்தாலே ஸந்தோஷத்துடன் ப்ராதாவான பாதனுக்கு கொடுத்திருப்பேன். அப்படியிருக்க, நமக்கு பிதாவான மஹாராஜாவி னால் ஆஜ்ஞாபிக்கப்பட்டு, அவருடைய ப்ரதிக்ஷணையை பூர்த்திசெய்வதற்காகவும், உம்முடைய இஷ்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகவும் கொடுப்பேனென்பது சொல்லு வானேன்.

9. (பொ-ரை) ஆகையால் அம்மா நீர் இவரை சமாதானம் செய்யும், மஹா ராஜா தரையைப் பார்த்துக்கொண்டு கண்ணீர் விட்டுக்கொண்டிருக்கிறாரே, இதற் கென்ன காரணம்.

10. (பொ-ரை) மாமாவின்னுடைய க்ருஹத்திலிருந்து பாதனை இங்கு அழை த்துவருவதற்காக, மிகவும் வேகமுள்ள குதிரைகளில் ஏறிக்கொண்டு தூதர்கள் அரசன் உத்திரவிலை இப்பொழுதே போகட்டும்.

11. (பொ-ரை) இதோ நான் பிதா நம்மைப்பார்த்து நீ வனத்திற்குப்போ

मा हृष्टा तस्य तद्वाक्यं भुत्वा रामस्य कैकयी ।

प्रस्थानं श्रद्धाना हि त्वरयामास राघवम् ॥ 12 ॥

एवं भवतु यास्यन्ति दूताः शीघ्रजैर्हयैः ।

भरतं मातुलकुलादुपावर्तयितुं नराः ॥ 13 ॥

तव त्वहं क्षमं मन्ये नोत्सुकस्य विलम्बनम् ।

राम तस्मादितः शीघ्रं वनं त्वं गन्तुमर्हसि ॥ 14 ॥

12. (ப-ரை) சா கைகேயி- அந்த கைகேயியானவள், தச்ய ராமச்ய- அந்த ராமனுடைய, தத் வாச்யம்- அந்த வார்த்தையை, ஸுத்வா- கேட்டு, ஹ்ஸ- ஸந்தோஷமுள்ளவளாய், ப்ரஸ்தானம்- (ராமன் வனத்திற்குப்) போவதை, ஶ்ரத்யாநா- நம்பிக்கொண்டு, ராஶவம்-ராமனை த்வரயாஸ- அவஸரப்படுத்தினாள்.

13. (ப-ரை) எவ் ஶவது- அப்படியே ஆகட்டும், ஶரதம்- பாதனை, மாதுலகூலாத்- மாமாவின்னுடைய க்ரஹத்திலிருந்து, ஸபாவர்தயிதும்- இங்கு கூட்டிவருவதற்கு, தூதா: நரா:- தூதுபோகக்கூடிய மனிதர்கள், ஶீஶ்ரஜை:- மிகவும் வேகமுள்ள, ஹயை:- குதிரைகளால், யாச்யந்தி- போவார்கள்.

14. (ப-ரை) து- ஆகிலும், ஸுதுகச்ய- (பாதனுடைய பட்டாபிஷேகத்தைப் பார்க்க) ஆசையுள்ளவனான, தவ- உன்னுடைய, விலம்பநம்- தாமதத்தை, அஹ்- நான், ஶம்- உசிதமாக, ந மந்யே- நினைக்கவில்லை, ஹே ராம- ஹே ராமனே, தஸ்யாத்- ஆகையால், த்வ- நீ, ஶீஶ்ர- சீகரமாக, இத:- இங்கிருந்து, வநம்- வனம் போவதற்கு, அஹ்ஸி- திருந்தவன்.

என்று நேரில் சொல்லவில்லையே என்று ஆலோசிக்காமலே பதினான்கு வருஷம் தண்டகாவனத்தில் வாஸம் செய்வதற்காக இங்கிருந்து த்வரையுடன் போகிறேன்.

12. (பொ-ரை) அந்த கைகேயி, அந்த ராமனுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு, மிகவும் ஸந்தோஷத்துடன் அவச்யம் ராமன் காட்டுக்குப் போகப்போகிறான் என்று நம்பிக்கையுடன் ராமனை வனவாஸத்திற்காக அவஸரப்படுத்தினாள்.

13. (பொ-ரை) ராமா, இவ்விதமே கார்யம் நடக்கட்டும், மாமாவின்னுடைய க்ரஹத்திலிருந்து பாதனை இங்கு அழைத்துவர தூதர்கள் வேகமான குதிரைகளிலேறிப்போவார்கள்.

14. (பொ-ரை) ராமா!, நீ பாதனுக்கு நடக்கப்போகிற பட்டாபிஷேகத்தை பார்க்க ஆசைப்பட்டுக்கொண்டு நீ இங்கு தாமஸம் செய்வது அவ்வளவு உசிதமன்று' என்று நான் எண்ணுகிறேன். ஆகையால் நீ இப்பொழுதே இங்கிருந்து சீகரமாக வனத்திற்குப்போகவேண்டும்.

श्रीहान्वितः स्वयं यच्च नृपस्त्वां नाभिभाषते ।

नैतत्किञ्चिन्नश्रेष्ठ. मन्त्रुरेषोपवीयताम् ॥ 15 ॥

यावत्त्वं न वनं यातः पुरादस्मादभिव्रान् ।

पिता तावन्न ते राम ह्यास्यते भोक्ष्यतेऽपि वा ॥ 16 ॥

धिकष्टमिति निःश्वस्य राजा शोकपरिप्लुतः ।

मूर्च्छितो न्यपतत्तस्मिन्यर्द्धके हेमभूषिते ॥ 17 ॥

15. (ப-ரை) ஹே நரபெரு- ஓ புருஷோத்தமனே, நூப:- அரசன், ஶ்ரீஹன்வித: சன- வெட்டித்ததுடன் கூடினவராய், ஸ்வய- தானே நேரில், த்வா- உன்னைக்குறித்து, நாமிபாஸதே யச்ச- சொல்லவில்லையென்கிற, ஏத- இது, ந கிஞ்சித்- ஒன்றுமில்லை, ஸப:- இந்த மனது:- கோபமானது, அபநியத- உன்னால் போக்கடிக்கப்படலாம்.

16. (ப-ரை) ஹே ராம- ராமனே! த்வ- நீ, அமித்வரன்- த்வரையுள்ளவனாய், அஸ்தா- புராத- இந்த நகரத்திலிருந்து, வன- வனத்தைக்குறித்து, யாவத்- எதுவரையில், ந யாத:- போகவில்லையோ, தாவத்- அதுவரையில், தே பிதா- உன் தகப்பனார், ந ஸ்நாஸ்யதே- ஸ்நானம் செய்யப்போகிறதில்லை, மோஷ்யதே அபி வா- போஜனமும் செய்யப்போகிறதில்லை.

17. (ப-ரை) ராஜா- அரசன், திக்ஷ- அய்யோ கஷ்டம், இதி நி:ஸ்வ- என்று பெருமூச்சிட்டுக்கொண்டு, ஶோகபரிப்லுத:- சோகத்தில் முழுகி, மூர்ச்சித:- மூர்ச்சை அடைந்த வராய், ஹே மூஷிதே- ஸ்வாணத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட, தஸிந் பர்யர்க்க- அந்தக்கட்டியில், ந்யபதத்- விழுந்தார்.

15. (பொ-ரை) ஹே புருஷோத்தமனே, ராஜா துக்கப்பட்டுக்கொண்டு உன்னைப்பார்த்து நேரில் சொல்லவில்லையே என்று இதை ஒரு பொருட்டாக நினைக்கவேண்டாம். நேரில் சொல்லவில்லையே என்று நீ மனதில் கோபமும் கொள்ள வேண்டாம்.

16. (பொ-ரை) ராமா! நீ சீக்கிரமாக இந்நகரத்தைவிட்டு தண்டகாவனம் போகாமல் இருக்கும்வரையில் உன் பிதா ஸ்நானமும் செய்யப்போகிறதில்லை, போஜனமும் செய்யப்போகிறதில்லை.

17. (பொ-ரை) இவ்விதம் கைகேயி, சொல்வதைக்கேட்டு அரசன், அய்யோ கஷ்டமென்று பெருமூச்செறிந்து துக்கத்திலாழ்ந்து மூர்ச்சை அடைந்து ஸ்வாணமயமான அந்த கட்டியில் விழுந்து விட்டார்.

* இந்த மனது: என்றால் மனதில் வருத்தத்திற்கும் அர்த்தம் அதை இங்கு வைத்துக்கொள்ளும் படித்தில், மஹாராஜா உன்னைப்பார்த்து காட்டுக்குப்போ என்று சொல்லுவதற்கு வெட்கப்பட்டுக்கொண்டு கைகேயிக்கு கொடுத்த வரம் தவிரி விட்டதே என்று வருத்தப்படுகிறார். அவருக்கு உண்டான அந்த வருத்தத்தை போக்குவதற்காக நீ உடனே காட்டுக்குப்போய்விடு, என்று அர்த்தம் சொல்லலாம்.

ராமोऽप्युத்யாய ராஜானं கைகேய்யாமிபிச்சொதित: !

कश्येवाहतो वाजी वनं गन्तुं कृतस्वरः ॥ 18 ॥

तदप्रियमनार्याया वचनं दारुणोदयम् ।

श्रुत्वा गतव्यथो रामः कैकेयीं वाक्यमब्रवीत् ॥ 19 ॥

* नाहमर्थपरो देवि लोकमावस्तुमुत्सहे ।

विद्धि मामृषिभिस्तुल्यं केवलं धर्ममास्थितम् ॥ 20 ॥

18. (ப-ரை) ராம: அபி- ஸ்ரீராமனும், ராஜான- அரசனை, உத்யாய- எழுப்பி (உட்கார்த்தி), கைகேய்யா- கைகேயியால், அமிபிச்சொதி: மன- ஏவப்பட்டவராய்க்கொண்டு, கச்யா- கொரடானினால், அஹத:- அடிக்கப்பட்ட, வாஜி இவ்- குதிரைபோல், வனம் கந்த- தண்டகாலனம் போவதற்கு, கृतஸ்வர:- த்வரையுள்ளவராக, (அமூ- ஆனார்).

19. (ப-ரை) ராம:- ராமன், அனாரியா:- துஷ்டையான கைகேயினுடைய, தாருணோதயம்- கருமமான சொல்மெஸிட்டதாய், அபரிய- பரியமல்லாத, தத் வசன- அந்த வார்த்தையை, ஸ்ருத்வா- கேட்டு, கதவ்யத:- வ்யஸனமில்லாதவராய், கைகேயி- கைகேயியைப் பார்த்து, வாக்ய அப்ரவீத்- ஒருவார்த்தையைச் சொன்னார்.

20. (ப-ரை) ஹ் தேவி- ஓ தேவியே! அஹ்- நான், அர்ப்ப:- தனத்தையே முக்ய மாகக்கொண்டு, லோக்- உலகத்தில், அவஸ்து- வஸிப்பதற்கு, ந உத்சஹே- ஆசைப்படவில்லை, மா- என்னை, கெவல் ஧ர்ம- தர்மத்தைமாத்ந்திரம், அஸ்திதம்- அடைந்தவனும், ஐபிசி: துல்ய- ரிஷிகளோடு ஸமானமானவனும், வித்தி- தெரிந்துகொள்ளும்.

18. (பொ-ரை) ராமனும் ஸ்ரீச்சாரினால் விழுந்த அரசனை எழுப்பி உட்கார்த்தி, கைகேயி அடிக்கடி தூண்டவே கசையினால் அடிப்பட்ட குதிரை போல் தண்டகாலனம் போவதற்கு மிகவும் த்வரை கொண்டார்.

19. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமன் கொடிய சொற்களை மெஸிட்டு மிகவும் அபரியமான அந்த துஷ்டையின் வார்த்தையை கேட்டும் மன வருத்தமில்லாதவராய் கைகேயியைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

20. (பொ-ரை) அம்மா தேவியே, நான் தனத்திலே பிபாசை கொண்டு இந்த லோகத்தில் வஸிக்கவேண்டுமென்று ஆசை உள்ளவனன்று, கேவலம் தர்மத்தை மாத்ந்திரம் கைப்பிடித்து ரிஷிகளுக்கு ஸமானமானவனென்று என்னை நீ அறிந்துகொள்ளும்.

* அஹமர்ப்ப:- அஹமர்த்தமான ஜீவாத்மாவைக்காட்டிலும் மேலான பரமாத்மாவான நான், நா- மனிதனாக அவதாரம்கொண்டு, லோக் அவஸ்து உத்சஹே- இந்த உலகத்தில் சிலகாலம் வஸிக்கவேணுமென்றிருக்கிறேன், மா- என்னை, கெவல் ஧ர்ம அஸ்திதம்- எனக்கு முக்கிய தர்மமான சரணாகத ரக்ஷணத்தை கையிட்டு இருக்கிறவனாகவர,

यदत्रभवतः किञ्चिच्छक्यं कर्तुं प्रियं मया ।

प्राणानपि परित्यज्य सर्वथा कृतमेव तत् ॥ 21 ॥

न ह्यतो धर्मचरणं किञ्चिदस्ति महत्तरम् ।

यथा पितरि शुश्रूषा तस्य वा वचनक्रिया ॥ 22 ॥

अनुक्तोऽप्यतभवता भवत्या वचनादहम् ।

वने वत्स्यामि विजने वर्षाणीह चतुर्दश ॥ 23 ॥

21. (ப-ரை) அது பவத:- பூஜ்யராயிருக்கிற பிதாவுக்கு, ப்ரிய யத் கிஞ்சித்- ப்ரி. மான எதோ ஒன்று, :மயா- என்னால், கர்து- செய்வதற்கு, ஶக்ய- முடியுமேயானால் தத்- அது, ப்ராணாந் பரித்யஜ்ய அபி- ப்ராணனை விட்டாகிலும், சர்வதா- ஸர்வ ப்ரகாரத்த லும், க்ரூத் எவ- (என்னால்) செய்யப்பட்டதாகவே, (விடி- நீர் தெரிந்துகொள்ளும்).

22. (ப-ரை) பிதரி- 'பிதாவினிடத்தில், ஶுசுரூஷா- பணிவிடை செய்வதும் அயவா- அல்லது, தஸ்ய- அவருடைய, வசனக்ரியா- சொன்னபடி செய்வதும், யதா-எப்படி கிறந்ததோ, அத:- இதைக்காட்டிலும், மஹ்நம்- மிகவும் பெரிதான, கிஞ்சித்-தர்மச்சரண ஒரு தர்மானுஷ்டானமானது, ந ஹி- இல்லை அன்றோ!

23, (ப-ரை) அஹ்- நான், அவ பவதா- பூஜ்யரான பிதாவினால், அநுக்: அபி- (தண்டகாவனம் போகவேணுமென்று) சொல்லப்படாமலிருந்தபோதிலும், பவதா: உம்முடைய, வசனாத்- வார்த்தையினாலே, விஜந- ஜனஸஞ்சாரமில்லாத, வந- தண்டக வனத்தில், சதுர்ஷ வர்ஷாநி- பதினான்கு வருஷங்களை, ஶஹ்- இப்பொழுது, வத்யாமி- வஸிப்பேன்.

21. (பொ-ரை) பூஜ்யரான நம் பிதாவுக்குப்ரியமானது எதுவாகிலும் என்னால் செய்யமுடியுமேயானால் அது ஸர்வப்ரகாரத்தினாலும் ப்ராணைக்களை விட்டாவது என்னால் செய்துமுடித்ததாகவே நீர் தெரிந்துகொள்ளும்.

22. (பொ-ரை) பிதாவுக்கு பணிவிடை செய்வதையும் அவனுடைய வார்த்தைப்படி நடப்பதையும் காட்டில் மிகவும் உயர்ந்ததான தர்மானுஷ்டானம்

23. (பொ-ரை) பூஜ்யரான என் பிதா "ராமா நீ வனம் போகவேண்டு"பென்று எனக்கு உத்திரவு செய்யாமலிருந்தபோதிலும், உம்முடைய வார்த்தையினாலேயே ஜனஞ்ஞயமான தண்டகாவனத்தில் நான் வாஸம் செய்வேன்.

தூய்- ஸுகதுக்கங்களிலோ, சத்ருமித்ர உதாஸீனர்களிலோ ஸமானமாக விருக்கி வதுகவும், ஶுபிமி:- மஹரிஷிகளால், விடி- நீர் அறிந்து கொள்ளவும், என்றும் தத்வ விஷயமாகவும் ஒரு அர்த்தம் இந்த ச்லோகத்திற்கு ஏற்படுகிறது என்று சொல்லுவாரும் உண்டு.

न नूनं मयि कैकेयि कंचिदाशंसं गुणम् ।

யுடாஜானமயோவஸ்த்வம் மமேஷ்வரதரா சதீ ॥ 24 ॥

यावन्मातरमापृच्छे सीतां चानुनयाम्यहम् ।

ததோஷ்வைவ கமிஷ்யாமி டுண்டகானா் மஹ்நம் ॥ 25 ॥

भरतः पालयेद्राज्यं शुश्रूषेच्च पितुर्यथा ।

ததா மவத்யா கர்நய்யம் ச ஹி தர்ம: சனாதன: ॥ 26 ॥

24. (ப-ரை) ஹே கைகேயி- ஹே கைகேயியே! மயி- என்னிடத்தில், குணம்- குணத்தை, கங்கி- கொஞ்சமேனும், ந அசஸம்- (ரீர்) தெரிந்துகொள்ளவில்லை, யத்- ஏனென்றால், த்வ- ரீர். மம்- எனக்கு, ஷ்வரதரா சதீ- எஜமானையாயிருந்தும், ராஜா- ராஜாவை, அவோவ:- சொன்னீர், (கேட்டுக்கொண்டீர்).

25. (ப-ரை) அஹ- நான், மாதர்- மாதாவை, யாவத்- அபூசு- எதுவரையில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேனோ, சீதா- ச- ஸீதைதையையும், அனயாமி- எதுவரையில் ஸமாதானம் சொல்லுவேனோ (எதுவரையில் எனக்கு ரீர் அநுமதி கொடுக்கவேண்டும்), தத்:-பிறகு அயைவ- இன்றையதினமே, மஹ்- டுண்டகானா் வம்- பெரியதான தண்டகாவனத்தைக் குறித்து, கமிஷ்யாமி- போய்விடுவேன்.

26. (ப-ரை) மரத:- பரதன், ராஜ்ய- ராஜ்யத்தை, யதா- எப்படி, பாலயேத்- பரிபாலனம் செய்வதோ, (யதா-எப்படி), பிது:- பிதாவுக்கு, ஷுசுஷேத்- ச- சிச்சுராவையும் செய்வானோ, ததா- அப்படி, மவத்யா- உயமால், கர்நய்ய- செய்யத்தகுந்தது, ச ஹி- அதுவன்றோ சனாதன: தர்ம:- நித்தியமான தர்மம்.

24. (பொ-ரை) கைகேயி! ரீமர எனக்கு நேரில் “காட்டுக்குப்போ”வென்று உத்திரவுசெய்ய பூர்ணமான அதிகாரமுள்ளவளாயிருந்தும், அவ்விதம் என்னிடம் நேரில் சொல்லாமல் அதற்காக ராஜாவை கேட்டுக்கொண்டீர். அதினால் என்னிடத்தில் குணமிருக்கிறதாக கொஞ்சமேனும் ரீர் நினைக்கவில்லை. இது நிச்சயம்.

25. (பொ-ரை) அம்மா! நான் மாதாவினிடத்தில் அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு, ஸீதைக்கும் ஸமாதானம் சொல்லுவரையில் எனக்கு அவகாசம் கொடுக்கவேண்டும். பிறகு நான் இப்பொழுதே பெரியதான தண்டகாவனம் சென்று விடுவேன்.

26. (பொ-ரை) அம்மா! பரதன் ராஜ்யத்தை காமமாக பரிபாலித்து பிதாவுக்கும் சிச்சுராவை செய்துவரும்படியாக ரீர்தான் செய்துவரவேண்டும். இதுதான் அநாதியான தர்மம்.

स रामस्य वचः श्रुत्वा भृशं दुःखहतः पिता ।

शोकादशक्नुवन्वाप्यं प्ररोद महास्वनम् ॥ 27 ॥

वन्दित्वा चरणौ रामो विसंज्ञस्य पितुस्तदा ।

कैकेय्याश्चाप्यनாயाया निष्पपात महाद्युतिः ॥ 28 ॥

स रामः पितरं कृत्वा कैकेयीं च प्रदक्षिणम् ।

निष्कम्यान्तःपुरात्तस्मात्त्वं ददर्श सुहृज्जनम् ॥ 29 ॥

27. (ப-ரை) ச: பிதா- அந்த பிதாவான தசரதர். ராமச்ய- ராமனுடைய, வ:- வார்த்தையை, ஸ்ருத்வா- கேட்டு, ஸ்ர- மிகவும், டு:ஸஹ:- துக்கத்தினால் பிடிக்கப்பட்டு, ஷோகாட்- மனவருத்தத்தினால், வாப- கண்ணீரை, அக்ஷுந- (கடுக்க) சத்தியற்றவராய், மஹாஸ்வநம்- பெரும் குரலாக, ப்ரரோட்- அழுதார்.

28. (ப-ரை) ததா- அப்பொழுது, ராம:- ராமன், விஸஞ்ச்ய- தன்நினைவில்லாம லிருக்கிற, பிது:- பிதாவினுடையவும். அநாயாயா:- துஷ்டையான, கைகேய்யா: வ அபி- கை கேயியினுடையவும், ஷ்ரணௌ- திருவடிகளை, வந்தித்வா- ஸேவித்துவிட்டு, மஹாதுதி: (சந்)- அதிகமான கார்த்தியுடையவராய்க்கொண்டு, நிஷ்பபாத- வெளிப்புறப்பட்டார்.

29. ச: ராம:- அந்த ராமன், பிதர்- பிதாவையும், 'கைகேயீ' வ- கைகேயியையும், ப்ரதக்ஷிணம் ஸ்ருத்வா- ப்ரதக்ஷிணம் செய்து, தஸ்யாட்- அந்த:புராட்- அந்த அந்தப்புறத்திலிருந்து, நிஷ்கமய-வெளியில் வந்து, ச்வ- தன்னுடைய, சுஹ்ஜநம்- ஸ்நேஹித ஜனத்தை, ட்டர்ஷ- கண்டார்.

27. (பொ-ரை) பிதாவான அந்த தசரதமஹாராஜனும் ராமனுடைய வார்த்தையைக்கெட்டு மிகவும் துக்கத்தினால் கண்ணீரை அடக்கமுடியாமல் பெரிய சப்தத் துடன் கதறினார்.

28. (பொ-ரை) அப்பொழுது ஸ்ரீராமன் தன்நினைவு இல்லாமல் அழுதுக் கொண்டிருக்கிற பிதாவினுடையவும், துஷ்டையான அந்த கைகேயியினுடையவும் திருவடிகளை ஸேவித்துவிட்டு முகமலர்ச்சியுடன் வெளியில் வந்தார்.

29. (பொ-ரை) அந்த ராமன் பிதாவையும் கைகேயியையும் ப்ரதக்ஷிணம் செய்துவிட்டு, அந்த அந்தப்புறத்தில் நின்றும் வெளியில்வந்து அங்கு நின்றிருக்கும் தன் தோழன்மார்களைக்கண்டார்.

ந் வாப்யபரிபூர்ணா: பூர்தோஸு ஜகாம் ஹ ।

லக்ஷ்மண: பரமகருட: சுமித்ரானந்தவர்பன: ॥ 30 ॥

அபிபேசனிகம் பாண்டம் கृத்வா ராம: ப்ரதக்ஷிணம் ।

சனீர்ஜகாம் சாபேஷோ ஹி தவாவிவாலயந் ॥ 31 ॥

* ந வாஸ்ய மஹதி லக்ஷ்மி ராஜ்யநாஸோஸ்பக்ஷிதி ।

லோககாந்தஸ்ய கான்தவாச்சுதிரஸ்யேகிவ ஶ்யா ॥ 32 ॥

30. (ப-ரை) சுமித்ரானந்தவர்பன:- ஸுமித்ராதிகளுக்கு ஆனந்தத்தை வந்து செய்தி செய்தி, லக்ஷ்மண:- லக்ஷ்மணன், பரமகருட:- மிகவும் கோபமுள்ளவராய், வாப்யபரிபூர்ண:- கண்ணாரால் நிறைந்த கண்களை உடையவராய்க்கொண்டு, ந்- அந்த ஸ்ரீராமனை, பூர்த:- பின்புறமாக, அநுஜகாம் ஹ- கொட்டிந்து சென்றார்.

31. (ப-ரை) ராம:- ஸ்ரீராமன், அபிபேசனிகம்- அபிபேசனத்திற்காக வைக்கப் பட்டிருக்கிற, பாண்ட- ஸாமந்தியை, ப்ரதக்ஷிணம் செய்து, சாபேஷ:- அதில் ஆசையில்லாதவராயும், தவ- அந்த ஸாமந்தியில், ஹி- கண்ணை, அவிவாலயந்- வைக்காதவராயும், சனீ:- மெதுவாக, ஜகாம்- போனார்.

32. (ப-ரை) கான்தவாந்- அழிவில்லாத அழகோடுகூடியவரானபடியால், ஸ்ய- இவருடைய, மஹதி லக்ஷ்மி- அதிகமான முகசோபையை, ராஜ்யநாஸ:- ராஜ்யத்தைவந்து தவறினது, லோககாந்தஸ்ய- உலகத்திற்கெல்லாம் அழகாயிருக்கிற, சந்திரஸ்யே- சந்திரனுடைய, லக்ஷ்மி- காந்தியை, ஶ்யா இவ்வானது (போக்கடிக்காதது) போல, ந அபக்ஷிதி- போக்கடிக்கவில்லை.

30. (பொ-ரை) ஸுமித்ராதிகளுக்கு பரமாதந்தத்தைச்செய்துகொண்டிருக்கிற லக்ஷ்மணன் மிகவும் கோபமுடையதுடன் கண்களில் நீர் ததுப்பிக்கொண்டு, அந்த ராமனைப்பின்புறமிருந்துபோனார்.

31. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமன் தன்னுடைய அபிபேசனத்திற்காக செகரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஸாமந்தியைப் ப்ரதக்ஷிணம் செய்து அதில் ஆசையில்லாதவராய், கண்ணையும் வைக்காமல் மெதுவாகச்சென்றார். (மங்களகரமான வஸ்துக்களைக்கண்டால் ப்ரதக்ஷிணம் செய்யவேண்டியது என்று சாஸ்திரம்).

32. (பொ-ரை) உலகத்திற்கெல்லாம் அழகான சந்திரனுடைய காந்தியை இவ்வு போக்கடிக்காததுபோல இயற்கையான அழகையுடைய அந்த ஸ்ரீராமன் முக காந்தியை கைவந்திராஜ்யம் தவறினது போக்கடிமுடியவில்லை.

*இந்த திருஷ்டாந்தத்தினால் ஸ்ரீராமனுக்கு இன்னும் அதிகமான முகத்தில் சோபை உண்டாயிற்றென்று தோன்றுகிறது. சந்திரனுக்கு இவ்வினில் ப்ரகா

न वनं गन्तुकामस्य त्यजतश्च वसुन्धराम् ।

सर्वलोकातिगस्येव लक्ष्यते चित्तविक्रिया ॥ 33 ॥

प्रतिषिध्य शुभं छलं व्यजने च म्वलङ्कृते ।

विसर्जयित्वा स्वजनं रथं पौरास्तथा जनान् ॥ 34 ॥

धारयन्मनसा दुःखमिन्द्रियाणि निगृह्य च ।

प्रविवेशात्मवान्वேஷ मातुरप्रियशंसिवान् ॥ 35 ॥

33. (ப-ரை) வன் - வனத்திற்குப்போகவேண்டுமென்று ஆசை கொண்டவராயும், வசுந்஧ராம் - ராஜ்யத்தை, த்யஜத் - விட்டிருக்கிறவருமான, அந்த ஸ்ரீராமனுக்கு, சர்வலோகாதிಗஸ்ய இவ- எல்லாலோகத்தையும் தாண்டின பரமயோகிக்குப் போல், சித்விக்ரீயா - மனதில் விகாரமானது, ந லக்ஷ்யதே - காணப்படவில்லை.

34-35. (ப-ரை) ஶு- மங்களகரமான, ச- குடையையும், ச்வலங்க்ருதே - நன்றாக அலங்காரம் செய்யப்பட்ட, வ்யஜநே - ச- சாமாங்கனையும், ப்ரதிஷித்ய - தடுத்துவிட்டு, ச்வஜந- தன்னுடைய ஜனத்தையும், ரத- தேரையும், தயா- அப்படியே, பௌந் ஜநாந் - பட்ட ணத்து ஜனங்களையும், விசர்ஜயித்யா - விட்டுவிட்டு, மனசா - மனதிலால், து:ஸ- துக்கத்தை, தாரயந் - அடக்கிக்கொண்டு, இन्द्रியாணி - இந்திரியங்களை, நிगृह्य - தன் வசப்படுத்தி, ஶாட்மவாந் - மிகவும் தைர்யமுடையவராய்க்கொண்டு, அப்ரியஸிவாந் - அரிஷ்டத்தைச் சொல்லுவதற்காக, மாது: வேஷ- தன் தாயரின் அரண்மனையை, ப்ரவீஷ- நுழைந்தார்.

33 (பொ-ரை) மாணவமான வாலும், ஸுகதுக்கங்களிலும் ஸமமான மனதின் நிலைமையை உடைய பரமயோகிகர ஒருவரிடத்திலும் மனதில் விகாரமானது உண்டாகாததுபோல், ராஜ்யத்தையும் விட்டு வனத்திற்கும் போக நினைத்துக் கொண்டிருக்கிற ஸ்ரீராமனுக்கு அதனால் மனதில் ஒருவிதமான விகாரமும் காணப்படவில்லை. (முதல் சரலோகத்தில் சாரீரமான விகாரமில்லாமையும், இந்த சரலோகத்தில் மனதைப்பற்றிய விகாரமில்லாமையும் சொல்லப்பட்டது).

34-35. (பொ-ரை) ப-மான வெண்குடையையும் நன்றாக அலங்காரம் செய்யப்பட்ட சாமாங்கனையும், தனக்குவேண்டாமென்று தடுத்துவிட்டு, தமமுடைய ஜனத்தையும் ரதத்தையும் பட்டணத்துஜனங்களையும் விட்டுவிட்டு, தனக்கு பட்டா பிஷேகம் தவறிப்போனதால் தம் ஸ்நேஹிதர்களுக்கருண்டாகும் துக்கத்தை நினைத்து அதர்க்காக தன் துக்கத்தைமனதில் வைத்து வெளிக்காட்டாமல் இந்திரியங்களையும் அடக்கி மிக்க தைர்யத்துடன் தாயாருக்கு மிகவும் ப்ரியமல்லாத இந்த விஷயத்தைத்தெரிவிப்பதற்காக கௌஸல்யாதேவியின் அரண்மனைக்குச்சென்றார்.

சம் அதிகமாக உண்டாகிறதுபோல், ஸ்ரீராமனுக்கும் கிடைத்த ராஜ்யம் தவறினது அவதாரபரயோஜனமான சரணுகதாபிராணரூப கார்யத்திற்கு மிகவும் அனுகூலமாகையால் முன்னேக்காட்டிலும் அதிக சோபை உண்டானதென்று சந்திரசுந்தர டாங்கத்தினால் அறியலாம்.

सर्वो ह्यभिजनः श्रीमाञ्श्रीमतः सत्यवादिनः ।

நான் குபுறத்திலும் இருக்கிற அந்த எல்லா ஜனமும், ஶ்ரீமத்:- அழகுள்ளவராயும், || 36 ||

उचितं च महाबाहुर्न जहौ हर्षमात्मनः ।

शारदः समुदीर्णांशुश्चन्द्रतेज इवात्मजम् || 37 ||

वाचा मधुरया रामः सर्वं समानयञ्जनम् ।

மாது: மமாய் ஶ்ரீராமா பவ்வீஷ மஹயஸா: || 38 ||

36. (ப-ரை) ஶ்ரீமான்- அலங்காரம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற, சர்வ: அபி அபிஜன:- நான் குபுறத்திலும் இருக்கிற அந்த எல்லா ஜனமும், ஶ்ரீமத்:- அழகுள்ளவராயும், சத்யவாதின:- ஸத்தியத்தையே சொல்லும் தன்மையையுடையவருமான, ராமச்ய- ராமனுடைய, ஆனந:- மகத்தில், ஆகா:- விகாரமான குறியை, கிச்சித்- கொஞ்சமேனும், ந ஆலக்ஷயத்- காண வேயில்லை.

37. (ப-ரை) மசுதீர்ணா:- நன்றாய் வருத்தியடைந்த கிரணங்களையுடைய, ஶாரத: சந்த:- சர்க்கால சந்திரன், ஆத்மஜ- தனக்கு ஸ்வாபாஸிகமான, தேஜ: இவ- தேஜஸ்ஸை, (விடாமல் பிடித்து போல்), மஹாபாஹு:- பெருத்த நீண்ட தோள்களையுடைய, அந்த ஸ்ரீராமன், ஆத்மன:- தனக்கு, உசித்- சுகந்தகான, ஹ்- ஸந்தேதாஷத்தை, ந ஜஹ்- விடவில்லை.

38. (ப-ரை) ஶ்ரீராமா- கலங்காத மனதுடையவராயும், மஹயஸா:- அதிக கீர்த்தியை உடையவருமான, ராம:- அந்த ஸ்ரீராமன், மதுரயா வாச:- இனிதான பேச்சால், சர்வ ஜனம்- எல்லா ஜனத்தையும், மமாயந் (சந்)- ஸந்தேதாஷப்படுத்திக்கொண்டு, மாது:- மாதாவினுடைய, மமாய- ஸமீபத்தை, பவ்வீஷ- பரவீசிக்கார்.

36. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமனுடைய பட்டாபிஷேகத்திற்காக அலங்காரம்செய்துகொண்டு அங்கு எங்கும் கிடைத்திருக்கும் எல்லா ஜனமும் மஹா உக்ஸாஹத்து உடனடியே ஸத்யவாதியான அந்த ஸ்ரீராமனுடைய, திருமுகத்தில் கொஞ்சமேனும் கெட்டவிகாரத்தைக் காண வேயில்லை.

37. (பொ-ரை) நன்றாய் பரகாசிக்கிருக்கிற சர்க்கால சந்திரனைவிட்டு, இயற்கையான அவருடைய தேஜஸ்ஸானது விலகாது போல், நீண்டு பெருத்த தோள்களையுடைய ஸ்ரீராமனைவிட்டு, அவருடைய இயற்கையான ஸந்தேதாஷமும் விலகவில்லை.

38. (பொ-ரை) எய்விக் துக்கத்தாலும் கலங்காத மனதுடையவரும், மிக்க புகழ்முடையவருமான அந்த ஸ்ரீராமன் அங்கிருக்கிற எல்லா ஜனத்தையும் இனிமையாகப்பேசி, ஸந்தேதாஷப்படுத்திக்கொண்டு (வெகுமானப்படுத்திக்கொண்டு) தன் மாதாவான கௌஸல்யாதேவியின் ஸமீபத்திற்குச் சென்றார்.

तं गुणैः समतां प्राप्तो भ्राता विपुलविक्रमः ।

சௌமித்ரனுவராஜ ஧ாரயந்:சுமாத்மஜம்

॥ 39 ॥

प्रविश्य वेश्मातिभृशं मुदन्वितं समीक्ष्य तां चार्थविपत्तिमागताम् ।

न चैव रामोऽत्र जगाम विक्रियां सुहृज्जनस्यात्मविपत्तिशङ्कया ॥ 40 ॥

இத்யாஸீ ஸ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே அயோத்யாகாண்டே

एकोनविंशः सर्गः ॥ 19 ॥

39. (ப-ரை) குணைகளால், சமதாப் ப்ராஸ்த:- அவருக்கு ஸமானமாகவருக் கையை அடைந்தவராயும், விபுலவிக்ரம:- அதிகமான பராக்ரமமுடைய, ப்ரா- ப்ராதா வான, சௌமித்ர:- ஸௌமித்ரையின் புத்ரரான லக்ஷ்மணனும், ஆத்மஜம்- தனக்கு உண்டா யிருக்கின்ற, து:சு- துக்கத்தை, ஧ாரயந்- அடக்கிக்கொண்டு, த்- அந்த ஸ்ரீராமனை, அநுவராஜ- பின்தொடர்ந்துபோனார்.

40. (ப-ரை) ராம:- ஸ்ரீராமன், அதி- அதி- மிகவும் அதிகமாக, முத- அந்வித- ஸந்தோஷத்தோடுகூடிக்கொண்டிருக்கிற, வ்ரம- (தாயாருடைய) க்ருஹத்தை, ப்ரவிச்ய- துழைந்து, ஆப்தாஸி- (அப்பொழுது தனக்கு) வந்திருக்கிற, தா- அந்த, அர்யவிபதி- ச-கா- யத்தின் கெடுதலையும், சமீக்ச்ய- பார்த்து, சுஹ்ஜனஸ்ய- தமமுடைய ஸ்நேஹித ஜனத்தி ற்கு, ஆத்மவிபதி- ஷங்க்யா- ப்ராண நாசம்உண்டாய் விடுமென்று எண்ணத்தினால், அவ- இவ்விஷயத்தில், விக்ரியா- விகாரத்தை, ந- ஜகாம- அடையவேயில்லை.

39. (பொ-ரை) ஸகல குணங்களினாலும், ஸ்ரீராமனுக்கு ஸமானரும் விசா ஸமான பராக்ரமமுமுடைய ப்ராதாவான லக்ஷ்மணனும், தனக்கு உண்டாயிருக்கும் துக்கத்தை மனதில் அடக்கிக்கொண்டு ஸ்ரீராமனுக்குப்பின்னே சென்றார்.

40. (பொ-ரை) மிகவும் ஆனந்தம் நிறைந்திருக்கிற தன் மாதாவின் க்ருஹ த்தில் ப்ரவேசித்து, தக்காலத்தில் தனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற ராஜ்யநாசத்தை பார்த்து தம்முடைய ஸ்நேஹிதர்களுக்கு சாரநசமுண்டாய்விடுமென்று எண்ணி ஸ்ரீராமன் கொஞ்சமேனும் முகத்தில் விகாரத்தை அடையவேயில்லை.

—ॐ—

विंशः सर्गः ॥ 20 ॥

तस्मिन्स्तु पुरुषव्याघ्रे निष्कामति कृताञ्जलौ ।

आर्तिशब्दो महाञ्जने स्त्रीणामन्त:पुरं तदा

॥ 1 ॥

1. (ப-ரை) தஸ்மிந்- அந்த, புருஷவ்யாஹ்ரே- புருஷோத்தமனான ஸ்ரீராமன், க்ரூதாஞ்ஜலौ- கைகூப்பினைவராக, நிஷ்காமதி (சதி)- வெளிப்புறப்படுமனையில், ததா- அப்

1. (பொ-ரை) அந்த புருஷோத்தமனான ஸ்ரீராமன் கைகூப்பிக்கொண்டு,

கृत्यैவ்வோदितः पित्रा सधस्यान्तः पुरस्य च ।

गतिर्यः शरणं चापि म रामोऽय प्रवत्स्यति ॥ 2 ॥

कौसल्यायां यथा युक्तो जनन्यां वर्तते सदा ।

तथैव वर्ततेऽस्मासु जन्मप्रभृति गयवः ॥ 3 ॥

न कुच्यत्यभिशातोऽपि क्रोधनीयानि वर्जयन् ।

कुद्धान्प्रसादयन्सर्वांस इतोऽय प्रवत्स्यति ॥ 4 ॥

பொழுது, அந்த:புர- அந்தப்புறத்தில், சிபா- ஸ்திரீகளுடைய, அர்த்ஷந்த:- தீன சப்தமா னது, மஹந்- பெரிதாக, ஜந- உண்டாயிற்று.

2. (ப-ரை) ய:- யாதொரு ஸ்ரீராமன், பித்ரா- பிதாவின், அசுத:- ஏவப் படாதவராகவே, சவ்ஸ்ய- ஸமஸ்த ஜனத்தினுடைய, அந்த:புரஸ்ய ச- அந்தப்புறத்தி னுடையவும், கृत்யேசு- அவச்யம் செய்யவேண்டிய காரியங்களிலே, (வர்தத:- முயலுக றுதே); கதி:- (எல்லாருக்கும்) கதியாயும், ஶரணம் ச அபி- ரக்ஷகனாகவுமிருக்கிற, ம: ராம:- அந்த ஸ்ரீராமன், அய- இன்றையதினம், வரவ்ஸ்யதி- தண்டகாவனம் போகப் போகிறான்.

3. (ப-ரை) ராவ:- ஸ்ரீராமன், ஜனந்யா- மாதாவான, கௌஸ்யா- கௌஸல்யா தேவியினிடத்தில், யதா- எப்படி, யுக:- ஸாவதானமாகவே, சதா- எப்பொழுதும், வர்தத:- இருக்கிறதே, ததேவ- அப்படியே. ஜன்மவ்ஸ்யதி- பிறந்ததுமுதல், அஸ்யாஸு- நம்மிடத் திலும், வர்தத:- இருக்கிறான்.

4. (ப-ரை) அபிஷா:- அபி- (ஜனங்களால்) திட்டப்பட்டாலும், ந குச்யதி-கோ பித்துக்கொள்ளுகிறதில்லை, கோபநியானி- (பிறருக்கு) கோபமுண்டுபண்ணக்கூடிய காரியங்களை, வர்ஜயன்- பரிஹரிக்கிறவனும், குதான்- (ஆக்ரஹத்தினால்) கோபித்துக்கொண் டிருக்கிற, சர்வான்- எல்லா ஜனங்களையும். ப்ரஸாதயன்- ஸமாதானம் செய்துவருகிறவனு மான, ம:- அந்த ராமன், அய- இன்று, இத:- இங்கிருந்து, வரவ்ஸ்யதி- வனத்திலே வாஸம் செய்யப்போகிறான்.

வெளியில் வருமகாலத்தில் அந்தப்புறத்தில் ஸ்திரீகளுடைய, பெரிதான ஆத்த சப்த மாக உண்டாயிற்று.

2. (பா-ரை) ஸமஸ்த ஜனத்திற்கும் அந்தப்புறத்திற்கும், அவசயமாய் செய்யவேண்டிய காரியங்களில் பிதாவின்னுடைய உத்தரவு இல்லாமலே தானே செய் துவருகின்றவனும், ஸமஸ்தஜனங்களுக்கும் கதியாயும் ரக்ஷையுமிருக்கிற ஸ்ரீராமன் இன்று காட்டுக்குப்போகப்போகிறான்.

3. (பா-ரை) ஸ்ரீராமன் தன் மாதாவான கௌஸல்யாதேவியினிடத்தில் எப்பொழுதும் எப்படி ஸாவதானமாக சிச்சுருஷைசெய்துவருகிறதே, அவ்விதமே பிறந்ததுமுதல் நம்மிடத்திலும் சிச்சுருஷை செய்துகொண்டிருக்கிறான்.

4. (பா-ரை) அந்த ஸ்ரீராமன் பிறரால் திட்டப்பட்டபோதிலும் கோபித்

अबुद्धिर्नो नो राजा जीवलोकं चरत्ययम् ।

यो गतिं सर्वलोकानां परित्यजति राघवम् ॥ 5 ॥

इति सर्वा महिष्यस्ता विवत्सा इव धेनवः ।

पतिमाचुकुशुश्चैव सस्वरं चापि चुक्रुशुः ॥ 6 ॥

स हि चान्तःपुरे घोरमार्तशब्दं महीपतिः ।

पुत्रशोकाभिसंतप्तः श्रुत्वा व्यालीयतासने ॥ 7 ॥

5. (ப-ரை) ய:- யாதொரு அரசன், சர்வலோகா- எல்லாலோகங்களுக்குப்
 கதி- ரக்ஷணையிருக்கிற, ராঘவம்- ஸ்ரீராமனை, பரित்யஜதி- காட்டுக்குத்தூர்த்திவிடுகிறானே
 அய-இந்த, ந: ராஜா- நம்மரசன், अबुद्धि:- கொஞ்சமேனும் புத்தியில்லாதவன், नो- ஐயோ
 जीवलोकं- ப்ராணி ஸமூகத்தை, चरति- பகடிக்கிறானே.

6. (ப-ரை) इति- என்று, ता:- அந்த, सर्वा: महिष्य:- அரசன்மனைவிகளெல்ல
 ரும், विवत्सा:-கன்றை இழந்த, धेनव: इव- பசுக்கள்போல, पति- பர்த்தாவை, आचुकुशु:
 राव- திட்டினார்கள், सस्वरं च अपि- பெரிய சபத்ததூடனும், चुक्रुशु:- கதறினார்கள்.

7. (ப-ரை) स: महीपति: च- அந்த அரசனும், अन्तःपुरे- அந்தப்புறத்தில், घो
 கொடியதான, आर्तशब्द- அழுகைக்குறலை, श्रुत्वा- கேட்டு, पुत्रशोकाभिसन्तप्त:- புத்ர
 கத்தினால் நன்றாய்துக்கப்பட்டவராய், आसने- ஆஸனத்தில், व्यालीयत- பதுங்
 விட்டார்.

துக்கொள்ளுகிறவனல்ல, अयलानுக்குக் கோபத்தை உண்டாக்கக்கூடிய கார்யங்கள்
 செய்கிறதேயில்லை. கேவலம் ஆக்ரஹத்தினால் யாராகிலும் காரணமின்றி கோ
 த்துக்கொண்டாலும் அவர்களையும் ஸமாதானம் செய்கிறவன். இப்படிப்பட்ட
 ஸ்ரீராமன் இன்று இந்நகரத்தையிட்டு, காட்டில் வலிக்கப்பறப்பட்டுப்போகிறானே.

5. (பொ-ரை) ஸர்வலோகத்திற்கும் ரக்ஷணை ஸ்ரீராமனை காட்டுக்குத்
 துதுகிற நம்மரசன் கொஞ்சமேனும் புத்தியில்லாதவன், ப்ராணிகளை உயிரோ
 வாயில்போட்டுத் தின்னுவிடுகிறானே.

6. (பொ-ரை) இவ்விதம் அரசனுடைய மஹிஷிகள் எல்லாரும், கன்றை
 பிரிந்த பசுக்கள்போல் பெரிய கூக்குறலுடன் அழுதுகொண்டு பர்த்தாவைத் திட்
 னார்கள்.

7. (பொ-ரை) அந்த அரசனும், அந்தப்புறத்தில் உண்டான கொடிய அ
 கைக்குறலைக்கேட்டு முன்னிவிட அதிகமாக புத்ரசோகம்மேவிட்டு பரிதபித்த
 கொண்டு, தான் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கும் ஆஸனத்திலே தேஹமெல்லாம் கு
 ளுத்துக்கொண்டுவிட்டார்.

ராமஸ்து பூஷமாயஸ்தோ நி:வ்ஸந்நிவ் குஜர: ।

ஜகாம் மஹிதோ மாத்ராமாதுரஸ்த:புரம் வஸீ ॥ 8 ॥

மோஸ்யஸ்தபுரஸ்தம் தவ் வுத்யம் பரமபூஜிதம் ।

உபவிஷ்ணுமஹாரி திஷ்டத்யாபரமவஹ்ந் ॥ 9 ॥

த்யுத்யைவ் து ததா ராமம் தே சர்வே மஹஸோநிதயா: ।

ஜயேந் ஜயந்தாம் ஶ்ரேஷ்டம் வர்ஷயந்தி மம் ரா஘வம் ॥ 10 ॥

8. (ப-ரை) வஸீ- ஜிகேதந்திரியரான, ராம: து- ஸ்ரீராமனும், பூஷ- மிகவும், அயஸ்த:- ஆயாஸ:முள்ளவராக, குஜர: இவ- யானைபோல், நி:வ்ஸந்- பெருமூச்செறிந்து கொண்டு, மாத்ராமாதுரஸ்த: பாரதாவுடன் கூடினவராய், மாத: அந்த:புரம்- மாதாவினுடைய அந்தப்புறத்தைக்குறித்து, ஜகாம்- சென்றார்.

9. (ப-ரை) ச:- அந்த ஸ்ரீராமன், தவ்- அவ்விடத்தில், மஹாரி- வீட்டின் வாசலில், உபவிஷ்- உட்கார்ந்துகொண்டும், பரமபூஜிதம்- மிகவும் கௌரவத்தை அடைந்தவர். வுத்யம்- கிழவனுமான, புரஸ்த- த்வாரபாலகனையும், திஷ்ட:- நின்றனாண்டிருக்கிற, அபரம- மற்ற, வஹ்ந்- அநேகம் பேர்களையும், அபஸ்யந்- பார்த்தார்.

10. (ப-ரை) ததா- அப்பொழுது, தே சர்வே து- அவர்களெல்லாரும், ராம- ஸ்ரீராமன், த்யுத்யைவ்- பார்த்த உடனே, மஹா- திவ்யமென்று, உநிதயா: (ஸந்த:)- எழுந்தவர்களாய், ஜயந்தா- ஜெயம் பெற்றவர்களுககுள், ஶ்ரேஷ்ட- சிறந்தவரான, ரா஘வம்- ஸ்ரீராமனை, ஜயேந்- ஜய சப்தக்கினால். வர்ஷயந்தி மம்- வாழ்த்தினார்கள்.

8. (பொ-ரை) ஜிகேதந்திரியனான ஸ்ரீராமனும், தம ஜனங்கள் படுகிற வருதகத்தைக்கண்டு, மிகவும் வருத்தமுடையவராய், மதயானைபோல் பெருமூச்செறிந்து கொண்டு, தம்பியுடன்கூட மாதாவின அந்தப்புறத்தை நோக்கிச்சென்றார்.

9. (பொ-ரை) அந்த ஸ்ரீராமன், தாயாருடைய கருணத்தில் முன் வாசலில் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிற மிகவும் கௌரவமுடைய, வருத்தனை ஒரு டருஷணையும், அவ்விடத்திலேயே நின்றனாண்டிருக்கிற மற்ற அநேகம் ஆள்களையும் பார்த்தார்.

10. (பொ-ரை) அப்பொழுது, அவர்களெல்லோரும், ராமனைக்கண்டவுடனே பறப்பதுடன் எழுந்திருந்து ஜயம் அடைந்தவர்களில் சிறந்தவரான ஸ்ரீராமனை “ஜயாவிஜயபவ:” என்று வாழ்த்தினார்கள்.

प्रविश्य प्रथमां कक्ष्यां द्वितीयायां ददर्श सः ।

ब्राह्मणान्वेदसंपन्नान्वृद्धान्राज्ञाभिसत्कृतान् ॥ 11 ॥

प्रणम्य रामस्तान्वृद्धांस्तृतीयायां ददर्श सः ।

स्त्रियो वृद्धाश्च बालाश्च द्वाररक्षणतत्पराः ॥ 12 ॥

वर्धयित्वा प्रहृष्टास्ताः प्रविश्य च गृहं स्त्रियः ।

न्यवेदयन्त त्वरिता राममातुः प्रियं तदा ॥ 13 ॥

11. (ப-ரை) ச:- அந்தராமன், ப்ரதமா கக்ஷ்யா- முதல்கட்டை, ப்ரவீச- ப்ரவேசித்து, த்விதீயாயா- இரண்டாவது கட்டில், வேதஸம்ப்ந்நாந்- வேத ஸம்பத்தை உடையவர்களாயும், ராஜா- அரசனாக, அபிசத்கூதாந்- நன்றாய் ஸம்மானம் செய்யப்பட்ட, வூதாந்- வ்ருத்தர்களான ப்ராம்மணர்களை, த்ரதர்ஷ- பார்த்தார்.

12. (ப-ரை) ச: ராம:- அந்த ஸ்ரீராமன், தாந் வூதாந்- அந்த வ்ருத்தப்ராம்மணர்களை, ப்ரணமய- நமஸ்கரித்து, த்ரூதீயாயா- மூன்றாவது கட்டில், த்ராரக்ஷணதத்பரா:- வாசல்காவலில் ஜாகரூகர்களாக இருக்கிற, வூதா: ஸ்திரீ: ச:- வ்ருத்தர்களான ஸ்த்ரீகளையும், பாலா: ச- சிறு பெண்களையும், த்ரதர்ஷ- பார்த்தார்.

13. (ப-ரை) ததா- அப்பொழுது, ப்ரஹ்ம:- ஸந்தோஷமுள்ள, தா:- ஸ்திரீ:- அந்த ஸ்த்ரீகள், வ்ர்தயித்வா- ஜெயஆசீர்வாதத்தினால் வாழ்த்தி, த்வரிதா:- த்வமையுள்ளவர்களாய், குஹ்-ப்ரவிசய ச- க்ருஹத்தை ப்ரவேசித்து, ராமமாது:- ஸ்ரீராமன் தாயாருக்கு, ப்ரிய- ப்ரியமான ஸ்ரீராமன் வரவை, நயவேதயந்த- தெரிவித்தார்கள்.

11. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமன் முதல் கட்டில் ப்ரவேசித்து அதை தாண்டி. இரண்டாவது கட்டில், வேதங்கள் ஓதி அரசனாக பலவிதமாக ஸம்மானம் செய்யப்பட்ட வ்ருத்தர்களான ப்ராம்மணர்களை கண்டார்.

12. (பொ.ரை) ஸ்ரீராமன் அந்த வ்ருத்தர்களான ப்ராம்மணர்களை ஸேவித்துவிட்டு, மூன்றாவது கட்டில் வாசல் காவலில் ஊக்கமுள்ள சிறுவிகளான ஸ்த்ரீகளையும், சிறுபெண்களையும் கண்டார்.

13. (பொ-ரை) அப்பொழுது, அந்த ஸ்த்ரீகள் மிகவும் ஸந்தோஷத்துடன் “ஜெயாவிஜயிபவ” என்று ஸ்ரீராமனை வாழ்த்தி பறப்பதுடன் உள்ளே சென்று, ராமரதாவான கௌஸல்யாதேவியிடம் ஸ்ரீராமன் வந்திருக்கிறாரென்று இந்த ப்ரியமான ஸங்கதியைத் தெரிவித்தார்கள்

கௌஸ்யாபி ததா தேவி ராவி் ஸ்தித்வா சமாஹிதா ।

ப்ரஹ்மே த்வக்ரோத்பூஜா விஷ்ணோ: புவஹிதீஷிணி ॥ 14 ॥

சா க்ஷௌமவஸநா ஹ்ய நியத்-வ்ரதபராயணா ।

அஸி ஜுஹோதி ஸ்ம ததா மந்வத்-கृतமஹ்மலா ॥ 15 ॥

ப்ரவிச்ய ச ததா ராமோ மாதூரந்த:புரம் குபம் ।

ததர்ஷ மாதரம் தத்ர ஹவயந்தீ-ஹாஸிநம் ॥

தேவகார்யநிமித்தம் ச தத்ரபிஷ்யந்தஸ்யுதம் ॥ 16 ॥

14. (ப-ரை) கௌஸ்யா தேவி அபி-கௌஸல்யாதேவியும், புவஹிதீஷிணி-(சுதீ)-புத்திரனுக்கு ஹிதத்தைவெண்டினவளாய், ராவி-ராத்ரிமுழுவதும், சமாஹிதா ஸ்தித்வா-சியம்முள்ளவளாயிருந்து, ததா-ப்ரஹ்ம-அப்பொழுது காலேவோயில், விஷ்ணோ: பூஜா-பகவானுடைய பூஜையை, அக்ரோத்-செய்துகொண்டிருந்தாள்.

15. (ப-ரை) சா-அந்த கௌஸல்யாதேவி, க்ஷௌமவஸநா-வெண்பட்டை தரித்தவளாய், ஹ்ய-ஸந்தோஷமுள்ளவளாய், நியத்-எப்பொழுதும், வ்ரதபராயணா-வ்ரதத்திலேயே நோக்கமுள்ளவளாய், கृतமஹ்மலா-மங்கலாகாயங்களுடைய செய்கின்றவளாயு-ருந்து, ததா-அப்பொழுது, மந்வத்-மந்திரத்துடன், அஸி-அக்ரியை, ஜுஹோதி ஸ்ம-ஹோமஞ்செய்வித்துக்கொண்டிருந்தாள்.

16. (ப-ரை) ததா-அப்பொழுது, ராம:-ஸ்ரீராமன், குபம்-அழகான, மாதூ-மாதாவினுடைய, அந்த:புர-அந்தப்புறத்தை, ப்ரவிசயித்து, தத்ர-அவ்விடத்தில், ஹாஸிநம்-அக்ரியை, ஹவயந்தீ-ஹோமம் செய்வித்துக்கொண்டிருக்கிற, மாதரம்-தாயாரை, ததர்ஷ-பார்த்தார், தத்ர-அவ்விடத்தில், சஸ்யுதம்-சேகரித்துவைக்கப்பட்டிருக்கிற, தேவகார்யநிமித்தம் ச-பகவானுடைய ஆராதனத்திற்குவேண்டிய த்ரவ்யத்தையும், அபிஷயத்-பரித்தார்.

14. (பொ-ரை) அப்பொழுது கௌஸல்யாதேவியும் புத்திரனுடைய சேமத்தைப்பார்த்தித்துக்கொண்டு ராத்ரிமுழுவதும் சியமத்துடனிருந்து அந்த விடம், பகாலேவோயில் ஸ்ரீபகவானுடைய ஆராதனத்தைச்செய்துகொண்டிருந்தாள்.

15. (பொ-ரை) அந்த கௌஸல்யாதேவியும், பட்டுவஸ்திரமதரித்து ஸந்தோஷத்துடன் வ்ரதங்களைச்செய்துகொண்டும் மற்றும் மங்களமான கார்யங்களைச் செய்துகொண்டும், அப்பொழுது மந்த்ரத்துடன் ப்ராமம்ணர்களால் அச்சியில் ஹோமம் செய்வித்துக்கொண்டிருந்தாள்.

16. (பொ-ரை) அப்பொழுது ஸ்ரீராமன் அழகான தன்னுடைய மாதாவினுடைய அந்தப்புறத்திற் சென்று, ப்ராமம்ணர்களால் அக்ரியில் ஹோமம் செய்வித்துக்கொண்டிருக்கிற தாயாரையும், பகவானுடைய ஆராதனத்திற்காக சேகரித்துவைக்கப்பட்டிருக்கிற பதார்த்தங்களையும் கண்டார்.

दध्यक्षतं घृतं चैव मोदकान्द्विषस्तथा ॥ 17 ॥

लज्जाम्नाल्यानि शुक्लानि पायसं कृमरं तथा ।

समिधः पूर्णकुम्भांश्च ददर्श रघुनन्दनः ॥ 18 ॥

तां शुक्लशौमसंवीतां व्रतयोगेन कशिताम् ।

तर्पयन्तीं ददर्शाद्भिर्देवतां देववर्णिनीम् ॥ 19 ॥

मा चिरस्यात्मजं दृष्ट्वा मातृनन्दनमागतम् ।

अभिचक्राम संहृष्टा किशोरं वडवा यथा ॥ 20 ॥

17-18. (ப-ரை) ரகுசூலத்துப்புத்திரனான அந்த ஸ்ரீராமன், தயிர், அக்ஷதை, தயிர், அக்ஷதை, घृतं च एव- நெய், மோதகான்- கொழுக்கட்டைகள், तथा- அவ்விதம், हविषः- ஹவிஸ்ஸுக்கள், लज्जान्- பொரிகள், शुक्लानि माल्यानि- வெளுத்த புஷ்பங்களினால் கட்டின மாலிகள், पायसं- பாயஸம், तथा- அப்படியே, कृसरं- எள்ளோஹரை, समिधः- ஸமித்துக்கள், पूर्णकुम्भान् च- பூர்ணகும்பங்கள் என்னுமிவைகளையும், ददर्श- பார்த்தார்.

19. (ப-ரை) சூக்ஷ்மசம்வீதா- வெண்பட்டு உடுத்திக்கொண்டு, व्रतयोगेन- வரதம் செய்ததினால், कशिताम्- இளைத்தும், अद्भिः- தீர்த்தங்களால், देवतां- தேவதையை, तर्पयन्तीं- த்ருப்தி செய்துகொண்டும், देववर्णिनीम्- தேவதை போன்றவளுமான, तां- அந்த கௌஸல்யாதேவியை, ददर्श- பார்த்தார்.

20. (ப-ரை) मातृनन्दन- மாதாவுக்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணுகிற, आगतं आत्मजं- வந்திருக்கிற தன் புத்திரனை, सा- அந்த கௌஸல்யாதேவி, अचिरस्य- சீக்ரமாக दृष्ट्वा- பார்த்து, सहृष्टा (मती)- ஸந்தோஷமுடையவளாய், वडवा- பெண்குதிரையானது, किशोरं यथा- குட்டியைப்பார்த்து வருவதுபோல், अभिचक्राम- எதிரே வந்தாள்.

17-18. (பொ-ரை) ரகுசூலத்தில் பிறந்த அந்த ஸ்ரீராமன், தயிர், அக்ஷதை, நெய், கொழுக்கட்டை, ஹவிஸ்ஸு, பொரி, மல்லிகை மூல்கள் முதலான வெள்ளைபூஷ்பத்தினால் கட்டிய மாலிகள், பாயஸம், எள்ளோஹரை, ஸமித்துக்கள், பூர்ணகும்பங்கள் என்னுமிவைகள் இங்கே சேகரிக்கப்பட்டுவைத்திருந்தன. அவைகளையும் பார்த்தார்.

19. (பொ-ரை) வெண்பட்டு தரித்துக்கொண்டும், வரதம் செய்துகொண்டு வருவதால் தேஹம் இளைந்து அபிஷேகத்திற்காக தேவதையைக் குறித்து தீர்த்தத்தினால் தர்பணம் செய்துகொண்டிருக்கிற தேவதை போன்ற அந்த கௌஸல்யாதேவியை பார்த்தார்.

20. (பொ-ரை) மாதாவுக்கு மிக்க ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற தன் புத்திரன் அங்கே வருவதைக்கண்டு உடனே ஸந்தோஷத்துடன், பெண்குதிரை தன் குட்டியை எதிரோக்கி வருவதுபோல் கௌஸல்யாதேவியும் ஸ்ரீராமனும் சேர்ந்து எதிரே வந்தாள்.

म मातरमभिक्रान्तामुपसंगृह्य राघवः ।

परिष्वक्तश्च बाहुभ्यामुपाघ्रातश्च मूर्धनि ॥ 21 ॥

तमुवाच दुराधर्ष राघवं सुतमात्मनः ।

कौमल्या पुत्रवात्मल्यादिदं प्रियहि न वचः ॥ 22 ॥

वृद्धानां धर्मशीलानां राजर्षीणां महात्मनाम् ।

प्राप्तुं द्यायुश्च कीर्तिं च धर्मं चोपहितं कुले ॥ 23 ॥

21. (ப-ரை) ச.ராঘவ:- அந்த ஸ்ரீராமன், அபிக்ரான்ட் தன்னை எதிர்கொண்டு வருகின்ற, மாதர்- மாதாவை, உபஸங்க்ரு- அபிவாதனம் செய்து, பாஹ்ய- இரண்டு கைகளாலும், பரிஷ்வக்- அணைக்கப்பட்டவராயும், மூர்நி- சிரஸில், உபா஘்ராத: - முகப்பட்டுவராயும், (ஸ்தித:- இருந்தார்.)

22. (ப-ரை) கௌமல்யா- கௌஸல்யாதேவியும், துராடர்ஷ- ஒருவராலும் அசைக்க முடியாதவரான, ஆத்மன:முந்- தன் பிள்ளையான, ராঘவ- ஸ்ரீராமனைப் (பார்த்து), புவ- வாஸ்ய- புத்தியுடையதில் மிகவும் அன்பினால், ப்ரியஹி- ப்ரியமாயும் ஹிதமாயுமிருக்கிற, இஃ வ:- இந்த வார்த்தையை, உவா- சொன்னான்.

23. (ப-ரை) வுர்த்நா- வருத்தங்களையும், டர்மஸீலாநா- தர்மஷீலர்களையும், மஹா- மஹாத்மாக்களுமாயிருக்கிற, ராஜர்ஷீநா- ராஜரிஷிகளுடைய, ஆயு:- ஆயுஸ்சையும், கீர்தி- யசஸ்ஸையும், குல- குலத்தில், உபஹி- தகுந்ததான, டர்ம- தர்மத்தையும், ப்ராப்து- கீ அடையவேண்டும்.

21. (பொ-ரை) அந்த ராகவன் தன்னை எதிர்கொண்டு வருகின்ற மாதாவை நமஸ்கரித்து, அவளால் இரண்டு கைகளாலும் அணைந்து உச்சிமுகப்பட்டுகின்றார்.

22. (பொ-ரை) ஒருவராலும் கலக்கமுடியாத தைவர்முடைய தன் புத்தியான ஸ்ரீராமனைப்பார்த்து கௌஸல்யாதேவி பிள்ளையிடத்தில் மிக அன்பினால் ப்ரியமும் ஹிதமுமான வார்த்தையைச் சொன்னான்.

23. (பொ-ரை) வருத்தங்களும், தார்மிகஸ்வபாவமுடையவர்களும், மஹாத்மாக்களுமான ராஜரிஷிகளுடைய ஆயுஸ்சையும், கீர்த்தியையும், நம் குலத்திற்குத் தகுந்த தர்மத்தையும் கீ அடையவேண்டும்.

सत्यप्रतिज्ञं पितरं राजानं पश्य राघव ।
 अद्यैव हि त्वां धर्मात्मा यौवराज्येऽभिषेक्ष्यति ॥ 24 ॥
 दत्तमासनमाकृभ्य भोजनेन निमन्त्रितः ।
 मातरं राघवः किञ्चिद्व्रीडात्माञ्जलिं ब्रवीत् ॥ 25 ॥
 स स्वभावविनीतश्च गौरवाच्च तदाऽऽनतः ।
 प्रस्थितो दण्डकारण्यमाप्रष्टुमुपचक्रमे ॥ 26 ॥

24. (ப-ரை) हे ராஹ- ஓ ராகவனே, பிதர்- பிதாவான், ராஜன்- அரசர்
 சத்யபிரதிஜ்- ஸத்யமான ப்ரதிஜ்ஞை உடையவராக, பश्य- நீ பார், ஧ர்மாட்மா- தர்மிகரான
 மஹாராஜா, அய எவ் ஹி-இன்றையதினமே, த்வா-உன்னை, யௌராஜ்யே- இளவரசில், அபிஷேக்யதி
 அபிஷேகம் செய்யப்போகிறார்.

25-26 (ப-ரை) ராஹ:- ஸ்ரீராமன், ஸாஜனன்- போஜனத்தினால், நிமந்வித:- நிய
 மிக்கப்பட்டவராய், தத்- மாதாவினால் போடப்பட்ட, அசன்- மனையை, அலஹ்ய
 தொட்டுவிட்டு, சுவாவவினித:- ஸ்வபாவத்தினாலேயே வணக்கமுள்ளவராய், ததா-அப்போழுது
 ப்ராஜ்ஜலி:- கைகூப்பிக்கொண்டு, கிஞ்சித்- சீடாட்- கொஞ்சம் வெட்டகத்தினால், டணடகாரண்ய-
 தண்டகாவனத்தைக்குறித்து, ப்ரஸ்தித:- புறப்பட்டபயத்தனம் செய்துகொண்டு
 அப்ரஸ்து- அதுமதி கேட்பதற்காக, ஸபகக்ரம் வந்திருக்கிறேன், (ஐதி- என்று), மாதர்- மாதா
 வைக்குறித்து, அப்ரவித்- சொன்னார்.

24. (பொ-ரை) ராகவா! உன் பிதாவான் மஹாராஜா தான்செய்த ப்ரத்
 னையை ஒருக்காலும் தவறமாட்டார். இதை நீ நன்றாய் தெரிந்துகொள்ளு. தர்
 மிஷ்டரான அவ்வரசன் இன்றையதினமே உனக்கு யௌவராஜ்யப்பட்டாபிஷேகம்
 செய்யப்போகிறார்.

25-26. (பொ-ரை) அந்த ஸ்ரீராகவன் போஜனத்திற்காக நியமிக்கப்பட்டு
 தாயார்போட்டிருக்கிற ஆஸனத்தைக் கையால் தொட்டுவிட்டு, ஸ்வபாவத்தினாலே
 யும், மாதாவினிடத்தில் கௌரவத்தினாலும், மிகவும் வணக்கத்துடன் பட்டாபிஷே
 கம் நடக்கு நடக்கப்போகிறது என்று ஸந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற
 மாதாவினிடத்தில் இந்த அநிஷ்ட வருத்தநாதத்தை நாம தெரிவிக்கவேண்டி
 யதாக நேர்ந்துவிட்டதே என்று கொஞ்சம் வெட்டகத்துடன் கைகூப்பிக்கொண்டு
 “அடியமா நான் தண்டகாவனத்திற்கு புறப்பட அதுமதிகேட்க வந்திருக்கிறேன்”
 என்று தாயாரிடம் சொன்னார்.

देवि नूनं न जानीषि महद्भयमुपस्थितम् ।

इदं तव च दुःखाय वैदेह्या लक्ष्मणस्य च ॥ 27 ॥

गमिष्ये दण्डकारण्यं किमनेनासनेन मे ।

विष्टासनयोष्यो हि कालोऽयं मापुपस्थितः ॥ 28 ॥

चतुर्दश हि वर्षाणि वत्स्यामि विजने वने ।

मधुमूलफलैर्जीवन्निवा मुनिवदामिषम् ॥ 29 ॥

27. (ப-ரை) ஹே தேவி- அம்மா! மஹ் பய- பெரிய பயமானது, உபஸ்தித்- ஸமீபித் திருக்கிறது, ந ஜானிஷ- நீ அதை அறிந்துகொள்ளவில்லை, நூன்- நிச்சயம், இத்- இந்த பயமானது, தவ்- உனக்கும், வைத்யா:- ஸீதைக்கும், லக்ஷ்மணச்ய-வ- லக்ஷ்மணனுக்கும், து:காய- துக்கத்தின்பொருட்டு, (நோந்து விட்டது).

28. (ப-ரை) டண்டகாரண்ய- தண்டகாரண்யத்தைக்குறித்து, ரமிஷ்யே- நான் போகப்போகிறேன், அனென- அசனென- இந்த ஆஸனத்தினால், மே- எனக்கு, கி- என்ன ப்ரயோஜனம், ஹி- ஏனென்றால், விஸ்தாசனயோய:- தாபாஸனத்திற்குத் தகுந்ததான, அய கால:- இந்த காலமானது, மா- என்னை, உபஸ்தித:- ஸமீபித்துவிட்டது.

29. (ப-ரை) அமிஷம்- போக்ய பதார்த்தங்களை, ஹிவா- விட்டு, மபு மூல- தேன், கிழங்கு, பழம், இவைகளால், ஜிவந்- சரிந்தாரணம் செய்து கொண்டு, விஜன- ஜனங்களில்லாத, வன- வனத்தில், வதுர்ஷ வர்ஷா- பதினான்கு வருஷங்கள், முனிவத்- ரிஷி போல், வத்யாமி-ஹி- வஸிக்கப்போகிறேன்ல்லவா!

27. (பொ-ரை) அம்மா! ஒரு மஹத்தான பயம் ஸமீபித்துவிட்டது. இதை நீர் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. நிச்சயம். இது உமக்கும், ஸீதைக்கும், லக்ஷ்மணனுக்கும் துக்கத்திற்காக ஏற்பட்டிருக்கிறது.

28. (பொ-ரை) அம்மா நான் தண்டகாவனம் போகப்போகிறேன். நவாத்தனமிழைத்த இந்த ஸ்வாநாஸனத்தினால் எனக்கென்ன ப்ரயோஜனம். தாபாஸனத்தில் உட்கார்க்கடிய காலம் எனக்கு இப்பொழுது ஸமீபித்துவிட்டது.

29. (பொ-ரை) நான் ராஜார்ஹமான போக்யபதார்த்தங்களை விட்டுவிட்டு, தேன், கிழங்கு, காய், பழம், இவைகளால் ஜீவித்துக்கொண்டு, ஜனங்களில்லாத தண்டகாவனத்தில் வாஸம் செய்யப்போகிறேன். (இங்கு, “அமிஷம்” என்கிற பதத்திற்கு சமைக்கப்பட்டாத மாம்ஸமென்றும் சொல்லலாம்.)

भरतस्य महाराजो यौवराज्यं प्रयच्छति ।

मां पुनर्दण्डकारण्ये विवासयति तापसम् ॥ 30 ॥

सषट् चाष्टौ च वर्षाणि वत्स्यामि विजने वने ।

आसेवमानो वन्यानि फलमूलैश्च वर्तयन् ॥ 31 ॥

मा निकृतेव सालस्य यष्टिः परशुना वने ।

पपात सहसा देवी देवतेव दिवश्च्युता ॥ 32 ॥

30. (ப-ரை) மஹாராஜர், भरताय- பரதன் பொருட்டு, यौवराज्य- இளவரசை, प्रयच्छति- கொடுக்கிறார், मां पुनः- என்னையோவென்றால், तापसम्- ரிஷியாக, दण्डकारण्ये- தண்டகாவனத்தில், विवासयति- வஸிப்பிக்கப்போகிறார்.

31. (ப-ரை) (ஆகையால்), वन्यानि- வனத்திலே வஸிக்கும் வானப்ரஸ்தர் கள் செய்யும் கர்மங்களை, आसेवमानः- செய்துகொண்டு, फलमूलैः च- பழங்களாலும், கிழங்குகளாலும், वर्तयन्- ஜீவனம் செய்துகொண்டு, विजने- ஜனமில்லாத, वने- வனத் தில், सषट्- ஆறுகளோடே கூடிய, अष्टौ- 8 வர்ஷாணி- எட்டு வருஷங்கள், वत्स्यामि- வஸிக் கப்போகிறேன்.

32. (ப-ரை) वने- வனத்தில், परशुना- கோடாலியினால், निकृता- வெட்டப் பட்ட, सालस्य- மாத்தினுடைய, यष्टिः इव- கிளைபோலும், दिवः- ஸவர்க்கத்திலிருந்து च्युता- நழுவின, देवतेव- தேவஸ்தரீபோலவும், सा देवी- அந்த கௌஸல்யை, सहसा- திடீரென்று, पपात- விழுந்தாள்.

30. (பொ-ரை) அம்மா நம் மஹாராஜர் பரதனுக்கு யௌவராஜ்யப்பட்டாபி ஷேகம் செய்வித்து என்னை ரிஷிவேஷத்தாடன் தண்டகாவனத்திற்கு துரத்தப் போகிறார்.

31. (பொ-ரை) ஆகையால் வனத்திலே வஸித்துக்கொண்டிருக்கும் வானப்ரஸ்தர்கள்செய்யும் கர்மங்களைச்செய்து பழம் கிழங்கு இவைகளை புசித்து ஜீவனம் செய்துகொண்டு ஜனஸஞ்சாரமில்லாத தண்டகாவனத்தில் நான் பதினான்கு வருஷம் வாஸம் செய்யப்போகிறேன்.

32. (பொ-ரை) இதைக்கேட்டு கோடாலியினால் வெட்டப்பட்ட வனத்திலிருக்கும் மாத்தின் கிளைபோலவும், ஸவர்க்கத்திலிருந்து நழுவின தேவஸ்தரீபோலவும், அந்த கௌஸல்யாதேவி திடீரென்று கீழே விழுந்துவிட்டாள்.

तामद्स्वोचितां दृष्ट्वा पतितां कदलीमिव ।

रामस्तूत्थापयामास मातरं गतचेतसम् ॥ ३३ ॥

उपावृत्त्योत्थितां दीनां ब्रह्मामिव वाहिताम् ।

पांसुकुण्ठितसर्वाङ्गीं विममर्श च पाणिना ॥ ३४ ॥

सा राघवमुपासीनमसुखार्ता सुखोचिता ।

उवाच पुरुषव्याघ्रमुपशृण्वति लक्ष्मणे ॥ ३५ ॥

33. (ப-ரை) ராம: து- ஸ்ரீராமனும், அது: ஹோதிதா- தூக்கம் அதுபவிக்கத், கதாத வளரும், (அத எவ- ஆகையால்,) கடலி இவ- வாழைமாமம்பேயல், பதிதா- விழுந்தும், ரதசெதஸம்- ஜ்ஞானம் கவரியுமிருக்கிற, தா மாதர்- அந்த நாயான கொஸஸையை, த்ரீவா- பார்க்கு, உந்யாபயாமை- எழுப்பினர்.

34. (ப-ரை) வாதிதா-சுமைசுமப்பிக்கப்பட்டும், உபாக்ய உத்திதா-பிறகு,தகரையிஸ் புறண்டு எழுந்திருந்தும், திதா-ரொம்பவும் சோர்ந்ததுமிருக்கிற. வடவா இவ-பெண் குதிரையைப்போல், பாங்குபுத்தசர்வாரி-புழுதிபடிந்த ஸகல அவயவங்களையுமுடைய (அந்த கௌஸல்யா தேவியை), பாபிதா-தன்னுடைய கையினால், விமர்சன-தடவியார்.

35. (ப-பா) முல்லைநாடு ஸ்கந்தை அதுபவிக்கத்தகுந்தவளும், அசுரபாதி-
துக்கத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவளுமான, சா-அந்த கௌஸஸ்பை, உபாசின்-ஸமீபத்தி-
லிருக்கின்ற, புருஷ்யாப்-புருஷ்யேஷ்டனான, ராஷ்-ஸ்ரீராமனைப்பார்க்கு, லக்ஷ்மண-
ஸக்தமணன், உபாஸ்வதி (சதி) ஸமீபத்திலிருந்து கேட்டுக்கொண்டிருக்கையில், உவா-
சென்றாள்.

33. (பொ.நா) ஒருக்காலும் துக்கம் அதுபவித்து வழக்கமில்லாதபடியால் இந்த துக்கத்தைக் கேட்டமாத்கிரகத்திலே, வாழைமரம்போல் கீழேழிழந்து மூர்ச்சை அடைந்திருக்கும், தன் தாயாபைப்பார்த்து ராமன் உடனே எடுத்து உட்கார்க்கினர்.

34. (பொ-ரை) பாரம் சுமந்து ச்ராமபரிஹாரத்திற்காக தலையில் விழுந்து புறண்டு எழுந்து சோர்வை அடைந்த பெண்குதிரைபோல் தேஹமெல்லாம் புழுதியடைந்த அந்த கௌஸ்யாதேவியை ஸ்ரீராமன் தம்முடைய திருக்கையால் கடவித்துடைத்தார்.

35. (பொ-ரை) ஸுகானுபவத்திற்கே ஏற்றவளான கௌஸல்யாதேவி மிகவும் துக்கப்பட்டுக்கொண்டு, லக்ஷ்மணனும் ஸமீபத்திலின்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுது புருஷோத்தமனை ஸ்ரீராமனைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொன்னாள்.

यदि पुत्र न जायेथा मम शोकाय राघव ।

न स्म दुःखमतो भूयः पश्येयमहमप्रजाः ॥ 36 ॥

एक एव हि वन्ध्यायाः शोको भवति मानसः ।

अप्रजास्मीति सन्तापो न ह्यन्यः पुत्रं विद्यते ॥ 37 ॥

न दृष्टपूर्वं कल्याणं सुखं वा पतिपौरुषे ।

अपि पुत्रेऽपि पश्येयमिति रामाऽऽस्थितं मया ॥ 38 ॥

36. (ப-ரை) हे புத்ர ராঘவ- என்ஞமுத்தாய் ராகவனே! மம- 'என்னுடை
 दुःखाय- துக்கத்திற்காக, ந ஜாயேயா: யதி- நீ பிறக்காமல் இருப்பாயேயானால், அந:- இதை
 க்காட்டிலும், भूय:- அதிகமான दुःख- துக்கத்தை, அப்ஜா:- மலடியான, अह- நான்
 न पश्येयं स्म- பார்க்காமலிருப்பேன்.

37. (ப-ரை) पुत्र- குமுத்தாய், वन्ध्याया:- மலடிக்கு, अप्रजा: அஸ்மி- பிள்ளைய்
 लातवनायिनुक्कितेन, इति- என்று, मानसः- மனவருத்தமானது, एक एव
 ஒன்றேதான், अन्य:- வேறு துக்கம், न विद्यते- இல்லை.

38. (ப-ரை) राम- ராமனே! पतिपौरुषे- பர்த்தாவுக்கு நம்பிடத்தில் செல்வ
 यिनुक्कुம காலத்தில், न दृष्टपूर्वं- முன் காணப்படாத, कल्याण- மங்கள கார்யத்தையு
 सुखं वा- ஸுகத்தையும், पुत्रे अपि- புத்ரன் உண்டானால், पश्येयं इति- காணலா
 येன்று, मया- 'என்னால், आस्थितं- இருக்கப்பட்டது.

36. (பொ-ரை) குமுத்தாய் ராகவா! நீ என்னை கஷ்டப்படுத்துவதற்கு
 பிறந்திராத பகஷத்தில், உன்னை விட்டுப்பிரிகின்ற இந்த துக்கத்தைக் காட்டில் அந்
 மான துக்கத்தை நான் பாராமலே இருந்து விடுவேன்.

37. (பொ-ரை) ஏனென்றால், குமுத்தாய், மலடியான ஸ்த்ரீக்கு “நமக்கு
 பிள்ளையிலையே” என்கிற மனக்குறைவு ஒன்று தவிர வேறு கிடையாதன்றோ!

38. (பொ-ரை) ஹேராமா! பர்த்தா நம்பிடம் பரியமாயிருந்து ஸந்தோஷ
 படுத்துங்காலத்தில் ஜேஷ்ட பத்னியென்று ஒருவித ஐசுவர்யத்தையும் அதற்கேற்
 ஸுகத்தையும் நான் காணவில்லை ஒருக்கால் பிள்ளை பிறந்தாலாவது இந்தப் பெருந்
 தலை காணலாமோ வென்று நான் எதிர்பார்த்திருந்தேன்.

सा बहून्यमनोज्ञानि वाक्यानि हृदयच्छिदाम् ।

अहं श्रोष्ये सपत्नीनामवराणां वरा सती ॥ 39 ॥

अनो दुःखतरं किं नु प्रमदानां भविष्यति ।

मम शोको विलापश्च यादृशोऽयमनन्तकः ॥ 40 ॥

त्वयि संनिहितोऽप्येवमहमामं निराकृता ।

किं पुनः प्रोषिते तात ध्रुवं मरणमेव मे ॥ 41 ॥

39. (ப-ரை) சா- இப்படியிருக்கின்ற நான், வரா சதி- எல்லாருக்கும் மேலானவளாயிருந்தும், ஹ்ருதயக்ஷிடாம்- மனதைப் புண்படுத்துகின்ற, அவராணா- மிகவும் இளப்பமுள்ள, சபநீனா- சக்களத்திசுளுடைய, அமனஜ்ஞானி- மிகவும் கொடியவைகளான, வஹி வாச்யானி- அநேகம் வார்த்தைகளை, அஹ்- நான், ஶ்ரோச்யே- கேழ்க்கப்போகிறேன்.

40. (ப-ரை) அத:- இதைக்காட்டிலும், ப்மதானா- ஸ்த்ரீகளுக்கு, து:ஸ்தர- மிகவும் துக்கமாக, கி் நு ப்விஸ்யதி- என்ன உண்டாகப்போகிறது, மம- எனனுடைய, அய- இந்த, ஶோக:- துக்கமும், விலாப:- வ- அழுகையும், யாட்ஷ:- இவ்வளவு என்று சொல்லமுடியாதது, அனந்தக:- எல்லையுமில்லாதது.

41. (ப-ரை) தான- அப்பா குழந்தாய், த்வயி- நீ, சந்நிஹிதே அபி- ஸமீபத்திலிருக்கும் ஸமயத்திலேயே, அஹ்- நான், எஃ- இவ்விதம், நிராக்ரதா- அவமதிக்கப்பட்டவளாக, அஸ- இருக்கிறேன், ப்ரோஸித (ஸதி)- நீ தேசாந்திரம் போனாயினால், கி் புன:- என்ன சொல்லவேண்டும், மே- எனக்கு, மரண எவ- மாணமேதான், த்ருவ- நிச்சயம்.

39. (பொ-ரை) இவ்விதம் ஒரு ஸுகத்தையும் அடையாதவளான நான் எல்லாருக்கும் மேலானவளாயிருந்தும் மனதைப் புண்படுத்துகின்ற மிகவும் இளப்பமான சக்களத்திசுளுடைய, கடுமையான அநேகம் வார்த்தைகளை இனி கேட்டுக் கொண்டிருக்கப்போகிறேன்.

40. (பொ-ரை) இவ்விதம் சக்களத்திகளின் கடுமையான சொற்களை கேட்பதைக்காட்டிலும் ஸ்த்ரீகளுக்கு மிகவும் துக்கமானது என்ன இருக்கிறது. என்னுடைய இந்த துக்கமும் அதனுண்டான அழுகையும் இவ்வளவு என்று வாயினால் சொல்லமுடியாதது, ஆகையால் இரண்டும் முடிவிலாதது.

41. (பொ-ரை) அப்பா குழந்தாய்! நீ ஸமீபத்திலிருந்துகூலத்திலேயே பலவிதமான அவமானத்தை அடைந்து கொண்டிருக்கிறேன், அது உனக்கும் நன்றாய் தெரியும், இப்படி இருக்க நீ தேசாந்திரம் போய்விட்டால் கேட்பானேன், ஆகையால் நான் இப்பொழுது மாணத்தை அடைவதுதான் உசிதம், இது நிச்சயம்.

अत्यन्तं निगृहीतास्मि भर्तुर्नित्यमतन्त्रिता ।

परिवारेण कैकेय्याः समा वाप्यथवाऽवरा ॥ 42 ॥

यो हि मां सेवते कश्चिदथवाप्यनुवर्तते ।

कैकेय्याः पुत्रमन्वीक्ष्य स जनो नाभिभाषते ॥ 43 ॥

नित्यक्रोधतया तस्याः कथं नु खरवादि तत् ।

कैकेय्या वदनं द्रष्टुं पुत्रं शङ्क्यामि दुर्गता ॥ 44 ॥

42- (ப-ரை) மர்து:- பர்த்தாவிலால், அத்யந்த- மிகவும், நிஃரஃதா- அவமதிக்கப் பட்டவளான நான், நிய- எப்பொழுதும், அதந்நிதா அசி- ப்ரதானம் அல்லாதவளாக செய்யப்பட்டிருக்கிறேன், (அ:- ஆகையால்), கைகேய்யா:- கைகேயியினுடைய, பரிவாரண- கூலிக்காரியோடு, சமா- ஸமானமாகவோ, அயவா- அல்லது, அவா வா- அதைவிட இளப் பமாகவோ, அசி- இருக்கிறேன்.

43- (ப-ரை) ய:- யாதொரு, கசித ஜன:- ஒரு ஜனமானது, மா- என்னை? சவதே- உபசரிக்கிறதோ, அயவா அபி- அல்லது, அநுவர்த்த- ப்ரியமான வார்த்தைகளைப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறதோ, ச: ஜன:- அந்த ஜனமும், கைகேய்யா: புத- கைகேயியின் புத்ரானு பரதனை, அந்விசய- பார்த்து, ந அபிபாசத- என்னெதிரில் நின்று வார்த்தை சொல்லப்போகிறதேயில்லை.

44- (ப-ரை) ஃ புத- ஹே குழந்தாய், தச்யா: நியக்ரோதயா- அவள் எப்பொழுதும் கோபமுள்ளவளாகையால், ஃரவாதி- கும் சொற்களையே பேசுகின்ற, தத- அந்த, கைகேய்யா: வதன- கைகேயியின் முகத்தை, ஃர்டு- பார்ப்பதற்கு துர்தா- இந்த கார்த்தையை அடைந்த நான், கத ஃரங்க்யாமி- எப்படி சக்தியுடையவளாவேன்.

42. (பொ-ரை) அப்பா! பர்த்தா என்னிடம் ஜேஷ்டமஹிஷி என்கிற கௌரவம் வைக்காமல் என்னை பலவிதமாக அவமதித்துவருகிறார். இப்பொழுது என்னுடைய நிலைமையைப்பார்த்தால், கைகேயியினுடைய வேலைக்காரிக்கு ஸமானமாகவோ, நன்றாய் ஆலோசிக்குவகாலத்தில் அவளுக்கும்கீழ்படியாகவோ என்னை அரசன் வைத்திருக்கிறார்.

43. (பொ-ரை) இப்பொழுது, எனக்கு உபகாரம் செய்துகொண்டும், இனிமையான பேச்சுக்களைப்பேசிக்கொண்டிருக்கும் ஜனமும் கைகேயியினுடைய புத்ரானு பரதனைப்பார்த்து அவனிடம் பயத்தினால் என்னிடம் பேசவே போகிறதில்லை.

44. (பொ-ரை) குழந்தாய் இந்த கைகேயி எப்பொழுதும் கோபமுள்ளவளாகையால் எப்பொழுதும் கும் சொற்களையே சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற அந்த கைகேயியின் முகத்தை இவ்வளவு துக்கநிலையிலிருக்கிற நான் எப்படிப்பார்க்க ஸஹிப்பேன்.

दश सम च वर्षाणि तव जातस्य राघव ।

आसितानि प्रकाङ्क्षन्त्या मया दुःखपरिश्रमम् ॥ 45 ॥

तदक्षयमहं दुःखं नोत्सहे सहितुं चिरम् ।

विप्रकारं मपत्नीनामेवं जीर्णापि राघव ॥ 46 ॥

अपश्यन्ती तव मुखं परिपूर्णशशिप्रभम् ।

कृपणा वर्तयिष्यामि कथं कृपणजीविकाम् ॥ 47 ॥

45. (ப-ரை) 'ஹே ராঘவ- ராகவனே ! தவ ஜாதஸ்ய- நீ பிறந்த பிறகு, दुःखपरिश्रम- அனுகமம் கழிவதை, प्रकाङ्क्षन्त्या- நினைத்துக்கொண்டிருக்கிற, मया- என்னால், दश सम च वर्षाणि- இந்த பத்தினேழு வருஷங்கள், आसितानि- ஸுகமமாக இருக்கப்பட்டன.

46. (ப-ரை) तव- ஆகையால், 'ஹே ராघव- ராகவனே, एव जीर्णा अपि- இவ்வளவு கிழத்தனமடைந்திருக்கிறபாதினும், सपत्नीनाम्- சக்களிக்கிறளுடைய, विप्रकारं- அவ மதிப்பாகிற, अशय- ஒரு நாளும அழிபாடு, महत्- दुःखं- பெரிய அக்கத்தை, चिर- நெடிகளாம், सहितु- ஸஹித்துக்கொண்டிருப்பதற்கு, न उत्सहे- முடியாதவளாயிருக்கிறேன்.

47. (ப-ரை) परिपूर्णशशिप्रभम्- பூர்ண சந்திரன் போல் பாகாசுத்துக்கொண்டிருக்கிற, तव मुखं- உன்னுடைய முகத்தை, अपश्यन्ती- பாராதவளாய், कृपणा- மிகவும் தீனையான நான், कृपणजीविकाम्- கரிக்கிரன் பிழைப்பை, कथं वर्तयिष्यामि- எப்படிச் செய்யப்போகிறேன்.

45. (பொ-ரை) अपि! நீ பிறந்த பிறகு இனி குழந்தைக்கு யௌவராஜ்யம் பட்டபாபிலேகம கிடைக்கும்நமக்கு இவைவரையில் நேரந்த் அக்கங்களுள்ளாம் கழி நுகுவிடுமென்று நினைத்துக்கொண்டே நான் இந்த பத்தினேழு வருஷகாலம் ஒரு விசாமில்லாமல் ஸுகமாயிருந்துவிட்டேன்.

46. (பொ-ரை) अपि! நான் இவ்வளவு சக்களத்தியின் கொடிய வார்த்தைகளைக்கேட்டு, தளர்ந்திருந்த காலத்திலும், அவர்கள் செய்யும் அவமதிப்பால் உண்டான எல்லையில்லாத மஹா அக்கத்தை இன்னும் நெடுநாள் பொறுக்க முடியாது.

47. (பொ-ரை) பூர்ண சந்திரன்போல் பாகாசமுள்ள உன் முகத்தைக் காணாமல் மிகவும் தீனையாயிருந்துகொண்டு நான் எவ்விதம் ஏழைப்பிழைப்பாக பிழைப்பேன்.

उपवासैश्च योगैश्च बहुभिश्च परिश्रमैः ।

दुःखं संवर्धितो मोघं त्वं हि दुर्गतया मया ॥ 48 ॥

स्थिरं तु हृदयं मन्ये ममेदं यन्न दीर्यते ।

प्रावृषीव महानद्याः स्पृष्टं कूलं नवाम्भसा ॥ 49 ॥

ममैव नूनं मरणं न विद्यते न चावकाशोऽस्ति यमक्षये मम ।

यदन्तकोऽयैव न मां जिहीर्षति प्रमथ्य सिंहो रुदतीं मृगीमिव ॥ 50 ॥

48. (ப-ரை) துர்ந்தயா- துர்ப்பாக்யமுள்ளவளான, மயா- என்னால், உபவாசை: ச- உபவாஸங்களாலும், யோ: ச- தேவதாத்யானங்களாலும், பஹு: பரிசுரம: ச- அநேகம் வரதங்களாலும், த்-து:சு- (யதா-தயா)- கஷ்டப்பட்டு, மோ- வீணாக, சுவர்தி: (அசி)- வளர்த்தப்பட்டாய்.

49. (ப-ரை) பாவூசி- மழைகாலத்தில், மஹநயா:- மஹநதிபிணுடைய, நவ அம்பசா- புதிய ஜலத்தினால், ஸு- தொட்பட்ட, கूलம் இவ- கரைபோல், மம- என்னுடைய, இ- இந்த, ஹ- நெஞ்சானது, ய- யாதொரு காரணத்தினால், ந டீரீய- பிளக்கவில்லையோ! (த- ஆகையால்), சி- மிகவும் உறுதியுள்ளதாக, ம- எண்ணுகிறேன்.

50. (ப-ரை) ம- எனக்கு, ம- மரணம். ந வி- இல்லை, ந- இது நிச்சயம், ய- யம- எமலோகத்தில், ம- எனக்கு. அவகாச: ச- இருக்குமிடம், ந அ- இல்லை, ய- ஏனென்றால், சி- விரிமமானது, ர- அழகின்ற, ம- இவ- பெண்மாணப்போல், அ- எமனாவன், மா- என்னை, ப- பலாத்காரமாக, அ- எ- இப்பொழுதே, ந ஜி- கொண்டுபோக நினைப்பாதிருக்கிறேன்!

48. (பொ-ரை) அப்பா! அநேக உபவாஸங்களும், தேவதா த்யானங்களும் அநேகம் வரதங்களும், உனக்காக அதுஷ்டிக்கு வெகு கஷ்டப்பட்டு உன்னை நான் வளர்த்துள்ளேன், துர்ப்பாக்யமுள்ளவளான நான் செய்த கார்யம் வீணாகப்போய் விட்டது.

49. (பொ-ரை) வருஷாகாலத்தில் நதியின் புதுப்ரவாஹத்தினால் அலை அடிக்கப்பட்ட கரையானது இடிந்துவிடுவது போல், என்னுடைய ஹ்ருதயமும், நீ காட்டுக்குப் போகிற வ்ருத்தார்த்தத்தைக்கேட்டும் இரு பிளவாகவேண்டியிருக்க அப்படி ஆகாமையால் இது மிகவும் உறுதியுள்ளதென்று நினைக்கிறேன்.

50. (பொ-ரை) எனக்கு சாவே இல்லை, நிச்சயம், எமலோகத்தில் எனக்கு இருக்க இடமில்லைபோல் தோன்றுகிறது, ஏனென்றால் அழகுகொண்டிருக்கிற பெண்மானை விரிமமானது (பலாத்காரமாக பிடிப்பது போல் யமனும் என்னைப்பிடிக்க நினைக்காமலிருக்கிறேன்.

स्थिरं हि नूनं हृदयं ममायसं न भिद्यते यदुवि नावदीर्यते ।

அனென டு:ஸென ச ஹ்மபிந்த் ப்ருவ் ஶ்காலே ம்ரணம் ந வித்யதே || 51 ||

इदं तु दु:खं यदनर्थकानि मे व्रतानि दानानि च संवसाश्च हि ।

தபரத தஸ யதபத்யகாரணாஸுநிஷ்கலம் வீஜமிவோஸமஸுரே || 52 ||

यदि शकाले मरणं म्वयेच्छया लभेन कश्चिद्गुरुदु:खकश्चितः ।

மதாஹ்மயேவ ப்ரணஸம்பதம் விநா த்வா த்னூரிவாஹ்ஜென வை || 53 ||

51. (ப-ரை) அனென டு:ஸென- இந்த துக்கத்தினால், அபிந்த- அடிக்கப்பட்டிருக்கிற, மம ஹ்மய- என்னுடைய ஹ்ருதயமும், யத்- யாதொரு காரணத்தினால், ந பித்யதே- இரு பிராவாக பிரளவில்கையோ, ஹ்- சரிமும் புவி- பூமியில் (விழுந்து) ந அவதீரயதே- வெடித்துப் போகவில்கையோ, தத்- ஆகையால், அயஸ- உருக்கினால் செய்யப்பட்டது, ஸ்திர- உருதி யாயுமிருக்கிறது, நூன்- நிச்சயம், அகாலே- அகாலத்தில், ம்ரண- மாணமானது, ந வித்யதே- ஹ்- உண்டாகி, நிதில்கையோ! ப்ருவ்- இது நிச்சயம்,

52. (ப-ரை) கி-து- ஆனால், இஹ்- இது ஒரு துக்கம், யத்- யெதுஎன்றால், அபத்யகாரணாத்- பிள்ளையின் சிமித்தமாக, மே-வ்ரதானி- என்னுடைய வ்ரதங்களும், தானானி- தானங்களும், சயமா- ச- த்யானங்களும், யத்- யாதொரு, தப- ச- தபஸ்ஸும், தஸ- செய்யப்பட்டதோ, (தத்- அதுவும்)- கஸுரே- களர் நிலத்தில், உஸ- விதைக்கப்பட்ட, வீஜ்- இவ- விதைப்பால், முநிஷ்கல- மிகவும் வினாய் விட்டது.

53. (ப-ரை) கஸ்தி- ஒருவன், குரு-சுகஸித:- அதிகமான துக்கத்தால் பிடிக்கப்பட்டு, அகாலே- குறிப்பிடாத காலத்தில். ஸ்வய- இச்சயா- தன்னுடைய இஷ்டப்படி, ம்ரண- மாணத்தை, லபேத- அடைவானையானால், அஹ்-அபி- நானும், அஹ்ஜென-விநா- கன்-நிலாமல், த்னூ- இவ- பசுபோல, அஹ்ஜென- புக்தியானால், த்வயா-விநா- நீ இல்லாமல், ப்ரேதஸத- யமன் ஸபையை, அயேவ- இப்பொழுதே, மதா- அடைவென்.

51. (பொ-ரை) இந்த பூமியில் இப்படிப்பட்ட துக்கத்தினால் பிடிக்கப்பட்டிருக்கிற என்னுடைய நெஞ்சு இருபிராவாக பிரளந்து போகவேண்டியிருந்தும் அப்படியில்லாமையாலும், சரிமும் துணுக்குத்துணுக்காகப் போகவேண்டியிருக்க அப்படிப்போகாமையாலும், இவை இரண்டும் உருக்கினால் செய்யப்பட்டு மிகவும் உறுதியாயிருக்கின்றனவென்று எண்ணுகிறேன் இது நிச்சயம், குறிப்பிடாதகாலத்தில் மாணம் உண்டாகாததே!.

52. (பொ-ரை) புத்ரனுக்காக நான் செய்து வந்த வ்ரதங்களும், தானங்களும், த்யானங்களும், தபஸ்ஸும், களர் நிலத்தில் விதைக்க விதையானது எப்படி வினாகிவிடுமோ அவ்விதம் வினாகிவிட்டன, என்று இது எனக்கு ஒரு பெரிய துக்கம்.

53 (பொ-ரை) ஒருவன் தனக்கு நேரந்திருக்கிற பெரும் கஷ்டம் பொருக்

अथापि किञ्जीवितमद्य मे वृथा त्वया विना चन्द्रनिभाननप्रभ ।

अनुव्रजिष्यामि वनं त्वयैव गौः सुदुर्बला वत्समिवानुकाङ्क्षया ॥ 54 ॥

भृशमसुखमपि ता तदा बहु विललाप समीक्ष्य राघवम् ।

व्यमनमुपनिशाम्य सा महत्सुतमिव बद्धमेवैष्य किन्नरी ॥ 55 ॥

इत्याषं श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

विंशः सर्गः ॥ 20 ॥

54. (ப-ரை) ஹே சந்திரனுக்கு ஸமானமான முகத்தின் காந்தியுடைய குழந்தாய்! அथाபி- அப்படி அகாலத்தில் மாணம் சிடைக்காத காலத்திலும், த்வயா வினா- உண்ணிவிட்டு, மே- என்னுடைய, கி ஜீவித்- இந்த இழிவான பிழைப்பானது, வுதா- வீண், சுதுர்வலா- மிகவும் துர்பலமான, கௌ- பசுவானது, அனுகாங்க்ஷயா- வாத்தல்யத்தினால், வத்ஸ- கன்றைப்பின்று துடர்ந்து செல்லுவது போல், த்வயேவ- உன்னுடனேயே, வன- வனத்தைக்குறித்து, அனுவ்ரஜிஸ்யாமி- பின்று துடர்ந்து செல்லுவேன்.

55. (ப-ரை) ததா- அப்பொழுது, ழுதா- மிகவும், அஸுத- துக்கத்தை, அமர்ஷிதா- ஸஹிக்கமுடியாத அந்த கௌஸல்யை, மஹ- பெரிதான, வ்யசன- துக்கத்தை, உபநிஷாம்ய- ஸமீபத்தில் நோந்து விட்டதாக ஆலோசித்து, வத்ஸ- கட்டப்பட்டிருக்கிற வுத்ஸ- குழந்தையை, அவேத்ய- பார்த்து, கிந்நரீ த்ய- கின்னரா ஸ்திரீ (கதருவது) போல் (வத்ஸ- ஸத்ய பாசத்தினால் கட்டப்பட்ட), ராஹ- (கண் பிள்ளையான) ஸ்ரீ ராமனான, சமீக்ய- பார்த்து, வத்ஸு- பலபடியாக, விலலாப- கதரினான்.

கமாட்டாமல் அகாலத்தில் தன் இஷ்டப்படி மாணத்தை அடைவானேயானால், கன்றைப்பிரிந்த பசுபோல புத்ரான உண்ணிவிட்டுப்பிரிந்த நானும் யமலோகம் போய் செருவேனே!

54. (பொ-ரை) சந்திரனுக்கு ஸமானமான திருமுகத்தழக உடையவனே உண்ணிவிட்டுப்பிரிந்து நான் உயிருடன் இருப்பது மிகவும் இழிவானது, ஆதலால் அது வீண், ஆகையால் கன்றைவிட்டுப்பிரிந்து இருக்க முடியாத பசு வாத்தல்யத்தினால் கன்றை தொடர்ந்து செல்வது போல் உண்ணிவிட்டு பிரிந்து இருக்க ஸஹியாத நானும் உன்னுடனே பின்று துடர்ந்து வருவேன்.

55. (பொ-ரை) அப்பொழுது, அதிகமான துக்கத்தைப்பொருத்தமுடியாத அந்த கௌஸல்யாதேவி ராமன் வனவாஸமேபோகிற துக்கம் நமக்கு ஸமீபத்தில் நோந்துவிட்டது என்பதை ஆலோசித்து கயிற்றால் கட்டப்பட்ட தன் குழந்தையைப்பார்த்து ஒரு கின்னரா ஸ்திரீ கதருவதுபோல் ஸத்யமென்கிற பாசத்தினால் கட்டுப்பட்டதன் பிள்ளையான ஸ்ரீ ராமனப்பார்த்து பலவிதமாகக் கதரினான்

एकविंशः सर्गः ॥ 21 ॥

तथा तु विलपन्तीं तां कौमल्यां राममातरम् ।

उवाच लक्ष्मणो दीनमन्त्रालसदृशं वचः ॥ 1 ॥

न रोचते ममाप्येतदार्ये यद्राघवो वनम् ।

त्यक्त्वा राज्यश्रियं गच्छेत्स्त्रिया वाक्यवशंगतः ॥ 2 ॥

विपरीतश्च वृद्धश्च विषयैश्च प्रथर्षितः ।

नृपः किमिव न ब्रूयाच्चोद्यमानः समन्मथः ॥ 3 ॥

1. (ப-சா) तथा து- அப்படி, விலபந்தீ- ப்ரலாபம் செய்கின்ற, ராமமாதரம்- ஸ்ரீ ராமன் திருத்தாயாரான, தா கௌல்யா- அந்த கௌஸல்யாதேவியைப்பார்த்து, லக்ஷ்மண:- லக்ஷ்மணன், தீன: (சந)- மிகவும் தைன்யமுடையவராய், தத்காலசதா- அந்த ஸமயத் திற்குத்தகுந்த, வ:- வார்த்தையை, உவா- சொன்னார்.

2. (ப-சா) आर्य- அமமா! राघव:- ஸ்ரீராமன், स्त्रिया:- ஒரு ஸ்த்ரீயினுடைய, वाक्यवशंगत:- வார்த்தைக்கு வசப்பட்டு, राज्यश्रिय- ராஜ்ய ஸம்பக்கை, त्यक्त्वा- விட்டு, वनम्- வனத்தை, गच्छेत् इति यत्- போகவேண்டுமென்கிற, एतत्- இது, मम अपि- எனக்கு, न रोचते- நசிக்கவில்லை.

3. (ப-சா) नृप:- அரசன், वृद्ध:- வ- கிழவனார், विपरीत:- வ- விபரீதமான மன அடையவர், विषयै:- சப்தாதிவிஷயங்களினால், प्रथर्षित:- வ- கலக்கப்பட்டவர், समन्मथ:- மன்னத்த விகாரத்தோடும் கூடியவர் चोद्यमान:- (கைகேயியினால்) ஏவப்பட்டவர், किं इव- எதைத்தான், न ब्रूयात्- சொல்லமாட்டார்.

1. (பொ-சா) அவ்விதம் அழுகுகொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீராமன் திருத்தாயாரான கௌஸல்யாதேவியைப்பார்த்து லக்ஷ்மணன் மிகவும் தைன்யத்துடன் அந்த ஸமயத்திற்கு தகுந்த வார்த்தை சொல்லுகிறார்.

(அந்த ஸமயத்திற்குத்தகுந்த என்பதால், லக்ஷ்மணன் சொல்லுகிற வார்த்தை கௌல்யம் கௌஸல்யாதேவியின் திருப்திக்காவே யல்லாமல், அவருடைய வாஸ்தவமான அபிப்பிராயமன்று என்று ஏற்படுகிறது.)

2. (பொ-சா) अममा! ஸ்ரீராமனே, ஒரு ஸ்த்ரீயின் வார்த்தைக்கு வசப்பட்டு, ராஜ்ய ஸம்பத்தை விட்டுவிட்டு, தண்டகாவனம் போகவேண்டுமென்கிற இந்த வார்த்தை எனக்குமிகுமில்லை.

3. (பொ-சா) நம்மரசன் கிழத்தன்மை அடைந்து புத்தியும் வயதை அது ஸரித்து விபரீதமாகிவிட்டது. சப்தாதி விஷயங்களாலும், கலங்கின மனதுடையவர், அதுடன் காம விகாரத்துடன் கூடியவர், கைகேயியினால் தூண்டப்பட்டவர், அவர் எதைத்தான் சொல்லமாட்டார்.

नास्यापराधं पश्यामि नापि दोषं तथाविधम् ।

येन निर्वास्यते राष्ट्रादनवासाय राघवः ॥ 4 ॥

न तं पश्याम्यहं लोके परोक्षमपि यो नरः ।

स्वमित्थो निरस्तोपि योस्य दोषमुदाहरेत् ॥ 5 ॥

देवकल्पमृजुं दान्तं रिपूणामपि वत्सलम् ।

अवेक्षमाणः को धर्मं त्यजेत्युन्नमकारणः ॥ 6 ॥

4. (ப-ரை) ராঘவ:- ஸ்ரீராமன், யெ- எந்த காரணத்தினால், ராஜ்- தேசத்தி லிருந்து, வனவாசாய- வனத்தில் வஸிப்பதற்காக, நிர்வாஸ்யதே- துறக்கப்படுகிறோ, தயாவிஷம்- அப்படிப்பட்ட, அபராध- குற்றத்தை, அஸ்ய- இவருக்கு, ந பஸ்யாமி- நான் பார்க்கவில்லை, दोषं (அபி)- (அப்படிப்பட்ட) மஹாபாதகம் முதலான பாதத்தையும், ந பஸ்யாமி- பார்க்கவில்லை.

5. (ப-ரை) सु अमितः अपि- மிகவும் சத்ருவாயிருந்தாலும், निरस्तः अपि- (ஸ்ரீ ராமனால்) தள்ளப்பட்டவனுயிருந்தபாதினும், यः- யாவனொருவன், परोक्ष अपि- காணு மலிருந்தாவது, अस्- இந்த ஸ்ரீராமனுக்கு, दोष- தோஷத்தை, उदाहरेत्- சொல்லு வனோ! तं- அப்படிப்பட்ட புருஷனை, अहं- நான், लोके- இவ்வலகத்தில், न पश्यामि- காணவில்லை.

6. (ப-ரை) देवकल्प- தேவதைக்கு ஸமானமாயும், ऋजु- கரணக்ரயங்களிலும் நேர்மையுடையவனாயும், दान्तं- குருக்களால் சிஷிக்கப்பட்டும், रिपूणां अपि- சத்ருக்கள் விஷயத்திலும், वत्सलम्- வாத்தலயமுள்ள, पुत्र- புத்திரனை, धर्मं अवेक्षमाणः- தர்மத்தை அறிந்த, को- எந்த மனிதன் தான், अकारणात्- காரணமில்லாமல், त्यजेत्- விட்டு விடுவன்.

4. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமனை ராஜ்யத்தைவிட்டு வனவாஸத்திற்காகத்துறத்து வதற்கு என்னகாரணம், இவரிடத்தில் அப்படி ஒரு குற்றமும் காணவில்லை பஞ்சம காபாதகம் முதலான பாதத்தையும் நான் காணவில்லை.

5. (பொ-ரை) ராமனுக்கு மிகவும் சத்ருவாயிருந்தவனும் ஸ்ரீராமனால் எதோ ஒரு தோஷத்தினால் தேசத்தைவிட்டு துறத்தப்பட்டவனும், ஸ்ரீராமனிடத்திலே ஒருவிதமான தோஷத்தையும், மரைவிலாவது சொல்லுகிறவன் இந்த லோகத்தி லேயே கிடையாது.

6. (பொ-ரை) தேவர்களுக்கு ஸமானமாயும், மனோவாக்காயங்களின் ஒரே ரீதி உள்ளவனும், குருக்களிடம் நன்றாய் சிஷிப்பெற்றவனும் சத்ருக்களிடத்திலும் மிக வாத்தலயமுள்ளவனுமான புத்திரனை தர்மிஷ்டனான எந்த மனிதன் தான் சிஷி காரணமாக விட்டுவிடுவன்.

तदिदं वचनं राज्ञः पुनर्बाल्यमुपेयुषः ।

पुत्रः को हृदये कुर्याद्राजवृत्तमनुस्मरन् ॥ 7 ॥

यावदेव न जानाति कश्चिदर्थमिमं नरः ।

तावदेव मया सार्धमात्मस्थं कुरु शामनम् ॥ 8 ॥

मया पार्श्वे सधनुषा तव गुप्तस्य राघव ।

कः समर्थोऽधिकं कर्तुं कृतान्तस्येव तिष्ठतः ॥ 9 ॥

7. (ப-ரை) புந:- மறுபடியும், बाल्यं- பாலப்பிராயத்தை, उपेयुष:- அடைந்திருக்கிற, राज्ञ:- அரசனுடைய, तत्- இத் வचनம்- அப்படிப்பட்ட இந்த வார்த்தையை, राजवृत्त- ராஜவீதியை, अनुस्मरन्- ஆலோசித்தவனான, कः- புந:- எந்த புத்திரன்தான், हृदये- மனதில், कुर्यात्- செய்வன்.

8. (ப-ரை) इम अर्थ- இந்த வ்ருத்தாந்தத்தை, कश्चित् नर:- ஒருமனிதன், यावदेव- எதற்குள்ளாக, न जानाति- அறிகின்றதில்லையோ, तवदेव- அதற்குள்ளாகவே, मया सार्ध- என்னோடுகூட, शामनम्- ராஜ்யத்தை, आत्मस्थ- உம்முடைய ஸ்வாதீனமாக, कुरु- செய்து கொள்ளும்.

9. (ப-ரை) राघव- ராகவனே - ! पार्श्वे பக்கத்தில், सधनुषा- வில்லுடன்கூடி இருக்கிற, मया- என்னால், गुप्तस्य- ரகசிக்கப்பட்டும், कृतान्तस्य- இவ- யமன்போல், तिष्ठत:- நிற்கின்ற, तव- உம்முடைய, अधिक- பெளருஷத்தை மீறி, कर्तु- செய்வதற்கு, कः-சமர்த்த:- எவன் ஸாமர்த்த்யமுள்ளவன்.

7. (பொ-ரை) கிழவனாயிருந்து மறுபடியும் பால்யம் திரும்பியிருக்கிற அரசனுடைய இந்தப் பேச்சை ராஜதர்மம் தெரிந்த எந்த புத்திரன்தான் மனதில் வாங்கிக்கொள்ளுவான்.

8. (பொ-ரை) இந்த வ்ருத்தாந்தத்தை, ஒருவனும் தெரிந்து கொள்ளாதிருக்கும் முன்னமே என்னுடன் இந்த ராஜ்யத்தை நீர் கைவசமாக்கிக்கொள்ளும்.

9. (பொ-ரை) அண்ணா ! பக்கத்தில், வில்லைக்கையிற்பிடித்து என்னால் ரகசிக்கப்பட்டு, யமன்போல் நிற்கின்ற உம்முடைய ஆண்மைத்தனத்தை மீறிநடக்க சக்தியுள்ளவன் எவனிருக்கிறான்.

निर्मनुष्यामिमां सर्वाभयोध्यां मनुजर्षभ ।

करिष्यामि शरैस्तीक्ष्णैर्यदि स्थास्यति विप्रिये ॥ 10 ॥

भरतस्याथ पद्भ्यो वा यो वास्य हितमिच्छति ।

सर्वानेतान्वधिष्यामि मृदुहिं परिभूयते ॥ 11 ॥

प्रोत्साहितोऽयं कैकेय्या स दुष्टो यदि नः पिता ।

अमित्रभूतो निःसङ्गं वध्यतां बध्यतामपि ॥ 12 ॥

10. (ப-ரை) மனுஜர்ஷ-புருஷோத்தமா! (நூ:- அரசன்), விப்ரியே- உமக்கு விரோதத்தில், ஸ்थास्यति यदि- நிற்பாரேயானால், इमां अयोध्या- இந்த அயோத்யா நகரத்தை, सर्वा- முழுமையும், तीक्ष्णैः शरैः- தீக்ஷ்ணங்களான பாணங்களால், निर्मनुष्या- மனுஷ்யர்கள் இல்லாததாக, करिष्यामि- செய்து விடுவேன்.

11. (ப-ரை) अथ- அல்லது, भरतस्य- பாதனுடைய, पद्भ्यो- வான் பகைத்தில் சேர்ந்தவனோ, यो वा- வேறு எவனோ, अस्य- இவருக்கு, हित- நன்மையை, इच्छति- செய்யவிரும்புகிறானோ, एतान् सर्वान्- இவர்கள் எல்லோரையும், वधिष्यामि- கொல்லுவேன். हि- ஏனென்றால், मृदुः- ஸாதுவாயிருக்கிறவன், परिभूयते- அவமதிக்கப்படுகிறான்.

12. (ப-ரை) कैकेय्या- கைகேயியினால், प्रोत्साहितः- தூண்டப்பட்டிருக்கிற, अयं सः- இந்த, नः पिता- நம்முடைய தகப்பன், दुष्टः- துஷ்டரான, अमित्रभूतः यदि- விவ்ரோதியாகயிருப்பாரேயானால், निःसङ्गं- ஆலோசிக்காமல், वध्यतां- கொல்லப்படலாம், बध्यतां अपि- (அல்லது) கட்டப்படலாம்.

10. (பொ-ரை) புருஷோத்தமா! நம்மரசன் உமக்குப் பதிகுலமாயிருக்கும் பகைத்தில் அயோத்யா நகரம் முழுமையும் கூர்மையான பாணங்களினால் ஒரு மனுஷ்யர்கூட இல்லாமலிருக்கும்படிச் செய்து விடுவேன்.

11. (பொ-ரை) அல்லது, பாதனுக்குச்சேர்ந்த மாமன் முதலானவர்களோ, வேரொருவனோ அவனுக்கு அதுகூலம் செய்யவிரும்பினால் அவர்களெல்லோரையும் நான் கொன்றுவிடுகிறேன், ஏனென்றால் ஸாதுவாயிருக்கிறவனன்றோ அவமதிக்கப்படுகிறான்.

12. (பொ-ரை) கைகேயியின் தூண்டுதலால் மிகவும் துஷ்டரான இந்த நம் தந்தை நமக்கு சத்ருவாக வருவாரேயானால், கொஞ்சமேனும் கூசாமல், கொல்லவாகிலும் கொல்லலாம், அல்லது கட்டினாலும் கட்டலாம்.

(க்ரேதாயுக, த்வாராயுகங்களின் ஸந்தியில் இந்த ஸ்ரீராமாவதாரம் நடந்த படியால், அக்காலத்தில் கால் பாகத்திற்குமேல் அதமம் ப்ரவேசித்தபடியால், அதை அதுஸரித்து லக்ஷ்மணன் இவ்விதம் பேசுகிறாரென்றும், கைகேயிக்கு

गुरोरप्यवलिप्तस्य कार्याकार्यमज्ञानतः ।

उत्पथं प्रतिपन्नस्य कार्यं भवति शासनम् ॥ 13 ॥

बलमेष किमानित्य हेतुं वा पुरुषर्षभ ।

दातुमिच्छति कैकेय्यै राज्यं स्थितमिदं तव ॥ 14 ॥

त्वया चैव मया चैव कृत्वा वैरमनुत्तमम् ।

कास्य शक्तिः श्रियं दातुं भगतायारिशामन ॥ 15 ॥

13. (ப-ரை) அவலிப்தஸ்ய- மதங்கொண்டும், காரியாகாரிய- இது செய்யலாம் இது செய்யக்கூடாது என்பதை, அஜானத:- அறியாதவரும், உத்பத்ய- சாஸ்த்ரா விரூத்தமான மார்க்கத்தை, ப்ரதிபன்னஸ்ய- அடைந்துமிருக்கிற, குரோ: (அபி)- குருவுக்கும், ஶாஸனம்- தண்டனையானது, காரியம் பவதி- செய்யத்தகுந்ததாக ஆகின்றது.

14. (ப-ரை) ஹே பூர்ஷப- ஹேபுருஷோத்தமா! தவ- உமக்கு, ஸ்தித- இருக்கின்ற, இத் ராஜ்ய- இந்த ராஜ்யத்தை, எப:- இந்த அரசன், கி வல் அஸ்தி- எந்த பலத்தை அடைந்து, அயவா- அல்லது, (க) ஹேது (அஸ்தி)- எந்த காரணத்தை அடைந்து, கைகேய்யை- கைகேயியின் பொருட்டு, தாது- இச்சிதை- கொடுக்க விரும்புகிறார்.

15. (ப-ரை) ஹே அரிஷாஸன- சத்ருக்களை தண்டிக்கவல்லவரே!, த்வயா வ எவ- உன்னாலும், மயா வ எவ- னன்னாலும், அனுத்ரமம்- மிகவும் அதிகமான, வர்- விரோதத்தை, க்ருத்வா- செய்துகொண்டு, பரதன்- பொருட்டு, ஶ்ரிய- ராஜ்யலெக்சம் ய- தாது- கொடுப்பதற்கு, அஸ்ய- இவருக்கு, ஶக்தி:- வல்லமை, கா- ஏது?

பிறருடைய உபதேசத்தினால் இவ்விதம் புத்தி கெட்டுவிட்டதென்றும், தர்மாத்மாவான பகவானும் மோசமாக வாய்வையகொன்றபொன்றும் திலக வ்யாகதயானத்தில் காண்கிறது).

13. (பொ-ரை) அஹங்காரம் கொண்டு க்ருத்யாக்ருத்ய விவேக சூன்யனாக்ரஸ்த்ரமரியாதையை மீறிநடக்கின்ற குருவுக்கும் சினை செய்வனையுது அவச்யம்.

14. (பொ-ரை) 'ஹே புருஷோத்தமா! உமக்குக்கிடத்திருக்கிற இந்த ராஜ்யத்தை நம் பிதாவானவர் எந்த பலத்தைக்கொண்டு அல்லது எந்தக்காரணத்தைக்கொண்டு கைகேயியிக்குக் கொடுக்க நினைக்கிறார்.

15. (பொ-ரை) சத்ருக்களை அடக்கவல்ல அண்ணா! உம்முடனும் என்னுடனும் மஹத்தான விரோதத்தைசெய்துகொண்டு, பரதனுக்கு ராஜ்யத்தைக் கொடுக்க இவ்வரசனுக்கு சக்தி ஏது.

अनुरक्तोऽस्मि भावेन भ्रातरं देवि तत्त्वतः ।

सत्येन धनुषा चैव दत्तेनेष्टेन ते शपे ॥ 16 ॥

दीप्तमग्निमरण्यं वा यदि रामः प्रवेक्ष्यति ।

प्रविष्टं तत्र मां देवि त्वं पूर्वमवधारय ॥ 17 ॥

हरामि वीर्याद्दुःखं ते तमः सूर्य इवोदितः ।

देवी पश्यतु मे वीर्यं राघवश्चैव पश्यतु ॥ 18 ॥

16. (ப-ரை) ஹே தேவி- அம்மா, தத்வத:- உண்மையாக, भावेन- மனதுடன், भ्रातरं- அண்ணாவைக்குறித்து, अनुरक्तः अस्मि- நான் ஸ்நேஹமுள்ளவனாகவிருக்கிறேன், सत्येन- (என்னுடைய) ஸத்யத்தினாலும், धनुषा च एव- தனுஸ்ஸினாலும், दत्तेन- தானத்தினாலும், इष्टेन- தேவதா பூஜையினாலும், ते- உனக்கு, शपे- ஆணையிட்டுச்சொல்லுகிறேன்.

17. (ப-ரை) ஹே தேவி- அம்மா! रामः- ஸ்ரீராமன், दीप्त अग्नि- எறிகின்ற நெருப்பையோ, अरण्यं वा- வனத்தையோ, प्रवेक्ष्यति (यदि)- ப்ரவேசிப்பாரேயானால், तत्र- அவைகளில், मां- என்னை, पूर्व- முன்னம், प्रविष्टं- ப்ரவேசித்தவனாக, त्वं- நீர், अवधारय- நிச்சயமாக்கும்.

18. (ப-ரை) उदितः- உதிக்கின்ற, सूर्यः- ஸூர்யன், तमः इव- இருளை (ப்போக்குவது) போல், ते- உம்முடைய, दुःखं- மனவருத்தத்தை, वीर्यात्- ஸாமர்த்யத்தினால், हरामि- நான் போக்கிவிடுகிறேன், मे वीर्यं- என்னுடைய பராக்ரமத்தை, देवी- அம்மா, पश्यतु- நீரும் பாரும், राघवः च एव- (அண்ணாவான) ஸ்ரீராகவனும், (पश्यतु-பார்க்கட்டும்.)

16. (பொ-ரை) அம்மா! என்னுடைய ஸத்யம், தனுஸ்ஸு, தானம் தேவதாராதனம் இவைகளின்மேல் ஆணையிட்டுச்சொல்லுகிறேன், உண்மையாக மனப்பூர்வமாய் நம் அண்ணாவான ஸ்ரீராமனிடத்தில் மிகவும் ப்ரீதி வைத்திருக்கிறேன்.

17. (பொ-ரை) அம்மா! எறிகின்ற நெருப்பிலோ, அல்லது வனத்திலோ ஸ்ரீராமன் ப்ரவேசிப்பாரேயானால் அவைகளில் நான் முன்னதாக ப்ரவேசிப்பேன் இதைநீர் நிச்சயமாய்த்தொரிந்து கொள்ளும்.

18. (பொ-ரை) ஸூர்யன் உதயமாக இருளைப்போக்குவதுபோல் என்னுடைய ஸாமர்த்யத்தினால் நான் உம்முடைய துக்கத்தைப்போக்கி விடுகிறேன், அம்மா நீரும் இதைப்பாரும், ஸ்ரீராமனும் இதைப்பார்க்கட்டும்.

एतत्तु वचनं श्रुत्वा लक्ष्मणस्य महामनः ।

उवाच रामं कौसल्या रुदन्ती शोकलालसा ॥ 19 ॥

भ्रातुस्ते वदतः पुत्र लक्ष्मणस्य श्रुतं त्वया ।

यदत्रानन्तरं कार्यं कुरुष्व यदि रोचते ॥ 20 ॥

न चाधर्म्यं वचः श्रुत्वा सपत्न्या मम भाषितम् ।

विधाय शोकसन्तप्तां गन्तुमर्हमि मामितः ॥ 21 ॥

19. (ப-ரை) மஹாத்மாவான, லக்ஷ்மணனுடைய, எதற் வचन- இந்த வார்த்தையை, ஸ்ருத்வா- கேட்டு, கௌசல்யா- கௌஸல்யையானவள், ஷோகலாலசா- சோகத்தினால் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டு, ருதந்தி- அழுதுகொண்டும், ராம- ஸ்ரீராமனை (பார்த்து), உவா- சொன்னாள்.

20. (ப-ரை) பு- குழந்தாய், வத:- சொல்லுகின்ற, த- ப்ராத- உன் ப்ராதா வான, லக்ஷ்மணனுடைய, (வார்த்தையானது), த்வா- உன்னால், ஸ்ரு- கேட்கப் பட்டதா, அத- இந்த ஸமயத்தில், அந்நர்- அடுத்தால்போல், ய- யாதொன்று, கர்ய- செய்யவேண்டியதோ, (த- அதை)- ரோ- (யி)- நீ இஷ்டப்பட்டாயேயானால், கரு- செய்.

21. (ப-ரை) மம சபத்யா- என்னுடைய சக்களத்தியால், பாஷி- சொல்லப் பட்ட, அ- தம் விருத்தமான, வ- வார்த்தையை, ஸ்ரு- கேட்டு, ஷோகசந்த- சோகத்தினால் துடித்துக்கொண்டிருக்கிற, மா- என்னை, வி- விட்டுவிட்டு, இ- நகரத்தைவிட்டு, ஸ- போவதற்கு, ந அ- நீ கதாவன்.

19. (பொ-ரை) மஹாத்மாவான லக்ஷ்மணனுடைய, இந்த வார்த்தையைக் கேட்டு சோகத்தினால் மிகவும் வருத்தமடைந்த கௌஸல்யாதேவி அழுதுகொண்டு ஸ்ரீராமனைப்பார்த்து ஒருவார்த்தை சொன்னாள்.

20. (பொ-ரை) அப்பா குழந்தாய்! இவ்விதம் சொல்லுகின்ற உன் தம்பியான லக்ஷ்மணன் வார்த்தை முழுவதையும் நீ கேட்டாயா! இந்த ஸமயத்தில் இனி எது செய்யவேண்டியதோ அதை நீ இஷ்டமிருந்தால் செய்.

21. (பொ-ரை) என் சக்களத்தியால் சொல்லப்பட்ட தம் விருத்தமான வார்த்தையைக்கேட்டு, துக்கத்தினால் பரிதபித்துக்கொண்டிருக்கிற என்னை இங்கு விட்டுவிட்டு நீ வனம்போகத்தகுந்தவனன்று.

धर्मज्ञ यदि धर्मिष्ठो धर्मं चरितुमिच्छसि ।

शुश्रूष मामिहस्थस्त्वं चर धर्ममनुत्तमम् ॥ 22 ॥

शुश्रूषुर्जननीं पुत्रः स्वगृहे नियतो वसन् ।

परेण तपसा युक्तः काश्यपस्त्रिदिवं गतः ॥ 23 ॥

यथैव राजा पूज्यस्ते गौरवेण तथा ब्रह्म ।

त्वां नाहमनुजानामि न गन्तव्यमितो वनम् ॥ 24 ॥

22. (ப-ரை) ஹே ஧ர்மஜ்- தர்மங்களை நன்றாய்க்கெரிந்தவனே! த்வ- நீ, ஧ர்மிஸ்து: (சந்)- தர்மிஷ்டனாயிருந்து, ஧ர்ம- தர்மத்தை, ஷரீது- செய்வதற்கு, இச்சுசி யதி- ஆசைப்பட்டாயேயானால், இஹஸ்ய:- இங்கிருந்துகொண்டு, மா் ஷுஸூ- எனக்கு சிச்ருஷை செய், அநுதமம்- மிகவும் உத்தமமான, ஧ர்ம- தர்மத்தை, ஷர- செய்.

23. (ப-ரை) புத்ர:- (கச்யபருடைய) பிள்ளையான, காஸ்யப:- காச்யபப்ராஜாபதி, நியத:- நியமத்துடன் கூடினவராய், ஜனநீ- தன் தாயாரை, ஷுஸூ:- பணிவிடை செய்துகொண்டு, ஸ்வகூ- தன்னுடைய க்ருஹத்திலேயே, வசந்- வஸித்துக்கொண்டு, பரே- மிகவும் சிறந்ததான, தபசா- (மாத்ரு சிச்ருஷை என்கிற) தபஸ்ஸோடு. யுக்த:- கூடினவராய், விதிவ்- ஸ்வர்க்கத்தை, கத:- அடைந்தார்.

24. (ப-ரை) கௌரவேண- கௌரவத்தினால், ராஜா- அரசன், த்- உனக்கு, யதா எவ்- எப்படி, பூஜ்ய:- பூஜிக்கத்தகுந்தவனோ, அஹ்- நானும், ததாஹி- அப்படியே, (பூஜிக்கத் தகுந்தவன்) அஹ்- நான், த்வா- உன்னை, ந அநுஜானாமி- அநுமதிக்கமாட்டேன், இத:- இவ்விடமிருந்து, வநம்- வனமானது, ந கந்தவ்ய:- (உன்னால்) போகக்கூடாது.

22. (பொ-ரை) அப்பா! நீ எல்லா தர்மங்களும் தெரிந்தவனல்லவா! நீ தர்மிஷ்டனாயிருந்து தர்மானுஷ்டானம் செய்யவிரும்புகிறாயாகில் இங்கிருந்துகொண்டே எனக்கு சிச்ருஷை செய். இதுவன்றோ எல்லாதர்மங்களிலும் உத்தமமான தர்மம்.

23. (பொ-ரை) கச்யபருடைய புத்திரான காச்யபப்ராஜாபதியும் நியமத்துடன் தன் மாதாவுக்கு சிச்ருஷை செய்துகொண்டு, தன்னுடைய க்ருஹத்திலேயே இருந்து மாத்ருசிச்ருஷையென்கிற சிறந்த தபஸ்ஸிலால் ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தார்.

24. (பொ-ரை) அரசன் குருவானபடியால் எவ்விதம் உனக்குப் பூஜிக்கத் தகுந்தவனோ, அப்படியின்றோ நானும் உனக்குப் பூஜிக்கத்தகுந்தவன். நான் உனக்கு அநுமதிக்கமாட்டேன். ஆகையால் நீ நகரத்தைவிட்டு வனம்போகக்கூடாது.

त्वद्वियोगान्न मे कार्यं जीवितेन सुखेन वा ।

त्वया सह मम श्रेयस्तृणानामपि भक्षणम् ॥ 25 ॥

यदि त्वं यास्यसि वनं त्यक्त्वा मां शोकालासाम् ।

अहं प्रायमिहासिष्ये न हि शक्ष्यामि जीवितुम् ॥ 26 ॥

ततस्त्वं प्राप्यसे पुत्रं निरयं लोकविश्रुतम् ।

*ब्रह्महत्यामिवाधर्मात्समुद्रः सरितां पतिः ॥ 27 ॥

25. (ப-ரை) த்வடியோகாந்- உன்னுடைய வியோகத்தை (விட்டுப்போவது) அடைந்து, மெ- எனக்கு, ஜீவீதெந்- உயிருடன் இருப்பதினாலாவது, சுக்வேந வா- ஸுகத்தினாலாவது, ந கார்ய- செய்யத்தகுந்தது ஒன்றுமில்லை, த்வயா सह- உன்னைடுகூட, ந- எனக்கு, துணாந்- புறங்களுடைய, பக்ஷணம் அபி- கின்பதும், த்ரேய:- நன்மையானது.

26. (ப-ரை) ஷோகலாஸாம்- துக்கத்தினால் மிகவும் தடித்துக்கொண்டிருக்கிற மா- என்னை, த்யக்த்வா- விட்டுவிட்டு, த்வ- நீ, வந- வனத்தை, யாஸ்யஸி யதி- அடைவாயே யானால், அஹ்- நான், இஹ்- இங்கேயே, ப்ராய- ப்ராயோபவேசனத்தை, (ஆஹாரமில்லாமையை), அஸிஷ்யே-அடைவேன், ஹி-ஏனென்றால், ஜீவீதும்- பிழைக்கிருப்பதற்கு, ந ஷக்ஷ்யாமி- பொருக்கமாட்டேன்.

27. (ப-ரை) 'ஹே புத்ர- அப்பா குழந்தாய், சரிதா் பதி:- நதிகளுக்கு பர்த்தாவான், சமுத்ர:- ஸமுத்ர ராஜன், அபர்மாத்- (பிப்பிலாதொன்பவர் விஷயத்தில் செய்த) அபராதத்தினால், ப்ரஹ்மஹ்யா இவ- ப்ரம்ம ஹகதியை (அடைந்தது) போல், தத:- அந்த தோஷத்தினால், த்வ- நீயும், லோகவிஸுத்- உலகமுழுவதும் ப்ரஸித்தமான, நிரய- துக்கத்தை, ப்ராய்யஸ- அடையப்போகிறாய்.

25. (பொ-ரை) உன்னை விட்டுப்போகது நான் உயிருடன் இருக்கும் ஸுகத்தை அடைந்ததும் ஆகவேண்டியது ஒன்றுமில்லை. ஆகையால் உன்னைடுகூடவே வனத்திலிருந்துகொண்டு புல் முகலானதுகளை பசுத்திக்கொண்டிருப்பதே எனக்குமிகவும் ச்ரேயஸ்ஸு.

26. (பொ-ரை) மிகவும் துக்கத்தினால் தடித்துக்கொண்டிருக்கின்ற என்னை விட்டுவிட்டு நீ வனம் போவாயெயானால், ப்ராயோபவேசனமென்கிற வாதம் செய்து ப்ராணனை விட்டுவிடுவேன். ஏனென்றால் உன்னைவிட்டு உயிருடன் இருக்க எனால் முடியாது.

27. (பொ-ரை) அப்பா குழந்தாய்! நதிகளுக்கு அரசனான ஸமுத்ரராஜன் பிப்பிலாதர் என்கிற ஒருவர் விஷயத்தில் அபராதம் செய்து அதனால் அவரால் உண்டுபண்ணப்பட்ட பிசாசத்தினால் துக்கம் அடைந்ததுபோல் மாதாவுக்கு மராதத்தை உண்டுபண்ணக்கூடிய அதர்மமான கார்யத்தை நீ செய்தபடியால் உலகமெல்லாம் ப்ரஸித்தமான பெரியதுக்கத்தை அடைவாய்.

* (ஸமுத்ரராஜனும மாதாவுக்கு துக்கத்தை உண்டுபண்ணி அதனால் ப்ருமம் ஹத்திசெய்தவன் அடையக்கூடிய சில நகங்களை அடைந்தான் என்றும் ஒரு புராணத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.)

विलपन्ती तथा दीनां कौसल्यां जननीं ततः ।

उवाच रामो धर्मात्मा वचनं धर्मसंहितम् ॥ 28 ॥

नास्ति शक्तिः पितुर्वाक्यं समतिक्रमिषुं मम ।

प्रसादये त्वा शिरसा गन्तुमिच्छाम्यहं वनम् ॥ 29 ॥

ऋषिणा च पितुर्वाक्यं कुर्वता व्रतचारिणा ।

गौहता *जानता धर्मं कण्डुनापि विपश्चिता ॥ 30 ॥

28. (ப-ரை) தத:- பிறகு, தயா- அப்படி, தீனா- தீனையாயும், விலபந்தி- அழுது கொண்டுமிருக்கிற, जननी- மாதாவான, कौसल्या- கௌஸல்யாதேவியைப் (பார்த்து), धर्मात्मा- தர்மிஷ்டமான், राम:- ஸ்ரீராமன், धर्मसंहित- தர்மத்துடன் சேர்ந்திருக்கிற, वचन- வார்த்தையை, उवाच- சொன்னார்.

29. (ப-ரை) पितु:- பிதாவினுடைய, वाक्य- வார்த்தையை, समतिक्रमिषु- மீறி நடப்பதற்கு, मम- எனக்கு शक्ति:- வல்லமை, न अस्ति- இல்லை, त्वा- உம்மை, शिरसा- தலையினால் (வணங்கி), प्रसादये- ஸமாதானம் செய்து கொள்ளுகிறேன், अहं- நான், वनम्- தண்டகாவனத்தைக்குறித்து, गन्तु- போவதற்கு, इच्छामि- விரும்புகிறேன்.

30. (ப-ரை) व्रतचरिणा- வ்ரதங்களை அநுஷ்டிக்கின்றவரும், धर्म- தர்மத்தை, जानता- அறிந்தவரும், विपश्चिता- பண்டிதருமான, कण्डुना अपि-஋ஷிணா- கண்டுவென்கிற மஹரிஷியினாலும், पितु:- பிதாவினுடைய, वाक्य- வார்த்தையை, कुर्वता (सता)- செய்பவராகவருந்து, गौ:- பசுவானது, हता- கொல்லப்பட்டது.

28. (பொ-ரை) பிறகு, இவ்விதம் கதறிக்கொண்டு தீனையான தன் மாதாவான கௌஸல்யாதேவியைப்பார்த்து தர்மாதமாவான ஸ்ரீராமன், தர்மத்துடன் சேர்ந்திருக்கிற, ஒரு வார்த்தையைச் சொன்னார்.

29. (பொ-ரை) அம்மா! பிதாவின் வார்த்தையை மீறி நடக்க என்னால் முடியவே முடியாது. ஆகையால் நான் உம்மை, தலையில் வணங்கிக்கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நான் தண்டகாவனம் போகவிரும்புகின்றேன்.

30. (பொ-ரை) வ்ரதங்களை அநுஷ்டிப்பவரும், ஸகல தர்மங்களையும் தெரிந்த பண்டிதராயும் மந்த்ரங்களை ஸாக்ஷாத்கரித்தவருமான கண்டுவென்கிற மஹரிஷியும், பிதாவின் வார்த்தையை அநுஷ்டிப்பது தர்மமென்று எண்ணி ஒரு பசவைக்கொன்றிருக்கிறார்.

*இவ்விடத்தில் “धर्मं जानता-” தர்மத்தை அறிந்தவர் என்றும், अधर्मं जानता- அகர்மமென்று அறிந்தவராயிருந்தும், என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

अस्माकं च कुले पूर्वः समाख्यातः पितुः ।

स्वनद्विः सागरैर्भूमिगवाप्तः सुप्तद्वान्वयः ॥ ३१ ॥

जामदग्न्येन रामेण रेणुका जतनी म्वयम् ।

कृत्ता परशुनारण्ये पितुर्वचनकारिणा ॥ ३२ ॥

एतैरन्यैश्च बहुभिर्देवि देवसमैः कृतम् ।

पितृर्वचनमक्लीबं करिष्यामि पितृर्हितम् ॥ ३३ ॥

31. (ப-ரை) பூர்வ-முன் காலத்தில், அஸாக்-நம்முடைய, குலே-குலத்திலும், பிபு-பிதாவான, சரஸ்ய-ஸகரமூர்த்தனுடைய, அஹ்ய-உத்திரவின், பூமி-பூமியை, ஸ்நஹி-தோண்டுகின்ற, சாரே-ஸகரபுத்திரர்களின், சூஹந-மிகவும் பெரிதான, வத-மரணமானது, அவாஸ-ஆடையப்பட்டது.

32. (ப-ரை) பிது:- சிதாமினுடைய, வனகாரிண- வார்த்தையைச் செங்கிளர், ஜாமதன்னை ரமேஷ- ஜமதக்கி புத்தராண பரகராணுல், ஜனனி- தன் தாயாரான, ரேனுகா- ரேணுகை யென்பவள், அரண்ய- அரண்யத்தில், பரனுடா- கோடாலியினால், சுவரமூ- தன் னாலேயே, கௌ- வெட்டப்பட்டார்.

33. (ப-ரை) தேவி- அம்மா! என்:- இவர்களாலும், தேவசமீ:- தேவர்களுக்கு
ஸமானமான, அன்ய:- மற்றவர்களான, வதுமி:- வ- அநேகம் பேர்களாலும், பிது:- வவன்-
பிதாவின்னுடைய வார்த்தையானது, அகிவ்- படியில்லாமல், கதம்- செய்யப்பட்டது.
(ஆகையால் நானும்), பிது:- பிதாவுக்கு, ஹிதம்- ஹிதமான காரியத்தையே, கரியாமி-
செய்யேன்.

31. (பொ-ரை) முன்னெருகாலத்தில் நம் குலத்திலும், பிதாவான ஸகா மஹாராஜருடைய கட்டளையினால், பூமிக்கோத்தோண்டி, அதனால் அவருடைய அறுபதிபிரம் புத்தர்களும் ஒரேகாலத்தில் மரணத்தை அடைந்துவிட்டார்கள்

(நம் குலத்திலேயே இப்படிப்பட்ட அநுஷ்டானங்கள் ஏற்பட்டிருக்க, ஸ்வல்பகாலம் வனவாஸம் செல்வதாகிற துக்கத்தை நாம் அநுபவிப்பது ஒரு பெரிய கார்யமல்ல. ஆகையால் நான் பிதாவினுடைய உத்தரவுப்படி வனவாஸம் செய்கிறேன் வேண்டுமென்று கருத்து).

32. (பொ-ரை) ஐமதன்னி ரிஷியின் குமரனான பாசராமனும், பிதாந்னுடைய வார்த்தையினால் தன் தாயாரான ரேணுகாதேவியை தானே கோடாளிநிலம் அரண்யத்திலே வெட்டிவிட்டார்.

33. (பொரை) அம்மா! இவர்களாலும் தேவர்களுக்கு ஸமான்மான இன் னம் அநேகம் போர்களாலும், பிதாவினுடைய ஆக்களை அதுவழிக்கப்பட்டிருக்கிற படியால் நானும் அவ்விதம் செய்து பிதாவக்கு விரிதக்கையே செய்வேன்.

न खल्वेतन्मयैकेन क्रियते पितृशासनम् ।

एतैरपि कृतं देवि ये मया तव कीर्तिताः ॥ 34 ॥

नाहं धर्मपूर्वं ते प्रतिकूलं प्रवर्तये ।

पूर्वैरयमिमेतो गतो मार्गोऽनुगम्यते ॥ 35 ॥

तदेतन्नु मया कार्यं क्रियते भुवि नान्यथा ।

पितुर्हि वचनं कुर्वन्न कश्चिन्नाम हीयते ॥ 36 ॥

34. (ப-ரை) ஹே தேவி- அம்மா! எதற் பிதாஸனம்- இந்த பிதாவின் ஆக்கை யானது, மயா ஏகேன- என்னால் ஒருவனாலே மாத்திரம், ந க்ரியதே ஸ்லு- செய்யப்பட வில்லையன்றோ! யே- யாவமொருவர்கள், மயா- என்னால், தவ- உனக்கு, கீர்திதா:- சொல்லப்பட்டார்தோ, எத: அபி- இவர்களாலும், க்ருத- செய்யப்பட்டது.

35. (ப-ரை) அஹ்- நான், அபூர்வ- முன்னோர்களால் செய்யப்படாத, தே- உன க்கு, ப்ரதிகூல்- விரோதமான, ஧்ம- தர்மத்தை, ந ப்ரவ்ர்தயே- செய்யமாட்டேன், பூர்வ- முன் னோர்களால், அமிப்ரேத:- அங்கீகரிக்கப்பட்டும், ரத:- அநுஷ்டிக்கப்பட்டுமிருக்கிற, அய்மாரி:- இந்த வழியானது, அநுரமயதே- (என்னால்) அநுஸரிக்கப்படுகிறது.

36. (ப-ரை) தத்- ஆகையால், புவி- லோகத்தில், கர்ய- அவச்யமாய் அநுஷ்டிக்கவேண்டியதாக, எதத்- இந்த பித்ருவசனமானது, மயா து- என்னாலும், க்ரியதே- செய்யப்படுகிறது, அந்யதா- வேறாக, ந- இல்லை, ஹி- ஏனென்றால், பிதூ:- பிதாவின், வ்ருத- வார்த்தையை, குர்வந்- செய்கின்ற, க்ஷித்- ஒருவனும், ந ஹீயதே நாம- கெட்டுப் போக மட்டானன்றோ!

34. (பொ-ரை) அம்மா! பிதாவின் ஆக்கையையே நான் ஒருவன் மாத்திரம் செய்யவில்லை. என்னாலே உனக்குச்சொல்லப்பட்ட, கண்டு, பாசாரமன் முதலான வர்களும் செய்திருக்கிறார்கள்.

35. (பொ-ரை) அம்மா! முன்னோர்கள் செய்யாததும் பூர்வாசாரத்திற்குப் பரதிகூலமுமான இந்த தர்மத்தை நான் செய்யவில்லை. முன்னோர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு, அநுஷ்டித்துவந்த இந்த வழியை நானும் அநுஸரிக்கிறேன்.

36. (பொ-ரை) ஆகையால் உலகத்தில் அவச்யம்செய்யவேண்டியதாக ஏற்பட்ட பித்ருவாக்யத்தை நானும் செய்யப்போகிறேன். இது அக்ருத்யமன்று. ஏனென்றால் பிதாவின் சொற்படி செய்கின்ற ஒருவனும் கெடுதலையடையமாட்டானன்றோ!

தாமேவமுக்தவா ஜனநீ லக்ஷ்மண புனர்வரவீத் ।

வாக்யம் வாக்யவிதாं ஶ்ரே: ஶ்ரே: சர்வதனுஷ்மதாம் ॥ 37 ॥

தவ லக்ஷ்மண ஜானாமி மயி ஸ்நேஹமனுதமம் ।

விக்ரம் சைவ சத்யம் ச தேஜஸ்ய சூதூராசதம் ॥ 38 ॥

மம மாதுர்மஹது:ஸ்வமதுலம் சூபலக்ஷண ।

அபிபிராயமவிஜ்ஞாய சத்யமய ச ஶமஸ்ய ச ॥ 39 ॥

37. (ப-ரை) வாக்யவிதா- வார்த்தை சொல்லத்தெரிந்தவர்களுக்குள், ஶ்ரே:- ச்ரேஷ்டராயும், சர்வதனுஷ்மதாம்- எல்லாவில்லாவிகளுக்குள், ஶ்ரே:- ச்ரேஷ்டருமான, (ஸ்ரீ ராமன்) தா் ஜனநீ- அந்தத்தாயாரைப்பார்த்து. எவ்- இவ்விதம், உக்தவா- சொல்லிவிட்டு, புனர்- பிறகு, லக்ஷ்மண- லக்ஷ்மணனைக்குறித்து, அவரவீத்- சொன்னார்.

38. (ப-ரை) ஹே லக்ஷ்மண- லக்ஷ்மணனே! தவ- உனக்கு, மயி- என்னிடத்தில், அனுதமம்- மிகவும் அதிகமான, ஸ்நேஹ- ஸ்நேஹத்தையும், விக்ரம் ச எவ்- பராக்ரமத்தையும், சத்யம் ச- தையத்தையும், சூதூராசதம்- ஒருவராலும் கலக்கமுடியாததான, தேஜ: ச- தேஜஸ்யையும், ஜானாமி- அறிகிறேன்.

39. (ப-ரை) ஹே சூபலக்ஷண-சுபமான லக்ஷணமுடையவனே, சத்யமய ச- ஸத்யத்தினுடையவும், ஶமஸ்ய ச- பொருமையினுடையவும், அபிபிராய- ரஹஸ்யத்தை, அவிஜ்ஞாய- தெரிந்துகொள்ளாமல், மம மாது:- என் தாயாருக்கு, அதுல- நிகரற்ற, மஹத் து:ஸ்வ- பெரிதான துக்கமானது, ஜாயதே- உண்டாகிறது.

37. (பொ-ரை) வார்த்தை சொல்லுகிறவர்களுக்கும், எல்லாவில்லாவிகளுக்கும், உயர்ந்தவரான ஸ்ரீராமன், தன் தாயாரான கௌஸல்யாதேவியைப் பார்த்து இவ்விதம் சொல்லிவிட்டு பிறகு லக்ஷ்மணனைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

38. (பொ-ரை) லக்ஷ்மண! உனக்கு என்னிடத்தில் அதிகமான ஸ்நேஹமும், பராக்ரமம் தையமும் ஒருவராலும் கலக்கமுடியாத தேஜஸ்யம் இருக்கிறதென்று நான் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறேன்.

39. (பொ-ரை) லக்ஷ்மண! ஸத்யத்தினுடையவும், பொருமையினுடையவும், ஸ-ஹிதமானதாயல் என் தாயாருக்கு நிகரற்ற பெரிய துக்கம் உண்டாய்விட்டது. அவைகளை நன்றாய்ந்த உனக்கு ஏன் இவ்விதம் மனவருத்தமுண்டாபிற்ற.

धर्मो हि परमो लोके धर्मः सत्यं प्रतिष्ठितम् ।

धर्मसंश्रितमेतच्च पितुर्वचनमुत्तमम् ॥ 40 ॥

संश्रुत्य च पितुर्वாக्यं मातुर्वा ब्राह्मणस्य वा ।

न कर्तव्यं वृथा वीरं धर्ममाश्रित्य तिष्ठता ॥ 41 ॥

सोऽहं न शक्यामि पितुर्नियोगमतिवर्तितुम् ।

पितुर्हि वचनाद्वीरं कैकेय्याहं प्रचोदितः ॥ 42 ॥

40. (ப-ரை) லோக- உலகத்தில், ஧்ம்- ஹி- தர்மமன்றோ, பரம்:- மேலானது, ஧்ம்- தர்மத்தில், சத்ய- ஸத்யமானது, ப்ரதிஸ்திதம்- நிலைநின்றிருக்கின்றது, உதமம்- மிகவும் மேலானதான், எதத்- இந்த, பிது: வசந்- வ- பிதாவினுடைய வார்த்தையும், ஧்ம்சந்தி- தர்மத்தையே பலமாகக்கொண்டது.

41. (ப-ரை) ஹீ வீர- வீரனே! ஧்ம்- தர்மத்தை, அஸ்ரீ- அடைந்து, திஸ்தா- நிற்கின்ற ஒருவனும், பிது:- பிதாவினுடைய, வாக்ய- வார்த்தையையோ, மாதூ- மாதாவினுடைய, (வாக்ய்- வ- வார்த்தையையோ), ப்ராஹ்மணஸ்ய- ப்ராஹ்மணனுடைய, (வாக்ய்- வ- வார்த்தையையோ), சந்த்ரூ- ப்ரதிக்ளை செய்து, வ்யா- வீணாக், ந கர்தவ்ய- செய்யத்தகுந்ததன்று.

42. (ப-ரை) ஹீ வீர- ஹீ வீரனே! ச: அஹ்- அப்படிப்பட்ட நான், பிது:- பிதாவின், நியோ- ஆக்களையை, அதிவர்திதம்- மீறி நடப்பதற்கு, ந்- ஷக்யாமி- சக்தியுள்ளவனில்லை, பிது:- பிதாவினுடைய, வசநாத்- ஹி- வார்த்தையினுள்ளே, கைகேயி- கைகேயியினால், அஹ்- நான், ப்ரோதித:- ஏவப்பட்டேன்.

40. (பொ-ரை) உலகத்தில் தர்மம்தான் மேலானது. ஸத்யமும் தர்மத்திலேயே நிலைநின்றிருக்கின்றது. மிகவும் சிறந்ததான இந்த பித்ருவசனபரிபாலனமும் தர்மத்தையே முக்யப்ரயோஜனமாக்கக்கொண்டது.

41 (பொ-ரை) வீரா! தர்மத்தை அநுஷ்டிக்கின்ற ஒருவன் பிதாவினுடையவோ, மாதாவினுடையவோ, ப்ராஹ்மணனுடையவோ, வார்த்தையை செய்கிறேனென்று ப்ரதிக்ளை பண்ணி பிறரு வேறு எந்த காரணத்தினாலும் அதை வீணாகச் செய்யக்கூடாது.

42 (பொ-ரை) ஹே வீரா! அவ்விதம் ப்ரதிக்ளை செய்திருக்கிற நான் பிதாவின் கட்டளையை மீறி நடக்க துணியாதவனாயிருக்கிறேன். பிதாவின் வார்த்தையினுள்ளே கைகேயி எனக்கு கட்டளையிட்டிருக்கிறாள்.

तदेनां विसृजानार्यां क्षत्रधर्माश्रितां मनिम् ।

धर्ममाश्रय मा तैक्ष्यं मद्वुद्धिरनुगम्यताम् ॥ 43 ॥

तमेवमुक्त्वा सौहार्दाद्भ्रातरं लक्ष्मणाग्रजः ।

उवाच भूयः कौमल्यां प्राञ्जलिः शिरसा नतः ॥ 44 ॥

अनुमन्यस्व मां देवि गमिष्यन्तमितो वनम् ।

शापितामि मम प्राणैः कुरु स्वस्त्ययनानि मे ॥ 45 ॥

43. (ப-ரை) தத்- ஆகையால், அனாரியீ- கெட்டதாயும், ஶ்ரதர்மாதிரி- கூதரியர் கள் தர்மத்தை அடைந்துமிருக்கிற, எனா மனிம்- இந்த புத்தியை, விசுஜ- விட்டுவிட்டு, தர்மத்தை, அபய- கைப்பிடித்துக்கொள், தைஷ்ய- கொடுந் தொழிலை, மா (அபய)- கைப்பற்றுகிறே, மதவூதி:- என்னுடைய புத்தியானது, அநுமய்தாம்- (உன்னால்) அநுஸரிக்கப்படவேண்டும்.

44. (ப-ரை) லக்ஷ்மணாஶ்ர:- லக்ஷ்மணரின் தமயனான ஸ்ரீராமன், த் ப்ராதர்- அந்த ப்ராதாவான லக்ஷ்மணனைப்பார்த்து, சௌஹார்த- ஸ்நேஹத்தினால், எவ்- இவ்விதம், உக்த- சொல்லிவிட்டு, ப்ராஜலி:- கைகூப்பினவராய், சிரசா நத:- தலையினால் வணங்கிக் கொண்டு, ஶ்ய:- மறுபடியும், கௌமல்யா- கௌஸல்யாதேவியைப்பார்த்து, உவா- சொன்னார்.

45. (ப-ரை) ஹ் தேவி- அம்மா! இத்- இவ்விதமிருந்து, வநம்- வனத்தைக் குறித்து, கமிஷ்யந்த்- போகப்போகின்ற, மா- என்னை, அநுமனயஸ்வ- அநுமதிசெய்ய வேண்டும், (அப்படி செய்யாத பகத்தில்), மம- என்னுடைய, ப்ராணை- ப்ராணைகளினால், சாபிதா அசி- ஆணையிடப்பட்டவராக ஆகிறீர், மே- எனக்கு. சுவஸ்த்யயநானி- கேட்கக் கொடுக்குங்கார்யங்களை, கुरु- செய்யக்கடவீர்.

43. (பொ-ரை) ஆகலால் கெட்டதாயும் கேவலம் மொறட்டுத்தனம் கொண்ட கூதரிய தர்மத்தை தழுவி யுதுமான இந்த புத்தியை விட்டுவிட்டு, தர்மத்தையே கைப்பிடி, கொடுந்தொழிலை கைப்பற்றுகிறே. என்னுடைய அபிப்பிராயத்தை அநுஸரித்து நடந்து வா.

44. (பொ-ரை) லக்ஷ்மணனுடைய அண்ணாவான ஸ்ரீராமன் தமையான லக்ஷ்மணனைப்பார்த்து ஸ்நேஹத்தினால் இவ்விதம் சொல்லிவிட்டு பிறகு கைகூப்பி தலையினால் வணங்கிக்கொண்டு கௌஸல்யையைப்பார்த்து மறுபடியும் சொல்லுகிறார்.

45. (பொ-ரை) அம்மா! இதவிட்டு நான் வனம் போகப்போகிறேன், எனக்கு நீர் அநுமதி கொடுக்கவேண்டும், என்னுடைய ப்ரயாணத்திற்கு தடை செய்யவேண்டாம், அப்படிச்செய்யும் பகத்தில் என் ப்ராணைப்பேரில் ஆணையிடுவேன், ஆகையால் என்னுடைய ப்ரயாணத்திற்குத் தகுந்த மங்கள கார்யங்களைச் செய்து என்னை அநுப்பிவேண்டும்.

தீர்ணபுரிதிக்ஷ ஶநாபுநுரேப்யாமஹ் புரிமஃ ।

யயாதிசுவி ராஜபி: புரா ஹிவா புநர்விவம் ॥ 46 ॥

சுருதி: சந்தார்ப்தா மாநித்யே சாபு மா ஶுரு: ।

வநவாசாதிஹேப்யாமி புந: க்ருவா பிபுர்வ: ॥ 47 ॥

தவயா மயா ச வேதேஶா லக்ஷணே சுமித்ரயா ।

பிபுநியோகே ஶ்யாதவ்யேஷ ஶ்ம: சநாதன: ॥ 48 ॥

46. (ப-ரை) புரா- முன்காலத்தில், யயாதி- யயாதி என்கிற ராஜா
ரிஷியானவர், திவ்- ஸ்வர்கத்தை, ஹிவா- விட்டுவிட்டு, புந:- மறுபடியும், (திவ்) திவ்-
(ஸ்வர்கத்தை அடைந்தது)போல், அஹ்- நான், தீர்ணபுரிதிக்ஷ- ப்ரதிக்ஷணை நிறைவேற்றின
வனாகக்கொண்டு, வநாத்- வனத்திலிருந்து, புந:- மறுபடியும், புரிமஃ- நகரத்தைக்குறித்து,
ப்யாமி- வந்துவிடுவேன்.

47. (ப-ரை) ஹே மாத:- அம்மா! சுருதி:- துக்கமானது, ஹத்யே- ஹ்ருதயத்திலே
யே, சந்தார்ப்தா- அடக்கப்படவேண்டும், சாபு:- (இதுதான்) நல்லது, மா ஶுரு:- துக்கப்
படாதே, பிபு:- பிதாவின், வ:- வார்த்தையை, க்ருவா- செய்துவிட்டு, வநவாசாத்- வன
வாஸத்திலிருந்து, தஹ்- இவ்விடத்திற்கு, புந:- மறுபடியும், ப்யாமி- வந்துவிடுவேன்.

48. (ப-ரை) தவயா- உன்னாலும், மயா ச- என்னாலும், வேதேஶா- வீதையினாலும்,
லக்ஷணே ச- லக்ஷணனாலும், சுமித்ரயா- ஸுமித்ரையினாலும், பிபு:- பிதாவினுடைய,
நிஷே- கட்டளையில், ஶ்யாதவ்ய- இருக்கத்தகுந்தது, ஶ்ம:- இதுதான், சநாதன:- அருதி
யான, ஶ்ம:- தர்மம்.

46. (பொ-ரை) முன்னொருகாலத்தில் யயாதி என்கிற ராஜாரிஷி ஸ்வர்கத்
திலிருந்து நழுவி மறுபடியும் ஸ்வர்கத்தை அடைந்ததுபோல், நானும் செய்த ப்ரதி
க்ஷணையை நிறைவேற்றிவிட்டு, வனத்திலிருந்து மறுபடியும், நகரம் வந்து சேர்ந்து
விடுவேன்.

47. (பொ-ரை) அம்மா! மனதிலேயே துக்கத்தை அடக்கிக்கொள்ள, இது
தான் மிக நல்லது, நீர் துக்கப்படவேண்டாம். பிதாவினுடைய ஆஜ்ஞைப்பிரகாரம்
செய்துவிட்டு, வனத்திலிருந்து மறுபடியும் இங்கு வந்து சேருவேன்.

48. அம்மா! நீரும், நானும், வீதையும், லக்ஷணனும், ஸுமித்ரையும்,
பிதாவின் உத்தரவுப்படி நடக்கவேண்டியவர்கள், இதுதான் அருதியான தர்மம்.

அம்வ் சஹ்ய சம்மாரநு.ஃ ஹி நிஃரூ வ ।

வனவாசகூதா ஸுஹிமம் ஸ்மயாஸுவர்யதாம் || 49 ||

ஏதத்வஸ்தஸ்ய நிஸ்ய மாதா ஸுஹிமம்ஸ்யமவிக்ரம் வ ।

ஸுதேவ சங்ஸா ப்ரதிலஸ்ய தேவீ ஸமீஸ்ய ராம் புநரீத்யுவா வ || 50 ||

யதேவ தே புத்ர பிதா ததாஹ் ஸுரு: ஸ்வமேண ஸுஹத்யா வ ।

ந த்வானுஜானாமி ந மாம் விஹய ஸுது:விதாமஹிஸி ஸந்தமேவம் || 51 ||

49. (ப-ரை) அம்வ- அம்மா! சம்மாரநு- (பட்டாபிஷேகத்திற்குரிய) ஸாமக்ரிகளை, சஹ்ய- தள்ளிவிட்டு, ஹி- மனதில், ஸு:ஃ- துக்கத்தை, நிஃரூ வ- அடக்கிக்கொண்டும், வனவாசகூதா- வனவாஸம் செய்ய நிச்சயிக்கப்பட்ட, ஸ்மயா- தர்மத்துடன் கூடிய, மம் ஸுதி:- என்னுடைய புத்தியானது, ஸுவர்யதாம்- (உம்மால்) அதுஸரிக்கப்படவேண்டும்.

50. (ப-ரை) ஸுவர்யம்- மிகவும் தர்மமுள்ளதும், ஸ்வயம்- தையமுடையதும். அவிக்ரம் வ- மிகவும் உறுதியுள்ளதுமான, தஸ்ய- அந்த ஸ்ரீராமனுடைய, ஏதத் வவ:- இந்த வார்த்தையை, மாதா தேவீ- தாயான கௌஸல்யாதேவியை, நிஸ்ய- கேட்டு, ஸுதா ஸ்வ- மறிக் தவன்போலிருந்து, புந:- மறுபடியும், சங்ஸா- ப்ராஜ்ஞையை, ப்ரதிலஸ்ய- அடைந்து, ராம் ஸமீஸ்ய- ராமனைப்பார்த்து, இதி- இவ்விதம், உவா-வ- சொன்னான்.

51. (ப-ரை) புத்ர- குழந்தாய்! ஸ்வமேண- போஷணம் முதலிய தன்னுடைய தர்மத்தினாலும், ஸுஹத்யா வ- ஸ்நேஹத்தினாலும், யதேவ- எப்படி, தே- உனக்கு, பிதா- தகப்பன், ஸுரு:- பூஜ்யரோ, ததா- அப்படியே, அஹ்- நானும், ஸுரு:- உனக்குப்பூஜிக்கத்தகுந்தவன், (ஆகையால்) அஹ்- நான், த்வா- உன்னை, ந ஸுஜானாமி- அதுமதிசெய்யமாட்டேன், ஏவ- இவ்விதம், ஸுது:விதா- மிகவும் துக்கத்துக்கொண்டிருக்கிற, மா- என்னை, விஹய- விட்டுவிட்டு, ஸந்த- (வணம்) போவதற்கு, ந அஹிஸி- (ஈ) தகுந்தவன் என்று.

49. (பொ-ரை) அம்மா! என்னுடைய பட்டாபிஷேகத்திற்காக சேர்க்கப்பட்ட ஸாமக்ரிகளையும் தள்ளிவிட்டு, துக்கத்தையும் மனதிலே அடக்கிக்கொண்டு, வனவாஸம் செய்ய நிச்சயித்திருக்கிற தர்மவிஷ்டமான என்னுடைய அபிப்ராயத்தையே நீரும் அதுஸரிக்கவேண்டும்.

50. (பொ-ரை) மிகவும் தர்மமுள்ளதும், தையமுள்ளதும், உறுதியுள்ளதுமான, ஸ்ரீராமனுடைய இந்த வார்த்தையை, மாதாவான கௌஸல்யாதேவியானவள் போல் ஸார்ச்சக்யடைந்து சிலகாலம் கழித்து ஸார்ச்சக தெளிந்து மறுபடியும் ஸ்ரீராமனைப்பார்த்து இவ்விதம் சொன்னான்.

51. (பொ-ரை) போஷணம் முதலான தான் செய்யவேண்டிய காரியத்தி

किं जीवितेनेह विना त्वया मे लोकेन वा किं स्वधयाऽमृतम् ।

श्रेयो मुहूर्तं तव सन्निधानं ममेह कृत्स्नादपि जीवलोकान् ॥ 52 ॥

नरैरिवोल्काभिरपोह्यमानो महागजोऽध्वानमनुप्रविष्टः ।

भूयः प्रज्ज्वाल विलापमेनं निशम्य रामः करुणं जनन्याः ॥ 53 ॥

52. (ப-ரை) த்வயா வினா- நீ இல்லாமல், மெ- எனக்கு, இஹ- இந்த லோகத்தில், ஜீவதென- பிழைத்திருப்பதினாலும், கி- என்ன ப்ரயோஜனம், லோகென வா- பரலோகத்தினாலாவது, சுவத்யா- பித்ரு லோகத்தில் அடையப்பட்ட ஸ்வதையினாலாவது, அமர்தென- ஸ்வர்க லோகத்தில் அடையப்பட்ட அம்ருதத்தினாலாவது, கி- என்ன ப்ரயோஜனம், க்ருத்னா- முழுமையான, ஜீவலோக அபி- ப்ராணி வர்க்கங்களைக்காட்டிலும், மம- எனக்கு, இஹ- இந்த லோகத்திலே, முஹூர்த- ஒரு முஹூர்த்தகாலமாவது, தவ- உன்னுடைய, சந்நிதான- முன்னிலையானது, ஸ்ரே- நன்மை.

53. (ப-ரை) நரே- மனிதர்களால், உல்காபி- கொள்ளிககட்டைகளால், அபோஹ்மான- துறத்தப்பட்டும், அஹ்வான- மார்க்கத்தை, அநுப்ரவிஷ்ட- ப்ரவேசித்திருக்கிற, மஹாஜ- இவ் பெரிய மதயானைப்பால, ராம- ஸ்ரீராமன், ஜனந்யா- தாயாருடைய, கருண- தினமான, ஏன- விடம்- இந்த அழகையை, நிசமய- கேட்டு, ஸ்ரே- மறுபடியும், ப்ரஜ்ஜ்வால்- மனக்கொதிப்புடனிருந்தார்

இனாலும், எப்படி உனக்கு உன் பிதா பூஜிக்கத்தகுந்தவரோ, அப்படியல்லவோ நானும் உனக்குப் பூஜிக்கத்தகுந்தவர், ஆகையால் இவ்விதம் மிகவும் துக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற என்னை விட்டுவிட்டு, நீ வனம் போகக்கூடாது, உனக்கு நான் அறுமதி கொடுக்கமாட்டேன்.

52. (பொ-ரை) உன்னை விட்டுப்பிழிந்து நான் இந்த லோகத்தில் பிழைத்திருப்பதினாலாவது, பரலோகத்தை அடைந்தாலாவது, பித்ருலோகத்தை அடைந்து அவ்வேகிடைத்த ஸ்வதையை பூஜிப்பதினாலாவது, அல்லது ஸ்வர்கலோகம் சென்று அங்குக்கிடைத்த அம்ருதத்தை பூஜிப்பதினாலாவது ஸமஸ்தலோகத்திலுமுள்ள ப்ராணி வர்க்கங்களெல்லாம் நமமுன்னிலையில் நின்றாலும், அதைவிட இரண்டு நாழிகையாவது நீ என்னுடைய ஸம்பந்திலிருப்பது தான் எனக்கு நன்மை.

53. (பொ-ரை) காட்டில் புதிய யானைப்பிடிக்கும் ஜனங்களால், கொள்ளிககட்டைகளைக்கொண்டு துறத்தப்பட்டு, ஸரியான மார்க்கத்தையடைந்த யானைப்பால் ஸ்ரீராமனும் வனவாஸம் போகவேண்டாமென்று கதறுகின்ற தாயாருடைய, இவ்விதம் அழகையைக்கேட்டு மறுபடியும் மனம் கொதித்து நின்றார்.

(அதாவது, இவ்வளவு நான் சொன்னபாதினாலும் தான் பிடித்தபிடியாகவே தர்மமார்க்கத்திலிருந்து என்னைத் தவறுமபடியான வார்த்தைகளையே சொல்லுகிறான் என்று சொல்லவும் மனம் கிஞர் என்றபடி.)

स मातरं चैव विसृजकल्पामार्तं च सौमित्रिमभिप्रतप्तम् ।

धर्मै स्थितो धर्म्यमुवाच वाक्यं यथा स एवार्हति तत्र वक्तुम् ॥ 54 ॥

अहं हि ते लक्ष्मण नित्यमेव जानामि भक्तिं च पराक्रमं च ।

मम त्वभिप्रायमसन्निरीक्ष्य मात्रा सहाभ्यर्दमि मां सुदुःखम् ॥ 55 ॥

54. (ப-ரை) ஧்மே ஸ்தித:- தர்மத்தில் நிலையாக நிற்கின்ற, ச:- அந்த ஸ்ரீராமன், விசுஜகல்பா- மூர்ச்சை அடைந்தவள் போலிருக்கின்ற, மாதர வ எவ- தாயாரையும், அர்- துக்கத்தினால் பீடிக்கப்பட்டும், அபிபுரதஸம்- மிகவும் மனம் துடித்துக்கொண்டுமிருக்கிற, சௌமத்ரி வ- லக்ஷ்மணனையும், (பார்க்கு) தவ- அந்த ஸமயத்தில், ஧்மீ- தர்மத்துடன் கூடிய, வாக்ய- வார்த்தையை, உவா- சொன்னார், யதா- ஏனென்றால், தவ- அந்த தர்ம ஸங்கடமான ஸமயத்தில், வக்து- சொல்வதற்கு, ச: எவ- அந்த ஸ்ரீராமனே, அர்ஹதி- தகுந்தவர்

55. (ப-ரை) ஹே லக்ஷ்மண- லக்ஷ்மணனே! தை- உன்னுடைய, மக்தி வ- (என் விஷயத்தில்) பக்தியையும், பராக்ரம வ- பராக்கமத்தையும், அஹ- நான், நிய எவ- எப்பொழுதுமே, ஜானாமி ஹி- அறிகிறுக்கிறேன்ல்லவா! து- ஆனால், மம- என்னுடைய, அபிபாய- மனக்கருத்தை, அசந்நிரீக்ஷ- தெரிபாமல், மாத்ரா சஹ- மாதாவான கௌஸல்யையுடன் கூட, மா- என்னை, சுது:கம்- மிகவும் கஷ்டப்படும்படி, அப்யர்தசி- வருகிறதுருய்.

56. (பொ-ரை) தர்மத்திலேயே, நிலைநிற்கின்றவான அந்த ஸ்ரீராமன் மூர்ச்சை அடைந்தவள் போல் இருக்கிற தன் தாயாரையும். துக்கத்தினால் பீடிக்கப்பட்டு மனம் பரிதாபத்துக்கொண்டிருக்கிற லக்ஷ்மணனையும் பார்க்கு தர்மத்திற்கு உங்கிய ஒரு வார்த்தை சொன்னார், ஏனென்றால் அவ்விதம் தர்மஸங்கடம் நேரும் காலத்தில் தகுந்தபடி சொல்லக்கூகதவர் ஸ்ரீராமன் ஒருவரே

57. (பொ-ரை) லக்ஷ்மண! உனக்கு என் விஷயத்தில் பக்தியும், பராக்கரமமும் இருக்கிறதென்று நான் எப்பொழுதுமே தெரிந்துகொண்டிருக்கிறேன். ஆகிலும் நீ மாத்திரம் என்னுடைய மனக்கருத்தை நன்றாய் ஆலோசியாமல் என் மாதாவுடன் கூட மிகவும் கஷ்டப்படும்படி கொந்திரவு செய்கிறாய்.

*तस्मिन्पुनर्जीवति धर्मराजे विशेषतः स्वे पथि वर्तमाने ।

देवी मया सार्धमितोऽपगच्छेत्कथं स्वदन्या विधवेव नारी ॥ 60 ॥

सा मानुमन्यस्व वनं व्रजन्तं कुरुष्व नः स्वस्त्ययनानि देवि ।

यथा समासे पुनराव्रजेयं यथा हि सत्येन पुनर्ययातिः ॥ 61 ॥

60. (ப-ரை) ஧்மராஜே- தர்மத்தை நடத்துகின்றவராயும், विशेषतः- விசேஷமாக, स्वे पथि- தன்னுடைய மார்க்கத்தில், वर्तमाने- நிற்கின்றவருமான, तस्मिन्- அந்த அரசன், जीवति पुनः- ஜீவித்திருக்குங்காலத்தில், देवी- பட்ட மஹிஷியான கௌஸல்யாதேவியானவள், विधवा- விதவையான, अन्या नारी इव- வேரு ஸ்த்ரீ போல, कथ- எப்படி, इतः- இங்கிருந்து, मया सार्ध- என்னுடன் கூட, अपगच्छेत्- வனம்போகமுடியும்.

61. (ப-ரை) देवि- அம்மா! सा- அப்படிப்பட்ட நீர், वनं- வனத்தைக்குறித்து, व्रजन्तं- போகின்ற, मा- என்னைக்குறித்து, अनुमन्यस्व- அனுமதி செய்யக்கடவீர், ययातिः- யயாதி மஹாராஜா, सत्येन- சத்யத்தினால், पुनः- மறுபடியும், यथा हि- எப்படி, (स्वर्वाङ्गमடைந்தாரோ), तथा- அப்படி, (अहं- நான்), समासे- (பதினான்கு வருஷம் வனவாஸம்) முடிந்தவளவில், पुनः- மறுபடியும், यथा- எப்படி, आव्रजेयं- நகரத்தைக் குறித்து வருவேனோ, तथा- அப்படி, नः- எங்களுக்கு, स्वस्त्ययनानि- 'கேட்கமாங்க ளான காரியங்களை, कुरुष्व- செய்யக்கடவீர்.

60. (பொ-ரை) தர்மத்தை நடத்துகின்றவரும், முன்னோர்களைவிட விசேஷமாக தனக்குரிய மார்க்கத்தில் நடப்பவருமான அந்த அரசன் ஜீவித்திருக்குங்காலத்தில், பட்டத்துக்கரசியான கௌஸல்யாதேவி விதவையான அல்ப ஸ்த்ரீ போல் இவ்விடம் விட்டு என்னுடன் கூட எவ்விதம் வனம் வரக்கூடும்.

61. (பொ-ரை) அம்மா! பர்த்தா உயிருடனிருக்கும்பொழுது அவரைவிட்டு

*धर्म राजे- आचारोप्रभवो धर्मः धर्मस्य प्रभुरच्युतः- என்கிறபடி, தர்மத்திற்குப் பரப்புவாயிருக்கிற, तस्मिन्- தத் சப்தவாச்யனுன பரம்புருஷனாகிய நான், वि शेषतः- பெரிய திருவடியையும், திருவந்தாழ்வான் முதலான நிய்ய ஸூரிகளையும் விட்டு, அதாவது (பரம்பதத்தைவிட்டு என்கிறபடி) त्यप लोपे पञ्चमि. मया सार्ध- பிராட்டியுடன் கூட, जीवति- ஜீவன்போல் அவதரித்து, स्वे पथि- எனக்கு அஸாதாரணமான சரணாகத ரக்ஷணமென்கிற மார்க்கத்தில், वर्तमाने सति- இருக்குங்காலத்தில், மேல் உத்தரார்த்தம் முன்போலவே என்று ஒரு அர்த்தம் ஏற்படுகிறது அதாவது தர்மத்திற்குப் பரப்புவாய் வேதாந்தப் ப்ரஸித்தனுன நான் திருவந்தாழ்வான் பெரிய திருவடி முதலான நிய்ய ஸூரிகளைவிட்டு, கர்மவச்யனுன ஜீவனைப்போல் பிராட்டியுடன் அவதரித்து சரணாகத ரக்ஷணம் என்கிற எனக்கேயேற்ற விசேஷ தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பதற்காக வனம் போகும் காலத்தில் நீ எதற்காகக் கூடவருகிறாய் என்று கருத்து. ஆனால் இந்த அபிராமய வால்மீகி மஹரிஷிகடும் ஸ்ரீசக்ரவர்த்தித் திருமகனுக்குமில்லாம விருந்தப்போதிலும் இந்த சுலோகத்தில் ஏற்பட்ட பதங்களின் லாமர்த்த்யத்தால் கிடைத்ததும் பெரியோர்களிடம் கேட்டதுமான அர்த்தத்தை எழுதினேன்.

யशो बहं केवलराज्यकारणात् पृष्ठतः कर्तुमलं महोदयम् ।

अदीर्घकाले न तु देवि जीविने वृणोऽवरामद्य महोदयमर्तः ॥ 62 ॥

प्रसादयन्नरवृषभः स्वमातरं पराक्रमाज्जिगमिषुगेव दण्डकान् ।

अथानुजं भृशमनुशास्य दर्शनं चकार तां हृदि जननीं प्रदक्षिणम् ॥ 63 ॥

इत्यापि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

एकविंशः सर्गः ॥ 21 ॥

62. (ப-சா) தேவி- அம்மா! அஹ- நான், கெவலராஜ்யகாரணாட்- தம்மில்லாமல் ராஜ்யம் ஒன்றுக்காக மாதகிராம, மஹோதயம்- அதிக பலனுள்ளது, யச- கீர்த்தியை, பூஸ்த: கர்து- உபேகை செய்ய, ந அ- சத்தியுள்ளவனன்று, அடீர்வகாலே- நீடித்த காலமல்லாத, ஜீவிதே- ப்ராணான தரிக்கும் விஷயத்தில், அவரா- கொம்பவும் அல்பமான, மஹீ- பூமியை, அய- இப்பொழுது, அயமர்த: அதம்மத்தினால், ந வ்ருண- நான் கைக்கொள்ளமாட்டேன்.

63. (ப-சா) நரவூபம்:- புருஷோத்தமனான ஸ்ரீராமன், சுவமாதர்- தன் தாயாரை, ப்ராசாதய (ந-)- ஸமாதானம் செய்துகொண்டு, பராக்ரமாத்- கைகேயியின் தூண்டுதலால், தண்கான்- தண்டகர் வளத்தைக்குறித்து, ஜிமயிசு: எ- போக விரும்பமுள்ளவராயும், அய- பிறகு, அனுஜ- தம்பியைக்குறித்து, தர்சன- தம்முடைய மதத்தை, பூச- மிகவும், அனுசாசய- போதித்து, நா் ஜனனிம்- அந்தத்தாயாரை, ஹ்ரி- மனதில், ப்ரதக்ஷிணம் சுகார- பிசு தகஷினம் செய்தார்.

நிர் என்னுடனாவருவது அநுசித்தமாயால், இவ்விடத்திலேயே இருந்துகொண்டு வனவாஸம் போகின்ற எனக்கு அநுமதிக்கொடும். ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து உட்பில் விழுந்த யயாதி மஹாராஜன் மறபய்யும் ஸத்யகத்தினால் ஸவர்க்கத்தை அடைந்தது போல் நானும் நகரத்தைவிட்டு பதினாந்து வருஷம் வனவாஸம் செய்து வந்ததை முடித்து நிரும்பி நகரத்தை அடையுமாயாக எங்களுக்கு வேண்டிய ஆசீர்வாகக் கள ரீதா செய்ய வேண்டும்.

62. (பா-சா) அம்மா! தம்மில்லாமல் ராஜ்யம் ஒன்றுக்காக மாதகிராம விசேஷமான பயணிக்கொடுக்கக்கூடிய பெருமபுகழைக்கொண்ட துணியமாட்டின் பின்னும் நீடித்திராத இந்தப்ராணான தரிப்பதற்காக மிகவும் அல்பமான இரதப் பூமியை அதம்மமாக கைக்கொள்ளவும் ஆசைப்படமாட்டேன்.

63. (பா-சா) புருஷோத்தமனான ஸ்ரீராமன் தம் தாயாருக்கு இவ்விதம் ஸமாதான வார்த்தைகளைச் சொல்லி கைகேயியின் தூண்டிலால் சீக்கரம் வனம் போக விரும்பிக்கொண்டு, தம்முடைய அபிப்ராயத்தை தம்பிக்கும் நன்றாய் போதித்து தன் தாயாரை ப்ரதக்ஷினம் செய்யவேண்டுமென்று மனதில் சீனைத்தார்.

द्राविशः सर्गः ॥ 22 ॥

अथ तं व्यथया दीनं सविशेषममर्षितम् ।

श्वसन्तमिव नागेन्द्रं रोषविस्फारितेक्षणम् ॥ 1 ॥

आसाद्य रामः सौमित्रिं सुहृदं भ्रातरं प्रियम् ।

उवाचेदं स धैर्येण धारयन्सत्वमात्मवान् ॥ 2 ॥

निगृह्य रोषं शोकं च धैर्यमाश्रित्य केवलम् ।

अवमानं निरस्येयं गृहीत्वा हर्षमुत्तमम् ॥ 3 ॥

उपकृतं हि यत्किञ्चिदभिषेकार्थमय मे ।

सर्वं विसर्जय शिस्तं कुरु कार्यं निरत्ययम् ॥ 4 ॥

1—2. (ப-ரை) அய- பிறகு, ஆத்மவான்- ஸ்வாதீனமான மனதை உடைய, ச-
ராம:- அந்த ராமன், வ்யஸை- வ்யஸைத்தினால், दीन- தைன்யத்தையடைந்தும், ச-
விசேஷ-
மிகவும் விசேஷமாக, அமர்ஷிதம்- கைகேயி விஷயத்தில் பொராமையுள்ளவராயும்,
श्वसन्त- பெருமூச்சு விடுகின்ற, नागेन्द्र- ஸர்ப்பம் போன்றவராய், रोषविस्फारितेक्षणम्-
கோபத்தினால் நன்றாய் விழிக்கப்பட்ட கண்களையுடையவராயும், सुहृद- தன்னிடத்
தில் ஸ்நேஹமுள்ளவராயும், प्रियं- அன்புள்ள ப்ராதாவுமான, सौमित्रि- லக்ஷ்மண
னை, आसाद्य- எதிரிலின்று நோக்கி, धैर्येण- தைர்யத்தினால், सत्वं- (தன்னுடைய) பலத்
தை, धारयन्- வெளிக்காட்டாதவராய், इदं- இந்த வார்த்தையை, उवाच- சொன்
னார்.

3—4. (ப-ரை) केवलं- தைர்யம் ஒன்றையுமே, आश्रित्य- கைப்பற்றிக்
கொண்டு, रोषं- கோபத்தையும், शोकं- துக்கத்தையும், निगृह्य- அடக்கிக்கொண்டு,
इम- अवमान- இந்த அவமானத்தை, निरस्य- தள்ளிவிட்டு, उत्तमम्- हर्ष- உயர்ந்த ஸந்தே
ஷத்தை, गृहीत्वा- அடைந்து, अय- இப்பொழுது, मे- என்னுடைய, अभिषेकार्थ- பட்
டாபிஷேகத்திற்காக, यत्- किञ्चित्- யாதொரு வஸ்து, उपकृतं- ஏற்படுத்தப்பட்
டதே, (तत्) सर्वं- (அது) எல்லாவற்றை, विसर्जय- விட்டுவிடு, निरत्ययम्- அழிவில்
லாத, कार्य- காரியத்தை, शिस्तं- சீக்ரமாக, कुरु- நீ செய்யவேண்டும்.

1—2. (பொ-ரை) பிறகு மனதை ஸ்வாதீனமாகக்கொண்ட அந்த ஸ்ரீராமன்
துக்கத்தினால் தைன்யமடைந்து இதர ஜனங்களைக்காட்டிலும் விசேஷமாக மிகவும்
ரோஷமுள்ளவராய் ஸர்ப்பம்போலே சிறிக்கொண்டு கோபத்தினால் விஸ்தரமான
கண்களுள்ளவராய் தனக்கு மிகவும் ஸுஹ்ருத்தாயும் பரியமான ப்ராதாவுமான
அந்த லக்ஷ்மணனைப்பார்த்து எதிரில் நின்று தைர்யத்தினால் தனக்கிருக்கிற ஸர்வ
பலத்தையும் வெளிக்காட்டாமல் உள்ளடக்கிக்கொண்டு ஒரு வார்த்தை சொல்லு
கிறார்.

3—4. (பொ-ரை) அப்பா! பிதா, கைகேயி முதலானவர்கள் விஷயமான

சௌமித்ரே யோ஽भिषेकार्थे मम सम्भारसम्भ्रमः ।

அभिषேகநிவृத்த்யर्थे सोऽस्तु सम्भारसम्भ्रमः ॥ 5 ॥

यस्या मदभिषेकार्थे मानसं परितप्यते ।

மாதா மை சா யதா ந ச்யாஸ்தவிஷட்கா ததா குரு ॥ 6 ॥

5. (ப-ரை) சௌமித்ரே- லக்ஷ்மண! மம- என்னுடைய, அபிஷேகார்த்- பட்டாபிஷேக விஷயத்தில், ய:- யாதொரு, सम्भारसम्भ्रम:- பதார்த்தம் சேகரிப்பதில் உத்ஸாஹம் (இருக்கிறதோ), ச:- அந்த, सम्भारसम्भ्रम:- பதார்த்தம் சேகரிப்பதில் உத்ஸாஹமானது, அபிஷேகநிவृத்த்யर्थ- அபிஷேகமில்லாமல் வனவாஸம் போகிற கார்யத்தில், அஸ்து- இருக்கட்டும்.

6. (ப-ரை) मरभियकार्थ- என் பட்டாபிஷேக விஷயத்தில், यस्या:- யாதொரு வஞ்ஞடைய, मानस- மனதானது, परितप्यते- பரிதபிக்கிறதோ, सा- அந்த, मे माता- என் தாயார், यथा- எப்படி, सविशङ्का- சங்கையோடு கூடினவளாக, न स्यात्- ஆகமாட்டா னோ, तथा- அப்படி, कुरु- நீ செய்யவேண்டும்.

கோபத்தையும் என் விஷயமான துக்கத்தையும் தையத்தினால் அடக்கிக்கொண்டு, ஆரம்பித்த பட்டாபிஷேகம் கின்றபொய்விட்டதே யென்கிற அவமானத்தையும் தள்ளிவிட்டு, நம் பிதா செய்த பாதகங்கையை நிறைவேற்றி அவரை உத்தரணம் செய்யும்படியான நமக்கு நேர்ந்ததைக்குறித்து ஸந்தோஷமடைந்து, இப்பொழுது நம்முடைய பட்டாபிஷேகத்திற்காக ஏற்படுத்திய அலங்காரம் முதலியவைகளை விட்டுவிட்டு, அழிவில்லாத வனவாஸத்திற்குரிய மாவூரி, க்ருஷ்ணாஜினம் முதலியவைகளை தரிக்கும் கார்யத்தையே சீக்ரமாகச்செய். (தைர்ப்மாவது:— மனது கலங்கக்கூடிய காரணம் நேர்ந்த காலத்திலும் கலங்காம விருக்கை)

5. (பொ-ரை) लक्ष्मण! என் பட்டாபிஷேகத்திற்காக ஸாமக்ரிகள் சேகரிக்கும் விஷயத்தில் உண்டான உத்ஸாஹத்தை, பட்டாபிஷேகம் நின்று வனவாஸம் போகவேண்டியதற்காக ஸாமக்ரி சேகரிக்கவேண்டிய விஷயத்தில் உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளு.

6. (பொ-ரை) எனக்குப்பட்டாபிஷேகம் நடப்பதைப்பற்றி யாதொரு கையேபிதவி மனதில் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறாளோ, இந்த என் தாயார், என் னிடம் மனதில் சங்கையில்லாமலிருப்பாளோ அப்படி நீ செய்யக்கடவாய்.

(இங்கு சங்கையாவது:— ராமன் லக்ஷ்மணனோடு ஆலோசித்து காட்டுக்குப் போகாமல் ராஜ்யத்தைப் பிழிக்கிகொள்ளவானோ என்கிற எண்ணம்) मरभियकार्थ- என்கிற பதத்தில், अर्थ- சப்தத்திற்கு நிவிர்த்தியை சொல்லும் பொருளில் எனக்கு நிச்சயித்த பட்டாபிஷேகம் நின்றுவிட்டதென்று என் மாதவான் கௌஸ்யா தேவியானவள் மனதில் வருத்தப்படாமலிருக்கும்படி உசிதமாக உபதேசம் நீ செய் யவேண்டும் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

तस्याः शङ्कामयं दुःखं मुहूर्तमपि नोत्सहे ।

मनसि प्रतिसंजातं सौमित्रेऽहमुपेक्षितम् ॥ 7 ॥

न बुद्धिपूर्वं नाबुद्धं स्मरामीह कदाचन ।

मातृणां वा पितुर्वाहं कृतमल्यं च विप्रियम् ॥ 8 ॥

सत्यः सत्याभिसन्धश्च नित्यं सत्यपराक्रमः ।

परलोकभयाद्धीतो निर्भयोऽस्तु पिता मम ॥ 9 ॥

7. (ப-ரை) சௌமित्रே- லக்ஷ்மண! தச்யா:- அந்த கைகேயினுடைய, மனசி- மனதில், ப்ரதிக்ஷித- உண்டாயிருக்கிற, ஷங்காமய- சங்கா ரூபமான, து:க்ஷ- துக்கத்தை, முஹூர்த்- ஒரு முறை-இரத்தகாலமும்கூட, உபேக்ஷிதம்- உபேக்ஷிப்பதற்கு, ந ஓத்ஸஹே- ஸமர்த்தனாக இல்லலை.

8. (ப-ரை) இஹ- இங்கு, மாத்ருணாம்- தாய்மார்கள் விஷயத்திலோ, பிதூ: வா- தாதானுடைய விஷயத்திலோ, வுத்திபூர்வம்- புத்தி பூர்வமாக, அல்ப விப்ரியம்- அல்பமான வீரோத்தகத்தை, கதாச்சந- ஒருக்காலும், அஹ- நான், க்ருத்- செய்யப்பட்டதாக, ந ஸ்ராமி- நினைக்கவில்லை, அவுத்திபூர்வம்- புத்திபூர்வமல்லாததாகவாவது, (செய்யப்பட்டதாக நினைக்க வில்லை)

9. (ப-ரை) சத்ய:- ஸத்யமான வாக்குள்ளவரும், சத்யாபிசந்ஃ- ச- ஸத்யமான ப்ரதிக்ஷிதனாக உள்ளவரும், சத்யபராக்ரம்:- ஸத்யமான பராக்கரத்தை உடையவரும், பரலோகமயாந்- பரலோகத்தில் பயத்தில் நின்றும், மித:- பயந்தவருமான, மம பிதா- என பிதாவானவர், நிர்மய: அஸ்து- பயமில்லாதவராக இருக்கட்டும்.

7. (பொ-ரை) லக்ஷ்மண! அந்த கைகேயினுடைய மனதில், இவ்விதம் சங்கை உண்டாய் விட்டதே யானால் அந்த துக்கத்தை முறை-இரத்தகாலம்கூட நான் பார்த்து ஸஹிக்கமாட்டேன்.

8. (பொ-ரை) இங்கு தாய்மார்கள் விஷயத்திலோ அல்லது தகப்பனார் விஷயத்திலோ, புத்தி பூர்வமாகவோ, அபுத்தி பூர்வமாகவோ, ஒரு காலத்திலும் எவ்வுபமான வீரோதம் கூட நான் செய்ததாகத் திகைப்பறவியே.

9. (பொ-ரை) ஸத்யமான வாக்குள்ளவரும், ஸத்யமான ப்ரதிக்ஷிதனுள்ளவரும், ஸத்யமான பராக்கரமுள்ளவருமான என் பிதா கைகேயி தேவிக்கு சொன்ன வண்ணம் செய்யாவிடில் ஸத்யம் தவறி பரலோகம் நமக்கு கிடையாமல் போய் விடுமென்கிற பயமில்லாமவருக்குமாய். நான் வனவாஸம் செய்யவேண்டும்.

मयि चीराजिनधरे जटामण्डलधारिणि ।

गतेऽरण्यं च कैकेय्या भविष्यति मनः सुखम् ॥ 13 ॥

बुद्धिः प्रणीता येनेयं मनश्च सुसमाहितम् ।

तं तु नार्हामि संक्षेपं प्रवक्ष्यामि मा चिरम् ॥ 14 ॥

कृतान्तस्त्वेव सौमित्रे द्रष्टव्यो मत्प्रवासने ।

राज्यस्य च वितीर्णस्य पुनरेव निवर्तने ॥ 15 ॥

13. (ப-ரை) சீராஜினதே- மரவுரியும், க்ருஷ்ணஜினமும் தரித்தும், ஜடாமண்டல-
 ஧ாரிணி- ஜடாமண்டலத்தை தரித்தும், மயி- நான், அரண்ய- அரண்யத்தைக்குறித்து,
 गते सति- போனவளவில், कैकेय्या:- கைகேயிக்கு மன: சுഖम्- மனதில் ஸுகமானது,
 भविष्यति- உண்டாகும்.

14. (ப-ரை) येन- யாதொரு என்னால், इयं बुद्धि:- வனவாஸம் போகவேண்டு
 மென்கிற இந்த புத்தியானது, प्रणीता- கற்கப்பட்டதோ, मनः च- மனதும், सुसमाहितम्-
 நன்றாக உறுதி செய்யப்பட்டதோ, तं- அப்படிப்பட்ட என்னை, संक्षेपं- வருத்தப்படுத்
 திக்கொள்ள, न अर्हामि- தகுந்தவனல்ல, (अतः- ஆதலால்), प्रवक्ष्यामि- வனவாஸம்
 செய்யப்போகிறேன், मा चिरम्- ஸாவகாசம் வேண்டாம்.

15. (ப-ரை) हे सौमित्रे- லக்ஷ்மண! मत्प्रवासने- நான் காட்டிற்குப்போவதிலும்,
 वितीर्णस्य- (பிதானினால்) கொடுக்கப்பட்ட, राज्यस्य- ராஜ்யத்தினுடைய, पुनः एव- மறு
 படியும், निवर्तने च- மாற்றுவதிலும், कृतान्तः तु एव- தைவமேதான், द्रष्टव्यः- காரணமாக
 அறியக்கருத்தது.

13. (பொ-ரை) மரவுரியும் க்ருஷ்ணஜினமும் உடுத்துக்கொண்டு, தலை
 யில் வட்டமாக சடையும் கட்டிக்கொண்டு நான் தண்டகாவனம் போய்விட்டபிறகு
 தான் கைகேயியின் மனதிற்கு ஸுகமுண்டாகும்.

14. (பொ-ரை) கைகேயியின் வார்த்தையினால் வனவாஸம் செய்வதாக
 எண்ணி மனதையும் நன்றாய் திடப்படுத்திக்கொண்டுவிட்டேன். இனி இதை மாற்
 ரும்விஷயத்தில் “எண்ணிய காரியம் கெட்டுவிட்டதே”யென்று மனவருத்தமுண்டா
 கும். ஆகையால் தாமதப்படாமல் வனத்தைக்குறித்துப்போகப்போகிறேன்.

கைகேயி, மந்தரை முதலானவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஆலோசித்து என்னு
 டைய பட்டாபிஷேகத்தை நிறுத்தி எண்ணக்காட்டிற்கு அறுப்புவதாயும் பரதனு
 க்குப்பட்டாபிஷேகம் செய்வதாயும் தீர்மானித்து இவ்விதமே நானும் ஒப்புக்கொ
 ண்டு அதனால் அவர்களுடைய மனது மிகவும் ஸந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டிருக்க,
 இப்பொழுது நான் வனம்போகாதபடித்தில் அவர்களுக்கு எவ்வளவு வருத்தமுண்
 டாகும். இதற்கு நானன்றோ காரணமாகிவிடுகிறேன். அந்த வருத்தத்தை நான்
 பார்த்து ஸஹிச்சுமாட்டேன். ஆகையால் உடனே வனம் போகிறேனென்றும் சில
 வ்யாக்யாதாக்களின் கருத்து.

15. (பொ-ரை) லக்ஷ்மண! நான் காட்டிற்குப்போவதற்கும், பிதானி

कैकेय्याः प्रतिपत्तिर्हि कथं स्यान्मम पीडने ।

यदि भावो न दैवोऽयं कृतान्तविहितो भवेत् ॥ 16 ॥

जानासि हि यथा सौम्य न मातृषु ममान्तरम् ।

भूतपूर्वं विशेषो वा तस्या मयि सुतेपि वा ॥ 17 ॥

सोऽभिषेकनिवृत्त्यर्थैः प्रवामार्थैश्च दुर्वचैः।

उग्रैर्विक्रैरहं तस्या नान्यद्देवान्ममर्थये ॥ 18 ॥

16. (ப-ரை) தேவ: அய்மாவ:- கைகேயினுடைய இந்த எண்ணமானது, கृतாந்த-
விதி:- தைவத்தினால் செய்யப்பட்டதாக, ந ஸவே யதி- ஆகாமலிருக்குமெயானால்,
மம பீடன- எனக்கு வருத்தம் உண்டாகுவதில், கைகேய:- கைகேயி தேவிக்கு,
புதிபதி:- எண்ணமானது, கத்யா: ஹி- எவ்விதம் உண்டாகும்.

17. (ப-ரை) ஹே சௌம- அப்பா லக்ஷ்மண! மாத்ரு- தாய்மார்களிடத்தில், ம-
எனக்கு, அந்தரம்- பேதமானது, யதா- எப்படி, ந பூதபூர்வ- முன்னொருகாலத்திலும்
இல்லையோ, தத்யா:- அந்த கைகேயியிக்கும், மயி- என்னிடத்திலோ, சுதே அபி வா-
பிள்ளையான பாதனிடத்திலோ, விசேஷ:- வித்யாஸமானது, ந பூதபூர்வ:- முன்னொருக்
காலும் உண்டாகவில்லையோ, தத்யா- அப்படி, ஜானாசி ஹி- நீ அறிவாயன்றே.

18. (ப-ரை) ச: அஹ- அப்படிப்பட்ட நான், அபிஷேகநிவ்ருத்தியை:- பட்டாபிஷே-
கத்தை நிறுத்துவதற்காகவும், ப்ரவாசார்த்தை:- வ- நான் வனம் போவதற்காகவும், துர்வச்சை:- வாயி-
னால் சொல்லமுடியாத, தத்யா:- அந்த கைகேயியினுடைய, துக்ரே: வாக்யை:- க்ருரமான வார்த-
தைகளால், தீவா: - தெய்வத்தைக்காட்டிலும், அந்யத்- வேரு (புத்தி கலைவதற்குக்கா-
ணத்தை), ந சமர்த்தை:- நிச்சயிக்கவில்லை.

னால் கிடைத்த ராஜ்யம் மறுபடி நமக்குக்கிடைக்காமல் போவதற்கும், முக்யமான
காரணம் தைவமென்றே தெரிந்துகொள்.

16. (பொ-ரை) கைகேயியின் இந்த எண்ணமானது தைவத்தினால் ஏற்ப-
டாத பகூத்தில் மாதாவான கைகேயியிக்கு என்னை வருத்தப்படுத்த எப்படி என்-
ன முண்டாகும்.

17. (பொ-ரை) அப்பா லக்ஷ்மண! எனக்கு தாய்மார்கள் விஷயத்தில் ந-
ளதுவரையில் கொஞ்சமாவது வித்யாஸமில்லையென்பதையும், அந்த கைகேயிதேவி-
க்கு என்னிடத்திலும் தன் லொந்தபிள்ளையான பாதனிடத்திலும் இதுவரையில்
கொஞ்சமாவது வித்யாஸம் இல்லையென்பதையும் நீ நன்றாய் தெரிந்துகொண்டிரு-
க்கிறாயல்லவா.

18. (பொ-ரை) ஆகையினாலே, நான் பட்டாபிஷேகத்தை நிறுத்துவதற்கா-
கவும், வனவாஸம் போவதற்காகவும், வாயினால் இவ்வளவுபென்று சொல்லமு-
டியாத இந்த கைகேயிதேவி சொன்ன க்ருரமான வார்த்தைகளை ஆலோசிக்கும்பகூத்

कथं प्रकृतिसंपन्ना राजपुत्री तथागुणा ।

ब्रूयात्सा प्राकृतेव स्त्री मत्प्रीडां भर्तृसन्निधौ ॥ 19 ॥

यदचित्स्थं तु नद्वैवं भूतेष्वपि न हन्यते ।

व्यक्तं मयि च तस्यां च पतितो हि विपर्ययः ॥ 20 ॥

कश्चिद्देवेन सौमित्रे योद्धुमुत्सहते पुमान् ।

यस्य न ग्रहणं किञ्चित्कर्मणोऽप्यत्र दृश्यते ॥ 21 ॥

19. (ப-ரை) ப்ருதீதீஸ்ப்பந்நா- நல்ல ஸ்வபாவத்தோடு கூடினவளும், ராஜபுத்ரி- உத்தமராஜகுலத்திற் பிறந்தவளும், தயா குண- அப்படிப்பட்ட குணங்களுமுள்ள, சா- அந்த கைகேயி தேவியானவள், ப்ருதா ஸ்ரீ இவ- அல்பமான ஸ்த்ரீபோல, ப்ருதீஸந்நிதௌ- பர்தாவின் ஸன்னிதியில், மத்ரீடா- எனக்குக் கஷ்டத்தை, கய் ப்ருத- எப்படி சொல் லுவள்.

20. (ப-ரை) அவித்ய- சிந்திக்கமுடியாத ப்ரபாவமுடைய, யத் தீவ்- யாதொரு தெய்வமுண்டோ, தத்- அது, ப்ருதே அபி- எல்லாப்ராணிகளிடத்திலும், ந ஹ்யதே- தடுக்கப்படுகிறதில்லை, வ்யக்- இதுநிச்சயம், தி- அதினுள்ளே, மயி ச- என்னிடத்திலும் தஸ்யா ச- அந்த கைகேயியினிடத்திலும், விபரீதமானது, பதித- நேர்ந்து விட்டது.

21. (ப-ரை) இ சௌமத்ரே- லக்ஷ்மண! யஸ்ய- யாதொரு தெய்வத்தினுடைய, ப்ரஹ்- அறிவும் காரணமானது, கர்மண- கார்யமான பலத்தைக்காட்டிலும், அஸ்ய- வேறு,

தில் இத்தற்குக்காரணம் தெய்வம்தான். மற்றொருவருமன்று. என்று தீர்மானித்துக் கொண்டேன்.

19. (பொ-ரை) நல்ல ஸ்வபாவமுள்ளவளாய் மஹாராஜகுலத்திற் பிறந்தும் நாளாவரையில் எல்லாரும் ப்ரத்யக்ஷமாய் அதுபவித்துவந்த தஸ்ய, பொருமை, முதலான ஸத்திணங்களை உடையவளான அந்த கைகேயி தேவி பர்தாவின் ஸன்னிதியில் தானாகவே நேரில் மிகவும் அன்பிற்கு இடமான எனக்கு வந்ததமுண்டாக்கவேணுமென்று துஷ்ட ஸ்வபாவமுள்ளவளாய், துஷ்டகுலத்திற் பிறந்த அல்பமான ஒரு ஸ்த்ரீஜாதி போல எப்படி சொல்லத்தகுந்தவாள். ஆகையால் தான் தெய்வம் காரணமென்று சொல்லுகிறேன்.

20. (பொ-ரை) அப்பா! தெய்வமென்பது ஒருவராலும் நினைக்கமுடியாத ப்ரபாவமுள்ளது, எந்தப்ராணிகளிடத்திலும் அதின் ஸாமர்த்யம் தடுக்கமுடியாதது, இதுநிச்சயம், அதனுள்ளே எனக்குக்கூடத் தாஜ்யம் தவறினதும் இதுவரையில் என்னிடத்திலே மிகவும் வாத்ஸல்யமுள்ள கைகேயிதேவிக்கு என்னைக்காட்டிற் குத்தும் ததேவனுமென்று எண்ணமுண்டானதுமாகிற இந்த விபரீதம் நேர்ந்திருக்கிறது.

21. (பொ-ரை) லக்ஷ்மண! ப்ரத்யக்ஷமாக அறிவதற்கு முடியாது, கார்யத்

सुखदुःखे भयक्रोधौ लामालाभौ भवामवौ ।

यच्च किंचित्ताभूतं ननु दैवस्य कर्म तत् ॥ 22 ॥

ऋषयोऽभ्युपगतपसो दैवेनाभिप्रपीडिताः ।

उत्सृज्य नियमांस्तीव्रान्ब्रंश्यन्ते काममन्युभिः ॥ 23 ॥

असंकल्पितमेवेह यदकस्मात्प्रवर्तते ।

निवर्त्यारम्भमारब्धं ननु दैवस्य कर्म तत् ॥ 24 ॥

கிச்சித்- ஒன்றும், ந டுய்தே- காணப்படுகிறதில்லையோ, டேவென- அந்த தெய்வத்தோடே. க: சித் புமான்- எந்த மனிகன், யோசு- சண்டைபோடுவதற்கு, உத்சுஹே- ஸமர்த்தகனாகிறான்.

22. (ப-ரை) சுல:துல்- ஸுகமும், துக்கமும், பயக்ரோ- பயமும், டகோபமும, லாமாலா- லாபமும் ஸஷ்டமும், பவ அமவ- உத்பத்தியும் விஞ்சமும், யச்ச கிச்சித்- எந்த வஸ்துவானது, ததாபூ- காரணமின்னதென்று அறியப்படாமலிருக்கிறதோ, தத்- அந்த கார்யமும், டேவஸ்ய- தெய்வத்தினுடைய, கர்ம நனு- கார்யமன்றோ.

23. (ப-ரை) ஁புரதபஸ: உக்ரமான தபஸைச் செய்கின்ற, ஁புர: அபி- விச்வாமித்ரர் முதலான ிஷிகளும், டேவென- தெய்வத்தினால், அபிபிரிடிதா:- மிகவும் பிடிக்கப்பட்டவர்களாய்க்கொண்டு, காமமன்யுபி:- காமங்களாலும், கோபங்களாலும், திரிபான- மிகவும் த்ருடமான, நியமான்- வரதம் முதலாகிய நியமங்களை, உத்சுஜ்ய- விட்டுவிட்டு, ஁புரயந்தே- (தபஸ்விலிருந்து) நழுவிவிடுகிறார்கள்.

24. (ப-ரை) ஁ஹ- இந்த லோகத்தில், ஁ரம்- ஆரம்பிக்கப்பட்ட, ஁ரம்- ஒரு கார்யத்தை, நிவர்த்ய- தள்ளிவிட்டு. அஸ்கலித எவ- நம்மால் நினைக்காததான, யத்- யா கொரு கார்யம், அகஸ்தா- திடரென்று, பவர்தே- உண்டாகிறதோ, தத்- அதுவும், டேவஸ்ய- தெய்வத்தினுடைய, கர்ம நனு- கர்மமல்லவா.

தினால் அதாவது பலத்தினால் தெய்வமிருக்கிறதென்று அறிந்துகொள்ளலாமே தவிரதெய்வத்தை அறியவேரு உபாயமில்லை அப்படிப்பட்ட தெய்வத்துடன் சண்டைபோட யாரால் முடியும்.

22. (பொ-ரை) ஸுகதுக்கங்களும், பயமும் கோபமும், லாபஸஷ்டங்களும் உத்பத்தி விஞ்சமும் இன்னும் இதுதவிர காரணமின்னதென்று அறியமுடியாதது என்ன உண்டோ அதுவும் தெய்வத்தினுடைய கார்யமன்றோ.

(இங்கு பயசபத்தினால், கோபத்திற்கு எதிர்த்தட்டான சாந்தியைச் சொல்லுகிறது.)

23. (பொ-ரை) கொடிய தபஸ்ஸு செய்கின்ற விச்வாமித்ரர் முதலான மஹிஷிகள் கூட தெய்வத்தினால் மிகவும் பிடிக்கப்பட்டு த்ருடமான வரதம் உபவாஸி முதலாகிய நியமங்களை விட்டுவிட்டு, காமக்ரோதங்களினால் தபஸ்விலிருந்து நழுவி விடுகிறார்கள்.

24. (பொ-ரை) இவ்வுலகத்தில் ஒருவன் ஆரம்பித்த ஒரு கார்யத்தை தள்ளி

एतया तत्त्वया बुद्ध्या संस्तभ्यात्मानमात्मना ।

व्याहतेऽप्यभिषेके मे परितापो न विद्यते ॥ 25 ॥

तस्मादपरितापः संस्त्वमप्यनुविधाय माम् ।

प्रतिस्हारय क्षिप्रमाभिषेचनिकीं क्रियाम् ॥ 26 ॥

एभिरेव घटैः सर्वैरभिषेचनसंभृतैः

मम लक्ष्मण तापस्ये व्रतस्नानं भविष्यति ॥ 27 ॥

25. (ப-ரை) எதா- இந்த, தத்வயா- உண்மையான புத்தியினால், ஆத்மான்- மனதை, ஆத்மனா- தானாகவே, சஸ்தப்ய- அடக்கிக்கொண்டு, (ஸ்திதஸ்ய-இருக்கின்ற), மெ- எனக்கு, அபிஷேக- பட்டாபிஷேகமானது, வ்யாஹதே- நிறுத்தப்பட்டபோதிலும், பரிதாப:- வருத்தமானது, ந வித்யதே- இல்லை.

26. (ப-ரை) தஸ்மா- ஆகையால், த்வ் அபி- நீயும், மா- என்னை- அநுவிதாய-அது ஸரித்து, அபரிதாப: சந்- மனவருத்தமில்லாதவனாய்க்கொண்டு, அபிஷேகனிகா- பட்டாபிஷேக ஸம்பந்தமான, க்ரியா- அலங்காரம் செய்து கொள்ளுவதை, க்ஷிப்ர- சீகரமாக, ப்ரதிஸஹரய- நிறுத்திவிடு.

27. (ப-ரை) ஹ லக்ஷ்மண! அபிஷேகனசம்புத:- பட்டாபிஷேகத்திற்காக சேகரிக்கப்பட்டிருக்கிற, எசி:- இந்த, சர்வ: ஏத: எவ்- எல்லாநீத்த குடங்களாலுமே, மம- என்னுடைய, தாபஸ்யே- தபஸ்வியாயிருப்பதற்குரிய கார்யத்தில், வ்ரதஸ்தான்- வ்ரதத்திற்கு ஆரம்பத்தில் செய்யவேண்டிய ஸ்நானமானது, ப்ரவிஷ்யதி- ஆகப்போகின்றது.

விட்டு, நாம் நினைக்காமலேயிருக்கிற வேறொரு கார்யம் திடீரென்று நேர்ந்துவிடுகிறது, அதுவும் தெய்வத்தினுடைய செயல்தான்.

25. (பொ-ரை) இவ்விதம் தத்வஜ்ஞானத்தினால் நானாகவே மனதை அடக்கிக்கொண்டு விட்டபடியால் பட்டாபிஷேகம் நின்று விட்டதைப்பற்றி கொஞ்சமேனும் எனக்கு மனவருத்தமில்லை.

26. (பொ-ரை) தத்வத்தின் நிலைமை இவ்விதமிருக்கிறபடியால் நீயும் என்னை அதுஸரித்து மனவருத்தமில்லாமல் பட்டாபிஷேகத்திற்காக ஏற்பட்ட அலங்காரம் முதலியவைகளை உடனே நிறுத்திவிடு.

27. (பொ-ரை) லக்ஷ்மண! என் பட்டாபிஷேகத்திற்காகக் கொண்டுவந்து சேர்க்கப்பட்டிருக்கிற இந்த தீர்த்த குடங்கள் எல்லாவற்றாலுமே, நான் வனத்தில் ரிஷியாக வஸிக்கவேண்டியதற்குரிய கார்யத்தில் வ்ரதஸ்நானம் நடக்கப்போகின்றது

न लक्ष्मणास्मिन्खलु कर्मविघ्ने माता यवीयसीतिशङ्कनीया ।

दैवाभिपन्ना हि वदत्यनिष्टं जानासि दैवं च तथाप्रभावम्

॥ 30 ॥

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

द्वाविंशः सर्गः ॥ 22 ॥

30. (ப-ரை) ஹே லக்ஷ்மண- லக்ஷ்மணனே, அஸ்மிந் கர்மவிघ்ன- இந்தக்கார்யத்திற்குத் தடை ஏற்பட்ட விஷயத்தில், யவீயசீ மாதா- இளையதாயான கைகேயியானவள், ந அதிசங்கீயா ஸு- உன்னால் ஸம்சயிக்கக்கூடியவளன்று, ஹி- ஏனென்றால், டீவாபிபந்நா- தெய்வத்தின் வசப்பட்டவளாய், அநிஷ்ட- நமக்கு அநிஷ்டமான கார்யத்தை, வததி- சொல்லுகிறாள், டீவம்- தெய்வத்தையும், ததாபிராவம்- அப்படிப்பட்ட மஹிமையுள்ளதாக, ஜானாசி- நீயுமறிந்து கொண்டிருக்கிறாய்.

30. (பொ-ரை) அப்பா லக்ஷ்மண! நம் பட்டாபிஷேகத்திற்கு விக்கம் இவளால் ஏற்பட்டதென்று நம் இளையமாதாவான கைகேயியினிடத்தில் நீ ஸம்சயப்பட வேண்டாம். தெய்வத்திற்கு வசமாயிருந்தன்றோ அவள் இவ்விதம் அநிஷ்டமான வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறாள், அந்த தெய்வத்தின் ஸாமர்த்யமோ ஒருவராலும் தடுக்க முடியாததென்று நீயும் நன்றாய் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறாய்.

त्रयोविंशः सर्गः ॥ 23 ॥

इति ब्रुवति रामे तु लक्ष्मणोऽथः शिरा मुहुः ।

श्रुत्वा मध्यं जगामेव मनसा दुःखहर्षयोः

॥ 1 ॥

1. (ப-ரை) இத- இப்படி, ராமே- ஸ்ரீராமன், முஹு:- அடிக்கடி, ப்ருவதி- சொல்லுகின்றவளவில, லக்ஷ்மண:- லக்ஷ்மணன், அத:- சிரா: சந்- தலைகுனிந்தவராய்க்கொண்டு, டு:ஃஹர்ஷயோ:- துக்கத்தினுடையவும் ஸந்தோஷத்தினுடையவும், மத்யம்- நடுவை, மனசா- மனகினால், ஜகாம்- இவ- அடைந்தார் போல.

1. (பொ-ரை) இவ்விதம் ஸ்ரீராமன் அடிக்கடி சொல்லுங்காலத்தில் லக்ஷ்மணன் கேட்டு தனக்கு இவ்விஷயம் ஸம்மதமில்லை என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக தலை குனிந்துகொண்டு ஸ்ரீராமன் வனம் போகிறாரென்கிற துக்கத்தையும், தர்மத்தைக்கவியிடாமல் நிற்கிறாரென்கிற ஸந்தோஷத்தையும் மனதிலடைந்தார்.

तदा तु बद्ध्वा भ्रुकुटीं भ्रुवोर्मध्ये नरर्षभः ।

निशश्वास महासर्पो बिलस्थ इव रोषितः ॥ २ ॥

तस्य दुष्प्रतिवीक्षं तद्भ्रुकुटीसहितं तदा ।

बभौ क्रुद्धस्य मिहस्य मुखस्य सदृशं मुखम् ॥ ३ ॥

अग्रहस्तं विधून्वंस्तु हस्तीहस्तमिवात्मनः ।

तिर्यग्दुध्वं शरीरे च पातयित्वा शिरोधराम् ॥

अग्राक्ष्णा वीक्षमाणस्तु निर्यग्भ्रातरमब्रवीत् ॥ १ ॥

2. (ப-ரை) நரஃம:- புந்ஷோக்கமனூன அந்த லக்ஷ்மணன், தரா து- அப்பொழுது, ஐனோ- புருவங்களுடைய, மध्ये- நடுவில், ஐகூரீ- நெறிக்கலை, வத்வா- செய்து, விலஸ்ய:- பெட்டியிலிருக்கிற, ரோஷி:- கோபமுள்ளதான், மஹாசர்ப:- இவ- பெரிய ஸர்ப்பாபோல், நிஷாசும- பொறுப்புச்செறிந்தார்.

3. (பரை) தடா- அப்பொழுது, புகுடிசஹி- புருவநெரித்தலோடுகூடியும், டுஃப்திவஃ- பார்க்க முடியாமலுமிருக்கிற, தஸ்ய- அந்த லக்ஷணனுடைய, த் துஸ்ய- அந்த முகமானது, க்ருத்ய- கொடுபமுள்ள, சிஹ்ய- ஸிம்மத்தினுடைய, துஸ்ய- முகக்கிற்கு, துத்ய- ஸமானமாக, தும- னிளங்கினது.

4. (ப-ரை) ஸ்ரீ-யானையாது, ஆत्मன:- தன்னுடைய, ஸ்ரீ இவ-துகிக்கை
யை உதறுவதுபோல், அஹஸ்ந:- தன்னுடைய துணிக்கையை, விधुत्वம் து-உதறிக்
கொண்டு, சிरोधரம்- கழிக்கை, தியக்-குறுக்காகவும், ऊर्ध्व-மேலையும், शरीरे-சரீரத்தி
லும், (அதாவது மார்பிலும்), पातयित्वा வ-கிறப்பிக்கொண்டும், अग्राक्षणा-கடைச
கண்ணில், तिर्यक्- குறுக்காக, वीक्षमाणः து- பார்த்துக்கொண்டும், आतरम्-பாதாவாண
முற்றாமணிப்பார்க்கு, अववीत्-சொன்னார்.

2. (பொ-ப) அப்பொழுது புந்ஷோத்தமனான லக்ஷ்மணன் நதிநெற்றியில் கோபத்தினால் புந்ஷ நெரித்தலுடன் பெட்டிக்குள் அடைக்கப்பட்ட மிகவும் கோபமுள்ள பெரிய ஸர்ப்பம்மீபால் பெந்ஷம்ச்செய்ததாய்.

3. (பொ-ரை) அப்பொழுது புருவ தெரித்தலோடு கூடியும் அகனால் பார்
க்கமுடியாமலிருக்கிற அந்த லக்ஷணனுடைய முகமானது கொய்மான் வரிமமத்
தின் முகம்போல் பரகாசிக்கது.

5. (பொ.ஊ) யானையானது தன் துதிக்கையை உதயவதுரீபால் லக்ஷ்மணன் தன் நுனிக்கையை உதறிக்கொண்டு குறுக்காவும், கீழும், மேலுமாக தன் கழுத்தை உதறிக்கொண்டும் கடைக்கண்ணினால் குறுக்காகப் பார்த்துக்கொண்டும், பாதாவான பூநீராமனைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

अस्थाने सम्प्रमो यस्य जातो वै सुमहानयम् ।

धर्मदोषप्रसङ्गेन लोकस्यानतिशङ्कया ॥ 5 ॥

कथं ब्रूतदसंभ्रान्तस्त्वद्विधो वक्तुमर्हति ।

यथा दैवमशौण्डीरं शौण्डीर क्षत्रियर्षभ ॥ 6 ॥

किं नाम कृपणं दैवमशक्तमभिज्ञंसि ।

पापयोस्ते कथं नाम तयोः शङ्कान विद्यते ॥ 7 ॥

5. (ப-ரை) ஧்மதோஷப்ரசங்ஜென- தர்மத்திற்கு ஹானிநேர்ந்துவிடும என்பதினாலும், லொகஸ்ய அனதிஷங்க்யா- உலகத்தார் நம்மிடம் ஸந்தேஹப்பாடாமலிருக்கவேண்டும் என்பதினாலும், யஸ்ய- யாதொரு உமக்கு, ஜாத:- உண்டாயிருக்கிற, அய்- இந்த, சுமஹான்- மிகவும் பெரிதான, சம்ப்ரச:- பதற்றமானது, அஸ்தானே வை- உசிதமேயன்று.

6. (ப-ரை) ஹே ஷௌண்டீர்- மிகவும் ஸாமந்த்யமுடையவசே, க்ஷத்ரியர் களுக்குள் சிரேஷ்டரானவசே, அஸௌண்டீர்- ஸாமந்த்ய மில்லாத, ஏத் த்வீ- இந்த தெய்வத்தை, யதா- நீர் எப்படி, (ஸாமந்த்யமுள்ளதாகச் சொல்லுகிறீரா), ஏவ்- இவ்விதம் அசம்ப்ரான்த:- ப்ரமமில்லாத, த்வ்வித:- உம்மைப்போன்றவன், கத ஹி- எப்படி, வக்து அஹதி- சொல்லத்தகுகிறான்.

7. (ப-ரை) க்ருபண் தீனமாயும், அசாக்- சக்தியற்றதுமான, த்வீ- தெய்வத்தை, கி் நாம- எதற்காக, அபிஞ்சசி-ஸ்தேதா த்ரம் பண்ணுகிறீர், பாபயோ:- மிகவும் பாபிகளான தயோ:- அந்த கைகேபி, தசரதர்கள் விஷயத்தில், தே- உமக்கு, ஷங்கா- (பாபிகள் என்கிற) எண்ணமானது, கத நாம- ஏன், ந வியதே- உண்டாகவில்லை.

5. (பொ-ரை) பித்தரு வசன பரிபாலனமென்கிற தர்மத்திற்கு ஹானி நேர்ந்துவிடுமென்றும் பிதாவினுடைய வார்த்தையைக் கேளாதவன் எவ்விதம் நம்மைக் காப்பாற்றுவன் என்று ஜனங்களுக்கு சங்கை உண்டாகாமலிருக்கவேண்டுமென்றும் உமக்கு இப்பொழுது ஏற்பட்ட இந்தப்பெரிய பதற்றமானது மிகவும் உசிதமேயன்று.

6. (பொ-ரை) மிகவும் ஸாமந்த்யமுள்ள க்ஷத்ரியோத்தமனே! சக்தியில்லாத இந்தத் தெய்வத்தை சக்தியுடையதாக நீர்சொல்லுகிறதுபோல் உம்மைப்போல் ப்ரமமில்லாத ஒருவனும் எப்படி சொல்லத்துணிவன்.

இதனால் சக்தியில்லாதவனும் புத்தி ப்ரமித்தவனுமான புருஷன் தான் தெய்வத்தை அறுஸரிப்பன். குரளையும் ப்ரமமில்லாதவனுமானவன் ஒருநாளும் தெய்வத்தை அறுஸரிக்கமாட்டான் என்றபடி.

7. (பொ-ரை) புத்தியில்லாதவனும், சக்தியில்லாதவனும், தெய்வத்தைப் பற்றவேண்டுமென்று புருஹஸ்பதி சொல்லியபடி, சக்தியில்லாதவன் பிடிக்கக்கூடிய தீனமாயும், சக்தியற்றதுமான அந்தத்தெய்வத்தை ஏன் நீர் பலவிதமாகப் புகழு

सन्ति धर्मोपधाः शृणु धर्मात्मन्किं न बुध्यसे ।

तयोः सुचरितं स्वार्थं शास्त्रात्परिजिहीर्षतोः ॥ 8 ॥

यदि नैवं व्यवसितं म्याद्वि प्रागेव राघव ।

तयोः प्रागेव दत्तश्च स्याद्वरः प्रकृतश्च सः ॥ 9 ॥

8. (ப-ரை) धर्मात्मन्- தம் புத்தியுடையவனே, धर्मोपधा:- தர்மத்தை வ்யாஜமாகக்கொண்டவர்களாயும், शृणु:- மிகவும் கெட்டிக்காரர்களும், सन्ति-(உலகத்தில்) இருக்கிறார்கள், शास्त्रात्- மனதில் கெட்ட எண்ணம் வைத்துக்கொண்டு, स्वार्थ- நம் முடைய காரியமான பட்டாபிஷேகத்தை, परिजिहीर्षतो:- நிறுத்த எண்ணமுள்ளவர்களான, तयो:- அந்த கைகேயினுடையவும், तस्य-தசரதனுடையவும், सुचरितं- நல்ல ஆலோசனையை, किं न बुध्यसे- நீ ஏன் அறிகதுகொள்ளவில்லை.

9. (ப-ரை) हे राघव- ஹே ரகுநுலத்து மன்னவனே! प्राक् एव- முன்னமேயே, एव- இவ்விதமாக, तयो:- அவ்விருவர்களுக்கும், व्यवसितं- தீர்மானமானது, यदि न स्यात्- இல்லாமலி ருக்கும் பക്ഷத்தில், प्रकृत:- இப்போ ப்ரக்ருதமான, सः वरः च- அந்தவரமும், प्राक् एव- முன்னமேயே, दत्तः स्यात्- கொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

கின்றீர். மஹாபாபிகளான அந்தக் கைகேயி, தசரதர் விஷயத்தில் அவர்கள் பாபிகள என்கிற எண்ணமானது உமக்கு ஏன் உண்டாகவில்லை.

8. (பொ-ரை) தர்மாத்மாவான அண்ணா! லோகத்தில் தர்மத்தை வ்யாஜமாகக்கொண்டு, தன்னுடைய கெட்ட அபிப்ராயத்தை மறைத்துக்கொள்ளும்படியான சதுரர்கள் (புத்திமான்கள்) அகேகம் பேர்க்கரிருக்கின்றார்கள். அதில் சேர்ந்தவர்கள் இவ்விருவர்கள்- மனதில் கெட்ட எண்ணம் வைத்துக்கொண்டு உமக்கு ஏற் பட்ட பட்டாபிஷேகத்தை நிறுத்தவேண்டுமென்று எண்ணியன்றோ, அந்தகைகேயி தசரதர் இருவர்களும் தனித்து ஆலோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதை நீர் ஏன் தெரிந்துகொள்ளவில்லை:—

அதாவது, பரதனுக்கு அவசயம் ராஜ்ய பட்டாபிஷேகம் செய்யவேண்டும். ஆனால் ராமன் ஜேஷ்டனாபடியால் அவனுக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்ய ஆரம்பிக்கிறேன் அந்த ஸமயத்தில் நீ எண்ணப்பார்த்து முன் எனக்குக்கொடுத்திருக்கிற இரண்டு வரத்தையும் கொடும என்று கேட்கவேண்டும். அதில் ஒருவர்தான் ஆனால் ராமனைக்காட்டியிருந்த துறத்தவேண்டுமென்றும், மற்றொருவர்தானால் பரதனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்விக்கவேண்டுமென்றும் நீ எண்ணிப்ப்ரக்ருதிக்கவேண்டும் என்று கைகேயியும் தசரதனும் ஒன்றுபேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

9. (பொ-ரை) அப்படியில்லாத பക്ഷத்தில் அந்தக்கைகேயி முன்னமே தனக்குக்கிடத்த அந்த இரண்டு வரங்களையும் காண தவறாமல் ஏன் கேட்டிருக்கக்கூடாது. அவள் கேட்காமலிருந்தாலும் ஸத்ய ப்ரதிஞ்ஞான அரசன்தான் ஏன் முன்னமே அதற்குப்பரிஹாரம் செய்திருக்கக்கூடாது. இதுகொள்ளலாம் ஆலோசித்தன்றோ நான் அவர்களைப்பாபிகளென்றும், கபடிகளென்றும் சொல்லுகிறேன்.

लोकविद्विष्टमारब्धं त्वदन्यस्याभिषेचनम् ।

नोत्सहे सहितुं वीर तत्र मे क्षन्तुमर्हसि ॥ 10 ॥

येनेयमागता द्वैधं तव बुद्धिर्महामते ।

स हि धर्मो मम द्वेष्यः प्रसङ्गाद्यस्य मुह्यसि ॥ 11 ॥

कथं त्वं कर्मणा शक्तः कैकेयीवशवर्तिनः ।

करिष्यसि पितुर्वाक्यमधर्मिष्ठं विगर्हितम् ॥ 12 ॥

10. (ப-ரை) ஹே வீர- சூரனே! லோகவித்யு- (யதா ததா)- லோகவிருத்தமாக இருக்கும்படி, ஆரஃ- (இப்பொழுது) ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிற, த்வந்யஸ்ய- உம்மைத் தவிர மற்றவனுடைய, அபிஷேகம்- பட்டாபிஷேகத்தை, சஹிது- பொருப்பதற்கு, ந ஸ்தஹே- ஸமர்த்தனாகமாட்டேன், தவ- அந்த விஷயத்தில், (செய்யப்போகிற), ம- என்னுடைய, (கார்யத்தை), ஶ்நு-அஹி- பொறுத்துக்கொள்ளத்தகுந்தவர்.

11. (ப-ரை) இய்- இந்த, தை வுத்தி- உம்முடைய புத்தியானது, யே- (இத்ரு வசனபரிபாலனமென்கிற) எந்த தர்மத்தினால், து- இரண்டு விதத்தை, அமதா- அடைந்திருக்கிறதோ, யஸ்ய- யாதொரு தர்மத்தினுடைய, ப்ரஸங்காபத்தினால், முஹஸி- மயங்குகின்றீரோ, ச: தம்- அந்த தர்மமானது, ம- எனக்கு, து- தவே ஶிக்கத்தகுந்தது.

12. (ப-ரை) கர்மண- கார்யத்தினால், ஶக: த்- சக்தியுள்ளவரான நீர், கைகேயி- வசவர்தின:- கைகேயியிக்கு வசப்பட்டிருக்கிற, பிது- பிதாவினுடைய, அபர்மிஸ்த்- தர்ம விருத்தமான, விர்ஹிதம்- நிந்திக்கப்பட்டுமிருக்கிற, வாக்ய- வார்த்தையை, கய- ஏன், கரिष्यसि- செய்யப்போகிறீர்.

10. (பொ-ரை) சூரனான அண்ணை குணங்களாலும், பிறப்பினாலும் ஜேஷ்டரான உம்மை விட்டு கவிஷ்டனான மற்றொருவனுக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்வது உலகத்திற்கே விருத்தம். அதை நான் எப்படி பொருத்துக்கொண்டிருப்பேன். அந்த விஷயத்தில் எனக்குத் தோன்றினதை செய்யப்போகிறேன். அதை நீர் பொறுத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.

11. (பொ-ரை) பட்டாபிஷேகம் செய்துகொள்ள நிச்சயித்த உம்முடைய புத்தியானது, பித்ருவசன பரிபாலனமென்கிற எந்த தர்மத்தினால், வனவாஸம் செய்யவேண்டுமென்று மாறிவிட்டதோ, யாதொரு தர்மத்தை அந்நிஷ்டை பகஷத்தில் நமக்குப்பாபம் உண்டாகுமென்று நீர் ப்ரமிக்கின்றீரோ அந்த தர்மத்தில் எனக்குத் தவேஷமுண்டாயிற்று.

12. (பொ-ரை) அண்ணை! உமக்கு ப்ரமமில்லாத பகஷத்தில் கார்யத்தினால் பரிஹாரம் செய்து கொள்ள சக்தியுள்ளவராயிருந்தும், கைகேயின் வசப்பட்ட பிதாவினுடைய வாக்யம், அபர்மிஸ்தம் மாயும், பழிக்கப்பட்டதுமான வார்த்தையை ஏன் செய்யப்

यद्ययं किल्बिषाद्भेदः कृतोप्येवं न गृह्यते ।

जायते तत्र मे दुःखं धर्मसङ्गश्च गर्हितः ॥ 13 ॥

मनसापि कथं कामं कुर्यास्त्वं कामवृत्तयोः ।

तयोस्त्वहितयोनित्यं शत्रोः पितृभिधानयोः ॥ 14 ॥

यद्यपि प्रतिपत्तिस्ते दैवी चापि तयोर्मतम् ।

तथाप्युपेक्षणीयं ते न मे तदपि रोचते ॥ 15 ॥

13. (ப-ரை) அய் பேத:- இந்த பட்டாபிஷேக விக்கினமானது, கில்பிஷாட்- கபடத்தினால், கृत: அபி- அவ்விருவர்களால் செய்யப்பட்டிருந்தும், எவ்- இவ்விதமென்று, ந்- ந்- மனவருத்தமானது, ஜாயதே- உண்டாகிறது, ஧்- ம்- இப்படிப்பட்ட தர்மத்தில் பற்றுதலும், ஧்- ம்- நிகழ்த்தப்பட்டது.

14. (ப-ரை) காமவृத்தयो:- காம வ்யாபாரமுள்ளவர்களாயும், நி- நி- எப்பொழுதும், அஹிதयो:- நமக்குப் ப்ரதிகூலர்களாயும், பி- பி- மாதாபிதாக்களென்று பேர் கொண்ட, தयो: சத்ரோ:- அந்த சத்ருக்களுடைய, கம்- இஷ்டத்தை, த்- த்- கீர், கய- எப்படி, மனசாபி- மனதினாலும், க்யா:- செய்வீர்.

15. (ப-ரை) தयो:- அந்த மாதாபிதாக்களுடைய, ப்ரதிபதி:- பட்டாபிஷேகத்தைத்தடுத்த இந்த எண்ணமானது, த்- த்- அபி- தெய்வத்தினால் ஏற்பட்டது, (இதி- என்று), த்- உமக்கு, மதம்- யத்யபி- அபிப்ராயமாகவே இருக்கலாம், தயா அபி- ஆகிலும், த்- உம்மால், த்- அந்த விஷயம், உபேக்ஷிக்கத்தகுந்தது, ததபி- அந்த தெய்வமும், ம்- எனக்கு, ந்- ரோசனம்- பிடிக்கவில்லை.

13. (பொ-ரை) உமக்கு ஏற்பட்ட பட்டாபிஷேக விக்கினமானது கைகேயி, கசாரர் இவர்களுடைய கபடத்தால் நேர்த்திருக்கிறது, என்கிற விஷயத்தை நீர் தெரிந்துகொள்ளவில்லையென்று அவ்விஷயத்தில் எனக்கு மிகவும் மனவருத்தமுண்டாகிறது. அதுவும் தவிர இப்படிப்பட்ட தர்மத்தை நாம் அவச்யமாகச் செய்யவேண்டுமென்கிற ஆசையும் விருத்தமானது.

14. (பொ-ரை) கேவலம் காமுக்களாய் எப்பொழுதும் நம் விஷயத்தில் ப்ரதிகூலர்களாய், மாதாபிதாக்களென்று பெயர்கொண்ட அந்த சத்ருக்களின் இஷ்டத்தை மனதினாலும் நீர் எப்படிச்செய்யலாம்.

15. (பொ-ரை) நம் பட்டாபிஷேகத்தை நிறுத்தவேண்டுமென்று, மாதாபிதாக்களுக்கேற்பட்ட இந்த புத்தியானது. தெய்வலங்கல்பத்தினால் நேர்த்துவிட்டது என்று நீர் தெரிந்துகொண்டிருந்தாலும் அதை உபேக்ஷிக்கவேண்டியது. நீர் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிற தெய்வமும் எனக்குப்பிடிக்கவில்லை.

विक्लवो वीर्यहीनो यः स दैवमनुवर्तते ।

वीराः सम्भावित्वात्मानो न दैवं पर्युपासते ॥ 16 ॥

दैवं पुरुषकारेण यः समर्थः प्रवाधितुम् ।

न दैवेन विपन्नार्थः पुरुषः सोऽवसीदति ॥ 17 ॥

द्रक्ष्यन्ति त्वद्य दैवस्य पौरुषं पुरुषस्य च ।

दैवमानुषयोरयं व्यक्ता व्यक्तिर्भविष्यति ॥ 18 ॥

16. (ப-ரை) ய:- யாதொருவன், விஈவ:- பயந்தவனாயும், வீர்யஹீன:- சக்தியற்றவனாயும், (இருக்கிறானே), ச:- அவன், தைவ- தெய்வத்தை, அனுவர்தை- அதுஸரிக்கிறான். வீரா:- சூரர்களாயும், சம்பாவிதாமான:- மிகவும் த்ருடமான மனதுமுடையவர்களுடைய, தைவ- தெய்வத்தை, ந பர்யுபாஸை- அடையமாட்டார்கள்.

17. (ப-ரை) பुरुஷகாரை- ஆண்மைத்தனத்தினால், தைவ- தெய்வத்தை, ய:- யாதொருவன், ப்ரவாதிதும்- தடுப்பதற்கு, சமர்த:- ஸமர்த்தனானே, ச: பुरुஷ:- அந்த புருஷன், தைவ- தெய்வத்தினால், விபந்நர்த:- கெடுக்கப்பட்ட கார்யத்தைபுடையவனுப்கொண்டு, ந அவசிடதி- துக்கப்படுகிறதில்லை.

18. (ப-ரை) அயது- இப்பொழுது, தைவச்ய- தெய்வத்தினுடையவும், பुरुஷச்ய- புருஷனுடையவும், பौरுஷ- ஸாமர்த்த்யத்தை, த்ரக்ஷயந்தி- (எல்லோரும்) பார்க்கப்போகிறார்கள், தைவமானுஷய:- தெய்வத்தினுடையவும், புருஷனுடையவும், வ்யக்தி:- விக்யாஸமானது, அய- இப்பொழுது, வ்யக்தா- ஸ்பஷ்டமாக, ப்ரவியதி- ஆகப்போகிறது.

16. (பொரை) பயந்தவனும், வீர்யமில்லாதவனும் தெய்வத்தை அனுஸரிப்பான். சூரர்களாய் த்ருடமான மனதுடையவர்கள் தெய்வத்தை அனுஸரிக்கமாட்டார்கள்.

17. (பொரை) எந்த புருஷன் தன் பலத்தினாலே தெய்வத்தை அடக்க ஸமர்த்தனாகிறானே, அந்த புருஷன் தெய்வத்தினால் தன்னுடைய கார்யம் கெட்டுப் போய் துக்கப்படமாட்டான்.

18. (பொரை) தெய்வத்தினுடையவும், புருஷனுடையவும் ஸாமர்த்த்யத்தை இப்பொழுது எல்லோரும் பார்க்கப்போகிறார்கள். தெய்வமனுஷ்யர்களில் எது ப்ரபலம், எது துர்ப்பலம் என்பதும் இப்பொழுதுதான் ஸ்பஷ்டமாக ஆகப்போகிறது.

अथ मत्पौरुषहतं देवं द्रक्ष्यन्ति वै जनाः ।

यद्वैवादाहतं तेऽयं दृष्टं राज्याभिषेचनम् ॥ 19 ॥

अत्यङ्कुशमिवोद्दामं गजं मद्वलोद्धतम् ।

प्रधावितमहं देवं पौरुषेण निर्वर्त्य ॥ 20 ॥

लोकपालाः समस्तास्ते नाथ रामाभिषेचनम् ।

न च कृत्स्नास्त्रयो लोका विहस्युः किं पुनः पिता ॥ 21 ॥

19. (ப-ரை) தை- உம்முடைய, ராஜ்யாபிஷேகம்- ராஜ்யப்பட்டாபிஷேகமானது, யத்வை- எந்த தெய்வத்தினால், அஹ- தடைசெய்யப்பட்டதாக, அய- இப்பொழுது, ட்ஷ- காணப்படுகிறதோ, த் தேவ- அந்த தெய்வத்தை, அய- இப்பொழுது, மத்புரஸு- என் ஸாமாந்த்யத்தினால் அடிக்கப்பட்டதாக, ஜனா:- ஜனங்கள், த்ரக்ஷ்யந்தி வை- பார்க்கவெ போகிறார்கள்.

20. (ப-ரை) அயங்குசா- மாவெட்டியை மீறியும், உதாம்- கட்டுத்தரையை முறித் தும், மதவலோத்தம்- மதத்தினாலும், தேஹபலத்தினாலும் செறுக்குக்கொண்டும், ப்ரதாவி- (ஒருவராலும் தடுக்க முடியாமல்) ஓடுகின்ற, ஜன்- யானையைப் போல், தேவ- தெய்வத் தை, அஹ- நான், பூரஸே- ஸாமாந்த்யத்தினால், நிர்வர்த்ய- திருப்பிவிடுகிறேன்.

21. (ப-ரை) ஐ ராம- ஸ்ரீராமனே! தை- ப்ரஸித்தர்களான, சமஸ்தா:- லோகபாலா:- எல்லா லோகபாலர்களோடும், அய- இப்பொழுது, அபிஷேகம்- உம்முடைய பட்டாபி ஷேகத்தை, ந விஹ்ஸு:- கெடுக்க சக்தியுள்ளவர்களன்று, க்ரத்வா:- முழுமையான, த்ரய:- லோகா:- ச- மூன்று லோகங்களும், ந விஹ்ஸு:- தடுக்க சக்தியுள்ளவைகளால், பிதா- பிதா வானவர், கிம் புன:- தடுக்கமாட்டா என்பது கெழப்பானேன்.

19. (பொ-ரை) உம்முடைய பட்டாபிஷேகத்திற்கு எந்த தெய்வம் தடை செய்ததோ அதே தெய்வத்தை என் ஸாமாந்த்யத்தினால் அடிக்கப்பட்டதாக ஜனங் கொல்லோரும் பார்க்கப்போகிறார்கள்.

20. (பொ-ரை) தெய்வமானது, மாவெட்டியை தள்ளிவிட்டு, கட்டுக்கரி யை முறித்து மதத்தாலும், பலத்தாலும், செறுக்கடைந்து ஒருவராலும் தடுக்க மு டியாமல் ஓடுகின்ற யானை போன்றது என்றல்லவோ உம்முடைய எண்ணம். அந்த தெய்வத்தை நான் இப்பொழுது என் ஸாமாந்த்யத்தினால் தடுத்திருக்கிறேன் பாரும்.

21. (பொ-ரை) ராமா! லோகபாலர்கள் எல்லாரும் ஒன்றுசேர்த்தபோகி லும், மூன்று லோகங்களும் ஒருவன் கூட மீதியில்லாமல் ஒன்றுசேர்த்தபோதினும், உம்முடைய பட்டாபிஷேகத்தைத் தடுக்க முடியாது, அப்படியிருக்க நம் பிதா ஒருவரால் என்ன முடியும்

यैर्विवासस्तवारण्ये मिथो राजन्समर्थितः ।

अरण्ये ते विवत्स्यन्ति चतुर्दश समास्तथा ॥ 22 ॥

अहं तदाशां छेत्स्यामि पितुस्तस्याश्च या तव ।

अभिषेकविधातेन पुत्रराज्याय वर्तते ॥ 23 ॥

मह्वलेन विरुद्धाय न स्याद्द्वैववलं तथा ।

प्रभविष्यति दुःखाय यथोग्रं पौरुषं मम ॥ 24 ॥

22. (ப-ரை) ராஜன்- அரசனே! யை:- எவர்களால், மித:- ரஹஸ்யமாக, தவ- உம்முடைய, அரண்ய-விவாச:- காட்டில் வாஸமானது, சமர்த்தி:- ஆலோசித்து தீர்மானம் செய்யப்பட்டதோ, தே- அவர்கள், தயா- அப்படியே, चतुर्दश समा:- பதினான்கு வருஷகாலம், अरण्य- வனத்தில், विवत्स्यन्ति- வலிக்கப்போகிறார்கள்.

23. (ப-ரை) யா- யாதொரு கைகையி, தவ- உம்முடைய, अभिषेकविधातेन- பட்டாபிஷேகம் நிறுத்துவதால், पुत्रराज्याय- புத்திரனுக்கு ராஜ்யத்தின்பொருட்டு, वर्तते- ப்ரவர்த்தித்திருக்கிறானோ, तस्याः च- அவளுடையவும், पितुः- பிதானுடையவும், तदाशां- அநதப்பேராசையை, अहं- நான், छेत्स्यामि- துலைத்துவிடுகிறேன்.

24. (ப-ரை) मत् वलेन- என்னுடைய பலத்தினால், विरुद्धाय- விரோதியான ஜனத்திற்கு, उग्रं- க்ருரமான, मम- என்னுடைய, पौरुषं- ஸாமர்த்த்யமானது, यथा- எப்படி, दुःखाय- துக்கத்தின் பொருட்டு, प्रभविष्यति- ஸமர்த்தமாகிறதோ, तथा- அப்படி द्वैववलं- கெய்வமானது, न स्यात्- (ஸூகத்தின்பொருட்டு) ஆகமாட்டாது.

22. (பொ-ரை) ஹே ராஜனே! எவர்கள் ஏகாதத்தில் உம்மைக்காட்டிற்குத் துறத்தவேண்டுமென்று ஆலோசித்து நிச்சயித்திருக்கிறார்களோ, அவர்களே உமக்குச் சொல்லியபடி அந் பதினான்குவருஷம் வனவாஸம் செய்யப்போகிறார்கள்,

23. (பொ-ரை) உமக்கு பட்டாபிஷேகத்தை நிறுத்திவிட்டு புத்திரனுக்கு ராஜ்யம் கிடைக்கவேண்டுமென்றிருக்கிற அந் கைகோரியின் ஆசையையும் பிதாவினுடைய ஆசையையும் நான் துலைத்துவிடுகிறேன்.

24. (பொ-ரை) என்னுடைய பலத்தோடு விரோதம் செய்தவனுக்கு என்னுடைய ஸாமர்த்த்யம் எப்படி துக்கத்தை யுண்டிடுண்ணுமோ அப்படி ஸூகத்தை யுண்டிடுண்ண கெய்வமாலத்தால் முடியாது.

ऊर्ध्वं वर्षमहस्रान्ते प्रजापालयमनन्तरम् ।

आर्यपुत्राः करिष्यन्ति वनवासं गते त्वयि ॥ 25 ॥

पूर्वं राजर्षिवृत्त्या हि वनवासो विधीयते ।

प्रजा निक्षिप्य पुत्रेषु पुत्रवत्परिपालने ॥ 26 ॥

म चेद्राजन्यनेकाग्रे राज्यविभ्रमशङ्कया ।

नैवमिच्छसि धर्मात्मत्राज्यं राम त्वमात्मनि ॥ 27 ॥

प्रतिजाने च ते वीर मा भूवं वीरलोकभाक् ।

राज्यं च तव रक्षेयमहं वेलेव सागरम् ॥ 28 ॥

25. (ப-ரை) ऊर्ध्व- மேலே, वर्षमहस्रान्ते- அதாவது அநேகமாயிரம் வருஷம் களின்முடிவில், त्वयि- நீர், वनवासं गते सति- வனவாஸம் சென்றவளவில், अनन्तर- பிறகு आर्यपुत्रा:- அண்ணாவாண் உமமுடைய புத்திரர்கள், प्रजापाल्य- ப்ராஜைகளின் ரக்ஷண கார்யத்தை, करिष्यन्ति- செய்யப்போகிறார்கள்.

26. (ப-ரை) पुत्रेषु- (உம்முடைய) புத்திரர்களிடத்திலும், प्रजा:- (ராஜ்யத்து) ஜனங்களை, पुत्रवत्- ஓளரஸ புத்திரனைப்போல், परिपालने- ரக்ஷிப்பதற்காக, निक्षिप्य- ஒப்புவித்துவிட்டு, पूर्वराजर्षिवृत्त्या- முன்னோர்களான ராஜரிஷிகளின் ஆசாரப்படி, वनवास:- வனவாஸமானது, विधीयते- விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

27—28. (ப-ரை) हे धर्मात्मन्- தம் சிந்தையுள்ளவரான, हे राम-ஹ்ரீராமனே! मः त्वं- அப்படிப்பட்ட நீ, राजनि- தசரதமஹாராஜன், एवं- இவ்விதமாக, अनेकाग्रे सति- சஞ்சல புத்தியுள்ளவராயிருக்குகாலத்தில், राज्यविभ्रमशङ्कया- ராஜ்யம் பலவிதமாய் கெட்டுவிடுமென்கிற எண்ணத்தினால், आत्मनि- உமமிடத்தில், राज्य- ராஜ்யத்தை, न इच्छसि चेत्- விரும்பாமற்போவியேயானால், अहं- நான், तव राज्य- உம்முடைய ராஜ்யத்தை, वेला- கசையானது, सागरम् इव- ஸமுத்தரத்தை ரக்ஷிப்பதுபோல், रक्षेयं- ரக்ஷிப்பேன், (नो चेत्- இல்லாத பக்கத்தில்). वीरलोकभाक्- வீரர்கள் அடையவேண்டிய லோகத்தை அடைகின்றவனாக, मा भूवम्- ஆகமாட்டேன், ते- உமக்கு, प्रतिजाने च- ப்ரதிஜ்ஞையும் செய்கிறேன்.

25. (பொ-ரை) अनेकमாயிரம் வருஷம் நீ ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்து அதற்குமேல் வானப்ரஸ்த வ்ருத்தியாக நீ வனவாஸம் போனபிறகு உமமுடைய குழந்தைகள் ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்யப்போகிறார்கள்.

26. (பொ-ரை) அண்ணா! உம்முடைய ராஜ்யத்து ஜனங்களை புத்திரர்களைப்போல் பரிபாலனம் செய்வதற்காக உம்முடைய புத்திரர்களிடத்தில் ஒப்புவித்து விட்டு முன்னோர்களான ராஜரிஷிகளின் அருஷ்டானப்படியன்றி வனவாஸம் சாஸ்கிரங்களில் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

27—28. (பொ-ரை) மஹாராஜருக்கு பத்தி சஞ்சலமாயிருக்கிறபடியால்

मङ्गलैरभिषिञ्चस्व तत्र त्वं व्याप्तो भव ।

अहमेको महीपालानलं वारयितुं बलात् ॥ 29 ॥

न शोभार्थाविमौ बाहू न धनुर्भूषणाय मे ।

नासिराबन्धनार्थाय न शराः स्तम्भहेतवः ॥

अमित्रदमनार्थं मे सर्वमेतच्चतुष्टयम् ॥ 30 ॥

न चाहं कामयेऽयर्थं यः स्याच्छत्रुर्मतो मम ।

असिना तीक्ष्णधारेण विद्युच्चलितवर्चसा ॥

प्रगृहीतेन वै शत्रुं वज्रिणं वा न कल्पये ॥ 31 ॥

29. (ப-ரை) மங்கலஃ:- மங்களதீர்த்தங்களினால், அபிஷிஞ்ச- கீர் பட்டாபி ஷேகம் செய்துகொள்ளும், த- அந்த கார்யத்தில், வ்யாப்த:- ப்ரயத்தனமுள்ளவ ராக, பவ- இரும், அஃ ஏக:- நான் ஒருவனே, மஹீபாலாந- அரசர்களை, பலாந்- (என்னு டைய) பலத்தினால், வாரயிந்- தடுப்பதற்கு, அந்- சக்தியுள்ளவன்.

30. (ப-ரை) இமௌ பாஹூ- (என்னுடைய) இந்த கைகள் இரண்டும், ந ஷோமர்ய- அழகுக்காக ஏற்பட்டவைகளன்று, ஧நு:- வில்லானது, மே- எனக்கு, பூஷாந- அலங் காரத்திற்காக, ந- அன்று, அசி:- கத்தி, அபந்நாநர்ய- நன்றாய் கட்டிக்கொள்ளு வதற்காக, ந- அன்று, ஷரா:- பாணங்கள், ஸ்தம்பஹேதவ:- அம்புராபொதியில் வெருமனே வைப்பதற்காக, ந- அன்று, மே- என்னுடைய, ஏதந்- சதுஸ்யம் சர்வ- இந்நான்கு முழுதும், அமித்ரதமநர்ய- சத்ருக்களை அடக்குவதற்காக (ஏற்பட்டது).

31. (ப-ரை) ய:- யாதொருவன், மம- எனக்கு, அத்யர்- மிகவும், ஷத்ரு:- சத்ரு

ராஜ்யம் பலவிதமாக அழிந்துளிடென்று எண்ணி நீர் இந்த ராஜ்யத்தை ஒப்புக் கொள்ளாத பகூத்தில் கரையானது ஸமுத்ரத்தை ரக்ஷிப்பதுபோல் உம்முடைய ராஜ்யத்தை நான் ரக்ஷிக்கிறேன். அப்படியில்லாதபகூத்தில் வீரர்கள் அடையவே ண்டிய லோகம் எனக்கு இல்லாமல் போகட்டும். இந்த விஷயத்தை நான் உம்மி டத்தில் ப்ரதிக்கை செய்து சொல்லுகிறேன்.

29. (பொ-ரை) அனகயால் நீர் இந்த மங்கள தீர்த்தங்களினால் வலிவூடா திகளைக்கொண்டு பட்டாபிஷேகம் செய்துகொள்ளும். அதற்கு வேண்டிய கார்யங் களைச்செய்ய ப்ரயத்தனம் செய்யவேண்டும். அதற்கு விரோதியாக வரும் அரசர் களை நான் என்னுடைய பலத்தினால் தடுக்க சக்தியுள்ளவன்.

30. (பொ-ரை) என்னுடைய இந்த இரண்டு கைகளும் அழகுக்காக ஏற் படவில்லை. இந்த வில்லும் அலங்காரத்திற்காக ஏற்படவில்லை. கத்தியும் ஒரு கா ர்யமுமில்லாமல் இடுப்பில் கட்டிக்கொள்வதற்காகவும் ஏற்பட்டதன்று. பாணங் களும் அம்புராப்பொதியில் வைப்பதற்காகவும் ஏற்பட்டதன்று. மற்றெதற்காகவெ ன்றால் இந்நான்கும் சத்ருக்களை அடக்குவதற்காகவே ஏற்பட்டது.

31. (பொ-ரை) நமக்கு சத்ருவென்று எவன் தோன்றுகிறானோ அவன்உயி

खड्गनिष्पेषनिष्पिष्टैर्हना दुश्चरा च मे ।

हस्त्यश्वरहस्तोरशिरोभिर्भविता मही ॥ 32 ॥

खड्गधाराहता मेऽद्य दीप्यमाना इवाद्रयः ।

पतिष्यन्ति द्विषा भूमौ मेघा इव सविद्युतः ॥ 33 ॥

வாக, மத:- எண்ணப்பட்டவனாக, ச்யாத- ஆகிறதோ, (த்- அவனை), அஹ- நான், நகாமயே- (உயிரோடிருக்க) விரும்பமாட்டேன், தீக்ஷாரண- கூர்மையான நுனியுடையதாயும், விद्यுச்சலित வர்ச்சா- மின்னல்போல் மின்னுகிற கார்தியையுடையதாயும், ப்ரஹீதேன- கையிற் பிடிக்கப்பட்ட, அமினா- கத்தியினால். வஜ்ரிண வா- இந்திரனுபிரந்தராலும், சத்ருவை, ந கல்பயே- (உலகத்தில்) வைக்கமாட்டேன்.

32. (ப-ரை) மஹி- பூமியானது, மே- என்னுடைய, खड्गनिष्पेषनिष्पिष्टै:- கத்தியின் வெட்டுதலால் பொடிபண்ணப்பட்ட, हस्त्यश्वरहस्तोरशिरोभि:- யானை, குதிரை, மனிதர் இவர்களுடைய கைகள், துடைகள், தலைகள் இவைகளால், गहना- நெருக்க முள்ளதாய், दुश्चरा च- கால்வைத்து ஸஞ்சரிக்க முடியாததாக, भविता- ஆகப் போகிறது.

33. (ப-ரை) अद्य- இப்பொழுது, द्विषा:- (சத்ருக்களின்) யானைகள், मे- என்னுடைய, खड्गधाराहता:- கத்தியின் கூரான நுனிகளால் வெட்டப்பட்டு, दीप्यमाना:- ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற, अद्रयः इव- பர்வதங்கள்போலவும், सविद्युतः- மின்னல்களோடுகூடிய, मेघाः इव- மேகங்கள் போலவும், भूमौ- பூமியில், पतिष्यन्ति- விழப் போகின்றன.

ரோடிருக்க நான் ஸம்மதிக்கமாட்டேன். கூர்மையான நுனியையுடையதாயும் மின்னல்போல் பரக்கிற நெறுப்புப்பொரிகளையுடைய கத்தியைக்கைப்பிற் பிடித்து இந்திரனுபிரந்தராலும் அந்த சத்ருவை உலகத்தில் வைக்கமாட்டேன். அவனைக் கொன்றேறிடுவேன்.

32. (பொ-ரை) பூமியானது என்னுடைய கத்தியினால் வெட்டுப்பட்டு பொடியாகப்பட்ட யானை, குதிரை, மனிதர் இவர்களுடைய கைகள், துடைகள், தலைகள் இவைகளால் நிறைந்து கால்வைக்க முடியாததாக ஆய்விடும்.

33. (பொ-ரை) இப்பொழுது என்னுடைய கூர்மையான கத்தியால் வெட்டப்பட்டு அதனால் நெறுப்புப்பொரி பரக்கின்ற சத்ரு யானைகள், எறிகின்ற மலைகள் போலவும், மின்னலுடன்கூடிய மேகங்கள் போலவும், கீழே விழப்போகின்றன.

बद्धगोधाङ्गुलिनाणे प्रगृहीतशरासने ।

कथं पुरुषमानी स्यात्पुरुषाणां मयि-स्थिते ॥ 34 ॥

बहुभिश्चैकमस्यस्येकेन च बहु-जनान् ।

विनियोक्ष्याम्यहं बाणान्-नृवाजिगजमर्मसु ॥ 35 ॥

अथ मेऽस्यप्रभावस्य प्रभावः प्रभविष्यति ।

राज्ञश्चाप्रभुतां कर्तुं प्रभुत्वं च तव प्रभो ॥ 36 ॥

34. (ப-ரை) बद्धगोधाङ्गुलिनाणे- விரல்களுக்கு கவசமணிந்துகொண்டும், प्रगृही-
तशरासने- கையிற் வில்லைப்பிடித்தவனுமான, मयि- நான், स्थिते सति- இருக்கும் காலத்
தில், पुरुषाणां- மனிதர்களுக்குள், पुरुषमानी- நான் ஆண்பிள்ளையென்று கர்வமுடைய
வன், कथं स्यात्- எப்படி இருக்கமுடியும்.

35. (ப-ரை) अहं- நான், बहुभिः- அநேகம் பாணங்களினால், एक- ஒரு குரளையு
ம், एक- ஒரு பாணத்தில், बहू- ஜனம், अनेकम्-அல்ப ஜனங்களையும், अस्य-நன்றாய்
அடித்து, नृवाजिगजमर्मसु- மனிதர்கள், குதிரைகள், யானைகள், இவைகளுடைய மர்மம்
தானங்களில், बाणान्- பாணங்களை, विनियोक्ष्यामि- ப்ரயோகிக்கப்போகிறேன்.

36. (ப-ரை) हे प्रभो- ப்ரபுவான் அண்ணா! राज्ञः- அரசனுக்கு, अप्रभुतां- ப்ரபு
வல்லாமல் இருக்கையும், तव- உமக்கு, प्रभुत्वं च- ப்ரபுவாயிருக்குகையையும், कर्तुं-
செய்வதற்கு, अथ- இப்பொழுது, मे- என்னுடைய, अस्य-அஸ்வத்தின்
மஹிமையினுடைய, प्रभावः- ப்ரதாபமானது, प्रभविष्यति- கிளம்பப்போகின்றது.

34. (பொ-ரை) बद्धगोधाङ्गुलिनाणे- விரல்களுக்குக்கவசம் போட்டுக்கொண்டு கையிற் வில்லைப்
பிடித்து நான் நிற்கும்பொழுது என் முன்னிலையில், நான் ஆண்பிள்ளை யென்கிற
செலுக்குடையவன் மனிதர்களுக்குள் எப்படியிருக்க முடியும்.

35. (பொ-ரை) अहं- நான், बहुभिः- அநேக பாணங்களினால், एक- ஒரு குரளை, ஒரு
பாணத்தினால் अनेकम्-அல்ப ஜனங்களையும் நன்றாயடித்து இவ்விதமாக மனிதர்
கள் குதிரைகள், யானைகள் இவைகளுடைய உயிர் நிலைகளில் பாணங்களை நான்
ப்ரயோகிக்கப்போகிறேன்.

36. (பொ-ரை) हे प्रभो! இப்பொழுது நம்மாசனை ப்ரபுவல்லாமல்செய்வதற்
கும், உம்மை ப்ரபுவாகச் செய்ததற்கும் என்னுடைய அஸ்தர் ப்ரபாவத்தின் ப்ரதாப
மானது கிளம்பப்போகின்றது.

अव चन्दनसारस्य कयूरामोक्षणस्य च ।
वसुतां च विमोक्षस्य सुहृदां पालनस्य च ॥ 37 ॥

अनुरूपाविमौ बाहू राम कर्म करिष्यतः ।
अभिषेचनविघ्नस्य कर्तृणां ते निवारणे ॥ 38 ॥

ब्रवीहि कोऽद्यैव मया वियुज्यतां तवासुहृत्प्राणयशः सुहृज्जनैः ।
यथा तवेयं वसुधा वशे भवेत्तथैव मां शाधि तवास्मि किङ्करः ॥ 39 ॥

37-38. (ப-ரை) ஹே ராம்- ஸ்ரீராமனே! வந்தனசாரச-ச் சேஷ்டமான் சந்தன பூச்சுக்கும், வயூர அமோக்ஷச- தோள்வளைகளை அணிந்துகொள்வதற்கும், வசுதா விமோக்ஷச- தகங்களை தானம் செய்வதற்கும், சுஹ்ர- ஸ்நேஹிதர்களுடைய, பாலன- ச- ரக்ஷணத்திற்கும், அநுரூப- (ராஜபுத்திரனாகையால்) தகுந்ததான, இமீ- இந்த கைகள், தே- உம்முடைய, அபிஷேகவிந்ந- பட்டாபிஷேகத்தின் விசேஷத்தை, கர்து- ரொப்பிதவர்களுடைய, நிவாரண- தடுக்கிற விஷயத்தில், அவ- இப்பொழுது, கர்ம- கரிஷ்ய- வேலை செய்யப்போகின்றன.

39. (ப-ரை) தவ- உம்முடைய, க- அசுஹ- எந்த சத்ரு, ப்ராணய- சுஹ்நை- ப்ராணன், யசஸ்ஸ- ஸ்நேஹிதர்கள் இவர்களால், அவை- இப்பொழுதே, மயா- என்னால், வியுஜ்ய- விடுவிக்கப்படலாம், ப்ரவீஹி- சொல்லும், இய- வசுதா- இந்த பூமியானது, யதா- எப்படியும், தவ- உம்முடைய, வச- ஸ்வாதின்னத்தில், மவ- ஆகுமோ, தய- அப்படியே, மா- என்ன, சா- கட்டளை இடவேண்டும், தவ- உமக்கு, கி- வேலைக்காரனாக, அ- இருக்கிறேன்.

37-38. (பொ-ரை) ஸ்ரீராம! ராஜபுத்திரனாகையால் உயர்ந்த சந்தனம் பூசிக் கொள்ளுவதற்கும், தோள்வளைகளை அணிந்துகொள்ளுவதற்கும் பலபடியாக தகங்களை தானம் செய்வதற்கும், தோழன்மார்களை பரிபாலனம் செய்வதற்கும், உறியதுகளான இந்த என்னுடைய கைகள் உம்முடைய பட்டாபிஷேகத்தை தடைசெய்தவர்களைத் தடுத்து செய்யவேண்டிய காரியத்தை இப்பொழுது செய்யப்போகின்றன.

39. (பொ-ரை) அண்ணா! உமக்கு எவன் விருதியோ அவனைச் சொல்ல வேணும். இப்பொழுதே அவனை நான் ப்ராணன், கீர்த்தி, ஸ்நேஹிதர், இவைகளை இழக்குப்படி செய்கிறேன். இந்த பூமி முழுவதையும் உம்முடைய வசமாகிவைத்து விடுகிறேன். ஆனால் எனக்கு நீர் அவ்விதம் கட்டளைிடவேண்டும். ஏனென்றால் நான் உம்முடைய கிங்கரனன்றே.

विमृज्य बाष्पं परिसान्त्व्य चासकृतस लक्ष्मणं राघववंशवर्धनः ।

उवाच पित्र्ये वचने व्यवस्थितं निबोध मामेष हि सौम्य सत्यथः ॥ 40 ॥

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

त्रयोविंशः सर्गः ॥ 23 ॥

40. (ப-ரை) ராঘவ்வம்சத்திற்கு பெருமையை வருத்தி செய்கின்ற, ச:- அந்த ஸ்ரீராமன், வாஸ்ய- கண்ணலத்தை, விமூஜ்ய- துடைத்து, அசகூத- அடிக் கடி, லக்ஷ்மண- லக்ஷ்மணனை, பரிசாந்த்வய ச- ஸமாதானமும் செய்து, ஹே சௌம்ய- அப்பா ! மா- என்னை, பித்ரயே- தகப்பனருடையதான், வசனே- வார்த்தையில், வ்யவஸ்தித- நிலையுள்ள வனாக, நிவோத- நன்றாய் அறிந்துகொள், एष हि- இதுவன்றோ, सत्यथ:- பெரியோர்கள் நடந்த வழி, (इति- என்று, उवाच- சொன்னார்).

40. (பொ-ரை) தம்முடைய அவதாரத்தினால் ராசு வம்சத்திற்கு பெருமையை வருத்தி செய்கின்ற அந்த ஸ்ரீராமன், லக்ஷ்மணனுக்குப்பலவிதமான ஸமாதானம் சொல்லி அவர் கண்ணீரையும் துடைத்து அப்பா லக்ஷ்மண! பிதாவின் வார்த்தையின்படியே நான் நடப்பேன். இதை நீ நன்றாய்த்தெரிந்துகொள். ஏனென்றால் இதுதான் பெரியோர்கள் நடந்த வழி என்று சொன்னார்.

—ॐ—

चतुर्विंशः सर्गः ॥ 24 ॥

तं समीक्ष्य त्ववहितं पितुर्निर्देशपालने ।

कौसल्या बाष्पमरुद्धा वचो धर्मिष्ठमब्रवीत्

॥ 1 ॥

1. (ப-ரை) த்- அந்த ஸ்ரீராமனை, पितुः-பிதாவினுடைய, निर्देशपालने- ஆண்களுடைய பரிபாலனம் செய்வதில், अवहित- மிகவும் கவனமுள்ளவராக, समीक्ष्य- தெரிந்துகொண்டு, कौसल्या- கௌஸல்யா தேவியானவள், बाष्पमरुद्धा सती- கண்ணீரை அடக்கிக் கொண்டு, धर्मिष्ठ- தர்மிஷ்டமான, वचः- வார்த்தையை, अब्रवीत्- சொன்னாள்.

1. (பொ-ரை) பிறகு கௌஸல்யாதேவி எவ்வளவு சொன்னபோதிலும் நம்முடைய பேச்சைக்கேளாமல் பிதாவின் ஆக்கூறுப்படியே ராமன் வனம் போவதில் ஊக்கமுள்ளவனாயிருக்கிறானென்பதைத்தெரிந்துகொண்டு கண்ணீரை அடக்கி எமென்று வெளியிடாமல் உள்ளடக்கிக்கொண்டு (ஸ்ரீராமனைப்பார்த்து) தர்மிஷ்டமான ஒரு வார்த்தை சொன்னாள்.

अदृष्टदुःखो धर्मात्मा सर्वभूतप्रियंवदः ।

मयि जातो दशरथात्कथमुञ्छेन वर्तयेत् ॥ 2 ॥

यस्य भृत्याश्च दासाश्च मृष्टान्यन्नानि भुञ्जते ।

कथं स भोक्ष्यते नाथो वने मूलफलान्ययम् ॥ 3 ॥

क एतच्छूद्रध्वेच्छुत्वा कस्य वा न भवेद्भयम् ।

गुणवान्दयितो राज्ञा राघवो यद्विवास्यते ॥ 4 ॥

2. (பா-ரை) அடர்து:ஸ:- ஒருக்காலும் துக்கத்தை அறியாதவன், ஧ர்மா-தர்மமே வடிவு கொண்டவன், சர்வபூதபிராணிகளிடத்திலும் இனிகா கப்பேசுகிறவன், தசரதா-தசரத மஹாராஜனால், மயி- என்னிடத்தில், ஜாத:- பிறந்த வன், வந:- வனத்தில், கய:- எப்படி, உஞ்சென- உஞ்சவ்ருத்தியினால், வர்தயெ- ஜீவிப்பன்.

3. (பா-ரை) யச்ய- எவனுடைய, மூத்யா: வ- படர்களும், (மந்திரி முதலானவர்களும்), டாசா: வ- வேலைக்காரர்களும், மூத்யா: மிகவும் ச்லாக்யங்களான, அந்நி- ஆஹாரங் களை, முஜத:- புஜிக்கிறார்களோ, ச:- அப்படிப்பட்ட, அய:- நாথ:- இந்தநாதனான ராமன், வந:- வனத்தில், மூலபலாநி- வேருக்களையும், காய்கனிகளையும், கய வா- எப்படி, ஸோஷ்யத:- சாப்பிடப்போகிறேன்.

4. (பா-ரை) குணவான்- அநேக ஸத்தனமுள்ளவனாயும், டயித:- மிகவும் ப்ரியமுள்ளவனுமான, ராஹ:- ராகவன், ராஜா- அரசனால், விவாஸ்யதெ இதி யத்- காட்டுக்குத்தரத்

2 (பா-ரை) ஒருநாளும் துக்கமென்பதையே அறியாதவன், தர்மஸ்வரூபமானவன், ஸர்வ ப்ராணிகளிடத்திலும் ப்ரியமாகப்பேசும் ஸ்வபாவமுள்ளவன், சர்வவர்த்தியான ஸ்ரீ தசரத மஹாராஜனுக்கு ஜேஷ்டமஹிஷியான என்னிடத்தில் புகுதிராணுகுபிறந்தவன். இப்படிப்பட்டவன் வனத்தில் எப்படி உஞ்ச வ்ருத்தி செய்து ஜீவிப்பன். (உஞ்ச வ்ருத்தியாவது:- வயல்களில் உதிர்ந்திருக்கிற தானியங்களை ஒவ்வொன்றுகப்பொருக்குகை.)

3. (பா-ரை) எந்த ராமனுடைய படர்களும், வேலைக்காரர்களும், ச்லாக்யமான அன்னங்களை புஜித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ, அந்த என்னுடைய ராதனான இந்த ராமன் வனத்தில் காய், கிழங்கு, கனிகளை எவ்விதம் புஜிப்பானே. மூத்யா:-என்கிற இடத்தில் பார்க்கக்கூடியவர்கள் என்று பொருள்கொண்டு மந்திரி முதலானவர்களுள்ளும் ஒரு வ்யாக்யாதாவின் ஆபிராயம். உத்தராத் தத்தில் ஸோஷ்யத நாथ:- என்கிறவிடத்தில் அநாथ: என்றும் பதம் பிரிக்கலாமாகையால் இத்தனை பேர்களுக்கும் நாதனுயிருந்தும், கமமுடைய பிள்ளை அனாதைகளை கிருக்கிறானென்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

4. (பா-ரை) ஸகல ஸத்தனம் பொருந்தியும், மிகவும் தனக்கு ப்ரியமான ஸ்ரீ ராமனை அரசன் காட்டிற்குத் தரத்திவிட்டாரென்பதைக் கேட்டால்

नूनं तु बलवान्लोके कृतान्तः-सर्ववादिनः ।

लोके रामाभिरात्मनः वनं यत्र-गमिष्यसि ॥ 5 ॥

अयं तु माम्मात्मभवस्तत्त्वादर्शनमास्तः ।

विलापदुःखसमिधो रुदिताश्रुहुताहुतिः ॥ 6 ॥

चिन्ताबाष्पमहाधूमस्तवादग्निनचित्तजः ।

कर्शयित्वा भृशं पुत्रं निश्वासायाससंभवः ॥ 7 ॥

त्वया विहीनामिह मां शोकाभिरतुलो महान् ।

प्रथक्ष्यति मया कश्चिन्नभासुर्हिमात्यये ॥ 8 ॥

தப்படுகிறான் என்பது யாதொன்றுண்டு, எதற்- இதை, யுதவா- கேட்டு, க:- எவன் தான், அஃதெ- நம்புவான், கஸ்ய வா- எவனுக்குத்தான், மயம்- அச்சமானது, ந மவெ- உண்டாகாது.

5. (ப-ரை) ஐ ராம- ஹே ராமனே! லோக- உலகத்தில், அமிராம:- மிகவும் அழகுள்ளவனான, த்- நீ, ய- யாதொரு தெய்வத்தினால், வ- வளத்தை, ரமிஷ்யசி- அடையப்போகிறாயோ, சர்வ- (ஸு-கதுக்கம் முதலிய) எல்லாவற்றையும், அடிசு- கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற, கृतாந்த:- அந்த தெய்வமானது, லோக- உலகத்தில், பலவான்- மிகவும் பலமுள்ளது, ந-ந- இது நிச்சயம்.

6-7-8. (ப-ரை) ஐ பு- குழந்தாய், த- உன்னுடைய, அடிசு- காணுமையை காற்றுகவடிவதாயும், விலாப- அழகையினாலுண்டான துக்கத்தை விறகாகவடிவதாயும், ருதி- அழகு இழந்து போனது, அ- அழகையினாலுண்டான கண்ணீரை ஹோமம் செய்யப்பட்ட தர்வயமாகவடிவதாயும், சி- சிந்தா- சிந்தாமன விசாரத்தினாலுண்டான மனக்கொதிப்பை பெரும் புகையாகவடிவதாயும்,

எவன்தான் இது நடந்திருக்கலாமென்று நம்புவான். தவிரவும் இதைக்கேட்டவன் குணமுள்ள பரியமான தன் புத்திரனைக் காட்டிற்று நிஷ்காரணமாகத்திறத்தின் அரசன் ஒரு ஸமயம் நம்மையும் காட்டிற்றுத்திறத்தினாலும் துறத்துவன் என்று எல்லோரும் பயப்படுவார்கள்.

5 (பொ-ரை) உலகத்தில் எல்லோருக்கும் மிகப்பரியமுள்ளவனான நீயே காட்டிற்றுப் போகும்படியாக தெய்வ ஸங்கல்பம் ஏற்பட்டபடியால் எல்லாப்ராணிகளுக்கும் ஸு-கதுக்கம் முதலானதுகளை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற அந்த தெய்வம்தான் உலகத்தில் மிகப்பெரியது என்பது நிச்சயம்.

6—7—8. (பொ-ரை) குழந்தாய் உன்னைக்காணுமையாகி காற்றுவடிவதாய், அழகையினாலுண்டான கண்ணீரை ஹோமதர்வயமாகக்கொண்டு, சிந்தையினாலுண்டான மனக்கொதிப்பை பெரும் புகையாக உடையதாய், உன்னைக்காணுமையால் மனத்தில் உண்டாகி, என் சரீரத்தில் பற்றி பெருமூச்சாகிப் பாயத்தன்மையில்

कथं हि धेनुः स्वं वत्सं गच्छन्तं नानुगच्छति ।

अहं त्वानुगमिष्यामि पुत्र यत्र गमिष्यसि ॥ 9 ॥

तथा निगदितं मात्रा तद्वाक्यं पुरुषर्षभः ।

श्रुत्वा रामोऽब्रवीद्वाक्यं मातरं भृशदुःखिताम् ॥ 10 ॥

நவ அடர்சனவந்த:- உன்னுடைய தர்சனமில்லாமையால் மனதிலுண்டானதாயும், அநுல:- நிகழ்ந்ததாய், ஆத்ம பவ:- சரித்திலுண்டானதுமான, அய- இந்த, மஹந்- பெரிதான, ஸோகாஸி:- சோகமாகிற அக்கியானது, நிவாஸாயாஸபவ:- பெருமூச்சாகிற மனநிலை, ப்ரயதனக்தால் நன்றாக வருத்தியடைந்ததாய், ப்ர:- மிகவும், மா- என்னை, கர்சயித்வா- க்ருசமாகச் செய்து, த்வா- உன்னாலே, விஹிநா- விட்டுப்பிரிந்திருக்கிற, மா- என்னை, சிவமாஸு:- அக்கி, ஹிமாலய- வெயிற் காலக்கில், கங்- புதறை, யதா- எப்படி- (எரிச்சலுமோ) ததா- அப்படி, இஃ- இப்பொழுது, ப்ரஃ- எரிக்கப்போகின்றது.

9. (பா-ரை) புவ- குழந்தாய், கச்சு- போகின்ற. ச்வு- வத்ச- தன்னுடைய கண்ணை, ப்ரு:- பசுவானது, கத- ஹி- ஏன், நானுச்சுதி- பின்னுடர்ந்து போகாது, ததா- அப்படியே (த்வ- ி) யவ- எவ்விடத்திற்கு, கமிஷ்யசி- போகப்போகின்றாயோ, (த்வ- அங்கு), அஃ- நான், த்வா- உன்னை, அநுமிஷ்யமி- பின்னுடர்ந்து போவேன்.

10. (பா-ரை) மாதா- தாயாரால், ததா- அப்படி, கித- சொல்லப்பட்ட, நவ வாக்ய- அந்த வார்த்தையை, ப்ருஷ்ம:- புருஷர்ச்சிமேஷ்டனான, ராம:- ஸ்ரீராமன், ப்ருத்வா- கேட்டு, ப்ரஃ- விதா- மிகவும் அக்கித்துக்கொண்டிருக்கிற, மாதர்- தாயைப் (பார்க்கும்), வாக்ய- ஒரு வார்த்தையை, அப்ரவீந- சொன்னார்.

வருத்தியடைந்தது, நிகழ்ந்த பெரிதான இந்த சோகமாகிற பெருப்பானது என்னை விட்டுப்பிரிந்த என்னை க்ருசமாகச் செய்து, வெயிற்காலத்தில் காட்டுத்தி உலர்ந்த ஒரு புதறை எரிப்பதென்பால் இப்பொழுது என்னை எரிக்கப்போகிறது.

9. (பா-ரை) குழந்தாய்! தன் கன்று போகுற்பொழுது பசு அதைப்பின் சென்று பிொருமல்லவா, அதைப்போல் நானும் கி பொருமிடத்திற்கு உன்னப்பின் அடர்ந்தி போவேன்.

10. (பா-ரை) புருஷோத்தமனான ஸ்ரீராமன் அவ்விதம் மாதாவினால் சொல்லப்பட்ட அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு மிகவும் அக்கித்துக்கொண்டிருக்கிற மாதாவைப்பார்க்கு ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

कैकेय्या वञ्चितो राजा मयि चारण्यमाश्रिते ।

भवत्या च परित्यक्तो न नूनं वर्तयिष्यति ॥ 11 ॥

भर्तुः किल परित्यागो नृशंसः केवलं स्त्रियाः ।

स भवत्या न कर्तव्यो मनसापि विगर्हितः ॥ 12 ॥

यावज्जीवति काकुत्स्थः पिता मे जगतीपतिः ।

शुश्रूषा क्रियतां तावत्सहि धर्मः सनातनः ॥ 13 ॥

11. (ப-ரை) கைகேயியினால், வஞ்சித:- மோசம் பண்ணப்பட்ட, ராஜா- அரசன், மயி-வ- நானும், அரண்ய- அரண்யத்தை, அசிரிதே-சதி- அடைந்த ஸமய- கில், பவத்யா-வ- உம்மாலும், பரித்யக்த:- கைவிடப்பட்டவராய், ந-வர்தயிஷ்யதி- ஜீவித்திருக்கப் போகிறதில்லை, நூன்- நிச்சயம்.

12. (ப-ரை) ப்ரு:- பர்த்தாவின்னுடைய, பரித்யாக:- கைவிடுவது, ஸ்திரியா:- ஸ்திரீ ஜாதிக் கு, கேவலம் நுர்சன்:- மிகவும் கொடிதான கார்யம், கில- இப்படியன்றோ லோக ப்ரணித்தம், விஈர்ஈ:- (எல்லோராலும்) பழிக்கப்பட்ட, ச:- அந்தக்கார்யமானது, மனசா-அ- மனதினாலும், ந-கர்தவ்ய:- (உம்மால்) செய்யத் தகுந்ததல்ல.

13. (ப-ரை) காசுத்ய:- கருத்தந்த வம்சத்தில் பிறந்தவராயும், ஜகதி பதி:- மஹாராஜாவுமான, மே-பிதா-என்னுடைய தகப்பனார், யாவத்- எவ்வளவு நாள்-கள்வரை, ஜிவதி- பிழைத்திருக்கின்றாரோ, தாவத்- அதுநாள்வரை, ஸுசுரூபா- (அவருக்கு) பணி விடை, க்ரியதா- (உம்மால்) செய்யப்படவேண்டும், ஈ- ஏனென்றால், ச:- அதுதான், சனாதன்:- நித்யமான, ஧ர்ம:- தர்மம்.

11. (பொ-ரை) கைகேயியானவன் மோசமாக எண்ணக்காட்டித் துற்ப்போ-கும்படி செய்து அரசனுக்கு துக்கத்தை உண்டாக்கிவிட்டான். நானும் காட்-டி-தற்குப்போய் நீரும் அவரைக்கைவிட்டால் அவர் உயிரோடிருக்கவேமாட்டார். இது நிச்சயம்.

12. (பொ-ரை) பர்த்தாவைக்கைவிடுவது ஸ்திரீகளுக்கு மிகவும் கொடிய-தான கார்யம். எல்லோராலும் பழிக்கப்பட்ட இர்தக்கொடுந்தொழிலை செய்யவேணு-மென்று நீர் மனதினாலும் நினைக்கக்கூடாது

13. (பொ-ரை) கருத்தந்த வம்சத்தில் பிறந்து அரசனாகிய என்-பிதா-உயிரு-டனிருக்கிறவரையில் அவருக்கு நீர் பணிவிடை செய்யவேண்டும். அதுவன்றோ-அழிவில்லாத தர்மம்.

एवमुक्ता तु कौसल्या रामेण शुभदर्शना ।

तथेत्युवाच सुप्रीता राममक्लिष्टकारिणम् ॥ 14 ॥

एवमुक्तस्तु वचनं रामो धर्मभृतांवरः ।

भूयस्तामब्रवीद्वाक्यं मातरं भृशदुःखिताम् ॥ 15 ॥

मया चैव भवत्या च कर्तव्यं वचनं पितुः ।

राजा भर्ता गुरुः श्रेष्ठः सर्वेषामीश्वरः प्रभुः ॥ 16 ॥

14. (ப-ரை) எவ- இவ்விதம், ராமே- ராமனால், உகா- சொல்லப்பட்ட, சூப-
 ஷ்ரீநா- தர்மபுத்தியுள்ள, கௌசல்யா- கௌசல்யா தேவியும், சூப்ரீதா- மிகவும் ப்ரீதி
 உள்ளவளாய்க்கொண்டு, அக்லிஷ்டகாரிணம்- சாமமில்லாமல் கார்யத்தைச் செய்கின்ற, ராம்-
 ராமனைப்பார்த்து, ததா- இத- அப்படியே ஆகட்டிமென்று, உவா- சொன்னான்.

15. (ப-ரை) எவ- இவ்விதம், வசன- வார்த்தையை, உக- கௌசல்யையால்
 சொல்லப்பட்ட, ஧்மப்ரீதா- தர்மவீட்டர்களுக்குள், வர:- ச்ரேஷ்டரான, ராம:- ஸ்ரீராமன்,
 ஶ்ரீது:ஸிதாம்- மிகவும் துக்கத்துக்கொண்டிருக்கிற, தா- மாதர்-அந்தத்தாயாரைப்பார்த்து,
 ஶ்ய:- மறுபடியும், வாக்ய- ஒருவார்த்தையை, அப்ரீத- சொன்னான்.

16. (ப-ரை) மயா- எனனாலும், ஶவத்யா- உம்மாலும், பித: வசன- பிதாவி-
 னுடைய வார்த்தையானது, கர்வ்ய- செய்யத்தகுந்தது, ஏனென்றால், ச:- அவர்,
 ராஜா- அரசனாகவும், ஶரீ- போஷகராகவும், ஶ்ர:- ச்ரேஷ்டரான, குரு:- குருவாகவும்,
 ஶர்வ- எல்லோருக்கும், ஶ்ர:- ஈசுவரனாகவும், ப்ரஶு:- பலன்களைக்கொடுக்கிறவராகவும்,
 (இருக்கிறார்).

14. (பொ-ரை) இவ்விதம் ஸ்ரீராமனால் சொல்லப்பட்ட, தம்புத்தியுள்ள
 அந்த கௌசல்யையும் மிகவும் ஸந்தோஷமுடையவளாய்க்கொண்டு மனவருத்த
 மில்லாமல் வனவாஸம் செய்யத்துணிந்த ஸ்ரீராமனைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தை
 சொன்னான்.

15. (பொ-ரை) தர்மவீட்டர்களுக்குள் உயர்ந்தவரான ஸ்ரீராமன் இவ்விதம்
 தாயாருடைய வார்த்தையைக்கேட்டு மிகவும் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற
 அந்த தாயாரைப்பார்த்து மறுபடியும் ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறார்.

16. (பொ-ரை) அம்மா! நானும் நீரும் பிதாவின் வார்த்தையின்படி நடக்க
 வேண்டும்; ஏனென்றால் அவர் அரசனாகவும் போஷணம் செய்கிறவராகவும்,
 உயர்ந்த குருவாகவும், எல்லோருக்கும் ஈசுவரனாகவும் அவரவர்களுக்கு தக்கபடி
 பலன்களைக்கொடுக்கக்கூடிய ப்ரபுவாகுமிருக்கிறார்.

इमानि तु महारण्ये विहृत्य नव पञ्च च ।

वर्षाणि परमप्रीतः स्थास्यामि वचने तव ॥ 17 ॥

एवमुक्ता प्रियं पुत्रं बाष्पपूर्णानना तदा ।

उवाच परमार्ता तु कौसल्या पुत्रवत्सला ॥ 18 ॥

आसां राम सपत्नीनां वस्तुं मध्ये न मे क्षमम् ।

नय मामपि काकुत्स्थ वनं वन्यां मृगीं यथा ॥

यदि ते गमने बुद्धिः कृता पितुरपेक्षया ॥ 19 ॥

17. இசாநி- இந்த, நவ பஞ் ச வர்ஷாணி- பதினான்கு வருஷங்களை, महारण्ये- பெரிய வனத்தில், विहृत्य- விளையாடிவிட்டு, परमप्रीतः- மிகவும் ஸந்தோஷமுடையவனுய்க் கொண்டு, तव- உம்முடைய, वचने- வார்த்தையில், स्थास्यामि- நிலையாய் நிற்பேன்.

18. (ப-ரை) एवं- இவ்விதம், उक्ता- சொல்லப்பட்ட, पुत्रवत्सला- புத்திரவாக் ஸல்யமுடைய, कौसल्या तु- கௌஸல்யாதேவியானவள், तदा- அப்பொழுது, परमार्ता- மிகவும் துக்கமுடையவளாய், बाष्पपूर्णानना- கண்ணிரால் நிறைந்த முகமுடையவளாய்க்கொண்டு, प्रियं पुत्रं- ப்ரியமான புத்திரனைப்பார்த்து, उवाच- ஒரு வார்த்தை சொன்னாள்.

19. (ப-ரை) हे काकुत्स्थ- ககுத்ஸ்த குலத்தில் பிறந்த குழந்தாய், पितुः- பிதாவினுடைய, अपेक्षया- இச்சையினால், गमने- (தண்டகாவனம்) போவதில், बुद्धिः- எண்ணமானது, ते- உன்னால், कृता यदि- செய்யப்படுமேயானால், वन्यां- வனத்திலுண்டான, मृगीं यथा- பெண் மாளைப்போல், मां अपि- என்னையும், वन-வனத்தைக்குறித்து, नय- அழைத்துக்கொண்டுபோ, हे राम- ராமனே! आसां- இந்த, सपत्नीनां- சக்கனத்திகளுடைய, मध्ये- நடுவில், वस्तुं- வஸிப்பதற்கு, मे- எனக்கு, न क्षमम्-கருகுகன்ற.

17. (பொ-ரை) பிதாவின் உதகிரவுபடி இந்த பதினான்கு வருஷங்களும் தண்டகாவனமென்கிற பெரிய வனத்தில் விளையாடினதுபோலிருந்துவிட்டு, பிறகு பரமஸந்தோஷத்துடன் உம்முடைய சொற்படி அவரயம் நடக்கிறேன்.

18. (பொ-ரை) இவ்விதம் ஸ்ரீராமனுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு, புத்திர வாத்ஸல்யமுடைய கௌஸல்யையானவள், மிகவும் துக்கத்தினால், கண்ணிர் நிறைந்த முகமுடையவளாய்க்கொண்டு ப்ரியான புத்திரனைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொன்னாள்.

19. (பொ-ரை) ககுத்ஸ்த குலத்தில் பிறந்த ராமா! பிதாவினுடைய வார்த்தைக்காக வனம்போக நிச்சயத்திருக்கும் பகஷத்தில், காட்டில் பிறந்து வளர்ந்த பெண் மாளைப்போல் என்னையும் அந்த வனத்திற்கே அழைத்துக்கொண்டு போ. இந்த சக்கனத்திகள் கூட்டத்தின் நடுவில் இருக்க எனக்குக் கொஞ்சம்கூட முடியாது.

यथा मयि तु निष्क्रान्ते पुत्रशोकेन पार्थिवः ।

श्रमं नावाप्नुयार्त्किचिदप्रमत्ता तथा कुरु ॥ 23 ॥

दारुणश्चाप्ययं शोको यथैनं न विनाशयेत् ।

राज्ञो वृद्धस्य सततं हितं चर समाहिता ॥ 24 ॥

व्रतोपवासनिरता या नारी परमोत्तमा ।

भर्तारं नानुवर्तेत सा तु पापगतिर्भवेत् ॥ 25 ॥

23. (ப-ரை) மயி-நான், நிஷ்க்ரான்-து- நகரத்தைவிட்டு, புறப்பட்டுப்போன வளவில், பார்थிவ:- அரசன், புத்ரஸோகே- புத்திரனான என் விஷயமான வருத்தத்தினால், யதா- எப்படி, ஸ்ரம்- கஷ்டத்தை, கிஞ்சித்- கொஞ்சமேனும், ந அவாப்துயாத்- அடையாம விருப்பாரோ, ததா- அப்படி, த்வ- நீர், அப்ரமதா சதீ- கவனமுள்ளவராயிருந்து, கரு- செய்யக்கடவீர்.

24. (ப-ரை) தாருண: ச அபி- மிகவும் கொடியதான, அய் ஸோக:- இந்த புத்திர சோகமானது, என்- இந்த பிதாவை, யதா- எப்படி, ந வினாஸயேத்- அழித்துவிடாம விருக்குமோ, சமாஹிதா- நீர் ஜாக்ரதையாயிருந்துகொண்டு, வுத்தஸ்ய- கிழவரான, ராஜ:- அரசனுக்கு, சதத்- எப்பொழுதும், ததா- அப்படி, தித்- அநுகூலத்தை, சர- செய்து வரவேண்டும்.

25. (ப-ரை) யா நாரி- எந்த ஸ்த்ரீ, வ்ரத உபவாஸ நிரதா- வ்ரதங்களிலும், உபவாஸங்களிலும் ஊக்கமுடையவளாய், பரம் உத்ரமா- அதனால் மிகவும் உத்தமையாயிருந்து கொண்டு, ப்ர்தார- பர்தாவை, ந அநுவர்தே- அநுஸரிக்கிறதில்லையோ, சா து-அவள், பாபகதி:- பாபத்தின் பலமான நாகத்தை அடைகின்றவளாக, ப்ரேத்- ஆகிவிடுவள்.

23. (பொ-ரை) நான் இதை விட்டு வனம் போனகாலத்தில் அரசன் என் விஷயமான சோகத்தினால் சிறிதேனும் ச்ரமப்படாமலிருக்கும்படி நீர் ரொம்பவும் அவரை கவனித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

24. (பொ-ரை) கொடியதான இந்த புத்திரசோகத்தினால் அரசன் எப்படி அழிந்து விடாமலிருப்பாரோ அவ்விதமான நன்மைகளை நீர் ஜாக்ரதையாயிருந்து கிழவரான நம்மரசனுக்கு செய்துவரவேண்டும்.

25. (பொ-ரை) எந்த ஸ்த்ரீவ்ரதம் உபவாஸம் இவைகளில் ஊக்கமுடையவளாகி மிகவும் உத்தமியாய்க்கொண்டு பர்தாவைக்கு சிச்ருஷை பண்ணாமலிருக்கிறாளா அவள் பாபத்தின் பலனாக நாகத்தை அடைந்துவிடுவாள்.

भर्तुः शुश्रूषया नारी लभते स्वर्गमुत्तमम् ।

अपि या निर्नमस्कारा निवृत्ता देवपूजनात् ॥ 26 ॥

शुश्रूषामेव कुर्वीत भर्तुः प्रियहिते रता ।

एष धर्मः पुरा दृष्टो लोके वेदे श्रुतः स्मृतः ॥ 27 ॥

अभिकार्येषु च सदा सुमनोभिश्च देवताः ।

पूज्यामते मत्कृते देवि ब्राह्मणाश्चैव सुव्रताः ॥ 28 ॥

26. (ப-ரை) யா- எந்த ஸ்திரீ, நிர்னமஸ்காரா அபி- பர்த்தாவைத் தவிர மற்றவர்களை நமஸ்காரம் செய்யாதவளாக, தேவபூஜனா- தேவபூஜையிலிருந்து, நிவ்ரதா- விலகி வளாகியிருக்கிறாள், சா நாரி- அந்த ஸ்திரீயானவள், ப்ர்து:- பர்த்தாவினுடைய, शुश्रूषया- பணியிலிடையால், उत्तमम् स्वर्ग- உயர்ந்த பலமான ஸ்வர்க்கத்தை, लभते- அடைகின்றாள்.

25. (ப-ரை) (ஆகையால்), ப்ர்து:- பர்த்தாவினுடைய, प्रियहिते- ப்ரியம் செய்வதிலும் ஹிதம் செய்வதிலும், रता- ஆசையுள்ளவளாகவிரிந்து, शुश्रूषा एव- (பர்த்தாவின்) சிச்ஞஷையையே, कुर्वीत- செய்யக்கடவள், एषः धर्मः- இந்த தர்மமானது, लोक- உலகத்தில், पुरा- அனுகியாக, दृष्ट- காணப்பட்டது, वेदे- வேதத்திலும், श्रुतः- கேழ்க்கப்பட்டது, स्मृतः- தர்ம சாஸ்தரத்திலும் சொல்லப்பட்டது.

28. (ப-ரை) हे देवी- அம்மா! अभिकार्येषु च- அக்ஷிஷ்ணாதாம் முதலான காரியங்களிலும், सदा- மற்ற எல்லா காலங்களிலும், देवताः- தேவதைகளும், सुव्रताः- நல்ல வ்ரதமுடைய வர்களான, ब्राह्मणाः च एव- ப்ராமமணர்களும், मत्कृते- என்னுடைய கௌரவத்திற்காக, सुमनोभिः च- புஷ்பங்களாலே, ते- உன்னால், पूज्याः- பூஜிக்கத்தகுந்தவர்கள்.

26. (பொ-ரை) எந்த ஸ்திரீ பர்த்தாவைத் தவிர மற்றவர்களை 'ஸ்திரீக்காதவ'ளும், 'தேவபூஜை செய்யாதவளாகவிரிந்து' இருக்கிறாள், அந்த ஸ்திரீ பர்த்தாவின் சிச்ஞஷையிலால் உயர்ந்த ஸ்வர்க்கத்தை அடைகின்றாள்.

27. (பொ-ரை) ஆகையால் ஸ்திரீயானவள் பர்த்தாவுக்குப் ப்ரியத்தையும் ஹிதத்தையும், செய்ய ஆசையுள்ளவளாய் சிச்ஞஷையே செய்யக்கடவள். பர்த்து சிச்ஞஷை என்கிற இந்த தர்மமதான் உலகத்திலும் அனுகியாக வரப்பட்டது. உலகத்திலும் தர்ம சாஸ்தரங்களிலும் சொல்லப்பட்டது.

28. (பொ-ரை) அம்மா நீ ஒரு காரியமும் சொர்யாமலிருந்தால் உனக்கு அகிகமாக புத்ர சோகம் உண்டாய்விடும். ஆகையால் இதைப்பாராட்டாமலிருக்கும்படி அக்ஷிஷ்ணாதாம் முதலான அக்ஷிகாரியங்களைச் செய்குகொண்டும் என்னுடைய கௌரவத்தைக்குறித்து தேவதைகளையும் சுத்தமான வ்ரதமுடைய ப்ராமமணர்களை யும் நீர் ஆராதனை செய்குகொண்டும்.

एवं कालं प्रतीक्षस्व मयागमनकाङ्क्षिणी ।

नियता नियताहारा भर्तृशुभ्रषणे रता ॥ 29 ॥

प्राप्स्यसे परमं कामं मयि प्रत्यागते सति ।

यदि धर्मभृतां श्रेष्ठो धारयिष्यति जीवितम् ॥ 30 ॥

एवमुक्ता तु रामेण बाष्पपर्याकुलेक्षणा ।

कौसल्या पुत्रशोकार्ता रामं वचनमब्रवीत् ॥ 31 ॥

29. (ப-ரை) एवं- இவ்விதமாக, நியதா- நியமமுள்ளவளாய், நியதாஹரா- சுத்தமான ஆஹாரமுள்ளவளாய், भर्तृशुभ्रषणे- பர்த்தாவின் பணிவிடையில், ரதா- ஊக்கமுடையவளாய்க் கொண்டும், मम- என்னுடைய, आगमनकाङ्क्षिणी- வரவை இச்சித்துக் கொண்டு, कालं- காலத்தை, प्रतीक्षस्व- எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்.

30. (ப-ரை) मयि- நான், प्रत्यागते सति- திரும்பிவந்தவளவில், धर्मभृतां-தர்மானுஷ்டானம் செய்பவர்களுக்குள், श्रेष्ठः- சிறந்தவரான (பர்த்தாவானவர்), जीवितं- பராணனை, धारयिष्यति यदि- தரித்துக்கொண்டிருப்பாரேயானால், परमं कामं- முடிவான மனோரதத்தை, प्राप्स्यसे- நீர் அடைவீர்.

31. (ப-ரை) एवं- இவ்விதம், रामेण- ஸ்ரீராமனால், उक्ता- சொல்லப்பட்ட, कौसल्या तु- கௌஸல்யாதேவி, बाष्पपर्याकुलेक्षणा- கண்ணீர் ததும்புகின்ற கண்களை உடையவளாய், पुत्रशोकार्ता- புத்திர சோகத்தினால் பிடிக்கப்பட்டவளாய், रामं-ராமனைக்குறித்து, वचनं- ஒரு வார்த்தையை, अब्रवीत्- சொன்னாள்.

29. (பொ-ரை) இவ்விதம் ஸ்ரீராமன் முதலான நியமத்துடன் மது மாமளம் முதலியவைகளைவிட்டு சுத்தமான ஆஹாரத்தையும் செய்துகொண்டு, பர்த்தாவின் சிச்ருஷையில் கவனமுள்ளவளாயிருந்து நான் வருவதையே விரும்பிக்கொண்டு வனவாஸம் முடிசிற காலத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்.

30. (பொ-ரை) நானும் பதினான்கு வருஷம் வனவாஸம் கழிந்து திரும்பி வந்து பர்த்தாவும் உயிருடன் இருப்பாரேயானால் அப்பொழுதுதான் நீர் முடிவான மனோரதத்தை அடையப்போகிறீர்.

1. (பொ-ரை) இவ்விதம் ஸ்ரீராமனால் சொல்லப்பட்ட கௌஸல்யாதேவி கண்களில் நீர்கள் ததும்பப் புத்திர சோகத்தினால் பிடிக்கப்பட்டு ஸ்ரீராமனைப் பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொன்னாள்.

गमने सुकृतां बुद्धिं न ते शक्नोमि पुत्रक ।

विनिवर्तयितुं वीर नूनं कालो दुरत्ययः ॥ 32 ॥

गच्छ पुत्र त्वमेकाग्रो भद्रं तेऽस्तु सदा विभो ।

पुनस्त्वयि निवृत्ते तु भविष्यामि गतकृमा ॥ 33 ॥

प्रत्यागते महाभागे कृतार्थं चरित्रत्रते ।

पितृगन्तव्यतां प्राप्ते त्वयि लप्स्ये परं सुखम् ॥ 34 ॥

32. (ப-ரை) ஐ விரபுரு- வீரனான குழந்தாய், गमने- (தண்டகாவனம்) போவதில், सुकृतां- நன்றாக தீர்மானம் செய்யப்பட்ட, ते बुद्धि- உன்னுடைய புத்தியை, विनिवर्तयितु- திருப்புவதற்கு, न शक्नोमि- சக்தியுள்ளவளன்று, कालः- காலமானது, दुरत्ययः- (ஒருவராலும்) மீறமுடியாதது, नूनं- இது சிச்சயம்.

33. (ப-ரை) पुत्र- குழந்தாய், त्व- நீ, एकाग्रः- ஒரே மனதுடையவனும், गच्छ- புறப்பட்டுப்போ, विभो- பரபுவே, ते- உனக்கு, सदा- எப்பொழுதும், भद्रं- மங்களம், अस्तु- உண்டாகட்டும், त्वयि- நீ, पुनः- மறுபடியும், निवृत्ते तु- திரும்பிவந்தவனில், गतकृमा- மனவருத்தம் தீர்ந்தவனாக, भविष्यामि- ஆவேன்.

34. (ப-ரை) महाभागे- பெரிய பாக்யமுடையவனான, त्वयि- நீ, कृतार्थ- கார்த்தத்தை முடித்தவனும், चरित्रत्रते- (வனவாஸமென்கிற) வாத்தத்தையும் செய்தவனும், पितुः- பிதாவியதில், आन्तव्यता- கடன்காரன் அல்லாமைமையையும், प्राप्ते- அடைந்தவனாக, प्रत्यागते- திரும்பிவந்த வனில், परं सुखम्- மேலான ஸுகத்தை, लप्स्ये- (நான்) அடையப்போகிறேன்.

32. (பொ-ரை) வீரனான குழந்தாய், தண்டகாவனம் போவதாய் தீர்மானிக்கிருந்த உன்னுடைய புத்தியை மாற்றுவதற்கு என்னால் முடியாது. காலத்தை மீறமுடியாதென்பது சிச்சயம்.

33 (பொ-ரை) குழந்தாய்! நீ ஒரே மனதாகப்பிறப்பட்டுப்போ, பரபோ! உனக்கு எப்பொழுதும் மங்களம் உண்டாகவேண்டும். பதினான்கு வருஷம் வனவாஸம் தீர்ந்து நீ திரும்பிவந்த பிறகு நான் என்னுடைய ஆயாஸங்கரையெல்லாம் தீர்த்துக்கொள்ளுவேன்.

34. (பொ-ரை) மிகவும் பாக்யசாலியான நீ வனவாஸமென்கிற வாத்தத்தையும் அறுஷ்டத்தது. பிதாவின் கடனையும் தீர்த்து க்ருகார்த்தனும் திரும்பிவந்தபிறகு நான் மேலான ஸுகத்தை அடையப்போகிறேன்.

कृतान्तस्य गतिः पुत्र दुर्विभाव्या सदा भुवि ।

यत्त्वां संचोदयति मे वच आच्छिद्य राघव ॥ 35 ॥

गच्छेदानीं महाबाहो क्षेमेण पुनरागतः ।

नन्दयिष्यसि मां पुत्र साम्ना वाक्येन चारुणा ॥ 36 ॥

अपीदानीं स कालः स्याद्वनात्पत्यागतं पुनः ।

यत्त्वां पुत्रक पश्येयं जटावल्लधारिणम् ॥ 37 ॥

35. (ப-ரை) ராவு பு- ரகு வம்சத்தில் பிறந்த குழந்தாய், ய:- யாதொரு தெய்வமானது, மெ வ:- என்னுடைய வார்த்தையை, அச்சி- தள்ளிவிட்டு, த்-வ- உன்னை, சந்தையி- (வனம்போக) தூண்டுகின்றதோ, கृतான்த- அந்த தெய்வத்தி னுடைய, கதி:- நிலைமையானது, பி- உலகத்தில், ச- எப்பொழுதும், து-வி-வ- அறியமுடியாதது.

36. (ப-ரை) மஹாபா- பு- பெரியதோன் வலியுடைய குழந்தாய், ச- இப்பொழுது, க- வனத்தைக்குறித்து புறப்படு, க- க்ஷேமமாக, பு- மறுபடியும், அ- அக- வந்தவனாய், ச- ஸமாதானம் செய்யக்கூடிய, வ- வார்த்தையினால், ந- நந்தையி- ஸந்தோஷப்படுத்தப்போகிறது.

37. (ப-ரை) ஹே பு- குழந்தாய், ஜ- சடையையும், ம- மரவரியையும் தரித்தவனாய், வ- வனத்திலிருந்து, பு- மறுபடி, ப- பாதியாக, த- திரும்பி வந்த, த்- உன்னை, ய- எந்தக்காலத்தில், ப- பார்ப்பேனோ, க- கால:- அந்தக் காலமானது, ச- இப்பொழுதே, அ- அபி- வருமோ!

35. (பொ-ரை) ரகு குலத்தில் பிறந்த குழந்தாய்! உலகத்தில் தெய்வத்தி னுடைய செயல் ஒருவராலும் எப்பொழுதும் அறியமுடியாதது. ஏனென்றால் வனம் போகவேண்டாமென்று நிப்பந்தித்துக்கொண்டிருக்கிற என்னுடைய வார்த்தையையும் ஒரே பிடிவாதமாகத்தள்ளிவிட்டு வனம் போகும்படியான புத்தியை உனக்குக்கொடுத்ததல்லவா.

36. (பொ-ரை) மஹா சூரனான குழந்தாய்! இப்பொழுது நீ வனவாஸத்திற்காகப் புறப்படு. வனவாஸம் செய்து முடித்துக் க்ஷேமமாய்த்திரும்பிவந்து ய பேச்சுக்களால் எனக்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டிபண்ணப்போகிறது.

37. (பொ-ரை) குழந்தாய்! சடை, மரவரி இவைகளைத்தரித்து வனத்திலிருந்து பதினான்கு வருஷம் முடிந்து திரும்பிவந்த உன்னைநான் பார்க்கக்கூடியதான காலம் இப்பொழுதே வந்துவிடலாம்.

तथा हि रामं वनवासनिश्चितं समीक्ष्य देवी परमेण चेतसा ।

उवाच रामं शुभलक्षणं वचो बभूव च स्वस्त्ययनाभिकाङ्क्षिणी ॥ 38 ॥

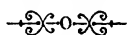
इत्यापि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

चतुर्विंशः सर्गः ॥ 24 ॥

38. (பா-ஸா) தேவி- கொளையாதேவி, ராம- ஸ்ரீராமனை, तथा हि- அவ்விதமாக, वनवासनिश्चितं- வனவாஸத்தில் நிர்மாணிக்கவதாக, समीक्ष्य- பார்த்து, परमेण चेतसा- மிகவும சிறந்த ஆகாத்தினால், शुभलक्षणं- சுபமான லக்ஷணங்களைக்கூடிய, राम- ஸ்ரீராமனைப்பார்த்து, वचो- வார்த்தையை, उवाच- சொன்னான், स्वस्त्ययनाभिकाङ्क्षिणी- லக்ஷணங்களை விரிவானாகவும், बभूव- ஆனான்.

38. (பா-ஸா) கொளையாதேவி, ஸ்ரீராமன் தன்னுடைய வார்த்தையை மீறி வனவாஸம் செய்கிறது எச்சயம் எனத் தெரிந்துகொண்டு மிகவும் அதிகமான ஆகாத்திதான், ஸ்ரீராமனுக்கு மங்களத்தை வேண்டிக்கொண்டு மிகவும் சுபமான லக்ஷணங்களை விரிவான ஸ்ரீராமனைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தையும் சொன்னான்.

இங்கு “शुभलक्षण” என்ற பதத்தை ராமனுக்கு விசேஷமாக சொல்லிற்று. “वचो- என்பதற்கு விவரணமாகச் சொன்னார் பகவதில் “மங்களங்களைக்குறிக்கவும்” என்று பொருள் கொள்ளவும்.

पञ्चविंशः सर्गः ॥ 25 ॥

मापनीय तमायासमुपस्पृश्य जलं शुचि ।

चकार माना रामस्य मङ्गलानि मनस्विनी

॥ 1 ॥

1. (பா-ஸா) சா- அங்க, रामस्य माता- ஸ்ரீராமனுடைய தாய், तं आयास- அங்க அங்கத்தை, अपनीय- தள்ளிவிட்டு, जल-उपस्पृश्य- ஜலத்தை ஆசமனம் செய்து, शुचि- பரிசுத்தையாயும், मनस्विनी- சிறந்த மனதுடையவளாய்க்கொண்டு, मङ्गलानि- மங்களா சாஸனங்களை, चकार- செய்தான்.

1. (பா-ஸா) அங்க ஸ்ரீராமனுடைய மாதா, அங்க மன வர்த்தகத்தைத் தள்ளிவிட்டு, ஆசமனம் செய்து பரிசுத்தையாயிடுத்து காரியமான மனதுடன் ஸ்ரீராமனுக்கு மங்களாசாஸனம் செய்தான்.

न शक्यसे वारयितुं गच्छेदानीं रघूत्तम ।

शीघ्रं च विनिवर्तस्व वर्तस्व च सतां क्रमे ॥ 2 ॥

यं पालयसि धर्मं त्वं धृत्या च नियमेन च ।

स वै राघवशार्दूलं धर्मस्त्वामभिरक्षतु ॥ 3 ॥

येभ्यः प्रणमसे पुत्र चैत्येष्वायतनेषु च ।

ते च त्वामभिरक्षन्तु वने सह महर्षिभिः ॥ 4 ॥

2. (ப-ரை) ஹே ரஹூத்ம- ரகுசுலத்து மன்னர்களில் சிறந்தவனே, வாரயித்-
தடுப்பதற்கு, ந ஶக்யஸே- முடியவில்லை, இஷானீ- இப்பொழுது, ரக்ஷ- புறப்பட்டுப்போ,
ஷீ஘்ர- சீக்ரமாகவும், வினிவர்த்ஸ்வ- திரும்பிவிடு, சதா- பெரியோர்களுடைய, க்ரமே- மார்க்-
கத்தில், வர்த்ஸ்வ- சிறக்கவேண்டும்.

3. (ப-ரை) ஹே ரா஘வசார்கூல்- ரகுசுலத்து மன்னவர்களில் சீரேஷ்டனே,
த்வ- நீ, ய்- ஧்- யாதொரு தர்மத்தை, ஶ்யா- ப்ரீதியுடனும், நியமேன- குறைவில்லா
மலும், பாலயசி- பரிபாலிக்கிறாயோ, ச- வை- அந்த ப்ரஸித்தமான தர்மம், த்வா-
உன்னை, அபிரக்ஷது- நன்றாய் ரக்ஷிக்கட்டும்.

4. (ப-ரை) ஹே புவ- குழந்தாய், சைத்யேஸு- நாற்சந்திவீதிகளிலும், அயதனேசு-
தேவாலயங்களிலும், யேப்ய- யாதொரு தேவர்கள் பொருட்டு, ப்ரணமஸே- நமஸ்காரம்
செய்கிறாயோ, தே- அந்த தேவர்களும், மஹர்ஷிभि- சஹ- மஹரிஷிகளுடன் கூட, வநே-
வனத்தில், த்வா- உன்னை, அபிரக்ஷन्து- எங்கும் ரக்ஷிக்கவேண்டும்.

2. (பொ-ரை) ரகு சுலத்தில் பிறந்தவர்களில் சிறந்தவனே, வனம்போவ
தாக தீர்மானித்த உன்னைத்தடுக்க முடியவில்லை. ஆகையால் இப்பொழுது புறப்
பட்டுப்போ. வனவாஸகாலமான பதினான்கு வருஷம் முடிந்த உடன் சீக்ரமாகத்
திரும்பிவந்து முன்னோர்களின் மார்க்கத்தில் சிறக்கவேண்டும். அதாவது பட்டாபி
ஷேஷம் செய்துகொண்டு ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்யும் நிலைமையில் உறுதியாக நீ
சிறக்கவேண்டும்.

3. (பொ-ரை) ரகு சுலத்தில் பிறந்தவர்களுக்குள் சிறந்தவனே! நீ ப்ரீதி
யுடனும், குறைவில்லாமலும், எந்த தர்மத்தை ரக்ஷிக்கின்றாயோ, ப்ரஸித்தமான
அந்த தர்மமானது உன்னை எங்கும் ரக்ஷிக்கவேண்டும்.

4. (பொ-ரை) குழந்தாய் நாற்சந்தி வீதிகளிலும், தேவாலயங்களிலும்,
இருக்கிற எந்த தேவதைகளை நீ வணங்கி வருகின்றாயோ, அந்த தேவதைகளும்,
மஹரிஷிகளும் வனத்தில் உன்னை எங்கும் ரக்ஷிக்கவேண்டும்.

யானி ததானி தெ஽வ்ராணி வித்வாமிவேண தீமதா ।

தானி த்வாமபிரக்ஷ்ணு குணै: சமுதிதம் மதா ॥ 5 ॥

பித்ருஸூபயா புத்ர மாதூஸூபயா ததா ।

சத்யேன ச மஹாவாஹோ சித்ர ஜீவாபிரக்ஷித: ॥ 6 ॥

சமிக்ஷாபவிவாணி வேதஸ்தாயதநானி ச ।

ஸ்திண்டிலானி விசித்ராணி சீலா வृக்ஷா: ஸுபா ஹதா: ॥

பத்ஸா: பத்ஸா: மிஹாஸ்வா ரக்ஷ்ணு நரோத்ம ॥ 7 ॥

5. (பா-ஹ) தீமதா- சிறந்த ஜ்ஞானமுள்ளவரான, வித்வாமிவேண- விசுவாமித்வம் பற்றியவியினால், யானி அ஽வ்ராணி- எந்த அஸ்தங்கங்கள, தெ- உனக்கு, ததானி- கொடுக்கப் பட்டனவனவா, தானி- அனைவர்கள், குணै:- குணங்களால், சமுதித- சேறந்திருக்கின்ற, த்வா- உன்னை, மதா- எப்பொழுதும், அபிரக்ஷ்ணு- ரக்ஷிக்கவேண்டுகிற.

6. (பா-ஹ) மஹாவாஹோ- மிகுந்த தோள்வலியுடைய, புத்ர- குழந்தைய, பித்ருஸூபயா- பிதர்களின் சித்தருஷைபிணையும், ததா- அப்படி, மாதூஸூபயா- மாதானினுடைய சித்தருஷைபிணையுமாக, சத்யேன ச- தயக்கத்தினாலும், அபிரக்ஷித:- நன்றம் ரக்ஷிக்கப்பட்டு, சித்ர ஜீவ- நெடுநாள் வாழ்ந்திருக்கவேண்டுகிற.

7. (பா-ஹ) ஹே நரோத்ம- ஹே புருஷோத்தமனே! சமிக்ஷாபவிவாணி- ஸமீக்துக்குக் குறும், தப்பங்களுந், பவிதங்களுந், வேத: ச- யாதவெதிகளுந், அயதநானி ச- தேவாலயங்களுந், விசித்ராணி- விசித்தங்கமான, ச்திண்டிலானி- தேவதைகளோப்துணை செய்யக் கூடிய கணகருந், சீலா:- பவதங்களுந், வृக்ஷா:- மரங்களும், ஸுபா:- சிறு செடிகளுந், ஹதா:- மரிவகளுந், பத்ஸா:- பத்திகளுந், பத்ஸா:- ஸாப்பங்களுந், மிஹா:- விரிமங்களுந், த்வா- உன்னை, ரக்ஷ்ணு- ரக்ஷிக்கவேண்டுகிற.

5. (பா-ஹ) மஹாஜ்ஞாநாவான வித்வாமித்வகிர பற்றியவியினால் உனக்கு எந்த அஸ்தங்கங்கள உனக்குமென்பதா தோ- எந்த அஸ்தங்கங்கள் (உந்த அஸ்தங்கத்தவகைகள்) ஸதவ குணங்கள பொருத்திய உன்னை எப்பொழுதும் காப்பாற்றவேண்டுகிற.

6. (பா-ஹ) மிகுந்த தோள்வலியுடைய குழந்தைய பிதரு சித்தருஷைபிணையுமாக, மாத்ரு சித்தருஷைபிணையுமாக, அப்யக்தினாலும், நன்றம் ரக்ஷிக்கப்பட்டு நெடுநாள் வாழ்ந்திருக்கவேண்டுகிற.

7. (பா-ஹ) புருஷோத்தமனே! ஸமீக்துக்குக்குறும், தப்பங்களுந், பவிதங்களுந், அக்தி குண்டங்களுந், தேவாலயங்களுந், தேவர்களை ஆவாஹனம் பண்ணி புணை செய்யவதற்குரிய அக்திபமான ஸ்தலங்களுந், பவதங்களுந், நருக்ஷங்களுந், சிறு தீவகளுள்ள செடிகளுந், மரிவகளுந், பத்திகளுந், ஸாப்பங்களுந், விரிமங்களுந் உன்னை ரக்ஷிக்கவேண்டுகிற.

स्वस्ति साध्याश्च विद्वे च मरुतश्च महर्षयः ।

स्वस्ति धाता विधाता च स्वस्ति पूषा भगोऽर्यमा ॥ 8 ॥

लोकपालाश्च ते सर्वे वासवप्रमुखास्तथा ।

ऋतवश्चैव पक्षाश्च मासाः संवत्सराः क्षपाः ॥

दिनानि च मुहूर्ताश्च स्वस्ति कुर्वन्तु ते सदा ॥ 9 ॥

स्मृतिर्धृतिश्च धर्मश्च पातु त्वां पुत्र सर्वतः ॥ 10 ॥

8-9. (ப-ரை) சாஹ்யா: ச- ஸாத்யர்களும், வித்வே ச- வித்வே தேவர்களும், மரூத: ச- ஸப்த மருத்துக்களும், மஹர்ஷய:- மஹரிஷிகளும், சுவஸ்தி- (உனக்கு) க்ஷேமத்தைச் செய்யட்டும், ஧ாதா- தாதாவும், விधाता ச- விதாதாவும், சுவஸ்தி- (உனக்கு) க்ஷேமத்தைச்செய்யவேண்டும், பூஷா- பூஷாவும், பக:- பகனும், அர்யமா- அர்யமாவும், (இவர்கள் பனிரண்டு ஸத்ராயர்களில் உள்பிரிவு.) சுவஸ்தி- (உனக்கு) க்ஷேமத்தைச் செய்யவேண்டும், வாசவமுஷா:- இந்திரனைத்தலைவராகவுடைய, த் லோகபாலா:- அந்த லோகபாலர்கள், சர்வே- எல்லோரும், ஋தவ: ச- எவ- ருதர்களும், பக்ஷா: ச- பக்ஷங்களும், மாஸா:- மாதங்களும், சுவத்ஸரா:- வருஷங்களும், க்ஷபா:- ராத்திரி, தினானி ச- தினங்களும், முஹூர்தா: ச- முஹூர்த்தங்களும், த்- உனக்கு, சதா- எப்பொழுதும், சுவஸ்தி- க்ஷேமத்தை, குர்வन्तु- செய்யட்டும்.

10. (ப-ரை) 'ஹே புவ- குழந்தாய், ச்ருதி:- த்யானமும், ஸ்ருதி: ச- யோகமும், ஧ர்ம: ச- தர்மமும், த்வா- உன்னை, சர்வத:- எல்லாவிடங்களிலும், பாது- மகிழ்க்கட்டும்.

8-9. (பொ-ரை) ஸாத்யர்களான்கிற தேவர்களின் வகுப்பினரும், வித்வே தேவர்களும், ஸப்தமருத்துக்களும், மஹரிஷிகளும், தாதாவும், விகா காவும், பூஷாவும், பகனும், அர்யமாவும், இந்திரன் முதலான அஷ்ட திக்கு பாலர்களெல்லோரும், வஸந்தம் முதலாகிய ஆறு ருதுக்களும், ஈகல, கருஷ்ண என்கிற பக்ஷங்களும், மாதங்களும், மாதவத்ஸரங்களும், இரவுகளும், தினங்களும், முஹூர்த்தங்களும், உனக்கு எப்பொழுதும் க்ஷேமத்தை செய்யவேண்டும்.

(முஹூர்த்தமாவது:— தினத்தில் முப்பதில் ஒருபாகம்—அதாவது—இரண்டு நாழிகை)

10. (பொ-ரை) குழந்தாய்! த்யானம், யோகம், தர்மம் இவைகளும் உன்னை எங்கும் மகிழ்க்கட்டும்.

स्कन्दश्च भगवान्देवः सोमश्च सवृहस्पतिः ।

ससर्षथो नारदश्च ते त्वां रक्षन्तु सर्वतः ॥ 11 ॥

याश्चापि सर्वतः सिद्धा दिशश्च सद्विगीश्वराः ।

स्तुता मया वने तस्मिन्पान्तु त्वां पुत्र नित्यशः ॥ 12 ॥

शैलाः सर्वे समुद्राश्च राजा वरुण एव च ।

शौरन्तरिक्षं पृथिवी नद्यः सर्वास्तथैव च ॥ 13 ॥

नक्षत्राणि च सर्वाणि ग्रहाश्च सहदेवताः ।

अहोरात्रे तथा सन्ध्ये पान्तु त्वां वनमान्रितम् ॥ 14 ॥

11. (ப-சா) பகவான்- பூஜ்யரான, ஸ்கந்த- ச- ஸனக்குமாரரும், சவ்ருஹஸ்பதி:- ப்ருஹஸ்பதியோடு கூடிய, சோம:- தேவ- ச- ஸோமதேவரும், சசர்ஸ்ய- ச- மரீசி முதலான ஸப்த ரிஷிகளும், நாரத- ச- நாதரும், தே- இவர்களும், த்வா- உன்னை, சர்வத:- எல்லா விடங்களிலும், ரக்ஷந்து- ரக்ஷிக்கவேண்டும்.

12. (ப-சா) புன- குழந்தாய்! சர்வத: சித்தா:- உலகமெங்கும் ப்ரஸித்தங்களான, சதவிசுவரா:- திசுபாலர்களுடன் கூடிய, யா: ச அபி- திச: ச- எந்த திக்குகள் உண்டோ, (தா:- அனைவருடைய) மயா- என்னால், ஸ்துதா:- ஸ்தோத்ரம் பண்ணப்பட்டவைகளாய்க் கொண்டு, தஸிஸ் வன- அந்த தண்டகாவனத்தில், த்வா- உன்னை, நியஸ:- எப்பொழுதும், பான்து- ரக்ஷிக்கவேண்டும்.

13-14. (ப-சா) சைலா:- பர்வதங்களும், சர்வ சமுத்ரா:- எல்லா ஸமுத்ரங்களும், ராஜா- குபேரனும், வரூ: எவ- ச- வரூனானும், யி:- ஸ்வர்கலோகமும், அந்தரிக்ஷ- ஆகாயமும், பூமி- பூமியும், ததேவ- அப்படியே, சர்வா: நய: ச- எல்லா நதிகளும், சர்வாணி நக்ஷத்ராணி- எல்லா நக்ஷத்திரங்களும், சததேவதா:- தேவதைகளோடு கூடிய, ப்ரா: ச- அங்காரகன் முதலான சபாஸ்களும், அஹோத்ர- இரவும் பகலும், ததா- அப்படி, சன்டியே- இரண்டு ஸந்த்யங்களும், வன- அய்ந்தி- வனத்தை அடைந்திருக்கின்ற, த்வா- உன்னை, பான்து- காப்பாற்றவேண்டும்.

11. (பொ-சா) ஞானாகி குறாவர்கள் சிறைத்தல்கந்ததேவர், ப்ருஹஸ்பதி யோடு கூடிய ஸோமதேவர், ஸப்தரிஷிகள், நாதர் இவர்களும் உன்னை எல்லாவிடங்களிலும் ரக்ஷிக்கவேண்டும்.

12. (பொ-சா) குழந்தாய்! உலகமெங்கும் ப்ரஸித்தங்களான திசுபாலர்களோடு கூடிய திக்குகளும், என்னால் ஸ்தோத்ரம் பண்ணப்பட்டிருக்கின்ற ஸ்ரீசரீரகப் பொருள்களின் வனத்தில் உன்னை எப்பொழுதும் காப்பாற்றவேண்டும்.

13-14. (பொ-சா) பர்வதங்களும், எல்லா ஸமுத்ரங்களும், குபேரனும், வரூனும், ஸ்வர்கமும், ஆகாயமும், பூமியும், எல்லா நதிகளும், எல்லா நக்ஷத்திரங்களும், அகி தேவர்களோடு கூடிய அங்காரகன் முதலான சபாஸ்களும், இரவும்,

ऋतवश्चैव षट् पुण्या मासाः संवत्सरास्तथा ।

* कलाश्च * काष्ठाश्च तथा तव शर्म दिशन्तु ते ॥ 15 ॥

महावने विचरतो मुनिवेषस्य धीमतः ।

तवादित्याश्च दैत्याश्च भवन्तु सुखदाः सदा ॥ 16 ॥

राक्षமானாं पिशाचानां रौद्राणां क्रूरकर्मणाम् ।

क्रव्यादानां च सर्वेषां मा भूत्पुत्रक ने भयम् ॥ 17 ॥

15. (ப-மை) ஷட் ஋தவ: ச எவ- ஆறு ருதுக்களும், புण्या: மாசா:- புன்ய மாதிரி மாதிரி மாதிரி, த சவ்ஸரா:- அந்த வ ருஷங்களும, காலா: ச- கலைகளும், காஸா: ச- காஷ்டைகளும், தவ- உனக்கு, சர்ம- ஸாகத்தை, திஸ்து- கொடுக்கட்டும்.

16. (ப-மை) முனிவஸ்ய- மிஷ்டிவெஷ்டம் கொண்டவனுடைய, மஹவன- பெரிய அரண்மனையில், விசரத:- ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிற, தீமத:- புத்திரமாதிரி, தவ- உனக்கு, அடீத்யா: ச- தேவர்களும், தீத்யா: ச அஸுரர்களும், மதா- எப்பொழுதும், சுஸதா:- ஸாகத்தைக்கொடுக்கிறவர்களாக, பவந்து- இருக்கவேண்டும்.

17. (ப-மை) ஹே புவந- குழந்தாய், ரௌடாநா- கொடியவர்களான, ராஸமானா- பாஷங்களையுடைய, பிஸாசானா- சிசுக்களுடையவும், க்ரூகர்மணம்- கொடுக்கிறதற்காக உடைய, சர்வஸா- ஸமஸ்தமான, க்ரவ்யாதானா- ச- மாரஸ போஜிகளான, பராக்ரஹஸ்யம்- உடைய, பயம்- பயமானது, த- உனக்கு, மாபூ- உண்டாகாமல் இருக்கவேண்டும்.

பதனும், ப்ராத ஸக்த்ய, ஸாயர் ஸக்த்யபூர ன வனத்திலிருந்து காலத்தில் உண்ணக்கூடாது நேரவேண்டும்.

15. (பொ-மை) ஆறு ருதுக்களும், புன்ய மாதிரி மாதிரி, த சவ்ஸரா:- அந்த வ ருஷங்களும், காலா: ச- கலைகளும், காஷ்டைகளும், உனக்கு ஸாகத்தைக்கொடுக்கவேண்டும்.

16. (பொ-மை) முனிவெஷ்டம்தான் த நாடகாவனமென்ற பெரிய வனத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற புத்திரமான உனக்கு தேவர்களும், அஸுரர்களும், எப்பொழுதும் ஸாகத்தைக்கொடுத்துக்கொண்டே இருக்கவேண்டும்.

17. (பொ-மை) குழந்தாய்! கொடியவர்களான பாஷைகள், சிசுக்கள், கொடிய கொழில்களைச் செய்கின்ற மாம்ஸ போஜிகளான ப்ராணிகள், இவைகளால் லாவற்றிலுமிருந்து உனக்கு எப்பொழுதும் பயம் உண்டாகாமல் இருக்கவேண்டும்.

*காஸ்தீ- யாவது: -- பதினெட்டு இமைக்கொட்டு காலம்.

*கலீ- யாவது: -- அந்த காஷ்டை முப்பதுபொருள் கலம்.

ஸவா வுச்சிகா த்ஷா மசகாச்சேவ கானே ।

சரிஸூபாச்வ கீடாச்வ மா பூவ்நகநே தவ ॥ 18 ॥

மஹாதிபாச்வ சிஹாச்வ வ்யாபா ஶ்ரக்ஷாச்வ த்ஷிண: ।

மஹிபா ஶ்ருக்ஷிணோ ரௌ ந தே துஹ்நு புவக ॥ 19 ॥

நுமாஸமோஜனா ரௌ யே சான்யே மவ்நானய: ।

மா ச த்வா ஹிஸிபு: புவ மயா ம்ஜூஜிதாம்த்வஹ ॥ 20 ॥

18. (பா-ஸா) ஸவா:- குறங்குகளுந், வுச்சிகா:- கெளங்களுந், த்ஷா:- காட்டு கக்
களுந், மசகா: ச பவ- கொகக்களுந், சரிஸூபா: ச- மலம்பாம்புகளுந், கீடா: ச- புழுக்க
ளுந், ரவீனே கானே- வனாழமுடியாக வனத்தில், தவ- உனக்கு, மாபூவந்- இல்லாமலிருக்க
வண்டும்.

19. (பா-ஸா) ஹே புவக- குழந்தாய்! மஹாதிபா: ச- பெரிய காட்டு யானைகளும்,
சிஹா: ச- விரிமல்களும், வ்யாபா:- பசிக்களும், ஶ்ரக்ஷா: ச- காடிகளும், த்ஷிண:- காட்டுப்
பறிகளும், ஶ்ருக்ஷிண:- பெரிய கொம்புகளுள்ள துகளாயும், ரௌ:- க்ஞரஸ்வபாவங்க
ளான, மஹிபா:- காடில் எந்நமைகளும், தே- உன் பொருட்டு, ந துஹ்நு- த்ஜோஹம்
செய்யாமலிருக்க வேண்டும்.

20. (பா-ஸா) புவ- குழந்தாய்! நுமாஸமோஜனா:- மதுஷ்ய மாமஸத்தை புஜிக்கின்ற,
தா:- கொடியவைகளான, யே- ச- யாவை சில, அந்யே- வேறு, சத்வஜாதய:- க்ஞரஜத்துக்கள்,
ஶ்ருக்ஷிண்தானவோ). தே- நு- அவைகளுந், ஶ்ரு- இவ்விடத்தில், மயா- என்னாலில்,
ம்ஜூஜிதா:- நன்றாய் புஜிக்கப்பட்டவைகளாயிருந்து, த்வா- உன்னை, மா ச ஹிஸிபு:- ஹிம்
செய்யாமலிருக்க வேண்டும்.

18. (பா-ஸா) குறங்குகளுந், கெளங்களுந், காட்டு கக்களுந், கொகக்க
ளுந், மலம்பாம்புகளுந், புழுக்களுந், பெரிய காட்டில் உனக்கு ஒருநித கஷ்டங்க
ளும் செய்யாமலிருக்க வேண்டும்.

19. (பா-ஸா) குழந்தாய்! பெரிய காட்டு யானைகளும், பசிக்களும், காடிக
ளும், காடிகளும், காட்டுப்பறிகளும், பெரிய கொம்புகளை புடைய க்ஞரங்களுந்
ட்டு எந்நமைகளும், உனக்கு ஒருநிதமான த்ஜோஹத்தைசார் செய்யாமலிருக்க
வண்டும்.

20 (பா-ஸா) குழந்தாய்! மதுஷ்ய மாமஸம் தின்கின்ற கொடியவைக
ளான யாவை சில துஷ்ட ஜெந்துக்களுந் ஶ்டா அவைகளையும், நான் இங்கு புஜிக்
கின்ற அவைகள் உனக்கு வனத்தில் ஒரு ஹிம்ஸையையும் செய்யாமலிருக்க
வண்டும்.

அग्निर्वायुस्तथा धूमो मन्वाश्चर्षिमुखाच्चयुताः

उपस्पर्शनकाले तु पान्तु त्वां रघुनन्दन ॥ 24 ॥

सर्वलोकप्रमुखा भूतभर्ता तथर्षयः ।

ये च शेषाः सुरास्ते त्वां रक्षन्तु वनवासिनम् ॥ 25 ॥

इति माल्यैः सुराणान्वाग्यैश्चापि यशस्विनी ।

मृत्तिभिश्चानुरूपामि रानर्चायतलोचना ॥ 26 ॥

24. (ப-ரை) 'ஹே ரஹுநந்தன- ரகு குலத்துக்குழந்தாய், அग्னி- அக்கிரமம், வாயு- வாயுவும், तथा- அப்படியே, धूमः- (ஹோமத்தின்) புகையும், ऋषिमुखा- ரிஷிகளின் வாயில் நின்றும், चयुताः- வெளிவந்த, मन्वाः- வ- மந்திரங்களும், उपस्पर्शनகாலே-து- ஆசமனம் செய்தபொழுதுகளில், त्वां- உன்னை, पान्तु- ரக்ஷிக்கவேண்டும்.

25. (ப-ரை) 'சर्वலोकप्रभुः- ஸர்வலோகங்களுக்கும் பச்சுவான, भूतभर्ता- சூரன் (பிரகார, பூதமந்திர, பூதபராணிகளுக்கும் ஆதாரமான, ऋषीन्- ராசியனானும், तथा- அப்படியே, ऋषयः- ரிஷிகளும், शेषाः- மீதியான, ये च सुराः- யாகொரு தேவர்கள் இந்நகரம் மீட்டினார், ते- அவர்களும், वनवासिनम्- வனவாஸம் செய்கின்ற, त्वां- உன்னை रक्षन्तु- ரக்ஷிக்கவேண்டும்.

26. (ப-ரை) 'यशस्विनी- கித்தியுடையவளாயும், आयनलोचना- விசாலமான கண்களையுடையவளான, கொஸல்யாதேவி, इति- இவ்விதம் எண்ணிக்கொண்டு, माल्यैः- மலையொழுக, गन्धैः- வ- அழைக்கங்களாலும், अनुपामिः- தகுந்ததுகளான, मृत्तिभिः- வ- ஸ்தோத்திரங்களாலும், सुराणां- தேவ ஸமுஹங்களை, आनर्च- பூஜித்தாள்.

24. (பொ-ரை) 'ரகு குந்தன்' அக்கிரமம், வாயுவும், ஹோமத்தின் புகையும் ரிஷிகளின் வாய்களிலிருந்து பரப்பாட்டில் தெரிந்துகொண்ட மந்திரங்களும், ஆசமன காலத்தில் உன்னை ரக்ஷிக்கவேண்டும்.

25. (பொ-ரை) 'ஸர்வ லோகங்களுக்கும் பச்சுவான பாரம தெவனும், ஸர்வ பராணிகளுக்கும் ஆதாரமான ஋ஷீம் ராசியனானும், ரிஷிகளும், முன் சொன்னவர்களைத்தவிர மற்றுமுள்ள தேவர்களும், வனவாஸம் செய்கின்ற உன்னை ரக்ஷிக்கவேண்டும்.

26. (பொ-ரை) 'கித்தியுடையவளும், விசாலமான கண்களையுடையவளான கொஸல்யாதேவி கழ்ச்சொல்லியபடி மனதில் தூவித்தருகொண்டு, மலையொழுகளாலும், சந்தனங்களாலும், தகுந்த ஸ்தோத்திரங்களாலும் தேவ ஸமுஹங்களை பூஜித்தாள்.

ज्वलनं समुपादाय ब्राह्मणेन महात्मना ।

हावयामास विधिना राममङ्गलकारणात् ॥ 27 ॥

घृतं श्वेतानि माल्यानि समिधः श्वेतसर्षपात् ।

उपसंपादयामास कौसल्या परमाङ्गना ॥ 28 ॥

उपाध्यायः स विधिना हुत्वा शान्तिमनामयम् ।

हुतहव्यावशेषेण बाह्यं बलिमकल्पयत् ॥ 29 ॥

27. (ப-ரை) ராமமங்கலகாரணத்- ராமனுக்கு மங்களம் உண்டாகவேண்டிய நிமித்தமாக, ஜ்வலன- அக்ஷியை, சமுபாடய- வைத்துக்கொண்டு, महात्मना- மஹாத்மா வான், ब्राह्मणेन- ப்ராஹ்மணனால், विधिना- சாஸ்த்ரா முறையிற், हावयामास- ஹோமம் செய்வித்தான்.

28. (ப-ரை) परमाङ्गना- உத்தம ஸ்த்ரியான கௌஸல்யை, घृत- நெய்யையும், श्वेतानि माल्यानि- வெள்ளையான மாலைகளையும், समिधः- ஸமித்தாக்களையும், श्वेतसर्षपात्- வெள்ளைக்கடுகுக்களையும், उपसंपादयामास- பக்கத்தில் சேகரித்துவைத்தான்.

29 (ப-ரை) सः उपाध्यायः- அந்த உபாத்தியாயர், आराम्य- ஆரோத்தியத்தை உத்தேசித்து, शान्ति- சாந்தி ஹோமத்தை, विधिना- சாஸ்த்ரா விதிப்படி, हुत्वा- ஹுது, तद्वय अवशेषेण- ஹோமம் செய்த ஹவிஸாவின் மீதிலால், बाह्य- வெளியில் செய்ய வேண்டிய, बलि- பலியை, अकल्पयत्- செய்தார்.

27. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமனுக்கு மங்களம் உண்டாகவேண்டிய நிமித்தம் அக்ஷியை வளர்த்தி மஹாத்மாவான் ப்ராஹ்மணனைக்கொண்டு ராஸ்த்ரா விதிப்படி ஹோமமும் செய்வித்தான்.

28. (பொ-ரை) உத்தம ஸ்த்ரியான கௌஸல்யாதேவி, ஹோமத்திற்காக நெய், மல்லிகை முதலான வெள்ளை புஷ்பங்களினால் கட்டின மாலை, ஸமித்துக்கள், வெள்ளைக்கடுகுகள் இவைகளையும் சேகரித்து ஸமித்தில் வைத்துக்கொண்டான்.

29 (பொ-ரை) அந்த உபாத்தியாயரும், ஸ்ரீராமனுடைய ஆரோத்தியத்தை உத்தேசித்து சாஸ்த்ராப்படி சாந்தி ஹோமம் செய்து, மீதியான ஹவிஸாவிலால் வெளியில் திப்பாலகர்களுக்காக செய்யவேண்டிய பலியையும் செய்தார்.

यन्मङ्गलं सुपर्णस्य विनताऽकल्पयत्पुरा ।

अमृतं प्रार्थयानस्य तप्ते भवतु मङ्गलम् ॥ 33 ॥

अमृतोत्पादने दैत्यान्वतो वज्रधरस्य यत् ।

अदितिर्मङ्गलं प्रादात्तप्ते भवतु मङ्गलम् ॥ 34 ॥

त्रीन्विक्रमान्प्रक्रमतो विष्णोरमितनेजसः ।

यदासीन्மङ्गலம் ராம தப்தே பவது மङ்லம ॥ 35 ॥

33 (ப-ரை) பூர முன்காலத்தில். அமृतம்- அந்நுகத்தை, பார்யானச்ய- 'வேண்டிச் சென்ற, சுபர்ணச்ய- கருடனுக்கு, வினதா- வினதா தேவியானவள், யத் மங்கலம்- யாதொரு மங்கலத்தை, அகல்பயத்- செய்தாள், தத் மங்கலம்- அந்த மங்கலமானது, தை- உனக்கு, பவது- உண்டாகட்டும்.

34. (ப-ரை) அமृतோத்பாதனே- அந்நுகம் உண்டாகும் காலத்தில், தேயான- அஸுரர்களை, தப்தே- கொல்லுகின்ற, வஜ்ரதரஸ்ய- இங்கிருந்து, யத் மங்கலம்- யாதொரு மங்கலத்தை, அதிதி- அதிதி தேவியானவள், ப்ராடாந்- கொடுத்தாள், தத்- மங்கலம்- அந்த மங்கலமானது, தை- உனக்கு, பவது- உண்டாகவேண்டும்.

35. (ப-ரை) ஓ ராம- ஸ்ரீராமனே! த்ரீந் விக்ரமான்- மூன்று அடி வைத்துக் கொண்டு, ப்ரகமத- வைத்தவராயும், அமிந் தைச- அவளிறந்த தேஜஸ்ஸை உடையவராயும், விஷ்ணு- விஷ்ணுவுக்கு, யத் மங்கலம்- யாதொரு மங்கலமானது, அமிந்- முன் உண்டாகியற்றே, தத் மங்கலம்- அந்த மங்கலமானது, தை- உனக்கு, பவது- உண்டாகவேண்டும்.

33 (பொ-ரை) முன் காலத்தில் அந்நுகம் கொண்டிருந்ததற்காக தேவ லோகத்திற்குப் புறப்பட்ட கருடனைக்குறித்து அவர் மாதாவான வினதா தேவி என்ன மங்கலத்தைச் செய்தாள், அந்த மங்கலம் உனக்கு உண்டாகவேண்டும்.

34. (பொ-ரை) அந்நுகம் உண்டாவதற்காக ஸமிக்ரத்தைக் கடையுந் காலத்தில் அஸுரர்களை ஸந்தரித்த வஜ்ரதரியான இந்திரனுக்கு அதிதி தேவி என்ன மங்கலம் செய்தாள், அந்த மங்கலம் உனக்கும் உண்டாகவேண்டும்.

35. (பொ-ரை) ஹே ராம! முன் காலத்தில் மூன்றுகளால் உலகங்களை அளந்த அளவற்ற பரபாவமுடைய மஹாவிஷ்ணுவுக்கு அந்த மங்கலம் உண்டாகியற்றே அந்த மங்கலம் உனக்கு உண்டாகவேண்டும்.

ऋतवः सागरा द्वीपा वेदा लोका दिग्भ्यश्च ते ।

मङ्गलानि महाबाहो दिशन्तु शुभमङ्गलाः ॥ 36 ॥

इति पुत्रस्य शेषांश्च कृत्वा शिरमि भिमिनी ।

गन्धैश्चापि समालभ्य राममायतलोचना ॥ 37 ॥

ओषधीं चापि सिद्धार्थी विगल्यकर्णी शुभाम् ।

चकार रक्षां कौमल्या मन्त्रैर्भிजजाप च ॥ 38 ॥

36. (பா-ஸா) ஐ மஹாபாஹோ-பெரிய தோள்களையுடையவனே, ஋தவ:- நறுக்கநெடும், சாगरா:- ஸமுத்தங்களும, द्वीपा:- தீவுபங்களும, वेदा:- வேதங்களும, लोका:- லோகங்களும, दिग्: -வ- திசுந்களும, शुभमङ्गला:- மங்களத்தாயங்களுக்கும் மங்களக்களைக் கொடுக்கக் கூடியவனாக, ते-உனக்கு, मङ्गलानि- மங்களங்களை, दिशन्तु- கொடுக்க வேண்டும்.

37-38. (பா-ஸா) சாமினி- ஜோஷிமுள்ளவனாயும், आयतलोचना- ஆதன்ற கண் களை உடையவனாயும், गौमल्या- கௌமல்யா-தேவியை, इनि- இவ்வகை (செல்லி), राम-ராமன, गन्धै च अपि- நுகைக்கவாயும், समालभ्य- புகி, पुष्प-பூக்களையுடைய, शिरमि- கன்னில், शेरान च- அக்ஷைதகையும், कृत्वा- போட்டு, सिद्धार्थी- பித்தபகூடாக விகதிக்க உதவக்கூடிய உடையவர, विगल्यकर्णी- மனதில் அக்கத்தைப் போக்கக் கூடியவர, शुभाम्- மங்களகரமான, ओषधीं च अपि- மூலிகையையும், मन्त्रै:- மந்திரங்களை, अभिजजाप च- நெய்யும் செங்கள, रक्षां- சைக்யாக, चकार- (கையில்) கட்டினான்.

36 (பா-ஸா) பெரிய தோள்களையுடையவன்' நறுக்கநெடும், ஸமுத்தங் கள், தீவுகள், வேதங்கள், லோகங்கள், திசுந்கள், மங்கள வஸ்துக்களுக்கும் மங்கள கங்களை யுண்டிக்கும் வாய்ந்தவன் இவ்வகை நெடும் உனக்குமங்க ளுந்தோ உண்டு பண்ண வேண்டும்.

37-38 (பா-ஸா) ஆதன்ற கண்களையுடைய உத்தம ஸ்திரீயான கௌஸ ல்யை, கீழ்ச்சொல்லியபடி மங்களகரமான செய்து, பூஜ்யமானுடைய திருமேனியில் சந்தனங்களைப்பூசி அக்ஷைதகளையும், கன்னில் போட்டு பித்தபகூடாக பலங்களை அதுபவிக்கப்பட்டு, மனதில் அக்கத்தைப் போக்கவாக கூடியவர, மங்களகரமு மான மூலிகையை மந்திரங்களால் நிறுத்து திசுந்களில் சைக்யாக கட்டினான்.

उवाचातिप्रहृष्टेव सा दुःखवशवर्तिनी ।

वाङ्मात्रेण न भावेन वाचा संसज्जमानया ॥ 39 ॥

आनम्य मूर्ध्नि चाग्राय परिष्वज्य यशस्विनी ।

अवदत्पुत्र सिद्धार्थो गच्छ राम यथामुखम् ॥ 40 ॥

अरोगं सर्वसिद्धार्थमयोध्यां पुनरागतम् ।

पश्यामि त्वां सुखं वत्स सुस्थितं राजवर्त्मनि ॥ 41 ॥

39. (ப-ரை) दु:खவசவர்தினி- துக்கத்திற்கு வசப்பட்ட, சா- அந்த கொளலையை, அதிப்ரஹ்ம இவ- மிகவும் ஸந்தோஷமுள்ளவள் போல, சசஜ்ஜமானயா- துக்கத்தினால் தழதழக்கிருக்கிற, வாசா- வாக்குடன், வாஹ்மேண- வாயினால் மாத்திரம், உவாச- சொன்னாள், भावेन- மனதினால், न- இல்லை.

40. (ப-ரை) यशस्विनी- கீர்த்தியுடையவளான கொளலையா, आनम्य- (ராமனை) வணக்கி, मूर्ध्नि- தலையில், आग्राय च- முகாந்து, परिष्वज्य- அலோததுக் கொண்டும், “ पुत्र राम- குழந்தாய் ராமா, सिद्धार्थः- கார்யம் கைகூடினவனும், यथामुखम्- ஸுகமமாக, गच्छ- போய்விட்டுவா,” इति- என்று, अवदत्- சொன்னாள்.

41. (ப-ரை) वत्स- குழந்தாய்! अरोग- ரோகமில்லாதவனும், सर्वसिद्धार्थ- எல்லா கார்யங்களும் கைகூடினவனும், अयोध्यां- அயோத்தியையைக் குறித்து, पुनः- மறுபடியும், आगतम्- வந்தவனும், राजवर्त्मनि- ராஜமார்ச்சத்தில், सुखं- ஸுகமமாக, पश्यामि- பூருகுகின்ற, त्वां- உன்னை, पश्यामि- நான் பார்க்கப்போகிறேன்.

39. (பொ-ரை) துக்கத்திற்கு வசப்பட்டிருக்கிற அந்த கொளலையை புகரனுக்கு மனவருத்தமுண்டாகுமென்று துக்கத்தை வெளிக்காட்டாமல் மிகவும் ஸந்தோஷப்பட்டவள் போலிருந்து மிகவும் தழதழக்க வாக்குடன் மனதில் இல்லாமல் வாயினால் மாத்திரம் பூரீராமனைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொன்னாள்.

40. (பொ-ரை) கீர்த்தியுடையவளான கொளலையாதேவி, பூரீராமனை வணக்கி, உச்சி முகாந்து, கையால் அணைத்து “ குழந்தாய் ராமா, கார்யம் கைகூடினவனும், ஸுகமாய் போய் விட்டுவா ” என்று சொன்னாள்.

41. (பொ-ரை) குழந்தாய்! பதினான்கு வருஷம் வனவாஸம் செய்து சரீரத்தில் ஒருவிதமான வ்யாக்ரியில்லாமல் கார்யங்களெல்லாம் நிறைவேறி திரும்பவும் அயோத்திக்கு வந்து ஸுகமாய் அமசாஸி செய்துகொண்டிருக்கிற உன்னை நான் பார்க்கவேண்டும்.

प्रणष्टुःखसङ्कल्पा हर्षविद्योतितानना

द्रक्ष्यामि त्वां वनात्प्राप्तं पूर्णचन्द्रमिवोदितम् ॥ ४२ ॥

भद्रासनगतं राम वनवासादिहागतम् ।

द्रश्यामि च पुनस्त्वां तु तीर्णवन्तं पितृवचः ॥ ४३ ॥

मंगलैरुपमम्पन्नो वनवासादिहागतः ।

वद्वा मम च नित्यं त्वं कामान्मवर्ध याहि भोः ॥ ४४ ॥

12 (11 நா) உதிவம்- உதித்திருக்கிற, முன்வந்த இவ- டுள்ள சக்தி என்பதால், வளம்- வளத்தினைக் கூட்டு. பாம்- வந்திருக்கிற, தவ- உன்னை, முன்பு:முன்மேல்பா- (பாடலாக உள்ளதில்) உள்ள தற்கால உண்டா குறிப்பாக (என்கிற) என்னாமை திருக்கவாயிற், தரிசித்திவ்வளவா- வளத்தினை வந்திருக்கிற, மிகவும் பாகாதிசக முகமுடையவனாகவார, உய்யாம்- பாகாதிசக முகமுடையவனாகவார

[illegible][illegible][illegible]

43. (பொது) ஸ்தலம்' இவ்வளவு தகவல்களையும் கற்றுக் கொடுக்கின்றது. இவ்வளவு தகவல்களையும் கற்றுக் கொடுக்கின்றது. இவ்வளவு தகவல்களையும் கற்றுக் கொடுக்கின்றது.

[illegible]

44. (பெயர்-வை) அப்பா பாபு' எனவாஸ்குநீ. உது இவ்வுயாது அபுர்
களுந் துரிய வஸ்து, அப்பாபு துரீபவகநீ அமைந்த எனக்குந் என் மருமக

मयाचिता देवगणाः शिवादयो महर्षयो भूतमहासुरोरागाः ।

अभिप्रयातस्य वनं चिराय ते हितानि काङ्क्षन्तु दिशश्च राघव ॥ 45 ॥

इतीव चाश्रुप्रतिपूर्णलोचना समाप्य च स्वस्त्ययनं यथाविधि ।

प्रदक्षिणं चैव चकार राघवं पुनः पुनश्चापि निपीड्य सस्वजे ॥ 46 ॥

तथा तु देव्या स कृतप्रदक्षिणो निपीड्य मातुश्चरणौ पुनः पुनः ।

जगाम सीतानिलयं महायशाः स राघवः प्रज्वलितः स्वया श्रिया ॥ 47 ॥

इत्याषं श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

पद्यविंशः सर्गः ॥ 25 ॥

45. (ப-ரை) हे ராঘவ- ராகவனே! மயா- என்னாலே, அசிதா:- பூஜிக்கப்பட்ட, சிவாதய:- சிவன் முதலான, தேவகா:- தேவக் கூட்டங்களும், மஹர்ஷிகளும், பூத மஹாசுர சரா:- பூதர்களும், மஹாஸுரர்களும், உரகர்களும், திச:- 'திக்குகளும்' 'விராய- நெடுநாள், வன- வனத்தைக்குறித்து, அபிபிரயாதச்ய- புறப்பட்டுப் போகின்ற, தே- உனக்கு, ஹிதானி- நன்மைகளை, காங்க்ஷந்து- விரும்பவேண்டும்.

46. (ப-ரை) இதி இவ- என்று இப்படியிப்போல், யதாவிதி- சாஸ்திரப்படி, சுவஸ்த்யயன- மங்களாசாஸனத்தை, சமாப்ய- முடித்து, அபிபிரயதோசனா- 'கண்ணிரால் நிறைந்த கண்களை உடையவளாய்கொண்டு, ராঘவ- ராகவனே, ப்ரதக்ஷிணம்- 'பரதக்ஷிணமும், சகார- செய்தாள், புன:- 'அபி- அடிக்கடியும், நிபீடிய- இறுக்கி, மஸ்வஜ- அணைத்துக்கொண்டாள்.

47. (ப-ரை) ததா து- அவ்விதம், தேவ்யா- ராஜமஹிஷியான கௌஸல்யையால், க்ருதப்ரதக்ஷிண:- பரதக்ஷிணம் செய்யப்பட்ட, மஹயசா:- அதிக கீர்த்தியுடையவளான, சளான ஸீதைக்கும், இஷ்டமான வஸ்துக்களை மென்மெலும் வந்தி செய்துகொண்டிருக்கவேண்டும். போய்விட்டுவா.

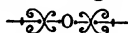
45. (பொ-ரை) ரகு குலத்திற் பிறந்த குமுததாய்! கிழ்ச்சொல்லியபடி என்னாலே பூஜிக்கப்பட்ட சிவன் முதலான தேவக்கூட்டங்களும், மஹர்ஷிகளும், பூதங்களும், மஹா அஸுரர்களும், உரக ஜாதிகளும், திக்குக்களுட, நெடுநாள் வனவாமை செய்யப் புறப்பட்டுப் போகின்ற உனக்கு க்ஷேமங்களைக் கோறிக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.

46. (பொ-ரை) இதுபோல் இன்னும் பலவிதமாக சாஸ்திரப்படி மங்களாசாஸனம் செய்து முடித்து கண்ணீர் நிறைந்த கண்களையுடையவளாய் ஸ்ரீராமனை பரதக்ஷிணமும் செய்தாள். அடிக்கடி அதாவது பலதடவை அழுத்தி அணைத்துக் கொண்டாள்.

47. (பொ-ரை) அவ்வாறு, கௌஸல்யா தேவியினால் பரதக்ஷிணம் செய்யப்பட்ட, பெரும் கீர்த்தியையுடைய அந்த ராமன் மாதாவின் திருவடி களை அடிக்கடி

ராவ:- அந்த ராகவன், மாத:- தாயாருடைய, வரள:- திருவடிகளை, புன: புன:- அடிக்கடி, நிபிய:- ஸேவித்துவிட்டு, சுவா:- தன்னுடையதான, ஸிய:- சோபையினால், ப்ரவ்லி:- விளங்கினவராய்க்கொண்டு, சிதானிலய:- ஸீதையின் அரண்மனையைக்குறித்து, ஜகாம:- புறப்பட்டார்.

ஸேவித்துவிட்டு இயற்கையான தன்னுடைய சோபையினால் விளங்கிக்கொண்டு ஸீதையின் அரண்மனையைக்குறித்துச்சென்றார்.

षड्विंशः सर्गः ॥ 26 ॥

अभिवाद्य च कौमल्यां रामः संप्रस्थितो वनम् ।

कृतस्वस्त्यनो मात्रा धर्मिष्ठे वर्त्मनि स्थितः ॥ 1 ॥

विराजयन् राजसुतो राजमार्गे नरैर्वृतम् ।

हृदयान्याममन्येव जनस्य गुणवत्तया ॥ 2 ॥

वैदेही चापि तत्सर्वं न शुश्राव तपस्विनी ।

तदेव हृदि तस्याश्च यौवराज्याभिषेचनम् ॥ 3 ॥

1-2 (ப-சா) ஸ்மிஸ்ட் மிகவும் தம்முள்ளதான, வர்ம்னி- மார்க்கத்தில், சிந்த:- கிடைத்தவரும், வன- வனத்தைக்குறித்து, ப்ரஸ்தி:- புறப்பட்டுமிருக்கிற, ராஜசு:- ராஜபுத்திரனான, ராம:- ஸ்ரீராமன், கௌல்யாதேவியை, அபிவா- தனம் செய்தும், மாத:- மாதானினால், கृतஸ்வஸ்த்யன:- ஆசீர்வாதம் செய்யப்பட்டும், நர:- ஜனங்களால், வ்ரத்- குழப்பப்பட்ட, ராஜமார்- ராஜமார்க்கத்தை, விராஜயந்- ப்ரகாசப் படுத்திக்கொண்டு, குணவத்தயா- குணமுடையவராயிருக்கையால், ஜனச:- ஜனத்தினு டைய, ஹ்ரயாநி- மனதுகளை, அமமந்ய இவ- கலக்கினார் போலும்.

3. (ப-சா) தபஸ்விநி- (பட்டாபிஷேகத்திற்கான) வ்ரதங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிற, வைஹி ச அபி- ஸீதா தேவியும், தத் சர்வ்- பட்டாபிஷேகத்திற்கு ஏற் பட்ட விக்கனம் முதலானது முழுவதையும், ந ஸுஸ்ராவ- காதால் கேட்டவளேயன்று, த்ஸ்யா:- அவளுடைய, ஹ்ரி ச- மனதில், தத்- அந்த. யௌவராஜ்யாபிஷேகம் எவ- யௌவராஜ்ய பட்டாபிஷேகமே, (வ்ரதே- இருந்து கொண்டிருக்கிறது).

1—2. (பா-சா) தம்மார்க்கத்தில் கிடைத்த ராஜபுத்திரனான ஸ்ரீராமன் வனம் போவதாகப் புறப்பட்டு, கௌஸல்யாதேவியை நமஸ்கரித்து, மாதானினால் ஆசீர்வாதமும் செய்யப்பட்டு தன்னிப்பாக்கவந்த ஜனங்களால் கிறைந்த ராஜமார் கத்தை ப்ரகாசிப்பித்துக்கொண்டு ஸகல கல்யாண குணம் கிறைந்தவரானபடி யால், பார்ந்தின்ற ஸர்வ ஜனங்களுடைய மனதையும் கலக்கினார் போலும்.

3. (பா-சா) ஸ்ரீராமனுடைய பட்டாபிஷேகத்திற்கு வேண்டிய வ்ரத உபவாஸ நியமங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிற, விதேஹ ராஜபுத்திரான ஸீதாதேவி யும், பட்டாபிஷேகத்திற்கு ஏற்பட்ட விக்கனம் முதலானதுகளை காதால் கேட்டவ

देवकार्यं स्वयं कृत्वा कृतज्ञा हृष्टचेतना ।

अभिज्ञा राजधर्माणां राजपुत्रं प्रतीक्षते ॥ 4 ॥

प्रविवेशाथ रामस्तु स्वं वेश्म सुविभूषितम् ।

प्रहृष्टजनमपूर्णां ह्रिया किंचिदवाङ्मुखः ॥ 5 ॥

अथ सीता समुत्पत्य वेपमाना च तं पतिम् ।

अपश्यच्छोकमन्तं चिन्ताव्याकुलितेन्द्रियम् ॥ 6 ॥

4. (ப-ஐ) கृतஜா செய்யவேண்டியதை ஆற்றிக் கவனமுடும், स्वय- தான், 'देवकार्य-
தேவபூஜையை, कृत्वा- செய்துவிட்டு, हृष्टचेतना सती- ஸந்தோஷப் பள்ளான மடையான
ளாய், राजधर्माणां अभिज्ञ- ராஜ தர்மங்களைத் தெரிக்கவானாய், राजपुत्र- ராஜபுத்ரனுண்
ஸ்ரீராமனை, प्रतीक्षते- எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது.

5. (ப-ஐ) अथ- பிறகு, रामस्तु- ஸ்ரீராமனும், ह्रिया- லெட்குகின்ற, किंचि-
கொஞ்சம், अवाङ्मुखः मन्- தலைமுறிக்கவாய் இருக்கொண்ட, प्रहृष्टजनमपूर्णा- ஸந்தோஷ
முள்ள ஜனங்களால் நிறைகூடிய, सुविभूषितम्- நன்றாய் அலங்கரிக்கப்பட்ட, निरि-
स्व वेश्म- கமதிநுமாளிகையை, प्रविवेश- பரவெடுத்தார்.

6. (ப-ஐ) अथ- பிறகு, सीता- லீலையானவளை, समुत्पत्य- அழைத்துநின்று
எழுந்து, वेपमाना च- நடுங்கிக்கொண்ட, शोकमन्तम्- சோகத்தினால் சிக்கிக்கொண்டிருப்ப
चिन्ताव्याकुलित इन्द्रिय- மனோசகலத்தினால் கலங்கிப்படுவனகையுடைய, निरि-
पार्त्तकாவान स्ரீरामனை, अपश्यत्- பார்த்தான்.

வேயன்று, ஆனால் அவளுடைய மனதில் முன் செல்லியபடி மெய்யாகிய
டாரிநெக வந்துத்தாங்கவே முடிக்கொண்டிருக்கிறது.

4. (பா-ஐ) பட்டபிடுநெகம் செய்துகொண்டிருப்பது வந்து ஸந்தோஷத்தில்
பட்டமற்றிருக்க அளவு வியத்ததில் செய்யவேண்டிய பதத்தைத் துறவையான புன்
னோக்கள் ஆகியவர்களை நன்றி தெரிக்கவான எதிர்ப்பா, காண்பு தகைய ஹி
யைசெய்து விட்டு, அபரகசனககுடியானவையுடைய, சாமா, சதானவையுட
லிய பிரதிகாசனாதிக்க ராஜபுத்ரனுண் ஸ்ரீராமன் பாபொழுதுவருவாபோகொன்று
எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது.

5. (பா-ஐ) அனந்தராம ஸ்ரீராமனும், ராமாதாபிதாசனன் செங்கபட்ட
டாபிடுநெகவிடத்தையுடைய, என்வாஸதையுடைய, நிவரிகம் லீலையிடம் சொல்லுவது
வன்கிற லெட்கத்தினால் தன் சூனியதுகொண்டு, ஸந்தோஷமுள்ள ஜனங்கள் நிறை
கூட நன்றாய் அலங்கரிக்கப்பட்ட தமதிநுமாளிகையில் பரவெடுத்தார்.

6. (பா-ஐ) பிறகு, லீலை, தான் உட்கார்ந்துகொண்டிருந்த அழைத்தி
நின்று எழுந்து, நடுங்கிக்கொண்டிரு, சோகத்தினால் பரிதாபித்துக்கொண்டிரு,
சிக்கித்தினால் கலங்கிய இரத்தியங்கையுடைய அந்த பார்த்தானப்பார்த்தான்.

तां दृष्ट्वा सहि धर्मात्मा न शशाक मनोगतम् ।

तं शोकं राघवः सोढुं ततो विवृततां गतः ॥ 7 ॥

विर्वणवदनं दृष्ट्वा तं प्रस्विन्नममर्षणम् ।

आह दुःखाभिपन्तसा ॥ 8 ॥

किमिदानीमिदं प्रभो ।

अथ बार्हस्पतः श्रीमानुक्तः पुष्यो नु राघव ।

प्रोच्यते ब्राह्मणैः प्राज्ञैः केन त्वमसि दुर्म्नाः ॥ 9 ॥

7. (ப-ரை) ஧ர்மாட்மா- தர்மிஷ்டரான, ச:- அந்த, ராஃவ:- ஸ்ரீராமன், தா- அந்த ஸீதைவைய, ட்ரூவா- பார்த்து. மனோகதம்- மனதிலிருக்கிற, த்- ஷோக்- அந்த துக்கத்தை, மோடூ- ஸஹிப்தற்கு, ந ஷாசாக- சக்தியுள்ளவராகவில்லை, தத:- ஆகையினால், விவ்ரதா- பிரகாச முள்ளவராயிருப்பதை, ரத:- அடைந்து விட்டார்.

8. (ப-ரை) விர்வணவதன்- வரடியமுதமுடையவரும், ப்ரஸ்விந்- வேர்வையுடன் கூடின வரும், அமர்ஷணம்- துக்கத்தை அடக்கமுடியாதவருமான, த்- அந்த ஸ்ரீராமனை, ட்ரூவா- பார்த்து, டு:காமிமந்தா சநி- துக்கத்தினாலே மிகவும் பரிதாபமுள்ளவராக, ஆஹ- (ஸீதை) சொல்லுகிறாள்.

9. (ப-ரை) ப்ரமோ- பாபுவே! த்ரானி- (ஸந்தோஷப்பட்டவேண்டிய) இந்த காலத்தில், த்ரே- இந்த துக்கம், கி- என்ன? ஹே ராஃவ- ரகு குலத்தில் அவதரித்தவரே, வர்ஹஸ்பத:- ப்ருஹஸ்பதியை தேவதையாயுடையதும், ஶ்ரீமான்- ஸம்பத்தை உண்டுபண்ணக்கூடியதும், ஸக:- (பட்டாபிஷேகத்திற்கு காலமாக) சொல்லப்பட்ட, புஷ்ய:- புஷ்ய

7. (பொ-ரை) தர்மாத்மாவான அந்த ஸ்ரீ ராகவன், அவ்விதம் ஸந்தோஷமுள்ள அந்த ஸீதையைப்பார்த்து, மனதிலிருக்கிற அந்த துக்கத்தை அடக்கமுடியாமல் வெளியாக்கிவிட்டார்.

8. (பொ-ரை) முகம் வாடி, கைவந்த ராஜ்யம் தவிர வனவாஸம் செய்யப் போகிற ஸங்கதியை இந்த ஸீதையிடம் எவ்விதம் சொல்லுகிறது என்கிற சோகத்தினால் கேஹம் வியர்க்கு, துக்கத்தை மனதில் அடக்கிக்கொள்ள சக்தியற்ற அந்த ஸ்ரீராமனைப்பார்த்து ஸீதாதேவி மிகவருத்தமுடையவளாய் ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறாள்.

9. (பொ-ரை) பாபோ! இதென்ன, ஸந்தோஷப்பட்டவேண்டிய காலத்தில் துக்கம், ப்ருஹஸ்பதி தேவதையாக உடையதும் சபதார்யம் செய்கிறவர்களுக்கு ஸம்பத்தை உண்டுபண்ணக்கூடியதும், உம்முடைய பட்டாபிஷேகத்திற்கு குறிப்

न ते क्षौद्रं च दधि च ब्राह्मणा वेदपारगाः ।

मूर्ध्नि मूर्धाभिषिक्तस्य दधति स्म विधानतः ॥ 13 ॥

न त्वां प्रकृतयः सर्वाः श्रेणीमुख्याश्च भूषिताः ।

अनुव्रजितुमिच्छन्ति पौरजानपदास्तथा ॥ 14 ॥

चतुर्भिर्वेगैः पन्नैर्हयैः काञ्चनभूषितैः :

मुख्यः पुण्यरथो युक्तः किं न गच्छति तेऽप्रतः ॥ 15 ॥

13. (ப-ரை) மூர்धाभिஷிक्तஸ்ய- பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பட்ட, தே- உம்முடைய, மூர்ந- தலையில், வேதபாரகா:- வேதங்களைக்கரைகண்ட, ப்ராஹ்ணா:- ப்ராம்மணர்கள், விதானத:- சாஸ்திரத்திப்படி, க்ஷுட்ர- தேனையும், ததிக- தயிரையும், ந தததிஸ்- ஏன் சேர்க்காம லிருக்கிறார்கள்.

14. (ப-ரை) மர்வா:- ஸமஸ்தமான, ப்ரகூதய:- மந்திரி முதலானவர்களும், ஸ்ரேணிமுக்ஷ்யா:- ச- ஸபைகளில் முதன்மையானவர்களும், பூர்:- பட்டணத்து ஜனங்களும், ததா- அவ்விதமே, ஜானபதா:- நாட்டு ஜனங்களும், பூஷிதா: சந்த:- அலங்கரித்துக்கொண்டு, த்வா- உமமை, அநுவ்ரஜித்- பின்சென் றவருவதற்கு, ந இச்சந்தி- ஏன் விரும்பவில்லை.

15. (ப-ரை) காஞ்சனபூஷித:- ஸ்வர்ணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட, வேசஸ்பநை:- மிகவும் வேகமுள்ள, சதுர்வீ: ஹை:- நான்கு குதிரைகளோடு, யுக:- கூடிய, முக்ஷ:- சிறி வட்டமான, புண்யரத:- புஷ்பரதமானது, தே- உம்முடைய, அபர:- முன்னே, கி் ந கச்சதி- ஏன் வரவில்லை.

13. (பொ-ரை) வேதங்களை ஓகி கரைகண்ட ப்ராஹ்மணோத்தமர்கள், பட்டாபிஷேகம் செய்துகொண்ட உம்முடைய சிரஸில் தேனையும், தயிரையும், ஏன் சாஸ்திரப்படி அபிஷேகம் செய்யாமலிருக்கிறார்கள்.

14. (பொ-ரை) ஸமஸ்தமான மந்திரிகளும், அந்தந்தக்குதிரைகளில் முக்யமானவர்களும், (ஸபைகளில் தலைவர்களும்) பட்டணத்துஜனங்களும், வெவ்வேறான ஜனங்களும், அலங்கரித்துக்கொண்டு உம்முடன் கூட வருவதற்கு ஏன் ஆசைப்படவில்லை.

15. (பொ-ரை) ஸ்வர்ணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, வேகமுள்ள நான்கு குதிரைகள் பூட்டிய புஷ்ப ரதமானது ஏன் உம்முடைய முன்னே வரவில்லை. புஷ்ய ரதம் என்பது யுத்தத்திற்கு உபயோகப்படாதது. ஆனால், மஹா ராஜர்கள் விசேஷமான காலத்தில் ஊர்வலம் செய்யும்பொழுது அவர்கள் முன்னே அலங்காரமாக வரக்கூடியது.

न हस्ती चाग्रतः श्रीमांस्त्व लक्षणपूजितः ।

प्रयाणे लक्ष्यते वीर कृष्णमेघगिरिप्रभः ॥ 16 ॥

न च काञ्चनचित्रं ते पश्यामि प्रियदर्शन ।

भद्रासनं पुरस्कृत्य यातं वीरपुरस्कृतम् ॥ 17 ॥

अभिषेको यथा सज्जः किमिदानीमिदं तव ।

अपूर्वो मुखवर्णश्च न प्रहृष्येच्च लक्ष्यते ॥ 18 ॥

16. (ப-ரை) 'ஹே வீர- வீரனே! தீமான- அழகுள்ளதாயும், லக்ஷணபூஜித:- நல்ல லக்ஷணங்கள் பொருந்தி புகழப்பட்டு, கृஷ்ணமேघगिरिप्रभ:- கார்மேகத்துடன் கூடிய பர்வதத்திற்கு ஸமானமான, ஹஸ்தி- பட்டத்து யானையானது, தவ- உமமுடைய, ப்ரயாண- ப்ரயாணகாலத்தில், அग्रत:- முன்னே, ந லக்ஷ்யதே- ஏன் காணப்படவில்லை.

17. (ப-ரை) 'ஹே ப்ரியதர்சன- ப்ரியமான காக்கியுடையவரே, காஞ்சனசித்ர- ஸ்வர்ணத்தினால் விரித்தரவேலை செய்து, விரபுரஸ்குதம்- வீரர்களால் புரஸ்கரிக்கப்பட்ட, ப்ரதாஸன- பத்ராஸனத்தை, புரஸ்குத- முன்னிட்டுக்கொண்டு, தே- உம்முடைய, யாத- வரவை, நபச்யாமி- நான் காணவில்லை.

18. (ப-ரை) அபிஷேக:- உம்முடைய பட்டாபிஷேகமானது, யதா சஜ்:- யதா ப்ரகாரம் ஸித்தமாகவே இருக்கிறது, இதானி- இப்பொழுது, தவ- உமமுடைய, முகவரண்:- முகத்தின் வர்ணமானது, அபூர்வ:- முன்னிருந்ததுபோல் இராமலிருக்கிறது, ப்ரஹ்:- ஸந்தோஷமுடைய, ந லக்ஷ்யதே- காணப்படவில்லையே, கி- இது- என்ன இது.

16. (பொ-ரை) வீர! மிகவும் அழகுள்ளதாய், லக்ஷணங்கள் பொருந்தி எல்லோராலும் புகழப்பட்டு கார்மேகத்துடன் கூடிய பர்வதத்திற்கு ஸமானமான பட்டத்து யானை, நீர் புறப்பட்டு வருவகாலத்தில் உமமுடைய முன்னே ஏன் வராமலிருக்கிறது.

17. (பொ-ரை) ப்ரியமான தரிசனமுடையவரே! ஸ்வர்ணங்களால் விரித்தரவேலைகள் செய்து வீரர்களால் புரஸ்கரிக்கப்பட்ட பத்ராஸனத்தை முன்னிட்டுக் கொண்டு உமமுடைய வரவை நான் காணவில்லையே. அதற்கு என்ன காரணம்.

18. (பொ-ரை) முன் சொல்லியபடி உமமுடைய பட்டாபிஷேகமும் இப் பொழுது ஸித்தமாகவே இருக்கிறதே. அப்படியிருக்க உம்முடைய முகவர்ணமும் முன்போல் இல்லை. மனதில் ஸந்தோஷமும் இல்லாததுபோல் காணப்படுகிறதே. இதற்கென்ன காரணம்.

ஐதீவ விலயந்தீ தா் பிரோவா ரபுநந்ந: ।

சீதே தவ்ஹாஸ்தாத: ப்ரவாஜயதி மா் வநம் ॥ 19 ॥

கூலே மஹி சம்ஹே த்மஜே த்மவாரிணி ।

த்யு ஜானகி யேநேத் க்ரமேணாஹ்யாதத் மம ॥ 20 ॥

ராஜா சத்யப்ரதிஜ்நே பித்ரா த்ஸரதேந ச ।

கேகேயே மம மாத்ரே து புரா ததௌ மஹாவரௌ ॥ 21 ॥

19. (ப-ரை) ஐதீவ- இதுபோல, விலயந்தீ- பலவிதமாகச் சொல்லுகின்ற, தா- அந்த ஸீதையைப்பார்க்கு, சீதே- ஸீதே! தவ் ஹா- மிகவும் பூஜ்யமான, தாத:- பிதாவானவர், மா- என்னை, வநம்- வணக்கைக்குறித்து, ப்ரவாஜயதி- வாஸம் செய்யப் போகச்சொல்லுகிறார், தி- என்று, ரபுநந்ந:- ஸ்ரீராமன், பிரோவ- சொன்னார்.

20. (ப-ரை) மஹி கூலே-மஹாகூலத்தில், சம்ஹே- பிறந்தவனே, த்மஜே- தர்மத்தை அழித்தவனே, த்மவாரிணி- தர்மங்களை அதுஷ்டிகுகின்றவனே, ஹே ஜானகி- ஜனகராஜன் புகழியே, தத- எனக்கு தேர்த இந்த வனவாஸமானது, யேந்மே- எந்த முறையையினால், மம- எனக்கு, அஹ்யாத- வந்திருக்கிறதோ, த்யு- (அந்தக்ரமத்தை) கேள்

21 (ப-ரை) சத்யப்ரதிஜ்ந- ஸத்யமான ப்ரதிஜ்ஞையையுடையவரும், ராஜா- அரசனுமான, பித்ரா ச- பிதாவான, த்ஸரதேந- தசரத ராஜனால், மம- என்னுடைய, மாத்ரே- மாதாவான, கேகேயே- கைகேயியின் பொருட்டு, புரா து- முன்னொரு காலத்தில், மஹாவரௌ- இரண்டு பெரிய வரங்கள், ததௌ- கொடுக்கப்பட்டன.

19. (பொ-ரை) இதுபோல் பலவிதமாக துக்கத்துடன் சொல்லுகின்ற அந்த ஸீதையைப்பார்க்கு, ஸீதே! மிகவும் பூஜ்யமான பிதாவானவர் என்னைக்காட் டால் வாஸம் செய்யப்படி அஜ்ஞாபித்திருக்கிறாரென்று ஸ்ரீராம நந்தன் சொன் னார்.

20. (பொ-ரை) உத்தம குலத்திற் பிறந்து, தர்மங்களைத்தெரிந்து, அதுஷ்டிகுகின்றவனான ஜனகராஜ புகழியே, இந்த வனவாஸமானது எந்த வழியால் எனக்கு தேர்ந்திருக்கிறதோ அந்த வழியைச்சொல்லுகிறேன் கேள்.

21. (பொ-ரை) செய்த ப்ரதிஜ்ஞையை தவராதவான நம பிதாவான தசரத மஹாராஜனால் என் மாதாவான கைகேயிக்கு முன்காலத்தில் இரண்டு பெரிய வரங்கள் கொடுக்கப்பட்டன.

तयाद्य मम सज्जेऽस्मिन्नभिषेके नृपोद्यते ।

प्रचोदितः स समयो धर्मेण प्रतिनिर्जितः ॥ 22 ॥

चतुर्दश हि वर्षाणि वस्तव्यं दण्डके मया ।

पित्रा मे भरतश्चापि यौवराज्ये नियोजितः ॥

सोऽहं त्वामागतो द्रष्टुं प्रस्थितो विजनं वनम् ॥ 23 ॥

भरतस्य समीपे तु नाहं कथ्यः कदाचन ॥ 24 ॥

ऋद्धियुक्ता हि पुरुषा न सहन्ते परस्तवम् ।

तस्मान्न ते गुणाः कथ्या भरतम्याश्रतो मम ॥ 25 ॥

22. (ப-ரை) அய- இப்பொழுது, நூபுயத- ராஜாங்கினால் சொல்லப்பட்ட, ம-
என்னுடைய, அஸிமந் அபிஷேக- இந்த பட்டாபிஷேகமானது, சஜ்ஜே மதி- ஸித்தமாக
இருந்தவனாவில், தயா- அந்த கைகேரியால், ப்ரவோதித:- முன்னொன்ன இரண்டு வாகங்களா
யும் இப்பொழுது எனக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று ஏவப்பட்டும், ச சமய:- ப்ர
திஜ்ஞை செய்தவருமான, (அரசன்), ஧்மேண- தம்மத்தினால், ப்ரதிநிர்ஜித:- கன்வரமாகச்
செய்யப்பட்டார்.

23. (ப-ரை) ஹி- ஆகையால், சநூர்ஷ வர்ஷாணி- பதினான்கு வருஷங்கள், மயா-
என்னுடைய, டணடகே- தண்டகாவனத்தில், வஸ்தவ்ய- வஸிக்கவேண்டும், மரத: ச அபி- பரத
னும், மே பித்ரா- என்னுடைய பிதாவினால், யௌவராஜ்யே- இளவரசில், நியோஜித:- ஏவப்பட
புருக்கிறான், ச:- அப்படிப்பட்ட, அஹ- நான், த்ரிஜன- ஜனந்ருன்யமான, வனம்- வனத்தைக்
குறித்து, ப்ரஸ்தித: சந- புறப்பட்டவனாக, தா- உன்ன, த்ரு- பாப்புகற்கு, அஹ:- வந
திருக்கிறேன்.

24-25 (ப-ரை) (கி) நு- ஆனால், மரதஸ்ய- பரதனுடைய, மமீபே- ஸம்பந்தின்,
அஹ- நான், கதாசன- ஒருக்காலும், ந கத்ய:- சலாதிக்கத்தகுந்தவனல்ல, ஹி- ஏனென்றால்,

22. (பொ-ரை) இப்பொழுது, அரசன் எனக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்ய
தாக ஆரம்பித்து ஸித்தமாக இருந்திருக்காலத்தில், முன்னமே தனக்கு இரண்டு வா
ங்கள் கொடுக்கிறேனென்று ப்ரதிஜ்ஞை செய்திருந்த அரசனைப்பார்க்கு அந்த இர
ண்டு வாகங்களையும் இப்பொழுதே நீர் கொடுக்கவேண்டும் என்று தீர்ப்புதிக்கவே
அவரும் தம்மத்தினால் அவளுக்குக் கட்டுப்பட்டுவிட்டார்.

23. (பொ-ரை) ஆகையால் நான் பதினான்கு வருஷம் தண்டகாவனத்தில்
வாஸம் பண்ணவேண்டும், பரதனும் இளவரசுப்பட்டம் ஆளவேண்டும், இவ்வி
தம் என் பிதாவினுடைய நியமனம். ஆகையால் நான் நீர்ஜனமான தண்டகாவனம்
போவதாகப்பிறப்பி, உன்னப்பாப்புகற்காக இங்கு வந்தேன்.

24-25. (பொ-ரை) ஆகையால் நான் பிதாவின் உத்திரவுப்படி பதின
ன்கு வருஷம் தண்டகாவனம்போய் வருகிறேன். நீ இங்கே இருந்துகொண்டிரு.

नापि त्वं तेन भर्तव्या विशेषेण कदाचन ।

अनुकूलतया शक्यं समीपे त्वस्य वर्तितुम् ॥ 26 ॥

तस्मै दत्त नृपतिना यौवराज्यं सनातनम् ।

म प्रसाद्यस्त्वया सीते नृपतिश्च विशेषतः ॥ 27 ॥

சுதியுத்த:- செல்வத்தோடு கூடிய, புரைய:- மனிதர்கள், பரஸ்தவம்- பிறர்களுடைய ஸ்
தோத்தரத்தை, ந சஹ்தே- பொருக்கமாட்டார்கள், தஸ்தா- ஆகையாலே, பரதஸ்ய அபரத:-
பாதனுடைய முன்னிலையில், சம- என்னுடைய, ருண:- குணங்கள், தே- உன்னால்,
ந கஸ்ய:- சொல்லத்தகுந்தவையல்ல.

26. (பா-ஸா) த்வ அபி- லீயா, தேன- அந்த பாதனால், கதாசன- ஒருக்காலும்,
சிஷோண- விசேஷமாக, ந பர்வ்யா- பொறுக்கத்தகுந்தவனன்று, கி- து- ஆனால், அனுகூலதயா-
அநுகூலமாகவே, அஸ்ய- இந்த பாதனுடைய, சமீபே- அருகில், வர்திதும்- இருப்ப
தற்கு, ஷக்ய- வாய்ப்பானது.

27. (பா-ஸா) ஹ சீதி- லீகையே! தஸ்யை- அந்த பாதன் பொருட்டு, சனாதனம்-
அனுகூலமாக ஏற்பட்ட, யோவராஜ்ய- இளவரசு பட்டமானது, நூபதினா- அரசனால், தத்-
கொடுக்கப்பட்டது, விஷேத:- விசேஷமாக, நூபதி: ச- அரசனுமான, ச:- அந்த பாதன்
தவயா- உன்னால், ப்ரஸாத்ய:- அருளிக்கக்கூடுகவன்.

பரீதா ஒருதலா ந ஸ்ரீ ஸீதே பரீதா பாதன் வந்தால் அவன் எதிரில் என்
னொரு தலையெட்டான். என்னால் செல்வத்தோடு கூடிய மனிதர்கள் தம் எதி
ரில் பரீதா ஸ்ரீதாரா பண்ணினால் பொருக்கமாட்டார்கள். ஆகையால்தான்
பாதன் முன்னிலையில் என்னுடைய கொள்வியிந்த குணங்களைப்பற்றி பகர
வைவாடாமென்று சொல்லுகிறேன்.

26 (பா-ஸா) வஸ்தாபாபாஸம் முதலானதுகளைக்கொடுக்க உன்னை பா
தன் பொறுக்கும் காலத்தில், நாம் இஷ்டமுடைய பத்தியைகையில் இவ்வுருமணன்
சுகந்தனன் இவ்வுருமணன் பாதையனைக்காட்டிலும் விசேஷமாகப் பெருமைப்படு
தகாபாஸீயைக்கொண்டது நீ ஆனாபாஸகூடானது. பொதுவாக இருந்தான்சீரோ
அவன் முன்னிலையில் இருக்கமுடியும்.

27. (பா-ஸா) ஸீதே ஸீதே! அந்த பாதனுக்கு அரசன் அனுகூலமான யோவ
ராஜ்யத்தைக்கொடுத்திருக்கிறார். ஆகையால் அவனை விசேஷமாக அரசன் என்
றாம நீ அருளிக்க வாய்ப்பாகும்.

अहं चापि प्रतिज्ञां तां गुरोः समनुपालयन् ।

वनमदैव यास्यामि स्थिरा भव मनस्विनी ॥ 28 ॥

याते च मयि कल्याणि वनं मुनिनिषेवितम् ।

व्रतोपवासपरया भवितव्यं त्वयाऽनघे ॥ 29 ॥

काल्यमुत्थाय देवानां कृत्वा पूजां यथाविधि ।

वन्दितव्यो दशरथः पिता मम नरेश्वरः ॥ 30 ॥

28. (ப-ரை) அஃ' அபி-நானும், குரோ:- குருவான பிதாவின்னுடைய, தா' தரிசு-அந்தப் பரதிலுஞ்ஞயை, அநுபாலயன்- பரிபாலிப்பதற்காக, வன- தண்டகாவனத்தைத் குறித்து, அய' எவ- இப்பொழுதே, யாस्याமி- போகப்போகின்றேன், மனஸ்வினி- த்ருடமான மனதையுடைய நீ, சிவா- என்னிடத்தில் விலையான பரிதியுடையவளாக, பவ-இருக்க வேண்டும்.

29. (ப-ரை) हे कल्याणि- மங்களா முள்ளவளே! அந்வே- குற்றமில்லாதவளே! நான், முனிநிஷேவிதம்- முனிகளாலடையப்பட்ட, வன- வனத்தைக்குறித்து, யாते' சதி- போன வளவில், த்வா- உன்னால், வ்ரதோபவாஸபரயா- வ்ரதம் உபவாஸம் இவைகளில் ஊங்க முள்ள வளாக, பவிதவ்ய- இருக்கத்தகுந்தது.

30. (ப-ரை) काल्य- விடியற்காலத்தில், उत्थाय- எழுந்திருந்து, यथाविधि- சாஸ்திரப்படி, देवानां- தேவர்களுடைய, पूजां- பூஜையை, कृत्वा- செய்து, नरेश्वर:- அரசனாயும், मम पिता-என் பிதாவுமான, दशरथ:-தசரதர், वन्दितव्य:- நமஸ்கரிக்கத்தகுந்தவர்.

28. (பொ-ரை) நானும் அந்த பிதாவின் பரதிலுஞ்ஞயை, பரிபாலனம் செய்வதற்காக இப்பொழுதே தண்டகாவனம் போகப்போகின்றேன். நீயும் த்ருடமான மனதுடன் என்னிடத்தில் வைத்திருக்கிற பரிதியுடன் இங்கேயே இருந்துகொண்டிரு.

29. (பொ-ரை) மங்களா முள்ளவளே! குற்றமில்லாதவளே! நான் முனிகள் வளிக்கின்ற தண்டகாவனம் போனபின்பு நீயும் இங்கேயிருந்துகொண்டு வந்தோபவாஸம் முதலியவைகளை தவராமல் செய்து கொண்டிருக்கவேண்டும்.

30. (பொ-ரை) ஒவ்வொரு தினங்களிலும் விடியற்காலமே எழுந்திருந்து சாஸ்திரமுறைப்படி தேவபூஜைகளையும் செய்து முடித்துவிட்டு, என் பிதாவான தசரதமுறாராஜாவை நீ ஸேவித் துவா வேண்டும்.

माता च मम कौसल्या वृद्धा सन्तापकश्चिता ।

धर्ममेवाग्रतः कृत्वा त्वत्तः सम्मानमर्हति ॥ 31 ॥

वन्दिताव्याश्च ते नित्यं याः शेषा मम मातरः ।

स्नेहप्रणयसम्भोगैः समा हि मम मातरः ॥ 32 ॥

भ्रातृपुत्रसमौ चापि द्रष्टव्यौ च विशेषतः ।

त्वया भरतशत्रुघ्नौ प्राणैः प्रियतरौ मम ॥ 33 ॥

31. (பா-ரை) வுடா- கிழவியாயும், சந்தாபகர்சிதா- (என்னை விட்டுப்பிழிந்த) துர்க்கத்தினால் இவர்க்க, மம மாதா- என தாயாயான, கௌஸல்யா தேவியானவள், ஧ர்மேவ- தர்மம் ஒன்றையே, அகர- கருவா- முன்னிட்டுக்கொண்டு, இருக்கிற, த்வ- உன்னிடத்திலிருந்து, சம்மான- வெகுமானத்தை, அர்ஹி- அடையத்தகுந்தவள்.

32 (பா-ரை) சா- மற்றவர்களான, யா- யாதோரு, மம மாதர- என தாய்மார்கள் (இருக்கின்றிருக்கின்றா), தா- அவர்கள், தே- உன்னால், வந்திதவ்யா- நமஸ்கரிக்கத்தகுந்தவர்கள், ஹி- ஏனென்றால், மம மாதர- அந்த என் தாய்மார்கள், ஸ்நேஹபிரணயசம்மோ- பிழிகிறதனால், கல்லை எண்ணும் வைப்பதாலும், கம்மை வளர்த்துவதாலும், மமா- (என் தாய்மாமம்) துல்யமானவர்கள்.

33 (பா-ரை) பரதசத்ரு- பகதனும், சத்ருந்நனும், மம- எனக்கு, ப்ராணை- (பிராணை)- பரிமாணசக்தியும், ப்ரியதர- மிகவும் பரிமாணவர்கள் (அனுகர- அவர்கள்), த்வா- உன்னால், விசேப- விசேஷமாக, ப்ராநுபுத்ர- ப்ராநுபுத்ரமும், ப்ராநுபுத்ர- ப்ராநுபுத்ரமும், ப்ராநுபுத்ர- ப்ராநுபுத்ரமும்.

31 (பொ-ரை) துர்க்கையினால், என்னை விட்டுப்பிழிந்த துர்க்கத்தினால் மிகவுரினாக, என் தாயாயான கௌஸல்யா தேவியை தர்மம் ஒன்றையே ப்ரதானமாகக் கையாற்றி இருக்கிற நீ கௌஸல்யா துர்க்கைவாழ்க்கைவாழ்க்கை.

32 (பொ-ரை) கௌஸல்யா தேவியைப் புகழ்ந்த மற்ற என்னுடைய ஸபதனி மாதாக்களையும் ப்ரதிதிமமம் நமஸ்கரிக்கவேண்டும். ஏனென்றால் அவர்கள் என்னிடத்திலே அன்பு செய்யவதாலும் கல்லை எண்ணுத்துடனி துப்பதாலும் என்னை வளர்த்துவதாலும் என தாயாயான கௌஸல்யா தேவியைக் குத்துல்யமானவர்கள்.

33. (பொ-ரை) பகதனும், சத்ருந்நனும், எனக்கு ப்ராணை விடப்பரியமானவர்கள், அவர்கள் உனக்கு மிகவுருந்நனாக இருக்கிறபடியால் கௌஸல்யா தேவியைப் ப்ரியதர- மிகவுருந்நனாக இருப்பதன் ப்ராநுபுத்ர- ப்ராநுபுத்ரமும், ப்ரியதர- மிகவுருந்நனாக இருப்பதன் ப்ராநுபுத்ர- ப்ராநுபுத்ரமும்.

विप्रियं न च कर्तव्यं भरतस्य कदाचन ।

स हि राजा प्रभुश्चैव देशस्य च कुलस्य च ॥ 34 ॥

आराधिता हि शीलेन प्रयत्नैश्चोपसेविताः ।

राजानः संप्रसीदन्ति प्रकुप्यन्ति विपर्यये ॥ 35 ॥

औरसानपि पुत्रान्हि त्यजन्त्यहितकारिणः ।

समर्थान्संप्रगृह्णन्ति जनानपि नराधिपाः ॥ 36 ॥

34. (ப-ரை) கதாச்சு- ஒருக்காலம், ஸரதஸு- பரதனுக்கு, விபரியு- பரியமல்லாத காரியம், ன கர்வய- உன்னால் செய்யத்தகுந்ததன்று, ஹி- ஏனென்றால், ச- அவன், ஸுசய- இந்த கோஸல தேசத்திற்கும், குலசய- னமமுடைய குலத்திற்கும், ராஜா- அரசனாகவும், ப்ரு: ச ஈ- ப்ரபுவாகவும், (இருக்கிறான்).

35. (ப-ரை) ஹி- ஏனென்றால், ராஜா: - அரசர்கள், ஸீலேன- நன்னடைக்கையினால், ஈராதிதா: - ஸத்தோஷப்பட்டும், ப்ரயத்ன: - பாயத்தத்தினாலும், ஓபஸேவிதா: - ஸந்த- ஸேவிக்கப்பட்டவர்களாய்க் கொண்டும், ஸப்ரஸீதந்தி- கருணைபுரிவார்கள், விபரியே- அப்படியில்லாமலிருக்கும் பகடத்தில், ப்ருப்யந்தி- கோபம் கொள்ளுவார்கள்.

36. (ப-ரை) னராதிபா: - அரசர்கள், ஈரஸாந அபி புத்ரா- தன்னுடைய ஓளஸபுத்ரர்களையும், அஹிதாரிண: - தனக்கு ஹிதமல்லாத காரியத்தைச் செய்பவர்களாயிருந்தால், த்யஜந்தி- விட்டுவிடுகிறார்கள், ஈஸாந அபி- பந்துவில்லாத மற்ற ஜனத்தை, ஸமர்தாந்- கெட்டிக்காரர்களாயிருந்தால், ஸப்ரஹ்ந்தி- கைக்கொள்ளுகிறார்கள்.

34. (பொ-ரை) நீ ஒருக்காலமும் பரதனுக்கு பரியமல்லாத காரியத்தைச் செய்யக்கூடாது. ஏனென்றால் அவன் இந்த தேசத்திற்கும், னம் குலத்திற்கும் அரசனாகவும், ப்ரபுவாகவமிருக்கிறான்.

35. (பொ-ரை) ஏனென்றால் நன்னடைக்கையுடன் சோம்பல முதலியவையில்லாமல் பணிவிடை செய்துவந்தால் மத்திரம் அரசர்கள் மனது கலக்கமில்லாதிருக்கும். அப்படிக்கில்லாமல் இருந்தால் உடனே கோபித்துக்கொள்ளுவார்கள்.

36 (பொ-ரை) அரசர்களுடைய ஸ்வபாவமென்னவென்றால் சொல்லுகிறேன் கேள். தன் ஓளஸபுத்ரர்களாயினும் தனக்குப்ரியமில்லாத காரியத்தைச் செய்தால் அவர்களை விட்டுவிடுவார்கள். ஒருவிதமான பந்துவில்லாதவர்களும் தனக்கு அநுகூலமாய் மிருத்த கெட்டிக்காரர்களாயிருந்தால் அவர்களைக்கைக்கொள்ளுவார்கள்.

सा त्वं वसेह कल्याणि राज्ञः समनुवर्तिनी ।

भरतस्य रता धर्मै सत्यव्रतपरायणा

॥ 37 ॥

अहं गमिष्यामि महावनं प्रिये त्वया हि वस्तव्यमिहैव भामिनी ।

यथा व्यलीकं कुरुपे न कम्यचित्तथा त्वया कार्यमिदं वचो मम ॥ 38 ॥

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीय आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

पङ्क्तिः सर्गः ॥ 26 ॥

37. (ப-ண) ஹே கல்யாணி- மங்களமுள்ளவனே! சா த்வ- அப்படிப்பட்ட நீ, சत्यவ்ரத பராயணா- ஸத்தியத்தையும், வ்ரதத்தையும் முக்யமாகக்கொண்டவளாய், धर्म- கர்மத்திலே, रता- அன்புள்ளவளாய், राज्ञः- அரசனான, भरतस्य- பரதனுடைய, समनुवर्तिनी- அநுவர்த்தனம் செய்துகொண்டு, इह- இங்கு, वय- வளித்துக்கொண்டிரு.

27. (ப-ண) ஹே பிரியே- மிகவும் ப்ரியமான, भामिनी- அழகுள்ளவனே! अहं-நான், महावन- பெரிதான வனத்தைக்குறித்து, गमिष्यामि- போகப்போகிறேன், त्वया हि- உன்னால், इह एव- இவ்விடத்திலேயே, वस्तव्य- வளிக்கத்தகுந்தது, कस्यचित्- எந்த ப்ராணிகளுக்கும், यथा- எப்படி, व्यलीकं- அப்ரியத்தை, न कुरुपे- செய்யாமலிருப்பா போ! तथा- அப்படி, मम- என்னுடைய इदं वचः- இந்த வार्த்தைகளும், त्वया- உன்னால் कार्य-செய்யத்தகுந்தது.

37. (பொ-ண) ஹே மங்களமுள்ளவனே! இவ்விஷயங்களை யெல்லாம் நன் றாய் அந்நிகழ்கொண்டிருக்கும் நீ ஸத்தியத்தையும் வ்ரதத்தையும் முக்யமாகக்கொண் டிருக்கின்றாளுவதானதகுந்தவளே விரைவாக அன்புவைத்து அரசனான பரதனை அநுவர்த்தி இவ்விய வளித்துக்கொண்டிரு.

38. (பொ-ண) மிகவும் ப்ரியமாயும் அழகுள்ளவளுமான நீதே நான் தண்டகாவனம் புறப்பட்டுப்போகிறேன். நீ இவ்விடத்திலேயே என்மே பண்ணிக் கொண்டிரு. ஒருவருக்கும் ஒருவிதமான விரோதமும் செய்யாமலிருக்க வேண்டும். நான் சொல்லியபடியும் செய்யவேண்டும்.

* आर्यपुत्र पिता माता भ्राता पुत्रेस्तथा स्तुषा ।

स्वानि पुण्यानि भुञ्जानाः स्वं स्वं भाग्यमुपासते ॥ 3 ॥

भर्तुर्भार्यं तु भार्यैका प्राप्नोति पुरुषर्षभ ।

अतश्चैवाहमादिष्टा वने वस्तव्यमित्यपि ॥ 4 ॥

न पिता नात्मजो नात्मा न माता न सखीजनः ।

इह प्रेत्य च नारीणां पतिरेको गतिः सदा ॥ 5 ॥

3. (ப-ரை) 'ஹே ஆர்யபுத்ரா! பிதா-தகப்பனும், மாதா-தாயாரும், ஞாநா-கூடப்பிறந்தவனும், புத்ரா-பிள்ளையும், ததா-அப்படியே, ஸுஷா-மருமகளும், ஸ்வானிபுण्याநி-தங்கள், தங்கள் புண்ய பலங்களை, ஞுஜானா:-அநுபவித்துக்கொண்டு, ஸ்ம்-ஸ்ம்-தங்களுக்கே ஏற்பட்ட, பாக்ய-சுப, அசுப கர்மத்தை, உபாஸதே-செய்கின்றார்கள்.

4. (ப-ரை) 'ஹே பூர்வீகத்தமா! பார்யை ஒருவன் மாத் திரம், ப்ரு:- பர்த்தாவிலுடைய, பாக்ய-சுபாசுப பலத்தை, ப்ராப்தி-அடைகின்றான், அந: ச பவ-அகிலுலேயே, அஹ-அபி-நானும், வநே-வஸ்தவ்ய இதி-வனத்தில் வளிக்க வேண்டுமென்று, அடிஷ்டா-கட்டளையிடப்பட்டேன்.

5. (ப-ரை) 'இஹ-இந்த உலகத்திலும், ப்ரேய ச-பரலோகத்திலும், நாரீणा-ஸ்த்ரீகளுக்கு, பிதா ந கதி:-பிதாவும் கதியன்று, ஆத்மஜ: ந-பிள்ளையும் கதியன்று, ஆத்மா ந-தானும் கதியன்று, ந மாதா-மாதாவும் கதியன்று, ந சகிஜன:-தோழியும் கதியன்று, பதி: ஏக:-பர்த்தா ஒருவன்தான், சதா-எப்பொழுதும், கதி: கதி.

3. (பொ-ரை) ஆர்யபுத்ரா! உலகத்தில் தகப்பனார், தாயார், கூடப்பிறந்தவன், பிள்ளை, மருமகள், என்னும் இவர்கள், அவரவர்கள் செய்த புண்ய பாப பலங்களை அநுபவித்துக்கொண்டு புண்ய பாப ரூபமான கர்மங்களைச் செய்கின்றார்கள்.

4 (பொ-ரை) புருஷோத்தம! பார்யை ஒருவன் மாத் திரம் பர்த்தாசெய்த ஸூக்ருத துஷ்ருத பலத்தை அநுபவிக்கின்றவன். ஏனென்றால் "அயோ வா ஸ ஆத்மன: யத பத்ரி" என்று ச்ருதியின்படி பர்த்தாவின் பாதி சரிமானபடியால் வன வாஸம் செய்யவேண்டுமென்று உமக்குத் தகப்பனார் செய்த உத்திசனில் நானும் சேர்ந்தவன். அதாவது நியும் வனவாஸம் செய்ய வேண்டியவன் என்று எனக்கும் அவர் கட்டளையிட்டதுதான்.

5. (பொ-ரை) உலகத்தில் ஸ்த்ரீகளுக்கு இந்த லோகத்திலாகட்டும், பர லோகத்திலாகட்டும், பிதாவும், பிள்ளையும், தானும், மாதாவும், தோழிமாதர்களும், கதியில்லை. பர்த்தா ஒருவன் மாத் திரம்தான் கதி.

* 'ஆர்யபுத்ர' என்பது பர்த்தாவைக்குறித்து பார்யை பரிபமாக அழைக்கின்றபதம்.

यदि त्वं मस्थितो दुर्गं वनमयैव राघव ।

अग्रतस्ते गमिष्यामि मृदन्ती कुशकण्टकान् ॥ 6 ॥

ईर्ष्यारौषौ वहिष्कृत्य भुक्तशेषमिवोदकम् ।

नय मां वीर विखण्ड्यः पापं मयि न विद्यते ॥ 7 ॥

प्रासादाग्रैर्विमानैर्वा वैहायसगतेन वा ।

सर्वावस्थागता भर्तुः पादच्छाया विशिष्यते ॥ 8 ॥

6. (ப-ரை) 'ஹே ராঘவ- மருகுலத்துக்கு மாமரமே! த்வ- கீர், दुर्ग- போகமுடியாம லிருக்கிற, वन- வனத்தைக்குறித்து, अग्र एव- இப்பொழுதே, मस्थितः यदि- புறப்பட்ட மரோயானால், कुशकण्टकान्- முன்னுபொல்கூமான தர்பம் முதலிய புற்களை, मृदन्ती सती- காலால் மிதித்துக்கொண்டு, त अग्रतः- உமக்கு முன்னே, गमिष्यामि- போவேன்'.

7. (ப-ரை) 'ஹே वीर- வீரனே! ईर्ष्या रौषौ- பொறுமையையும், கோபத்தையும், भुक्तशेष- குடித்துமிச்சமான, उदकम् इव- தண்ணீரைப்போல், वहिष्कृत्य- விட்டுவிட்டு, विखण्ड्यः- சங்கையில்லாதவராய், मां- என்னை, नय- கூட அழைத்துக்கொண்டு போக வேண்டும், मयि- என்னிடத்தில், पाप- பாவமானது, न विद्यते- இல்லை'.

8. (ப-ரை) प्रासादाग्रैः- உப்பரிக்கைகளின் துளிகளில் வாழிப்பதைக்காட்டிலும் (पद्मस्यै तृतीया), विमानैः वा- விமானங்களில் ஸஞ்சரிப்பதைக்காட்டிலும், वैहायस गतेन वा- அஷ்டைசுவர்யம் பெற்று ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிப்பதைக்காட்டிலும். भर्तुः- பர்த்தாவின்

6. (பொ-ரை) 'ஹே மாகவா! மரங்களும், செடிகளும், புதிதானமடங்கும் துழையமுடியாத வனத்திற்கு கீர் போவதாக இப்பொழுதே புறப்படுபவராகியதில் முன்னுபொல் கூர்மையாயிருக்கிற தர்பம் முதலான புற்களை மிதித்து மெதுவாகச் செய்துகொண்டு உமக்கு முன்னே நடப்பேன்'.

7. (பொ-ரை) 'வீரா! நம்முடன் கூடவந்த இவன் கந்தார்த்தையாகிறான் என்று பொறுமையையும், இங்கேயே இரு என்று நான் பலவிதமாகக்கொண்ட போதிலும் ஒரு ஸ்திரீ கெழக்காமல் தானும் வந்திருக்கின்ற கொல்விகுறியினன் கிற கோபத்தையும், குடித்து மிச்சமான தீர்த்தத்தை கள்ளிவிடுவது போல் தள்ளி விட்டு, வனத்திற்கு இவன் வந்தால் இவனால் நடக்கு என்ன கஷ்டம் நெருங்கிய வெண்கிற சங்கையேயில்லாமல் என்னகூடவே அழைத்துக்கொண்டு போகவேண்டும். உம்மைவிட்டுப்போகிறது இருப்பதற்குக் காரணமான பாவம் என்னிடத்திலில்லை. ("भुक्तशेष इवोदकम्" என்கிற தருஷ்டம், தத்தை ईर्ष्यारौषौ वहिष्कृत्य என்பதிலும், नय मां वीर विखण्ड्यः என்பதிலும், अन्वयितக்கொள்ளலாம் என்று சில வியாக்யானத்தின் கருத்து.)

8. (பொ-ரை) உயர்ந்த உப்பரிக்கைகளின்மேலே வாஸம் பண்ணுவதைக் காட்டிலும், ஸ்வர்க்கலோகம் சென்று தேவர்களைப்போல் விமானத்திலேறி ஸஞ்சரிப்பதைக்காட்டிலும், அணிமா முதலாகிய அஷ்டைசுவர்யம் பெற்று ஆகாசத்தில்

अनुशिष्टास्मि मात्रा च पित्रा च विविधाश्रयम् ।

नास्मि सम्प्रतिवक्तव्या वर्तितव्यं यथा मया ॥ 9 ॥

अहं दुर्गं गमिष्यामि वनं पुरुषवर्जितम् ।

नानामृगणाकीर्णं शार्दूलवृक्षसेवितम् ॥ 10 ॥

मुखं वने विवत्स्यामि यथैव भवने पितुः ।

अचिन्तयन्ती लीनलोकांश्चिन्तयन्ती पतिव्रतम् ॥ 11 ॥

னுடைய, பாடுவாயா- சாஸ்திரவிரதஸேவையானது, சர்வவ்யாபக- பலவித கஷ்டமா யிருந்த பொதிலும், விசியத- மெலானது.

9. (பா-பா) யா- எப்படி, மயா- என்னால், வர்திதவ்ய- (பர்த்தாவியதத்தில்) இருக்கவேண்டிமோ, தயா- அப்படி, மாதா- மாதாவினாலும், பித்ரா- பிதாவினாலும், விவிதாசிரயம்- பலபாதக, அநுசிஷ்டா- அஸ்மி- கட்டளைபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறேன், சம்ப்ரதி- இப்பொழுது, வக்தவ்யா- (புகியதாக) சொல்லவேண்டியவனாக, ந- அஸ்மி- இல்லை.

10. (பா-பா) துர்- பாவேசிக்க முடியாததாயும், பुरुஷவர்திதம்- ஜன ஸஞ்சார பிர்வாததாயும், நானாமுரணாகிரி- பலவிதங்களான, மருகங்களின் கூட்டங்களால் நிறைந்ததாயும், சார்டூலவ்ருக்ஸேவீதம்- புலிகளாலும், சென்னையர்களாலும் சேவிக்கப்பட்டு மிருகநிற, வன- வனக்காது, அஹ- நான், கமியாமி- போவேன்.

11. (பா-பா) லீன- லோகம்- மூன்று உலகங்களையும், அசிந்தயந்தி- (ஒரு பொருளாக) நினைப்பதென்ற, பதிவ்ரதம்- பர்த்தாவின் விஷயமான சிச்சுநைஷயை, சிந்தயந்தி- மதி- (மிகவும் சிறந்ததாக) எண்ணிக்கொண்டு, பிது- பிதாவினுடைய, பவநே யதா- எவ- அரண்மனையில் பொலிவ, வன- வனத்தில், முக- ஸுகமாக, விவத்யாமி- வாஸம் செய்பவன்.

ஸ்வீகாராயாய் ஸஞ்சரிப்பதைக்காட்டிலும், பர்த்தாவின்னுடைய பாதஸேவை, எவ்வளவு கஷ்டமாயிருந்தாலும், பதிவ்ரதாஸ்திதிருக்கு மிகவும் விசேஷமானது.

9. (பா-பா) நான் பர்த்தாவியதத்தில் எப்படி நடந்துகொள்ளவேண்டி மோ அந்த விதத்தை பலபாதக என் மாதாவும், பிதாவும் முன்னமே கன்றப் பற்றித்திருக்கிறார்கள் இப்பொழுது புகியதாக சொல்லவேண்டியவனாய் நான்.

10. (பா-பா) அனையால் நிர்லோகித வனம் பரவேசியதற்கு கஷ்டமாயிருந்தாலும் ஸரி, பலவித மருகங்களின் கூட்டங்கள் நிறைந்திருந்தாலும் ஸரி, மிகவும் பயங்கரமான புலிகள், சென்னையகள் மருகிய துஷ்ட ஜகதாக்களொடு கூடியிருந்தாலும் ஸரி, அவர்யாமருகிய வரவேன்.

11. (பா-பா) திரிவித லீசுவ்யத்தையும் ஒரு பொருளாக மதியாமல் பர்த்தாவின் கூட இருந்து சிச்சுநைஷ செய்வதையே சிறந்த தனமாக எண்ணிக் கொண்டு, பிதாவின் அரண்மனையில் வசிப்பது போல் தண்டகாரணியத்திலும் ஸுகமாக வசிப்பேன்.

गुश्रूषमाणा ते नित्यं नियता ब्रह्मचारिणी ।

सह रंस्ये त्वया वीर वनेषु मधुगन्धिषु ॥ 12 ॥

त्वं हि कर्तुं वने शक्तो राम सम्परिपालनम् ।

अन्यस्यापि जनस्येह किं पुनर्मम मानद ॥ १३ ॥

सह त्वया गमिष्यामि वनमद्य न संशयः ।

नाहं शक्या महाभाग निवर्तयितुमश्रुता ॥ १४ ॥

12. (ப-ரை) ஹே வீர-ஞானே! நியதா-நியமமுடையவளாய், ஐஸ்வாரிணி-இந்திரியங்களை ஆடக்கக்கொண்டும், நிய-எப்பொழுதும், தை-உமக்கு, ஐஸ்ரவமாணா-பணிவிடை செய்து கொண்டும், மதுராப்திபு-தேகன்வாலனைக் கருள்ள, வநேசு-வனங்காரிலே, த்வயா சஹ-உம்முடன்கூட, ரஸ்யே-வினையாடிக்கொண்டிருப்பேன்.

13. (ப-ரை) ஹே மானவ- (அடைந்தவர்களுக்கு) பெறுமையைக்கொடுக்கும், ராம- ஸ்ரீராம, த்வ- நீர், இஹ வநே- இந்த தண்டகாவணத்தில், அந்யஸ்ய அபிஜநஸ்ய- இதர ஜனத்திற்குமே, சம்பரிபாலநம்- பரிபாலனத்தை, கர்து- செய்வதற்கு, ஷக்- ஐ- வல்லவரன்றா, மம புந:- எணக்கோவென்றால், கி- புந:- சொல்லவெனவிடுவதென்ன.

14. (பு-ரை) 'ஹே மஹிமா-மாஹா பாக்யதானியே' அந- இப்பொழுது, அந்-நான், த்வயா சஹ- உம்முடன் கூட, வந்- வணக்கத்தைக்குறிக்க, அஹிமய்யாமி- வந்தேன், ந சரயா:- ஸந்தேகமில்லை, உதா- (பாயாணத்திற்கு) ஷித்தமாயி நுகரே நான், நிவர்தயிசு- கிறுப்புவதற்கு, ந ஷக்யா- முடிந்தவனன்மு.

12. (பொ-ரை) சீமத்தூடன் கூடி, காமபொகங்களை வர்ஜித்து, இரத்தியங்களை அடக்கி எப்பொழுதும் உமக்கு சிச்சுஷஷ்செய்து கொண்டி, நீதன், வாஸனை கருடன் கூடிய வனங்களில் அபூர்வ வஸத்துக்களைப் பார்த்துக்கொண்டு உடமூடன் கூட வினியாடிக்கொண்டிருப்பேன்.

13. (பொ-சை) அடைந்தவர்களுக்குப் பெருமை கொடுக்கக்கூடிய ஸ்திரீகள்! ஒரு உறவியில்லாத இதர ஜனங்களையும், அந்த வனத்தில் காப்பாற்ற சக்தியுள்ளவா ராயிருக்கின்றீரே அப்படியிருக்க, உமமை விட்டுப்பிடுத்து இருக்கக் கூடாத வன்னை க்காப்பாற்றும் அகஷயத்தில் சொல்லவேண்டியா மென்ன.

14. (பொ-மா) மஹா பாஃபமுடையவமே! நானும் உம்முடன் கூட இப்பொழுது வணத்திற்கு வருவேன். இதில் ஸம்சயமில்லை. வண்பாயாணத்திற்கு ஸித்தமாயிருக்கிற என்னை திருப்பமுடியாது.

பலமூலாசனா நित्यं भविष्यामि न संशयः ।

न ते दुःखं करिष्यामि निवसन्ती सह त्वया ॥ 15 ॥

[अग्रतस्ते गमिष्यामि भोक्ष्ये मुक्तवति त्वयि ॥]

इच्छामि सरितः शैलान्पल्वलानि वनानि च ।

द्रष्टुं सर्वत्र निर्भीता त्वया नाथेन धीमता ॥ 16 ॥

हंसकारण्डवाकीर्णाः पद्मिनीः साधु पुष्पिताः ।

इच्छेयं सुखिनी द्रष्टुं त्वया वीरिण सङ्गता ॥ 17 ॥

15. த்வயா सह- உம்முடன்கூட, நிவசந்தி- வஸித்துக்கொண்டு, நित्य- எப்பொழுதும், 'பலமூலாசனா- பழங்கடையும், கிழங்குகளையும், ஆஹாரமாகவுடையவளாக, भविष्यामि- இருப்பேன், ते- உமக்கு, दुःख- கஷ்டத்தை, न करिष्यामि-செய்யமாட்டேன், न संशयः- இதில் ஸந்தேகமில்லை.

[(ப-ரை) 'நீ அஃத- உமக்கு முன்னே, गमिष्यामि- போவேன், त्वयि- நீ, मुक्तवति सति- ஸாப்பிட்டதற்கு, भोक्ष्ये- நானும் ஸாப்பிடுகிறேன்.]

16. (ப-ரை) 'புத்திசாலியும், नाथेन- ரக்ஷணமான, त्वया- உம்மால், सर्वत्र- எங்கும், निर्भीता सती- பயமில்லாதவளாய், सरितः- நதிகளையும், शैलान्- பர்வதங்கடையும், पल्वलानि- குட்டைகளையும், वनानि च- காடுகளையும், द्रष्टुं- பார்ப்பதற்கு, इच्छामि- ஆசைப்படுகிறேன்.

17. (ப-ரை) 'वीरिण- சூரான, त्वया- உம்மோடு, सङ्गता- சேர்ந்துகொண்டு, सुखिनी- ஸுகமுடையவளாய், हंसकारण्डवाकीर्णाः- ஹம்ஸங்களும், நீர்க்கோழிகளும், साधु पुष्पिताः- நன்றாய்மலர்ந்த புஷ்பங்களும், पद्मिनीः- தாமரை ஓடைகளும், द्रष्टुं- பார்ப்பதற்கு, इच्छेयं-விருப்புகிறேன்.

15. (பொ-ரை) பழம், கிழங்கு, முதலியவைகளை புஜித்துக்கொண்டு, உம்முடன் கூடவே வனத்தில் வஸிக்கின்றேன். உமக்கு கொஞ்சமும் ச்ரமத்தை உண்டுபண்ணமாட்டேன். இதில் ஸம்சயமில்லை.

[(பொ-ரை) நீ வனத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் காலத்தில் உமக்கு முன்னேயே நடப்பேன். காய், கிழங்குகளை நீ புஜித்ததற்கு மீதியை நான் சாப்பிடுவேன்.]

16. (பொ-ரை) மிகவும் புத்திசாலியும், ரக்ஷணமான உம்முடன்கூட வருகிறபடியால் எங்கும் பயமில்லாமல் நதிகளையும், மலைகளையும், குட்டைகளையும், வனங்களையும் பார்க்க ஆசைப்படுகிறேன்.

17. (பொ-ரை) வீரனான உம்முடன் சேர்ந்து, மிகுந்த ஸுகமுடையவளாய் அன்னங்களும், நீர்க்கோழிகளும் நிறைந்து, அழகாய் மலர்ந்த புஷ்பங்களும் முடைய தாமரை ஓடைகளிப்பார்க்க ஆசைப்படுகின்றேன்.

अभिषेकं करिष्यामि तासु नित्यं यतव्रता ।

सह त्वया विशालाक्ष रंस्ये परमनन्दिनी ॥ 18 ॥

एवं वर्षसहस्राणां शतं बाहं त्वया सह ।

व्यतिक्रमं न वेत्स्यामि स्वर्गोऽपि न हि मे मतः ॥ 19 ॥

स्वर्गोऽपि च विना वासो भविता यदि राघव ।

त्वया मम नरव्याघ्र नाहं तमपि रोचये ॥ 20 ॥

18. (ப-ரை) ஹே விசாலாட்ச- அகன்ற கண்களையுடையவரே! (வாஸித்துக்கொண்டு), ஆனந்தமுடையவளாய், நित்ய- எப்பொழுதும், யதவ்ரதா- நியதமான வ்ரதமுடைய வளாய், த்வயா सह- உம்முடன் கூட, தாஸு- அந்த தாமரை ஓடைகளில், அபிஷேகம்- கரிக்ரியா- ஸ்நானம் செய்வேன், ரஸ்யே- விளையாடிக்கொண்டுமிருப்பேன்.

19. (ப-ரை) एवं- இவ்விதம், த்வயா सह- உம்முடன் கூட, (வாஸித்துக்கொண்டு), व्यतिक्रम- கழிந்த, वर्षसहस्राणां- ஆயிரம் வருஷங்களுடைய, शत वा- நூறையும், न वेत्स्यामि- ஆதரியமாட்டேன், स्वर्गः अपि- (உம்மைகிட்டு) ஸ்வர்க்கம், मे-எனக்கு, न मतः- हि- ப்ரியமானதல்ல.

20. (ப-ரை) हे राघव- ஸ்ரீராமகேன! नरव्याघ्र- புருஷோத்தமகேன! मम- எனக்கு, स्वर्गो अपि च- ஸ்வர்க்கத்திலும், वासः- வாஸமானது, त्वया विना- உம்மைகிட்டு, भविता यदि- உண்டாகுமேயானால், तमपि- அதையும், अहं- நான், न रोचये- ஆசைப்பட மாட்டேன்.

18. (பொ-ரை) அகன்ற கண்களையுடையவரே! எப்பொழுதும் நியதமான வ்ரதங்களுடன் உம்முடன் கூட அந்த தாமரை ஓடைகளிலே ஸ்நானம் செய்துகொண்டும், பரமானந்தத்துடன் விளையாடிக்கொண்டிருப்பேன்.

19. (பொ-ரை) இவ்விதம் உம்முடன் கூட வாஸித்துக்கொண்டிருக்குங்காலத்தில் நூறு ஆயிரம் வருஷங்கள் கழிந்தாலும் அதை ஒரு கூணமாகவே நினைத்திருப்பேன். அப்படியிருக்க இந்த அல்பமான பதினான்கு வருஷம் ஒரு பெரிதா, ஆகையால் உம்மைப்பிரிந்து ஸ்வர்க்க வாஸத்திலும் எனக்கு ப்ரியமில்லை.

20. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமா! புருஷோத்தமா! நீர் இல்லாமல் எனக்கு ஸ்வர்க்கவாஸம் கிடைத்தாலும் அதையும் நான் ஆசைப்படமாட்டேன்.

* अहं गमिष्यामि वनं सुदुर्गमं मृगायुतं वानरवारणैर्युतम् ।

वने निवत्स्यामि यथा पितुर्गृहे तवैव पादावुपगृह्य संयता

॥ 21 ॥

21. (ப-ரை) அஃ நான், மृகாயுதம்- ம்ருகங்களோடு கூடினதாயும், வானரவாரணை: யுதம்- வானரங்களோடும், யானைகளோடும் கூடினதாயும், (அத எவ- ஆகையினாலேயே), சுதுர்மம்- மிகவும் ப்ரவேசிக்கமுடியாததுமான, வனம்- தண்டகாவனத்தை, (க்குறித்து) गमिष्यामि-போவேன், संयता- மிகவும் நியமம் உள்ளவனாய்க்கொண்டு, तव- உம்முடைய, पादौ एव- திருவடிகளையே, उपगृह्य- பிடித்துக்கொண்டு, पितुः- பிதாவினுடைய, गृहे यथा- அரண்மனையில் (வஸிப்பது) போல், वने- அரண்மனையில், निवत्स्यामि- வஸிப்பேன்.

21. (பொ-ரை) ம்ருகங்கள், வானரங்கள், யானைகள் இவைகள் நிறைந்து ப்ரவேசிக்கமுடியாமலிருக்கிற தண்டகாவனத்தைக்குறித்து நான் அவசியம் வருவேன். அங்ங் பிரபந்ததுடன் உம்முடைய திருவடிகளையே பிடித்துக்கொண்டு (சிச்சுறவை செய்துகொண்டு) பிதாவின் அரண்மனையில் வஸிப்பதுபோல் ஸுகமாய் வானர செய்வேன்.

* இவ்விடத்தில் சூர, வானர, வாரண, என்றும் பதங்களும். வனம், வனம், என்று இரண்டு பதங்களும் இருக்கின்றபடியால் ஒரு அர்த்தம் தோன்றுகிறது. அதாவது, வனத்தில் மாரிச மாயா ம்ருகம் ஒன்று காணப்படப்போகிறது. அதின் வழியாக உமக்கும, நமக்கும் பிரிவு நேரப்போகின்றது. அந்த ஸமயத்தில் உன்னையும் நம மையும் யார் மறுபடி ஒன்று சேர்ப்பார்கள், சேரும்வரையில் என்னென்று எப்படி உன்னால் கூணகாலமும் ஸஹிக்கமுடியும் என்று இவ்வாறு ஆலோசிக்கின்ற ஸ்ரீராம னைக்குறித்து ஸீதை ஸாருசீனயாகச் சொல்லுவதாவது, ஸுக்ரீவன் முதலான, வானர ச்ரேஷ்டர்கள் உம்முடன் என்னைச் சேர்ப்பிக்கப்போகின்றார்கள். நான் பிரிந்திருக்கும்காலத்தில், அசோக வனத்தில் வஸிக்க நேரிடப்போகிறது. அப்பொழுது உம்முடைய திருவடிகளையே மனதில் நினைத்துக்கொண்டு நியமத்துடன் இருக்கப்போகிறேன் என்று கோவிந்த ராஜ்யத்தில் காண்கிறது.

* अनन्यभावानुरक्तचित्तसं त्वया वियुक्तं मरणाय निश्चिताम् ।

नयस्व मां साधु कुरुष्व याजनां त ते मयातो मुक्ता भविष्यति ॥ 22 ॥

22. (ப-ரை) அந்நயஸாவா- வேறொருவரிடத்திலும், மனதை வைக்காதவளாய், அநுரகசிதை- உம்மிடத்திலேயே) அன்புள்ள மனதை உடைவதும், த்வயா வியுக்- உம்மால் பிரிந்தவளும், மரணாய நிஷிதாம்- மாணம் அடைவதின்பொருட்டு, தீர்மானித் திருக்கிற, மா- என்னை, நயஸ்வ- (கூடவே) அழைத்துக்கொண்டுபோம், சாவா- (என்னுடைய) பார்த்தனையை, சாது- ஸபலமாக, கருஷ்- செய்யவேண்டும், அது- ஆகையினாலே, நீ- உமக்கு, சயா- என்னாலே, முக்தா- பாரமானது, ந பவிஷ்யதி- உண்டாக மாட்டாது.

22. (பொ-ரை) வேறொருவரிடத்திலும் மனதைச் செலுத்தாமல், உம்மிடத்திலேமாத்திரம் மிகவும் அன்புள்ள மனதுடையவளாயும், உம்மைவிட்டுப்பிரிந்தால் உடனே மறித்து விடுவதாக நிச்சயித்துமிருக்கிற என்னை நீ கூடவே அழைத்துக்கொண்டுபோகவேண்டும். இவ்வளவு செய்கின்ற என்னுடைய பார்த்தனையை வினாக்கக்கூடாது. என்னால் உமக்கு வனத்தில் யாதொரு கஷ்டமும் ஏற்படாது.

* இந்த சீலாகத்திலும், பதங்களின் ஸந்தர்ப்பங்களினால் ஒரு பாவம் ஏற்படுகிறது. அதாவது, அசோக வனத்தில் நான் வளிக்கருங்காலத்தில், ராவணன் என்னைத் தனக்கு வசமாக்கிக்கொள்ளவேனுமென்று தன்னுடைய ஐச்வர்யம், விரியம், குலம் முதலானதுகளை எடுத்துக்காட்டியும் அவைகள் ஒன்றிலும் நான் ஆசை வைக்காமல் உம்முடைய சாரை விரித்திலே மிகவும் அன்புள்ளவளாயும், அப்படியிருக்கும் ஸமயத்தில் உம்முடைய வருத்தாந்தம் எனக்குத்தெரியாமல் இனிமேல் பராணனை விடுவதுதான் நியாயமென்று அதற்குவேண்டிய உபாயங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிற என்னை, ஹனுமான் மூலமாக அழைத்துக்கொண்டுபோக வேண்டுமென்றும், ஆகியில் தேவர்கள் செய்த யோசனை. அதாவது, ராவண ஸமஹார பார்த்தனையை நிறைவேற்றவேண்டுமென்றார்.

तथा ब्रुवाणामपि धर्मवत्सलो न च स्म सीतां नृवरो निनीषति ।
उवाच चैनां बहु सन्निवर्तने वने निवासस्य च दुःखितां प्रति ॥ 23 ॥

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

सप्तविंशः सर्गः ॥ 27 ॥

23. (ப-ரை) ஧ர்மவத்ஸல:- தர்மத்தில் வாத்ஸல்யமுள்ளவரான, நூர:- புருஷச் சேஷன், தயா- அப்படி, ப்ருவாணா அபி- சொல்லுகின்றவளாயிருந்தும், சீதா- லீதையை, ந நிநிஷதி ஸ்ம- அழைத்துக்கொண்டுபோக எண்ணவே இல்லை, சந்நிவர்தன- திறுத்கும் விஷயத்தில், வன- வனத்திலே, நிவாஸ- வாஸம் செய்வதினுடைய, து:கிதா் நிதி- கஷ்டமாயிருக்குமென்பதைக்குறித்தும், ஂநா- இந்த லீதையைக்குறித்து, வஹு- அநேக லிதமாத, உவாச ச- வார்க்கையையும் சொன்னார்.

23. (பொ-ரை) பருஷோத்தமனுன ஸ்ரீராமன், இவ்விதமாக லீதை பார்த்தித்த பீபாதிலும், வனத்திற்கு வந்தால் அவள் படும் கஷ்டங்களை நினைத்து பொருத்தாவராய். லீதையை தம்முடன் அழைத்துக்கொண்டுபோக நினைக்கவேயில்லை. அதுவுமல்லாமல் வனத்திற்கு வராமல் லீதையை இங்கேயே சிறுததுவதற்காக “வனவாஸம் செய்வது மிகவும் கஷ்டம்” என்று பலபடியாகவும் லீதையைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார்.

—ॐ—ॐ—ॐ—

अष्टविंशः सर्गः ॥ 28 ॥

स एवं ब्रुवतीं मीनां धर्मज्ञो धर्मवत्सलः ।
न नेतुं कुरुते बुद्धिं वने दृःखानि चिन्तयन् ॥ 1 ॥

1. (ப-ரை) ஧ர்ம:- தர்மம் தெரிந்தவரும், ஧ர்மவத்ஸல:- தர்மத்தில் ப்ரீதியுடைய வருமான, ஸ:- அந்த ஸ்ரீராமன், வன- வனத்தில், து:கிநி- கஷ்டங்களை, சிந்தயந்- நினைத்துக்கொண்டு, ஂவ- இவ்விதம், ப்ருவதீ- சொல்லுகின்ற, சீதா- லீதையை, நெ- அழைத்துக்கொண்டு போவதற்கு, வுதி- எண்ணத்தை, ந கருந- செய்யவில்லை.

1 (பொ-ரை) தர்மம் தெரிந்தவரும், தர்மத்தில் மிக அன்புள்ளவருமான அந்த ஸ்ரீராமன், வனத்திலுண்டாகும் (இருக்கிற) கஷ்டங்களை நினைத்துக்கொண்டு இவ்வளவு தூரம் ப்ரார்த்தித்த பீபாதிலும், லீதையைத் தம்முடன் அழைத்துப் போக எண்ணம் கொள்ளவில்லை.

सान्त्वयित्वा पुनस्तां तु बाष्पपर्याकुलेक्षणाम् ।

निर्वर्तनार्थं धर्मात्मा वाक्यमेतदुवाच ह ॥ 2 ॥

सीते महाकुलीनासि धर्मे च निरता सदा ।

इहाचर स्व धर्मं त्वं मा *यथा मनसः सुखम् ॥ 3 ॥

सीते यथा त्वां वक्ष्यामि तथा कार्यं त्वयाऽवले ।

वने दोषा हि बहवो वदतस्तान्विबोध मे ॥ 4 ॥

2. (ப-ரை) ஧ர்மா- தர்மாத்மாவான பூரீராமன், பாஷ்பபர்யாகுலேக்ஷணாம்- கண்ணீர் தளும்பின் கண்களையுடைய, தா- அந்த ஸீதையை, புன- து- மறுபடியும், சான்வயித்வா- ஸமாதானம் செய்து, நிர்வர்தனார்த்- நிமித்தவதற்குக்காகவே, ஏதத் வாக்ய- இந்த வார்த்தையை, உவா- டு- சொன்னார்.

3. (ப-ரை) 'ஹீ சீதே- ஸீதையை! மஹாகுலீநா அசி- நீ மஹா குலத்திற்குந் திருக்கிராய், சதா- எப்பொழுதும், ஧்மே- தர்மத்தில், நிரதா- ச- ஊக்கமுடையவளாகவுமிருக்கிராய், (ஆகையால்), இஹ- இவ்விடத்தில் (இருந்துகொண்டே), சுவ்஧்மே- உனக்கு ஏற்பட்ட தர்மத்தை, அ- ச- செய்து கொண்டிரு, யதா- எப்படி, மன- மனத்திற்கு, சுகம்- ஸுகம் உண்டாகுமோ, (தथा- அப்படி,) மா- செய்யவேண்டா.

4. (ப-ரை) 'ஹீ அவலே- மருது ஸ்வபாவமுள்ள, சீதே- ஸீதையை, த்வா- உன்னைக்குறித்து, யதா- எப்படி, வ- வ- நான் சொல்லுவேனோ, ததா- அப்படி, த்வயா- உன்னால், கார்ய- செய்யக்கூடுகிறது, வ- வ- எனத்தில், தோ- கஷ்டங்கள், வ- வ- அநேகங்களன்றோ, த- த- அவைகளை. வ- வ- சொல்லுகின்ற, மே- என்னிடமிருந்து, நி- நி- தெரிந்துகொள்.

2. (பொ-ரை) 'தர்மாத்மாவான பூரீராமன், கண்களில் நீர் தளும்பிக்கொண்டிருக்கிற அந்த ஸீதையைப்பார்த்து மறுபடியும், 'சில வார்த்தைகளைச் சொல்லி ஸமாதானம் செய்து நிமித்தவதற்குக் கவனியுடைய வார்த்தைகளையும் சொல்லுகிறார்.

3. (பொ-ரை) ஸீதே! நீ உயர்ந்த குலத்திற்கு பிறந்தவள். எப்பொழுதும் தர்மத்திலேயே நோக்கமுடையவள். ஆகையால் இங்கிருந்துகொண்டே உன்னுடைய தர்மத்தை செய்துகொண்டிரு. உன் மனத்திற்கு இஷ்டமானபடி செய்ய வேண்டாம்.

4. (பொ-ரை) மருதுவான ஸ்வபாவமுள்ள ஸீதே, நான் உனக்குச்சொல்லுகிறபடி நீ கேட்கவேண்டிய. வனவாஸத்தில் அநேக கஷ்டங்களிருக்கின்றன. அவைகளை ஒவ்வொன்றாய் சொல்லுகின்றேன் கேள்

* யதா மனச: சுகம் பவதி ததா மா மா டிஷ்ய இஹ சுவ்஧்மே- அதுவது உன் மனத்திற்கு ஸுகமாயிருக்குமபடி இங்கிருந்துகொண்டே என்னை உதேசித்து தர்மானுஷ்டா- னம் செய்துகொண்டிரு என்றும் ஓர் வ்யாய்யனத்தில் காண்.

சினை விமுக்யதாமேவ வனவாஸக்தா மனி: ।

வஹுதோஷ் ஹி கான்தாரம் வனமத்யமிதீயதே || 5 ||

ஹிதவ்யுதா ஸலு வசு மயேததமிதீயதே ।

மதா முஸ்த் ந ஜானாமி: து:ஸமேவ சதா வனம் || 6 ||

கிரிநிர்ஷர்ஸம்மூதா கிரிகந்நர்வாஸினாமி: ।

சிஹானாம் நினதா து:ஸா: ஶ்ரோதும் து:ஸமதோ வனம் || 7 ||

5. (ப-அ) சினை- ஸீதைதே! வனவாஸம் செய்வதாக நிச்சயித் திருக்கின்ற, ஏவா மனி:- இந்த எண்ணமானது, விமுக்யதா- விடப்படலாம், ஹி- ஏனென் றால், கான்தாரம்- ஒருவராலும் பாவேசிக்கமுடியாத, வன- வனமானது, வஹுதோஷ- இதி- அநேக கஷ்டங்களை உடையது என்று, அமிதீயதே- சொல்லப்படுகிறது.

6. (ப-அ) ஹிதவ்யுதா ஸலு- ஹித புத்தியினாலன்றோ, மதா- என்னால், எதத் வசு: இந்த வார்த்தையானது, அமிதீயதே- சொல்லப்படுகின்றது, வன- வனத்தை, சதா முஸ்த்- எப்பொழுதும் ஸாக முடையதாக, ந ஜானாமி- நான் அறியவில்லை, சதா- எப்பொழுதும், து:ஸம- துக்கமென்பன்று, ஜானாமி- நான் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறேன்.

7. (ப-அ) கிரிநிர்ஷர்ஸம்மூதா:- மலை அறுவிகளில் வருத்தியடைந்தவைகளான, கிரிகந்நர்வாஸினாமி- மலைகளின் குகைகளில் வலித்துக்கொண்டிருக்கிற, சிஹானாம்- ஸீம மங்களுடைய, நினதா:- சப்தங்கள், ஶ்ரோ- கேட்பதற்கு, து:ஸா:- துக்ககரமானதுகள், அந:- ஆகையால், வனம்- வனமானது, து:ஸ- கஷ்டம்.

5. (பா-அ) ஸீதை! வனவாஸம் செய்வதாக தீர்மானம் செய்த இந்த எண்ணத்தை விடவில்லை. ஏனென்றால் வனமானது ஒருவராலும் பாவேசிக்கமுடியாதது. புனி, கடிதங்கள், ஸப்பம் முதலான துஷ்ட ஜ்ஞைகளும், முன் முதலியவை களுந் கிறந்திருக்கிறபடியால் அநேக கஷ்டங்களை உடையதென்று சொல்லுகிறார் கள்.

6. (பா-அ) உனக்கு ஹிதத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று எண்ணத்தினு லன்றோ நான் இந்த வார்த்தையைச் சொல்லுகிறேன். அல்லது உன்னை ஆழித் துக்கொண்டிப்போனால் எனக்கு ரோம்பவும் சமமுண்டாகுமென்ற எண்ணத்தினு லன்று. வனத்தில் எப்பொழுதும் ஸாகமேகிடையாது. எப்பொழுதும் கஷ்டமே தான் என்று என்னுடைய எண்ணம்.

7. (பா-அ) மலையறுவிகளுடைய சப்தங்களோடு சேர்ந்து அதிகமான மலைகளின் குகைகளில் வலித்துக்கொண்டிருக்கிற ஸிமங்களின் சப்தங்கள் கேட்புப் பதற்கு மிகவும் துக்ககரங்கள். ஆகையால் வனவாஸம் மிகவும் கஷ்டம்.

क्रीडमानाश्च विस्त्रा मत्ताः शून्येऽमहामृगाः ।

दृष्ट्वा समभिवर्तन्ते सीते दुःखमतो वनम् ॥ 8 ॥

सप्राहाः सरितश्चैषः पङ्कवत्यश्च दुस्तराः ।

मत्तैरपि गजैर्नित्यमृतो दुःखतरं वनम् ॥ 9 ॥

लताकण्टकसंकीर्णाः कृकवाकूपनादिताः ।

निरपाश्च सुदुर्गाश्च मार्गा दुःखमतो वनम् ॥ 10 ॥

8. (ப-ரை) ஹே சீதே! ஶூன்யே- ஜன ஸஞ்சாரமில்லாத ப்ரதேசத்தில், விஸ்வா:- பயமில்லாமல், க்ரீடமானா: வ- விளையாடிக்கொண்டிருக்கிற, மஹாமுரா:- புலி, ஶ்ரிம்மம் முதலிய பெரிய ம்ருகங்கள், ட்ரூவா- நம்மைப்பார்த்து, சமபிவர்த்ந்த- விகிர்ந்து வரும், அத:- ஆகையாலே, வனம்- வனமானது, டு:ஸ- கஷ்டமானது.

9. (ப-ரை) சரিত: வ- எவ- நதிகளும், சபரா:- முதலைகளோடு கூடியவைகளாயும், பங்கவத்ய: வ- மிகுந்த சேறு உடையவைகளாயும், டுஸ்தரா:- மிகவும் தாண்ட முடியாதவைகளாயும், மத்: மதித்திருக்கின்ற. ரஜை: அபி- கஜங்களோடும், (யுக்தா:- கூடினவைகளாயும், சந்த: இருக்கின்றதுகள், அத:- ஆகையாலே) வனம்- வனமானது, ந்த்ய- எப்பொழுதும், டு:ஸ்தர- மிகவும் கஷ்டமுள்ளது.

10. (ப-ரை) மார்ட:- வழிகள், லதாகண்டகசங்கீர்ணா:- கொடிகளாலும், முட்டகளாலும் நிறைந்து, க்ருகவாகூபநாதிதா:- காட்டுக்கொழிகளின் சுப்தங்களைமுடையதுகளுமாய், நிரபா: வ- தண்ணீரும் இல்லாதவைகளாய், சூதுர்ரா: வ- மிகவும் ப்ரவேசிக்கமுடியாதவைகளாகவும் (இருக்கும்), அத:- ஆகையால், வனம்- வனமானது, டு:ஸ- துக்கமானது.

8 (பொ-ரை) ஶீதே! நிர்மானுஷ்யமான காடுகளில் பயமில்லாமல் விளையாடிக்கொண்டிருக்கிற புலி, ஶ்ரிமம் முதலிய பெரிய ம்ருகங்கள் புதிய மனிதர்களைக்கண்டால் எதிர்த்து வரும். ஆகையால் வனவாஸம் கஷ்டமானது.

9. (பொ-ரை) வனங்களிலிருக்கிற நதிகளும், அநேக முதலைகளுள்ளவைகளாயும், மிகவும் சேறு உடையவைகளாயும், தாண்ட முடியாதவைகளாயும், எப்பொழுதும் கரைகளில் மதயானைகளின் ஸஞ்சாரமுள்ளவைகளாயுமிருக்கும். ஆகையால் வனம் எப்பொழுதும் மிகுந்த கஷ்டத்தைக்கொடுக்கக்கூடியது.

10. (பொ-ரை) ஶீதே! வனத்தில் வழிகளும், கால்களைப்பிடித்து இழுக்கக்கூடிய கொடிகளாலும், காலில் தெயக்கக்கூடிய முள்ளுகளாலும் நிறைந்து, காட்டுக்கொழிகளால் சுவப்பட்டு, தண்ணீரில்லாமல் ப்ரவேசிக்க மிகவும் கஷ்டமானவைகளாயுமிருக்கும். ஆகையால் வனம் கஷ்டமானது.

சுப்யதே பர்ணச்யாஸு ச்வயம் ப்மாஸு பூதலே ।

ராத்ரிஸு ப்ரமஸிந்நேன தஸ்பாஹு:ஸுதரம் வனம் ॥ 11 ॥

அஹோராத்ரம் ச சந்நொஸ: கர்த்வ்யோ நியதாஸ்பநா ।

பலபூக்ஷாவபதிதௌ: சீதே: து:ஸ்வமனோ வனம் ॥ 12 ॥

உபவாஸஸ்ச கர்த்வ்யோ யதாபாஸேன சீதிலி ।

ஜடா பாரஸ்ச கர்த்வ்யோ வல்கலாஸ்வர தாரிணா ॥ 13 ॥

11. (ப-ரை) ப்ரமஸிந்நேன- ச்ரமத்தினால் வருத்தப்படுகின்ற ஜனத்தினால், ராத்ரிஸு- இராத்திரிகாலங்களிலே, பூதலே- தரையில், ச்வயம்- ப்மாஸு- தானாகவேயமுத்து விழுந்திருக்கின்ற, பர்ணச்யாஸு- இலைப்படுக்கைகளில், சுப்யதே- படுக்கப்படுகிறது, தஸ்பாஹு- ஆகையாலே, வனம்- வனமானது, து:ஸுதரம்- மிகவும் கஷ்டமானது.

12 (ப-ரை) சீதே! நியதாஸ்பநா- அடக்கப்பட்ட மனதையுடையவனாகின்றது, பூக்ஷாவபதிதௌ:-மரங்களினின்றும் தானாகவே விழுந்த, பல்:- பலங்களால், அஹோரா-வ- இரவும் பகலும், சந்நொஸ:- (ஆஹாரத்தில்) க்ருப்தி, கர்த்வய:- செய்யத்தகுந்தது, அந:- ஆகையால், வனம்- வனமானது, து:ஸு- கஷ்டம்.

13. (ப-ரை) சீதே! மீதிலாகக்கூடிய அரகன் புகரியே! யதாபாஸேன-சத்திக்கு அநுகுணமாக, உபவாஸ: ச- உபவாஸமும், கர்த்வய:- செய்யத்தகுந்தது, வல்கலாஸ்வரதாரிணா- மாவுரியை வஸ்க்ரமமாக தரித்துக்கொண்டு, ஜடா பார: ச- ஜடாபாரமும், கர்த்வய:- செய்யத்தகுந்தது.

11. (பொ-ரை) பகல் முழுவதும் ஆஹாரத்திற்காக காய், கிழங்குகளை தேடித்திடுங்கு மிகவும் வருத்தமடைந்த ஜனமானது, இராத்திரிகாலங்களில் தரையில் தானாக விழுந்திருக்கிற இலைகளை ஒன்றாப் பக்கட்டி, அதைப்படுக்கையாகக்கொண்டு அதில் தூங்கும், ஆகையால் நமக்கும் அந்நிதமான கஷ்டங்கள் தீர்ந்தும், அதிலுள்ள றே வனவாஸம் மிகவும் கஷ்டமானது.

12 (பொ-ரை) சீதே! இரவு ஆஹாரங்களை எதிர்பாராமல் மனதை அடக்கிக்கொண்டு, தானாகவே மரங்களிலிருந்து விழுந்த காய்கனிகளை புலிக்கது, இரவும் பகலும் த்ருப்தியுடையவேண்டி, ஆகையால் வனவாஸம் மிகவும் கஷ்டம்.

13. (பொ-ரை) ஹே மைத்ரி! சத்தியை அநுஸரித்து உபவாஸமிருக்க வேண்டும். மாவுரியை வஸ்க்ரமமாக தரித்துக்கொண்டு, சடையும லீபாட்டுக்கொள்ள வேண்டும்.

देवतानां पितॄणां च कर्तव्यं विधिपूर्वकम् ।

प्रासानामतिथीनां च नित्यशः प्रतिपूजनम् ॥ 14 ॥

कार्यस्त्रिभिषेकश्च काले काले च नित्यशः ।

चरता नियमेनैव तस्मादुःखतरं वनम् ॥ 15 ॥

उपहारश्च कर्तव्यः कुसुमैः म्वयमाहृतैः ।

आर्षेण विधिना वेद्यां बाले दुःखमनो वनम् ॥ 16 ॥

14. (ப-ரை) தேவதைகளுக்கும், பிதൃणां - பித்ருக்களுக்கும், ப்ராஸானா- வந்தவர்களான, அதிதீநா- அதிகதிகளுக்கும், நியதா:- தினந்தோறும், விதிபூர்வகம்- சாஸ்தரப்படி, ப்ரதிபூஜனம்- பூஜையானது, கர்தவ்ய- செய்யத்தகுந்தது.

15. (ப-ரை) நியமேன எவ- நியமத்துடனே, சரதா- வனவாஸம் செய்கிற மனிதனால், நியதா:- தினந்தோறும், காலே காலே- அந்தந்த காலத்தில், அபிஷேக: - ஸ்நானமும், த்ரி:- மூன்றுதடவை, கர்ய:- செய்யத்தகுந்தது, த்ஸமா- ஆகையால், வனம்- வனமானது, து:ஸ்தர- மிகவும் கஷ்டம்.

16. (ப-ரை) ஹே வாலே- குறுமியே! த்வயம் அஹு: - தானே கொண்டுவந்த, குசுமै:- புஷ்பங்களால், அர்ஷே- ரிஷிகளால் சொல்லப்பட்ட. விதிநா- முறைவினால், வேயா- மேடையில், உபஹா: - பூஜையும், கர்தவ்ய:- செய்யவேண்டும், அத:- ஆகையால், வனம்- வனமானது, து:ஸ- கஷ்டம்.

14. (பொ-ரை) தேவர்களுக்கும், பித்ரு தேவர்களுக்கும், வந்தவர்களான அதிகதிகளுக்கும், சாஸ்தர விதிப்படி எப்பொழுதும் பூஜைசெய்யவேண்டியதாகையால், அதற்கு வேண்டிய ஸாமப்ரிகளை ஸம்பாதிப்பது மிகவும் கஷ்டம். ஆகையால் வனவாஸம் கஷ்டம்.

15. (பொ-ரை) வனத்தில் நியமத்தோடு வலித்துக்கொண்டு, தினந்தோறும் அந்தந்த காலங்களில் மூன்று தடவை ஸ்நானமும் செய்யவேண்டும். ஆகையால் வனம் மிகவும் கஷ்டமானது.

16. (பொ-ரை) பாலே! தானாகவே ஸம்பாதித்து புஷ்பங்களை ஸம்பாதித்து ரிஷிகள் சொல்லியபடி பூஜைவேதியில் புஷ்பபளி ஸம்பாதிக்கவேண்டும். ஆகையால் வனவாஸம் மிகவும் கஷ்டமானது.

யதாலவ்னே சந்தோஷ: கர்தவ்யஸ்தேன மைதிலி ।

யதாஹரேர்வனசுரேநியம் து:சுவமதோ வனம் ॥ 17 ॥

அநீவ வாதாஸ்திமிர் வுஸுசா சாவ நியஸ: ।

மயானி ச மஹான்யத்ர ததோ து:சுவதர் வனம் ॥ 18 ॥

சரீஸூபாசு வஹவோ வஹூபாசு மானிநி ।

சுரந்தி பூதிரீவீ தர்பாததோ து:சுவதர் வனம் ॥ 19 ॥

17, (பா-ஸா) ஹே மைதிலி- ஹே நரீதே! யதாஹரே:- நியதமான ஆஹாஸம் உள்ள வர்களான, வனசுரே:- வனத்தில் வஸிப்பவர்களால், யதாலவ்னே சந்திக்கதருணமாகக் கிடைக்க, தன- அந்த பழம் முதலியதினால், சந்தோஷ:- தருப்தியானது, நிய- எப்பொழுதும், கர்தவ்ய:- செய்குகொள்ளவேண்டும், தன:- ஆகையால், வனம்- வனமானது, து:சுவ- துக்கமானது,

18. (பா-ஸா) அவ- இந்த வனத்தில், அநீவ வாதா:- அதிகமான காற்றுகளும், திமிர்- இருந்தபேர, வுஸுசா ச- பசியும், நியஸ:- எப்பொழுதும், சந்தி- இருக்கின்றன, அவ- இந்தவனத்தில், மஹான்- அதிகமான, மயானி ச- பயங்கரம், (இருக்கின்றன), தன:- ஆகையால், வனம்- வனமானது, து:சுவதர்- மிகவும் கஷ்டத்தை உண்டிடுபண்ணக் கூடியது.

19. (பா-ஸா) ஹே மானிநி- அழகுள்ளவனே! வஹூபா:- அநேக ரூபமுள்ளவைகளாயும், வஹவ:- அநேகங்களான, சரீஸூபா: ச- மலைப்பாம்புகளும், தர்பாத- மதத்தினால், பூதிரீவீ- பூரிசிய, சரந்தி- ஸஞ்சரிக்கும், தன:- ஆகையினால், வனம்- வனமானது, து:சுவதர்- மிகவும் துக்கமானது.

17. (பா-ஸா) ஹே வானதிரீ! வனத்தில் வஸிப்பவர்கள் நியதமான ஆஹாஸத்துடன் ஸ்வாவாநுதினங்களிலும், சந்திக்க அதுருணமாக கிடைத்தமட்டில் பழம், கிழங்கு முதலியவைகளை புரிகது தருப்திப்படைவோமும். ஆகையால் வனவாஸம் எப்பொழுதும் துக்கமானது.

18. (பா-ஸா) நரீதே! வனத்தில் எப்பொழுதும் பெரும் காற்றுகள் வீசிக்கொண்டிருக்கும். செடிகளும், மரங்களும் அடர்ந்திருக்கிறபடியால், பாத்தண்டமெங்கும் இருந்தாகவே இருக்கும். அபுகம் வனத்தில் ஸஞ்சயம் ஏற்படுகிறபடியால், எப்பொழுதும் அதிக பசியுண்டாகும். புளி, காயி, சிங்கம் முதலான துஷ்ட ஜந்துக்கள் ஸஞ்சரிக்கின்றபடியால், அவைகளால் எந்த ஸமயத்திலாவது பயங்கரமுண்டாகும். ஆகையால் வனவாஸம் மிகவும் கஷ்டத்தைகொடுக்கக் கூடியது.

19 (பா-ஸா) ஹே ஸந்திரீ! பெரிய சரீரமுடைய அநேகம் மலைப்பாம்புகள் பூரிசியில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கும். ஆகையால் வனவாஸம் மிகவும் கஷ்டம்.

नदीनिलयनाः सर्पा नदीकुटिलगामिनः ।

तिष्ठन्त्यावृत्य पन्थानं ततो दुःखतरं वनम् ॥ 20 ॥

पतङ्गा वृश्चिकाः कीटा दंशाश्च मशकैः सह ।

बाधन्ते नित्यमबले सर्वदुःखतरं वनम् ॥ 21 ॥

द्रुमाः कण्टकिनश्चैव कुशकाशाश्च भामिनि ।

वने व्याकुलशाखाग्रास्तेन दुःखतरं वनम् ॥ 22 ॥

20. (ப-ரை) நதிக்கரையில் வளிக்கின்ற துகளும், நதிக்குடிலுள்ள;- நதிகளிடோல் கோணலாக ஸஞ்சரிக்கின்ற, சர்பா:- ஸர்ப்பங்கள், பந்நா-வழிகளே, அவ்வு- வளைத்துக்கொண்டு, திஷ்நி:- இருக்கும், தத:- ஆகையினால், வனம்-வனமானது, து: ஸுதர்- மிகவும் கஷ்டம்.

21. (ப-ரை) 'ஹ அவலே- பயந்தவனே! பதங்கா:- விட்டில் பூச்சிகளும், வ்ரிசு:- தேள்களும், கீடா:- புழுக்களும், மசு: சஹ- கொசுக்களுடன் கூட, தா: ச- காட்கு ஈக்களும், நிய- எப்பொழுதும், வாஹ்ந- பாதிக்கும், (ஆகையால்) வம் சர்வ- வனம் முழுவதும், து ஸுதர்:- மிகவும் கஷ்டமானது.

22. (ப-ரை) 'ஹே பாம்நி- மிகவும் அழகுடையவனே! கண்டகி:- முன்னள்ள வைகளான, துமா: ச ப- மரங்களும், குசகாசா: ச- தர்ப்பங்களும், நாணல்களும், வ-வனத்தில், வாகுலசாஸா:- காற்றால் அலைந்துகொண்டிருக்கிற கிளையின பூணிகளே யுடையவைகளாகவிருக்கும், த- அதுதான், வம்- காடி, து: ஸுதர்- மிகவும் கஷ்டமானது.

20. (பொ-ரை) நதிக்கரையில் வாஸம் பண்ணிகொண்டு, நதிகள் ிடோல் கோணலாக ஸஞ்சரிக்கின்ற ஸர்ப்பங்கள், காட்டில் வழியைத்தடுத்துக்கொண்டிருக்கும். ஆகையால் வனவாஸம் மிகவும் கஷ்டம்.

21. (பொ-ரை) 'ஹே அபலே! விளக்கு விட்டில் பூச்சிகளும், தேள்களும், புழுக்களும், கொசுக்களும், காட்கு ஈக்களும், எப்பொழுதும் காற்றித்துப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கும். ஆகையால் வனம் முழுவதும் கஷ்டமானது.

22. (பொ-ரை) கட்டழகியே! வனத்தில் முன்னள்ள எலந்தை, கறுவேல் முதலான மரங்களும், தர்ப்பத்துறுகளும், நாணற்புதறுகளும், எப்பொழுதும் காற்றித்து களை, நுனிகள் அலைந்துகொண்டு, ஸஞ்சரிக்கின்றவர்களுடைய சரீரங்களே பிடி பாதிக்கும். ஆகையால் வனவாஸம் மிகவும் கஷ்டமானது.

कायक्लेशश्च बहवो भयानि विविधानि च ।

अरण्यवासे वसतो दुःखमेव ततो वनम् ॥ 23 ॥

क्रोधलोभौ विमोक्तव्यौ कर्तव्या तपसे मतिः ।

न भेतव्यं च भेतव्ये नित्यं दुःखमनो वनम् ॥ 24 ॥

तदलं ते वनं गत्वा क्षमं न हि वनं तव ।

विमृशन्निह पश्यामि बहुदोषतरं वनम् ॥ 25 ॥

23. (பா-ண) அரண்யவாஸம்- வனவாஸத்தில், வசத:- இருக்கின்ற ஜனத்திற்கு, வதவ:- அநேக விதங்களான, காயக்லேசா: ச- காயக்லேசங்களும், விவிதானி- நானவிதங்களான, भयानि- பயங்களும், (भवन्ति- உண்டாகும்,) तत:- ஆகையினால், वनम्- வனமானது, दुःखमेव- கஷ்டத்தை உண்டிபண்ணக்கூடியது.

24. (பா-ண) क्रोधलोभौ- கோபமும் போபமும், विमोक्तव्यौ- விடத்தகுந்தனும், तपसे- காயக்லேசத்தின் பொருட்டு, मतिः- எண்ணமானது, कर्तव्या- செய்யத்தகுந்தது, न भेतव्यं- பயப்படக்கூடிய விஷயம் நேருங்காலத்தில், न भेतव्य- பயப்படக்கூடாது, अतः- ஆகையால், वनम्- வனவாஸம், नित्यं- எப்பொழுதும், दुःख- கஷ்டமானது.

25. (பா-ண) त- ஆகையால், त- உனக்கு, वनं गत्वा- வனம் அடைந்து, अल- பொருடும், तव- உனக்கு, वनं- வனமானது, न क्षमं हि- சகாததன் ெரு' இவ்விஷயத்தில், विमृशन् मन्- ஆலோசித்துப்பார்க்கவரும், वनम्- வனத்தை, बहुदोषतरं- அநேக கோஷங்களைப்போடையதாக, पश्यामि- பார்க்கிறேன்.

23. (பா-ண) வனவாஸம் செய்கிறவர்களுக்கும், அநேக விதமான சரீரகஷ்டமும், புலி, விராமம் முதலான ஆஷ்ட ஜாதுக்களால் பலவித பயங்களும், அவசரமாக உண்டாகும், ஆகையால் வனம் துக்கத்தையே உண்டிபண்ணக்கூடியது.

24. (பா-ண) வனத்திலே வளியலவர்கள் காமரோதங்களை விட வேண்டாம். தான் செய்வதிலேயே எண்ணம் வைக்க வேண்டும். பயப்படக்கூடிய வன்பொருள், சிங்கம் முதலியவைகளை நகலாடல் பயப்படாமலிருக்க வேண்டும். ஆகையால் வனவாஸம் செய்வது கஷ்டம்.

25. (பா-ண) ஆகையால், நீ வனம் போக வேண்டுமென்றால் எண்ணத்தை நிறுத்திவிட்டு உன் எவையாவத்திற்கு வனவாஸம் உசிதமெயன்று. இவ்விஷயத்தில் நான் பலவிதமாக ஆலோசித்துப்பார்க்குங்காலத்தில், வனம் அநேக கோஷங்களுடையதென்றே எண்ணுகிறேன்.

वनं तु नेतुं न कृता मतिस्तदा बभूव रामेण यदा महात्मना ।

न तस्य सीता वचनं चकार तत्ततोऽब्रवीद्राममिदं सुदुःखिता ॥ 26 ॥

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

अष्टाविंशः सर्गः ॥ 28 ॥

26. (ப-ரை) மஹாத்மாவான, ராமே- ஸ்ரீராமனுல், வன து- வனத் தைக்குறித்து, நெது- (ஸீதையை) கூட்டிக்கொண்டு போவதற்கு, யதா- எப்பொழுது, மதி:- எண்ணமானது, ந க்ருதா- செய்யப்பட்டாததாக, பபூவ- இருந்ததோ, ததா- அப்பொழுது, சீதா- ஸீதை, தஸ்ய- அந்த ராமனுடைய, தந் வந- அந்த வார்த்தையை, ந சகார- செய்யவேயில்லை, தத:- ஆகையால், சுது:ஸிதா சதீ- மிகவும் துக்கமுடையவளாய்க்கொண்டு, ராம- ஸ்ரீராமனைக்குறித்து, இத்- இந்த வார்த்தையை, அப்ரவீத்- சொன்

26. (பொ-ரை) மஹாத்மாவான ஸ்ரீராமன் வனவாஸத்தில் அநேக தோஷங்களை எடுத்துக்காட்டி, ஸீதையைத் தம்முடன் அழைத்துப்போக எண்ணமில்லாமல் சொல்லிய வார்த்தைகளை, ஒன்றையுமே ஸீதை அங்கீகரிக்காமல், மிகவுடனாக் கத்துடன் ஸ்ரீராமனைப்பார்த்து இதைச்சொல்ல ஆரம்பித்தாள்.

—❧—❧—❧—

एकोनविंशः सर्गः ॥ 29 ॥

एतन् वचनं श्रुत्वा सीता रामस्य दुःखिता ।

प्रसक्ताश्रुमुखी मन्दमिदं वचनमब्रवीत् ॥ 1 ॥

1. (ப-ரை) சீதா- ஸீதைபானவள, ராமஸ்ய- ஸ்ரீராமனுடைய, எதந் வந- இந்த வார்த்தையை, ஸ்ருத்வா து- கேட்டு, து:ஸிதா- துக்கமுடையவளாய், ப்ரஸக்தா ஸ்ருமுகி- கொஞ்சம் கண்ணீருள்ள முகமுடையவளாய்க்கொண்டு, மந்- மெதுவாக, இத் வந- இந்த வார்த்தையை, அப்ரவீத்- சொன்னாள்.

1. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமனுடைய இந்த வார்த்தையைக்கேட்டு, ஸீதாதேவி மிகவும் துக்கத்துடன் கண்களில நீர் பெருக்கிக்கொண்டு மெதுவாக, பின்வருமாறு ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறாள்.

ये त्वया कीर्तिता दोषा वने वस्तव्यतां प्रति ।

गुणानित्येव तान्विद्धि तवस्नेहपुरस्कृतान् ॥ 2 ॥

सृगाः मिहा गजाश्चैव शार्दूलाः शरभास्तथा ।

पक्षिणः समराश्चैव ये चान्ये वनचारिणः ॥ 3 ॥

अदृष्टपूर्वरूपत्वात्सर्वे ते तव राघव ।

रूपं दृष्ट्वाऽपसर्पेयुर्भये सर्वे हि बिभ्यति ॥ 4 ॥

2. (ப-ரை) வன- வனத்தில், வஸ்தவ்யதாं प्रति- வஸிப்பதைக்குறித்து, ये दोषा:- யாதொரு குற்றங்கள், त्वया- உம்மால், कीर्तिता:- சொல்லப்பட்டதாகனோ, तान्- அவைகளை, तव- உம்முடைய, स्नेहपुरस्कृतान्- ஸ்நேஹத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டிருக்கிற, गुणान् इति एव- குணங்கள் என்றே, विद्धि- நீர் அறியும்.

3-4. (ப-ரை) हे राघव-அரு குலத்து மன்னவனே, सृगाः- மான்களும், सिंहः- லிங்கங்களும், गजाः च एव- யானைகளும், शार्दूलाः- பெரும்பூலிகளும், तथा- அப்படியே, शरभाः- சரபங்களும், पक्षिणः- பகழிகளும், समराः च एव- சவுரிமான்களும், अन्ये- மற்றவைகளான, वनचारिणः- வனத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற, ये च- யாதொரு ஜந்துக்களுண் டோ, ते सर्वे- அவைகளொல்லாம், अदृष्टपूर्वरूपत्वात्- இவ்வித ரூபத்தை முன்பார்த்திராத படியால், तव- உம்முடைய, रूपं- உருவத்தை, दृष्ट्वा- பார்த்து, अपसर्पेयुः- ஓடிவிடும், हि- ஏனென்றால், भये-(சுதி)- பயங்கரமான வஸ்து இருக்குமளவில், सर्वे- எல்லா ஜந்துக்களும், बिभ्यति- பயப்படுகின்றவா.

2 (பொ-ரை) வனத்தில் வஸிப்பதைக்குறித்து எந்த தோஷங்கள் உம் மால் எடுத்துக்காட்டப்பட்டதாகனோ, அவைகள் முழுமையும் உம்மிடத்தில் நான் பரிதிபுடன் கூடியிருக்கிறபடியால் குணங்களென்றே அறியவேண்டும்.

அதாவது:- பரியணை சமஸ்திபூத இருக்கிறபடியால், எனக்கு அவைகளெல் லாம் குரீளின் சபதம், சந்தனம், தென்னல்காற்று, நிலவு முதலிய அந்நூல் வஸ்துக்கள்மீதால் நிகவும ஸுககாங்காகவேயிருக்கும், இதை நீர் தெரிந்து கொள்ளும் இதனால் பகவத் விஷயத்தில் நிரதிசய பரிதி உள்ளவனுக்கு, மற்ற வஸ்துக்கு பரிதிபூலமாகத் தோன்றுகிற வஸ்துக்களொல்லாம் அந்நூலமாகவே தோன்றும், என்கிற சாஸ்திரார்த்தமும் தெரிவிக்கப்பட்டது.

3-4. (பொ-ரை) மான்களும், லிங்கங்களும், யானைகளும், பூலிகளும், லிம் மத்தையும் அடிக்கக்கூடிய சரபமென்கிற எட்டுக்கால் மரகங்களும், பகழிகளும், சவுரிமான்களும், வனத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற மற்றப்ராணிகளும், இப்படிப்பட்ட ரூபத்தை முன் ஒருநாளும் பார்த்திராதபடியால், உம்முடைய இந்த ரூபத்தைப் பார்த்து ஓடிவிடும், ஏனென்றால், பயங்கரமான வஸ்து அவைக்கண்டால் மற்றப்ராணி களொல்லாம் பயப்படுவது ஸ்நேஹமன் போ.

त्वया च सह गन्तव्यं मया गुरुजनाज्ञया ।

त्वद्वियोगेन मे राम त्यक्तव्यमिह जीवितम् ॥ 5 ॥

न च मां त्वत्समीपस्थामपि शक्नोति राघव ।

सुराणामीश्वरः शक्रः प्रधर्षयितुमोजसा ॥ 6 ॥

पतिहीना तु या नारी न सा शक्ष्यति जीवितम् ।

काममेवंविधं राम त्वया मम विदर्शितम् ॥ 7 ॥

5. (ப-ரை) **गुरुजनाज्ञया**- குருக்களுடைய ஆஜ்ஞையினால், **मया**- என்னால், **त्वया च सह**- உம்மோடு கூடவே, **गन्तव्यं**- செல்லத்தகுந்தது, **हे राम-** ஸ்ரீராம, **त्वत् वियोगेन**- உம்மைவிட்டுப்பிரிந்ததினால், **इह**- இவ்விடத்திலேயே, **जीवितम्**- ப்ராணானுடனும், **त्यक्तव्यं**- விடக்ககுந்தது.

6. (ப-ரை) **हे राघव-** ஸ்ரீராமனே! **त्वत्समीपस्थां**- உம்முடைய ஸமீபத்திலிருக்கின்ற, **मां**- என்னை, **सुरागां ईश्वरः**- தேவர்களுக்கெல்லாம் அரசனான, **शक्रः**- அபி-இந்திரனும், **ओजसा**- தன்னுடைய ஸாமந்தயத்தினால், **प्रधर्षयितु**- பலாத்காரம் செய்வதற்கு, **न शक्नोति**- சக்தியுள்ளவனல்ல.

7. (ப-ரை) **या नारी**- எந்த ஸ்திரீயானவள், **पतिहीना**- பத்தகரவை விட்டுப் பிரிந்திருக்கின்றவளோ, **सा**- அவள், **जीवितम्**- உயிருடனிருக்க, **न शक्ष्यति**- சக்தியுள்ளவளன்று, **एवं**- என்று இவ்விதம், **स्वया**- உயர்மால், **मम**- எனக்கு, **काम**- அநேகாதடவை, **विदर्शितम्**- உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

5. (பொ-ரை) **ஸ்ரீராம!** பத்தகரவையுடைய பாதி சரிமம் பக்னி என்று வேதத்தில் சொல்லியபடி, நானும், நீரும் ஒன்றானபடியால், உமக்கு செய்திருக்கிற கட்டளை எனக்கும் உதாலும், பாஸிசாஹ்ண காலத்தில், என் மாதா, பிதாக்கள் “**मह धर्म चरी तव**” என்று சொல்லி, ஏற்காகாலத்திலும் உடமைவிட்டுப் பிரியாதிருக்க வேணுமென்று கன்னிகரதானம் செய்திருக்கிறபடியாலும் நான் உம்முடன் கூடவே வரத்தகுந்தவள். உடமைவிட்டுப் பிரிந்தால் இப்பொழுதே ப்ராணனை விடவேண்டியவள்.

6. (பொ-ரை) **ராகவ!** வனத்தில் உம்முடைய ஸமீபத்திலிருக்கின்ற என்னை பலாத்காரம் செய்ய தேவர்களுக்கெல்லாம் அரசனான இந்திரனானும் முடியாது.

7. (பொ-ரை) எந்த ஸ்திரீ பத்தகரவை விட்டுப் பிரிந்திருக்கின்றவளோ அவள் உயிருடன் இருக்கமாட்டாள் என்று இவ்விதம் நீர் எனக்கு அநேகம் தடவைகளில் உபதேசம் செய்திருக்கின்றீர்.

अथ चापि महाप्राज्ञ ब्राह्मणानां मया श्रुतम्

पुरा पितृगृहे सत्यं वस्तुव्यं किल मे वने ॥ 8 ॥

लक्षणिभ्यो द्विजातिभ्यः श्रुत्वाहं वचनं पुरा ।

वनवासकृतोत्साहा नित्यमेव महाबल ॥ 9 ॥

आदेशो वनवासस्य प्राप्तव्यः स मया किल ।

मा त्वया सह तत्राहं यास्यामि प्रिय नान्यथा ॥ 10 ॥

8. (பு-ஐ) அந் தாபி-பின்னும், மஹாபிரா-மிகவும் ப்ராஜ்ஞானமுடையவரே! புரா-முன் காலத்தில், பிதர்-பிதாவின் குருவத்தில், ப்ராஹ்மணா-ப்ராஹ்மணர்களிடத்திலிருந்து, மயா-என்னாலே, பூதம்-கேட்கப்பட்டிருக்கிறது, (ஆகையால்), மே-என்னால், வன-வனத்திலே, சத்ய-அத்யமாக, வஸ்துவ்ய கில-வாஸம் செய்யத்தகுந்தது.

9. (பு-ஐ) ஹே மஹா-மிகுந்த பராக்காமமுடையவரே! புரா-முன் காலத் திலே, அஹ-நான், லக்ஷணி-ஸ்வாமுத்ரிகாலக்ஷணம் தெரிந்தவர்களான, ப்ராஹ்மண-ப்ராஹ்மணர்களிடமிருந்து, வசன-“இவன் வனவாஸம் செய்யவேண்டும்” என்கிற வார்த்தையைக் கேட்டு, நிய-ஏ-எப்பொழுதுமே, வனவாஸகர்த்தா-வனவாஸத்தில் மிகுந்த ஆசையுடையவனாக இருக்கிறேன்.

10 (பு-ஐ) ஹே பிரிய-மிகவும் அன்புக்கு இடமானவரே! ச:-அந்த, வனவாஸ-வனவாஸத்தினுடைய, அடே-கட்டையானது, மயா-என்னால், ப்ராப்ய-கில-அடையவேண்டியது அல்லவா, மா-அப்படி கட்டலை இடப்பட்ட, அஹ-நான், த்வயா-உமையுடன் கூட, த-அங்கு, யாஸ்யாமி-செல்லுவேன், அந்ய-வேருவதற்காக, மா-இவ்வாறு.

8. (பு-ஐ) அதுவும் தனி, எல்லாம் தெரிந்தவரே. நான் முன்பிருந்த காலத்தில் கன்னிகையாக இருந்த காலத்தில், அங்கு அடிக்கடி ப்ராஹ்மணர்கள் வருவார்கள், அவர்களுடைய சொல்லி நான் கேட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் சொல்லியது ஸத்யமல்லவா. அந்தகாலத்தினாலும், நான் வனத்தில் வாஸம் செய்ய வேண்டியவன்.

9. (பு-ஐ) மஹா பலமுடையவரே! முன்காலத்தில் நான், பித்திருந்த காலத்திலிருந்துமெப்பொழுது, ஸாமுத்ரிகாலக்ஷணம் தெரிந்த ப்ராஹ்மணர்கள் என்னுடைய கைப்பைகளைப்பற்றி “சிலகாலத்திற்குப்பிறகு இவளுக்கு வனவாஸம் தெரிடப்போகிறது” என்று சொல்லியதைக்கேட்டு எப்பொழுது நமக்கு வனவாஸம் வேண்டியதாகிவிடுவதென்று, அதில் மிகுந்த ஆசை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

10. (பு-ஐ) ப்ராஹ்மணர்கள் முன் எனக்குச் சொல்லியபடி அந்த வனவாஸம், நான் செய்யவேண்டியவனல்லவா, தலையெழுத்தை ஒருநாளும் மாற்றமுடியாது. ஆகையால் அவர்கள் சொல்லியபடி அந்த வனவாஸம் செப்தவந்தாக நான் உம்முடன் அசையாமல் செல்கிறேன். மேலும் என்னுடைய ஆசையினாலும்.

कृतादेशा भविष्यामि गमिष्यामि सह त्वया ।

कालश्चायं समुत्पन्नः सत्यबाग्भवतु द्विजः ॥ ११ ॥

वनवासेऽभिजानामि दुःखानि बहुधा किल ।

प्राप्यन्ते नियतं वीर पुरुषैरकृतात्मभिः ॥ १२ ॥

कन्यया च पितुर्गृहे वनवासः श्रुतो मया ।

भिक्षिण्याः साधुवृत्ताया मम मातुरिहाग्रतः ॥ 13 ॥

प्रमादितश्च वै पूर्व त्व वै बहुविधं प्रभो ।

गमनं वनवासस्य काङ्क्षितं हि सह त्वया ॥ 14 ॥

11. (ப-ரை) அஃ நான், தூதர்ஷா- பரமமணிக் கந்தைய ஆஜ்ஞையை நடக்
கின்வளாக, பவிஷ்யமி- ஆகுமென், த்வயா மஃ உ-புடன் நட, ரமிஷ்யமி- 'மெய்வென்,
அய கால: வ- இந்த வனவாஸ கால முடி, சஸு-பந: கிங்கதிககின்றது, திர: பரமம
ணனும, சன்வாக- கிலும் கொன்னவாக, பவநு- ஆகட நிட.

12. (புணர்) ஹே வீர- மீரணே! வனவாமி- வாயவாமி, கங்கை, வதுபா- வலிதங்க
ளாக, து:காமி- கங்கை, அமிதாபாமி- கில- நன்னாய் கெடிக் கெடிக் கெடிக் கெடிக்
கெடிக், அக்தாபாமி- மணைக அடங்க, கங்கை, புருஷ- மலிக் கெடிக், நியத- கெடிக்
புருஷ, பாயுத- (அக்தக கங்கை) அக்தக கங்கை.

13—14. (11-ஐ) கந்யா ச. சக் நிசையயி, கிசு, மயா- நை, பிது-
 ரே- 19 தாகின் சந்நக்தில், ம- நன்னுய, ம- தாயி, அந- 11-வி

11. (பொ-பை) ப்ராமணர்களின் கட்டடையை நானும் கட்டிவைத்தேன். ஆகையால் உரமடன் நான் வருவேன். ஆக நான் வாஸத்தியுருதிருத்த காலமும் நெருக்கிருக்கின்றது என்பது புன் லக்ஷணமாயிற்று. சொல்லிய ப்ராமணர்களுடைய வார்த்தையும் ஜிமமக ஆகும்.

12. (பொ-ரை) வனவாஸா. மெய்தால், அநீதகம் கஷ்டங்கள் உண்டாகுமென்று எனக்கு நன்றாய்த் தெரியும். ஆனால் அந்த கஷ்டங்களெல்லாம் மானத்தை அடக்காதவர்களுக்கு உண்டாகுமே தவிர, உம்மையிலாவும், என்னையிலாவும் நகர்த்தாது மனமில்ல. யவர்களுக்கு ஒர்த்தாவும் உண்டாக் கெட்டதாயும்.

13—14. (பொரை) பரலா! நான் சன்னிகையாரிநச் சூர் காலத்தில்,

கூதக்ஷணாஹ் மத்ரே தெ கமனம் ப்ரதி ராஹவ ।

வனவாமஸ்ய ஶூர்ஸ்ய சர்யா ஹி மம ரோசுதே ॥ 15 ॥

சுதூத்ம-ப்ரேமபாவாஹி ப்ரவிஹ்யாமி விக்ரம்யா ।

மதாரீமநுரகக்ஷந்தீ மதா ஹி மம தீவநம் ॥ 16 ॥

கோவில், மாயுக்நாயா:- ஸகாந்தா முடைய, விஹ்யா:- பிசுணுகையான ஸ்திரீயினிடத்தி
லிருந்து, வனவாம:- வனவாஸமானது, யுத:- சேழ்க்கப்பட்டிருக்கிறது, ஹே ப்ரமோ- ப்ரா
புலோ' த்வயா மத்ர- உமமுடன் கூட, வனவாமஸ்ய கமன- வனவாஸத்திற்காகச் செல்லுகை,
காஹித ஹி- என்னால் விநாஸப்பட்டது, த்வ வை- நீநம், ப்ரவீ- இகற்கு முன்னம்,
வஹுவிஷ- பாலகமானாக, ப்ரமாதித: ச வை- வேண்டுககொள்ளப்பட்டிருக்கிறீர்.

15. (பா-ஸ) 'ஹே ராஹ- பாகவ! அஹ- நான், கமன ப்ரதி- வனத்திற்குப் புறம்பிவிட
வைத்து, ரிசுவா, கூதக்ஷணா- ஸகரீதரநாமையவராயிருக்கிறேன், த- உமக்கு, மத்ர- மம்
கமனமானதாய் வரமாக நிம், வனவாமஸ்ய- வனத்தில் வாஸம் செய்கின்ற, ஶூர்ஸ்ய- சூர
னான உமமுடைய, சர்யா- சி-நுலையானது. மம- எனக்கு, ரோசுதே- மனத்திற்குப்பிடிக்கி
ருக்கிறது.

16. (பா-ஸ) 'ஹே சுதூத்மந- கலக்கமில்லாத மனமுடையவரே! ப்ரேமபாவா- ப்ரீதி
பொழுப்பு ஸ்வபாவத்தினால், மதாரீ- பரிசுத்தமான உமமை, அநுரகக்ஷந்தீ மதா- பின் சென்
றவராய்க்கொண்டி, விக்ரம்யா- பாபநிலஸ்தனானாக, ப்ரவிஹ்யாமி- ஆகுபேவன், மதா ஹி-
பரிசுத்தானரே! மம- எனக்கு, தீவநம்- தெய்வம்.

பின்பின், உபாஸ்யாவின் என்மாதகரின் முன்பினில் ஒரு ஸகாந்தா முடையவ
ரான தமஸ் கொடுக்காத ஸ்திரீயானவள் என்றுண்டைய லிங்கங்களைப்பார்க்கு
" இவருக்கு வனவாஸம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது " என்று சொல்லிக் கேட்டு,
இப்பொழுது ஆனந்த நான் கீதாந்தரகொண்டி, கவகை முதலான நதிக்கரைகளை
விநாசித்த, ரிஷிகளின் அபயமங்களைப்பார்க்குதல்கொண்டி, வேடிக்கையாய் சிலகால
மிருங்கவேண்டாமென்று உமமை நான் பாலகமானாக இகற்கு முன்னே கேட்டுக்கொள்
வனிலே.

15. (பா-ஸ) பாகவ! நான் உமமுடன் கூட வனத்திற்குப் புறம்பிவிடத்
தக பரிசுவா ஸகரீதாஹிகமுடன் காந்தகரகொண்டி ருக்கிறேன். சூரன நீர்
வனத்தில் வசிக்குங்காலத்தில், உமக்குப் பரவினிடா செய்ய வேண்டாமென்று நான்
ஆசைப்படுகிறேன். உமக்கு மங்களங்கள் உண்டாகட்டிம்.

16. (பா-ஸ) பரிசுத்தமான மனமுடையவரே! நான் ஸ்வபாவிகமான
ப்ரீதியினால் உமமுடன் வனத்திற்கு வந்து உமக்கு சித்ரநாஷ செய்துகொண்டு
பாபநிலஸ்தனானாக ஆகுபேவனாகிவா. பரிசுத்தானரே! எனக்கு தெய்வம்.

प्रेत्यभावेऽपि कल्याणः संगमो मे सह त्वया ॥ 17 ॥

श्रुतिर्हि श्रूयते पुण्या ब्राह्मणानां तपस्विनाम् ।

इह लोके च पितृभिर्या स्त्री यस्य महामते ॥

अद्धिर्दत्ता स्वधर्मेण प्रेत्यभावेऽपि तस्य सा ॥ 18 ॥

एवमस्मात्स्वकां नारीं सुवृत्तां हि पतिव्रताम् ।

नाभिरोचयसे नेतुं त्वं मां केनेह हेतुना ॥ 19 ॥

17. (ப-ஹ) ப்ரேத்யாபாவே அபி- பரலோகத்திலும், மே- எனக்கு, த்வயா மஹ- உம்முடன் கூட, சங்கம:- சேர்க்கையானது, கல்யாண:- கேட்காமலானது.

18. (ப-ஹ) ஹே மஹமதே- விசாலமான புத்தியுடையவரே, யா ஸ்ரீ- எந்த ஸ்திரீயானவள், இஹ லோகே- இந்த உலகத்தில், பித்ருभि:- ககப்பன் முதலானோர்களால், சுவதர்மேண- தங்கள் தர்மப்படி, அத்தி:- தீர்த்தங்களால், யஸ்ய- எந்த புருஷனுக்கு, ததா- (விவாஹம் செய்து) கொடுக்கப்படுகிறாளோ, மா- அவள், ப்ரேத்யாபாவே அபி- பரலோகத்திலும், தஸ்ய- அவனுக்கே, (பார்வையாக ஆகிறாள்), கதி- என்று, தபஸ்வினாம்- தவம புரிந்தவர்களான, ப்ராஹ்மணாநா- ப்ராஹ்மணர்களிடமிருந்து, புण्या- மிகவும் புரியமான, ஸ்ருதி:- வேதவாத்யமானது, ஸ்ருயதே- கேட்கப்படுகின்றதல்லவா.

19. (ப-ஹ) எவ்- இவ்விதமிருக்க, சுவகாநாரீ- உமக்கு ஸ்வாதின ஸ்திரீயாயும், சுவ்ருதா-ஸதாசாரமுடையவளாயும், பதிவ்ரதாம்- பதிவாதையுமான, மா- வன்னை, இஹ- இப்பொழுது, கேந- ஹேது- என்ன காரணத்தினால், அஸ்தாந- இந்நகரத்திலிருந்து, வனத- திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோக, ந அபிஸோசயஸ-இஷ்டப்பாடாமலிருக்கிறீர்.

17. (பொ-ஹ) பரலோகத்திலும், உம முடன் சேர்க்கிறாள்வாதான் எனக்கு மங்களகமானது.

18. (பொ-ஹ) எந்த ஸ்திரீயானவள் இந்த உலகத்தில் தன் பிதா முதலான பெரியோர்களால் தங்கள் தங்கள் ஆசாரப்படி தீர்த்தத்தினால் எந்த புருஷனுக்கு விவாஹம் செய்து பார்வையாகக் கொடுக்கப்படுகிறாளோ, அவள் பரலோகத்திலும் அவனுக்கே பார்வையாக ஆகிறாள் என்று உலகமெல்லாம் புகழ்பெற்ற ப்ராஹ்மணர்கள் சொல்லும் வேத வாத்யமும் என்னால் கேட்கக்கூடாதுருக்கிறது.

19. (பொ-ஹ) இவ்விதம் அநேக காரணங்களிருக்கும்பொழுது, உமக்குச் சேர்ந்தவளாய் ஸதாசாரமுடையவளாய் பதிவாதையுடையிருக்கிற என்னை நீர் என்ன காரணத்தினாலே இங்கிருந்து வனத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோக இஷ்டமில்லாமலிருக்கிறீர்.

भक्तां पतिव्रतां दीनां मां समां सुखदुःखयोः ।

நெடுமஹேசி காகுஸ்த்ஹ சமானசுஹது:கிநிம் ॥ 20 ॥

यदि मां दुःखितामेवं वनं नेतुं न चेच्छसि ।

ஜலம்மி விஷ் வாஹமாஸ்தாம்யே மृत்யுகாரணாத் ॥ 21 ॥

एवं बहुविधं तं सा याचते गमनं प्रति ।

நானுமேனே மஹாவாஹஸ்தாம் நேது விஜனம் வனம் ॥ 22 ॥

20. (ப-ரை) ஹே காகுஸ்த்ஹ-கருத்தஸ்த வம்சத்தில் அவதரித்தவரே! ஸக்தா- உம் மிடத்தில் பக்தியுள்ளவளாயும், பதிவ்ரதையாயும், தீனா- தைன்யத்துடன் கூடினவளாயும், சுஹது:ஸ்யோ:- ஸுகத்திலும்துக்கத்திலும், சமா-ஒரே மாதிரியாயிருக்கின்றவளும், சமானசுஹது:கிநிம்- உமக்குண்டான ஸுக துக்கங்களை எனக்கும் பொதுவாகநினைக்கின்றவளுமான, மா- என்னை, நேது- வனத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு போக, அஹேசி- தருத்தவர்.

21. (ப-ரை) எவ்- இவ்விதம், து:கிதா- துக்கத்துக்கொண்டிருக்கிற, மா- என்னை, வன- வனத்தைக்குறித்து, நேது- கூட அழைத்துக்கொண்டு போவதற்கு, ந ச ஷ்சசி யதி- நீர் இஷ்டப்படாமல் போவிரேயானால், மृत்யுகாரணாத்- மாணத்தை அடைவதற்காக, ஜல- ஜலத்தையோ, அஹி- நெருப்பையோ, விஷ் வா- விஷத்தையோ, அஹ- நான், அஸ்யாஸ்யே- கைக்கொள்ளுவேன்.

22. (ப-ரை) எவ்- இவ்விதமாக, சா- அந்த ஸீதை, கமனம்- வனம் போவதைக்குறித்து, பஹுவித- பலவிதமாக, த்- அந்த ராமனை, யாசுதே- வேண்டிக்கொண்டாள், மஹாஹு:- பெரிய தோள்வலியுடைய ஸ்ரீராமன், தா- அவளை, விஜனம்- பந்து ஜனங்களில்லாத, வனம்- வனத்தைக்குறித்து, நேது- அழைத்துக்கொண்டுபோக, ந அநுமேனே- ஒத்துக்கொள்ள வேயில்லை.

21). (பொ-ரை) ஹே காகுஸ்த்ஹ! உம்மிடத்தில் மிகவும் பக்தையாயும், பதிவ்ரதையாயும், தீனையாயும், ஸுகம் வந்தாலும், துக்கம் வந்தாலும் மனநிலைகளில்லாமல் ஒரே ரூபமாயிருக்கின்றவளும், உமக்கு ஒரு ஸம்மம் ஸுக துக்கங்கள் ஏற்பட்டால், அதுவே எனக்கும் ஸுக துக்கங்களென்று எண்ணக்கூடியவளுமான என்னை நீர் வனத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோகவேண்டும்.

21. (பொ-ரை) இவ்விதம் துக்கத்துடன் பார்த்துக்கின்ற என்னை, வனத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோக நீர் இஷ்டப்படாமலிருந்தால், விஷத்தைத்தின்றோ, நெருப்பில் குதித்தோ, ஜலத்தில் விழுந்தோ நான் ப்ரானனை விட்டுவிடுவேன்.

22. (பொ-ரை) இவ்விதம் அந்த ஸீதையானவள் தானும் வனத்திற்குப்

एवमुक्ता तु सा चिन्तां मैथिली समुपागता ।

स्वापयन्तीव गामुष्णैश्चुर्भिनयनच्युतैः ॥ 23 ॥

चिन्नयन्तीं तथा तां तु निवर्तयितुमात्मवान् ।

ताम्रोष्ठीं स तदा सीतां काकुत्स्थो बह्वसान्वयत् ॥ 24 ॥

इत्याषं श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

एकोनविंशः सर्गः ॥ 29 ॥

23. (ப-ரை) எவ- இவ்விதமாக, உகா- சொல்லப்பட்டிருக்கிற, சா மெயிலி-து- அந்த மைதிலியும், நயனச்யுதै:- கண்களிலிருந்து பெருகுகின்ற, உஷை:- சூடான, அயுமி:- நீர்களால், ரா- பூமியை, ஸாபயந்தி-இவ- நனைக்கின்றவன் போலிருந்து, சிந்தா- பெரிய விசாரத்தை, உபாபதா- அடைந்துவிட்டான்.

24. (ப-ரை) தயா- அப்படி, சிந்தயந்தி- மனத்தில் விசாரப்பட்டுக்கொண்டும், தாமுஷி- மிகவும் சிவந்த உதடுகளையுடைய, தா சிதா- அந்த வீதாதேவியை, நிவர்தயி- திருப்புவதற்காக, அம்மவா- மிகவும் தைரியமுடையவராயும், காசுத்ய:- கருத்தை குலத்திற் பிறந்தவருமான, ச:- அந்த ஸ்ரீராமன், வது- பல்விதமாக, அஸாந்வயத்- ஸமாதானம் செய்தார்.

போகவேண்டுமென்று. அந்த ஸ்ரீராமனைப் பலவாறு கேட்டுக்கொண்டும், மஹா பாஹுவான ஸ்ரீராமன், பந்து ஜனங்களில்லாத அந்த தண்டகா வனத்திற்கு அவ லை அழைத்துக்கொண்டுபோக ஸம்மதிக்கவேயில்லை.

23. (பொ-ரை) இவ்விதம் ஸ்ரீராமன் சொல்லக்கேட்டு மைதிலியான வீதாதேவியும், பெரும் துக்கமடைந்து பூமி நனையுபடி உஷ்ணமான நீரைக் கண் களில் பெருக்கிக்கொண்டு பெரிய விசாரங்கொண்டாள்,

24. (பொ-ரை) இவ்வாறு விசாரப்பட்டுக்கொண்டுள்ள உதடுகள் சிவந்திருக் கின்ற அந்த வீதையை, இவ்விதத்திலே நிறுத்துவதற்காக மஹா திரௌண் அந்த காசுத்தைப் பலபடியாக ஸமாதானம் சொன்னார்.

—ॐ—

त्रिंशः सर्गः ॥ ३० ॥

सान्वयमाना तु रामेण मैथिली जनकात्मजा ।

वनवासनिमिताय भर्तारमिदमब्रवीत्

॥ 1 ॥

1. (ப-ரை) ஜனகருடைய புத்திரியான, மெயிலி- மைதிலியான வள், ராமே- ஸ்ரீராமனால், சாந்வயமானா-து- ஸமாதானம் செய்யப்பட்டவளாய்க்கொண்டு, வனவாசனிமிதாய- வனவாஸம் செய்யும் நிமித்தமாக, ஸர்- பாத்தாவைப்பார்த்து, இ- இந்த வார்த்தையை, அப்ரவீ- சொன்னான்.

1. (பொ-ரை) மிதிலாநகரத்திற்கு அம்சஞான ஜனகர் திருமகன், ஸ்ரீராம

सा तमुत्तमसंविद्वा सीता विपुलवधसम् ।

प्रणयाच्चाभिमानाच्च परिचिक्षेप राघवम्

॥ 2 ॥

* किं त्वा मन्यत वैदेहः पिता मे मिथिलाधिपः ।

राम जामातरं प्राप्य स्त्रियं पुरुषविग्रहम्

॥ 3 ॥

2. (ப-ரை) சா சிதா- அந்த ஸீதையானவள், உதமசங்கிதா சதி- மிகவும் நடுநடுங்குகொண்டு, விபுலவதம்- அகன்ற மாப்புடைய, ராபவம்- அரு குலத்துக் குமாரனை, ப்ணயாத்- ஸ்ரேஷ்டத்தினாலும், அபிமானாத்- நம்மைச்சேர்ந்தவர் என்கிற அபிமானத்தினாலும், பரிசிக்ஷ- சீர்த்தித்தான்.

3. (ப-ரை) ஹே ராம- ஸ்ரீராமனே! வைதே- விதேஹ குலத்திற் பிறந்தவரான, மிதிலாதிபி- மிதிலா நகரத்திற்குச்சுன, மெபிதா- என் பிதாவானவர், த்வா- இப்படிமனை வியை விட்டுச்செல்லும் உம்மை, ப்ராய- தெரிந்து, ஸ்ரிய-பெண்ணின் ஸ்வபாவமுடைய உம்மை, புருஷவிப்ரஹ்- புருஷவேஷம்தரித்த, ஜாமாதர்- மாப்பிள்ளையாக, அமன்யத-கி- எண்ணிவிட்டாரா என்ன?

இவ்விதம் ஸமாதானப்படுத்தப்பட்டும், வனவாஸம் செய்யும் நிமித்தமாக பர்வதாபாயாதது இந்த வர்த்தை சொன்னான்.

2. (ப-ரை) இந்த ஸீதையானவள் மிகவும் நடுநடுங்குகொண்டு அகன்ற மாப்புடையவரான, ஸ்ரீராகவனை ப்ரணயகோபத்தினால் சீர்த்தித்தான்.

3. (ப-ரை) ஸ்ரீராம! விதேஹகுலத்திற் பிறந்து, மிதிலாநகரத்தை நன்றாய் ஆண்டுவந்த என் பிதா, பாணிக்ஷணமசெய்த தன் பத்தி ஒருவனைக்கூட ப்ரக்ஷிப்பதற்கு சக்தியில்லாமல் நகரத்திலேயே விட்டுவிட்டு கீர் வனம் போனதைக் கேட்டால் "ஹமாநகரவிட்டோமஹிதா ஒருபெண் புருஷவேஷம் தரித்துக்கொண்டு வனப் பெண்ணை விவாஹம்செய்துகொண்டு எனக்கு மாப்பிள்ளையென்றும் முறைமை யாம அடைந்துவிட்டான்" என்றல்லவோ என்னுள்வர்.

* வைதே- என்கிற பதத்தினால், கர்மணைவிஹி ச்சிதிஹி அஸ்திதா ஜனகாபய:- என்று சொல்லியபடி கர்ம வியாகதகைய ப்ரதானமாகக்கொண்டவராகையால் ஒரு கூண காலமும் கூட பத்தியை விட்டுப்பிரிவதை ஸஹிபாதவர். ஆதலால், அவர், கீர் என்னை விட்டுப் போனதை கேட்டால் என்ன பாடு படுவர்.

மிதிலாதிபி:- என்ற விசேஷணத்தால், மிதிலா தேசத்தை முழுவதும் நன்றாய் ப்ரக்ஷித்து வருகின்ற என் பிதா, என்னை ஒருவனைக்கூட ப்ரக்ஷிக்கமுடியாமல் இவ்விதத்திலே சிறுத்திவிட்டுப் போனது கேட்டால் என்ன பாடு படுவர்.

अनृतं बत लोकोऽयमज्ञानाद्यद्धि वक्ष्यति ।

तेजो नास्ति परं रामे तपतीव दिवाकरे ॥ 4 ॥

किं हि कृत्वा विषण्णस्त्वं कुतो वा भयमस्ति ते ।

यत्परित्यक्तुकामस्त्वं मामनन्यपरायणाम् ॥ 5 ॥

द्युमत्सेनसुतं वीर सत्यवन्तमनुव्रताम् ।

सावित्रीमिव मां विद्धि त्वमात्मवशवर्तिनीम् ॥ 6 ॥

4. (ப-ரை) தபித்துக்கொண்டிருக்கிற, திவாகரே இவ- ஸூர்யனிடத் தில்போல, ராமே- ராமனிடத்தில், பரं தெஜ:- மிகுந்த தேஜஸ்ஸானது, அஸ்தி- இருக்கிறது, இதி- என்று, அய் லோக:- இந்த லோகமானது, அஜ்ஞாத- அறிவில்லாமையால், யத் வक्ष்யதி- யாதொன்றைச்சொல்லுகின்றதோ, (தத்- அது), அநுத- பொய், தி- ஏனென்றால், தெஜ:- பாதாபமானது, ந- இல்லை.

5. (ப-ரை) த்வ- நீர், கிஹி க்ருத்வா- என்ன அகாரியத்தைச்செய்து, விஷ்ணு:- வருத்தப்படுகின்றீர், தே- உமக்கு, குத:- யாரிடமிருந்து, பய- பயமானது, அஸ்தி- இருக்கிறது, அனன்யபராணாம்- வேறு கதியில்லாதவளாயிருக்கிற, மா- என்னை, த்வ- நீர், யத்- எந்த காரணத்தினால், பரித்யக்தாம்:- விடவேண்டுமென்று நினைத்திருக்கின்றீரோ.

6. (ப-ரை) ஹீ வீர- வீரனே! த்யுமத்ஸேனருடைய புத்ரரான, சத்யவந்த- ஸத்யவந்தனே, அநுவ்ரதாம்- அநுஸரித்திருக்கின்ற, சாவித்ரி இவ- ஸாவித்ரியைப் போல், மா- என்னை, ஆத்மவசவர்தினிம்- உம்முடைய ஸ்வாதீனத்திவிருப்பவளாக, த்வ- நீர், வித்தி- அறியும்.

4. (பொ-ரை) தபித்துக்கொண்டிருக்கிற ஸூர்யனிடத்தில்தோல, ஹீ ராமனிடத்திலும் மிகுந்த தேஜஸ்ஸிருக்கிறதென்று, இவ்வஸகம முமுனாப்யம் அஜ்ஞானத்தினால் சொல்லுகின்றது. அது பொய். ராமனிடத்தில் கொஞ்சமெனும் தேஜஸ்ஸேகிடையாத்.

5. (பொ-ரை) என்ன, அகாரியத்தைச் செய்தவர் போல் வ்யஸனப்படுகிறீர்! அப்படிப்பட்ட அகாரியம் நீர் என்ன செய்து விட்டீர்! மஹா குரான உமக்கு யாரிடமிருந்து பயம் வேண்டியிருக்கிறது. உம்மைத்தவிர வேறு கதியில்லாதவளான என்னை விட்டுவிட வேண்டுமென்று நினைக்கின்றீர், அதற்கும் ஒரு காரணமும் காணவில்லையே.

6. (பொ-ரை) ஹே வீர! த்யுமத்ஸேனரின் புத்ரான ஸத்யவந்தனே, எப்பொழுதும் அநுஸரித்திருக்கும் அவர் பத்தியான ஸாவித்ரியைப்போல், என்னையும் உம்மை எப்பொழுதும் அநுஸரித்திருக்கின்றவளாக நீர் அறிந்துகொள்ளும்.

न त्वहं मनसाप्यन्यं द्रष्टास्मि त्वदृतेऽनघ ।

त्वया राघव गच्छेयं यथान्या कृष्णासिनी ॥ 7 ॥

स्वयं तु भार्या कौमारीं चिरमध्युषितां सतीम् ।

शैल्य इव मां राम परेभ्यो दातुमिच्छसि ॥ 8 ॥

*यस्य पथ्यं च रामास्य यस्य चार्थैर्वरुध्यसे ।

तं तस्य भव वर्यश्च विधेयश्च सदानघ ॥ 9 ॥

7. (ப-ரை) 'ஹே அனघ- குற்றமில்லாதவரே! ராঘவ- ராகவனே! குலபாசிணி- குலத்தைக்கெடுக்கின்ற, அந்யா யதா- வேறு ஸ்திரீபீபால், அஹ்- நான், மனசா அபி- மனதினாலும், த்வத் க்ரு- உம்மைத்தவிர, அந்ய- வேறொருவனை, ந ட்ரஸ்திம்- பார்க்கமாட்டேன், (ஆகையால்), த்வயா- உமமுடன் கூடவே, ரக்ஷேய- போலேன்.

8. (ப-ரை) 'ஹே ராம- ஸ்ரீராமனே! கௌமாரி- குமாரியாயிருக்குங்காலத்திலே பரிபக்வமாய், சதீம்- பதிவரையையும், சிர- நெடுநாளாக, அப்யுஷிதா- உம்மிடத்திலேயே இருக்கின்ற, பார்யா- பார்வையான, மா- என்னை, சைல்ய இவ- பார்வையைக்கொடுத்து ஜீவிப்பவன் பீபால், சுவ்ய- கீராகவே, பரேப்ய- பிறர்களின் பொருட்டு, தாது- கொடுப்பதற்கு, இச்சிம்- விருப்புகிறீர்.

9. (ப-ரை) 'ஹே அனघ ராம- குற்றமில்லாதவரான ஸ்ரீராம! யஸ்ய- யாதொரு

7. (பொ-ரை) குற்றமில்லாத ஸ்ரீராகவா! குலத்தைக் கெடுக்கின்ற அற்பமான ஸ்திரீயன்றோ வேறு புருஷனைப்பார்ப்பான். அப்படிப்பட்டவளன்று நான். உம்மைத்தவிர வேறு புருஷனை மனதாலும் கீனைக்கமாட்டேன். ஆகையால் உம்முடனே வருவேன்

8 (பொ-ரை) 'ஹே ராம! சிறு வயதிலேயே உமக்கு பார்வையாயிருந்து, நெடுநாள் இங்கேயே வலித்துக்கொண்டிருப்பவளுமானபதிவரையுமான என்னை, பார்வையையுமிறுக்குகுகொடுத்து நீவனம் செய்கிறவன் போல் நீரும் அயலாருக்குக் கொடுக்க எண்ணுகின்றீர்.

9. (பொ-ரை) குற்றமில்லாத ஸ்ரீராமனே! யாதொரு தாய்மாருக்கு ஐந்தித்தைச் சொல்லுகின்றீரோ, யாதொருவர் கார்யமாக என்னை நீர் இங்கே கிறுத்துக

இந்த சமீபகதத்தில் யஸ்ய-தஸ்ய என்று ஒருவரையும் குறிப்பிட்டு சொல்லாதபடியால், வேறொருவராகவும் வ்யாக்யானம் செய்திருக்கிறார். அதாவது:— யாதொரு எனக்கு ஐந்தித்தைச்சொல்லுகின்றீரோ, யாதொரு என்னரித்தமாக வருத்தப்படுகின்றீரோ. அப்படிப்பட்ட எனக்கு நீதான் அநுகூலமாகவும் சொன்ன வேலையை செய்கிறவராகவும் இருக்கவேண்டும். அதாவது:— என்னுடைய வார்த்தையைத்தான் நீர் கேளுமென்று, இன்னொரு அர்த்தம்:— யாதொரு பாதனுக்கு அநுகூலத்தைச்சொல்லி, அவருடைய பட்டாபிஷேக நிமித்தமாக பிதானிலும் தடைசெய்யப்பட்டீரோ, அந்த பாதனுக்கு அநுகூலமாகவும், விரிதயாகவும் நீர் இரும் என்றும்.

மஹாவாதசமுத்யூதம் யந்நாமபகரிஷ்யதி ।

ரஜோ ரமண தந்மந்யே பரார்த்திமிவ சந்நதநம் ॥ 13 ॥

சாத்திரஸு யதா சிஷ்யே வநாந்தே வநகோசர ।

கூதாஸ்தரணதல்பஸு கிம் ச்யாத்ஸுஸ்தரம் தத: ॥ 14 ॥

பத்ரம் மூலம் பல்யம் யத்வமப்யம் வா யதி வா வஹு ।

தாஸ்யமி ச்வயமாஹுத்ய தந்மேஸ்யுதரஸோபமம் ॥ 15 ॥

13. (ப-ரை) 'ஹே ரமண- காந்த! மஹாவாதசமுத்யூதம்- பெரும் காற்றினால் உயரக்கிளப் பப்பட்ட, யத்-ரஜ:- யாதோரு புழுதியானது, மா- என்னை, அபகரிஷ்யதி- கெடுத்துவிடு கிறதே, தத்- அந்த புழுதியை, பரார்த்தி- ச்ஞேஷ்டமான, சந்நதநம்- சந்தனப்பொடி யைப்போல, மந்யே- எண்ணுவேன்.

14. (ப-ரை) 'ஹே வநகோசர- கீட்டிற்கிலக்கானவரே! வநாந்தே- வனப்பாதேசத்தில், சாத்திரஸு- இளம் புற்களுள்ள பாதேசங்களில், யதா சிஷ்யே- எவ்விதம், (உம்முடன்கூட ஸுகமாய்) படுத்துக்கொள்ளுவேனோ, தத:- அதைக்காட்டிலும், கூதாஸ்தரணதல்பஸு- சித்ரா கார்பனமும், மேல் விரிப்புக்களும் உடைய படுக்கைகளில், சுஸ்தரம்- அதிக ஸுகமா னது ச்யாத் கிம்- உண்டாகுமா என்ன!

15. (ப-ரை) பத்ர- இலையோ, மூல- கிழங்கோ, பல்ய- பழமோ, யத்- எதுவாகி லும், அப்யம் வா- கொஞ்சமாகவோ, வஹு யதி வா- அதிகமாகவோ, ச்வயம்- தானாகவே கொண்டுவந்து, த்வம்- நீ. தாஸ்யசி- கொடுப்பீரோ, தத்- அது, மே- எனக்கு, அஸ்யுதரஸோபமம்- அமரந்த மஸத்திற்கு ஸமானமானது.

வரும்பொழுது மிதிகுதுவகாலத்தில் பஞ்சையும, பதம் செய்த ச்ருஷ்ணஜினக் தையும், மிகுத்ததுபோல மருதுவாயிருக்கும்.

13. (பொ-ரை) 'காந்த! வனத்திற்போதுமபொழுது பெரும்காற்றினால் கிளர்ப்பப்பட்டு புழுதிகள் என்மேல் விழுந்ததையானால் அவைகளை உயர்த சர்ச்சை பபொடிகளை மேல் தூவினதாக கீளைப்பேன்.

14. (பொ-ரை) வனத்தில் ஸஞ்சரிப்பவரே! வனங்களில் இளம்புற்களுள்ள இடங்களில் உம்முடன்கூட நான் படுத்துக்கொண்டு ஸுகப்படுவதைக்காட்டிலும், சித்ரகார்பனமும், மேல்விரிப்புமுள்ள படுக்கையில் என்ன அதிகமான ஸுகமுண்டா கும்.

15. (பொ-ரை) இலையோ, கிழங்கோ, பழமோ, எதுவாகிலும், கொஞ்ச மோ, அதிகமோ, கீசே பரித்து எனக்குக்கொடுத்தால் அது எனக்கு அமரந்தம் போல் மிக நுகியுள்ளதாயிருக்கும்.

न मातुर्न पितुस्तत्र स्मरिष्यामि न वेश्मनः ।

आर्तवान्युपभुञ्जाना पुष्पाणि च फलानि च ॥ 16 ॥

न च तत्र गतः किञ्चिद्दुःखमर्हसि विप्रियम् ।

मत्कृते न च ते शोको न भविष्यामि दुर्भरा ॥ 17 ॥

यस्त्वया सह स स्वर्गो निरयो यस्त्वया विना ।

इति जानन्यरां प्रीतिं गच्छ राम मया सह ॥ 18 ॥

16. (ப-ரை) தவ- அந்த வனத்தில், ஆர்தவானி- அந்தந்த ருதுக்களுக்கேற்ற, புஷ்பாணி- புஷ்பங்களையும், ஫லானி- பழங்களையும், உபபுஜானா- சரீ- புஜித்துக்கொண்டு, மாது:- மாதாவையும், ந- ஸ்மரிஷ்யாமி- நினைக்கமாட்டேன், பிது:- பிதாவையும், ந- நினைக்கமாட்டேன்.

17. (ப-ரை) தவ- அந்த வனத்தில், ருத: போயிருக்கிற நீர், மத்குரு- எனக்காக, கிஞ்சித் விபிரியம்- ஒரு கஷ்டத்தையும், து- பார்ப்பதற்கு, ந- அர்ஹசி- தகுந்தவரல்ல, து- உமக்கு, ஶோக: - வயலுமும், ந- உண்டாகமாட்டாது, து- கஷ்டப்பட்டு போயிடுவதற்கு தகுந்தவனாகவும், ந- பவிஷ்யாமி- ஆகமாட்டேன்.

18. (ப-ரை) ஹ-ராம! த்வயா-உம்முடன் கூட, ய:-யாதொரு வாஸமோ, ச:-அது, ஸ்வர்:-ஸ்வர்க்க வாஸத்திற்கு ஸமானம், த்வயா-வினா-உமையுடன், ய:-யாதொரு வாஸமோ, ச:-அது, நிரய:-நரகவாஸத்திற்கு ஸமானம், இதி-என்று, ரா-மேலான், ரீதி-என்னுடைய அன்பை, ஜானந்-நீர் தெரிந்தவராய், மயா-என்னுடன் கூட, ரு- (வனத்திற்கு) ப் போகவேண்டும்.

16. (பொ-ரை) வனத்தில் அந்தந்த காலங்களுக்குரிய புஷ்பங்களையும், பழங்களையும் புஜித்துக்கொண்டு, அந்த ஆனந்தத்தினால் பிதாவையும் நினைக்கமாட்டேன், மாதாவையும் நினைக்கமாட்டேன், ச்ருஷங்களையும் நினைக்கமாட்டேன்.

17. (பொ-ரை) நீர் என்னுடன் எனம் போனபிறகு என்னால் நீர் ஒரு வித கஷ்டத்தையும் பார்க்கமாட்டார், உமக்கு ஶோகமும் உண்டாகமாட்டாது, சமம் ப்பட்டு என்னை நீர் ரகசிக்கவும் வேண்டாம்.

18. (பொ-ரை) ஸ்ரீராம! உம்முடன்கூட வலிப்பது ஸ்வர்க்கத்தில் வலிப்பதுபோல், உம்மையுடன்வலிப்பது நரகவாஸம்போலென்று, எனக்கு உம்மிடத்தில் இருக்கிற அதிகமான அன்பைநீர் தெரிந்துகொண்டிருப்பதால் என்னுடன் கூடவே வனம் போகவேண்டும்.

अथ मामेवमव्यग्रां वनं नैव नयिष्यसि ।

विषमशैव पास्यामि मा विशं द्विषतां वशम् ॥ 19 ॥

पश्चादपि हि दुःखेन मम नैवास्ति जीवितम् ।

उज्जितायास्त्वया नाथ तदैव मरणं वरम् ॥ 20 ॥

इमं हि सहितुं शोकं मुहूर्तमपि नोत्सहे ।

किं पुनर्दश वर्षाणि त्रीणि चैकं च दुःखिता ॥ 21 ॥

19. (ப-ரை) அய- அல்லது, எவ்- இவ்விதம், அவ்யகா- வனம்போவதில் பயமில்லாமலிருக்கின்ற, மா- என்னை, ந நயிஷ்யசி எவ்- கூட அழைத்துக்கொண்டுபோகாமலிருப்பீரேயானால், அய எவ்- இப்பொழுதே, விஷ- விஷத்தை, பாस्याமி- குடித்துவிடுவேன், द्विषतां- சத்ருக்களுடைய. வசம்- ஸ்வாதினத்தை, மா விஷ- அடையமாட்டேன்.

20. (ப-ரை) हे नाथ- நாதனே! त्वया- உம்மால், उज्जिताया:- விடப்பட்டிருக்கிற, मम- எனக்கு, दुःखेन- துக்கத்தினால், पश्चात् अपि- நீர் வனம் போனபிறகும், जीवितम्- பரணானது, न एव अस्ति- இருக்கவே இராது, (ஆகையால்), तदैव एव- இப்பொழுதே, मरण- உயிரை விடுவது, वरम्- ச்ரேஷ்டமானது.

21. (ப-ரை) इमं शोक- இந்த துக்கத்தை, मुहूर्तं अपि- கணகாலமும்கூட, सहितुं- பொறுப்பதற்கு, न उत्सहे हि- சக்தியற்றவனன்றோ, दश वर्षाणि- பத்து வருஷங்களும், त्रीणि च- மூன்று வருஷங்களும், एकं च- ஒரு வருஷம், दुःखिता सती- துக்கமுடையவளாய், किं पुन:- ஸ்ஷறிக்கமாட்டேனென்று சொல்ல வேண்டுவானேன்.

19. (பொ-ரை) இவ்விதம் வனம் போவதில் பயமில்லாமல் உத்ஸாஹத்துடன் இருக்கிற என்னை நீர் வனத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோகாமல் போனால் இப்பொழுதே விஷத்தை தின்றுவிடுவேன். பாதன் முகலான சத்ருக்கள் வசத்தில் இருக்கமாட்டேன்.

20. (பொ-ரை) நாத! நீர் என்னை இவ்விடத்தில் விட்டுவிட்டுபோனால் உம்மைவிட்டுப்பிரிந்த துக்கம் பொறுக்கமாட்டாமல் என்னுடைய பரணான் போவது நிச்சயம். ஆகையால் உம்முடைய முன்னிலையிலேயே நான் பரணனை விடுவது மேல்.

21. (பொ-ரை) உம்மை விட்டுப்பிரிந்த இத்தகஷ்டத்தை கணகாலமும் கூட நான் பொறுக்கமாட்டேன். அப்படியிருக்க, பதினான்கு வருஷம், துக்கத்தை இவ்விதம் பொறுக்க முடியும்.

इति सा शोकसन्तप्ता विलप्य करुणं बहु ।

चुक्रोश पतिमायस्ता भृशमलिङ्ग्य सस्वरम् ॥ 22 ॥

मा विद्धा बहुभिर्वाक्यैर्दिग्धैरिव गजाङ्गना ।

चिरसन्नियतं बाष्पं मुमोचामिमिवारणिः ॥ 23 ॥

तस्याः स्फटिकसंकाशं वारि सन्तापसम्भवम् ।

नेत्राभ्यां परिसुखाव पङ्कजाभ्यामिवोदकम् ॥ 24 ॥

22. (ப-ரை) இதி- என்று, சா- அந்த வீதை, சோகசந்தா- சோகத்தினால் பாதிக்கவளாய், கருண- தினமாக, வு- பலபடியாக, விலப்ய- கதறி, அயஸ்தா- சரிமத்தில் தளர்ச்சியுடையவளாய்கொண்டு, பதி- பர்த்தாவை, அலிங்ய- அணைத்துக்கொண்டு, சஸ்வரம்- பெரும் குறலுடன், ஸ்ர- நன்றாக, சுகோச- கதறினால்.

23. (ப-ரை) சா- அந்த வீதை, வர்ஷை- விஷம் பூசிய பாணங்களால், கஜாங்கனா- இவ- பெண்யானைபோல், வுமி- பலவிதங்களான, 'வாக்யை'- ஸ்ரீராமனுடைய வார்த்தைகளால், வித்தா- அடிக்கப்பட்டு, சிரசநியத- வெகு காலமாய் அடக்கப்பட்டிருக்கிற, வாஸ்ய- கண்ணீரை, அரணி- அரணிக்கட்டையானது, அஸி- இவ- அக்னியைப்போல், முமோ- விட்டாள்.

24. (ப-ரை) தस्या- அவளுடைய, நேத்ரா- கண்களிலிருந்து, ஸ்படிகசங்காஸ- ஸ்படிகத்திற்கு ஸமானமான, சந்தாபஸம்வம்- துக்கத்தினாலுண்டான, வாரி- ஜலமானது, பங்கா- தாமரை மலர்களிலிருந்து, உதகம்- இவ- தேன் (பெருகிறது) போல், பரிசுஷாவ- பெருகிறது.

22. (பொ-ரை) அந்த வீதை இவ்வாறு சோகத்தினால் பாதித்துக்கொண்டு தினமாகவும் தேடிக்கிறவர்களுக்கு கருணையுண்டாகும்படியும், வெகுளாய்ப் பரலாபம் செய்து துக்கத்தினால் தேஹமெல்லாம் தளர்ந்து பர்த்தாவை இருகையாலும் அணைத்துக்கொண்டு பெருங் குறலுடன் நன்றாய் அழுகாள்.

23. (பொ-ரை) விஷம் பூசிய பாணங்களினால் அடிக்கப்பட்ட பெண்யானைபோல், ஸ்ரீராமனுடைய, பலவிதமான வார்த்தைகளால் அடிபட்ட அந்த வீதை, அரணிக்கட்டை உள்ளே அடங்கியிருக்கிற அக்னியை வெளியிடுவதுபோல் வெகு நேரமாக உள்ளே அடக்கப்பட்டிருக்கிற கண்ணீரை வெளியிட்டாள்.

24. (பொ-ரை) அந்த வீதையினுடைய கண்களிலிருந்து ஸ்படிகம்போல் நிறம்லமாயும், ஸந்தாபத்தினாலுண்டான நீர், தாமரை புஷ்பங்களிலிருந்து தேன் பெருகுவதுபோல் பெருகிறது.

ததீவாமலசந்தாபம் முகமாயதலோசனம் ।

পর্যশৃণ்யত বাष्ପେণ জলোদ্‌ধৃতমিவাম்‌புজம் ॥ 25 ॥

தா் பரிஷ்வஜ்ய வாஹுभ्यां விமंஜாமிவ து:ஸிதாம் ।

उवाच वचनं रामः परिविश्वासयंस्तदा ॥ 26 ॥

न देवि तव दु:खेन स्वर्गमप्यभिरोचये ।

न हि मेऽस्ति भयं किञ्चित्स्वयंभोरिव सर्वतः ॥ 27 ॥

25. (ப-ரை) அமலசந்தாபம்- களங்கமில்லாத சந்திரனுக்கு ஸமானமாயும், அயதலோசனம்- அகன்ற கண்களையுடையதுமான, நந் முக ச எவ- அந்த (ஸீதாதேவியின்) முகமும், ஜலோத்த- ஜலத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட, அம்புஜம் இவ- தாமரைப்பூபோல், வாஷ்பே- வெப்பத்தால், பர்யஸ்யத- நன்றாய் வாடிவிட்டது.

26. (ப-ரை) ராம:- ஸ்ரீராமன், து:ஸிதாம்- மிகவும் துக்கமுடையவராய், விசந்தா இவ- மூர்ச்சை அடைந்தவன்போலுமிருக்கின்ற, தா- அந்த ஸீதையை, வாஹு- இரு கைகளாலும், பரிஷ்வஜ்ய- நன்றாய் அணைத்துக்கொண்டு, பரிவிஸாஸயந்- நன்றாய் ஸமரதானப்படுத்திக்கொண்டும், ததா- அப்பொழுது, வசனம்- வார்த்தையை, உவாச- சொன்னார்.

27. (ப-ரை) ஹே தேவி! தவ- உன்னுடைய, து:ஸேன- துக்கத்தினால், ஸ்வரீ அபி- ஸ்வர்க்க லோகத்தையும், ந அமிரோசயே- ஆசைப்படமாட்டேன், ஸே- எனக்கு, ஸ்வயம்- இவ- நாராயணனுக்குப்போல, சர்வத:- எந்த இடத்திலும், கிவீத்- மயம்- ஒரு பயமும், ந அஸ்தி- இல்லையல்லவா.

25. (பொ-ரை) களங்கமற்ற சந்திரன் போலும் அகன்ற கண்களையுடைய அந்த ஸீதாதேவியின் அழகான முகமும், ஜலத்திலிருந்து எடுத்து வெளியில் போடப்பட்ட தாமரை பூபோல் வாடியது போல் கண்ணீர் ஜலத்தின் கொதிப்பினால் நன்றாய் வாடிவிட்டது.

26. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமன் மிகவும் துக்கத்து மூர்ச்சையடைந்தவன் போலிருக்கின்ற அந்த ஸீதையை இரு கையாலும் அணைத்துக்கொண்டு ஸமரதானம் செய்வதற்காக அப்பொழுது ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

27. (பொ-ரை) தேவி! நீ துக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் பொழுது எனக்கு ஸ்வர்க்கமகிடைத்தாலும் நான் ஆசைப்படமாட்டேன். ஸ்ரீநாராயணனுக்கு எங்கும் பயமில்லாதது போல் எனக்கு ஒரீடத்திலும் ஒரு பயமும் கிடையாதல்லவா.

तव सर्वमभिप्रायमविज्ञाय शुभानने ।

वासं न रोचयेऽरण्ये शक्तिमानपि रक्षणे ॥ 28 ॥

यत्सृष्टासि मया सार्धं वनवासाय मैथिलि ।

न विहातुं मया शक्या कीर्तिरात्मवता यथा ॥ 29 ॥

धर्मस्तु गजनासोरु सद्विराचरितः पुरा ।

तं चाहमनुवर्तेऽयं यथा सूर्यं सुवर्चला ॥ 30 ॥

28. (ப-ரை) हे शुभானने- அழகான முகமுடையவனே! ரக்ஷणे- உன்னைக்காப் பாற்றுவதில், ஷக்திமான் அபி- நான் சக்தியுள்ளவனாக இருந்தும், தவ- உன்னுடைய, அபிபிராய் சர்வ- அபிப்ராயம் முழுவதையும், அவிஜ்ஞாய- அறியாமல், அரண்யே- வனத்தில், வாச- நீ வசிப்பதை, ந ரோசயே- நான் இஷ்டப்படவில்லை.

29. (ப-ரை) हे मैथिलि- வீதே! மயா சார୍஢- என்னுடன்கூட, வனவாஸய- வனத் தில் வசிப்பதற்காக, யத்- யாதொரு காரணத்தினால், சுஸ்டா- ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டவனாக, அசி- இருக்கிறாயோ, (தத்- ஆகையால்), ஆத்மவதா- ஸச்சரித்திரமுடையவனால், கீர்தி: யதா- கீர்த்தியானது எப்படி, (விடமுடியாதே), (ததா- அப்படி), மயா- என்னால், விஹாது- விடுவதற்கு, ந ஷக்யா- முடியாது.

30. (ப-ரை) हे गजनासा ऊरु- யானையின் துதிபோன்ற துடையுடையவனே! धर्म: तु- (இந்த வானப்ராஸ்த) தர்மமானது, सङ्घि: - மஹான்களால், पुरा- முன்காலத் தில், आचरित:- செய்யப்பட்டது, तं च- அந்த தர்மத்தையே, अह- நானும், सुवर्चला- ஸுவர்ச்சலாதேவி, सूर्यं यथा- ஸூர்யனை அநுஸரித்ததுபோல், अय- இப்பொழுது, अनुवर्ते- அநுஸரிக்கின்றேன்.

28. (பொ-ரை) அழகுள்ள முகமுடையவனே! உன்னைக் காப்பாற்ற சக்தி யுள்ளவனாக இருந்தும் உன்னுடைய அபிப்ராயம் முழுவதையும் நன்றாய் அறியாமல் உன்னை அரண்யத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோக, இதுவரையில் ஸமமதிக்காம லிருந்தேன்.

29. (பொ-ரை) மைதிலி! என்னுடன்கூட வனவாஸம் செய்வதற்காகவே, பகவான் உன்னை ஸ்ருஷ்டித்திருக்கிறான். ஆகையினால், ஸதாசாரமுடையவன் கீர்த்தியை எப்படி விடமுடியாதே, அவ்விதம் நானும் உன்னை விடமுடியாது.

30. (பொ-ரை) யானையின் துதிபோன்ற அழகாய் துடையுடையவனே! பத்னியுடன் சேர்ந்து வனத்தில் வளிக்கக்கூடிய இந்த வானப்ராஸ்த தர்மத்தை ஸப த்னீகர்களான ராஜரிஷிகள் முன்காலத்தில் அநுஷ்டித்திருக்கின்றார்கள். அந்த தர்மத்தையே ஸுவர்ச்சலாதேவி ஸூர்யனை அநுஸரித்ததுபோல், நானும் இப் பொழுது அநுஸரிக்கின்றேன்.

அல்லது, அந்த தர்மத்தை நானும் அநுஷ்டிக்கப்போகின்றேன். ஆகையால் ஸுவ ர்ச்சலாதேவி ஸூர்யனை விடாமலிருந்தது போல் நீயும் என்னை விடாமல் என்னுடன் புறப்படு என்றும் சொல்லலாம்.

न खल्बहं न गच्छेयं वनं जनकनन्दिनि ।

वचनं तन्नयति मां पितुः सत्योपबृंहितम् ॥ 31 ॥

एष धर्मस्तु सुश्रोणि पितुर्मातुश्च वश्यता ।

अतश्च तं व्यतिक्रम्य नाहं जीवितुमुत्सहे ॥ 32 ॥

अस्वाधीनं कथं दैवं प्रकारैरभिराध्यते ।

स्वाधीनं समतिक्रम्य मातरं पितरं गुरुम् ॥ 33 ॥

31. (ப-ரை) हे जनकनन्दिनि- ஸீதே! சத்யோபவृஹிதம்- ஸத்யத்தேதாடுகூடிய, பிது: வசனம்- பிதாவின்னுடைய வார்த்தை, மா- என்னை, வன- வனத்தை, நயதி- அடையச் செய்கின்றது அல்லவா, த- ஆகையால், அஃ- நான், வன- வனத்தைக்குறித்து, ந- வந்தேன்- (இதி) ந- போகமாட்டேனென்பது இல்லை.

32. (ப-ரை) हे सुश्रोणि- அழகிய இடை உடையவனே! பிது:- பிதாவுக்கும், மாது: வ- மாதாவுக்கும், வசயதா- வசப்பட்டிருப்பது, (என்கிற), எ: து- இதுதான், ஧்ம்:- தாம்ம, அத: வ- ஆகையினால், த- அந்த தம்மத்தை, வ்யதிக்ம்ய- தாண்டி, அஃ- நான் ஜிவித- பிழைத்திருக்க, ந- உத்தே- சக்தியுள்ளவனாக இல்லை.

33. (ப-ரை) स्वाधीन- ப்ரத்யக்ஷமாயிருந்து நமக்குக் கட்டளையிடுகின்ற मातरं- மாதாவையும், पितरं-பிதாவையும், गुरुम्- குருவையும், समतिक्रम्य- தாண்டிவிட்டு, अस्वाधीनं- நமக்கு ஸ்வாதீனமல்லாத, दैवं- தெய்வமானது, कथं प्रकारै:- எந்த விதங்களினால், अभिराध्यते- ஆராதிக்கப்படும்.

31. (பொ-ரை) ஜனகநந்தினி! நான் வனத்திற்கு போகாதிருக்கமுடியாது. ஏனென்றால்? ஸத்யத்தேதாடு கூடிய பிதாவின் ஆஜ்ஞையானது என்னை வனத்திற்கு அனுப்புகிறது.

32. (பொ-ரை) அழகான இடை உடையவனே! பிதாவுக்கும், மாதாவுக்கும் அடங்கியிருப்பது என்பது தான் தாம்ம ஆகையால் அந்த தம்மத்தையிட்டு என் னால் ஜீவித்திருக்கமுடியாது.

33. (பொ-ரை) ப்ரத்யக்ஷமாயிருந்து நமக்கு ஆஜ்ஞாபனம் செய்கின்ற, மாதா, பிதா, குரு இவர்களின் சொல்லை மறுத்துவிட்டு, ப்ரத்யக்ஷமல்லாமலிருக்கிற தெய்வத்தை எந்த விதத்தினால் ஆராதிக்கலாம்.

*யத்ரயம் தவ்யோ லோகா: பவிலம் ததஸம் ஸுவி ।

நான்யதஸ்தி ஸுபாபாங்கே தனேதமபிராஹ்யதே ॥ 34 ॥

ந சத்யம் தானமானோ வா ந யஜாஸ்சாஸதக்ஷிணா: ।

ததா பலகரா: சீதே யதா சேவா பிபுஹிதா ॥ 35 ॥

34. (ப-ரை) ஹே ஸுபாபாங்கே- அழகிய கடைக்கண்களையுடையவனே! யத் த்ரயம்- யாதொரு மாதா, பிதா. குரு என்கிற மூன்றுண்டோ, தத்- அம்மூன்றும், த்வயோ லோகா:- மூன்றுலோகங்கள், ஸுவி- உலகத்தில், ததஸம்- அந்த மூன்றுக்கும் ஒப்பான, பவிலம்- பரிசுத்த வஸ்து, அந்யத்- வேறு, ந அஸ்தி- இல்லை, தன- ஆகையினால், இஃ- இந்த மூன்றும், அபிராஹ்யதே- பூஜிக்கப்படுகிறது.

35. (ப-ரை) ஹே சீதே-ஸீதே! ஹிதா-ஹிதத்தைச் செய்கின்ற, பிபு:- பிதாவின்னுடைய, சேவா- சிச்ஞாஷையானது, யதா- எப்படி, பலகரி- பலத்தைச் செய்யுமோ, ததா- அப்படி, சத்ய- ஸத்யமும், தானமானோ வா- தானமும், ஸம்மானமும், ந பலகரா:- பலத்தை செய்ய மாட்டா, அஸதக்ஷிணா:- இஷ்டமான தக்ஷிணைகளையுடைய, யஜா: ச- யஜ்ஞங்களும் ந பலகரா:- பலத்தைச் செய்யமாட்டா.

34. (பொ-ரை) அழகிய கண்களை உடையவனே! மாதா, பிதா, குரு என்கிற மூன்று பேர்களுக்கும் மூன்று உலகங்கள். இந்த உலகத்தில் அவர்களுக்கு ஸமானமான பரிசுத்தமான வஸ்து வேரொன்றும் கிடையாது ஆகையால் இம் மூவர்களையும் நாம் அவச்யம் பூஜிக்கவேண்டியது.

35. (பொ-ரை) ஸீதே! புத்திரனுக்கு எப்பொழுதும் ஹிதத்தையே செய்கின்ற பிதாவின் சிச்ஞாஷையானது பரலோகத்தை அடைவதற்காக எவ்வளவு பலத்தை செய்யுமோ, அவ்வளவு பலத்தை ஸத்யமும், தானமும், ஸம்மானமும் சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி தக்ஷிணை கொடுத்து செய்த யாகங்களுக்கும், செய்யமாட்டாதுகள்.

* அதாவது: - இம்மூவர்களை ஆராதித்தால் மூன்று லோகமும் அதின் பலமாக கிடைக்கும் என்று தாத்ராயம்.

அல்லது இம்மூவர்களை ஆராதித்தால் மூன்று உலகத்திலுள்ள மற்ற தேவதைகளையெல்லாம் ஆரதித்தாலும் உண்டென்றும் சொல்லாது.

ममःसन्ना मतिः सीते त्वां नेतुं दण्डकावनम् ।

वसिष्यामीति सा त्वं मामनुयातुं सुनिश्चिता ॥ 39 ॥

सा हि सृष्टान्वयांगि वनायःमदिरेक्षणे ।

अनुगच्छस्व मां भीरु सहधर्मचरी भव ॥ 40 ॥

39. (ப-ரை) हे सीते- ஸீதே! வசிஷ்யாமி இதி- தண்டகாவனத்தில் வலிக்கட போகிறேனென்று, மா- என்னை, அநுயாது- பின் செல்லுவதற்கு, சுநிஷிதா- நன்றாகத் தீர்மானம் கொண்டிருக்கிறாய், அந- ஆதலால், த்வா- உன்னை, ட்ணடகாவனம்- தண்டகாவனத்தைக்குறித்து, நேது- அழைத்துக் கொண்டுபோக, மம- என்னுடைய, மதி- புத்தியானது, சந்நா- ஸித்தமாயிருக்கிறது.

40. (ப-ரை) हे अवयंगि- குற்றமில்லாத அவயவங்களுடையவளே! मदिरेक्षणे- அழகுள்ள கண்களையுடையவளே! भीरु- என்னை விட்டுப்பிரிய பயமுடையவளே! सा- அப்படிப்பட்ட நீ, वनाय- வனவாஸம் செய்வதற்காக, सृष्टा- ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றாய், (ஆகையால்). मां- என்னை, अनुगच्छस्व- பின் செல்லவேண்டும்! सहधर्मचरी- என்னுடன் கூட தர்மங்களை செய்கின்றவளாக, भव- இரு.

39. (பொ-ரை) ஸீதே! அப்படிப்பட்ட நீ 'நானும் தண்டகாவனத்தில் வலிப்பதற்காக உம்முடன் வருகிறே'னென்று உறுதியாகயிருக்கின்றபடியால் உன்னை கண்டகாவனத்திற்கு 'அழைத்துக்கொண்டுபோக எனக்கு எண்ணமு' உண்டாயிற்று. உன்னுடைய அபிப்பிராயம் தெரியாதபடியால், உன்னை அழைத்துக்கொண்டுபோக எனக்கு இதுவரை எண்ணமில்லாமலிருந்தது. இப்பொழுது நானும் வருகிறேனென்று என்னுடன் புறப்பட ஸித்தமாயிருக்கிறபடியால் அந் துணைக்கை மாற்றிக்கொண்டுவிட்டேன்.

40. (பொ-ரை) அழகுள்ள அவயவங்களையும், கண்களையுமுடையவளே! கண்காலமும் என்னைவிட்டுப்பிரிய பயமுள்ளவளே! நீ வனவாஸம் செய்வதற்காக வன்றோ தெய்வத்தினால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறாய். ஆகையால் என்னுடைய கூட நீயும் தர்மங்களைச் செய்துகொண்டிரு.

சூதா- என்கிற பதத்திற்கு என்னால் அறுமதி செய்யப்பட்டாயென்று அர்த்தம் சொல்லலாம்.

சஹ்மீ- என்கிற பதத்தினால் வனத்தில் போய் நான் செய்யப்போகிற ராக்ஷஸம்ஹாரம் நீ இல்லாமல் முடியாததால் அந் தர்மத்தில் நீயும் ஸம்பந்தப்பட்ட வேணும் என்று தோன்றுகிறது.

भूषणानि महार्हाणि वरवस्त्राणि यानि च ।

रमणीयाश्च ये केचिक्रीडार्थाश्चाप्युपस्कराः ॥ 44 ॥

शयनीयानि यानानि मम चान्यानि यानि च ।

देहि स्वभृत्यवर्गस्य ब्राह्मणानामनन्तरम् ॥ 45 ॥

अनुकूलं तु सा भर्तुर्ज्ञात्वा गमनमात्मनः ।

क्षिप्रं प्रमुदिता देवी दातुमेवोपचक्रमे ॥ 46 ॥

44-45. (ப-ரை) மஹர்ஹாணி-விலையுயர்ந்த பூஷணங்களையும், ச்ரேஷ்டமான வஸ்தரங்
களையும், யாதொரு வஸ்தரங்களுண்டோ அவைகளையும், க்ரிடார்தா: 'ச'-விரோ
யாடுவதற்கு உபயோகமுள்ள, ரமணியா: 'ச'- அழகானவைகளுமான, யே கேசித் உபஸ்கரா:-
யாவை சில வஸ்துக்களுண்டோ, (அவைகளையும்), மம- என்னுடைய, ஷயனியானி 'ச'-
கட்டில்களையும், யானானி- வாஹனங்களையும், அந்யானி- மற்றவைகளான, யானி 'ச'- யாவை
சில வஸ்துக்களுண்டோ, (அவைகளையும்), ப்ராஹ்மணா- ப்ராம்மணர்களுக்கு, அநந்தர்-
(கொடுத்த) பிறகு, சுவ்முத்யவ்ரஸ்ய- நம்மீவலைக்காரர் ஸமுதஹத்திற்கு, தேஹி- கொடு.

46. (ப-ரை) சா தேவி- அந்த வீதாதேவி, ஆத்மன:- தன்னுடைய, ரமன- வனம்
போவதை, ப்ர்து:- பர்த்தாவுக்கு, அநுகூல்- ஸம்மதம் என்று, ஜ்னா- தெரிந்துகொண்டு,
ப்ரமுதிதா சதி- ஸந்தேதாஷ முடையவளாய்க்கொண்டு, க்ஷிப்ர எவ்- சீக்ரமாகவே, டாது- (முன்
சொல்லிய பதார்த்தங்களை) கொடுப்பதற்கு, உபசக்ரமே- ஆரம்பித்தாள்.

44-45. (பொ-ரை) விலையுயர்ந்த பூஷணங்களையும், ச்ரேஷ்டமான வஸ்தரங்
களையும், விரோயாடுவதற்காக ஏற்பட்ட அழகான பொம்மை முதலானவைகளையும்,
என்னுடைய கட்டில்களையும், வாஹனங்களையும், இன்னும் மற்ற சிலவஸ்துக்களையும்,
முதலில் ப்ராஹ்மணர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு பிறகு நம்மீவலைக் காரர்களுக்குக்
கொடு.

46 (பொ-ரை) அந்த வீதாதேவி, தானும் வனத்திற்கு வருவதை பர்த்தா
ஸம்மதித்து விட்டாரென்று தெரிந்துகொண்டு பாம ஸந்தேதாஷத்துடன் உடனே
முன் சொல்லிய வஸ்துக்களை தானமரெய்ய பத்தனித்துவிட்டாள்.

ततः प्रहृष्टा प्रतिपूर्णमानसा यशस्विनी भर्तुरवेक्ष्य भाषितम् ।

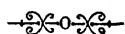
धनानि रत्नानि च दातुमङ्गना प्रचक्रमे धर्मभृतां मनस्विनी ॥ 47 ॥

इत्यार्षे भीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

त्रिंशः सर्गः ॥ 30 ॥

47. (ப-ரை) தத:- பிறகு, யசஸ்வினி- உயர்ந்த கீர்த்தியுடையவளாயும் அங்கு- உத்தம ஸ்திரீயாயும், மனஸ்வினி- விசாலமான மனதுடையவளுமான அந்த ஸீதை, மது:- பர்த்தாவிலுடைய, பாஷிதம்- வார்த்தையை, அவேக்ஷ- ஆலோசித்து, ப்ரஹ்- ஸந் தோஷமுடையவளாய், ப்ரதிபூர்ணமானசா- நிறைந்த மனதுடையவளுமாய், தனானி- தனக் களையும், ரத்னானி- உயர்ந்த வஸ்துக்களையும், தர்மபூதா- தர்மிஷ்டர்களுக்கு, தாது- கொடுப் பதற்கு, ப்ரவக்ரமே- ஆரம்பித்தாள்.

47. (பொ-ரை) பிறகு, உயர்ந்த கீர்த்தியுடையவளும், விசாலமான மனதை உடையவளும் உத்தமஸ்திரீயுமான அந்த ஸீதை, நீயும் வனத்திற்கு வரவேண்டு மென்று ஸ்ரீராமன் சொன்ன வார்த்தையை கேட்டு பரமஸந்தோஷத்துடன் நிறைந்த மனதுடையவளாய் (விசரமில்லாதவளாய்) தர்மிஷ்டர்களுக்கு தனக் களையும், தன்னம் முதலான உயர்ந்த வஸ்துக்களையும் தானம்செய்ய ஆரம்பித்தாள்.

एकविंशः सर्गः ॥ 31 ॥

एवं श्रुत्वा तु संवादं लक्ष्मणः पूर्वमागतः ।

वाष्पपर्णाकुलमुखः शोक सोढुमशक्नुवन् ॥ 1 ॥

*य आतुश्चरणौ गाढ निपीड्य रघुनन्दनः ।

सीतामुवाचातियशाः राघवं च महाव्रतम् ॥ 2 ॥

1. 2. (ப-ரை) எவ- இவ்விதமான, சுவாத்- ஸீதைக்கும், ராமனுக்கும், நடந்த ஸம்பாஷணத்தை, பூர்வ்- முன்னமே வந்தவராயும், ரஹுந்ந:- ரகுலத்துபுத்தரான

1-2. (பொ-ரை) முன் சொல்லியபடி ஸீதைக்கும் ராமனுக்கும் நடந்த ஸம்பவாதத்தை, கௌஸல்யையின் க்ருஹத்திலிருந்து ஸ்ரீராமனுடன்கூட முன்ன

* இந்த இரண்டு சுலோகங்களில் இளையபெருமான், பெருமானுடைய கைக் கயம் தனக்குக்கிடைக்கவேண்டுமென்று சாணாகதிகேயகிரி, அந்த சாணாகதியி

யும், அதியாசா:-சிறந்த கீர்த்தியுடையவருமான, ச:- அந்த, லக்ஷ்மண:- லக்ஷ்மணன், ஸ்ரீவாது- கேட்டு, ஶோக்- துக்கத்தை, ஶோத்- பொறுப்பதற்கு, அரவசுவந்- சக்தியில்லாதவராய், வாஸ்பத்யாகுலமுக:- கண்ணீரால் கலங்கின முகத்தையுடையவராய், ஶ்ரூ:- தமயனருடைய, வரண:- திருவடிகளை, ஶாட்- உறுதியாக, நிபிஷ- பிடித்துக்கொண்டு, சிதா- ஸீதையைப்பார்த்தும், மஹாத்ம- பெரிய வரதமுடையவருமான, ராஶ்வ- ரகுசுலத்தில் பிறந்த ஸ்ரீராமனையும் பார்த்து, ஶ்வா- சொன்னார்.

மேயே வந்திருக்கின்ற பெரும் புகழுடைய ரகுசுலத்துப்பிள்ளையான அந்த லக்ஷ்மணன் கேட்டு, ஒருக்காலும் தன்னையிட்டுப்பிரியாமல் புருஷனோடு பாதி சரிசுமென்று வேதங்களில் சொல்லியிருக்கிற பத்னியை வணத்திற்குத் தன்னுடன் கூட அழைத்துக்கொண்டு போவதையே வெகு கஷ்டப்பட்டு ஒப்புக்கொண்டவர் நான் கூடவருவதில் என்ன செய்யப்போகிறோ, வென்று மனதிலுண்டான துக்கத்தை பொறுக்கமுடியாமல் கண்களால் நீர் பெறுகிற முகங்களெல்லாம் ஶ்ரீநாத்துக்கொண்டு மிகவருத்தத்துடன் ப்ராத்தாவான ஸ்ரீராமனுடைய திருவடிகளை கெட்டியாகப்பிடித்துக்கொண்டு ஸீதையை புருஷகாமமாகக் கொண்டு சரணாகத ரக்ஷணத்தை வரதமாக உடைய ரகுசுலத்தில் அவதரித்த ஸ்ரீராமனைப்பார்த்து ஒருவாரத்தை சொல்லுகிறார்,

னுடைய அதிகாரம், அங்கம் முதலியவைகள் அங்கங்கு ஸ்பஷ்டமாகக் காண்கிறது. இங்கு, ச:- என்கிற பதத்தினால் ஸ்ரீராமனுடைய கைகளாய் ரூப பலத்திற்கு வேறு உபாயமில்லாதவர் என்ற அதிகாரம், ஶ்ரூ:- என்கிற பதத்தினால் அவர்யம் ரக்ஷிக்க வேண்டிய முறைமையும் வரண நிபிஷ- என்று சரணாகதியும், ஶாட்- என்கிற பதம் ரமுவாமல் இருப்பதை சொல்லுகிறபடியால் மஹாவிச்வாஸமும், அதியாசா:- என்கிற பதத்தினால் ஆறுகூலிய ஸங்கல்பம், ப்ராதிசூலிய வர்ஜனம், என்கிற அங்கங்களும், சிதா- என்கிற பதத்தினால் ஸீதையை புருஷகாமமாகக் கொண்டாடுவதும், மஹாத்ம, மித்ராவின் சபா ந த்யஜ கதவ:- அமய சவ்ஸூத்யோ ஶ்ரீமஹாத்மன் மம- என்று சொல்லியபடி பெருமான் சரணாகத ரக்ஷணத்தை வரதமாகக்கொண்டவனென்றும், ராஷ்வ- என்கிற பதத்தினால் ரகு ராக்ஷஸ ஸம்வாதம் முதலியவைகளில் ப்ரஸித்தமான தன் குலத்திற்குரியப்பட்ட முக்ய தர்மம் சரணாகத ரக்ஷணமென்னும், ஶ்வா- என்கிற பதத்தினால் சரணாகதி ஸகலபல ஸாதனமாயிருக்கிறபடியால் தனக்கு அபிமதமான பலத்தை விஜ்ஜாபனம் பண்ணிக்கொள்ளுகையாகிற, ரோத்வ வரண நாம ச்வாபிபிராய நிவேதனம்- என்கிற அங்கமும் சொல்லப்பட்டது. ஆக சபாது:- என்றும்பித்து நிபிஷ- என்கிற வரையில் தவயத்தின் பூர்வ கண்டத்தில் சொல்லப்பட்ட சரணாகதியும், ராஷ்வ ஶ்வா- என்கிறதனால் உத்தர கண்டத்தில் சொல்லப்பட்ட பல ப்ராத்தானையும் காண்டிக்கப்பட்டன

यदि गन्तुं कृता बुद्धिर्न सृगजायुषम् ।

अहं त्वानुगमिष्यामि वनमग्रे धनुर्वरः ॥ 3 ॥

मया समेतोऽरण्यानि बहूनि विचरिष्यसि ।

पक्षिभिर्मृगयूथैश्च संवृष्टानि समन्ततः ॥ 4 ॥

* न देवलோकाक्रमणं नामरत्वमहं वृणे ।

ऐश्वर्यं वापि लोकानां कामये न त्वया विना ॥ 5 ॥

3. (பொ-ரை) ம்ருகங்களைமும், யானைகளைமும் கூடிய, வம்-வனத் தைக்குறித்து, (गन्तुं)- போவதற்கு, बुद्धि:- புத்தியானது, कृता यदि- செய்யப்பட்டதே யானால், अह- நான், त्वा- உமக்கு, अनु- பின்னையும், अग्रे- முன்னையும், धनुर्वरः- சந்- வில் லைதரித்துக்கொண்டு, गमिष्यामि- போவேன்.

* 4. (பொ-ரை) பகலிகளாலும், ம்ருகங்களின் கூட்டங்களாலும் சமந்த:- எல்லா இடங்களிலும், संवृष्टानि- சப்திக்கப்பட்ட, बहूनि-அநேகங்களான, अण्यानि- அரண்யங்களை, मया समेत:- என்னோடு கூடிக்கொண்டு, विचरिष्यसि- நீர் ஸஞ்சரிக்கப்போகிறீர்.

5. (பொ-ரை) அஹ்- நான், त्वया विना- உம்மையிட்டு, देवलोकक्रमणं- பூமபதம் அடைவதையும், न वृणे- ஆசைப்படமாட்டேன், अश्वर्यं- கைவல்யத்தையும், न वृणे- ஆசைப்படமாட்டேன், लोकानां- லோகங்களுடைய, ऐश्वर्यं वा अपि- ஆதிபத்யத்தையும், न कामये- விரும்பமாட்டேன்.

3. (பொ-ரை) ம்ருகங்களைமும் யானைகளைமும் கூடிய வனத்திற்குப் போவதாக நீர் சிச்சயம் செய்திருக்கும் பகல்தில் நானும் கையில் வில்லை எடுத்துக் கொண்டு உமக்கு பின்னையும், முன்னையுமாக போவேன்.

4. (பொ-ரை) பகலிகளாலும் ம்ருகக்கூட்டங்களாலும், எங்கும் சப்த முள்ளதுகளான எல்லா வனங்களிலும், என்னோடுகூடவே நீர் ஸஞ்சரிக்க வேண்டும்.

5. (பொ-ரை) உம்முடைய கைக்கர்யமில்லாமல் பரமபதம் கிடைத்தாலும் வேண்டேன், கைவல்யமும் வேண்டேன். சதுர்முகனைப்போல் அண்டாதிபதியாக இருக்கவும் வேண்டேன்.

यदि- என்கிற பதத்தினால் ஸ்ரீராமன் காட்டிற்கு எழுந்தருளுகிறது லக்ஷ்மணனுக்கு இஷ்டமேயில்லையென்றும், मृगजायुषम्- என்கிற கிசேஷணத்தினால் வில்லை தரித்துக்கொண்டு போவதற்குக்காரணமும் சொல்லப்பட்டது, धनुर्वरः- என்பதற்கு தான் தன்னுடைய வில்லை தரித்துக்கொண்டு வருவதாகவும், ஸ்ரீராமனுடைய வில்லை எடுத்துக்கொண்டுவருவதாகவும் சொல்லலாம்.

*இங்கு மேன்மேலும் உயர்ந்த ஸ்தானத்தைச் சொல்லி அவைகளில் எனக்கு ஆசையில்லையென்று சொல்லிவெண்டியிருக்க, முதலில் உயர்ந்த ஸ்தானத்தைச்

एवं ब्रुवाणः सौमित्रिर्वनवासाय निश्चितः ।

रामेण बहुभिः सान्त्वैर्निषिद्धः पुनरब्रवीत् ॥ 6 ॥

अनुज्ञातश्च भवता पूर्वमेव यदस्यहम् ।

किमिदानीं पुनरिदं क्रियते मे निवारणम् ॥ 7 ॥

6. (ப-ரை) வனவாசாய- வனவாஸத்தின்பொருட்டு, நிश्चित:- நிச்சயங்கொண்ட வராய், एवं ब्रुवाण:- இவ்விதம் சொல்லுகின்ற, सौमित्रि:- லக்ஷ்மணன், रामेण- ஸ்ரீராமனால், बहुभि:- பலவிதங்களான, सान्त्वै:- ஸமாதான வார்த்தைகளால், निषिद्ध:- தடுக்கப்பட்டும், पुन:- மறுபடியும், अब्रवीत्- சொன்னார்.

7. (ப-ரை) यत्- யாதொரு காரணத்தினால், अहं- நான், पूर्व एव- முன்னமே, भवता- உம்மால், अनुज्ञातः- அநுமதி செய்யப்பட்டவனாகவே, अस्मि- இருக்கிறேன், इदानीं पुन:- இப்பொழுதோ வென்றால், मे- எனக்கு, इदं निवारणम्- இதக்கடையானது, क्रियते- செய்யப்படுகிறது, किं- (இதற்குக்காரணம்) என்ன?

6. (பொ-ரை) . வனவாஸம் செய்வதாய் நிச்சயித்துக்கொண்டு, இவ்விதம் விஜ்ஞாபனம் செய்கின்ற லக்ஷ்மணனைப்பார்த்து, ஸ்ரீராமன் பலவிதமான ஸமாதானங்களைச் சொல்லித் தடுத்தும் அதை கேட்கக்கூடாமல் மறுபடியும் சொல்லுகிறார்.

7. (பொ-ரை) நானும் வனத்திற்கு வருவதைப்பற்றி முன்னமே எனக்கு நீர் அநுமதி கொடுத்திருக்கின்றீர் அப்படியிருக்க இதைன்ன மறுபடியும் என்னைத் தடுக்கின்றீர்

சொல்லி பிறகு அதற்குக்கீழ்ப்பட்ட ஸ்தானத்தைச் சொல்லியிருப்பதால் परत्पक्षं தீர் என்கிற ஒரு தோஷம் ஏற்படுகிறது. அதற்குப்பரிஹாரம் சதூர்முகஸ்தானத்தையும், அதற்குமேற்பட்ட ஸ்வாத்மானுபவ ரூபமான கைவல்யத்தையும், அதற்கு மேலானதான பரம பதத்தையும் என்று அன்வயம் கொண்டும், அல்லது உமமுடைய கைங்கர்யமில்லாமல் பரமபதம் கிடைத்தாலும், எனக்கு வேண்டாமென்றிருக்க, கேவல ஆத்மானுபவரூபமாகிற கைவல்யத்தையும், அண்டாதிபதியான சதூர்முகஸ்தவ்யத்தையும் நான் விருந்த மமாட்டேனென்று சொன்னாலும் அந்த தோஷத்திற்குப் பரிஹாரம் சொல்லலாம்.

சு ப்ரா:- என்கிற இரண்டாவது ச் லோகத்தினால் தன்னுடைய பலத்திற்கு பகவத் சரணாகதியைத்தவிர வேறு உபாயமில்லாதவனென்கிற அனன்யோபாயத்தவம் சொல்லப்பட்டது.

அந்த வேறு ச் லோகத்தினால் பகவத் கைங்கர்யம் தவிர வேறு புருஷார்த்தம் கணக்கில்லையென்கிற அனன்ய ப்ரயோஜனத்தவம் சொல்லப்பட்டது.

இதற்குமுன் லக்ஷ்மணனைப்பார்த்து “என் பட்டாபிஷேகத்திற்கு வேண்டி சேகரித்திருக்கின்ற இந்த பகார்த்தங்களில் நீ கண் கையாமல் மேல் நடக்கவேண்டிய காரியத்தை கவனித்துவா என்று.” வேற இடத்திலும் “ஆகையாலே நீ மனதில் வருத்தமில்லாமல் என்னை அநுஸரித்து பட்டாபிஷேகத்திற்கு வேண்டிய கார்

यदर्थं प्रतिषेधो मे क्रियते गन्तुमिच्छतः ।

एतदिच्छामि विज्ञातुं संशयोऽयं ममानघ ॥ 8 ॥

ततोऽब्रवीन्महातेजा रामो लक्ष्मणमग्रतः ।

स्थितं प्रागामिनं वीरं याचमानं कृताञ्जलिम् ॥ 9 ॥

8. (பரை) गन्तुं इच्छतः- வனத்திற்குப்போக விரும்புகின்ற, मे- எனக்கு, यदर्थ- எதற்காக, प्रतिषेधः- தடை, क्रियते- செய்யப்படுகின்றதோ, एतत्- இதை, विज्ञातुं- அறிவதற்கு, इच्छामि- விரும்புகின்றேன், हे अनघ- குற்றமில்லாதவரே! मम- எனக்கு, अय- संशयः- இந்த ஸம்சயம், (உண்டாயிருக்கிறது).

9. (பரை) ततः- பிறகு, महातेजाः- மிகவும் தேஜஸ்ஸை உடைய, रामः- ஸ்ரீ ராமன், अग्रतः- முன்னே நின்று, प्राग् गामिनं- முன்னே புறப்பட முயற்ச்சி யுடையவராயும், कृताञ्जलिम्- கைக்கூப்பிக்கொண்டும், याचमानं- தன்னை பார்த்தித்துக் கொண்டுமிருக்கிற, लक्ष्मण- லக்ஷ்மணனைப்பார்த்து, अब्रवीत्- சொன்னார்.

8. (பொ-ரை) வனம் புறப்படுவதாக நிச்சயித்துக்கொண்டிருக்கிற என்னை எதற்காக நீர் தடுக்கிறீர். அந்தக்காரணத்தைத்தெரிந்துகொள்ளவிரும்புகிறேன் எனக்கு ஒரு ஸம்சயமுண்டாகிவிட்டது. முன்னமே அதுமதி கொடுத்திருக்க மறுபடி என்னை வேண்டாமென்று சொல்வதால். தெரிந்தோ தெரியாமலோ நான் உடம்பிடத்தில் அபராதம் செய்துகிட்டே இருக்கிறேன்.

9. (பொ-ரை) பிறகு மஹா பாக்ரமசூரியான ஸ்ரீராமன் முன்னே கின் றுகொண்டு தனக்கு முன்னே புறப்படுவதாகத்தீர்மானித்து கைகூப்பிக்கொண்டு வேண்டுகின்ற லக்ஷ்மணனைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

யங்களை நிறுத்திவிடு" என்று லக்ஷ்மணனைப்பார்த்து சொன்னபடியாலும், நீகை யைப்பார்த்து "நான் பதினான்கு வருஷம் வனவாஸம் செய்கிறேன் அதுவரையில் என் தம்பி மார்க்னான பாதனையும், சக்ருன்னையும் கூடப்பிறந்தவன்போலும், புத்திரனைப்போலும் பார்த்துக்கொண்டிரு" என்று தன்னைவிட்டு ஸ்ரீராமன் அருளிச் செய்ததையும் பார்த்து தானும் காட்டுக்கு வரும்படி முன்னமேயே ஸ்ரீராமன் அது மாகி கொடுத்ததாக சொன்னார்.

स्निग्धो धर्मरतो वीरः सततं सत्ये स्थितः ।

प्रियः प्राणसमो वश्यो भ्राता चापि सखा च मे ॥ 10 ॥

मयाच सह सौमित्रे त्वयि गच्छति तद्धनम् ।

को भरिष्यति कौसल्यां सुमित्रां वा यशस्विनीम् ॥ 11 ॥

10. (ப-ரை) ஸ்னிஃ- நீ என்னிடத்தில் ஸநேஹம் உள்ளவன், ஧்மரதஃ- தர்மத்தில் ஆசையுள்ளவன், வீரஃ- சூரன், சததஃ- எப்பொழுதும், சத்யே- ஸன்மார்க்கத்தில், ஸ்திதஃ- நிலைநின்றவன், ப்ரியஃ- என்னுடைய ப்ரீதிற்கும் இடமானவன், ப்ராணசமஃ- எனது ப்ராணனுக்கும் ஸமானமானவன், வश्यஃ- நான் சொல்லியபடி கேழ்க்கத்தகுந்தவன், ப்ராதா- எனக்குப் ப்ராதாவாகவும், சே- எனக்கு, சகா- ச- தோழனாகவும், அசி- இருக்கிறாய்.

11. (ப-ரை) சௌமத்ரே- லக்ஷ்மண! மயா மஃ- என்னுடன்கூட, அய இப்பொழுது; த்வயி-நீ, தத் வநம்- அந்த வனத்தைக்குறித்து, गच्छति- சதி- வந்துவிடுங்காலத்தில், கௌஸ்யா- கௌஸல்யாதேவியையும், यशस्विनीम्- கீர்த்தியுள்ளவளான, सुमित्रां- வா- ஸுமித்ராதேவியையும், कः- யார், भरिष्यति- காப்பாற்றுவார்.

10. (பெர்-ரை) லக்ஷ்மண! நீ என்னிடத்தில் மிகவும் அன்பு வைத்தவனாகவும், தர்மத்தில் ஆசையுள்ளவனாகவும், சூரனாகவும், எப்பொழுதும் ஸன்மார்க்கத்தில் நிலைநின்றவனாகவும் என்னுடைய ப்ராணனுக்கு தல்யமானவனாகவும், எனக்கு எப்பொழுதும் வசப்பட்டவனாகவும் என் உடன்பிறந்தவனாகவும் எனக்குத்தோழனாகவும் இருக்கின்றாய். (ஆதரோல்) என்னுடைய கார்யத்தை செய்துகொடுக்க நீயே தகுந்தவன்.

11. (பெர்-ரை) லக்ஷ்மண! நீயும் இப்பொழுதே என்னுடன்கூட அந்த வனத்திற்கு வந்துவிட்டால் கௌஸல்யாதேவியையும், மிகவும் கீர்த்திபெற்ற ஸுமித்ராதேவியையும் காப்பாற்றுகிறவன் யார்.

ஆன்கயால் இதற்காகத்தான் உன்னை கூடவரவேண்டாமென்று சொல்லுகிறேனே தவிர, எனக்கு ஒத்தாசை செய்யக்கூடிய குணமும், ஸாமர்த்த்யமும் இல்லையென்றும், வேறுவிதமான குற்றம்செய்துவிட்டால் உன்னை நான் தடுக்கவில்லை.

அபிவர்பதி காமீர்ய: பர்ஜந்ய: பூதிவீமிவ ।

ச காமபாசபர்யஸ்தோ மஹாதேஜா மஹிபதி: ॥ 12 ॥

சா ஹி ராஜ்யமித் த்ரப்ய நூபக்யாஸ்தபதே: சுதா ।

து:ஸ்திதானா சபநீநாந் ந கரிஸ்யதி ஸோமநம் ॥ 13 ॥

ந ஸ்மரிஸ்யதி கௌஸல்யா சூமித்ரா ச் சூது:ஸ்திதாம் ।

மரதோ ராஜ்யமாஸாஹ கைக்யாந் பர்யவஸ்தித: ॥ 14 ॥

12. (ப-ரை) பர்ஜந்ய:-முழங்கிக்கொண்டிருக்கிற மேகமானது, பூதிவீ இவ- பூமியைப்போல், ய:- யாதொருவர், காமீ:- இவ்வுடமான வஸ்துக்களால், அபிவர்பதி- வர்ஷிக்கின்றாரோ, ச:- அந்த, மஹாதேஜ:- மிக்க தேஜஸ்தை உடைய, மஹிபதி:- மஹாராஜாவும், காமபாசபர்யஸ்த:- (கைக்யிக்குக்கொடுத்த) வாமென்கிற பாசத்தினால் கட்டுப்பட்டுக்கொண்டு,

13. (ப-ரை) அஸ்தபதே:- கெகயமஹாராஜாவின், சுதா- பெண்ணான, சா ஹி- அந்த கைக்யியும், நூபக்ய- அரசனுடைய, இத் ராஜ்ய- இந்த ராஜ்யத்தை, த்ரப்ய- அடைந்து, து:ஸ்திதானா- துக்கித்துக்கொண்டிருக்கின்ற, சபநீநா- கௌஸல்யை முதலான சக்களத்திமார்களுக்கு, ஸோமநம்- நன்மையை, ந கரிஸ்யதி- செய்யப்போகிறதில்லை.

14. (ப-ரை) மரத:- பாதனும், ராஜ்ய- ராஜ்யத்தை, அஸாஹ- அடைந்து, கைக்யாந்- கைக்யியின் வார்த்தையில், பர்யவஸ்தித:- நிலையாகநின்றிருக்கொண்டு, சூது:ஸ்திதாம்-மிகவும் துக்கித்துக்கொண்டிருக்கிற, கௌஸல்யா- கௌஸல்யையையும், சூமித்ரா- ஸூமித்தரையையும், ந ஸ்மரிஸ்யதி- நினைக்கப்போகிறதில்லை.

12. (பொ-ரை) மின்னலுடன் முழங்கிக்கொண்டுருக்கிற மேகம் யதேகவுடமான மழையைப்பொழிந்து பூமிக்குத் தருப்தி செய்வதுபோல், கௌஸல்யாதேவர்களும், ஸூமித்ராதேவிக்கும் வேண்டிய இவ்வுடவஸ்துக்களையெல்லாம் கொடுத்தது போஷிக்கக்கூடிய அந்த மஹாராஜாவும் கைக்யிக்குக்கொடுத்த வரம் என்கிற பாசத்தினால் கட்டுப்பட்டுக்கொண்டு.

13. (பொ-ரை) அச்வபதியான கெகயமஹாராஜாவின் புத்தியான அந்த கைக்யியும், நம்மாசனைய ராஜ்யத்தை கைப்பற்றிக்கொண்டு, துக்கித்துக்கொண்டிருக்கும் கௌஸல்யை முதலான சக்களத்திமார்களுக்கு அநுகூலம் செய்யப்போகிறதில்லை.

14. (பொ-ரை) பாதனும், ராஜ்யம் கைவந்த பிறகு கைக்யியின் சொந்த படி நின்று, துக்கித்துக்கொண்டிருக்கின்ற கௌஸல்யையையும், ஸூமித்தரையையும் நினைக்கமாட்டான்.

तामार्थं स्वयमेवेह राजानुग्रहेण वा ।

सौमित्रे भर कौसल्यामुक्तमर्थमिमं चर ॥ 15 ॥

एवं मयि च ते भक्तिर्भविष्यति सुदर्शिता ।

धर्मज्ञ गुरुपूजायां धर्मश्चाप्यतुलो महान् ॥ 16 ॥

एवं कुरुष्व सौमित्रे मत्कृते रघुनन्दन ।

अस्माभिर्विव्रहीणायाः मातुर्नो न भवेत्सुखम् ॥ 17 ॥

15. (ப-ரை) சௌமित्रே- லக்ஷ்மண. ஆர்யோ- புஜிக்கத்தகுந்த, தா- கௌசல்யா- அந்த கௌஸல்யாதேவியை, ராஜானுஹேன வா- ராஜாவின் அநுமதியினாலேயோ, சுவயமேவ- நீயாகவே, இஹ- இங்கிருந்துகொண்டே, பர- போஷித்துவரவேண்டும், உக்த- சொல்லப்பட்ட, இம் அर्थ- இந்த விஷயத்தை, சர- செய்யவேண்டும்.

16. (ப-ரை) எவ்- இப்படி நீ செய்தால், மயி- என்னிடத்திலும், தே- பக்தி- உனக்கு இருக்கும், பக்தியானது, சூர்ஷிதா- நன்றாக காட்டப்பட்டதாக, பவியதி- ஆகும், ஹே- ஧ர்மஜ்ஞ- தர்மங்களைப்பெல்லாம் தெரிந்தவனே! குரூபூஜாயா- மாதாபிதாக்களுடைய பூஜையில், அதுல- நிகரில்லாத, மஹான்- பெரிதான, ஧ம்- ச அபி- தர்மமும், (பவெத்- உண்டாகும்.)

17. (ப-ரை) ஹே ரஹுநந்தன- ரகு குலத்துப்புத்தரனை, சௌமित्रே- லக்ஷ்மண! மத்ருதே- எனக்காக, எவ்- இவ்விதம், கருஷ்வ- நீ செய்யவேண்டும், அஸ்மாभि- நம்மால், விவ்ரஹீணாயா- பிரிந்திருக்கின்ற, ந- மாதா- நம் தாயாருக்கு, சுவம்- ஸுகமானது, ந பவெத்- உண்டாக மாட்டாது.

15. (பொ-ரை) லக்ஷ்மண! நமக்குத்தாயாரான அந்த கௌஸல்யா தேவியை ராஜாவின் அநுமதியைக்கொண்டே அல்லது நீயாகவேயோ இங்கேயேயிருந்து ரக்ஷித்துக்கொண்டிரு நான் சொன்ன இவ்விஷயத்தை செய்யவேண்டும், இதற்கு பதில் சொல்லாதே.

16. (பொ-ரை) இவ்விதம் நான் சொல்லியபடி நீ செய்துவந்தால் என்னிடத்தில் உனக்கு பூர்ணமாக பக்தியிருக்கிறதென்று நன்றாகக்காட்டப்பட்டதாகவுமாகிறது. தவிர நீ ஸகல தர்மமும் தெரிந்தவனானபடியாலே மாதா முதலான குருக்களை புஜித்துவந்தால் ஒப்பில்லாத பெரிய தர்மமும் உண்டாகும் என்பதையும் தெரிந்திருக்கிறாய்.

17. (பொ-ரை) ரகு வம்சத்து அரசர்களுக்கு பேராபந்தத்தை விளைவிக்கின்ற லக்ஷ்மண! எனக்காக இவ்விதம் நீ செய்யவேண்டும். நாமில்லாமற்போலும் நம் தாயாருக்கு கொஞ்சமும் ஸுகமுண்டாகமாட்டாது.

एवमुक्तस्तु रामेण लक्ष्मणः श्लक्ष्णया गिरा ।

प्रत्युवाच तदा रामं वाक्यज्ञो वाक्यकोविदम् ॥ 18 ॥

तवैव तेजसा वीर भरतः पूजयिष्यति ।

कौसल्यां च सुमित्रां च प्रयतो नात्र संशयः ॥ 19 ॥

[यदि दुष्टो न रक्षेत भरतो राज्यमुत्तमम् ।

प्राप्य दुर्मनसा वीर गर्वेण च विशेषतः ॥ 1 ॥

तमहं दुर्मतिं क्रूरं वधिष्यामि न संशयः ।

तत्पक्ष्यानपि तान्सर्वोवैलोक्यमपि किं नु सा] ॥ 2 ॥

18. (ப-ரை) எவ- இவ்விதம், ராமே- ஸ்ரீராமனுலே, உக்த:- சொல்லப்பட்ட, வாக்ய:- வார்த்தை சொல்லத் தெரிந்தவரான, லக்ஷ்மண:- து- லக்ஷ்மணனும், வாக்யகோவிதம்- வார்த்தை சொல்லுவதில் மிகவும் ஸமர்த்தரான, ராம- ஸ்ரீராமனைப்பார்த்து, லக்ஷ்ணயா- ம்ருதுவான வார்த்தையால், ததா- அப்பொழுது, ப்ரத்யுவாச- பதில் சொன்னார்.

19. (ப-ரை) ஹே விர- சூரனே! தவ- உம்முடைய, தஜசா எவ- பரபாவத்தினாலேயே, भरत:- பரதனுவன், प्रयतः- சம- ரொம்பவும் ஜாக்கரதையாயிருந்துகொண்டு, कौसल्यां च- கௌஸல்யையையும், सुमित्रां च- ஸுமித்ரையையும், पूजयिष्यति- பூஜிப்பன், अत्र- இவ்விஷயத்தில், संशयः- ந- ஸந்தேஹமில்லை.

[1-2. (ப-ரை) दुष्ट:- துஷ்டனான, भरत:- பரதன், उत्तमम्- ராஜ்ய- உத்தமமான ராஜ்யத்தை, प्राप्य- அடைந்து, दुर्मनसा- கெட்ட எண்ணத்தினாலும், विशेषतः- விசேஷமான, गर्वेण च- கர்வத்தினாலும், न रक्षेत यदि- ரக்ஷிக்காமல் போவனையானால், हे वीर- சூரனே! दुर्मति- துர்ப்புத்தியுள்ளவனும், क्रूर- கொடியவனுமான, तं- அந்த பரதனை,

18. (பொ-ரை) வார்த்தை சொல்லுவதில் மிகவும் ஸமர்த்தரான லக்ஷ்மணன், ஸ்ரீராமனுடைய இவ்விதம் ம்ருதுவான வார்த்தைகளைக்கேட்டு நன்றாய்ப் பேசத்தெரிந்த அந்த ஸ்ரீராமனைப்பார்த்து பதில் சொன்னார்.

19. (பொ-ரை) ஹே வீரா! பரதன் உம்முடைய பரபாவத்தினாலேயே கௌஸல்யாதேவியையும், ஸுமித்ரா தேவியையும் மிகவும் சரத்தையுடன் பூஜிப்பான். இதில் ஸந்தேஹமே கிடையாது.

[1-2, (பொ-ரை) ஹேவீரா, பரதன் ராஜ்யத்தை அக்ரமமாகவடைந்து அந்த ஸந்தேஹத்தினாலே, அல்லது கைகேயியின் மனத்தை அதுஸரித்து கெட்ட எண்ணத்தினாலே விசேஷமாக நாம் மஹாராஜனென்கிற கர்வத்தினாலே அந்த கௌஸல்யாதேவியை ரக்ஷிக்காமற் போவானையானால் அந்த துஷ்டனும் கொடியவனுமான அந்த பரதனை நான் கொன்றுவிடுவேன், அவனுக்கு ஒத்தாசைக்காக தேவர்கள் ஒன்றுசேர்த்து வந்தால் அவர்களையும், மூன்று லோகத்தையும் கொன்று விடுவேன், இதில் ஸந்தயமில்லை, அப்படி இருக்க அந்த கைகேயியோ அல்லது

कौसल्या विभृयादार्या सहस्रमपि मद्भिधान् ।

यस्याः सहस्रं ग्रामाणां संप्राप्तमुपजीविनाम् ॥ 20 ॥

तदात्मभरणे चैव मम मातुस्तथैव च ।

पर्याप्ता मद्भिधानां च भरणाय यशस्विनी ॥ 21 ॥

कुरुष्व मामनुचरं वैधर्म्यं नेह विद्यते ।

कृतार्थोऽहं भविष्यामि तव चार्थः प्रकल्पते ॥ 22 ॥

वधिष्याமி- கொன்றுவிடுவேன், ந சசய:- இதில் ஸம்சயமில்லை, தத்பத்யாந் அபி- பரதனைச் சேர்ந்தவர்களான, தாந் சர்வாந் அபி- அவர்களெல்லோரையும், த்ரெலாக்யம் அபி- மூன்று லோகத்தையும், வधिष्याமி- கொல்லுவேன், சா- அந்த கைகேயி, கி து- எவ்வளவு.]

20. (ப-ரை) யச்யா:- யாதொரு கௌஸல்யையினுடைய, ஸபிஜிநாம்- அண்டிப் பிழைக்குகிறவர்களுக்கு, திராமாநா் சஹ்- ஆயிரக்கணக்கான கிராமம், சபிராட்- கிடைக்கிறுக்கிறதோ, (சா- அந்த), அர்யா- பூஜையையிருக்கிற கௌஸல்யாதேவி, மத்ரிதாந்- எண்ணப்போன்ற, சஹ் அபி- ஆயிரம் ஜனத்தையும், விப்யாந்- ரக்ஷிப்பார்.

21. (ப-ரை) தத்- ஆகையால், யசஸ்விநி- மிருந்த கீர்த்தியுடையவளான கௌஸல்யை, அத்மபரணே ச எவ்- தண்ணப்போஷித்துக்கொள்ளுவதிலும், ததீவ- அப்படியே, மம தாது: ச- என் தாயாருடையவும், மத்ரிதாநா் ச- எண்ணப்போன்றவர்களுடையவும், பரணாய்- போஷிப்பதற்கு, பர்யாபா- சத்தியுள்ளவன்.

22. (ப-ரை) மா- என்னை, அநுசர்- ஸேவகனாக, கருஷ்- செய்துகொள்ளும், இஹ- இவ்விஷயத்தில், தீதர்யம்- மாராட்டமானது, ந வித்ய- இல்லை, அஹ- நான், கதாந்:- கருதார்த்தமாக, மவிஷ்யாமி- ஆவேன், தவ ச- உமக்கும். அந்:- காரியமும், ப்ரகல்பத- கிடைக்கிறது.

பரதனே நமக்கு எம்மத்திரம்.]

20 (பொ-ரை) யாதொரு கௌஸல்யாதேவியை, அண்டிப் பிழைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு ஆயிரம் கிராமங்கள் விடப்பட்டிருக்கின்றதோ, அப்படிப்பட்ட பூஜையையான நம் கௌஸல்யையும், நமமைப்போன்ற ஆயிரம்பேர் வந்தாலும் போஷிப்பான்

21. (பொ-ரை) ஆகையால், மிசவும் கீர்த்தியுடைய அந்த கௌஸல்யாதேவி தண்ணப்போஷித்துக்கொள்ளுவதற்கும், என் தாயாரான ஸுமித்திரையையும் எண்ணப்போன்ற இன்னும் அநேகம்பேர்களையும் போஷிப்பதற்கும் சத்தியுள்ளவன்.

22. (பொ-ரை) உமமுடைய கைங்கர்யத்திற்காக என்னை கீர் கைக்கொள்ள வேண்டும, கீர் ஸ்வாமியாகையாலும், நான் தாஸனாகையாலும், இதில் யாதொரு வித வித்யாஸமும் இல்லையல்லவா, இப்படிச்செய்தால், சேஷ பூதனை எனக்கு சேஷ வருததி ரூபமான கைங்கர்யமாகி பலமும் கிடைத்துவிடுகிறது, உமக்கு வனத்தில் சாமமில்லாமல் கந்த மூல பலாதிகளை நான் கெண்டிவந்து கொடுப்பதால் உமமுடைய காரியமும் ஸுகமாக நடக்கும்.

धनुःरादाय सशरं खनित्रपिटकाधरः ।

अग्रतस्ते गमिष्यामि पन्थानमनुदर्शयन् ॥ 23 ॥

आह्रिष्यामि ते नित्यं मूलानि च फलानि च ।

वन्यानि यानि चान्यानि स्वाहाराणि तपस्विनाम् ॥ 24 ॥

भवांस्तु सह वेदेद्या गिरिसानुषु रंस्यते ।

अहं सर्वं करिष्यामि जाग्रतः स्वपतश्च ते ॥ 25 ॥

23. (ப-ரை) சசர்- பாணத்துடன் கூடிய धनु:- வில்லை, ஆதாய- கையிற் பிடித்துக்கொண்டு, खनित्र पिटकाधर:- மணவெட்டியையும், சிறு கூடையையும், தரித்துக்கொண்டு, पन्थान- (உமக்கு) வழியை, अनुदर्शयन्- காண்பிப்பதற்காக, ते- அபர:- உமக்கு முன்பே, गमिष्यामि- போவேன்.

24. (ப-ரை) नित्यं- எப்பொழுதும், मूलानि- கிழங்குகளையும், फलानि च- பழங் களையும், तपस्विनाम्- ரிஷிகளுக்கு, स्वाहाराणि- நல்ல ஆஹாரங்களான, वन्यानि- வனத்தி லுண்டானனானி च- வேறு, यानि- யாதொரு வஸ்துக்களுண்டோ, (அவைகளையும்), ते- உமக்கு ஆஹிஷ்யாமி- கொண்டுவந்து கொடுப்பேன்.

25. (ப-ரை) भवान्- தேவரீர், वेदेद्या सह- னீதையுடன், गिरिसानुषु- மலைத் தாழ்வரைகளில், रंस्यते- விரியாடப்போகிறீர், अहं- நான், जाग्रत:- விழித்துக் கொண்டும், स्वपतः च- தூங்கிக்கொண்டுமிருக்கிற, ते- உமக்கு, सर्वं- ஸர்வவித கைங் கர்யத்தையும், करिष्यामि- செய்வேன்.

23 (பொ-ரை) பாணங்களுடன்கூட, வில்லையும் எடுத்துக்கொண்டு, பழம் முதலியவைகளைக் கொண்டு வருவதற்காக சிறு கூடையையும், கிழங்குகளைத்தோண்டு வதற்காக மணவெட்டியையும், எடுத்துக்கொண்டு உமக்கு வழிகாட்டிக்கொண்டே உம்முடைய முன்னே போவேன்.

24 (பொ-ரை) கிழங்குகளையும், காய், கனிகளையும், இது தவிர ரிஷிகள் ஸுகமாக புஜிக்கக்கூடிய இன்னும் சில வஸ்துக்களையும் நான் உமக்கு தினந்தோறும் கொண்டுவந்து கொடுப்பேன்.

25. (பொ-ரை) தேவரீர் னீதையுடன்கூட, மலைத்தாழ்வரைகளில் இஷ்டப் படி விரியாடிக்கொண்டிருக்கும், தேவரீர் தூங்கும்காலத்திலும், விழித்துக்கொண்டிருக்கும் காலத்திலும், நானும் ஸர்வவித கைங்கர்யத்தையும், தேவரீருக்குச் செய்வேன்.

रामस्वनेन वाक्येन सुप्रीतः प्रत्युवाच तम् ।

ब्रजापृच्छस्व सौमित्रे सर्वमेव सुहृज्जनम् - ॥ 26 ॥

ये च राज्ञो ददौ दिव्ये महात्मा वरुणः स्वयम् ।

जनकस्य महायज्ञे धनुषी रौद्रदर्शने ॥ 27 ॥

अभेद्यकवचे दिव्ये तूणी चाक्षसायकौ ।

आदित्यविमलौ चोभौ खड्गौ हेमपरिष्कृतौ ॥ 28 ॥

सत्कृत्य निहितं सर्वमेतदाचार्यसन्नि ।

स त्वमायुधमादाय क्षिप्रमाव्रज लक्ष्मण ॥ 29 ॥

26. (ப-ரை) ராம: து- ஸ்ரீராமனும், அனென வாச்யேன- இரக வார்த்தையினால், சுபிரீத: சந்- மிகவும் ப்ரீதியுடையவராய்க்கொண்டு, தம்- அந்த லக்ஷ்மணனைக் குறித்து, ப்ரதுவாச- பதில் சொன்னார், ஹே சௌமित्रே- லக்ஷ்மணா! ப்ரஜ- என்னுடன் கூடவா, சர்வ- ஸமஸ்தமான, சுஹ்ஜனம் எவ்- ஸ்நேஹிக ஜனத்தை, அபு-பு-பு-பு- கேட்டுக்கொண்டுவா.

27-28-29. (ப-ரை) மஹாயஜ்ஞத்தில், மஹத்மா- மஹாத்மாவான, வரुण:- வருணன், स्वयम्- தானாகவே, जनकस्य राज्ञ:- ஜனக மஹாராஜாவுக்கு, रौद्रदर्शने- பயங்கரமான காக்கியையுடைய, दिव्ये- தெய்வதன்மை பொருந்திய, ये च धनुषी- எந்த வில்லுகளை, ददौ- கொடுத்தாரோ, அவைகளென்ன दिव्ये- திவ்யமான अभेद्यकवचे- பிளக்கமுடியாத கவசங்களென்ன, अक्षयसायकौ- எடுக்கஎடுக்கக் குறையாத பாணங்களையுடைய, तूणी च- அம்பராத்நூணிகளென்ன, आदित्यविमलौ- ஸூர்யன் போல், प्रकाशित्तும், हेमपरिष्कृतौ- ஸ்வர்ணத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருக்கிற, उभौ खड्गौ च- இரண்டு கத்திகளென்ன, एतत् सर्व- இது முழுவதும், आचार्यसन्नि- ஆசார்யருடைய கருஹத்தில், सत्कृत्य- பூஜைசெய்து, निहितं- வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

26. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமன் இவ்விதம் லக்ஷ்மணனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, பரம ஸந்தேஷத்தினால் லக்ஷ்மணனைப்பார்த்து “அப்பா லக்ஷ்மண அப்படியே செய், என்னுடன்கூட புறப்படு, நம்முடைய ஸ்நேஹிதர்கள் எல்லா ரிடத்திலுமே சொல்லிவிட்டு அநாமதிபெற்றுக்கொண்டுவா

27-28-29. (பொ-ரை) லக்ஷ்மண, மஹாயஜ்ஞத்தில், ஜனக மஹாராஜாவுக்கு மஹாத்மாவான வருணன் பார்ப்பதற்கு பயங்கரமான இரண்டு வில்லுகளை தானே கொடுத்திருக்கிறார், அவைகளும், உடைக்கமுடியாததான ச்லாக்யமான இரண்டு கவசங்களும் எடுக்கஎடுக்க பாணம் குறையாததான இரண்டு அம்பராத்நூணிகளும், ஸூர்யன்போல் ப்ரகாசித்தும், தங்க்ப்பிழிகள்போட்டு அழகாயுமிருக்கின்ற இரண்டு கத்திகளுந், நம் ஆசார்யரான வஸிஷ்டருடைய க்ருஹத்தில் பூஜைகாக்க வைக்கப்பட்டிருக்கிறதென, இவைகள் எல்லாவற்றையுமெடுத்துக்கொண்டு

சுஹஜனமாமந்ய வனவாசாய நிश्चित: ।

इश्वाकुरुमागम्य जग्राहायुधमुत्तमम् ॥ 30 ॥

तद्विष्यं राजशार्दूलसत्कृतं माल्य भूषितम् ।

रामाय दर्शयामास सौमिति: सर्वमायुधम् ॥ 31 ॥

तमुवाचात्मवान्राम: प्रीत्या लक्ष्मणमागतम् ।

काले त्वमागत: सौम्य काङ्क्षिते मम लक्ष्मण ॥ 32 ॥

ஹே லக்ஷ்மண- லக்ஷ்மணனே! ச: த்- அப்படிப்பட்ட நீ, आयुध- இந்த ஆயுதத்தை, आदाय- எடுத்துக்கொண்டு, क्षिप्र- சீக்கிரமாக, आगन्- என்னுடன்வா.

30. (ப-ரை) வனவாசாய வனவாஸத்தின் பொருட்டு, निश्चित:- நிச்சயம் செய்யப்பட்ட, स:- அந்த லக்ஷ்மணன், सुहजन- ஸ்நேஹித ஜனத்தை, आमन्त्र्य- கேட்டுக் கொண்டு, इश्वाकुरु- இக்ஷ்வாகு வம்சத்திற்கு, कुलकुलवान वनविष्यद्वரை, आगम्य- அடைந்து, उत्तम- ச்ரேஷ்டமான, आयुध- முன்சொல்லிய ஆயுதத்தை, जग्राह- எடுத்துக் கொண்டார்.

31. (ப-ரை) दिव्यं- ச்ரேஷ்டமாயும், राजशार्दूलसत्कृतं- ராஜச்ரேஷ்டர்களால் வெகுமதிக்கப்பட்டும், माल्यभूषितम्- மாலிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான, तत् सर्वं आयुधं- அந்த ஆயுதம் முழுவதையும், सौमिति:- லக்ஷ்மணன், रामाय- ஸ்ரீராமன் பொருட்டு, दर्शयामास- காண்பித்தார்.

32. (ப-ரை) आत्मवान्- மிக்கதீரனான, राम:- ஸ்ரீராமன், आगतम्- வந்திருக்கின்ற, तम्-லக்ஷ்மண- லக்ஷ்மணனைப்பார்த்து, हे सौम्य लक्ष्मण- அப்பா லக்ஷ்மண! काङ्क्षिते- விரும்பப்பட்ட. काले- காலத்திலே, त्व- நீ, आगत:- வந்துவிட்டாய், (इति- என்று), प्रीत्या- அன்புடன், उवाच- சொன்னார்.

ஸ்நேஹிதர்களிடத்திலும் அருமதிபெற்றுக்கொண்டு, நீ என்னுடன் சீக்கிரமாகப் புறப்படு.

30 (பொ-ரை) வனவாஸம் செய்வதாக நிச்சயித்த அந்த லக்ஷ்மணனும், தம் ஸ்நேஹிதர்களிடத்தில், "நானும் வனம் போய்வருகிறேன்"எனன்று சொல்லிக் கொண்டு, இக்ஷ்வாகு குலகுலவான வனிஷ்டருடைய க்ருஹம்வந்து முன்சொல்லிய ஆயுதங்களை வாங்கிக்கொண்டார்.

31. (பொ-ரை) ராஜாக்களால் வெகுமதிக்கப்பட்டும் மாலிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டும், திவ்யமான அந்த ஆயுதங்கள் முழுவதையும் லக்ஷ்மணன் எடுத்துக்கொண்டு வந்து ஸ்ரீராமனுக்குக்காண்பித்தார்.

32. (பொ-ரை) மிகவும் தைர்யமுள்ள ஸ்ரீராமன் வந்திருக்கிற லக்ஷ்மணனைப்பார்த்து அப்பா லக்ஷ்மண! நீ நல்ல ஸமயத்தில் வந்து சேர்ந்தாய் என்று மிகப்ரீதியுடன் சொன்னார்.

अहं प्रदातुमिच्छामि यदिदं मामकं धनम् ।

ब्राह्मणेभ्यस्तपस्विभ्यस्त्वया सह परन्तप ॥ ३३ ॥

वसन्तीह ददं भक्त्या गुरुषु द्विजसत्तमाः ।

तेषामपि च मे भूयः सर्वेषां चोपजीविनाम् ॥ ३४ ॥

वसिष्ठपुत्रं तु सुयज्ञमार्थं त्वमानयाशु प्रवरं द्विजानम् ।

अभिप्रयास्यामि वनं समस्तानभ्यर्च्य शिष्टानपरान्द्विजातीन् ॥ ३५ ॥

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

एकविंशः सर्गः ॥ ३१ ॥

33. (ப-ரை) 'ஹே' பரந்தப- சத்ருக்களை வெல்லக்கூடியவனே, 'யத்- யாதொரு, 'மாமகம்- என்னுடையதான. 'இத்' 'தனமானது, 'அஸ்தி- இருக்கின்றதோ, 'தத்- அதை, 'பாஹ்மணய- ப்ராம்மணர்களின் பொருட்டும், 'தபஸ்விய- ரிஷிகளின் பொருட்டும், 'தவயா- உன்னுடன் கூடவே, 'அஹ்- நான், 'ப்ரதாது- தானம் செய்வதற்கு, 'இச்சாமி- விரும்புகிறேன்.

34. (ப-ரை) 'இஹ்- இந்த நகரத்தில், 'குரு- குருக்களிடத்தில், 'தத்- த்ருடமாக, 'பக்த்யா- பக்தியோடு, ('யே- யாதொரு), 'த்விஜசத்மா- ப்ராம்மணோத்தமர்கள், 'வஸந்தி- வஸிக்கிறார்களோ, 'தேஷா- அபி- வ-அவர்களுக்கும், 'மே- என்னுடைய, 'உபஜிவிநாம்- அடுத்துப் பிழைக்கின்றவர்களுமான, 'சர்வேஷா- எல்லோர்களுக்கும், 'பூய- அதிகமாக, ('ப்ரதாது- இச்சாமி- கொடுக்கவிரும்புகிறேன்.)

35. (ப-ரை) 'த்விஜானாம்- ப்ரவர்- ப்ராம்மணர்களுக்குள் நிறந்தவராயும், 'ஆர்ய- எல்லாம் தெரிந்தவருமான, 'வசிஸ்து- வஸிஷ்ட புத்ரரான, 'சுயஜ்- ஸு- ஸுயஜ்ஞரையும், 'அபரந- மற்றவர்களான, 'சிஷந- யோக்யர்களான, 'த்விஜாதிந- ப்ராம்மணர்களையும், 'த்வ- நீ, 'ஆஜு- சீக்ரமாக, 'ஆநய- அழைத்துக்கொண்டுவா, 'சமஸ்தான்- அவர்களெல்லாரையும், 'அப்யர்ய- பூஜித்துவிட்டு, 'வந- வனத்தைக்குறித்து, 'அபிபிரயாஸ்யாமி- புறப்படப் போகிறேன்.

33. (பொ-ரை) 'சத்ருக்களைவெல்லும் ஸாமர்த்யமுடையவனே! என்னுடைய ஸொந்தமான தனம் முழுவதையும், ப்ராம்மணர்களுக்கும் ரிஷிகளுக்கும் உன்னுடன்கூடவே தானம் பண்ண விரும்புகிறேன்.

34 (பொ-ரை) இந்த நகரத்தில் யாதொருப்ராம்மணோத்தமர்கள் குருக்களிடத்தில் த்ருடமான பக்தியுடன் சித்ருஷை செய்துகொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களையும், நம்மை அண்டிப்பிழைக்கின்ற எல்லோரையும், அழைத்துவா அவர்களுக்கும் வழக்கப்படி ப்ரதிதினம் செய்யும் தானத்தை விட அதிகமாகச் செய்யவே ணுமென்று நினைக்கிறேன்.

35. (பொ-ரை) எல்லாம் தெரிந்தவராயும், ப்ராம்மணோத்தமருமான வஸிஷ்டபுத்ரரான ஸுயஜ்ஞரையும், சிஷ்டர்களான மற்ற ப்ராம்மணர்களையும், சீக்ரமாக நீ அழைத்துக்கொண்டுவா. அவர்களெல்லோரையும் பூஜித்து விட்டு வனத்திற்குப் புறப்பட உத்தேசித்திருக்கிறேன்.

द्वाविंशः सर्गः ॥ 32 ॥

ततः शासनमाज्ञाय भ्रातुः शुभतरं प्रियम् ।

गत्वा स प्रविवेशाशु सुयज्ञस्य निवेशनम् ॥ 1 ॥

तं विप्रमग्न्यगारस्थं वन्दित्वा लक्ष्मणोऽब्रवीत् ।

मयेऽभ्यागच्छ पश्य त्वं वेदम दृक्करकारिणः ॥ 2 ॥

ततः संश्यामुपास्याशु गत्वा सौमित्रिणा सह ।

जुष्टं तत्प्राविशलक्ष्म्या रम्यं रामनिवेशनम् ॥ 3 ॥

1. (ப-ரை) தத:- பிறகு, ச:-, அந்த லக்ஷ்மணன், ப்ராதாவான ஸ்ரீராம னுடைய, ஶுமதர்- மிகவும் கேட்காமாயும், ப்ரியம்- தனக்கு மிகவும் பிரியமுமான, ஶாஸந்-கட்டளைபை, அஜாய- அங்கீகரித்து, அசு- சீக்கிரமாக, கத்வா- போய், சுயஜ்ஞ- ஸுயஞ்ஞருடைய, நிவేశநம்- கிருஹத்தை, ப்ரவீஷ- பிரவேசித்தார்.

2. (ப-ரை) லக்ஷ்மண:- இலக்குமணன், அந்நிலோத்திரசாலையில் இருக்கின்ற, த் விப்- அந்த அந்தணரை, வந்தித்வா- மலஸ்கரித்து, ஹே சக்ஷ- வாரீர் கோழனே! டுக்கரகரி:- ஒருவராலும் செய்யமுடியாத கார்யத்தைச் செய்கின்ற, (ஸ்ரீராமனுடைய) வேடம்- அரண்மனையைக்குறித்து, த்- நீர், அந்யாஸ்ச- வாரும், பச்ய- (அவர் செய்யும்) காரியத்தையும்) பாரும் (ஐதி- என்று), அப்ரவீத்- சொன்னார்.

3. (ப-ரை) தத:- பிறகு, (அந்த ஸுயஞ்ஞர்) அசு- சீக்கிரமாக, சன்யா- மாத்தியான்னிக்கை, உபாஸ்ய- அதுஷ்டித்துவிட்டு, சௌமித்ரிணா சஹ- இலக்குமணனுடன்கூட, கத்வா- புறப்பட்டுப் போய், லக்ஷ்மியா- ஐச்வரியத்தினால், ஜுஸ்த- நிறைந்த, ரம்ய- அழகான, தத்ராமநிவేశநம்-அந்த ஸ்ரீராமன் அரண்மனையை, ப்ரவிஸத்- பிரவேசித்தார்.

1. (பொ-ரை) பிறகு இலக்குமணன் மிகவும் கேட்காமாயும், பிரியமுமான ப்ராதாவினுடைய உத்திரவை அங்கீகரித்து சீக்கிரமாகப் புறப்பட்டு ஸுயஞ்ஞருடைய கிருஹத்தில் பிரவேசித்தார்.

2. (பொ-ரை) இலக்குமணன், அக்நிலோத்திரசாலையில் இருக்கிற அந்த சுயஞ்ஞரென்கிற ப்ராமமணோத்தமரை மலஸ்கரித்து அவரைப்பார்த்து 'வாரீர் கோழனே! ஒருவராலும் செய்யமுடியாத கார்யத்தைச் செய்யத்துணிகிருக்கிற ஸ்ரீராமனுடைய அரண்மனைக்குவந்து அவருடைய கார்யத்தைப்பாரும்' என்று சொன்னார்.

3. (பொ-ரை) பிறகு அந்த ஸுயஞ்ஞரும் மாத்தியான்னிகம் செய்துவிட்டு இலக்குமணனுடன் சீக்கிரமாகப் புறப்பட்டு ஸர்வ ஸம்பத்துக்களும் நிறைந்த அழகான ஸ்ரீராமன் கிருமாஸிகையில் துஹித்தார்.

ஶுமதர் பிராம்மணர்களுக்கு உபகாரமாகையால் கேட்காமாயும், ப்ரியம் தானும் வளத்திற்கு கூடவருவதை ஒப்புக்கொண்டபடியால் பிரியமாயுமிருக்கிறது, என்றபடி.

இங்கு சன்யா- என்பது மாத்தியான்னிக ஸந்தியையாவது ஸந்தியாகாலத்தில் செய்ய வேண்டிய அக்நிலோத்திரத்தையாவது சொல்லுமா.

तमागतं वेदविदं प्राञ्जलिस्सीतया सह ।

सुयज्ञमभिचक्राम राघवोऽमिमिवार्चितम् ॥ 4 ॥

जातरूपमयैर्मुख्यैरङ्गदैः कुण्डलैः शुभैः ।

सहेमसूत्रैर्मणिभिः केयूरैर्वलयैरपि ॥ 5 ॥

अन्यैश्च रत्नैर्वहुभिः काकुत्स्थः प्रत्यपूजयत् ।

सुयज्ञं स तदोवाच रामः सीताप्रचोदितः ॥ 6 ॥

4. (ப-ரை) ராவு:- ஸ்ரீராமன், வேதங்களை அறிந்தவராயும், அவ்நிம்-
பூஜிக்கப்பட்ட, (ஹோமம் செய்யப்பட்ட) அம் இவ- அக்னியைப்போன்றவராயும்,
ஆகத்- (தம் திருமாளிகைக்கு) வந்திருக்கிற, த் சுயஜ்- அந்த ஸுயஞ்ஞபரை, சீதயா सह-
ஸீதையுடன்கூட, ப்ராஜலி: சந- கைக்கூப்பிக்கொண்டு, அபிசக்ராம- எதிர்கொக்கிச்
சென்றார்.

5-6. (ப-ரை) ச: காகுத்ய:- அந்த கருத்தத் துலத்தில் பிறந்தவரான
ஸ்ரீராமன், ஜாதரூபமயை:- ஸுவர்ணமயங்களுமாய். சுலயை:- பிரதானங்களுமான, அங்கு:-
அங்கத்தங்களினாலும், (நாகமுடிகளாலும்), சூபை:- அழகாயிருக்கிற, குண்டலை:- காதில்
அணிந்துகொள்ளும் குண்டலங்களினாலும், சஹேமசூத்ர:- தங்கக்கொடியோடு கூடி
யிருக்கிற, மணிபி:- பத்மராகம் முதலான சத்தினங்களாலும், கேயூ:- புஜங்களில்
அணிந்து, கொள்ளக்கூடிய ஒரு விதமான ஆபரணங்களாலும், வலயை: அபி- வளை
களாலும், அந்யை:- மற்றவைகளான, வஹுபி: ரத்ன: ச- அநேகங்களான உயர்ந்த ஆபர
ணங்களினாலும், சுயஜ்- ஸுயஞ்ஞபரை, ப்ரத்யபூஜயத்- பூஜித்தார், ததா- அப்பொழுது, ராம:-
ஸ்ரீராமன் சீதாப்ரதோத: சீதையினால் ஏவப்பட்டவராய்க்கொண்டு, உவாச- ஒரு
வார்த்தையும் சொன்னார்.

4. (பொ-ரை) வேகங்கையறிந்தவரும், ஹோமம் செய்யப்பட்ட அக்னி
போல் ஜுவலித்துக்கொண்டும் கா திருமாளிகையில் வந்துமிருக்கிற அந்த ஸுயஞ்ஞ
ரைப்பார்த்து ஸ்ரீராமன் ஸீதையுடன்கூட கைகூப்பிக்கொண்டு எதிர்கொண்டு
அழைத்தார்

5-6. (பொ-ரை) கருத்தத் துலத்தில் பிறந்த ஸ்ரீராமனும் ஸுவர்ணமயமா
யும், மிகவும் உயர்ந்தவைகளுமான, தோளில் அணிந்துகொள்ளும் அங்கதம் என்கிற
ஆபரணங்களாலும், அழகான குண்டலங்களாலும் ஸுவர்ணக்கொடியில் கோர்த்த
பத்மராகம் வையர்யம் முதலான மணிகளாலும், தோளில் அணிந்துகொள்ளக்கூடிய
பாம்புப்பட்டம்போல் இருக்கிற கெயூரமென்கிற ஆபரணங்களினாலும், வளைகளாலும்,
இவைகள் தவிர இன்னும் அநேக ஆபரணங்களினாலும் அந்த ஸுயஞ்ஞபரை பூஜித்
தார். பிறகு ஸீதையின் வார்த்தையினால் அவரைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தையும்
சொன்னார்.

हारं च हेमसूत्रं च भार्यायै सौम्य हारय ।

ரஸநாं சாபுநா சீதா தாதுமிच्छதி ते सखे || 7 ||

अङ्गदानि विचित्राणि केयूराणि शुभानि च ।

பயச்சததி சகே துப்ய் ஹரியே கச்சுதீ வநம் || 8 ||

पर्यङ्कमभ्यास्तरणं नानारत्नविभूषितम् ।

தமபீச்சததி வுதேஹீ ப்ரதிஷ்டாபயிதும் தவிய || 9 ||

7. (ப-ஹ) ஹே சௌம்ய- ஸௌமுகரான, சகே- தோழனே! ஹர்- முக்தாஹாரத் தையும், ஹேமசூத்ர- ஸௌவர்ணமயமான (கழுத்தில் அணிந்துகொள்ளும்) கொடியையும், ரஸநா- ஒட்டியாணத்தையும், தே ஹரிய- உம்முடைய பத்தினியின்பொருட்டு, சீதா- ஸீதையானவள், அபுநா- இப்பொழுது, தாது- இச்சதி- கொடுக்க விரும்புகிறாள், (தான- அவைகளை) ஹரய- அவளிடத்தில்கொண்டுபோய்க்கொடும்.

8. (ப-ஹ) ஹே சகே- வாரீர்! தோழனே! விசுத்ராங்களான, அங்கதமென்கிற ஆபரணங்களையும், சூமானி- அழகான, கேயூராணி- கெயூரமென்கிற ஆபரணங்களையும், வநம்- கச்சுதீ- வனத்தைக்குறித்து புறப்படப்போகின்ற, (ஸீதையானவள்), ஹரிய- உம்முடைய பத்தினிகளாக, துப்ய- உமக்கு, பயச்சதி- கொடுக்கிறாள்.

9. (ப-ஹ) வுதேஹீ- ஸீதையானவள், அப்யாஸ்தரண- சீரேஷ்டமான மேல் விரியையுடையதாயும், நானாரத்னவிபூஷிதம்- நானாவித ரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான. த- பரீக்- அபி- அங்கதக்கட்டிலையும், தவிய- உம்மிடத்தில், ப்ரதிஷ்டாபயிதும்- வைப்பதற்கு, இச்சதி- விரும்புகிறாள்.

7. (பொ-ஹ) ஹே ஸௌமுகனே! தோழனே! முக்தாஹாரத்தையும் ஸௌவர்ணத்தினால் செய்த கண்டல மூத்தம், ஒட்டியாணம் இவைகளையும் உம்முடைய பத்தினிக் குக்கொடுக்க வேண்டுமென்று ஸீதை இப்பொழுது ஆசைப்படுகிறாள். அவைகளையும் நீர் பெற்றுக்கொள்ளவேணும்.

8. (பொ-ஹ) வாரீர்! தோழனே! ஸீதை இப்பொழுது வனம் செல்லப்போகிறபடியால் அவள் அணிந்துகொண்டிருக்கிற விசுத்திரமான அங்கதமென்னும் ஆபரணங்களையும் அழகான கெயூரமென்னும் ஆபரணங்களையும் உம்முடைய பத்தினி அணிந்துகொள்ளுவதற்காக உமமிடம் கொடுக்கிறாள்.

9. (பொ-ஹ) விதேஹராஜபத்தினியான ஸீதையானவள், நானாவிதங்களான ரத்தினங்கள் இழைத்து, சீரேஷ்டமான மேல்விரியலோடு கூடிய தன்னுடையகட்டிலையும் உமக்கு தானம்செய்ய ஆசைப்படுகிறாள்.

नागः शत्रुञ्जयो नाम मातुलो यं ददौ मम ।

तं ते *गजसहस्रेण ददामि द्विजपुंगव ॥ 10 ॥

इत्युक्तः स हि रामेण सुयज्ञः प्रतिगृह्य तत् ।

रामलक्ष्मणसीतानां प्रयुयोजाशिषः शुभाः ॥ 11 ॥

अथ भ्रातरमव्यग्रं प्रियं रामः प्रियंवदः ।

सौमित्रिं तमुवाचेदं ब्रह्मेव त्रिदशेश्वरम् ॥ 12 ॥

10. (ப-ரை) ஹே த்விஜபுங்வு- பிராமமணிகுத்தமறே! மாதல:- மாமன், மம- எனக்கு, ய- யாதொரு யானையை, ததௌ- கொடுத்தாரோ, ஸத்ருஞ்ஞயம் ஐயமென்று பிரஸித்தமான, (ச:-) நா:- அந்த யானை (இருக்கிறது), த- அந்த யானையை, ராஜஸஹ்ரேண- ஆயிரம் யானைகளோடுகூட, த- உமக்கு, ததாமி- தானம் செய்கிறேன்.

11. (ப-ரை) இத- என்று, ராமேண- ஸ்ரீராமனால், சுவ:- சொல்லப்பட்ட, ச:- சுயஜ்ஞ: ஹி- அந்த ஸுயஞ்ஞயரும், த- அதை, த்ரித்ய- பெற்றுக்கொண்டு, ராமலக்ஷ்மணசீதானா- இராமன் இலக்குமணன் சீதை இவர்களுக்கு, சுவா:- மங்களகரங்களான, அசிஷ:- ஆசீர்வாதங்களை, த்ருயோஜ- செய்தார்.

12. (ப-ரை) அய- பிறகு, த்ரியவத:- இனிதாக வார்த்தை சொல்லுகின்ற வரான, ரா:- ஸ்ரீராமன், த்ரிய- தனக்குப்பிரியமான, த்ராதர்- ப்ராதாவாயும், அவ்யத்- பரபரப்பில்லாதவருமான, த் சௌமத்ரி- அந்த இலக்குமணனைப்பார்த்து, த்ருவா- சதூர் முகனாவன், த்ரிதஸேத்ரம் த்வ- தேவராஜனை இந்திரனைப்பார்த்துச் சொல்லுவது போல், த்வ- இந்த வார்த்தையை, த்வா- சொன்னார்.

10. (பொ-ரை) பிராமமணிகுத்தமறே! என் மாமன் சத்தருஞ்ஞயன் என்ற பிரசித்தமான ஒரு யானையை எனக்குக்கொடுத்திருந்தாரல்லவா அதையும் ஆயிரம் யானைகளோடுகூட உமக்கு தானம் செய்கிறேன்.

11. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமனால் இவ்விதம் பிரார்த்திக்கப்பட்ட அந்த ஸுயஞ்ஞயர், அவைகளைப்பெற்றுக்கொண்டு இராமன் இலக்குமணன் சீதை இவர்களுக்கு மங்களாசீர்வாதம் செய்தார்.

12. (பொ-ரை) பிறகு எல்லோரிடத்திலும் இனிதாக வார்த்தை சொல்லும் தன்மையுள்ளவரான ஸ்ரீராமன், பரபரப்பில்லாதவராயும் பிரியமான ப்ராதாவான அந்த இலக்குமணனைப்பார்த்து, ப்ரம்மா இந்திரனைப்பார்த்து சொல்லுவதுபோல் ஒருவார்த்தை சொன்னார்.

*நிக் சஹ்ரே- என்று பாடாந்திரம். நிக் சஹ்ரே- ஆயிரம் மோஹராக்களுடன்

சூத்ரவரையச்சார்ய: சசிவ: சுகிரோஸித: ।

தொழையென் மஹாஹீத்ர ரஸீவஸீதநீஸ்ததா ॥

பசுகாமிசு சர்வாமிரிபா டசசதென ச ॥ 17 ॥

யெ சேமெ கசகாலாபா பஹவொ டண்டமாணவா: ।

நித்யஸ்வாடியாஸீலத்வாநான்யகூர்வந்தி கிசுசன ॥ 18 ॥

அலஸா: ச்வாடுகாமாஸுச மஹதா சாபி சம்ஸதா: ॥

தேஸாமஸீதிரியானானி ரஸுபூர்ணானி டாபய ॥ 19 ॥

பிராமம்மணன், யாவத்- எவ்வளவு வரையில், துஸ்யதி- ஸந்தோஷப்படுவாரோ, தாவத்- அவ்வளவு வரையில், தஸ்ய- அவருக்கு, யான்-வ- வாஹனத்தையும், டாஸி: ச- வேலைக் காரிகளையும், கௌஸ்யானி- பூச்சிப்பட்டினால் செய்த, வஸூபி ச- வஸ்திரங்களையும், சஸுரடாபய- கொடுக்கும்படி செய்.

17. அரீய:- பூஜ்யராயும், சூத்:- ஸாஸ்திராயும், சசிவ:- மந்திரியாயுமிருக்கிற, சிவரய:- சித்திர ரதனென்பவர், சுகிரோஸித:- வெகுதூரமாக நம் கிருஹத்தில் வசித்துக் கொண்டிருப்பவர், என்- இவரை, மஹாஹீ:- மிகவும் விலையுயர்ந்ததான, ரஸீ:- ச- ரத்தினங்களாலும், ததா- அப்படிப்பட்டவைகளான, வஸூ:- வஸ்திரங்களாலும், டஸி:- தனங்களாலும், சர்வாமி:- ஸமஸ்தங்களான, பசுகாமி: ச- ஆடுமுதலான சிறு பசுக்களாலும், ரவா:- மாடுகளுடைய, டசசதென ச- ஆயிரத்தினாலும், தொழ- சந்தோஷப்படுத்து.

18-19. (ப-ரை) கச காலாப:- கடசாகையையும், கலாப சாகையையும் ஒதுகின்றவர்களும், பஹ:- அநேகங்களான, யெ-யாதொரு, டஸெ- இந்த, டண்டமாணவா:- பலாசுதண்டம் பிடித்த பிரம்மசாரிகள், (இருக்கிறார்களோ), (தெ- அவர்கள்), நித்யஸ்வாடியாஸீலத்வாத்- எப்போதும் வேதம் ஒதுவதே தொழிலாகையால், அந்யத் கிசுசன- வேறொரு காரியத்தையும்,

துகொண்டு மிகவும் விரிவாசத்துடன் அடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களல்லவா! அந்த பிராமம்மணருக்கு திருப்பிவரும்வரையில் வாஹனங்களையும், வேலைக்காரிகளையும், பட்டுவஸ்திரங்களையும் கொடுக்கும்படிசெய்.

17 (பொ-ரை) ஸுமந்திரருக்கு சமானமாயும், ஸுதிரரும், மந்திரியுமான, சித்திரரதர் என்கிற ஒரு தெரிந்தவர் வெகுதூரமாக நம் அரண்மனையில் வசிக்கத் கொண்டிருக்கிறார், அவருக்கு விலையுயர்ந்த ரத்தினங்களையும், வஸ்திரங்களையும், ஆடுமுதலான எல்லா பசுக்களையும் ஆயிரக்கணக்கான மாடுகளையும் கொடுத்து சந்தோஷப்படுத்து.

18-19. (பொ-ரை) கட சாகையையும், கலாப சாகையையும் ஒதுக்கொண்டு பலாசு தண்டம்பிடித்த பிரம்மசாரிகள் வேதம் ஒதுவதே தொழிலாகையால் வேறொரு காரியத்தையும் செய்யாதவர்கள், அதுவுமல்லாமல் சோம்பேரிகளாகவுமிருக்கிறார்கள். ஆகிலும் ருசியுள்ள பதார்த்தங்களை சாப்பிடவேண்டுமென்று ஆசை

शालिवाहसहस्रं च द्वे शते भद्रकांस्तथा ।

व्यञ्जनार्थं च सौमित्रे गोसहस्रमुपाकुरु ॥ 20 ॥

मेखलीनां महासङ्घः कौसल्यां समुपस्थितः ।

तेषां सहस्रं सौमित्रे प्रत्येकं सम्प्रदापय ॥ 21 ॥

अम्बा यथा च सा नन्देकौसल्या मम दक्षिणाम् ।

तथा द्विजातीस्तान्सर्वोल्लङ्घनार्थं सर्वशः ॥ 22 ॥

ந கர்வந்தி- செய்கிறதில்லை (அவர்கள்), அலசா:- சோம்பலுள்ளவர்களும், சுவாகுமா:- வருகியுள்ள பதார்த்தங்களில் ஆசையுள்ளவர்களாயும், மஹா- அபி- பெரியோர்களுக்கும், சம்மதா:- யோக்கியர்களென்று மனதிற்கொப்பினவர்கள், தेषா- அவர்களுக்கு, ரக்ஷணா- ரத்தினங்கள் நிறைந்த, அஸிதியானி- என்பது வண்டிகளையும், தாபய- கொடுக்கும்படிசெய்.

20. (ப-ரை) ஹே சௌமित्रே- இலக்குமணா! சாலிவாஹசஹ்-ச-செம்பாநெல் மூட்டை சுமக்கின்ற ஆயிரம் எருதுகளையும், ட்வே ஷதே- மஹா- இருநூறு உழவுகாளைகளையும், தயா- அப்படியே, வ்யஞ்ஜனா- தயிர், நெய் முதலியவைகளுக்காக, கோ சஹ்-ச- ஆயிரம் பசுக்களையும், உபாகு- கொடு.

21. (ப-ரை) மேகலினா-ப்ரம்மசாரிகளுடைய, மஹாசங்க-பெரும் கூட்டமானது, கௌசல்யா-கௌஸல்யாதேவியை, சமூபஸ்தித:- அடைந்திருக்கிறது, தेषா- அந்தப்ரம்மசாரிகளுக்கும், சஹ்- ஆயிரம் பசுக்களை, ப்ரத்யேக்- தனித்தனியாக சம்ப்ரதாபய- கொடுப்பி.

22. (ப-ரை) ஹே லக்ஷ்மண- இலக்குமணனே! சா- அந்த, மம அம்மா-என் தாயா-ரான, கௌசல்யா-கௌஸல்யாதேவியானவள், தக்ஷிணாம்- (கோதானத்திற்கு அங்கமான) தக்ஷிணையைக்குறித்து, யதா- எப்படி, நந்தே- சந்தோஷப்படுவதெனினா, தயா- அப்படி, தான்- அந்த, சர்வா-தவி-ப்ரம்மணர்கள் எல்லோரையும், சர்வ- பலபடியாலும், சர்வ- பூனைசெய்.

யுள்ளவர்கள். பெரியோர்கள் மனதிற்கு மிகவும் ஒப்பினவர்கள். அவர்களுக்கும் ரத்தினங்கள் நிறைந்த என்பது வண்டிகளை கொடுக்கும்படி செய்.

20. (பொ-ரை) செம்பாநெல் மூட்டைகளுடன் ஆயிரம் எருதுகளையும், இருநூறு உழவுகாளைகளையும், தயிர் நெய் பால் முதலான னியஞ்ஜனங்களுக்காக ஆயிரம் பசுமாடுகளையும் கொடு.

21. (பொ-ரை) அநேகம்ப்ரம்மசாரிகள் விவாஹம் செய்துகொள்ள பணத்திற்காக கௌஸல்யா தேவியிடம் வந்து கொண்டிருக்கிறார்களே அவர்களுக்கும் தனித்தனியாக ஆயிரம் பசுக்களை கொடுக்கும்படி செய்.

22. (பொ-ரை) நம் தாயாரான கௌஸல்யாதேவி நாம் கொடுத்த தக்ஷிணையைப் பார்த்து சந்தோஷப்படுமபடியாக அந்தப்ரம்மணர்கள் எல்லோரையும்

ततः स पुरुषव्याघ्रस्तद्धनं लक्ष्मणः स्वयम् ।

यथोक्तं ब्राह्मणेन्द्राणामदवाद्धनदो यथा ॥ 23 ॥

अथाब्रवीद्वाष्पकलांस्तिष्ठतश्चोपजीविनः !

संपदाय बहुद्रव्यमेकैकस्योपजीवनम् ॥ 24 ॥

लक्ष्मणस्य च यद्वேசम् गृहं च यदिदं मम ।

अशून्यं कार्यमेकैकं यावदागमनं मम ॥ 25 ॥

23. (ப-ரை) தத:- பிறகு, பुरुஷ்வாஃ- புருஷோத்தமனு, ச: லக்ஷ்மண:- அந்த இலக்குமணன், யதோக்த- (ஸ்ரீராமன்) சொன்னபடி, ப்ராஹ்மணோத்தமர்களுக்கு, தத் தனத்தை, தனத: யதா- குபேரன்போல், ச்வய- தானாகவே, அததா- கொடுத்தார்.

24-25. (ப-ரை) அ-பிறகு, (ராம:- ஸ்ரீராமன்,) வாஸ்பகலா- கண்ணில் நீரைப் பெறுக்கக்கொண்டு, திஸ்த: ச- நின்றிருக்கிற, உபஜிவின:- தன்னை அடுத்துப்பிழைக்கின்ற ஜனங்களை, (ப்பார்த்து), ஐகஸ்ய- எவ்வொருவருக்கும், உபஜிவனம்- ஜீவனத்திற்கு வேண்டிய, வது ட்ரவ்ய- அநேகம் திரவ்யத்தை, சம்ப்ரதாய- கொடுத்துவிட்டு, லக்ஷ்மணஸ்ய- இலக்குமணனுடைய, யத் வேசம்- யாதொரு கிருஹமோ, மம ச-என்னுடைய, யத் ட்ட்ரவ்யம்- யாதொரு இந்த கிருஹமோ, ஐக- இது ஒன்றென்றும், மம- அமம யாவத்- நான் வருகிறவரையில், அசூன்ய- காலியில்லாமல், கார்ய- செய்யத்தகுந்தது, (இதி- என்று,) அப்ரவீத்- சொன்னார்.

வஸ்கிரம, தான்யம், தனம் முதலானவைகளைக்கொடுத்து ஸர்வபர்காரங்களாலும் ஸ்ரீஜை செய்யவேண்டும்.

23. (பொ-ரை) பிறகு புருஷோத்தமனு அந்த ஸ்ரீ இலக்குமணன், ஸ்ரீராமன் கியமனப்படி ப்ராஹ்மணோத்தமர்களுக்கு அந்த தனங்களை குபேரன் கொடுப்பதுபோல் தானே நேரில் கொடுத்தார்.

24-25. (பொ-ரை) பிறகு ஸ்ரீராமன் மனவருத்தத்தினால் கண்களில் நீரை பெறுக்கக்கொண்டு நிற்கின்ற, தன்னை அடுத்துப்பிழைக்கிற ஏழைஜனங்களுக்கு ஒவ்வொருவருக்கும் ஜீவனத்திற்கு வேண்டிய அநேகம் திரவ்யங்களைக்கொடுத்து, நான் வருகிறவரையில், இலக்குமணனுடைய கிருஹத்தையும், என்னுடைய அந்த அரண்மனையையும் காலியாமில் செய்யவேண்டியது, அதாவது நீங்களெல்லோரும் இரண்டு கிருஹங்களிலும் வசித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்.

इत्युक्त्वा दुःखितं सर्वं जनं तमुपजीविनम् ।

उवाचेदं धनाध्यक्षं धनमानीयतामिति ॥ 26 ॥

ततोऽस्य धनमाजहः सर्वमेवोपजीविनः ।

स राशिः सुमहांस्तत्र दर्शनीयो ह्यदृश्यत ॥ 27 ॥

ततः स पुरुषव्याघ्रस्तद्धनं सहलक्ष्मणः ।

द्विजैभ्यो बालवृद्धेभ्यः कृपणैभ्यो ह्यदापयत् ॥ 28 ॥

26. (ப-ரை) து:கித- துக்கித்துக்கொண்டிருக்கிற, உபஜீவினம்- தன்னை அண்டிப்பிழைக்கின்ற, சர்வீ த ஜன்-அந்த எல்லா ஜனத்தையும், (பார்த்து) இதி உக்தவா- இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, டிநாடியக்ஷ- பொக்கிஷத்து அதிகாரியைப் பார்த்து, டிந- தனமானது, அனியதா- கொண்டுவரப்படவேண்டும், இதி- என்று, இஃ உவாச- இந்த வார்த்தையைச் சொன்னார்.

27. (ப-ரை) தத:- பிறகு, அச்ய உபஜீவின:- இந்த ஸ்ரீராமனுடைய வேலைக்காரர்கள், டிந சர்வீ எவ- பொருள் முழுவதையுமே, அஜஹ:- கொண்டுவந்தார்கள், தவ- அவ்விடத்தில், சுமஹாந்- மிகவும் பெரிதான, ச: ராசி:- அந்த தனங்களின் குவியலானது, டர்ஸீநிய:- மிகவும் ஆச்சர்யத்துடன் பார்க்கக்கூடியதாக, அட்ரயத டி- காணப்பட்டது.

28. (ப-ரை) தத:- அந்தரம், ச: புரவ்யாஃ- அந்த புருஷோத்தமன், சஹ லக்ஷ்மண:- இலக்குமணனுடன் கூடினவராய், தத் டிந- அந்த தனத்தை, பாலவக்ஷ்ய:- பாலர்களாயும், கி'மவர்களாயுமிருக்கிற, க்ரணை:- ஏழைகளான, டிஜை:- ப்ராம்மணர்களின் பொருட்டு, அடாபயத் டி- கொடுப்பித்தார்.

26. (பொ-ரை) மிகவும் வருத்தத்துடன் தம் ஸமீபத்தில் நிற்கின்ற அந்த ஏழைஜனங்கள் முழுவதையும் பார்த்து இவ்விதம் சொல்லிவிட்டு பொக்கிஷத்து அதிகாரியை அழைத்து "நம் பொக்கிஷத்திலிருக்கின்ற தனங்களை யெல்லாம் கொண்டு வர"மென்று கட்டளையிட்டார்.

27. (பொ-ரை) பிறகு, அந்த ஸ்ரீராமனுடைய வேலைக்காரர்கள், பொக்கிஷத்திலிருந்து தனம் முழுவதையும் கொண்டுவந்து குவித்து விட்டார்கள். மிகவும் பெரிதான அந்த தனங்களின் ராசியானது அங்கு மிகவும் ஆச்சர்யத்துடன் பார்க்கக்கூடியதாய் காணப்பட்டது.

28. (பொ-ரை) பிறகு புருஷோத்தமனான அந்த ஸ்ரீராமன் இலக்குமணனுடன்கூட பாலர்களாயும், வருத்தர்களாயும், ஏழைகளுமான ப்ராம்மணர்களுக்கு அந்த தனத்தைக் கொடுப்பித்தார்.

तवासीत्पिङ्गलो गार्ग्यस्त्रिजटो नाम वै द्विजः ।

उञ्छवृत्तिर्वने नित्यं फालकुदालालंगली ॥ 29 ॥

तं वृद्धं तरुणी भार्या बालानादाय दारकान् ।

अब्रवीद् ब्राह्मणं वाक्यं दारिद्रेणाभिपीडिता ॥ 30 ॥

अपास्य फालं कुदालं कुरुष्व वचनं मम ।

रामं दर्शय धर्मज्ञं यदि किञ्चिदवाप्स्यसि ॥ 31 ॥

29. (ப-ரை) தவ- அப்பொழுது, பிங்கல:- செம்மட்டைவாணமுடையவரும், வன- வனத்தில், உஞ்சுதி:- வனத்தில் உதிர்ந்த தான்யங்களைப் பொறுக்கி ஜீவிப்பவரும், நित्य- எப்பொழுதும், பாலகுடாலலாங்கலி- கோடாலி, கொத்து, துறட்டி இவைகளை வைத்துக்கொண்டவரும், गार्ग्य:- கக்க கோத்திரத்தில் பிறந்தவரும், त्रिजटः- நாம- த்ரிஜடரென்றுப் பரவித்தருமான, द्विज:- ஒரு ப்ராமமணன், आसीत्- (அவ்) இருந்தார்.

30-31. (ப-ரை) दारिद्रेण- ஏழைத்தனத்தினால், अनिपीडिता- மிகவும் பிடிக்கப்பட்டும், तरुणी- யௌவனமுடையவளுமான, भार्या- அவர் பத்தினியானவள், बालान्- சிறுவர்களான, दारकान्- புத்திரர்களை, आदाय- அழைத்துவைத்துக்கொண்டு, वृद्ध- கிழவரான, तं ब्राह्मणं- அந்த ப்ராமமணனைப் பார்த்து, मम- என்னுடைய, वचनं- வார்த்தையை, कुरुष्व- செய்யக்கடவீர், फालं- கோடாலியையும், कुदालं- மண்வெட்டியையும், अपास्य- எரிந்துவிட்டு, धर्मज्ञ- தர்மம் தெரிந்தவரான, राम- ஸ்ரீராமனை, दर्शय- (நம) ஏழைத்தனத்தை) அறியும்படிசெய்யும், यदि- அப்படி தெரிவித்தால், किञ्चित्- எதுவாவது கொஞ்சம், अवाप्स्यसि- அடைவீர், इति- என்று, वाक्यं- வார்த்தையை, अब्रवीत्- சொன்னான்.

29. (ப-ரை) அந்த ஸமயத்தில், செம்மட்டைவாணமுடையவரும், வனத்தில் உதிர்ந்த தான்யங்களைப்பொறுக்கி ஜீவிப்பவரும், எப்பொழுதும் கோடாலி மண்வெட்டி, தொறட்டி இவைகளை வைத்துக்கொண்டிருப்பவரும் கக்ககோத்திரத்திற்பிறந்தவருமான த்ரிஜடரென்கிற ஒரு ப்ராமமணர் அப்போது அவ் கு இருந்தார்.

30-31. (ப-ரை) மிகவும் ஏழைத்தனத்தினால் வருந்திக்கொண்டிருக்கிற யௌவனப்பருவமுள்ள அந்த த்ரிஜடரின் பார்வையானவள், பால்களான தன் குழந்தைகளைக்கையிற் பிடித்துக்கொண்டு, கிழவரான அந்தப்ராமமணரைப்பார்த்து 'ஸ்வாமி என் வார்த்தையைக்கேளும், கோடாலி, மண்வெட்டி இவைகளை துரத்தி லெறிந்துவிட்டு, ஏழைகளைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற தர்மத்தை அறிந்தவரான ஸ்ரீராமனிடம் சென்று நம ஏழைத்தனத்தைத் தெரிவித்தால் எதுவாகிலும் கொஞ்சம் பொருள் கிடைக்கும்' என்று சொன்னான்.

(ஸ்ரீராமனிடத்தில் எதேஷ்டமான தனம் கிடைக்கலாமென்று சொல்ல வேண்டியிருக்க எதுவாகிலும் கொஞ்சமென்று சொன்னது, தன்னுடைய துரத்த்ருஷ்டத்தை நினைத்து.)

ச ஶார்யாவனம் ஶ்ருதவா ஶாடீமாச்சாஸது டுஷ்டதாமி ।

ச ஶாதிஸ்தத பந்யானம் யத் ஶாமினிவெஸனம் ॥ 32 ॥

ஶ்ருவ்ஸிரஸம் டீஸதா த்ரிஜட் ஜனஸம்ஸி டி ।

அ பஶ்வமாஸா: கஸ்யாஸா நௌ கஸ்திட்வாஸயத் ॥ 33 ॥

ச ஶஜபுத்ரமாஸாஸ த்ரிஜடோ வாக்யமஸ்ரவீத் ।

நிஸ்தனோ ஶஶுபுஸோஸிம் ஶாஜபுத்ர ஶாஸாஸ: ॥

உஷ்ஸுத்ரிவ்ஸி நித்யம் ப்ரத்யவெஸஸ்வ மாமிதி ॥ 34 ॥

32. (ப-ஸா) ச:- அந்த த்ரிஜடர், ஶார்யாவனம்- பார்யையின் வார்த்தையை, ஶ்ருதவா- கேட்டு, டுஷ்டதாமி- (மிகவும் கந்தலானதால், உடம்பில் இழுத்து) பார்த்தமுடியாமலிருக்கிற, ஶாடீ- ஒத்தவஸ்திரத்தை, அச்சாஸது- தரித்துக்கொண்டு, யத்- எந்த வழியில், ஶாமினிவெஸனம்- ஶ்ரீராமன் அரண்மனை (இருக்கிறதோ), பந்யானம்- அந்த வழியை, (க்குறித்து), ச:- அவர், ஶாதிஸ்த- புறப்பட்டார்.

33. (ப-ஸா) டீஸதா- பரமமேஜஸஸ்ஸினால், ஜனஸம்ஸி- ஜனக்கூட்டத்தில், ஶ்ருவ்ஸிரஸம்- ப்ருகு மஹரிஷிக்கும், அங்கிரஸஸ்ஸு மஹரிஷிக்கும் ஸமமான, என த்ரிஜட்- இந்த கரிஜடரை, அ பஶ்வமாஸா: கஸ்யாஸா:- ஸீந்தாவது கட்டுவரையில், கஸ்தி- ஒருவரும், ச ஶஜபுத்ர- தடுக்கவில்லை.

34. (ப-ஸா) ச: த்ரிஜட்- அந்த த்ரிஜடர், ஶாஜபுத்ர- ஶாஜகுமாரனான ஶ்ரீராமனை, அஸாஸ-அடைந்து, ஶாஸா:- பெரும் கீர்க்கியுடைய, ஶாஜபுத்ர-ஶ்ரீராமகுமாரனை, (அஃ-நான்), நிஸ்தனம்- தனமில்லாதவன், ஶஶுபுத்ர: அஸிம்- அதிகமான பிள்ளைகளைப்பெற்றவன், வஸி- வணக்கில், நித்ய- எப்பொழுதும், உஷ்ஸுத்ரி- உகிரந்த தான்யங்களைப்பொருக்கி ஶ்விப்பவன், மா- என்னை, ப்ரத்யவெஸஸ்வ- கடவுட்கிருளாவேனும், இதி- என்று. வாக்ய- வார்த்தையை, அஸ்ரவீத்- சொன்னார்.

32. (பொ-ஸா) அந்த த்ரிஜடரும், பார்யையின் வார்த்தையைக்கேட்டு ஶ்ரீராமனை பார்ப்பதற்காக கந்தலான ஒரு வஸ்திரத்தை வெகு பாயத்தனத்துடன் தரித்து தேற்றத்தை மறைத்துக் கொண்டு ஶ்ரீராமன் அரண்மனை இருக்கும் விதம் வழியாகப் புறப்பட்டார்.

33. (பொ-ஸா) இவ்விதம் புறப்பட்டு ஜனக்கூட்டத்திலேபாடும் காலத்தில் பரமமேஜஸஸ்ஸினால் ப்ருகு மஹரிஷிக்கும், அங்கிரஸஸ்ஸு மஹரிஷிக்கும் ஸமமான இந்த த்ரிஜடரை ஶ்ரீராமன் அரண்மனையில் ஸீந்தாவது கட்டுவரையில் ஒருவரும் தடுக்கவே இல்லை.

34. (பொ-ஸா) அந்த த்ரிஜடரும் ஶ்ரீராமனிடம்சென்று அவரைப்பார்த்து பெரும் புகழ்படைத்த ஶாஜகுமார! நான் தனமில்லாதவன், அதிகமான பிள்ளைகளைப்பெற்றவன், நான்தோரும் வணக்கில் உகிரந்த தான்யங்களைப்பொருக்கி ஶ்விப்பவன், என்னைக் கடவுட்கிருளாவேனென்று ஒருவார்த்தை சொன்னார்.

तमुवाच ततो रामः परिहाससमन्वितम् ॥ 35 ॥

गवां सहस्रमप्येकं न तु विश्राणितं मया ।

परिक्षिपसि दण्डेन यावत्तावदवाप्यसि ॥ 36 ॥

स शार्टी त्वरितः कट्यां संभ्रान्तः परिवेष्ट्य ताम् ।

आविध्य दण्डं चिक्षेप सर्वप्राणेन वेगितः ॥ 37 ॥

35-36. (ப-ரை) தத:- பிறகு, ராம:- ஸ்ரீராமன், த்- அவரைப்பார்த்து, ஏக்- ஒரு, గవాं सहस्रं अपि- ஆயிரம் பசுமாட்டுக்கட்டமும், मया- என்னால், न विश्राणितं तु- தானம் செய்யப்படவில்லை, दण्डेन- தடியினால், यावत्- எவ்வளவுதூரம் வறையில், परिक्षिपसि- விசி எறிகிறீரோ, तावत्- அவ்வளவுவறையிலுள்ள மாட்டுக்கட்டத்தை, अवाप्यसि- நீர் அடையலாம், (என்று) परिहाससमन्वितम्- மத்தஹாஸத்துடன் கூட, उवाच- சொன்னார்.

37. (ப-ரை) स:- அந்தப்பிராம்மணன், त्वरित:- அவஸரமுள்ளவராய், कट्यां- இடுப்பில், तां शार्टी- அந்த கந்தல் வஸ்திரத்தை, परिवेष्ट्य- நன்றாய் இருக்கக்கட்டிக்கொண்டு, संभ्रान्त:- பரபரப்புடன், वेगित:- வேகமுள்ளவராய், सर्वप्राणेन- எல்லா பலத்தினாலும், दण्डं- தடியை, आविध्य- சுழற்றி, चिक्षेप- எறிந்தார்.

35-36. (பொ-ரை) பிறகு ஸ்ரீராமன் அந்த த்ரிஜடரைப்பார்த்து ஆயிரம் மாடுள்ள ஒருமந்தையாவது ஒரு பருக்கும் தானம் செய்யவில்லை, ஆகையால் நீர் ஒரு தடியை விசி எறிந்தால் இந்த மாட்டுமந்தையில் எது வரையில்போய் அந்தத்தடி விழுக்கிறதோ அது வரையிலுள்ள மாட்டுமந்தையை உமக்குக் கொடுத்து விடுகிறேனென்று புன்சிறிப்புடன் சொன்னார்.

வேகு குடிப்பியாய் மிகவும் தரித்திரருமான இந்த பிராம்மணைத்தமருக்கு தனத்தில் எவ்வளவு வரையில் ஆசை இருக்கிறது என்று அறிவதற்காகச்சிறிது புன்சிறிப்பு.

37. (பொ-ரை) அந்த ப்ராம்மணன் பறபறப்புடன் கந்தல் துணியை இடுப்பில் இறுக்கிக்கட்டிக்கொண்டு தன்னுடைய ஸர்வ பலத்தினாலும், தடியைச்சுழற்றி மிகவும் வேகமாக எறிந்தார்.

स तीर्त्वा सरयूपारं दण्डस्तस्य कराच्युतः ।

गोवक्षे बहुसाहस्रे पपातोक्षणसन्निधौ ॥ 38 ॥

तं परिष्वज्य धर्मात्मा आ तस्मात्सरयूतदात् ।

आनयामास ता गोपैस्त्रिजटायाश्रमं प्रति ॥ 39 ॥

उवाच च ततो रामः तं गार्ग्यमभिसान्वयन् ।

मन्युर्न खलु कर्तव्यः परिहासो ह्ययं मम ॥ 40 ॥

38. (ப-ரை) தீர்- அந்த த்ரிஜடருடைய, கராத்- கையிலிருந்து, சூத:- நழுவின (புறப்பட்ட), ச:- தண்ட:- அந்தக் தடியானது, சரயூபார்- ஸாயு நதியின் கரையை, தீர்வா- அடைந்து, बहुसाहस्रे- அநேகம் ஆயிரம் கணக்கான, गोवक्ष- பசுமந்தையில், उक्षणसन्निधौ- எருதின் ஸம்பீபத்தில், पपात- விழுந்தது.

39. (ப-ரை) धर्मात्मा- தம்முடையதான ஸ்ரீராமன், तं- அவரை, परिष्वज्य- (ஸந்தோஷத்தினால்) கட்டிக்கொண்டு, आ तस्मात्-சரயூதா- அந்த ஸாயு நதிக்கரையிலிருந்து, ता:- அந்தப் பசுக்களை, गोपै:- இடையர்களால், त्रिजटाय- த்ரிஜடருடைய, आधम- பதி- ஆசிரமத்தைக்குறித்து, आनयामास- அனுப்பிக்கொடுத்தார்.

40. (ப-ரை) ततः- பிறகு, राम:- ஸ்ரீராமன், तं गार्ग्य- அந்த கர்க்குலத்தில் பிறந்த த்ரிஜடரை, अभिसान्वयन्- ஸமாதானம் செய்குகொண்டு, (அவரைப்பார்க்கு) (स्वया- உயராமல்), मन्यु:- கீதாமானது, न कर्तव्यः- ஸலு- செய்யக்கூடுதது அன்று, अय- இது, मम- என்னுடைய, परिहासः- தி- பரிஹாஸமல்லவா.

38 (பொ-ரை) அந்த த்ரிஜடருடைய கையிலிருந்து வெளிப்பட்ட அந்தத்தடியானது, ஸாயு நதியின் கரைகடந்து அநேகம் ஆயிரக்கணக்கான பசுமாட்டு மந்தையில் எருதின் ஸம்பீபத்தில் விழுந்தது.

39. (பொ-ரை) தம்முடையதான ஸ்ரீராமனும், அந்த த்ரிஜடரை ஸந்தோஷத்தினால் கட்டி அணைத்துக்கொண்டு, அவர் எடுத்துவிழுந்த தடியின் எல்லைக்குள் அகப்பட்ட பசுக்கள் முழுவதையும், இடையர்களைக்கொண்டு த்ரிஜடருடைய ஆசிரமம் சேர்த்துவிட்டார்.

40. (பொ-ரை) பிறகு ஸ்ரீராமன், அந்த கர்க்குலத்தில் பிறந்த த்ரிஜடரை ஸமாதானம் செய்துகொண்டு பராமமனைத்தமரே! உம்மைப்பார்த்து நான் தடியை விசிரிசிறியச்சொன்னது பரிஹாஸமல்லவா! இதைப்பற்றி நீ கோபித்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று சொன்னார்.

इदं हि तेजस्तव यदुत्थयं तदेव जिज्ञासितुमिच्छता मया ।

इम भवानर्थमभिप्रचोदितो वृणीष्व किं चेदपरं व्यवस्यति ॥ 41 ॥

ब्रवीमि सत्येन न तेऽस्ति यन्त्रणा धनं हि यद्यन्मम विप्रकारणात् ।

भवत्सु सम्यक्प्रतिपादनेन तन्मयार्जितं प्रीतियशस्करं भवेत् ॥ 42 ॥

ततः सभार्यस्त्रिजटो महामुनिर्गवामनीकं प्रतिगृह्य मोदितः ।

यशोबलप्रीतिमुखोऽबृंहिणीस्तदाशिषः प्रत्यवदन्महात्मनः ॥ 43 ॥

41. (ப-ரை) இஃ- இங்க, துரத்ய- மிகவும் அதிகமான, தவ- உமமுடைய, யத் தெஜ:- யாகொரு தேஜஸ்சேனா, த் தவ- அகையே, जिज्ञासितु- அறிவதற்கு, इच्छता- விரும்பின, मया- என்னால், भवान- நீர், इम- அம்- இக்கக்காய்க்கைக்குரியது, अभिप्रचोदित:- ஏவாப்படுத்தி, अपरं किंचित्- வேறு எதுவாகியும், व्यवस्यति चेत्- வேண்டுமென்றால், (तत्- அதை), वृणीष्व- தேனும்.

42 (ப-ரை) स-யன்- ஸத்யமாக, ब्रवीमि- சொல்லுகிறேன், ते- உமக்கு, यन्त्रणा- தனம், न अस्ति- இல்லை, हि- ஏனென்றால், मम- என்னுடைய, यत् यन् धनं- யத் யந்- யந்த யந்த தனம் உண்டே, तत्- தத்- அது அது) विप्रकारणा- ப்ராபமண சித்தகமாக, मया- ஆர்ஜித- என்னால் ஸாபாதிக்கப்பட்டது, भवत्सु- உம்மைப் போன்ற ப்ராபமணகரிக- த்தில், सम्यक्- நன்றாக, प्रतिपादनेन- தானம் செய்தால்தான், प्रीतियशस्कर- ப்ரீதியையும், कीर्तित्वையும் செய்கிறதாக, भवेत्- ஆகும்.

43. (ப-ரை) ततः- பிறகு, सभार्यः- பார்யையுடன் கூடிய, त्रिजटः- மஹா- த்ரிஜட மஹாநிஷியானவர், गवां अनीक- பசுக்களின் கூட்டத்தை, प्रतिगृह्य- பெற்றுக் கொண்டு, मोदितः- ஸந்தோஷமுடையவராய், तदा- அப்பொழுது, महामुनिः- மஹாத்மாவான ஸ்ரீராமனுக்கு, यशोबलप्रीतिमुखोऽबृंहिणीः- கிர்த்தி, பலம், ஸந்தோஷம், ஸாகம் இவைகளை வளர்க்கி செய்யுமாறு, आशिषः- ஆசீர்வாதங்களை, प्रत्यवदत्- சொன்னார்.

41. (பொ-ரை) உமமுடைய அளவுற்ற இந்த பலத்தை அறியவேண்டுமென்று விரும்பினான் இந்தக்காய்க்கைச்செய்யப்பட்ட உமமை ஏனென்தான், இன்னும் எதுவாகியும் என்னிடம் நீர் விரும்பும் புகுத்தில் அகையாக கொடுக்கிறேன் கேளுமா.

42. (பொ-ரை) ஸத்யமாகச் சொல்லுகிறேன். உமக்கு உருநிக தனமுமாகிடையாது. என்னுடைய தனம் முழுவதும் ப்ராபமணத்திற்காகவே நான் ஸம் பாதித்திருக்கிறேன் ஆகையால் அதை உமமைப் போலொத்த ப்ராபமணத்திற்குமர் களுக்கு மண்பூர்வகமாக தானம் செய்தால்தான், ப்ரீதியும், புகழும் எனக்கு உண்டாகும்

43. (பொ-ரை) பிறகு, பார்யையுடன் கூடிய அந்த த்ரிஜடமென்னும் மஹாமுனி, பசுமந்தைகளைப்பெற்றுக்கொண்டு பரம ஸந்தோஷத்துடன் மஹாத்மாவான ஸ்ரீராமனுக்கு அப்பொழுது, கிர்த்தி, பலம், ஸந்தோஷம், ஸாகம் இவைகளை வளர்க்கி செய்யக்கூடிய ஆசீர்வாதங்களைச் செய்தார்.

स चापि रामः प्रतिपूर्णमानसो महद्भक्तं धर्मवलैरुपाजितम् ।

नियोजयामास सुहृज्जनेऽचिराद्यथाहंसमानवचः प्रचोदितः ॥ 44 ॥

द्विजः सुहृद्भृत्यजनोऽथवा तदा दरिद्रमिक्षाचरणश्च योऽभवत् ।

न तत्र कश्चिन्न वभूव तर्पितो यथाहंसमाननदानसंभ्रमैः ॥ 45 ॥

इत्यापि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

द्वाविंशः सर्गः ॥ 32 ॥

14. (ப-ரை) ச:- அந்த, ராம: வ அபி- ஸ்ரீராமனும், ப்ரிதர்ணமானச:- திறைந்த மனதுடையவராய், யதாஹ்ஸமானவச: ப்ரவோதிந:- அவரவர்களுக்குத் தகுந்தபடி கொளவ மான வாக்கைக் காப்பேசித்தொன்றி, த்மவல:- தம்மத்துடன் கூடிய பலங்களினால், உபாஜித்- ஸம்பாதிக்கப்பட்ட, மஹ்-புத்-அதிகமான தனத்தை, சுஹ்-தம்ஸனேற்றித் தனங்களைத் தவிர, அசிராந்-சீகரமாக, நியோஜயாமாச- கொடுத்தவிட்டார்.

45. (ப-ரை) ததா-அப்பொழுது, த்விஜ:-பாாமணரேன, சுஹ்-ஸ்நேஹிகரேன, ஸ்ருஜந:-வெல்லொழுகிற ஜனமோ, அथவா-அல்லது, தரித்ரமிக்ஷாசரண:-வ-தரித்ரனான பிச்சைக்காரரேன, ய:-எவன், அபவத்- (அங்கு) இருந்தாரேன, தத்-அவர்களுக்குள், க-வத்-ஒருவனாக, யதாஹ்ஸமானநதானசம்ப்ரமே:-அவர்களுக்குத்தக்கபடி கொளப்பது, தா-என் செய்வது இவைகளில் பறபறப்பினால், ந தர்பித்-தருப்தி செய்யப்படாதவ னாக, ந வபூவ-இல்லை.

44. (பொ-ரை) அந்த ஸ்ரீராமனும், திறைந்த மனதுடன் அவரவர்களுக்குத் தகுந்தபடி கொளவமாகப் பேசிக் கொண்டு, தம்மத்துடன் கூடிய பலங்களினால்தான் ஸம்பாதித்த அளவிறந்த தனங்களைப் பெல்லாம், மிகவும் சீக்கிரமாக, தன் ஸ்நேகித ஜனங்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டார்.

45. (பொ-ரை) அப்பொழுது அங்கு வந்திருந்த பாாமணர்களோ, ஸ்நேகிதர்களோ, வேலைக்காரர்களோ, அல்லது பிச்சைக்கெடுக்கக்கூடிய மிகவும் ஏழைகளோ, இவர்களில் ஒருவனாக அல்லது அவரவர்களுக்குத்தக்கபடி செய்த வெகுமதியிலேனோ, தனத்தினாலோ தருப்தி செய்கக்கப்படாதவன் இல்லை.

स्यस्त्रिंशः सर्गः ॥ 33 ॥

दत्वा तु सह वेदेह्या ब्राह्मणेभ्यो धनं बहु ।

जग्मतुः पितरं द्रष्टुं सीतया सह राघवौ ॥ 1 ॥

ततो गृहीते दुष्पक्षे त्वशोभेतां तदायुधे ।

मालादामभिरावद्धे सीतया समलङ्कृते ॥ 2 ॥

ततः प्रासादहर्म्याणि विमानशिखराणि च ।

अधिरुह्य जनः श्रीमानुदासीनो व्यलोकयत् ॥ 3 ॥

1. (ப-ரை) ராவு- ஸ்ரீராம இலக்குமணர்கள், வேதேஹ் சஹ்- வீதைதயுடன் கூடவே, ப்ராஹ்மண- ப்ராஹ்மணர்களின் பொருட்டு, வஹ்-அநேக தனத்தை, த்வே- கொடுத்தாவிட்டு, பிதர்- பிதாவை, த்ஸு- பார்க்குதற்கு, சீதயா சஹ்- வீதைதயுடன் கூட, 'ஜமது:- போனார்கள்.

2. (ப-ரை) த:- பிறகு, மாலாஹ்மி:- மாலிகளின் விரைநளால், அவர்கட்கட்டப்பட்டும், சீதயா- வீதைதயினால் சமலங்கூர்த்- (சந்தனம் முதலியவைகளால்) அலங்கரிக்கப்பட்டும், குஹீதே- அவர்களால் கையில் பிடிக்கப்பட்டுமிருக்கிற, ததாயுதே- அயுதங்களையும் ஆயுதங்களும், துஷ்பக்ஸு- மற்றவர்களால் கண்டொன்று பார்க்கமுடியாதவைகளாய், அஸோபேதா- விளங்கின.

3 (ப-ரை) த:- பிறகு, ஸ்ரீமான்- மிகவும் ஸந்தோஷத்தோடு கூடிய, ஜன:- ஜனமானது, ப்ராஸாதஹ்மியாணி- அரசர்களுடையவும், ப்ராபுர்களுடையவும் உப்பரிகைகளையும், விமானசிஹ்ராணி- அடுக்குமாளிகைகளின் துனிகளையும், அஹ்ரஹ்- ஏ,ரி, உதாசீன:- மனதில் ஸந்தோஷமில்லாததாய், வ்யலோகயத்- (அம்முற வர்க்களையும்) பார்க்க்தது.

1. (பொ-ரை) இராம இலக்குமணர்கள் வீதைதயுடன் கூடவே ப்ராஹ்மணர்களுக்கு அளவற்ற தனங்களை தானமசெய்துவிட்டு, பிதாவைப்பார்க்க வீதையைபும அழைத்துக்கொண்டு சென்றார்கள்.

2. (பொ-ரை) பிறகு, வீதைதயினால் மலைகள்கட்டி சந்தனம் முதலியவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, இராம இலக்குமணர்களால் கையிற் பிடிக்கப்பட்ட அவர்களுடைய ஆயுதங்கள், மற்றவர்களால் கண்டொன்று பார்க்கமுடியாதவைகளாய் விளங்கின.

3. (பொ-ரை) பிறகு, ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேக நிமித்தமாக மிக்க ஸந்தோஷத்துடனிருந்த பட்டணத்து ஜனங்கள், ஸ்ரீராமன் பிதாவைப்பார்க்க இராஜ வீதியில் எழுந்தருளுமபொழுது அரசர்களுடைய உப்பரிகைகளிலும், ப்ராபுர்களுடைய மேல் மாடிகளிலும், அடுக்கு மாளிகைகளின் உச்சிகளிலும் ஏ.ரி, மனதில் மிக துக்கத்துடன் அவர்களைப்பார்க்கார்கள்.

न हि रथ्याः स्म शक्यन्ते गन्तुं बहुजनाकुलाः ।

आरुह्य तस्मात्प्रासादानीनाः पश्यन्ति राघवम् ॥ 4 ॥

पदार्तिं वर्जितच्छत्रं रामं दृष्ट्वा तदा जनाः ।

ऊचुर्बहुविधा वाचः शोकोपहतचेतसः ॥ 5 ॥

यं यान्तमनुयाति स्म चतुरङ्गबलं महत् ।

तमेकं सीतया सार्धमनुयाति स्म लक्ष्मणः ॥ 6 ॥

4. (ப-ரை) ஹி- ஏனென்றால், बहुजनाकुला:- அநேக ஜனங்களால் நிறைந்திருக்கிற, रथ्या:- வீதிகள், गन्तु- நடப்பதற்கு, न शक्यन्ते- முடியவில்லை, तस्मात्- ஆதலால், प्रासादान- உப்பரிகைகளை, आरुह्य- ஏறி, दीनाः सन्त:- தைன்யமுள்ளவர்களாய், राघवम्- ஸ்ரீராமனை, पश्यन्ति- பார்க்கிறார்கள்.

5. (ப-ரை) तदा- அப்பொழுது, वर्जितच्छत्रं- குடையில்லாதவராய், पदार्ति- கால் நடையாய் எழுந்தருளுகிற, राम- ஸ்ரீராமனை, जना:- ஜனங்கள், दृष्ट्वा- பார்த்து, शोकोपहतचेतसः सन्त:- துக்கத்தினால் நிலையற்ற மனதை உடையவர்களாய்க்கொண்டு, बहुविधा:- பலவிதங்களான, वाच:- வார்த்தைகளை, ऊचु:- சொன்னார்கள்.

6. (ப-ரை) यान्तं- போகின்ற, यं- யாதொரு ஸ்ரீராமனை, महत्- பெரிதான, चतुरङ्गबलं- சதுரங்க ஸைன்யமானது, अनुयाति स्म- பின் சென்றுகொண்டிருந்ததோ, एकं- ஒருவராகப்போகின்ற அவரை, सीतया सार्ध- ஸீதையுடன்கூட, लक्ष्मणः- இலக்குமணன், अनुयाति स्म- பின் செல்லுகிறார்.

4. (பொ-ரை) வீதிகள் முழுவதும் அநேக ஜனங்கள் நெருங்கி நடக்க முடியாமையால் உப்பரிகைகளின்மேலேறி மன வருத்தத்துடன் இராமனைப்பார்த்தார்கள்.

5. (பொ-ரை) அப்பொழுது, அந்த ஜனங்கள் குடையில்லாமல் கால் நடையாய் எழுந்தருளுகிற அந்த ஸ்ரீராமனைப்பார்த்து, துக்கத்தினால் கலங்கின மனதை உடையவர்களாய் பலவிதமாக வார்த்தைகளைப் பேசினார்கள்.

6. (பொ-ரை) யாதொரு ஸ்ரீராமன் வீதியில் எழுந்தருளும்பொழுது பெரிதான சதுரங்க ஸைன்யம் பின் சென்று கொண்டிருந்ததோ அப்படிப்பட்டவர், ஒருவராக வீதியில் எழுந்தருளும்பொழுது ஸீதையுடன்கூட இலக்குமணன் மாதிரியே பின்னே செல்லுகிறார்.

(ஈக்- என்கிற பதத்திற்கு முக்யமானவர் என்றும் பொருள்.)

ऐश्वर्यस्य रसज्ञः सन्कामिनां चैव कामदः ।

नेच्छत्येवानृतं कर्तुं पितरं धर्मगौरवात् ॥ 7 ॥

या न शक्या पुरा द्रष्टुं भूतैराकाशगैरपि ।

तामद्य सीतां पश्यन्ति राजमार्गगता जनाः ॥ 8 ॥

अङ्गरागोचितां सीतां रक्तचन्दनसेविनीम् ।

वर्षमुष्णं च शीतं च नेष्यन्त्याशु विवर्णताम् ॥ 9 ॥

7. (ப-ரை) ऐசுவர்யச்ய- ஐச்வர்யத்தினுடைய, ரசந்- ரஸத்தை அறிந்தவராயும், காமினா- அர்த்தத்தில் ஆசையுள்ளவர்களுக்கு, காமத: சுவ சந்- இஷ்டமான அர்த்தத்தைக்கொடுப்பவராயிருந்தும், ஧்மர்ரவாத- (பித்ருவசன பரிபாலனமென்கிற) தர்மத்தின் கௌரவத்தினால், பிதர- பிதாவை, அநுத்- பொய்க்காரராக, கர்து- செய்வதற்கு, ந ஷ்சதி எவ- விரும்பாமலே இருக்கிறார்.

8. (ப-ரை) யா- எந்த ஸீதையானவள், புரா- இதற்கு முன், அகாசு- ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற, ஐ: அபி- தேவர் முதலான பிராணிகளாலும், ட்யு- பார்ப்பதற்கு, ந ஷக்யா- முடியாதவளோ, தா் சிதா- அந்த ஸீதையை, அய- இப்பொழுது, ஜநா- பட்டணத்து ஜனங்கள், ராஜமர்ரதா:- ராஜவீதியை அடைந்தவர்களாய், பச்யந்- பார்க்கின்றார்கள்.

9. (ப-ரை) அராராசிதா- சந்தனப் பூசுக்குத் தகுந்தவளாயும், ரக்சந்நசவினிம்- சிகப்புச் சந்தனத்தைப் பூசிக்கொண்டுமிருக்கிற, சிதா- இந்த ஸீதையை, வ்ஷ- மழையும், ஸ்ண ச- வெய்யிலும், சித ச- குளிரும், அசு- சீக்கரத்தில், விவ்ர்தாம்- வர்ணத்தின் மாராட்டத்தை, நேயந்- அடைவிக்கப்போகின்றன.

7. (பொ-ரை) இந்த ஸ்ரீராமன் அளவற்ற ஐச்வரியங்களை ஸம்பாதித்து ஸுகத்தை அனுபவிக்க தெரிந்தவராயிருந்தும், தனங்களை விரும்பினவர்களுக்கு அவர்களிடமிருந்து கொடுக்கும் ஸ்வபாவமுள்ளவராயிருந்தும், பித்ருவசன பரிபாலன மென்கிற தர்மத்தில் பெரும மகிப்புக்கொண்டு பிதாவை அஸந்தியவாதி யாகச்செய்ய எண்ணமில்லாதவராயிருக்கிறார்.

8. (பொ-ரை) இதற்குமுன் ஆகாச சாரிகளான தேவர்களாலும் பார்க்க முடியாமலிருந்த ஸீதையை, இப்பொழுது நகரத்து ஜனங்கள் இராஜவீதியில் நின்றகொண்டே பார்க்குவடியாக ஆகிவிட்டது.

9. (பொ-ரை) குங்கும கஸ்தூரி முதலான வாஸனைத்திரவியங்களைப்பூசிக் கொள்ளத்தகுந்தவளாயும், உத்தமமான ரத்தசந்தனத்தை தத்தாலம்பூசிக்கொண்டு மிருக்கிற இந்த ஸீதையின் திருமேனி வர்ணமானது காட்டில் வளிகுரும்பொழுது வெய்யில், மழை, குளிர், இவைகளால் சீக்கரத்தில் மாறிவிடப்போகிறது.

अथ नूनं दशरथः सत्त्वमाविश्य भाषते ।

न हि राजा प्रियं पुत्रं विवासयितुं मिच्छति

॥ 10 ॥

निर्गुणस्यापि पुत्रस्य कथं स्याद्विप्रवासनम्

किं पुनर्यस्य लोकोऽयं जितो वृत्तेन केवलम्

॥ 11 ॥

10. (ப-ரை) அய- இப்பொழுது, தசரதம்ஹாராஜன், சத்வ் அவிசய-
பெய்ப்பிடித்து, भाषते- சொல்லுகிறார், नूनं- நிச்சயம், (அப்படிக்கில்லாவிடில்) राजा- அரசு-
சன், प्रियं- அன்பிற்கு இடமான, पुत्रं- புத்திரனை, विवासयितु- காட்டிற்குத்தூறத்த,
न इच्छति हि- விரும்பமாட்டார் அன்றோ!

11. (ப-ரை) निर्गुणस्य अपि- குணமில்லாதவனுயினும், पुत्रस्य- புத்திரனு-
டைய, विप्रवासनम्- தேசத்தைவிட்டு அனுப்புவது, कथं स्यात्- எப்படி உசிதமாகும்,
यस्य- எவனுடைய, वृत्तेन केवलम्- சரித்திரத்தினாலே மாத்திரம், अयं लोकः- இந்த உலக-
மானது, जितः- ஸ்வாதினப்படுத்தப்பட்டதோ, किं पुनः- (அவனைக்காட்டிற்கு அனுப்-
படுத்தகாதென்பது) சொல்லவேண்டுமா!

10. (பொ-ரை) இப்பொழுது அரசன் பேய்ப்பிடித்துப் பேசுகிறார்போல்
தொன்ருகிறது. இது நிச்சயம், இல்லாவிட்டால் மிகவும் ப்ரியமான தன் புத்திரனை
ஹாராஜிட்டித்துறத்த எண்ணம் கொள்ளுவாரா!

11. (பொ-ரை) ஒரு விதமான குணமில்லாதவனுயிருந்தாலும் பிள்ளையைக்
காட்டிற்கு அனுப்புவது எப்படி உசிதமாகும், அப்படியிருக்க யாதொரு ஸ்ரீராமனு-
டைய நன்னடக்கையினால் இவ்விலக முழுவதும் வசப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்தப் புத்-
திரான ஸ்ரீராமனை காட்டிற்கு அனுப்புவது உசிதம் அன்று, என்பது சொல்ல-
வேண்டுமா!

सत्त्वं- என்றால் ஸத்துவகுணத்திற்குப் பெயராகக்கொண்டு மஹேச்வாதீர்த்-
தியர் வ்யாக்யானம் பண்ணியிருக்கிறார், अपि-பொழுது ஒருத சுலோகத்தின்அர்க்கம்.

மஹாராஜன் தமோகுணத்தினால் புத்தி கலங்கி ஸ்ரீராமனைக் காட்டிற்குப்
போகும்படி உத்திரவு செய்து விட்டார், இப்பொழுது அனுமதி கேட்கப்போகின்ற
இராமனைப்பார்த்து ஸத்துவகுணம் மேலிட்டு நீ வனம் போகவேண்டாமென்று
சொன்னாலும் சொல்லலாம், ஏனென்றால் ப்ரியமான தன் பிள்ளையைக் காட்டிற்கு
அனுப்ப அவருக்குமனம் வருமா! என்று,

आनुशंस्यमनुक्रोशः श्रुतं शीलं दमः शमः ।

राघवं शोभयन्त्येते षड्गुणाः पुष्पर्वभम् ॥ 12 ॥

तस्मात्तस्योपघातेन प्रजाः परमपीडिताः ।

औदकानीव सत्वानि ग्रीष्मे सलिलसंक्षयात् ॥ 13 ॥

पीडया पीडितं सर्वं जगदस्य जगत्पतेः ।

मूलस्येवोपघातेन वृक्षः पुष्पफलोपगः ॥ 14 ॥

12. (ப-ரை) ஆநுசன்யம்— ஒருவருக்கும் ஹிம்ஸை செய்யாமை, அநுக்ரோசஃ— கருணை, ஶ்ருதம்— சாஸ்திரம் ஒதுவது, ஶீலம்— நல்லொழுக்கம், தமஃ— கண் முதலான இந்திரியங்களை அடக்குதல், ஶமஃ— மனதை அடக்குதல், ஏதஃ— என்கிற இந்த, ஷட் குணாஃ— ஆறு குணங்கள், புஷ்பர்ஷபம்— புருஷோத்தமனுன, ராஶ்வம்— ஸ்ரீராமகவீன, ஶோமயந்தி— ப்ரகாசப்படு

13. (ப-ரை) தஸ்ய— ஆகையால், தஸ்ய— அந்த ஸ்ரீராமனுடைய, உபஶாதேன— ஹிம்ஸையினால், க்ரீஷ்மே— வெய்யிற்காலத்தில், சலிலசங்ஷயாந்— ஜலத்தின் குறைவினால், ஔதகானி— நீரில்வழிக்கின்ற, சத்வானி— இவ்— ஜந்துக்கள் போல், ப்ராஜாஃ— ஜனங்கள், பரமபீடிதாஃ— மிகவும் பீடிக்கப்படுகின்றன.

14. (ப-ரை) மூலச்ய— வேருக்கு, உபஶாதேன— கெடுதல் உண்டாவதினால், புஷ்ப஫லோபகஃ— புஷ்பங்களையும், பலங்களையும் அடைந்திருக்கிற, வ்ருக்ஷஃ— இவ்— மரம் (கெட்டுப்போவது) போல், ஜகத்பதேஃ— லோகநாதனுன, அஸ்ய— அந்த ஸ்ரீராமனுடைய, பீடியா— (உண்டான) துக்கத்தினால், சர்வீ ஜகத்— எல்லா உலகமும், பீடிதம்— பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

12. (பொ-ரை) ஒருவருக்கும் ஹிம்ஸை செய்யாமை, தயை, அனுஷ்டானம் வரையில் முடிவு பெற்ற சாஸ்திரஞானம், நல்லஸ்வபாவம், இந்திரியங்களை அடக்குதல், மனதை அடக்குதல், ஆகிய இவ்வாறு குணங்கள் ஸ்ரீராமகவீன அவைகளாக

13. (பொ-ரை) ஆகையால், அந்த ஸ்ரீராமனுக்கு கொஞ்சம் துக்கம் உண்டான படியால், வெய்யிற்காலத்தில் ஜலத்துறைவினால், ஜலஜந்துக்கள் கஷ்டப்படுவதுபோல் ப்ரஜைகளெல்லாம் கஷ்டப்படுகின்றன,

14. (பொ-ரை) வேருக்குக்கெடுதல் உண்டானால் பூ காய் கனிகளோடு கூடிய மரத்திற்கு கெடுதல் உண்டாவதுபோல், உலகங்களுக்கெல்லாம் பதியான இந்த ஸ்ரீராமனுக்கு கஷ்டம் நேரிந்தபடியால், உலகமுழுவதும் கஷ்டப்படுகின்றது

மூல் ஶேஷ மனுஷ்யாणां धर्मसारो महायुतिः ।

புஷ்ப் பல் வ பவ் வ- ஶாஸ்தாஸ்தாஸ்தேதே ஜநா:

॥ 15 ॥

தே லக்ஷ்மண இவ ஶிப்- சபஸ்ய: சஹ்யாந்ஶவா: ।

மகந்தமனுமகந்தாமோ யேந மகந்தி ராஸவ:

॥ 16 ॥

உதானானி பரித்யஜ்ய க்ஷேத்ராணி வ- மூஹாணி வ- ।

அகத:ஸஸுஸா ராமமனுமகந்தாம- ஧ார்பிகம்-

॥ 17 ॥

15. (ப-ரை) ஹி- வனென்றால், ஧ர்மஸார்:- தர்மத்தையே முக்யமாகவுடையவரும், மஹாயுதி:- அதிகமான சோபையை யுடையவருமான, ஸ்ய:- இந்த ஸ்ரீராமன், மனுஷ்யாண- மனுஷ்யர்களுக்கு, மூல்- வேர், இதே ஜநா:- மற்ற ஜனங்களெல்லாம், அஸ்ய-இவருக்கு, புஷ்ப- புஷ்பமாயும், பல் வ- பழமாயும், பவ வ- தழைகளாயும், ஶாஸ்தா- வ-கிளைகளாகவும், (இருக்கிறார்கள்).

16. (ப-ரை) தே- அப்படிப்பட்ட நாமும், சபஸ்ய:- பத்தினிகளோடு கூடினவர்களாயும், சஹ்யாந்ஶவா:- பந்துக்களோடு கூடினவர்களாகவும், யேந- எந்த வழியினால், ராஸவ:- ஸ்ரீராமன், மகந்தி- செல்லுகிறாரோ, தேந- அந்த வழியினாலேயே; மகந்த-வனம் செல்லுகின்ற (ஸ்ரீராமனை), லக்ஷ்மண இவ- இலக்குமணன் (பின் செல்வது) போல், ஶிப்- சீக்ரமாக, அநுமகந்தாம:- பின் செல்லுவோம்.

17. (ப-ரை) உதானானி- பூந்தோட்டங்களையும், க்ஷேத்ராணி வ- நிலங்களையும், மூஹாணி வ- கிடுகளையும், பரித்யஜ்ய- விட்டு விட்டு, அக து:ஸுஸா:- (ஸ்ரீராமருடன்) ஸமானமான ஸுகதுக முடையவர்களாய்க்கொண்டு, ஧ார்பிகம்- தர்மிஷ்டரான, ராம்- ஸ்ரீராமனை, அநுமகந்தாம- பின் செல்லுவோம்.

15. (பொ-ரை) தர்மத்தை யே முக்யமாகக் கைப்பற்றினவரும், சிறந்த சோபையையுமுடைய இந்த ஸ்ரீராமன், மனுஷ்யர் முதலாகிய ஸகலப்ராணிகளுக்குமே வேர் அல்லவா! இவ்விதம் வேர் ஆகிய இவருக்கு மற்ற ஜனங்களெல்லாம், புஷ்பங்களும், பழங்களும், இலைகளும், கிளைகளுமானவர்கள்.

16. (பொ-ரை) அப்படிப்பட்ட நாமும், பத்தினிகளையும், பந்துக்களையும் மனைத்துக்கொண்டு எந்த வழியாக ஸ்ரீராமன் வனம் செல்லுகின்றாரோ அவ்வழியாகவே, இலக்குமணனைப்போல் சீக்ரமாக ஸ்ரீராமனை பின் துடர்ந்து போவோம்.

17. (பொ-ரை) பூந்தோட்டங்களையும், கிளை நிலங்களையும், கிடுகளையும் விட்டுவிட்டு, ஸ்ரீராமனுக்கு ஏற்பட்ட ஸுகதுகங்கள், நமக்கும் ஏற்பட்டதாகக் கொண்டு, தர்மிஷ்டரான ஸ்ரீராமனை பின் செல்லுவோம்.

समुद्रतनिधानानि परिध्वस्ताजिराणि च ।

उपात्तधनधान्यानि हृतसाराणि सर्वशः ॥ 18 ॥

रजसाभ्यवकीर्णानि परित्यक्तानि दैवतैः ।

मूषकैः परिधावद्भिरुड्विल्लावृतानि च ॥ 19 ॥

अपेतोदकधूमानि हीनसंमार्जनानि च ।

प्रणष्टबलिकर्मैज्यामन्त्रहोमजपानि च ॥ 20 ॥

दुष्कालेनैव भ्रमानि भिन्नभाजनवन्ति च ।

अस्मर्यक्तानि वेश्मानि कैकेयी प्रतिपद्यताम् ॥ 21 ॥

18—19—20—21. (ப-ரை) समुद्रत निधानानि- எடுக்கப்பட்ட புனையல்களை யுடையவைகளாயும், परिध्वस्ताजिराणि च- அழிந்த முத்தங்களுள்ளவைகளாயும், उपात्तधनधान्यानि- எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட தனங்களையும், தான்யங்களையுமுடையதாயும், सर्वशः- பலபடியாக, हृतसाराणि- எடுக்கப்பட்ட கட்டில், படுக்கை முதலான சிறந்த வஸ்துக்களை உடையவைகளாயும், रजसा- புழுதியினால், अभ्यवकीर्णानि- நாற்புறங்களிலும் படியப்பட்டவைகளாயும், दैवतैः- க்ருஹ தேவதைகளால், परित्यक्तानि- விடப்பட்டவைகளாயும், उड्विल्लैः- பாழிகளை உடைத்துக்கொண்டு, परिधावद्भिः- நாற்புறங்களிலும் ஒடுகின்ற, मूषकैः- பெருச்சாளிகளால், आवृतानि च- குழப்பட்டவைகளாயும், अपेतोदकधूमानि- ஜலம் தெளித்தல், पुनकेபோடுதல், இல்லாதவைகளாயும், हीनसंमार्जनानि च- பெருக்கல் இல்லாதவைகளாயும், प्रणष्टबलि कर्म इज्या मन्त्र होम जपानि च- அழிந்திருக்கின்ற பூஜா கார்யம், யாகம், மந்திரம், ஹோமம், ஜபம், இவைகளையுடையதாமாய், भिन्नभाजन वन्ति च- உடைந்த பாத்திரங்களையுடையவைகளுமாய், दुष्कालेन- (பஞ்சகாலம். அரசர்களின் சண்டை முதலான) காலக்கொடுமையினால், भ्रमानि इव- இடிக்கப்பட்டது போன்றதாயும், अस्मर्यक्तानि- நம்மால் விடப்பட்டவைகளுமான, वेश्मानि- க்ருஹங்களை, कैकेयी- கைகேயியானவள், प्रतिपद्यताम्- அடையட்டும்.

18-19-20-21. (பொ-ரை) புனையல்கள் எடுக்கப்பட்டு, முத்தங்களுள் அழிந்து தன தான்யங்களும், உயர்ந்த, கட்டில், மெத்தை, முதலான சீரேஷ்டமான வஸ்துக்களும் கொண்டு போகப்பட்டும், நாற்புறமும் புழுதி படிந்தும், க்ருஹ தேவதைகளால் கைவிடப்பட்டும், பாழிகளை உடைத்துக்கொண்டு அங்குமிங்கும் ஒடுகின்ற பெருச்சாளிகளால் குழப்பட்டும், தண்ணீர் தெளித்தல், புகைகமழ்த்தல், கூட்டுதல், இல்லாததும், பூஜை, யாகம், மந்திரம், ஜபம் ஓமம் இவைகள் அழிந்ததும், பாத்திரங்கள் உடைந்ததும், ஆமகாலம் அரசர்கள் சண்டைமுதலான காலக்கொடுமையினால் அழிந்ததுபோலும், நாமெல்லோரும் கைவிட்டுமிருக்கிற, பாழும் வீடுகளை கைகேயி அடையட்டும்.

वनं नगरमेवास्तु येन गच्छति राघवः ।

अस्माभिश्च परित्यक्तं पुरं सम्पद्यतां वनम् ॥ 22 ॥

बिलानि दंष्ट्रिणः सर्वे सानूनि मृगपक्षिणः ।

त्यजन्त्वक्ष्मद्वयाद्भीता गजाः सिंहा वनान्यपि ॥ 23 ॥

अस्मत्प्रत्यक्तं प्रपद्यन्तां सेव्यमानं त्यजन्तु च

॥ 24 ॥

22. (ப-ரை) ராஃவ:- ஸ்ரீராமன், யெ- எந்த வனத்தினால், ஸ்சதி- போகின் றுரோ, வன்- அந்த வனமானது, நகர் எவ- பட்டணமாகவே, அஸ்து- ஆகவேண்டும், அஸ்தாபி: வ- நம்மால், பரித்யக்- விடப்பட்ட, புர்- பட்டணமானது, வனம்- காடாக, சபயநா- ஆகவேண்டும்.

23. (ப-ரை) அஸ்த்யா- நம்மிடம் பயத்தினாலே, மீதா:- பயப்பட்ட, சர்வ்- ட்ஷ்ரி:- எல்லா ஸர்ப்பங்களும், விலாநி- புற்றுகளையும், ம்ரபக்ஷிண:- ம்ருகங்களும், பக்ஷி- களும், சானுநி- தாழ்வரைகளையும், கஜா:- யானைகளும், சிஹ:- சிங்கங்களும், வநாநி அபி- வனங்களையும், த்யஜந்து- விட்டுவிட வேண்டும்.

24. (ப-ரை) அஸ்த்யக்- நம்மால் விடப்பட்ட நகரத்தை, ப்ரபயந்நா:- (ஸர்ப்பம் முதலானவைகள்) அடையட்டும், சேவ்யமான- நம்மால் அடையப்பட்ட வனத்தை, த்யஜந்து வ- விட்டு விட்டும்.

22. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமன் எந்த வனத்திற்குப்போகிறாரோ, அந்த வனம் நகரமாக ஆகிவிடவேண்டும், நாமெல்லோரும் காலிசெய்த நகரமானது, வனமாக ஆகிவிடவேண்டும்.

23. (பொ-ரை) நம்மைக்கண்டு, பயந்து ஸர்ப்பங்கள் முழுவதும் புற்று- களையும், மிருகங்களும், பக்ஷிகளும் தாழ்வரைகளையும், யானைகளும், ஸிம்மங்களும் வனங்களையும் விட்டு விடவேண்டும்,

24. (பொ-ரை) அந்த ஸர்ப்பம் முதலானவைகள், நாம் அடைந்த வனத்தை விட்டுவிட்டு, நாம் விட்டிருக்கிற நகரத்தை அடையட்டும்.

तृणमांसफलादानां देशः व्यालमृगद्विजम् ।

प्रपद्यतां हि कैकेयी सपुत्रा सह बान्धवैः ॥

राघवेण वने सर्वे सह वत्स्याम निर्वृताः ॥ 25 ॥

इत्येवं विविधा वाचो नात्ताजनसमीरिताः ।

शुश्राव रामः श्रुत्वा च न विचक्रेऽस्य मानसम् ॥ 26 ॥

स तु वेदम पितुर्दूरात्कैलासशिखरप्रभम् ।

अभिचक्राम धर्मात्मा मत्तमातङ्गविक्रमः ॥ 27 ॥

25. (ப-ரை) த்ருணமாंस பல் ஂதாநா஁ புற்களாத்தி஁க்கி஁ற்ற மி்ருகங்களுக்கும், மா஁ம்ஸங்களைத்தி஁க்கி஁ற்ற புலி முதலானவைகளுக்கும், பழங்களைத்தி஁க்கி஁ற்ற கிளி, காக்கை முதலான பக்ஷிகளுக்கும், தேச- இடமாயும், வ்யாலமृகா஁த்விஜம்- க்ரூரமான மி்ருகங் களாயும், பக்ஷிகளையுமுடைய (இ஁ந்த நகரத்தை,) கைகேயி- ஁ககேயியானவள், சபுத்ரா஁஁ன் னையுடன் கூடினவளாய், வான்஁தவै: ச஁- பந்துக்களாடு கூட, ப்ரபத்யா஁- அடையட்டும், சர்வ- (நாம்) எல்லோரும், ராघவேण ச஁- இராமனோடு கூட, நிர்வृதா஁- ஸு஁கமுடையவர்க ளாய், வந- வனத்தில், வत्ஸ்யாம்- வர஁ப்போம்.

26. (ப-ரை) இதி- என்று, எவ- இவ்விதமாக, நானாஜனசமீரिता஁- பல ஜனங்க ளால் சொல்லப்பட்ட, விவிதா஁- பல விதங்களான, வா஁- வார்த்தைகளை, ராம஁- ஸ்ரீ ராமன், ஶுଶ்ராவ- கேட்டார், ஶ்ருத்வா ச- கேட்டும், அத்ய- இ஁ந்த ஸ்ரீராமனுடைய, மானசம்- மனது, ந விचक्रे- விகாரத்தை அடையவில்லை.

27. (ப-ரை) धर्मात्मा- தர்மமான ஸ்வபாவமுடையவரும், मत्तमातङ्गविक्रमः- மதித்த யானைபோல் நடையை உடையவருமான, सः तु- அ஁ந்த ஸ்ரீராமனும், कैलासशिखरप्रभम्- கைலாஸ கிரியின் சிகரம்போல் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற, पितुः वेदम- பிதாவின் அரண்மனையைக் குறித்து, दूरात्- வெகுதூரத்திலிருந்து, अभिचक्राम- எதிர் நோக்கிக்கென்றார்.

25. (பொ-ரை) நாமெல்லோரும் விட்டு விட்டபடியால் க்ரூரமான மி்ருகங் களும், பக்ஷிகளுமுடையதாய், புல்தி஁க்கி஁ற்ற மான் முதலானவைகளும், மா஁ம்ஸம் தி஁க்கி஁ற்ற புலிமுதலானவைகளும், பழம் தி஁க்கி஁ற்ற கிளி, காக்கைமுதலான பக்ஷி களும், நிறைந்த இ஁ந்த நகரத்தில் கைகேயி புத்திரனுடனும், பந்துக்களுடனும், குடி யிருக்கட்டும், நாமெல்லோரும் ஸ்ரீராமனுடன் கூடவே ஸு஁கமாய் வனத்திலே வளித்துக்கொண்டிருப்போம்.

26. (பொ-ரை) என்று இவ்வாறு பலஜனங்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற பலவிதமான வார்த்தைகளை ஸ்ரீராமன் கேட்டுக்கொண்டேபோகிறார், அப்படி கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் அவருடைய மனதில் ஒரு வித விகாரமும் உண்டாகவில்லை

27. (பொ-ரை) தர்ம மூர்த்தியாயும், மதித்த யானையின் நடைபோன்ற கம்ரமான நடையுடையவருமான அ஁ந்த ஸ்ரீராமன் கைலாஸ சிகரம்போல் விளங்கிக்

வினிதவீரபுரஃ பவிச்ய து நூபாலயம் ।

ததர்சாவஸ்திதம் தீநம் சுமந்நமவிதூரத:

|| 28 ||

புரீகாமாஸிபி ஜநம் ததார்தமநார்தரூப: ப்ரஹ்ஸந்நிவாஸ ।

ஜகாம ராம: பிதரம் தித்யு: பிதூநிதேசம் விபிவபிபிக்ரீபு:

|| 29 ||

ததூர்வமேசுவாகஸுதோ மஹாத்மா ராமோ கமிப்யந்வநமார்தரூபம் ।

வ்யதிஸ்தத ப்ரேச்ய ததா சுமந்நம் பிதூர்வஹாத்மா ப்ரதிஹாரணார்த்தம்

|| 30 ||

28. (ப-ரை) வினிதவீரபுரஃ- வணக்கமுள்ள சூரர்களான மனிதர்களையுடைய, நூபாலயம்- அரசன் அரண்மனையை, பவிச்ய து- பாவேசித்து, அவிதூர:- (அங்கு) ஸம்பந்தத்தில், அவஸ்திதம்- உட்கார்ந்திருக்கிற, தீநம்- தைன்யமுள்ளவரான, சுமந்ந- ஸுமந்தரான, ததர்ச- பார்த்தார்.

29. (ப-ரை) ததா- அப்பொழுது, ராம:- ஸ்ரீராமன், அர்த்- மனவருத்தமுடைய, ஜந- (அங்கிருக்கும்) ஜனத்தை, புரீகாமாஸிபி- அபி- பார்த்தவராயிருந்தும், அநார்தரூப:- வ்யஸனமில்லாதவராயும், ப்ரஹ்ஸந்ந- சிறிக்கின்றவர் போலவும் (இருந்து), பிதூ:- பிதாவையுடைய, நிதேச- ஆக்கஞையை, விபிவ- விதிப்படி, பிக்ரீபு:- செய்ய எண்ணமுள்ளவராய், பிதரம்- பிதாவை, தித்யு: சந்- பார்க்க விருப்பமுள்ளவராக, அய-பிறகு, ஜகாம- (உள்ளே) சென்றார்.

30. (ப-ரை) ரேசுவாகஸு:- இவ்வாகு வம்சத்துப்பிள்ளையாயும், மஹாத்மா- மஹாபீரமான, ராம:- ஸ்ரீராமன், வந்- வணக்கத்துக்கு, ரித்து, கமிப்யந்- போகப்போகின்றவராய், ததூர்வ- அதற்கு முன்னமே, அர்த்ரூபம்- மிகவும் துக்கமுள்ளவரான, சுமந்ந- ஸுமந்தரான, ப்ரேச்ய- பார்த்து, ததா- அப்பொழுது, பிதூ:- பிதாவுக்கு, ப்ரதிஹாரணம்- (தான் வனம் போவதை) அறிவிப்பதற்காக, மஹாத்மா சந்- மிக்க தைய்யமுடையவராய், வ்யதிஸ்த- நின்றார்.

கொண்டிருக்கிற பிதாவின் அரண்மனையை தூரத்திலிருந்து பார்த்துக்கொண்டே சென்றார்.

28. (பொ-ரை) வணக்கமுள்ள சூரர்களான மனிதர்கள் நிரைந்த மஹாபீரரின் அரண்மனையில் பாவேசித்து, அங்கு சம்பந்தத்தில் தீனராய் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும் ஸுமந்தரானபார்த்தார்.

29. (பொ-ரை) அப்பொழுது ஸ்ரீராமன் துக்கத்துடன் அங்கிருக்கின்ற ஜனங்களைப்பார்த்தும் தன்னையுடைய துக்கத்தை வெளிக்காட்டாமல், சிறித்த முகமுடையவர்போல் பிதாவின் கட்டளைப்படி வன வாஸத்தை காமமாக நடத்த வேண்டுமென்று எண்ணமுடையவராய், பிதாவைப்பார்ப்பதற்காக உள்ளே சென்றார்.

30. (பொ-ரை) இவ்வாகு குலத்தில் பிறந்த புத்திரனாய், மிகவும் பெரும் தன்மையுள்ள ஸ்ரீராமன் வனம் போவதற்காக, அதற்கு முன்னமேயே துக்கமுடையவரான ஸுமந்தரானபார்த்து அப்பொழுது தான் வனம் போவதை பிதாவுக்குத் தெரிவிப்பதற்காக அதிக தையத்துடன் நின்றார்.

पितुर्निवेशेन तु धर्मवत्सलो वनप्रवेशे कृतबुद्धिनिश्चयः ।
 स राघवः प्रेक्ष्य सुमन्त्रमब्रवीन्निवेदयस्वागमनं नृपाय मे ॥ 31 ॥
 इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे
 त्रयविंशः सर्गः ॥ 33 ॥

31. (ப-ரை) **தர்மவத்ஸல:-** தர்மத்தில் அதிக ப்ரீதியையுடைய, **ச: ராঘவ:-** அந்த ஸ்ரீராகவன், **பிது:-** பிதாவினுடைய நிவேசன து- உத்திரவினாலேயே, **वनप्रवेश-
 வனத்தில் ப்ரவேசிப்பதில்,** **कृतबुद्धिनिश्चय:-** செய்யப்பட்ட புத்தியின் தீர்மானத்தை
 யுடையவராய்க்கொண்டு, **सुमन्त्र- ஸுமந்த்ரரை,** **प्रेक्ष्य- பார்த்து,** **नृपाय- அரசன்பொரு
 ட்டு, मे- என்னுடைய,** **आगमनं- வரவை,** **निवेदयस्व- நீர் தெரிவிக்கவேண்டும்,** (**इति-
 என்று**), **अब्रवीत्- சொன்னார்.**

31. (பொ-ரை) தர்மத்தில் அதிகப்ரீதியுள்ளவரான அந்த ஸ்ரீராமன், பிதா
 வின் அனுமதி பெற்றுக்கொண்டேவனப்ரவேசமசெய்யவேனுமென்றுதீர்மானித்து
 “நான் வந்திருப்பதை அரசனுக்குத் தெரிவியு”மென்று ஸுமந்த்ரரைப்பார்த்துச்
 சொன்னார்.

चतुविंशः सर्गः ॥ 34 ॥

ततः कमलपत्राक्षः श्यामो निरुद्रो महान् ।

उवाच रामस्तं सूतं पितुराख्याहि मामिति ॥ 1 ॥

1. (ப-ரை) **तत:-** பிறகு, **कमलपत्राक्ष:-** தாமரை இதழ்போன்ற கண்களையுடையவரும், **श्याम:-** கருத்த திருமேனியுடையவரும், **निरुद्र:-** சிற்றிடையுடையவரும், **महान्- பெரும்** தன்மையுள்ளவருமான, **राम:-** ஸ்ரீராமன், **तं सूतं- அந்த ஸுமந்த்ரரை** (ப்பார்த்து), **मां- என்னை,** **पितु:-** பிதாவுக்கு, **आख्याहि- நீர் தெரிவியும்,** **इति- என்று,** **उवाच- சொன்னார்.**

1. (பொ-ரை) பிறகு, தாமரை இதழ்போன்ற கண்களையுடையவரும், ச்யாமளமான வர்ணமுடையவரும், சிற்றிடையுடையவரும், பெரும் தன்மையுடையவருமான அந்த ஸ்ரீராமன், ஸாரதியான அந்த ஸுமந்த்ரரைப்பார்த்து “நான் வந்த செய்தியை பிதாவுக்கு தெரியப்படுத்து” என்று சொன்னார்.

ச ராமபெரித: க்ஷிப்ரம் சந்தாபகலுபேந்திரய: |
 ப்ரவிச்ய நூபதி சூதோ நி:ஸ்வசந்தம் ததர்ச ஹ || 2 ||
 உபரக்தமிவாதியம் ப்ரம்சுக்ஷ்ணமிவானலம் |
 தடாகமिव நிஸ்தோயமப்யஜ்ஜகதிபதிம் || 3 ||
 அலோக்ய து மஹாபாஜ: ப்ரமாகுலசேதசம் |
 ராமமேவானுசோசந்தம் சூத: ப்ராஜ்ஜலிராசதத் || 4 ||

2. (ப-ரை) ச: சூத:- அந்த ஸாரதியான ஸுமந்தர், ராமபெரித:- ஸ்ரீராமனால் அனுப்பப்பட்டும், சந்தாபகலுபேந்திரய:- பரிதாபத்தினால் கலங்கிய இந்திரியங்களை உடைய வராய்க்கொண்டு, க்ஷிப்ர- சீக்ரமாக, ப்ரவிச்ய- உள்ளே ப்ரவேசித்து, நி:ஸ்வசந்த- பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டிருக்கிற, நூபதி- அரசனை, ததர்ச- கண்டார், ஹ- கஷ்டம்.

3. (ப-ரை) உபரக- ராகு கேதுக்களால் பிடிக்கப்பட்ட, அாதிய இவ- ஸூர்யனைப்போலவும், ப்ரம்சுக்ஷ்ண- சாம்பலால் மூடப்பட்ட, அனல் இவ- அக்கையைப்போலவும், நிஸ்தோய- கண்ணி இல்லாத, தடாக இவ- தடாகத்தைப்போலவும் இருக்கிற, ஜகதிபதிம்- அரசனை, அப்யஜ- பார்த்தார்.

4. (ப-ரை) மஹாபாஜ: மிகவும் புத்திமானான, சூத:- ஸாரதியான ஸுமந்தர், ப்ரமாகுலசேதசம்- மிகவும் வ்யாகுலமான மனதுடையவராயும், ராமே எவ் அநு- ராமனைக் குறித்த, சோசந்த- துக்கித்துக்கொண்டுமிருக்கிற (அரசனை), அலோக்ய து- பார்த்து, பாஜ: சந- கைகூப்பினவராய்க்கொண்டு, அசதத்- ஸமீபத்தில் சென்றார்.

2. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமனால் அனுப்பப்பட்ட அந்த ஸாரதியான ஸுமந்தர் மனவருத்தத்தினால் கலங்கிய இந்திரியங்களை உடையவராய் விசுவாஸில் உள்ளே சென்று, அங்கு துக்கத்தினால் பெருமூச்செரித்து கொண்டிருக்கிற அரசனைப்பார்த்தார்.

3. (பொ-ரை) க்ரஹண பிடுகையை அடைந்த ஸூர்யனைப்போலவும், சாம் பல் மூடின அக்கிபோலவும், ஜலம் இல்லாத தடாகம்போலவும் இருக்கிற அரசனை ஸுமந்தர் கண்டார்.

4. (பொ-ரை) மஹாபுத்திசாலியான ஸுமந்தர் மிகவும் கலங்கின மனதையுடையவராயும், ராமன் ஒருவனையே குறித்து துக்கித்துக் கொண்டுமிருக்கிற அரசனைப்பார்த்து அஞ்ஜலி செய்துகொண்டே ஸமீபம் சென்றார்.

तं वर्धयित्वा राजानं सुतः पूर्वं जयाशिषा ।

भयविक्रवया वाचा मन्द्याश्लक्ष्णमब्रवीत् ॥ 5 ॥

अयं स पुरुषव्याघ्रो द्वारि तिष्ठति ते सुतः ।

ब्राह्मणेभ्यो धनं दत्त्वा सर्वं चैवोपजीविनाम् ॥ 6 ॥

स त्वा पश्यतु भद्रं ते रामः सत्यपराक्रमः ।

सर्वान्सुहृद् आपृच्छय त्वामिदानीं दिदक्षते ॥ 7 ॥

5. (ப-ரை) சுத:- ஸுமந்தரார், பூர்வ- முதலில், த் ராஜான- அந்த அரசனை, ஜயாசிஷா- ஜெய ஜெய என்கிற ஆசிர்வாதத்தினால், வர்धयित्वा- பூஜித்து, भयविक्रवया- பயத்தினால் தழ தழத்தும், मन्द्या- மெதுவாயுமிருக்கிற, वाचा- வாக்கினால், श्लक्ष्ण- மருதுவாக, अब्रवीत्- சொன்னார்.

6. (ப-ரை) पुरुषव्याघ्र:- புருஷோத்தமனான, स:- அந்த, ते सुत:- உம்முடைய பிள்ளையான ஸ்ரீராமன், ब्राह्मणेभ्य:- ப்ராம்மணர்கள் பொருட்டும், उपजीविताम् च एव- தன்னை அபித்தவர்களுக்கும், धनं- பொருளையும், सर्वं- படுக்கை முதலான மற்ற எல்லா வஸ்துக்களையும், दत्त्वा- கொடுத்துவிட்டு, अयं द्वारि तिष्ठति- இதோ வாசலில் நிற்கிறார்.

7. (ப-ரை) सत्यपराक्रम:- ஸத்யமான பராக்கரத்தை உடைய, राम:- ஸ்ரீராமன், सर्वान्सुहृद:- ஸ்நேகிதர்கள் எல்லோரையும், आपृच्छय- கேட்டுக்கொண்டு, इदानीं- இப்பொழுது, त्वा- உம்மை, दिदक्षते- பார்க்க விரும்புகிறார், स:- அவர், त्वा- உம்மை, पश्यतु- பார்க்கட்டும், ते- உமக்கு, भद्रं- கேடமமானது (உண்டாகட்டி).

5. (பொ-ரை) सुमन्तर्नார் முதலில் அவ்வரசனை ஜயவிரஜிப்பவ என்று ஆசிர்வாதம் செய்து, பயத்தினால் தழ தழத்து மெதுவான வார்த்தையினால் மருதுவாகச்சொன்னார்.

6. (பொ-ரை) புருஷோத்தமரான உம்முடைய குமாரர், ப்ராம்மணர்களுக்கும், தன்னை அபித்தவர்களுக்கும் தனம் முழுவதையும் படுக்கை முதலான வீட்டுப் பொருள்கள் எல்லாவற்றையும், கொடுத்துவிட்டு இதோ வாசலில் நிற்கிறார்.

7. (பொ-ரை) ஸத்யபராக்கரமுடைய ஸ்ரீராமன் தன் தோழன்மார்களால் லோரிடத்திலும் தான் வனம் போவதைசொல்லி அநுமதி கேட்டுக்கொண்டு இப்பொழுது உம்மைப்பார்க்க விரும்புகிறார், அவர் உம்மைப் பார்க்கட்டும், உமக்கு கேடும் உண்டாகவேண்டும்.

மய :- துக்கத்துடன் கூடியவர் என்ன பதில் சொல்லுவாரோ என்கிற பயம், அல்லது, ஸ்ரீராமன் காட்டிற்குப்பறப்பட வித்தமாயிருக்கிறார் என்கிற இவ்விஷயத்தை எப்படி அரசனிடம் நாம் கூசாமல் சொல்லுவது என்றுபயம்.

गमिष्यति महारण्यं तं पश्य जगतीपते ।

वृतं राजगुणैः सर्वैरादित्यमिव रश्मिभिः ॥ 8 ॥

स सत्यवादी धर्मात्मा गाम्भीर्यात्सागरोपमः ।

आकाश इव निष्पङ्को नरेन्द्रः प्रत्युवाच तम् ॥ 9 ॥

सुमन्वाऽऽनय मे दारान् ये केचिदिह मामकाः ।

दारैः परिवृतः सर्वैर्द्रष्टुमिच्छामि धार्मिकम् ॥ 10 ॥

8. (ப-ரை) हे जगतीपते- அரசனே! (ச:- அவர்), महारण्यं- பெரிய அரண்மனைக்குறித்து, गमिष्यति- போகப்போகின்றார், रश्मिभिः- கிரணங்களால், वृतं- சூழப்பட்ட, आदित्य इव- ஸூரியனைப்போல், सर्वैः राजगुणैः- (பா)தாபம் முதலான எல்லா ராஜகுணங்களாலும், वृतं- சூழப்பட்டிருக்கிற, त- அவரை, पश्य- பாடும்.

9. (ப-ரை) सत्यवादी- நிறம் சொல்லுவதையே ஸ்வபாவமுடையவராயும், धर्मात्मा- தர்மத்திலேயே புத்தியுடையவரும், गाम्भीर्यात्- காம்பீரியத்தினால், 'सागरोपमः- ஸமுத்தரத்திற்கு ஒப்பானவரும், आकाश इव- ஆகாயம்போல், निष्पङ्कः- பற்றுதல் இல்லாதவருமான. सः नरेन्द्रः- அந்த அரசன், त- அந்த ஸுமந்தாரைப்பார்த்து, प्रत्युवाच- பதில் சொன்னார்.

10. (ப-ரை) हे सुमन्त्र- ஸுமந்தாரே! मे- என்னுடைய, दारान्- பத்னிகளையும், मामकाः- என்னைச் சேர்ந்தவர்களான, ये केचित्- யாவர் சிலபேர்களோ (தான்-அவர்களையும்), इह- இங்கு, आनय- அழைத்துவாரும், दारैः- பத்னிகளாலும், सर्वैः- மற்ற எல்லா ஜனங்களாலும், परिवृतः- சூழப்பட்டவனுக்கொண்டு, धार्मिकम्- தர்மியுடனான ஸ்ரீராமனை, द्रष्टु- பார்க்க, च्छामि- விரும்புகிறேன்.

8. (பொ-ரை) அரசனே! அந்த ஸ்ரீராமன் பெரிய அரண்மனைக்குறித்து போகப்போகின்றார், கிரணங்களோடு ஸூரியன் சேர்ந்திருப்பது போல், எல்லா ராஜகுணங்களோடும் சேர்ந்திருக்கின்ற அவரை நீர் பாடும்.

9. (பொ-ரை) ஸத்தியவாதியாயும், தர்மசுந்தையுள்ளவராயும், ஆழ்ந்த தன்மையினால் ஸமுத்தரம் போன்றவரும், ஆகாசம்போல் பற்றுதல் இல்லாதவருமான அவ்வரசன் ஸுமந்தாரைப்பார்த்து பதில் அளித்தார்.

10. (பொ-ரை) ஸுமந்தாரே! என்னுடைய பத்னிகளெல்லோரையும், மற்ற என்னுடைய சொந்த ஜனங்கள் எல்லோரையும், இங்கு அழைத்துவாரும், அவர்கள் எல்லோருடன் சேர்ந்துகொண்டே தர்மியுடனான அந்தப் புத்திரனைப் பார்க்க விரும்புகிறேன்,

सोऽन्तः पुरमतीत्यैव स्त्रियस्ता वाक्यमब्रवीत् ।

आर्या हव्यति वो राजा गम्यतां तत्र मा चिरम् ॥ 11 ॥

एवमुक्ताः स्त्रियः सर्वाः सुमन्त्रेण नृपाज्ञया ।

प्रचक्रमुस्तद्भवनं भर्तुराज्ञाय शासनम् ॥ 12 ॥

अर्थसप्तशतास्तास्तु प्रमदास्ताम्रलोचनाः ।

कौसल्यां परिवार्याथ शनैर्जमुर्धृतव्रताः ॥ 13 ॥

11. (ப-ரை) ச:- அந்த ஸுமந்தரார், அந்த: புர- அந்தப்புரத்தை, அதிய எவ- அதிவேகமாக அடைந்து, தா: ஸ்ரிய:- அந்த ஸ்திரீகளைப்பார்த்து, ஆர்யா:- அம்மா! வ:- உங்களை, ராஜா- அரசன், ஹவ்யதி- அழைக்கிறார், த- அங்கு, கம்யதா- போகவேண்டும், மா சிரம்- தாமதம் வேண்டாம், (இதி- என்று), வாக்ய அப்ரவீத்- வார்த்தையைச்சொன்னார்.

12. (ப-ரை) எவ- இவ்விதம், சுமन्त्रेण- ஸுமந்தரரால், நृபாज्ञया- அரசனது உத்திரவினால், உக்தா:- சொல்லப்பட்ட, சர்வா: ஸ்ரிய:- அந்த ராஜஸ்திரீகள் எல்லோரும், பர்து:- பர்த்தாவின்னுடைய, சாசனம்- கட்டளையை, அந்நாய- தெரிந்துகொண்டு, தத்பவன்- அந்த அரசன் அரண்மனையைக்குறித்து, ப்ரவசு:- போனார்கள்.

13. (ப-ரை) அ- பிறகு, தாம்ரலோசனா:- சிவந்த கண்களைபுடையவர்களும், துத்ரதா:- பாதிவருதய வரத்தை அடைந்தவர்களுமான, அர்த்தசப்ததா:- எழுதூரில் பாதியான முன்னுற்று லீம்பது கணக்குள்ள, தா: ப்ரமதா:- அந்த ராஜஸ்திரீகள், கௌசல்யா- கௌஸல்யா தேவியை, ப்ரவார்ய- சூழ்ந்துகொண்டு, சனै:- மெதுவாக, ஜமு:- சென்றார்கள்

11. (பொ-ரை) ஸுமந்தராரும், அந்தப்புரத்தில் விரைவில் சென்று அந்த ஸ்திரீகளைப் பார்த்து, அம்மா உங்கள் எல்லோரையும் அரசன் கூப்பிடுகிறார், அங்கு சிக்கிரமாகப்போகவேண்டும், என்ற வார்த்தையைச்சொன்னார்

12. (பொ-ரை) அரசன் உத்திரவினால் ஸுமந்தரர் சொன்ன வார்த்தையைக்கேட்டு, அந்த ராஜஸ்திரீகளெல்லோரும், பர்த்தாவின்னுடைய உத்திரவைத் தெரிந்துகொண்டு அரசன் இருக்கும் அரண்மனைக்குச்சென்றார்கள்.

13. (பொ-ரை) பிறகு, ப்ரீராமன் காட்டிற்குப்போகிறானென்ற துக்கத்தினால் எப்பொழுதும் அழுதுகொண்டிருக்கிறபடியால் மிகவும் சிவந்தகண்களை புடைய பதிவருதா வரதம்பூண்ட அந்த முன்னுற்றிலீம்பது ராஜஸ்திரீகளும், கௌஸல்யா தேவியைச்சூழ்ந்துகொண்டு மெதுவாகச்சென்றார்கள்.

आगतेषु च दारेषु समवेक्ष्य महीपतिः ।

उवाच राजा तं सुतं सुमन्त्राऽऽनय मे सुतम् ॥ 14 ॥

स सूतो राममादाय लक्ष्मणं मैथिलीं तदा ।

जगामाभिमुखस्तूर्णं सकाशं जगतीपतेः ॥ 15 ॥

स राजा पुत्रमायान्तं दृष्ट्वा दूराकृताञ्जलिम् ।

उत्पपातासनात्पूर्णमार्तः स्त्रीजनसंवृतः ॥ 16 ॥

14. (ப-ரை) தாரேஷு ச- பத்திகள், ஆகதேஷு (சத்ஸு)- வந்து சேர்ந்தவளவில், மஹீபதி:- அரசன், சமவேஷ்ய- பார்த்து, சுமந்த- ஸாமந்தரோ, மே சுத- என்னுடைய பிள்ளையை. ஆனய- கூப்பிடும், இதி- என்று, த் சுத- அந்த ஸாரதியைப்பார்த்து, ராஜா- அரசன், உவாச- சொன்னார்.

15. (ப-ரை) ததா- அப்பொழுது, ச: சுத:- அந்த ஸாமந்தர், ராம்- ஸ்ரீராமனையும், லக்ஷ்மண- இலக்குமணனையும், மைதிலீ- மீதையை, ஆதாய- அழைத்துக் கொண்டு, ஜகதீபதே:- அரசனுடைய, சகாஷ- ஸமீபத்திற்குறித்து, தூர்- விரைவில், அபிமுக:- எதிரீதாக்கிக்கொண்டு, ஜகாம்- சென்றார்.

16. (ப-ரை) ச: ராஜா- அந்த அரசன், தூரத்- வெகு தூரத்திலிருந்தே, தூர்ஜலி- அஞ்ஜலி செப்துகொண்டு, ஆயாந்த- வருகின்ற, புவ- பிள்ளையை, தூவா- பார்த்து, ஆத:- துக்குமடையவராய், ஸ்ரீஜனசவூ: சந்- ஸகீ ஜனங்களைக் குழப்பிட்டவராய்க்கொண்டு, தூர்- சீக்ரமாக, ஆசனத்- ஆஸனத்திலிருந்து, உத்பாத- எழுந்தார்.

14. (பொ-ரை) அரசன் அங்குவந்த பத்திகளெல்லோரையும் பார்த்து விட்டு, ஸாமந்தரோ, என் புத்திரான ஸ்ரீராமனை அழைத்துவருமென்று ஸாரதியைப்பார்த்துச்சொன்னார்.

15. (பொ-ரை) அப்பொழுது அந்த ஸாரதி, ராமன், இலக்குமணன், மீதை இவர்களைக்கூட்டிக்கொண்டு, சீக்ரமாக, அரசன் ஸமீபத்திற்கு எதிரீதாக்கிக்கொண்டார்.

16. (பொ-ரை) அவ்வரசன் வெகு தூரத்திலிருந்தே கைகூப்பிக்கொண்டு வருகிற புத்திரனைப்பார்த்து மிகவும் தினராய் ஸகீ ஜனங்களுடன் சீக்ரமாக ஆஸனத்திலிருந்து எழுந்தார்.

सोऽभिदुद्राव वेगेन रामं दृष्ट्वा विशांपतिः ।

तमसंप्राप्य दुःखार्तः पपात भुवि मूर्च्छितः ॥ 17 ॥

तं रामोऽभ्यमवत्क्षिप्तं सूक्ष्मपथं महारथः ।

विसंज्ञमिव दुःखेन सशोकं नृपतिं तदा ॥ 18 ॥

स्त्रीसहस्रनिनादश्च संजज्ञे राजवेश्वरिणि ।

हा हा रामेति सहसा भूषणध्वनिमूर्च्छितः ॥ 19 ॥

17. (ப-ரை) விசாंपதி:- அவ்வரசன், ராம்- ஸ்ரீராமனை, ட்ரூவா- பார்த்து, வேगेன- லேகமாகத், அபிதுத்ராவ- எதிரே போனார், த்- அந்த ராமனை, அசம்ப்ராய்ய- அடையாமல், டு:கார்த:- துக்கத்தினால் பிடிக்கப்பட்டவராய், மூர்ச்சித:- மூர்ச்சை அடைந்தவராய், புவி- பூமியில், பபாத- விழுந்தார்.

18. (ப-ரை) ததா- அப்பொழுது, டு:கென- துக்கத்தினால், விசஞ் டவ- பரக்கொரு தவறினவர் போன்றவரும், சசாக- துக்கத்துடன் கூடியிருக்கிற, த நூபதி- அந்த அரசனை, ராம்:- ஸ்ரீராமன், ஷிம்- சீக்ரமாக, அப்யபதத்- (எடுத்து உட்கார்த்துவதற்காக) ஸமீபத்தில் வந்தார், மஹரத:- மஹாரதனை, லக்ஷ்ம: வ- இலக்குமணனும், அப்யபதத்- ஸமீபத்தில் வந்தார்.

19. (ப-ரை) .பூஷணதவிமூர்ச்சித:- ஆபரணங்களின் சப்தத்தினால் வருத்தி அடைந்த, ஹா ஹா ராம் இதி- அய்யோ, அய்யோ, ராமா! என்று, ஸ்ரீசஹ்நினாத: வ- அநேக ஸ்திரீகளுடைய சப்தமும், ராஜவெம்மி- அரசன் அரண்மனையில், சஹ்ஸா- உடனே, சஞ்ஜெ- உண்டாகிவிட்டது.

17. (பொ-ரை) அந்த அரசன் ராமனைப்பார்த்து வேகமாக எதிரேநோக்கிச் சென்றார், அவ்விதம் சென்றவர் ராமனிடம் போய்க்ரோமல் துக்கத்தினால் மூர்ச்சை அடைந்து கீழே விழுந்துவிட்டார்.

18. (பொ-ரை) துக்கத்தினால் பரக்கொரு தவறினவர்போலும் சோகத்துக் கொண்டுமிருக்கிற அவ்வரசனை எடுத்து உட்கார்த்துவதற்காக மஹாரதர்களான ஸ்ரீராமனும், இலக்குமணனும் அப்பொழுது உடனே ஸமீபத்திற்கு வந்தார்கள்.

19. (பொ-ரை) மார்பிலும், தலையிலும் அடித்துக் கொள்ளுவதினால் உண்டான வலியால் முதலான ஆபரணங்களின் ஒசையோடு கலந்து-அதிகமான "ஐயோ ஐயோராமா" என்ற அந்த அநேகம் ஸ்திரீகளுடைய கூக்குறல் அரசன் அரண்மனையில் உடனே உண்டாகிவிட்டது.

தம் பரிவ்ஜய வாஹ்யா தாகுமீ ராவக்ஷமஸீ ।

பரியே சிதயா சாபீ லவந்த: சமவேஷயந் ॥ 20 ॥

அथ ராமோ முஹூர்தேந லவ்யஸ்சஜ் மஹீபதிம ।

உவாச ப்ராஜ்நலிபூத்வா ஸோகாஸ்யபரிஸ்யுதம் ॥ 21 ॥

ஆபுச்சே த்வா மஹாராஜ சர்வேபாமீஸ்யரோஸி ந: ।

பஸ்திதம் தண்டகாரஸ்யம் பஸ்ய த்வம் குஸலேந காம ॥ 22 ॥

20. (ப-ரை) து ராமலக்ஷ்மண- அந்த இராம இலக்குமணர்கள், ரமீ- இருவரும், சிதயா சாபீ- ஸீதைபுடன்கூட, வாஹ்யா- கைகளால். த்- அவ்வாசனை, பரிவ்ஜய- அணைத்துக்கொண்டு, லவந்த: சந்த:- அழுதுகொண்டு, பரியே- கட்டிலில், சமவேஷயந்- கார்த்திகளுர்கள்.

21. (ப-ரை) அய- பிறகு, முஹூர்தே- ஒரு முஹூர்த்தகாலம் கழிந்து, லவ்யஸ்சஜ்- மூர்ச்சை தெளிந்து, ஸோகாஸ்யபரிஸ்யுதம்- துக்கமாகிற ஸமுத்தரத்தில் தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கிற, மஹீபதிம- அரசனைப்பார்த்து, ராம:- ஸ்ரீராமன், ப்ராஜ்நி: பூதா- கைகப் பிணவராய் இருந்து, உவாச- ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

22. (ப-ரை) 'ஹே மஹாராஜே!' த்வா- தேவரினா, ஆபுச்சே- கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன், (த்வ- நீர்), சர்வே ந:- எங்கெல்லோருக்கும், ஈஸ்ய: அசி- ப்ரபுவாக இருக்கிறீர், தண்டகாரஸ்யம்- தண்டகாவனத்தைக்குறித்து, பஸ்திதம்- புறப்பட்டிருக்கின்ற, காம- என்னை, த்வ- நீர், குஸலேந- கேட்காமான கட்டாகத்தினால், பஸ்ய- பார்த்தருளவேண்டும்.

20. (பொ-ரை) அந்த இராமஇலக்குமணர்கள் இருவரும், ஸீதைபுடன்கூட அவ்வாசனைக் கைகளால் அணைத்து அழுதுகொண்டேகட்டிலில் உட்கார்த்திகளுர்கள்

21. (பொ-ரை) பிறகு கொஞ்சகாலம் கழிந்து மூர்ச்சைதெளிந்து, துக்கமாகிற ஸமுத்தரத்தில் முழுகிக்கொண்டிருக்கிற அவ்வாசனைப்பார்த்து ஸ்ரீராமன் கைகப்பிக்கொண்டு ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறார்.

22. (பொ-ரை) மஹாராஜே! உம்மை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன் எங்கெல்லோருக்கும் நீர் ஸ்வாமியாயிருக்கிறீர், ஆகையால் தண்டகாவனத்திற்குப் புறப்படுகின்ற என்னை நீர் கேட்கும் உண்டாகுப்படி கருபயினால் கடைக்கித்தருளவேண்டும்

लक्ष्मणं चानुजानीहि सीता चान्वेति मां वनम् ।

कारणैर्बहुभिस्तथैर्वार्यमाणौ न चेच्छतः ॥ 23 ॥

अनुजानीहि सर्वान्नः शोकमुत्सृज्य मानव ।

लक्ष्मणं मां च सीतां च प्रजापतिरि व प्रजाः ॥ 24 ॥

प्रतीक्षमाणमव्यग्रमनुज्ञां जगतीपतेः ।

उवाच राजा संप्रेक्ष्य वनवासाय राघवम् ॥ 25 ॥

23. (ப-ரை) லக்ஷ்மணம்- இலக்குமணனைக்குறித்தும், அனுஜானி- அநுமதி கொடுக்கவேண்டும், சீதா-வ- லீதையும், வனம்- வனத்தைக் (குறித்து), மா- என்னை, அன்வேதி- அநுஸரிக்கின்றாள், தயை:- உண்மையான, बहुभि: காரண:- அநேக காரணங்களினால், वार्यमाणौ-வ- தடுக்கப்பட்டவர்களாயிருந்தும், न इच्छत:- (இங்கு இருப்பதற்கு) மனமதிக்கவில்லை.

24. (ப-ரை) हे मानद- (அடுத்தவர்களுக்கு) கௌரவத்தைக் கொடுக்கின்ற வரே! शोक- சோகத்தை, उत्सृज्य- தள்ளிவிட்டு, प्रजापति:- ப்ரும்மா, प्रजा: इव- ப்ராஜைகளைக் (குறித்து அநுமதி கொடுப்பதுபோல்), लक्ष्मण- இலக்குமணனையும், मां-வ- என்னையும், सीतां-வ- லீதையையும், सर्वान्-வ- எங்களுள்ளோரையும் (குறித்து), अनुजानीहि- அநுமதிக்கொடுக்கவேண்டும்.

25. (ப-ரை) वनवासाय- வனவாஸத்திற்காக, जगतीपते:- அரசனான தன்னுடைய, अनुज्ञां- அனுஞ்ஞயைபை, प्रतीक्षमाण- எதிர்பார்த்துக்கொண்டும், अव्यग्र- கவலையில்லாமலுயிருக்கிற, राघवम्- ஸ்ரீராமனை, सम्प्रेक्ष्य- பார்த்து, राजा- அரசன். उवाच- சொன்னார்.

23 (பொ-ரை) இலக்குமணனுக்கும் அநுமதிசெய்யவேண்டும், லீதையும் என்னுடன் வனத்திற்கு வருகின்றான் அவளுக்கும் அநுமதி கொடுக்கவேண்டும், உண்மையாய் அநேக காரணங்களினால் இவ்விருவர்களைத் தடுத்தும் அவர்கள் என்னுடன்கூட வராமலிருக்க வேண்டித்தக்கவில்லை.

24. (பொ-ரை) அடுத்தவர்களுக்கு பெருமையைக்கொடுக்கும் ஸ்வபாவமுள்ளவரே! நீர் துக்கத்தைத் தள்ளிவிட்டுப் ப்ரும்மா ப்ராஜைகளுக்கு அநுமதி கொடுப்பதுபோல், இலக்குமணன், நான், லீதை ஆகிய எங்களுள்ளோருக்கும் அநுமதி கொடுக்கவேண்டும்.

25. (பொ-ரை) வனவாஸம் செய்வதற்காக தன் உத்திரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு கவலையில்லாமல் நிற்கின்ற இராமனைப்பார்த்து, அரசன் சொன்னார்.

अहं राघव कैकेय्या वरदानेन मोहितः ।

अयोध्यायास्त्वमेवाद्य भव राजा निगृह्य माम् ॥ 26 ॥

एवमुक्तो नृपतिना रामो धर्मभृतां वरः ।

प्रत्युवाचाञ्जलिं कृत्वा पितरं वाक्यकोविदः ॥ 27 ॥

भवान्वर्षसहस्राय पृथिव्या नृपते पतिः ।

अहं त्वरण्ये वत्स्यामि न मे कार्यं त्वयानृतम् ॥ 28 ॥

26. (ப-ரை) हे ராஹவனே! அஹ்- நான், வரதானென- வரம் கொடுத்தபடியால், கைகேயியினால், மோहित:-வஞ்சிக்கப்பட்டேன், அவ-இப்பொழுது, த்வே-நீயே, माम्- என்னை, निगृह्य- அடக்கிவிட்டு, अयोध्याया:- அயோத்யா நகரத்திற்கு, राजा- அரசனாக, भव- ஆகிவிடு.

27. (ப-ரை) நৃபதினா- அரசனால், एवं- இவ்விதம், उक्त:- சொல்லப்பட்டவரும், धर्मभृतां वर:- தர்மம்வந்தருக்குள் சீரேஷ்டரும், वाक्यकोविद:- வார்த்தை சொல்வதில் புத்திசாலியுமான, राम:- ஸ்ரீராமன், अञ्जलिं कृत्वा- கைகூப்பிக்கொண்டு, पितरं पिता- வைக்குறித்து, प्रत्युवाच- பதில் சொன்னார்.

28. (ப-ரை) नृपते- மஹாராஜே! वर्षसहस्राय- அநேக வருஷங்களாக, पृथिव्या:- பூமிக்கு, पति:- அரசனாக இருக்கிறீர், अहं तु- நான், अरण्ये- வனத்தில், वत्स्यामि- வஸிக்கப்படுகிறேன், मे- எனக்காக, त्वया- உம்மால், अनृतम्- பொய் சொல்லுமாக, न कार्य- செய்யக்கூடாது.

26. (பொ-ரை) இராகவா! நான் வரம் கொடுத்தபடியால் கைகேயியினால் வஞ்சிக்கப்பட்டுவிட்டேன், ஆகையால் நீயே இப்பொழுது என்னை அடக்கிவிட்டு அயோத்யா நகரத்திற்கு அரசனாக ஆகிவிடு.

27. (பொ-ரை) அரசனால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்டும், தர்மம் அநுஷ்டிப்பவர்களுக்குள் சீரேஷ்டரும், வார்த்தை சொல்லுவதில் புத்திசாலியுமான ஸ்ரீராமன் கைகூப்பிக்கொண்டு பிதாவைப்பார்த்து பதில்கொன்னார்.

28. (பொ-ரை) மஹாராஜே! நீர் அநேகம் ஆயிரம் வருஷங்களாக இந்த பூமண்டலத்திற்கு இராகுவாக இருக்கிறீர், எனக்காக நீர் பொய் சொல்லக்கூடாது நான் அரண்யத்திலவாஸம் பண்ணுகிறேன்.

नव पञ्च च वर्षाणि वनवासे विहृत्य ते ।

पुनः पादौ ग्रहीष्यामि प्रतिज्ञान्तं नराधिप ॥ 29 ॥

रुदन्नार्तः प्रियं पुत्रं सत्यपाशेन संयतः ।

कैकेय्या चोद्यमानस्तु मिथो राजा तमब्रवीत् ॥ 30 ॥

श्रेयसे वृद्धये तातं पुनरागमनाय च ।

गच्छस्वारिष्ठमव्यग्रः पन्यानमंकृतोभयम् ॥ 31 ॥

29. (ப-ரை) ஐ நராதிப- மஹாராஜே! நவ பஞ்ச ச- ஒன்பதும் ஐந்தும், वर्षाणि- (ஆகிய பதினென்கு) வருஷங்கள், वनवासे- வனவாஸத்தில், विहृत्य- விளையாடி விட்டு, प्रतिज्ञा अन्ते- ப்ரதிக்கஞ்சுபின் முடிவில், पुनः- மருபடியும், पादौ- உம்முடைய, गच्छ- சாண் ங்கோ, ग्रहीष्यामि- பிடிக்கப்போகிறேன்.

30. (ப-ரை) सत्यपाशेन- ஸத்யமாகிற கயிற்றினால், संयतः- கட்டப்பட்ட, राजा- அரசன், आतः- துக்கமுடையவராய், रुदन्- அழுதுகொண்டு, कैकेय्या- கைகேயியினால், मिथः- ஏகாந்தத்தில், चोद्यमानः- சூ- ஏவப்பட்டவராய்க்கொண்டு, प्रियं- ப்ரியமான, त पुत्र- அந்த புத்திரைப்பார்த்து, अब्रवीत्- சொன்னார்.

31. (ப-ரை) हे तात- அப்பா குழந்தாய்! श्रेयसे- (பாலோகத்தின்) நன்மைக் காகவும், वृद्धये- இஹலோகத்தின் பெருமைக்காகவும், पुनः- அமனாய ச- திரும்பிவருவ தற்காகவும், गच्छ- கேமகரமாயும், अनृतोभयम्- ஒரு ப்ராணிகளிடத்திலிருந்தும் பய மில்லாமலுமிருக்கிற, पन्यान- மார்க்கத்தை, अव्यग्रः- சந- பதட்டமில்லாதவனாய்க் கொண்டு, गच्छस्व- அடையக்கடவாய்.

29 (பொ-ரை) மஹாராஜே! ஒன்பதும் ஐந்தும் ஆகிய பதினென்கு வருஷங் களை வனவாஸத்தில் விளையாட்டாகக்கழித்து, ப்ரதிக்கஞ்சையின் முடிவான பதினைந் தாவது வருஷத்தில் திரும்பிவந்து உம்முடைய திருவடிகளை ஸேவிக்கப்போகிறேன்.

30. (பொ-ரை) ஸத்தியமாகிற கயிற்றினால் கட்டப்பட்ட அவ்வரசன் துக் கத்தினால் அழுதுகொண்டு ரஹஸ்யமாக கைகேயியினால் தூண்டப்பட்டு ப்ரியமான தன் புத்திரைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

31. (பொ-ரை) அப்பா குழந்தாய்! பாலோகத்தின் ஸௌக்யத்திற்காகவும், இஹலோகத்தில் பெருமைக்காகவும், திரும்பிவருவதற்காகவும், கேமகரமாயும், ஒரு ப்ராணிகளிடத்திலிருந்தும் பயமில்லாமலுமிருக்கிற மார்க்கத்தில் பதற்றமில்லாமல் செல்லக் கடவாய்.

न हि सत्यात्मनस्सात धर्माभिमानसस्तव ।

विनिवर्तयितुं बुद्धिः शक्यते रघुनन्दन ॥ 32 ॥

अद्य त्विदानीं रजनीं पुत्र मागच्छ सर्वथा ।

एकाहदर्शनेनापि साधु तावच्चराम्यहम् ॥ 33 ॥

मातरं मां च संपश्यन्वसेमामद्य शर्वरीम् ।

तर्पितः सर्वकामैस्त्वं श्वः काल्ये साधयिष्यसि ॥ 34 ॥

32. (ப-ரை) 'ஐ தாத ரஹுந்ந- அப்பா ரகுநந்தன! சத்யத்தையே ஸ்வபாவமாகவுடையவனும், ஧ர்மாபிமனச:- தர்மத்தில் நிலைநின்ற மனதை உடையவனுமான, தவ- உன்னுடைய, बुद्धि:- புத்தியானது, विनिवर्तयितु- திருப்புவதற்கு, नश्यते- முடியாததல்லவா,

33. (ப-ரை) 'ஐ பு- புத்திரனே! அ- இன்று, इदानीं रजनी- இந்த இராத் திரையாவது, सर्वथा- பல்படியாலும், मा गच्छ- போகாமல் (இருந்துவிடு), एकाह दर्शनेन अपि- ஒருநாளின் உன்னைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதினாலாவது, अहं- நான், साधु तावत्- மிகவும் ஸுகமமாக, चरामि- இருப்பேன்.

34. (ப-ரை) मातरं- தாயாரையும், मां च- என்னையும், संपश्यन्- பார்த்துக்கொண்டு, अद्य- இன்று, इमां शर्वरीम्- இந்த இரவை, वस- (இங்கு நீ) வளிக்கவேண்டும், सर्वकामैः- இஷ்டமான எல்லா வஸ்துக்களாலும், तर्पितः- ச- த்ருப்தி செய்யப்பட்டவனாயிருந்து, श्वः काल्ये- நாளை காலையில், त्वं- நீ, साधयिष्यसि- போவாய்.

32. (பொ-ரை) அப்பா ரகுநந்தன! சத்யத்தையே ஸ்வபாவமாகவுடையவனும், தர்மத்தில் நிலைநின்ற மனதை உடையவனுமான உன்னுடைய இந்த வனவாஸ புத்தியைத் திருப்புவதற்குமுடியாதன்றோ.

33. (பொ-ரை) ஆனால் இன்றையதினம் இந்த ஒரு இரவாவது இரு; பல விதத்திலும் நீ போகக்கூடாது, ஒருநாளாவது உன்னைப்பார்த்துக்கொண்டு நான் ஸுகமாகவிரும்பேன்.

34. (பொ-ரை) உன் தாயாரையும், என்னையும் பார்த்துக்கொண்டு இன்று இரவாவது நீ இங்கு வளிக்கவேண்டும், உனக்கு இஷ்டமான வஸ்துக்களை அது விசித்து த்ருப்தி அடைந்து நாளை காலையில் போகலாம்.

दुष्करं क्रियते पुत्र सवंधा राघव त्वया ।

मप्रियार्थं प्रियांस्तत्कृत्वा यथासि विजयं वनम् ॥ 35 ॥

न चैतन्मे प्रियं पुत्र शपे सत्येन राघव ।

छत्वा चलिमत्स्मि स्त्रिया छत्नामिकल्पया ॥ 36 ॥

वचना या तु लब्धा मे तां त्वं निस्तर्तुमिच्छसि ।

अनया वृत्तसादिन्या कैकेयभाभिप्रचोदितः ॥ 37 ॥

35. (ப-ரை) ஹே புத்ர ராஹ- குழந்தாய் ராகவனே! மஹிப்யா- நான் பரலோகத்தில் ப்ரியத்தை அடைவதற்காக, ப்ரிய- இஷ்டமான வஸ்துக்களை, த்வய- விட்டு விட்டு, விஜய- கிரஹமான, வனம்- வனத்தைக்குறித்து, யாசி-இத லு- போகிறது என் றது யாதென்றுண்டோ, டுஷ்கர- ஒருவராலும் செய்யமுடியாத இந்,கக்கார்ப்ரமா னது, த்வய- உன்னால், சர்வ- பலபடியாகவும், க்ரிய- செய்ப்ப்படுகிறது.

36. (ப-ரை) புத்ர ராஹ- குழந்தாய் ராகவா! எ-து, ம- எனக்கு, ப்ரிய- இஷ்டமன்று, ச-த்ய- ஸத்தியத்தினால், ஷ- ஆணையிட்டுச்சொல்கிறேன். ம- மோச-க்கருத்துள்ளவனாய், ஸ-நாமிக-சாம்பலால் மறைந்த நெருப்பிற்கு ஸமானமான, ஸ-நாமிக-ஸ்திரியினால், ஸ-நாமிக-ஸ்வாநினைத்தலிற்று நமூனினவனாக ஆயிருக்கி-ரு-ன்.

37. (ப-ரை) யா வ-நா- யாதொரு மோசமானது, ம- எனனால், ஸ-நாமிக- அடை யப்பட்டதோ, தா- அ- அந்த மோசத்தையும், வ-நாமிக- குலாசாரத்தை அழிப்பவ ளான, க-நாமிக- கைகேயியினால், அ-நாமிக- ஏவப்பட்டிருக்கிற, த-நாமிக- நீ, ந-நாமிக- நாம மாக நடத்திமுடிப்பதற்கு, க-நாமிக- நெருப்பிற்கு.

35. (பொ-ரை) புத்திரா ராகவா! நான் பரலோகத்தில் ப்ரியத்தை அநுப விப்பதற்காக உனக்குப்பிரியமான வஸ்துக்களைஎல்லாம் விட்டுவிட்டு ஜன ஸஞ்சா ரமில்லாத வனம்போக நிகழ்த்திவிட்டாய், இது உன்னைத்தவிர வேறொருவராலும் பலபடியாலும் செய்யமுடியாதல்லவா!

36. (பொ-ரை) குழந்தாய் இராகவா! நீ வனம் போவது எனக்குப்பிரியமே இல்லை, ஸத்தியத்தின்மேல் ஆணையிட்டுச்சொல்லுகிறேன், மோசக்காரியாய் சாம யலில் மறைந்த அக்ரி போன்றவளுமான கைகேயியால் என்புத்தி ஸ்வாநினைல்லா மல் கலைந்து விட்டது,

37. (பொ-ரை) நான் கைகேயிக்கு முற்காலத்தில் பொதுவாககொடுத்த இரண்டு வரங்களை இப்பொழுது எனக்கு நீர் கொடுக்கவேண்டுமென்று என்னிடத் தில் உறுதி மொழிபெற்றுக்கொண்டு, அந்த இரண்டு வரங்களில் ஒரு வாத்தினால் பரதனுக்குப்பட்டாய்விட்டதும் செய்யவேண்டுமென்றும், மற்றொரு வாத்தினால் ரா மன் பதனாகு வருஷம் காட்டிற்குத் தூரத்திலேண்டுமென்றும் நிற்பாதித்து

ந சீததாசுரீயதம் யத் த்வ ஜ்யேஷ்: சுதோ மம ।

அபானுதகத்ய் புவ பிதரீ கர்துமித்யஸி || 38 ||

அத ராமஸ்ததா த்ருதா பிதரார்தக்ய பாபிதம் ।

லக்ஷ்மணே ஸஹ த்ராதா தீனோ வதனமத்ருவீத் || 39 ||

தாப்யாமி யானத்ய குணாக்ஸோ மே த்வஸ்தான்ததாஸ்யதி ।

அபகமணமேவாத: தர்வகாமீரஹ் த்ருணே || 40 ||

38. (ப-ரை) 'ஐ குழந்தாய்! மம- எனக்கு, ஜ்யேஷ்: சுத: ஜேஷ்ட புத்திரனாகியிருக்கிற, த்- நீ, பிதரீ- பிதாவான என்னை, அபானுதகத்ய- பொய் வார்த்தையில்லாதவனாக, கர்து- செய்வதற்கு, இத்யஸி இதி த்- விரும்புகிறாய் என்பது யாதொன்றுண்டோ, எதத்- இது, அஸ்வரீயதம் ந வ- மிகவும் ஆச்சரியமானதல்ல.

39. (ப-ரை) அத- பிறகு, ராம:- ஸ்ரீராமன், ததா- அவ்வாறு, த்ருதா- துக்கப்படுகின்ற, பித: பிதாவின்னுடைய, பாபிதம்- வார்த்தையை, த்ருதா- கேட்டு, த்ராதா- த்ராவான, லக்ஷ்மணே ஸஹ- இலக்குமணனுடன்கூட, தீன: த்- தினராய்க்கொண்டு, வதன- வார்த்தையை, அத்ருவீத்- சொன்னார்.

40. (ப-ரை) அத- இன்று (அஹ்- நான்,) யானு- இஷ்டமான உயர்ந்த எந்தப் பதார்த்தங்களை, தாப்யாமி- (உங்கனிடமிருந்து) பெறுவேனோ, தானு- அவைகளை, க: யார், ஜ: நான், மே- எனக்கு, ததாஸ்யதி- கொடுப்பார், அத: ஆகையால், தர்வகாமீ: எல்லா இஷ்ட வஸ்துக்களினால், அபகமண எவ- நகரத்தை விட்டுப்போவதையே, அஹ்- நான், த்ருணே- வேண்டுகிறேன்.

என்னை மோசம் செய்து விட்டாள், அவ்விதம் மோசம் செய்ததையும் கைகேயியின் தூண்டுதலால் காமமாகமுடிந்ததே திருவேனென்று பிடிவாதமாயிருக்கிறாய், உன்னுடைய இந்த குணத்தையப்பற்றி நான் என்ன சொல்லப்போகிறேன்.

38. (பொ-ரை) குழந்தாய்! நீ எனக்கு ஜேஷ்டபுத்திரனாகியாயல் என்னை பொய் சொல்லுகிறவனல்லாதவனாகச் செய்யவேணுமென்ற இது ஒரு பெரிய ஆச்சரியமல்ல.

39 (பொ-ரை) பிறகு, அவ்விதம் துக்கத்துடன் சொன்ன பிதாவின்வார்த்தையைக்கேட்டு ஸ்ரீராமனும் பிதா கேட்டுக்கொண்டபடி ஒரு நாளாவது இங்கு தங்கியிருந்து அவருக்கு த்ருபதிசெய்விக்க ஸௌகர்யமில்லாமல் போய்விட்டதே என்று மனவருத்தத்துடன் கூடினவராய் இலக்குமணனுடன் கூட ஒருவார்த்தை சொன்னார்.

40. (பொ-ரை) இன்றையதினம் உங்கனிடமிருந்து அடையப்போகின்ற இஷ்டமான உத்தமவஸ்துக்களை நானாய்தினம் எவன் எனக்குக்கொடுக்கப்படுகிறான், ஆகலால் இஷ்டமான எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் பதிலாக பட்டணத்தை விட்டு வனம்போக அநுமதிக்கொடுப்பதையே நான் உங்கனிடத்திலே வேண்டுகின்றேன்.

इयं सराष्ट्रा सजना धनधान्यसमाकुला ।

मया निसृष्टा बसुधा भरताश्च प्रदीयताम् ॥ 41 ॥

वनवासकृता बुद्धिर्न च मेऽद्य चलिष्यति ॥ 42 ॥

यस्तुष्टेन वरो दत्तः कैकेय्यै वरद त्वया ।

दीयतां निखिलेनैव सत्यस्त्वं भव पार्थिव ॥ 43 ॥

41. (ப-ரை) சராஸ்ரா- தேசங்களோடு கூடியதும், சஜனா- ஜனங்களோடு கூடியதும், ஧ந஧ான்யசமாகுலா- தனங்களாலும், தான்யங்களாலும் நிறைந்ததும், மயா நிஸ்ஸூ- என்னால் விடப்பட்ட, இய வஸூ- இந்த பூமியானது, ஸரதா- பரதன் பொருட்டு, ப்ரதீயதாம்- கொடுக்கப்படவேண்டும்.

42. (ப-ரை) வனவாஸகூதா- வனத்தில் வசிப்பதாக நிச்சயித்திருக்கிற, மே பூதி:- என்னுடைய புத்தி, அ- இப்பொழுது, ந சலிஷ்யதி- ந மாறப்போகிறதொல்லீ.

43. (ப-ரை) ஹே வர- வேண்டுமவர்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைக்கொடுக்கின்ற, பார்திவ- மஹாராஜே! துஸ்த- ஸந்தோஷமுடைய, த்வயா- உம்மால், கைகேயீ- கைகேயியின் பொருட்டு, ய: வர:- யாதொரு வரம், தத்:- கொடுக்கப்பட்டதோ, ச:- அந்த வரமானது, நிஹிலேந- எ- முழுவதும், தீயதாம்- கொடுக்கப்பட்டதும், த்வ- நீ, சத்ய:- ஸத்யமுள்ளவராக, ஸ- ஆக்கடவீர்.

41. (பொ-ரை) அநேக தேசங்களோடும், ஜனங்களோடும் கூடியதும், தன தான்யங்கள் நிறைந்ததும், என்னால் விடப்பட்டதுமான இந்த அயோத்யா இராஜ்யத்தை பரதனுக்குக்கொடுத்துவிடும்.

42. (பொ-ரை) வனவாஸம் செய்யவேண்டுமென்று எனக்கு உண்டான எண்ணமானது இனி எந்த விதத்தாலும் மாறமாட்டாது.

43. (பொ-ரை) வேண்டினவர்களுக்கு வரங்களைக்கொடுக்கும் ப்ரபுவே, நீர் ஸந்தோஷப்பட்டு. கைகேயிக்குக் கொடுத்த வரம் முழுவதையுமே கொடுத்துவிடவேண்டும் அதனால் நீர் ஸத்யம் தவராதவராக ஆகவேண்டும்.

அஃ நிदेश் भवतो यथोक्तमनुपालयन् ।

चतुर्दश समा वत्स्ये वने वनचरेः सह ॥ 44 ॥

मा विमर्शो वसुमती भरताय प्रदीयताम् ।

न हि मे काङ्क्षितं राज्यं सुखमात्मनि वा प्रियम् ॥

यथा निदेशं कर्तुं वै तवैव रघुनन्दन ॥ 45 ॥

अपगच्छतु ते दुःखं माभूर्वाष्पपरिप्लुतः ।

न हि क्षुभ्यति दुर्धनः समुद्रः सरितां पतिः ॥ 46 ॥

44. (ப-ரை) அஃ- நான், भवतः- உம்முடைய, निदेशं- கட்டளையை, यथोक्त- சொன்னபடியாகவே, अनुपालयन्- சந்- பரிபாலனம் செய்துகொண்டு, वनचरेः- சஹ- காட்டிற் றவர்களுக்கின்ற ஜனங்களுக்கிட, वने- வனத்தில், चतुर्दशसमाः- பதின்னாறு வருஷம், वत्स्ये- வஸிக்கப்படுகிறேன்.

45. (ப-ரை) विमर्शः- விசாரம், मा- வேண்டாம், भरताय- பரதனுக்கு பூமியைக் கொடுத்துவிடும், प्रदीयताम्- கொடுக்கப்படலாம், हे रघुनन्दन- ஹே ரகுநுலத்தில் அவருக்கு உத்தமனே! आत्मनि- மனதில், सुखं वा- ஸுகத்தைவோ, प्रियम् वा- ப்ரியத்தையோ (குறித்து), राज्यं- இராஜ்யமானது, मे- எனக்கு, काङ्क्षितं नहि- இஷ்டமில்லை யன்றோ, तव- உம்முடைய, निदेश एव- கட்டளையையே, यथा कर्तुं वै- உள்ளபடி செய்வதற்காகவே, (काङ्क्षितं- ஆசைப்படப்பட்டது).

46. (ப-ரை) ते- உம்முடைய, दुःखं- துக்கமானது, अपगच्छतु- போய்விட வேண்டும், वाष्पपरिप्लुतः- கண்ணீரால்நனைந்தவராக, मा भूः- ஆகவேண்டாம், दुर्धनः- கலங்கமுடியாத, सरितां पतिः- நதிகளுக்கு அரசனான, समुद्रः- ஸமுத்திரமானது, न क्षुभ्यति हि- கலங்காது அல்லவா!

44. (பொ-ரை) நான் உம்முடைய உத்தமனை, சொன்னபடி செய்வதற்காக பதின்னாறு வருஷம் தண்டாவனத்தில், வனத்தில் வஸிக்கின்றவர்களுக்கிட வஸிக்கப்படுகிறேன்.

45. (பொ-ரை) கொஞ்சமேனும் விசாரம் வேண்டாம். பரதனுக்கு பூமியைக் கொடுத்துவிடும். என் மனதில் ஸுகத்தை உத்தேசித்தோ, ப்ரியத்தை உத்தேசித்தோ, ராஜ்யத்தை ஆளவேண்டுமென்ற எண்ணமில்லை. ஆனால் உம்முடைய ஆக்ஷேபையை சொன்னபடி செய்வதற்காகவே என்னுடைய எண்ணம்.

46. (பொ-ரை) நீர் துக்கப்படவேண்டாம், துக்கத்தினால் அழுது தேறாததையெல்லாம் நனைத்துக்கொள்ளவும் வேண்டாம். ஒருவராலும் கலங்கமுடியாததும் நதிகளுக்கு அரசனான ஸமுத்திரம் எப்பொழுதும் கலங்காது அல்லவா.

नैवाहं राज्यमिच्छामि न सुखं न च मैथिलीम् ।

नैव सर्वानिमान्कामान् स्वर्गं नैव जीवितम् ॥ 47 ॥

त्वामहं सत्यमिच्छामि नानृतं पुरुषर्षभ ।

प्रत्यक्षं तव सत्येन सुकृतेन च ते शपे ॥ 48 ॥

न च शक्यं मया तात स्थातुं क्षणमपि प्रभो ।

न शोकं धास्यस्वैनं नहि मेऽस्ति विपर्ययः ॥ 49 ॥

47. (ப-ரை) அஃ- நான், ராஜ்ய- இராஜ்யத்தை, ந எவ் இচ্ఱாமி- விருப்பவே இல்லை, சுக்- ஸுகத்தை, ந- விரும்பவேமாட்டேன், மீதிலிம்- வ- வீதையைமும், ந- விரும்பமாட்டேன், இமான்- இந்த, காமான்- சர்வான்- இஷ்டமான வஸ்துக்கள் முழுவதையும், ந எவ- விரும்பவேமாட்டேன், ச்வர்க்- ஸ்வர்க்கத்தையும், ந- விரும்பமாட்டேன், ஜீவிதம்-எவ- உயிரையும், ந- விரும்பமாட்டேன்.

48. (ப-ரை) அஃ- நான், த்வா- உம்மை, சத்ய- ஸத்யமுள்ளவராக, இச்ఱாமி- இச்சிக்கிறேன், அநூத- பொய்க்காரராக, ந இச்ఱாமி-(இருக்க) விரும்பமாட்டேன் 'ஓ பुरुஷர்ஷ-புருஷோத்தமரே!' ப்ரத்யக்ஷ- ப்ரத்யக்ஷ தெய்வமான, தவ- உமமுடைய (முன்னிலையில்), சத்யெ- ஸத்யத்தினாலும், சுகுதெ- வ- ஸுகருத்தத்தினாலும், தே- உமக்காக, சபே- ஆணையிட்டுச்சொல்லுகிறேன்.

49. (ப-ரை) 'ஓ ப்ரமோதா- ப்ரபுவான பிதாவே! ஊண் அபி- ஒரு கூண்காலமும், மயா- என்னால், சூதா- (இந்த நகரத்தில்) இருப்பதற்கு, ந ச- சக்ய- முடியவே முடியாது, ஏன்- என்- இந்த துக்கத்தை, ந- தாஸ்ய- (நீர்மனசில்) தரித்துக்கொள்ள வேண்டாம், மே- எனக்கு, விபர்யய- (தீர்மானித்த விஷயத்தில்) மாறாட்டமானது, ந- அஸ்தி- இல்லையல்லவா.

47. (பொ-ரை) நான் இந்த இராஜ்யத்தையோ, ஸுகத்தையோ, வீதையை யோ இஷ்டமான இந்த எல்லா வஸ்துக்களையோ ஸ்வர்க்கத்தையோ, என் ப்ராணையோ ஒன்றையும் விரும்பமாட்டேன்.

48. (பொ-ரை) புருஷோத்தமரே! நீர் ஸத்யஸந்தராக விருக்கவேண்டும். பொய் சொல்லுகிறவராக ஆகக்கூடாது, என்பதில்மாத்ரிமம் எனக்கு எண்ணம், ப்ரத்யக்ஷ தெய்வமான உம்மெதிரில் என்னுடைய ஸத்யத்தினாலும், ஸுகத்திலும் உமக்காக ஆணையிட்டுச்சொல்லுகிறேன்,

49. (பொ-ரை) ப்ரபுவான பிதாவே! ஒரு கூண்காலம்கூட இந்நகரத்தில் இருக்க எனக்கு முடியாது, ஆகையால் இந்த துக்கத்தை விட்டுவிடும். நான் வன் வாஸம் பொவதாகத் தீர்மானித்ததை இனி மாற்றவே மாட்டேன்.

अर्थितो ह्यस्मि कैकेय्या वनं गच्छेति राघव ।

மயா சித்தம் வ்ரஜாமீதி ததஸ்த்யமநுபாலயே ॥ 50 ॥

मा चोत्कृष्टां कथा देव वने रंस्यामहे वयम् ।

மசான்தஹரிணாகிணீ நானாசுகுநநாதிநே ॥ 51 ॥

पिता हि दैवतं तात देवतानामपि स्मृतम् ।

தமாத்ஹைவதமத்யேவ கரிஷ்யாமி பிதுவ்வ: ॥ 52 ॥

50. (ப-ரை) ஹி- ஏனென்றால், கைகேயியினால், ஹே ராஹவ- ராகு குலத் து மிறந்தவனோ! வனம்- (ஃ) வனம் போகவேண்டும், இதி- என்று, அர்தித: அஸி- கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறேன், மயா வ- என்னாலும், வ்ரஜாமி இதி- போகிறே னென்று, உக்- சொல்லப்பட்டது, தா- ஆகையால், சத்ய- அந்த ஸத்ய வார்த்தை யை, அநுபாலயே- காப்பாற்றுகிறேன்.

51. (ப-ரை) ஹே தேவ- ஹே ப்ரபுவே! வய- நாங்கள், ம்ரசான்தஹரிணா கிணீ- பொரு ளையுள்ள மான்களால் நிறைந்தும், நானாசுகுந நாதிநே- பலவித பகவிகளால் கூவப்பட்டு மிருக்கிற, வந- வனத்தில், ரஸ்யாமஹே- விளையாடப்போகிறோம், உக்ருஷ- (எங்களைப் பற்றி) மன விசாரத்தை, மா கத்யா:- ஃ செய்யவேண்டாம்.

52. (ப-ரை) ஹே தாத- பிதாவே! பிதா ஹி- தகப்பனரன்றோ, தேவதானா அபி- தேவதைகளுக்கும், தேவத- தேவதையாக, ச்மர-சாஸ்தரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, தஸ்மா- ஆகையால், தேவத- இதி எவ- தெய்வமென்று எண்ணியே, பிது:- தந்தையின், வவ:- வார்த்தையை, கரிஷ்யாமி- செய்யப்போகிறேன்.

50. (பொ-ரை) ஏனென்றால், “இராமா ஃ வனம் போகவேண்டு”மென்று கைகேயி தேவி என்னைக் கேட்டுக்கொண்டாள், நானும் அம்மா போகிறேனென்று அவருக்குச் சொல்லியும் விட்டேன். ஆகையால் அந்த சொன்னவார்த்தையை காப் பாற்றுகிறேன்.

51. (பொ-ரை) ப்ரபுவே! மிகவும்பொருளுமையுள்ள மான்களும் ஸஞ்சரித்து பலவிதமான பகவிகளும் சப்தித்துக் கொண்டிருக்கிற வனத்தில் நாங்கள் விளையாடு கிறதுபோல வளிக்கப்போகிறோம், எங்களைப்பற்றி மனதில் ஒரு விதமானவலையும் நீர் வைத்துக்கொள்ளவேண்டாம்.

52. (பொ-ரை) பிதாவே! தந்தையன்றோ, தேவதைகளுக்கும் தெய்வ மென்று சாஸ்த்திரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, அப்படியிருக்க மனிதர்களுக்கு சொல்லவேண்டுமானேன், ஆதலால் பிதாவை தெய்வமென்று எண்ணியே அவர் வார்த்தையின்படி செய்யப்போகிறேன்.

चतुर्दशसु वर्षेषु गतेषु नरसत्तम ।

पुनर्द्रक्ष्यसि मां प्राप्तं संतापोऽयं विमुच्यताम् ॥ 53 ॥

येन संस्तम्भनीयोऽयं सर्वो बाष्पगलो जनः ।

स त्वं पुरुषशार्दूल किमर्थं विक्षियां गतः ॥ 54 ॥

पुरं च राष्ट्रं च मही च केवला मया निःश्रुता भरताय दीयताम्

अहं निदेशं भवतोऽनुपालयन्वनं गमिष्यामि चिराय सेवितुम् ॥ 55 ॥

53. (ப-ரை) ஹே நரசத்தம- புருஷ ச்ரேஷ்டரே, ચતુર્દશસુ વર્ષેષુ- பதினான்கு வருஷங்கள், ગતેષુ સત્તમ- કழிந்தவளவில், પુન:- திரும்பவும், પ્રાપ્- வருகின்ற, மா- என்னை, દ્રક્ષ்யசி- பார்க்கப்போகிறீர், અય સંતાપ:- இந்த பரிதாபமானது, વિમુચ்யતામ- (உம்மால்) விடப்படவேண்டும்.

54. (ப-ரை) புருஷசார்दூ- புருஷ ச்ரேஷ்டரே! बाष्पगलः- கண்ணிரைப்பெருக்கு கின்ற, अय- இந்த, जनः सर्व- ஜனம் முழுவதும், येन- யாதொரு ஸாமால், संस्तम्भनीयः- ஸமாதானம் செய்யத்தகுந்ததோ, सः त्व- அப்படிப்பட்ட நீ, किमर्थ- ஏன், विक्षियां- விகாரத்தை, गतः- அடைகின்றீர்.

55. (ப-ரை) मया- என்னால், निःश्रु- விடப்பட்ட, पुरं च- பட்டனமும், भरताय- பாதன் பொருட்டு, दीयताम्- கொடுக்கப்படலாம், मया निःश्रु- என்னால் விடப்பட்ட, राष्ट्रं च- தேசமும் பாதன் பொருட்டு கொடுக்கப்படலாம், मया निःश्रुता- என்னால் விடப்பட்ட, केवला मही च- இந்த பூமி முழுவதும், पாதன் பொருட்டு கொடுக்கப்படலாம், अहं- நான், भवतोऽनुपालयन्- உம்முடைய, निदेश- ஆஞ்ஞையைய, अनुपालयन्- பரிபாலனம் செய்வதற்காக, चिराय- வெகுநேரம், सेवितुम्- வலிப்பதற்காக, वनं गमिष्यामि- வனத்தை அடையப்போகிறேன்.

53. (பொ-ரை) ஹே புருஷச்ரேஷ்டரே! பதினான்குவருஷம் கழிந்து வளத்திலிருந்து திரும்பிவருகின்ற என்னை நீர் பார்க்கப்போகிறீர், இப்பொழுது இந்த துக்கத்தை விட்டு விடும்,

54. (பொ-ரை) ஹே புருஷோத்தமரே! துக்கத்தினால் கண்களில் நீரைப் பெருக்கிக்கொண்டு இருக்கிற இந்த ஜனம் முழுவதையும் நீர் அன்றோ ஸமாதானம் சொல்லி அடக்கவேண்டும், அப்படிப்பட்ட நீர் எதற்காக இப்பொழுது விகாரப்படுகிறீர்.

55. (பொ-ரை) நான் விட்ட, இந்த நகரம், இந்த தேசம், இந்த பூமிமுழுவதையும் பாதனுக்குக்கொடுத்துவிடும், நான் உம்முடைய கட்டளையை நடத்துவதற்காக பதினான்கு வருஷம் வலிக்க வனம் போகிறேன்.

मया निःसृष्टां भरतो महीमियां सशैलषण्डां सपुरां सकाननाम् ।

शिवां सुसीमामनुशास्तु केवलं त्वया यदुक्तं नृपते तथास्तु तत् ॥ 56 ॥

न मे तथा पार्थिव धीयते मनो महत्सु कामेषु न चात्मनः प्रिये ।

यथा निदेशे तव शिष्यममते व्यपेतु दुःखं तव मत्कृतेऽनघ ॥ 57 ॥

56. (ப-ண) ஹே நৃபதே- மஹாராஜே! மயா- என்னை, நிமூஷா- விடப்பட்டும், மசூலஷ்டா- பாவத ஸமுதஹங்கனோடு கூடியதும், சபுரா- பட்டணங்கனோடு கூடியதும், சகானநாம்- வணங்கனோடு கூடியதும், சிவா- க்ஷேமகரமானதும், சூசிமா- நல்ல எல்லைக ளை உடையதுமான, இமா- மஹி- இந்த பூமியை, கைவல- முழுதும், மரத- பாதன், அநுஷாஸ்து- ஆளட்டும், த்வயா- உம்மால், யத் உக்த- (கைகேயிக்கு) எது சொல்லப்பட டீகா, நந- அது, நயா- அநு- அப்படியே ஆகட்டும்.

57. (ப-ரை) 'ஹே பாரிவ- அரசனே! சிஷ்ஸமதே- பெரியோர்களுக்கு ஸம்மதமான, தவ்நிதேஷ்- உமமுடைய கட்டளையிலே, யதா- எப்படி, மே- என்னால், மன:- மனதானது, தீயதே- வைக்கப்படுகிறதோ, ததா- அப்படி, மஹு- பெரிதான, காமேஷு- காமம் களிலும், அஃமத:- எனக்கு, ப்ரியே- இஷ்ட வஸ்துவிலும், ந தீயதே- வைக்கப்படவில்லை, (அத:- ஆனகையினால்), ஹே அநய- குற்றமற்றவரே! மஹுதே- எனக்காக, தவ- உமக்கு, து:ஸ- தூக்கமானது, வ்யபேந- போகட்டும.

56. (பொ-ரை) மஹாராஜே! என்னுள் விடப்பட்ட பவ்வத சமுத்தங்க னோடும், அநேக நகரங்களோடும், வனங்களோடும் கூடின கோமகரமான நல்ல எல் லைகளை உடைய இந்த பூமியை முழுவதும் பரதன் ஆளட்டும். கீர் கைகேயிக்கு சொன்னபடியே நடக்கட்டும்.

57. (பொ-ண) குற்றமற்றவரான அரசனே! பெரியோர்கள் (ஸம்மதமான) ஒப்புக்கொள்ளத்தகுந்த உம்முடைய ஆக்கஞ்செய்ய நடத்துவதில் என்மனம் செல்லுவதுபோல, பெரிதான காமபோகங்களிலும், எனக்குப்பிரியமான வஸ்துவினாலும் மனம் செல்லவில்லை, ஆகையால் நீர் எனக்காகதுக்கப்படவே வேண்டாம்.

तदद्य नैवानघ राज्यमव्ययं न सर्वकामान्न सुखं न मैथिलीम् ।

न जीवितं त्वामनृतेन योजयन्वृणीय सत्यं व्रतमस्तु ते तथा ॥ 58 ॥

फलानि मूलानि च भक्षयन्वने गिरീंश्च पश्यन्सरितस्सरांसि च ।

वनं प्रविश्यैव विचित्रपादपं सुखी भविष्यामि तवास्तु निर्वृतिः ॥ 59 ॥

एवं स राजा व्यसनाभिपन्नः शोकेन दुःखेन च ताम्यमानः ।

आलिङ्ग्य पुत्रं सुविनष्टसंज्ञो मोहं गतो नैव चिचेष्ट किञ्चित् ॥ 60 ॥

58. (ப-ரை) ஹே அநய- தோஷமில்லாதவரே! தத்- ஆகையால், அய- இப்பொழுது, த்வா- உம்மை, அநுதேந- பொய்யோடு, யோஜயந்- சேரும்படி செய்துகொண்டு, அவ்யய- அழிவில்லாத, ராஜ்ய- இராஜ்யத்தை, ந எவ வுணிய - விரும்பவேமாட்டேன், சர்க்காமான்- இஷ்டமான எல்லா வஸ்துக்களையும், ந- விரும்பமாட்டேன், சுக- ஸுகத்தையும், ந- விரும்பமாட்டேன், மைதிலிம்- ஸீதையையும், ந- விரும்பமாட்டேன், ஜீவித- ப்ராணனையும், ந- விரும்பமாட்டேன், தே- உம்முடைய, வ்ர- வ்ரதமானது, தயா- அப்படியே, சத்ய- ஸத்யமாக, அஸ்து- இருக்கட்டும்.

59. (ப-ரை) விசித்ரமான வ்ருக்ஷங்களையுடைய, வன- வனத்தை, ப்ரவீஷித்து, வன- அந்த வனத்தில், ஫லாநி- பழங்களையும், மூலாநி - வேறுகளையும், பக்ஷயந்- புஜித்துக்கொண்டும், கிரீந்- பர்வதங்களையும், சரத:- நதிகளையும், சராஸி - தடாகங்களையும், பश्यन्- பார்த்துக்கொண்டும், சுகி- ஸுகமாக, பவிஷ்யாமி- இருப்பேன், தவ- உமக்கு, நிர்வृதி:- ஸுகமானது, அஸ்து- உண்டாகட்டும்.

60. (ப-ரை) எவ்- இவ்விதம் (சொல்லுகின்ற), புத்- புத்திரனை, ச: ராஜா- அவ்

58. (பொ-ரை) தோஷமில்லாதபரபுவே! இப்பொழுதுநான் உம்மைபொய் சொன்னவராகச்செய்து விட்டு குறைவற்ற இந்த இராஜ்யத்தையும் ஸர்வ காமங்களையும், ஸுகத்தையும். ஸீதையையும் பிழைத்திருக்கவேண்டுமென்பதையும் விரும்பவேமாட்டேன். நீர் கைகையிக்கு சொன்னபடி உம்முடைய வ்ரதம் ஸத்தியமாகவே இருக்கவேண்டும்.

59. (பொ-ரை) விசித்திரமான வ்ருக்ஷங்களையுடைய வனத்திற்குப்போய் காட்டிலிருக்கிற காய்கனிகளையும் கிழங்கு வேர் முதலியவைகளையும் புஜித்துக் கொண்டு அங்கிருக்கும் பர்வதங்களையும், நதிகளையும், தாமரைத்தடாகங்களையும் பார்த்துக்கொண்டே ஸுகமாகவிரும்பேன், ஆகையால் நீர் விசாரமில்லாமல் ஸுகமாகவே இருக்கவேண்டும்.

60. (பொ-ரை) இவ்விதம் சொல்லுகின்ற புத்திரனை, மஹாராஜா நன்றாய்

சோக்- சரிசத்தில் தாபத்தை உண்டாக்கக்கூடியது.

து:க்- மனதில் கஷ்டத்தை உண்டிபண்ணக்கூடியது.

देव्यस्ततः संरुदुः समेतास्तां वर्जयित्वा नरदेवपत्नीम् ।

रुदन्सुमन्त्रोऽपि जगाम मूर्छां हाहाकृतं तत्र बभूव सर्वम्

॥ 61 ॥

इत्यापि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

चतुर्विंशः सर्गः ॥ 34 ॥

வரசன், அரீசய- கட்டி அணைத்துக்கொண்டு, வ்யஸனத்தினால் பிடிக்கப் பட்டவராய், சாக்க- சோகத்தினாலும், து:சு:ன வ- துக்கத்தினாலும், தாம்யமான:- வாட்ட மடைந்தவராய், சுவினஸ்சு:- நன்றாய் பரக்குயையை இழந்தவராய், மோஹ- மயக் கத்தை அடைந்து, கிவத்- சி,றிதேனும், ந எவ் சிவெ- கைகால் அசையாமல் இருந்து விட்டார்.

61. (ப-ரை) தன:- பிறகு, தா- அந்த, நரேவபநீம்- இராஜபத்தியான கைகேயி யை, வர்ஜயித்வா- தவிர, தேவ்ய:- இராஜபத்திகள் எல்லோரும், சமேதா: சத்ய:- ஒன்றுசேர்ந் துகொண்டு, சரூட:- அழுதார்கள், சுமந்: அபி- ஸுமந்தாரும், ருதந் சந்- அழுதுகொ ண்டு, மூர்ஜா- மூர்ச்சையை அடைந்தார், தந்- அங்கு, சர்வ- மற்ற எல்லா பரிஜன முட, ஹா- ஹா! ஹா! ஹா! கதையைச் செய்துகொண்டதாக, பபூவ- இருந்தது.

அணைத்துக்கொண்டு வ்யஸனத்தால் பிடிக்கப்பட்டு, சோகத்தினாலும், துக்கத் தினாலும் வாட்டமடைந்து திணைவுமாரி மயக்கமடைந்து கை கால் ஒன்றும் அசைவு அறையுஇருந்தார்.

61. (பொ-ரை) பிறகு, அந்த இராஜபத்தியான கைகேயி ஒருவள் தவிர மற்ற இராஜபத்திகள் எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்துகொண்டு அழுதார்கள், அங்கு இருந்த ஸுமந்தாரும் துக்கத்தினால் அழுதுகொண்டு பரிஜனகுழிமூழ்த்துவிட்டார். மற்ற பரிஜனங்கள் எல்லோரும் ஹா! ஹா! என்று கதறினார்கள்.

पञ्चविंशः सर्गः ॥ 35 ॥

ततो निर्धूय सहसा शिरो निःश्वस्य चासकृत् ।

पाणि पाणौ विनिष्पिष्य दन्तान्कटकाप्य च ॥ 1 ॥

लोचने कोपसंरक्ते वर्ण पूर्वोचितं जहत् ।

कोपाभिभूतः सहसा सन्तापमशुभं गतः ॥ 2 ॥

मनः समीक्षमाणश्च सूतो दशरथस्य सः ।

कम्पयन्निव कैकेय्या हृदयं वाक्छ्रैः शितैः ॥ 3 ॥

वाक्यवज्रैरनुपमैर्निर्मिन्दन्निव चाशुगैः ।

कैकेय्याः सर्वमर्माणि सुमन्त्रः प्रत्यभाषत ॥ 4 ॥

1—2—3—4. (ப-ரை) தத:- பிறகு, ச:- சூ:- அந்த ஸாரதியான, சுமந:- ஸுமந்தரார், சஹச:- திடீரென்று, சிர:- தலையை, அசகூத்- அடிக்கடி, நிர்ஹூ- அசைத்து, நி:ஸ்வச்ய ச- பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு, பாணி- கையில், பாணி- கைபை, வினிஸ்பிய- பிசிந்து, த்தாந்- பற்களை, கட்டாப்ய ச- கட்டடவென்ற சப்தம் உண்டாகும்படி. பற்களைக்கடித்து, லோசநே- கண்களை- கோபத்தினால் சிவந்ததாகச்செய்து, பூவோசித- முன்னிருந்த, வர்ண- தேஹ காந்தியை, ஜஹ்- விட்டவராய, சஹச:- திடீரென்று, கோபாபிபூத:- கோபத்தினால் அடக்கப்பட்டவராய்க்கொண்டு, அசுப- தீவரமான, சதாப- மனவந்தத்தை, த:- அடைந்தவராகி, தசரதருடைய, மன:- மனதை, சமீக்ஷமாண: ச- நன்றாய் பார்த்துக்கொண்டும், கைகேய்ய:- கைகேயியினுடைய, ஹ்ருத- மனதை, சிநை:- க்ருரமான, வாக்ஷரே:- வார்த்தைகளாகிற பாணங்களால், கம்பயந் இவ:- நிகழ்தும்படிசெய் பவர்போல, அநுபமே:- சிறந்த, அசுரே: இவ- பாணங்கள் போன்ற, வாக்யவஜ்ர- ஸாரமான சொற்களால், கைகேய்ய:- கைகேயியினுடைய, சர்வமர்மாணி- உயிர்நிலைபோன்ற எல்லாதோஷங்களையும், நிர்மிந்ந- பரகாசப்படுத்திக்கொண்டு, ப்ரத்யபாஷ- பதில்கொன்றார்.

1-2-3-4. (பொ-ரை) பிறகு, அந்த ஸாரதியான ஸுமந்தரார், திடீரென்று தலையை அசைக்கொண்டும், அடிக்கடி பெருமூச்செறிந்துகொண்டும், கையில் கையைப்பிசைந்துகொண்டும், கட்டட வென்றுசப்தம் உண்டாகும்படி. பற்களைக்கடித்துக்கொண்டும், கோபத்தினால் கண்களை சிவக்கும்படி செய்துகொண்டு, ஏற்கனவே இருந்த தேஹவாணத்தை விட்டு விட்டு அதிக கோபங்கொண்டவராய், கொடிய ஸந்தாபத்தை அடைந்து தசரதருடைய மனது, கைகேயியினிடம் பரியமிலையென்பதையும் நன்றாய் அறிந்து மிகவும் கூர்மையானசொற்களாகிய பாணங்களால், கைகேயியின் பலவிதமானதோஷங்களை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு அவளைப்பார்த்து பதில் சொல்லுகிறார்.

यस्यास्तव पतिस्त्यक्तो राजा दशरथः स्वयम् ।

भर्ता सर्वस्य जगतः स्थावरस्य चरस्य च ॥

न ह्यकार्यतमं किञ्चित्तव देवीह विद्यते ॥ 5 ॥

पतिर्मीं त्वामहं मन्ये कुलघ्नीमपि चान्ततः ॥ 6 ॥

यन्महेन्द्रमिवाजय्यं दुष्प्रकम्प्यमिवाचलम् ।

महोदधिमिवाक्षोभ्यं सन्तापयसि कर्मभिः ॥ 7 ॥

5. (ப-ரை) ஹே தேவி- மஹாராணியே! ஸ்தாவரமாயும், சரஸ்ய- ஜங்கமமாயும் இருக்கிற, சர்வஸ்ய- ஜகத்:- எல்லா உலகத்திற்கும், மர்தா- பர்த்தாவாயும், ராஜா- அரசனுமான, யஸ்யா: தவ- யாதொரு உணக்கும், பதி:- கணவனுமான, தசரத- மஹாராஜன், (தவ்யா- உண்ணல்), ச்வயம்- தானாகவே, த்யக:- விடப்பட்டாரோ, தஸ்யா: தவ- அந்த உணக்கு, இஹ- இவ்வுலகத்தில், அகார்யதம- செய்யத்தக்காத காரியமானது, கிஞ்சித்- அபி- ஒன்றும, ந- விद्यதே- இல்லைவல்லவா!

6-7. (ப-ரை) மஹேந்திர- மஹேந்திரனைப்போல், ஓருவராலும் ஜயிக்க முடியாதவரும, அவல்- இவ- பரிவாதகதைப்போல், துஷ்-கம்- அசைக்கமுடியாதவரும, மஹோதி- இவ- பெரும் கடலைப்போல், அக்ஷி- கலக்கமுடியாதவருமான அரசனை, கர்ம- கொடிய காரியங்களினால், யத்- சந்தாபயசி- யாதொரு காரணத்தினால் வருத்தப் படுத்துகின்றாரோ, தத்- ஆகையால், த்வா- உம்மை, அஹ்- நான், பதி- கணவனைக் கொலை செய்கிறவராக, மன்யே- நினைக்கிறேன், அந்த:- கடைசியாக, குல- அபி- குலத்தை அழிக்கின்றவனாகவும், மன்யே- எண்ணுகின்றேன்.

5. (பொ-ரை) மஹாராணியே! ஸ்தாவரமாயும், ஜங்கமமாயுமுள்ள இந்த உலகம் முழுவதையும் காப்பாற்றுகின்றவரும் உமக்கும்கணவனுமான, தசரதமகாராஜரை கூசாமல் கைவிட்டஉமக்கு, இவ்வுலகத்தில் செய்யத்தக்காத காரியம் ஒன்று 'மே'இல்லை.

6-7. (பொ-ரை) தேவேந்திரனைப்போல் ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாதவரும், பரிவாதத்தைப்போல் அசைக்கமுடியாதவரும், பெரும் கடலைப்போல் கலக்கமுடியாதவருமான மஹாராஜனை நீர் இப்படிப்பட்ட கொடிய காரியங்களைச்செய்து வருத்தப்படுத்துகிறபடியால், உம்மை நான் பரித்தாவைக்கொல்லுகிறவனென்றும், கடைசியாக குலத்தை நீய் அழிக்கிறவனென்றும் எண்ணுகின்றேன்,

आम्रं छित्त्वा कूठारेण निम्बं परिचरेत्तु यः ।

यश्चैनं पयसा सिञ्चेन्नैवास्य मधुरो भवेत् ॥ 14 ॥

अभिजातं हि ते मन्ये यथा मातुस्तथैव च ।

न हि निम्बात्सवेत् क्षौद्रं लोके निगदितं वचः ॥ 15 ॥

तव मातुरसदग्राहं विद्मः पूर्वं यथा श्रुतम् ॥ 16 ॥

14. (ப-ரை) ய:- யாதொருவன், ஆம்- மாமரத்தை, கூடாரை- கோடாலியி-
னால், சிவ்வா- வெட்டிவிட்டு, நிம்- வேப்பமரத்தை, परिचरेत्-து- (பாத்தி முதலானவை
கட்டி) ரக்ஷிப்பானே, ய: வ- யாவனொருவன், ஏ- இந்த மரத்தை, पयसा- பாவினால்,
सिञ्चेत्- நனைப்பனே, तस्य- அவனுக்கு, (अयं- இந்தவேப்பமரமானது), मधुर:- ருசியுள்ள
பலத்தை கொடுக்கிறதாக, न भवेत्- எ- ஆகவேமாட்டாது.

15. (ப-ரை) ते मातु:- உம் தாயாரினுடைய, अभिजातं- ஸ்வபாவமானது, यथा-
எப்படியோ, तथैव- அப்படியே, तव- உம்முடைய, अभिजातं- ஸ்வபாவத்தையும், मन्ये-
எண்ணுகிறேன், निम्बात्- வேப்பமரத்திலிருந்து, क्षौद्र- தேன், न सवेत्- பெருகாது,
(என்று), लोके- உலகத்தில், वच:- பழைமொழியானது, निगदितं- சொல்லப்பட்டி-
ருக்கிறதல்லவா.

16. (ப-ரை) तव मातु:- உம் தாயாருக்கு, असदग्राह- கெட்ட பிடிவாதத்தை,
पूर्व- முன் காலத்தில், यथा- எவ்விதமாக, श्रुतम्- கேழ்க்கப்பட்டதோ, तथा- அப்படி,
विद्म:- அறிக்கிறோம் (கிணக்கிறோம்).

14. (பொ-ரை) யாவனொருவன் ருசியுள்ளபழத்தைக்கொடுக்கக்கூடிய கட்டு
மாமரத்தைக் கோடாலியினால் வெட்டிவிட்டு, கசப்புப்பழத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய
வேப்பமரத்தைவைத்து பாத்தி முதலானதுகள் கட்டி பால் பாய்ச்சிவருகிற உன்
அவனுக்கு இந்த வேப்பமரமானது ஒருகாலமும் மாமரம் போல் ருசியுள்ள பலம்
கொடுக்காது.

அதாவது:—நல்லகுணமுள்ள ஸ்ரீராமனை வான் என்கிற வ்யாஜத்தினால் காட்டி-
ற்குத்துறத்திவிட்டு கைகேயியின் மனதை தசரதமஹாராஜா அதுஸரிப்பது யுத்த
மன்னு. என்கிற அர்த்தம் ஏற்படுகிறது.

15. (பொ-ரை) உம் தாயாருடைய ஸ்வபாவம் எப்படிப்பட்டதோ அப்-
படியே தான் உம்முடைய ஸ்வபாவமும் இருக்கிறது என்று நான் எண்ணுகிறேன்.
(காரணத்தின் குணத்தை அநுஸரித்ததன்றோ காரியத்தின் குணம்.) உலகத்திலும்
கூட வேம்பிலிருந்து தேன் பெருகாதென்று பழைமொழியும் சொல்லப்பட்டிருக்-
கிறது அல்லவா.

16. (பொ-ரை) உம் தாயாருக்கும் இவ்விதம் கெட்ட பிடிவாதம் உண்டு
என்பதை பெரியோரிடத்தில் கேட்டிருக்கிறேன். அது இப்பொழுது கிணவுக்கு
வந்தது.

பிதுஸ்தே வரத: கश्चिद्ददौ वरमनुत्तमम् ।

சர்வமூர்தன் தம்மாஸ்சஜஜே வஸுதாதிப: ॥

தென திர்யம்மதானாந் ச மூதானாந் விதிதெ வவ: ॥ 17 ॥

ததௌ ஜம்மஸ்ய ஶயநே விஸுதாதுமூர்திவ்ஸம் ।

பிதுஸ்தே விதிதௌ மாவ: ச தவ வஹுஷாஸஸ்து ॥ 18 ॥

தவ நே ஜனநி க்ருதா மூத்யுபாஸமமீப்ஸநி !

ஹஸ்தே நூபதே சௌம்ய ஜிஜ்ஞாஸாமிதி சாவ்ரீந் ॥ 19 ॥

17. (ப-ரை) க:வ் வரத:- வரம் கொடுக்கின்ற ஒரு யோகி, தே பிது:- உம்முடைய பிதாவுக்கு, அநுநம:- சீரஷ்டமமான, வர:- ஒரு வரத்தை, ததௌ:- கொடுத்தார், தஸ்பாது- அதினால், வஸுதாதிப:- உம்முடைய தகப்பனாரான மஹாராஜர், சர்வமூர்தன்- எல்லா பராணிகளுடைய பேச்சையும், சஜஜே- நன்றாய் அறிந்திருந்தார், தென- அவரால், திர்யம்மதானாந்- திரியக் ஜாதிகளாகிய, மூதானாந்- (ச. எரும்பு முதலான) பராணிகளுடைய, வவ:- பேச்சு, விதித- அறியப்பட்டிருந்தது.

18. (ப-ரை) தத:- பிறகு, மூர்திவ்ஸ:- அதிகமான தேஜஸ்ஸை உடைய, தே பிது:- உம் தகப்பனுருக்கு, ஶயநே- கட்டிலின் கீழே, ஜம்மஸ்ய- (போகின்ற) ஒரு எரும்பினுடைய, மாவ:- பேச்சின் கருத்தானது, விதித:- அறியப்பட்டது, ச:- அவர், தவ- அவ் விஷயத்தில், வஹுஷா- பலதடவைகள், அஸ்து- சிறித்தார்.

19. (ப-ரை) தவ- அவ்விஷயத்தில், மூத்யுபாஸ- யமபாசுக்கை, அமீப்ஸநி- ஆசைப்பட்டவனாய், க்ருதா- கோபங்கொண்டு, தே ஜனநி- உம்முடைய தாயார், தே சௌம்ய- ஸுமுகான, நூபதே- மஹாராஜரே, தே- உம்முடைய, ஹஸ்தே- சிறப்பின் காரணத்தை, ஜிஜ்ஞாஸாமி- அறிய விரும்புகிறேன், இதிலும், அவ்ரீந்- கொன்னான்.

17. (பொ-ரை) எல்லாருக்கும் வரம் கொடுக்க சக்தியுள்ள ஒரு யோகி உம்முடைய பிதாவுக்கு உயர்ந்ததான ஒரு வரம் கொடுத்தார். அதினால் அவ்வரசன் ஸர்வபராணிகளுடைய பேச்சையும் அறிந்திருந்தார். அந்த அரசனால் திரியக் ஜாதியான ச. எரும்பு முதலான பராணிகளின் பேச்சும் அறியப்பட்டிருந்தது.

18. (பொ-ரை) பிறகு, ஸர்வபராணிகள் பேச்சை அறிந்த மகாபாபாவமுள்ள உம்முடைய தகப்பனார் ஒரு நாள் தான் படுக்கிருக்கும் கட்டிலின்கீழே செல்லுகின்ற எரும்பினுடைய பேச்சின்கருத்து தெரிய, அதின் விஷயமாய் அவர் இரண்டு முன்றுதடவை சிறித்தார்.

19. (பொ-ரை) அந்த ஸமயத்தில் உம்முடைய பிதாவுடன் கூட இருந்த உம்முடைய தாயார், பிதா சிறித்ததின் கருத்தை அறியாமல், தன்னைப்பார்த்து சிறித்ததாக எண்ணி மருதயுபாசத்தை தன் கழுத்தில் போட்டுக்கொள்ள விரும்பி கோபமுள்ளவராய், பர்த்தாவைப்பார்த்து, ஸுமுகான மஹாராஜரே! நீர் சிறித்ததின் கருத்தைத் தெரிய விரும்புகிறேன், என்று கேட்டான்.

नृपश्चोवाच तां देवीं देविः शंसामि ते यदिः ।

ततो मे मरणं सद्यो भविष्यति नः संशयः ॥ 20 ॥

माता ते पितरं देवि ततः केकयमब्रवीत् ।

शंस मे जीव वा मा वा न मामपहसिष्यसि ॥ 21 ॥

प्रियया च तथोक्तः सन् केकयः पृथिवीपतिः ।

तस्मै तं वरदायार्थं कथयामास तत्सतः ॥ 22 ॥

20. (ப-ரை) ஹே தேவி- தேவியே! தை- உனக்கு, ஶ்சாமி யதி- (சிறிப்பின் காரணத்தை) சொல்லுவேனேயானால், தத:- அதனால், மே- எனக்கு, சய:- உடனே, மரண- மரணம், भविष्यति- உண்டாகும், ந ஶ்சாய:- இதில் ஸந்தேஹமில்லை, (इति- என்று), नृप: च- அரசனும், तां देवीं- அந்த-ராஜமஹிஷியைப்பார்த்து, उवाच- சொன்னார்.

21. (ப-ரை) ஹே தேவி- இராஜமஹிஷியே! தத:- பிறகு, ते माता- உம்முடைய தாயார், पितरं- உம்முடைய பிதாவான, केकय- கேகய மஹாராஜாவைப்பார்த்து, जीव वा- (அதனால்) நீர் பிழைத்தாலும் ஸரி, मा वा- அப்படிக்கில்லாமல் மரித்தாலும் ஸரி, से- எனக்கு, शंस- (சிறிப்பின் காரணத்தைச்) சொல்லும், मां- என்னை, न अपहसिष्यसि- பரிஹாஸம் பண்ணாமல் இருக்கிறீரென்று தெரிய விரும்புகிறேன், इति- என்று, अब्रवीत्- சொன்னார்.

22. (ப-ரை) प्रियया- தன்னுடைய பத்தினியினால், तथा- அப்படி, उक्त:- சொல்லப்பட்ட, स:- அந்த, केकयः पृथिवीपतिः च- கேகய மஹாராஜனார், वरदाय तस्मै- (தனக்கு) வரம் கொடுத்த அந்த ரிஷியின் பொருட்டு, तं अर्थ- அந்த வ்ருத்தார்த்தத்தை, तत्सत:- உண்மையாக, कथयामास- சொன்னார்.

20. (பொ-ரை) தேவீ! இதன் காரணத்தை உனக்குச் சொல்லுவேனேயானால் உடனே நான் மரித்துவிடுவேன், இதில் ஸந்தேஹமில்லை, என்று அபசனுபதன் பத்தினியைப்பார்த்துச் சொன்னார்,

21. (பொ-ரை) தேவீ! உம்முடைய மாதாவும், உம்முடைய பிதாவான கேகய மஹாராஜாவைப்பார்த்து, நீர் பிழைத்தாலும் ஸரி, மரித்தாலும் ஸரி, "சிறித்தின் காரணத்தை எனக்குச் சொல்லவேணும், ஏனென்றால், என்னை நீர் பரிஹாஸம் செய்யாமல் இருக்கிறீரா என்பதைத் தெரிநுகொள்வதற்காக, என்று சொன்னார்.

22. (பொ-ரை) இவ்விதம் தன் பத்தினியினால் சொல்லப்பட்ட கேகயமஹாராஜரும், தனக்கு வரம் கொடுத்த அந்த ரிஷியினிடம் சென்று இந்தவ்ருத்தார்த்தத்தை உண்மையாகச் சொன்னார்,

ततः स वरदः साधू राजानं प्रत्यभाषत ।

प्रियतां ध्वंसतां वेयं मा कृथास्त्वं महीपते ॥ 23 ॥

स तच्छ्रुत्वा वचस्तस्य प्रसन्नमनसो नृपः ।

मातरं ते निरस्याशु विजहार कुबेरवत् ॥ 24 ॥

तथा त्वमपि राजानं दुर्जनाचरिते पथि ।

अमद्ब्राह्मिमं मोहात्कुरुपे पापदर्शिनि ॥ 25 ॥

23. (ப-ரை) தத:- பிறகு, ச:- அந்த, வர:- வரம் கொடுத்தவரான, சாஸு:- ஸாதுவான ரிஷியும், ராஜா:- கேகய ராஜாவைப்பார்த்து, 'ஐ மஹிபதே- வாரீர் மஹா ராஜனே! இய- இவன், பிரியதா- மரிக்கட்டும், ஸ்வேதா- தன்னுடைய அதிகாரத்திலிருந்து நழுவட்டும், த்வே- நீர், மா க்ருதா:- (அவள் வார்த்தையை) செய்யவேண்டாம், (இதி- என்று), ப்ரத்யாபஸத- பதில் சொன்னார்.

24. (ப-ரை) ச: நூ:- அந்த கேகய மஹாராஜர், ப்ரஸன்னமன:- தெளிந்த மன ஸ்தை உடையவரான, தஸ்ய- அந்த ரிஷியினுடைய, தத் வச:- அந்த வார்த்தையை, ஸ்ருத்வா- கேட்டு, த் மாतर- உன் தாயாரை, அஸு- சீக்ரமாக, நிரஸ்ய- தள்ளியிட்டு, குபேரவத்- குபேரன்போல், விஜஹ- விநாயாடிக்கொண்டிருந்தார்.

25. (ப-ரை) 'ஐ பாபர்ஷினி- கெட்ட எண்ணமுடையவனே! த்வே அபி- நீயும், ததா- அப்படி, துர்ஜனாச்சரிதே- கெட்ட ஜனங்களால் நடக்கப்பட்ட, பதி- வழியில், (ஸ்யிதா- சதி- இருந்துகொண்டு), மோஹத்- அஜ்ஞானத்தினால், இம் ராஜா- இந்த மஹாராஜரை, அஸத்யாஹ- கெட்ட பிடிவாதத்தை அதுஷ்டிப்பவராக, க்ருபே- செய்கிறாய்.

23. (பொ-ரை) பிறகு, வரம் கொடுத்த அந்த ஸாதுவும், கேகயமஹாராஜாவைப்பார்த்து, மஹாராஜனே! "உம்முடைய மாணத்தையவனிக்காமல் தனக்குச் சொல்லவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்திக்கின்ற இந்த ஸ்திரீ மரித்தாலும் ஸரீ, அழிந்து விட்டாலும்ஸரீ, அவள் இஷ்டப்படி நீர் செய்யவே வேண்டாம்", என்று சொன்னார்.

24. (பொ-ரை) பிறகு கேகயமஹாராஜரும் தெளிந்த மனதுடைய அந்த ஸாதுவின் வார்த்தையைக் கேட்டு உன் தாயாரைஉடனே துறத்திவிட்டு, குபேரன் போல் ஸந்தோஷப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

25. (பொ-ரை) கெட்ட எண்ணமுடையவனே! நீயும் உன் தாயாரைப் போல் துர்ஜனர்கள் நடந்த வழியில் நடந்துகொண்டு அஜ்ஞானத்தினால் இந்தமஹா ராஜாவுக்கு புத்தியையழிக்கீ நீ பிடித்த பிடிவாதத்தைச் செய்யும்படியாகச்செய்கிறாய்.

सत्यञ्चाद्य प्रवादोऽयं लौकिकः प्रति भाति मा ।

पितृशृन्समनुजायन्ते नरा मातरमङ्गनाः ॥ 26 ॥

नैनं भव गृहाणेदं यदाह वसुधाधिपः ।

भर्तुरिच्छामुपावेह जनस्यास्य गतिर्भव ॥ 27 ॥

मा त्वं प्रोत्साहिता पापेर्देवराजसमप्रभम् ।

भर्तारं लोकभर्तारमसद्धर्ममुपादधाः ॥ 28 ॥

26. (ப-ரை) நரா:- புருஷர்கள், பிதர்ஷ- பிதாவை, சம் அனுஜாயந்தே- அநுஸரித் துப்பிறக்கின்றார்கள், அங்னா:- பெண்கள், மாதர்- தாயாரை, ச் அநு ஜாயந்தே- அநுஸரித் துப்பிறக்கின்றார்கள், இதி- என்கிற, அய- இந்த, லோகிக:- உலகத்தில் வழங்கிவருகிற, ப்ரவா:- ஜனவாதமானது, அய- இப்பொழுது, மா- என் பொருட்டி, சத்ய: ச- ஸ்த்ய மாக, ப்ரதிபாதி- தோன்றுகிறது.

27. (ப-ரை) எவ்- இவ்விதமாக, ந பவ- இருக்கவேண்டாம், வசுதாபிப:- அரசன், யத் ஆஹ்- எதைச்சொல்லுகிறாரோ, இத்- இதை, ய, குஹா- கைப்பிடி, பர்து:- கனவ னுடைய, இஷ்ட- இஷ்டத்தை, உபாஸ்- அநுஸரித்து நட, இஹ்- இப்பொழுது, அந்ய ஜனஸ்ய- இந்த ஜனத்திற்கு, கதி:- கதியாக, பவ- ஆகக்கடவாய்.

28. (ப-ரை) தவ- நீ, பாபே:- பாபினால், ப்ரோத்சாஹிதா சரீ- தூண்டப்பட்டவனா ய்க்கொண்டு, தேவராஜஸம்ப்ரம்- தேவராஜனுக்கு ஸமானமான சோபையை உடையவ றும், லோகமதர்- உலகங்களுக்கெல்லாம் போஷகராயும், பர்தர்- உனக்கும் கனவனு மான மஹாராஜரை, அசுதர்- இந்தக்கெட்ட கார்யத்தை, மா உபாடதா:- செய்யுபபடி செய்யவேண்டாம்

26. (பொ-ரை) பிள்ளைகள் பிதாவை அநுஸரித்தும், பெண்கள் மாதாவை அநுஸரித்தும், பிறக்கிறார்கள் என்று உலகத்தில் வழங்கி வருகின்ற இந்த பழமொழியானது உண்மை என்று இப்பொழுது எனக்கு நன்றாய்த் தோன்றுகிறது.

27. (பொ-ரை) நீ இவ்விதம் இருக்கவேண்டாம், ஆகையால் நீ உன்தாயா ரைப்போல் இராமல் அரசன் சொல்லியபடி, அதாவது நானாயினும் புஷ்ய நகரத் திரத்தில் நம்முடையகுழந்தையான இராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் என்று சொல் லியிருந்தாரல்லவா, அந்த வார்த்தையை, நீயும் கைப்பிடித்து, பர்த்தானினுடைய இஷ்டப்பிரகாரம் நடக்கவேண்டும், அதுவும்ல்லாமல் இங்கு வந்திருக்கிற ஸமஸ்த ஜ னங்களுக்கும் நீ கதியாகவும் ஆகவேணும்.

28 (பொ-ரை) நீர் பாபிகளுடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டுக்கொண்டு, தே வராஜன் போன்ற ப்ரபாவமுடையவரும், லோகாக்காரும், உனக்கு பர்த்தாவமான இந்த மஹாராஜரை, கனிஷ்டனுக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்வதும், ஜேஷ்டனை காட் டிற்குத் தூரத்துவதும் ஆகிய இந்த கெட்டகார்யத்தைச் செய்யுபபடியாக நிர்ப்பந்திக் கவேண்டாம்.

न हि मिथ्या प्रतिज्ञातं करिष्यति तवानघः ।

श्रीमान्दशरथो राजा देवि राजीवलोचनः ॥ 29 ॥

ज्येष्ठो वदान्यः कर्मण्यः स्वधर्मपरिरक्षिता ।

रक्षिता जीवलोकस्य बली रामोऽभिषिच्यताम् ॥ 30 ॥

परिवादो हि ते देवि महालौके चरिष्यति ।

यदि रामो वनं याति विहाय पितरं नृपम् ॥ 31 ॥

29. (ப-ரை) ஹே தேவி! ராஜீவலோசன:- செந்தாமரைக் கண்ணாயும், ஸ்ரீமான்- அழகுள்ளவராயும், அதய:- குற்றமற்றவருமான, தசரத:- ராஜா- தசரதமஹாராஜன், நவ- உனக்கு, பரிஜ்ஞா- பரிசுத்திக்கு நன்கு, மித்யா- பொய்யாக, ந கரிச்யதி- செய்யமாட்டார்.

30. (ப-ரை) ஜ்யேஷ்ட:- ஜேஷ்ட குமாரரும், வதான்ய:- தானசீலராயும், கர்மண्य:- ஸத்தர்மங்களைச் செய்கின்றவரும், ச்வதர்மபரிர்ரக்சிதா- தன்னுடைய தர்மத்தைக் காப்பாற்றுகின்றவரும், ஜீவலோகஸ்ய- பாரணிய ஸமுதாக்கை, ரக்சிதா- ரக்சிக்கின்றவராயும், பலி- பலமுள்ளவருமான, ராம:- ஸ்ரீராமன், அபிஷிச்யதாம்- பட்டாபிஷேகம் செய்வீக்கப் படலாம்.

31. (ப-ரை) ஹே தேவி! ராம:- ஸ்ரீராமன், பிதர்- ததாவான், ந்ரபம்- மஹாராஜன், விஹய- விட்டுவிட்டு, வன- வனத்தைக்குறித்து, யதி- யதி- போவாரேயானால், லோக- உலகத்தில், த- உனக்கு, மஹா- பெரிதான, பரிவா:- அபவாதம், சரிச்யதி- விபரிகரிக்கப்படும்.

29. (பொ-ரை) ஹே தேவி! “ஆனால் எனக்கு முன்னம் அரசன்செய்கிருந்த பரிசுத்திக்கு பொய்யாகுமே” என்று நீ விசாரப்படவேண்டாம், செந்தாமரைக் கண்ணாயும், விசேஷமான அழகுள்ளவரும், குற்றமற்றவருமான அவ்வரசன் நீ ஆசைப்படுகிற ராஜபுத்தகக்காட்டிலும் அதிக மகிப்புடைய தன் தன் பூஷணம் முதலாகிய ஸம்மானங்களால் உனக்குத்திருப்திசெய்து தான் முன்செய்கிருந்த பரிசுத்திக்குவாயும் பொய்யில்லாமல் ஸபலமாகச் செய்க விடுவார்.

30. (பொ-ரை) ஜேஷ்டனாயும் உகாரராயும், ஸத்தர்மங்களை செய்வதில் ஊக்கமுடையவரும் கனக்கப்பட்ட தர்மமான ஜேஷ்டக்கூறுவாரும், ஜேஷ்டபரிபாலனம் என்கிற தர்மத்தைக்காப்பாற்றுகின்றவரும், பாரணிய ஸமுதாக்கிற்கு ரக்சகருமாயும் மிக்க பலசாலியுமான ஸ்ரீராமனுக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்ய நீர் அனுமதி கொடுக்கவேணும் அம்மா!

31. (பொ-ரை) தேவி! தன் ததாவான் மஹாராஜன் விட்டுவிட்டு ஸ்ரீராமன் வனம் போவாரேயானால், உனக்கு முழுவதும் உனக்கு பெரிய அபவாதம் பரிகரிக்கப்படும்.

स राज्यं राघवः पातु भव त्वं विगणज्वरा ।

*न हि ते राघवादन्यः क्षमः पुरवरे वसेत् ॥ 32 ॥

रामे हि यौवराज्यस्थे राजा दशरथो वनम् ।

प्रवेश्यति महेष्वसः पूर्ववृत्तमनुस्मरन् ॥ 33 ॥

इति सान्त्वैश्च तीक्ष्णैश्च कैकेयी राजसंसदि ।

सुमन्त्रः क्षोभयामास भूय एव कृताञ्जलिः ॥ 34 ॥

32. (ப-ரை) ச:ராவ:- அந்த ஸ்ரீராமன், ராஜ்ய- இராஜ்யத்தை, பாது- ஆளட்
டும், த்வ- நீ, விஐதஜ்வர- ஸந்தாபமில்லாதவளாக. ஸ-வ- இரு, ஹி- ஏனென்றால், ந- உன்
னுடைய, புவர- பட்டணத்தில், ஷம:- சக்தியுள்ள, ராவா-வ- அந்- ஸ்ரீராமனைத்தவிற
மற்றொருவன், ந வசெ- வஸிக்கக்கூடாது.

33. (ப-ரை) ராம- ஸ்ரீராமன், யௌவராஜ்ய- யௌவராஜ்யத்திலிருந்துக்குங்காலக
தில், மஹேஸ்வ:- பெரிய எல்லாநியான, ஷரத: ராஜ- தசரதமஹாராஜர், புவ-வ- தம
முன்னோர்களின் நடத்தைகைய, அனுஸ்ம- நினைத்துக்கொண்டு, வ-வ- வனத்தை
புவேச்யதி ஹி- ப்ரவேசிக்கப்போகிறாரல்லவா!

34. (ப-ரை) இத- என்று, சுமந்:- ஸுமந்தர், ராஜசம- அர-சன் ஸனாயில்,
சாந்வ-வ- மருதுவான வார்த்தைகளாலும், தீக்ஷை:-வ- கடுமையான வார்த்தைகளா
லும், கைகேயி- கைகேயியை, ஷோபயாச- கலக்கி, பூய-வ- மறுபடியும், க்ரதாஜ:- கை
கூப்பினவராய் (இருந்தார்).

32. (பொ-ரை) ஆகையால், அந்த ஸ்ரீராமனை இராஜ்யத்தை ஆளவேண
டும். அதனால் நீ மனதில் ஒருவிற ஸந்தாபமும அடையவேண்டாம். ஏனென்றால்
உன்னுடைய நகரத்தில் ஸ்ரீராமனைத்தவிற வேறொருவன் சக்தியுள்ளவனுயிருந்
வஸிக்கக்கூடாது.

33. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமன் யௌவராஜ்யபட்டாபிஷேகம் பண்ணிக்கொண்
டபிறகு, மஹாராஜான தசரதமஹாராஜர் இக்ஷவாகுமுதலான தம முன் லோ
களின் வழக்கத்தை மனதில்வைத்துக் கொண்டு வனப்பரவசம் பண்ணப்போகிறார்.

34. (பொ-ரை) இவ்விதம் ஸுமந்தர் அர-சன் முனையிலுயில் பருதுவா
யும், கருமமுமான சொற்களால் கைகேயியைக் கலக்கிவிட்டு மறுபடியும் கை கூப்
பிக்கொண்டு நின்றார்.

ராவா-வ- அந்- ஸ்ரீராமனைத்தவிற இந்நகரத்தில் பரதன் இரா
ஜாவாக வஸிப்பது உனக்குக்குதியல்ல. அதாவது கனிஷ்டனை இராஜ்யத்தில்
பட்டாபிஷேகம் செய்விப்பது தகுதியல்ல என்றும் ஒரு அர்த்தம்.
ராவா-வ- அந்- ஸ்ரீராமனைத்தவிற மற்றவன் இராஜாவாகவந்தால்
ஹிகா சொல்வதில் தகுந்தவனல்ல, என்றும் அர்த்தம்.

नैव सा क्षुभ्यते देवी न च स्म परिद्व्यते ।

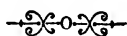
न चास्या मुखवर्णस्य विक्रिया लक्ष्यते तदा ॥ 35 ॥

इत्यार्थे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोव्याकाण्डे

षष्ठविंशः सर्गः ॥ 35 ॥

35. (ப-ரை) சா தேவீ- அந்த தேவியான கைகேயியும், ந ளும்யுதே எவ- மனதில் கலக்கத்தையும் அடையவில்லை, ந ஸ்ம- மனதில் வருத்தத்தையும் அடைய வில்லை, ததா- அப்பொழுது, அஸ்யா:- இவளுடைய, முகத்தின் வர்ணத் து, விக்ரியா- விகாரமும், ந லக்ஷ்யதே- காணப்படவில்லை.

35. (பொ-ரை) ஸம்மந்தரர் சொன்ன இவ்வளவு வார்த்தைகளைக்கேட்டும் அந்த கைகேயிதேவி தான் பிடிக்கப்பட்டிருந்ததை விடவேயில்லை, மனதில் அவ னுக்கு வருத்தமூட உண்டாகவில்லை, அப்பொழுது அவள் முகத்தின் வர்ணத்திற்கு விகாரம் உண்டாகவில்லை.

षट्विंशः सर्गः ॥ 36 ॥

ततः सुमन्त्रमैश्वराकः पीडितोऽत्र प्रतिज्ञया ।

मवाष्पमतिनिर्वह्य जगादेदं पुनः पुनः ॥ 1 ॥

1. (ப-ரை) தத:- பிறகு, அவ- இந்த வரம் கொடுத்த விஷயத்தில், ப்ரதிஜ்ஞயா- ப்ரதிஜ்ஞைஞாபினால், பீடித:- பிடிக்கப்பட்டிருக்கிற, எஷ்வராக:- இஷ்வராகு குலத்திற்குரிய, ந, தசரதரானவர், சவாஸ்ய யதா ததா- கண்ணி நடன் கூடியிருக்கும்படி, புன:- புன:- அடிக்கடி, அதிநிர்வஹ்ய- பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு, சுமன்- ஸம்மந்தரரைப்பார்த்து, 36- இந்த வார்த்தையை, ஜகாத- சொன்னார்.

1. (பொ-ரை) பிறகு கைகேயிக்கு வரம் கொடுத்த விஷயத்தில் ப்ரதிஜ்ஞை செய்ப்படியால் மிகவும் கஷ்டத்தை அடைந்த இஷ்வராகு குலத்து மன்னவர், கண்ணில் கீரைப்பெருக்கி அடிக்கடி பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு ஸம்மந்தரரைப் பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

सूत रत्नसुसपूर्णा चतुर्विधबला चम्पूः

राघवस्यानुयात्रार्थं क्षिप्रं प्रतिविधीयताम् ॥ 2 ॥

रूपாजीवाश्च बालिन्यो वणिजश्च महाधनाः ।

शोभयन्तु कुमारस्य वाहिनीं सुप्रसारिताः ॥ 3 ॥

ये चैनमुपजीवन्ति रमते यैश्च वीर्यतः ।

तेषां बहु धनं दत्त्वा तानप्यत्र नियोजय ॥ 4 ॥

2. (ப-ரை) 'ஹே சூத- ஸாரதியே! ரத்னசுசுपूर्णा- ரத்தினங்களால் நிறைந்ததும், சதுर्विधबला- நான்குவிதமான ஸேனையுடன்கூடிய, சம்- ஸைய்யமானது, ராघवस्य- ஸ்ரீ ராமனுடைய, अनुयात्रार्थ- அதுயாத்நை நிமித்தமாக, क्षिप्र- சீக்கிரம், प्रतिविधीयताम्- அதுப்பப்படவேண்டும்.

3. (ப-ரை) बालिन्यः- பிறர்களுடைய மனதை அபஹரிக்கக்கூடிய இனிய பேச்சுக்களையுடைய, रूपाजीवाः च- வேசிகளும், महाधनाः- அதிகதனமுள்ளவர்களாயும், सुप्रसारिताः- சரக்குகளை விற்பதற்காக பரப்புகின்றவர்களுமான, वणिजः च- வியாபாரிகளும், कुमारस्य- குழந்தையான ஸ்ரீராமனுடைய, वाहिनीं- ஸேனையை, शोभयन्तु- அவ்ளக் காரம் செய்யப்பட்டும.

4. (ப-ரை) ये च- யாதொரு ஜனங்கள், एत- இந்த ராமனை, उपजीवन्ति- அன்றிப்பிழைக்கின்றார்கள், (एषः- இந்த ராமனும்), ये- யாதொரு ஜனங்களால், वीर्यतः- வீர்யம் பரிகைச் செய்வதற்காக, रमते- ஸக்தொஷிக்கிறதென, तेषां- அவர்களுக்கும், बहु धनं- அநேக தனத்தை, दत्त्वा- கொடுத்து, तान् अपि- அவர்களையும், अत्र- இந்த ஸேனையில், नियोजय- போதுபடி கட்டளை இடும.

2 (பொ-ரை) ஸாரதந்திரே! ஸ்ரீராமன காட்டிற்கு போகும் காலத்தில் அவனுடன் போவதற்காக ரத்தினத்தினால் நிறைந்த ரத்ன, கஜ, ஆரக், பதாதி எனகிற நான்கு பிரிவுள்ளதான ஸைய்யத்தையுடைய சீக்கிரமாக அதுயாத்நைண்டும்.

3 (பொ-ரை) பிறர்களுடைய மனதைக்கவாறக்கூடிய இனிய பேச்சுக்கள் பேசுகின்ற வேசிகளாகவும், அங்கங்கு விலக்கு விற்கக்கூடிய சரக்குகளை பரப்புகின்றவர்களும் அளவிறக்க தனங்களுமுடைய வியாபாரிகளும், குழந்தையான ஸ்ரீராமனுடன் செல்லுகிற ஸைய்யங்கள் போகும் இடங்களில் போகச்சொல்லவேண்டும்.

4. (பொ-ரை) எந்த ஜனங்கள் ஸ்ரீராமனை அண்டிப்பிழைக்கின்றார்கள் என்ற ஜனங்களோடு தன் பலத்தைப்பரிசுத்தித்துக்கொள்ளுவதற்காகச் சென்று விடையாடுகிறதென அவர்களுக்கும், தன, தான்ய, அஸ்திரம் முதலானவைகளைக்கொடுத்து அவர்களும் இந்த ஸைய்யங்களோடு சென்று போகவேண்டுமென்று நீர் கட்டளை இட வேண்டும்.

आयुधानि च मुख्यानि नागराः शकटानि च ।

अनुगच्छन्तु काकुत्स्थं व्याधाश्चारण्यगोचराः ॥ 5 ॥

निघ्नन्मृगान्कुञ्जरान्श्च पिबंश्चारण्यकं मधु ।

नदीश्च विविधाः पश्यन् राज्यस्य स्मरिष्यति ॥ 6 ॥

धान्यकोशश्च यः कश्चिद्धनकोशश्च मामकः ।

तौ राममनुगच्छेतां वसन्तं निर्जने वने ॥ 7 ॥

5. (ப-ரை) முಖ்யானி- ப்ரதானங்களான, आयुधानि- ஆயுதங்களும், नागराः- நகரத்திலிருக்கின்ற வையங்களும், शकटानि च- வண்டிகளும், अण्यगोचराः- காட்டில் பழக்கமுள்ள, व्याधाः च- வேடர்களும், काकुत्स्थ- ஸ்ரீராமனை, अनुगच्छन्तु- பின்செல்ல வேண்டும்.

6. (ப-ரை) मृगान्- (காட்டில்) மிருகங்களையும், कुजरान् च- யானைகளையும், निघ्नन्- அடித்துக்கொண்டும், आरण्यक- காட்டில் உண்டான, मधु- தேனை, पिबन् च- குடித்துக்கொண்டும், विविधाः- சாணவிதங்களான, नदीः- நதிகளை, पश्यन् च- பார்த்துக் கொண்டும், राज्यस्य- இராஜ்யத்தை, न स्मरिष्यति- கினைக்கமாட்டான்.

7. (ப-ரை) मामकः- என்னுடையதான, यः कश्चित्- யாதொரு, धान्यकोशः च- தானயத்தின் களஞ்சியம் (இருக்கிறதே), धनकोशः च- பொக்கிஷம் இருக்கிறதே, तौ- அவ்விருவர்களும், निर्जन- ஜனஸந்தரமில்லாத, वने- அரண்யத்தில், वसन्त- வாஸம் செய்து கொண்டிருக்கிற, राम- ஸ்ரீராமனை, अनुगच्छेतां- பின் செல்லவேண்டும்.

5. (பொ-ரை) கக்கி, லிஸ்டுகலான ஆயுதங்களை தரித்துக்கொண்டு வீரர்களும், நம் நகரத்திலிருக்கிற வியாபாரிகளும், தயிர் பால் எண்ணெய், நெய் முதலிய பொருத்தங்களுடன் வண்டிகளும், காட்டில் போகும்வழிகளை தெரிவிக்கக்கூடிய வேடர்களும், ஸ்ரீராமன் போகும்பொழுது கூடவே போகவேண்டும்.

6. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமன், காட்டில் ஸந்தரிக்கின்ற மிருகங்களையும், யானைகளையும் வேட்டையாடிக்கொண்டும், அரண்யத்திலிருக்கின்ற தேனைக் குடித்துக் கொண்டும், பலவிதங்களான நதிகளைப்பார்த்துக் கொண்டும் வனத்தில் ஸந்தரித்தானேயானால், அவனுக்கு இராஜ்யத்தின் ரீனையு ஒருக்காலும் உண்டாகாது.

7. (பொ-ரை) ஸாமந்த்ரே! நமமுடைய அரண்மனையில் களஞ்சியத்திலிருக்கின்ற தானயங்கள் முழுவதையும், பொக்கிஷத்திலிருக்கின்ற தானயங்கள் முழுவதையும், வண்டிகளிலும், ஒட்டகைகளிலும் பாரம் ஏற்றி ஸ்ரீராமன் வனவாஸம் செய்ய வனத்திற்குப்போகும் பொழுது அவைகளும் கூடவே போகச்செய்ய வேண்டும்.

सा विषणा च सन्त्रस्ता मुखेन परिशुष्यता ।

राजानमेवाभिमुखी कैकेयी वाक्यमब्रवीत् ॥ 11 ॥

राज्यं गतजनं साधो पीतमण्डं सुरामिव ।

निरास्वाद्यतमं शून्यं भरतो नाभिपत्स्यते ॥ 12 ॥

कैकेय्यां मुक्तकजायां वदन्त्यामतिदारुणम् ।

राजा दशरथो वाक्यमुवाचावतलोचनाम् ॥ 13 ॥

11. (ப-ரை) சா கைகேயி- அந்த கைகேயியானவள், விஷணா- வ்யஸனமுடையவளாயும், சன்ட்ரஸ்தா- பயமுடையவளாயும், பரிசுஷ்யதா- வாட்டமடைந்திருக்கிற, முகென- முகத்தோடுகூடினவளாய், அபிமுகீ சதீ- எதிர்முகமாயிருந்துகொண்டு, ராஜான்- எவ்-அரசனையேபார்த்து, வாக்ய- ஒரு வார்த்தையை, அப்ரவீத்- சொன்னாள்.

12. (ப-ரை) ஹே சாஸோ- ஓ ஸாதுவே!, பீதமண்ட- ஸாராம்சத்தை குடித்த, சூர- இவ- மத்யத்தைப்போல, ராஜன்- ஜனங்களில்லாததும், நிராஸ்வாத்யதம்-அனுபவிக்கக்கூடிய போகய வஸ்த்துக்களில்லாததும், ஶூன்ய- பாழாகவுமிருக்கிற, ராஜ்ய- ராஜ்யத்தை, பரத- பரதன், ந அபிபத்யதே- அங்கீகரிக்கப்போகிறதில்லை.

13. (ப-ரை) கைகேயி- கைகேயியானவள், முக்தகஜாய்- வெட்கத்தை விட்டவளாய், அதிதாரண்-மிகவும் கடுமையாக, வத்யா (சயா)- சொல்லும் காலத்தில், தசரத- ராஜா-தசரதமஹாராஜர், அயதலோசன- அகன்ற கண்களையுடைய, (கைகேயியைப்பார்த்து,) வாக்ய- ஒரு வார்த்தையை, உவா- சொன்னார்.

11. (பொ-ரை) அந்த கைகேயி தேவியானவள் வ்யஸனமடைந்து பயத்துடனும், வாடிய முகத்துடனும் கூடியவளாய் ராஜாவின எதிரே நின்றகொண்டு அவரைப்பார்த்து, ஒருவார்த்தை சொன்னாள்.

12. (பொ-ரை) ஓ ஸாதுவே! ஸாரமான பாதத்தை குடித்துவிட்டு அஸாரமான மதுவை எப்படி ஒருவரும் கைக்கொள்ளமாட்டார்களோ அவ்விதமாகவே குடியிருக்கும் ஜனங்களுமில்லாமல், அனுபவிக்கக்கூடிய கிறந்த வஸ்துக்களுமில்லாமல் பாழான இந்த ராஜ்யத்தை பரதன் ஒருக்காலும் கைக்கொள்ளமாட்டான்.

13. (பொ-ரை) கைகேயி, வெட்கத்தைவிட்டு இவ்விதம் கடுமையான வார்த்தையை சொல்லும்பொழுது, தசரத மஹாராஜா அதைக்கேட்டு அகன்ற கண்களை உடையவளான கைகேயியைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

वहन्तं किं तुदसि मां नियुज्य धुरि माऽहिते ।

अनार्यै कृत्यमारब्धं किं न पूर्वमुपास्यः ॥ 14 ॥

तस्यैतत्क्रोधसंयुक्तमुक्तं श्रुत्वा वरांगना ।

कैकेयी द्विगुणं क्रुद्धा राजानमिदमब्रवीत् ॥ 15 ॥

14. (ப-ரை) हे अहिते- எனக்கு அனிஷ்டத்தைச் செய்கின்றவனே, धुरि- பாரத்தில், नियुज्य- ஏவி, वहन्तं- அவ்விதம் சுமக்கின்ற, मा- என்னை, किं तुदसि- ஏன் துன்பப்படுத்துகிறாய், हे अनार्य- அடி கெட்டவனே, आरब्ध- (என்னால்) ஆரம்பிக்கப் பட்ட, कृत्य- இந்தக்கார்யத்தை, पूर्व- முன்னமேயே, किं- ஏன், न उपास्यः- கேட்டுக் கொள்ளாமலிருந்துவிட்டாய்.

15. (ப-ரை) वरांगना- உத்தம ஸ்திரீயான, कैकेयी- கைகேயியானவள், तस्य- அவ்வரசனுடைய, क्रोधसंयुक्तं- கோபத்துடன் கூடிய, एतत् उक्तं- இந்த வார்த்தையை, श्रुत्वा- கேட்டு, द्विगुण यथा तथा- இரட்டிப்பாக, क्रुद्धा सती- கோபித்துக்கொண்டு, राजानं- அரசனைப்பார்த்து, इदं- இந்த வார்த்தையை, अब्रवीत्- சொன்னாள்.

14. (பொ-ரை) எனக்கு அனிஷ்டத்தை செய்கின்றவனே! பரதனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்யவேண்டுமென்றும், ராமனைக் காட்டிற்குத் துறத்தவேண்டுமென்றும் இந்த சுமக்கமுடியாத பாரத்தை என் தலையில்வைத்து அவ்விதம் சுமந்து கொண்டுமிருக்கிற என்னை ஏன் மறுபடியும் நோகும்படி செய்கிறாய், அடி. துஷ்டே! ஸேனை முதலானதுகளை ராமனுடன் அனுப்புவதாக ஆரம்பித்திருக்கிறேன் இதை ஏன் இப்பொழுது தடுக்கிறாய், முன்னமேயே வரம் வேண்டும் காலத்தில் ராமனை மாத்திரம் நீ காட்டிற்குத் தனிமையாக அனுப்பவேண்டும், ஸேனை முதலானவைகளை அவனுடன் அனுப்பக்கூடாதென்று ஏன் கேட்டுக்கொள்ளவில்லை, அப்படி நீ முன்னமே கேட்டுக் கொள்ளாதபடியால் இப்பொழுது நான் ஆரம்பித்த அந்தக்கார்யத்தை திறுத்தமாட்டேன்.

15. (பொ-ரை) உத்தம ஸ்திரீயான கைகேயியும், கோபத்தோடு சொன்ன அரசன் வார்த்தையைக்கேட்டு முன்னேவிட இரட்டிப்பாகத் தானும் கோபித்துக் கொண்டு ராஜாவைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொன்னாள்.

*தீர்த்திய வ்யாக்யானப்படி.—பொழிப்புரை.

அனிஷ்டம் செய்கிறவனே, பரதனுக்குப்பட்டாபிஷேகம் செய்யவேண்டிய தென்றும், ராமனைக் காட்டிற்குத் துறத்தவேண்டுமென்றும் இந்த பெரிய பாரத்தை என்னை சுமக்கும்படி ஏவி அப்படியே நானும் சுமந்துகொண்டிருக்க மறுபடியும் என்னை ஏன் வருத்தப்படுத்துகிறாய், வேண்டாம், அடி துஷ்டே! நான் ஆரம்பித்த எந்தக் கார்யத்தைத்தான் நீ தடுக்காமலிருக்கிறாய், முன்னம் ஆரம்பித்த ராம பட்டாபிஷேகத்தைத் தடுத்துவிட்டாய் இப்பொழுது அவனுக்குத் துணையாக ஸேனைகளை அனுப்ப ஆரம்பித்ததையும் தடுக்கிறாய் என்று,

தவீவ வ்ஷே சரோ ஜ்யேஷுந்முபாஹத் ।

அசமஞ்ஜ இதி ஸ்யாத் ததாய் க்ஸுமர்ஹிதி ॥ 16 ॥

एवमुक्तो धिगित्येव राजा दशरथोऽब्रवीत् ।

श्रीडितश्च जनः सर्वः सा च तं नावबुध्यत ॥ 17 ॥

तत्र वृद्धो महामात्रः सिद्धार्थो नाम नामतः ।

शुचिर्बहुमतो राज्ञः कैकेयीमिदमब्रवीत् ॥ 18 ॥

16. (ப-ரை) தவ- உம்முடைய, வ்ஷே- வம்சத்திலேயே, சரோ- ஸகரமஹா ராஜன், அசமஞ்ஜ இதி- அஸமஞ்ஜன் என்று, ஸ்யாத்- ப்ரஸித்தானை, ஜ்யேஷுந்- ஜேஷ்ட குமாரனை, உபாஹத்- காட்டிற்சூத் துறத்தினிட்டார், ததாய்- அப்படியே, க்ஸு- இவனும், க்ஸுமர்ஹிதி- காட்டிற்சூப் போகத்தகுந்தவன்.

17. (ப-ரை) எவ்- இவ்விதம், ஜன:- சொல்லப்பட்ட, தசரத மஹாராஜர், டிஃ- டி, டி, என்றே, அப்ரவீத்- சொன்னார், சர்வ:- எல்லா ஜனமும், சி: டி:- வெட்கம் கொண்டது, சா- அந்த கைகேயியும், ச- அந்த ஜன த்தை, ந- அந்நயம்- எண்ணியே இல்லை.

18. (ப-ரை) தத- அங்கு, ஸுசி:- சுத்தராயும், ராஜ:- அரசனுக்கு, ப்ருமத:- வெகுமானத்திற்கு இடமாயும், நாமத:- பெயரினால், சி: டி:- எ- ஸித்தார்த்தரென் று ப்ரஸித்தமான, வ்ரு: மஹா: - கிழவரான ப்ரதான மந்திரியானவர், கை: - கைகே யியைப்பார்த்து, இ: - இந்த (வார்த்தையை), அப்ரவீத்- சொன்னார்.

16. (பொ-ரை) உம்முடைய வம்சத்திலேயே, ஸகரமஹா ஒரு அரசர், அஸமஞ்ஜனென்று, ப்ரஸித்தானை தன்னுடைய ஜேஷ்ட புத்திரனை தனமில்லா மலும், கூட ஒருவரும் போகாமலும், காட்டிற்சூத் துறத்தினிட்டால்லவோ, அப்படியேதான் இந்த ராமனும் தனியாகக் காட்டிற்சூப் போகவேண்டும்.

17. (பொ-ரை) இவ்விதம் கைகேயி சொல்லும் வார்த்தையைக்கேட்டு தசரத மஹாராஜர் அந்தக் கைகேயியை, டி, டி, என்று திட்டினார், அங்கு இருக்கும் ஜனம் முழுவதும் வெட்கமடைந்துவிட்டது, ஆனால் கைகேயி மாத்ரிசம் அதை லக்ஷ்யமே செய்யவில்லை.

18. (பொ-ரை) அங்கு, அரசனால் வெகுமதிக்கப்பட்டவரும் சுத்தமான மனதையுடையவரும், ஸித்தார்த்தரென்று ப்ரஸித்தமான பெயருடையவரும், வ்ருத்தருமான ப்ரதான மந்திரியானவர், கைகேயியைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

असमञ्जो गृहीत्वा तु कीदृतः पथिदारकान् ।

सरय्याः प्रक्षिपन्नप्सु रमते तेन दुर्मतिः ॥ 19 ॥

तं दृष्ट्वा नागराः सर्वे क्रुद्धा राजानमब्रुवन् ।

असमञ्जं वृणीष्वैकमस्मान्वा राष्ट्रवर्धन ॥ 20 ॥

तानुवाच ततो राजा किंनिमित्तमिदं भयम् ॥ 20½ ॥

19. (ப-ரை) அசமன்: து- அஸமஞ்ஜைனெவன்றால், பதி- வழியில், கீர்த:- விளையாடிக்கொண்டிருக்கிற, டாரகான்- குழந்தைகளை, குஹித்வா- எடுத்து, சரய்யா:- ஸரய்யு நதியினுடைய, அப்சு- தண்ணீரில், ப்ரக்ஷிபந்- போட்டுக்கொண்டு, துர்மதி:- துர்ப்புத்தியுடைய அந்த அஸமஞ்ஜன், தென- அதனால், ரமதெ- ஸந்தேதாஷிப்படுகிறான்.

20. (ப-ரை) த- அவனை, சரீ நாசரா:- நகரத்து ஜனங்களெல்லோரும், த்ரவா- பார்த்து, த்ருதா: சந்த:- கோபமுடையவர்களாய், ராஜான்- அரசனைப்பார்த்து, ஃ ராட்ரவ்ந- தேசத்தை போஷிக்கின்ற ப்ரபுவே, அசமன் ஃக்- அஸமஞ்ஜன் ஒருவனையாவது, வ்ருணிஷ்- வைத்துக்கொள்ளும், அல்லது, அஸ்தான் வா- எங்கனையாவது, வ்ருணிஷ்- வைத்துக்கொள்ளும், இதி- என்று, அப்ருவந்- சொன்னார்கள்.

20½. (ப-ரை) தத:- பிறகு, ராஜா- அரசன், தான்- அந்த நகரத்து ஜனங்களைப் பார்த்து, இத் த்ரயம்- இந்த பயமானது, கி் நிமித- எந்தக்காரணத்தையுடையது, இதி- என்று, த்வா- சொன்னார்.

19. (பொ-ரை) துர்ப்புத்தியான அஸமஞ்ஜன், விதியில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கும் குழந்தைகளை தூக்கிக்கொண்டுபோய் ஸரய்யு நதியில் போட்டுவிட்டு, அதனால் ஸந்தேதாஷித்துக்கொண்டிருப்பான்.

20. (பொ-ரை) இவ்விதம் செய்கின்ற அந்த அஸமஞ்ஜனைப்பார்த்து, நகரத்துஜனங்களெல்லோரும் கோபத்துடன் அரசனிடம் சென்று, தேசத்தை நன்றாக லளர்த்துகின்ற ப்ரபுவே! ஒன்று அஸமஞ்ஜன் ஒருவனை வைத்துக்கொள்ளுகிறீரா, அல்லது எங்களெல்லையுமும் வைத்துக்கொள்ளுகிறீரா என்று சொன்னார்கள்.

20½. (பொ-ரை) இவ்விதம் தன்னிடம் சொல்கின்ற ஜனங்களைப்பார்த்து, என்ன பயம் உங்களுக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது, அது என்ன காரணத்தினாலுண்டானது என்று அரசன் கேட்டார்.

தாஸ்யபி ராஜா சம்புஷா வாக்யம் பருதயோஸ்ருவந் || 21 ||

கரிடதஸ்வேஷ ந: புவாந்வாலானுத்ப்ரான்தவேதந: |
சரஸ்யாப் ப்ரக்ஷிபந்மௌர்வ்யாதுலாப் ப்ரிதிஸஸுநுதே || 22 ||

ச தாஸாப் வவநம் ஸ்ருதவா ப்ரகூதிநாப் நராபிப: |
தம் தந்யாஜாஹித் புவம் தேபாப் ப்ரியவிக்ரிஷ்யா || 23 ||

21. (ப-ரை) ராஜா- அரசனும், சம்புஷா:-கேட்கப்பட்ட, தா: ப்ரதய: வ அபி- அந்த ஜனங்களும், வாக்ய- ஒரு வார்த்தையை, அஸ்ருவந்- சொன்னார்கள்.

22. (ப-ரை) உத்ப்ரான்தவேதந:- புத்தி ப்ரமையுள்ள, ந: ச- அந்த அஸமஞ்ஜன், கரிடத:- வினையாடிக்கொண்டிருக்கிற, ந:- எங்களுடைய, வாலாந் புவாந்- சிறுவர்களான பிள்ளைகளை, சரஸ்யா- ஸரயூ நதியில், ப்ரக்ஷிபந் சந்- போட்டுக்கொண்டு, மௌர்வ்யாந்- மூடத் தன்மையால், அதுலா: ஒப்பற்ற, ப்ரிதி- ஆனந்தத்தை, ஸஸுநுதே- அடைகிறான்.

23. (ப-ரை) ச: நராபிப:- அவ்வரசனும், தாஸாப் ப்ரகூதிநாப்- அந்த ஜனங்களுடைய, வவந- வார்த்தையை, ஸ்ருதவா- கேட்டு, தேபாப்- அவர்களுக்கு, ப்ரியவிக்ரிஷ்யா- ப்ரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்ற ஆசையினால், அஹித்- அனிஷ்டம் செய்கின்ற, தம் புவம்- அந்தப்பிள்ளையை, தந்யாஜ- விட்டுவிட்டார்.

21. (பொ-ரை) இவ்விதம் அரசனும் கேட்கப்பட்ட ஜனங்கள் அரசனைப் பார்த்து ஒருவார்த்தை சொன்னார்கள்.

22. (பொ-ரை) பைத்தியம் பிடித்த உம்முடைய பிள்ளையான இந்த அஸமஞ்சன் வீதியில் வினையாடிக்கொண்டிருக்கும் எங்கள் சிறுபிள்ளைகளைத் தூக்கி ஸரயூ நதியிற் போட்டுவிட்டு மூடத்தன்மையினால் அந்நிறத்த ஆனந்தமடைகின்றான்.

23 (பொ-ரை) அவ்வரசனும், அந்த ஜனங்களின் வார்த்தையைக்கேட்டு அவர்களுக்கு ப்ரியம் செய்ய எண்ணங்கொண்டு, ஹிதமல்லாத தன் பிள்ளையை தள்ளிவிட்டார்.

तं यानं शीघ्रमारोह्यः सभार्यं सपरिच्छदम् ।

यावज्जीवं विवास्योऽयमिति स्वान्वशात्पिता ॥ 24 ॥

स फालपिटकं गृह्य गिरिदुर्गाण्यलोलयत् ।

दिशः सर्वास्त्वनुचरन्स यथा पापकर्मकृत् ॥ 25 ॥

इत्येवमत्यजद्राजा सगरो वै सुधार्मिकः ।

रामः किमकरोत्यापं येनैवमुपरुध्यते ॥ 26 ॥

24. (ப-ரை) பிதாவான் ஸகாரும், த அவனை, சமார்- பார்வையுடனும், சபரிச்சதம்- அவனுக்கு வேண்டிய ஸாம்கரியுடனும், யான்- வாழ்நததை, ரிச- சீக்ரமாக, அரோ- ஏற்றிவைத்து, அ- இந்த அஸமஞ்ஜன், யாவஜீவ- உயிருள்ள வரையில், விவாச- காட்டிற்குத் துறத்தத்தருந்தவன், இதி- என்று, சுவான்- தன்னுடைய ஸேவக ஜனங்களை, அந்வஸா- ஆக்குபித்தார்.

25. (ப-ரை) ச: அந்த அஸமஞ்ஜன், பாபகர்மகூ- யா- பாபமான காரியத்தை செய்தவன்போல், சர்வ: திச: எல்லா திக்குக்களையும், அநுசர்ந- ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு, ஃலபிடக- கொத்தையும் சிறு பெட்டியையும், ர- எடுத்துக்கொண்டு, கிரிடூர்ணி- மலையில் புதருள்ள இடங்களை, அலுலய- தோண்டிக்கொண்டிருந்தான்.

26. (ப-ரை) இதி எ- என்று இவ்விதம், சுவார்மிக: - மிகவும் தர்மிஷ்டராயிருந்த, சர: - ஸகர மஹாராஜர், அந்யஜந்- (அஸமஞ்ஜன்) விட்டுவிட்டார், ரம்: - ராமன், கி- பாப- என்ன பாபத்தை, அகரோ- செய்தான், ய- யாகொரு பாபத்தினால், எ- இவ்விதம், ஓபரூய- துறத்தப்படுகிறான்.

24. (பொ-ரை) பிதாவான் ஸகர மஹாராஜர், அந்த அஸமஞ்ஜன், அவன் பக்கினியுடனும், அவனுடைய ஸாம்கரிகளுடனும், சீக்ரமாக வண்டியிலேற்றி உயிருள்ளவரையில் இவன் நகரத்திற்கு வராமலே நகருக்குட்படி காட்டிற்குத் துறத்தி விடுங்கள் என்று தன்னுடைய ஸேவக ஜனங்களுக்கு ஆஜ்ஞாபனம் செய்தார்.

25. (பொ-ரை) அந்த அஸமஞ்ஜன் காய் கிழங்கு கொண்டுவிட்டு கொத்தையும் அவைகளைக்கொண்டு வருககூடிய சிறுபெட்டியையும் எடுத்துக்கொண்டு, பாப க்ருத்யத்தைச் செய்தவன் போல திக்குகளெல்லாம் திரிந்துகொண்டு மலையில் புதர்களை தோண்டிக்கொண்டிருந்தான்.

26. (பொ-ரை) என்று இவ்வாறு மிகவும் தர்மிஷ்டரான அந்த ஸகர மஹாராஜர், அஸமஞ்ஜனைக்காட்டிற்குத் துறத்திவிட்டார், அவ்விதமான காட்டிற்குத் துறத்தக்கூடிய என்ன பாபத்தை பூரீராமன் செய்தான்.

ந हि कंचन पश्यामो राघवस्यागुणं वयम् ।
 दुर्लभो ह्यस्य निरयः शशाङ्कस्यैव कलमवम् ॥ 27 ॥
 अथवा देवि दोषं त्वं कंचित्पश्यसि राघवे ।
 तमय ब्रूहि तत्त्वेन ततो रामो विवास्यताम् ॥ 28 ॥
 अदुष्टस्य हि संत्यागः सत्वये निरतस्य च ।
 निर्दहेदपि शक्तस्य द्युतिं धर्मनिरोधनात् ॥ 29 ॥

27. (ப-ரை) வய்- நாங்கள், ராஃவஸ்ய- ராகவனுக்கு (ராகவனிடத்தில்), க்ஞன அயுண்- ஒரு கெட்ட குணத்தையாவது, ந பஸ்யாம்- ஹி- பார்க்கவில்லை, (ஹி-எனென்றால்,) ஷாங்கஸ்ய- சந்திநுக்கு, கலமவ் இவ- களங்கமிருப்பதுபோல், அஸ்ய- இந்த ராமனுக்கு, நிரய:- தோஷமானது, டுர்லம்:- கிடையாது.

28. (ப-ரை) தேவி- தேவியே, அயவா- அல்லது, ராஃவே- ஸ்ரீராமனிடத்தில், க்ஞித் தோஷ- ஒரு தோஷத்தை, த்வ- நீர், பஸ்யசி- பார்க்கிறீரேயானால், த்- அதை, அய- இப்பொழுது, தத்வேன- உண்மையாக, ப்ரூஹி- சொல்லும், தத:- பிறகு, ராம்:- ராமன், விவாஸ்யதாம்- காட்டிற்றுக்கூறத்தக்கப்படலாம்.

29. (ப-ரை) ஹி-எனென்றால், அதுஸ்ய- தோஷமில்லாதவனாயும், சத்வயே- ஸன் மார்க்கத்தில், நிரதஸ்ய ச- ஊக்கமுடையவனுமான மனிதனுடைய, சந்த்யாக- பரித்யாகமானது, டர்மநிரோத- தர்ம விரோதமாகையால், ஷக்தஸ்ய- இங்கினுடைய, ட்யுதி- அபி- தேஜஸ்ஸைக்கூட, நிர்ஹேத்- எரித்துவிடும்.

27. (பொ-ரை) நாங்களும் இதுவரையில் ராமனுக்கு (ராமனிடத்தில்) ஒரு தோஷத்தையும் பார்க்கவில்லை எனென்றால், சந்திநுக்குக்களங்கமிருப்பதுபோல் ராமனுக்கு நகர்த்திற்குந்தாமனமான ஒரு தோஷமும் கிடையாது.

28. (பொ-ரை) ராமனிடத்தில் தோஷமில்லையென்று நாங்களெல்லோரும் எண்ணிக்கொண்டிருந்தபோதிலும், தோஷமிருக்கிறதாக ஒருகால் நீர் தெரிந்து கொண்டிருந்தால் அதை இப்பொழுது உண்மையாகச் சொல்லும் அதற்கு பிறகு ராமனைக்காட்டிற்றுக்கூறத்தக்கவிடலாம்.

29. (பொ-ரை) தோஷமில்லாதவனாயும், ஸன்மார்க்கத்தில் ஊக்கமுடையவனாயுள்ளவனை பரித்யாகம் செய்வது தர்ம விரூத்தமாகையால் இங்கினுடைய தேஜஸ்ஸைக்கூட ஒழித்துவிடும்.

तदलं देवि रामस्य श्रिया विहतया त्वया ।

लोकतोऽपि हि ते रक्ष्यः परिवादः शुभानने

॥ 30 ॥

श्रुत्वा तु सिद्धार्थवचो राजा श्रान्तरस्वनः ।

शोकोपहतया बाचा कैकेयीमिदमब्रवीत्

एतद्वचो नेच्छसि पापवृत्ते हितं न जानासि ममात्मनो वा ।

आस्थाय मार्गं कृपणं कुचेष्टा चेष्टा हि ते साधुपथादपेता

॥ 32 ॥

30. (ப-ரை) ஹே தேவியே, தத்- ஆகையால், த்வயா- உன்னால், விहतயா- கெடுக்கப்பட்டிருக்கிற, ராமச்ய ஸ்ரியா- ராமனுடைய ராஜ்யஸம்பத்தினால், அல-போதும், ஹே शुभानने- அழகுள்ள முகமுள்ளவனே, லோகத: அபி- ஜனங்களிடத்திலிருந்து, தே- உனக்கு, பரிவாத:- வருகிற அபவாதமானது. ரக்ஷ்ய: ஹி- பரிஹரிக்கத்தகுந்ததல்லவா.

31. (ப-ரை) सिद्धार्थवच:- ஸித்தார்த்தருடைய வார்த்தையை, ஸ்ருத்வா து- கேட்டு, ராஜா- தசரத மஹாராஜர், श्रान्तरस्वन:- மிகவும் தணிந்த குரலை உடையவராய், शोकोपहतया- துக்கத்தினால் மழமழத்த, बाचा- வாக்கினால், कैकेयी- கைகேயியைப்பார்த்து, इदमब्रवीत्- இந்த வார்த்தையைச் சொன்னார்.

32. (ப-ரை) हे पापवृत्ते- கெட்ட நடத்தையுள்ளவனே, एतत् वच:- இந்த ஸித்தார்த்தருடைய வார்த்தையை, न इच्छसि- நீ விரும்புகிறாயில்லை, कृपण मार्ग- கெட்ட வழியை, आस्थाय- அடைந்து, कुचेष्टा सती- கெட்ட கார்யங்களைச் செய்கின்றவளாய், मम- எனக்கோ, आत्मनो वा- உனக்காகவோ, हितं- நன்மையை, न जानासि- நீ தெரிந்து கொள்ளவில்லை, हि- ஏனென்றால், ते- உன்னுடைய, चेष्टा- கார்யமானது, साधुपथात्- நன்மார்க்கத்திலிருந்து, अपेता- தவறியிருக்கிறது

30. (பொ-ரை) தேவியே! ராமனுடைய பட்டாபிஷேகத்தை நீ கெடுத்தது போதும், இனிமேல் யாதொரு விஷயமும் செய்ய வேண்டாம், அழகுள்ள முகமுடையவனே! அதனால் உன்னை ஜனங்களெல்லோரும் பழிப்பார்களே! அதை நீ நீக்கிக்கொள்ளவேண்டாமா.

31. (பொ-ரை) இவ்விதம் கைகேயியைப்பார்த்து ஸித்தார்த்தர் சொன்ன தையெல்லாம் தசரத மஹாராஜர் கேட்டு, மிகவும் தணிந்த குரலுடையவராய் துக்கத்தினால் தழதழத்த பேச்சுடன் கைகேயியைப்பார்த்து ஓரவார்த்தை சொன்னார்.

32. (பொ-ரை) அது கெட்ட நடத்தையுள்ளவனே! ஸித்தார்த்தர் சொன்ன இந்த வார்த்தையை நீ ஏன் அங்கீகரிக்கவில்லை எல்லோரும் பழித்த கெட்டமார்த்தத்தை அடைந்து கெட்ட கார்யத்தையும் செய்து கொண்டு, நமக்கு இது நன்மையென்றும் உனக்கு இது நன்மையென்றாவது தெரிந்து கொள்ளவில்லை. ஆகையால் உன்னுடைய கார்யமானது ஸன்மார்க்கத்திலிருந்து நழுவியிருக்கிறது.

अनुव्रजिष्याम्यहमद्य रामं राज्यं परित्यज्य सुखं धनं च ।

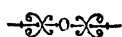
सहैव राज्ञा भरतेन च त्वं यथासुखं भुङ्क्ष्व चिराय राज्यम् ॥ 33

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

षट्विंशः सर्गः ॥ 36 ॥

33. (ப-ரை) அஹ்-நான், அய-இப்பொழுது, ராஜ்ய-ராஜ்யத்தையும், சுவ-ஸுகத்தையும், ஧-தந்தையும், பரத்யஜ-விட்டு விட்டு, ராம-ராமனை, அநுவஜிஷ்யமி-துடர்ந்து செல்லப்போகிறேன், த்வ-நீயும், ராஜா-அரசனான, பரதேன-பரதனோடு. சஹ-கூடவே, யதாசுவ-ஸுகமாக, ராஜ்ய-ராஜ்யத்தை, சிராய-நெடுநாள், பூங்கூர்-அனுபவித்துக்கொண்டிரு.

33. (பொ-ரை) நான் இப்பொழுது ராஜ்யத்தையும் ஸுகத்தையும், தந்தையும் விட்டு விட்டு ராமனுடன் செல்லப்போகிறேன், நீயும் உன்னுடைய பிள்ளையான பரதனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்வித்து ராஜாவாகிருக்கிற அவனுடன் ஸுகமாகவெகுநாள் ராஜ்யத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிரு.

सप्तविंशः सर्गः ॥ 37 ॥

महामाववचः श्रुत्वा रामो दशरथं तदा ।

अभ्यभाषत वाक्यं तु विनयज्ञो विनीतवत् ॥ 1 ॥

1. (ப-ரை) தத-அப்பொழுது, வினயஜ-வினயத்தைத் தெரிந்தவரான, ராம-ஸ்ரீராமன், மஹாமவவ-பரதான மந்திரியின் வார்த்தையை, சுவ-சேட்டு, வினிதவ-வணக்கத்துடன் கூடி, தசரத-தசரத மஹாராஜரைப்பார்க்கு, வாக்ய-த-ஒரு வார்த்தையை, அப்யபாஸ-சொன்னார்.

1. (பொ-ரை) அப்பொழுது, ஸித்தார்த்தரென்னும் பரதான மந்திரியின் வார்த்தையைக்கேட்டு வணக்கம் தெரிந்தவரான ராமன் வணக்கத்துடன் தசரதரைப் பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

त्यक्तभोगस्य मे राजन्वने वन्येन जीवतः ।

किं कार्यमनुयातेण त्यक्तसङ्गस्य सर्वतः ॥ 2 ॥

यो हि दत्त्वा गज श्रेष्ठं कक्ष्यायां कुरुते मनः ।

रज्जुस्नेहेन किं तस्य त्यजतः कुञ्जरोत्तमम् ॥ 3 ॥

तथा मम सतां श्रेष्ठ किं ध्वजिन्या जगत्पते ।

सर्वाण्येवानुजानामि चीराण्येवानयन्तु मे ॥ 4 ॥

2. (ப-ரை) ஹே ராஜன்- மஹாராஜே, த்யக்தஸங்கஸ்ய- போகங்களை விட்டவனாயும், சர்வத:- எல்லாவற்றிலும், த்யக்தஸங்கஸ்ய- பற்றுதலை விட்டவனும், வநே- வனத்தில், வந்யேன- காட்டிலுண்டாகும் வஸ்துவினால், ஜீவத:- ஜீவிக்கின்ற, மே- எனக்கு, அநுயாதேண- கூட வரும் ஸைன்யத்தினால், கி் கார்ய- செய்யத்தகுந்தது என்ன.

3. (ப-ரை) ய: ஹி- யாவனொருவன், ரஜ்ஜு- உத்தமமான யானையை, த்வா- கொடுத்துவிட்டு, கக்ஷ்யாயா- யானை கட்டும் கயிற்றில், மன:- மனதை, கருதே- செய்கிறானே, குஜரோத்ம- ச்ரேஷ்டமான யானையை, த்யஜத:- விட்டவனான, தஸ்ய- அம்மனிதனுக்கு, ரஜ்ஜுஸ்நே- கயிற்றில் ஆசையினால், கி- என்ன ப்ரயோஜனம்.

4. (ப-ரை) ஹே சதா்- ஸாதாக்களிற் சிறந்தவரே, ஜகத்பதே- உலகங்களுக்குப் ப்ரபுவே, ததா- அப்படி, மம- எனக்கு, ஧்வஜின்யா- ஸேனையினால், கி- என்ன ப்ரயோஜனம், சர்வாணி- எல்லாவற்றையுமே, அநுஜானாமி- கொடுத்து விடுகிறேன், சீராணி- எ- மாவிரிகளையே, மே- எனக்கு, அநயந்து- கொண்டு வரட்டும்.

2. (பொ-ரை) பாபோ! போகத்தையுமிவிட்டு, எல்லா வஸ்துகளிலும் பற்றுதலையும்விட்டு, வனத்திலுண்டாகும் காய சிழவ் துகளை புஜித்து வனத்திலே ஜீவனம் செய்கின்ற எனக்கு கூடவரும் ஸைன்யத்தினால் என்ன ஆகவேண்டியது.

3. (பொ-ரை) ஒருவன் உத்தமமான யானையை விட்டுவிட்டு, அதைக் கட்டும் கயிற்றில் மனம் வைத்தால் யானையை விட்டுவிட்ட அம்மனிதனுக்கு கயிற்றில் ஆசையினால் என்ன ப்ரயோஜனம். அதாவது ராஜ்யத்தை விட்ட எனக்கு கூடவரும் ஸைன்யத்தில் என்ன ப்ரயோஜனமென்று முன்சொன்னதையே வேற விதமாகச் சொன்னார்.

4. (பொ-ரை) ஸாதாக்களிற் சிறந்தவரான மன்னவரே! யானையை விட்ட வனுக்கு கயிற்றினால் ப்ரயோஜனமில்லாததுபோல், ராஜ்யத்தை விட்ட எனக்கு கூடவரும் ஸைன்யத்தினால் என்ன ப்ரயோஜனம். ஆகையால் நீர் எனக்குக் கொடுப்பதாக நினைத்த எல்லாவற்றையுமே நான் பாதனுக்குக் கொடுத்துவிடுகிறேன் எனக்கு வேண்டியது மாவிரிகள் மாத்திரம்தான், அவைகளை வெலைக்காரர்கள் கொண்டுவந்து கொடுக்க வேண்டும்.

खनित्रपिटके चोभे समानयत गच्छतः ।

चतुर्दश वने वासं वर्षाणि वसतो मम ॥ 5 ॥

अथ चौराणि कैकेयी स्वयमाहृत्य राघवम् ।

उवाच परिधत्स्वेति जनौघे निरपत्रपा ॥ 6 ॥

स चिरं पुरुषव्याघ्रः कैकेय्याः प्रतिगृह्य ते ।

सुह्रमवलम्ब्यवक्षिष्य मुनिवस्त्राण्यवस्त ह ॥ 7 ॥

5. (ப-ரை) வதுர்ஷ வர்ஷாணி- பதினான்கு வருஷங்கள், வன- வனத்தில், வாச வசத:- வாஸம் செய்பவனாக, गच्छत:- போகின்ற, मम- எனக்கு, खनित्रपिटके- மண்வெட்டி, சிறு பெட்டி, उभे च- இந்த இரண்டையுமே, समानयत- கொண்டு வாருங்கள்.

6. (ப-ரை) अथ- பிறகு, कैकेयी- கைகேயியானவள், चौराणि- மரவுரிகளை, आहृत्य- கொண்டுவந்து, जनौघे- ஜனக்கூட்டத்தில், निरपत्रपा- சதி- வெட்கமில்லாதவளாய்க்கொண்டு, राघवम्- ராமனைப்பார்த்து, परिधत्स्व- இதை உடுத்திக்கொள், इति- என்று, उवाच- சொன்னான்.

7. (ப-ரை) सः पुरुषव्याघ्रः- அந்த புருஷோத்தமன், कैकेय्याः- கைகேயியினிடமிருந்து, ते चिरं-அந்த இரண்டு மரவுரிகளை, प्रतिगृह्य-வாங்கிக்கொண்டு, सुह्रमवलम्ब्य- மிகவும் இலேசான வஸ்தரத்தை, अवक्षिष्य- அமிழ்த்துவிட்டு, मुनिवस्त्राणि- முனிகள் உடுத்தும் ஆடைகளை, अवस्त ह- உடுத்திக்கொண்டார்.

5. (பொ-ரை) பதினான்கு வருஷம் வனவாஸம் செய்வதற்காக புறப்பட்டுப் போகிற எனக்கு காட்டில் கிடங்கு முதலானவைகளைத்தோண்ட மண்வெட்டி, காய்க்கிழங்குகளை போட்டுக்கொள்ள ஒரு சிறு பெட்டி கூடை, இவ்விதங்களையும் கொண்டுவாருங்கள்.

6. (பொ-ரை) பிறகு கைகேயி, தானே போய் மரவுரிகளைக்கொண்டுவந்து ஜனக்கூட்டத்தில் நின்றகொண்டு வெட்கமில்லாமல் 'ராமனைப்பார்த்து 'இதோ மரவுரி, உடுத்திக்கொள்' என்று சொன்னான்.

7. (பொ-ரை) புருஷோத்தமனான அந்த ஸ்ரீராமன், கைகேயியினிடமிருந்து இரண்டு மரவுரிகளை வாங்கிக்கொண்டு, தான் முன்தரிக்கிருந்த ஸூக்ஷ்மமான வஸ்தரத்தை அமிழ்த்துவிட்டு ரிஷிகள் தரித்துக்கொள்ளும் மரவுரிகளையே உடுத்திக்கொண்டார். "ஹ்" என்பது வால்மீகியின் மனவருத்தத்தைக்காண்பிக்கிறது.

लक्ष्मणश्चापि तलैव बिहाय वसने शुभे ।

तापसाच्छादने चैव जग्राह पितुरग्रतः ॥ 8 ॥

अथात्मपरिधानार्थं सीता कौशेयवासिनी ।

समीक्ष्य चिरं संव्रस्ता पृषती वागुरामिव ॥ 9 ॥

सा व्यषत्रपमाणेव प्रगृह्य च सुदुर्मनाः ।

कैकेयीकुशचிரि ते जानकी शुभलक्षणा ॥ 10 ॥

अश्रसम्पूर्णनेत्रा च धर्मज्ञा धर्मदर्शिनी ।

गन्धर्वराजप्रतिमं भर्तारमिदमब्रवीत् ॥ 11 ॥

कथं नु चिरं वधन्ति मुनयो वनवासिनः ॥ 11½ ॥

8. (ப-ரை) லக்ஷ்மண: - அபி- இலக்குமணனும், தப எவ- அவ்விடத்திலேயே, ஸுமே வசன- அழகான வஸ்த்திரங்களை, விஹய-விட்டுவிட்டு, தாபசாக்காடனே - அ- ரிஷிகள் கட்டிக்கொள்ளும் மரவுரிகளையே, பிது: அரத:- பிதாவின் முன்னிலையில், ஜகாஹ- கட்டிக் கொண்டார்.

9. (ப-ரை) அய- பிறகு, கௌசேயவாசினி- வெண்பட்டை உடுத்திக்கொண்டிருக்கிற, சீதா- ஸீதையானவள், ஆத்மபரிதானார்- தான் தரித்துக்கொள்ளுவதற்காக விருக்கிற, சீர்- மரவுரியை, சமீக்ஷ- பார்த்து, ப்ருசுதி- பெண்மான், வாசுரம் இவ- வலையைக் கண்டுபயந்ததுபோல், சன்வ்ஸ்தா- பயந்தவளாக, (அவ்வ- ஆனால்.)

10-11-11½. (ப-ரை) ஸுமலக்ஷணா- சுபமான லக்ஷணங்களை யுடையவளான, சா ஜானகி- அந்த ஸீதையானவள், வ்யபவ்ரபாணா இவ- மிகவும் வெட்கப்பட்டவன்போல்

8. (பொ-ரை) இலக்குமணனும் அவ்விடத்திலேயே அழகான வஸ்திரங்களை அணிந்ததுவிட்டு ரிஷிகள் தரித்துக்கொள்ளும் மரவுரிகளையே பிதாவின் எதிரில் தானும் தரித்துக்கொண்டார்.

9. (பொ-ரை) பிறகு, பட்டுவஸ்த்திரம் தரித்துக் கொண்டிருக்கிற ஸீதையானவள் தான் உடுத்திக் கொள்ளுவதற்காக மிகுந்திருக்கிற மரவுரியைப்பார்த்து வனத்தில் வேடனூல் வைக்கப்பட்ட வலையைக்கண்டு பெண்மான் பயந்ததுபோல் பயந்தாள்,

10-11-11½. (பொ-ரை) சுபமான லக்ஷணங்களை உடையவளும், பதிவ்ரதா தர்மத்தை நன்றாய் நிந்தவளும் அனைத்தந்திக் காட்டுகின்றவளுமான அந்த ஜானகி

इति ह्यकुशला सीता सा सुमोह मुहुर्मुहुः ॥ 12 ॥

कृत्वा कण्ठे च सा चिरमेकमादाय पाणिना ।
तस्यौ ह्यकुशला तत्र ग्रीहिता जनकात्मजा ॥ 13 ॥

சுமோ:- மிகவும் மனவருத்தமுடையவளாய், ஸே கைகேயிகுலா- கைகேயியினுடைய அந்த இரண்டு மாவுரிகளையும், ஸ்ரூய வ- வாங்கிக்கொண்டு, அபுசம்பூர்ணேயா வ- கண்ணிர் நிறைந்த கண்களை உடையவளாய், யமோ- தர்மம் தெரிந்தவளும், யமோ- தர்மத்தை நடத்திக் காட்டுகிறவளுமான (அந்த ஸீதை), கந்தர்வராஜபுத்திர- கந்தர்வராஜனுக்கொப் பாண, பதாரி- பர்த்தாவைப்பார்த்து, வனவாசின:- வனத்தில் வளிக்கின்ற, முனய:- ரிஷி கள், சீர்- மாவுரியை, கய்- எப்படி, வபு- உடுத்திக்கொள்ளுகிறார்கள், (இதி- என்று) இ- இந்த வார்த்தையை, அவரீ- சொன்னாள்.

12. (ப-ரை) இதி- என்று, சா சீதா- அந்த ஸீதையானவள், அகுலா- தெரி யாதவளாக, முஹு:- அடிக்கடி, சுமோ- மயங்கி நின்றாள்.

13. (ப-ரை) சா ஜனகாत्मजा- அந்த ஜானகியானவள், எக்- சீர்- ஒரு மாவுரியை, பாणि- கையினால், அடாய- எடுத்துக்கொண்டு, கண்- கழுத்தில், க்-வா- போட்டுக் கொண்டும், அகுலா- உடுத்திக்கொள்ளத்தெரியாதவளாய், த- அங்கு- அங்கு, வபு- வெட்கமுடையவளாய், த- நின்- நின்றாள்.

யானவள் அதிகமாக வெட்கப்பட்டவள்போல் கைகேயியினிடமிருந்து மாவுரிகள் இர ண்டையும் வாங்கிக்கொண்டு மிக மனவருத்தத்துடன் கண்களில் நீர் ததும்பி கந்தர்வ ராஜையொற்ற தன் பர்த்தாவைப்பார்த்து வனவாசிகளான முனிவர்கள் இவ்விதம் மடமடப்பாண மாவுரியை எப்படி கட்டிக் கொள்ளுகிறார்களோ வென்று சொன்னாள்.

12. (பொ-ரை) இவ்வாறு பர்த்தாவைப்பார்த்து சொல்லிவிட்டு அந்த ஸீதையானவள் மாவுரியை உடுத்திக்கொள்ள தெரியாதவளாகவே அடிக்கடி திகைத்து நின்றாள்.

13. (பொ-ரை) அந்த ஜானகி, இரண்டு மாவுரிகளில் ஒன்றைக்கையால் எடுத்து கழுத்தில் போட்டுக்கொண்டு மற்றொன்றை இடுப்பில் உடுத்திக்கொள்ள தெரியாதவளாய் வெட்கத்துடன், அங்கு நின்றாள்.

तस्यास्तस्मिन्परायण्य रामो धर्मभृतां वरः ।

चीरं बन्ध सीतायाः कौशेयस्योपरि स्वयम् ॥ 14 ॥

रामं प्रेक्ष्य तु सीताया बध्नन्तं चीरमुत्तमम् ।

अन्तःपुरगता नार्यो मुमुचुर्वारि नेत्रजम् ॥ 15 ॥

ऊचुश्च परमायस्ता रामं ज्वलिततेजसम् ।

वत्स ! नैवं नियुक्तेयं वनवासे मनस्विनी ॥ 16 ॥

14. (ப-ரை) ஧ர்மபூதா- தர்மவீஷ்டர்களுக்குள், வர:- உத்தமரான, ராம:- ஸ்ரீராமன், பரமன், சிப்ர- சித்திரமாக, அராம்ய-வந்து, தஸ்யா: சீதாஸ்ய:- அந்த ஸீதையினுடைய, கௌஸ்யஸ்ய- வெண் பட்டின்மேல், தத்- தீர்- அந்த மரவுரியை, ஸ்வயம்- தானே, வநவ- கட்டினார்.

15. (ப-ரை) சீதாஸ்ய:- ஸீதைக்கு, தீர்- மரவுரியை, வந்- உடுத்துகின்ற, உதம் ராம்- உத்தமனான ஸ்ரீராமனை, ப்ரேக்ஸ்ய து- பார்த்து, அந்த: புரதா:- அந்தப்புரத்திலிருக்கின்ற, நார்ய:- ஸ்திரீகள், நெத்ரஜம்- கண்களிலுண்டான, வாரி- ஜலத்தை, முமுசு:- விட்டார்கள்,

16. (ப-ரை) பரமாயஸ்தா:- மிகவும் ஆயாஸமுடையவர்களாய்க்கொண்டு, ஜ்வலிதேஜஸம்- பரகாசிக்கின்ற தேஜஸையுடையவரான, ராம்- ஸ்ரீராமனைப்பார்த்து, வத்ஸ- குழந்தாய் ராமா!, மனஸ்வினீ- சிறந்த மனதையுடைய, இய- இந்த ஸீதை, வநவாஸ- வனத்தில் வஸிப்பதில், ந நியுகா- ஏவப்படவில்லை, (இதி- எனது), ஁சு: வ- ஒரு வார்த்தையையும் சொன்னார்கள்.

14. (பொ-ரை) தர்மவீஷ்டர்களுக்குள் ச்ரேஷ்டரான அந்த ஸ்ரீராமன், பரபரப்புடன் வந்து, ஸீதை இடுப்பில் உடுத்திக்கொண்டிருக்கிற வெண்பட்டின் மேலேயே, அந்த மரவுரியை தானே உடுத்தினார்.

15. (பொ-ரை) ஸீதைக்கு மரவுரியை உடுத்துகின்ற ஸர்வோத்தமனான ஸ்ரீராமனைப்பார்த்து அந்தப்புரத்திலிருக்கும் ஸ்திரீகள் கண்களால் நீரைப்பெருக்கினார்கள்.

16. (பொ-ரை) மிகவும் மனவருத்தமுடையவர்களாய், பரகாசிக்கின்ற தேஜஸையுடைய ராமனைப்பார்த்து அப்பா ராமா?, கம்பீரமான மனதையுடைய இந்த ஸீதையும் இவ்விதம் மரவுரியை தரித்துக் கொண்டு வனவாஸம் செய்ய வேண்டியவளென்று உன் பிதாவினால் ஆஜ்ஞாபிக்கப்படவில்லை, என்றும் சொன்னார்கள்.

पितुर्वाक्यानुरोधेन गतस्य विजनं वनम् ।

तावद्दर्शनमस्मा नः सफलं भवतु प्रभो ॥ 17 ॥

लक्ष्मणेन सहायेन वनं गच्छस्व पुत्रक ।

नेयमर्हति कल्याणी वस्तुं तापसवद्वने ॥ 18 ॥

कुरु नो याचनां पुत्र सीता तिष्ठतु भामिनी ।

धर्मनित्य स्वयं स्थातुं न हीदानीं त्वमिच्छसि ॥ 19 ॥

17. (ப-ரை) ஐ பிரமோ- ப்ரபுவே, பிது:- பிதாவனுடைய, வாக்யானுரோதேன- சொல்லே அனுஸரித்து, விஜன வனம்- நிர்ஜனமான வனத்தைக்குறித்து, ரதஸ்ய- போன, (தவ- உன்னுடைய), டர்ஷன- காக்கியானது, தாவத்- நீ வருகிறவரையில், அஸ்யா-இவளிடத்தில், சபல்- ஸபலமாக, ந:- எங்களுக்கு, ஸவது-உண்டாகட்டும்.

18. (ப-ரை) புதக- குழந்தாய், சஹயேன- துணையான, லக்ஷ்மணே- இலக்குமணன் கூட, வன- வனத்தைக்குறித்து, ரக்ஷஸ்வ-போ, கஸ்யாணி- மங்களமுள்ளவளான, இய- இந்த ஸீதை, தாபஸவத்- ரிஷிஜாதியைப்போல், வன- வனத்தில், வஸ்து- வஸிப்பதற்கு, ந அர்ஹிதி- தகுந்தவளல்ல,

19. (ப-ரை) ஐ புத்ர- குழந்தாய், ந:- எங்களுடைய, யாचना- வேண்டுகோளை, க்ரு- செய்யக்கடவாய், ஸாமினி- ஸ்த்ரீகளுக்குள் உத்தமியான, சிதா- ஸீதை, திஸ்து- (இங்கேயே) இருக்கட்டும், ஐ டர்மனிட்ய- தர்மத்தில் நிலிசின்றவனே, த்வ- நீ, டிடானி- இப்பொழுது, ஸ்வ ஸ்யாது- இங்கு இருப்பதற்கு, ந ட்ச்ச்சி டி- இச்சிக்கமாட்டாயல்ல வா.

17. (பொ-ரை) ப்ரபோ! பிதாவின் வார்த்தையை அனுஸரித்து நிர்ஜனமான வனத்திற்குப்போகின்ற உன்னை நாங்கள் மருபடி பார்க்கும் வரையில் இந்த ஸீதையினிடத்திலாவது உன்னுடைய தரிசனத்தை ஸபலமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம், அதாவது:- நீ திருமடிவருகிற வரையில் உன்னைப்பார்ப்பதற்குப்பதிலாக, ஸீதையைவது பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

18. (பொ-ரை) குழந்தாய்! நீ இலக்குமணனை ஸஹாயமாகக்கொண்டு வனத்திற்குப்போ, மங்களகரையான இந்த ஸீதை ரிஷிஜாதியைப்போல் வனத்தில் வாஸம் செய்யத்தகாதவள்,

19. (பொ-ரை) குழந்தாய்! நாங்கள் வேண்டிக்கொள்ளுவதை, நீ ஸம்மதிக்க வேண்டும், மிகவும் உத்தம ஸ்த்ரீயான ஸீதையானவள் இங்கேயே இருக்கட்டும், பித்ருவாக்ஷியபரிபாலனமென்ற தர்மத்தில் நிலியாக இருக்கிறபடியால் நீ இப்பொழுது இங்கு இருக்கஸம்மதிக்கமாட்டாயல்லவா.

तासामेवविधा वाक्: शृण्वन्द्वाश्रमात्मज: ।

ववन्धैव तदा चीरं सीतया तुल्यशीलया ॥ 20 ॥

चीरं गृहीते नु तया समीक्ष्य नृपतेर्गुरु: ।

निवार्य सीतां कैकेयीं वसिष्ठो बाबयमब्रवीत् ॥ 21 ॥

अतिप्रवृत्ते दुर्मே कैकेयि कुलपांसनि ।

वञ्चयित्वा च राजानं न प्रमाणेऽवतिष्ठसे ॥ 22 ॥

20. (ப-ரை) தசரதராஜ:- தசரதகுமாரனான ஸ்ரீராமன், தாசி- அந்த ஸ்த், 1, எவ்விதம் கண்ண, வா:- வார்த்தைகளை, ஸ்ருவந்- சந் கேட்டுக் கொண்டு, துல்யஸீலயா- (தமக்கு) ஒப்பான ஸ்வபாவமுடைய, சீதயா- வீதைக்கு, ததா- அப்பொழுது, சீர- மரவுரியை, வவந்- எவ- உடுத்தவே உடுத்தினார்.

21. (ப-ரை) தய- அந்த வீதையினால், சீர- கட்டிக்கொள்ளப்பட்ட, சீர- மரவுரிகளை, சமீட்சய்- து- யார்த்தம், நூபத:- ரு:- அரசனுடைய குருவான, வசிஸ்த:- வலிஷ்ட டமுனிவர், சீதா- வீதையை, நிவார்ய- தடுத்துவிட்டு, கைகேயி- கைகேயியைப்பார்த்து, வாச்ய- அபவீத்- ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

22. (ப-ரை) அதிப்ரவ்ரு- மீறி நடக்கின்றவனே, துமே- தூர்புத்தியுடையவனே, குலபாஸனி- குலத்தைக்கெடுக்கின்றவனே, கைகேயி- அடக்கையி, ராஜாந்- அரசனை, வடிவில்த- வ- மோசம் செய்தும், ப்ரமாண- மரியாதையில், ந- அவதிஸ்த- நிதாமலிருக்கிறாய்.

20. (பொ-ரை) தசரதராஜ புத்திரனான ஸ்ரீராமன் அந்தப்புரஸ்திரீகள் சொல்லும் இவ்வித வார்த்தைகளைக் கேட்டுக்கொண்டே, நகரத்தில் வலிக்க இஷ்ட மில்லாமல் தண்ணீர்போலே, வனவாஸம் செய்ய விரும்புகின்ற வீதைக்கு மரவுரியை உடுத்தவே உடுத்தினார்.

21.. (பொ-ரை) வீதை மரவுரியை கையிறவாங்கிக்கொள்ளும் பொழுதே, ராஜகுருவான வலிஷ்டமஹரிஷி, அம்மா! நீ மரவுரியை உடுத்திக்கொள்ள வேண்டாம், என்று வீதையைத் தடுத்துவிட்டு, கைகேயியைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

22. (பொ-ரை) எல்லமீறி நடக்கின்றவனே! தூர்புத்தியுடையவனே! குலத்தைக்கிழிக்கத் தோன்றியவனே! நேக கைகேயி! அரசனை மோசம் செய்து விட்டும், இனியும் ஒரு மட்டில் நிதாமலிருக்கிறாய்.

न गन्तव्यं वनं देव्या सीतया शीलवर्जिते ।

अनुग्रास्यति रामस्य सीता प्रकृतमासनम् ॥ 23 ॥

आत्मा हि दाराः सर्वेषां दारसंग्रहवर्तिनाम् ।

आत्मेयमिति रामस्य पालयिष्यति मेदिनीम् ॥ 24 ॥

अथ यास्यति वैदेही वनं रामेण मंगता ।

वयमप्यनुयास्यामः पुरं वैदं गमिष्यति ॥ 25 ॥

23. (ப-ரை) ஶீலவர்திதே- நன்னடக்கையை விட்டவனே, சீதயா தேவ்யா- ஶீதா தேவியினால், வன- வனத்தைக்குறித்து, ந கந்தவ்ய- போகத்தகுந்ததல்ல, சீதா- ஶீதை யானவள், ராமச்ய- ராமனுடைய, ப்ரகத- இப்பொழுது ப்ரஸ்தாபத்தில் வந்திருக்கிற, ஶாசன- ஶீம்மாஸனத்தை, அநுக்ரஸ்யதி- அடையப்போகிறாள்.

24. (ப-ரை) ஶாஸங்க்ரஹவர்தினாம்- க்ருஹஸ்தர்களான, சர்வீஷா- எல்லோருக்கும், ஶாரா- பத்ரியானவள், ஆத்மா றி- ஆத்மாவன்றே. (ஆகையால்) இய- இந்த ஶீதையும், ராமச்ய- ராமனுடைய, ஆத்மா றி- ஆத்மா என்கிற காரணத்தினால், ராமச்ய- ராமனு டைய, மெதினீம்- பூமியை, பாலயிஷ்யதி- ஆளப்போகிறாள்.

25. (ப-ரை) அய- அல்லது, ராமேண- ராமனுடன், சங்கதா- சேர்ந்துகொண்டு, வைதீஹி- ஶீதையானவள், வன- வனத்தைக்குறித்து, யாஸ்யதி- போவாளேயானால், வய் அபி- நாங்களும், அநுயாஸ்யாம்- கூடவே போகப்போகின்றோம், இஃ பூர வ- இந்தப்பட்ட னமும், கமிஷ்யதி- போகப்போகின்றது.

23. (பொ-ரை) 'நல்ல ஸ்வபாவத்தைக் கைவிட்டவனே! ஶீதா தேவி வனம் போகவேண்டியதில்லை. இப்பொழுது ப்ரஸ்தாபத்தில் வந்து கொண்டிருக்கிற ராம னுடைய ஶீம்மாஸனத்தில் ஶீதை ஏறப்போகிறாள்.

24. (பொ-ரை) "அஃ! வா எஃ! ஶாஸமனோ யஸ்யா" பத்தினியானவள் புருஷனுக்கு பாதி ஆத்மா" என்று வேதத்தில் காண்கிறபடியால், க்ருஹஸ்தர்களெல்லோருக்கும் பத்தினி ஆத்மாவன்றே, ஆகையால் இவளும் ராமனுக்கு ஆத்மாவாகையால், இந்த ஶாஸ்யத்தை ஆளப்போகிறாள்.

25. (பொ-ரை) அப்படிக்கில்லாமல், ஶீதை ராமனுடனே, வனத்திற்குப் போகும் படித்தில் நாங்களும் கூடவே போவோம், இந்த நகரமும் கூடவே போகப்போகிறது.

अन्तपालाश्च यास्यन्ति सदारो यत्र राघवः ।

सहोपजीव्यं राष्ट्रां च पुरं च सपरिच्छदम् ॥ 26 ॥

भरतश्च सशत्रुश्चरिवासा वनेचरः ।

वने वसन्तं काकुत्स्थमनुवस्यति पूर्वजम् ॥ 27 ॥

ततः शून्यां गतजनां वसुधां पादपैः सह ।

त्वमेका शाधि दुर्वृत्ता प्रजानामहिते स्थिता ॥ 28 ॥

26. (ப-ரை) சதார:- பத்தியோடுகூட, ராவு:- ஸ்ரீராமன், யத்- எவ்விடத்
ரோ) (தத் அங்கு) அந்தபாலா:- ச-ஸௌநராயகர்களும், யாஸ்யதி- போ
வார்கள், சஹோபஜீவ்ய- பிழைப்புக்குவேண்டிய தகங்களுடனும், ராட்ர- தேசமும்,
சபரிச்சதம்- ஸமஸ்த உபகரணங்களோடுகூடிய, புரம்- நகரமும், (யாஸ்யதி- போகப்
போகிறது.)

27. (ப-ரை) भरतः- பரதனும், सशत्रुः- சத்ருக்ளனுடன் கூடி, चरिवासा:-
மரவரி தரித்துக்கொண்டு, वनेचरः- வனவாஸியாய், वने वसन्तं- வனத்தில் வஸிக்கின்ற,
पूर्वजम्- ஜேஷ்டப்ராதாவான, काकुत्स्थ- ஸ்ரீராமனை, अनुवस्यति- அனுஸரித்து வஸிக்கப்
போகிறான்.

28. (ப-ரை) ततः- பிறகு, गतजनां- ஜனங்களில்லாமல், शून्यां- பாழான, वसुधां-
பூமியை, पादपैः सह- மரங்களோடு, दुर्वृत्ता- கெட்ட நடத்தைபுள்ளவளும், प्रजानां- ஜன
ங்களுக்கு, अहिते- அநாதத்தத்தில், स्थिता- நிற்கின்ற, त्वं- எகா- நீ ஒருவனே, शाधि-
அண்டு கொண்டாக

26. (பொ-ரை) ராமன் பத்தியோடு கூட எவ்விடம் போகப்போகி
றோ, அவ்விடமே தண்டநாயகர்களும், ஆடுமாடு தன தான்யம் முதலான வஸ்துக்
களோடு கூடியதேசமும், வேலைக்காரன் வேலைக்காரி வண்டிமுதலாகிய உபகரணங்
களோடு கூடிய நகரமும் போகப்போகிறது.

27. (பொ-ரை) பரதன், சத்ருக்ளனுடன், மரவரி உடுத்திக்கொண்டு வனத்
திலே ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு வனத்தில் வாஸம்பண்ணுகிற தன் ஜேஷ்டப்ராதாவான
காருத்தஸ்தனுடன் கூடவே வஸிக்கப்போகிறான்.

28. (பொ-ரை) பிறகு, ஜனங்களொருவருமில்லாமல் பாழாயிருக்கும்
பூமியை மரங்களோடு கூட, கெட்ட நடத்தைபுள்ளவளும், ஜனங்களுக்கு அநாத்
தம் செய்வதிலே நிலை நின்றவளுமான நீ ஒருவனே ஆண்டுகொண்டிரு,

न हि तद्भविता राष्ट्रं यत्र रामो न भूपतिः ।

तद्वनं भविता राष्ट्रं यत्र रामो निवत्स्यति ॥ 29 ॥

न ह्यदत्तां महीं पित्रा भरतः शास्तुमर्हति ।

त्वयि वा पुत्रवद्वस्तुं यदि जातो महीपतेः ॥ 30 ॥

यद्यपि त्वं क्षितितलाद्गगनं चोत्पतिष्यसि ।

पितृवंशचरित्रज्ञः सोऽन्यथा न करिष्यति ॥ 31 ॥

29. (ப-ரை) யத்- எந்த இடத்தில், ராம:- ராமன், பூபதி:- ந- அரசனாகியிருக்க வில்லையோ, தத்- அது, ராட்- தேசமாக, ந- பவிதா டி- ஆகப்போகிறதேயில்லை, ராம:- ராமன், யத்- எந்த வனத்தில், நிவத்ஸ்யதி- வலிக்கப்போகின்றாரோ, தத்- வன்- அந்த வனமானது, ராட்- தேசமாக, பவிதா- ஆகப்போகிறது.

30. (ப-ரை) பரத:- பாதன், பித்ரா- பிதாவினால், அஃதா- (ப்ரீதியோடு) கொடுக்கப்பட்டாத, மஹீ- பூமியை, பாரத்- ஆளுவதற்கு, ந- அஹிதி டி- தகுந்தவனல்ல, மஹிபத:- அரசனுக்கு, ஜாத:- யதி- பிறந்திருப்பானேயானால், த்வயி- உன்னிடத்தில், புத்ரவத்- புத்திரனைப்போல், வஸ்து- வலிப்பதற்கு, ந- அஹிதி- தகுந்தவனல்ல.

31. (ப-ரை) த்வ- நீ, க்ஸிதிலாத- பூமியிலிருந்து, பாரத- ஆகாயத்தை, உத்பதிஷ்யசி யதி- கிளம்பினாலும், பித்ரவ்ஸ்சரித்ர:- பிதாவின் குலாசாரத்தை அறிந்திருக்கிற, ச:- அந்த பாதன், அந்யதா- அதற்கு வேறாக, ந- கரிஷ்யதி- செய்யமாட்டான்.

29. (பொ-ரை) எந்த டேசத்தை ராமன் ஆளுகிறதில்லையோ அது டேசமேயல்ல, எந்த வனத்தில் ராமன் வலிக்கப்போகின்றாரோ, அந்த வனம் டேசமாகவே ஆகப்போகிறது.

30. (பொ-ரை) பாதனும், ப்ரீதிபுடன் தனக்கு பிதா கொடுக்காத ராஜ்யத்தை ஆளத்தகுந்தவனுமல்ல. தசரத மஹாராஜனுக்கு அவன் பிறந்திருக்கும் பக்ஷத்தில் பித்ரு ஹத்திபண்ணுகிற உன்னிடத்திலாவது இனிமேல் பிள்ளைமையாக இருக்கவும் தகுந்தவனுமல்ல.

31. (பொ-ரை) கைகேயி! நீ தவாரிலிருந்து ஆகாயத்தில் கிளம்பினாலும் ஸரி, ஜேஷ்டபுத்திரனுக்கே பட்டாபிஷேகம் செய்யவேண்டுமென்கிற பிதாவின் குலாசாரத்தை நன்றாய் தெரிந்துகொண்டிருக்கிற பாதன் அதற்கு வித்யாஸமாக இருக்காலும் செய்யமாட்டான்.

तत्त्वया पुत्रगर्धिण्या पुलस्य कृतमप्रियम् ।

लोके हि न स विद्येत यो न राममनुव्रतः ॥ ३२ ॥

द्रश्यस्यैव कैकेयि पशुव्यालमृगद्विजान् ।

गच्छतः सह रामेण पादपांश्च तदुन्मुखान् ॥ ३३ ॥

अथोत्तमान्याभरणानि देवि देहि स्नुषायै व्यपनीय चीरम् ।

न चीरमस्याः प्रविधीयतेति न्यवारयत्तद्वसनं वसिष्ठः ॥ ३४ ॥

32. (ப-ரை) தந் ஆகையால், புதர்புதியா புதர்னிடத்தில் ப்ரிதிபுள்ளவனான, த்வயா- உண்ணல், புதர்பு- புதரனுக்கு, அபிரியம்- ப்ரியமல்லாத கார்ப்யமே, துத்- செய்யப் பட்டது. ய:- யாவனொருவன், ரம்- ஸ்ரீராமனை, ந அநுத:- அநுஸரிக்காதவரீனா, ச:- அந்த புதரவன், லோக- உலகத்திலே, ந வியேத றி- இருக்கவேமாட்டான்.

33. (ப-ரை) ஹே கைகேயியே, அய எவ் இப்பொழுதே ராமேன சத-ராமனோடு கூடவே, எவ்வ-போகின்ற, எவ்வாறுமூடினான். பசுக்களையும், ஸர்ப்பங்களையும், மிருகங்களையும், பசுவிகளையும், தவ்ஸுதான். ராமன் முகத்தையே நோக்கிக்கொண்டிருக்கிற, பாடபான் வ-வருகங்களையும், தவ்ஸி-பார்க்கப்போகிறான்.

34. (ப-ரை) அய- பிறகு, 'ஹே தேவியே, சிவம்- மரவுரியை, க்யபனிய- வாங்கிவிட்டு, சூபாயை- நாட்டுப்பெண்ணாகிய ஸீதைபின் பொருட்டு, உதமானி- சீதேஷ்டம்-பெறக்கூடிய, அபரணங்களை, 'ஹே- கொடு, அஸ்யா- இந்த ஸீதைக்கு, சிவம்- மரவுரியானது, ந- பரிசியிய- விதிக்கப்படவில்லை, இதி- என்று, ததஸம்- அம்மரவுரி உடு- த்திக்கொள்வதை, வசிஸ்து- வஸிஷ்ட மஹரிஷி, ந்யவாஸத- தடுத்துவிட்டார்.

32. (பொ-ஊ) ஆகையினாலே, வேறு கைகேயி? நீ புத்திரனிடத்தில் ப்ரிதியினால் செய்த கார்யம் கடைசியாக புத்திரனுக்கு அளிஷ்டமாகவே முடிந்துவிட்டது. ஏனென்றால் ராமனை அனுஸரிக்காத புருஷன் இவ்வுலகத்திலேயே ஒருவனுமில்லை.

33. (பொ-ரை) ஹே கைசேயி! ராமன் காட்டிற்குப்போகும்பொழுது, அவனுடன் கூடவே, பசு, ஸரீப்பம், ம்ருகம் பகிதி இவைகள் போவதையும், ராமனையே நோக்கிக்கொண்டிருக்கிற வ்ருகங்களையும் இப்பொழுதே பார்க்கப்போகிறாய். வ்ருகங்கள் ராமனை நோக்கிக்கொண்டிருப்பதாவது:— ராமன் விஷயத்தில் அதிகமான ஸ்நேஹத்துடன் கூடியிருந்தல். இவ்விஷயம் மேலே தெளிவாகும்.

34 (பொ-அ) பிறகு, நேர தேவிய் ஸீதைக்கு மரவுரியைத்தள்ளி விட்டு, உத்தமமான ஆபாணங்களைக்கொடு. இவள் மரவுரி உடுத்துக்கொள்ளத்தகாதவள், என்று வஸிஷ்ட மஹரிஷி, ஸீதை மரவுரி உடுத்துக்கொள்வதைத்தடுத்தி விட்டார்.

एकस्य रामस्य वने निवासस्त्वया वृतः कैकयराजपुत्रि ।

विभूषितेयं प्रतिकर्मनित्या वसत्वरण्ये सह राघवेण

॥ 35 ॥

यानैश्च सुख्यैः परिवारकैश्च सुसंवृता गच्छतु राजपुत्री ।

वस्त्रैश्च सर्वैः सहितैर्विधानैर्नयं वृता ते वरसम्प्रदाने

॥ 36 ॥

35. (ப-ரை) ஐ கைகயராஜபுத்ரி- கேகயராஜன் பெண்ணே! एकस्य रामस्य- ராமன் ஒருவனுக்கு மாத்திரம், वने निवासः- வனத்தில் வாஸமானது, त्वया- உன்னால், वृतः- சேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது, (अतः- ஆகையினால்), प्रतिकर्मनित्या- ப்ரத்திதினமும் அலங்காரம் செய்துகொள்ளத்தகுந்த, इयं- இந்த ஸ்ரிதை, विभूषिता सती- அலங்காரம் செய்து கொண்டு, राघवेण सह- ராகவனுடன்கூட, अरण्ये- காட்டில், वसतु- வாஸம் செய்யப்படும்.

36. (ப-ரை) राजपुत्री- ராஜபுத்ரியான ஸ்ரிதை, सुख्यैः- ச்ரேஷ்டங்களான, यानैः- வ- வாமனங்களாலும், परिवारकैः- வ- வேலைக்காரர்களாலும், वस्त्रैः- வஸ்த்ரங்களாலும், सहितैः- ஒன்று சேர்த்திருக்கிற, सर्वैः विधानैः- வ- (பொற்கிண்டி முதலான) எல்லா உபகரணங்களோடும், सुसंवृता सती- நன்றாக சூழப்பட்டவளாய்க்கொண்டு, गच्छतु-போகட்டும், इयं- இந்த ஸ்ரிதை, ते- உனக்கு, वरसम्प्रदाने- கொடுத்த வரத்தில், वृता न- கேட்கப்படவில்லை.

35. (பொ-ரை) अममा கேகயராஜன் பெண்ணே! रामன் ஒருவன் மாத்திரம் வனவாஸம் செய்யவேண்டுமென்று நீ வரமாகக்கேட்டுக்கொண்டாய், ஆகலால் ப்ரத்திதினமும் அலங்காரம் செய்துகொள்ளத்தகுந்த இந்த ஸ்ரிதை, எல்லா ஆபரணங்களையும்ணிந்துகொண்டே ராமனுடன்கூட வனத்தில் வாஸம் செய்யவேண்டும்.

36. (பொ-ரை) இந்த ஸ்ரிதை ராஜபுத்ரியாகையால் ச்ரேஷ்டங்களான வாமனங்களுடனும், தானீதாஸ்களுடனும், சிறந்த வஸ்த்ரங்களுடனும், பொற்கிண்டி முதலான எல்லா உபகரணங்களோடும் சேர்த்தே வனம் போகட்டும். ஏனென்றால்? இவள் உனக்குக்கொடுத்த வரத்தில் சேர்த்தவளல்ல.

तस्मिंस्तथा जल्पति विप्रमुख्ये गुरौ नृपस्याप्रतिमप्रभावे ।

नैव स्म सीता विनिवृत्तभावा प्रियस्य भर्तुः प्रतिकारकामा

॥ ३७ ॥

इत्याशेषं श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

सप्तविंशः सर्गः ॥ ३७ ॥

37. (ப-ரை) அபரிமப்ரபாவே- நிகரற்ற மஹிமை உடையவரும், நுபஸ்ய-

னுக்கு, குரौ- குருவுமான, தஸிந் விப்ரமுக்யே- அந்த பராமமேணுத்தமர், ததா ஜல்பதி சதி-
அவ்விதம் சொல்லும்பொழுது, சிதா- வீதையானவள், ப்ரியஸ்ய ஸ்து- ப்ரியளுள் பர்த்
தாவுக்கு, ப்ரதிகாரகாமா- ஸிதியான கார்யத்தை செய்ய எண்ண முடைவளாய், விநிவ்ர்தபாவா-
எண்ணத்தை மாற்றினவளாக, ந எவ் ஸ்ம- ஆகவேயில்லை.

37. (பொ-ரை) நிகரற்ற மஹிமைபுடையவரும் அரசன் குருவாயும் பராம
மேணுத்தமருமான அந்த வஸிஷ்ட மஹர்ஷி அவ்விதம் சொன்ன போதிலும், பர்த்
தா செய்வதை தானும் செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணமுடையவளாகையால், மர
வுரி உடுத்துவதில் உண்டான எண்ணத்தை மாற்ற வேயில்லை.

—ॐ—

अष्टविंशः सर्गः ॥ ३८ ॥

तस्यां चीरं वसानायां नाथव्यामनाथवत् ।

प्रचुकोश जनः सर्वो धिक् त्वां दशरथं त्विति

॥ १ ॥

तेन तत्र प्रणादेन दुःखितः स महीपतिः ।

चिच्छेद जीविते श्रद्धां धर्मे यशसि चात्मनः

॥ २ ॥

1. (ப-ரை) நாथவ்யா- மேலான நாதனையுடையவளான, தஸ்யா- அந்த வீதை,
அநாதவத்- நாதனில்லாதவள்போல், சீர்-மரவுரியை, வசானாயா (சரயா)- உடுத்திக்கொள்ளும்
போது, தசரதனுள் உன்னை, திஃ- சி, சி, இதி -என்று, சர்வ- எல்லா
ஜனமும், ப்ரதுகோஷ- உறக்க சப்தித்தது.

2. (ப-ரை) தந- அப்போது, த- மஹிபதி- அவ்வரசன், தந ப்ரணாதந- அப்
பெரும் சப்தத்தினால், து:ஸித:- மிகவருத்தமடைந்து, ஆத்மந:-தம்முடைய, ஜிவித:-பரா
ணனிலும், தம்- தர்மத்திலும், தசஸி- புகழிலும், ததா- ஆசையை, சிச்சுத- அறுத்து
விட்டார்.

1. (பொ-ரை) வீதாரீதளி, லோகநாதனுள் ப்ரீராமனைத்தனக்கு நாதனாகக்
கொண்டிருந்தும், திகத்தறவள் போல், மரவுரியை உறித்துக்கொள்ளும்பொழுது, அந்
கிருக்கும் ஜனம் முழுவதும் தசரதமஹாராஜாவை சி! சி! என்று உறக்கத்திட்டிற்று.

2. (பொ-ரை) அப்போது, அந்தப்பெருநகர்ச்சலைக்கேட்டு, அந்த அரசன்
மிகவருத்தமடைந்து, தன்னுயிரிலும், தர்மத்திலும் சித்தநிலும், ஆசையை ஒழித்
துவிட்டார்.

त निःश्वस्योष्णमैश्वराकृतां भार्यामिदमब्रवीत् ।

कैकेयि कुशचीरेण न सीता गन्तुमर्हति

॥ 3 ॥

सुकुमारी च बाला च सततं च सुखोचिता ।

नेयं वनस्य योग्येति सत्यमाह गुरुर्मम

॥ 4 ॥

इयं हि कस्यापकरोति किञ्चित् तपस्विनी राजवरस्य कन्या ।

या चीरमासाद्य जनस्य मध्ये स्थिता विसंज्ञा श्रमणीव काचित् ॥ 5 ॥

3. (ப-ரை) ऐசுவாகு- இங்ஙவாகு குலத்திற் பிறந்தவரான, ச:- அவ்வரசன், டண- குடாக, நி:ஸ்வ- மூச்செறிந்து, தா்- மாரியா- அந்த பார்வையைப் (பார்த்து), ஹை- கைகேயி- அடிகைகேயி, சிதா- ஸீதையானவள், குசுசீரேண- மரவிரியுடன், கந்து- போவதற்கு, ந அஹி- தகுந்தவளன்று, இதி- என்று, இத்- இந்தவார்த்தையை, அப்ரீத்- சொன்னார்.

4. (ப-ரை) சுகுமாரி- மிகமெல்லிய சரீரமுடையவள், பாலா- சிறு பெண்ணுமானவள், சதத்-எப்பொழுதும், சுகோசிதா- வஸூகத்துக்கேற்றவள், ஆகையால், இய- இந்த ஸீதை, வனச- வனவாஸத்திற்கு, ந யோயா- தகுந்தவளல்ல, இதி-என்று, மம- என்னுடைய குருவானவர், சத்ய- உண்மையை சொன்னார்.

5. (ப-ரை) யா- யாவனொருவன், சிர- மரவிரியை, அசாய- அடைந்து, ஜனச- ஜனத்தின் நடுவில், வिसंज्ञा- ஜ்ஞானமில்லாத, காவித்- அமணி இவ- தவம் செய்கின்ற ஒரு ஸ்திரீயைப்போல், சிதா- நிமிக்கின்றனோ, தபஸ்வினி- தபஸ்ஸையுடையவளும், ராஜவர்- ராஜச் சேஷ்டருடைய, கனயா- பெண்ணுமான, இய- இந்த ஸீதை, கச்ய-யாருக்காவது, கிவ்- ஏதாவதும், அபகரோ- குற்றத்தைச் செய்திருக்கிறாளா?

3. (பொ-ரை) இங்ஙவாகு குலக்கிற் பிறந்த அந்த தசரதமஹாராஜர் அந்த கைகேயியைப்பார்த்து, “அடிகைகேயி! ஸீதை மரவிரியைதரித்துக்கொண்டு காட்டிற்குப்போகத்தகாது” என்று சொன்னார்.

4. (பொ-ரை) இந்த ஸீதை மிக மெதுவான சரீரமுடையவள், சிறுபெண், எப்பொழுதும் ஸூகாதபவத்திற்கே யேற்றவள், ஆகையால் இவள் வனவாஸம் செய்யத்தகாதவள் என்று நம் குருவான வஸிஷ்ட முனிவர் சொன்னது உண்மை.

5. (பொ-ரை) மரவிரியைக்கையில் வைத்துக்கொண்டு அரையில் உடுத்திக் கொள்ளத்தெரியாமல், தவம் செய்கின்ற ஒரு ஸ்திரீயைப்போல் ஜனங்களின் நடுவில் தயங்கி நிமிக்கின்றவளும், பாதிவ்ருத்யமென்கிற பெரும் தவமுடையவளும், ராஜச் சேஷ்டருடைய பெண்ணுமான இந்த ஸீதை, யாருக்கு என்ன குற்றம் செய்தாள்.

चीराण्यपास्याञ्जनकस्य कन्या नेयं प्रतिज्ञा मम दत्तपूर्वा ।

यथासुखं गच्छतु राजपुत्री वनं समप्रा सह सर्वरैः

॥ ६ ॥

* अजीवनाह्णेण मया नृशंसा कृता प्रतिज्ञा नियमेन तावत् ।

त्वया हि बाल्यात्पतिपन्नमेतत्तन्मां दहेद्रेणुमिवात्मपुष्पम्

रामेण यदि ते पापे किञ्चित्कृतमशोभनम् ।

अपकारः क इह ते वेदेह्या दर्शितोऽधमे

॥ ८ ॥

6. (ப-ரை) ஐனகராஜன் பெண்ணானவன், சீராணி- மரவுரிகளை, அபாஸ்யாத்-விட்டுவிட்டும், இய்-புதித்திருப்பதானது, மம-என்னால், ந-தத்பூர்வா-முன் கொடுக்கப்படவில்லை, ராஜபுத்ரி- ராஜகுமாரியானவள், சமபுரா- (எல்லா ஆபரணங்களாலும்) நிறைந்தவளாய், சர்வரே: சஹ-சிறந்த வஸ்துக்களெல்லாவற்றிடனும், யதாஸுக்-ஸுகமாகவே, வன்-வனம் போகட்டும்.

7. (ப-ரை) அஜீவனாஹ்ண-உயிருடனிருக்கத்தகாதவனான, மயா-என்னால், நுசா-கொடியதான, புதிதா- இந்த புதிதானது, தாவத்- முதலில், கதா- செய்யப்பட்டது, த்வா-உன்னால், வால்யாத்- அஃனானத்தினால், எதத்- இது, நியமென- ஒரு நிர்ப்பந்தத்தோடு, புதிதா- தீர்மானித்துக்கொள்ளப்பட்டது, தத்- (ஆகையால்) நான் செய்த அந்த புதிதானது, அத்மபுஷ்பம்- தன் பூவானது, வேணு- மூங்கிலைக் (கொளுத்துவதுபோல்), மா- என்னை, தஹத்- எரித்துவிடும்.

8. (ப-ரை) இ-பாபே- அடிபாடி, அபமே-துஷ்டை, ராமென- ராமனால், தை- உனக்கு, கிஞ்சித்-அசோபனம்-குற்றம் ஏதாவதும், கத்ய-இ-செய்யப்பட்டிருந்தபோதிலும், இஹ-இவ்விஷயத்தில், வேத்யா- வீதையினால், க-அபகார:-என்ன குற்றமானது, தர்ஷித:- காட்டப்பட்டது.

6. (பொ-ரை) ஆகையால், ஐனகராஜன் குமாரி, மரவுரிகளை எரித்து விட வேண்டும், உதித்திக்கொள்ளக் கூடாது, இப்படி நான் உனக்கு முன் புதிதானது செய்திருக்கவில்லை, ஆகையால் ராஜகுமாரியான இந்த வீதை ஆடை ஆபரணங்களால் அலங்காரம் செய்து கொண்டு உயர்ந்தவைகளான மற்ற வஸ்துக்களுடனும் ஸுகமாக வளத்திற்குச் செல்லவேண்டும்.

7. (பொ-ரை) எனக்கு மரணகாலம் கிட்டியிருந்தபடியால், ஆதிகாலத்தில் உனக்கு கொடுத்தான் ஒரு புதிதானது செய்துவிட்டேன். அதாவது:—நீ மீட்ட வரணைக்கொடுக்கிறேனென்று, அப்படி நான் பொதுவாகச் சொல்லியிருந்ததை நீ இப்பொழுது மூடத்தன்மையால், “பரதனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்ய வேண்டும், ராமனைக்காட்டிற் குத் தூத்தவேண்டும்” என்று விவரித்து நிர்ப்பந்தமாகக் கேட்கிறாய், ஆகையால், நான் முன் சொன்னது, தன் பூவினால் மூங்கிலுக்கு நாசம் உண்டாவதுபோல், எனக்கு நாசத்தை உண்டாக்கியோ.

8. (பொ-ரை) அடிபாடியீ- ராமனாவது உனக்கு ஏதாவது ஸொல்ப குற்றம் செய்திருக்கட்டும், விதேக ராஜன் புத்ரியானவன் இவ்விதம் தன்னைக்காட்டிற்குத் தூத்தத் தகுந்த அபராதம் என்ன செய்திருக்கிறதா நீ நினைக்கிறார்களாய்.

மூரீவோக்ஸுலநயநா மூதுசீலா தபஸ்வினீ ।

அபகாரீ கமிஹ் தே கரோதி ஜனகாஸ்தாஜா ॥ 9 ॥

நநு பர்யாஸிமேதேதே பாபே ராமவிவாஸநம் ।

கிமேபி: க்ரூபணீர்மய: பாதகீரபி நே க்ரூத: ॥ 10 ॥

பரிஜ்ஞாத் மயா தாவத்வயோகத் தேவி ஸ்ரூபதா ।

ராமம் யதாபிபேகாய த்வமிஹாஸதமத்ரவீ: ॥ 11 ॥

9. (பொ-ரை) மூரீ இவ- மான் பேடுபோல், உத்குநநயநா- அகன்ற கண்களையுடைய வளம், மூதுசீலா-மந்தவான ஸ்வபாவமுடையவளும், தபஸ்வினீ-தவமுடையவளுமான, ஜனகாஸ்தாஜா- ஜானகியானவள், இஹ்- இவ்விஷயத்தில், க் அபகாரீ- என்ன அபகாரத்தை, தே- உனக்கு, கரோதி- செய்கிறான்.

10. (பொ-ரை) ஹே பாபே- அடி பாபீ, எந் ராமவிவாஸந- ராமனைக்காட்டிற்குத்தூதராக அகிற இந்தப்பாபமே, தே-உனக்கு, பர்யாஸி நநு- போதுமானதல்லவா, க்ரூபணீ'- மிகவும் துக்ககரங்களாயும், மய: மறுபடியும், க்ரூத:- செய்யப்பட்ட, எபி: பாதகீ: அபி- இந்தப் பாபங்களால், தே- உனக்கு, கி:- என்ன (ப்ரயோஜனம்).

11. (பொ-ரை) அபிபேகாய- பட்டாபிஷேகத்திற்காக, இஹ்- இங்கு, ஆஸ்த- வந்த, ராம- ராமனைப்பார்த்து, தவ- ி, யத- யாதொன்றை, அத்ரவீ:- சொன்னாலோ, தேவி-தேவியே, த்வயா- உன்னால், உக- சொல்லப்பட்ட அந்த வார்த்தையை, ஸ்ரூபதா-கேட்டிருந்த, மயா- என்னாலும், தாவத்- அவ்வளவுதான், பரிஜ்ஞாத்- பரிஜ்ஞானை செய்யப்பட்டது.

9. (பொ-ரை) மான் பேடுபோல் மலர்ந்த கண்களை யுடையவளும், மந்தவான ஸ்வபாவ முடையவளுமான, ஜானகியானவள், இவ்விதம் வனவாஸம் செய்ய முடியாது, உனக்கு என்ன குற்றம் செய்கிறான்.

10. (பொ-ரை) அடி பாபீ! ராமனைக்காட்டிற்குத் தூதராக அகிற இந்தப் பாபமே, உனக்கு ஆகமா பரிநீர்த்தம் வரை, நாகம் அனுபவிக்கப் போதுமானது. அப்படி இன்னும் அதிகமாகவும் வாயினால் சொல்ல முடியாத துக்கங்களை விடக் கின்ற நீ செய்கின்ற பாபங்களால் என்ன அனுபவிக்கப் போகிறாயோ தெரிய வில்லை.

*இந்த சுலோகத்தில் பூர்வாந்தத்தில் "நியமேன" என்கிற பதத்திற்கு சபதக் துடன் என்றும், உக்தாரீர்த்தத்திற்கு—ரான் ராமனைக்காட்டிற்குத் தூதராக அகின்றேனென்று மாத்ரிம பரிஜ்ஞானை செய்திருந்தேன். இப்பொழுது, நீ அத்துடன் ஸீதைதையும் வினத்திற்கு அனுப்ப ஆரம்பித்து விட்டால் இது என்னை நாகம் செய்யப்போகிற தென்றும் தீர்த்தியத்தில் காண்கிறது.

11 (பொ-ரை) தேவி, பட்டாபிஷேகத்திற்காக இங்கு ராமன் வந்திருந்த போது அவனைப்பார்த்து ராமா! இப்போது உனக்கு நிச்சயம் செய்திருக்கும் பட்டாபிஷேகத்தை விட்டு விட்டு, மாவூரி, க்ருஷ்ணாஸ்திரங்களை உபயோகிக்கொண்டு, பரிஜ்ஞாத் வரவுஷம் தண்டகாலனத்தில் நீ வாயிக்கு மேன்று நீ சொன்னால் அல்லவா! அதைக்கேட்டு நானும் அவ்வளவுதான் உனக்குப் பரிஜ்ஞானை செய்தேனே தவிர, ஸீதைதையும் காட்டிற்குப்போகச் சொல்லுவதாகச் சொல்லவில்லையே.

इयं धार्मिक! कौसल्या मम माता यशस्विनी ।

बुद्धा चाक्षुदशीला च न च त्वां देव गर्हते ॥ 15 ॥

मया विहीनां वरद! प्रपन्नां शोकसागरम् ।

अदृष्टपूर्वव्यसनां भूयः संमन्तुमर्हसि ॥ 16 ॥

पुत्रशोकं यथा नच्छेत्त्वया पूज्येन पूजिता ।

मां हि संचिन्तयन्ती सा त्वयि जीवेत्तपस्विनी ॥ 17 ॥

15-16. (ப-ரை) ஐ ஧ார்மிக் தேவ- தர்மவீட்டரான ப்ரபுவே, இய- இந்த, மம மாதா- என் தாயாரான, கௌஸல்யாதேவியானவள், யசஸ்வினி- கிர்த்தியுடையவள்
 बुद्धा च- வயது முதிர்ந்தவள், अक्षुदशीला च- பெருந்தன்மையுடையவள், त्वां च- உம்
 மையும், न गर्हते- சீர்திக்காமலுமிருக்கிறாள், हे वरद- கேட்ட வரங்களைக்கொடுக்கின்ற
 वरिष, मया विहीनां- என்னைப்பிரிந்தவளும், शोकसागरं- துக்கமாகிற கடலை, प्रपन्नां-அடைந்
 त्वளரும், अदृष्टपूर्वव्यसनां-இதர்க்குமுன் துக்கத்தைப்பாராதவளுமான அவளை, (त्व-நீர்),
 भूयः- விசேஷமாக, संमन्तु- கௌரவப்படுத்த, अर्हसि- தகுந்தவர்.

17. (ப-ரை) तपस्विनी- பகிவ்ரதையான, सा- அந்த என் தாயார், मां- என்னை,
 सचिन्तयन्ती- நினைத்துக்கொண்டவளாய்க்கொண்டு, पुत्रशोकं- புத்திரசோகத்தை, यथा-
 எப்படி, न क्षुद्रेत्- அடையாமலிருப்பாளோ, तथा- அப்படி, पूज्येन- பூஜ்யரான, त्वया-
 உம்மால், पूजिता (सती) பூஜிக்கப்பட்டவளாய், त्वयि- உம்மிடத்தில், जीवेत्- ஜீவித்துக்
 கொண்டிருக்கட்டும்.

15-16. (பொ-ரை) தர்மிகரான ப்ரபுவே! என் தாயாரான இந்த கௌ
 ஸல்யா தேவி. பெரும் புரூபெற்றவள், வயது முதிர்ந்தவள், பெருந்தன்மையுடைய
 வள், ஆதலால் உம்மை இவள் நிர்க்கித்தாட்டாள், ஒரு நாளும் துக்கத்தையே
 அறியாதவள். இப்போது என்னை விட்டுப்பிரிந்து துன்பக்கடலில் முழுகி
 இருக்கிறாள், இவளை முன்னிட்டு விசேஷமாகக் கௌரவப்படுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்
 கொள்ளுகிறேன்.

17. (பொ-ரை) தவமுடைய என் தாயார் என்னை நினைத்துக்கொண்டு புத்
 திர சோகத்தை அடையாமலிருக்கும்படி பூஜ்யரான உம்மால் பெருமைப் படுத்தப்
 பட்டு உம்மிடத்தில் ஜீவித்திருக்கட்டும்.

इमां महेन्द्रोपम! जातगर्हिनीं तथा विधातुं जननीं ममाहंसि ।

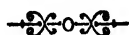
यथा वनस्ये मयि शोककश्चिता न जीवितं न्यरुच यमक्षयं व्रजेत् ॥ 18 ॥

इत्यायं भीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

अष्टसिंशः सर्गः ॥ 38 ॥

18. (ப-ரை) ஹே மஹேந்த்ரோபம! தேவேந்திரனுக்கு ஸமானமானவனே, (இய-இவள்) மயி- நான், வனச்யே- (சதி)- வனத்திலிருக்கும் காலத்தில், ஶோககச்சிதா- துக்கத்தினால் இளைத்தவளாய், ஜீவித்- உயிரை, ந்யச்ய- விட்டு, யதா- எப்படி, யமக்ஷய- யமலோகத்தை, ந வ்ரஜேத்- அடையாமலிருப்பாளோ, ஜாதகர்ஹிநி- புத்ரவாத்ஸல்யமுடையவளான, இமா- இந்த, மம ஜனநி- என் தாயாரை, ததா-அப்படி, விதாது- செய்ய, அஹ்ஸி- (கீர்) தகுந்தவர்.

18. (பொ-ரை) தேவேந்திரனுக்கு ஸமானமான ப்ரபுவே! புத்திரவாத்ஸல்ய முடைய என் தாயார். நான் வனத்திலிருக்கும் காலத்தில் என்னையே நினைத்துக்கொண்டு, துக்கத்தினால் சரீர மிளைத்து பிராணனை விட்டு யமலோகமடையாமலிருக்கும்படி அவளை நீர் கௌரவித்து, தேறுதல் சொல்லிக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கவேண்டும்.

एकोनचत्वारिंशः सर्गः ॥ 39 ॥

रामस्य तु वचः श्रुत्वा मुनिवेषधरं च तम् ।

समीक्ष्य सह भार्याभी राजा विगतचेतनः ॥ 1 ॥

1. (ப-ரை) ராமஸ்ய- ராமனுடைய, வ- வார்த்தையை, ஶுத்வா- கேட்டும், முனிவேஷதர்- ரிஷிவேஷம் தரித்திருக்கிற, த- அவரை, சமீக்ஷ்ய- பார்த்தும், ராஜா- அரசன், விगतதேதந:- ப்ரஜ்ஞாஸிமூர்தவராக, (அஶு- ஆனார்).

1. (பொ-ரை) ராமனுடைய லோகவிலக்ஷணமான வார்த்தையையும் கேட்டு வேஷம் பூண்டிருக்கிற அவரையும் பார்த்து அரசன் மூர்ச்சை அடைந்தார்.

नैनं दुःखेन संतप्तो प्रत्यवैक्षत राघवम् ।

न चैनमभिसम्प्रेक्ष्य प्रत्यभाषत दुर्मनाः ॥ 2 ॥

स मुहूर्तमिवासंज्ञो दुःखितश्च महीपतिः ।

विललाप महाबाहू राममेवानुचिन्तयन् ॥ 3 ॥

मन्ये खलु मया पूर्वं विवत्सा बहवः कृताः ।

प्राणिनो हिंसिता वापि तस्मादिदमुपस्थितम् ॥ 4 ॥

2. (ப-ரை) து:சென- துக்கத்தினால், சந்த: - நன்றாகப்பரிதாபமடைந்தவராய், என ராவு- இந்த ராகவனை, ந ப்ரத்யவெக்ஷத- பார்க்கவில்லை, துர்மனா:- நொந்த மனமுடையவராய், என- இவரை, அபிசம்ப்ரெக்ஷ- பார்த்து, ந ப்ரத்யாபஸத-வார்த்தையும் சொல்லவில்லை.

3. (ப-ரை) மஹாபாஹு:- பெருந்தோள்களையுடைய, ச: மஹீபதி:- அவ்வரசன், முஹூர்த் இவ-சுற்றுநேரம்போல், அசங்க:-ப்ராஜ்ஞையில்லாதவராயிருந்து, து:சுதி:- துக்கமுடையவராய், ராம- எவ- ராமனையே, அநுசிந்தயந்- நினைத்துக்கொண்டே, விலாப- கதறினார்

4. (ப-ரை) மயா- என்னால், பூர்வ- முன்காலத்தில், பஹவ:- (பெணவ:) அநேகம் பசுக்கள், விவத்ஸா:- கன்றில்லாதவைகளாக, க்ருதா:-செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டும், ப்ராணி: வா அபி- (வேறு) ப்ராணிகளாவது, ஹிஸிதா:- ஹிம்ஸிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும், தஸ்மா- அதனால் தான், இவ்- இது, உபஸ்தித- நேரத்திருக்கிறது, (இதி- என்று,) மனயே ஖லு- நான் நினைக்கிறேன்.

2. (பொ-ரை) துக்கத்தினால் பரிதாபமடைந்து, நொந்தபடியால் இந்த ராமனைப்பார்க்கவில்லை, பார்த்து வார்த்தை யொன்றும் சொல்லவில்லை.

3. (பொ-ரை) பெருந்தோள்களையுடைய அவ்வரசன், ஒரு முகூர்த்த காலம் ப்ராஜ்ஞையற்று, பிறகு துக்கத்துடன் ராமனையே நினைத்துக்கொண்டு கதறினார்.

4. (பொ-ரை) முன் காலத்தில் நான் அநேகம் பசுக்களை, கன்றுகளைவிட்டுப் பிரித்திருக்கவேண்டும், அல்லது ப்ராணிகளையாவது ஹிம்ஸித்திருக்கவேண்டும், அதனால்தான், இந்த கஷ்டம் எனக்கு இப்பொழுது நேர்த்திருக்கிறதென்று நான் நினைக்கிறேன்,

न त्वेवानागते काले देहाच्चरति जीवितम् ।

कैकेय्या क्षिप्यमानस्य मृत्युर्मम न विद्यते ॥ 5 ॥

योऽहं पावकसंकाशं पश्यामि पुरतः स्थितम् ।

विहाय वसने सूक्ष्मे तापसाच्छादमात्मजम् ॥ 6 ॥

एकस्याः खलु कैकेय्याः कृतेऽयं क्षिप्यते जनः ।

स्वार्थे प्रयतमानायाः संश्रित्य निकृतिं स्थितम् ॥ 7 ॥

5. (ப-ரை) காலே- காலமானது, அநாகதே (சதி)- வராமலிருக்கும் பொழுது, தேஹா-சரீரத்திலிருந்து, ஜீவதம்- ப்ராணன், நய்யததி து- நழுவாது அல்லவா, (அதனால் தான்), கைகேய்யா- கைகேயியினால், க்ஷிப்யமானஸ்ய- துக்கத்தையடைவிக்கப்படுகின்ற, மம- எனக்கு, மृत்யு:- மரணம், ந வித்யதே- இல்லை.

6. (ப-ரை) ய: அஃ- யாதொருநான், சூக்ஷ்மே- மெல்லியதான, வசனே- வஸ்திரங்களை, விஹய- அவிழ்த்துவிட்டு, தாபஸா- முனிகளின் வஸ்திரம் தரித்துக்கொண்டு, பாபகஸ்காஸ- அக்கிக்கு ஸமானமாய், புரத: ஸ்தித- எதிரில் நிற்கின்ற, ஆஸ்ய- புத்திரனை, பஸ்யமி- பார்க்கின்றேனே, (தஸ்ய மம மृत்யு: ந வித்யதே)- என்று முன்க்கிலாகத்தோடு ஸம்பந்தம்.

7. (ப-ரை) இம- இந்த, நிக்ரதி- வஞ்சனையை, சந்திர- அடைந்து, ஸ்வா- தன் காரியத்தில், ப்ரயதமானாய:-ப்ரயதம் கொண்டிருக்கிற, கைகேய்யா: எகஸ்யா:- கைகேயி ஒரு வருடைய, க்ருதே- நிமித்தமாக, அய் ஜன:- இந்த ஜனமானது, க்ஷிப்யதே ஸலு- வருத்தப்படுகின்றதன்றே.

5. (பொ-ரை) சரீரம் அழியும் காலம் வராமல், தேஹத்திலிருந்து ப்ராணன் வெளிப் போகாதல்லவா, அதனால் தான் கைகேயியினால் பிடிக்கப்படுகின்ற எனக்கு மரணம் உண்டாகவில்லை.

6. (பொ-ரை) யாதொரு நான் ஸுக்ஷ்மமான வஸ்திரங்களை அவிழ்த்து விட்டு ரிஷிகளின் தரிக்கக்கூடிய மரவுரிகளைத் தரித்துக்கொண்டு அக்கிக்கு ஸமானமான தேஜஸஸுடன் என்னெதிரில் நிற்கின்ற பிள்ளையைப் பார்க்கிறேன்.

7. (பொ-ரை) என்னை மோசம் செய்து அவ்வழியால் தன் காரியத்தை ஸாதித்துக்கொள்ள முயாச்சி செய்கின்ற இந்த கைகேயி ஒருவருக்காகவன்றே இந்த ஜனமுழுவதும் கஷ்டப் படுகிறதுதையும் நான் வருத்தப் படுத்துகிறேன்.

एवमुक्त्वा तु वचनं बाष्पेण पिहितेन्द्रियः ।

रामेति संकृदेवोक्त्वा व्याहृतं न शशाक ह ॥ 8 ॥

संज्ञां तु प्रतिलभ्यैव मुहूर्तात्स महीपतिः ।

नेत्राभ्यामश्रुपूर्णाभ्यां सुमन्त्रमिव ब्रवीत ॥ 9 ॥

औपवाहं रथं युक्त्वा त्वमायाहि ह्योत्तमैः ।

प्रापयैनं महाभागमितो जनपदात्परम् ॥ 10 ॥

8. (ப-ரை) எவ்- இவ்விதம், வசனம்- வார்த்தையை, உக்த்வா-து- சொல்லிவிட்டு, வாஷ்பே- கண்ணிரால், பிஹிதேन्द्रிய:- மறைக்கப்பட்ட இந்திரியங்களையுடையவராய், ராம! இதி-அப்பா- ராமா! என்று, சக்த-எவ- ஒரு தடவை மாத்திரம், உக்த்வா- சொல்லி, வ்யாஹு- (மறுபடி) சொல்லுவதற்கு. ந-சாசாக- சத்தியத்திருந்தார், ஹ- கஷ்டம்.

9. (ப-ரை) ச: மஹிபதி: து- அவ்வரசனும், முஹூர்து- இரண்டுநாழிகைக்குப் (பிறகு) சஞ்- பரஜனையை, ப்ரதிலப்ய-எவ- அடைந்து, அசுரூர்- கண்ணிர் நிறைந்த, நேத்ரா- கண்களுடன், சுமன்- ஸுமந்தரரைப்பார்த்து, இ- இந்த வார்த்தையை, ப்ரவீ- சொன்னார்.

10. (ப-ரை) ஔபவாஹ்- அரசர்கள் ஏறுவதற்குரிய, ர- தேரை, ஹ்யோ- உத் தமமான குதிரைகளோடு, யுக்த்வா- பூட்டி, த்வ- நீர், அயா-கொண்டுவாரும், மஹா- பெரும்பாக்கியமுடைய, என்- இவனை, இ- இந்த, ஜனபதா- தேசத்திலிருந்து, ப- அப் புரத்தில், ப்ராபய- கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

8. (பொ-ரை) இவ்விதம் சொல்லி கண்களால் நீரைப்பெருக்கிப் புலன்தன் கல்லி, ராமா! என்று ஒரே தடவை சொல்லி மறுபடி சொல்ல சத்தியத்த வர யிருந்தார், ஐயோ! என்று வால்மீகி பரிதவிக்கிறார்.

9. (பொ-ரை) பிறகு, அவ்வரசன் இரண்டு நாழிகை கழிந்து முர்ச்சை தெளிந்து கண்களில் நீரைப்பெருக்கிக்கொண்டு, ஸுமந்தரரைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

10. (பொ-ரை) ஸுமந்தரே! அரசர்கள் ஏறியவாரி செய்யத்தகுந்த தேரில், சிறந்த குதிரைகளைப்பூட்டி, பெரும்பாக்கியமுடைய இந்த பிள்ளையை இந்த தேசத்திற்கு அப்புரம் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

एवं मन्ये गुणवतां गुणानां फलमुच्यते ।

पित्रा मात्रा च यत्साधुर्वीरो निर्वास्यते वनम् ॥ 11 ॥

राज्ञो वचनमाज्ञाय सुमन्त्रः शीघ्रविक्रमः ।

योजयित्वाऽऽययौ तत्र रथमध्वैरलंकृतम् ॥ 12 ॥

तं रथं राजपुत्राय सूतः कनकभूषितम् ।

आचक्षेऽञ्जलिं कृत्वा युक्तं परमवाजिभिः ॥ 13 ॥

11. (ப-ரை) சாது:- ஸாதுவாயும், வீர:- குரனுமான இவன், பிதா- பிதாவின் குலமும், மாதா- மாதாவினாலும், வனம்- வனத்தைக்குறித்து, யத்- யாதொரு காரணத்தினால், நிர்வாஸ்யதே- துறத்துப்படுகிறானே, ரத்- ஆகையால், குணமுள்ளவர்களுடைய, குணானா- குணங்களுக்கு, ஫ல்-பயனுடையது, எவ்-இவ்விற்கத்தான், (ஐதி- என்று,) மன்யே- நான் எண்ணுகிறேன்.

12. (ப-ரை) ராஜ:- அரசனுடைய, வசந- வார்த்தையை, அஜாய- அறிந்து கொண்டு, சுமந்ர:- ஸுமந்தரரும், ஶீघ्रविक्रम:- வேகமான நடையுடையவராய், அலங்கृतம்- அலங்கரிக்கப்பட்ட, ரத- தேரை, அ-அ- குதிரைகளோடு, யோஜயிதா- பூட்டி, த-அ- அங்கு, அ-அ- (கொண்டு) வந்தார்.

13. (ப-ரை) சூத:- ஸாத்தியானவர், அ-அ- கைகடப்பிக்கொண்டு, கனகபூஷிதம்- ஸ்வர்ணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டும், பரமவாஜிभिः-உத்தமமான குதிரைகளோடு, யுக்-பூட்டப்பட்டதுமான, த் ரத-அந்தத்தேரை, ராஜபுதிர-ராஜகுமாரனுக்கு, அ-அ- (வந்திருக்கிறதாக) சொன்னார்.

11. (பொ-ரை) ஸகல குணங்களும் நிறைந்து ஸாதுவாயும், குரனுமான இந்த ராமனை, தாய் தகப்பன் இரண்டுபேரும் காட்டிற்குத் துறத்துறையடியால் உலகத்தில் எல்லா குணசாலிகளின் குணங்களுக்கும் இப்படித்தான் பயனிருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

12. (பொ-ரை) ஸுமந்தரரும், அரசன் மொழியைத்தேட்டு, வேகமாக நடந்துபோய், தேரை அலங்கரித்து, குதிரைகள் பூட்டி, அங்குகொண்டு வந்தார்.

13. (பொ-ரை) ஸுமந்தரர், ஸுவர்ணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு குதிரைகள் பூட்டியதேர் அங்குவந்து, ஸித்தமாய் நிற்பதை ராஜகுமாரனிடம், கைகடப்பிக்கொண்டு தெரிவித்தார்.

राजा सर्वरमाहूय व्यापृतं वित्तसंचये ।

उवाच देशकालज्ञं निश्चितं सर्वतः शुचिम् ॥ 14 ॥

वासांसि च महार्हाणि भूषणानि वराणि च ।

वर्षाण्येतानि सख्याय वैदेह्याः क्षिप्रमानय ॥ 15 ॥

नरेन्द्रेणैषमुक्तस्तु गत्वा कोशगृहं ततः ।

प्रायच्छत्सर्वमाहृत्य सीतायै सममेव तत् ॥ 16 ॥

14. (ப-ரை) ராஜா- அரசனும், தேசகாலஜ்- இடத்தையும், காலத்தையும் அறிந்தவனும், நிश्चित- நிச்சயமான ஞானமுடையவனும், சர்வத: ஸுசிம்- உள்ளும் புறமும் சுத்தியுள்ளவனுமான, வித்சங்க்யே-தரசாலையில், வ்யாபூத்-அதிகாரம் பெற்றவனை, சத்வர-பரப்பபுடன், அஹூய- அழைத்து, உவாச- சொன்னார்.

15. (ப-ரை) மஹர்ஹி- விலையுயர்ந்த, வாஸாசி ச- வஸ்திகாங்கனையும், வராணி- உயர்ந்த, பூஷாணி ச- ஆபரணங்களையும், ஏதாநி- இந்த, வர்ஷாணி- (பதினாண்டு) வருஷங்களை, சங்க்யாய- கணக்கிட்டு, வேத்யா:-ஸீதைக்கு, க்ஷிப்ர- சீக்கிரமாக, அநய- கொண்டுவந்து கொடும், (என்று சொன்னார்.)

16. (ப-ரை) நரேந்திர- அரசனால், எவ்- இவ்விதம், சுக: து- சொல்லப்பட்ட, (அதிகாரியும்) த: பிறகு, கோசகூ- பொக்கிஷகாலைய, ரத்வா-அடைந்து, தத் சர்வ-அது முழுவதையும், சம் எவ- ஒரே காலத்தில், அஹூய- கொண்டுவந்து, சீதாயை- ஸீதையின் பொருட்டு, ப்ராயக்ஷத்- கொடுத்தார்.

14. (பொ-ரை) இன்னஇடத்தில், இன்ன காலத்தில் இவ்விதம் நடந்து கொள்ளவேண்டுமென்று தெரிந்தவனும், இன்ன இன்ன தினசுகள் இவ்வளவு இவ்வளவு இருக்கிறதென்று நிச்சயமாகத் தெரிந்தவனும், உள்ளும் புறமும் பரிசுத்தனுமான, பொக்கிஷத்து அதிகாரியை அழைத்து அரசன் ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

15. (பொ-ரை) ஸீதை பதினாண்டு வருஷம் வனத்தில் வஸிக்கிறபடியால் அந்த காலத்திற்கு வேண்டிய உக்கமங்களான வஸ்திகாங்களையும், சிறந்த ஆபரணங்களையும், கணக்கிட்டு அவைகளை சீக்கிரம் கொண்டுவரும் என்று சொன்னார்.

16. (பொ-ரை) இவ்விதம் அரசனால் கட்டளையிடப்பட்ட அவ்வதிகாரியும் உடனே (பொக்கிஷம்) தரசகால சென்று, அந்த ஆடை ஆபரணங்கள் முழுவதையும் ஒரே தடையில் கொண்டுவந்து ஸீதைக்குக் கொடுத்தார்.

सा सुजाता सुजातानि वैदेही प्रस्थिता वनम् ।

भूषयामास गात्राणि तैर्विविधैर्विभूषणैः ॥ 17 ॥

व्यराजयत वैदेही वेश्म तत्सुविभूषिता ।

उद्यतोद्यमतः काले स्वं प्रमेव विवम्बतः ॥ 18 ॥

तां सुजाभ्यां परिवृज्य श्वश्र्वचनमब्रवीत् ।

अनाचरन्तीं कृणुं मृष्युपाधाय मैथिलीम् ॥ 19 ॥

17. (ப-ரை) சுஜாதா- நல்ல பிறப்புடையவளான, சா- அந்த, வைதீ- விதேஹ ராஜகுமாரியான ஸீதை, வன்- வணத்தைச் (சூறித்து), ப்ரஸ்திதா- (சதீ-) புறப்படுகிறவ ளாய், சுஜாதாநி- நன்றாக உண்டாயிருக்கின்ற, காத்திரி- (தன்) அங்கங்களை, விவிறை- ஆச்சர்யமான, தை- அந்த, பூஷை- ஆபரணங்களால், பூஷயாமாச- அலங்காரம் செய்து கொண்டாள்.

18. (ப-ரை) வைதீ- ஸீதையானவள், சுவிமூஷிதா (சதீ)- நன்றாய் அலங்கரித்துக் கொண்டு. காலே- உதயகாலத்தில், அதுமத:- நல்ல கிரணங்களுடையவராய், உயத:-உதிக்கின்ற, விவஸ்த:- ஸூத்ரியனுடைய, ப்ரமா- ஒளியானது, ஸ் வ- ஆகாயத்தை (ப்ரகாசப் படுத்துவது)போல், தத் வேஷ- அவ்வாண்மையை, வ்யராஜயத்- ப்ரகாசப்படுத்தினாள்.

19. (ப-ரை) ஷ்ஷ:- மாயியார், க்ரண- அப்பமான கார்த்ததை, அநாச்சரந்தீ- செய்யாமலிருக்கின்ற, தா் மைதிலீம்- அந்த ஸீதையை, ப்ரஸ்தய- அணைத்துக்கொண்டு, மூஷி- தலையில், உபாஸாய- முகாந்து, வசன்- வார்த்தையை, அப்ரவீத்- சொன்னாள்.

17. (பொ-ரை) உத்தமமான பிறப்பையுடைய, அவ்விதேஹராஜன் புத்திரியான ஸீதா தேவியும், ஸாமுத்திரிகா சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட, உத்தமலக்ஷணங்கள் பொருந்திய, தன் அங்கங்களை, ஆச்சர்யப்படக்கூடிய அவ்வாபரணங்களால் அலங்கரித்துக் கொண்டாள்.

18. (பொ-ரை) காலேவீஷாயில் சலாக்யமான கிரணங்களோடு உதிக்கின்ற ஸூத்ரியனுடைய ஒளியானது ஆகாயத்தைப் ப்ரகாசப்படுத்துவதுபோல், அலங்காரம் செய்துகொண்ட அந்தஸீதாதேவியானவள் அவ்வாண்மையை ப்ரகாசப்படுத்தினாள்.

19. (பொ-ரை) பழிப்பில்லாத கார்த்ததைச் செய்கின்ற மிதிலை ராஜன் குமாரியான அந்த ஸீதாதேவியை, மாயியாரான கௌஸல்யாதேவி இரு கைகளாலும் அணைத்து உச்சி முகாந்து ஒரு வார்த்தை சொன்னாள்.

असत्यः सर्वलोकेऽस्मिन्सततं सख्यः प्रियैः ।

भर्तारं नानुमन्यन्ते विनिपातगतं खिबः ॥ 20 ॥

एष स्वभावो नारीणामनुभूय पुरा सुखम् ।

अल्पाभ्यापदं प्राप्य दुष्यन्ति प्रजहस्यवि ॥ 21 ॥

असत्यशीला विकृताः दुर्ग्राह्यदयाः सदा ।

युवत्यः पापसंकल्पाः क्षणमात्राद्विरागिनः ॥ 22 ॥

20. (ப-ரை) அஸ்தி- சர்வலோக- இவ்வுலகத்தில் எங்குமே, அஸ்தி- க்ரிய:-கெட் ஸ்திரீகள், ப்ரிய:- பிரியமான வஸ்துக்களால், சத- எப்பொழுதும், சக்ர:- (அபி)- பருமானம் செய்யப்பட்டிருந்தபோதிலும், வினிபாத- கஷ்டத்தை அடைந்திருக்கிற, பதர்-கணவனை, ன அனுமனயந்த- லக்ஷம் செய்கிறதில்லை.

21. (ப-ரை) பூ-முன்னம், சூ-ஸூதத்தை, அனுபவித்து, அஸ-அபி- கொஞ்சமுமான, அப- ஆபத்தை, பூ- அடைந்து, டு-தோஷமுள்ளவர் களாகிவிடுகிறார்கள், ப்ரஜஹி அபி- (பர்த்தாக்களை) விட்டும் விடுகிறார்கள், எ- இது, நாரி- ஸ்திரீகளுடைய, ச்வா- ஸ்வபாவம் (இயற்கை).

22. (ப-ரை) யுவ- ஸ்திரீகள், ச- எப்பொழுதும், அஸ்தி- பொய் சொல்லுவதையே ஸ்வபாவமாகவுடையவர்கள், விக்ர- விசாரமான கார்யங்களைச் செய்பவர்கள், டு- (புருஷனால்) அறியமுடியாத மனதையுடையவர்கள், பா-பாபசங்கல்ப- கெட்ட எண்ணமுடையவர்கள், க்ஷ- நொடிப்பொழுதில், விர- விரா- அசையிலாதவர்கள்.

20. (பொ-ரை) இவ்வுலக மெங்கும், துஷ்டங்களான ஸ்திரீகள் கணவர்களால் எப்பொழுதும் வேண்டிய பதார்த்தங்களைக்கொடுத்து வெகுமதிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், நல்ல நிலைமையிலிருந்து நழுவி கஷ்ட தசையை அடைந்த கணவனை லக்ஷம் செய்கிறதே யில்லை.

21. (பொ-ரை) முன்னம் அளகிறத்த ஸூதத்தை அனுபவித்து பிறகு அல்பமான ஏதாவது ஒரு ஆபத்து நேர்ந்து விட்டால், உடனே பர்த்தாக்களிடத்தில் தோஷம் சொல்லுகிறார்கள், அல்லது அவர்களை விட்டும் விடுகிறார்கள், இது ஸ்திரீகளுடைய ஸ்வபாவம்,

22. (பொ-ரை) உலகத்திலிருக்கும் ஸ்திரீகள், எப்பொழுதும் பொய் சொல்லுவதே ஸ்வபாவமுடையவர்கள், விசாரமான கார்யத்தைச் செய்யக்கூடியவர்கள், கணவனாலும் அறியமுடியாத மனதுடையவர்கள், கெட்ட எண்ண முடையவர்கள், அடிப்பொழுதில் அன்பையும் விட்டுவிடுவார்கள்.

न कुलं न कृतं विधा न दत्तं नापि संग्रहम् ।

स्त्रीणां गृह्णाति हृदयमनित्यहृदया हि ताः ॥ 23 ॥

साध्वीनां हि स्थितानां तु शीले सत्ये श्रुते शमे ।

स्त्रीणां पवित्रं परमं पतिरेको विशिष्यते ॥ 24 ॥

स त्वया नावमन्तव्यः पुत्रः प्रव्राजितो मम ।

तव दैवतमस्त्वेव निर्धनः सधनोऽपि वा ॥ 25 ॥

23. (ப-ரை) ச்ரீणा- ஸ்த்ரீகளுடைய, ஹ்ரய- மனதை, குல்- நல்ல குலத்தில் பிறப்பானது, ந குஹாதி- ஸ்வாதீனப்படுத்துகிறதில்லை, குத்- உபகாரம், ந (குஹாதி)- ஸ்வாதீனப்படுத்துகிறதில்லை, விடா- வித்யையானது, ந- ஸ்வாதீனப்படுத்துகிறதில்லை, தத் அபி- தானமும், ந- ஸ்வாதீனப்படுத்துகிறதில்லை, சங்ரஹ் அபி- பாணிக்ரஹணமும், ந- ஸ்வாதீனப்படுத்துகிறதில்லை, ஹி- ஏனென்றால், தா:- அந்த ஸ்த்ரீகள், அனित்யஹ்ரயா:- சஞ்சலமான மனதுடையவர்கள்,

24 (ப-ரை) ச்ரீல- நன்னடக்கையிலும், சத்ய- உண்மை பேசுவதிலும், ஸ்ரு- குருஜனங்களிடம் கேட்ட உபதேசத்திலும், சம- பொருமையிலும், சிதானா- நிலை நின்றவர்களான, சாஹ்வினா- ஸாதுக்களான, ச்ரீणा- ஸ்த்ரீகளுக்கோவென்றால், பரம் பவித்ர- மிகவும் பரிசுத்தமான, பதி: ஈக:- பர்த்தா ஒருவன் தான், விசிஸ்யத- மேலான வன்,

25. (ப-ரை) ப்ரவ்ரஜித:- நகரத்தை விட்டு துறத்தப்பட்ட, மம- என்னுடைய, புத்ர:- புத்திரனுமான, ச:- அப்படிப்பட்ட உன் கணவன், த்வயா- உன்னால், ந அவமந்தவ்ய:- அவமதிக்கத்தகுந்தவனல்ல, ஈவ:- இந்த உன் கணவன், நிர்ந:- தநமில்லாதவனாகவா வது, சதந:- அபி வா- தனத்தேகாடுகூடினவனாகவாவது, அஸ்து- இருக்கட்டும், தவ- உனக்கு, த்வத- தெய்வமல்லவா,

23. (பொ-ரை) நற்குடிப்பிறப்பும், செய்த உபகாரமும், ப்ரீகிபுடன் வஸ்திர ஆபரணம் முதலியவைகளைக்கொடுப்பதும், அக்னி ஸாக்ஷிமாக, பாணிக்ரஹணம் செய்ததும், நல்ல வித்யையும், ஸ்த்ரீகளின் மனதைகட்டுப்படுத்தாது. ஏனென்றால் அவர்கள் நிலையிலாதமனதுடையவர்களன்றோ,

24. (பொ-ரை) நன்னடக்கையிலும், உண்மை பேசுவதிலும், மாமியார், மாமனார் முதலான குருஜனங்களிடம் கேட்ட உபதேசத்திலும், புலன்களை அடக்குவதிலும், நிலை நின்ற உத்தமியான ஸ்த்ரீகளுக்கு, மிகவும் பரிசுத்தமான பர்த்தா ஒருவன் தான் உயர்ந்தவனாக ஆகின்றான்.

25. (பொ-ரை) என் புத்திரனான உன்னுடைய பர்த்தா இப்பொழுது நகரத்தைவிட்டுக் காட்டிற்குத் துறத்தப்பட்டிருந்தபோதிலும், அவனை நீ அவமதிக்காதே, அவன் தன்முடையவனாக விருந்தாலும், தனமில்லாதவனாக விருந்தாலும் அவனை நீ தெய்வம்போல் பாவிக்கவேண்டியது.

விஜாய வचनं சிதா தஸ்ய ஧ர்மர்ஸஹிதம் ।

கூதாஜ்ஜலிரவாசேவ் ஸ்ரூமபிமுஸே ஸிதாஸு ॥ 26 ॥

கரிஷ்யே சர்வமேவாஹ்மாயா யதநுஸாஸித மாம் ।

அபிஜ்ஞாஸிம் யதா பஹுவீர்தித்யம் ஶ்ருத் ச மௌ ॥ 27 ॥

ந மாம்ஸஜ்ஜனேநாயா சமான்யிதஸுமஹந்தி ।

஧ர்மாஹிவ்ஹிதஸு நாஹ்மலம் சந்நாதிவ ப்ரமா ॥ 28 ॥

26. (ப-ரை) சிதா- ஸீதை, ஧ர்மர்ஸஹிதம்- தர்மமாகிற ப்ரயோஜனத்தோடு கூடியதான தஸ்யா- வचन- அந்த கௌஸல்யையின் வார்த்தையை, விஜாய- தெரிந்துகொண்டு, அபிமுஸே- எதிரில், ஸிதாஸு- நிமிக்கின்ற ஶ்ரூ- மாமியாரைப் (பார்த்து), கூதாஜ்ஜலி- சிதா- கைகூப்பிக்கொண்டு, இஃ- இந்த வார்த்தையை, உவாச- சொன்னான்.

27. (ப-ரை) அயா- எல்லாம் தெரிந்தவரான நீர், மௌ- என்னைக்குறித்து, யத்- யாதொன்றை, அநுஸாஸி- கட்டளைபிடுகிறீரோ, சர்வ- அது முழுவதையுமே, அஃ- நான், கரிஷ்யே- செய்வேன், பஹுவீ- பர்த்தாவின் விஷயத்தில், யதா- எப்படி, வர்தித்யம்- இருக்கவேண்டியதோ, அபிஜ்ஞாஸிம்- அதை நன்றாய் அறிந்துமிருக்கிறேன், மௌ- என்னால், புத்- ச- கேட்கப்பட்டுமிருக்கிறது.

28. (ப-ரை) அயா- எல்லாம் தெரிந்தவராகிய நீர், மௌ- என்னை, அஸஜ்ஜன- கெட்ட ஜனத்தோடு, சமான்யி- ஒப்பிடுவதற்கு, ந அஹி- தகுந்தவரல்ல, ப்ரமா- காந்தியானது, சந்நாதி- சந்திரனிடத்திலிருந்து (மாறுவதற்கு முடியாதது) போல் அஃ- நான், ஧ர்மா- தர்மத்திலிருந்து, விவ்ஹி- விலகுவதற்கு, ந அஹி- சக்தியுள்ளவனல்ல.

26. (பொ-ரை) தர்மத்தோடு கூடிய கௌஸல்யாதேவி சொன்ன வார்த்தையை, ஸீதை தெரிந்துகொண்டு, எதிரில் நிமிக்கின்ற மாமியாரைப்பார்த்து, கைகூப்பிக்கொண்டு இந்த வார்த்தைசொன்னாள்.

27. (பொ-ரை) அம்மா! எல்லாம் தெரிந்தவரான நீர், கட்டளைபிடுவதை முழுவதையுமே நான் செய்வேன், பர்த்தானிடம் நடந்துகொள்ள வேண்டிய விஷயங்களெல்லாம் நன்றாய் அறிந்து கொண்டிருக்கிறேன். மாதா பிதா முதலான பெரியோர்களிடம் கேட்டுமிருக்கிறேன்.

28. (பொ-ரை) எல்லாம் தெரிந்தவராகிய நீர், என்னை அஸத்தான ஜனங்களுோடு ஒப்பிடத்தகாதது, சந்திரனை விட்டு, காந்தியானது விலகமுடியாததுபோல் நான் தர்மத்தை விட்டு விலகமுடியாதவன்.

नातन्त्री वायते वीणा नाचक्रो वर्तते रयः ।

नापतिः सुखमेवेत वा स्यादपि शतात्मजा ॥ 29 ॥

मितं ददाति हि पिता मितं माता मितं सुतः ।

अमितस्य हि दातारं भर्तारं का न पूजयेत् ॥ 30 ॥

साहमेवंगता श्रेष्ठाश्रुतधर्मपरावरा ।

आयें किमवमन्येऽहं स्त्रीणां भर्ता हि दैवतम् ॥ 31 ॥

29. (ப-ரை) வீணா- வீணையானது, அதன்மீது சத்தியில்லாமல், ந வாயு- வாசிக்கமுடியாதது, ரய:- தேர், அவச: சக்கிரமில்லாமல், ந வர்தெ- நடக்காது, யா- யாதொருவன், ஶதாஸ்யா ச்யாத் அபி- நூறு பிள்ளைகளை உடையவனாயிருந்தும், அபதி:- பர்த்தா ஒருவரில்லாமல், சுக்- ஸுகமாக, ந எதெ- வாழமாட்டான்.

30. (ப-ரை) பிதா- தகப்பன், மித-ஸ்வல்பமான, (ஐஹிகஸுகத்தை), ட்டாதி டி. கொடுக்கிறார் அல்லவா, மாதா- தாய், மித-ஸ்வல்பமான, (ஐஹிகஸுகத்தை) ட்டாதி- கொடுக்கிறாள், சுத-பிள்ளை, மித-ஸ்வல்பமான (ஐஹிகஸுகத்தைமாதத்திரம்), (ட்டாதி- கொடுக்கிறாள்), அமிதஸ்ய- அளவில்லாத ஸுகத்தை, டாதார்- கொடுக்கின்ற, டர்தார்- கணவனை, கா டி- எவன்தான், ந பூஜயெ- பூஜிக்கமாட்டான்.

31. (ப-ரை) ஆயே- அம்மா! அஃ- நான், எவ்ஙதா- இவ்விதமான தன்மையை அடைந்தவன், ஶ்ரேஸ்தாஸதர்மபரா- உயர்ந்தவர்களான (மாதா முதலான பதிவ்ரதா) ஸ்த்ரீகரிடமிருந்து நன்றாய் கேட்கப்பட்ட ஸாமான்யமும், விசேஷமுமான தர்மங் களையுமுடையவள், சா அஃ- அப்படிப்பட்ட நான், கி அஃமன்யே- ஏன் அவமதிப்பேன், ஶ்ரீணா- ஸ்த்ரீகளுக்கு, டர்தா-டி- பர்த்தாவன்றோ, டேவதம்- தெய்வம்.

29. (பொ-ரை) தந்தியில்லாமல் வீணை பேசாததுபோலவும், ரதமானது சக்கிரமில்லாமல் ஓடாதுபோலவும், ஸ்த்ரியானவள், நூறுபிள்ளைகளை யுடையவளா யிருந்தும், கணவன் ஒருவரில்லாமல்போனால் ஸுகமாக வாழமாட்டான்.

30. (பொ-ரை) பிதா, மாதா, பிள்ளை இம்முயவர்களும், அல்பமான ஐஹிகஸுகத்தைமாதத்திரம் கொடுப்பார்கள். பர்த்தாவோவென்றால், ஐஹிக, ஆமுஷ்மிக என்னிடம் அளவில்லாத ஸுகத்தை கொடுக்கிறார், ஆகையால் அவரை எந்த ஸ்த்ரீ தான் பூஜிக்கமாட்டான்.

31. (பொ-ரை) இவ்விதம் பதிவ்ரதா தர்மத்தை அடைந்தவனும், மிகச்சிறந்தவர்களான 'மாதா முதலான பதிவ்ரதா ஸ்த்ரீகரிடமிருந்து ஸாமான்ய தர்மத் தையும் விசேஷதர்மத்தையும் கேட்டுமிருக்கிற- நான் கணவனை ஏன் அவமதிப்பேன், ஸ்த்ரீகளுக்கு கணவனன்றோ தெய்வம்.

सीताया वजनं श्रुत्वा कौसल्या हृदयंगमम् ।

शुद्धसत्त्वा मुमोचाशु सहसा दुःखहर्षणम् ॥ 32 ॥

तां प्राञ्जलिरभिक्रम्य मातृमध्येऽतिसत्कृताम् ।

रामः परमधर्मात्मा मातरं वाक्यमब्रवीत् ॥ 33 ॥

अम्ब ! मा दुःखिता भूस्त्वं पश्य त्वं पितरं मम ।

क्षयो हि वनवासस्य क्षिप्रमेव भविष्यति ॥ 34 ॥

32. (ப-ரை) குத்தமான சுத்தமான ஸத்வகுணமுடைய, கौசल्या- கௌஸல்யாதேவி, ஹ்ருதயங்கம- மனத்திற்கொப்பிய, சீதாயா:- ஸீதையினுடைய, வசன்- வார்த்தையை, ஸ்ருத்வா- கேட்டு, सहसा- உடனே, दुःखहर्षणम्- துக்கத்தாலும், ஸந்தோஷத்தாலுமுண்டான, அசு- கண்ணீரை, मुमोच- விட்டாள்.

33. (ப-ரை) मातृमध्ये- தாய்மார்கள் நடுவில், अतिसत्कृताम्- மிகப்பெருமைபடுத்தப்பட்ட, तां मातरं- மாதாவான அந்த கௌஸல்யையை, परमधर्मात्मा- மிகவும் தர்மிஷ்டராயிருக்கிற, राम:- ஸ்ரீராமன், प्राञ्जलिः- சந்- கைகூப்பிக்கொண்டு, अभिक्रम्य- ப்ரதக்ஷிணம் செய்து, वाक्यं- ஒரு வார்த்தையை, अब्रवीत्- சொன்னார்.

34. (ப-ரை) अम्ब- அம்மா! त्वं- நீர், मा दुःखिता भूः- துக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கவேண்டாம், त्वं- நீர், मम- என்னுடைய, पितरं-பிதாவை, पश्य-பாரும், वनवासस्य- வனவாஸம் செய்யுங்காலத்திற்கு, क्षयः- முடிவானது, क्षिप्रं एव- சீக்ரமாகவே, भविष्यति- வி- உண்டாய்விடுமல்லவா.

32. (பொ-ரை) சுத்தமான (சுலப்பில்லாத) ஸத்வகுணமுள்ள கௌஸல்யாதேவி, மனத்திற்கு இனியதான ஸீதைபின் வார்த்தையைக்கேட்டு, ராமன் காட்டிற்கு போனாள் என்கிற துக்கத்தினாலும், ஸீதை இவ்விதம்நிலைகின்ற பதிவ்ரதா தர்மத் துடன்கூடியிருக்கிறாள் என்கிற ஸந்தோஷத்தினாலும் கண்களில் நீரைப் பெருக்கினாள்.

33. (பொ-ரை) மிகவும் தர்மிஷ்டரான ஸ்ரீராமன் தாய்மார்களுக்குள் மிகவும் மேன்மை பெற்றுருக்கிற உத்தத்தாயாரான கௌஸல்யாதேவியை, கைகூப்பிக்கொண்டு ப்ரதக்ஷிணம் செய்து இந்த வார்த்தை சொன்னார்.

34. (பொ-ரை) அம்மா நீர், விசாரப்பட்டுக்கொண்டிராமல் என் பிதாவை பார்த்துக்கொண்டிருக்கும், வனவாஸகாலம் சீக்ரமாகவே முடிந்துவிடும்.

सुप्तायास्ते गमिष्यन्ति नव वर्षाणि पञ्च च ।

सा समग्रमिह प्राप्तं मां द्रक्ष्यसि सुहृद्भूतम् ॥ 35 ॥

एतावदभिनीतार्थमुक्त्वा स जननीं वचः ।

त्रयःशतशतार्थाश्च द्रक्ष्येक्ष्य मातरः ॥ 36 ॥

ताश्चापि स तथैवार्ताः मातृदशरथात्मजः ।

धर्मयुक्तमिदं वाक्यं निजगाद कृताञ्जलिः ॥ 37 ॥

35. (ப-ரை) தெ- நீர், சுப்தாயா: (சப்தா:)- தூங்கிக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, நவ- ஒன்பதுகளும், பञ்- ஐந்துகளுமான, वर्षाणि- வருஷங்கள், गमिष्यन्ति- கழிந்து விடும், (अ- பிறகு,) इह- இங்கு, प्राप्त- வந்திருக்கின்றவனும், समग्र- ஸம்பூர்ணமான மனோரதத்தைபுடையவனும், सुहृद् भूतम्- ஸ்நேஹிதர்களால் சூழப்பட்டுமிருக்கிற, मा- என்னை, सा- அப்படிப்பட்ட (நீர்) द्रक्ष्यसि- பார்க்கப்போகிறீர்.

36. (ப-ரை) स:- அந்த ஸ்ரீராமன், अभिनीतार्थ- தீர்மானமான அர்த்தமுள்ள, वच:- வார்த்தையை, एतावत्- இவ்வளவு, जननी- தாயாரைப்பார்த்து, उक्त्वा- சொல்லி விட்டு, त्रयः शतशतार्था:- மூன்னூற்று ஐம்பது கணக்கிட்ட, मातरः- வ- தாய்மார்களைக்குறித்து, अवैक्ष्य- (சொல்லவேண்டிய விஷயத்தை) ஆலோசித்து, ददर्श- (அவர்களை)ப் பார்த்தார்.

37. (ப-ரை) दशरथात्मज:- அந்த தசரத குமாரரான ஸ்ரீராமன், तथा एव- அந்த கௌஸல்யையைப்போலவே, आर्ता:- துக்கமுடையவர்களான, ताः मातृः- च- அபி- அந்தத்தாய்மார்களையும் பார்த்து, कृताञ्जलिः- सन्- கைகூப்பிக்கொண்டு, धर्मयुक्त- தர்மத் துடன்கூடிய, इदं वाक्यं- இந்த வார்த்தையை, निजगाद- சொன்னார்.

35. (பொ-ரை) அம்மா! நீர் ஓர் இரவு தூங்கிக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே இந்த பதினான்கு வருஷங்களும் கழிந்துவிடும். பிறகு என்னுடைய மனோரதங்கள் நிறைவேரி ஸ்நேஹிதர்களால் சூழப்பட்டு இங்கு வந்திருக்கின்ற என்னைப்பார்க்கப் போகிறீர்.

36. (பொ-ரை) அந்த ஸ்ரீராமன், தன் தாயாரைப்பார்த்து தீர்மானிக்கப் பட்ட அர்த்தமுள்ள இவ்வளவு வார்த்தையைச் சொல்லிவிட்டு, மற்ற மூன்னூற்று ஐம்பது தாய்மார்களையும் குறித்து தாம் சொல்ல வேண்டிய விஷயம் இன்னதென்று மனதில் ஆலோசித்துக்கொண்டு அவர்களைப்பார்த்தார்.

37. (பொ-ரை) தசரத குமாரரான ஸ்ரீராமன் கௌஸல்ய தேவியைப் போலவே துக்கத்துக்கொண்டிருக்கிற அந்த மூன்னூற்று ஐம்பது தாய்மார்களையும் பார்த்து கைகூப்பிக்கொண்டு தர்மத் துடன்கூடிய இந்த வார்த்தையைச் சொன்னார்.

संवासात्परुषं किंचिदज्ञानाद्वापि यत्कृतम् ।

तन्मे समनुजानीत सर्वाश्चामन्यामि वः ॥ 38 ॥

वचनं राघवस्यैतद्धर्मयुक्तं समाहितम् ।

शुश्रुवुस्ताः स्त्रियः सर्वाः शोकोपहतचेतसः ॥ 39 ॥

जज्ञेऽथ तासां सन्नादः कौचीनामिव निस्वनः ।

मानवेन्द्रस्य भार्याणामेवं वदति राघवे ॥ 40 ॥

38. (ப-ரை) சவ்ஸாத்- (நெடுநாள்) கூடப்பழகியிருந்ததினால், கிவ்ித் பரஸ்க்-ந்ர ரமாக எதுவாகிலும், ஸ்க்- (என்னால்) சொல்லப்பட்டிருக்கும், அஜ்நாத்- வா அபி- அஜ்ஞானத்தினாலாவது, யத்-எதுவாகிலும், க்ருதம்- செய்யப்பட்டிருக்கும், மெ-என்னுடைய, தத்- அதை, சமனுஜானித்- (பொருத்துக்கொண்டோம்) என்று அனுமதி கொடுங்கள், வ:- உங்களை, சர்வா: வ- எல்லோரையும், அமந்யாமி- நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

39. (ப-ரை) வர்மயுக்த- தர்மத்தோடு கூடியதும், சமாஹிதம்- நல்ல அர்த்தத் தோடு கூடியதுமான, ரா஘வஸ்ய- ஸ்ரீராமனுடைய, ஏதத் வசந- இந்த வார்த்தையை, தா:- அந்த, சர்வா: ஸ்த்ரிய:- ஸ்த்ரீகளெல்லோரும், ஸோகோபஹதசை: (ஸ்த்ய:-) சோகத்தினால் கலங்கின மனதுடையவர்களாய்க் கொண்டு, ஸுஸு:- கேட்டார்கள்.

40. (ப-ரை) ரா஘ெ- ஸ்ரீராமன், எவ்- இவ்விதம், வததி சதி- சொல்லுமளவில், அய- அறகு, மானவெந்தஸ்ய- அரசனுடைய, மார்யாநா- பத்திகளான, தாஸா- அந்த ஸ்த்ரீகளுடைய, சந்நாத:- பெரிய கூக்குறல், கௌச்சிநா-பெண் அன்றில் பக்திகளுடைய, நிஸ்வந: இவ-பெரிய சப்தம் போல, ஜஜ்-உண்டாச்சுது.

38. (பொ-ரை) நெடுநாள் கூடப்பழகியதால் எதுவாகிலும் கடுஞ்சொல் சொல்லியிருப்பேன், அஜ்ஞானத்தினால் எதுவாகிலும் ஒருகார்யம் செய்திருப்பேன், அவைகளையெல்லாம் பொருத்துக் கொண்டோமென்று எனக்கு ிங்கள் அனுமதி செய்யவேண்டும். உங்கெல்லோரையும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

39. (பொ-ரை) தர்மத்துடன் கூடியதும், நல்ல அர்த்தத்துடன் கூடியதுமான ஸ்ரீராமனுடைய இந்த வார்த்தையை அந்த ஸ்த்ரீகளெல்லோரும் துக்கத்தினால் கலங்கினமனதுடையவர்களாய் கேட்டார்கள்.

40. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமன் இவ்வாறு சொல்லுங்காலத்தில் அரசன் பத்திகள், பெண்அன்றில் பக்திகள் பேரிரைச்சல் போட்டதுபோலபெரும் கூக்குறலைச் செய்தார்கள்.

सुरजपणवमेघघोषवद्दशरथवेश्म बभूव यपुरा ।

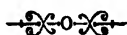
विलपितपरिदेवनाकुलं व्यसनगतं तदभूत्सुदुःखितम् ॥ 41 ॥

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

एकोनचत्वारिंशः सर्गः ॥ ३९ ॥

41. (ப-ரை) யுத் தசரதவேஷம்- யாதொரு தசரதரின் அரண்மனையானது, புர-
முன்னே, சூரஜபணவமேஷவத்- முரஜமென்னும் பணவமென்னும் மேகமென்னும் சொல்
லப்பட்ட வாத்தியங்களுடைய கோஷமுடையதாக, வபூவ- இருந்ததோ, சது- அந்த
அரண்மனையானது, (அய-அப்பொழுது), விலபிதபரிதேவனாகுல்- பலவிதமான பேச்சுக்
களாலும், அழுகை சப்தத்தினாலும் நிறைந்ததாயும், வ்யசனகத்- ஆபத்தை அடைந்த
தாயும், சுது:ஸித-மிகவும் துக்கமுள்ளதாகவும், அபூத்- ஆயிற்று.

41. (பொ-ரை) இதற்குமுன் யாதொரு தசரத மஹாராஜரின் அரண்மனை
மிருதங்கம், பணவம், மேகம், என்கிற வாத்தியங்களுடைய கோஷம் முழங்கப்பெற்
றிருந்ததோ, அதேஅரண்மனை இப்பொழுது, சாமனைஸ்தோத்திரம் செய்கிறதும்
கைகேயியைத் திட்டிகிறதமான பேச்சுக்களாலும், அழுகைக்குறலாலும் நிறைந்
தும், ஆபத்தை அடைந்தும், மிகவும் துக்கமுடையதுமாக ஆயிற்று.

चत्वारिंशः सर्गः ॥ 40 ॥

अथ रामश्च सीता च लक्ष्मणश्च कृताञ्जलिः ।

उपसंगृह्य राजानं चकुर्वीनाः प्रदक्षिणम्

॥ 1 ॥

1. (ப-ரை) அய-பிறகு ராம:- ராமனும், சீதா வ-நீதையும், லக்ஷ்மண: வ-இலக்
சுமணனும், க்ரூதாஞ்ஜலி:-கைகூப்பிக்கொண்டு, கீனா: சரத்:-துக்கமுடையவர்களாய், ராஜாந-
அரசனை, உபசங்க்ரஹ்-நமஸ்கரித்து, ப்ரதக்ஷிணம்-செய்தார்கள்.

1. (பொ-ரை) பிறகு, ராமன், நீதை, இலக்குமணன் இம்மூவர்களும் கை
கூப்பிக்கொண்டு அரசனை நமஸ்கரித்து விட்டு வருத்தர்களான மாதா பிதாக்களுக்கு
சிஞ்ஞகைசெய்யும் பாக்யம் நமக்கில்லாமல் போய்விட்டதே என்று மனவருத்தத்
துடன் ப்ரதக்ஷிணம் செய்தார்கள்.

तं चापि समनुज्ञाय धर्मज्ञः सीतया सह ।

रायवः शोकसमूहो जननीमभ्यवाद्यत् ॥ 2 ॥

अन्यक्षं लक्ष्मणो भ्रातुः कौसल्यामभ्यवाद्यत् ।

अथ मातुः सुमित्राया अप्राह वरणौ पुनः ॥ 3 ॥

तं वन्दमानं रुदती माता सौमित्रिमप्रवीत् ।

हितकामा महाबाहुं मुन्युपाधाय लक्ष्मणम् ॥ 4 ॥

2. (ப-ரை) ஧்மஜ:- தர்மம் தெரிந்தவரான, ரயவ:- ஸ்ரீராமன், சீதயா सह- ஸீதை யுடன் கூட, ர்- அந்த அரசனை, சமனுஜாய வ அபி- அனுமதி கொடுக்கவேண்டிக் கொண்டு, ஶோகசமூஹ: சந- துக்கத்தினால் கலங்கினவராய், ஜனநீ- தாயாரை, அப்யவாத்யத்- ஸேவித்தார்.

3. (ப-ரை) லக்ஷ்மண:- இலக்குமணனும், ப்ராதாவுக்கு, அந்வத்- பிறகு, கௌஸல்யா- கௌஸல்யாதேவியை, அப்யவாத்யத்- ஸேவித்தார், அய:- பிறகு, மாது: சுமித்ரா:- மாதாவான ஸுமித்ராதேவியினுடைய, வரணௌ- திருவடிகளை, புன:- மறுபடியும், அப்ராஹ- பிடித்தார்.

4. (ப-ரை) வந்தமான- நமஸ்காரம் செய்கின்றவரும், மஹாபாஹு- பெரிய தோள் களையுடையவருமான, சௌமித்ரி- ஸுமித்தரையின் புத்திரனான, த் லக்ஷ்மணம்- அந்த இலக்குமணனை, ஹிதகாமா- (அவருக்கு) ஹிதத்தை விரும்புகின்ற, மாதா- தாயாரான ஸுமித்ரா தேவி, மூர்தி- உச்சியில், உபாஸ்ய- மோந்து, ருதீ-சுதீ- அழுதுகொண்டு, அப்ரவீத்- சொன்னார்.

2. (பொ-ரை) எல்லா தர்மங்களையும் தெரிந்தவரான ஸ்ரீராமன், ஸீதை யுடன் கூட மஹாராஜரிடம் அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு, துக்கத்தினால் மனம் கலங்கினவராய், தாயாரான கௌஸல்யாதேவியை நமஸ்கரித்தார்.

3. (பொ-ரை) ப்ராதாவான ஸ்ரீராமன் ஸேவித்தபிறகு இலக்குமணன் கௌஸல்யாதேவியை ஸேவித்துவிட்டு, பிறகு தன் தாயாரான ஸுமித்ரா தேவியினுடைய திருவடிகளில் நமஸ்காரம் செய்தார்.

4. (பொ-ரை) பெரும்தோள்களையுடைய தன் புத்திரனான இலக்குமணன் வந்தனம் செய்யும்பொழுது, அவரை உச்சிமுகர்ந்து மாதாவான ஸுமித்ராதேவி, அழுதுகொண்டு, அவனுக்கு ஹிதத்தை நினைத்து ஒரு வார்த்தைசொன்னார்,

सृष्टस्त्वं वनवासाय स्वनुरक्तः सुहृज्जनं ।

रामे प्रमादं मा कार्षीः पुत्र! भ्रातरि गच्छति ॥ 5 ॥

व्यसनी वा समृद्धो वा गतिरेष तवानय ।

एष लोके सतां धर्मो यज्येष्ववशो भवेत् ॥ 6 ॥

5. (ப-ரை) ஐ புத்- அப்பா குழந்தாய், த்வே- நீ, வனவாசாய- வனத்தில் வஸிப்பதற்காகவே, சூத்:- (தெய்வத்தினால்) ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறாய், சுஹ்ஜன- ஸ்நேஹித ஜநமான (ஸ்ரீராமனிடத்தில்), ஸ்வநுரக்:- மிக்க அன்புள்ளவனான நீ, ப்ரா-தா வான, ராம- ஸ்ரீராமன், ரக்ஷதி- சதி- போகும் காலத்தில், ப்ரமா-த- ஏமாந்திருப்பதை, மா கார्षீ:- நீ செய்யாதே.

6, (ப-ரை) ஐ அத- குற்றமில்லாதவனே, எ:- இவன், வ்யஸனி வா- வ்யஸன முள்ளவனாகவிருந்தாலும்; சமூத்- வா- செல்வமுடையவனாகவிருந்தாலும், தவ- உனக்கு, ரதி:- கதி, யேஷ்வஸ-முத்தவனுக்கு வசப்பட்டிருப்பவனாக, ஸ்வேத் (இதி) யத்-இருக்கவேண்டுமென்கிற, எ:- இது, லோக- உலகத்தில், சதா- பெரியோர்களுடைய, ட்ம்:- தர்மம்.

5. (பொ-ரை) அப்பா குழந்தாய்! நீ வனவாஸம் செய்வதற்காகவே தெய்வத்தினால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறாய். ஆகையால் பரம ஸுஹ்ருத்தான தமயனாரிடம் மிக்க அன்புள்ளவனாய் ஸீதையுடன் கூட வனத்தின் அழகைப்பார்த்துக் கொண்டே ஸ்ரீராமன்போகும் காலத்தில் அவருடையரக்ஷணத்தில் நீ ஏமாறாமல் ஜாக்ரதையாகவிரு.

உலகத்தையெல்லாம் ரக்ஷிப்பதற்காக கௌஸல்யாதேவி புத்திரனைப்பெற்றது போல், பரம ஸுஹ்ருத்தான ஸ்ரீராமனிடம் அன்புகொண்டு அவனுடன் வனவாஸம் செய்வதற்காகவே உன்னை நான் பெற்றிருக்கிறேன், ஆகையால் ப்ராதாவான அந்த ஸ்ரீராமன் வனத்தில்செல்லும் காலத்தில் அவருடன் பின்செல்லுகின்ற நீ அவர் நடைஅழகைப்பார்த்து, அவ்வனுபவத்தில் ஊக்கக்கொண்டு அவருடைய பாதுகாவலில் நீ ஏமாந்திராதே!

6. (பொ-ரை) குற்றமில்லாதவனே! இந்த ராமன் துக்கமுடையவனாகவிருந்தாலும், ஸுகமுடையவனாகவிருந்தாலும், இவனேதான் உனக்கு கதி, ஜேஷ்டப்ராதாவுக்கு அடங்கியிருப்பதுதான் உலகில் பெரியோர்களுடைய தர்மம்.

ततः सुमन्त्रः काकुत्स्थं प्राञ्जलिर्वाक्यमब्रवीत् ।

विनीतो विनयश्रद्धा मातुर्लिंगासं यथा

॥ 10 ॥

10. (ப-ரை) தத:- பிறகு, வினய:- வினயம் தெரிந்தவரும், வினித:-

முள்ளவருமான, சுமந்த:- ஸுமந்தர், காசுத்ய:- ஸ்ரீராமனைப்பார்த்து, ப்ராஜலி:- சந்-
கைகப்பிக்கொண்டு, மாதலி:- மாதலியானவன், வாசவ்-வா:- இந்திரனைப் (பார்த்து
சொல்வது)போல், வாசவ:- ஒரு வார்த்தையை, அப்ரவீத்- சொன்னார்.

10. (பொ-ரை) பிறகு, வினயம் தெரிந்தவரும், வணக்கமுள்ளவருமான
ஸுமந்தர், கைகப்பிக்கொண்டு ராமனைப்பார்த்து, இந்திரனைப்பார்த்து மாதலி
சொல்லுவதுபோல் ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

டீனீச் சொல்லுகிறது, அவனை ரதமாகக்கொண்டபடியால் தசரத என்று பகவானை
சொல்லுகிறது. அதாவது ராமனை மஹாலிஷ்டனுவாக அறி என்று.

जनकात्मजां मां विद्धि- ஜனகராஜ புத்தியான ஸீதையை மா- லக்ஷ்மியாக அறி.

अटवीं अयोध्यां विद्धि- அயோத்யை என்றால் ஒருவராலும் கலக்கமுடியாத அபரா-
ஜிதை- என்கிற ஸ்ரீவைகுண்ட நகரத்தைச் சொல்லுகிறது. ஆகையால் அரண்யத்-
தை பகவானான மஹாலிஷ்டனு வாலம் பன்னுகிற ஸ்ரீவைகுண்டமாக அறி,

अल्लुता, रामं दशरथं विद्धि- ராமனையும், தசரதனையும், அறிந்துபார். அதாவது
இருவர்களுடைய வித்யாஸத்தை கவனித்துப்பார்.

मां जनकात्मजां विद्धि- என்னையையும், ஸீதையையும், நன்றாக கவனித்துப்பார்.
என்னையிட ஸீதையே உன்னுடைய நன்மையில் நோக்குள்ளாள்.

अयोध्यां अटवीं विद्धि- அயோத்யா நகரத்தையும், ரீ போகப்போகின்ற அரண்யத்-
தையும், நன்றாகக் கவனித்துப்பார். இந்நகரத்தையிட வனத்திலேயே திவ்ய தம்பதி
களுடைய கைங்கர்யமே உனக்குக்குறையில்லாமல் கிடைக்கப்போகிறபடியால் நக-
ரத்தையிட வனமே மேலானதென்று தெரிந்துகொள்,

अल्लुता, दशरथं रामं विद्धि- ஸ்ரீராமன் காட்டிற்குப்போகிறபடியால் அவனைவிட்டு
தசரதமஹாராஜா உயிருடன் இருக்கப்போகிறதில்லை என்று தெரிந்துகொள்ளு
இப்பொழுது ராம்- என்றால் ஒழிந்தவன் என்று அர்த்தம்.

मां जनकात्मजां विद्धि- தசரதர் இறந்தபடியால் கைகேயியினால் துறத்தப்பட்டு ந-
னும் என் பதானின் விட்டிற்கே போய்கிடையேன் என்பதையும் தெரிந்துகொள்.

अयोध्यां अटवीं विद्धि- ராமனும் வனம் அடைந்து, தசரதரும் ஸ்வர்க்கம் சென்ற
விட்டால் ஸ்வல்ப காலத்தில் அயோத்யா நகரமானது காடாக ஆகிவிடும். அதி-
வது:- நிர்மனுஷ்பமாக ஆகிவிடும் என்று தெரிந்துகொள்.

ரஹ்மாரோஹ் மஹ் தே ராஜபுத்ர மஹாயஸா: ।

ஸிம் த்வாப் ப்ரபயிஷ்யாமி யத்ர மாம் ராம வக்ஷயசி: ॥ 11 ॥

चतुर्दश हि वर्षाणि वस्तव्यानि वने त्वया ।

तान्युपक्रमितव्यानि यानि देव्याऽसि चोदित: ॥ 12 ॥

तं रथं सूर्यसंकाशं सीता हृष्टेन चैतसा ।

आरूढ वरारूढा कृत्याऽलंकारमात्मन: ॥ 13 ॥

11. (ப-ரை) ஹ் மஹாயஸ:- பெரும் கீர்த்தியடைந்த, ராஜபுத்ர- ராஜகுமாரனுன, ராம- ராமனே, ரய்-தேரை, அரோஹ்- ஏறும், தே-உமக்கு, மஹ்- மங்களம்(உண்டாகட்டும்). யத்ர- எங்கு, மா- என்னை, வக்ஷயசி- ஏவுகிறீரோ, (தே-அந்த இடத்தை,) த்வா- உம்மை, ஸிம்- சீக்ரமாக, ப்ரபயிஷ்யாமி- அடைவிக்கப்போகிறேன்.

12. (ப-ரை) चतुर्दश वर्षाणि- பதினான்கு வருஷங்கள், त्वया-உம்மால், वने-வனத்தில், वस्तव्यानि हि- வளிக்கவேண்டியது அல்லவா, यानि- யாதோரு வருஷங்களைக் (குறித்து), देव्या- கைகேயியினால், चोदित:- ஏவப்பட்டவராக, असि-ஆகிறீரோ, तानि- அவைகள், उपक्रमितव्यानि- ஆரம்பிக்கத்தகுந்தன்கள்.

13. (ப-ரை) वरारूढा-உத்தமஜாதி ஸ்திரீயான, सीता-ஸீதையானவள், आत्मन:- தனக்கு, अलंकार- அலங்காரத்தை, कृत्या- செய்துகொண்டு, हृष्टेन- ஸந்தோஷமுள்ள, चैतसा- மனதுடன். सूर्यसंकाश- ஸூர்யஸன்போல் ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற, तं रथं- அந்தத்தேரை, आरूढ- ஏறினான்.

11. (பெ:-ரை) பெரும்புகழ்ப்படைத்த ராஜகுமாரனுன ஸ்ரீராமா! சித்திரம் தேரில் ஏறும், உமக்கு மங்களம் உண்டாகும். எந்த இடம் கொண்டுபோகவேணுமென்று எனக்குக்கட்டளைபிடுகிறீரோ, அந்த இடத்திற்கு அதிசித்திரமாக உம்மைக் கொண்டுபோய் விடுகிறேன்.

12. (பொ:-ரை) நீர் பதினான்கு வருஷம் வனவாஸம் செய்யவேண்டுமென்றும், இன்றையதினமே போக வேண்டுமென்றும் கைகேயிதேவி உமக்குக்கட்டளை யிட்டிருக்கிறபடியால் அந்த பதினான்கு வருஷங்களை இன்றுமுதற்கொண்டே நீர் ஆரம்பித்துவிடும்.

13. (பொ:-ரை) அழகுள்ள அவயவங்களையுடைய உத்தமையான அந்த ஸீதாதேவி, மாமனார் தனக்குக்கொடுத்த ஆடை ஆபரணங்களினால் அலங்காரம் செய்துகொண்டு மனக்களிப்புடன் ஸூர்யஸன்போல் ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற அந்தத்தேரில் ஏறினான்.

अथो ज्वलनसंकाशं चामीकरविभूषितम् ।

तमारुहदुस्तूणीं भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥ 14 ॥

वनवासं हि संख्याय वासांम्याभरणानि च ।

भर्तारमुगच्छन्त्यै सीतायै श्वशुरो ददौ ॥ 15 ॥

तथैवायुधजालानि भ्रातृभ्यां कवचानि च ।

रथोपस्थे प्रतिन्यस्य सचर्म कठिनं च तत् ॥ 16 ॥

सीतातृतीयानारुढ्वा धृष्टमचोदयत् ।

सुमन्त्रः संमतान्श्वान्वायुवेगसमाञ्जवे ॥ 17 ॥

14. (ப-ரை) அயோ-பிறகு, ஞாतरௌ-ப்ராதாக்களான, ராமலக்ஷ்மணௌ-ராமலக்ஷ்மணர்கள் இருவரும், சாமிகரவிபூஷிதம்-ஸுவர்ணத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டும், ஜ்வலனசங்காச-அக்ரிபோல் பரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற, த-அந்தத்தேரை, தூணி-சீக்ரமாக, அரூஹது:-ஏறினார்கள்.

15-16-17. (ப-ரை) ஸ்ரூர:-மாமனார், ஞாதிர்-பர்த்தாவை, அனுகக்ஷன்யை-பின் செல்லுகின்ற, சீதாயை-ஸீதையின் பொருட்டு, வனாஸ-வனத்தில் வளிக்கும் காலத்தை, சங்க்யாய-கணக்கிட்டு, (யாநி-யாதோரு), வாஸிசி-வஸ்தாங்களையும், அபரணாநி-ஆபரணங்களையும், து-கொடுத்திருந்தாரோ, தயா-அப்படியே, ஞாது-பராதாக்களான ராமஇலக்குமணர்களின் பொருட்டு, (யாநி-யாதோரு), அயுதஜாலாநி-ஆயுதகூட்டங்களையும், கவசாநி-கவசங்களையும், (தூ-கொடுத்திருந்தாரோ) தாநி-அவைகளையும், சர்ம-தோல்கட்டின புட்டில் கூடையையும், தத் கதிந்-அந்த மண் வெட்டியையும், ரதோபஸ்தே-தேரின் நடுவில், ப்ரதிந்யஸ்ய-வைத்துவிட்டு, சீதாதுதீயாந்-ஸீதையுடன் மூன்று பேர்களாக, அரூஹ-ஏறிக்கொண்டவர்களை, து-பார்த்து, சுமந்:-ஸுமந்தரார், ஜவ-வேகத்தில், வாயுவேகத்திற்கொப்பான, சம்மதாந்-சீரேஷ்டங்களான, அஷ்வ-குதிரைகளை, து-தயா-தையமாக, அதுதயத்-ஓட்டினார்.

14. (பொ-ரை) பிறகு, ப்ராதாக்களான ராமலக்குமணர்கள் இருவர்களும், பொன்களால் அலங்காரம் செய்து அக்ரிபோல் விளங்குகின்ற அந்தத்தேரில் சீக்கிரமாய் ஏறினார்கள்.

15-16-17. (பொ-ரை) பர்த்தாவுடன் வனம் போகின்ற ஸீதைக்கு வன வாஸம்செய்ய வேண்டும் காலத்தைக்கணக்கிட்டு, மாமனார்கொடுத்த ஆடை ஆபரணங்களையும் ப்ராதாக்களான ராமஇலக்குமணர்களுக்குக் கொடுத்திருந்த ஆயுதக் கூட்டங்களையும், கவசங்களையும், மேலில்தோல்பாட்டு தைத்த காய் கிழங்குகள் கொண்டுவரத்தகுந்த சிறு புட்டில் கூடையையும், கிழங்குகள் தோண்டுவதற்கான மண்வெட்டி, களைக்கொட்டு முதலியவைகளையும், தேரின் நடுவில் வைத்துக்கட்டி, ஸீதையுடன் மூன்றுபேர்களும் ஏறிக்கொண்டதை ஸுமந்தரார் பர்த்தாவிட்டு வாயு வேகம்போன்ற வேகமுடைய சீரேஷ்டமான தேர்குதிரைகளை மிக்க தையத்துடன் ஓட்டினார்.

प्रतियाते महारण्यं चिररात्राय राघवे ।

बभूव नगरे मूर्च्छां बलमूर्च्छां जनस्य च ॥ 18 ॥

तत्समाकुलसम्भ्रान्तं मत्संकुपितद्विषम् ।

हयशिञ्जितनिषोषं पुरमासीन्महास्वनम् ॥ 19 ॥

ततः सबालवृद्धा सा पुरी परमपीडिता ।

राममेवाभिदुद्राव घर्मातां सलिलं यथा ॥ 20 ॥

18. (ப-ரை) ராঘவே- ஸ்ரீராமன், महारण्यं-புதி-பெரும் வனத்தைக்குறித்து, याते-சதி-சென்றவளவில், नगरे-நகரத்தில், चिररात्राय-நெடுங்காலம், मूर्च्छा-மூர்ச்சையானது, बभूव-உண்டாயிற்று, बलमूर्च्छा-ஸைய்யத்திற்கு மூர்ச்சையும், (बभूव-உண்டாயிற்று,) जनस्य-வெளிதேசத்திலிருந்து (வந்திருந்த) ஜனத்திற்கும், (मूर्च्छा-மூர்ச்சையானது, बभूव-உண்டாயிற்று.)

19. (ப-ரை) तत्-அந்த நகரமானது, समाकुलसम्भ्रान्तं-மனக்கலக்கமுள்ளதாயும், இந்திரியங்களின் கலக்கமுள்ளதாயும், मत्संकुपितद्विषम्-கோபமுடைய மதயானை களையுடையதாயும், हयशिञ्जितनिषोषं-குதிரைகளின் ஆபரண சப்தத்தினால் சப்தமுடையதாயும், (अत एव-ஆகையினால்,) महास्वनम्-பெரும் சப்தத்தையுடையதாக, आसीत्-ஆயிற்று.

20. (ப-ரை) ततः-பிறகு, सबालवृद्धा-சிறுவர்களுடனும் கிழவர்களுடனும் கூடிய, सा पुरी-அந்த நகரமானது, परमपीडिता-மிகவும் பீடிக்கப்பட்டதாய்க்கொண்டு, घर्मातां-வெய்யிலினால் பீடிக்கப்பட்டு, सलिलं यथा-ஜலத்தை நோக்கி (ஒடுவது போல்), राम एव-ஸ்ரீராமனையே, अभिदुद्राव-நோக்கி ஓடிற்று.

18. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமன் மஹாவனம் சென்றவளவில், நகரத்திலிருக்கும், ஸ்திரீ, பாலர், முதலாகிய எல்லா ஜனத்திற்கும், குதிரை, யானை முதலாகிய ஸைய்யங்களுக்கும், பட்டாபிஷேக மரஹாஸ்வத்திற்காக வெளிதேசத்திலிருந்து வந்திருக்கும் ஜனங்களுக்கும் நெடுநேரம் மூர்ச்சையுண்டாய்விட்டது.

19. (பொ-ரை) அச்சமயம் அந்நகரம் முழுவதும் மனம் கலங்கி புலன்களும் கலங்கி, வ்யஸனம் பிசுந்து அத்தொல் கோபம்கொண்ட மதயானைகளையுடையதும், அதிகமான பரிதாபத்தினால் மனம் தளர்ந்து இங்குமங்கும் அலைகின்ற குதிரைகளின் ஆபரணங்களின் சப்தத்தினால் பெரும் சப்தமுடையதாய் ஒரே பேரொலியுடையதாயிருந்தது.

20. (பொ-ரை) பிறகு, ராமனை விட்டுப்பிரிந்த துக்கத்தினால், மிகவும் பீடிக்கப்பட்ட அந்நகரம் பாலர்கள் வருத்தர்கள் உட்பட வெய்யிலினால் தபிக்கப்பட்டு ஜலத்தையோக்கி ஓடுவதுபோல் ராமனையே நோக்கி ஓடிற்று.

पार्श्वतः पृष्ठतश्चापि लम्बमानास्तदुन्मुखाः ।

बाष्पपूर्णमुखाः सर्वे समुच्चुर्भृशमिवनाः ॥ 21 ॥

संयच्छ वाजिनां रश्मीन्सूत याहि शनैः शनैः ।

मुखं दक्ष्याम समस्य-दुर्वशं नो भविष्यति ॥ 22 ॥

आयसं हृदयं नूनं राममातुस्संशयम् ।

यदेवमर्षप्रतिमे वनं याति न भियते ॥ 23 ॥

21. (ப-ரை) சரீ- எல்லா ஜனங்களும், பாஷ்பூர்ணமு- கண்ணீரால் நிறைந்த முகமுடையவர்களாய், துந்மு- அந்த ராமனையே நோக்குகின்ற முகமுடையவர்களாய், பார்வ- இருப்புக்களிலும், பூத- வ அபி-பின்புரத்திலும், லம்மானா- தொங்கிக் கொண்டும், ஸ்மானி- பெருமூச்சு உடையவர்களாய்க்கொண்டும், த- அந்த ஸுமத் தரவைப்பார்த்து, சூ- சொன்னார்கள்.

22. (ப-ரை) தே-சூ- ஓ-ஸராதியே! வாஜி- குதிரைகளுடைய, ரம்மி- கடிவாளங்களை, சய- இழுத்துப்பிடியும், ச- மெள்ள மெள்ள, யா-போம், ரம்-ஸ்- ஸ்ரீராமனுடைய, மு- முகத்தை, த- பார்க்கவேண்டும், (ச- அது), ந- எங்களுக்கு, த- காணமுடியாததாக, ப- அயி- ஆய்விடும்.

23. (ப-ரை) தேவகுமாரனுக்கு ஒப்பான (தன் புத்திரன்,) வ- வனத்தைக்குறித்து, ய- யாதி- போகும் காலத்தில், ரம்- ராமன் தாயாருடைய, த- நெஞ்சானது, ய- யாதொரு காரணத்தினால், ந- நிய- பிளகாமலிருக்கிறதோ, (ச- ஆகையினால்,) அ- அது இரும்பினால் செய்யப்பட்டது, த- நி- நிச்சயம், அ- அச- ஸம்சயமேயில்லை,

21. (பொ-ரை) அப்பொழுது ஜனங்களெல்லோரும் கண்களில் நீரைப்பெருக்கிக்கொண்டு அந்த ராமனையே நோக்குகின்ற முகமுடையவர்களாய், தேவை அள்ளிப்பூர்த்திகளிலும், பின்புரத்திலும் பிடித்துத்தொங்கிக்கொண்டு பெருமூச்சுடன் அந்த ஸுமத் தரவைப்பார்த்து சொன்னார்கள்.

22. (பொ-ரை) ஓய் ஸராதியே! குதிரைகளின் கடிவாளத்தை இழுத்துப் பிடித்து தேவை மெள்ள மெள்ள நடத்தும், ஸ்ரீராமனுடைய முகத்தை நாங்கள் பார்க்கவேண்டும், நீர் வேலாமகனாட்டினால் அது எங்களுக்கு பார்க்கமுடியாமற் போய்விடும்.

23. (பொ-ரை) தேவகுமாரனாக்கொப்பான தன் புத்திரனை ராமன் வனம் போகும் காலத்திலும், அவர் தாயாரான கௌஸல்யாதேவியின் நெஞ்சு பிளந்து போகாமலிருப்பதினால், அது இரும்பினால் செய்யப்பட்டிருக்கும், இது நிச்சயம், இவ்விஷயத்தில் ஸந்தேஹமேயில்லை.

कृतकृत्या हि वैदेही छायेवानुगता पतिम् ।

न जहाति रता धर्मे मेघमर्कप्रभा यथा ॥ 24 ॥

अहो लक्ष्मण सिद्धार्थः सततं प्रियवादिनम् ।

आतरं देवसंकाशं वस्त्रं परिचरिष्यसि ॥ 25 ॥

महर्षेया हि ते सिद्धिरेव चाभ्युदयो महान् ।

एष स्वर्गस्य मार्गश्च यदेनमनुगच्छसि ॥ 26 ॥

24. (ப-ரை) பசே- தர்மத்தில், ரதா- ஆசையுள்ளவளாய், ஞாயா இவ-
போல, பதிம்- பர்த்தாவை, அனுதா- பின் செல்லுகின்ற, வேதே- ஸீதையானவன்,
அர்க்-பா- ஸத்ரீய கார்த்தியானது, மெக் யதா- மேருபர்வதத்தை விடாததுபோல்,
ந ஜஹதி- விடாமலிருக்கிறான், சா ஹி- அவளன்றோ, க்ரதக்யா- செய்யவேண்டிய கார்ய-
த்தைச் செய்துகொண்டவள்.

25. (ப-ரை) அஹோ லக்ஷ்மண- ஓ இலக்குமணரே, சதத்- எப்பொழுதும், ப்ரியவாதினம்-
ப்ரியமாகப்பேசும் ஸ்வபாவமுடையவரும், தேவசங்காஸ- தேவர்களுக்கொப்பான, அதர்-
ப்ராதாவை, ய: த்- யாதொரு நீர், பரிசரிச்யசி- பணிவிடை செய்யப்போகிறீரோ, ச:-
அப்படிப்பட்ட நீர் அன்றோ, சித்தார்த்- க்ருதார்த்தர்.

26. (ப-ரை) என்-இந்த ஸ்ரீராமனை, அனுசுசரி இத்ய-பின் செல்லுகிறீர் என்று
யாதொன்றுண்டோ, ஏவா ஹி- இதுவேதான், த- உமக்கு, மஹி சித்தி:- பெரிய ஸித்தி,
ஏவ:- இதுதான், மஹான்- பெரிதான, அப்யுதய:- மேன்மை, ஏவ:- இதுதான், ச்வர்க்ய-
ஸ்வர்க்கத்தினுடைய, மார்: வ- வழி.

24. (பொ-ரை) பாகிவ்ருத்ய கர்மத்தில் ஊக்கமுடைவளாய் நிழல்போல,
பர்த்தாவுடன் பின் சென்ற விதேஹராஜ கமாரியான ஸீதாதேவி, ஸத்ரீயப்ரபை
மேருபர்வதத்தை விட்டுப் பிரியாததுபோல் பர்த்தாவை விட்டுப் பிரியாமலிருக்கின்
றான், அவளன்றோ க்ருகக்ருத்யை.

அதாவது:—தான் அவச்யம் செய்யவேண்டியகார்யத்தை செய்துமுடித்துக்
கொண்டவள்.

25. (பொ-ரை) ஓ இலக்குமண! எப்பொழுதும் ப்ரியமாகப்பேசும் ஸ்வபா
வமுள்ளவரும், தேவர்களுக்கொப்பானவருமான, ஜேஷ்டப்ராதாவுக்கு நீர் பணிவி
டைசெய்யப்போகிறபடியால் நீர் தான் க்ருதார்த்தர்.

26. (பொ-ரை) இலக்குமண! நீர் இவ்விதம் ப்ராதாவான ஸ்ரீராமனை பின்
செல்லுகின்றீரல்லவா, இதுதான் உமக்கு பெரியலாபம், இதுதான் பெரும்செல்வம்,
இதுவேதான் ஸ்வர்க்கம்போவதற்கும் வழி.

एवं वदन्तस्ते सोढुं न शैकुर्बाष्पभावतम् ।

नरास्तमनुगच्छन्तः प्रियमिस्वाकुनन्दनम् ॥ 27 ॥

अथ राजा वृतः स्त्रीभिर्दीनाभिर्दीनचेतनः ।

निर्जगाम प्रियं पुत्रं द्रक्ष्यामीति ब्रुवन्गृहात् ॥ 28 ॥

शुश्रुवे चाग्रतः स्त्रीणां रुदन्तीनां महास्वनः ।

यथा नादः करेणूनां बद्धे महति कुञ्जरे ॥ 29 ॥

27. (ப-ரை) பிரிய-ப்ரியனாயும், இஷ்டாகுனந்தனம்-இஷ்டவாகு வம்சத்து புத்திரனுமான, த்- அந்த ராமனை, அநுগच्छन्त:-பின் செல்லுகின்ற, தை நரா:-அந்த மனிதர்கள், எவ-இவ்விதம், வदन्त: (சந்த:-) சொல்லிக்கொண்டு, आगतं- (கண்களிலிருந்து) வருகின்ற, बाष्पं- கண்ணீரை, सोढुं- அடக்குவதற்கு, न शैकु:- சக்தியற்றவர்களாகவிரும்ந்தார்கள்.

28. (ப-ரை) அ-அறகு, राजा- அரசன், दीनाभि:- துக்கமுள்ளவர்களான, स्त्रीभि:- ஸ்த்ரீகளால், वृत:- சூழப்பட்டும், दीनचेतन:- துக்கமடைந்த மனதையுடையவராய், प्रियं- ப்ரியமான, पुत्रं- பிள்ளையை, द्रक्ष्यामि- பார்க்கப்போகிறேன், इति- என்று, ब्रुवन्- சொல்லிக்கொண்டு, गृहात्- அரண்மனையிலிருந்து, निर्जगाम- புறப்பட்டார்.

29. (ப-ரை) महति कुञ्जरे- பெரிய யானையானது, बद्धे (सति)- கட்டப்பட்டவளில், यथा- எப்படி, करेणूनां- பெண்யானைகளுடைய, नाद:- சப்தமானது, (கேட்கப்படுமோ,) तथा- அப்படி, अग्रत:-முன்னால், रुदन्तीनां- அழுதுகொண்டுபோகின்ற, स्त्रीणां- அந்தப்புரஸ்த்ரீகளுடைய, महास्वन:- பெரும் சப்தமானது, शुश्रुवे च-கேட்கப்பட்டது.

27. (பொ-ரை) அன்பிற்கு இடமாயும், இஷ்டவாகு வம்சத்து புத்திரனுமான அந்த ஸ்ரீராமனைப்பின் தொடர்ந்து இவ்வாறு செல்லுகின்ற அந்த மனிதர்களெல்லோரும் கண்களில்பெருகுகின்ற கண்ணீரை அடக்க சக்தியற்றவரானார்கள்.

28. (பொ-ரை) அறகு தசரத மஹாராஜர், துக்கமடைந்த ஸ்த்ரீகளோடு சூழ்ந்து தானும் கலங்கின மனதுடையவராய் ப்ரியமான பிள்ளையைப்பார்க்கப்போகிறேனென்று சொல்லிக்கொண்டு அரண்மனையிலிருந்து புறப்பட்டார்.

29. (பொ-ரை) பெரிய யானையை கட்டிவிட்டால் பெண்யானைகளின் பெரும் கூச்சல் எப்படியேக்குமோ, அதுபோல, முன்னால் அழுதுகொண்டுபோகின்ற ராஜஸ்த்ரீகளுடைய பெரும் சப்தம் கேட்கப்பட்டது.

पिता हि राजा काकुत्स्थः श्रीमान्सप्तस्थाभवत् ।

परिपूर्णः शशी काले ग्रहेणोपप्लुतो यथा ॥ 30 ॥

स च श्रीमानचिन्त्यात्मा रामो दशरथात्मजः ।

सूतं संचोदयामास त्वरितं वाद्यतामिति ॥ 31 ॥

रामो याहीति सूतं तं तिष्ठेति स जनस्तदा ।

उभयं नाशकस्यूतः कर्तुमध्वनि चोदितः ॥ 32 ॥

30. (ப-ரை) परिपूर्ण:- பூர்ணமான, शशी- சந்திரன், काले- பர்வகாலத்தில், ग्रहेण- ராகுவென்கிற, क्राण्णத்தினால், उपप्लुत:- பிடிக்கப்பட்டவனும், यथा-எப்படி, (सप्त:- ஒளி இழந்தவனாக ஆவதோ,) तथा- அப்படி, पिता- ஸ்ரீராமனுடைய பிதாவாயும், काकुत्स्थ:- கருத்தல் வம்சத்திற் பிறந்தவரும், श्रीमान्- மிகுந்த சோபையையுமுடைய, राजा- தசரதமஹாராஜர், सप्त:- ஒளி இழந்தவராக, अभवत्- ஆனார்.

31. (ப-ரை) श्रीमान्- மிகுந்த அழகுள்ளவரும், अचिन्त्यात्मा- அளவிட அரிய தான் தையமுடையவரும், दशरथात्मज:- தசரத குமாரருமான, सः-ராம: च- அந்த ஸ்ரீராமனும், सूतं- ஸாரதியை நோக்கி, त्वरितं- சீக்கிரமாக, वाद्यतां- (தேரு) ஒட்டப் பட்டும், इति- என்று, संचोदयामास- ஏவினார்.

32. (ப-ரை) राम:- ஸ்ரீராமன், सूतं- ஸாரதியை, याहि इति- போம் என்று, (अचोदयत्- ஏவினார்,) तदा- அப்பொழுதே, तिष्ठ इति- நில்லும் என்று, सः-जन:- அந்த நகரத்து ஜனம். (अचोदयत्- ஏவிற்று,) अध्वनि- வழியில், चोदित:- இவ்விதம் ஏவப்பட்டிருக்கின்ற, सूत:- ஸாரதியானவர், उभयं- இரண்டு கார்யத்தையும், कर्तुं- செய்வதற்கு, स अशकत्- ஸமர்த்தராகவில்லை.

30. (பொ-ரை) மிக்க ப்ரகாசக்ைகாடு கூடிய பூர்ணசந்திரன், பர்வகாலத் தில் க்ரஹணத்தினால் பிடிக்கப்பட்டு ஒளி இழந்தபோவதுபோல், மிக்க தேஜஸ் ஸையுடைய, ஸ்ரீராமன் தந்தையான காகுத்தலதராஜாவும், அவ்விதம் ஒளிஇழந்த வராக ஆகிவிட்டார்.

31. (பொ-ரை) மிகுந்த அழகும், இவ்வளவென்று அளவிடமுடியாத தையமுடையவரும் தசரதகுமாரருமான அந்த ஸ்ரீராமனும், தேரைசீக்கிரம் ஒட்டுமென்று ஸாரதியை ஆஜ்ஞாபித்தார்.

32. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமன் ஸுமந்த்ரரை சீக்கிரம் தேரை ஒட்டுமென்று சொல்லுகிறார், அந்த ஸமயத்திலேயே பட்டணத்து ஜனம் ஸுமந்த்ரரே நில்லு மென்று சொல்லுகிறது. இவ்விதம் ஸ்ரீராமனாலும், பட்டணத்து ஜனங்களாலும் ஒரே காலத்தில் சொல்லப்பட்ட ஸுமந்த்ரர், ராமன் சொல்லியபடி போவதற்கும், ஜனங்கள் சொல்லியபடி நிற்பதற்கும் முடியாமலிருந்துவிட்டார்.

निर्गच्छति महाबाहौ रामे पौरजनाश्रुभिः ।

पतितैरभ्यवहितं प्रशशाम महीरजः

॥ 33 ॥

रुदिताश्रुपरिधूनं हाहाकृतमचेतनम् ।

प्रयाणे राघवस्यासीत्युरं परमपीडितम्

॥ 34 ॥

सुखाद्यनयनैः स्त्रीणामासमायाससम्भवम्

मीनसंशोभचलितैः सलिलं पङ्कजैरिव

॥ 35 ॥

33. (ப-ரை) महाबाहौ- பெரிய தோள்களையுடைய, रामे- ஸ்ரீராமன், निर्गच्छति- புறப்படும் காலத்தில், महीरजः- பூமியிலுள்ள புழுதியானது, पतितैः- கீழே விழுகின்ற, पौरजनाश्रुभिः- பட்டணத்து ஜனங்களின் கண்ணீரால், अभ्यवहितं (सत्)- நனைக்கப்பட்டதாய், प्रशशाम- அடங்கிற்று.

34. (ப-ரை) राघवस्य- ஸ்ரீராமனுடைய, प्रयाणे- புறப்பாடு ஸமயத்தில், पुरं- அந்நகரமானது, रुदिताश्रुपरिधूनं- அழுகையுடனும், कண்ணिरुदனும் மிக வருத்த முடையதாய், हाहाकृतं- ஹா, ஹா என்கிற சப்தத்துடன் கூடியதாய், अचेतनम्- ப்ராஜ்ஞையற்றதாய், परमपीडितम्- மிகவும் பீடையடைந்ததாய், आसीत्- ஆய்விட்டது.

प्रयाणे- ராமன் புறப்படும் காலத்தில், राघवस्य- தசரதருடைய, पुरं- நகரமானது, என்றும் சொல்லலாம்.

35. (ப-ரை) मीनसंशोभचलितैः- மீன்கள் துள்ளுவதினால் அலைக்கப்பட்ட, पङ्कजैः- தாமரை புஷ்பங்களிலிருந்து, सलिलं इव- தேன் (பெருகுவது) போல், स्त्रीणां- ஸ்த்ரீகளுடைய, नयनैः- கண்களிலிருந்து, आयाससम्भवम्- துக்கத்தினாலுண்டான, आनं- கண்ணீர், सुखाद्य- பெருகினது.

पङ्कजैः नयनैः- (पञ्चम्यर्थे तृतीया).

33. (பொ-ரை) பெருந்தோள்களையுடைய ஸ்ரீராமன் நகரத்தைவிட்டுப் புறப்படும்பொழுது பூமியிலுள்ள புழுதியானது, கீழே விழுகின்ற பட்டணத்து ஜனங்களின் கண்ணீர்களால் நனைக்கப்பட்டு அடங்கிவிட்டது.

34. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமன் நகரத்திலிருந்து, ப்ரயாணம் செய்யும் காலத்தில் அந்நகரத்திலுள்ள ஜனம் முழுவதும் அழுதுகொண்டு கண்களில் நீரைப் பெருக்கி மிக துக்கமுடையதாகவும் ஹா! ஹா! என்று கதறிக்கொண்டும் சில ஸமயத்தில் ப்ராஜ்ஞையற்றதாய் ஆகி இவ்விதம் மிகவும் பீடிக்கப்பட்டதாக இருந்தது.

35. (பொ-ரை) மீன்கள் துள்ளுவதால் அலைக்கப்பட்ட தாமரை புஷ்பங்களிலிருந்து தேன் பெருகுவதுபோல் நகரத்து ஸ்த்ரீகளின் கண்களிலிருந்து, துக்கத்தினாலுண்டான நீர் பெருகிற்று.

दृष्ट्वा तु नृपतिः श्रीमानेकचित्तगतं पुरम् ।

निपपातैव दुःखेन हतमूल इव द्रुमः ॥ 36 ॥

ततो हलहलाशब्दो जज्ञे रामस्य पृष्ठतः । .

नराणां प्रेक्ष्य राजानं सीदन्तं भृशदुःखितम् ॥ 37 ॥

हा रामेति जनाः केचिद्राममातेति चापरे ।

अन्तःपुरं समृद्धं च क्रोशन्तः पर्यदेवयन् ॥ 38 ॥

36. (ப-ரை) श्रीமான்- மிக்க செல்வமுடைய, நூபதி:- அவ்வரசன், एकचित्तगत- ஒரே மனதாயிருக்கின்ற, पुरम्- நகரத்தை, दृष्ट्वा तु- பார்த்து, हतमूल:- வேர்போயிருக்கிற, द्रुमः इव- மரம்போல், दुःखेन- துக்கத்தினால், निपपात एव- தரையில் விழுந்தே விட்டார்.

37. (ப-ரை) तत:- பிறகு, भृशदुःखितम्- மிகவும் துக்கமுடையவரும், सीदन्त- தளர்ந்துமிருக்கிற, राजानं- அரசனை, प्रेक्ष्य- பார்த்து, नराणां- மனிதர்களுடைய, हलहलाशब्द:- ஹலஹலமென்னும் சப்தமானது, रामस्य- ஸ்ரீராமனுடைய, पृष्ठत:- பின்னால், जज्ञे- உண்டாயிற்று.

38. (ப-ரை) केचिन् जनाः- சில ஜனங்கள், हा राम इति- “ஐயோ ராமா” என்று, अपरे- மற்ற சிலர், (हा) राममाता इति- “ஐயோ ராமன் தாயே” என்று, क्रोशन्तः (सन्तः)- உறக்கக் கூவிக்கொண்டு, पर्यदेवयन्- அழுதார்கள், अन्तः पुरं समृद्धं च- அந்தப்புரம் முழுவதும் (पर्यदेवयन्- அவ்விதமே அழுதது.)

36. (பொ-ரை) மிக் செல்வம்பொருந்திய அவ்வரசன் பட்டணத்துஜனங் களெல்லாம் ஒரே மனதாயிருக்கும் தன்மையைப்பார்த்து அரசன் வேர் அறுந்த மரம்போல் துக்கத்தினால் கீழே விழுந்துவிட்டார்.

37. (பொ-ரை) பிறகு, மிகவும் துக்கத்துடன் மெய்தளர்ந்த அவ்வரசனைப் பார்த்து ஜனங்களுடைய கல கல சப்தமானது ஸ்ரீராமன்பின்னால் உண்டாயிற்று.

38. (பொ-ரை) அந்த ஜனங்களில் சிலர் “ஐயோ ராமா” என்று கதறி அழுதார்கள். மற்றும் சிலர், “ஐயோ ராமன் தாயே” என்று கதறி அழுதார்கள், அந்தப்புரம் முழுவதும் அவ்விதமே கதறிற்று.

अन्वीक्षमाणो रामस्तु विषण्णं भ्रान्तचेतसम् ।

राजानं मातरं चैव ददर्शानुगतौ पथि ॥ ३९ ॥

स बद्ध इव पाशेन किशोरो मातरं यथा ।

धर्मपाशेन संक्षिप्तः प्रकाशं नाभ्युदैक्षत ॥ ४० ॥

पदातिनौ च यानार्हाविद्वःखाहौ सुखोचितौ ।

दृष्ट्वा संचोदयामास शीघ्रं याहीति सारथिम् ॥ ४१ ॥

39. (ப-ரை) அந்விஷ்ணுமான்:- பின்னாலுல் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்ற, ராமசு-
 ஸ்ரீராமனும், பதி- வழியில், அசுரதூ- பின்னொடர்ந்து வருகின்றவர்களுக்கும், விபரண-
 வ்யஸனமுற்றும், ஶ்ரீநீலசம்- மனம் கலங்கினவருமான, ராஜன்- அரசனையும், (விபரண-
 வ்யஸனமுற்றவரும், ஶ்ரீநீலசம்- மனம் கலங்கினவருமான,) மாதர் வ எவ- மாதாவை
 யும், தவரீ- பார்த்தார்.

40. (ப-ரை) ச:- அந்த ஸ்ரீராமன், பாசென் - கயிற்றினால், வட- கட்டப்பட்டிருக்கிற, விசை: இவ- குகைக்குட்பட்டே, பசுபாசென் - தர்மமென்னும் கயிற்றினால், மீட்சி:- கட்டப்பட்டவராய்க் கொண்டு, மாதர்- தாயாரை, பகாச- பாகாசமாக, யதா- உள்பட, ந அந்யுதேத- எதிராக பார்க்கவில்லை.

41. (ப-ரை) யானாஹீ- வாஹனமேறத்தகுந்தவர்களும், அநு:வாஹீ- னுக்கம் அனுபவிக்கத்தகாதவர்களும், சுவோசிதௌ- ஸுகாநுபவத்திற்கே தகுந்தவர்களும், பதாதினௌ- கால் நடையாக வருகின்றவர்களான, (பிதரௌ- மாதா பிதாக்களோ), டூவா- பார்த்து, ஶிப்ர- சிக்கிரமாக, யாஹி- போம், இதி- என்று, சாரதிம்- ஸாரதியை, சந்தோயாஸ- ஸ்ரீராமன் ஏவினார்.

39. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமன், பின்னால் கேட்கின்ற சுக்குரலை அனுஸரித்து பின்னால் திரும்பிப்பார்க்கும்பொழுது, மிகதுக்கத்துடன் மனம்கலங்கி தன்னை பின்தொடர்ந்துவருகின்ற மஹாராஜரையும், கொளல்பா தேவியையும் வழியில் பார்த்தார்.

40. (பொ-ரை) அந்த ஸ்ரீராமன் கயிற்றினால் கட்டப்பட்ட குதிரைக் குட்டிபோல, தாம் மென்னும் கயிற்றினால் நன்றாய் கட்டுண்டபடியால், தாயாரை நன்றாகப் பார்க்கமுடியவில்லை.

41. (பொ-ரை) வாஹனமேறி வரத்தகுந்தவர்களும், துக்கம் அனுபவிக்கத் தகாதவர்களும், ஸுகானுபவத்திற்கே தகுந்தவர்களுமான தம் தாய் தந்தைகள் கால்நடையாக வருவதைப்பார்த்து பூரீராமன் “சிக்கிரமாக தேரைநடத்தும்” என்று ஸாரதிக்குச்சட்டளையிட்டார்.

न हि तत्पुरुषस्याग्नौ दुःखदं दर्शनं पितुः ।
 मातुश्च सहितुं शक्तस्तोत्रादित इव द्विपः ॥ 42 ॥
 प्रत्यगारमिवायान्ती वत्सला वत्सकारणात् ।
 बद्धवत्सा यथा धेनू राममाताऽभ्यधावत ॥ 43 ॥
 तथा रुदन्ती कौसल्यां रथं तमनुधावतीम् ।
 क्रोशन्तीं राम रामेति हा सीते लक्ष्मणेति च ॥ 44 ॥
 रामलक्ष्मणसीतार्थं खवन्तीं वारि नेत्रजम् ।
 असकृत्प्लवत स तां नृत्यन्तीमिव मातरम् ॥ 45 ॥

42. (ப-ரை) புருஷோத்தமனான ஸ்ரீராமன், 'து:கத' துக்கத்தைக் கொடுக்கின்ற, 'பிது:-' பிதாவினுடையவும், 'மாது:-' ச-மாதாவினுடையவும், 'தர்சன:-' தர்சனத்தை, 'தோத்ராதி:-' மாவெட்டியினால் பிடிக்கப்பட்ட, 'தவி:-' இவ-யாண்போல், 'சஹிது:-' பொருத்துக் கொள்ளுவதற்கு, 'ந சக:-' சக்தியற்றவராயிருந்தார்.

43. (ப-ரை) 'வத்ஸா- கட்டின கன்றையுடையதாய், 'வத்ஸகாரணா- கன்றுக்குட்டியின் நிமித்தமாக, 'அகார ப்ரி- விட்டடைக்குறித்து, 'அயான்தி- வருகின்ற, 'தேனு: யதா' இவ- பசுமாடுபோல, 'வத்ஸலா- புத்திரவாத்ஸல்யமுடைய, 'ராமமாதா- ராமன் தாயார், 'அப்யதாவத- (தேரை நோக்கி) ஓடிவந்தாள்.

44-45. (ப-ரை) 'ச:-' அந்த ராமன், 'தயா- அலங்கிதம், 'ரதந்தி- அழுதுகொண்டும், 'த ரத:-' அந்தத் தேரை, 'அனுதாவதி- பின்தொடர்ந்தே வருகிறவளும், 'ராம ராம' இதி-ராமா, ராமா, என்றும், 'ஹா சிதே- ஐயோ ஸீதையே, 'ஹா லக்ஷண- ஐயோ இலக்கு

42. (பொ-ரை) 'வனென்றால்? புருஷோத்தமனான ஸ்ரீராமன், தனக்கு மிகவும் துக்கத்தைக்கொடுக்கின்ற மாதா பிதாக்களுடைய தர்சனத்தை, மாவெட்டியினால் அடிக்கப்பட்ட யாணை, அந்த வேதனையை எப்படி பொருத்தாதோ அவ்விதம் பொருக்கமுடியாமல் இருந்தார்.

43. (பொ-ரை) மேயப்போன பசு, விட்டில் கட்டியிருக்கிற கன்றைநினைத்துக்கொண்டு மிக அன்புடன் விட்டைநோக்கி ஓடிவருவதுபோல், புத்திரவாத்ஸல்யமுடைய கௌஸல்யாதேவி, ராமன் ஏறிப்போகும் தேரையோடு ஓடி வந்தாள்.

44-45. (பொ-ரை) அலங்கிதம் அழுதுகொண்டு தேரை தொடர்ந்து ஓடிவந்து ஐயோ ராமா! ஐயோ ஸீதா! ஐயோ இலக்குமண! என்று கதறிக்கொண்டு,

திष्ठेति राजा चुकोश याहि याहीति राघवः ।

सुमन्त्रस्य बभूवात्मा चक्रयोरिव चान्तरा ॥ 46 ॥

नाश्रौषमिति राजानमुपालब्धोऽपि वक्ष्यसि ।

चिरं दुःखस्य पापिष्ठमिति रामस्तमब्रवीत् ॥ 47 ॥

மண, ! இதி ச- என்றும், கொசுந்தி- கதறுகின்றவனும், ராமஸ்தமவ்ரீத- ராமன், இலக்கு மணன், ஸீதைமும்முலவர்களைப்பற்றி, நெய்நீர் வாரி- கண்ணீரை, சுவந்தி- பெருக்கு கின்றவனான, நூலயந்தி- இவ- ஆட்டம் ஆடுகின்றவன்போலுமிருக்கிற, தா மாதரம்- அந்தத்தாயாரை, அசகூ- அடிக்கடி, ப்ரேத- பார்த்தார்.

46. (ப-ரை) ராஜா- அரசன், திष्ठ इति- நில்லும், என்று, चुकोश- (ஸுமந்தர ரைக்குறித்துக்)கதறினார், राघवः-ஸ்ரீராமன், याहि याहि इति-போம், போம் என்று, चुकोश- சொன்னார், (तदा-அப்பொழுது) सुमन्त्रस्य- ஸுமந்தரருடைய, आत्मा- மனது, चक्रयोः- இரண்டு சக்கிரங்களுடைய, अन्तरा इव- நடுவில், (अकृपितुं-அகப்பட்டுக்கொண்டவன்) போல் बभूव- இருந்தது.

47. (ப-ரை) उपालब्धः अपि- (அரசனால்) திட்டப்பட்டிருந்தபோதிலும், न अश्रौष- (உம்முடைய வார்த்தை எனக்கு) கேட்கவில்லை, इति- என்று, वक्ष्यसि- நீர் சொல்லிவிடும், दुःखस्य- துக்கத்தினுடைய, चिरं- தாமதமானது, पापिष्ठ- பொருக்க முடியாதது, इति-என்று, रामः-ஸ்ரீராமன், तं- அந்த ஸுமந்தரரைக்குறித்து, अब्रवीत्- சொன்னார்.

ராமன், இலக்குமணன் ஸீதை என்னு மிவர்களுக்காகக் கண்களில் நீரைப்பெருக்கி ஆட்டமாடுகிறவன்போல் அங்குமிங்கும் அலைந்துகொண்டு வருகிற அந்தத்தாயாரை ராமன் பார்த்தார்.

46. (பொ-ரை) அரசன் ஸுமந்தரரைப்பார்த்து, நில்லும் நில்லுமென்று கதறுகிறார். ஸ்ரீராமனே, போம், போம் என்று சொல்லுகிறார். அந்த ஸமயத்தில் ஸுமந்தரருடைய மனதானது. இரண்டு சக்கிரங்களின் நடுவில் அகப்பட்டுக்கொண்டவன்போல் ஆயிற்று.

47. (பொ-ரை) வனத்திலிருந்து திரும்பி நகரத்திற்குப் போன பிறகு அரசன் உம்மைப்பார்த்து “ஸுமந்தரே தேரை நிருத்தும், என்று நான் கதறியும் நீர் ஏன் நிருத்தாமலிருந்துவிட்டீர்” என்று உம்மைத்திட்டினால், ஐயோ நீர் சொன்னது என் காதில் படவேயில்லை என்று சொல்லிவிட்டலாம். இப்பொழுது அவர்கள் அனுபவிக்கின்ற துக்கத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு தாமதம் செய்வது மிகவும் பாபமல்லவா, என்று ஸுமந்தரரைப்பார்த்து ராமன் சொன்னார்.

ராமஸ்ய ச வச: கர்வனஸ்யப்ய ச த் ஜனம் ।

ப்ரஜதோ஽பி ஹ்யாக்ஷிப்ரீ சோதயாமாஸ சாரதி: ॥ 48 ॥

ந்யவர்த்த ஜனோ ராஜோ ராமம் க்ருத்வா ப்ரதக்ஷிணம் ।

மனசாப்யஸ்துவேகேஷ ந ந்யவர்த்த மானுஸம் ॥ 49 ॥

யமிच्छேத்யுநராப்யாந் நௌந் தூரமநுப்ரஜேத்

ஹ்யமாந்யா மஹாராஜமூசுதர்ஸரதம் வச: ॥ 50 ॥

48. (ப-ரை) ச:- சாரதி:-அந்த ஸாரதி, ராமஸ்ய- ராமனுடைய, வச:- வார்த்தையை, கர்வந் (சந்)- செய்துகொண்டு, த் ஜனம்- அந்த ஜனத்தை, அஸ்யப்ய- (ஸ்ரீராமனால்) அனுமதி செய்வித்து, ப்ரஜத: அபி- போய்க்கொண்டிருக்கிற, ஹ்யான்- குதிரைகளை, ராஜ- இன்னும் சிக்கிரமாக, சோதயாமாஸ- ஓட்டினார்.

49. (ப-ரை) ராஜ:- அரசனுடைய, ஜன:- அந்தப்புரஜனமும், மானுஸம்- மனிதர்களின் கூட்டமும், ராமம்- ஸ்ரீராமனை, ப்ரதக்ஷிணம்- க்ருத்வா- ப்ரதக்ஷிணம் செய்துவிட்டு, ந்யவர்த்த- திரும்பியது, மனசா அபி- மனதினாலும், அஸ்துவேகே- வ- கண்ணீர் வேகத்தினாலும், ந ந்யவர்த்த- திரும்பவில்லை.

50. (ப-ரை) ய- யாதொருவனை, ஸு:- மறுபடி, அப்யாந்- க்ஷேமத்துடன் வருகின்றவனாக, ஹ்யேத்- இச்சிக்கின்றானே, ஏன்- இவனை, தூ- வெகுதூரம் வரையில், ந அநுப்ரஜேத்- பின் செல்லக்கூடாது, ஐதி வச:-என்கிற வசனத்தை, அமாந்யா:- மந்திரிகள், ஹ்யா- மஹாராஜனுக்குறித்து, க்ரு:- சொன்னார்கள்.

48. (பொ-ரை) அந்த ஸாரதியான ஸாமந்தாரும், ஸ்ரீராமனுடைய உத்தரவுப்படியே செய்துகொண்டு; கௌஸல்யையை சூழ்ந்து தேரின் பின்னால் வருகின்ற அந்த அந்தப்புரஜனங்களையும் ஸ்ரீராமனால் நல்லுங்கொண்டு அனுமதி செய்வித்து ஏற்கனவே ஓடிக்கொண்டிருக்கிற குதிரைகளை மறுபடி சிக்கிரமாக ஓட்டினார்.

49. (பொ-ரை) அரசனுடைய அந்தப்புரஜனமும், சிலநகரத்துஜனமும் ஸ்ரீராமனை ப்ரதக்ஷிணம் செய்து சரீரத்தினால் மத்திரம் திரும்பியது. மனதுமாதிரம் ராமனைவிட்டுத்திரும்பவேஇல்லை. கண்களிலிருந்து பெருகுகின்ற ஜலத்தின் வேகமும் அடங்கவில்லை.

50. (பொ-ரை) ஒருவன் ப்ரயாணம் செய்கிறபொழுது அவன் க்ஷேமமாக சிக்கிரம் திரும்பிவரவேணும் என்று எண்ணிக்கொண்டவன், அவனை வெகுதூரம் வரையில் சென்று வழியனுப்பக்கூடாது, என்று சாஸ்த்ரவசனத்தை தசரதமஹாராஜனுக்கு மந்திரிகள் தெரிவித்தார்கள்.

तेषां वचः सर्वगुणोपपन्नं प्रस्विन्नगात्रः प्रविषण्णरूपः ।

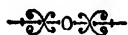
निश्म्य राजा कृपणः सभार्यो व्यवस्थितस्तं सुतमीक्षमाणः ॥ 51 ॥

इत्याषं श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये भयोध्याकाण्डे

चत्वारिंशः सर्गः ॥ 40 ॥

51. (ப-ரை) சர்வகுணங்களுக்கும் நிறைந்த, தेषா வ- அவர்கள் வார்த்தையை, ராஜா- அரசன், நிஷ்ம- கேட்டு, ப்ரஸ்விந்நா- வியர்வையடைந்த சரீர முடையவராய், ப்ரவிஷ்ணு- மிகவும் துக்கித்த வராய், க்ரப- தினராய், சபார்ய- பத்னி களோடு கூடினவராய், த் சு- அந்தப்புத்திரனை, இக்ஷமா- சந்- பார்த்துக்கொண்டு, வ்யவஸ்தி- நின்றுவிட்டார்.

51. (பொ-ரை) ஸர்வகுணங்களும் பொருந்திய அம்மந்திரிகளின் வார்த்தையைக்கேட்டு, அரசனும் தேஹமெல்லாம் வியர்த்து மிகுந்த பரிதாபமடைந்து, மிகவும் தினராய் தன் பத்தினிகளோடுகூட, வனம் செல்லுகின்ற புத்திரனையே பார்த்துக்கொண்டு அவ்விடமே நின்றுவிட்டார்.

एकचत्वारिंशः सर्गः ॥ 41 ॥

तस्मिन् पुरुषव्याघ्रे विनियति कृताञ्जलौ ।

आर्तशब्दोऽथ संज्ञे स्त्रीणामन्तः पुरे महान् ॥ 1 ॥

1. (ப-ரை) தஸ்மிந் பुरुஷ்யா- அந்த புருஷோத்தமன், க்ரதாஞ்ஜ- கைகப்பினை வராய், விநியதி- ச- புறப்பட்டுப்போகாமனில், அ-பிறகு, அந்-பு- அந்தப்புரத்தி லுள்ள, ஸ்ரீ- ஸ்த்ரீகளுடைய, மஹ- பெரியதான, அர்-அ- அழகை ச-ப்தமானது, ச- உண்டாகிவிட்டது.

1. (பொ-ரை) புருஷோத்தமனை அந்த ஸ்ரீராமன், தாய்மார்களால் சூழப்பட்டிருக்கிற பிதாவைக்குறித்து கைகுவித்துக்கொண்டு, வெளியில் புறப்படு மனையில் தசரதமஹாராஜருடன் வந்திருக்கிற அந்தப்புர ஸ்த்ரீகளின் பெரிய அழகை சப்தம் உண்டாகி விட்டது.

अनाथस्य जनस्यास्य दुर्बलस्य तपस्विनः ।

यो गतिः शरणं चासीत्स नाथः कनु गच्छति ॥ 2 ॥

न कुध्यत्वमिशसोऽपि क्रोधनीयानि वर्जयन् ।

क्रुद्धान्प्रसादयन्सर्वान्समदुःखः क्वचिद्गतः ॥ 3 ॥

कौसल्यायां महातेजा यथा मातरि वर्तते ।

तथा यो वर्ततेऽस्मासु महात्मा कनुगच्छति ॥ 4 ॥

2. (ப-ரை) அனாதச்ய- நாதனில்லாததும், டுர்வலச்ய- பலமில்லாததும், தபஸ்வின்:- சோகிக்கத் தகுந்ததுமான, அச்யஜன்ச்ய- இந்த ஜனத்திற்கு, ய:- எவர், கதி:- கதியாகவும், ஶரண- ரக்ஷகனாகவும், ஶாசித்- இருந்தாரோ, ச: நாத:- நாதனான அந்த ராமன், கனு- என்கே, கச்சதி- போகிறதே.

3. (ப-ரை) அமிசாச: அபி- திட்டப்பட்டிருந்தபோதிலும், ந குடியதி- கோபித்துக் கொள்ளார், கோபித்துக்கொள்ளத்தகுந்த கார்யங்களை, வர்ஜயந்- விட்டவனாகவும், க்ருத்யந்- கோபித்துக்கொண்டிருக்கிற, சர்வந்- எல்லோரையும், ப்ரஸாதயந்- ஸமாதானம் செய்கிறவனும், சமது:ஸ:- ஸமமான துக்கமுடையவனுமான, (அந்த ஸ்ரீ ராமன்), க்வித்- எங்கே போகிறதே.

4. (ப-ரை) மஹாதேஜா:- மிக்க தேஜஸ்ஸையுடைய, ய:- யாதொருவன், மாதரி- கௌசல்யா- மாதாவான கௌஸல்யா தேவியினிடத்தில், யதா- எப்படி, வர்தை- இருக்கிறதே, ததா- அப்படியே, அஸாஸு- நம்மிடத்திலும், வர்தை- இருக்கிறதே, ச: மஹாத்மா- மஹாத்மாவான ராமன், கனு- எங்கே போகிறதே.

2. (பொ-ரை) திக்கற்றும், பலமற்றும், சோகிக்கத்தகுந்ததுமான இந்த ஜனத்திற்கு எவன் கதியாகவும், ரக்ஷகனாகவுமிருந்தானே அந்த நாதனான ராமன் என்கே போகின்றனரே.

3. (பொ-ரை) யார் திட்டியபோதிலும், கோபித்துக்கொள்ளாதவன், கோபித்துக்கொள்ளத்தகுந்த கார்யங்களை செய்யாதவன், கோபித்துக்கொண்டவர்களை எல்லோரையுமே ஸமாதானம் செய்கிறவன், பிறருக்கு நோர்ந்த துக்கத்தை தனக்கு வந்ததாக எண்ணிக்கொள்ளுகிறவன் இப்படிப்பட்ட ராமன் என்கேபோகிறனே.

4. (பொ-ரை) அதிகமான தேஜஸ்ஸையுடையவனும் மஹாத்மாவான யாதொருவன், தன் தாயாரான கௌஸல்யா தேவியினிடத்தில் ப்ரீதி வைத்தது போல் நம்மிடத்திலும் ப்ரீதிவைத்திருக்கிறனே. அந்த ராமன் என்கே

कैकेया क्रियमानेन राजा संचोदितो वनम् ॥

परित्राता जयस्यास्य जगतः क्वनु गच्छति ॥ 5 ॥

अहो निश्चितनो राजा जीवलोकस्य संश्रियम् ।

धर्म्यं सत्यव्रतं रामं वनबासे प्रवत्स्यति ॥ 6 ॥

इति सर्वा महिष्यस्ता विवस्ता इव धेनुवः ।

हरदुःखैव दुःखार्ताः सस्वरं च विचुकुशुः ॥ 7 ॥

5. (ப-ரை) ஜகத:- உலகத்திற்கும், அச்ய ஜனஸ்ய- இந்த ஜனத்திற்கும், பரித்ராதா- ரக்ஷகனான அந்த ராமன், கைகேயியினால், க்ரியமானேன- பிடிக்கப்படுகிற, ராஜா- அரசனான, வனம்- தண்டகாவனத்தைக்குறித்து, சஞ்சோதित:- ஏவப்பட்டவனாய், க்லு கच्छति- எங்கே போகிறானோ,

6. (ப-ரை) அஹோ! கஷ்டம், ராஜா- அரசன், நி-சு-சேதன:- புத்தியில்லாதவர், ஜிவ்லோகஸ்ய- ப்ராணி ஸமுதத்திற்கு, சஸ்யி- மிகவும் பிரியமாயும், ஧ர்ம- தர்மத்தி லிருந்து நழுவாதவனும், சத்யவ்ர-பொய்யில்லாத வ்ரத முடையவனுமான, ராம்- ராமனை, வன-வா-ச- வனவாஸ விஷயத்தில், ப்ரவத்ஸயதி- ஊரைவிட்டுத் துறந்துகிறார்.

7. (ப-ரை) இதி- என்று, தா:- அந்த, சர்வா: மஹிஸ்ய:- அரசன் மனைவிகள் எல்லோரும், விவத்ஸா:- கன்றில்லாத, ஧ேனவ: இவ- பசுக்கள் போல, ஹ்ரு: ச- எவ- அழுதார் கள், டு:கார்தா:- துக்கத்தினால் பிடிக்கப்பட்டவர்களாய், சஸ்வர- பெரும் சப்தத்தோடு கூடியதாக, வி-சு-க-சு- சத்தினார்கள்.

5. (பொ-ரை) இவ்வுலகத்திற்கும், நமக்கும் ரக்ஷகனான ஸ்ரீராமன் கைகே யினால் பிடிக்கப்பட்ட அரசனால், வனத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு எங்கேபோகிறானோ.

6. (பொ-ரை) அய்யோ! அரசன் புத்தியில்லாதவர், உலகத்திலுள்ள பிராணிகளெல்லோருக்கும் இஷ்டனாயும், தர்மம் தவறாதவனாயும், செய்தபரதில் லுருவைய ஸத்தியமாக நடத்தும் வ்ரத முடையவனுமான, இந்த ராமனை வனவாஸம் செய்வதற்காக நகரத்தை விட்டுத் துறந்து கின்றாரே.

7. (பொ-ரை) இவ்விதம் அவ்வரசன் மனைவிகளெல்லோரும் கண்களை விட்டுப்பிரிந்த பசுக்கள் போல், கண்களில் நீர் பெருக்கி துக்கத்தினால் பிடிக்கப்பட்டு உறக்க சப்தத்துடன் சத்தினார்கள்.

ச தமன்த:புரே ஧ோரமார்தசவ் தஹீபதி: |
புத்ரசோகாமிஸ்தத: ஸ்ருதா சாஸீதஸு:ஸித: || 8 ||

நாமிஹோத்ரண்யஹ்யந்த நாபசந்ரஹ்மேதின: |
அகுவ்ந த்ரஜா: கார்யீ சூர்யஸ்தாந்ரதீவத || 9 ||

வ்யஸுஜந்நவலாந்ராகா: காஸோ வ்ந்ஸாந்ர பாயயந் |
புத்ரம் த்ரதமஜம் லக்ஷ்வா ஜனநீ நாப்யநந்ரத || 10 ||

8. (ப-ரை) புத்ரசோகாமிஸ்தத:-புத்திரசோகத்தினால், மனம் கொடுத்திருக்கிற, ச: மஹீபதி:- அவ்வரசன், அந்: புரே- அந்த புரத்தில் (உண்டான) ஧ோர்- பயங்கரமான, த்ரம் ஆர்தசவ்- அந்த அமுக்கைக்குரலை, ஸ்ருதா- கேட்டு, ஸு:ஸித:- மிகவும் துக்கமடைந்த வராய், ஆஸீத வ- ஆனார்.

9. (ப-ரை) அமிஹோத்ரணி- அகந்தி ஹோத்திரங்கள், ந அஹ்யந்த-செய்யப்படவில்லை, ஹ்மேதின:- க்ருஹஸ்தர்கள், ந அபசந்- சமயல் செய்யவில்லை, த்ரஜா:- ஜனங்கள், கார்யீ- ஒரு கார்யத்தைபும், ந அகுவ்ந-செய்யவில்லை, சூர்ய: வ- ஸூர்யனும், அந்: அபீயத-ஒளி இழந்து விட்டான்.

10. (ப-ரை) நாசா:- யானைகள், கவலாந்- கவளங்களை, வ்யஸுஜந்- விட்டுவிட்டதுகள், காஸ:- பசுக்கள், வ்ந்ஸாந்- கன்றுக்குட்டிகளை, ந பாயயந்- ஊட்டக்கொடுக்கவில்லை, ஜனநீ- தாயார, த்ரதமஜம்- முதல் கற்பத்தில் பிறந்த, புத்ர- பிள்ளையை, லக்ஷ்வா- அடைந்து, ந அப்யநந்ரத- ஸந்தோஷப்படுவதில்லை.

8. (பொ-ரை) புத்திர சோகத்தினால் மனக்கொதிப்பைஅடைந்த அவ்வரசனும் அந்தப்புரத்திலுண்டான கோரமான அவ்வமுக்கை சப்தத்தைக்கேட்டு, இன்னும் அதிகமாக துக்கக்கொண்டார்.

9. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமன் வனம்போனபிறகு, ஒளபாஸனம் அகந்திஹோத்திரம் முதலான அக்ஷிதாரியங்களை ஒருவரும்செய்யவில்லை, குடும்பிகள் ஒருவராவது வீடுகளில் சமைக்கவில்லை, ஒரு ஜனமாவது அவரவர்கள் செய்யவேண்டிய ஒரு கார்யத்தையும் செய்யவில்லை, ஸூர்யனும் ஒளி இழந்து மங்கி விட்டான்.

10. (பொ-ரை) யானைகள் கவளம் (ஆஹாரம்) எடுப்பதை விட்டு விட்டன, பசுக்கள் கன்றுகளுக்கு ஊட்டக்கொடுக்கிறதில்லை, தாயாரும் மூத்தகற்பம் புத்திரானாகப்பிறந்தும் ஸந்தோஷப்படுவதில்லை.

விசஹ்ஸுலோஹிதாங்கச்வ வூஹஸ்பதிபுதாபபி ।

தாஹ்ணா: சோமமஹ்யத்ய ஶ்ரஹ: சர்வே வ்யவஸ்திதா: ॥ 11 ॥

நக்ஷத்ராணி கதாசீர்ஷி ஶ்ரஹிச்வ கததேஜச: ।

விசாஸ்தாஸ்து சத்யுமாஸ்த நமசி ஶ்வகாசிர் ॥ 12 ॥

௧௧. காலிகானிலவேகென மஹோதஹிரிபிஸ்தித: ।

ராமே ஶன் ஶ்ரஜிதே நகர் ஶ்வகால தத் ॥ 13 ॥

11. (ப-ரை) ஶிங்கு:- த்ரிசங்குவும், லோஹிதாங்க: ச- அங்காரகனும், வூஹஸ்பதி புதா- ப்ருஹஸ்பதியும், புதனும், தாஹ்ணா:- கொடியதுகளான, சர்வே ஶ்ரஹ:- (மற்ற) எல்லா க்ரஹங்களும், சோம- சந்திரனை, அந்யே- அடைந்து, வ்யவஸ்திதா:- வக்ய கதியில் நிற்கின்ற ஶ்ரர்கள்.

12. (ப-ரை) நக்ஷத்ராணி- நக்ஷத்திரங்கள், கதாசீர்ஷி- ஒளி அழிந்தவைகளாயும், ஶ்ரஹ: ச- க்ரஹங்களும், கததேஜச:- போன ஒளியை உடையவைகளாயும், விசாஸ்தாஸ்து- விசாகா நக்ஷத்திரம், சத்யுமா: ச- புகையுடன் கூடினவைகளாயும், நமசி- ஆகாயத்தில், ஶ்வகாசிர்- மின்னிக்கொண்டிருந்தன.

13. (ப-ரை) ராமே- ஶ்ரீராமன், ஶன்- வணத்தைக்குறித்து, ஶ்ரஜிதே சதி- போன வளவில், காலிகானிலவேகென- மேகக்கூட்டங்களோடு கூடிய காற்றின் வேகத்தினால், உத்யித:- மேலே கிளம்பின, மஹோதி: இவ- பெரும் கடல்போல, தத் நகர்- அந்நகரமானது, ஶ்வகால- நடுங்கிவிட்டது.

11. (பொ-ரை) இங்வாகு குலத்தின் கூடஸ்த்தரான த்ரிசங்குவும், அங்காரகனும், ப்ருஹஸ்பதியும், புதனும், மற்ற எல்லாக்ரஹங்களும், க்ரஹங்களாயிருந்து கொண்டு சந்திரனைச்சேர்ந்து வக்யகதியாக நிற்கின்றார்கள்.

12. (பொ-ரை) நக்ஷத்திரங்கள் ஒளி இழந்தவைகளாயும், க்ரஹங்களும் காந்தியில்லாதவைகளாயும், இங்வாகு தேசத்திற்கு ஏற்பட்ட விசாகா நக்ஷத்திரம் புகையினால் சூழப்பட்டதாயும் ஆகாயத்தில் தோன்றின.

13. (பொ-ரை) மேகத்தோடேகூடிய பெரும்காற்றின் வேகத்தினால் மேலே பொங்கி எழுந்த பெருங்கடல் நடுங்குவதுபோல, ஶ்ரீராமன் வனம் போனதினால் அந்நகரம் நடுங்கிற்று.

दिशः पर्याकुलाः सर्वास्तिमिरेणेव संवृताः ।

न ग्रहो नापि नक्षत्रं प्रचकाशे न किंचन ॥ 14 ॥

अकस्मान्नगरः सर्वो जनो दैन्यमुपागमत् ।

आहारे वा विहारे वा न कश्चिदकरोन्मनः ॥ 15 ॥

शोकपर्यायसंतप्तः सततं दीर्घमुच्छ्वसन् ।

अयोध्यायां जनः सर्वः शुशोच जगतीपतिम् ॥ 16 ॥

14. (ப-ரை) சர்வா: दिश:- திக்குக்கள் முழுவதும், पर्याकुला:- மிகவும் கலங்கியவையனாயும், तिमिरेण- இருளால், संवृता: इव- குழப்பப்பட்டதுபோல், (बभूवु:- ஆய்விட்டன), ग्रह:- க்ரஹமும், (जात्येक वचनं) ந ப்ரகாச:- ப்ரகாசிக்கவில்லை, नक्षत्रं अपि- அச்வரீ முதலான நக்ஷத்திரமும், (न प्रचकाशे- ப்ரகாசிக்கவில்லை,) किंचन- மற்ற ஒன்றும், (न प्रचकाशे- ப்ரகாசிக்கவில்லை.)

15. (ப-ரை) नागर:- அயோத்யா நகரத்திலிருக்கிற, सर्व: जन:- எல்லா ஜனமும், अकस्मात्- திடீரென்று, दैन्य- தையந்தை, (सोर्वावययै), उपागमत्- அடைந்தது, कश्चित्- ஒருவனும், आहारे वा- ஆஹாரத்திலோ, विहारे वा- விஹாராட்டிலோ, मन:- மனதை, न अकरोत्- செலுத்தவில்லை.

16. (ப-ரை) अयोध्यायां- அயோத்திமா நகரத்தில், सर्व: जन:- எல்லா ஜனமும், शोकपर्यायसंतप्त:- துக்கத்தின் துடர்ச்சியினால் பரிதாபித்துக்கொண்டும், सततं- எப்பொழுதும், दीर्घ उच्छ्वसन्-நெடுமூச்செறிந்துகொண்டும், जगतीपतिम्-அரசனைக்குறித்து, शुशोच- வருத்தப்பட்டது.

14. (பொ-ரை) திக்குக்களெல்லாம் கலங்கி இருள்முடியதுபோல் ஆய்விட்ட . நவக்ரஹங்களும் அச்வரீ முதலாகிய நக்ஷத்திரங்களும், ஸப்த ரிஷி, த்ருவன், முதலான மற்றவைகளும் ப்ரகாசிக்கவேயில்லை.

15. (பொ-ரை) அயோத்திமா நகரத்திலுள்ள ஜனமுழுவதும் ஒரு விதமான காரணமில்லாமலே திடீரென்று மனத்தளர்ச்சி அடைந்தது, ஒரு ஜனமாவது ஆஹாரத்திலோ, விஹாராவதுகிலோ மனதைச்செலுத்தவேயில்லை.

16. (பொ-ரை) அயோத்திமா நகரத்திலிருக்கிற ஜனமுழுவதும் சோகத்தின் துடர்ச்சியினால் பரிதாபமடைந்து எப்பொழுதும் நெடுமூச்சு விட்டுக்கொண்டு மஹாராஜரைக்குறித்து துக்கப்பட்டது.

वाष्पपर्याकुलमुखो राजमार्गगतो जनः ।

न हृष्टो नृक्षयते कश्चित्सर्वः शोकपरायणः ॥ 17 ॥

न वाति पवनः शीतो न शशी सौम्यदर्शनः ।

न सूर्यस्तपते लोकं सर्वं पर्याकुलं जगत् ॥ 18 ॥

*अनर्थिनः सुताः स्त्रीणां भर्तारो भ्रातरस्तथा ।

सर्वे सर्वं परित्यज्य राममेवान्वचिन्तयन् ॥ 19 ॥

17. (ப-ரை) ராமமார்஑த:- ராஜவீதியில் போகின்ற, ஑ன:- ஜனமானது, வாஷ்பபர்யாகுலமுக:- கண்ணீரால் கலங்கிய முகத்தையுடையதாயிருந்தது, கவீத- ஒரு ஜனமும், ஑:- ஸந்தோஷமுடையதாக, ந ஑்ஷயதே- காணப்படவில்லை, சர்வ:- எல்லா ஜனமும், ஑ாகபரா஑:- துக்கத்தையே முக்யமாகக் கைக்கொண்டிருந்தது.

18. (ப-ரை) பவன:- காற்று, ஑ாத:- குளிர்த்து, ந வாதி- வீசுகிறதில்லை, ஑ாஸி- சந்திரன், சௌம்யர்ஷன:- அழகான காக்கியுடையவனாக, ந- இல்லை, சூர்ய:- ஸூர்யன், ஑க்- ஑ோகத்தை, ந தபதே- தபிக்கிறதில்லை, சர்வ் ஜகத்- எல்லா உலகமும், பர்யாகுல்- கலவரப்பட்டுவிட்டது.

19. (ப-ரை) சுதா:- குழந்தைகள், ஑்ரிளா- ஸ்த்ரீகளை (தாய்மார்களை) அநர்யின:- விரும்பவில்லை, ஑ர்:- பர்த்தாக்கள், (஑்ரிளா- பார்யைகளை), (அநர்யின:- விரும்பவில்லை), தயா- அப்படியே, ஑ாतर:- ஸ஑ோதரர்கள், (அந்யோந்யா- ஒருவருக்கொருவரை, அநர்யின:- விரும்பவில்லை), சர்வ்- எல்லோரும், சர்வ்- எல்லாவற்றையும், பரீத்யஜ- விட்டுவிட்டு, ராம் எவ- ராமனையே, அநு அவிந்தயந்- நினைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

17. (பொ-ரை) ராஜவீதியில்போகிற ஜனமுழுவதும் கண்ணீரால் கலங்கிய முகமுடையதாகவே போயிற்று. ஒருவனாவது ஸந்தோஷமுடையவனாகக் காணப்படவில்லை. எல்லா ஜனமும் துக்கத்திலேயே ஆழ்ந்துவிட்டது.

18. (பொ-ரை) காற்று குளிர்த்து வீசுவதில்லை, சந்திரன் பார்ப்பதற்கு அழகில்லாமலாகிவிட்டான். ஸூர்யனுடைய வெய்யில் உலகத்திற்கு உஷ்ணமாக வேஇல்லை. இவ்விதம் உலகமுழுவதும் கலங்கிவிட்டது.

19. (பொ-ரை) குழந்தைகள் தாய்மார்கள் ஑ேணுமென்று ஆசைப்படவே யில்லை. பர்த்தாக்களும் பார்யைகளிடத்தில் ஆசைவைக்கவில்லை. பார்யைகளும் பர்த்தாக்களிடத்தில் ஆசைவைக்கவில்லை. அவ்விதமே ஸ஑ோதரர்களும் ஒருவருக் கொருவர் ஆசைவைக்கவில்லை. இவ்வாறு எல்லா ஜனங்களும் எல்லாவற்றிலும் ஆசை஑ழித்துவிட்டு ராமன் ஒருவரையே எப்பொழுதும் நினைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

*ராமன் வனம் போகுங்காலத்தில் கையேயி தடுக்காமலிருந்ததைப்பார்த்து, தாய்மார்கள் ப்ரயோஜனமில்லையென்று பிள்ளைகள் தாயாரை கைவிட்டார்கள்.

यै तु रामस्य सुहृदः सर्वे ते मृदचेतसः ।

शोकभारेण चाक्रान्ताः शयनं न जहुस्तदा

॥ 20 ॥

ततस्त्वयोऽप्या रहिता महात्मना पुरन्दरेणैव मही सपर्वता ।

चचाल घोर भयशोकपीडिता सनायोधाश्वगणा ननाद च

॥ 21 ॥

इत्यापि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

एकचत्वारिंशः सर्गः ॥ 41 ॥

20. (ப-ரை) ராமச்ய- ஸ்ரீராமனுடைய, யேது சுஹ்ரு:- ஸ்நேஹிதர்கள் எவர்களோ
சर्वே தை- அவர்களெல்லோரும், மூத்சேதச:- மோகமடைந்த மனதை உடையவர்களாய்,
சோக பாரேண- சோகத்தின் பாரத்தினால், அக்ரான்தா: ச- அமிழ்த்தப்பட்டவர்களாய், ததா-
அப்பொழுது, சயன- படுக்கையை, ந ஜஹு:- விடவில்லை.

21. (ப-ரை) தத:- பிறகு, புரந்தரேண- இந்திரனால், ரஹிதா- இல்லாமலிருக்கிற,
சபர்வதா- பர்வதங்களோடுகூடிய, மஹீ இவ- பூமியானது (நடுங்கினதுபோல்), மஹாத்மனா-
மஹானுபாவனான ஸ்ரீராமனால், (ரஹிதா- இல்லாததாயும்), சனாயோதாஸ்வகா- யானை
களோடும், காலாட்களோடும், குகிரைக்கூட்டத்தோடும் கூடிய, அயோத்யா- அயோத்
திமா நகரமானது, மயசோகபீடிதா சதீ- பயத்தினாலும் துயரத்தினாலும் பிடிக்கப்பட்
டதாய்க் கொண்டு, சவால- நடுங்கியது, நனாத ச-சப்தித்தது.

ராமனும் வருத்தையான தாயாரை விட்டு வனம் போவதைப்பார்த்து பிள்ளை
யினால் ஒரு ப்ரயோஜனமுமில்லையென்று எண்ணி தாய்மார்களும் பிள்ளையை
விட்டு விட்டார்கள்.

பர்த்தாவுக்கு உபத்திரவம் செய்கின்ற கைகேயியைப்பார்த்து பர்த்தாக்கள்
தங்கள் பர்த்தையகளைக் கைவிட்டார்கள்,

கௌஸல்யையை கவனியாமல் அவள் புத்திரனான ராமனை வனத்திற்கு அனுப்
பிய தசரத மஹாராஜரைப்பார்த்து பர்த்தையகளும் பர்த்தாக்களைக் கைவிட்டார்கள்.
பரத்தனை ராமபட்டாபிஷேகத்தின் தடங்கலுக்குக்காரணமாக நினைத்து ப்ராதாக்கள்,
ப்ராதாக்களை விட்டார்கள், என்று தீர்த்தியத்தில் காண்கிறது,

20. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமனுடைய தோழன்மார்கள் எல்லோரும் புத்தி
மோஹமடைந்து துக்கமாகிப் பெரும் பாரத்தினால் அமிழ்த்தப்பட்டு அந்த ஸமயத்
தில் படுக்கையையிட்டு எழுந்திருக்க வலயில்லை,

21. (பொ-ரை) இந்திரனை விட்டுப்பிரிந்து பர்வதங்களோடு கூடிய பூமியா
னது நடுங்குவதுபோல், மஹாத்மாவான ஸ்ரீராமனை விட்டுப்பிரிந்த இந்த அயோத்
திமா நகரமும் பயத்தினாலும், சோகத்தினாலும் பிடிக்கப்பட்டு யானைகள் காலாட்
கள், குகிரைக்கூட்டங்கள் இவைகளுடன் நடுங்கிச் சப்தித்தது.

द्विवत्वारिंशः सर्गः ॥ 42 ॥

यावत् नृप्यतस्तस्य रजोरूपमदृश्यत ।

नैवेक्ष्वाकृवरस्तावत्संजहारात्मचक्षुषी ॥ 1 ॥

यावद्वाजा प्रियं पुत्रं पश्यत्यत्यन्तधार्मिकम् ।

तावद्भयवर्धतेवास्य धरण्यां पुत्रदर्शने ॥ 2 ॥

नपश्यति रजोप्यस्य यदा रामस्य भूमिपः ।

तदार्तश्च विषण्णश्च पपात धरणीतले ॥ 3 ॥

1. (ப-ரை) நிர்யத:- புறப்படுகின்ற, தச்ய- அந்த ராமனுடைய, ரஜோரூப்- புழுதி யின் உருவமானது, யாவத் து- எதுவரையில், அடர்யத- காணப்பட்டதோ, தாவத்- அது வரையில், நைஷ்லாக்ரவர:- இஷ்வாகு குலத்து ச்ரேஷ்டரான தசரதர், ஆத்மவக்ஷுஷி- தன் கண்களை, ந சஜஹர் எவ- திருப்பவையில்லை.

2. (ப-ரை) ராஜா- அரசன், ப்ரிய- ப்ரியமுள்ளவராயும், அத்யந்ததார்மிகம்- மிகவும் தர்மிஷ்டருமான, புத்- புத்திரனை, யாவத்- எது வரையில், பர்யதி- பார்த்துக்கொண் டிருக்கிறதோ, தாவத்- அதுவரையில், அச்ய- இவருக்கு, புத்ரர்சனே- பிள்ளையைப்பார்க் கும் நிமித்தத்தில், தரण्या- பூமியில், (ரஜ:- புழுதியானது) வ்யவர்த எவ- வளர்ந்தது போலிருந்தது.

3. (ப-ரை) பூமிப:- அரசன், யதா- எப்பொழுது, அச்ய ராமச்ய- இந்த ஸ்ரீராம னுடைய, ரஜ: அபி- புழுதியையும், ந பர்யதி- பார்க்கவில்லையோ, ததா- அப்பொழுது, தார்த: ச- சரீரத்தில் பிடை அடைந்தவராயும், விஷண: ச- மனதில் துக்கமுடைய வராயும், தரணிதலே- பூமியில், பபாத- விழுந்தார்.

1. (பொ-ரை) அந்த ஸ்ரீராமன் புறப்படும்பொழுது பூமியிலிருந்து கிளம் பிள புழுதி கண்ணுக்குத்தெரியும் வரையில் இஷ்வாகு மன்னவரில் சிறந்தவரான தசரத மஹாராஜர், அதையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தார், தன் கண்களைத்திருப்ப வேஇல்லை.

2. (பொ-ரை) மஹாராஜர், மிகவும் தர்மிஷ்டராயும், அன்பிற்கு இடமு மான தன் புத்திரனை புழுதியின் வழியாக பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் வரையில் இவர் புத்திரனை பார்த்தும் நிமித்தமாக பூமியில் புழுதி வளர்ந்ததுபோலிருந்தது.

3. (பொ-ரை) இந்த ராமனுடைய புழுதியும், அரசன் கண்களுக்குத்தெரி யாமல் மறைந்து விட்டவே, சரீரத்தில் பிடையை அடைந்து, மனதில் துக்கத்தை அடைந்து அரசன் தரையில் விழுந்து விட்டார்.

तस्य दक्षिणमन्वागात्कौसल्या बाहुमङ्गना ।

वामं चास्यान्वगात्पार्श्वं कैकेयी भरतप्रिया ॥ 4 ॥

तां नयेन च सम्पन्नो धर्मेण विनयेन च ।

उवाच राजा कैकेयीं समीक्ष्य व्यथितेन्द्रियः ॥ 5 ॥

कैकेयि मा ममांगानि म्प्राक्षीस्त्वं दुष्टचारिणी ।

न हि त्वां द्रष्टुमिच्छामि न भार्या न च बान्धवी ॥ 6 ॥

4. (ப-ரை) கௌஸல்யா அஹ்மம் ஸ்த்ரீயான கௌஸல்யை, த்ரீயா-வலதுகையை, (பிடித்துக்கொண்டு) அந்நா-கூடச்சென்றாள், பரதநி-பரதநி-தில் அன்புள்ள, கைகேயி-கைகேயியானவள், அச-இவருடைய, வம் பார்சு-இடது பக்கத்தையும், அந்நா-அதுவரித்துக் கூடச்சென்றாள்.

5. என்றதனால் கௌஸல்யை அரசனுடைய தோளாப்பிடித்துக்கொண்டு போனாள் என்றும், பார்சு-என்றதினால் கைகேயி அரசன் கையைத்தொடாமல் அள்ளையில் போனாள் என்று ஏற்படுகிறது.

6. (ப-ரை) நயை-நீதியுடனும், ப்மே-தர்மத்துடனும், வினயை-நல்லொழுக்கத்துடனும், சம்-கடியிருக்கிற, ராஜா-அரசன், தா கைகேயி-அந்த கைகேயியை சமீ-பார்த்து, வ்யதீ-பிடிக்கப்பட்ட புலன்களையுடையவராய்க்கொண்டு, உவா-சொன்னார்.

7. (ப-ரை) ஐ கைகேயி-அடி கைகேயி! ம-என்னுடைய, அ-அவ்வளவு, மா-மாமா-தொடாதே, ப-புறாரி- (ஐ) கெட்ட நடத்தைபுள்ளவள், த்-உன்னை, த-பார்ப்பதற்கு, ந-இ-நான்) கிரும்பவில்லை, (த்-நீ), ம-மாய்-எனக்கு) பார்வையுமன்று, ப-பந்துவுமன்று.

4. (பொ-ரை) உத்தம ஸ்த்ரீயான கௌஸல்யாதேவி மஹாராஜரின் வலது கையைப்பிடித்துக் கொண்டே சென்றாள், பரதநி-பரதநி-தில் பிடியுள்ளவளான கைகேயி இவருடைய இடதுபக்கத்தில் கூடச்சென்றாள்,

5. (பொ-ரை) நீதி, தர்மம், நல்லொழுக்கம் இவைகளால் நிறைந்த அவ்வரசன் அந்த கைகேயியைப்பார்த்து, இந்திரியங்கள் கலங்கிச் சொன்னார்,

6. (பொ-ரை) அடி கைகேயி! நீ என் அவயவங்களைத்தொடாதே, நீ மிகவும் கெட்ட நடத்தைபுள்ளவள், உன்னைப்பார்ப்பதற்கு எனக்கு மனமேயில்லை, நீ எனக்கு பார்வையுமேயில்லை, பந்துவுமன்று.

ये च त्वामनुजीवन्ति नाहं तेषां न ते मम ।

केवलार्थपरां हि त्वां त्यक्तधर्मां त्यजाम्यहम् ॥ 7 ॥

अगृह्णां यच्च ते पाणिमग्निं पर्यणयं च यत् ।

अनुजानामि तत्सर्वमस्मिन्लोके परत्र च ॥ 8 ॥

भरतश्चेत्प्रतीतः स्याद्राज्यं प्राप्येदमव्ययम् ।

यन्मे स दद्यात्पित्रर्थः मां मा तद्दत्तागमत् ॥ 9 ॥

7. (ப-ரை) யே- யாதொருவர்கள், த்வா்- உன்னை அனுஸரித்து, ஜிவந்தி- பிழைக்கின்றார்களோ, தेषா- அவர்களுக்கு, அஹ்- நான், (புது.) ந- யஜமானனல்ல, தே- அவர்களும், மம- எனக்கு, ந- ஆட்பட்டவர்களல்ல, கேவலார்த்- தனம் ஒன்றிலேயே நோக்கமுடையவளாய், த்யக்தம- தர்மத்தைக் கைவிட்டவளான, த்வா- உன்னை, அஹ்- நான், த்யஜாமி- விட்டுவிடுகிறேன்.

8. (ப-ரை) (அஹ்- நான்), தே- உன்னுடைய, பாणि- கையை, அகூர்ஹ்- அகூர்ஹ்- பிடித்தேன் என்கிறது எதுவோ, அग्नि- அக்னியை, பர்யணயம்- பரதக்ஷிணம் செய் தேனென்கிறது எதுவோ, தத்- அதையும், அஸ்மிந்- லோக- இந்த லோகத்திலும், பரத்- பரலோகத்திலும், யத்- யாதொன்று உண்டோ, சர்வ- அது முழுவதையும், அநுஜானாமி- விட்டுவிடுகிறேன்.

9. (ப-ரை) भरतः- பரதனும், अव्ययम्- அழிவில்லாத, इदं राज्यं- இந்த ராஜ்யத்தை, प्राप्य- அடைந்து, प्रतीतः- சேத்- ஸந்தோஷப்படுவானேயானால், सः- அவன் பித்ர்த்- பிதாவுக்கான, यत्- யாதொரு தர்ப்பணம் முதலானதுகளை, मे- எனக்கு, दद्यात्- கொடுப்பதோ, तत्- தத்- அப்படி கொடுக்கப்பட்ட அது, मां- என்னை, मा- மா- அடையவேண்டாம்.

7. (பொ-ரை) அடி கைகேரி! உன்னைச்சேர்ந்த ஜனங்களுக்கும் நான் ராஜாவல்ல. அவர்களும் எனக்கு ஆட்பட்டவர்களல்ல. தனம் ஒன்றிலேயே நோக்கங்கொண்டு அதனால் தர்மத்தை விட்டிருக்கின்ற உன்னை நான் பரித்யாகம் செய்து விடுகிறேன்.

8. (பொ-ரை) உன்னை நான் பாணிக்ரஹணம் செய்ததையும், அக்னி பரதக்ஷிணம் செய்ததையும், இந்த உலகத்திலும், பரலோகத்திலும் உன்னுடைய ஸ்ரீ பந்தத்தால் வரத்தகுந்த நன்மை முழுவதையும் நான் இப்பொழுது விட்டு விட்டேன்.

9. (பொ-ரை) அழிவில்லாத இந்த ராஜ்யத்தை அடைந்து பரதன் பேரானந்தம் கொண்டானேயானால், அவன் எனக்குக்கொடுக்கும் பித்ரு தர்ப்பணம் முதலானது எனக்குச் சேரவே வேண்டாம்,

अथ रेणुसमुध्वस्तं तमुत्थाप्य नराधिपम् ।

न्यवर्तत तदा देवी कौसल्या शोककशिता ॥ 10 ॥

हत्वेव ब्राह्मणं कामात्स्पृष्ट्वाग्निमिव पाणिना ।

अन्वतप्यत धर्मात्मा पुत्रं संचिन्त्य तापसम् ॥ 11 ॥

निवृत्त्यैव निवृत्त्यैव सीदतो रथवर्त्मसु ।

राज्ञो नातिवभौ रूपं अस्तस्यांशुमतो यथा ॥ 12 ॥

10. (ப-ரை) அய- பிறகு, ஷோககசிதா- சோகத்தினால் இளைத்திருக்கின்ற, கௌஸல்யா தேவி- கௌஸல்யா தேவியானவள், ரேஸமுஹ்வஸ்தம்- புழுதியினால் மூடப்பட்டிருக்கிற, த் நராதிபம்- அவ்வரசனை, உத்யாய- எழுப்பி, ததா- அப்பொழுது, (தென் சஹ- அவருடன் கூடி) ந்யவர்த- திரும்பினாள்.

11. (ப-ரை) ஧ர்மா- தர்மம், தர்மாவான தசரதர், ப்ராஹ்ண- ப்ராமம்மணனை, ஹ்வா இவ-கொன்றுவிட்டு, (பரிதரிப்பது போலும்) காமா- ஆசையினால், அग्नि-நெருப்பை, பாणि- கையினால்; ஸ்ப்ரூவா இவ- தொட்டு பரிதரிப்பதுபோலவும், தாபஸம்- ரிஷிவேஷம் பூண்டிருக்கிற, புத்- பிள்ளையை, சன்சின்ய- நினைத்து, அன்வதப்ய- பச்சாத்தாப மடைந்தார்.

12. (ப-ரை) ரதவர்தம்சு- தேர்போன வழிகளில், நிவ்ருத்ய எவ- நிவ்ருத்ய எவ- திரும்பித் திரும்பிபார்த்து, சீத- துக்கப்படுகின்ற, ராஜ- அரசனுடைய, ரு-உருவமானது, அஸ்த- ராகுனினால் பிடிக்கப்பட்ட, அஸும- ஸ-ஓர்யனுடைய, (ரூப்) யதா- உருவம் போல், ந அதி வம- அதிகமாக விளங்கவில்லை

10. (பொ-ரை) பிறகு, புத்ரஸோகத்தினால் தேஹமிளைத்திருக்கிற கௌஸல்யாதேவி, தரையில் விழுந்து புழுதி படிந்த அவ்வரசனை எழுப்பிக்கொண்டு, அவருடன் கூடவே அப்பொழுது திருப்பினாள்.

11. (பொ-ரை) தர்ம சிந்தையுடையவரான தசரத மஹாராஜர் புத்தி பூர்வமாக ப்ரம்மஹத்தி செயதவன்போலவும், கையினால் நெருப்பைத்தொட்டவன் போலவும், ரிஷிவேஷம் பூண்டிருக்கிற தன் பிள்ளையை நினைத்து நினைத்து பச்சாத்தாபமடைந்தார்.

12. (பொ-ரை) பூரீராமன் ஏறிப்போகும் தேர்வழிகளில் திரும்பித் திரும்பிப்போய் மிகவும் துக்கப்படுகின்ற அரசனுடைய ரூபமானது, காஹணம் பிடித்த ஸ-ஓர்யனுடைய உருவம்போல் அதிகப்ரகாசமில்லாமலிருந்தது.

विललाप च दुःखार्तः प्रियं पुत्रमनुस्मरन् ।

नगरान्तमनुप्राप्तं बुध्वा पुत्रमथाब्रवीत् ॥ 13 ॥

वाहनानां च सुखानां वहतां तं ममात्मजम् ।

पदानि पथि दृश्यन्ते स महात्मा न दृश्यते ॥ 14 ॥

यः सुखेषूपधानेषु शेते चन्दनरूपितः ।

वीज्यमानो महार्हाभिः स्त्रीभिर्मम सुतोत्तमः ॥ 15 ॥

स नूनं कचिदेवाद्य वृक्षमूलमुपाश्रितः ।

काष्ठं वा यदि वाश्मानमुपधाय शयिष्यते ॥ 16 ॥

13. (ப-ரை) ப்ரியம் புத்- ப்ரியமான பிள்ளையை, அனுஸ்மரன்- நினைத்துக்கொண்டு, दुःखार्तः- துக்கத்தினால், பீடிக்கப்பட்டவராய், विललाप च- கதறினார், पुत्रं- புத்திரனை, नगरान्तं- பட்டணத்தின் எல்லையை, अनुप्राप्तं- அடைந்தவனாக, बुध्वा- தெரிந்துகொண்டு, अय- அறகு, अब्रवीत्- சொன்னார்

14. (ப-ரை) तं- அப்படிப்பட்ட, मम आत्मजम्- என்புத்திரனை, वहतां- சுமந்து கொண்டுபோகிற, सुखानां-சிரேஷ்டங்களான, वाहनानां-வாஹனங் (குதிரை) கருடைய, पदानि च-கால் அடிகளும், पथि- வழியில், दृश्यन्ते- காணப்படுகின்றன, स महात्मा- அந்த மஹானுபாவன், न दृश्यते- காணப்படவில்லை.

15-16. (ப-ரை) यः- யாதொரு, मम- என்னுடைய, सुतोत्तमः- உத்தமனான புத்திரன், चन्दनरूपितः- சந்தனத்தினால் பூசப்பட்டும், महार्हाभिः- சிரேஷ்டர்களான, स्त्रीभिः- பெண்களால், वीज्यमानः- சர்- (சாமரம் விசரி இவைகளால்) வீசப்பட்டவனுய்க் கொண்டு, सुखेषु- ஸுகங்களான, उपधानेषु- பஞ்சு மெத்தைகளில், शेते- படுத்துக் கொண்டிருக்காதின. सः- அப்படிப்பட்டவன், अय- இப்பொழுது क्वचित् एव- ஒ ரிடத்தில், वृक्षम्- மாத்தின் அடியை, उपाश्रितः- சர்- அடைந்தவனுய்க்கொண்டு, काष्ठं वा- மரக்கட்டையையோ, अश्मानं-அடி வா-கல்லையோ, उपधाय-தலை அணையாக வைத்துக் கொண்டு, शयिष्यते- படுத்துக்கொள்ளுவான், नून- நிச்சயம்.

13. (பொ-ரை) ப்ரியமான பிள்ளையை நினைத்துக்கொண்டு, துக்கத்தினால் பீடிக்கப்பட்டுக் கதறினார், இவ்வளவுகாலத்தில் நம முடைய புத்திரன் நகரத்தின் எல்லையை தாண்டிப்போயிருப்பன் என்று தெரிந்துகொண்டு சொல்லுகிறார்.

14. (பொ-ரை) என் பிள்ளையான ராமனை சுமந்துகொண்டு போகின்ற உத் தமங்களான யானை குதிரை முதலான வாஹனங்களருடைய காலடிகளமாதிரிம வழியில் காணப்படுகின்றன, மஹாத்மாவான என குழந்தை ராமன் காணக்கிடைக் கவில்லையே.

15-16. (பொ-ரை) சந்தனம் பூசிக்கொண்டு, சிறந்தவர்களான பரிசாரிகளத் தர்களால் ஆலவட்டம் முதலியவைகளால் வீசப்பெற்று ஸுகமான பஞ்சு மெத்தை

उत्थास्यति च मेदिन्याः कुपणः पांसुकुण्डितः ।

विनिश्वसन्प्रखवणात्करोणानामिवर्षमः ॥ 17 ॥

द्रक्ष्यन्ति नूनं पुरुषा दीर्घबाहुं वनेचराः ।

रामउत्थाय गच्छन्तं लोकनाथमनाथवत् ॥ 18 ॥

सा नूनं जनकस्येष्टा सुता सुखसदोचिता ।

कण्टकाक्रमणाक्रान्ता वनमय गमिष्यति ॥ 19 ॥

17. (ப-ரை) பாங்குண्डித:- புழுதியினால் பூசப்பட்டு, குபண: சந்- துக்கப்படக்கூடியவனுப்கொண்டு. மெடின்யா:- பூமியிலிருந்து, கரோணா- பெண் யானைகளுக்கு, ஈஷம:- நாடனுண் யானையானது, வினிஷ்வஸந்- பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு, ப்ரவணாத்- இவ்-மலையறுவிலிருந்து (எழுந்திருப்பது) போல், உத்யாஸ்யதி-வ- எழுந்திருப்பன்.

18. (ப-ரை) உத்யா- (காலையில்) எழுந்து, அநாத்வத்- அனாதனைப்போல், ரக்சுந்த- போகின்ற, லோகநாத்- லோகநாதனுமான, டீர்ஃபாஹு- நீண்ட கைகளையுடைய, ராம- ஸ்ரீராமனை, வனேசரா:- வனத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற, பூஷா:- புருஷர்கள், ட்ரக்ஷயந்தி- பாப்பார்கள், நூந- நிச்சயம்.

19. (ப-ரை) சுஸசடோசிதா- எப்பொழுதும் ஸுகப்படுவதற்கே தகுந்தவளும், ஜனகஸ்ய- ஜனகமஹாராஜருடைய, இஸ்தா- பரியமான பெண்ணான, சா- அந்த லீதை, கண்டகாக்ரமணாக்ரான்தா- முள்ளுகளில் காலவைத்து நடந்துகொண்டு, அய- இப்பொழுது, வந- வனத்தை, ரமிஷ்யதி- அடையப்போகிறாள், நூந- இது நிச்சயம்.

களில் உத்தமமான தலையணைகளைவைத்து படுத்துக்கொண்டிருந்த என்னுடைய உத்தமனான குமாரன், இப்பொழுது வனம் போய், ஓரிடத்தில் ஒரு மரக்கடியில் சேர்ந்து, மரக்கட்டையைபோ, கல்லையோ தலை அணைப்பாக வைத்துதரையில் படுத்துக்கொள்ளப்போகிறான். இது நிச்சயம்.

17 (பொ-ரை) சரிமெல்லாம் பழுதி படிந்து பார்க்கவாக்கெல்லாம் இயோ! என்று துக்கப்பட்டக்கடிபவனுய் அநேகம் பெண்யானைகளுக்குத் தலைவனுண் ஆண் யானை பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு மலை அறுவியின் ஸமீபத்திலிருந்து எழுந்திருப்பதுபோல் தனையிலிருந்து எழுந்திருப்பான்.

18. (பொ-ரை) லோகநாதனும், நீண்ட திருதோள்களையுமுடைய ராமன், காலையில் எழுந்து அனாதனைப்போல் சீபாகும் காலத்தில், வனத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்றவர்கள் எல்லோரும் அவனைப்பார்ப்பார்கள், நிச்சயம்.

19. (பொ-ரை) எப்பொழுதும், ஸுகானுபவத்திற்கே ஏற்றவளான அந்த ஜனகராஜனுடையமனத்திற்கு இளிய பெண்ணானவன் இப்பொழுது முட்கனின் மேல் காலையைவைத்து வைத்து நடந்துகொண்டு வனத்தில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருப்பாள். இது நிச்சயம்.

विल्लाप च दुःखार्तः प्रियं पुत्रमनुस्मरन् ।

नगरान्तमनुप्राप्तं बुध्वा पुत्रमथाब्रवीत् ॥ 13 ॥

वाहनानां च सुखानां वहतां तं ममात्मजम् ।

पदानि पथि दृश्यन्ते स महात्मा न दृश्यते ॥ 14 ॥

यः सुखेषूपधानेषु शेते चन्दनरूपितः ।

वीज्यमानो महार्हाभिः स्त्रीभिर्मम सुतोत्तमः ॥ 15 ॥

स नूनं कचिदेवाद्य वृक्षमूलमुपाश्रितः ।

काष्ठं वा यदि वाश्मानमुपधाय शयिष्यते ॥ 16 ॥

13. (ப-ரை) ப்ரியம் புத்- ப்ரியமான பிள்ளையை, அனுஸ்மரன்- நினைத்துக்கொண்டு, दुःखार्तः- துக்கத்தினால், பிடிக்கப்பட்டவராய், विल्लाप च- கதறிஞர், पुत्रं- புத்திரனை, नगरान्तं- பட்டணத்தின் எல்லையை, अनुप्राप्तं- அடைந்தவனாக, बुध्वा- தெரிந்துகொண்டு, अथ- பிறகு, अब्रवीत्- சொன்னார்

14. (ப-ரை) த்- அப்படிப்பட்ட, मम आत्मजम्- என்புத்திரனை, वहतां- சுமந்து கொண்டுபோகிற, सुखानां-சிரேஷ்டங்களான, वाहनानां-வாஹனங் (குதிரை) களுடைய, पदानि च-கால் அடிகளும், पथि- வழியில், दृश्यन्ते- காணப்படுகின்றன, स महात्मा- அந்த மஹானுபாவன், न दृश्यते- காணப்படவில்லை.

15-16. (ப-ரை) यः- யாதொரு, मम- என்னுடைய, सुतोत्तमः- உத்தமனான புத்திரன், चन्दनरूपितः- சந்தனத்தினால் பூசப்பட்டும், महार्हाभिः- சிரேஷ்டங்களான, स्त्रीभिः- பெண்களால், वीज्यमानः- சூ- (சாமரம் விசரி இவைகளால்) வீசப்பட்டவனுய்க் கொண்டு, सुखेषु- ஸுகங்களான, उपधानेषु- பஞ்சு மெத்தைகளில், शेते- படுத்துக் கொண்டிருந்தானே. सः- அப்படிப்பட்டவன், अथ- இப்பொழுது क्वचित् एव- ஒ ரிடத்தில், वृक्ष- மரத்தின் அடியை, उपाश्रितः- சந்- அடைந்தவனுய்க்கொண்டு, काष्ठं वा- மரக்கட்டையையோ, अश्वानं-யிடி வா-கல்லையோ, उपधाय-தலை அணையாக வைத்துக் கொண்டு, शयिष्यते- படுத்துக்கொள்ளுவான், नून- நிச்சயம்.

13. (பொ-ரை) ப்ரியமான பிள்ளையை நினைத்துக்கொண்டு, துக்கத்தினால் பிடிக்கப்பட்டதிக் கதறிஞர், இவ்வளவுகாலத்தில் நமமுடைய புத்திரன் நகரத்தின் எல்லையை தாண்டிப்போயிருப்பன் என்று தெரிந்துகொண்டு சொல்லுகிறார்.

14. (பொ-ரை) என் பிள்ளையான ராமனை சுமந்துகொண்டு போகின்ற உத் தமங்களான யானே குதிரை முதலான வாஹனங்களுடைய காலடிகளமாததிரம வழியில் காணப்படுகின்றன, மஹாத்மாவான என குழந்தை ராமன் காணக்கிடைக் கவில்லையே.

15-16. (பொ-ரை) சந்தனம் பூசிக்கொண்டு, சிறந்தவர்களான பரிசாரிகளத் திகளால் ஆலவட்டம் முதலியவைகளால் வீசப்பெற்று ஸுகமான பஞ்சு மெத்தை

उत्थास्यति च मेदिन्याः कुपणः पांसुकुण्डितः ।

विनिश्चसन्प्रस्त्रवणात्करेणानामिवर्षः ॥ 17 ॥

द्रक्ष्यन्ति नूनं पुरुषा दीर्घबाहुं वनेचराः ।

रामसुत्थाय गच्छन्तं लोकनाथमनाथवत् ॥ 18 ॥

सा नूनं जनकमयेष्टा सुता सुखसदोचिता ।

कण्टकाक्रमणाक्रान्ता वनमय गमिष्यति ॥ 19 ॥

17. (ப-ரை) பாஸ்குண்டி:- புழுதியினால் பூசப்பட்டு, குபண: சந்- துக்கப்படக்கூடியவனுப்கொண்டு, மெநியா:- பூமியிலிருந்து, கரேணா- பெண் யானைகளுக்கு, கடிம:- நாடனுண் யானையானது, வினிஷ்சந்- பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு, ப்ரவணாட்- இவ்-மலையறுவிலிருந்து (எழுந்திருப்பது) போல், உதாஸ்யதி-ச- எழுந்திருப்பன்.

18. (ப-ரை) உதாய:- (காலையில்) எழுந்து, அநாதவத்- அனாதைப்போல், ரக்சுந்- போகின்ற, லோகநா- லோகநாதனுமான, டீர்ஃபா- நீண்ட கைகளையுடைய, ராம- ஸ்ரீராமனை, வனேரா:- வனத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற, புரூ:- புருஷர்கள், ட்ரக்ஷயந்தி- பாப்பார்கள், நூ- நீச்சயம்.

19. (ப-ரை) சுவசடோசிதா- எப்பொழுதும் ஸுகப்படுவதற்கே தகுந்தவனும், ஜனகஸ- ஜனகமஹாராஜருடைய, இஸ்தா- ப்ரியமான பெண்ணை, சா- அந்த ஸீதை, கரணாக்ரமணாக்ரந்தா- முள்ளுகளில் கால்வைத்து நடந்துகொண்டு, அ- இப்பொழுது, வ- வனத்தை, ரமிஷ்யதி- அடையப்போகிறாள், நூ- இது நீச்சயம்.

களில் உத்தமமான தலையணைகளைவைத்து படுத்துக்கொண்டிருந்த என்னுடைய உத்தமனான குமாரன், இப்பொழுது வனம் போய், ஓடத்தில் ஒரு மரக்கடியில் சேர்ந்து, மரக்கட்டையைபோ, கல்லையோ தலை அணைபாக வைத்துதரையில் படுத்துக்கொள்ளப்போகிறான். இது நீச்சயம்.

17 (பொ-ரை) சரிமெல்லாம் பழுதி படிந்து பார்த்தவர்களுல்லாம யீயோ! என்று துக்கப்படக்கூடியவனாய் அந்நகம் பெண்யானைகளுக்குத் தலைவனான ஆண் யானை பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு மலை அறுவியின் ஸமீபத்திலிருந்து எழுந்திருப்பதுபோல் தரையிலிருந்து எழுந்திருப்பான்.

18. (பொ-ரை) லோகநாதனும, நீண்டதிருதோள்களையுமுடைய ராமன், காலையில் எழுந்து அனாதைப்போல் சபாசும் காலத்தில், வனத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்றவர்கள் எல்லோரும் அலண்ப்பார்ப்பார்கள், நீச்சயம்.

19. (பொ-ரை) எப்பொழுதும், ஸுகானுபவத்திற்கே ஏற்றவளான அந்த ஜனகராஜனுடைய மனதிற்று இளிய பெண்ணைவன் இப்பொழுது முட்களின் மீல் காலவைத்து வைத்து நடந்துகொண்டு வனத்திலுள்ளஞ்சரித்துக்கொண்டிருப்பான். இது நீச்சயம்.

महाहृदमिवाशोभ्यं सुपर्णेन हूतोरगम् ।
 रामेण रहितं वेश्म वैदेह्या लक्ष्मणेन च ॥ 25 ॥

अथ गदूदशब्दस्तु विलपन्मनुजाधिपः ।
 उवाच मृदु मन्दार्थं वचनं दीनमस्वरम् ॥ 26 ॥

कौसल्याया गृहं शीघ्रं राममातुर्नयन्तु माम् ।
 नह्यन्त्र ममाश्वासो हृदयस्य भविष्यति ॥ 27 ॥

25. (ப-ரை) ராமே- ஸ்ரீராமனாலும், வைதே- வீதையினாலும், லக்ஷ்மணே- இலக்ஷ்-
 குமணனாலும், ரஹித்- இல்லாமலும், அத எவ- ஆகையினாலே, அக்ஷோ- கலக்கமுடியாத
 தாய், சுபர்ண- கருடனல், ஹூராம- எடுக்கப்பட்ட ஸர்ப்பங்கனையுடைய, மஹா- பெ-
 ரிய மடுவுபோன்றதுமான, வே-க்ருஹத்தை, (பாவிசு-ப்ரவேசித்தார் என்று முந்திய
 ச்லோகத்தில் இருப்பதை வைத்துக்கொள்ளுவது.)

26. (ப-ரை) அ- பிறகு, மனுஜாதிப:- நரபதியானவர், ஸ்ரீ- தழத
 தத்த சப்தமுடையவராய், விலபந்- அழுதுகொண்டு, ம்-மந்தர்- அல்பமான அர்த்
 தமுடையதாய், ஸ்-வரம்- ஸ்வரம் அடங்கினதாய், தீ- சோகிக்கத்தகுந்ததான, வ-
 வார்த்தையை, ம்- மெதுவாக, உ-வா- சொன்னார்.

27. (ப-ரை) ம- என்னை, ராமமது:- ராமன் தாயாரான, கௌ- கௌஸல்-
 யையினுடைய, ம்- அரண்மனையைக்குறித்து, சி- சீக்ரமாக, ந- நயந்து- கொண்டுவிடுங்-
 கள், ஹ- ஏனென்றால்? அ- அந்ந- வேறு க்ருஹத்தில், ம- என்னுடைய, ஹ- மன-
 திற்- ஆறுதலானது, ந- உண்டாகமாட்டாது.

25. (பொ-ரை) ராமன், வீதை, இலக்குமணன் இம்முன்களில்லாதபடி-
 யால், கருடனல் எடுக்கப்பட்ட ஸர்ப்பங்கனையுடைய தாய், ஒருவராலும் கலக்கமு-
 டியாத பெரிய மடுவுபோன்ற தன் க்ருஹத்தில் துணுதுநார்.

26. (பொ-ரை) பிறகு, மஹாராஜர் தழதழத்து விக்கி விக்கி அழுது
 கொண்டு, அதிகமான சப்தங்களுடன் ஸ்வல்பமான அர்த்தங்களுடன் ஸ்வரம் அடங்-
 கினதாய், தீ- தீ- ஒரு வார்த்தை ம்ருதுவாகச் சொன்னார்.

27. (பொ-ரை) ராமன் தாயாரான கௌஸல்யையின் அரண்மனையில்
 என்னை சீக்கிரம் கொண்டுபோய் விடுங்கள், ஏனென்றால்? அ- அதனுடம் தவிர வேறு
 இடத்தில் கொண்டுபோய்விட்டால் என்னுடைய மனதிற்கு ஆறுதல் உண்டாக
 மாட்டாது.

इति ब्रुवन्तं राजानमनयन्द्वारदर्शिनः ।

कौसल्याया गृहं तत्र न्यवेक्ष्यत विनीतवत् ॥ 28 ॥

ततस्तस्य प्रविष्टस्य कौसल्याया निवेशनम् ।

अधिरुद्धापि शयनं बभूव लुलितं मनः ॥ 29 ॥

पुत्रद्वयविहीनं च सुषयापि विवर्जितम् ।

अपश्यद्भवनं राजा नष्टचन्द्रमिवाम्बरम् ॥ 30 ॥

28. (ப-ரை) इति- என்று, ब्रुवन्तं- சொல்லுகின்ற, राजानं- அரசனை, द्वारदर्शिनः- வாசல் காப்போர்கள், विनीतवत्- வணக்கத்துடன், कौसल्याया: गृहं- கௌஸல்யையினுடைய க்ருஹத்தைக்குறித்து, अनयत्- கொண்டுபோய்விட்டார்கள், तत्र- அங்கு, न्यवेक्षत- உட்கார்த்தப்பட்டார்.

29. (ப-ரை) ततः- பிறகு, कौसल्याया:- கௌஸல்யையினுடைய, निवेशनं- க்ருஹத்தை, प्रविष्टस्य- ப்ரவேசித்தவராயிருந்தும், शयनं- படுக்கையை, अधिरुद्ध- ஏறி; (स्थितस्य) अपि- இருந்தும், तस्य- அவருடைய, मनः- மனதானது, लुलितं- கலங்கியதாகவே, बभूव- இருந்தது.

30. (ப-ரை) पुत्रद्वयविहीनं- இரண்டு பிள்ளைகளில்லாததும், सुषया अपि- நாட்டுப்பெண்ணினாலும், विवर्जितम्- இல்லாமலிருக்கிற, भवनं- அந்த க்ருஹத்தை, राजा- அரசன், नष्टचन्द्र- சந்திரனில்லாத, अम्बरम् इव-ஆகாசத்தைப்போல், अपश्यत्-பார்த்தார்.

28. (பொ-ரை) இவ்விதம் சொல்லுகின்ற அரசனை த்வாரபாலகர்கள் வணக்கத்துடன் கௌஸல்யையின் க்ருஹத்திற்குக் கொண்டுபோய், அங்கு அவரை உட்கார்த்தினார்கள்,

29. (பொ-ரை) அரசன் கௌஸல்யையின் க்ருஹமசென்று அவருடைய படுக்கையில் ஏறி உட்கார்த்திருந்தும், அரசன் மனம்கலங்கியே இருந்தது.

30. (பொ-ரை) ராமலக்குமணராகிய இரண்டுபிள்ளைகளும். நாட்டுப்பெண்ணை வீதையும் இல்லாத அந்த க்ருஹம், அரசனுக்கு, சந்திரனில்லாத ஆகாயம்போல் தோன்றிற்று.

तच्च दृष्ट्वा महाराजो भुजमुदंभ्य वीर्यवान् ।

उच्चैः स्वरेण चुकोश हा राघव जहासि माम् ॥ ३१ ॥

सुखिता बत तं कालं जीविष्यन्ति नरोत्तमाः ।

परिष्वजन्तो ये रामं द्रक्ष्यन्ति पुनरागतम् ॥ ३२ ॥

अथ राज्ञ्यां प्रपन्नायां कालराज्यामिवात्मनः ।

अर्धरात्रे दशरथः कौसल्यामिदमब्रवीत् ॥ ३३ ॥

31. (ப-ரை) வீர்யவான்- பராக்கிரம சாலியான, महाराज:- அவ்வரசன், तत् च- அந்த க்ருஹத்தை, दृष्ट्वा- பார்த்து, भुज- கையை, उदंभ्य- தூக்கிக்கொண்டு, हा राघव- ஐயோ ராகவா, माम्- என்னை, जहासि- விட்டுவிடுகிறாய், (इति- என்று) उच्चैः- स्वरेण- பெரும் குரலோடு, चुकोश- கதறினார்.

32. (ப-ரை) पुनः आगतं- திரும்பிவந்த, रामं- ராமனை, ये- யாதொருவார்க்கும், परिष्वजन्तः- அணைத்துக்கொண்டு, द्रक्ष्यन्ति- பார்க்கப்போகிறார்களோ, (ते) नरोत्तमाः- அந்த புருஷோத்தமர்கள், सुखिताः- ஸுகமுடையவர்களாய், तं कालं- அந்த காலத்தில், அல்லது அந்த காலம் வரையில், जीविष्यन्ति- ஜீவிக்கப்போகிறார்கள், बत- கஷ்டம்.

33. (ப-ரை) अथ- பிறகு, अत्मनः- தமக்கு, कालराज्ञ्यां- இவ்வரசாத்திரியோல, राज्ञ्यां- இரவானது, प्रपन्नायां (सत्यां)- வந்தவளில், अर्धरात्रे- நிசி ராத்திரியில், दशरथः- தசரதமஹாராஜர், कौसल्या- கௌஸல்யையைப்பார்த்து, इदं- இந்த வார்த்தையை, अब्रवीत्- சொன்னார்.

कालरात्रि- ஸம்ஹாரம் செய்யும் ராத்திரி.

31. (பொ-ரை) மிக்க பராக்கமமுடைய அம்மஹாராஜர் அந்த கௌஸல்யையின் க்ருஹத்தைப்பார்த்துவிட்டு கையை உயரத்துக்கிக்கொண்டு, ஐயோ ராகவா!

32. (பொ-ரை) பதினான்கு வருஷம் வனவாஸம் கழிந்து திரும்பி வருகின்ற ராமனை ஆனந்தத்தினால் அணைத்துக்கொண்டு பார்க்கப்போன்கிற புருஷோத்தமர்கள் அந்த காலத்தில் ஸுகமாக ஜீவிக்கப்போகிறார்கள், கஷ்டம்,

33. (பொ-ரை) பிறகு, தன்னை ஸம்ஹாரம்செய்யும் ராத்திரியோல், இரவும் வந்தது. அந்த ராத்திரியுட்கு ஆசைப்பட்டது. அப்பொழுது தசரதமஹாராஜர் கௌஸல்யையைப்பார்த்து இதைச்சொன்னார்.

*रामं मेऽनुगता दृष्टिचापि न निवर्तते ।

न त्वा पश्यामि कौसल्ये साधु मां पाणिना स्पृश ॥ 34

34. (ப-ரை) ஐ கௌஸல்யையே, மெ- என்னுடைய, ட்ரி:- கண்ணு
னது, ராம் அநுதா- ராமனுடனே கூடப்போய்விட்டது, அயாபி- இப்பொழுதும்,
ந நிவர்தி- திரும்பவில்லை, (ஆகையினால்,) ட்ர-உன்னை, ந படியாமி- நான் பார்க்கவில்லை,
மா- என்னை, சாது- நன்றாக, பாணிதா- கையினால், ஸ்ர-தொடு, (ட்ரி- என்று சொன்னு
ரென்று முன் ச்லோகத்தோடு அந்வயம்.)

34. (பொ-ரை) கௌஸல்யையே! ராமன் வரம்போகிறபோது என்னுடைய
கண்ணும் அவனுடன்கூடவே சென்றுவிட்டது. அது இன்னும் திரும்பவில்லை.
ஆகையினால் நான் உன்னைப் பார்க்கமுடியவில்லை. நீயாவது என்னை கையால் நன்றாக
தொடு. என்று சொன்னார்.

*“முடியானே” என்கிற திருவாய் மொழியில் ஆழ்வாருடைய கரணங்கள் பெ
ருமாள் பக்கல் தனித்தனியாகவே அநர்யார்ஹ சேஷமானபடி, தசரத சக்ரவர்த்தி
யினுடைய கரணங்களும் ஸ்ரீராகவன் பக்கலிலே அநர்யார்ஹ சேஷமானபடியைச்
சொல்லுகிறது.

राम मे अनुगता दृष्टिः- अयापि न निवर्तते- கடல்கொண்ட வஸ்து மீளப்புகுகிறதோ
என்கிறார், “समुद्र इव गाम्भीर्ये”- என்றும், “समस्तकल्याणगुणामृतोदधिः”- என்றும்,
“गुणानामाकरो महान्”- என்றும், அவர் தம்மை கடலாகச்சொல்லுகிறதிரே.

राम मे अनुगता दृष्टिः- रामो रमयतां वरः- என்கிறபடியே சேதனசேதன விபாகமற
துவக்குகிறவவர் மினுமினுக்கைக்கண்டுபோனது குற்றமோ.

राम मे अनुगता दृष्टिः- सक्षुणीर्त्तरीयम् रूपवान्कौ- க்ரஹிக்குமதொழிய ரூப
வான்கள் சக்ஷுநீர்த்ரீயத்தை க்ரஹித்துக்கொண்டுபோம்படியாவதே.

रूप इति रूपैर्कार्यं समवेतं प्राप्ति- யாயிறே சக்ஷுஸ் இருப்பது. அதாவது (ரூபம் ரூபி
என்று இரண்டும் ஒன்று சேர்ந்த வஸ்து என்று அர்த்தம்).

अनुगता- पतार्त्तत- தர்சனத்திற்கே கண்ட கரணம் பாதக்ருத்யமான கமனத்
தை அனுஷ்டிப்பதே.

ராமே அநுபூதா டிஃ- “யேன யேன தாஸா ஸஞ்ஜி” (எந்தெந்த வழியாக பரமாத்மா செல்லு கின்றானோ என்னும்) காமஸ்யஸுச்சரந்- (நினைத்தபடி சரீரமெடுத்துக்கொண்டு ஸஞ்ச ரிக்கிறான் என்னும்) அவ்வஸ்துவை பின் செல்லுகை ஒரு சேதநன் க்ருத்யமாயி ருக்க அசேதனமான இந்திரியம் அனுஷ்டிப்பதே.

ராமே அநுபூதா- அதுதான் செய்யுமிடத்தில், ஒரு தேசவிசேஷத்திலே போனால் ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் பக்கல் பண்ணும் அறுதாவனத்தை (தொடர்ந்துபோவதை) “இங்கே காண இப்பிறப்பே மகிழ்வார்,” என்கிறபடியே இஸ்ஸம்ஸாரத்திலே மாமவி ஷயத்திலே பண்ணப்பெருவதே?

டிஃ ராமே அநுபூதா- “வஜ்ஜுவாஸுத மய்யாநி”-என்றும், கண்ணாவானென்றும் மண்ணோர் விண்ணோர்க்கு” என்றும், ஜகத்ப்ரதானமான கரணம் முன்னே போகத் துடங்கின வாரே நீக்கிவின் கண்ணும் அதன் பின்னேபோக துடங்கிற்று.

டிஃ-டிஃ ஸ்ரீஹே-என்கிற தாதுவின் அர்த்தத்தின்படியே ஸாராஸாரவிவேகம் பண்ணி து, விசேஷ க்ரஹண சக்தமாகையிறே அதுக்கடி என்கிறார். டிஃ- நமக்ககப்பட்ட நன்மைநீமைகளை அறிவிக்கும்து தனக்கு அது அறியாதிராது.

மே டிஃ- எனக்கு சேஷமாய் வைத்தன்றோ தன் கார்யம் செய்கிறது. சேஷமா வார் சேஷிக்கு அதிசய ஆதானம் பண்ணவேண்டாவோ?

மே டிஃ- அழகியதாக நெடுங்காலம் பழகிப்போந்தோம், மே டிஃ ராமஸுபூதா- நெடு நாள் பழகிய நானிருக்க அவ்வே இதொரு கண்ணோட்டமிருந்தபடி என்? மே டிஃ- இதுதான் ஸ்வதந்த்ரமாய்த்தாகிலும் அப்படி செய்யலாமிறே.

மே டிஃ- கைகேயி, மந்தரை முதலானவர்களுடைய கண்ணயிருந்தால் அப்படி செய்யாதிதே, “नन्दामि पश्यन्पि दर्शनेन” என்று அதுக்கு வழிகாட்டிக்கொடுத்தவன் ஸானே கிடார்!

மே டிஃ- கண்டதிலே கால் தாழும்படி சபலனான என்னுடைய த்ருஷ்டி ஆகையிறே, இப்படி செய்கிறது. மே டிஃ- அவ்விஷயத்திலே பரவணமானபடியாலே அதுதான் விட்டுப்போகச்செய்தேயும், இவனத்தோடே தனக்கு ஸம்பந்தத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறான். “பெத்ததாயரை விட்டகன்று” என்று பெண்பின்னாதான் விட்டுப்போகச்செய்தேயிறே! திருத்தாயார் “என் மடவான்” என்ற ஸம்பந்தம்

மே டிஃ ராமே அநுபூதா- என்னுடைய இந்திரியமானால் என்னெஞ்சை பின் செல்லுமத்தனை போக்கி ராமனைப் பின் செல்லுவதே, அதுக்கு உறுவதென்? தனக்கு விஷயமானவளவும் பின் செல்லுகிறது. அனந்தரம் மீளாதோ என்னில்.

அயாபி ந நிவர்தி- “அதிகாந்தேபி ராபதே”- என்று ஸ்வவிஷயத்தை கழிந்தபோதும் மீளக்காண்கிறிலோம்.

தூ: அயாபி ந நிவர்தி- இங்கேவரில் இன்னமும் கைகேயி முகத்திலே விழிக்க வேண்டில் செய்வதென்? என்கிற பயத்தாலே இன்னும் வருகிறதில்லை.

மே தூ: அயாபி ந நிவர்தி- ஒருவனுக்கு ஒரு க்லேசம் பிறந்தால் பரிகர சூதரான வர்கள் அடையவந்து உதவக்கடவதாயிரேயிருப்பது, ஆக இத்தனை நான் ராமவிர ஹத்தாலே க்லேசிதனுனவளவிலும் வந்து உதவுகிறதில்லை.

மே தூ: அயாபி ந நிவர்தி- நெடுங்காலம் பண்ணின வாஸனையெல்லாம் கிடக்க “நொபன ர்மரவித் தாரி”-(இந்த சரீரத்தை நினைக்காமல்) என்கிறபடியே நம்மை நோக்க மறந்து வாயாடுதொழிவதே?

தூ: அயாபி ந நிவர்தி- போன பெருமானை மீட்கமாட்டாதாகிலும் தான் மீளத் தட்டென்?

ராம அநுபா தூ: ந நிவர்தி- ஏதேனுமாக அவ்வஸ்துவைப் பின்சென்றார்க்கு “ந வ் புநராவர்தி” (மறுபடி திரும்புகிறதில்லை) என்கிறபடியே மீட்சியில்லையாயிருந்த கிறே?

மீட்சியில்லையாவதென்? அது உம்மைவிட்டு போயிற்றே மீளுகைக்கு, என்ன?

ந த்வா பரயாமி- கேடுவாய்? தோத்துகிற கோளகை அன்றுகான். சக்ஷ-ரிந்தரிய மாவது அதிர்க்ரியமாகையாலே கார்யகல்பயம், ஆனபின்பு முன்னே நிற்கின்ற உன்னைக்காணாமையாலே போயிற்று என்றேன் என்கிறான்.

ந த்வா பரயாமி- உன்னைக்காணாதபோது கண் தோற்றத்தையும், உன்னைக்கண்ட போது கண்ணிழத்தும் போகக்கடவனான நான் நீ முன்னே நிற்கச்செய்தேயும் காணாதொழிகிறேன்.

த்வா- என்னை ஸன்னிஹிதையாக சொல்லாநிற்கச்செய்தே “ந த்வா பரயாமி” என்கிறபடி என்னென்னில், ந த்வா பரயாமி- அபிது ஸ்ரோமி-(ஐனல் கேட்கிறேன்).

“வசா ஶாத்ஸ்வரேணாமுக:-” என்று (வார்த்தை சொல்லுகையாலே ஸன்னிஹிதை என்று அனுமித்தேன் இத்தனை. சக்ஷ-ரிந்தரியம் குடிப்போகையாலே பரத்யக்ஷிக்கப்பெற்றிலேன்.

ந த்வா பரயாமி- அவர் முகத்திலே விழிக்கப்பெறுதொழிந்தால் அவரைப்பெற்ற உன் முகத்திலாகிலும் விழிக்கலாமென்றிருந்தேன். அதுவும் கிடையா தொழிவதே?

ராம மே அநுபா தூ: ந த்வா பரயாமி- ப்ரதான பரிகரமான கண் அவர் பின்னே போகையாலே அஸன்னிஹிதமாயிற்று. ஸன்னிஹிதையான உன்னை யோ காணப்பெருகிறிலேன். நான் என் செய்வேன்?

रामे मे अश्रुता वृष्टिः- न त्वा पश्यामि- “அண்டர் கோன் அணியாங்கன் என்னமு தனைக்கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக்காணுவே” என்னுமாப்போலே அவ்விஷயத் தில் ஆழங்கால் பட்டது. இனி வேறொன்றைக்காணவற்றே?

இப்படி சகூ-ரிந்திரியம் தனக்கு உதவாமையாலே வாக் இந்திரியத்தைக் கொண்டாகிலும் ஆச்வாஸிப்போம் (தேறியிருப்போம்) என்று பார்த்து அவள் பேரைச் சொல்லி ஆறுகிறாள்.

“कौसल्ये एष मे जीवितस्यान्तो रामो यद्यभिविद्यते” ராமனுக்குப்பட்டாபிஷேகம் செய்ய தால் அன்றோடு என் உயிர் முடிந்தது என்று தென்றல் பகையாய் பெருமானு டைய அன்வயத்தில் முடியத்தேடுகிற கைகேயியும் ஒருத்தி.

“किं पुनःप्रोषिते तात ध्रुवं मरणमेव मे” உன்னைக்காட்டுக்குத்துறத்தினால் நான் அன்றே மாணமடைவேன். இது நிச்சயம் என்று அவர் வ்யதிரோகத்தில் (பிரிவதில்) முடியத் தேடுகிற ரீயும் ஒருத்தி,

कौसल्ये- “कौसल्या लोकमतरं सुयुवे यं मनस्विनी” என்று, நீ நாடுவாழு மனோதித்து பிள்ளை பெற்றபடியும், அதெல்லாம் கிடக்க நாடோடு என்னோடு வாசியற கெடும்படி யாவதே?

कौसल्ये त्वा न पश्यामि- அனர்த்தகரையான கைகேயியை இத்தனைபோது கண்ட கண்கள் ஆச்வாஸ கரையான (ஆறுதல் செய்கிற) உன்னைக்காணுதொழிவதே? இவன் இப்படி தன் தளர்த்தி தோற்ற “கௌஸல்யே” என்று அழைத்தவாரே தியங்கின இவனையும் இழக்கலாகாதே புகுகிறோம் என்று துணுக்கோடே கிட்ட வந்து, செய்யவேண்டுமெதன்? என்று கேட்க.

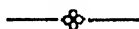
सायु मां पाणिना सृष्ट- என்னுடைய க்லேசமெல்லாம் போம்படி உன்னுடைய ஈரக்கையாலே தடவி ஆச்வாஸிக்கப்பாராய்.

पाणिना सृष्ट- புரோவர்த்தியான (முன்னே நிற்கின்ற) உன்னைக்காணாமையாலே சகூ-ரிந்திரியம் குடிப்போயிற்றென்று அறிந்தேன். உன்னுடைய வாக்யச்ரவணம் பண்ணினபடியாலே ச்ரவணேந்திரியம் கிடந்ததென்று அறிந்தேன். கௌசல்யே- என்று உன்னுடைய நாமக்ரஹணம் பண்ணின படியாலே வாக் இந்திரியம் கிடந்ததென்று அறிந்தேன். கந்த க்ரஹணம் பண்ணாமையாலே அவரை உச்சிமோந்த க்ர ணேந்திரியம் போயிற்றென்று அறிந்தேன். ஸ்பர்சேந்திரியம் செய்தபடி என்? என் றில் அதறியலாம்படி என்னை அனைத்துக்காணாய். கள்ளர் புகுந்துபோன க்ரஹத்திலே கிடந்ததும் கிடவாததும் ஆராய்வாரைப்போலே, வந்து போனவர் தாம் வஞ்சகன்வனிறே. “என்னைம்புலனுமெழிலும் கொண்டு இங்கே நெருன லெழுந்தருளி போன புனிதா” என்றாறே.

तं राममेवानुविचिन्तयन्तं समीक्ष्य देवी शयने नरेन्द्रम् ।
 उपोपविश्याधिकमार्तरूपा विनिश्चसन्ती विललाप कृच्छ्रम् ॥ 35
 इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे
 द्विचत्वारिंशः सर्गः ॥ 42 ॥

35. (ப-ரை) த் ராம் எவ- அந்த ராமனையே, அநுவிசிந்தயந்த்- அடிக்கடி நினைத்
 துக்கொண்டிருக்கிற, நரேந்த்ரம்- அரசனை, தேவீ- கௌஸல்யாதேவியானவள், சமீக்ஷ-
 பார்த்து, சயனே- படுக்கையில், உபோபவிச- ஸமீபத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு, அபிக்ஷ-
 அதிகமாக, அர்த்ரூபா- துக்கமுடையவளாய், விநிசுவசந்தி சதி- பெருமூச்செறிந்துகொ
 ண்டு, க்ருச்ச்ரம்- கஷ்டமாக, விலலாப- அழுதாள்.

35. (பொ-ரை) இவ்விதம் ராமனையே நினைத்துக்கொண்டிருக்கிற அரசனை
 பார்த்து கௌஸல்யாதேவி படுக்கையில் ஸமீபத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு மிகவும்
 துக்கமுடையவளாய் பெருமூச்சு எறிந்து மிக கஷ்டத்துடன் கதறினாள். (அழு
 தாள்.)

சாஸு சூச- “இத்தனைபோது கைகையியோடே ஒரு மிடராய் அவனைக்காடோப்
 போகவிட்டு இப்போதாக நின்று ஆரோதனம் அடியானின்றான், என்று நினைத்தி
 ராதே. அலித்யா ஸ்பர்சத்தாலே இக்கலக்கம் இவருக்கு வந்தேறி இப்பாவி என்
 செய்வான் என்று, நெஞ்சிருக்கத்தோடே தொடவேணும்.

பாणिனா சூச- ஸர்வாங்கங்களாலும் என்னை அனைத்து வெள்ளக்கேடாகாமே
 ஸாத்திக்கும்படி வகாவயவத்தாலே ஸ்பர்சிக்குவேணும்.

சாஸு மா பாणिனா சூச- பெருமானை எடுப்பது ஒப்பிப்பதாய் அவருடைய அங்கஸ்
 பர்சத்தாலே பரிமளிதமான அக்கையாலே தொடவேணும்.

மா சூச-ராமஸ்பர்சம் பெறில் உஜ்ஜீவித்தும்பெறுதபோது முடியும்படியாயிருக்
 கிற என்னை, அவரைப்பெற்ற உன்னுடைய அக்கையாலே அனைக்கவேண்டும். பகவத்
 ஸ்பர்சம் நோர்கொடுநோர் கிடையாதொழிந்தால் அவருடைய ஸம்பந்தி ஸபந்தி
 ஸம்பந்திகளுடைய ஸ்பர்சம் கொண்டு உஜ்ஜீவிக்கக்கடவதாயிதே இருப்பது.

“தா் சூசுவா மாமபி சூச” (அவனைத்தொட்டு என்னையும் தொடு.) என்று அவர்தா
 மும் இத்தலையை பெறுதபோது இப்படிப்பட்டாரிதே.

பாणिனா சூச- “அணிமிது தாமரைக்கையைந்தோ அடிச்சியோம் தலைமிகை நீ
 யணியாய்” என்று அவ்விஷயத்தில் சொல்லக்கடவ பாசுரத்தை அது கிடையாம
 யாலே ததிய விஷயத்திலே சொல்லுகிராதே.

क्षित्वारिषः सर्गः ॥ 43 ॥

ततः समीक्ष्य शयने सन्नं शोकेन पार्थिवम् ।

कौसल्या पुत्रसोकार्ता तमुवाच महीपतिम् ॥ 1 ॥

राघवे नरशार्दूले विषमुप्त्वा विजिह्वताम् ।

विचरिष्यति कैकेयी निर्मुक्तेव हि पन्नगी ॥ 2 ॥

विवास्य रामं सुभगा लब्धकामा समाहिता ।

त्रासयिष्यति मां भूयो दुष्टाहिरिव वेश்मनि ॥ 3 ॥

1. (ப-ரை) தத:- பிறகு, ஷோகென- துக்கத்தினால், சன்ன- தளர்ச்சி அடைந்தவராய், ஷயனெ- படுக்கையில், (இருக்கிற), பார்थிவம்- அரசனை, சமீக்ஷ்ய- பார்த்து, கௌஸல்யாதேவி, புத்ரஸோகார்தா- புத்திரசோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவளாய், த் மஹீபதி- அம்மன்னவரைக்குறித்து, உவாச- சொன்னான்.

2. (ப-ரை) கைகேயி- கைகேயியானவள், நரஸார்கூலே- புருஷச்சேஷ்டனான, ரா஘வெ- ராகவனிடத்தில், விஜிஹ்வதாம்- கபடமாகிற, விஷ-விஷத்தை, உப்தா- கக்கிவிட்டு, நிர்முக்ता- சட்டை உறித்த, பன்னா இவ- பெண் ஸர்ப்பம்போல், விசரிஷ்யதி- திரியப்போகிறாள்.

3. (ப-ரை) சூபகா- பாக்கியமுள்ளவளான கைகேயி, ராம்- ராமனை, விவாஸ்ய- துறத்திவிட்டு, லப்தகாமா- தன் ஆசை கைகடியவளாய், சமாஹிதா- கவலையில்லாதவளாய், வெஷ்மனி- விட்டில், (இருக்கிற) துஷ்டாஹி- இவ-கொடிய ஸர்ப்பம் போல், மா- என்னை, பூய:- அதிகமாக, த்ராஸயிஷ்யதி- வெறட்டப்போகிறாள்.

1. (பொ-ரை) பிறகு, துக்கத்துடன் தேஹம் தளர்ந்து படுக்கையில் படுக்கக்கொண்டிருக்கிற அவ்வரசனைப்பார்த்து கௌஸல்யாதேவி புத்திரசோகம் பொறுக்கமுடியாதவளாய் அவரைநோக்கிசொன்னாள்.

2. (பொ-ரை) கைகேயியானவள், புருடோத்தமனான ஸ்ரீராமனிடத்தில் தன் கபடத்தொழிலாகிற விஷத்தை உபயோகப்படுத்திவிட்டு, சட்டை உறித்த பாம்புபோல் திரிந்துகொண்டிருக்கப்போகிறாள்.

3. (பொ-ரை) கைகேயின் பாக்யமே பாக்யம், அவள் ராமனைக்காட்டிற்குத் துறத்திவிட்டு தன் எண்ணம் நிறைவேரி மனதில் யாதொரு கவலையுமில்லாதவளாயிருந்துகொண்டு, விட்டிலிருக்கிற கொடிய ஸர்ப்பம் போல் முன்னிவிட அதிகமாக என்னை பயப்படுத்தப்போகிறாள்.

अथ स्म नगरे रामश्चरन्मैत्रं गृहे वसेत् ।

காமகாரோ வர் தாதுமபி டாசம் மமாந்மஜம் || 4 ||

पातयित्वा तु कैकेय्या रामं स्थानादथेष्टतः ।

பாதிஷ்டோ ரக்ஷஸாं பாஃ பர்வணீவாஹிதாமிநா || 5 ||

गजराजगतिर्वीरो महाबाहुर्धनुर्धरः ।

வனமாவிசதே நூன் சமார்ய: சஹலக்ஷண: || 6 ||

4. (ப-ரை) அய் ஸம்- அவ்விதமிருந்தாலும், ராம்:- ராமன், நகரம்- பட்டணத்தில், மைத்ரம்- பிணக்கைய, சர்ந் சந்- ஈடுத்துக்கொண்டு, குருஹத்திலேயே, வசேத்- வசிக்கலாமே, மம ஆத்மஜ- என்னுடைய பிள்ளையை, டாசம்- (பாதனுக்கு) வேலைக்காரனாக, டாது- கொடுப்பதற்கு, காமகார:- நினைப்பதும், வர்- மேலானது.

5. (ப-ரை) கைகேய்யா- கைகேயியினால், ராம்- ராமனை, யதேத:- இஷ்டப்படி, ஸ்தானாட்-ராஜ்யத்திலிருந்து, பாதித்யா து-தள்ளிவிட்டு, பர்வணீ-பர்வ காலத்தில், அஹிதாமிநா- அக்னிஹோத்திரம் செய்திருவதனால், ரக்ஷஸா-இராக்ஷதர்களுக்கு, பாஃ- இவ- பாகம் (கொடுப்பது) போல், ராம்:- ராமன், ரக்ஷஸா-பாஃ-இராக்ஷதர்களின் பாகமாக, பாதி:- கொடுக்கப்பட்டான்.

6 (ப-ரை) ராஜராஜதி:- பெரிய மதயானைபோல் நடக்கின்றவனும், வீர:- சூரனும், மஹாபாஹு:- பெரிய தோள்களையுடையவனும், ஧நுர்:- வில்பிடித்தவனுமான, (என் புத்திரன்) சமார்ய:- பார்வையுடனும், சஹலக்ஷண:- இலக்குமணனுடனும், வன்- வந்ததை, அவிசத:- பாவேசித்துக்கொண்டிருக்கிறான், நூன்- நிச்சயம்.

4. (பொ-ரை) பாதனுக்கு ராஜ்யம் கொடுக்கவேண்டியது மஹாராஜருக்கு முக்கியமான எண்ணமிருந்தபோதிலும், இந்த ராமனைக்காட்டிற்குத்திறத்தாமல் பட்டணத்திலேயே அங்கு மிற்கும் பிச்சை எடுத்துக்கொண்டு குருஹத்திலேயே வசிக்கக்கொண்டிருக்கும்படி செய்திருக்கலாமே, அப்படிக்கில்லாமல் வந்ததற்குத்திறத்தினது எதற்காகவோ? அல்லது என் புத்திரனை பாதனுக்கு ஆள்காரனாக இருக்கும்படி அரசன் ஸம்மதித்தாலும் அது எனக்கு ரொம்பவும் இஷ்டமே, இந்த வரவாஸத்தைவிட அதுமேலானதல்லவா?

5. (பொ-ரை) பர்வகாலத்தில் ஆற்றிதாக்கனியானவன் நெல் உமியை இராக்ஷதர்களுக்கு பாகமாக கொடுப்பதுபோல், நீரும் இந்த ராமனை கைகேயியினால் இஷ்டப்படி ராஜ்யத்திலிருந்து துறத்திவைத்து இராக்ஷதர்களுக்கு பாகமாகக்கொடுத்து விட்டார்.

6. (பொ-ரை) மதயானைபோல் மதித்த நடையுடையவனும், பெரும் தோள்களையுடையவனும், அந்தத்தோள்களுக்கேற்றவில்லை கையிந்தரித்துக் கொண்டு வீரனுமான என் புத்திரன் பார்வையுடனும், இலக்குமணனுடனும், இக்காலங்களில் வந்ததில் போய்க்கொண்டிருப்பன். இது நிச்சயம்.

वने त्वदृष्टदुःखानां कैकेय्यानुमते त्वया ।

त्यक्तानां वनवासाय का न्ववस्था भविष्यति ॥ 7 ॥

ते रत्नहीनास्तरुणाः फलकाले विवासिताः ।

कथं वत्स्यन्ति कृपणाः फलमूलैः कृताशनाः ॥ 8 ॥

अपीदानीं स कालः स्यान्मम शोकक्षयः शिवः ।

समर्थं यस्य ह भ्रात्रा परयेयमिह राघवम् ॥ 9 ॥

7. (ப-ரை) வந து- வநத்தில், அஃது-உனது, துக்கத்தை பாறாதவர்களாயும், கைக்யா:-கைகேயியினுடைய, அநுமதே-அனுமதியில், (இஷ்டத்தைச்செய்வதில்), (स्थितेन-இருக்கின்ற), த்வயா- உம்மால், வனவாசாய-வநத்தில் வஸிப்பதற்காக, त्यक्तானாं- அனுப்பப் பட்டவர்களுமான, (அம்முவர்களுக்கும்) கா அவஸ்தா- என்ன அவஸ்த்தையானது, भविष्यति நு- உண்டாகப்போகிறதே?

8. (ப-ரை) रत्नहीना:- உயர்ந்த வஸ்த்துக்களை இழந்தவர்களாய், फलकाले- பலம் அனுபவிக்கும் காலத்தில், विवासिता:- காட்டிற்குத்தூறத்தப்பட்ட, ते तरुणा:- யௌவனமுடைய அம்மூன்று பேர்களும், फलमूलैः- காய்கனிகளாலும், கிழங்குகளாலும், कृताशना:- ஆஹாரம் செய்தவர்களாய், कृपणाः- மிகவும் சோகிக்கத்தகுந்தவர்களாய், कथं वत्स्यन्ति- எவ்விதம் (வநத்தில்), वसन्तं- செய்வார்களே?

9. (ப-ரை) यत्- எந்த காலத்தில், समर्थं- பார்ப்பையுடன் கூடின, राघवम्- ஸ்ரீ ராமனை, भ्रात्रा सह- தம்பியுடன் கூட, इह- இங்கு, परयेयं- பார்ப்பேடு, शोकक्षयः- துக்கத்தைப்போக்குகின்றதும், शिवः- மங்களகரமுமான, सः कालः- அந்தக்காலமானது, इदानीं- இப்பொழுது, मम- எனக்கு, अपि स्यात्- உண்டாகுமா.

7. (பொ-ரை) ஒருக்காலும் வநவாஸதுக்கத்தை அறியாதவர்களான அம் மூவர்களையும் கைகேயியின் இஷ்டத்தைச் செய்யவேனுமென்று எண்ணங்கொண்ட நீர், வநவாஸம் செய்யவேண்டுமென்று காட்டிற்குத்தூறத்தியபடியால் அங்கு அவர்கள் என்ன அவஸ்த்தையை அடையப்போகிறார்களோ.

8. (பொ-ரை) ஸுகானுபவம் செய்யவேண்டியகாலத்தில் காட்டிற்குத் தூறத்தப்பட்டு நல்ல பிஞ்சை நல்ல ஆஹாரம்முதலான உயர்ந்த வஸ்த்துக்களையும் இழந்த யௌவன வயதுடையவர்களுமான அம் மூன்றுபேர்களும் காய் கிழங்கு களை ஆஹாரம் செய்துகொண்டு மிகவும் தீனர்களாய் வநத்தில் எவ்வாறு வஸிக்கப் போகின்றார்களோ?

9. (பொ-ரை) பார்ப்பையுடனும், தம்பியுடனும், பதினாறுவருஷம் வநவாஸம் செய்து திருப்பிவரப்போகிற காலமானது இன்றையதினமே எனக்கு வரக் கூடாதா? என்னுடைய சோகங்களெல்லாம் தீர்த்து மங்கள முண்டாகுமே.

சுப்வைபோஸ்திதௌ வீரௌ கதாயோத்யா ஂமிஷ்யத: ।

யசஸ்திவநி ஹ்யஜநா சூக்ஷிதஹ்வஜமாலினி ॥ 10 ॥

கதா மெஷ்ய நரவ்யாபாவரண்யாஸ்புநராஂஸௌ ।

நந்திஷ்யதி புரி ஹ்ய சஸுத்ர ஐவ பர்வணி ॥ 11 ॥

கதாயோத்யா மஹாபாஹு: புரி வீர: ப்ரெஷ்யதி

புரஸ்கூத்ய ரதே சிதாந் வுபஸௌ ஂவபூமிவ ॥ 12 ॥

10. (ப-ரை) (யா- யாதொரு நகரமானது), யசஸ்திவ- கிர்த்தியடைந்ததாயும், ஹ்யஜநா- களிப்புடன் கூடிய ஜனங்களையுடையதாயும், சூக்ஷிதஹ்வஜமாலினி- நன்றாய் உயரக்கட்டப்பட்ட த்வஜங்களின் வரிசையை உடையதாயுமிருக்கிறதோ, (தா- அந்த), அயோத்யா- அயோத்திமாநகரத்தை, வீரௌ- குரர்களான ராமலக்குமணர்களிருவரும், சுப்வா ஐவ- தூங்கி (எழுந்தவர்களை) ப்போல், உபஸ்திதௌ- நகரத்தைக்கிட்டி, கதா- எப்பொழுது, ஂமிஷ்யத:- வரப்போகின்றார்கள்.

11. (ப-ரை) அரண்யா- வந்தகிலிருந்து, புந: ஂரஂஸௌ- திரும்பிவருகின்ற, நரவ்யாபௌ-புருடோத்தமர்களை, ஹ்ய-ஸந்தோஷமுடைய, புரி-நகரமானது, ப்ரெஷ்ய-பார்த்து, பர்வணி- பர்வதாலத்தில், சஸுத்ர: ஐவ- ஸமுத்திரம் (களிப்பது) போல், கதா-எப்பொழுது, நந்திஷ்யதி- களிக்கப்போகின்றது.

12. (ப-ரை) மஹாபாஹு:- பெரும் தோள்களையுடைய, வீர:- குரனான என் பிள்ளை, வுபஸ:-காணையானது, ஂவபூமிவ- பசுமாட்டை (முன்னிட்டுக்கொண்டுவருவது) போல், ரதே- தேரில், சிதாந்- வீதையை, புரஸ்கூத்ய- முன்னிட்டுக்கொண்டு, கதா- எப்பொழுது, அயோத்யா புரி- அயோத்திமாநகரத்தை, ப்ரெஷ்யதி- ப்ரவேசிக்கப்போகிறான்.

10. (பொ-ரை) வீரர்களான அந்த ராமலக்குமணர்கள் தூங்கி எழுந்தவர்கள்போல் மிகவும் புகழ் உடையதாயும், ஸந்தோஷமுடைய ஜனங்களையுடையதாயும், அழகாய் உயர்த்திக் கட்டப்பட்ட டக்கயங்களின் வரிசையை உடையதுமான அயோத்திமா நகரத்தைக்கிட்டி எப்பொழுதுவரப்போகிறார்களோ.

11. (பொ-ரை) வந்தகிலிருந்து திரும்பிவருகின்ற அந்த புருடோத்தமர்களைப்பார்த்து அயோத்திமா நகரத்து ஜனமானது, தேஹமெல்லாம் மயிர்க்கூச்சுலெறிந்து, பர்வதாலத்தில் ஸமுத்திரம் ஆனந்தப்படுவதுபோல் எப்பொழுது ஆனந்தப்பட்டுப்போகிறது.

12. (பொ-ரை) பெரும் தோள்களையுடைய வீரனான என் புத்திரன், காணையானது பசுவை முன்னிட்டுக்கொண்டு வருவதுபோல் தேரில் வீதையை முன்னிட்டுக்கொண்டு எப்பொழுது அயோத்திமா நகரத்தில் ப்ரவேசிக்கப்போகிறான்.

कदा प्राणिसहस्राणि राजमार्गे ममात्मजौ ।

लाजैरवकिरिष्यन्ति प्रविशन्तावरिदमौ ॥ 13 ॥

प्रविशन्तौ कदायोध्यां द्रक्ष्यामि शुभकुण्डलौ ।

उद्यायुधनिस्त्रिशौ सशृङ्गाविव पर्वतौ ॥ 14 ॥

कदा सुमनसः कन्या द्विजातीनां फलानि च ।

प्रदिशन्त्यः पुरीं हृष्टाः करिष्यन्ति प्रदक्षिणम् ॥ 15 ॥

13. (ப-ரை) அரிதமौ-சத்ருக்களை வெல்லுகின்றவர்களும், ப்விஸ்தௌ-(அயோத் திமா நகரத்தில்) ப்ரவேசிக்கின்றவர்களான, மம ஆத்மஜௌ- என்னுடைய பிள்ளை களை, ப்ராணிஸஹ்ராணி- ஆயிரக்கணக்கான ப்ராணிகள், ராஜமார୍- ராஜவீதியில், லாஜை:- நெல் பொரிகளால், கதா- எப்பொழுது, அவகிரிஸ்யந்தி- இறைக்கப்போகின்றார்கள்.

14. (ப-ரை) ஸுஸுக்ஷ்மௌ- அழகான குண்டலங்களை அணிந்துகொண்டும், உத்ப்ராஸுதநிஸ்த்ரிஸௌ- உயர்ந்த வில்லுகளையும் கத்திகளையுமுடையவர்களாய், சஸுக்ஷ்மௌ- சிகரங் களோடுகூடிய, பர்வதௌ- பர்வதங்கள் போன்றவர்களாய், அயோத்யா- அயோத்திமாநக ரத்தை, ப்விஸ்தௌ- ப்ரவேசிக்கின்ற (அவ்விருவர்களை), கதா- எப்பொழுது, த்ரக்ஷ்யாமி- (நான்) பார்க்கப்போகிறேனே.

15. (ப-ரை) த்விஜாதினா- ப்ராம்மணர்களுடைய, கந்யா:- கன்னிகைகள், ஹ்ஸ்தா: (ஸ்த்ய:-) ஸந்தோஷமுடையவர்களாய்க்கொண்டு, சுமநஸ:- புஷ்பங்களையும், ஫லானி ச- பழங்களையும், ப்ரதிஸந்த்ய: ஸ்த்ய:-கொடுத்துக்கொண்டு, கதா- எப்பொழுது, பூரி- அயோத் திமா நகரத்தை, ப்ரதிஸந்த்ய: ப்ரதக்ஷிணம் செய்யப்போகின்றார்கள்.

13. (பொ-ரை) சத்ருக்களை அடக்கும் மிடுக்குடைய என் பிள்ளைகள் அரண் யத்திலிருந்து அயோத்திமாநகரம் றுழையும் காலத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் ராஜ வீதியில் எப்பொழுது பொரிகளால் இறைக்கப்போகின்றார்கள்.

14. (பொ-ரை) அழகான குண்டலங்களணிந்து உயர்ந்த விறகளையும், கத் திகளையுமெடுத்துக்கொண்டு, சிகரங்களையுடைய பர்வதங்கள்போல் அயோத்திமா நகரம் றுழைகின்ற என் பிள்ளைகளை எப்பொழுது நான் பார்க்கப்போகின்றேன்.

15. (பொ-ரை) ப்ராம்மண கன்னிகைகள் ஸந்தோஷத்துடன், புஷ்பங்களையும், பழங்களையும் கொடுத்துக்கொண்டு எப்பொழுது அயோத்திமாநகரத்தை ப்ர தக்ஷிணம் செய்யப்போகின்றார்கள்.

கடா परिणतो बुध्या वयसा चामरप्रभः ।

अभ्युपैष्यति धर्मज्ञस्त्रिवर्ष इव लालयन् ॥ 16 ॥

नि संशयं मया मन्ये पुरा वीर कदर्यया ।

पातुकांसेषु वत्सेषु मातृणां शातिताः स्तनाः ॥ 17 ॥

साहं गौरिव सिंहेन विवत्सा वत्सला कृता ।

कैकेय्या पुरुषव्याघ्र बालवत्सेव गौर्वलात् ॥ 18 ॥

16. (ப-ரை) बुध्या- புத்தியினால், परिणतः- முதிர்ந்தவனும், वयसा- வயதினால், अमरप्रभः- தேவகுமாரனபோல் விளங்குகின்றவனும், धर्मज्ञः- தர்மங்களைத்தெரிந்தவனுமான, (அந்த ராமன்) त्रिवर्षः- இவ- மூன்று வயது குழந்தைபோல், लालयन्- (எனக்கு) சீராட்டுவதை செய்துகொண்டு, कदा- எப்பொழுது, अभि उपैष्यति- (என்னுடைய), எதிரில் வரப்போகின்றான்.

17. (ப-ரை) हे वीर- குரானை ப்ரபுவே, वत्सेषु- குழந்தைகள், पातुकांसेषु-ஸ்தன்யபானம் செய்ய விரும்புமளவில், पुरा- முன்னஜன்மத்தில், कदर्यया- அல்பையான, मया- என்னால், मातृणां- (அந்த குழந்தைகளின்) தாய்மார்களுடைய, स्तनाः- ஸ்தனங்கள், शातिताः- அறுக்கப்பட்டிருக்கும், मन्ये- என்று எண்ணுகிறேன், निः संशयं- இதில் ஸம்சயமில்லை.

18. (ப-ரை) हे पुरुषव्याघ्र- புருஷச்ரேஷ்டரே! बालवत्सा- இளங்கன்றையுடைய, गौः- இவ- பசுவானதுபோல், वत्सला- (குழந்தைபிடத்தில்) வாத்தலையுடைய, सा अहं- அப்படிப்பட்ட நான், सिंहेन- ஸிம்மத்தினால், गौः- இவ- பசுவானது (கன்றையிழந்த தாய், செய்யப்பட்டது) போல், कैकेय्या- கைகேயியினால், बलात्- பலாத்காரமாக, विवत्सा- குழந்தையையிழந்தவளாக, कृता- செய்யப்பட்டேன்.

16. (பொ-ரை) புத்தியினால் முதிர்ந்தவனும், இருபத்தைந்துவயதுடைய தேவகுமாரனை ஒத்தவனும், தர்மங்களைத்தெரிந்தவனுமான அந்த ராமன் மூன்று வயதுகுழந்தைபோல் எனக்கு சீராட்டுவதில் ஆசையை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு எப்பொழுது என்னெதிரில் வரப்போகின்றான்.

17. (பொ-ரை) ஹே வீரனா ப்ரபுவே! குழந்தைகள் மாதாவின் ஸ்தன்யபானம்பண்ண நினைக்கும்ஸமயத்தில் அல்பபுத்தியுடையநான் முன்னஜன்மத்தில் அந்தத் தாய்மார்களுடைய ஸ்தனங்களை அறுத்திருப்பேன், என்று நினைக்கிறேன் இதில் ஸம்சயமில்லை.

18. (பொ-ரை) இளங்கன்றுள்ள பசு கன்றிடத்தில் அன்புவைத்திருப்பது போல் புத்திரனிடத்தில் மிகவும் வாத்ஸல்யம் வைத்திருக்கிற என்னை ஸிம்மமானது பலாத்காரமாக கன்றைக்கொன்று அதன்தாயான பசுவை கன்றை இழந்ததாகச் செய்ததுபோல், கைகேயியானவள் குழந்தையை இழந்தவளாக செய்துவிட்டாள்.

வர்த்தே வோதமா வுதி லக்ஷ்ணோ஽ஸ்மின்சதானவஃ ।

தயாவான்ஸர்வமூதேஸு லாஸ்தத்ய மஹாத்மனஃ

॥ 5 ॥

அரண்யவாஸே யுஃஸு ஜானதீ வை சுஸோசிதா ।

அநுமூகதி வேதேஹி தர்மாத்மானம் தவாத்மஜம்

॥ 6 ॥

அச்சர்தே- அனுஷ்டிக்கப்பட்டதுமான, தர்ம- தர்மத்தில், சமயக்- நன்றாக, சிந்த: சந்- நல்ல
கின்றுகொண்டு, ராஜ்ய- ராஜ்யத்தை, லக்ஷ- விட்டுவிட்டு, சலவாதினம்- ஸத்யத்தை
சொல்லும் ஸ்வபாவமுடையவரும், மஹாத்மான்- மஹாதுபாவருமான, பிதர்- பிதாவை,
சாஸு- நல்லவராக, குர்வ- செய்துகொண்டு, ரத:- வனம் சென்றோனோ, ச: ராம:- அந்த
ராமன், ஸே:- எல்லாரிலும் சிறந்தவன், கதாவந- ஒருக்காலும், ந ஸோச்ய:- சோகிக்கத்
தகுந்தவனுமல்ல.

5. (ப-ரை) அநவ:- தோஷமில்லாதவனும், சர்வமூதே- எல்லா ப்ராணிகளிடத்
திலும், தயாவான்- கருணையுள்ளவனுமான, லக்ஷ்ண:- இலக்குமணன், அஸ்மின்- இந்த ராம
னிடத்தில், சதா- எப்பொழுதும், உதமா வுதி- சிறந்த நடத்தையை, (கைங்கர்யத்தை
என்றபடி) வர்த்தே- செய்துவருகிறான், மஹாத்மன:-மஹானுபாவனான, தத்ய- அந்த இலக்கு
மணனுக்கு, (ஸ:- இது) லாப:- லாபம்.

6. (ப-ரை) சுஸோசிதா- ஸுகம் அனுபவிப்பதற்கே தகுந்தவளான, வேதேஹி-
விதேஹராஜபுத்திரியானவள், அரண்யவாஸே- வனவாஸத்தில், யு:ஸு- யாதொரு கஷ்டமி
ருக்கிறதோ, தத்- அதை, ஜானதீ வை- அறிந்துகொண்டே, தர்மாத்மான- தர்மஸ்வபாவ
ரான, தவ அத்மஜ- உம்முடைய பிள்ளையை, அநுமூகதி- பின் செல்லுகின்றான்.

கின்று, கிடைத்த ராஜ்யத்தையும் விட்டு விட்டு, மஹானுபாவனும், ஸத்யவாதியுமான
தன் பிதாவை இன்னமும் நல்லவராகச் செய்யவேணுமென்று வனம் சென்றுவிட்
டான், உலகத்திலெல்லாம் சிறந்தவனான அந்த ராமனைக்குறித்து நீர் ஒருக்காலும்
சோகப்பட்டேண்டாம்,

5. (பொ-ரை) குற்றமற்றவனும், ஸர்வப்ராணிகளிடத்திலும் கருணையுள்ள
வனுமான இலக்குமணனும், இந்த ராமனுக்கு உத்தமமான தொழிலை (கைங்கர்
யத்தை) செய்துவருகிறான், மஹாத்மாவான இவனுக்கு அதுபெரிதான லாப
மல்லவா?

6. (பொ-ரை) விதேஹராஜபுத்திரியான ஸீதையானவள், ஸுகானுபவத்
திற்கே ஏற்றவளாயிருந்தும், வனவாஸம் செய்வதினால், அங்கு அவச்யம் நேரக்
கூடிய கஷ்டங்களைத்தெரிந்து கொண்டே, தர்மஸ்வரூபியான உம்முடைய புத்திர
ருடன் பின் செல்லுகின்றான்,

कीर्तिभूतां पताकां यो लोके अमयति प्रभुः ।

धर्मसत्यव्रतधनः किं न प्राप्तस्तवात्मजः ॥ 7 ॥

व्यक्तं रामस्य विज्ञाय शौचं माहात्म्यमुत्तमम् ।

न गात्रमंशुभिः सूर्यः संतापयितुमर्हति ॥ 8 ॥

शिवः सर्वेषु कालेषु काननेभ्यो विनिःसृतः ।

राघवं युक्तशीतोष्णः सेविष्यति सुखोऽनिलः ॥ 9 ॥

7. (ப-ரை) ய: ப்ரு:- யாதொரு ப்ரபுவானவன், கீர்திभूतां- கீர்த்தியாகிற, பதாका- கொடியை, லோகே- உலகத்தில், அமயதி- சுழற்றுகிறாறோ, धर्मसत्यव्रतधन:- தர்மத் தையும், ஸத்யத்தையும், வ்ரதமாகவும், தனமாகவும் கொண்ட, தவ ஆத்மஜ:- உம் முடைய பிள்ளை, किं न प्राप्त:- எதைத்தான் அடையவில்லை.

8. (ப-ரை) रामस्य- ராமனுடைய, शौचं- சுத்தியையும், उत्तमं- உயர்ந்ததான், माहात्म्य- மஹிமையையும், विज्ञाय- அறிந்துகொண்டு, सूर्य:- ஸூர்யன், अंशुभि:- (தன்) கிரணங்களால், गात्र- (பூரீராமனுடைய) திருமேனியை, संतापयितु- தப்பிப்பதற்கு, (கடுவதற்கு) न अर्हति- தகுந்தவனாகமாட்டான், व्यक्तं- நிச்சயம்.

9. (ப-ரை) सर्वेषु कालेषु- எல்லா காலங்களிலும், युक्तशीतोष्ण:- தகுந்ததான் குளிர்ச்சியையும், குடையும், உடையதாய், काननेभ्य:- காடுகளிலிருந்து, विनिःसृत:- புறப்படுகின்ற, शिव:- மங்களகரமான, सुख:- ஸுகுமமான, अनिल:- காற்று, राघवं- பூரீராமனை, सेविष्यति- ஸேவிக்கப்போகிறது.

7. (பொ-ரை) யாதொருப்ரபுவான ராமன் கீர்த்தி என்கிற கொடியை, உலகத்தில் சுழற்றுகின்றாறோ, தர்மத்தையும், ஸத்யத்தையும், வ்ரதமாகவும், தர்மமாகவுங்கொண்ட அந்த உம்முடையபிள்ளைக்கு எந்த நன்மைதான் கிடைக்காதது, கீர்த்தியாகிற கொடியை உலகத்தில் சுழற்றுகிறதாவது:- உலகமுழுவதும்ப் ப்ரஸித்தியை அடைந்திருத்தல்,

8. (பொ-ரை) ஸூர்யனும், ராமனுடைய சுத்தியையும், சிறந்த மஹிமையையும் தெரிந்துகொண்டு, தன்னுடைய கிரணங்களால் பூரீராமனுடைய திருமேனியில் உஷ்ணமான வெய்யில் அடிக்கவே மாட்டான், இது நிச்சயம்,

9. (பொ-ரை) வஸந்தம்முதலான எல்லாருதுக்களிலும், அந்தந்த காலத்திற்கு ஏற்பட்ட வஸதுக்களில் ஸம்பந்தப்பட்டு, அதனால் உசிதமான சீதோஷ்ணத்தை உடையதாய், காட்டிலிருந்து புறப்படுகின்ற மங்களகரமான ஸுகரமுமானகாற்று வீசிக்கொண்டு ராமனுக்குப்பணியிடை செய்யப்போகிறது.

शयानमनघं राक्षसैः प्रिविष्यति॥

रश्मिभिः संस्पृशन्नीतैश्चन्द्रका ह्लादयिष्यति ॥ 10 ॥

ददौ चास्त्राणि विष्यादि यस्मै ब्रह्म महौजसे ।

दानवेन्द्रं हतं दृष्ट्वा तिमिष्वजसुतं रणे ॥ 11 ॥

स शूरः पुरुषव्याघ्रः स्वर्णशृङ्गसाम्प्रितः ।

असंवत्सोप्यस्यस्थो वैश्वस्यैव निवत्स्यति ॥ 12 ॥

10. (ப-ரை) சந்திரன், அனघ- குற்றமற்றவனாய், ராக்ஷ-இரவில், शयान- படுத்துக்கொண்டிருக்கிற (இந்த ராமனை) அசிபரிஷ்வஜன்-அனைத்துக்கொண்டிருக்கிற, पिता-இவ- பிதாபோல், रीतै- குளிரீர்த்த, रश्मिभिः- கிரணங்களால், संस्पृशन्- தொட்டுக் கொண்டு, ह्लादयिष्यति- ஸந்தோஷப்படுத்தப்போகிறான்.

11-12. (ப-ரை) तिमिष्वजसुत- சம்பராஸ-ரான் புத்திரனான, दानवेन्द्र- ஒரு அஸு-ர-சேஷனான, हत- யுத்தத்தில், दृष्ट- (ஸ்ரீராமனால்) கொல்லப்பட்டவனாக, दृष्ट्वा- பார்த்து, महौजसे- பெருத்த வீர்யமுடைய, यस्मै- யாதொரு ராமன் பொருட்டி, ब्रह्मा- பரமமேவானவார், विष्यादि- தெய்வத்தன்மை பொருந்திய, अस्त्राणि- அஸ்த்ரங்களை, ददौ- கொடுத்தாரோ, राक्ष- ரூரனான, सः- சூரனான, पुरुषव्याघ्र- அந்த புருடோத்தமன், स्वर्णशृङ्ग- தன் கைபலத்தை, साम्प्रित- அடைந்தவனாய், अस्यस्थ- அசி-அரண்யத்திலிருந்தபோதிலும், वैश्वस्य- இவ- க்ருஹத்தில் (இருப்பவன்) போல், असंवत्स-பயமில்லாதவனாய், निवत्स्यति- வாஸம் செய்வான்.

10. (பொ-ரை) சந்திரனும், இரவில் படுத்துக்கொண்டிருக்கிற குற்றமற்ற உன்குமாரனை, பிதா அனைத்துக் கொண்டிருப்பதாபோல், குளிரீர்த்த தன் கிரணங்களால் தொட்டுக்கொண்டு ஸந்தோஷப்படுத்துவான்,

11-12. (பொ-ரை) ரூரனாயும், புருடோத்தமனுமான அந்த ராமன், யுத்தத்தில் திமித்வஜன் என்கிற சம்பராஸ-ரான் புத்திரனான தாஷவேந்திரனை யுத்தத்தில் ஸம்ஹரித்ததைக்கண்டு, பரமமேவன் ஸ்ரீராமனுக்கு திவ்யாஸ்த்ரங்களை கொடுத்திருக்கிறார், அவ்விதம் மஹாப்ரபாவமுள்ள அந்த ராமன் தன்னுடைய கைபிடுக்கை அடைந்து அரண்யத்தில் வளித்தபோதிலும் க்ருஹத்திலிருப்பவன் போல் பயமற்று வளிப்பான்.

यस्येषुपथमासाद्य किमाशं यान्ति शश्वः ।

कथं न पृथिवी तस्य शासने स्यात्तुमर्हति ॥ 13 ॥

या श्रीः शौर्यं च रामस्य या च कल्याणसस्वता ।

निवृत्ताण्यवासः स क्षिप्रं राज्यमवाप्स्यति ॥ 14 ॥

सूर्यस्यापि भवेत्सूर्यो ह्यमेरभिः प्रभोः प्रभुः ।

त्रियः श्रीश्च भवेदग्न्या कीर्तिः कीर्त्याः क्षमाक्षमा ॥ 15 ॥

दैवतं दैवमानां च भूतानां भूतमत्तमः ।

तस्य कैः ह्यगुणा देवि राष्ट्रे वाप्यथ वा पुरे ॥ 16 ॥

13. (ப-ரை) यस்ய-எவனுடைய, ஐஸ்ய-பாணம் (வருகின்ற) வழியை, அசாய-அடைந்து, ஶஸ்வ:-சத்ருக்கள், விமாஸ-நாசத்தை, யான்தி-அடைகின்றார்களோ, தஸ்ய-அவனுடைய, ஶாசன-ஆளுகையில், ப்ரீதி-இந்த பூமியானது, ச்யாது-நிற்பதற்கு, கய் ந அஹ்தி-ஏன் தகாது.

14. (ப-ரை) ராமஸ்ய-ராமனுக்கு, யா ஶ்ரீ:-யாதொரு சரீர கார்த்தியோ, (யத்) ஶ்ரீச் ச-யாதொரு செளர்யமோ, யா கல்யாண சஸ்வதா ச-யாதொரு மங்களகரமான பலமும் (இருக்கிறதோ). ச:-அந்த ஸ்ரீராமன், க்ஷிப்ர-சீக்கிரத்தில், நிவ்ரத அரண்யாச:-வரவாஸம் கழிந்தவனும், ராஜ்ய-ராஜ்யத்தை, அவாப்யதி-அடையப்போகிறான்.

15-16. (ப-ரை) தேவி-அம்மா, சூர்யஸ்ய அபி-ஸூர்யனுக்கும், சூர்ய: ப்ரஹ்-ஸூர்யனாக இருக்கிறான், அமெ:-அக்னிக்கும், அபி:- அக்னியாக இருக்கிறான், ப்ரமோ:-ப்ரபுவக் க்கும், ப்ரமூ:-ப்ரபுவாக இருக்கிறான், த்ரிய:- ஸர்பத்திற்கும், அக்னா-சிரேஷ்டமான, ஶ்ரி:-

13. (பொ-ரை) எவனுடைய பாணம் வருகிற வழியில் அகப்பட்டுக்கொண்டு சத்துருக்கள் அழிந்துபோகிறார்களோ, அப்படிப்பட்ட இந்த ராமனுடைய ஆளுகையின்கீழ் இந்த ராஜ்யமானது ஏன் நிற்கத்தகாது.

14. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமனுக்கு, ஸர்வலக்ஷணங்களோடு கூடிய சரீரத்தின் கார்த்தியும், எல்லோரையும் ஜயிக்கும் வல்லமையும், எல்லோராலும் புகழப்படுகிற செறந்த சரீரபலமும் இருக்கிறபடியால், அவன் சீக்கிரத்தில் வரவாஸம்கழிந்து ராஜ்யம் ஆளப்போகிறான்.

15-16. (பொ-ரை) அம்மா கௌஸல்யாதேவியே! உம்முடையபிள்ளை, ஸகல லோகத்திற்கும்ப்ராசாதத்தைக்கொடுக்கின்ற ஸூர்யனுக்கும்ப்ராசாதத்தைக்கொடுக்கின்றவன், ஸகல வஸ்துக்களையும் தலுிக்கின்ற அக்னியையும் தலுிக்கின்றவன், ஸர்வப்ராணிகளையும் ஆளுகின்றப்ரம்மாவுக்கும் ஈச்வரன், எல்லோருக்கும் மேன்மையைக்கொடுக்கின்ற செல்வத்திற்கும் மேன்மையைக்கொடுக்கின்றவன், கோத்திக்கு

पृथिव्या सह वैदेह्या श्रिया च पुरुषर्षभः ।

क्षिप्रं तिसृभिरेताभिः स ह रामोऽभिषेक्ष्यति ॥ 17 ॥

दुःखजं विसृजन्त्यासं निष्कामन्तमुदीक्ष्य यम् ।

अयोध्यायां जनाः सर्वे शोकवेगसमाहताः ॥ 18 ॥

ஸம்பத்தாகவிருக்கிறான், கிரியா:-கிர்த்திக்கும், கிரிதி:-கிர்த்தியாகவிருக்கிறான், ஷமாஷமா-
(ஷமாஸ்யா:-) பொருமைக்கும், ஷமா- பொருமையாயிருக்கிறான், தேவதானா:- தேவதைகளுக்
கும், தேவத்- தெய்வமாகவிருக்கிறான், மூதானா:- ஸர்வப்ராணிகளுக்கும், மூதசதம:- சிறந்த
ப்ராணியாகவிருக்கிறான், தஸ்ய- அப்படிப்பட்ட ராமனுக்கு, அஸூனா:- தடையாகின்ற
வர்கள், ராஜ் வா- தேசத்திலேயோ, அய- அல்லது, புரே வா- பட்டணத்திலேயோ, கே ஹி-
எவர்களுக்கிறார்கள்.

17-18. (ப-ரை) நிஷ்காமந்த- (நகரத்திலிருந்து) புறப்படுகிற, யம்- யாதொரு
வனை, உரீஷ்ய- பார்த்து, அயோத்திமா நகரத்திலுள்ள, ஜனா: சர்வ- ஜனங்
களெல்லோரும், ஷோகவேகசமாஹதா: சந்த:- துக்கத்தின் வேகத்தினால் நன்றாய் அடிபட்ட
வர்களாய்க்கொண்டு, து:கஜ- துக்கத்தினாலுண்டான, அஸ- கண்ணீரை, விசுஜந்தி-
விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்களோ, புருஷர்ஷம:- புருடோத்தமனான, ச: ராம:- அந்த ஸ்ரீ
ராமன், ப்ரூத்யா- பூமி, வைத்யா- வீதை, ஸ்ரியா- ஜயலக்ஷ்மி, ஏதாமி: திசுமி:- என்னும்
இம்மூவர்களுடன், சஹ-கூட, க்ஷிப்-சீக்கிரமாக, அபிஷேஷ்யதி- பட்டாபிஷேகம் செய்து
கொள்ளப்போகிறான், ஸந்தோஷம்.

கும் மேன்மையைக்கொடுக்கிறவன். எல்லாவற்றையும் பொருத்துக்கொள்ளுகிற
பூமிக்கும், அந்த குணத்தைக்கொடுக்கவன், (பொருமைஎன்கிற குணத்திற்கும்
உயர்வைக்கொடுத்தவன்) தேவர்களுக்கும் தேவனுனைவன், அதாவது (மனிதர்களு
டைய ஸகல காரியத்தையும் தேவர்கள் முடித்துக்கொடுப்பதுபோல், தேவர்களு
டைய ஸகல காரியத்தையும் முடித்துக்கொடுக்கிறவன்.) ஸர்வ பூதங்களுக்குள்
சிரேஷ்டமான பூதம், அதாவது (பூத என்கின்ற சப்தத்தினால் ஸத்தை (இருப்பை)
சொல்லுகிறது, ஸர்வப்ராணிகளுடைய ஸத்தையும் இவன்தீனமாபிடுக்கிறதென்ற
படி,) இவ்விதம் ஸகல குணங்களும் நிறைந்த அந்த ராமனுக்கு தேசத்திலாவது,
நகரத்திலாவது தடங்கல் செய்கின்றவர்களையார்? (ஒருவருமில்லை யென்றபடி.)

17-18. (பொ-ரை) யாதொருவன் அயோத்திமா நகரத்தைவிட்டு, வந்த
திற்குப்புறப்படும் காலத்தில், அந்நகரத்திலுள்ள ஸகலஜனங்களும் அவரைப்பார்த்து
சோகவேகத்தினால் மிகவும் அடிபட்டு, துக்கத்தினால் கண்களில் நீரைப்பெருக்கு
கின்றதுகளோ, அந்த புருடோத்தமனான ஸ்ரீராமன், பூமி, வீதை, ஜயலக்ஷ்மி
என்னும் இம்மூவர்களுடன் சீக்கிரமாக பட்டாபிஷேகம் செய்துகொள்ளப் போகி
றான், ஸீர் பார்த்து ஆனந்தப்படப்போகிறீர்.

कुशचीरधरं देवं गच्छन्तमपराजितम् ।

सीतेवानुगता लक्ष्मीस्तस्य किं नाम दुर्लभम् ॥ 19 ॥

धनुर्ग्रहवरो यस्य बाणखड्गास्त्रभृत्स्वयम् ।

लक्ष्मणो व्रजति ह्यग्रे तस्य किं नाम दुर्लभम् ॥ 20 ॥

निवृत्तवनवासं तं द्रष्टासि पुनरागतम् ।

जहि शोकं च मोहं च देवि सत्यं ब्रवीमि ते ॥ 21 ॥

19. (ப-ரை) குசுசூரபர- மரவுரியை தரித்துக்கொண்டும், தேவ- மிகவும் விளங் குகின்றவனும், அபராஜிதம்- வெல்லமுடியாதவனாகவும், கச்சுஸ்த- போகின்ற ராமனை, லக்ஷ்மீ:- ராஜ்யலக்ஷ்மியானவள், சீதா இவ- வீதைபோல், அநுதா- பின் செல்லுகின்றாள், தச்ய- அவனுக்கு, துர்லபம்- கிடைக்காதது, கி் நாம- எது.

20. (ப-ரை) ஧நுர்ஹர:- வில்லாளிகளுக்குள் ச்ரேஷ்டனான, லக்ஷ்மண:- இலக் குமணன், சுவயம்- தானாகவே, பாணக்டாஸ்த்-பாணங்களையும், கத்திகளையும், அஸ்த்ரங் களையும் தரித்துக்கொண்டு, யச்ய- யாதொருவனுடைய, அக்ர-முன்னே, வ்ரஜதி ஹி-செல் லுகிறானே, தச்ய- அவனுக்கு, துர்லபம்- கிடைக்காதது, கி் நாம- என்ன.

21. (ப-ரை) ஹே தேவி- அம்மா கொஸல்யே, நிவ்ர்தவநாஸ- வநவாஸம் கழித்த வனாய், புந: அராதம்- திரும்பி வருகின்ற, த்- அந்த ராமனை, ட்ரஸ்தாசி- நீர் பார்க்கப்போ கிறீர், ஶோக- அக்கத்தையும், மோஹ- மயக்கத்தையும், ஜஹி- விட்டுவிடும், ச- உமக்கு, சத்ய- ஸத்யமாய், ப்ரவீமி- (நான்) சொல்லுகிறேன்.

19. (பொ-ரை) யாதொரு ராமன் மரவுரிகளை தரித்தும் அதனுல்மிகவும் விளங்கிக்கொண்டு, ஒருவராலும் வெல்லமுடியாதவனாக வநம் போகும்பொழுது இந்த ராஜ்யலக்ஷ்மியும் வீதைபோல் அவனுடன் பின் சென்றாள் அல்லவா, அப்படிப் பட்டவனுக்கு கிடைக்காதது என்ன.

20. (பொ-ரை) யாதொரு ராமன் வநம்போகும்பொழுது வில்லாளிகளிற் சிறங்கவானு இலக்குமணனும், பாணம், கத்தி, அஸ்த்ரம் இவைகளை தானே தூக் ள்கொண்டு முன்னே போகிறானே, அந்த ராமனுக்குக்கிடைக்காதது என்ன இருக் கிறது,

அதாவது:— ஒரு குறையும் இல்லை என்றபடி.

21. (பொ-ரை) அம்மா! வன வாஸம் கழித்து திரும்பிவருகின்ற உம்மு டைய பிள்ளையை நீர் பார்க்கப்போகிறீர், இந்த வ்யஸநத்தை யும் மோஹத்தையும் விட்டு விடும், உமக்குநான் ஸத்யமாகச்சொல்லுகிறேன்

शिरसा चरणावेतौ बन्द्मानमनिन्दिते ।

पुनर्द्रक्ष्यसि कलम्राणि पुत्रं चन्द्रमिषोदितम् ॥ 22 ॥

पुनः प्रविष्टं दृष्ट्वा तप्तमिषिक्तं महाश्रियम् ।

समुत्क्षयसि नेत्राभ्यां क्षिप्तमानन्दं, पयः ॥ 23 ॥

मा शोको देवि दुःखं वा न रामे दृश्यतेऽशिशू ।

क्षिप्तं द्रक्ष्यसि पुत्रं त्वं समीत सहलक्ष्मणम् ॥ 24 ॥

22. (பரை) हे அநிந்திதே- பழிப்பில்லாதவரே! हे कलम्राणि- மங்களமுடையவரே, ஓதினம்-உதயமாகின்ற, चन्द्र-இவ-சந்திரனைப்போல், एतौ चरणौ-இந்த (உம்) பாதங்கள், शिरसा-தலையினால், बन्द्मानं-வணங்குகின்ற, पुत्रं-புத்திரனை, पुनः-திரும்பியும், द्रक्ष्यसि- (நீர்) பார்க்கப்போகிறீர்.

23. (பரை) पुनः- திரும்பி, प्रविष्टं- நகரத்தில் ப்ரவேசித்து, अभिषिक्तं- பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பட்டு, महाश्रियम्- பெரும் சோபையுடையவனான, त- அந்த ராமனை, दृष्ट्वा- கண்டு, नेत्राभ्यां- கண்களிலிருந்து, आनन्द- ஆனந்தத்தினாலுண்டான, पयः- ஜலத்தை, क्षिप्त- சிக்கிரமாக, समुत्क्षयसि- விடப்போகிறீர்.

24. (பரை) हे देवि- தேவியே, शोकः मा- சோகம் வேண்டாம், दुःखं वा- துக்கமும், मा-வேண்டாம், रामे- ராமனிடத்தில், अशिवम्- அசபமும், न दृश्यते- காணப்படவில்லை, त्वं- நீர், समीतं- ஸீதையுடன் கூடியும், सहलक्ष्मणम्- இலக்குமணனுடன் கூடியும், पुत्रं- (வருகின்ற) புத்திரனை, क्षिप्त- சிக்கிரமாக, द्रक्ष्यसि- பார்க்கப்போகிறீர்.

22. (பொரை) பழிப்பில்லாதவரே! மங்களமுடையவரே! பூர்ணசந்திரன் உதிப்பதுபோல் வந்து உம்முடைய திருஷ்டிகளில் வணங்குகின்ற புத்திரனை நீர் மறுபடியும் பார்க்கப்போகின்றீர்.

23. (பொரை) வந்திலிருந்து திரும்பிவந்து பட்டாபிஷேகம்செய்து கொண்டு. மஹத்தான ப்ரகாசமுடையவனான, அந்த ராமனைப்பார்த்து ஆனந்தத்தினாலுண்டான ஜலத்தை கண்களிலிருந்து நீர் சிக்கிரமாக விடப்போகிறீர்.

24. (பொரை) தேவி! நீர் இவ்விதம் கதறவும்வேண்டாம், மனவருத்தப்படவும்வேண்டாம், ராமனிடத்தில் ஒருவிதமான அசபமுமில்லை, சிக்கிரத்தில், ஸீதையுடனும், இலக்குமணனுடன் கூடிவருகிற, உம்முடைய புத்திரனை நீர் பார்க்கப்போகிறீர்.

त्वयाऽशेषो जनश्चैव समाश्वास्यो यदाऽनये ।

किमिदानीमिमं देवि करोषि हृदि विक्लवम् ॥ 25 ॥

नार्हा त्वं शोचितुं देवि यस्यास्ते राघवः सुतः ।

न हि रामात्परो लोके विद्यते सत्ये स्थितः ॥ 26 ॥

अभिवाद्यमानं तं दृष्ट्वा ससुहृदं सुतम् ।

मुदाशु मोक्षसे क्षिप्रं मेघलेखेव वार्षिकी ॥ 27 ॥

25. (ப-ரை) ஐ அனயே- தேவி- குற்றமில்லாத தேவியே, யதா- எப்பொழுது, அசேஷ:- ஸமஸ்தமான, ஜன: ச எவ- ஜனமும், த்வயா- உம்மால், சமாஷ்வஸ்ய:- ஸமாதானப் படுத்தத்தகுந்தகோ, இடானி-இப்பொழுது, ஹ்ரி-மனதில், இம்-இந்த, விக்லவம்-அதைதயத் தை, கரோஷி- செய்கிறீர், கி- இது என்ன!.

26. (ப-ரை) ஐ தேவி- அம்மா! யस्या: தை- யாதொரு உமக்கு, ராஹவ:- ராகவன், சுத:-பிள்ளையாகப்பிறந்திருக்கிறானே, (சா) த்வ-அப்படிப்பட்ட நீர், ஶோசிது-துக்கப்படுவதற்கு, ந அஹி- தகுந்தவரல்ல, லோக- உலகத்தில், ராமா- ராமனைக்காட்டிலும், பர:- வேறொருவன், சத்யை- நல்வழியில், ச்வித:- இருப்பவன், ந வித்யை- இல்லையல்லவா!

27. (ப-ரை) சசுஹ்- தோழர்களுடன் கூடினவனாய், அபிவாத்யமான- அபிவாதனம் செய்கின்ற, த் சுத- அந்தப்புத்திரனை, ட்ஷா- பார்த்து, வார्षிகி- வருஷாகாலத்திலுண்டான, மேகலேகா-இவ- மேகபவத்திப்பால், முதா- ஸந்தோஷத்தினால், அஸு- கண் ஜலத்தை, க்ஷிப்ர- சீக்கிரமாக, மோக்ஷசை- எதப்போகிறீர்.

25. (பொ-ரை) குற்றமில்லாத தேவி! இந்த ஜனமுழுவதிற்கும் நீர் ஸமாதானம் சொல்லவேண்டியிருக்க, நீரே இப்பொழுதுமனதில் அதைதயப்படுகிறீர், என்ன இது!

26. (பொ-ரை) அம்மா! ராமனைப்புத்திரனாகபெற்ற நீர், இனி சோகப்பது உசிதமல்ல, ஏனென்றால்? ராமனைத்தவிர, வேறொருவன் இவ்வுலகத்தில் நல்வழியிலிருப்பவன் கிடையாது.

27. (பொ-ரை) தோழர்களுடன் உம்மிடம் வந்து நமஸ்காரம்செய்யப்போகின்ற, உம்முடைய புத்திரனைப்பார்த்து, மழைகாலத்து மேகவரிசையானது நீரைப் பெருக்குவதுபோல், நீரும் சீக்கிரமாக ஆனந்தக்கண்ணீரைப் பெருக்கப்போகிறீர்.

पुत्रस्ते वरदः क्षिप्रमयोध्यां पुनरागतः ।

पाणिभ्यां मृदुपीनाभ्यां चरणौ पीडयिष्यति

॥ 28 ॥

अभिवाद्य नमस्यन्तं शूरं ससुहृदं सुतम् ।

मुदासैः प्रोक्ष्यसि पुनर्मैषराजिरिवाचलम्

॥ 29 ॥

आश्वासयन्ती विविधैश्च वाक्यैः वाक्योपचारे कुशलाऽनवथा ।

रामस्य तां मातरमेवमुक्त्वा देवी सुमित्रा विरराम रामा

॥ 30 ॥

28. (ப-ரை) வரத:- வேண்டிய வரன்களைக்கொடுக்கத்தகுந்த, தை புத்:- உம் முடைய புத்திரன், கிப்ர:- சீக்கிரமாக, அயோத்யா:- அயோத்திமா நகரை, புன:- அகத:- திரும்பிவந்தவனாய், ம்ருதுவாய் பெருத்தமிருக்கிற, பாணி- கைகளால், ஷரணு- (உம்முடைய) பாதங்களை, பீடியிஷ்யதி- பிடிக்கப்போகிறான்.

29. (ப-ரை) ஶூர்- குரளையும், சசுஹ்ர- தோழர்களோடுகூடியும், அபிவா- (உம்மை) அபிவாதனம் செய்து, நமஸ்யந்த்-நமஸ்காரம் செய்யப்போகின்ற, சுத்- பிள்ளையை, மைஷராஜி:- மேகங்களின் வரிசையானது, அவலம்-ஶ- பர்வத்தை (ஜலத்தினால் தெளிப்பது) போல், புன:- மறுபடியும், முதாசை:- ஆனந்தக்கண்ணீர்களால், ப்ரோஷ்யசி-ப்ரோஷணம் செய்யப்போகிறீர்.

30. (ப-ரை) வாக்யோபசாரை- வார்த்தையினால் உபசாரம் செய்வதில், குசலா- ஸமர்த்தையும், அநவதா- குற்றமற்றவளும், ராமா- அழகுள்ளவளுமான, சுமித்ரா தேவி- ஸுமித்ராதேவியானவள், விவித:-பலவிதங்களான, வாக்யை:-வாக்யங்களால், அாஸ்யயந்தி- சதி- ஸமாதானம் செய்துகொண்டு, ராமஸ்ய- ராமனுடைய, தா் மாतर-அந்தத்தாயாரைக் குறித்து, எவ் உக்தா- இவ்விதம் சொல்லிவிட்டு, விரராம- ஓய்ந்தாள்.

28. (பொ-ரை) ஸகல ஜனங்களுக்கும், வேண்டிய வரன்களைக்கொடுக்கத் தகுந்த, உம்முடைய பிள்ளை, சீக்கிரத்தில், வந்ததிலிருந்து திரும்பி அயோத்திமா நகரம் வந்து ம்ருதுக்களாயும், பெருத்தமிருக்கிற தம்முடைய கைகளால், உம் முடைய பாதங்களை, பிடித்து நமஸ்கரிக்கப்போகிறான்.

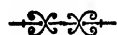
29. (பொ-ரை) குரளையும் உம்முடைய பிள்ளை, ஸ்நேகிதர்களுடன் சூழ்ந்து கொண்டு, உம்மை அபிவாதனம்செய்து நமஸ்கரிக்கும்பொழுது, மேகபந்தியானது பர்வதத்தில் நீரை தெளிப்பதுபோல், ஆனந்த ஜலத்தை, அவன்மேல் தெளிக்கப் போகின்றீர்.

30. (பொ-ரை) வார்த்தை சொல்லி ஸமாதானம் செய்வதில், கெட்டிக்காரியாயும், குற்றமற்றவளும், அழகுள்ளவளுமான ஸுமித்ராதேவி, பலவிதமான வார்த்தைகளைச்சொல்லி, ராமன் தாயாரான கௌஸல்யையை ஸமாதானம் செய்து மேல் ஒன்றும் சொல்லாமல் நின்று விட்டாள்.

निशम्य तल्लक्ष्मणमातृवाक्यं रामस्य मातुर्नरदेवपत्न्याः ।
 सद्यः शरीरे विननाश शोकः शरद्गतो मेघ इवाल्पतोयः ॥ 31 ॥
 इत्याषे भीमद्रामायणे वाल्मीकीये भादिकाव्ये अयोध्याकाण्डे
 ऋतुश्वत्वारिषः सर्गः ॥ 44 ॥

31. (ப-ரை) தந்- அந்த, லக்ஷ்மணமாதுவாக்யம்- இலக்குமணன் தாயார் வார்த்தையை, நிஷம்ய- கேட்டு, நரவேவபத்னியா:- தசரத மஹாராஜரின் பத்னியான, ராமஸ்ய- மாது:-ஸ்ரீராமன் தாயாருடைய, ஶரீரே- சரீரத்தில், ஶோக:- சோகமானது, அல்பதோய:- ஸ்வல்ப நீரையுடைய, ஶரத்- சரத்காலத்திலிருக்கின்ற, மேக: இவ்- மேகம்போல், சத்ய:- உடனே, வினாஸ- நாசமடைந்துவிட்டது.

31. (பொ-ரை) இலக்குமணன் மாதாவான ஸுமித்ராதேவிகொன்ன அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு, ராஜபத்தினியாயும், ஸ்ரீராமன் தாயாருமான கௌஸல்யாதேவியினுடைய சரீரத்திலிருந்த சோகமானது, ஸ்வல்ப நீரோடு கூடிய சரத்காலத்து மேகம் ஒழிந்து விடுவதுபோல், உடனே ஒழிந்துவிட்டது.

पञ्चवर्षाणि सर्गः ॥ 45 ॥

अनुरक्ता महात्मानं रामं सत्यपराक्रमम् ।

अनुजमुः प्रयान्तं तं वनवासाय मानवाः ॥ 1 ॥

निवर्तितेऽपि च बलात्सुहृद्गौ च राजनि ।

नैव ते संन्यवर्तन्त रामस्यानुगता रथम् ॥ 2 ॥

अयोध्यानिलयानां हि पुरुषाणां महायशः ।

बभूव गुणसंपन्नः पूर्णचन्द्र इव प्रियः ॥ 3 ॥

1. (ப-ரை) மஹாத்மான்- பெரிய மனதுடையவரும், சத்யபராக்ரமம்- உண்மையான பராக்ரமமுடையவரும், வனவாசாய- வந்ததில் வஸிப்பதற்காக, ப்ரயாந்த- புறப்பட்டுமிருக்கின்ற, த் ராம்- அந்த ஸ்ரீராமனை, மானவா:- மனிதர்கள், அனரக்தா: சந்த:- அன்புடையவர்களாய்க்கொண்டு, அனரஜமு:- பின் சென்றார்கள்.

2. (ப-ரை) சுஹ்ரௌ- ஸ்ரீரஹித ஜனத்தின் கூட்டமும், ராஜனி ச- அரசனும், பலாத்- பலாத்காரமாக, நிவர்திதே அபிச- திருப்பப்பட்டிருந்த காலத்திலும், ராமஸ்ய- ராமனுடைய, ரதம்- தேரை, அனரதா:- பின் செல்லுகின்ற, தே- அந்த ஜனங்கள், ந எவ- சன்யவர்தந்த- திரும்பவே இல்லை.

3. (ப-ரை) குணசப்த: குணங்கள் நிறைந்தவரான, மஹாயச:- அதிக கீர்த்தியையுடையவருமான அந்த ராமன், அயோத்தியில் வஸிக்கின்ற, புருஷாந்- மனிதர்களுக்கு, பூர்ண: இவ- பூர்ண சந்திரன்போல், ப்ரிய:-ப்ரியமாக, பபூவ- இருந்தார்.

1. (பொ-ரை) மஹா புத்திசாலியாய் அழிகில்லாதபராக்ரமமுடையவனும் வந்ததில் வஸிப்பதற்குப் புறப்படுகின்றவருமான அந்த ராமனை நகரத்துஜனங்களெல்லோரும் அன்போடு பின் துடர்ந்தார்கள்.

2. (பொ-ரை) தம்முடைய ரதத்தோடு வருகின்ற, மஹாராஜரையும், அவருடைய ஸுஹ்ருத்தான அந்தப்புரஸ்த்ரீஜனத்தையும் நகரத்துஜனத்தையும் ஸ்ரீராமன் பலாத்காரமாக திரும்பிப்போகச் சொல்லியும், அரசனும், அந்தப்புர ஸ்த்ரீஜனமும் திரும்பி நகரம்போனார்களே ஒழிய, மற்ற ஜனங்கள் ஒருவரும் திரும்பிப்போகாமல் ஸ்ரீராமனுடைய தேரைத்துடர்ந்தே வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

3. (பொ-ரை) பெரிய கீர்த்தியுடையவரும், எல்லாகுணங்களும் நிறைந்தவருமான அந்த ராமன், அயோத்திமாநகரத்திலுள்ள ஜனங்களுக்கு பூர்ணசந்திரன்போல் மிகவும் ப்ரியமாயிருந்தார்.

स याच्यमानः काकुत्स्थः स्वाभिः प्रकृतिभिस्सदा ।

कुर्वाणः पितरं सत्यं वनमेवाव्यपयत ॥ 4 ॥

अवेक्षमाणः सखेहं चक्षुषा प्रपिबन्निव ।

उवाच रामः खेहेन ताः प्रजाः स्याः प्रजा इव ॥ 5 ॥

या प्रीतिर्वहुमानश्च मय्ययोध्यानिवामिनाम् ।

मप्रियार्थं विशेषेण भरते सा निवेद्यताम् ॥ 6 ॥

4. (ப-ரை) ததா- அப்பொழுது, காகுத்ய:- ஸ்ரீராமன், சுவாமி: புகுதி:- தம் முடைய ஜனங்களால், யாச்யமான்:- திரும்பிவரவேண்டுமென்று வேண்டப்பட்டும், பிதர்- பிதாவை, சத்ய- ஸத்யமுள்ளவராக, குர்வாண:- செய்வதற்காக, வன் எவ- வந்ததையே, அவ்யபய- அடைந்தார்.

5. (ப-ரை) ராம:- ஸ்ரீராமன், வக்ஷுஸா- கண்ணால், ப்ரபிவ்- குடித்துவிடுகிற வர்போல், தா: ப்ரா:- அந்த ஜனங்களை, சுவா: ப்ரா: இவ- தம் குழந்தைகளைப்போல், சகே- ஸ்ரேஷ்டத்துடன், அவேக்ஷமாண:- பார்த்துக்கொண்டு, கெஹ- ப்ரீதியோடு, உவாச- சொன்னார்.

6. (ப-ரை) அயோஷ்யாநிவாமிநாம்-அயோத்தியில் வஸிக்கின்றவர்களான, (யுஷமாக்- உங்களுக்கு) மயி- என்னிடத்தில், யா ப்ரீதி:- யாதொரு ப்ரீதியும், (ய:) வஹுமான்- வ- (யாதொரு) கௌரவமும், (அஸ்தி- இந்நக்கிறகா) சா- அது, மப்ரியாஸ்ய- என்னுடைய ப்ரீதிக்காக, விஸேஷ- ஸ்ரேஷ்டமாக, பரதே- பரதனிடத்தில், நிவேத்யாம்- வைக்கப்படலாம்.

4. (பொ-ரை) அப்பொழுது, அந்தகாகுத்தன், தம்முடைய ஜனங்களால், "திரும்பிவரவேண்டும், திரும்பிவரவேண்டு" மென்று, பார்த்திக்கப்பட்டும், தம் பிதா செய்த ப்ரதிஜ்ஞையை ஸத்தியமாகச்செய்வதற்காக வந்ததிற்கே சென்றார்.

5. (பொ-ரை) ராமன், கண்ணால் குடித்து விடுகிறவர்போல் அந்த ஜனங்களை தன்னுடைய ஓளரஸ புத்திரர்களைப்போல், அன்போடு பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

6. (பொ-ரை) அயோத்திமாநகரத்தில் வஸிக்கின்ற ரீங்கள், என்னிடத்தில் வைத்திருக்கின்ற அன்பையும், கௌரவத்தையும் என்னுடைய ப்ரீதிக்கு வேண்டி, ஸ்ரேஷ்டமாக பரதனிடத்தில் வையுங்கள்,

स हि कल्याणचारित्रः कैकेयानन्दवर्धनः ।
 करिष्यति यथावद्वः प्रियाणि च हितानि च ॥ 7 ॥
 ज्ञानवृद्धो वयोबालो मृदुवीर्यगुणान्वितः ।
 अनुरूपः स वो भर्ता भविष्यति भयापहः ॥ 8 ॥
 स हि राजगुणैर्युक्तो युवराजः समीक्षितः ।
 अपिचापि मया शिष्टैः कार्यं वो भर्तृशासनम् ॥ 9 ॥

7. (ப-ரை) ஹி- ஏனென்றால், கல்யாணாச்சாரி: - சுபமான நடத்தையுள்ளவனும், கைகேயிக்கு ஆனந்தத்தை விளைக்கிரவனுமான, ச:- அந்த பரதன், வ:- உங்களுக்கு, பிரியாணி ச- ப்ரியங்களையும், ஹிதானி ச- ஹிதங்களையும், யதாவத்- க்ரமப்படி, கரிச்யதி- செய்வான்.

8. (ப-ரை) வயோபால: (அபி)- வயதினால் சிறுவனாயிருந்தாலும், ஜ்னா- ஜ்ஞானத்தினால் முதிர்ந்தவனும், மூ: (அபி)- ம்ருதுவாயிருந்தாலும், வீர்யகுணாவ்:- செளர்யமென்கிற குணத்தோடு கூடினவனுமான, ச:- அந்த பரதன், வ:- உங்களுக்கு, அநுரூப: - தகுந்த அரசனாகவும், மயாபஹ:- பயத்தைப் போக்குகின்றவனாகவும், பவிச்யதி- ஆகப்போகிறான்

9. (ப-ரை) ஹி- ஏனென்றால், ச:- அந்த பரதன், ராஜகுணங்- களோடு, யுக:- கூடியவன், வ:- உங்களுக்கு, யுவராஜ:- இளவரசனாகவும், (ராஜா- அரசனால்) சமீக்சித:- பார்க்கப்பட்டிருக்கிறான், அபி ச- பின்னும். மயா அபி- என்னாலும், சிஷ்டை:- மற்றவர்களாலும், ம்ர்துஷாசனம்- அரசன் உத்திரவு, கார்ய- செய்யத்தகுந்தது.

7 (பொ-ரை) கைகேயி தேவிக்கு ஆனந்தத்தை விளைக்கிற அந்த பரதன், சுபமான நடத்தையுள்ளவன். ஆதலால் அவன் உங்களுக்கு இம்மைக்கும், மருமைக்கும், ப்ரியத்தையும், ஹிதத்தையும், க்ரமப்படி செய்வான்.

8. (பொ-ரை) அந்த பரதன், வயதினால் சிறுவனாயிருந்தாலும், அறிவினால் முதிர்ந்தவன், ம்ருதுவாயிருந்தாலும் வீர்ய குணத்தோடு கூடினவன், ஆகையால் அவன் உங்களுக்குத் தகுந்தநாயகனாகவும் பயத்தைப் போக்குகின்றவனாகவும் ஆவான்.

9. (பொ-ரை) ஏனென்றால், அந்த பரதன் அரசர்களுக்குரிய குணங்கள் நிறைந்தவன், அதுவும்ல்லாமல் நம் மஹாராஜரும் அவனை உங்களுக்கு இளவரசனாக தீர்மானம் செய்திருக்கிறா, இன்னமும் நானும் மற்றவர்களும் அரசனுடைய உத்திரவுப்படி நடக்க வேண்டும்.

न च तप्येयथा चासौ वनवासं गते मयि ।

महाराजस्तथा कार्यो मम प्रियचिकीर्षया ॥ 10 ॥

यथा यथा दःनरथिर्मम एव स्थितोऽभवत् ।

तथा तथा प्रकृतयो रामं पतिमकामयन् ॥ 11 ॥

बाष्पेण पिहितं दीनं रामः सौमित्रिणा सह ।

चकषेव गुणैर्वद्वा जनं पुरनिवासिनम् ॥ 12 ॥

10. (ப-ரை) மயி- நான், வனவாச- வநவாஸத்தை, गते- (சதி) அடைந்தவள வில், असौ महाराज:- இந்த தசரதமஹாராஜர், यथा च- எப்படி, न च तप्येत्- பரிதாப மடையாமலி ருப்பாரோ, तथा- அப்படி, मम- எனக்கு, प्रियचिकीर्षया- ப்ரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்கிற ஆசையினால், कार्य:- செய்யத்தகுந்தவர்.

11. (ப-ரை) दाशरथि:- தசரத குமாரர், यथा यथा- எவ்வளவுக்கெவ்வளவு, धर्म एव- தர்மத்திலேயே, स्थित:- நிலைநின்றவராக, अभवत्- இருந்தாரோ, तथा तथा- அவ்வளவுக்கவ்வளவு, प्रकृत्य:- ஜனங்கள், राम- ராமனை, पति- ராஜாவாக, अकामयन्- ஆசைப் பட்டார்கள்.

12 (ப-ரை) बाष्पेण- கண்ணீரால், पिहित- மறைக்கப்பட்டு, दीन- மிகவும் தீன மான, पुरनिवासिनम्- நகரத்தில் வஸிக்கின்ற, जन- அந்த ஜனத்தை, राम:- ஸ்ரீராமன், सौमित्रिणा सह- இலக்குமணனுடன் கூட, गुणै:- (தம்முடைய) குணங்களாகிற கபிறு களினால், वद्वा- கட்டி, चकषे इव- இழுத்துக்கொண்டு போனார்போலும்.

10. (பொ-ரை) நான் வநவாஸம் சென்றவளவில், நம் மஹாராஜர் பரிதாப மடையாமலி ருக்கும்படி. நீங்கள் எனக்குப்ரியம் செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணத் தினால் செய்யவேண்டும்.

11. (பொ-ரை) தசரத குமாரனான ஸ்ரீராமன் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு பித்ருவசன பரிபாலனமென்கிற தர்மத்திலேயே நிலையாக நின்றாரோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு ஜனங்கள் எல்லோரும் அவரைசேய், அரசனாகநிருக்கவேண்டுமென்று விரும்பினார்கள்.

ஆகியில் அரசன் ஜேஷ்டபுத்திரனான உம்மையே எங்களைக் கழிப்பதற்கு யுவராஜராக ஏற்படுத்தியிருந்தார். ஆகையால், இவ்விதம் நீரும் நாங்களும் ஒப்புக்கொண்டு நடக்கவேண்டியதல்லவா, என்று அந்தம்.

12. (பொ-ரை) மிகவும் தீனமாய் கண்களில் கீரைப்பெறுக்கக்கொண்டிருக்கின்ற அயோத்திமா நகரவாஸியான அந்த ஜனத்தை ராமன், இலக்குமணனுடன்கூட தம்முடைய ஸௌதில்ய, வாத்ஸல்யம் முதலான குணங்களாகிற கபிறுகளால் கட்டி இழுத்துக்கொண்டு போனார்போல.

द्विजातींस्तु पदातींस्तान्नामश्चारिवत्सलः ।

न शशाकं घृणाचक्षुः परिमोक्तुं रथेन सः ॥ 19 ॥

गच्छन्तमेव तं दृष्ट्वा रामं संभ्रान्तचेतसः ।

ऊचुः परमसंतप्ता रामं वाक्यमिदं द्विजाः ॥ 20 ॥

ब्राह्मण्यं कृत्स्नमेनत्त्वां ब्रह्मण्यमनुगच्छति ।

द्विजस्कन्धाधिरूढास्त्वाममयोऽप्यनुयान्त्यमी ॥ 21 ॥

19. (ப-ரை) வரிவத்சல:- நன்னடக்கையில், மிக அன்புள்ளவரும், பூணாவு:- கருணையுடன் கூடிய திருஷ்டியுடையவருமான, ச: ராம:- அந்த ஸ்ரீராமன், பதாதிந்- கால் நடையாய் வருகின்ற, தான்் டிவாதிந் து- அந்த ப்ராம்மணர்களை, ரயெந- தேருடன், (தேரினால்) பரிமொக்து- விடுவதற்கு. ந ஷாசக- ஸமர்த்தராகவில்லை.

20. (ப-ரை) गच्छन्त एव- போய்க்கொண்டே இருக்கின்ற, तं राम- அந்த ரா மனை, दृष्ट्वा- பார்த்து, संभ्रान्तचेतस:- கலங்கினை மனதையுடையவர்களாய், परमसंतप्ता:- மிகவும் ஸந்தாபத்தை அடைந்தவர்களாய், द्विजा:- ப்ராம்மணர்கள், राम- ராமனைப் பார்த்து, इदं वाक्य- இந்த வார்த்தையை, ऊचु:- சொன்னார்கள்.

21. (ப-ரை) एतत्- இந்த, ब्राह्मण्य सर्व- ப்ராம்மணக்கூட்டம் முழுவதும், ब्रह्मण्य-ப்ராம்மணர்களிடத்தில் அதுகூலராயிருக்கிற, त्वां- உம்மை, अनुगच्छति- துடர்ந் துவருகிறது, अमी- இந்த, अमयः अपि- அக்கிகளும், द्विजस्कन्धाधिरूढाः (सन्तः)- ப்ராம்ம ணர்களின் தோளில் ஏறிக்கொண்டு, त्वां- உம்மை, अनुयान्ति- துடர்ந்துவருகின்றன.

19. (பொ-ரை) நன்னடக்கையில் மிக அன்புள்ளவரும் ப்ராம்மணர்களிட த்தில் விசேஷமாக கருணைகூர்ந்தவருமான அந்த ராமன், பிதாவான மஹாராஜரை யும் தாய்மாரர்களையும் தேரிலிருந்தபடியே திரும்பிப்போக கேட்டுக்கொண்டபடி, கா லநடையாக வருகின்ற ப்ராம்மணைத்தமர்களை தேரிலிருந்தபடியே திரும்பிப்போகச் சொல்லத்தூணியவில்லை.

20. (பொ-ரை) அந்தப்ராம்மணர்கள், ராமன் திரும்பி வருவதற்காக அநேக காரணங்களை எடுத்துக்காட்டியும், பித்ருவசன பரிபாலனமென்கிற தர்மத்தையே நடத்த வேணுமென்கிற எண்ணத்தினால் திரும்பாமல் நடந்துகொண்டே இருக்கிற அவரைப்பார்த்து, மனம் ப்ரமித்து மிக ஸந்தாபத்துடன் இந்த வார்த்தை சொன் னார்கள்.

21. (பொ-ரை) இந்தப்ராம்மணக்கூட்டம் முழுவதும், ப்ராம்மணர்கள் விஷ யத்தில் உபகாரம் செய்கின்றவரான உம்மைத்துடர்ந்து வருகின்றன. அக்கியும், அரணிக்கட்டையில் ஆவாஹனம் செய்யப்பட்டு, ப்ராம்மணர்களின் தோளின் மீது இருந்து உம்மைத்துடர்ந்து வருகின்றன.

बाजपेयसमुत्थानि छात्राण्येतानि पश्य नः ।

पृष्ठतोऽनुप्रयातानि मेघानिव जलात्यये ॥ 22 ॥

अनवासातपत्रस्य रश्मिसंतापितस्य ते ।

एभिश्छायां करिष्यामःस्वैश्छत्रैर्वाजपेयिकैः ॥ 23 ॥

या हि नः सततं बुद्धिर्वेदमन्त्रानुसारिणी ।

त्वक्कृते सा कृता वत्स वनबासानुसारिणी ॥ 24 ॥

22. (ப-ரை) ஜலாத்யே- சரத்தாலத்தில், மெகானு இவ- மேகங்களைப்போல், (வெண்மையாயும்), பூஸ்த:- (உம்முடைய) பின்னே, அநுபிரயாதானி- தொடர்ந்துவருகின்றதும், வாஜபேயசமுத்யானி- வாஜபேய யாகத்தினால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட, ஏதானி- இந்த, ந: சத்ரானி- எங்கள் குடைகளை, பச்ய- பாரும.

23. (ப-ரை) அனவாஸாதபத்ரஸ்ய- குடையில்லாதவராய், ரஸிம்ஸ்தாபிதஸ்ய- ஸூரிய கிரணத்தினால் தபித்தாகக்கொண்டிருக்கிற, தே- உமக்கு, வாஜபேயிகை:- வாஜபேயத்தினால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட, எமி:- இந்த, சுவை:- எங்கள் ஸொந்தமான குடைகளால், சூயா:- நிழலை, கரிஸ்யாம:- (நாங்கள்) செய்யப்போகிறோம்.

24. (ப-ரை) ஐ வத்ஸ- குழந்தாய் ராமா! யா- யாதொரு, ந:- எங்களுடைய, பூதி:- புத்தியானது, சதத்- எப்பொழுதும், வேதமந்திரங்களை அனுஸரித்திருந்ததோ, சா- அந்த புத்தியானது, த்வக்ருதே-உன் நிமித்தமாக, வனவாஸானுசாரிணி- வனவாஸத்தை அனுஸரித்ததாக, க்ருதா- செய்யப்பட்டது.

22. (பொ-ரை) சரத்தாலத்து மேகம்போல் வெளுத்தும், வாஜபேய யாகம் செய்து ஸம்பாதிக்கப்பட்டதுமான எங்கள் குடைகள் பின்னாலே உம்மைத்துடர்ந்து வருகின்றன. அவைகளைப்பாரும.

23. (பொ-ரை) குடையில்லாமல் வெய்யிலால் தபிக்கப்பட்டிருக்கிற உமக்கு, நாங்கள் வாஜபேய யாகம் பண்ணி ஸம்பாதித்த இந்த எங்கள் குடைகளால் நிழலைச் செய்கிறோம்.

24. (பொ-ரை) எப்பொழுதும் வேத மந்திரங்களை சொல்லுவதிலேயே ஊக்கமுள்ளதான எங்களுடைய புத்தியானது, இப்பொழுது உமக்காக வனவாஸம் செய்வதை அனுஸரித்துவிட்டது,

हृदयेष्वेव तिष्ठन्ति वेदा ये नः परं धनम् ।

वत्स्यन्त्यपि गृहेष्वेव दाराश्चारिष्वरक्षिताः ॥ 25 ॥

न पुनर्निश्चयः कार्यस्वद्वस्तौ सुकृता मतिः ।

स्वयि धर्मव्यपेक्षे तु किं स्याद्धर्ममपेक्षितम् ॥ 26 ॥

याचितो नो निर्वर्तस्य हंसशिरोरुहैः ।

शिरोभिनिभृतावार महीपतनपांसुलैः ॥ 27 ॥

25. (ப-ரை) ந:- எங்களுக்கு, பர் ஧நம்- உயர்ந்த தநமான, யே வேத:- யா தொரு வேதங்களுண்டோ, (சே. அனைவரும்,) ஹ்ருதேஷ்வே- (எங்கள்) மனதிலேயே, திஸ்தி- இருக்கின்றன, டாரா: அபி- பத்தினிகளும், ஶாரிஷ்ரக்சிதா. சஸ்த:- பதிவரதா தர்மத்தினால் கார்க்கப்பட்டவர்களாய், ஸ்ருஷு எவ-க்ருஹங்களிலேயே, வத்ச்யந்தி- வஸிப்பார்கள்.

26. (ப-ரை) த்வஸ்து-நீர் திரும்பிவருவதில், மதி:-எங்கள் புத்தியானது, சுகூதா- நன்றாகச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது, ஸு:- மறுபடியும், நிஷய:- (வனம்போகிற) நிச்சயமானது, ந கார்ய:- (உன்னால்) செய்யத்தகுந்ததல்ல, த்வயி- நீர், ஧ர்மவ்யபேக்ஷே-து- தர்மத்தில் ஆசையுள்ளவராயிருக்கும் காலத்தில், அஸ்தாமி:- எங்களால், ஧ர்ம- தர்மத்தை, அபேக்ஷி- பரிபாஸிப்பதற்கு, கி் ச்யா- எனகாரணமாக ஆகும். அதாவது நீர் வநம் போய் விட்டால் நரங்கள் தர்மத்தை விட்டுவிடவேண்டியதுதான் என்றபடி.

27. (ப-ரை) ஹிநிபூதாவார்-தர்மானுஷ்டானத்தில் நிகலின்றவரோ? ஹ்ஸதுஷிஸிரோஹை:- ஹம்ஸம்போல் வெளுத்த தலைமயிர்க்கையுடையதும், மஹீபதநபாஸுலै:- பூமியில் விழுந்த தினால் புழுதி படிந்துமிருக்கிற, ந: ஶிரோமி:- எங்கள் தலைகளால், யாசித:- ப்ரார்த்திக்கப்பட்டவனுக்கொண்டு, நிஷர்வ- திரும்பிவிடும்.

25. (பொ-ரை) எங்களுக்கு சிறந்த செல்வமான வேதங்கள் எங்கள் மனதிலேயே இருக்கின்றன, எங்கள் பத்தினிகளும், தங்களுடைய பதிவரதா தர்மத்தினால் காப்பாற்றப்பட்டு, க்ருஹத்திலேயே வஸிப்பார்கள்,

26. (பொ-ரை) உமமை வனம்போகாமல் திருப்பவேண்டுமென்று நாங்கள் நிச்சயம் செய்திருக்கிறோம், ஆகையால் நீர் வனம்போகவேண்டுமென்கிற நிச்சயத்தை மறுபடியும் செய்யவேண்டாம், நீர் பித்ருவசனப்பரிபாலன ரூபமான தர்மத்தில் சவனமுள்ளவராயிருக்கும் காலத்தில், நாங்கள் என்னகாரணத்தினால் தர்மத்தை பரிபாலனம் செய்யமுடியும்.

27. (பொ-ரை) ஸதாசாரத்தில் நின்றும் நழுவாத ராமனே! ஹம்ஸம்போல்வெளுத்த தலைமயிர்க்கையுடையதும், ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமம் செய்யும்காலத்தில் பூமியில்பட்டு புழுதிபடிந்ததுமான எங்கள் தலைகளால், நாங்கள் உம்மை வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம், நீர் திரும்பவேண்டும்.

बहूनां वितता यज्ञा द्विजानां य इहागताः ।

तेषां समाप्तिरायता तव वत्स निवर्तने ॥ 28 ॥

भक्तिमन्ति हि भूतानि जङ्गमाऽजङ्गमानि च ।

याचमानेषु राम त्वं भक्तिं भक्तेषु दर्शय ॥ 29 ॥

अमुगन्तुमशक्तास्त्वां मूलैस्त्वत्तवेगिनः ।

उत्ता वायुवेगेन विप्रोक्षन्तीव पादपाः ॥ 30 ॥

28. (ப-ரை) ஹே வத்ச! குழந்தாய், யே-யாதொரு ப்ராம்மணர்கள், இங்கு, ஈரமோரும் யாகம் செய்வதற்காகவேண்டி ஸாமங்கிகளை சேர்த்திருக்கிறார்கள், நீ திரும்பிவந்தால்தான் அந்த யாகங்களை சாமமாகச்செய்துமுடிக்கலாம், நீ திரும்பி வராதபடிக்கில் அந்த யாகங்கள் முழுவதும் முடியாமல் நின்றுபோய்விடும்,

29. (ப-ரை) ஹே ராம! பசு பசுதி முதலான ஜங்கமப்ராணிகளும், மரம் செடி முதலான ஸ்தாவரப்ராணிகளும், உம்மிடத்தில் விசேஷமான பத்தியுடன் நீர் திரும்பிவரவேண்டுமென்று பார்த்துக்கின்றதுகள், ஆகையால் பத்தர்களான அந்த ப்ராணிகளுடைய பார்த்தனையை ஸபலமாகச் செய்யவேண்டும்,

30. (ப-ரை) பாடபா: வ்ருக்ஷங்கள், மூ: வேர்களால், த்வி- உம்மை, அமுगन्तु-தொடர்ந்து வருவதற்கு, அசகா:- சக்தியற்றவைகளாயும், உத்தவேगिन:- தடைப்பட்ட வேகமுடையவைகளாயும், वायुवेगेन காற்றின் வேகத்தினால், उक्ता:- உயர்ந்தும், विप्रोक्षन्ति இவ்-கதறுகின்றனபோல.

28. (பொ-ரை) குழந்தாய் ராமா! இங்கு வந்திருக்கின்ற ப்ராம்மணர்கள் எல்லோரும் யாகம் செய்வதற்காகவேண்டி ஸாமங்கிகளை சேர்த்திருக்கிறார்கள், நீ திரும்பிவந்தால்தான் அந்த யாகங்களை சாமமாகச்செய்துமுடிக்கலாம், நீ திரும்பி வராதபடிக்கில் அந்த யாகங்கள் முழுவதும் முடியாமல் நின்றுபோய்விடும்,

29. (பொ-ரை) ராமா! பசு பசுதி முதலான ஜங்கமப்ராணிகளும், மரம் செடி முதலான ஸ்தாவரப்ராணிகளும், உம்மிடத்தில் விசேஷமான பத்தியுடன் நீர் திரும்பிவரவேண்டுமென்று பார்த்துக்கின்றதுகள், ஆகையால் பத்தர்களான அந்த ப்ராணிகளுடைய பார்த்தனையை ஸபலமாகச் செய்யவேண்டும்,

30. (பொ-ரை) வ்ருக்ஷங்கள், பட்டணத்துவர்கள் ராமனுடன் செல்லு கின்றதை பார்த்து தாங்களும் கூடவே செல்லவேண்டுமென்று எண்ணிக்கொண்டு கிளம்பவே, வேர்-தருடமாக ஊன்றுகிறபடியால் நகரமுடியாமல் வேகமடைப் பட்டு பட்டணத்துவர்களைப்போல் ராமனுடன் போகிற பாக்யம் நமக்குக்கிடைக் கவில்லை என்று வாயுவேகத்தினால் உயர்ந்த கிளைகளாகிற கைகளைத்துக்கிட்டுகொ ண்டு பெரும்கூச்சலிடுகின்றனபோல.

षट्चत्वारिंशः सर्गः ॥ 46 ॥

ततस्तु तमसातीरं रम्यमाश्रित्य राघवः ।

सीतामुद्वीक्ष्य सौमित्रिमिदं वचनमब्रवीत् ॥ 1 ॥

इयमद्य निशा पूर्वा सौमित्रे प्रहिता वनम् ।

वनवासस्य भद्रं ते स नोत्कण्ठितुमर्हसि ॥ 2 ॥

पश्य शून्यान्यरण्यामि रुदन्तीव समन्ततः ।

यथानिलयमायद्भिर्निलीनानि मृगद्विजैः ॥ 3 ॥

1. (ப-ரை) தத:- பிறகு, ராஃவ:- ராகவன், ரம்ய- அழகான, தமசாதிர்- து- தமஸா நதியின் கரையை, அஸ்ரித்- அடைந்து, சிதா- ஸீதையை, உத்வீக்ஷ்ய- உத்தேசித்து, சௌமித்ரி- இலக்குமணனைப் (பார்த்து), இஃ வ்-இந்த வார்த்தையை, அப்ரவீத்-சொன்னார்.

2. (ப-ரை) இஃ சௌத்ரி- இலக்குமணி! வனவாஸ்ய- வனவாஸத்தினுடைய, பூர்வ- முதலாவதான, அந- இன்று, இய் நிஷா- இந்த இரவானது, வந் ப்ரஹிதா- வனத்தில் வந்துவிட்டது, அத:- ஆகலால், ச:- த்வ- அந்த ரீ, உத்கண்தி- ஆசைப்பட, ந அஃசி- தகுந் தவனல்ல.

3. (ப-ரை) ஶூன்யாநி- ஒளி இழந்தவைகளும், யநாநிலய- அவையவைகள் குடியிருக்குமிடத்தைக்குறித்து, அயத்ரி:- வந்துகொண்டிருக்கிற, ம்ரகத்ரிஜை:- மிருகங்களாலும், பட்சிகளாலும், நிலீநாநி- சூழப்பட்டுமிருக்கிற, அரண்யாநி- அரண்யங்களை, பஸ்ய- பார், சமந்தத:- நரம்புறங்களிலும், ருதந்தி இவ- அழகின்றனபோலிருக்கின்றன.

1. (பொ-ரை) பிறகு ஸ்ரீராகவன், அழகான தமஸா நதியின் கரைக்குச் சென்று ஸீதையை உத்தேசித்து, இலக்குமணனைப்பார்த்து இந்த வார்த்தையைச் சொன்னார்.

2. (பொ-ரை) அப்பா இலக்குமணி! நாம் வனவாஸம்செய்து கழிக்கவேண்டிய இடங்களில் முதலாவதான இன்று இந்த இரவு வனத்தில் வந்துவிட்டது. ஆகலால், ரீக்ருஹத்தினுண்டான, ஸௌக்யம் முதலானவைகளில் ஆசைவைத்து, அவைகளையே நினைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடாது.

3. (பொ-ரை) இலக்குமணி! ஒளி அழிந்தும் தங்கள் தங்கள் இருப்பிடம் வந்துசேருகின்ற மிருகங்களாலும், பட்சிகளாலும் சூழப்பட்டுமிருக்கின்ற. இந்த அரண்யங்கள், அந்தஸமயம் உண்டான பட்சிகளின் மிருகங்களின் சப்தங்களினால், நரம்புறங்களிலும் அழகின்றனபோல் இருக்கின்றன, பார்.

भरतः खलु धर्मात्मा पितरं मातरं च मे ।

धर्मार्थिकामसहितैः धाक्यैराश्वासयिष्यति ॥ 7 ॥

भरतस्यानुशंसत्वं विचिन्त्याहं पुनः पुनः ।

नानुशोचामि पितरं मातरं चापि लक्ष्मण ॥ 8 ॥

त्वया कार्यं नरव्याघ्र मामनुव्रजता कृतम् ।

अन्वेष्टव्या हि धेदेद्या रक्षणार्थं सहायता ॥ 9 ॥

7. (ப-ரை) भरத:- பரதன், ஧ர்மாட்மா ஖லு- தர்ம புத்தியுடையவனல்லவா? (ச:- அவன்), பிதர்- பிதாவையும், மே- என்னுடைய, மாதர்- தாயாரையும், ஧ர்மர்யகா மசஹி:- தர்மம், அர்த்தம், காமம் இவைகளோடு கூடிய, ஧ாக்ய:- வார்த்தைகளால், அாாசயிஷயதி- ஸமாதானப்படுத்துவான்.

8. (ப-ரை) ஹே லக்ஷ்மண- அப்பா இலக்குமண! அஹ்- நான், भरतस्य- பரதனுடைய, अनुशंसत्वं- கொடுமையில்லாதிருப்பதை, पुनः पुनः- அடிக்கடி, विचिन्त्य- நினைத்து, पितरं- பிதாவையும், मातरं- மாதரையும் (குறித்து), न अनुशोचामि- வருத்தப்பட்டு கெடவில்லை.

9. (ப-ரை) ஹே நரவ்யாஶ- புருஷ ச்ரேஷ்டனே! மீ- என்னை, अनुव्रजता- தொடர்ந்து வந்திருக்கிற, त्वया- உன்னால், कार्यं- செய்யத்தகுந்த காரியமானது, कृतं- செய்யப்பட்டது, हि- ஏனென்றால், धेदेद्या:- ஸீதைபிணுடைய, रक्षणार्थं- ரக்ஷிக்கும் கிரஹ்யத்தில் சஹாயதா- துணையானது, अन्वेष्टव्या- தேடத்தகுந்தது.

7. (பொ-ரை) ஆனாலும், பரதன் தர்ம புத்தியுள்ளவனுதலால் நம் மாதா பிதாக்களுக்கு தர்மமான வார்த்தைகளைச்சொல்லி பொருள்களையும் கொடுத்து, இஷ்டமான வஸ்த்துக்களையும் கொடுத்து தேறுதல் செய்வான்.

8. (பொ-ரை) இலக்குமண! நான் பரதனுடைய மருதுவான ஸ்வபாவத்தை அடிக்கடி நினைத்து நம் மாதா பிதாக்களைப்பற்றி துக்கப்படுகிறதில்லை.

9. (பொ-ரை) புருடோத்தம! என்னுடன் நீயும் வனம் வந்தபடியால் நீ அவசியம் செய்யவேண்டிய காரியம் செய்துகிட்டாய், ஏனென்றால், ஸீதையை காப்பாற்றுவதற்கு ஒத்தாசை அவசியம் தேடவேண்டியதல்லவா.

அஃபிரேவ து சௌமித்ரே வஸ்யாம்யய நிசாமிமாம் ।

ஏதத்ரி ரோசுதே மஹ் வந்யே஽பி விவிதே சதி ॥ 10 ॥

ஏவமுக்தவா து சௌமிதி ஸுமந்வமபி ராஃவ: ।

அஃமதஸ்த்வமஸ்தேபு பவ சௌயேத்யுவாஃ ஹ ॥ 11 ॥

ஸோஸ்தான்ஸுமந்ந: சங்மய சூயோஸ்த் சஸுபாஸ்தே ।

ஃஸுதயவஸான்ஸுத்வா வஸூவ ஃஸ்த்யநந்நர: ॥ 12 ॥

10. ஹே சௌமித்ரே- இலக்குமண! அய- இன்று, இமா நிசா- இந்த இரவில், அஃ: ஏவ- து- தீர்த்தங்கனிஇலையே, வஸ்யாமி- வாஸம் செய்யப்போகிறேன், விவிதே- பலவிதமான, வந்யே- காட்டி-லுள்ள காய் கிழங்கு முதலியது, சதி அபி- இருந்த போதினும், ஏதத்ரி- இதுவேதான், மஹ்- என் பொருட்டு (எனக்கு), ரோசுதே- பிடிக்கிறது.

11. (ப-ரை) ராஃவ:- ராமன், சௌமிதி- இலக்குமண்ணைப்பார்த்து, ஏவ- ஏவ்வா- து- இவ்விதம் சொல்லிவிட்டு, ஸுமந்வ- அபி- ஸுமந்த்ரரைக்குறித்தும், சௌய- வாரீர்- ஸுமந்த்ரரே, த்வ- நீர், அஸ்தே- குதிரைகள் விஷயத்தில், அஃமத:- கவனமுள்ளவராக, வஸ- இரும், இதி- என்று, உவாஃ ஹ- சொன்னார்.

12. (ப-ரை) சூயே- ஸூர்யன், அஸ்தே- அஸ்தமானத்தை, சஸுபாஸ்தே சதி- அடைந்தவளவில், ஃ: ஸுமந்வ:- அந்த ஸுமந்த்ரர், அஸ்த- குதிரைகளை, சங்மய- கட்டி, ஃஸுதயவஸான்- யதேஷ்டமான புற்களை உடையவைகளாய், வஸூவ- செய்துவிட்டு, ஃஸ்த்யநந்நர:- மேலே செய்யவேண்டிய காரியத்தில் கவனமுள்ளவராக, வஸூவ- இருந்தார். (ஃஸ்த்யநந்நர:- வஸூவ- ஸமீபத்தில் வந்திருந்தார் என்றும் சொல்லலாம்).

10. (பொ-ரை) இலக்குமண! இன்று இந்தஇரவு வனவாஸத்தின் ஆரம்ப தினமாகையாலும், பலவிதமான கந்த மூல பலமுதலிய காட்டுப்பதார்த்தங்கள் கிடைக்கக் கூடியதாயிருந்தும், தீர்த்தத்தமாத்நிரம் அருந்திவிட்டு உபவாஸம் இருந்து விடலாமென்று எனக்குத்தோற்றுகிறது.

11. (பொ-ரை) ராகவன், இலக்குமண்ணைப்பார்த்து இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, ஸுமந்த்ரரைக்குறித்து, ஸுமந்த்ரரே! குதிரைகளிடம் ஜாக்ரதையாக விரும்பு, என்று சென்னார்.

12. (பொ-ரை) அந்த ஸுமந்த்ரரும் ஸூர்யாஸ்தமனமானதும் குதிரைகளை கட்டி தினிகளையும் போட்டு விட்டு, மேலே செய்யவேண்டிய காரியத்தில் கவனமுள்ளவராயிருந்தார்.

उपास्य तु शिवां सन्ध्यां दृष्ट्वा रात्रिमुपस्थिताम् ।

रामस्य शयनं चक्रे सूतः सौमित्रिणा सह ॥ 13 ॥

तां शय्यां तमसातीरि वीक्ष्य वृक्षदलैः कृताम् ।

रामः सौमित्रिणा सार्धं सभार्यः संविवेश ह ॥ 14 ॥

सभार्यं संप्रसुप्तं तं श्रातरं वीक्ष्य लक्ष्मणः ।

कथयामास सूताय रामस्य विविधान्गुणान् ॥ 15 ॥

13. (ப-ரை) ஶிவா- மங்களமான, சந்த்யா- ஸாயம் ஸந்தியை, உபாஸ- உபாஸனம் செய்துவிட்டு, ராவி- இரவை, உபஸ்திதா- ஸமீபித்துவிட்டதாக, தூவா- பார்த்து, மூத:- ஸாரதியானவர், சௌமித்ரினா சஹ- இலக்குமணனுடன்கூட, ராமச்ய- ஸ்ரீராமனுக்கு, ஶயந- படுக்கையை, சக்ர- செய்தார்.

14. (ப-ரை) தமஸாநதியின் கரையில், வृக்ஷதலை:- மரங்களின் இலைகளால், சௌமித்ரினா சாதி- இலக்குமணனுடன்கூட, க்ருதாம்- (ஸுமந்த்ரரால்) செய்யப்பட்ட, தா் ஶய்யா- அந்தப்படுக்கையை, விக்ஷ- பார்த்து, ராம:- ஸ்ரீராமன், சமார்ய: சந்- பார்வையுடன்கூட, சவிக்ஷ- சயனித்துக்கொண்டார், ஹ- ஷ்டம்.

15. (ப-ரை) சமார்ய- பார்வையுடன்கூட, ச்ரஸுப்த- நன்றாகத்தூங்கிக்கொண்டிருக்கிற, த் ஶ்ராதர்- அந்த தமயனாரை, விக்ஷ- பார்த்து, லக்ஷ்மண:- இலக்குமணன், சூதாய- ஸாரதியின் பொருட்டு, ராமச்ய- ஸ்ரீராமனுடைய, விவிதாந்- குணங்கள், பஸிதங்களான குணங்களை, கதயாமாச- சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்.

13. (பொ-ரை) ிறகு ஸுமந்த்ரர் மங்களமான அந்த ஸாயம்ஸந்தியை உபாஸித்து விட்டு, (ஸந்தியாவந்தனம் செய்து விட்டு) இரவு நெருங்கினதைத்தெரிந்துகொண்டு, இலக்குமணனுடன் கூட ஸ்ரீராமனுக்கு படுத்துக்கொள்ளும் இடத்தை ஏற்படுத்தினார்.

14. (பொ-ரை) தமஸாநதியின் கரையில், மரங்களின் இலைகளைப்பரித்து இலக்குமணனும், ஸாரதியும் செய்த, அந்தப்படுக்கையை ஸ்ரீராமன் பார்த்து, பத்னி- யுடன் அதில் படுத்துக்கொண்டார்.

15. (பொ-ரை) ிறகு இலக்குமணன், பார்வையுடன் கூட அந்தப்படுக்கையில் படுத்துக்கொண்டிருக்கும் பாரதாவைப்பார்த்து ஸ்ரீராமனுடைய பலவிதமான குணங்களை ஸாரதியான ஸுமந்த்ரரிடம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்.

जाग्रतो ज्ञेयतां-रात्रिं सौमित्रेरुचितो रविः ।

सूतस्य तमसातीरे सप्तस्य ब्रुवतो गुणान् ॥ 16 ॥

गोकुलाकुलमीरामास्तमसाया-विदूरतः ।

अवसत्तत्र तां रात्रिं रामः-प्रकृतिभिः सह ॥ 17 ॥

उत्थाय तु महातेजाः प्रकृतीस्ता-निशाम्य च ।

अब्रवीदभ्रातरं रामो लक्ष्मणं पुण्यलक्ष्णम् ॥ 18 ॥

16. (ப-ரை) தமசாதிர்:- தமஸாநதியின் கரையில், தா ராவி- அந்த இரவு முழுவதும், ஜாஃரத:- விழித்துக்கொண்டு, சூதஸ்ய- ஸாநதியான ஸாமந்தாருக்கு, ராமஸ்ய- ஸ்ரீராமனுடைய, குணாந்- குணங்களை, சௌமித்ர:- இலக்குமணன், ப்ருவத:- (ஐவ சத:-) சொல்லிக் கொண்டிருக்குமளவில், ரவி:- ஸூர்யன், உதீத:- உதயமாகிவிட்டார்.

17. (ப-ரை) ரோகுகுலாகுலராய:- பசுமந்தைகளால் சூழப்பட்ட கரையையுடைய ராஜ தமசாய:- அந்த தமஸா நதியினுடைய, விதூரத:- ஸமீபத்தில், ராம:- ஸ்ரீராமன், ப்ருக்திभि: சஹ- பட்டணத்து ஜனங்களோடும் கூட, தா ராவி- அந்த இரவை, அவஸத்- வஸித்தார்.

18. (ப-ரை) மஹாதேஜ:- அதிக தேஜஸ்யையுடைய, ராம:- ஸ்ரீராமன், தா: ப்ருக்தி:- அந்த ஜனங்களை, நிசாம்ய ச- பார்த்து, உத்யாய ச- எழுந்திருந்து, புண்யலக்ஷணம்- புண்யமான லக்ஷணங்களையுடைய, ப்ராतरं லக்ஷ்ண- தம்பியான இலக்குமணனைப்பார்த்து அப்ரவீத்- சொன்னார்.

16. (பொ-ரை) அந்த தமஸா நதியின் கரையில், அவ்விரவு முழுவதும், விழித்துக்கொண்டே, ஸாமந்தாருக்கு, ஸ்ரீராமனுடைய குணங்களை, பொழுது போக்குவதற்காக, இலக்குமணன் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே, ஸூர்யோதயம் ஆகிவிட்டது.

17. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமன், பசுக்கட்டங்களால் நிறைந்த கரையையுடைய தமஸா நதியின் ஸமீபத்தில் பட்டணத்து ஜனங்களுடன் கூட அன்றுஇரவு தங்கியிருந்தார்.

18 (பொ-ரை) மிகுந்த தேஜஸ்யையுடைய, ஸ்ரீராமன் எழுந்திருந்து, அந்த ஜனங்கள் முழுவதும் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறதைப் பார்த்துவிட்டு, புண்யமான லக்ஷணங்கள்பொருந்திய தம்பியான இலக்குமணனைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தை

அஸ்மத்யபேக்ஷாந்ஸௌமித்ரிநிரபேக்ஷாந்ஹேஷ்வபி ।

வृக்ஷமூலேசு சஸுஸ்தான்யத்ய லக்ஷண சாஸ்தம் ॥ 19 ॥

யதேதே நியமம் பௌரா: குர்வந்யஸ்மந்நிவர்தனே ।

அபி ப்ராணானஸிப்யந்தி ந து த்யத்யந்தி நிஷ்யம் ॥ 20 ॥

யாவதேவ து சஸுஸ்தாஸ்தாவதேவ வயம் லபு ।

ரத்யமாரூஹ் கஞ்ஜாம பந்யானமகூதோபயம் ॥ 21 ॥

19. (ப-ரை) ஹே சௌமித்ரிநிரபேக்ஷாந்ஸௌமித்ரிநிரபேக்ஷாந்ஹேஷ்வபி- அப்பா இலக் குமண! அஸ்மத்யபேக்ஷாந்- நம்மிடத்திலேயே விசேஷமான ஆசை வைத்தவர்களாய், வृக்ஷமூலேசு- க்ருஹங்களிலும், நிரபேக்ஷாந்- ஆசையற்றவர்களாய், வृக்ஷமூலேசு- மரங்களின் அடி-களில், சஸுஸ்தாந்- ஶூங்கிக் கொண்டிருக்கிற இவர்களை, சாஸ்தம்- இப்பொழுது, பரய- பார்.

20. (ப-ரை) பௌரா:- பட்டணத்து ஜனங்கள், அஸ்மந்நிவர்தனே- நம்மைத்திருப்பும் விஷயத்தில், ரத்யா- எவ்விதமாக, நியமம்- பிடிவாதத்தை, குர்வந்தி- செய்கிறார்களோ, (தயா- அவ்விதமாக), ப்ராணாந் அபி- ப்ராணன்களைக்கூட, அசிப்யந்தி- விட்டு விடுவார்கள், நிஷ்யம் து- (தங்கள்) தீர்மானத்தை மாத்திரம், ந த்யத்யந்தி- விடமாட்டார்கள்.

21. (ப-ரை) (ஏதே- இவர்கள்), யாவத் எவ து- எவ்வளவு காலம் வரையில், சஸுஸ்தா:- நன்றாகத் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்களோ, தாவத் எவ- அவ்வளவு காலத்திலேயே, வயம்- நாம், லபு சிக்ரமாக, ரத்ய- தேரை, அரூஹ- ஏறிக்கொண்டு, அகூதோபயம்- எங்கும் பயமில்லாத, பந்யான- வழியை, கஞ்ஜாம- போய்விடுவோம்.

19. (பொ-ரை) அப்பா ஸௌமித்ரிநிரபேக்ஷாந் குமண்தாய் இலக்குமண! நம்மிடத்திலேயே அதிகமாக அன்பு வைத்து, க்ருஹங்களிலும் ஆசையற்று, மரத்தடியில் நன்றாகத் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஜனங்களை இப்பொழுது பார்.

20. (பொ-ரை) இந்த பட்டணத்து ஜனங்கள் நம்மைத்திருப்புவதற்காக கொண்டிருக்கும் பிடிவாதத்தைப்பார்த்தால், ஒருஸமயம் நாம் திரும்பாதபடித்தில் பிராணனைக்கூட விட்டாலும் விடுவார்களே ஒழிய, தங்கள் பிடிவாதத்தை விடமாட்டார்களே.

21. (பொ-ரை) அப்பா! இந்த ஜனங்களெல்லோரும், நன்றாகத் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குள்ளாகவே நாம், சிக்ரம் தேரிலேறிக்கொண்டு ஒரு விதத்தாலும் பயமில்லாத மார்க்கத்திலே சென்றுவிடுவோம்.

அதோ பூயோபி நெவானிமிக்ஷாகுபுரவாஸின: ।

ஸ்வபேயுரநுரக்தா மாம் வக்ஷமூலானி சந்திதா: ॥ 22 ॥

புரோ ஶ்யாத்மகூதாஹ: ஶ்ராவணமோக்ஷயா ந்யாத்தமஜை: ।

நநு ஶ்ரவாத்மனா யோஜ்யா து: ஶ்ரேந பூரவாஸின: ॥ 23 ॥

அந்ரவீக்ஷமணோ ராமம் ஶாஷாத்மமீவ ஶித்தம: ।

ரோதெ மெ தயா ஶாஷ ஶிபமாரஹதாமிதி ॥ 24 ॥

22. (ப-ரை) அத:-அவ்விதமானால், இஹ்மகூபுரவாஸின:- அயோத்திமா நகரத்தில் வசித்தின்ற இந்த ஜனங்கள், மாம் அநுரக்தா:- என்னிடத்தில் மிக்க அன்புள்ளவர்களாய், வக்ஷமூலானி- மரத்து அடிகளை, சந்திதா: சந்த:- அடைந்தவர்களாய்க்கொண்டு, இஹ்ம (இவ)- இப்பொழுது போல், பூய: அபி- மறுபடியும், ந ஶ்ரவாத்மனா- தூங்கமாட்டார்கள்.

23. (ப-ரை) ஶ்ர- ஏனென்றால், புரோ:- பட்டணத்து ஜனங்கள், ஆத்மகூதா-தங்கள் தங்களால் செய்யப்பட்ட, து: ஶ்ராவ- துக்கத்திலிருந்து, ந்யாத்தமஜை:- ராஜகுமாரர்களால், விபமோக்ஷயா:- விவித்தத்தக்கவர்கள், பூரவாஸின:- நகரத்துஜனங்கள், ஆத்மனா- தன்னால், து: ஶ்ரேந- துக்கத்தோடு, ந யோஜ்யா: து ஶ்ரே- சேரும்படி செய்யத்தகுந்தவர்கள் அன்றல்லவா.

24. (ப-ரை) ஶ்ரமண:- இலக்குமணன், ஶாஷாத்- ப்ரத்யக்ஷமான, தம் இவ- தர்ம தேவதையைப்போல், ஶித்தம:- இருக்கின்ற, ராம:- ஶ்ரீராமனைப் (பார்த்து), ஶ்ரே ஶாஷ- மிகவும் புத்திசாலியான அண்ணா, மெ- எனக்கும், தயா- அன்படியே, ரோதெ- ருக்கிறது, ஶிப- சித்தமாக, ரய:- தேரானது, அஹ்ம- ஏறப்படலாம், இதி- என்று, அந்ரவீத்- சொன்னார்.

22. (பொ-ரை) நாம் அப்படி செய்து விட்டோமேயானால், அயோத்திமா நகரத்திய இந்த ஜனங்களெல்லோரும், நம்மிடத்தில் அதிக அன்புகொண்டு மாங்க ளின் அடிகளில் படுத்துக்கொண்டு இப்பொழுது தூங்குவதுபோல், இனி தூங்க மாட்டார்களல்லவா

23. (பொ-ரை) பட்டணத்து ஜனங்கள் தாங்களை தங்களுக்கு எதுவாகிலும் துக்கத்தை விளைத்துக்கொண்டார்களேயானால், அதை ராஜகுமாரர்கள் பரிஹரிக்க வேண்டியிருக்க, ராஜகுமாரர்களை அந்த நகரத்து ஜனங்களுக்கு துக்கத்தை உண்டென்னுவது உசிதமன்றல்லவா.

24. (பொ-ரை) பிறகு இலக்குமணன், ப்ரத்யக்ஷமான தர்மதேவதையோலிருக்கின்ற அந்த ராமனைப்பார்த்து அண்ணா! எல்லாம் தெரிந்தவராகிய நீர் சொல்லியபடியே என்மனதிற்கும் ஒப்பியிருக்கிறது. ஆகையால் தேரின்மேல் ஏறும் என்றார்.

अथ रामोऽब्रवीच्छ्रीमान्सुमन्तं युज्यतां रथः ।

गमिष्यामि ततोऽरण्यं गच्छ शीघ्रमितः प्रभो ॥ 25 ॥

सूतततः संत्वरितः स्यन्दनं तैर्ह्योत्तमैः ।

योजयित्वाथ रामाय प्राञ्जलिः प्रत्यवेदयत् ॥ 26 ॥

अयं युक्तो महाबाहो रथस्ते रथिनां वर ।

त्वमारोहस्व भद्रं ते ससीतः सहलक्ष्मणः ॥ 27 ॥

25. (ப-ரை) அய- பிறகு, श्रीमान்- மிக்க உத்ஸாஹமுடைய, राम:- ஸ்ரீராமன், சுமந்த்- ஸுமந்த்ரரைப்பார்த்து, प्रभो-ப்ரபுவான ஸுமந்த்ரரே, रथ:- தேர், युज्यतां- பூட்டப்படலாம், अरण्य- அரண்யத்தைக்குறித்து, गमिष्यामि- போகப்போகிறேன், तत:- ஆதலால், इत:- இங்கு இருந்து, शीघ्र- விரைவில், गच्छ- போம், इति- என்று, अब्रवीत्- சொன்னார்.

26-27. (ப-ரை) तत:- பிறகு, सूत:- ஸாரதி, संत्वरितः- சந்- மிகவும் த்வரையுடையவராய், तैः- ஹ்யோத்தமै:- உயர்ந்த அந்த குதிரைகளால், स्यन्दनं- தேரை, योजयित्वा- பூட்டி, अय- பிறகு, प्राञ्जलिः- சந்- கைகூப்பிக்கொண்டு, हे महाबाहो- பெரும்தோள்களையுடையவரே, रथिनां वर-தேராளிகளுக்குள் சிறந்தவரே, ते रथः-உமமுடைய தேரானது, अय युक्तः- இதே வந்தகமாகவிருக்கின்றது, त्व- நீர், ससीत:- ஸீதையுடன் கூடியும், सहलक्ष्मण:- இலக்குமணனுடன் கூடியும், आरोहस्व- ஏறும், ते- உமக்கு, भद्रं- மங்களமானது, (अस्तु- உண்டாகட்டும்). इति- என்று, रामाय- ஸ்ரீராமன்பொருட்டு, प्रत्यवेदयत्- தெரிவித்தார்.

25. (பொ-ரை) பிறகு மிகுந்த உத்ஸாஹமுடைய ஸ்ரீராமன் ஸுமந்த்ரரைப்பார்த்து “மிகவும் கெட்டிக்காரான ஸாரதியே, குதிரைகளைப்பூட்டித்தேரைக் கொண்டுவாரும் நான் அரண்யம்போகப்போகிறேன் ஆதலால் இங்கு இருந்து சிக்கிரம போம்” என்று சொன்னார்.

26-27. (பொ-ரை) பிறகு ஸாரதியான ஸுமந்த்ரரும், வேகமாக அந்த உயர்ந்தகுதிரைகளை தேரில் பூட்டி, பிறகு, ஸ்ரீராமனிடம் வந்து கைகூப்பிக்கொண்டு பெரும் தோள்களையுடையவரே! தேராளிகளுக்குள் சிறந்தவரே! இதே உம்முடையதேர் வித்தமாயிருக்கிறது. ஸீதையுடனும், இலக்குமணனுடனும் நீர் இதில் ஏறும், உமக்கு மங்களம் உண்டாகவேண்டும் என்று தெரிவித்தார்.

तं स्यन्दनमधिष्ठाय राघवः सपरिच्छदः ।

शीघ्रगामाङ्गुलावतीं समसामतरन्नदीम् ॥ 28 ॥

स संतीर्य महाबाहुः श्रीमाञ्छिबमकण्टकम् ।

प्रापयत् महामार्गमभयं भयदर्शினाम् ॥ 29 ॥

मोहनार्थं तु पौஷப்தं सूतं रामोऽङ्गीकृत्य ।

उदङ्मुखः प्रयाहि त्वं रथमास्थाय सारथे ॥ 30 ॥

सुहूर्तं त्वरितं गत्वा निवर्तय रथं पुनः ।

यथा न विश्वः पौरा मां तथा कुरु समाहितः ॥ 31 ॥

28. (ப-ரை) ராவு:- ராசுவன், சபரிச்சுட:- சந்- ஸாமான்சுளுடன் கூடி, த்-ச்யந்தன்- அந்த ரதத்தை, அஸ்தாய:- ஏறி, அங்குலாவதீ- (அவதீகூலி)- சுழல்களால் நிறைந்தும், சீபிரா- வேகமாகப்போகின்றதுமான, தமசா நதீம்- தமஸா நதியை, அதரத்- தாண்டினார்.

29. (ப-ரை) மஹாபாஹு:-பெரிய தோள்களையுடையவரும், சோமா-மிகுந்த செல்வ முடையவருமான, ச:-அந்த ஸ்ரீராமன், சந்தீர்ய-(தமஸாநதியைத்) தாண்டி, அயதர்ஸினாம்- பயத்தைக்காட்டுகின்ற (புவிமுதலான ஜந்துக்களுடைய), அபய- பயமில்லாததாயும், அங்ககம்- முன்னில்லாததும், சிவ்-அழகாயிருக்கிற, மஹாமா-பெரிய வழியை, ப்ராயத- அடைந்தார்.

30—31. (ப-ரை) ராம:- ஸ்ரீராமன், பौराणा- பட்டணத்து ஜனங்களுக்கு, மோனார்ய- ப்ரமத்தை உண்பெண்ணுவதற்காக, சூத்- ஸாரதியைப்பார்த்து, ஹே சாரதே- ஓ ஸுமந்த்ரே, த்வ- நீர், ரத- தேரை, அஸ்தாய:- ஏறிக்கொண்டு, உதங்கு- வடக்கு முகமாக, ப்ரயாஹி- போய், சுஹூத்- ஒரு முகூர்த்தகாலம், த்வரத்- வேகமாக, ரத்வா- போய், ரத- தேரை, புன:- மறுபடியும், நிவர்தய- திருப்பும், பौरा:- பட்டணத்து ஜனங்கள், மா-

28. (பொ-ரை) ஸ்ரீராகவன் வில், கவசம், மண்வெட்டி, பொட்டில் கூடை முதலான ஸாமக்ரிகளுடன் அந்த தேரில் ஏறிக்கொண்டு சுழல்கள் நிறைந்து வேகமாக ஓடுகின்ற தமஸா நதியைத்தாண்டினார்.

29. (பொ-ரை) பெரும் தோள்களையுடையவரும், செல்வமுடையவருமான அந்த ஸ்ரீராமன், தமஸா நதியைத்தாண்டி, பார்க்கிறவர்களுக்கு பயத்தை உண்டாக்கும் புவி, கரடி முதலான தாண்ட ஜந்துக்களின் பயமில்லாமல், முன்கருமில்லாமல் அழகாயிருக்கின்ற பெரிய வனமார்க்கத்தில் கால் நடையாகச் சென்றார்.

30. 31. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமன், பட்டணத்து ஜனங்களை ஏமாற்றுவதற்காக ஸாரதியைப்பார்த்து ஸுமந்த்ரே, நீர் தேரின்மேல் ஏறிக்கொண்டு தேரை வடக்கு

रामस्य वचनं श्रुत्वा तथा चक्रे स सारथिः ।

प्रत्यागम्य च रामस्य स्यन्दनं प्रत्यवेदयत्

॥ 32 ॥

तौ संप्रयुक्तं तु रथं समास्थितौ तदा ससीतौ रघुवंशवर्धनौ ।

प्रचोदयामास ततस्तुरङ्गमान्ससारथिर्येन पथा तपोवनम्

॥ 33 ॥

என்னை, யதா- எப்படி, ச வியு:- அறிந்து கொள்ளாமலிருப்பார்களோ, ததா- அப்படி, சமாஹித:- கவன முள்ளவராக, குரு- செய்யும், இதி- என்று, வவ:- வார்த்தையை, அரவீத்- சொன்னார்.

32. (ப-ரை) ச: சாரதி:- அந்த ஸாரதியானவர், ராமச्य- ராமனுடைய, வவன்- வார்த்தையை, ஸ்ருத்வா- கேட்டு, ததா-அவ்விதமே, சக்ர-செய்தார், ப்ரத்யாகம்ய ச-(வேறு வழி யாகத்) திருமடிகவந்து, ராமச்ய- ராமனுக்கு, ச்யந்ந- ரதத்தை, ப்ரத்யவேதயத்- தெரிவித்தார்.

33. (ப-ரை) ததா- அப்பொழுது, ரகுசுலத்திற்கு வருத்தியை உண்டெண்ணுகின்ற, தौ- அந்த ராம இலக்குமணர்கள், சசீதौ சஸ்தौ- ஸீதையுடன்

முதமாக சற்று நேரம் வேகமாக நடத்தி, மறுபடி தேரை திருப்பி லிமும், நாம் போகும் வழியை பட்டணத்தி னுணங்கன் அறிந்து கொள்ளாமலிருக்கும்படி. நீர் கவனமாகச்செய்யும்” என்று சொன்னார்.

கருணாழர்த்தியான ஸ்ரீராமன் தம்மைவிட்டுப் பிரிவதைப்பொறுக்காமல் தம்மிடத்தில் அளவற்ற பிரீதியுள்ள பட்டணத்து ஐனங்களை இவ்விதம் மோசம்செய்வது உசிதமல்லவே என்று ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம்:- இது மோசமல்ல. பட்டணத்து ஐனங்களுக்கு அதிகமான ஐனந்தம் உண்டாகி அதனால் சரீர நாசமும் உண்டாகாமலிருக்க வேண்டுமென்று எண்ணி, அந்த ஐனந்தத்திற்கு சற்று தடை உண்டாக்கி ஸ்வாஸ்பவத்தைக்கொடுத்தால் அதனன்றாபிரந்தகுமாகையால் வரவாஸமென்ற வ்யாஜத்தினால் சிலகாலம் அவர்களை விட்டுப்பிரிந்திருக்க வேண்டுமென்று ஸங்கல்பித்தபடியால் இது மிகவும் ஹிதமான வ்யாபாரமானதால் இது வஞ்சனையில் சேராது. ஸ்ரீராமனுக்கு அப்படி ஸங்கல்பமில்லாத பகைத்தில் நகரத்து ஐனங்களெல்லோருமே ஸூரீயோதயமாகியும் தூங்குவார்களா, ஸுமந்தரையும் இலக்குமணியையும்போல் அவர்களுக்குள் எவனுது ஒருவன் தூங்காமலிருக்கக்கூடாதா. ஆதலால் வ்ருணத்திற்கு சிகிச்சை பண்ணுவது தக்காலம் கஷ்டமாயிருந்தாலும் பிற்பாடு ஹிதமாவதுபோல் இதுவும் ஹிதம் என்று தெரிந்துகொள்வது.

32. (பொ-ரை) அந்த ஸாரதியான ஸுமந்தாரும், ஸ்ரீராமன் வார்த்தையைக்கேட்டு, அவ்விதமே தேரை சற்றுநேரம் வடக்குக்கில் நடத்தி, மறுபடி வேறுவழியாகத்தேரை திருப்பி ஓட்டிக்கொண்டுவந்து, ஸ்ரீராமனிடம் தெரிவித்தார்

33. (பொ-ரை) அப்பொழுது, ரகுசுலத்திற்கு பெருமையை உண்டெண்ணுகின்ற அந்த ராம இலக்குமணர்கள், தாம் சொன்னபடியே செய்து கொண்டுவ

ततः समास्थाय रथं महारथः ससारथिर्दाशरथिवनं ययौ ।

उदङ्मुखं तं तु रथं चकार सप्रयाणमाङ्गल्यनिमित्तदर्शनात् ॥ 34 ॥

इत्याषे धीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

षट्चत्वारिंशः सर्गः ॥ 46 ॥

கூட, ச்முக்- நன்றாகக் கொண்டுவரப்பட்ட, ரய்- தேரை, சமாஸ்தி- அடைந்தவர்க ளாக, (அமூ- ஆனார்கள்), தத:- பிறகு, ச: சாரதி:- அந்த ஸாரதியானவர், யேன யா- எந்த வழியினால், தபோவனமானது, (பாப்யதே- அடையப்படுகிறதோ), தை- அந்த வழியாக, துரதாமன்- குதிரைகளை, ப்ரதோயாமாச- ஓட்டினார்.

34. (ப-ரை) ச:- அந்த ஸுமந்தரார், ப்ரயாணமாங்குலயனிமித்தர்ஷினா- ப்ரயாணத் திற்கு அதுகூலமான சுப சகுனங்களைப்பார்த்தபடியால், த் ரய்-அந்த தேரை, உதங்கு முகமாக, சகார- செய்தார், தத:- பிறகு, மஹரய:- மஹாரதராயும், டாசரதி:- தசரதகுமாரருமான, ச:- அந்த ஸுராமன், ரய்- தேரை, ஸாஸ்தாய- ஏறிக்கொண்டு, யன்- வனத்தைக்குறித்து, யயௌ- சென்றார்.

ரப்பட்டிருக்கிற தேரில் ஸீதையுடன் ஏறினார்கள். பிறகு ஸுமந்தராரும், மஹரிஷி கள் வாஸம்செய்யும் தபோ வந்தத்திற்குப்போகும் வழியாகவே குதிரைகளை ஓட்டி னார்.

34. (பொ-ரை) அப்பொழுது, ப்ரயாணத்திற்கு அதுகூலமான சுப சகு னங்கள் உண்டாகவே அதற்காக ஸுமந்தரார் தேரை வடக்கு முகமாகத்திருப்பினார். பிறகு, மகாரதராயும், தசரத குமாரருமான அந்த ராமன் தேரின்மேல் ஏறிக்கொண்டு அரண்யம் சென்றார்.

सप्तचत्वारिंशः सर्गः ॥ 47 ॥

प्रभातायां तु सर्वयीं पौरास्ते राघवं विना ।

शोकोपहतनिःश्रेष्ठा बभूवुर्हतचेतसः ॥ 1 ॥

शोकजाश्रुपरिच्यूना वीक्षमाणास्ततस्ततः ।

आलोकमपि रामस्य न पश्यन्ति स्म दुःखिताः ॥ 2 ॥

ने विषादादार्तवदना रहितास्तेन धीमता ।

कृपणाः कृपणा वाचो वदन्ति स्म मनस्विनः ॥ 3 ॥

1. (ப-ரை) சர்வயீ து- இரவானது, பிராத்தாயா (சத்யா)- விடிந்தவளவில், தே பौरா:- அந்தப்பட்டணத்துணைங்கள், ராஃவ்- ஸ்ரீராமனை, வினா- விட்டுப்பிரிந்து, ஸோகோபஹதநி:சு:ஷ்டா:- துக்கத்தினால் அடிபட்டு, ஒரு வ்யாபாரமும் இல்லாதவர்களாய், ஹதசைதச:- மோஹம் அடைந்தவர்களாக. பபூவூ:- ஆனார்கள்.

2. (ப-ரை) து:ஸ்திதா:- துக்கமுடையவர்களாய், ஸோகஜாஸு பரிசூனா:- சோகத்தினுண்டான கண்ணீரினால் மிகவும்வாடினவர்களாய், ததஸ்தத:- அங்கங்கு, விக்ஷமாஸா:- பார்த்துக்கொண்டவர்களாய், (இருந்தும்) ராமஸ்ய- ராமனுடைய, ஆலோக அபி- (போகும்) அடையாளத்தையும், ந பஸ்யந்தி- பார்க்கவில்லை.

3. (ப-ரை) மனஸ்வின:- நல்ல மனதையுடைய, தே- அவர்கள், தீமதா- சிறந்த புத்தியுடைய, தேன- அந்த ஸ்ரீராமனால், ரஹிதா:- பிரிந்தவர்களாய், விஸாடாத்ரவதா:- துக்கத்தினால் வாடிய முகமுடையவர்களாய், க்ரபணா:-மிகவும் தீனர்களாய், க்ரணா:-இரக்கமுள்ளவைகளான, வாச:- வார்த்தைகளை, வஸ்திஸ்ச- சொன்னார்கள்.

மேற்கு இரண்டு ஸர்க்கங்களினால் நகரத்து ஜனங்களின் வருத்தார்த்தம் சொல்லப்படுகிறது.

1. (பொ-ரை) பொழுது நன்றாய் விடிந்தவுடன் பட்டணத்து ஜனங்கள் ஸ்ரீராமன் காணாமல்போகவே, துக்கத்தினால் மிகவும் பிடிக்கப்பட்டு, ஒரு வ்யாபாரமும் செய்யாமல் மனம் கலங்கினவர்களாக ஆகிவிட்டார்கள்.

2. (பொ-ரை) மிகவும் துக்கமுடையவர்களாய் சோகத்தினால் கண்களில் நீர் பெறுக்கி வாட்டமடைந்து, அங்குமிங்கும் பார்த்தும் ராமன் தேர்போன அடையாளத்தையும், புழுதிமுதலானதையும் கூடக் காணவில்லை.

3. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமனிடத்தில் மிக அன்புள்ள மனதுடையவர்களான நகரத்து ஜனங்கள் சிறந்த புத்தியையுடைய அந்த ஸ்ரீராமனைகிட்டுப்பிரிந்து துக்கத்தினால் முகம் வாடி, மிகவும் தீனர்களாய் இரக்கமான வார்த்தைகளை ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக்கொண்டார்கள்.

धिगस्तु खलु निद्रां तां वयाऽपहतचेतसः ।

नाय पश्यामहे रामं धूयस्कं महाभुजम् ॥ 4 ॥

कथं नाम महाबाहुः स तथाऽवितथक्रियः ।

भक्तं जनं परित्यज्य व्रजसं लघवो गतः ॥ 5 ॥

यो नः सदा पालयति पिता पुत्राभिबौरसान् ।

कथं रघूणां स श्रेष्ठस्यस्त्वा नो विपिनं गतः ॥ 6 ॥

4. (பு-ரை) யயா-யாதொரு தூக்கத்தினால், அபஹத்சேதஸ:- கவரப்பட்ட மன துடையவர்களாய், ஸூயஸ்க- அகன்ற மார்புடையவரும், மஹாபுஜம்- பெரும் தோள்களை உடையவருமான, ராம்- ஸ்ரீராமனை, அய- இப்பொழுது, ந பச்யாமஹே- (நாம்) பார்க்காம விருக்கின்றோமோ, தா் நித்ரா- அந்தத் தூக்கத்திற்கு, திக்- நிந்தையானது, அஸ்து ஸஸ்து- உண்டாகட்டும்.

5. (பு-ரை) அவிதயகரிய:- விணுகாத ஸேவையை உடையவரும், மஹாபாஹு:- பெரும் தோள்களை உடையவருமான, ச: ராஹ:- அந்த ராகவன், தயா பக்த- அப்படி பத்தி உள்ளதான, ஜன்- ஜனத்தை, பரித்யஜ்ய- விட்டு விட்டு, கத்ய் நாம்- எப்படி, வ்ரஜ- வனவாஸத்தைக்குறித்து, ரத:- சென்றுவிட்டார்.

6. (பு-ரை) பிதா- தகப்பன், ஔரஸான் புவான் ஐவ- ஓளரஸ புத்திரர்களை (ரக்ஷிப் பது) போல், ய:- யாதொருவர், ந:- நம்மை, சதா- எப்பொழுதும், பாலயதி- ரக்ஷிக்கு ன்றாரோ, ஸ:- அந்த, ரஹூர் ஶ்ர:- ரகு குலத்து அரசரில் சிறந்தவரான ராமன், ந:- நம்மை, ஸ்யஸ்தா- விட்டு விட்டு, கத்ய- எப்படி, விபின்- வனத்தைக்குறித்து, ரத:- சென்றுவிட்டார்.

4. (பொ-ரை) சீ! சீ! ஐயோநாம் என்ன தூக்கம் தூங்கிவிட்டோம், அதனை லன்றோ நாம் புத்தியில்லாமல், அகன்ற மார்புடையவரும், பெறுத்த தோள்களை யுடையவருமான அந்த ஸ்ரீராமனை இப்பொழுது பார்க்காமலிருந்து விட்டோம்.

5. (பொ-ரை) தம்மிடத்தில் செய்த ஸேவையை விணுகச்செய்யாதவரும், பெரும் தோள்களையுடையவருமான அந்த ஸ்ரீராகவன், க்ரஹம் முதலானவைகளை விட்டு தம்மிடத்திலேயே மிகவும் அன்புள்ள ஜனத்தை விட்டு விட்டு, எப்படி வனம் சென்றுவிட்டார்.

6. (பொ-ரை) தகப்பன் ஓளரஸபுத்திரர்களைக் காப்பாற்றுவதுபோல் நம்மை எப்பொழுதும் காப்பாற்றிக்கொண்டுவந்த ரகு குலத்து அரசர்களில் சிறந்த வரான அந்த ஸ்ரீராமன் நம்மை விட்டு எப்படி வநம் சென்றுவிட்டார்.

इहैव निधनं यामो महाप्रस्थानमेव वा ।

रामेण रहितानां हि किमर्थं जीवितं हि नः ॥ 7 ॥

सन्ति शुष्काणि काष्ठानि प्रभूतानि महान्ति च ।

तैः प्रज्वाल्य चितां सर्वे प्रविशामोऽथ पावकं ॥ 8 ॥

किं वक्ष्यामो महाबाहुरनस्यः प्रियंवदः ।

नीतः स राख्योऽस्माभिरिति वक्षतुं कथं क्षमम् ॥ 9 ॥

7. (ப-ரை) இஃதேயே, நிதன்-மாணத்தை, யாம்-அடைவோம், வா-அல்லது, மஹாப்ரஸ்தானத்தையோ, யாம்-அடைவோம், ஹி-ஏனென்றால், ராமேண-ஸ்ரீராமனால், रहितानां-பிரிந்திருக்கிற, ந:-நமக்கு, जीवितं-உயிரானது, किमर्थं-எதற்காக.

8. (ப-ரை) अथ-அல்லது, शुष्काणि-உலர்ந்த, महान्ति-பெரிதான, काष्ठानि-கட்டைகள், प्रभूतानि-ஏராளமாக, सन्ति-இருக்கின்றன, तै:-அவைகளால், चितां-சிறையை (செய்து), प्रज्वाल्य-எறித்து, पावकं-நெருப்பை, सर्वे-நாமெல்லோரும், प्रविशाम:-பரவெசிப்போம்.

9. (ப-ரை) किं वक्ष्याम:-என்ன சொல்லுவோம், महाबाहु:-பெருந்தோள்களை யுடையவராய், अनस्य:-அஸ-னையிலலாதவராய், प्रियं वद:-இனிதாகப் பேசுகின்ற வருமான, सः राख्य:-அந்த ராகவன், अस्माभि:-எங்களால், (वन्-வனத்தை), नीत:-அடைவிக்கப்பட்டார், इति-என்று, वक्षतुं-சொல்லுவதற்கு, कथं क्षम-எப்படிமுடியும்.

7. (பொ-ரை) ஆகலால் நாம் இங்கேயே, ப்ராயோபவேசனம்செய்து மாணத்தை அடையவேண்டும், அல்லது மஹாப்ரஸ்தானத்தையாவது செய்யவேண்டும் ஏனென்றால், ராமனைவிட்டுப்பிரிந்த நமக்கு இனி உயிர் எதற்காக.

8. (பொ-ரை) அல்லது, இந்த வனத்தில் உலர்ந்தபெருங்கட்டைகள் எழானமாகவிரூக்கின்றன, அவைகளால் சிறை அடுக்கி நெருப்பு எரித்து, அந்த நெருப்பில் நாமெல்லோரும் சிமூர்தாவது ப்ராணனை கிடவேண்டும்.

9. (பொ-ரை) நாமென்ன சொல்லுவோம், பெருந்தோள்களையுடையவராய் அஸ-னையிலலாதவராய், எல்லோரிடத்திலும் இனிதாகப் பேசுகின்றவருமான அந்த ராகவனை நாங்கள் வனத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் கிட்டோம் என்று எப்படி சொல்ல முடியும்.

* ப்ராயோபவேசனம்- என்றால், ஆஹாமில்லாமவிரும்பது, மஹாப்ரஸ்தானம் என்றால், மரித்தே கிடவேண்டுமென்று ஸங்கல்பத்துடன், வடக்குக்கிணை நோக்கி செல்லுதல்.

सा नूनं नगरी दीना दृष्ट्वाऽस्मान्नाघवं विना ।

भविष्यति निरानन्दा सखीबालवयोधिका ॥ 10 ॥

निर्यातास्तेन वीरेण सह नित्यं जितात्मना ।

विहीनास्तेन च पुनः कथं पश्याम तां पुरीम् ॥ 11 ॥

इतीव बहुधा बाचो बाहुमुग्रस्य ते जनाः ।

विलपन्ति स्म दुःखार्ता विवत्सा इव धेनवः ॥ 12 ॥

10. (ப-ரை) சா நூனம்- அந்த அயோத்திமா நகரமானது, ராசுவணை விட்டுப்பிரிந்து, (மதானு- போயிருக்கின்ற), அஸ்மானு- நம்மை, ட்ரூவா- பார்த்து. ச சகிபால வயோதிகா- ஸ்த்ரீகள், பாலர்கள், கிழவர்கள் இவர்களுடன் கூடியதாய். நிரானந்தா- ஆனந்த மில்லாததாய், தீனா- தைன்யம் அடைந்ததாய், பவியதி- ஆய்விடும். நூனம்- இது நிச்சயம்.

11. (ப-ரை) நிய்ய- எப்பொழுதும், ஜிதாத்மனா- ஜிதேந்திரியராய், வீரண- ரூர னான, தீன ச ட்- அந்த மானுடன், நிய்யா:- புறப்பட்டுவந்த நாம், தீன- அவரால், விஹிநா: சந்த- பிரிந்தவர்களாய்க்கொண்டு, தா் புரீ- அந்த நகரத்தை, புன:- மறுபடியும், கத்ய் பச்யாம்- எப்படிப் பார்ப்போம்.

12. (ப-ரை) தீ ஜனா:- அந்த ஜனங்கள், பாஹு- கையை, ஓயஸ்ய- உயர்த்துக்கி கொண்டு, இதி ட்வ- இவ்வாறுபோல, பஹுதா- பலவிதமாக, வாய:- வார்த்தைகளை (சொல் விக்கொண்டு), விவத்ஸா:- கன்றைப் பிரிந்திருக்கிற, தீனவ: ட்வ- பசுக்கள் போல், டு:கார்தா:- துக்கத்தினால் பிடிக்கப்பட்டவர்களாய், விலபந்தி ச்ம- கதறினார்கள்.

10. (பொ-ரை) அந்த அயோத்திமா நகரமானது, ராசுவணைப்பிரிந்து வந்திருக்கும் நம்மைப்பார்த்து, ஸ்த்ரீகள், பாலர்கள், கிழவர்கள் உள்பட, ஆனந்த மிழந்து மிகவும் தைன்யமடைந்ததாய் ஆய்விடும், இது நிச்சயம்.

11. (பொ-ரை) நாம், ஜிதேந்திரியராய், மஹா வீரனுமான அந்த ஸ்ரீராமனுடன் பட்டணத்திலிருந்து புறப்பட்டு, இப்பொழுது அவரைவிட்டுப்பிரிந்து, மறுபடி போய், அந்த நகரத்தை எப்படிப்பார்ப்போம்.

12. (பொ-ரை) அந்த நகரத்து ஜனங்கள், கையை உயர்த்துகிக்கொண்டு கன்றை இழந்த பசுக்கள்போல், துக்கத்தினால் பிடிக்கப்பட்டவர்களாய், இதுபோல் மற்றும் பலவிதமாக சொல்லிக்கொண்டு கதறினார்கள்.

आलोक्य नगरीं तां च क्षयभ्याकुलमानसाः ।

अवतंत्यन्त तेऽश्रूणि मयैः शोकशीलितैः ॥ 16 ॥

एषा रामेण नगरी रहिता नातिशोभते ।

आपगा गरुडेनैव हृदादुद्धृतपत्रगा ॥ 17 ॥

चन्द्रहीनमिवाकाशं तोयहीनमिबार्णवम् ।

अपश्यन्निहतानन्दं नगरं ते विचेतसः ॥ 18 ॥

16-17. (ப-ரை) தெ- அவர்கள், தா் நகரீ- அந்த நகரத்தை, ஆலாக்ய- பார்த்து, க்ஷயப்யாகுலமானசா:- விடுகளைகுறித்து, கலங்கின மனதுடையவர்களாய், ராமெ- ராமனும், ரஹிதா- பிரிந்திருக்கிற, ஸா- நகரி- இந்நகரமானது, ருடேன- கருடனும், ஹ்ரதா- மடுவிலிருந்து, டுத்தபத்ரா- எடுக்கப்பட்ட ஸர்ப்பத்தைதயுடைய, ஸபா- இவ- நதியானது போல, ந அதிசோபதே- அதிகமாக விளங்குகிலை, இதி- என்று, ஸோகஸீலிதே:- துக்கத்தினால் கலங்கியிருக்கிற, நயநே:- கண்களால், ஸ்ரூணி- நீர்களை, ஸவர்த்யஸ- பெருக்கினார்கள்.

18. (ப-ரை) விசேதச:- மோஹங்கொண்டவர்களான, தெ- அவர்கள், நிஹதானந்த- ஆனந்தம் கெட்டு இருக்கிற, நகர-அந்த நகரத்தை, சந்த்ரஹீன-சந்திரனில்லாத, ஸகாஸா- இவ- ஆகாயத்தைப்போலவும், தோயஹீன-ஜலமில்லாத, ஸப்யஸ- இவ-ஸமுத்திரத்தைப்போலவும், ஸப்யஸ- பார்த்தார்கள்.

16-17. (பொ-ரை) அந்த ஜனங்கள் அந்நகரத்தைப்பார்த்து, விடுகளில் துழையலாமா வேண்டாமா என்று மணக்கவலையுடையவர்களாய், ராமனில்லாமல் இந்நகரமானது, ஒரு நதியின் மடுவிலிருந்து, கருடன் ஸர்ப்பத்தைத்துக்கித் கொண்டுபோய்விட்டால் அந்தத் தீ எவ்வாறு விளங்காதோ, அவ்வாறு விளங்குகிலை, என்று சொல்லிக்கொண்டு சோகத்தினால் கலங்கின கண்களின் வழியால் நீர்களைப் பெருக்கினார்கள்.

18. (பொ-ரை) இவ்வாறு மனங்கலங்கின அந்த ஜனங்கள், ஆனந்தமில்லாத அந்நகரத்தை, சந்திரனில்லாத ஆகாயம்போலவும், ஜலமில்லாத ஸமுத்திரம் போலவும் எண்ணினார்கள்.

ते तानि वेदमानि महाधमानि दुःखेन दुःखोपहता विशन्तः ।

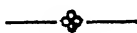
नैव प्रजनुः स्वजनं जन् वा निरीक्षमाणः प्रविच्छर्षाः ॥ 19 ॥

ஈஸ்யாவ் அம்மாமாஸுந் வால்முகிபிஃ ஹரிகாஸுந் ஷயோஷாஸுநு

புஸ்சுஸாரிஸா சரீஃ ॥ 47 ॥

19. (ப-ரை) **दुःखोपहता:-** துக்கத்தினாலடிபட்டிருக்கிற, **ते- அவர்கள்,** **महा- धनानि- மிகவும் விலையுயர்ந்ததாகளான,** **तानि वेदमानि- அந்த க்ருஹங்களை,** **दुःखेन- துக்கத்துடன்,** **विशन्तः- ப்ரவேசித்திருந்தும்,** **स्वजनं- தன்னுடை ஜனத்தையும்,** **जन् वा- இதர ஜனத்தையும்,** **निरीक्षमाणः- பார்த்தவர்களாயிருந்தும்,** **प्रविच्छर्षाः सन्तः- போயிருக்கிற ஸந்தோஷத்தையுடையவர்களாய்க் கொண்டு,** **न प्रजनुः एव- அறியவே இல்லை.**

19. (பொ-ரை) இவ்வாறு, துக்கத்தினால் பிடிக்கப்பட்ட அந்த ஜனங்கள் மிகவும் விலையுயர்ந்த தங்கள் தங்கள் க்ருஹத்தில் துழைந்தவர்களாயிருந்தும், தன்னுடைய பந்து ஜனங்களையும், மற்ற ஜனங்களையும் பார்த்துக்கொண்டிருந்தும், மனதில் ஆனந்தமில்லாதபடியால், இது நம்ம வீடு, இது அயலார் வீடு, இவன் நம் முடைய பந்து, இவன் பந்துவல்ல, என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளவேயில்லை.

न चाह्व्यन्न चामोदन्वणिजो न प्रसारयन् ।

न चाशोभन्त पुण्यानि नापचन्गृहमेधिनः ॥ 4 ॥

नष्ट दृष्ट्वा नाभ्यनन्दन्विपुलं वा धनागमम् ।

पुत्रं प्रथमजं लब्ध्वा जननी नाभ्यनन्दत ॥ 5 ॥

गृहे गृहे रुदन्यश्च भर्तारं गृहमागतम् ।

व्यगर्हयन्त दुःखार्ता वाग्भिस्तोत्रैरिव द्विपान् ॥ 6 ॥

4. (ப-ரை) ந அஹ்வயந்- (ஒருவராவது) ஸந்தோஷப்படவில்லை, ந அமோதந்- மனக்களரிப்பையும் அடையவில்லை, வणिஜ:-வ்யாபாரிகள், (புण्यानि-சரக்குகளை) ந பிரசாரயந்- பரப்பவில்லை, புण्यानि- புண்யத்தின் பலனான, புத்திரன், பார்யை முதலானவைகள், ந அசோமந்த- விளங்கவில்லை, குஹேயின:- க்ருஹஸ்தர்கள், ந அபசந்- சமைக்கவில்லை.

5. (ப-ரை) நஷ்ட- காணாமலிருந்த வஸ்துவை, ட்ரூவா- பார்த்தும், விபுல- அதிகமான, டிநாஹம்- வா- தனத்தின் வரவைப்பற்றியும், ந அப்யநந்தந்- ஸந்தோஷப்படவில்லை, ஜனனி- தாயார், ப்ரதமஜ- முதலில் பிறந்த, புத்ர- பிள்ளையை, லப்த்வா- அடைந்து, ந அப்யநந்த- ஸந்தோஷப்படவில்லை.

6. (ப-ரை) (ஸ்திரீ- ஸ்த்ரீகள்), குஹே குஹே- ஒவ்வொரு வீடுகளிலும், ருதந்ய:- வ- அழுது கொண்டும், டு:ஸ்தார்த:- துக்கத்தினால் பிடிக்கப்பட்டும், குஹே அஹதம்- விட்டிற்கு வந்திருக்கின்ற, 'மர்தார்த- தங்கள் கணவனை, ட்விபான்- யான்களை, துதீ: ட்வ- மாவெட்டிகளால் வருத்தப் படுத்துவதுபோல், வாக்மி:- வார்த்தைகளினால், வ்யகர்ஹயந்த- நிந்தித்தார்கள்.

4. (பொ-ரை) ஒருவராவது ஸ்நேஹிகள் முதலானவர்களைப்பார்த்தும் ஸந்தோஷப்படவில்லை. அபூர்வமான வஸ்து கிடைத்ததிலும் ஸந்தோஷப்படவில்லை. வ்யாபாரிகள் விற்பனைக்காக கடைசில் ஸாமான்களை வைக்கவில்லை. புண்யத்தின் பலனான புத்திர, கனத்திரம் முதலானவைகள் விளங்கவில்லை, க்ருஹஸ்தர்கள் சமயம் செய்யவில்லை.

5. (பொ-ரை) நெடுநாள் காணாமற்போயிருந்த வஸ்து கிடைத்ததைப்பற்றியோ, அதிகமான நிதி முதலானது கிடைத்ததைப்பற்றியோ, ஒருவரும் ஸந்தோஷப்படவில்லை. முதற் கர்ப்பம் புத்திரனாகப் பிறந்தும் அதைப்பற்றி தாயாரும் ஸந்தோஷப்படவில்லை.

6. (பொ-ரை) ஸ்த்ரீகளெல்லோரும் அவரவர்கள் வீடுகளில் அழுதுகொண்டும், அதிகமான சோகத்தை அடைந்தும், விட்டிற்கு வந்திருக்கிற பர்த்தாகளைப்பார்த்து, மாவெட்டிகளால் யான்களை வருத்தப்படுத்துவதுபோல், கடுமையான வார்த்தைகளைச்சொல்லி நிந்தித்தார்கள்.

किं नु तेषां सुहोः कार्यं किं दारोः किं धनेन वा।

पुत्रैर्वा किं सुखैर्वापि यो न पश्यन्ति राक्षसम् ॥ 7 ॥

एकः सत्पुरुषो लोके लक्षणः सह सीतया ।

योऽनुगच्छति काकुत्स्थः रामः परिचरन्ने ॥ 8 ॥

आपगाः कृतपुण्यास्ताः पद्मिन्त्यश्च सरासि च ।

येषु ह्यस्यति काकुत्स्थो विगाह्य सखिलं शुचि ॥ 9 ॥

7. (ப-ரை) ஏ- யாதொருவர்கள், ராசுவ- ராகவனை, ந பश्यन्ति- பார்க்கவில்லை யோ, டேசா- அவர்களுக்கு, சூஹோ- கருமங்களால், கி் நு சரீ- என்ன ஆகவேண்டியது, டாரோ- பார்வையாளால், கி- என்ன ஆகவேண்டியது, டனேன வா- தனத்தினாலாவது, கி- என்ன ஆகவேண்டியது, பூஹோ- புத்திரர்களினாலாவது, கி- என்ன ஆகவேண்டியது, சுவோ- அபி வா- மற்ற ஸுகங்களினாலாவது, என்ன ஆகவேண்டியது.

8. (ப-ரை) ஏ- லக்ஷண- யாதொரு இலக்குமணன், காकुत्स्थ- கருஸ்த்தவம்சத்தில் அவதரித்த, ராம்- ஸ்ரீராமனை, சீதயா- சூ- ஸீதைபுடன் கூட, ஏ- வரத்தில், பரிச- கிச்சுறையை செய்வதற்காக, अनुगच्छति- பின் செல்லுகின்றாரோ, ஏ- एक- அவர் ஒருவரேதான், லோ- உலகத்தில், सत्पुरुष- பாச்யம் செய்த புருஷன்.

9. (ப-ரை) काकुत्स्थ- காசுஸ்தம், शुचि- சுத்தமான, सखिल- ஐலத்தை, विगाह्य- ப்சுவேசித்து, येषु- யாதொரு, नदिमुत्तलान्नावகளि- ஸ்நானம் பண்ணுவாரோ, ता- தாயா- அந்த நதிகளும், पद्मिन्य- ப் தமையா ஒடைகளும், येषु- பாச்யம் செய்தவைகள், सरासि च- அந்தக்குளங்களும், कृतपुण्यानि- பாச்யம் செய்தவைகள்.

7. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமனைப்பாராதவர்களுக்கு வீடுகளினாலாவது, பார்வையாளினாலாவது, பொருளினாலாவது, புத்திரர்களினாலாவது, மற்ற ஸுகங்களினாலாவது என்ன ஆக வேண்டியது.

அளவிறந்த கருணையினால் ஸகல ப்ராணிகளையும், ஸம்ஸார ஸமுத்திரத்திலிருந்து கரையேற்றுவதற்காக மனுஷ்ய ரூபமாக அவதாரம் செய்து, தங்கள் தேசத்திலும், நகரத்திலுமிருக்கின்ற ஸ்ரீராம ரூபியான பகவானை, பரமநந்தத்துடன் ஸேவித்து ஆனந்தமடையாமல், புத்திர, தாரம், முதலானவைகளிலே ஆசைகொண்டவர்கள் மிகவும் பாபமுள்ளவர்களாகையால், மறுபடியும் ஸம்ஸாரத்திலே உழலுவார்கள், என்று தீர்த்தியத்தில் இந்த சுலோகத்தின் மூலம் தாற்பார்யம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

8. (பொ-ரை) கருஸ்த்த வம்சத்தில் அவதரித்த ஸ்ரீராமனை, ஸீதைபுடன் கூட ஸனத்தில் கிச்சுறையை செய்வதற்காக ஸ்ரீராமனுடன் சென்ற அந்த இலக்குமணன் ஒருவர்தான் உலகத்தில் ஸத்புருஷன்.

9. (பொ-ரை) இலக்குமணனுடைய பாச்யத்தைப்பற்றி நாம் புகழ்வது

शोभयिष्यन्ति काकुत्स्थमटव्यो रम्यकाननाः ।

आपगाश्च महानूपाः सानुमन्तश्च पर्वताः ॥ 10 ॥

काननं वापि शैलं वा यं रामोभिमिष्यति ।

प्रियातिथिमिव प्राप्तं नैनं शक्ष्यन्त्यनर्चितुम् ॥ 11 ॥

विचित्रकुमुमापीडाः बहुमञ्जरिधारिणः ।

राघवं दर्शयिष्यन्ति नगा भ्रमरशालिनः ॥ 12 ॥

10. (ப-ரை) ரம்கானனா:- அழகான மாங்களின் வரிசைகளையுடைய, அடவ்ய:- அரண்யங்களும், மஹா அநூபா:- விசாலமான ஜலக்கரைகளையுடைய, आपगा: - வந்திகளும், सानुमन्त:- அழகான தாழ்வரைகளையுடைய, पर्वता: - பர்வதங்களும், काकुत्स्थ- ஸ்ரீராமனை, शोभयिष्यन्ति- ஸந்தோஷப்படுத்தப் போகின்றன.

11. (ப-ரை) राम:-ஸ்ரீராமன், यत् काननं वा-எந்த காட்டையோ, यं शैलं वा अपि-எந்த பர்வதக்கையோ, अभिमिष्यति- நோக்கிச்செல்லுகிறாரோ, (तत्- அந்தக்காடும் स:- அந்தப்பர்வதமும்), प्राप्त- தம்மிடம் வந்திருக்கிற, (एनं- இவரை), प्रियातिथिं इव-ப்ரியமான விருந்தாளியைப்போல, अनर्चितुम्- பூஜிக்காமலிருப்பதற்கு, न शक्ष्यन्ति- முடியாது.

12. (ப-ரை) विचित्र कुमुमा पीडा:- விசித்திரங்களான புஷ்பங்களால் சிரோ பூஷணங்கொண்டவைகளாய், बहुमञ्जरिधारिण:- அதிகமான பூங்கொத்துகளோடறித்தவைகளாய், भ्रमरशालिन:- வண்டுகளோடே கூடினவைகளுமான, नगा:- வருஷங்கள், राघवं-ராமனைக்குறித்து. दर्शयिष्यन्ति- (தங்கள் உருவங்களைக்) காட்டப்போகின்றன.

இருக்கப்பட்டு காடுகள் தன் வனத்தில் நிற்கின்றன, தாமரை ஓடைகளிலும், குளங்களிலும் இறங்கி பரிசுக்கமான தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்யப்போகிறபடியால், அசேதனங்களான அந்நதிகள், தாமரை ஓடைகள், குளங்கள் இவைகளுடைய பாக்யத்தை யாரால் புகழமுடியும்.

10. (பொ-ரை) அழகான மாங்களின் கூட்டங்களையுடைய காடுகளும், விசாலமான கரைகளையுடைய நதிகளும், அழகான தாழ்வரைகளையுடைய பர்வதங்களும், ஸ்ரீராமனுக்கு மிகவும் ஆனந்தத்தை அளிவிக்கப்போகின்றன.

11. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமன் எந்தக்காடுகையோ, எந்த மலைகளையோ நோக்கிச்செல்லுகிறாரோ, அந்த மலைகளும், காடுகளும், பரியமான அதிதிபோல் வந்திருக்கிற இவரை பூஜிக்காமலிருக்குமா!

12. (பொ-ரை) வருஷங்கள் விசித்திரமான புஷ்பங்களால் சிரஸில் அலங்காரம் செய்துகொண்டும், மிகுந்த பூங்கொத்துகளோடறித்துக்கொண்டும், வண்டுகள் ரீங்காரம் செய்யப்பெற்றும் ஸ்ரீராமன் முன்னே நிற்கப்போகின்றன.

வருஷங்கள் ஸ்ரீராமனை பரமாத்மாவாக தெரிந்துகொண்டு, தங்களிடமிருக்கிற வண்டுகளின் ரீங்காரத்தை, ஸ்தோத்ர சப்தங்களாகக்கொண்டும், தங்கள் கிளைகளாக

अकाले चापि मुख्यानि पुष्पाणि च फलानि च ।

दर्शयिष्यन्त्यनुकोशाद्गिरयो राममागतम् ॥ 13 ॥

प्रक्षविष्यन्ति तोयानि क्षिमलानि महीधराः ।

विदर्शयन्तो विविधान्भूयश्चित्रांश्च निर्झरान् ॥

पादपाः पर्वताग्रेषु रमयिष्यन्ति राघवम् ॥ 14 ॥

यत्र रामो भयं नात्र नास्ति तत्र परामवः ।

स हि शूरो महाबाहुः पुत्रो दशरथस्य च ॥ 15 ॥

13. (ப-ரை) கிரய:- பர்வதங்கள், அகால- (தங்கனிடம்) வந்திருக்கிற, ராம்- ஸ்ரீ ராமனைக்குறித்து, அனுகோசா- அன்பினால், அகாலே- அகாலத்திலும், முக்யா- ச்ரேஷ்டங்களான, புஷ்பா- புஷ்பங்களையும், கலா- பலங்களையும், ஸ்ரீவிஷய- காட்டப்போகின்றன.

14. (ப-ரை) விவிதா- நான்கிதங்களாயும், பூ- சிவா- மிகவும் ஆச்சர்யங் களுமான, நிர்ஜா- மலை அருகிலே, விர்ஷய- வெளிக்காட்டுகின்ற, மஹீதரா:- மலைகள், கிம்லா- கிம்மலங்களான, தோயா- தீர்த்தங்களை, ப்ரக்ஷவி- பெருக்கப்போகின்றன, பர்வதா- மலை உச்சிகளில் (இருக்கின்ற), பாடபா:- வருகைகள், ரா- ஸ்ரீராகவனை, ரமயி- ஸந்தோஷப்படுத்தும்.

15. (ப-ரை) ரா- ஸ்ரீராமன், ய- எவ்விடத்தில், (ய- இ- இருக்கிறதோ), அ- அவ்விடத்தில், ப- அச்சமானது, ந- இல்லை, த- அவ்விடத்தில், பா- அவ்விடத்தில், ந- அ- இல்லை, ஸ- என்னால், ச- அவர், ஸ- மஹாசூரர், மஹா- பெருந்தோள்களையுடையவர், ஸ- தசரதருடைய, ப- புத்தருமானவர்

கிற கைகளினால் பூவ்கொத்துகளை எடுத்துக்கொண்டு ஸ்ரீராகவனை அர்ச்சனை செய் யப்போகின்றன. என்று தீர்த்தியத்தில் காணப்படுகிறது.

13. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமன் வனத்தில் செல்லுங்காலத்தில் அவ்விருக்கும் பர்வதங்களெல்லாம், அவ்விடத்தில் மிக அன்பினால் காலமல்லாத காலத்திலும், உயர்ந்த புஷ்பங்களையும், பழங்களையும், ஸ்ரீராமனுக்கு கொடுக்கும்.

14. (பொ-ரை) மிகவும் ஆச்சர்யங்களுமான மலை அருகிலே காட்டுகின்ற பர்வதங்கள் ஸ்ரீராமனுக்காக தெளிந்த தீர்த்தங்களை பெருக்கப்போகின்றன. மலைகளின் உச்சிகளிலிருக்கிற வருகைகளும் ஸ்ரீராமனுக்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டு பண்ணப்போகின்றன.

15. (பொ-ரை) அந்த ராமன் மஹாசூரனுமாய், பெருந்தோள்களையுடைய வருமாய், தசரத மஹாராஜரின் புத்திரருமாகையால் அவர் இருக்குமிடத்தில், ஒருகித பயமும் கிடையாது, ஒருவரால் அலமதிப்பும் கிடையாது.

புரா பவதி நோ தூராத்நுக்ஷாம் ராஹவம் ॥ 16 ॥

பாடக்ஷாயா சுகா ப்ருஸ்தாஹஸ்ய மஹாत्मன: ।

ச ஹி நாஸோ ஜனஸ்யஸ்ய ச கதி: ச பராயணம் ॥ 17 ॥

வயம் பரிவரிஷ்யாம்: சிதாம் யூயம் து ராஹவம் ।

ஐதி பௌரஸ்யோ ப்ருஸ்து:ஸ்வாதாஸ்ததந்ருஷ்ந ॥ 18 ॥

16. (ப-ரை) ச:- அவர், ந:- நமக்கு, தூரத்- வெகு தூரமாக, புரா பவதி- ஆகி விடுவார், த:- ஆதலால், ராஹவ்- ராகவனை, அநுக்ஷாம்- பின்செல்லுவீவாம்.

17. (ப-ரை) தாஹஸ்ய- அப்படிப்பட்ட, மஹாत्मன:- மஹாத்மாவான, ப்ரு:- நாதனுடைய, பாடக்ஷாயா- பாடலேவையானது, சுகா- ஸுகத்திற்குக்காரணம், ச:- அவர், அஸ்ய ஜனஸ்ய- இந்த ஜனத்திற்கு, நாஸ:- நாதன், ச:- அவர், கதி:- கதி, ச:- அவர், பராயணம்- சிறந்த ஆதாரம்.

18 (ப-ரை) வயம்- நாங்கள், சிதா- ஸீதையை, பரிவரிஷ்யாம்:- உபசரிப்போம், யூயம் து- ஸீங்கனோவென்றால், ராஹவ்- ராகவனை, (பரிவரிஷ்ய- உபசரியுங்கள்), ஐதி- என்று, பௌரஸ்ய:- பட்டணத்து ஸ்தர்க்கள், து:ஸ்வாதா- சத்ய:- துக்கத்தினால் பிடிக்கப்பட்டவர்களாய்க்கொண்டு, ப்ருஸ்து- (தங்கள்) பர்த்தாக்களைக்குறித்து, த்- த்- அதனை, அந்ருஷ்ந- சொன்னார்கள்.

16. (பொ-ரை) அந்த ராகவன் வெகுதூரம்போய்விடுவார், ஆதலால் நாம் அதற்கு முன்னமேயே பின் செல்லுவீவாம், "அதூரத்" என்று பதம்பிரித்துக் கொண்டு" ராகவன் ஸமீபமாகத்தான் போய்க்கொண்டிருப்பார்" என்று தீர்த்திய வ்யாக்யானம்.

17. (பொ-ரை) மஹாத்மாவான அப்படிப்பட்ட ஸ்வாமியினுடைய பாடலேவையானது ஸுகத்திற்கு ஸாதனமாயிருக்கிறது, இந்த ஜனத்திற்கு அவரே நாதன், அவர்தான்முத்யமானகதி, அவரேதான் சிறந்த ஆதாரமுமானவர்.

18. (பொ-ரை) நாங்கள் பெண்களாகையால் ஸீதா தேவிக்கு பணிவிடை செய்கிறோம், ஸீங்கள் புருஷர்களாதலால் ராகவனுக்குப்பணிவிடை செய்யுங்கள், என்று அந்ருஷ்நது ஸ்தர்க்களெல்லோரும் துக்கத்தினால் பிடிக்கப்பட்டு தங்கள் தங்கள் பர்த்தாக்களைப்பார்த்து அவரவர்களுக்குத் தோன்றியபடி சொன்னார்கள்.

युष्माकं राघवोऽरण्ये योगक्षेमं विधास्यति ।

सीता नारीजनस्यास्य योगक्षेमं करिष्यति ॥ 19 ॥

को न्वेनाप्रतीतेन सोत्कण्ठितजनेन च ।

सम्प्रीयेतामनोज्ञेन वासेन हृतचेतसा ॥ 20 ॥

कैकेय्या यदि चेद्राज्यं स्यादधर्म्यमनाथवत् ।

न हि नो जीवितेनार्थः कुतः पुत्रैः कुतो धनैः ॥ 21 ॥

19. (ப-ரை) ராঘவ:- ராமன், அரண்ய- அரண்யத்தில், யுष्மாக்- உங்களுக்கு, யோகக்ஷேம்- யோகக்ஷேமங்களை, விதாச்யதி- செய்வார், சீதா- வீரையானவள், அநாரீஜனச்ய- இந்த ஸ்திரீ ஜனத்திற்கு, யோகக்ஷேமம்- யோகக்ஷேமத்தை, கரிஷ்யதி- செய்வாள்.

20. (ப-ரை) அபரீதேன- ப்ரசஸ்தமல்லாததாய், (மிகவும் இளப்பமானதாய்) சோக்ஷண்டிஜனே- துக்கத்தை நினைத்துக் கொண்டிருக்கிற ஜனங்களை மூடையதாய் அமனஜ்ஞே- மனதிற்கு ஒப்பாததாய், ஹதேதசா- புத்தியைக்கெடுக்கின்றதான, அனேன வாசேநாம்- வஸிக்கின்ற இந்த நகரத்தினால், கோ நு- எந்த ஜனமானது, சம்ப்ரீயே- ப்ரீதியடையாம்.

21. (ப-ரை) ராஜ்ய- இந்த ராஜ்யமானது, கைகேயிக்கு, யதி தே- ஆகுமேயானால், அபர்ம்ய- அதர்மமுடையதாகவும், அநாத்தவ- திக்கற்றதாகவும், ச்யாத்- ஆய்விடும், (தர்மிந்- அந்த ராஜ்யத்தில்), ந:- நமக்கு, ஜீவிதே- ஜீவனத்தினால், அர்ய- ப்ரயோஜனம், ந ஹி- இல்லை, புத்ர:- பிள்ளைகளினால், குத:- (ப்ரயோஜனம்) ஏது, ஧ை- தனங்களினால், குத:- (ப்ரயோஜனம்) ஏது.

19. (பொ-ரை) அரண்யத்தில், புருஷர்களாகிய உங்களுக்கு ராமன் யோகக்ஷேமங்களைச்செய்வார். இந்த ஸ்திரீஜனத்திற்கு வீரையோகக்ஷேமத்தைச்செய்வார்.

20. (பொ-ரை) ஸாதுகருக்குத் தகாததாய், எப்பொழுதும் துக்கத்தையே நினைத்துக்கொண்டிருக்கிற ஜனங்களைமூடையதாய், மனதிற்கு மிகவும் பயதை உண்டிபண்ணக்கூடியதாய், புத்தியை அழிக்கக்கூடியதுமான இந்தநகர வாஸசெய்வதில் யாருக்குத்தான் ப்ரீதியுண்டாகும்; ஆகையால் இந்நகர வாஸத்தை விட்டுவிடவேண்டும்.

21. (பொ-ரை) இந்த ராஜ்யம் கைகேயிக்கு வந்துவிடுமேயானால், தர்மகழிந்து, அதர்மங்கள் மிகுந்து திக்கற்றதாய் ஆகிவிடும். ஆகலால் இந்த ராஜ்யத்தினால் உயிருடனிருப்பதினால் என்னப்ரயோஜனம், பிள்ளைகளினால் அல்லது பொருள்களினால் தான் என்னப்ரயோஜனம்.

யோ: -அபாஸ்யஸ்ய ப்ராபி:- கிடைக்காத வஸ்து கிடைப்பது.

க்ஷேம:-ப்ராப்யஸ்ய ரக்ஷா:- கிடைத்த வஸ்துவைக் காப்பாற்றுவது.

यया पुत्रश्च भर्ता च त्यक्ता वैश्वर्यकारणात् ।

क सा परिहरेदन्यं कैकेयी कुरुपासनी ॥ 22 ॥

कैकेय्या न वयं राज्ये भृतका निवसेम हि ।

जीवन्त्या जातु जीवन्त्यः पुत्रैरपि शपामहे ॥ 23 ॥

या पुत्रं पार्थिवेन्द्रस्य प्रवासयति निर्घृणा ।

कप्तां प्राप्य सुखं जीवेदधम्यां दृष्ट्वारिणीम् ॥ 24 ॥

22. (ப-சா) யயா- யாதொருவனால், எவ்வுயர்காரணத்தால், இவ்வாயத்தின் நிமித்தமாக, புத்ர- புத்திரனாக, ஸ்தா- பந்தாவும், த்யக்தா- விடப்பட்டார்களோ, கुरुபாசனி- குலக்கடும் குழப் பழி விடாக்கின்ற, சா- கைகேயி- அந்த கைகேயியானவள், அந்- வேறு எவ்வாறு, பரிஹே- (ஆபத்தில் இன்றாமல்) சந்திப்பாள்.

23. (ப-சா) கைகேயி- கைகேயியானவள், ஜீவந்தியா- ஜீவித்திருக்கும் காலத்தில், ராஜ்யே- (அவளது) ராஜ்யத்தில், வய- நாங்கள், ஸ்தகா- கூலிக்காரர்களாக, ஜீவந்தியா- ஜீவித்துக்கொண்டு, ஜாது- ஒருத்தாலும், ந- நிவசெம- வளிக்கமாட்டோம், புவை- அந்- பரிஹே- (அவ்வாறு) சந்திப்போம், சா- கைகேயி- அந்த கைகேயியானவள், அந்- வேறு எவ்வாறு, பரிஹே- (ஆபத்தில் இன்றாமல்) சந்திப்பாள்.

24. (ப-சா) யா- எவனொருவன், நிபுணசு- கருணையற்றவனாய், பார்थிவேந்திர- ராஜேந்திரனுடைய, புத்ர- புத்திரனை, ப்ரவாசயதி- ஊரைவிட்டுத் துறந்துகொண்டோ, அந்யா- அகம்மமுடையவளாயும், ஸுவாரிணி- துஷ்ட நடத்தையுமுடைய, தா- அவளை, ப்ராய- அடைந்து, க- யார், சுக்- ஸுகமாக, ஜிவத்- பிழைப்பான்.

22. (பொ-சா) இவ்வாயத்திற்காக புத்திரனான ராமனையும், பந்தாவான தசரத மஹாராஜனையும் கை விட்ட. குலக்கேடியான அந்த கைகேயி, வேறு யாரைத்தான் கைவிடமாட்டாள், (சந்திப்பாள்).

23. (பொ-சா) கைகேயி, உயிருடன் இருக்கும் காலத்தில் அவள் ராஜ்யத்தில் நாங்கள் வேலை செய்து கூலி வாங்கிக்கொண்டு வாஸம் செய்யவேமாட்டோம், பின்னாள்கள்மேல் ஆணையிட்டுச் சொல்லுகிறோம்.

24. (பொ-சா) யாதொருவன் கருணையில்லாமல் ராஜேந்திரனான தசரத குமாரனை நகரத்தைவிட்டுத் தோரத்திலிட்டாளோ, அவ்விதம் கொட்ட நடத்தையுள்ளவளும், அதர்மிஷ்டையுமான அவளிடமிருந்து யார்தான் ஸுகமாக ஜீவிப்பார்.

उपद्रुतमिदं सर्वमनालम्बमनायकम् ।

कैकेय्या हि कृते सर्वं विनाशमुपवास्यति ॥ 25 ॥

न हि प्रव्राजिते रामे जीविष्यति महीपतिः ।

मृते दशरथे व्यक्तं विलापस्तदनन्तरम् ॥ 26 ॥

ते विषं पिबतालोढ्य क्षीणपुण्याः सुदुर्गताः ।

राघवं वानुगच्छध्वमश्रुतिं वापि गच्छत ॥ 27 ॥

25. (ப-ரை) இஃதே சர்வ- இது முழுவதும், उपद्रुत- பிடிக்கப்பட்டும், அனாலம்ப- ஆதாரமில்லாததும், அனாயகம்- நாதனில்லாமலுமிருக்கிறது, कैकेय्या:- கைகேயியினுடைய, हि- நிமித்தமாக, सर्व- எல்லாம், विनाश- நாசத்தை, उपवास्यति हि- அடையப் போகிறதல்லவா.

26, (ப-ரை) रामे- ஸ்ரீராமன், प्रव्राजिते- சதி. காட்டுக்குப்போனவளவில், महीपति:- அரசன், न जीविष्यति हि- உயிருடன் இருக்கப்போகிறதெயில்லை, दशरथे- தசரத மஹாராஜர், मृते- மரித்த வளவில், तदनन्तरम्- அதன்பிறகு, विलाप:- விநாசம் தான், व्यक्त- நிச்சயம், विलीप:- என்று தீர்த்தியத்தில் காண்கிறது.

27. (ப-ரை) क्षीणपुण्या:- புண்யம் குறைந்தவர்களாய், सुदुर्गता:- மிகவும் ஏழைகளுமான, ते- அப்படிப்பட்ட நீங்கள், आलोढ्य- ஆராய்ந்து பார்த்து, विष- விஷத்தை, पिबत- குடித்து விடுங்கள், (அல்லது) राघवं वा- ஸ்ரீராகவனையாவது, अनुगच्छन्- பின் செல்லுங்கள், अश्रुतिं वा अपि-உங்கள் பேர்கேட்க்காத தேசத்தையாவது, गच्छत-அடையுங்கள்.

25. (பொ-ரை) இதெல்லாம் துக்கத்தினால் பிடிக்கப்பட்டதாகவும், ஆதாரமில்லாததாகவும், நாதனற்றதாகவும், (ஆய் விட்டது) ஆகலால் எல்லாம் கைகேயி ஒருவளால் அழிந்து போய்விடப்போகிறது.

26. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமன் வரவாஸம் சென்ற பிறகு தசரத மஹாராஜர் பிழைத்திருக்கப்போகிறதில்லை. தசரதர் மரித்துவிட்டால் அதன் பிறகு விநாசம் தான், இது நிச்சயம்.

27. (பொ-ரை) புண்யம் குறைந்தவிட்டபடியாலும், ராமனாகிற பெரும் செல்வத்தையிழந்து ஏழைகளாய் விட்டபடியாலும், நீங்கள் நன்றாக ஆலோசித்துப் பார்த்து விஷத்தையாவது குடித்துப் பரணனை விடுங்கள். அல்லது ராகவனுடனாவது வனம் செல்லுங்கள். அல்லது கண் காணாமலும் உங்களுடைய பேர் கேளாமலுமிருக்கிற தேசத்திற்காவது போய் விடுங்கள்.

मिथ्या प्रवाजितो रामः ससीतः सहलक्ष्मणः ।

भरते संनिस्तुष्टाः स्मः सौनिके पशवो यथा ॥ 28 ॥

पूर्णचन्द्राननः श्यामो गूढजव्वुरिदमः ।

आजानुबाहुः पद्माक्षो रामो लक्ष्मणपूर्वजः ॥ 29 ॥

पूर्वाभिभाषी मधुरः सत्यवादी महाबलः ।

सौम्यश्च सर्वलोकस्य चन्द्रवत्प्रियदर्शनः ॥ 30 ॥

28. (ப-ரை) ராம:- ஸ்ரீராமன், சசீத:- ஸீதைபுடனும், சஹலக்ஷ்மண:- இலக்குமணனுடனும், மித்யா ப்ரவாஜித:- மோசமாகக் காட்டிற் குத் துறத்தப்பட்டார், சௌனிகே-பசுக்களைக் கொலை செய்கிறவன் (கசாப்புக்காரன்) இடத்தில், பசவ: யதா- பசுக்கள் விடப்பட்டது போல், (ராஜா-அரசனால்) நாம், भरते-பரதனிடத்தில், சனிஸ்தா: ச்ம:-ஒப்பி வக்கப்பட்டோம்.

29. (ப-ரை) லக்ஷ்மணபூர்வஜ:- இலக்குமணனுக்கு முன்பிறந்தவரான, ராம:- ஸ்ரீராமன், पूर्णचन्द्रानन:- பூரண சந்திரன்போன்ற முகமுடையவர், श्याम:- ச்யாமள வர்ணமுடையவர், गूढजव्वु:- மறைந்த தோள் எலும்புக்களை உடையவர், अरिदम:- சத்ருக்களை அடக்குகின்றவர், आजानुबाहु:- முழங்கால் வரையில் (தொங்குகிற) கைகளை யுடையவர், पद्माक्ष:- தாமரை மலர் போன்ற கண்களையுமுடையவர்.

30. (ப-ரை) पूर्वाभिभाषी- (எல்லோரிடத்திலும்) முன்னதாய்ப்பேசுகிறவர், मधुर:- இனிதாகப் பேசுகின்றவர், सत्यवादी- ஸத்யத்தையே பேசும் ஸ்வபாவமுடையவர், महाबल:- அதிகமான சீர்ப் பலமுடையவர். सौम्य: च- ஸௌமுகரானவர் (கடுந்தன்மையில்லாதவர்), सर्वलोकस्य- எல்லா லோகத்திற்கும், चन्द्रवत्- சந்திரன்போல், प्रियदर्शन:- ப்ரியமான காக்கியை யுடையவர்.

28. (பொ-ரை) தசக மஹாராஜர், ஸீதைபுடனும், இலக்குமணனுடனும் ராமனை வஞ்சனையாகக்காட்டிற் குத்தறத்திவிட்டு, கசாப்புக்காரனிடத்தில் ஆடுமாடுகளை விடுவது போல் பரதனிடத்தில் நமமை விட்டுவிட்டார்.

29. (பொ-ரை) இலக்குமணனுக்கு ஜெஷ்டபாதாவான ஸ்ரீராமன், பூர்ண சந்திரன் போன்ற கிருமுகமண்டலத்தையுடையவர், ஸீலமேகம்போல் ச்யாமளமான வர்ணமுடையவர், மறைந்த தோள்களின் எலும்பையுடையவர், சத்ருக்களை அடக்கும் தன்மையுள்ளவர், முழங்கால்வரை நீண்ட கிருகைகளையுடையவர், செந்தாமரை மலர் போன்ற அழகாய் கிருக்கண்களையுடையவர்

30 (பொ-ரை) ஸ்வப்ராணிகளிடத்திலும் தனக்கு அன்பு மிகுந்திருக்கிற படியால் எல்லோரிடத்திலும் முன்னதாகப் பேசுகிறவர். இனிதாகப்பேசுகிறவர், ப்ராணிகளுக்கு ஹிதமான வார்த்தையையே சொல்லும் ஸ்வபாவமுடையவர், மஹாபலமுடையவர், ஸௌமகமாயிருக்கிறவர், ஸ்வ லோகத்திற்கும் சந்திரனைப் போல் பார்த்தும்பொழுதே ஸந்தோஷத்தை உண்டிபண்ணுகிறவர்.

நூனம் புருஷசார்க்கு மதமாதங்மவிக்ரம: ।

சோமயிஷ்யத்யரண்யானி விவரந்த மஹரய: ॥ 31 ॥

தாஸ்ததா விலபந்யஸ்து நகரே நாகரஸ்திவ: ।

சுருசுருது:ஸஸ்ததா சூத்யோரிவ ப்யாபமே ॥ 32 ॥

ஐத்யேவ் விலபந்தினா ன்ரிணா யேஸ்து ராபவம் ।

ஜகாமாஸ்த் தினகரோ ரஜனீ சாப்யவர்தத ॥ 33 ॥

31. (ப-ரை) மதமாதங்மவிக்ரம:- மதயாணை போல் நடைபய வுடையவரும், மஹரய:- மஹாரதருமான, புருசார்க்க:- புருடோத்தமன், விவரந் சந- வஞ்சரித்துக்கொண்டே, அரண்யா- வனங்களை, சோமயிஷ்யதி- அலங்கரிக்கப்போகிறார், நூன- நிச்சயம்.

32. (ப-ரை) ததா- அவ்விதம், நகரே- அயோத்திமா நகரத்தில், நாகரஸ்திவ:- நகரத்து ஸ்த்ரீகள், விலபந்ய:- அழுதுகொண்டும், து:ஸஸ்ததா:- துக்கத்தினால் பரிதாபமடைந்து கொண்டும், சூத்யோ:- மரணத்திற்கு (காரணமான), ப்யாபமே (சதி இவ்)- பயம் நேரிடும் காலத்தில் கூப்பிடுவதுபோல, சூசுது:- உறக்கக் கூப்பிட்டார்கள்.

33. (ப-ரை) ஐதி எவ்- என்று இவ்வாறு, ராபவம்- ராகவனைக்குறித்து, யேஸ்து- வீடுகளில், ன்ரிணா- ஸ்த்ரீகள், விலபந்தினா (சதினா)- அழுதுகொண்டிருக்கும்பொழுது, தினகர:- ஸூரியன், அஸ்த்- அஸ்தமனத்தை, ஜகாம- அடைந்தார், ரஜனீ ச- இரவும், அப்யவர்தத- வந்துவிட்டது.

31. (பொ-ரை) மதயாணைப்போல் அசைந்த நடைபயவரும், மஹாரதருமான அந்த புருடோத்தமன், வரத்தில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டே, வரத்திற்கு ஒருவிதமான சோபையை உண்டாக்குவர், நிச்சயம்.

32. (பொ-ரை) இவ்விதம் அந்த அயோத்திமா நகரத்தில், நகரத்து ஸ்த்ரீகளெல்லோரும் அழுதுகொண்டு மிகவும் துக்கத்தினால் பரிதாபமடைந்து மரணத்திற்குக்காரணமான பயம் நேர்ந்தால் எவ்விதம் கூப்பிடுவார்களோ அவ்வாறு கூப்பிட்டார்கள், (சுதறினார்கள்).

33. (பொ-ரை) என்று இவ்வாறு, வீடுகள்தோறும், நகரத்து ஸ்த்ரீகள் ஸூரியனைக்குறித்து அழுதுகொண்டிருக்கும்பொழுது, ஸூரியனும் அஸ்தமனமாகி, இரவும் வந்துவிட்டது.

नष्टज्वलनसंघाता प्रशान्ताध्यायसत्कथा ।

तिमिरेणाभिलिखेव सा तदा नगरी बभौ

॥ 34 ॥

उपशान्तवणिक्पण्या नष्टर्षा निराश्रया ।

अयोध्या नगरी चासीलक्ष्मृतारमिवाम्बरम्

॥ 35 ॥

तथा स्त्रियो रामनिमित्तमातुरा यथा सुते आतरि वा विवासिते ।

विलप्य दीना हरुदुर्विचेतसः सुतैर्हि तासामधिको हि सोऽभवत् ॥ 36 ॥

34. (ப-ரை) ததா- அப்பொழுது, நஷ்டஜ்வலனசம்மா- ஹோமத்திற்காக அக்ளி மூட்டுவது இல்லாததும், ப்ரஸாந்த அடியா சத்கதா- வேதம் ஓதுவதும், புராணம் முத லான கதைகள் படிப்பதும் இல்லாமலிருக்கிற, சா நகரி- அந்த அயோத்திமா நகரமா னது, திமிரே- இருளினால், அமிலிசா இவ- நன்றாகப்பூசப்பட்டதுபோல், பமௌ- தோன் றியது.

35. (ப-ரை) உபஸாந்தவணிகபण्या- வியாபாரிகளால் கடை வைக்கப்பட்டதும்; நஷ்டர்ஷா- ஸந்தோஷமிழந்ததும், நிராஸ்யா- ராமனாகிற ஆதாரமில்லாததுமான, அயோத்யா நகரி- அயோத்திமா நகரமானது, நஷ்டர்- நஷத்திரங்கனில்லாத, அம்வர் இவ- ஆகா யம் போலவும், அஸித்- ஆம் விட்டது.

36. (ப-ரை) சுதே- புத்திரனாவது, ஆதரி வா- ப்ராதாவாவது, விவாஸிதே (ஸதி)- காட்டிற்குத் துறத்தப்பட்டவளவில், யதா- எப்படி (வருத்தப்படுவார்களோ), ததா- அப்படி, ஸ்த்ரிய:- நகரத்து ஸ்த்ரீகள், ராமனிமித்- ராமனுக்காக, ஆதூரா: (ஸத்ய:- வருத்த மடைந்தவர்களாய்க்கொண்டு, தீனா:- மனம் தளர்ந்தவர்களாக, விலப்ய- கதறி, விசேதச:- ஜ்ஞானமில்லாதவர்களாய், ஸ்ரது:- அழுதார்கள், தி- ஏனென்றால், ச:- அந்த ராகவன், தாஸா- அந்த ஸ்த்ரீகளுக்கு, சுதே:- (சுதேய: பஃமயீ த்ரீயா)- பிள்ளைகளைக்காட்டிலும், அதிக:- அதிகமாக, அமவத் தி- இருந்தாரல்லவா.

34. (பொ-ரை) அப்பொழுது, ஹோமம் செய்வதற்காக அக்னியை ஜ்வலிப் பிக்காமலும், வேதம் ஓதுவதும், புராணம் படிப்பதும் இல்லாமலிருக்கிற அந்நகர மானது நாற் புறங்களிலும் இருள் மூடியதுபோலிருந்தது.

35. (பொ-ரை) அப்பொழுது, வியாபாரிகள் ஒருவரும் கடைவைக்கவில்லை, ஒருவருக்காவது மனதில் களிப்பில்லை. ஸ்ரீராமனாகிற ஆதாரமில்லாத, அந்நகரத் தைப்பார்த்தால் நஷத்திரங்களில்லாத ஆகாயம்போலிருந்தது.

36. (பொ-ரை) தங்களுடைய பிள்ளைகளையோ, ப்ராதாக்களையோ, காட் டிற்குத்துறத்திவிட்டால் எவ்விதம் வருத்தப்படுவார்களோ அவ்விதம் நகரஸ்த்ரீகள்

प्रशान्तगीतोत्सववृत्तवाचना व्यपास्तहर्षा पिहितापणोदया ।

तदा ह्ययोध्या नगरी बभूव सा महार्णवः संक्षिपितोदको यथा ॥ 37 ॥

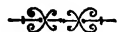
इत्याषे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

अष्टवत्वारिंशः सर्गः ॥ 48 ॥

37. (ப-ரை) ததா- அப்பொழுது, ப்ரஸான்த் தீத ஁த்ஸவ வ்ரூத் தாடனா- ஁ழிந்த கானத் தையும், உத்ஸவத்தையும், நாட்டியத்தையும், வாத்தியம் வாசிப்பதையுமுடையதாய், வ்யாஸ்தஹ்ரீ- ஸந்தோஷமில்லாததாய், பிஹிதாபணோடயா- முடப்பட்ட கடையில் வஸ்துக் கையுடையதுமான, சா அயோத்யா நகரீ- அந்த அயோத்திமா நகரமானது, சங்க்ஷிபித ஁தக்:- வற்றின ஁லத்தையுடைய, மஹர்ணவ: யதா- பெருங்கடல் போல், பபூவ- ஁ருந்தது.

ராமனைப்பற்றி வருத்தமடைந்து மனம் தளர்ந்து, கதறி, ப்ரஜ்ஞையையுமிழந்து அழுதார்கள். ஏ ஁னன்றால் அந்த ஸ்ரீராமன், அந் நகரத்து ஸ்த்ரீகளுக்கு ஁ளரஸ புத்திரர்களைக்காட்டிலும், கூடப்பிறந்தவர்களைக்காட்டிலும் அதிகப்பரியமாக ஁ருந்தார்.

37. (பொ-ரை) பாட்டுப்பாடுகிறதும், உத்ஸவம் கொண்டாடுகிறதும், நாட்டியம் ஆடுவதும், வீணைமுதலான வாத்யங்கள் வாசிப்பதும் ஁ழிந்தும், ஁ருவருக்கும் மனக்களிப்பில்லாமலும். கடாவீதிகளும் முடப்பட்டிருக்கும் அந்த ஁மயத்தில் அயோத்திமாநகரத்தைப்பார்த்தால், ஁லம் வற்றின பெரும் கடல்போலிருந்தது.

एकोनपञ्चाशः सर्गः ॥ 49 ॥

रामोऽपि रालिशेषेण तेनैव महदन्तरम् ।

जगाम पुरुषव्याघ्रः पितुराज्ञामनुस्मरन् ॥ 1 ॥

तथैव गच्छतस्तस्य व्यापायाद्रजनी शिवा ।

उपास्य स शिवां संध्यां विषयान्तं व्यगाहत ॥ 2 ॥

ग्रामान्विकृष्टसीमान्तान्युष्पितानि वनानि च ।

पश्यन्नतिययौ शीघ्रं शनैरिव हयोत्तमैः ॥

शृण्वन्वाचो मनुष्याणां ग्रामसंवासवासिनाम् ॥ 3 ॥

1. (ப-ரை) பुरुஷ்யாஃ- பருடோத்தமனான, ராம- அபி- ஸ்ரீராமனும், பிது-பிதா வினுடைய, ஆஜா- கட்டளையை, அனுஸ்மரந்- நினைத்துக்கொண்டு, தை- அந்த, ராலிஷேஷ எவ- மிகுதியான இரவிலேயே, மஹ அந்தரம்- வெகுதூரம், ஜகாம- போனார்.

2. (ப-ரை) ததா எவ- அப்படியே, தச்ய- அந்த ராமன், ஸ்சுத- (சுத)- போய்க் கொண்டிருக்கும்மளவில், சிவா- மங்களகரமான, ரஜனி- இரவானது, வ்யாபாய- கழிந்தது, ச- அந்த ராமன், சிவா- மங்களகரமான, சந்த்யா- கால ஸந்த்யையை, உபாஸ்ய- நமஸ்கரித்துவிட்டு, விஷயாந்த- தேசத்தின் முடிவை, வ்யாஹ- ப்ரவேசித்தார்.

3. (ப-ரை) விக்ருஸீமான்தான்-நன்றாக உழப்பட்ட நிலங்களின் எல்லையையுடைய, ஸாமான்- கிராமங்களையும், ஸுஸிதாநி- புஷ்பித்திருக்கின்ற, வநாநி- வனங்களையும், பஸ்யந்- பார்த்துக்கொண்டும், ஸாமஸவாஸாஸிநாம்- பெரிய கிராமங்களிலும், சிறு கிராமங்களிலும் வலிக்கின்ற, மனுஷ்யாநா- மனிதர்களுடைய, வாச- வார்த்தைகளை, ஸ்ரவந்- ஸ்ர- கேட்டுக்கொண்டும், ஹயோத்தமீ- ச்ரேஷ்டமான குதிரைகளால், ஶநை- இவ- மெள்ளப்போவதுபோல், ஶீ஘்- சீக்கிரமாகவே, யயோ- சென்றார்.

1. (பொ-ரை) பருடோத்தமனான ஸ்ரீராமனும், பிதாவின் ஆஜனருயை நினைத்துக்கொண்டு, பட்டணத்து ஜனங்களை விட்டுவந்த அந்த இரவிலேயே, வெகு தூரம் சென்று விட்டார்.

2. (பொ-ரை) அவ்விதம் ஸ்ரீராமன் சென்றுகொண்டிருக்கும்பொழுதே, ஸுக்ரமாக இரவும் கழிந்தது, ஸ்ரீராமனும் மங்களகரமான கால ஸந்த்யாவந்ததைத் தை செய்து விட்டு உத்தர கோஸலதேசத்தின் கடைசி எல்லையில் ப்ரவேசித்தார்.

3. (பொ-ரை) தான்யங்கள் விதைப்பதற்காக நன்றாக உழுது வித்தமாக வைக்கப்பட்ட நிலங்களையுடைய கிராமங்களையும், நன்றாகபுஷ்பித்திருக்கின்ற வனங்களையும் பார்த்துக்கொண்டும், பெரிய கிராமங்களிலும் சிறு கிராமங்களிலும் வலிக்கின்ற ஜனங்களுடைய பலவிதமான பேச்சுக்களையும் காதல் கேட்டுக்கொண்டும், உத்தமங்களான தேர் குதிரைகளின் சாதுர்யமான நடைகளாலும், புஷ்பித்திருக்கின்ற வனங்களின் அழகைப்பார்த்துக்கொண்டு அதில் மனதை வைத்திருந்ததினாலும், மெள்ள போகிறதபோல் சீக்கிரமாகவே சென்றுகொண்டிருந்தார்.

राजानं धिग्दशरथं कामस्य वक्षमास्थितम् ।

हा नृशंसाऽद्य कैकेयी पापा पापानुबन्धिनी ॥ 4 ॥

तीक्ष्णा संभिन्नमर्यादा तीक्ष्णकर्मणि वर्तते ॥ 5 ॥

या पुत्रमीदृशं राज्ञः प्रवासयति धार्मिकम् ।

वनवासे महापाशं सानुक्रोशं जितेन्द्रियम् ॥ 6 ॥

कथं नाम महाभागा सीता जनकनन्दिनी ।

सदा सुखेष्वभिरता दुःखान्यनुभविष्यति ॥ 7 ॥

4—5—6. (ப-ரை) காமச்ய- காமத்திற்கு, வர அஸ்திதம்- வசப்பட்டிருக்கின்ற, டசரத ராஜான்- தசரத மஹாராஜரை, சிக்- நிந்திக்கவேண்டும், யா- யாதொருவன், ஧ார்மிகம்- தர்மிஷ்டராயும், மஹாபாஷ- பெரும் புத்தியுடையவராயும், சானுகுரோ- கருணையுடையவராயும், ஜிதேந்திரியம்- இந்திரியங்களை ஜயித்தவருமான, இரோ- இப்படிப்பட்ட, ராஜ- புத்- ராஜகுமாரனை, வனவாச- வனவாஸ நிமித்தமாக. ப்ராஸயதி- துறத்துகிறாளோ, சா- அப்படிப்பட்ட, கைகேயி- கைகேயியானவள், அ- இப்பொழுது, ஹ- ஐயோ, நுசா- மஹா காதகை, பாபா- பாப ஸ்வபாவமுடையவள், பாபானுபந்தினி- தொடர்ச்சியாக பாபத்தையே செய்கின்றவள், தீக்ஷா- கொடியவள், சம்பிந்மரயா- மரியாதையை அழித்தவள், தீக்ஷகர்மணி- க்ரூரமான கார்யத்தில், வர்த- இருக்கின்றாள்.

7. (ப-ரை) சதா- எப்பொழுதும், சுஹ- ஸுகங்களிலேயே, அமிரதா- ஆசையுள்ளவளாய், ஜனகநந்தினி- ஜனகமஹாராஜரின் பெண்ணை, மஹாபா- பெரும் பாக்யமுள்ள, சிதா- ஸீதையானவள், து:காநி- துக்கங்களை, கய நாம்- எப்படி, அநுபவிஷயதி- அனுபவிப்பாள்.

ஜனங்கள் பேசுகின்ற பேச்சுகளை நாலரை சுலோகங்களினால் சொல்லுகிறார்.

4-5-6. (பொ-ரை) காமத்திற்கு வசப்பட்ட தசரத மஹாராஜரை, ஓ! ஓ! என்று எல்லோரும் திட்டவேண்டும். ஐயோ! தர்மிஷ்டராய், மஹாபாஷ்ஞராய், எல்லோரிடத்திலும் கருணையுள்ளவராய், இந்திரியங்களை அடக்கினவருமான, இப்படிப்பட்ட ராஜகுமாரனை காட்டுக்குத்தூத்துகிறாளே! கைகேயி, ஐயோ! மஹா கொடியவள்! மஹா பாபஸ்வபாவமுள்ளவள், மேன்மேலும் தொடர்ச்சியாக பாபத்தையே செய்கின்றவள், மிகவும் க்ரூரமானவள், லோகமரியாதை, சாஸ்திர மரியாதை இவ்விரண்டையும் கெடுத்தவள். இப்பொழுது க்ரூரமான கார்யத்திலும் தலைப்பட்டு விட்டாள்.

7. (பொ-ரை) ஜனக மஹாராஜன் குமாரியாய் மிக்க பாக்யமுள்ளவளுமாய், எப்பொழுதும் ஸுகாத்ரபவத்திலேயே ஆசையுள்ளவளுமான ஸீதாதேவி எவ்விதம் துக்கங்களை அனுபவிப்பாளோ!

அஹோ தசரதோ ராஜா நி:கேஹ:-ஸ்வசுதம் பிவம் ।

புஜானாமநயம் ராமம் பரிவ்யக்துமிஹேக்ஷதி ॥ 8 ॥

ஏதா வாசோ மனுவ்யாணா: ப்ராமஸ்வாஸவாஸினாம் ।

ஸ்ரஷ்வநதிரயயோ: தீர: கோஸலா-கோஸலேஸ்வர: ॥ 9 ॥

ததோ வேதஸ்ருதிநாம் சிவவாரிவஹாந் நதீம் ।

உதீர்யாமிமுகஸ: ப்ராயாதஸ்யாப்யுஷிதாந் திஷம் ॥ 10 ॥

8. (ப-ரை) அஹோ-ஐயோ! புஜானா-ப்ராஜைகளுக்கு, ப்ரியம்-இஷ்டமாயும், அநயம்-குற்றமற்றவராயும், ஸ்வசுதம்-தன் புத்திரனுமான, ராம்-ஸ்ரீராமனை, ஐஹ-இப்பொழுது, பரிவ்யக்து-விட்டுவிடுவதற்கு, இக்ஷதி-விரும்புகிறார், (அத:-ஆதலால்), தசரத: ராஜா-தசரத ராஜன், நி:கேஹ:-(பிள்ளையினிடத்தில்), அன்பில்லாதவார்.

9 (ப-ரை) கோஸலேஸ்வர:-கோஸல தேசத்திற்குப் ப்ரபுவாயும், விர:-விரனுமான அந்த ஸ்ரீராமன், ப்ராமஸ்வாஸவாஸினாம்-பெரிய க்ராமங்களிலும், சிறிய க்ராமங்களிலும் வளிக்கின்ற, மனுவ்யாணா:-மனிதர்களுடைய, ஏதா: வாச:-இவ்விதங்களான வார்த்தைகளை, ஸ்ரஷ்வந-சந்தேசிக்கொண்டே, கோஸலா-கோஸல தேசங்களை, அதி ரயயோ-தாண்டிச் சென்றார்.

10. (ப-ரை) தத:-பிறகு, சிவவாரிவஹா-அழகான தீர்த்தம் பெருகுகின்ற, வேதஸ்ருதிநாம்-வேதச்-சூதியென்று ப்ரஸித்தமான, நதீம்-நதியை, உதீர்ய-தாண்டி, அமஸ்யாப்யுஷிதா-அகஸ்த்யரால் வளிக்கப்பட்ட, திஷம்-திக்கைக்குறித்து, அமிமுகஸ:-எதிர்ப் முகமாக, ப்ராயாச-சென்றார்.

8. (பொ-ரை)ப்ராஜைகளுக்கெல்லாம் மிகவும் ப்ரியமாயும், (தன்பிள்ளைகளுக்குள் மிகவும் ப்ரியமாயும்) ஒருவிகமான குற்றமில்லாதவருமான தன் பிள்ளைராமனை தசரத மஹாராஜர் இப்பொழுது விட்டுவிடத்துணிந்து விட்டாரே, ஐயோ, கொஞ்சமாகிலும் பிள்ளையினிடத்தில் அன்பில்லாதவராக ஆகிவிட்டார்.

9. (பொ-ரை) கோஸல தேசத்து அரசனாயும், விரனுமான அந்த ஸ்ரீராமன் பெரிய க்ராமங்களிலும், சிறிய க்ராமங்களிலும், வளித்துக்கொண்டிருக்கிற ஜன்மகளுடைய இவ்விதமான, வார்த்தைகளைக் கேட்டுக்கொண்டே, கோஸல தேசத்தைத் தாண்டிச் சென்றார்.

10. (பொ-ரை) பிறகு, குளிர்தது அழகான தீர்த்தங்களுடைய கீழ்த்தம் சூதியென்றே நதியைத்தாண்டி, அகஸ்த்யர் வளிக்கின்ற தெற்குதிக்கை நோக்கிச் சென்றார்.

गत्वा तु सुचिरं कालं ततः शिवजलां नदीम् ।

गोमतीं गोयुतानूपामतरत्सागरंगमाम् ॥ 11 ॥

गोमतीं चाप्यतिक्रम्य राघवः शीघ्रगैर्हयैः ।

मयूरहंसाभिरुतां ततार स्यन्दिकां नदीम् ॥ 12 ॥

स महीं मनुना राज्ञा दत्तामिश्वாகवे पुरा ।

स्फीतां राष्ट्रावृतां रामो वेदेहीमन्वदर्शयत् ॥ 13 ॥

11. (ப-ரை) தத:- பிறகு, சுவிர் கால்- நெடுநேரம், गत्वा तु- சென்று, शिवजलां- அழகான ஜலமுடையதாய், गोयुतानूपां- பசுக்களோடு கூடிய கரைகளையுடையதாய், सागरंगमाम्- ஸமுத்திரம்போய் விழுமின்றதுமான, गोमतीं नदीम्- கோமதி என்னும் நதியை, अतरत्- தாண்டினார்.

12. (ப-ரை) राघव:- ஸ்ரீராமன். शीघ्रगै:- வேகமாகப்போகின்ற, हयै:- குதிரைகளினால், गोमतीं चापि- கோமதி என்னும் நதியையும், अतिक्रम्य- தாண்டி, मयूरहंसाभिरुतां- மயில்களாலும், ஹம்ஸங்களினாலும், ततार- நதம்புறங்களிலும் சப்திக்கப்பட்ட, स्यन्दिकां नदीम्- ஸ்யந்திகை என்கிற நதியை, ततार- தாண்டினார்.

13. (ப-ரை) सः राम:- அந்த ஸ்ரீராமன், पुरा- முன்காலத்தில், मनुना राज्ञा- மனு என்னும் ப்ராஜாபதியினால், दत्तामिश्वாகवे- இக்ஷுவாகு அரசருக்காக, दत्तां- கொடுக்கப்பட்டும், स्फीतां- செழுமையுடையதுமாய், राष्ट्रावृतां- அவாநகரத்தேசங்களினால் சூழப்பட்டதுமான, महीं- கோஸை தேசத்தை, वैदेहीं- வீதைக்கை (குறித்து), अन्वदर्शयत्- காட்டினார்.

11. (பொ-ரை) பிறகு நெடுநேரம் சென்று அழகான தீர்த்தமுடையதாய், பசுக்கள் நிரைந்த கரை ஓரங்களையுடையதாய், ஸமுத்திரம்போய் விழுவதுமான கோமதி என்னும் நதியைத்தாண்டினார்.

12. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமன், வேகமாகப்போகின்ற குதிரைகளினால் கோமதி என்னும் நதியையும் தாண்டி, மயில்களுடையவும், ஹம்ஸங்களுடையவும் அழகான சப்தங்களையுடைய ஸ்யந்திகை என்னும் நதியைத்தாண்டினார்.

13. (பொ-ரை) அந்த ஸ்ரீராமன், முன்காலத்தில் மனுப்ராஜாபதியினால் இக்ஷுவாகு என்னும் அரசனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டும், அநேக தேசங்களால் சூழப்பட்டும், மிகவும் செழிந்துமிருக்கிற அந்த கோஸை தேசத்தை வீதைக்குக் காட்டினார்.

सूत इत्येव चाभाष्य सारथिं तमभीक्ष्णशः ।

हंसमत्स्वरः श्रीमानुवाच पुरुषर्षभः

॥ 14 ॥

कदाहं पुनरागम्य सरय्याः पुष्पिते वने ।

मृगयां पर्यटिष्यामि मात्रा पित्रा च संगतः

॥ 15 ॥

राजर्षीणां हि लोकेऽस्मिन्नत्यर्थं मृगया वने ।

काले वृतां तां मनुजैर्धन्विनामभिकाङ्क्षिताम्

॥ 16 ॥

नात्यर्थमभिकाङ्क्षामि मृगयां सरयूवने ।

रतिर्द्वेषातुला लोके राजर्षिगणसंमता

॥ 17 ॥

14. (ப-ரை) श्रीமான்- மிக்க சோபையை உடையவராய், பुरुஷர்ஷ- அந்தப் புரு ஷோத்தமன், சூத இதீ எவ- ஸாரதியே என்று, த் சாரதி- அந்த ஸாரதியை, அமீக்ஷஸ- அடிக்கடி, அபாஷ்ய- கூப்பிட்டு, ஹ்ஸமத்ஸ்வர:- மதித்த ஹம்ஸம்போல் இனிதான் குரலு டையவராய், சுவா- சொன்னார்.

15 (ப-ரை) கதா- எப்பொழுது, அஹ்- நான், புன: அகம்ய- மறுபடி வந்து, மாத்ரா- மாதாவடனும், பித்ரா-பிதாவடனும், சங்க: (சந)-கூடினவனும், சரய்யா:-ஸரையூ நதியினுடைய, புஷ்பித- பூஷ்பித்திருக்கிற, வந- வனத்தில், ம்ரயா- வேட்டையை, பரீட்சியாமி- ஆடப்போகிறேன்.

16-17. (ப-ரை) ஹ- ஏனென்றால், அஸ்மிந் லோக- இவ்வுலகில், வந- வனத்

14. (பொ-ரை) மிகவும் அழகுள்ளவராய், புருஷோத்தமரான ஸ்ரீராமன், ஸாரதியே என்று அடிக்கடி, அந்த ஸாமந்தரரைக் கூப்பிட்டு, அவரைப்பார்த்து ஹம்ஸத்தின் குரல் போல் இனிய தன் குரலுடன் ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

15. (பொ-ரை) ஸாமந்தரே! எப்பொழுது நான் திரும்பிவந்து மாதா பிதாக்களுடன் சேர்ந்துகொண்டு அழகாய் பூஷ்பித்திருக்கின்ற ஸரையூ நதியின் கரையிலுள்ள வனங்களில் வேட்டையாடப்போகிறேன்.

16-17. (பொ-ரை) ஏனென்றால், இவ்வுலகில், வனத்தில் வேட்டையாடு வது ராஜரிஷிகளுக்கு விளையாட்டிற்காக ஏற்பட்டது.

* ஸதாசாமுள்ளவர்களால் ச்ராத்தம் முதலான காலத்தில் ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டும், வில்லாளிகள் ஆசைப்பட்டுமிருக்கிற அந்த வேட்டையை, நான் ஸரையூ நதிக்கரையிலிருக்கிற வனத்தில் எப்பொழுதும் ஆடவேண்டுமென்று ஆசைப்பட வில்லை. எதோ சிலகாலத்தில்தான் வேட்டையாடுவது ராஜரிஷிகளெல்லோரும் ஒப்புக்கொண்ட உயர்ந்த விளையாட்டு.

* முன் காலத்தில் மிருகாதி மாம்ஸங்களை ச்ராத்தத்தில் உபயோகப்படுத்து வது சாஸ்திர விஹிதமாகையால் அந்த காலத்தில் வேட்டையாடுவது உசிதமென றும், வில்லாளிகள் ஒடுகின்ற மிருகத்தைக்குறித்து குறிக்கவராமல் அடித்துப்பழக வேண்டியதற்காக, வில்லாளிகளால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதென்றும் சொல்லப் பட்டது.

स तमध्वान्मैधाकः सूतं मधुस्या गिरा ।

तं तमर्थमभिप्रेत्य ययौ बाण्यमुदीरयन् ॥ 18 ॥

इत्याथै श्रीमद्रामायणे, वाङ्मयीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

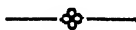
एकोनपञ्चाशः सर्गः ॥ 49 ॥

தில், சூதா- வேட்டையாடுவது, ராஜா- ராஜாதிசைகளுக்கு, மய்ய- விளையாட்டுக்காக,
(வற்பட்டிருக்கிறது), மய்யை- மணிதார்களால், காலே- ச்ரத்தம் முதலான காலத்தில்,
யுதா- அங்கீகரிக்கப்பட்டும், மய்யை- வில்லாளிகளுக்கு, அமிகா-அமிகா- விரும்பக்கடி
யதுமான, தா- சூதா- அந்த வேட்டையை, மய்யை- மய்யை வனத்தில், (அ- நான்),
மய்யை- அதிகமாக, ந அமிகா-அமிகா- ஆசைப்படவில்லை, ஏவா- இது, லோக- இவ்வுலகில்,
ராஜா-ராஜா- ராஜாதிசைகளின் கட்டடங்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட, அது- ஒப்
பற்ற, மய்யை- மய்யை- விளையாட்டல்லவா.

18. (ப-ரை) மய்யை- இஃகுவாகு குலத்தில் அவதரித்த, ச- அந்த ஸ்ரீ
ராமன், சூத- ஸாரதியைக்குறித்து, த- த- மய்யை- அந்தந்த விஷயத்தை, அமிகா- மன
தில் வைத்துக்கொண்டு, மய்யை- இனிதான் பேச்சினால், வாய்- வார்த்தையை,
மய்யை- சொல்லிக்கொண்டு, த- மய்யை- அந்த வழியை, மய்யை- சென்றார்.

18. (பு-ரை) இஃகுவாகு குலத்திற்குமிருந்த அந்த ஸ்ரீராமன் அந்தந்த
விஷயத்திற்கு மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு, ஸாரதியைப்பார்த்து, இனிதான் பேச்சினால்
வார்த்தையையும் சொல்லிக்கொண்டு அந்த வழியில் சென்றார்.

* மனதில் வைத்துக்கொண்டு ஸ்ரீராமன் ஸுமந்தரிடம் சொன்னதை
ஸுமந்தரிடம், தசரதரிடம் வெளியாக்கப்போகிறார்.

पञ्चाशः सर्गः ॥ 50 ॥

विशालान्कोसलान्प्रम्यान्वास्वा लक्ष्मणपूर्वजः ।

अयोध्यामिमुखो धीमान्प्राञ्जलिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ 1 ॥

आपृच्छे त्वां पुरिश्रेष्ठे काकुत्स्थपरिपालिते ।

दैवतानि च यानि त्वां पालयन्त्यावसन्ति च ॥ 2 ॥

निवृत्तवनवासस्त्वामनृणो जगतीपतेः ।

पुनर्द्रक्ष्यामि मात्रा च पित्रा च सह संगतः ॥ 3 ॥

1. धீமான்- சிறந்த புத்தியையுடையவரான், லக்ஷ்மணபூர்வஜ:- இலக்குமணனுடைய ஜேஷ்டப்ராதாவான் ஸ்ரீராமன், விசாலான்- விசாலங்களாய், ரம்யான்- அழகாயுமுள்ள, கோசலான்- கோஸல தேசங்களோ, யாஸ்வா- (தாண்டி) சென்று, அயோத்யாமிமுக:- அயோத்திக்கு எதிர்முகமாயிருந்து, ப்ராஜலி: (சந்)- கைகட்பிக்கொண்டு, வாச்ய- வார்த்தையை, அப்ரவீத்- சொன்னார்.

2. (பொ-ரை) காசுத்யபரிபாலித-காசுதஸ்தர்க்களால் பரிபாலனம் செய்யப்பட்ட, ஹே பரிசுரேஷ்ட-சுரேஷ்டமான நகரமே, த்வா- உன்னையும், யானி- யாதொரு தேவதைகள், த்வா- உன்னை, பாலயந்தி- ரக்ஷிக்கின்றனவோ, அவசந்தி- வலிகுகின்றனவோ, (தானி- அந்த). டேவதானி ச- தெய்வங்களையும், அபுச்சு- நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

3. (பொ-ரை) அஹ- நான், ஜகதீபதே:- மஹாராஜருக்கு, அநுந:- கடன்காரனல்லா

நகரத்தைவிட்டு வனத்திற்குப் புறப்படும்காலத்தில் பெரியோர்கள் ஸம்ப்ரதாயப்பட்ட ஏற்பட்ட நகர தேவதா நமஸ்காரம் ஆந்த ஸமயம் செய்ய ஸௌகர்யமில்லாமலிருந்தபடியால், இப்பொழுது அயோத்தியா ராஜ்யத்தின் எல்லையில் நின்று கொண்டு, தான் ஆரம்பித்த பதினான்கு வருஷம் வரவாஸமாகிற வரதம் இடைபூரு இன்றி முடிவடையாதவதற்காக நகரதேவதையை நமஸ்காரம் செய்து அனுமதி கேட்டுக்கொள்ளுகிறார்.

1. (பொ-ரை) சிறந்த புத்தியுடையவராய் இலக்குமணனுடைய தமயனான ஸ்ரீராமன், விசாலங்களாய், அழகுள்ளவைகளுமான தக்ஷிண கோஸல தேசங்களின் எல்லைவரையில் சென்று, அயோத்திமா நகரத்திற்கு எதிர் முகமாய் நின்று கைகட்பிக்கொண்டு ஒருவார்த்தைசொன்னார்.

2. (பொ-ரை) கசுதஸ்தவம்சத்திற்குந்த அரசர்களால் பரிபாலனம் செய்யப்பட்ட உத்தமமான அயோத்தியா புரியே! உன்னையும், உன்னிடத்தில் வாஸம் செய்துகொண்டு உன்னை பரிபாலித்துவருகின்ற தேவதைகளையும் நான் அனுமதி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

3. (பொ-ரை) நான், அரசனுடைய கடனை கட்டிவிட்டு வனவாஸத்

ததோ ரதிரதாநாஸோ மூஜமுத்யய் ததிரிணம் ।

அநுபூர்ணமூலோ தீமோஃஸ்பீஜானபதம் அமம் ॥ 4 ॥

அநுகோஸோ த்யா சீவ யதாஹீ மயி த: க்ரத: ।

சிரி: து:ஸ்ய பாபீயோ மய்யதாமத்சித்தீதீ ॥ 5 ॥

தவனாய், நிதூதவநாச:- வனவாலத்தையும் கழித்தவனாய், மாதா வ- மாதாவோடும், பிதா வ- பிதாவுடனும் கூட, சீரத:- சேர்ந்துகொண்டு, பூந:- மறுபடியும், தா:- உன்னை, தத்யாமி- பார்க்கப்போகிறேன்.

4. (ப-ரை) தத:- பிறகு, ரதிரதாநாஸ:- இரத்தம்போல் சிவந்த கண்களையுடையவராய், அநுபூர்ணமூல:- கண்ணீரால் நிறைந்த முகமுடையவராய்க்கொண்டு, ததிரிணமூல- வலது கையை, தத்யாமி- உயரத் தூக்கிக்கொண்டு, அநபத- தேசத்திலிருந்து வந்திருக்கிற, அமம்- ஜனத்தைப்பார்த்து, தீம:- இரக்கமுடையவராய், அஸ்பீஜ- சொன்னார்.

5. (ப-ரை) அநுகோ:- ஆதரமும், த்யா வ- எவ்- கருணையும், யதாஹீ- தகுந்தபடி, மயி- என்னிடத்தில், த:- உங்களை, க்ரத:- செய்யப்பட்டது, து:ஸ்ய- துக்கத்தினுடைய, சிரி:- காலதாமதமானது, பாபீய:- மிகவும் பாபமானது, தத:- ஆதலால், தத்சித்தீ- காரியங்களை முடிப்பதற்காக, மய்யதா- போகப்படலாம்.

ததிரிணம் திரும்பிவந்து, மாதாவுடனும், பிதாவுடனும் சேர்ந்து மறுபடி உன்னை நான் பார்க்கப்போகிறேன்.

4. (பொ-ரை) பிறகு, இரத்தம்போல் சிவந்த கண்களையும், கண்ணீரால் நிறைந்த முகத்தையுமுடையவராய் வலது கையை உயர்த்துக்கிக்கொண்டு தன்னைப் பார்ப்பதற்காக அங்குவந்திருக்கின்ற ஜனங்களைப்பார்த்து மிகவும் பரிதாபத்துடன் சொன்னார்.

5. (பொ-ரை) ஆதரமும் (அன்பும்) கருணையும் என்னிடத்தில் நீங்கள் செய்தது தகுந்ததுதான், இப்பொழுது நீங்கள் என்னைப்பார்த்துக்கொண்டு அனுபவிக்கிற துக்கத்தை வளர்த்துவது மிகவும் பாபமானது. ஆதலால் உங்கள் சொந்த காரியத்தைச்செய்வதற்காக நீங்கள் போங்கள்.

தகுந்தபடி என்னிடத்தில் நீங்கள் அன்பும் கருணையும் வைத்திருந்தபடியால் இப்பொழுது அது உங்களுக்கு நெடுநாள்துக்கமனுபவிப்பதற்குக் காரணமாகிவிட்டது, இனிநாம் என்னசெய்யலாம். இப்பொழுது நீங்கள் திரும்பிப்போங்கள். நானும் ஆரம்பித்த காரியத்தை முடிக்கப்போகிறேன்.

அதாவது அவதாரத்தின் ப்ரயோஜனமான இராவணவதம்முதலாகிய காரியங்களைச்செய்யப்போகிறேனென்று சொல்லியபடி, என்று தீர்த்தியாபிராயம்.

मथ्येन मुदितं स्फीतं रम्योद्यानसमाकुलम् ।

राज्यं भोग्यं नरेन्द्राणां ययौ घृतिमतां वरः

॥ 11 ॥

ளோடும் கூடியவைகளாயும், டான் ஸீலஜனா- தான் பண்ணுவதையே ஸ்வபாவமாக வுடைய ஜனங்களுடையதாயும், ஸிவாந்- மங்களகரங்களாயும், அகூதஹி மயாந்- எங் (உ) பமில்லாதவைகளாயும், ரம்யாந்- அழகானவைகளாயும், நைய்யூப சமாஹுதாந்- தே வாலயங்களாலும் யூபஸ்தம்பங்களாலும் சூழப்பட்டவைகளாயும், ஸயாந் அநவண ஸ்பேதாந்- பூந்தோட்டங்களோடும், மாந்தோட்டங்களோடும் கூடியவைகளாயும், சம்பந்ரஸிலாஸயாந்- நிறைந்த ஜலங்களுடைய தடாகங்களையுடையவைகளாயும், ஸுஸுஜனாகிரிநாந்- ஸந்தோஷமுடையவர்களாய், செழித்துமிருக்கிற ஜனங்களால் நிறைந்தவைகளாயும், மோகூலகூலசேவிதாந்- பசுக்கூட்டங்களால் நிறைந்து ஸேவிக்கப் பட்டும், நரேந்திராந்- அரசர்களுக்கு, ஸ்ரீராமாந்- குறிக்கத்தகுந்தவைகளாயும், ஸ்ரீராமாந்- வேதகோஷங்களால் எங்கும் சப்திக்கப்பட்டவைகளாயுமிருக்கிற, கோஸலாந்- கோஸலதேசத்து கிராமங்களை, பூரணாந்- புருடோத்தமன், ரயேந்-தேருடனே, அந்யவர்த்த- கடந்து சென்றார்.

11. (ப-ரை) ஸ்ரீராமாந்- திரர்களுக்குள், வர:- சிறந்தவரான ஸ்ரீராமன், முதிர்- ஸந்தோஷமுள்ளதாயும், ஸ்ரீராம- செழிப்புடையதாயும், ரம்ய- ஸயாந்-அழகான பூந்தோட்டங்களால் நிறைந்ததாயும், நரேந்திராந்- அரசர்களுக்கு, மோகூல- நன்றாக அனுப விக்கத்தகுந்ததுமான, ராஜ்ய- மத்யேந்- ராஜ்யத்தின் மத்தியில், யயௌ- சென்றுகொண்டிருந்தார்.

தனங்களுமுள்ளவைகளாய், எப்பொழுதும் யாசகர்களுக்கு தானம் கொடுப்பதே ஸ்வபாவமான ஜனங்களுடையதுகளாய், மங்களகரங்களாய், எங்கும் பயமற்றவை களாய், அழகு பொருந்தியவைகளாய், தேவாலயங்களாலும், ஸர்வதாமுகம் முத லான யாகங்களைச்செய்து நாட்டிய யூபஸ்தம்பங்களாலும் சூழப்பட்டும், பூந்தோட் டங்களோடும், மாந்தோட்டங்களோடும் கூடியவைகளாய், எப்பொழுதும் தீர்த்தம் நிறைந்த தடாகங்களை உடையவைகளாய், மனக்களிப்புடன் செழித்துமிருக்கிற ஜனங்களால் நிறைந்தவைகளாய், பசுக்கூட்டங்களால் எப்பொழுதும் நிறைந்தவை களாய், ஓவ்வொன்றும் அரசர்கள் வாஸம் செய்யக்கூடிய ராஜதானி என்று அரசர் களால் காணப்பட்டவைகளாய், வேதகோஷம் எங்கும் நிறைந்த கோஸல தேசத்திய கிராமங்களை தேருடனே தாண்டிச்சென்றார்.

11. (பொ-ரை) மிகவும் களிப்புடன் செழித்து அழகான பூந்தோட்டங் களால் சூழப்பட்டு, மஹாராஜாக்கள் இருந்து அனுபவிக்கவேண்டுமென்று ஆசைப்பட க்கூடிய கோஸல ராஜ்யத்தை பார்த்துக்கொண்டே, இதை இழந்துவிட்டோமேயெ ன்கிற விசாரம் மனதில் கொஞ்சமேனுமில்லாமல் புத்தி கலங்காதவராய் ராஜ்யத்தின் நடுவழியே சென்றார்.

तत्र त्रिपथगां दिव्यां शिवतोयांशैवलाम् ।

ददर्श राघवो गंगां पुण्यामृषिविवेकिताम् ॥ 12 ॥

आश्रमैरिवदूरस्थैः श्रीमद्भिः समलंकृताम् ।

कालेऽप्सरोभिर्हृष्टाभिः सेविताम्भोहृदां शिवाम् ॥ 13 ॥

देवदानवगन्धर्वैः किन्नरैरुपशोभिताम् ।

नानागन्धर्वपत्नीभिः सेवितां सप्ततं शिवाम् ॥ 14 ॥

12- (ப-ரை) தங்- அங்கு, சிவதோயா- தெனிர்த தீர்த்தங்கனையுடையதாய், அசைவலாம்- பாசிக்கொத்துகளில்லாததாய், பூயா- புண்யகரமாய், ஸ்ரீமிவேகிதாம்- ரிஷிகளால் ஸேவிக்கப்பட்டுமிருக்கிற, த்ரிபதா-மூன்று வழிகளில் செல்லுகின்ற, திவ்யா- தாய்- திவ்ய கங்கையை, ராகவ- ஸ்ரீராமன், தர்ச- பார்த்தார்.

13. (ப-ரை) ஸ்ரீமதி:- மிகவும் அழகாயும், (செல்வம் பொருந்தியும்), அவிதூர்சை:- ஸமீபத்திலிருக்கின்ற, அஸ்மை:- ஆசிரமங்களால், சமல்குதாம்- நன்றாயலங்கரிக்கப்பட்டும், கால-வினையாடும் காலத்தில், ஹ்ரஸ்தா-ஸந்தோஷமூர்வர்களான, அப்சரோமி:- அப்சரஸ்த்ரீகளால், சேவித அம்மோ ஹ்ர- ஸேவிக்கப்பட்ட ஜலங்கனையுடையதான, மலிகளுடையதும், சிவாம்- பரிசுத்தமாயும்.

14. (ப-ரை) தேவதானவகந்தை:- தேவர்களாலும், அஸுரர்களாலும், கந்தர்வர்களாலும், கிந்நர:- கின்னரர்களாலும், உபசோமிதாம்- ஸமீபத்தில் ப்ரகாசிக்கப்பட்டதாயும், நானாகந்த்ர்ப்நிமி:- பலவிதங்களான கந்தர்வஸ்த்ரீ- வால், சேவிதா-ஸேவிக்கப்பட்டும், சதத சிவாம்- எப்பொழுதும் பரிசுத்தமாயும்.

12. (பொ-ரை) அந்த கோஸல தேசத்தின் தெற்குப் பகுதியில், தெனிர்த ஜலமுடையதாய், பாசிக்கொத்துகளில்லாததாய் பாபத்தைப்போக்குகின்றதாய், ரிஷிகளால் ஸேவிக்கப்பட்டும் ஸ்வர்க்கலோகம், பூலோகம், பாதாளலோகம் என்கிற மூன்று லோகங்களிலும் ப்ரவஹித்துக்கொண்டிருக்கிற தேவ கங்கையை ஸ்ரீராகவன் கண்டார்.

13. (பொ-ரை) தர்மங்களாகிற செல்வம் பொருந்தி ஸமீபத்திலிருக்கின்ற மஹா ரிஷிகளின் ஆசிரமங்களினால் நன்றாயலங்கரிக்கப்பட்டும், ஜலக்ரீடை செய்யும் காலத்தில் களிப்படைந்த அப்சரஸ்த்ரீகள் இறங்கி வினையாடுகின்ற மலிகளையுடையதாய், வினையாட்டிற்காக தீர்த்தத்தைத்தொட்டாலும் பாபத்தைப்போக்கி பரிசுத்தியையுண்டாக்கித் தராததாயும்,

14. (பொ-ரை) தேவர்கள், தானவர்கள், கந்தர்வர்கள், கின்னரர்கள் இவர்களால் விளங்கிக்கொண்டும், தேவகந்தர்வர்களென்றும், மனுஷ்ய கந்தர்வர்களென்றும் பலவித பேதமுள்ள கந்தர்வஸ்த்ரீகளால் அடையப்பட்டும், எந்த ஜாதியாரா யிருந்தாலும் ஸ்நாநம்செய்கின்றவர்களை எப்பொழுதும் பரிசுத்தி செய்கின்றவராய்,

देवाक्रीडशताकीर्णो देवोद्यानशतायुताम् ।

देवार्थमाकाशगमां विख्यातां देवपद्मिनीम् ॥ 15 ॥

जलाघाताट्टहासोयां फेननिर्मलहासिनीम् ।

कचिद्वेणीकृतजलां कचिदावर्तशोभिताम् ॥ 16 ॥

कचिस्तिमितगम्भीरां कचिद्वेगजलाकुलाम् ।

कचिद्गम्भीरनिर्घोषां कचिद्भैरवनिस्वनाम् ॥ 17 ॥

15. (ப-ரை) தேவ அகிரீட ஶத அகிரீர்ண- தேவர்கள் விளையாடத்தகுந்த அநேகம் சிறு குன்றுகளால் நிறைந்தும், தேவ உद्याன ஶத आयुதாம்-தேவர்கள் விளையாடத்தகுந்த அநேகம் பூந்தோட்டங்களோடு கூடியதுமாய், தேவார்- தேவர்களுக்காக, அகாஷமா- ஆகாசத்தையடைந்ததுமாய், தேவபத்மினி- தேவார்ஹமான தாமரை புஷ்பங்களையுடையதுமாய், விख्याता- ப்ரஸித்தியடைந்ததுமாய்.

16. (ப-ரை) ஜல அபாது அட்டஹாஸ உபா- நீர் வீழ்ச்சியினாலுண்டான சப்தமாகிற அட்டஹாஸத்தினால் பயங்கரமாயும், லேன நிர்மல ஹாசினா- றுரையாகிற நிர்மலமான சிரிப்பை யுடையதுமாய், கசித்- ஓரிடத்தில், வேணிகுதஜல- பின்னலாக செய்யப்பட்ட ஜலத்தையுடையதுமாய், கசித்- ஓரிடத்தில், அவர்த்சோபிதாம்- சுழல்களால் ப்ரகாசிக்கின்றதுமாய்.

17. (ப-ரை) கசித்- ஓரிடத்தில், ஸ்திமிதகம்பீரா- அசையாமல் கம்பீரமுமாய், கசித்- ஓரிடத்தில், வேகஜலாகுலாம்- வேகமாகப்போகின்ற ஜலங்களால் நிறைந்ததாயும், கசித்- ஓரிடத்தில், கம்பீரமான சப்தமுடையதாயும், கசித்- ஓரிடத்தில், ஶைரவனிஸ்வனாம்- பயங்கரமான சப்தமுடையதாயும்.

15. (பொ-ரை) தேவர்கள் விளையாடத்தகுந்த அநேகம் சிறு குன்றுகளால் நிறைந்ததும், தேவர்களின் விளையாட்டிற்குரிய அநேகம் பூந்தோட்டங்களுடன் கூடியதும், தேவர்கள் பூஜிப்பதற்காக ஆகாசத்தையடைந்ததும், உலகங்களில் ப்ரஸித்திபெற்றதும், தேவர்களுக்கு அர்ஹமான தாமரையுடையதுமாய்.

16. (பொ-ரை) பாரைகளின்மேல் ஜலம் விழுவதாலுண்டான சப்தத்தினால் அட்டஹாஸம் செய்கின்றதுபோல் பயங்கரமாயும், வெளுப்பான றுரைகள் இருக்கின்றமையால் புன்னகை செய்கிறதுபோலும், ஓரிடத்தில் உயர்ந்தும் தாழ்ந்ததுமான கல் தரைகளில் நீர் விழுந்து தனித்தனியாகப்பிரிந்து போகிறபடியால் பின்னாலுடன் கூடியதுபோலும், ஓரிடத்தில் சுழல்களால் நிறைந்ததுமாய்.

17. (பொ-ரை) ஆழமான இடத்தில் ஜலம் விழுகிறபொழுது அசையாமல் கம்பீரமுமாயும், ஓரிடத்தில் மிகவும் வேகமுள்ள ஜலமுடையதாயும், ஓரிடத்தில் ம்ருதங்கத்தின் சப்தம்போல் கம்பீரமான சப்தமுடையதாயும், ஓரிடத்தில் இடியின் சப்தம்போல் பயங்கரமான சப்தமுடையதாயும்.

दैवसंवाप्सुतजलां निर्मलोत्पलशोभिताम् ।

कचिदाभोगपुलिनां कचिन्निर्मलवालुकाम्

॥ 18 ॥

हंससारससंघुषां चक्रवाकोपकूजिताम् ।

सदा मनैश्च विहगैरभिसंज्ञादिदान्तराम् ॥

कचिच्चीररुहैर्वृक्षैर्मालाभिरिवशोभिताम्

॥ 19 ॥

कचित्कुलोत्पलच्छायां कचित्पद्मवनाकुलाम् ।

कचित्कुमुदपण्डैश्च कुड्मलैरुपशोभिताम्

॥ 20 ॥

18. (ப-ரை) தேவசங்குத ஐ-தேவர்களின் கூட்டங்களால் ஸ்நாநம் செய்
யப்பட்ட ஜலத்தையுடையதுமாய், நிர்மலத்தால் ஸ்நாநம் செய்
புஷ்பங்களால் விளங்குகின்றதுமாய், கசித்- ஓரிடத்தில், அமோகபுலி- விசாலமான
மணல் தரைகளையுடையதுமாய், கசித்- ஓரிடத்தில், நிர்மலத்தால்- நிர்மலமான
மணலையுடையதுமாய்,

19. (ப-ரை) ஹ்ஸாரச சங்கு- ஹம்ஸங்களாலும், ஸாரஸ பக்ஷிகளாலும் சப்
திக்கப்பட்டும், சக்ரவாகு உபகூஜிதா- சக்ரவாகுபக்ஷிகளால் ஸமீபத்தில் கூவப்பட்டும்,
சதா மன- எப்பொழுதும் மதம் உடையவைகளான, விஹை- வ- மற்ற பக்ஷிகளாலும்,
அபிசம்நாதி அந்தரம்- நார்புறங்களிலும் சப்திக்கப்பட்ட ஸமீபப் பாதேசத்தையுடைய
துமாய், கசித்- ஓரிடத்தில், தீரஹை- கரைகளில் முனோத்திருக்கின்ற, வுஷை- மரங்
களால், மாலாபி- இவ-மாலையினால் (விளங்குவது)போல், ஸோபிதா-விளங்குகின்றதாயும்.

20. (ப-ரை) கசித்- ஓரிடத்தில், குரு உத்பல சங்கு- மலர்ந்த கருநெய்தல்களால்
மறைக்கப்பட்டும், கசித்- ஓரிடத்தில், பத்ம வன அகலா- தாமரைக்காடுகளால் சூழப்
பட்டும், கசித்- ஓரிடத்தில், குமுகுஷை- ஆம்பல்களின் கூட்டங்களாலும், குடமலை- வ-
மொக்குளங்களாலும், உபசோபிதா- நன்றாய் விளங்குகின்றதாயும்.

18. (பொ-ரை) தேவகணங்கள் எப்பொழுதும் ஸ்நாநம் செய்கின்ற ஜல
முடையதாயும், நிர்மலமான கருநெய்தல் புஷ்பங்களால் விளங்குகின்றதாயும்,
ஓரிடத்தில் விசாலமாய், நிர்மலமான மணல்களையுடையதுமாய்,

19. (பொ-ரை) ஹம்ஸ, ஸாரஸ, சக்ரவாகு என்னும் பக்ஷிகளுடைய இனி
தான சப்தங்களையுடையதுமாய், எப்பொழுதும் மதங்கொண்ட மற்ற பக்ஷிகளின்
சப்தம் நிறைந்த ஸமீபப்பாதேசத்தையுடையதுமாய், ஓரிடத்தில் மாலையால் வரிசை
யாக கரைகளில் முனோத்திருக்கின்ற மரங்களினால் விளங்குகின்றதுமாய்,

20. (பொ-ரை) ஓரிடத்தில் நன்றாகமலர்ந்த கருநெய்தல் புஷ்பங்கள் அடர்ந்
திருப்பதினால் மறைந்த ஜலமுடையதாயும், ஓரிடத்தில் தாமரை ஓடைகளால் நிறைந்
ததாயும், ஓரிடத்தில் ஆம்பல் காடுகளாலும், செங்கழி நீர் முதலான புஷ்பங்களின்
மொக்குளங்களாலும், விளங்குகின்றதுமாயும்.

अविदूरादयं नद्याः बहुपुष्पबालवान् ।

सुमहानिङ्गुदीवृक्षो वसामोऽथैव सारथे ॥ 27 ॥

द्रक्ष्यामः सरितां श्रेष्ठां संमान्यसलिलां शिवाम् ।

देवदानवगन्धर्वमृगमातुषपक्षिणाम् ॥ 28 ॥

लक्ष्मणश्च सुमन्वश्च वादमित्येव राघवम् ।

उक्त्वा तमिङ्गुदीवृक्षं तदोपययतुर्हयैः ॥ 29 ॥

27. (ப-ரை) ஐ சாரथே- வாரீர் ஸுமந்த்ரரோ! நயா:- நதியினுடைய, அவிதூராத்- ஸமீபத்தில், बहुपुष्पबालवान्- அதிகமான புஷ்பங்களையும், தளிர்களையுமுடையதாய், सुमहान्- மிகப் பெரிதான, इङ्गुदीवृक्ष:- இங்குதி என்னும் மரமானது, अथ- இதோ (தெரிகிறது) अथ एव- இங்கேயே, वसाम:- வஸிப்போம்.

28. (ப-ரை) देव दानव गन्धर्व मृग मातुष पक्षिणाम्-தேவர்கள், தானவர்கள், கந்தர்வர்கள், ம்ருகங்கள், மனிதர்கள், பக்ஷிகள் இவர்களுக்கு, संमान्यसलिता- பஹுமானி க்கத்தகுந்த தீர்த்தமுடையதாய், शिवाम्- பரிசுத்தமானதாய், सरितां श्रेष्ठां- நதிகளுக்குள் உத்தமமான (கங்காநதியை) द्रक्ष्याम:- பார்ப்போம்

29. (ப-ரை) लक्ष्मणः च- இலக்குமணனும், सुमन्वः च- ஸுமந்த்ரரும், वादं इति एव- அப்படியே என்று, राघवम्- ராகவனைப்பார்த்து, उक्त्वा- சொல்லிவிட்டு, तदा- அப்பொழுது, हयैः- குதிரைகளோடு, तं इङ्गुदीवृक्षं- அந்த இங்குதி மரத்தின், उप ययतुः- ஸமீபத்திற் சென்றார்கள்.

27. (பொ-ரை) ஸுமந்த்ரரோ! இதோ நதியின் ஸமீபத்தில் நிறைந்த புஷ்பங்களும், தளிர்களுமுடையதாய் மிகப்பெரிதான ஒரு இங்குதி என்னும் மரம் தெரிகின்றது. இங்கேயே இன்று தங்கிவிடுவோம்.

28. (பொ-ரை) தேவர்கள், தானவர்கள், கந்தர்வர்கள், ம்ருகங்கள், மனிதர்கள், பக்ஷிகள் இவைகளால் புகழத்தக்க தீர்த்தமுடையதாய் பரிசுத்தமுமாய் நதிகளுக்குள் உத்தமமுமான கங்காநதியைப்பார்ப்போம்.

29. (பொ-ரை) இலக்குமணனும் ஸுமந்த்ரரும் அப்படியே செய்வோமென்று ஸ்ரீராகவனிடம் சொல்லிவிட்டு அப்பொழுது குதிரைகளுடனே அந்த இங்குதிமரத்தின் ஸமீபம் சென்றார்கள்.

ராமோ஽பியாய த் ரம்ய் வृஷ்மிக்ஷாகுனந்ந: ।

ரதாடவாதரதஸ்தாஸ்தமார்ய: சஹ்லக்ஷ்மண:

॥ 30 ॥

சுமந்நோ஽ப்யவதீர்யாஸ்தாஸ்தோவயிதவா ஹ்யோதமான: ।

வृஷ்மூலகத் ராமஸுபதஸ்யே கृतாஜ்ஜலி:

॥ 31 ॥

தத்ர ராஜா குஹோ நாம ராமஸ்யாஸ்தமசம: சகவா ।

நிஷாடஜாத்யோ வலவாஸ்தபதிர்ஸ்சேதி விஸ்துத:

॥ 32 ॥

30. (ப-ரை) இக்ஷ்வாகு குலத்திற்கு ஆனந்தத்தை விளைக்கின்ற, ராம:- ஸ்ரீராமன், அந்த, ரம்ய் வृஷ்- அழகான மாதத்தை, அபியாய- அடைந்து, சமார்ய:- பார்வையுடனும், சஹ்லக்ஷ்மண:- இலக்குமணனுடனும், தஸ்தா- ரயா- அந்தத்தே ரிவிருந்து, அவாதரத்- இரங்கினார்.

31. (ப-ரை) சுமந்ந: அபி- ஸுமந்தாரும், அவதீர்ய- இரங்கி, அஸ்தா- இந்த ரதத்திலிருந்து, ஹ்யோதமான- உத்தமமான குதிரைகளை, மோவயிதவா- அவிழ்த்துவிட்டு, வृஷ்மூலகத்- மரத்து அடியில் இருக்கின்ற, ராம- ஸ்ரீராமனை, கृतாஜ்ஜலி: (சந்)- கை கூப்பிக்கொண்டு, சுபதஸ்யே- ஸேவித்துக்கொண்டு நின்றார்.

32. (ப-ரை) தத்ர- அங்கு, நிஷாடஜாத்ய:- வேட ஜாதியில் பிறந்தவரும், வலவான்- மிக்க பலமுடையவரும், ச்யபதி: வ இதி- (வேடர்களுக்கு) அதிகாரியென்று, விஸ்துத:- ப்ராஸித்தாரும், ராமஸ்ய- ஸ்ரீராமனுக்கு, அஸ்தமச:- ப்ராணனுக்கொப்பான, சகவா- தோழனும், குஹ: நாம- குஹன் என்று ப்ராஸித்தருமான, ராஜா-ஒரு அரசன்(அசீத்- இருந்தார்)

30. (பொ-ரை) இக்ஷ்வாகு குலத்திற்கு பெரானந்தத்தை விளைக்கின்ற வரான ஸ்ரீராமன், அழகான அந்த இவ் குதிரைகளை ஸம்பீடம் சென்று ஸீதையுடனும் இலக்குமணனுடனும், தேரிலிருந்து இரங்கினார்.

31. (பொ-ரை) ஸுமந்தாரும், தேரில் இருந்து இரங்கி குதிரைகளை அவிழ்த்துவிட்டு மரத்து அடியில் இருக்கின்ற ஸ்ரீராமனிடம் கை கூப்பிக்கொண்டு ஸேவித்து நின்றார்.

32. (பொ-ரை) அங்கு, குஹனென்று ப்ராஸித்தமான பெயருடையவராய், ஸ்ரீராமனுக்கு ப்ராணனையொத்த தோழனாய் வேடஜாதியிற் பிறந்தவராய் மிக்க பலமுடையவராய் வேடர்களுக்கு அதிகாரியென்று உலகமெங்கும் ப்ராஸித்தருமான ஒரு காட்டு அரசன் இருந்தார்.

स भुत्वा पुरुषव्याघ्रं रामं विषयमागतम् ।

वृद्धैः परिवृतोऽमात्यैर्ज्ञातिभिश्चाप्युपागतः ॥ 33 ॥

ततो निषादाधिपतिं दृष्ट्वा दूरादुपस्थितम् ।

सह सौमित्रिणा रामः समागच्छद्गृहेन सः ॥ 34 ॥

तमार्तः संपरिष्वज्य गृहो राघवमब्रवीत् ।

यथाऽयोध्या तथेयं ते राम किं करवाणि ते ॥ 35 ॥

ईदृशं हि महाबाहो कः प्राप्स्यस्यतिथिं प्रियम् ॥ 36 ॥

33. (ப-ரை) ச:- அவர், பुरुஷ்வ்யாஶ்- புருடோத்தமனான, ராம- ஸ்ரீராமனை விஷய- தம்முடைய தேசத்தை, ஈகரதம்- வந்திருக்கிறவராக, ஸுத்வா- கேட்டு, வுட- பெரி யோர்களான, அமாத்யை:- மந்திரிகளாலும், ஐதமி: சாபி- பந்துக்களாலும், பரிவூ: (சந்)- சூழப்பட்டவராய்க்கொண்டு, ஸபாக:- (ஸ்ரீராமனுடைய) ஸமீபத்திற்கு வந்தார்.

34. (ப-ரை) த:- பிறகு, ச: ராம:- அந்த ஸ்ரீராமன், டூரத்- வெகு தூரத் திலே, ஸபஸ்திதம்- வந்து கொண்டிருக்கிற, நிஷாடாதிபதி- வேட ராஜனை, டுத்வா- பார்த்து, சௌமித்ரிணா சஹ- இலக்குமணனுடன்கூட, குஹே- குஹனுடன், சமாக்கஷத்- சேர்ந்தார்.

35-36. (ப-ரை) குஹ:- குஹன், ஈர்: (சந்)- மிகவும் துக்கமுடையவராய்க் கொண்டு, ச் ராஶ- அந்த ராகவனை. சபரிஷ்வஜ- நன்றாகக்கட்டிக்கொண்டு, ஹே ராம- ப்ரபோ ராமா! தை- உமக்கு, அயோத்யா- அயோத்திமா நகரமானது, யதா- எப்படியோ, தயா- அப்படியே, இய- என்னுடைய இந்த நகரமும், தை- உமக்கு, (அஹ்- நான்), கி்- கர்வாணி- என்ன செய்யவேண்டியவன், ஹே மஹாஹோ- பெரும் தோளுடையவரே, இஃச- இப்படிப்பட்ட, ப்ரியம்- அன்புள்ள, அதிதி- அதிகதியை, க:- எவன், ப்ராப்யதி- இ- அடை வான், இதி- என்று, அப்ரவீத்- சொன்னார்.

33. (பொ-ரை) அந்த குஹனும் புருடோத்தமனான ஸ்ரீராமன் தன்னுடைய தேசத்திற்கு எழுந்தருளினதைக்கேட்டு வருந்தர்களான மந்திரிகளுடனும், பந்துக் களுடனும் சூழ்ந்து ஸ்ரீராமன் ஸமீபம் வந்தார்.

34. (பொ-ரை) பிறகு ஸ்ரீராமன் வேடர்களுக்கிபகியான குஹன், வெகு தூரத்தில் வருவதைக்கண்டு, இலக்குமணனுடன் குஹனோடு சேர்ந்தார்.

அதாவது, இலக்குமணனைப்போல் குஹரையும் ப்ராதாவாக நினைத்தார் என்று தாத்தப்யம்.

35-36. (பொ-ரை) குஹனும், ஸ்ரீராமனைப்பார்த்தவுடனே அவர் மாவூரிக யை தரித்துக்கொண்டிருப்பதினால் மிகதுக்கமடைந்து ஸ்ரீராமனைப்பார்த்து, ராமா! “உமக்கு அயோத்யாபட்டணம் எவ்வளவு ஸ்வாதீனமோ, அப்படியே என்னுடைய பட்டணமும் உமக்கு ஸ்வாதீனம், தானானுபய நான் உமக்கு இப்பொழுது என்ன செய்யவேண்டும், பெரும் தோள்களையுடையவரே! இப்படிப்பட்ட ப்ரியமான அதிகதி இவ்வுலகத்தில் எவனுக்குக்கிடக்கும்” என்று சொன்னார்.

ततो गुणवदन्नाद्यमुपादाय पृथग्विधम् ।

अर्थ्यं चोपानयन्तिष्वै वाक्यं चैदमुवाच ह ॥ 37 ॥

स्वागतं ते महाबाहो तवैयंमखिला मही ।

वयं प्रेष्या भवान्भर्ता साधु राज्यं प्रशाधि नः ॥ 38 ॥

भक्ष्यं भोज्यं च पेयं च लेह्यं चेदमुपस्थितम् ।

शयनानि च मुख्यानि वाजिनां खादनं च ते ॥ 39 ॥

37. (ப-ரை) தத:- பிறகு, குணவத்- அதிக குணமுள்ளதாய், பூயவ்யம்- பலவிதமான, அந்ய- அன்னம் முதலானதை. திஷ்- சிக்கிரமாக, உபாடய- எடுத்துக்கொண்டு வந்து, அர்ய்ய- வ- அர்க்ய தீர்த்தத்தையும், உபானயத்- கொண்டுவந்தார். இத்- வாசகம்- வ- இந்த வார்த்தையையும், உவா- உ- சொன்னார்.

38. (ப-ரை) ஹே- பெரும்தேர்ளுடையவரே, தே- உமக்கு, சுவாகத்- நல்வரவு, இய்- மஹி- இந்த பூமி, அகிலா- முழுவதும், தவ- உம்முடையது. வய- நாங்கள், ப்ரேயா:- வேலைக்காரர்கள், பவாந்- நீர், மர்தா- (எங்களுக்கு) அரசன், ந:- எங்களுடைய, ராஜ்ய- இந்த ராஜ்யத்தை, சாது- நன்றாய், ப்ராதி- ஆளவேண்டும்.

39. (ப-ரை) பக்ஷ்யம்- பக்டியமும், ப்ரோஜ்யம்- ப்ரோஜ்யமும், ப்ரேயம்- ப்ரேயமும், லேஹ்ய- லேஹ்யமும், முக்யாநி- உத்தமங்களான, சயநாநி- படுக்கைகளும், தீ- உம்முடைய, வாஜிநா- குதிரைகளுக்கு, லாடநம்- தினியும், இத்- உபஸ்திதம்- இதோ வித்தமா- ி- ிக்கின்றது.

37. (பொ-ரை) பிறகு, மிகவும் குணமுள்ளதாய் நானவிதமான அன்னம் முதலானதையும், அர்க்ய தீர்த்தத்தையும், சிக்கிரமாக கொண்டுவந்து வைத்து பூரீராமனைப்பார்த்து ஒருவார்த்தை சொன்னார்.

தனக்கு இஷ்ட தெய்வமான பூரீராமன், தன் நகரத்திற்கு எழுந்தருளினதைப் பார்த்து பரமான்ந்தத்துடன் பூரீகுஹப்பெருமான் தன்னுடைய சொத்து முழுவதையும் பூரீராமனுக்கு ஸம்ப்பிக்கீட்டார்.

38. (பொ-ரை) மஹா பாஹுவே! நீர் ஸௌக்யமாக வரவேணும், இந்த வனம், பூமிமுழுவதும் உம்முடையது. நாங்கள் எல்லோரும் உங்களுக்கு வேலைக்காரர்கள். நீர் எங்களுக்கு ராஜா, எங்களுடைய ராஜ்யம் முழுவதையும் நீர் நன்றாய் ஸவீகரித்துக் கொள்ளவேணும்.

39. (பொ-ரை) ப்ரோபோ! பக்டிய, ப்ரோஜ்ய, ப்ரேய, லேஹ்ய என்னும் பலவிதமான வஸ்துக்களும் நீர் படுத்திக்கொள்ளத்தகுந்த உத்தமங்களான கட்டில் மெத்தை முதல்

गुहमेवं ब्रुवाणं तु राघवः प्रत्युवाच ह ।

अचिताश्चैव हृष्टाश्च भवता सर्वथा वयम् ॥

पद्भ्यामभिगमाच्चैव स्नेहसंदर्शनेन च ॥ 40 ॥

भुजाभ्यां साधु पीनाभ्यां पीडयन्वाक्यमब्रवीत् ॥ 41 ॥

दिष्ट्या त्वां गुह पश्यामि ह्यरोगं सह बान्धवैः ।

अपि ते कुशलं राष्ट्रे मित्रेषु च घनेषु च ॥ 42 ॥

40. (ப-ரை) எவ்- இவ்விதம், ப்ருவாணம்- சொல்லுகின்ற, குஹ்-குஹனைப்பார்த்து, பத்ம்யா- அபிமமா- அ-வ- கால்நடையாக வந்ததினாலும், ஸ்நேஹஸந்தர்சனேன- அன்பைக் காட்டியபடியாலும், ச- நான்கள், சர்வதா- பல்படியாலும், பவதா-உம்மால், அசிதா: ச-அ- பூஜிக்கப்பட்டோம், ஹ்ஸ்தா: ச- ஸந்தோஷமுமுடைந்தோம். (இதி- என்று.) ராஹவ:- ஸ்ரீராமன், ப்ரத்யுவாச-பதில் சொன்னார்.

41-42. (ப-ரை) பீனாப்யா- பெருத்திருக்கின்ற, ப்ருஜாப்யா-தோள்களால், சாஸு- நன்றாக, பீடியந்- அணைத்துக்கட்டிக்கொண்டு, ஹ்- குஹ்- வாரீர் குஹரே! டிஷ்யா- தெய்வா தீனமாய், ப்ந்நவ: ச- பந்துக்களோடுகூட, த்வா- உம்மை, அரோ-ரோகமில்லாதவராக, ப்ரயாமி- பார்க்கிறேன், த- உம்முடைய, ராட்- தேசத்திலும், மித்ரே- ச- தோழர்களிடத்திலும், ப்நேசு- தனங்களிலும், குசலம்-அ-பி- கேட்கிறேன்? இதி- என்று, வாய்- வார்த்தையை, அப்ரவீத்- சொன்னார்.

லானவைகளும் உம்முடைய குதிரைகளுக்குவிவண்டிய, கொள், புல் முதலானவைகளும் இதோஸித்தமாக வந்திருக்கின்றது.

பக்யம். -பற்களால் மெல்லத்தகுந்தபக்யம், காய்கரிமுதலானவைகள் போஜ்யம்- அன்னம், பேயம். -பானகம் நீர்மோர் முதலான குடிக்கத்தகுந்த பதார்த்தங்கள். லேஹ்யம்- நாக்கினால் நக்கக்கூடிய ரஸாயனம் முதலானவைகள்.

40. (பெ-ரை) இவ்விதம் சொல்லுகின்ற குஹனைப்பார்த்து, தோழரே, நாம் இங்குவந்திருப்பதை நீர் தெரிந்துகொண்டு கால்நடையாக நடந்து வந்து என்னிடம் அன்பை காட்டினதினாலேயே நான்கள் உம்மால் பூஜிக்கப்பட்டோம். பரம ஸந்தோஷத்தையுமுடைந்தோம், என்று ஸ்ரீராமன், பதில் சொன்னார்.

41-42. (பெ-ரை) ஸ்ரீராமன் மறுபடியும், பெருத்ததம்முடைய இரு தோள்களாலும், அந்த குஹரை நன்றாய் அணைத்துக்கட்டிக்கொண்டு, வாரீர் குஹரே! உம்முடைய பந்துக்களும் நீரும், ஸௌக்யமாயிருப்பதைப்பார்த்து நான் மிகவும் ஸந்தோஷப்படுகின்றேன், உம்முடைய தேசம், தோழர்கள், தனங்கள், முதலியவைகளுக்கு ஒரு குறைவு மில்லாமல் கேட்கிறேன்? என்று கேட்டார்.

यत्त्विदं भवता किञ्चित्प्रीत्या समुपकल्पितम् ।

सर्वं तदनुजानामि नहि वर्ते प्रतिग्रहे ॥ 43 ॥

कुशचीराजिनधरं फलमूलाशिनं च माम् ।

विद्धि प्रणिहितं धर्मं तापसं वनगोचरम् ॥ 44 ॥

अश्वानां खादनेनाहमर्थी नान्येन केनचित् ।

एतावताऽत्र भवता भविष्यामि सुपूजितः ॥ 45 ॥

43. (ப-ரை) भवता- உம்மால், प्रीत्या- அன்போடு, समुपकल्पितम्- கொண்டு வரப்பட்ட, यत् तु इदं किञ्चित्-யாதொரு இந்த சிலபதார்த்தம் உண்டோ, सर्वं तत्-அவை முழுவதையும், अनुजानामि- நன்றாக உபசரித்தீரென்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன், हि-எ னென்றால், प्रतिग्रहे- (ஒருவரிடம்) வாங்குகிற தன்மையில், न वर्ते- (நான்) இருக்க வில்லை.

44. (ப-ரை) मां- என்னை, धर्मं- (பித்ருவசன பரிபாலன) தர்மத்தில், प्रणिहितं- கவனமுள்ளவனாய், कुशचीराजिनधरं- தர்பம், मरुचरि, கிருஷ்ணஜினம் இவைகளைத் தரித்துக்கொண்டு, वनगोचरम्- வந்தத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்றவனாய், फलमूलाशिनं- காய், कनि, கிழங்கு இவைகளை புஜித்துக்கொண்டு இருக்கிற, तापस- ரிஷியாக, विद्धि- (நீர்) தெரிந்துக்கொள்ளும்.

45. (ப-ரை) अहं- நான், अश्वानां- குதிரைகளுக்கு, (வேண்டிய) खादनेन- தீனியினால், अर्थी- பாயோஜன முடையவனாக விருக்கிறேன். अन्येन केनचित्- மற்ற ஒன்றினாலும், न- அறியீ- பாயோஜன முடையவனல்ல. एतावता- இவ்வளவு மாத்திரத்தினாலே, अत्र भवता- உம்மால், सुपूजितः- நன்றாக பூஜிக்கப்பட்டவனாக, भविष्यामि- ஆவேன்.

43. (பொ-ரை) அன்பனே! நீர் பரிதியுடன் கொண்டுவந்த இந்த வஸ்த்துகளையெல்லாம் பார்த்து நன்றாக உபசரித்தீரென்று, ஸந்தோஷப்படுகிறேன். ஆனால் இப்பொழுது நான் ஒருவரிடமிருந்தும் ஒருவஸ்துவையும் வாங்கிக்கொள்ளும் நிலைமையில் இல்லை. ஆதலால் இவையெல்லாவற்றையும் நீர் எடுத்துக்கொண்டு போம்.

44. (பொ-ரை) நான் இப்பொழுது பித்ருவசன பரிபாலனத்திற்காக தர்பம், மரவரி, கிருஷ்ணஜினம் இவைகளைத் தரித்துக் கொண்டு, காய், கனி, கிழங்கு முதலியவைகளை புஜித்து ரிஷிவேஷத்துடன் வந்தத்தில் ஸஞ்சரிக்கிறேன். இதை நீர் தெரிந்து கொள்ளும்.

45. (பொ-ரை) ஆனால் நான் உம்மிடத்தில் வேண்டுவது, குதிரைகளுக்கு புல், கொள்ளு, இவை மாத்திரம் தான், மற்ற எந்த வஸ்துவும் வேண்டாம். இவ்வளவு மாத்திரம் நீர் கொடுத்தால் என்னை நன்றாய் நீர் பூஜித்ததாக ஆகும்.

एते हि दयिता राज्ञः पितुर्दत्तस्य मे ।

एतैः सुविहितैरर्थैर्विव्याम्बहमर्चितः ॥ 46 ॥

अश्वानां प्रतिपानं च खादनं चैव सोऽन्वशात् ।

गृहस्तत्रैव पुरुषास्त्वरितं दीयतामिति ॥ 47 ॥

ततश्चीरोत्तरासंगः संध्यामन्वास्य पश्चिमाम् ।

जलमेवाऽऽदे भोज्यं लक्ष्मणेनाऽऽहृतं स्वयम् ॥ 48 ॥

46. (ப-ரை) ஹி- ஏனென்றால், எ-து- இந்த குதிரைகள், மெ- பி-து- என் பி-தா-வான், டயி-தா-ய ராஜ-:- தசரத மஹாராஜருக்கு, ர-ஜி-தா-:- மிகவும் ப்ரியமானவைகள், சுவி-ஹி-தெ:- நன்றாக போஷிக்கப்படுகின்ற, எ-து- அ-து:- இந்தக் குதிரைகளினால், அ-ஹ- நா-ன் அ-ர்-சி-த:- பூஜிக்கப்பட்டவனாக. ம-வி-யா-மி- ஆ-வே-ன்.

47. (ப-ரை) ச- கு-ஹ:- அந்த குறும், த-வ- எ-வ- அப்பொழுதே, பு-ர-பா-ந- த-ன்-னு-டைய வேலை ஆள்களைக்குறித்து, அ-ச-வா-ந- குதிரைகளுக்கு, ப-தி-பா-ந- வ- குடிக்கும் த-ன்-னீ-ரும், ஸ-அ-த-ந-ம்- வ- எ-வ- தினியும், த-வ-ரி-த-சீ-க்கிர-மா-த, டி-ய-தா-கொடுக்கப்படவேண்டும், இ-தி-எ-ன்று, அ-ந-வ-சா-ந- கட்டளையிட்டார்.

48. (ப-ரை) த-த:- பிறகு; (ர-ம:- ஸ்ரீராமன்) வ-ர- இ-த-ரா-ச-ந-:- ம-வ-ரி-யை உ-த்-த-ரீ-ய-மா-த-வு-டையவராய், வ-வி-யா-ம்- ச-வ்யா- ஸா-ய-ம் ஸ-ந்-த-யை-யை, அ-ந-வா-ச-ய- உ-பா-ஸ-ன-ம்- செய்-து-வி-ட்டு, ஸ-வ்ய-ப-ந- இ-ல-க்கு-ம-ண-னால், ச-வ-ய-ம்- தா-னாக-வே, சா-ஹ்-ந- கொண்டு-வ-ர-ப-ப-ட்ட, அ-த- எ-வ- தீ-ர-த்த-த-தையே, ம-ஜ-ய- ஆ-ல-ம-ர-மா-த, அ-ர-த- ஸ்-வீ-கரி-த்தார்.

46. (பொ-ரை) ஆதலால் இவைகளுக்கு நன்றாகத் தீனிபோட்டு போஷணம் செய்தால் எனக்கு பூஜைசெய்தது போலாகும்.

47. (பொ-ரை) அந்த குறும், குதிரைகளுக்கு குடிக்கும் தண்ணீரும், கொள்ளு, புல் முதலானவைகளும், சீக்கிரம் கொண்டு-வந்து கொடுங்கள் என்று உடனே தம்முடைய ஆள்களுக்கு உத்தரவுசெய்தார்.

48 (பொ-ரை) பிறகு ஸ்ரீராமன் ஸநானம் செய்துவிட்டு, மரவுரின்பமேல் உத்தரீயமாக தரித்துக்கொண்டு, ஸாயம் ஸந்தியாவந்தனம் செய்துவிட்டு, இலக்கு மணன் தானே கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பித்த தீர்த்தத்தையே ஆலமரமாக உட்கொண்டார்.

தஸ்ய பூமீ ஶ்யானஸ்ய பாடீ ப்ரக்ஷால்ய லக்ஷ்மண: ।

சமார்யஸ்ய ததோ஽ப்யேத்ய தஸ்யௌ வृக்ஷஸுபாஸ்தித: ॥ 49 ॥

சுஹோஸ்பி சஹ சூதேன சௌமித்ரிமநுபாஸயந் ।

அந்வஜாப்ரததோ ராமமப்ரமதோ தநுபூர்: ॥ 50 ॥

ததா ஶ்யானஸ்ய ததோஸ்ய தீமதோ யஸஸ்வினோ தாஸரயேர்மஹாத்மந: ।

அதஸ்து ஸ்வஸ்ய சுஸ்தோசிதஸ்ய சா ததா வ்யதீயாய சிரேண ஶர்வரீ ॥ 51 ॥

இத்யாபீ ஶ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே அயோப்யாகாண்டே

பஞ்சாஸ: சர்ப: ॥ 50 ॥

49. (ப-ரை) தத:- பிறகு, சமார்யஸ்ய- பார்யையுடன் கூடியவராய், பூமீ- தரையில், ஶ்யானஸ்ய- படுத்துக்கொண்டிருக்கிற, தஸ்ய- அந்த ஸ்ரீராமனுடைய, பாடீ- திருவடிகளை, ப்ரக்ஷால்ய- அலம்பிக்விட்டு, லக்ஷ்மண:- இலக்குமணன், தத:- அவ்விடமிருந்து, அப்யேத்ய- (குஹருக்கு எதிரில்) வந்து, வृக்ஷ- மரத்தை, சுபாஸ்தித:- அடைந்தவராக, தஸ்யௌ- இருந்தார். (குஹருக்கு எதிரில்) வந்து, வृக்ஷ- மரத்தை, சுபாஸ்தித:- அடைந்தவராக, தஸ்யௌ- இருந்தார்.

50. (ப-ரை) தத:- பிறகு, சுஹ: அபி- குஹரும், சூதேன சஹ- ஸாரதியுடன்கூட, சௌமித்ரி- இலக்குமணனை, அநுபாஸயந்- (ராமனுடைய குணங்களை) சொல்லச் சொல்லிக் கொண்டு, ராம:- ஸ்ரீராமனைக்குறித்து, அப்ரமத:- ஜாக்ருகராய், தநுபூர்:- வில்லை தறித்துக் கொண்டு, அந்வஜாப்ரத- விழித்துக்கொண்டிருந்தார்.

51. (ப-ரை) தீமத:- மஹா ப்ராஜ்ஞராய், யஸஸ்வின:- கீர்த்தியுடையவராய், மஹாத்மந:- மிக்க தைரய்த்தையுடையவராய், அதஸ்து:ஸ்வஸ்ய- ஒருநாளும் துக்கத்தையே பாராதவருமாய், சுஸ்தோசிதஸ்ய- ஸுகத்திற்கே தகுந்தவருமான, தாஸரய:- தசரத குமாரரான, தஸ்ய- அந்த ஸ்ரீராமன், ததா- அவ்விடம், ஶ்யானஸ்ய- தரையில் படுத்துக்கொண்டிருக்கையில், ததா- அப்பொழுது, சா ஶர்வரீ- அந்த இரவானது, சிரேண- நெடுங்காலம் சென்று, வ்யதீயாய- கழிந்தது.

49. (பொ-ரை) பிறகு, ஸீதையுடன், ராமன், தரையில் படுத்துக்கொண்ட உடனே, இலக்குமணன், ஸ்ரீராமனுடைய திருவடிகளை அலம்பி துடைத்துவிட்டு, அங்கிருந்து குஹருக்கு எதிரே வந்து அந்த மரத்து அடியில் நின்று கொண்டிருந்தார்.

50. (பொ-ரை) பிறகு, குஹரும், ஸுமந்தரனுடன்கூட ராமகுணங்களை இலக்குமணன் சொல்லக்கேட்டுக்கொண்டே, ஸ்ரீராமனுக்குக் காவலாக, கையிற்பில் லைத்தறித்து ஜாக்கிரதையாக இலக்குமணனுடன் தானும் விழித்துக்கொண்டிருந்தார்.

51. (பொ-ரை) பிறகு, மஹா ப்ராஜ்ஞராய், பெரும் கீர்த்தியுடையவராய், மஹா தீரராய், ஒருக்காலும் துக்கத்தையே பாராதவராய், ஸுகானுபவத்திற்கே ஏற்றவராய், தசரதசக்கிரவர்த்தியின் குமாரரான அந்த ஸ்ரீராமன் அவ்வாறு ஸீதையுடன் மரத்து அடியில் தரையில் படுத்துக்கொண்டிருக்கவே, அந்த இரவானது திர்க்கமாக வளர்ந்து முடிவு அடைந்தது.

एकपञ्चाशः सर्गः ॥ 51 ॥

तं जाग्रतमदम्भेन भ्रातुरर्थाय लक्ष्मणम् ।

गृहः संतापसंतप्तो राघवं वाक्यमब्रवीत् ॥ 1 ॥

इयं तात! सुखा शय्या त्वदर्थमुपकल्पिता ।

प्रत्याश्वसिहि साधवस्यां राजपुत्र! यथासुखम् ॥ 2 ॥

उचितोऽयं जनः सर्वः क्लेशानां त्वं सुखोचितः ।

गुप्तार्थं जागरिष्यामः काकुत्स्थस्य वयं निशा ॥ 3 ॥

1. (ப-ரை) அஃம்தென- கபடமில்லாமல், ஞாது:- தமயனானுடைய, அர்था- ரக்ஷணத்திற்காக, ஞாப்த- விழித்துக்கொண்டிருக்கிற, ராவு- ரகு குலத்து புத்திரரான, த் லக்ஷ்மணம்- அந்த இலக்குமணனைப்பார்த்து, குஹ:- குஹபிரான், சந்தாபஸந்த: (சந்)- துக்கத்தினால் மிகவும் தவிக்கப்பட்டவராய்க்கொண்டு, வாச்ய- ஒரு வார்த்தையை, அப்ரவீத்- சொன்னார்.

2. (ப-ரை) ஹே தாத- அப்பா! த்வர்த்- உமக்காக, இய் ஷய்யா- இந்த படுக்கையானது, சுலா- ஸுகமாக, உபகல்பிதா- அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஹே ராஜபுத்ர- ராஜகுமாரரே, அஸ்யா- இதில், யதாஸுகம்- ஸுகமாக, சாது- நன்றாய், ப்ரத்யாஸ்வசிஹி- (படுத்திக்கொண்டு) இளைப்பாறும்.

3. (ப-ரை) அய் சர்வ: ஜன:- இந்த ஜனம் முழுவதும், க்லேஷானா- கஷ்டங்களுக்கு, உசித:- தகுந்தது, த்வ- நீர், சுல உசித:- ஸுகத்திற்குத் தகுந்தவர்; வய- நாங்கள், காசுதஸ்ய- ஸ்ரீராமனுடைய, குப்தர்த்- ரக்ஷணத்திற்காக, நிஷா- இரவை, ஞாगरिष்யாம்:- விழித்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

1. (பொ-ரை) தமயனான ஸ்ரீராமனை ரக்ஷிப்பதற்காக, கபடமில்லாமல், இரவில் கண்விழத்துக்கொண்டிருக்கிற ரகு குலத்து குமாரரான இலக்குமணனைப்பார்த்து, குஹன் ஸ்ரீராமனது கஷ்ட நிலைமையைப்பார்த்ததினாலுண்டான துக்கத்தினால் மிகவும் பரிதாபமடைந்து ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறார்.

2. (பொ-ரை) அப்பா ராஜகுமாரரே! இதோ உமக்காகப்படுக்கை ஸுகமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீர் இதில் ஸுகமாய் ப்படுத்துக்கொண்டு நன்றாக இளைப்பாறும்.

3. (பொ-ரை) நாங்கள் எல்லோரும் வனத்தில் திரிகின்ற வேடஜாதியாகையால் கஷ்டம் அனுபவிப்பதே எங்களுக்கு வழக்கமாக ஏர்ப்பட்டிருக்கிறது. நீர் ராஜ குமாரராகையால் ஸுகானுபவத்திற்கே ஏற்றவராயிருக்கிறீர், ஆதலால் கருத்த வம்சத்தில் அவதரித்த ஸ்ரீராமனுடைய காவலுக்காக நாங்கள் இ.வு முழுவதும் தூங்காமல் கண்விழித்துக்கொண்டேயிருக்கப்போகிறோம்.

न हि रामाप्रियतमो ममास्ति भुवि कश्चन ।

ब्रवीम्येतदहं सत्यं सत्येनैव च ते शपे ॥ 4 ॥

अस्य प्रसादादाशंसे लोकेऽस्मिन्सुमहद्यशः ।

धर्मावाप्तिं च विपुलामर्थावाप्तिं च केवलाम् ॥ 5 ॥

सोहं प्रियसखं रामं शयानं सह सीतया ।

रक्षिष्यामि धनुष्याणिः सर्वतो ज्ञातिभिः सह ॥ 6 ॥

4. (ப-ரை) भुवि- பூலோகத்தில், मम- எனக்கு, रामात्- ராமனைக்காட்டிலும், प्रियतम:- மிகவும் ப்ரியமானவர், कश्चन- ஒருவரும், न अस्ति हि- இல்லையல்லவா, एतत्- இதை, अहं- நான், सत्य- ஸத்யமாக, ब्रवीमि- சொல்லுகிறேன், सत्येन एव च- ஸத்யத்தினாலேயே, ते- உமக்கு, शपे- ஆணையிடுகிறேன்.

5. (ப-ரை) अस्मिन् लोके- இவ்வுலகில், अस्य- இவருடைய, प्रसादात्- அநுக்ரஹத்தினால், सुमहत् यशः- மிகவும் உயர்ந்த கீர்த்தியையும், विपुला- மிகவும் விசாலமான, धर्मावाप्तिं च- தர்மங்களின் லாபத்தையும், केवलाम्- அர்थावाप्तिं च- பொருளின் லாபத்தையுமே, आशंसे- (கிடைக்கவேண்டுமென்று) வேண்டுகின்றேன்.

6. (ப-ரை) सः- அஃ- அப்படிப்பட்ட நான், सीतया सह- ஸீதையுடன்கூட, शयान- படுத்துக்கொண்டிருக்கும், प्रियसखं- ப்ரியமான தோழரான, राम- ஸ்ரீராமனை, धनुष्याणिः सन्- கையில் வில்லையுடையவனுக்கொண்டு, ज्ञातिभिः सह- என் பந்துக்களுடன்கூட, सर्वतो- நான்கு திச்கிலும், रक्षिष्यामि- ரக்ஷிக்கப்போகின்றேன்.

4. (பொ-ரை) எனக்கு ஸ்ரீராமனைக்காட்டிலும் மிகவும் ப்ரியமானவர் ஒருவரும் இவ்வுலகில் இல்லை இதை நான் உண்மையாகச்சொல்லுகிறேன். ஸத்தியத்தின்மேல் ஆணையிட்டும் உமக்குச்சொல்லுகிறேன்

5. (பொ-ரை) இவ்வுலகத்தில் இந்த ஸ்ரீராமனுடைய அநுக்ரஹத்தினாலேயே, பெரிதான ஸத்கீர்த்தியும், விசாலமானதர்மலாபமும், விசேஷமான பொருள்களின்லாபமும், உண்டாகவேண்டுமென்று நான்வேண்டிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

6. (பொ-ரை) ஆகையால், ஸீதையுடன்கூட மரத்து அடியில் சயனித்துக் கொண்டிருக்கும் எனது அன்புள்ள தோழனான ஸ்ரீராமனை என்னுடைய ஜ்ஞாதிகளுடன் நான் கையிற் வில்லைப்பிடித்துக்கொண்டு நாற்புறங்களிலும் சுற்றி நின்று ரக்ஷிக்கப்போகிறேன்.

केवल- என்று பாடமானால், प्रसादात् केवल- அநுக்ரஹத்தினாலேயே என்றும் சொல்லலாம்.

न हि मेऽविदितं किञ्चिद्वेनेऽस्मिन्धरतः सदा ।

चतुरङ्गं ह्यपि बलं सुमहत्प्रसहेमहि ॥ 7 ॥

लक्ष्मणस्तं तदोवाच रक्ष्यमाणास्त्वयाऽनघ !

नात्र भीता वयं सर्वे धर्ममेवावुपश्यता ॥ 8 ॥

कथं दाशरथौ भूमौ शयाने सह सीतया ।

शक्या निद्रा मया लब्धुं जीवितं वा सुखानि वा ॥ 9 ॥

7. (ப-ரை) அஸ்மிந் வநே- இந்த வனத்தில், சதா- எப்பொழுதும், வரத:- ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிற, மே- எனக்கு, அவித- தெரியாதது, கிஞ்சித்- ஒன்றும், ந ஹி- இல்லை, சுமஹத்- மிகவும் பெரிதான, சதூரங்- நான்கு அங்கங்களோடு கூடிய, பல அபி- ஸையத்தையும், ப்ரஸஹேமஹி ஹி- பொருப்பேன்.

8. (ப-ரை) ததா- அப்பொழுது, லக்ஷ்மண:- இலக்குமணன், த்- அந்த குறையைப் பார்த்து, த்வா- சொன்னார், 'ஹே அந- குற்றமற்றவரே, ஧்ம் எவ- தர்மத்தையே, அநுபश्यता- கவனித்துப் பார்க்கின்ற, த்வா- உம்மால், ரक्ष्यमाणा:- ரக்ஷிக்கப்பட்ட, வய் சர்வே- நாங்கள் எல்லோரும், அவ- இவ்வனத்தில், ந भीता:- பயப்படவில்லை.

9. (ப-ரை) दाशरथौ- தசரதமஹாராஜரின் குமாரரான ஸ்ரீராமன், भूमौ- தரையில், सीतया सह- ஸீதையுடன் கூட, शयाने सति- படுத்துக்கொண்டிருக்கும்மளவில், मया- என்னால், निद्रा- தூக்கமோ, जीवितं वा- உயிரோ, सुखानि वा- மற்ற ஸுகங்களோ, लब्धुं- அடைவதற்கு, कथं- எப்படி, शक्या- முடியும்.

7. (பொ-ரை) இந்த வனத்தில் நான் எப்பொழுதும் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறபடியால், எனக்குத்தெரியாதது ஒன்றுமில்லை. ரத கஜ தூரக பதாதி என்ற நான்கு அங்கங்களுடைய மிகவும் பெரிதான ஸையங்கள் வந்தாலும் அதுடன் எதிர்த்து ஜயிக்க சக்தியுள்ளவன்.

8. (பொ-ரை) அப்பொழுது, இலக்குமணன் அவ்விதம் சொல்லுகின்ற குறையைப் பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொன்னார். 'குற்றமற்றவரே! கேவலம் தர்மம் ஒன்றிலேயே நோக்கங்கொண்டு நீர் எங்களெல்லோரையும் காப்பாற்றுகின்றபடியால் எங்களெல்லோருக்கும் இவ்வனத்தில் யாதொருபயமுமில்லை.

9. (பொ-ரை) தசரத மஹாராஜரின் குமாரரான, ஸ்ரீராமன், ஸீதையுடன் கூட தரையில் படுத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது உயிருடனிருக்கவாவது, மற்ற ஸுகங்களை அடைவதற்காவது, தூங்குவதற்காவது என்னால் எப்படி முடியும்.

यो न देवासुरैः सर्वैः शक्यः प्रसहितं युधि ।

तं पश्य सुखसंविष्टं तृणेषु सह सीतया ॥ 10 ॥

यो मन्त्रतपसा लब्धो विविधैश्च परिश्रमैः ।

एको दशरथस्येष्टः पुत्रः सदृशलक्षणः ॥ 11 ॥

अस्मिन्प्रजाजिते राजा न चिरं वर्तयिष्यति .

विधवा मेदिनी नूनं क्षिप्रमेव भविष्यति ॥ 12 ॥

10. (ப-ரை) ய:- யாதொருவர், யுधि- யுத்தத்தில், தேவாசுரே: சர்வ:- தேவர்கள் அஸுரர்கள் எல்லோராலும், ப்ரஸஹிதம்- ஐயிப்பதற்கு, ந ஶக்ய:- முடியாதவரோ, சீதயா सह- ஸீதையுடன் கூட, த்ரணேஷு- புல்லுகளில், சுஶஸவிஸ்ட- ஸுகமாகப் படுத்துக்கொண்டிருக்கிற, த்- அந்த ஸ்ரீராமனை, ப்ரய- பாறும்.

11-12. (ப-ரை) த்ரஸதருடைய, ம்ந்ரதபசா- மந்திரத்தினாலும், தவத்தினாலும், விவித:- பலவிதங்களான, ப்ரிசும:- ச-(யஜ்ஞம் முதலான), ச்ரமப்படக் கூடிய கார்யங்களாலும், லப்த:- அடையப்பட்டவராய், சட்ரலக்ஷண:- தனக்கு ஸமானமான, ராஜலக்ஷணங்களுடையவராய், ஷ:- அன்புள்ளவராய், ய:- யாதொரு, ஈ:- முக்யமான, பூ:- புத்திரன் உண்டோ, அஸ்மிந்- இந்தப்புத்திரன், ப்ராஜிதே சதி- வந்ததைக்குறித்து போக்கப்பட்டவனில், ராஜா- அரசன், சிர- அதிக காலம், ந வ்ரீயிஷ்யதி- உயிருடனிருக்கப்போகிறதில்லை. மேதினி- பூமியும், க்ரிப்ர- சீக்கிரமாகவே, விதவா- நா தனற்றதாக, ப்ரிஷ்யதி- ஆய்விடப்போகின்றது. நூன்- நிச்சயம்.

10. (பொ-ரை) தேவர்கள், அஸுரர்கள், எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து வந்தாலும், யுத்தத்தில் வெல்ல முடியாதவரான நம் தமயனார், ஸீதையுடன் கூட இந்த புல்ப் படுக்கையில் ஸுகமாக சயனித்துக்கொண்டிருப்பதைப்பாறும்.

11-12. (பொ-ரை) த்ரஸத மஹாராஜருக்கு, மந்த்ரங்களாலும், தபஸ்ஸுகளினாலும், புத்திர க-மேஷ்டியாகம் முதலான சரிர்சரம்படக்கூடிய அநேக கார்யங்களாலும் கிடைத்து தனக்கு ஸமானமான ராஜ லக்ஷணங்கள் பொருந்தியவராய் மிகவும் அன்பிற்கிடமான முக்யமான புத்திரனான, இந்த ஸ்ரீராமன், இவ்விதம் காட்டிற்றுத்தூர்த்தப்பட்டு வரவே இனி அரசன் அதிகநாள் உயிருடனிருக்கப்போகிறதில்லை. அந்த ராஜ்யமும் கூடியசீக்கிரத்தில் ஆளுகிறவர்களற்று அநாதமாய் விடப்போகின்றது. இது நிச்சயம்.

विनश्य सुमहानादं श्रमेणोपरताः स्त्रियः ।

निर्घोषोपरतं चाऽतो मन्ये राजनिवेशनम् ॥ 13 ॥

कौसल्या चैव राजा च तथैव जननी मम ।

नाशंसे यदि जीवन्ति सर्वे ते शर्वरीमिमाम् ॥ 14 ॥

जीवेदपि हि मे माता शशुन्नस्यान्यवक्षया ।

तदुःखं यत् कौसल्या वीरसुर्विनशिष्यति ॥ 15 ॥

13. (ப-ரை) ஸ்த்ரிய:- ஸ்த்ரீகள், சுமஹாநாஹ் (யதாததா)- மிகவும் கூக்குரலுடன் கூட, விநய- கதறி, ஸ்ரமே- ச்ரமத்தினால், ஓபரதா:- ஓய்ந்தவர்களாக, (ஸ்த்ரியஸ்த்- ஆகப் போகின்றார்கள்), அத:- ஆதலால், ராஜநிவேசனம் - அரசன் அரண்மனையும், நிர்ஓஷ-ஓபரத்- (ஓபரநிர்ஓஷ)-பெருங்குரல் ஓய்ந்ததாக, (ஸ்த்-ஆய்விடும்), மன்யே-என்று எண்ணுகிறேன்.

14. (ப-ரை) கௌஸல்யா சைவ- கௌஸல்யாதேவியும், ராஜா ச- அரசனும், ததேவ- அவ்விதமே, மம- என்னுடைய, ஜனனி- தாயாரும், (ஜிவந்தி- ஜீவித்திருப்பார்கள், (என்று) ந அாஸே- (நான்) எண்ணவில்லை, தே சர்வே- அவர்களெல்லோரும், யதி ஜிவந்தி- ஜீவித்திருப்பார்களேயானால், இமா் சர்வரீ- இன்று இரவு (மாத்திரம் தான்).

15. (ப-ரை) ஶாஸுநஸ்ய-சத்ருக்களனுடைய, ஸ்வவக்ஷயா-ஸ்வஹத்தினால், மே மாதா- என் தாயார், ஜிவத்- அபி ஹி- ஜீவித்திருந்தாலுமிருக்கலாம், விரஸு:- விரண்ப்பெற்றவ ளான, கௌஸல்யா- கௌஸல்யாதேவி, விநசிஸ்யதி-இதி யத்- ப்ராணனை விட்டுவிடுவாள், என்பது யாதொன்றுண்டோ, தத்- அதுவன்றோ, து:ஸ- துக்கமானது.

13. (பொ-ரை) நம் நகரத்திலுள்ள ஸ்த்ரீகளும், பெரும் சப்தத்துடன் கதறி அழுது அழுது, ச்ரமத்தினால் ஓய்ந்துவிடப்போகிறார்கள். அதனால் நம்மரசன் அரண்மனையும் அழுகைசப்தம் ஓய்ந்திருக்குமென்று எண்ணுகிறேன்.

14. (பொ-ரை) கௌஸல்யா தேவியும், அரசனும், என் தாயாரான ஸுமித்திரையும், உயிருடனிருப்பதாக நான் எண்ணவேயில்லை. ஒருகால் அவர்க ளெல்லோரும் பிழைத்திருந்தால் இன்றிரவு மாத்திரம்தான் பிழைத்திருக்கலாம்.

15. (பொ-ரை) சத்ருக்களிடத்தில் இருக்கிற, அன்பினால் அவனைப்பார்க் கவேணுமென்று என்தாயார் ஒருக்கால் ஜீவித்திருந்தாலுமிருக்கலாம். விரணை இவரைப்பெற்ற கௌஸல்யாதேவி ப்ராணனை விட்டுவிடுவாள், இது தான் நினைக்க நினைக்க ஸஹிக்கமுடியாத துக்கம்.

அநுரகஜனாகிரீர் ஸுகா லோகபிரியாவஹ ।

ராஜவ்யசனசம்ஸுஸ்டா சா புரி வின்ஷிஷ்யதி ॥ 16 ॥

கயம் புவம் மஹாத்மான் ஜ்யேஷ்டம் ப்ரியமபத்யத: ।

சரீரம் ஧ாரயிஷ்யந்தி ப்ராணா ராஜோ மஹாத்மன: ॥ 17 ॥

வின்ஷ்டே நூபதௌ பஸ்தாஹ்ஸஸ்யா வின்ஷிஷ்யதி ।

அநந்தரம் ச மாதா஽பி மம நாஸுபேஷ்யதி ॥ 18 ॥

16. (ப-ரை) அநுரகஜனாகிரீர்- (அரசனிடத்தில்) ப்ரியுள்ள ஜனங்களால் நிறைந்ததும், ஸுகா- ஸுகமாயும், லோகபிரியாவஹ- ஜனங்களுக்கு ப்ரியத்தைச் செய்கின்றதுமான, சா புரி- அந்த அயோத்திமா நகரமானது, ராஜவ்யசனசம்ஸுஸ்டா சதி- அரசன் மரித்த வ்யஸனத்தோடுகூடிக்கொண்டு, வின்ஷிஷ்யதி- அழிந்துவிடப்போகிறது.

17. (ப-ரை) மஹாத்மான்- மஹா ப்ரபாவமுடையவராய், ப்ரியம்- மிகவும் ப்ரியமான, ஜ்யேஷ்டம்- மூத்த குமாரனை, அபத்யத:- பாராமவிருக்கிற, மஹாத்மன:- மிகவும் தீவ்ருமான, ராஜ:- அரசனுடைய, ப்ராணா:- ப்ராணைகள், கயம்- எப்படி, சரீரம்- சரீரத்தை, ஧ாரயிஷ்யந்தி- தரித்துக்கொண்டிருக்கப்போகின்றதுகள்.

18. (ப-ரை) நூபதௌ- அரசன், வின்ஷ்டே சதி- நாசமடைந்தவளவில், பஸ்தா- பிறகு, கௌஸ்யாதேவியம், வின்ஷிஷ்யதி-அழிந்துவிடப்போகிறது, அநந்தர்வ-அதன்பிறகு, மம- என்னுடைய, மாதா அபி- தாயாரும், நாஸ- நாசத்தை, உபேஷ்யதி- அடைந்துவிடுவாள்.

16. (பொ-ரை) அரசனிடத்தில் மிகவும் அன்புள்ள ஜனங்கள் நிறைந்ததும் ஜனங்களுக்கு ப்ரியத்தையும், ஸுகத்தையும் உண்டுபண்ணுகிற அயோத்திமா நகரமானது, அரசன் மரணமடைந்த துக்கத்தினால் அழிந்து விடப்போகிறது.

17. (பொ-ரை) மஹாப்ரபாவமுள்ளவராய், ப்ரியமான ஜேஷ்ட குமாரரை பாராமல், எவ்வளவு தீவ்ராயிருந்தும் அரசனுடைய சரீரத்தில் ப்ராணைகள் எப்படி நிற்கும்.

18. (பொ-ரை) அரசன் மரித்தால் அதன் பிறகு கௌஸ்யாதேவியும் மரித்து விடுவாள். அதன்பிறகு என் தாயாரும் மரித்து விடுவாள்.

- अतिक्रान्तमतिक्रान्तमनवाप्य मनोरथम् ।
 राज्ये राममनिक्षिप्य पिता मे विनक्षिष्यति ॥ 19 ॥
 सिद्धार्थाः पितरं वृत्तं तस्मिन्कालेऽप्युपस्थिते ।
 प्रेतकार्येषु सर्वेषु संस्करिष्यन्ति भूमिपम् ॥ 20 ॥
 रम्यचत्वरसंस्थानां सुविभक्तमहापथाम् ।
 हर्म्यप्रासादसंपन्नां गणिकावरशोभिताम् ॥ 21 ॥
 रथाश्वगजसंवाधां तूर्यनादविनादिताम् ।
 सर्वकल्याणसंपूर्णां हृष्टपुष्टजनाकुलाम् ॥ 22 ॥
 आरामोद्यानसंपन्नां समाजोत्सवशालिनीम् ।
 सुसिता विचरिष्यन्ति राजधानीं पितुर्मम ॥ 23 ॥

19. (ப-ரை) மெ பிதா- என் தகப்பனார், राज्य- ராஜ்யத்தில், राम- ஸ்ரீராமனை, अनिक्षिप्य- வைக்காமல், मनोरथम्- (தன்) மனோபிஷ்டத்தைதயும், अनवाप्य- அடையாமல், विनक्षिष्यति इति एत- அழிந்துவிடப்போகிறார் என்பது யாதொன்றுண்டோ, (तस्मान्- அதினால்) अतिक्रान्तं अतिक्रान्तं- எல்லாம் கழிந்தே போய்விட்டது.

20. (ப-ரை) अस्मिन्काले-இந்த காலமானது, उपस्थिते अपि-நேரிடும் பொழுது, सिद्धार्थाः- பாக்யவான்கள், वृत्त-மரித்த, पितरं- பிதாவான, भूमिपम्-அரசனை, सर्वेषु प्रेतकार्येषु- எல்லா ப்ரேதகாரியங்களிலும், संस्करिष्यन्ति- ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்படுபாக்கின்றார்கள்.

21-22-23. (ப-ரை) रम्य चत्वर संस्थानां- அழகான முற்றங்களின் ஸன்னிவே சங்களையுடையதாயும், सुविभक्तमहापथाम्- நன்றாகப்பிரிக்கப்பட்ட பெரிய தெருக்களையு

19. (பொ-ரை) என் தகப்பனார் ஸ்ரீராமனை ராஜ்யத்தில் பட்டாபிஷேகம் பண்ணிவைக்காமல் நெடுநாளாக தன் மனதிலுண்டான ஆசையையுமடையாமல் இவ்விதம் மாணத்தை அடைவதால் எல்லாப்ரயோஜனங்களும் கழிந்து கழிந்தே போயிற்றன.

20. (பொ-ரை) அவ்விதம் பிதாவுக்கு மாணம்நேரிடும் காலத்தில் அப் பொது ஸமீபத்திலிருக்கும் பாக்யவான்கள், அந்த ப்ரேதகாரியங்கள் முழுவதிலும் கூடவே யிருந்து மாணமடைந்த என் பிதாவான அரசனுக்கு ஸம்ஸ்காரம் செய்யப் போகின்றார்கள். நாம் அந்த பாக்கியத்தைஇழக்கும்படி நேர்ந்து விட்டது.

21-22-23. (பொ-ரை) அழகான முற்றங்களையுடையதாமாய், ஒன்றோ டொன்று கலக்காமல் நன்றாகப்பிரிக்கப்பட்ட பெரும் தெருக்களையும் அநேக

अपि जीवेद्दशरथो वनवासात्पुनर्वयम् ।

पत्यागम्यमहात्मानमपि पश्येम सुप्रतम्

॥ 24 ॥

டையதுமாய், ஹ்ஸ்யாஸாத்சுபா- தனிகர்களுடைய வீடுகளாலும், அரசர்களின் க்ருஹங்களாலும் நிறைந்ததுமாய், ரணிகா வரஸிமிதம்- மிகவும் உத்தமர்களான தாஸிகளால் விளங்கியதுமாய், ரத அஷ் ரஜ சுவா-தேர்களாலும் குதிரைகளாலும், யானைகளாலும் நெருங்கியதுமாய், த்யநாதிநாதிதாம்- தூர்யம் முதலான வாத்தியங்களின் சப்தங்கள் முழங்கப்பட்டதுமாய், சர்வகலாப சபூ- எல்லா மங்களகாரியங்களும் நிறைந்ததுமாய், ஹ்ஸுஜநாகுலம்-மனதில் களிப்படைந்து தேஹம் பூரித்த ஜனங்களால் நிறைந்ததுமாய், அராமோதானசபா-பூந்தோட்டங்களாலும், (அரசர்கள் விளையாடும்) உத்யான வரங்களாலும் நிறைந்ததுமாய், சமாதோதவசாலினிம்- பலபேரங்கூடி செய்கின்ற திருவிழாக்களால் விளங்கியதுமான, மம பிது:- என் பிதாவின்னுடைய, ராஜதானியை, சுவிதா:- ஸுகமுடையவர்களான, (பரதன் முதலியவர்கள்) விவரிப்பதில் ஸஞ்சரிக்கப்போகின்றார்கள்.

24. (ப-ரை) டசரத மஹாராஜர், அபி ஜிவீத்- ஜீவித்திருப்பாரா! வய்-நாங்களும், வனவாஸித்- வனவாஸத்திலிருந்து, புந:-மறுபடியும், பத்யாஸ்ய- திரும்பிவந்து, மஹாத்மா- மஹாத்மாவாயும், சுவதம்- நல்ல வரதமுடையவருமான அவரை, அபி பச்யேம்- பார்ப்போமா?

தனவான்களின் வீடுகளும், அரசர்களின் வீடுகளும் நிறைந்ததும், உயர்ந்த வேசி ஸ்த்ரீகளால் விளங்குகின்றதும், தேர், குதிரை, யானை இவைகளால் நெருக்கமுள்ளதும், தூர்யம் முதலான வாத்தியங்கள் முழங்கப்பெற்றதும், புத்திரோத்ஸவம் முதலான ஸகலவித மங்களங்கள் நிறைந்ததும், மனம்களித்து தேஹம் பூரித்த ஜனங்களால் சூழப்பட்டதும், பூந்தோட்டங்களும், அரசர்கள் விளையாடக்கூடிய உத்யான வரங்களும் நிறைந்ததும், அநேக ஜனங்கள் ஒன்றுசேர்ந்து செய்கின்ற தேவோத்ஸவம் முதலானவைகளால் நிறைந்ததுமான என் தந்தையின் ராஜதானியில் பரதன் முதலானவர்கள் மிகுந்த ஸுகத்துடன் ஸஞ்சரிப்பார்கள்.

24. (பொ-ரை) டசரத மஹாராஜர் பிழைத்திருப்பாரா! நாங்களும் வனவாஸத்தை க்ரமமாகச்செய்துமுடித்துத் திரும்பிவந்து, மஹாத்மாவாய், வரதங்களை செய்து முடித்தவருமான அம்மன்னவரை பார்ப்போமா!

अपि सत्यप्रतिज्ञेन सार्धं कुशलिना वयम् ।

निवृत्त वनवासेऽस्मिन्नयोध्यां प्रविशेमहि ॥ 25 ॥

परिदेवयमानस्य दुःखार्तस्य महात्मनः ।

तिष्ठतो राजपुत्रस्य शर्वरी साऽत्यवर्तत ॥ 26 ॥

तथा हि सत्यं ब्रुवति प्रजाहिते नरेन्द्रपुत्रे गुरुसौहृदाद्गुहः ।

सुमोच बाष्पं व्यसनाभिपीडितो ज्वरातुरो नाग इव व्यथातुरः ॥ 27 ॥

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

एकपञ्चाशः सर्गः ॥ 51 ॥

25. (ப-ரை) சত্যபிரதிஜ்ఞ- ஸத்யமான ப்ரதிக்ஷ்ணஞ்ஞயையுடையவராய், குசலிநா- ஷ்ரேமமாயிருக்கிந்ந பிதாவோடுகூட அயோத்திகமா நகரத்தில் ப்ரவேசிப்போமா! மமுடையவருமான (அரசனோடு), சார்ய- கூட, அஸிந்- இந்த ஸ்ரீராமன், நிவ்ரத வனவாசே (சதி)- வநவாஸம் கழிந்தவனாவில், வயம்- நாங்கள், அயோத்யா-அயோத்திமா நகரத்தை, ப்ரவிசேமहि- ப்ரவேசிப்போமா!

26. (ப-ரை) மஹாத்மாவான், ராஜபுத்ரஸ்ய- ராஜகுமாரனான இலக்குமணன், து:கார்தஸ்ய- துக்கத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவராய், பரிதேவயமானஸ்ய- அழுதுகொண்டே, திஸ்த: சத:-நின்றுகொண்டிருக்கும் பொழுதே, சா சர்வரி-அவ்விரவானது, அத்யவர்தத- கழிந்தது.

27. (ப-ரை) ப்ராஜாஹிதே- ஜனங்களுக்கு ஹிதத்தை செய்யும்வரான, நரேந்த்ரபுத்ர- ராஜகுமாரனான இலக்குமணன், குருசௌஹ்ராத்- குருக்களான (மாதாபிதாக்களிடத்தில்), ப்ரீதிபிஞால், ததா ஹி- அவ்வாறு, சத்ய- உண்மையை, ப்ருவதி சதி-சொல்லுங்காலத்தில், குஹ:- குஹர், வ்யஸநாபி பிடித:- வ்யஸனத்தினால் நன்றாய் பீடிக்கப்பட்டவராய், ஜ்வராதுர:- ஜ்வரத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட, நா஑ இவ-யானைபோல், வ்யதாதுர:-வருத்தமடைந்தவராய், பாஸ்ப- கண்ணீரை, சுமோச- விட்டார்.

25. (பொ-ரை) இந்த ஸ்ரீராமன் வநவாஸம் கழிந்தது ஸத்யப்ரதிக்ஷ்ணராய். ஷ்ரேமமாயிருக்கிந்ந பிதாவோடுகூட அயோத்திகமா நகரத்தில் ப்ரவேசிப்போமா!

இந்த வநவாஸம் கழிந்து தம்முடைய ப்ரதிக்ஷ்ணஞ்ஞயை நிறைவேற்றி ஷ்ரேமமாக வருகிந்ந நம் தமயனாரோடு அயோத்திகமா நகரத்தில் நாம் ப்ரவேசிப்போமா! என்று தீர்த்தியத்தில் காண்கிறது.

26. (பொ-ரை) மஹாத்மாவான் அந்த ராஜகுமாரனான இலக்குமணன் துக்கம் பொருக்கமுடியாமல் அவ்வாறு அழுதுகொண்டே நின்றுருக்கும்காலத்தில் அவ்விரவும் கழிந்துவிட்டது.

27. (பொ-ரை) ஜனங்களிடத்தில் மிகவும் அன்புகொண்ட அந்த ராஜ குமாரனான இலக்குமணன், மாதா பிதாக்களிடத்தில் மிகவும் அன்பினால் இவ்வாறு உண்மையாக பேசிக்கொண்டிருக்கும்காலத்தில், அதைக்கேட்டு, குஹரும் அந்த வ்யஸனத்தினால் பீடையடைந்தவராய் ஜ்வரத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட யானைபோல் துக்கம் அடைந்தவராய் கண்களில் நீர் விட்டார்.

द्विपञ्चाशः सर्गः ॥ 52 ॥

प्रभातायां तु सर्व्यां पृथुवक्षा महायशाः ।

उवाच रामः सौमित्रिं लक्ष्मणं शुभलक्षणम् ॥ 1 ॥

भास्करोदयकालोऽयं गता भगवती निशा ।

असौ सुकृष्णो विहगः कोकिलस्तात कूजति ॥ 2 ॥

बर्हिणानां च निर्वोषः श्रूयते नदतां वने ।

तराम जाह्नवीं सौम्य शीघ्रगां सागरंगमाम् ॥ 3 ॥

1. (ப-ரை) சர்வ்யா து- இரவானது, ப்ரபாதயா (சத்யா)- நன்றாக விடிந்தவளவில், ப்ரதூவக்ஷா:- அகன்ற மார்பை உடையவரும், மஹாயசா:- பெரிய கீர்த்தியுடையவருமான, ராம:- ஸ்ரீராமன், ஸுபலக்ஷணம்- சபமான லக்ஷணங்களுடையவரும், சௌமித்ரி- ஸுமித்திரையின் புத்திரனுமான, லக்ஷ்மண- இலக்குமணனைப் (பார்த்து), உவா- சொன்னார்.

2. (ப-ரை) ஹே தாத- அப்பா! அய- இது, பாஸ்கர உதயகால:- ஸூரியன் உதயமாகும் காலம், ப்ரபவதி- காமத்தை வருத்திப்பண்ணுகின்ற, நிசா- இரவானது, கதா- போய்விட்டது, அசௌ- இந்த, சுக்ரண: விஹ:- மிகவும் கருப்பான (பரத்வாஜ) பக்ஷியும், கோகில:- குயிலும், கூஜதி- சப்திக்கிறது.

3. (ப-ரை) வன- வந்ததில், நடதா- கூவுகின்ற, ப்ரஹ்மினா- மயில்களுடைய, நிர்வோஷ- சப்தமும், ஸ்ரூயதே- கேட்கப்படுகிறது, ஹே சௌம்ய- அப்பா! ஶீக்ர- வேகமாக ஓடுகின்றதும், சாகரங்கமாம்- ஸமுத்திரத்தில் சேருகின்றதுமான, ஜாஹ்நவீ- கங்காநதியை, தராம்- தாண்டுவோம்.

1. (பொ-ரை) அன்றிரவு நன்றாய் விடிந்தபிறகு அகன்றமார்புடையவரும், பெரும்கீர்த்தியுடையவருமான ஸ்ரீராமன், அழகான லக்ஷணங்களுடன் கூடிய ஸுமித்திரையின் புத்திரனான இலக்குமணனைப்பார்த்து சொன்னார்.

2. (பொ-ரை) அப்பா இலக்குமண! இதோ ஸூரியோதய காலமாகிவிட்டது. ஆண்பெண்களுக்கு காமத்தை வருத்திசெய்கின்ற ராத்திரிகாலமும் கழிந்து விட்டது. இதோ மிகவும் கருப்பு வர்ணமுள்ள பரத்வாஜ (வலியன்) பக்ஷியும், குயிலும் கூவுகின்றது.

3. (பொ-ரை) அப்பா! இதோ வந்ததில் கூவுகின்ற மயில்களின் சப்தமும் கேட்கப்படுகின்றது. வேகமாக சென்று ஸமுத்திரம் போய்ச் சேருகின்ற கங்கா நதியை நாம் தாண்டுவோம்.

விஜாய ராமச்ய வச: சௌமிநிமிந்நந்ந: ।

சுஹமாமந்ய சூத் வ சோ஽திஹ்நாசுரமல: ॥ 4 ॥

ச து ராமச்ய வசந் நிஷய்ஸ் ப்ரதிபுஷ வ ।

ஸ்யபதிஸ்தூர்ணமாஹ்ய சசிவாமிதமவ்ரீத் ॥ 5 ॥

அச்ய வாஹநஸ்யுக் கர்ணபாஹ்ரீத் சூபாம் ।

சுபதாரா ட்டா தீரீத் சீபந் நாவஸுபாஹ் ॥ 6 ॥

4. (ப-ரை) சிவநந்ந:- தோழர்களை ஸந்தோஷப்படுத்துகின்றவரான, சௌமிநி:- இலக்குமணன், ராமச்ய- ஸ்ரீராமனுடைய, வச:- வார்த்தையை, விஜாய- அறிந்துகொண்டு, சுஹ்- குஹரையும், சூத் வ- ஸாரதியையும், அமந்ய- அழைத்துக்கொண்டு, ப்ரது:- தமையனருடைய, அப்ரத:- முன்னிலையில், ச:- அந்த இலக்குமணன், அபிபு- நின்றார்.

5. (ப-ரை) ச:- அந்த, ச்யபதி: து- குஹரும், ராமச்ய- ஸ்ரீராமனுடைய, வசந்- வார்த்தையை, நிஷய்- கேட்டு, ப்ரதிபுஷ வ- ஒப்புக்கொண்டும், தூர்- சீக்கிரமாக, சசிவாந்- மந்திரிகளை, ஆஹ்ய- அழைத்து, ட்ட- இந்த, (வார்த்தையை) அவ்ரீத்- சொன்னார்.

6. (ப-ரை) அச்ய- இந்த ஸ்ரீராமனுக்கு, வாஹநஸ்யுக்- அடுப்பு, ஓடம் தள்ளும் கோல் இவைகளோடு கூடியதாய், கர்ணபாஹ்ரீ- உயர்ந்த ஓடக்காரர்களை உடையதாய், சூபாம்- அழகாய், சுபதாரா- ஸுகமாக தாண்டக்கூடியதாய், ட்டா- கெட்டியாயுமிருக்கின்ற, நாவ்- ஓடத்தை, சீபந்- விரைவில், தீரீ- (ஓட) துரையில், ஸுபாஹ்- கொண்டுவா.

4. (பொ-ரை) தோழர்களுக்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டிபண்ணும் ஸ்வபாவமுடைய ஸுமித்திரையின் புத்திரான அந்த இலக்குமணனும், ஸ்ரீராமன் சொன்ன வார்த்தையின் கருத்தை அறிந்துகொண்டு, குஹரிடமும், ஸாரதியினிடமும் இவ்விஷயத்தைத்தெரிவித்து, அவர்களுடன் தமையனார் முன்னே நின்றார்.

5. (பொ-ரை) அந்த குஹரும் ஸ்ரீராமனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டவுடன், அப்படியே செய்கிறேன் என்று தலைவணங்கி ஒப்புக்கொண்டு, தன் மந்திரிகளை சீக்கிரமாக அழைத்து இந்த வார்த்தை சொன்னார்.

6. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமன் உங்கையைத்தாண்டிப்போகவேண்டியதால் அதற்காக, உறுதியான ஓடம் தள்ளும் கோல்கள், அடுப்புகள் இவைகளுடன் கூடியதாய் கெட்டிக்காரர்களான ஓடக்காரர்களுடன் கூடியதாய் அழகாய் மிகவும் கெட்டியான ஓடத்தை, சீக்கிரமாக துரையில் கொண்டு வாருங்கள்.

तं निशम्य समादेशं गुहामात्यगणो महान् ।

उपोह्य रुचिरां नावं गुहाय प्रत्यवेदयत्

॥ 7 ॥

ततः स प्राञ्जलिर्भूत्वा गुहो राघवमब्रवीत् ।

उपस्थितेयं नौदैव भूयः किं करवाणि ते

॥ 8 ॥

तवामरसुतप्रख्य तर्तुं सागरगां नदीम् ।

नौरियं पुरुषक्याघ्र तां त्वमारोह सुव्रत

॥ 9 ॥

7. (ப-ரை) மகான்- பெரிதான, குஹ அமாத்யகண:- குஹருடைய மந்திரிகளின் கூட்டம். த் சமாदेश- அந்த (குஹருடைய) உத்திரவை, நிசம்ய- கேட்டு, ருசிரா- அழகான, நாवं- ஓடத்தை, உபோ- ஸமீபத்தில் கொண்டுவந்து, குஹா-குஹரின் பொருட்டு, ப்ரத்யவேதயத்- தெரிவித்தது.

8-9. (ப-ரை) தத:- பிறகு, ச: குஹ:- அந்த குஹன், ப்ராஞ்ஜலி: பூத்வா- கைகூப்பிக் கொண்டு, ஹே தேவ- ப்ரபே:- இய் நு:- இதோ ஓடம், உபஸ்திதா- வந்துவிட்டது, பூய:- மற்றும், த- உமக்கு, அஹ- நான், கி் கர்வாணி- என்ன செய்யவேண்டும், அமரஸுதப்ரக்ய- தேவகுமாரனை ஒத்தவரே! பூரஸ்யாப- புருடோத்தமனே, சுவத்- நல்ல வ்ரதமுடையவரே, சாகரகா- ஸமுத்திரம்போய் சேருகின்ற, நதீம்- (கங்கா) நதியை, த்ர்து- தாண்டுவதற்காக, இய் நு:- இந்த ஓடம், தவ- உமக்கு, (உபஸ்திதா- வந்துவிட்டது), தா- அதை, த்வ- நீர், அரோ- ஏறும், இத- என்று, ராபவ்- ராமனைப்பார்த்து, அப்ரவீத்- சொன்னார்.

7. (பொ-ரை) அந்த பெரியவர்களான குஹருடைய மந்திரிகள், குஹருடைய உத்திரவைக்கேட்டு, உடனே அழகான ஓடத்தை துரையின் ஸமீபத்தில் கொண்டுவந்து வைத்துவிட்டு, குஹரிடம் தெரிவித்தார்கள்.

8-9. (பொ-ரை) பிறகு அந்த குஹன் கைகூப்பிக்கொண்டு ஸ்வாமி புருடோத்தமா! நல்ல வ்ரதமுடையவரே! இதோ ஓடம் வந்துவிட்டது. இன்னும் உமக்கு நான் என்ன செய்யவேண்டும். ஸமுத்திரம்போய்ச்சேருகிற கங்காநதியை தாண்டுவதற்காக உமக்கு வந்திருக்கிற இந்த ஓடத்தில் நீர் ஏறிக்கொள்ள வேண்டுமென்று பூரீராகவனைப்பார்த்து சொன்னார்.

அயோவாசு மஹாஜா ராமோ குஹமிதம் வச: ।

கூதகாமோ஽சிம் ஸ்வதா ஶீப்ரமாரோப்யஸாமிதி ॥ 10 ॥

தத: கலாபான்னசங்ஶ ஸ்ஶுரோ வத்வா ச ஶந்வினோ ।

ஜம்மதுயேன தோ கஜ்ஜா சீதயா ஶஹ ராஶ்வோ ॥ 11 ॥

ராமமேவம் து ஶ்ரமஜ்ஜமுபகமய விநீதவத் ।

கிமஹம் கரவாணீதி சூத: ப்ராஜ்ஜஸ்திரவீத ॥ 12 ॥

10. (ப-ரை) அய- பிறகு, மஹாஜா:- மிகுந்த தேஜஸ்யையுடைய, ராம:- ஸ்ரீராமன், ஸ்வதா- உம்மால், (அஹ்- நான்), கூதகாம:- அசிம்-எண்ணம் நிறைவேறினவனாக, ஆகி நேன், ஶீப்ர- சீக்கிரமாக, அரோப்யதா- (மணவெட்டி, புட்டில் கூடை முதலியவைகள் ஓடத்தில்) ஏற்றப்படலாம், இதி- என்று ருஹ்-குறையைக் குறித்து, இஹ் வச:- இந்த வார்த்தை, உவாசு- சொன்னார்.

11. (ப-ரை) தத:- பிறகு, ஶந்வினோ- வில்லாளிகளான, தோ ராஶ்வோ- அந்த ராமலக்குமணர்கள், ஶந்ஶ- கவசம் அணிந்து, கலாபான்- அம்புராப்பொதிகளையும், ஸ்ஶுரோ வ- கத்திகளையும், வத்வா- கட்டிக்கொண்டு, யேன- எந்த மார்க்கத்தினால், (ஜனங்கள் கங்கையைச் சேருவார்களோ), (தேன- அந்த மார்க்கத்தினால்), சீதயா ஶஹ- வீதையுடன் கூட, ராஶ்வா- கங்கையைக் (குறித்து), ஜம்மது:- சென்றார்கள்.

12. (ப-ரை) ஶ்ரமஜ்-தர்மங்களைத் தெரிந்தவரான, ராம து-ராமனை (பார்த்து), சூத:-ஸாந்தியானவர், விநீதவத்- வணக்கமுடையவராய், உபகமய- ஸமீபத்தில் நின்றுகொண்டு, அஹ்- நான், கி- கரவாணி- என்ன செய்யட்டும், இதி- என்று, ப்ராஜ்ஜி:- கைகூப்பினவராய், இவ்வாறு, ஶ்ரவீத- சொன்னார்.

10. (பொ-ரை) பிறகு, மஹாபாபாவமுடையவரான ஸ்ரீராமன் குறையைப் பார்த்து, அப்பா! நான் எண்ணியகார்பததை உம்மால் முடித்துக்கொண்டேன். சீக்கிரமாக, மணவெட்டி, சிறுகூடை, வீதையின் வஸ்திரம் முதலானவைகள் இவைகளை ஓடத்தில் எடுத்துவையும் என்று சொன்னார்.

11. (பொ-ரை) பிறகு, அந்த ராமலக்குமணர்கள், கவசங்களை அணிந்து கொண்டு, அம்புராத்தூணிகளையும், கத்திகளையும் நன்றாய்க்கட்டிக்கொண்டு, வில்லுகளையுமெடுத்துக்கொண்டு, ஜனங்களெல்லோரும் எந்தவழியாக கங்கா நதிக்குச் செல்லுகின்றார்களோ, அந்த வழியாகவே, வீதையுடன்கூட கங்கையையே நோக்கிச் சென்றார்கள்.

12. (பொ-ரை) பிறகு, ஸகல தர்மங்களும் தெரிந்தவரான ஸ்ரீராமனிடம், ஸம்மந்தரர், (வணக்கத்துடன் வந்து கைகூப்பிக்கொண்டு, ஸ்வாமி!, இனி நான் செய்யவேண்டியது என்ன?, என்று விஞ்ஞாபனம் செய்து கொண்டார்.

ததோ஽ப்ரவீடாசரதி: சுமத்ரம் ச்யுஷ்ணரேணோத்தமதக்ஷிணே ।

சுமத்ர ச்ரீப்ரம் புநரேவ யாஹி ராஜ: சகாசே பவ சாப்ரமத்: || 13 ||

நிவர்த்தேயுவாசனமேதாவஹி க்ருத் மம ।

ரத்யம் விஹாய பத்ரம் து ரமிய்யாமோ மஹாவநம் || 14 ||

ஆத்மான் த்வம்யநுஜாதமவேக்ஷயாத்: ச: சாரதி: ।

சுமத்ர: புருஷ்வயாப்ரமேக்ஷாகமிதம்ப்ரவீத் || 15 ||

13. (ப-ரை) தத:- பிறகு, தசரத குமாரரான ஸ்ரீராமன், தக்ஷிணே கரே- வலதுகையினால், சுமத்ர- ஸுமந்த்ரரை, ச்யுஷ்ண- சந்- தொட்டுக்கொண்டு, ஹே உத்தம சுமத்ர- உத்தமரான ஸுமந்த்ரரே! ச்ரீப்ர- எவ- சீக்கிரமாகவே, புந: யாஹி-திரும்பிப்போம், ராஜ:- அரசனுடைய, சகாசே- ஸமீபத்தில், அப்ரமத்: ச- கவனமுள்ளவராயும், பவ- இரும் (என்று) அப்ரவீத்- சொன்னார்.

14. (ப-ரை) மம- எனக்கு, ஏதாவத்- இவ்வளவு, க்ருத் ஹி- செய்யப்பட்டதல் லவா, ரத்யம்- தேரை, விஹாய- விட்டுவிட்டு, பத்ரம்- கால் நடையாக, மஹாவநம்- பெரும் காட்டை, ரமிய்யாம:- அடையப்போகிறோம், நிவர்த்தே- (நீர்) திரும்பிப்போம், இதி-என்று, ஏ- இந்த ஸுமந்த்ரரைப்பார்த்து, சுவாச- சொன்னார்.

15. (ப-ரை) ச: சாரதி: சுமத்ர: து- அந்த ஸாரதியான ஸுமந்த்ரரும், ஆத்மான்- தன்னை, அம்யநுஜாத்- அனுமதி செய்யப்பட்டவராக, அவேக்ஷ-அறிந்துகொண்டு, சாத்: சந்- மிகவும் துக்கமுடையவராய், ஏக்ஷயாக்-இக்ஷவாகு குலத்திற்பிறந்த, புருஷ்வயாப்-புருடோத் தமனைக்குறித்து, ஐ- இதை, அப்ரவீத்- சொன்னார்.

13 (பொ-ரை) பிறகு, தசரத குமாரரான ஸ்ரீராமன், இவ்வாறு சொல்லுகின்ற ஸுமந்த்ரரை, தமமுடைய வலதுகையினால் தட்டிக்கொடுத்துக்கொண்டு, உத்தமரான ஸுமந்த்ரரே? “நீர் சீக்கிரமதிரும்பி நகரம்போய்சேரும். ராஜாவினுடைய ஸமீபத்தில் மிகவும் கவனமுள்ளவராகவும் இரும்” என்று சொன்னார்.

14. (பொ-ரை) ஸுமந்த்ரரே! கங்காநதியின் கரைவரையில் தேரில் எற்றி வந்த இவ்வளவு கார்பம் உம்மாள் செய்யப்பட்டதல்லவா, இதுவே போதுமானது, அரசனுடைய உத்தரவு இவ்வளவுதான். இனிமேல் தேரை விட்டு விட்டு, கால்நடையாகவே வரம்போகின்றோம், ஆதலால் நீர் திரும்பிப்போம், என்று சொன்னார்.

15. (பொ-ரை) பிறகு அந்த ஸாரதியான ஸுமந்த்ரர் தன்னைத்திரும்பிப் போகும்படி ஸ்ரீராமன் அனுமதி கொடுத்ததைப்பற்றி மிகவும் வருத்தமுடையவராய் இக்ஷவாகு குலத்தில் அவதரித்த அந்த புருடோத்தமனைப்பார்த்து சொல்லுகிறார்.

नातिक्रान्तमिदं लोके पुरुषेणेह केनचित् ।

तव सम्राट्भार्यस्य वासः प्राकृतवद्वने ॥ 16 ॥

न मन्ये ब्रह्मचर्येऽस्ति स्वधीति वा फलोदयः ।

मार्द्वार्जवयोर्वापि त्वां चेद्वयसनमागतम् ॥ 17 ॥

सह राघव वैदेह्या भ्रात्रा चैव वने वसन्

त्वं गतिं प्राप्स्यसे वीर त्रिलोकास्तु जयन्निव ॥ 18 ॥

16. (ப-ரை) சம୍ରாத்ஸ்ய-ப்ராதாவுடனும், பார்ஸ்யயுடனும் கூடிய, தவ-உமக்கு
பாக்ரதவத்- ஒரு அற்பமான மனிதனுக்குப்போல், வநே வாச:- வரத்தில் வாஸம் என்பது
யாதொன்றுண்டோ, இத்- இது, இஹ் லோகே- இந்த உலகத்தில், கேனசித் பुरुஷே- ஒரு புரு
ஷனாலும், ந அதிக்ரான்- ஒப்புக்கொள்ளப்படமாட்டாது.

17. (ப-ரை) த்வா- உம்மை, வ்யசந- கஷ்டமானது, அகாந் சேத்- அடைந்து விட்
டது என்றால், ப்ரம்மசர்ய- ப்ரம்மசர்ய வ்ரதத்திலும், சுவதிதே வா- நன்றாக வேதம் ஒதுவதி
லும், மார்த்வ- அர்ஜவயோ: வா அபி- கருணையிலும் கபடமில்லாமையிலும், ஫லோதய:- பலவித்
தியானது, ந அஸ்தி- இல்லை, (இதி- என்று) மந்யே- எண்ணுகிறேன்.

18. (ப-ரை) ஹே விர ராஹ- வீரனான ராகவனே, த்வ- நீர், வைதேஹ்யா- வீதையுட
னும், ப்ராதா ச எவ- ப்ராதாவுடனும் கூட, வநே- வரத்தில், வசந் (சந்)- வசித்துக்கொ
ண்டு, த்ரிலோகாந் து- மூன்று உலகங்களையும், ஜயந் இவ- ஜயிக்கின்ற (விஷ்ணு) போல்,
கதி- கீர்த்தியை, ப்ராப்யஸே- அடையப்போகின்றீர்.

16. (பொ-ரை) ஸாதாரணமான ஒரு புருஷனுக்கு நேர்ந்ததுபோல் ப்ராதா
வுடனும், பார்ஸ்யயுடனும் உமக்கு நேர்ந்த இந்த வரவாஸம் இவ்வுலகத்தில் ஒரும
னிதனும் ஸரியென்று ஒப்புக்கொள்ளமாட்டான்.

17. (பொ-ரை) ஸகல குணம்பொருந்திய உமக்கே கஷ்டம் நேர்ந்துவிட்
தென்றால், உலகத்தில் எல்லோரும் உயர்ந்த ஸாதனமாகச் சொல்லுகின்ற, ப்ரம்மச
ர்ய வ்ரதத்திலோ, குருமுகமாக நன்றாக வேதம் ஒதுவதிலோ, ஸகல ப்ராணிகளிடத்
திலும் கருணைவைத்திருப்பதிலோ, கபடமில்லாமலிருக்கும் தன்மையிலோ, ஒரு
பலமும் கிடையாதென்று நான் எண்ணுகிறேன்.

18. (பொ-ரை) ஹே வீரா! ஸ்ரீராமா! நீர், வைதேஹியுடனும், ப்ராதாவுட
னும் வரத்தில் வசித்துக்கொண்டு, மூன்று உலகங்களையும் ஜயித்தவரான மஹா
விஷ்ணுபோல் நிகரில்லாத கீர்த்தியை அடையப்போகின்றீர்.

वयं खलु हता राम ये त्वयाप्युपवृञ्चिताः ।

कैकेय्या वशमेष्यामः पापाया दुःखभागिनः ॥ 19 ॥

इति ब्रुवन्नात्मसमं सुमन्त्रः सारथिस्तदा ।

दृष्ट्वा दूरगतं रामं दुःखार्तो रुदे चिरम् ॥ 20 ॥

ततस्तु विगते बाष्पे सूतं स्पृशेदकं शुचिम् ।

रामस्तु मधुरं वाक्यं पुनः पुनरुवाच तम् ॥ 21 ॥

19. (ப-ரை) வெ வய்- யாதொரு நாங்கள், த்வயா அபி- உம்மாலும், उपवृञ्चिताः ஏமாற்றப்பட்டு, दुःखभागिनः- துக்கத்தை அடைந்தவர்களாய்க்கொண்டு, पापाया:- பாபியான, कैकेय्या:- கைகேயியினுடைய, वश- ஸ்வாதீனத்தை, एष्याम:- அடையப்போகின்றோம், (அத:- ஆதலால்), हे राम- ராமா! वय- நாங்கள், हता:- खलु- கெட்டுவிட்டோம்.

20. (ப-ரை) तदा- அப்பொழுது, सारथिः- ஸாரதியான ஸுமந்தரார், इति- இவ்வாறு, आत्मसमं (यथा तथा)- தன் நிலைமைக்குத்தக்கபடி, ब्रुवन् (सन्)- சொல்லிக்கொண்டு, राम- ஸ்ரீராமனை, दूरगतं- வெகுதூரம் போகின்றவராக, दृष्ट्वा- நிச்சயித்து, दुःखार्तः- துக்கத்தினால் ஈடிக்கப்பட்டவராய், चिरम्- நெடுநாழிகை, अमुकम्- அமுகார். आत्मसम- பராமனை ஒத்த என்று ராமனுக்கு விசேஷணமாகவும் சொல்லலாம்.

21. (ப-ரை) ततः तु- பிறகு, बाष्प- கண்ணீர், विगते (सति)- அடங்கினவளவில், स्पृशेद- ஆசமனம் செய்து, शुचिम्- பரிசுத்தருமான, तं सूत-அந்த ஸாரதியைப் (பார்த்து) रामः तु- ஸ்ரீராமனும், मधुरं वाक्य- இனிதான வார்த்தையை, पुनः पुनः-அடிக்கடி, उवाच- சொன்னார்.

19. (பொ-ரை) ஹே ராமா! இவ்விதம் எங்களை நீரும் மோசம் செய்து விட்டீர், துக்கத்துடன் மஹாபாபிஷ்டையான கைகேயியின் வசத்திலும் இருக்கப் போகிறோம். ஆதலால் நாங்கள் பலபடியாகக் கெட்டுவிட்டோம்.

20. (பொ-ரை) அப்பொழுது, ஸாரதியான ஸுமந்தரார், ப்ருத்யனாரிருக்கிற கன்னுடைய நிலைமைக்குத் தகுந்தபடி இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டு, ஸ்ரீராமன் நெடுந்தூரம் போவதை நிச்சயித்து, துக்கத்தினால் ஈடிக்கப்பட்டு வெகுநேரம் அமுகார்.

21. (பொ-ரை) பிறகு, அமுக கண்ணீரும் அடங்கி ஆசமனம் செய்து பரிசுத்தரான அந்த ஸாரதியைப்பார்த்து ஸ்ரீராமன் இனிதான ஒரு வார்த்தையை அடிக்கடி சொன்னார்.

इक्ष्वाकूणां त्वया तुल्यं सुहृदं नोपलक्षये ।

यथा दशरथो राजा मां न शोचेत्तथा कुरु ॥ 22 ॥

शोकोपहतचेताश्च वृद्धश्च जगतीपतिः ।

कामभारावसन्नश्च तस्मादेतद्ब्रवीमि ते ॥ 23 ॥

यद्यदाज्ञापयेत्किञ्चित्स महात्मा महीपतिः ।

कैकेर्याः प्रियकामार्थं कार्यं तदविकाङ्क्षया ॥ 24 ॥

22. (ப-ரை) இக்ஷ்வாகு வம்சத்து அரசர்களுக்கு, த்வயா- உம் மோடு, துல்ய-ஸமானமான, சுஹ்ரு-தோழனை, ந உபலக்ஷயே-நான் காணவில்லை, ஷரத: ராஜா-தசரதமஹாராஜர், மா- என்னைக்குறித்து, யதா- எப்படி, ந ஷோசே- துக்கப்படாமலி ருப்பாரோ, தயா இப்படி, கुरु- (நீர்) செய்யவேண்டும்.

23. (ப-ரை) ஜகதீபதி:- அரசன், ஷோகோபஹதேதா: ச- துக்கத்தினால் அடிபட்ட மனதுடையவர், வு: ச-கிழவர், காம பாராவசன: ச-அதிகமான காமவேகத்தாலும் பீடிக்கப்பட்டவர், தஸ்தா- ஆதலால், ஏத- இதை, தை- உமக்கு, ப்ரவீமி- சொல்லுகிறேன்.

24. (ப-ரை) மஹா- மஹானுபாவரான, ச: மஹீபதி:- அந்த ராஜா, கைகேர்யா:- கைகேயியினுடைய, ப்ரியகாமா- ப்ரியத்தைச்செய்வதற்காக, யத் யத் கிஞ்சித்- எதுவாகிலும் ஒன்றை, ஷா-அபயே- கட்டளையிடுவார், தத்- அதை, அவிகாங்க்ஷயா- அலக்ஷ்யமில்லாமல், கார்ய- செய்யத்தகுந்தது.

22. (பொ-ரை) இக்ஷ்வாகு வம்சத்து அரசர்களுக்கு உமக்கு ஸமானமான தோழன் ஒருவரையும் நான் பார்க்கவில்லை. ஆதலால் தசரத மஹாராஜா என்னைப் பற்றி துக்கப்படாமலிருக்கும்படி நீர் செய்ய வேண்டும்.

23. (பொ-ரை) அவ்வரசன் சோகத்தினால் மனம் நொந்தவர், கிழவராய்மிருக்கிறார். அத்துடன் அதிகமான காமத்தின் வேகத்தாலும் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறார். ஆதலால் நான் உமக்கு இவ்விதம் சொல்லுகிறேன்.

24. (பொ-ரை) மஹாத்மாவான அந்த அரசன், கைகேயியின் ப்ரியத்தை செய்ய ஆசைப்பட்டு எது வாகிலு மொன்றை செய்யும்படி உத்திரவு செய்வார், அதை அலக்ஷ்யம் செய்யாமல் அவசயம் செய்து வரவேண்டும்.

एतदर्थं हि राज्यानि प्रशासति नरेश्वराः ।

यदेषां सर्वकृत्येषु मनो न प्रतिहन्यते ॥ 25 ॥

यद्यथा स महाराजो नालीकमधिगच्छति ।

न च ताम्यति दुःखेन सुमन्त्रः कुरु तस्य ॥ 26 ॥

अदृष्टदुःखं राजानं वृद्धमार्यं जितेन्द्रियम् ।

ब्रूयास्त्वमभिवाद्यैव मम हेतोरिदं वचः ॥ 27 ॥

25. (ப-ரை) எய்யா- இவர்களுடைய, மன:- மனது, சர்க்குத்யேசு- எல்லா காரியங்களிலும், ந ப்ரிஹ்ந்யதே இதி யத்- தடைப்படுகிறதில்லை என்பது யாதொன்றுண்டோ, எதர்த்ய் ஹி- இதற்காகவன்றோ, நரேசுவர:- அரசர்கள், ராஜ்யங்களை, ப்ராசாஸதி- ஆளுகிறார்கள்.

26. (ப-ரை) ஹே சுமந்த்ரே! ச: மஹாராஜ:- அந்த மஹாராஜர். யத்- எந்தக்காரியத்தைக்குறித்து, அலீகம்- அபிரியத்தை, ந அபி஑க்ச்தி- அடையாமலிருப்பாரோ, து:க்சென- துக்கத்தினால், ந தாம்யதி ச- வாட்டமடையாமலுமிருப்பாரோ, தத்- அந்தக்காரியத்தை, தயா- அவ்விதம், கुरु- செய்யும்.

27. (ப-ரை) அஃருத:க்ச- ஒருக்காலும், துக்கத்தைக் காணாதவராயும், துத்- வயது சென்றவராயும், அர்ய- எல்லோராலும் ப்ரஜித்கத்தகுந்தவராயும், ஜிதேந்த்ரியம்- இந்திரியங்களை அடக்குகின்றவராயுமிருக்கிற, ராஜன்- அரசனை, மம ஹேத:- எனக்காக, த்வ- நீர், அபிவாடி எவ- அபிவாதனம் செய்துவிட்டே, தத் வச:- இந்த வார்த்தையை, த்ரூயா:- சொல்லவேண்டும்.

25. (பொ-ரை) எந்த காரியங்களும் நாம் நினைத்தபடி தடைப்படாமல் நடக்கின்றது என்கிற பெருமைக்காகவன்றோ அரசர்கள் ராஜ்யங்களை ஆளுகிறது.

26. (பொ-ரை) சுமந்த்ரே! அந்த மஹாராஜர் எது வாகிலும் ஒரு காரியத்தைப்பற்றி அபிரியமடையாமலிருக்குமபடியும், துக்கத்தினால் மனம் நோகாமலிருக்கும் படியும் நீர் செய்யவேண்டும்.

27. (பொ-ரை) அவ்வரசன் ஒரு நாளும் துக்கத்தையே காணாதவர், கிழவர், எல்லோராலும் ப்ரஜித்கத்தகுந்தவர், ஜிதேந்த்ரியர், அவரை நீர் எனக்காக நமஸ்கரித்து நான் சொல்லப்போகின்ற இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லவேண்டும்.

नैवाहमनुशोचामि लक्ष्मणो न च मैथिली ।

अयोध्यायाश्च्युताश्चेति वने वत्स्यामहेति च ॥ 28 ॥

चतुर्दशसु वर्षेषु निवृत्तेषु पुनः पुनः ।

लक्ष्मणं मां च सीतां च द्रक्ष्यसि क्षिप्रमागतान् ॥ 29 ॥

एवमुक्त्वा तु राजानं मातरं च सुमन्त्र मे ।

अन्याश्च देवीः सहिताः कैकेयीं च पुनः पुनः ॥ 30 ॥

आरोग्यं ब्रूहि कौसल्यामथ पादाभिवन्दनम् ।

सीताया मम चार्यस्य वचनाल्लक्ष्मणस्य च ॥ 31 ॥

28. (ப-ரை) அயோத்தியிலிருந்து, ச்யுதா: ச இதி- வந்து விட்டோமென்றும், வன- வந்ததில், வत्स्याமहे इति च- வளிக்கப்போகிறோமென்றும், அஹ- நான், ந எவ அநுசோசி- துக்கப்படவேயில்லை, லக்ஷ்மண:- இலக்குமண்ணும், ந அநுசோசி- துக்கப்படுகிறதில்லை, மைதிலி ச- ஸீதையும், ந அநுசோசி- துக்கப்படுகிறதில்லை.

29. (ப-ரை) சதுர்दशसु वर्षेषु- பதினான்கு வருஷங்கள், निवृत्तेषु-சுழிந்தவளவில், क्षिप्र-சீக்கிரமாக, आगतान्- வந்ததிலிருந்துவந்திருக்கின்ற, लक्ष्मण-இலக்குமண்ணையும், मां च- என்னையும், सीतां च- ஸீதையையும், पुनः पुनः- அடிக்கடி, द्रक्ष्यसि- பார்த்துப் போகிறீர்.

30-31. (ப-ரை) सुमन्त्र- ஸுமந்தர்ரே! राजानं- அரசனையும், मे मातरं च- என் தாயாரையும், सहिता:- (கௌஸல்யையுடன்) சேர்த்திருக்கிற, अन्या: देवी: च- மற்ற தேவிகளையும், कैकेयीं च- கைகேயியையும் (பார்த்து) पुनः पुनः- அடிக்கடி, एवं- இவ்வாறு, उक्त्वा तु- சொல்லிவிட்டு, अथ- (அதற்கு, कौसल्यां- கௌஸல்யையைக்குறித்து, सीताया:- ஸீதையினுடையவும், मम च- என்னுடையவும், आर्यस्य- எல்லாம் தெரிந்தவனான, लक्ष्मणस्य- இலக்குமண்ணுடையவும், वचनात्- வார்த்தையினால். आरोग्यं- ஆரோக்கியமும், पादाभिवन्दनं च- திருவடிகளில் நமஸ்காரத்தையும், ब्रूहि- (நீர்) சொல்லவேண்டும்.

28. (பொ-ரை) அயோத்தியை விட்டு வந்து விட்டோமென்றும், வந்ததில் வளிக்கப்போகிறோமென்றும் எனக்கும் வருத்தமில்லை, இலக்குமண்ணுக்கும் ஸீதைக்கும் வருத்தமில்லை.

29. (பொ-ரை) பதினான்கு வருஷம் சுழித்து வரவாஸத்திலிருந்து திரும்பி அயோத்திமா நகரம் வந்து சேர்ந்த, இலக்குமண்ணையும், ஸீதையையும், என்னையும் நீர் அன்புடன் அடிக்கடி பார்த்துக்கொண்டிருக்கப்போகிறீர்.

30-31. (பொ-ரை) ஸுமந்தர்ரே! அரசன், என் தாயார், கௌஸல்யையுடன்

- ब्रूयाश्च हि महाराजं भरतं क्षिप्रमानय ।
 आगतश्चापि भरतः स्थाप्यो नृपमते पदे ॥ 32 ॥
 भरतं च परिष्वज्य यौवराज्येऽभिषिच्य च ।
 अस्मत्संतापजं दुःखं न त्वामभिभविष्यति ॥ 33 ॥
 भरतश्चापि वक्तव्यो यथा राजनि वर्तसे ।
 तथा मातृषु वर्तेथाः सर्वास्वेवाविशेषतः ॥ 34 ॥
 यथा च तव कैकेयी सुमित्रा च विशेषतः ।
 तथैव देवी कौसल्या मम माता विशेषतः ॥ 35 ॥
 तातस्य प्रियकामेन यौवराज्यमवेक्षता ।
 लोकयोरुभयोः शक्यं नित्यदा सुखमेधितुम् ॥ 36 ॥

32. (ப-ரை) महाराज- மஹாராஜரைக்குறித்து, ब्रूयाः च हि- நீர் சொல்லும், भरत- பரதனை, क्षिप्र- சீக்கிரம், आनय- அழைத்துவாரும், आगतः- வந்திருக்கிற, भरतः च अपि- பரதனும், नृपमते- ராஜா இஷ்டப்பட்டிருக்கிற, पदे- ஸ்தானத்தில், स्थाप्यः-ஸ்தாபிக்கத்தகுந்தவன்.

33 (ப-ரை) भरत- பரதனை, परिष्वज्य च- அணைத்துக்கொண்டும், यौवराज्ये-இளவரசில், अभिषिच्य च- பட்டாபிஷேகம் செய்தும், अस्मत्संतापज- எங்கள் கஷ்டத்தினுண்டான, दुःख- சோகமானது, त्वां- உம்மை, न अभिभविष्यति- பிடிக்காது.

34-35-36. (ப-ரை) राजनि- அரசனிடத்தில், यथा- எப்படி, वर्तसे- நீ இருக்கி

னிருக்கின்ற மற்ற ராஜஸ்த்ரீகள், कैकेयी என்னுமிவர்களுடன் அடிக்கடி நான் சொன்னதாக இவ்வாறு சொல்லி விட்டு, प्रियतम- கௌஸல்யாதேவியிடம், एते- நான், எல்லாம் தெரிந்தவனுள் இலக்குமணன் ஆக இமமுமவர்களும் சொன்னதாக வேதத்தை சொல்லிவிட்டு திருவடிகளில் தண்டனிட்டதாகவும் நீர் சொல்ல வேண்டும்.

32. (பொ-ரை) மஹாராஜரிடம் நீர் சொல்லும், பரதனை சீக்கிரமாக அழைத்து வரவேண்டும். அவன் வந்ததும் மஹாராஜர் ஆசைப்பட்டுக்கொண்டிருந்த யௌவராஜ்யத்தில் பட்டாபிஷேகம் பண்ணவேண்டும்.

33. (பொ-ரை) பரதனை, கட்டி அணைந்து கொண்டு, யௌவராஜ்ய பட்டாபிஷேகமும் அவனுக்குச்செய்து விட்டால், எங்களை விட்டுப்பிரிந்ததினாலுண்டான வருத்தமும் உமக்கு உண்டாகமாட்டாது.

இந்தசுலோகம் இரண்டும் ஸுமந்தர் மூலமாக தசரத மஹாராஜருக்கு சொன்னதாகவும் கொள்ளலாம்.

34-35-36. (பொ-ரை) நீ மஹாராஜரிடமிருப்பது போலவே, நம் தாய்மார்

निवर्त्यमानो रामेण सुमन्वः शोक्कक्षितः ।

तस्सर्वं वचनं श्रुत्वा खेहात्काकुत्स्थमब्रवीत् ॥ 37 ॥

यदहं नोपचारेण ब्रूयां खेहाद्विह्वलः ।

भक्तिमानिति तत्तावद्वाक्यं त्वं क्षन्तुमर्हसि ॥ 38 ॥

முயோ, தயா- அப்படியே, சர்வாஸு- எவ்- ஸமஸ்த்தமான, மாஸு- தாய்மார்களிடத்திலும், அவिशेषत:- பேதமில்லாமல், வர்த்யா:- இருக்கவேண்டும், தவ- உணக்கு, கைகேயியும், சுமித்ரா- ஸுமித்தரையும், யதா- எப்படி, விசேஷத:- விசேஷமானவர்களோ, தயா- எவ்- அப்படியே, மம மாதா- என் தாயாரான, கௌஸ்யா- தேவியும், விசேஷத:- விசேஷமானவள், தாதஸ்ய- பிதாவுக்கு, ப்ரியகாமேன- ப்ரியத்தை செய்ய எண்ண முள்ளவனாய், யௌவராஸ்ய- இளவரசை, அவேததா- அங்கிகரித்திருக்கிற, (த்யா- உன்னால்) ந்த்யதா- எப்பொழுதும், உபயோ: லோகயோ: இரண்டு லோகங்களிலும், சுரு- ஸுகத்தை, எபிதமு- வளர்ப்பதற்கு, வாக்ய- முடியும், (இதி- என்று), மரத: சாபி- பாதனும், வக்ய:- (உம்மால்), சொல்லத்தகுந்தவன்.

37. (ப-ரை) ராமே- ராமனால், நிவர்த்யமான:- திருப்பப்பட்ட, சுமன்வ:- ஸுமந்தர், ஸோக்ஷித:- சோகத்தினால் இளைத்தவராய், தத்- அந்த, வசனம்- வார்த்தை முழுவதையும், ஸ்ருத்வா- கேட்டு, ஸ்ஹா-ஸ்நேகத்தினால், காசு-ஸு-ஸ்ரீராமனைப்பார்த்து, அப்ரவீத்- சொன்னார்.

38. (ப-ரை) அஹ்- நான், ந உபகாரே-உபகாரமில்லாமல், ஸ்ஹா- ஸ்நேகத்தினால், அவிஹ்வ:- ததர்யமுடையவனாய், யத்- வச:- யாதொரு வார்த்தையை, ஸ்ரூய- சொல்லுவேனோ, தத்- வாக்யம்- அந்த வார்த்தை முழுவதையும், மக்திமான்- இதி- (நம்மிடத்தில்) பத்தியுள்ளவன் என்று, த்வ- நீர், ஸ்நு-அஹ்- பொருத்ததுக்கொள்ளத்தகுந்தவர்.

கௌஸ்யோரிடத்திலுமே வித்யாஸமில்லாமலிருக்க வேண்டும். கைகேயியும், ஸுமித்தரையும் உனக்கு விசேஷமானவர்கள்போல், என் தாயாரான கௌஸ்யா தேவியும் விசேஷமானவள், பிதாவின் ப்ரியத்திற்காக மௌவராஜ்யத்தை நீ ஒப்புக் கொண்டால் இரண்டு லோகங்களிலும் எப்பொழுதும் ஸுகம் வளர்ந்து வரும்படி செய்யமுடியும், என்று பாதனுக்கு நான் சொன்னதாகவும் சொல்லும்.

37. (பொ-ரை) இவ்வாறு ஸ்ரீராமனால் ஊருக்குப் பேரகும்படி அனுமதி செய்யப்பட்ட ஸுமந்தாரும், தக்கத்தினால் சரிசம இளைத்து ஸ்ரீராமன் சொன்ன வார்த்தை முழுவதையும் கேட்டுக்கொண்டு, அன்பினால் காசுதஸ்தரைப்பார்த்துச் சொன்னார்.

38. (பொ-ரை) ஸ்வாமின்! நான் ஸேவக முறைமை தப்பி ஸ்நேகத்தினால் ததர்யத்துடன் சிலவார்த்தைகளை உம்மிடம் சொலைப் போகிறேன். அவைகள் முழுவதையும் நம்மிடத்தில் இவன் பத்தியுள்ளவன் என்கிறதைக்கொண்டு நீர் ஸுமித்தருள வேண்டும்.

कथं हि त्वद्विहीनोऽहं प्रतियास्यामि तां पुरीम् ।

तव तावद्वियोगेन पुत्रशोकाकुलामिव ॥ 39 ॥

सराममपि तावन्मे रथं दृष्ट्वा तदा जनः ।

विना रामं रथं दृष्ट्वा विदीर्येतापि सा पुरी ॥ 40 ॥

दैन्यं हि नगरीगच्छेद्दृष्ट्वा शून्यमिमं रथम् ।

सूतावशेषं स्वं सैन्यं हतवीरमिवाहवे ॥ 41 ॥

39. (ப-ரை) தவ தாவத்- உம்முடைய, வியோகென- பிரிவினாலு, புவசோகாகுலா இவ- புத்திரசோகத்தினால் கலங்கியதுபோலிருக்கின்ற, தா் புரீ-அந்த அயோத்திமா நகரத் தைக்குறித்து, அஃ- நான், த்வஹீன:-நீர் இல்லாமல், கய் ஹி- எப்படி, ப்ரியாஸ்யாமி- திரும்பிப்போவேன்.

40. (ப-ரை) ததா தாவத்- முன்னம், சராம அபி- ராமனோடு கூடிய, மெ- என்னு டைய, ரய்- தேரை, ட்ஷா- பார்த்திருந்த, ஜன:-ஜனமும், சா புரி-அந்நகரமும், ரம் விநா- ராமனில்லாமல், ரய- ரதத்தை, ட்ஷா- (இப்பொழுது) பார்த்து, விதீரயீத அபி- வெடித் தாலும் வெடிகுழை.

41. (ப-ரை) அஹவெ- யுத்தத்தில், ஹதவீர- கொல்லப்பட்ட வீரனை, ட்ஷா- பார்த் து, ஸ்வ சैन्यं இவ- தன்னுடைய ஸைன்யமானதுபோல், சூதாவசேஷ- ஸாரதி மாத்திரம் மீதியாய், ஸன்ய- (நீர்) இல்லாமலிருக்கிற, இம்ரய்-இந்தத்தேரை, ட்ஷா- பார்த்து, நகரி- அயோத்திமா நகரமானது, டைன்ய- துக்கத்தை, ரக்ஷேத் ஹி- அடையுமல்லவா.

39. (பொ-ரை) உம்மை விட்டுப்பிரிந்த துக்கத்தினால், புத்திரனை விட்டுப் பிரிந்து துக்கங்கொண்டது போலிருக்கின்ற அந்த அயோத்தியா பட்டணத்திற்கு, நான் உம்மை விட்டுத்தனியாக எவ்வாறு திரும்பிப்போவேன்.

40. (பொ-ரை) முதலில் நீர் ஏறிவருகின்ற இந்த ரதத்தைப்பார்த்திருந்த அந்நகரத்து ஜனமுட, அந்நகரமும் இப்பொழுது நீர் இல்லாமல் காலியான ரதத்தை ப்பார்த்தால் துக்கத்தினால் ஜனங்களுடைய சரீரமும், அந்நகரமும் வெடித்து விடு மோவென்று எண்ணுகிறேன்.

(நகரம் என்றது ஜனங்களைத்தவிர, யானை குதிரை பசு முதலியவற்றைச் சொன்னது.)

41. (பொ-ரை) யுத்தத்தில் சத்ருக்களால் அடிபட்டு இறந்த ரதியைப்பார்த்து, அவன் ஸைன்யம் வருத்தப்படுவதுபோல், ஸாரதியான நான் மாத்திரம் ஏறி, நீரில் லாமல் சூன்யமாக வருகிற என் தேரைப்பார்த்து நகரத்துஜனம் முழுவதும் மிக வும் வருத்தப்படும்.

दूरेऽपि निवसन्तं त्वां मानसेनाप्रतः स्थितम् ।

चिन्तयत्योऽद्य नूनं त्वां निराहाराः कृताः प्रजाः ॥ 42 ॥

दृष्टं तद्धि त्वया राम यादृशं त्वत्प्रवासने ।

प्रजानां संकुलं वृत्तं त्वच्छोकह्लास्तचेतसाम् ॥ 43 ॥

आर्तनादो हि यः पौरैर्मुक्तस्त्वद्विप्रवासने ।

सरथं मां निशाम्यैव कुर्युः शतगुणं ततः ॥ 44 ॥

42. (ப-ரை) ஐய- இப்பொழுது, பிரஜா:- ஜனங்கள், டூர்- வெகுதூரத்தில், நிவஸந்த் அபி- வலித்துக்கொண்டிருக்கிற, த்வா- உம்மை, அபரத:- சிந்தி- எதிரில் இருக்கின்றவராக, த்வா- உம்மை, மானசேன-மனதினால், சிந்தயத்ய:-நினைத்துக்கொண்டு, நிராஹரா:- ஆஹாரமில்லாதவர்களாக, கிருதா:- செய்யப்பட்டார்கள், நூன்- நிச்சயம்.

43. (ப-ரை) ஹே ராம- ஸ்ரீராமா! த்வத்ரவாசனே- நீர் வந்ததிற்குப் புறப்படும் காலத்தில், த்வக்ஷோக்லாந்த-செதசாம்- உம்முடைய துக்கத்தினால் வாடிய மன முடையவர்களான, பிரஜானா- ஜனங்களுக்கு, யாட்ர- எப்படிப்பட்ட, சங்குல்- கலக்கமானது, வுர- உண்டாயிற்றே, தத்- அது, த்வயா- உம்மால், ட்ர- டி- பார்க்கப்பட்டதல்லவா.

44. (ப-ரை) சரத- (நீர் இல்லாத) ரதம் ஏறி வருகின்ற, மா- என்னை, நிசாம்ய எவ- பார்த்து, த்வத்ரவாசனே- நீர் வந்ததிற்குப் புறப்படுங்காலத்தில், பூர்:- நகரத்து ஜனங்களால், ய:- ஆர்நாத:- யாதொரு அழகை சப்தமானது, சுக:- டி- செய்யப்பட்டதோ, தத:- அதைக்காட்டிலும், ஶதகுண்- நூறு மடங்காக, (ஆர்நாத- அழகை சப்தத்தை) கुर்யு:- செய்யும்.

42. (பொ-ரை) இப்பொழுது நீர் நகரத்தை விட்டு வெகு தூரத்தில் இருந்தபோதிலும் எதிரில் நிற்கிறவராக மனதினால் உம்மை நினைத்துக்கொண்டு, அயோத்திமா நகரத்து ஜனங்கள் ஆஹாரத்திலும் எண்ணமில்லாமலிருக்கிறார்கள்.

43. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமா! நீர் நகரத்தை விட்டு வந்ததற்குப் புறப்படுங்காலத்தில் உம்மை விட்டுப்பிறிந்ததினாலுண்டான துக்கத்தினால் மனம் வாடிய நகரத்து ஜனங்களுக்கு மனதில் எவ்வளவு கலக்கமுண்டானது என்பதை நீர் நேரிலே பார்த்திருக்கின்றீரல்லவா!

44. (பொ-ரை) நீர் இல்லாமல் நான் மாத்திரம் தேரை ஓட்டிக்கொண்டு போகும் பொழுது, என்னைப்பார்த்து முன் நீர் வரம் புறப்படுங்காலத்தில் எவ்விதமாகக் கருவிட்டு அழுதார்களோ அதைவிட நூறு மடங்கு அதிகமாக பட்டனத்து ஜனங்கள் அழுவார்கள்.

अहं किं चापि वक्ष्यामि देवीं तव सुतो मया ।

नीतोऽसौ मातुलकुलं संतापं मा कृथा इति ॥ 45 ॥

असत्यमपि नैवाहं ब्रूयां वचनमीदृशम् ।

कथमप्रियमेवाहं ब्रूयां सत्यमिदं वचः ॥ 46 ॥

मम तान्नियोगस्थास्त्वद्वन्धुजनवाहिनः ।

कथं रथं त्वया हीनं प्रवक्ष्यन्ति ह्योत्तमाः ॥ 47 ॥

45-46. (ப-ரை) அஃ சாபி- நானும், தேவீ- கௌஸல்யைப்பார்த்து, கிவக்யாமி- என்ன சொல்லுவேன், அசௌ- இந்த, தவ சுத:- உம்முடைய பிள்ளை, மயா- என்னால், மாதுலகுல்- மாமாவின்னுடைய க்ருஹத்தைக்குறித்து, நீத:- அழைத்துக்கொண்டு போகப்பட்டான், சந்தாப- மன வருத்தத்தை, மா க்ருத:- செய்யவேண்டாம், இதி- என்று, இஃத- இப்படிப்பட்ட, அசத்ய அபி வகந- பொய்யான வார்த்தையை, அஃ- நான், ந எவ் வ்ருயா- சொல்லவேமாட்டேன், அபரிய- அப்ரியமாயிருக்கிற, சத்ய இத் வக:- உண்மையான இந்த வார்த்தையை, கத- எப்படி, அஃ- நான், வ்ருயா எவ- சொல்லுவேன்.

47. (ப-ரை) த்வந்ருஜனவாஹின:- உம்முடைய பந்துக்களைச் சுமக்கின்றவைகளாய், மம- என்னுடைய, நியோகஸ்தா:- ஆஜ்ஞையிலிருக்கின்ற, ஹ்யோத்மா:- இந்த உத்தமமான குதிரைகள், த்வயா ஹீன- நீர் இல்லாத, ரத- தேரை, கத- எப்படி, ப்ரவக்யந்தி- இழுக்கும்.

45-46. (பொ-ரை) ஜனங்களின் நிலைமை இவ்விதமிருக்கட்டும், கௌஸல்யாதேவி என்னைக்கண்டு கேட்டால் அந்த அடிமையுக்கு நான் என்ன பதில் சொல்லப்போகிறேன் 'அடிமா' உம்முடைய பிள்ளையை, மாமன் க்ருஹத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோனேன், நீர் மனவருத்தப்படவேண்டாம்' என்று சொல்லவேணும், அஸத்யமான இந்த வார்த்தையை நான் எப்படி சொல்லமுடியும், அல்லது உண்மையையே சொல்லலாமென்றால் அது மிகவும் அநிஷ்டமாகையால் அதைத்தான் நான் எப்படி சொல்லுவேன்.

47. (பொ-ரை) நெடுநாளாக உம்முடைய குலத்து ஜனங்களை இழுத்துக் கொண்டுவந்த எனக்கு வசப்பட்ட இந்த உத்தமமான குதிரைகள் நீர் இல்லாத இந்த தேரை இழுத்துக்கொண்டு எப்படி நகரம் பொகும்.

த்வந்ருஜன- என்பதற்கு உம்முடைய குலத்து முன்னோர்களுள்ளும், உம்முடைய பந்துவான வீதை இலக்குமணன் என்றும் அர்த்தம்.

त्वक्कृते न मयाऽवाप्तं रथचर्याकृतं सुखम् ।

आशंसे त्वक्कृतेनाहं वनवासकृतं सुखम्

॥ 51 ॥

प्रसीदेच्छामि तेऽरण्ये भवितुं प्रत्यनन्तरः ।

प्रीत्याभिहेतमिच्छामि भव मे प्रत्यनन्तरः

॥ 52 ॥

इमे चापि ह्या वीर यदि ते वनवासिनः ।

परिचर्यां करिष्यन्ति प्राप्स्यन्ति परमां गतिम्

॥ 53 ॥

51. (ப-ரை) த்வக்ருதே- உமக்காக, ரத்சர்யாக்ருத- தேர் ஓட்டுவதிலுண்டான, சுஃகம்- ஸுகமானது, மயா- என்னால், ந அவாஸ- அடையப்படவில்லை, (ததாபி- ஆகிலும்) த்வக்ருதே- உமக்கு உதவி செய்வதிலுள், வனவாஸக்ருத- வநவாஸத்திலுண்டான, சுஃகம்- ஸுகத்தையாவது, அாஸ- வேண்டுகிறேன்.

52. (ப-ரை) அரண்ய- அரண்யத்தில், தே- உமக்கு, ப்ரத்யநந்ர:- ஸமீபத்திலிருப் பவனாக, பவீது- ஆவதற்கு, இச்சாமி- விரும்புகிறேன். மே- எனக்கு, ப்ரத்யநந்ர:- ஸமீபத்தி லிருப்பவனாக, பவ- (ரீர்) ஆகவேண்டும, (இதி- என்று), ப்ரீத்யா- அன்பினால், அபிஹித்- சொல்லப்பட்ட வார்த்தையை, இச்சாமி- விரும்புகிறேன், ப்ரஸீத- அநுகரஹம் செய்யும்.

53. (ப-ரை) ஹே வீர- விரரே! இம்- இந்த, ஹ்யா: தாபி- குதிரைகளும், வனவாஸி:- வநத்தில் வஸிக்கின்ற, தே- உமக்கு, பரிதர்யா- பணிவிடையை, கரித்யந்ரி ததி- செய்து கொண்டிருக்குமேயானால், பரமா- உயர்ந்ததான, கதிம்- கதியை, (ஸ்தானத்தை) ப்ராப்த்யந்ரி- அடையும்.

51. (பொ-ரை) நீர் ராஜ்ய பட்டாபிஷேகம் செய்துகொண்டு, அரசனாயிருக் குங்காலத்தில் நான் ஸாரதியாய் இருந்து ஸுகத்தை அடையவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டிருக்கொண்டிருந்தேன். அந்த பாக்யம் எனக்குக்கிடையாகாமலிருந்தபோ திலும் நீர் வநவாஸம் செய்யும்பொழுது உமக்கு உதவியாயிருந்து அந்த ஸுகத் தையாவது அடையவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன்.

52. (பொ-ரை) அரண்யத்தில் உமமுடைய ஸமீபத்திலேயே நான் இருக் கவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன். ஆதலால் “ஸுமந்த்ரரே நீர் என்னுடைய ஸமீபத்திலேயே இப்பொழுதும் இருந்துகொண்டிருப்பீர்” என்று அன்புடன் என்னைப் பார்த்து சொல்லுவீரென்று எண்ணுகிறேன். அவ்வாறு அநுகரஹம் செய்ய வேண்டும்.

53. (பொ-ரை) விரா! இந்த தேர் குதிரைகளும் வநத்தில் வஸிக்கின்ற உமக்கு பணிவிடை செய்து வருமேயானால் உயர்ந்த பதவியையுமடையும்.

तव शुश्रूषणं मुञ्चां करिष्यामि वने वसन् ।

अयोध्यां देवलोकं वा सर्वथा प्रज्झाम्यहम् ॥ 54 ॥

न हि शक्या प्रवेष्टुं सा मवाऽयोध्या त्वया विना ।

राजधानी महेन्द्रस्य यथा दुष्कृतकर्मणा ॥ 55 ॥

वनवासे क्षयं प्राप्ते ममैव हि मनोरथः ।

यदनेन रथेनैव त्वां वहेयं पुरीं पुनः ॥ 56 ॥

54. (ப-ரை) அஹ்- நான், வன- வனத்தில், வசந்- வசிக்க, மகாண்டு, தவ- உமக்கு, ஸுஸ்ரூஷண- பணிவிடையை, மூஞ்சா- தலையால், கரிஷ்யாமி- செய்துகொண்டிருப்பேன், அயோத்யா- அயோத்திமா நகரத்தையோ, தேவலோகத்தையோ, சர்வதா- பலபடியாலும், ப்ரஜ்ஜாமி- விட்டுவிடுவேன்.

55. (ப-ரை) துஸ்குதகர்மண- பாபம் செய்த புருஷனால், மஹேந்த்ர- தேவேந்திரனுடைய, ராஜதானி- ராஜதானியான ஸ்வர்க்க லோகமானது, யதா- எப்படி, ப்ரவேஸ்து- ப்ரவேசிப்பதற்கு, ந ஷக்யா- முடியாததோ, (ததா- அப்படி), த்வயா விநா- உம்மைவிட்டு, மயா- என்னால், சா அயோத்யா- அந்த அயோத்திமா நகரமானது, ப்ரவேஸ்து- ப்ரவேசிப்பதற்கு, ந ஷக்யா- முடியாததன்றோ!

56. (ப-ரை) வனவாஸமாஸ்து, த்வ- முடிவை, ப்ராப்தே சதி- அடைந்த வளவில், அனே- இந்த, ரதே- எவ- ரதத்தினாலேயே, த்வா- உம்மை, புந- மறுமடியும், புரி- அயோத்திமா நகரத்தை, வஹேய்- இது யத்- கொண்டுபோக வேண்டுமென்பதாயாதொன்றுண்டோ, எவ- இதுவேதான், மம மனோரத- என்னுடைய மனத்தில் ஆசை.

54. (பொ-ரை) நான், உம்முடன் கூட வனத்தில் வசித்துக்கொண்டு உமக்கு சிசுநுஷ்டையை தலையினால் செய்து கொண்டிருப்பேன். அயோத்தியும், அல்லது தேவ லோகமும் எனக்குக்கிடத்தாலும் பலவிதத்திலும் எனக்கு அவைகள் வேண்டாமென்றே சொல்லிவிடுவேன்.

55. (பொ-ரை) பாவிதருக்கு தேவலோகத்தில் எப்படி ப்ரவேசிக்கமுடியாதோ அப்படி நீர் இல்லாமல் நான் அந்த அயோத்தியில் ப்ரவேசிக்கமுடியாது.

56. (பொ-ரை) வனவாஸம் முடிந்த பிறகு இந்தத் தீரிலேயே உம்மை ஏற்றிக்கொண்டு திரும்பவும் அயோத்திமா நகரத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோகவேண்டும் என்றே இதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை.

चतुर्दश हि वर्षाणि सहितस्य त्वया वने ।

क्षणभूतानि यास्यन्ति शतसंख्याभ्यतोऽन्यथा ॥ 57 ॥

भृत्यवत्सल! तिष्ठन्तं भर्तृपुत्रगते पथि ।

भक्तं भृत्यं स्थितं स्थित्यां त्वं न मां हातुमर्हसि ॥ 58 ॥

एवं बहुविधं दीनं याचमानं पुनः पुनः ।

रामो भृत्यानुकम्पी तु सुमन्त्रमिदमब्रवीत् ॥ 59 ॥

57. (ப-ரை) வன- வந்தில், த்வயா- உம்மோடு, சஹிதஸ்ய- சேர்க்கிருக்கிற, (மம- எனக்கு), சதுர்दश वर्षाणि- பதினான்கு வருஷங்கள், क्षणभूतानि-ஒரு நொடிப்பொழுதாய், यास्यन्ति- போய்விடும், अतः अन्यथा- இதற்கு மாறியிருக்குமேயானால், शतसंख्यानि- நூற்றுக்கணக்கானாக, (अवेयुः- ஆய்விடும்).

58. (ப-ரை) हे भृत्यवत्सल- ப்ருத்யர்களிடத்தில் (வேலைக்காரர்களிடத்தில்) வாத்தல்ய முடையவரே? भर्तृपुत्रगते- ராஜகுமாரர்போன, पथि- வழியில், तिष्ठन्त- நிற்கின்றவனும், स्थित्यां- மரியாதையில், स्थितं- இருக்கின்றவனும், भक्तं भृत्यं- பக்தியுள்ள வேலைக்காரனுமான, मां- என்னை, त्व- நீர், हातु- விடுவதற்கு, न अर्हसि- தகுந்தவரல்ல.

59. (ப-ரை) एव- இவ்விதம், दीनं (यथा तथा)- தையத்துடன், बहुविधं- பல விதமாக, पुनः पुनः- அடிக்கடி, याचमान- வேண்டுகின்ற, सुमन्त्र- ஸுமந்த்ரரைப்பார்த்து भृत्यानुकम्पी- ப்ருத்யர்களிடம் கருணையுள்ளவரான, रामः तु- ஸ்ரீராமன், इदं- இந்த வார்த்தையை, अब्रवीत्- சொன்னார்.

57. (பொ-ரை) உம்முடன் கூட நான் வந்தில் இருக்கும்காலத்தில் இந்த பதினான்கு வருஷங்களும் எனக்கு ஒரு நொடிப்பொழுதாக கழிந்துவிடும், அப்படிக்கில்லாமல் போனால் (உம்மைவிட்டுப் பிரித்திருக்கும்படி) நூற்றுக்கணக்காக ஆகிவிடும்.

58. (பொ-ரை) புத்திரர்களிடத்தில்தான், வேலைக்காரர்களிடத்தில்தான் அன்புள்ளப்படுவே! நமது ராஜகுமாரரான நீர் ஒப்புக்கொண்ட வர வாஸத்தை நானும் செய்யவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டவனும், வேலைக்காரர்கள் செய்யக்கடமைப்பட்டநிலைமையில் நின்றவனும், பக்தியுள்ள வேலைக்காரனுமான என்னை நீர் விட்டு விடுவது நியாயமல்ல.

59. (பொ-ரை) இவ்வாறு தையத்துடன் பல விதமாக அடிக்கடி கேட்கின்ற ஸுமந்த்ரரைப்பார்த்து அடியார்களிடம் மிகவும் கருணையுள்ளவரான ஸ்ரீராமன் ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

जानामि परमां भक्तिं मयि ते भर्तृवत्सल! ।

शृणु चापि यदर्थं त्वां प्रेषयामि पुरीमिति: ॥ 60 ॥

नगरीं त्वां गतं दृष्ट्वा जननी मे यवीयसी ।

कैकेयी प्रत्ययं गच्छेदिति रामो वनं गतः ॥ 61 ॥

परितुष्टा हि सा देवी वनवासं गते मयि ।

राजानं नातिशङ्केत मिथ्यावादीति धार्मिकम् ॥ 62 ॥

60. (ப-ரை) ஹே பர்துவத்சல- அரசனிடத்தில் அன்புள்ளவரே! ते- உமக்கு, மயி- என்னிடத்தில், परमां भक्ति- உயர்ந்த பக்தியை, जानामि- அறிகிறேன், यदर्थ- எதற்காக, त्वां- உம்மை, इतः- இங்கிருந்து, पुरी- நகரத்தைக்குறித்து, प्रेषयामि- அனுப்புகிறேனே, (तत्- அதை), शृणु चापि- கேளும்.

61. (ப-ரை) नगरी- அயோத்யா பட்டணத்தை, गतं- அடைந்திருக்கிற, त्वां- உம்மை, मे- என்னுடைய, यवीयसी जननी- இளைய தாயாரான, कैकेयी- கைகேயி, दृष्ट्वा- பார்த்து, रामः- ராமன், वनं गतः- வநம் சென்றுவிட்டான், इति- என்று, प्रत्ययं- நம்பிக்கையை, गच्छेत्- அடைவான்.

62. (ப-ரை) मयि- நான், वनवासं- வநவாஸத்தை, गते सति- அடைந்தவளில், सा देवी- அநத கைகேயி, परितुष्टा- மிகவும் ஸந்தோஷமுடையவளாய்க்கொண்டு, धार्मिकं- தர்மவீட்டரான, राजान- அரசனை, मिथ्यावादी- இதி- பொய் பேசுகிறவரென்று, न अतिशङ्केत- ஸந்தேஹப்படாமலிருப்பான்.

60 (பொ-ரை) எஜமானனிடம் மிகவும் அன்புள்ளவரே! உமக்கு என்னிடத்தில் சிறந்த பக்தியிருக்கிறதென்பதை நான் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் இங்கிருந்து உம்மை நான் அயோத்திமா நகரத்திற்கு எதற்காக அனுப்புகின்றேனே அதைக்கேளும்.

61. (பொ-ரை) நீர் பட்டணம்போய் சேர்ந்தால், உம்மைப்பார்த்து எனது சிறியதாயாரான கைகேயிக்கு ராமன் வநம்போய் சேர்ந்து விட்டான் என்று நம்பிக்கையுண்டாகும்.

62. (பொ-ரை) நான் வநவாஸம் சென்றுவிட்டால் அதனால் அவள் மிகவும் ஸந்தோஷமடைந்து தர்மவீட்டரான அரசனை பொய்க்காரரென்று ஸந்தேஹப்படாமலிருப்பான்.

एष मे प्रथमः कल्पो यदम्बामे यवीयसी ।

भरतारक्षितं स्फीतं पुत्रराज्यमवाप्नुयात् ॥ 63 ॥

मम प्रियार्थं राज्ञश्च सख्यम्त्वं पूर्णं व्रज ।

सन्दिष्टश्चासि यानर्थोस्तांस्तान्ब्रूयास्तथा ॥ 64 ॥

इत्युक्त्वा वचनं सूतं सान्त्वयित्वा पुनः पुनः ।

गुहं वचनमक्लीबो रामो हेतुमदब्रवीत् ॥ 65 ॥

63. (ப-ரை) மெ- என்னுடைய, யவியசீ அம்மா- சிறிய தாயார், भरतारक्षित- பரத னால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட, स्फीत- ஸமருத்தமான, पुत्रराज्य- புத்திரனுடைய ராஜ்யத்தை, अवाप्नुयात्- அடையவேண்டும், इति यत्- என்பது யாதொன்றுண்டோ, एष- இது தான், मे- என்னுடைய, प्रथमः कल्पः- முக்கியமான எண்ணம்.

64. (ப-ரை) மம- என்னுடையவும், राज्ञः- மஹாராஜருடையவும், प्रियार्थं- ப்ரியத்திற்காக, त्व- நீர், सख्यः (सन्)- தேருடன் கூடியவராய், पूर्ण- நகரத்தைக்குறி த்து, व्रज- போகவேண்டும், यान् अर्थान्- எந்த விஷயங்களை, सन्दिष्टः च असि- கட்டளை யிடப்பட்டேரோ, तान् तान्- அந்தந்த விஷயங்களை, तथा तथा- அப்படி அப்படியே, ब्रूया- சொல்லவேண்டும்.

65. (ப-ரை) इति वचन- என்கிற வார்த்தையை, रामः- ஸ்ரீராமன், उक्त्वा- சொ ல்விவிட்டு, सूत- ஸாமதியை, पुनः पुनः- அடிக்கடி, सान्त्वयित्वा- ஸமாதானம் செய்து, अक्लीबः- தீவிராய், हेतुमत्- யுக்தியோடு கூடினதான், वचन- வார்த்தையை, गुहं प्रति- குஹ ரைக்குறித்து, अब्रवीत्- சொன்னார்.

63. (பொ-ரை) எனது சிறியதாயார், தன் புத்திரனுடைய பரதன் ஆண்டு, செழித்த இந்த ராஜ்யத்தை அடைவதுதான் என்னுடைய லாபங்களில் முக்கியமானது.

64. (பொ-ரை) ஆதலால் நீர் என்னுடைய ப்ரியத்திற்காகவும், மஹாராஜ ருடைய ப்ரியத்திற்காகவும், தேருடனேயே, நகரம் போய்ச்சேரவேண்டும், நான் உம்மிடம் எந்தெந்த வார்த்தைகளைச் சொன்னேனோ அந்தந்த வார்த்தைகளை அவர் களிடம் அந்தந்தப்படியே சொல்லவேண்டும்.

65. (பொ-ரை) ஸ்ரீராமன், இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, ஸமந்தரரை அடிக்கடி ஸமாதானம் செய்து குஹரைப்பார்த்து மிகவும் தைர்யத்துடன், யுக்தி யுடன் ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

तक्षीरं राजपुत्राय गुहः क्षिप्रमुपाहरत् ।

लक्ष्मणस्यात्मनश्चैव रामस्तेनाकरोज्जटाः ॥ 68 ॥

दीर्घबाहुर्नरव्याघ्रो जटिलत्वमधारयत् ॥ 69 ॥

तौ तदा चीरवसनौ जटामण्डलधारिणौ ।

अशोभेतामृषिसमौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥ 70 ॥

ततो वैखानसं मार्गमास्थितः सहलक्ष्मणः ।

व्रतमादिष्टवान्रामः सहायं गुहमब्रवीत् ॥ 71 ॥

68—69. (ப - னை) **क्षिप्र** - சீக்கிரமாக, **गुहः** - குஹன், **तत् क्षीरं** - அந்தப் பால், **राजपुत्राय** - ராஜபுத்திரனுக்கு, **उपाहरत्** - கொண்டு வந்து கொடுத்தார், **रामः** - ராமன், **तेन** - அதனால், **लक्ष्मणस्य** - இலக்குமணனுக்கும், **आत्मनः च एव** - தனக்கும், **जटाः** - சடைகளை, **अकरोत्** - செய்துகொண்டார், **दीर्घबाहुः** - நீண்ட தோள்களை, **नरव्याघ्रः** - புருடோத்தமன், **जटिलत्वं** - சடை உடைய வளையிருக்கையை, **आधारयत्** - தரித்துக்கொண்டார்.

70. (ப - னை) **भ्रातरौ** - பராதாக்களான, **तौ रामलक्ष्मणौ** - அந்த ராம லக்குமணர்கள், **तदा** - அப்பொழுது, **चीरवसनौ** - மாவுரியைத் தரித்தவர்களும், **जटामण्डलधारिणौ** - சடை முடிவைத் தரித்தவர்களுடையிருந்து, **ऋषिसमौ** - ரிஷிகளுக்குத் துல்லாரானவர்களார், **अशोभेतां** - விளங்கினார்கள்.

71. (ப - னை) **ततः** - பிறகு, **रामः** - ராமன், **सहलक्ष्मणः** - இலக்குமணனுடன் கூடியவரார், **वैखानसं** - விக்னஸ் என்கிற ரிஷிகாட்டிய, **मार्गं** - வழியைத் தரித்ததை, **आस्थिताः** - அமைந்து கொண்டு, **व्रतं** - நியமத்தையும், **आदिष्टवान्** -

68—69. (பொ - னை) உடனே குஹனும், ராஜபுத்திரருக்கு அந்த ஆலம் பாலைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தார். அதனால் ராமன், இலக்குமணனுக்கும், தனக்கும் சடைபோட்டுக் கொண்டார்.

இது ரிஷிவாக்யம் :—நீண்ட தோள்களையுடையவராயும், புருடோத்தமனுமான ஸ்ரீராமன் சடைபோட்டுக்கொண்டு விட்டார் என்று ரிஷி வருத்தப் படுகிறார்.

70. (பொ - னை) பராதாக்களான அந்த ராம லக்குமணர்கள் மாவுரி புடன், சடைமுடியும் தரித்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது ரிஷிகள் போல் விளங்கினார்கள்.

71. (பொ - னை) பிறகு, ஸ்ரீராமன், இலக்குமணனுடன், விக்னஸ் என்கிற மஹரிஷியினால் சொல்லப்பட்ட வானப்ரசத்த தரித்ததை அடைந்து

अप्रमत्तो बले कोशे दुर्गे जनपदे तथा ।

भवेथा गुह राज्यं हि दुरारक्षतमं मतम् ॥ 72 ॥

ततस्तं समनुज्ञाय गुहमिक्ष्वाकुनन्दनः ।

जगाम तूर्णमव्यग्रः सभार्यः सहलक्ष्मणः ॥ 73 ॥

स तु दृष्ट्वा नदीतीरे नावमिक्ष्वाकुनन्दनः ।

३: शीघ्रगां गङ्गामिदं लक्ष्मणमब्रवीत् ॥ 74 ॥

அங்கிகரித்தார், **சகாய்** - தனக்குத்துணையான, **குஹ்** - குஹ்னைக் குறித்து, **அவவீத்** - (ஒரு வார்த்தையும்) சொன்னார்.

72. (ப - ரை) **ஹே குஹ்** - வாரீர் குஹ்ரே! **பலே** - ஸையத்திலும், **கோசே** - பொக்கிஷத்திலும், **துர்** - கோட்டையிலும், **தथा** - அப்படியே, **जनपदे** - தேசத்திலும், **अप्रमत्तः** - நீர் ஜாக்கிரதையாக, **भवेथा** - இருக்கவேண்டும், **हि** - ஏனென்றால், **राज्यं** - ராஜ்யமானது, **दुरारक्षतमं** - மிகவும் கஷ்டப்பட்டு ரக்ஷிக்கக் கூடியது, **मतम्** - (என்று) என்னுடைய எண்ணம்.

73. (ப - ரை) **ततः** - பிறகு, **इक्ष्वाकुनन्दनः** - இக்ஷ்வாகு குலத்தினாளுக்கு ஸந்தோஷத்தைச் செய்கின்ற ராமன், **तं** **गुहं** - அந்த குஹ்னை, **अनुज्ञाय** - அனுமதி செய்து விட்டு, **सभार्यः** - பார்வையு னும், **सहलक्ष्मणः** - இலக்குமணனுடனும், **अव्यग्रः** - வேறு சிந்தையில்லாதவராய், **तूर्ण** - சீக்கிரமாக, **जगाम** - சென்றார்.

74. (ப - ரை) **सः** **इक्ष्वाकुनन्दनः** **तु** - அந்த இக்ஷ்வாகு வம்சத்து குமாரரான ஸ்ரீராமன், **नदीतीरे** - நதியின் கரையில், **नावं** - ஓடத்தை, **दृष्ट्वा** - பார்த்து, **शीघ्रगां** - வேகமாக ஓடுகின்ற, **गङ्गां** - கங்கா நதியை, **तितीर्षुः** - தாண்ட இச்சையுடையவராய், **लक्ष्मणं** - இலக்குமணனைக்குறித்து, **इदं** - இதை, **अब्रवीत्** - சொன்னார்.

கொண்டு பரம்மசர்பம் முதலான வரதத்தையும் அங்கிகரித்துக்கொண்டார். ஸஹாயமான குஹரைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தையும் சொன்னார்.

72. (பொ - ரை) அப்பா குஹ்ரே! நீர் உம்முடைய ஸையத்திலும், பொக்கிஷத்திலும், கோட்டையிலும், தேசத்திலும் மிகவும் ஜாக்கிரதையுள்ளவராக இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால், ராஜ்யத்தை ரக்ஷிப்பது மிகவும் கஷ்டமான கார்பம் என்று என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

73. (பொ - ரை) பிறகு, இக்ஷ்வாகு குலத்து குமாரரான அந்த ஸ்ரீராமன் குஹருக்கு நிற்கும்படி அனுமதி செய்துவிட்டு ஒரு விதமான மனக்கவலையு மில்லாமல் பார்வையுடனும், இலக்குமணனுடனும் சீக்கிரமாக புறப்பட்டார்.

74. (பொ - ரை) அந்த இக்ஷ்வாகு வம்சத்து புத்திரரான ஸ்ரீராமன், நதியின் கரையில் ஓடம் வந்திருப்பதைப்பார்த்து விட்டு மிகவும் வேகமாக ப்ரவஹிக்குன்ற கங்கா நதியைத் தாண்டி வேணுமென்று எண்ணங்கொண்டு, இலக்குமணனைப் பார்த்து இவ்வாறு சொன்னார்.

आरोह त्वं नरव्याघ्र स्थितां नावमिमां शनैः ।

सीतां चारोषयान्वक्षं परिगृह्य मनस्विनोम् ॥ 75 ॥

स भ्रातुः शासनं श्रुत्वा सर्वमप्रतिकूलयन् ।

आरोप्य मैथिलीं पूर्वमारोहात्मवांस्ततः ॥ 76 ॥

अथाऽऽरोह तेजस्वी स्वयं लक्ष्मणपूर्वजः ।

ततो निषादाधिपतिर्गुहो ज्ञातीनचोदयत् ॥ 77 ॥

75. (ப - ரா) हे नरव्याघ्र - புருடோத்தமனே ! स्थितां - இதோ நிற்கின்ற, इमां नावं - இந்த ஓடத்தை, परिगृह्य - பிடித்துக்கொண்டு, त्वं - நீ, शनैः - மெள்ள, आरोह - ஏறு, मनस्विनीम् - பயந்த மனதையுடையவளான, सीतां च - லீதையை ிட்டும், अन्वक्षं - பிறகு, आरोप्य - ஏற்றினீடு.

76. (ப - ரா) आत्मवान् - நல்ல மனதுடையவரான, सः - அந்த இலக்கு மணன், भ्रातुः - ப்ராதாவினுடைய, शासनं - ஆளுகையை, श्रुत्वा - கேட்டு, सर्व - முழுவதையும், अप्रतिकूलयन् - விரோதமில்லாமல் செய்துகொண்டு, पूर्व - முன்னே, मैथिलीं - லீதையை, आरोप्य - ஏற்றினீட்டு, ततः - பிறகு, आरोह - (தான்) ஏறினர்.

77. (ப - ரா) अथ - பிறகு, तेजस्वी - மிகுந்த தேஜஸ்ஸையுடைய, लक्ष्मण-पूर्वजः - இலக்குமணன் தமயனான ஸ்ரீராமன், स्वयं - தான், आरोह - ஏறினர், ततः - பிறகு, निषादाधिपतिः - வேடர்களுக்கு அதிபதியான, गुहः - குஹர், ज्ञातीन् - (தன்) பந்துக்களை, अचोदयत् - ஏவினர்.

75. (பொ - ரா) पुருडோத்தமா ! இதோ முன்னால் நிற்கின்ற இந்த ஓடத்தை கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டு நீ ஏறு. பிறகு, மிகவும் பயந்தவளான லீதையை கை துணியில் பிடித்துக்கொண்டு ஏற்றி விடு.

இதோ முன்னால் நிற்கின்ற இந்த ஓடத்தில் பயந்தவளான இந்த லீதையை முன்னே ஏற்றிவிட்டு பிறகு நீ ஏறு என்றும் சொல்லலாம்.

76. (பொ - ரா) சுத்தமான மனதையுடைய அந்த இலக்குமணன் ப்ராதா வின் உத்தரவைக் கேட்டு அது முழுவதையும் விரோதமில்லாதபடி செய்வதற்காக (செய்து கொண்டு) முன்னே லீதையை ஓடத்தில் ஏற்றிவிட்டு பிறகு தான் ஏறினர்.

77. (பொ - ரா) பிறகு, மிக்க தேஜஸ்ஸுடன் கூடிய இலக்குமணன் தமய னான ஸ்ரீராமன் தான் ஏறினர். அனந்தாம் வேடர்களுக்கு அதிபதியான குஹர் தம்முடைய ஆள்களை சீக்கிரமாக ஓடத்தை அக்கரைக்குக் கொண்டுபோகுங்கள் என்று கட்டளை யிட்டார்.

राघवोऽपि महातेजा नावमारुह्य तां ततः ।

ब्रह्मवत्क्षत्रवच्चैव जजाप हितमात्मनः ॥ 78 ॥

आचम्य च यथाशास्त्रं नदीं तां सह सीतया ।

प्राणमत्प्रीतिसंहृष्टो लक्ष्मणश्चामितप्रभः ॥ 79 ॥

अनुज्ञाय सुमन्त्रं च सबलं चैव तं गुहम् ।

आस्थाय नावं रामस्तु चोदयामास नाविकान् ॥ 80 ॥

78. (ப - ரை) தத: - பிறகு, மஹாதேஜா: - மிகுந்த தேஜஸ்ஸையுடைய, ராঘவ: அபி - ராகவனும், தா் நாவு - அந்த ஓடத்தை, அரூஹ - ஏறி, ப்ரஹுவத் - ப்ராம்மணர்களுக்குத் தகுந்ததாயும், ஶ்ரவத் - ஶ்ரத்தியர்களுக்குத் தகுந்ததாயும், ஆத்மன: - தமக்கு, ஹித் ச எவ - ஹிதமான சில மந்தரங்களை ஜபித்தார்.

79. (ப - ரை) யதாஸாஸ்த்ரம் - சாஸ்த்ரப்படி, அஅம்ய ச - ஆரமனம் செய்து, ப்ரீதிஸ்ஹ்ர: - ப்ரீதியினால் ஸந்தோஷமுடையவராய்க் கொண்டு, சீதயா சஹ - லீதையுடன் கூட, தா் நதீ - அந்த நதியை, ராம: - ஸ்ரீராமன், ப்ராணமத் - ஸேவித்தார். அமிதப்ரப: - அளவிறந்த தேஜஸ்ஸையுடைய, லக்ஷ்மண: ச - இலக்குமணனும், (ப்ராணமத் - ஸேவித்தார்.)

80. (ப - ரை) ராம: து - ஸ்ரீராமனும், சுமந்ர ச - ஸுமந்தரரையும், சவுல - ஸைன்யங்களோடு கூடிய, த் குஹ் ச எவ - அந்த குஹரையும், அனூஜாய - அனுமதி செய்துவிட்டு, நாவு - ஓடத்தை, அஸ்தாய - ஏறிக்கொண்டு, நாவிகாந் - ஓடக்காரர், சோதயாமாச

78. (பொ - ரை) பிறகு மிகுந்த தேஜஸ்ஸையுடைய ஸ்ரீராகவனும், அந்த ஓடத்திலேறிக்கொண்டு ப்ராம்மணர்களும் ஶ்ரத்தியர்களும் ஜபிக்கத்தகுந்ததாய் தமக்கும் ஹிதமான சில மந்தரங்களை ஜபித்தார்.

79. (பொ - ரை) ஸ்ரீராமன் சாஸ்த்ரப்படி ஆரமனம் செய்துவிட்டு ப்ரீதியினால் களிப்படைந்து லீதையுடன்கூட அந்த நதியை ஸேவித்தார். அளவிறந்த தேஜஸ்ஸையுடைய இலக்குமணனும் ஸேவித்தார்.

80. (பொ - ரை) ஸ்ரீராமனும் ஸாரதியான ஸுமந்தரருக்கும், ஸைன்யங்களுடன் கூடிய அந்த குஹருக்கும், அனுமதி கொடுத்தாவிட்டு ஓடத்திலேறிக்கொண்டு ஓடக்காரர்களுக்கு ஓடத்தைத் தள்ளும்படி கட்டளை யிட்டார்,

ततस्तैश्चोदिता सा नौ: कर्णधारसमाहिता ।	
शुभस्फ्यवेगाभिहता शीघ्रं सलिलमत्यगात्	॥ 81 ॥
मध्यं तु समनुप्राप्य भागीरथ्यास्त्वनिन्दिता ।	
वैदेही प्राञ्जलिर्भूत्वा तां नदीमिदमब्रवीत्	॥ 82 ॥
पुत्रो दशरथस्यायं महाराजस्य धीमतः ।	
निदेशं पारयित्वेयं गङ्गे त्वदभिरक्षितः	॥ 83 ॥
चतुर्दश हि वर्षाणि समग्राण्युष्य कानने ।	
भ्रात्रा सह मया चैव पुनः प्रत्यागमिष्यति	॥ 84 ॥
ततस्त्वां देवि सुभगे क्षेमेण पुनरागता ।	
यक्ष्ये प्रमुदिता गङ्गे सर्वकामसमृद्धिनी	॥ 85 ॥

81. (ப - னா) தத: - பிறகு, கர்ணதாரஸமாஹிதா (ஸமாஹித-கர்ணதாரா) - மிகவும் ஜாக்கிரதையான ஓடக்காரர்களை உடையதான, சா நௌ: - அந்த ஓடமானது, தை: - அவர்களால், ஓதிதா - தள்ளப்பட்டதாய், ஸுப ஸ்ப்ய வே அஹிதா - ச்ரேஷ்டங்களான, ஓடக்கோல்களால் வேகமாக தள்ளப்பட்டு, ஶீघ्रं - சீக்கிரமாக, சலிலம் - ஜலத்தை, அத்யகா - தாண்டினது.

82. (ப - னா) அநிந்நிதா - பழிப்பற்றவளான, வைதேஹி - வீதையானவள், பாஶீரத்யா: - கங்கையினுடைய, மத்யம் து - மத்ய ப்ரதேசத்தை, சமநுப்ராப்ய - அடைந்து, ப்ராஞ்ஜலி: ப்ரூத்வா - கைகூப்பிக்கொண்டு, தா் நதீ - அந்த நதியைப் பார்த்து, இத் அப்ரவீத் - இதைச் சொன்னாள்.

83-84-85. (ப - னா) ஹே கங்காதேவியே! த்ஹீமத: - மிகவும் புத்திசாலியான, த்ஷரதஸ்ய மஹாராஜஸ்ய - த்ஷரத மஹாராஜனுடைய, அயம் பூத்ர: - இந்த புத்திரரானவர், த்வதபிரக்ஷித: - உன்னால் காப்பாற்றப்பட்டவராய், த்ருத்ரத்ஷ வர்ஷாணி - பதி

81. (பொ - னா) மிகவும் ஜாக்கிரதையுள்ளவர்களான ஓடக்காரர்களோடு கூடின அந்த ஓடமானது ஓடக்காரர்களால் அழகான ஓடம் தள்ளும் கோல்களால் தள்ளப்பட்டு சீக்கிரமாய் ஜலத்தைத் தாண்டிற்று.

82. (பொ - னா) எல்லோராலும் புகழப்பெற்ற அந்த வைதேஹியானவள் கங்காநதியின் ஜலத்தின் நடுவில் வந்துகொண்டிருக்கும் பொழுது கை கூப்பிக் கொண்டு அந்த நதியைப்பார்த்து இதைச் சொன்னாள்.

83-84-85. (பொ - னா) ஹே கங்காதேவி! மிகவும் ச்ரேஷ்டமான புத்தியையுடைய த்ஷரத மஹாராஜின் குமாரரான ப்ரீராமன் உன்னால் நன்றாகக் காப்பாற்றப்பட்டு பதினான்கு வருஷங்கள் முழுவதும் வனத்தில் வாஸம் செய்து, தமக்கு

त्वं हि त्रिपथगा देवि ब्रह्मलोकं समीक्षसे ।

भार्या चोदधिराजस्य लोकेऽस्मिन्संप्रदृश्यसे ॥ 86 ॥

सा त्वां देवि नमस्यामि प्रशंसामि च शोभने

प्रासराज्ये नरव्याघ्रे शिवेन पुनरागते ॥ 87 ॥

गवां शतसहस्रं च वस्त्राप्यन्नं च पेशलम् ।

ब्राह्मणेभ्यः प्रदास्यामि तव प्रियचिकीर्षया ॥ 88 ॥

னக்கு வருஷங்களை, **समग्राणि** - பூர்ணங்களாக, **कानने** - வனத்தில், **उच्य** - வலித்து, **इमं निवेशं** - இந்த பிதாவின் உத்திரவை, **पारयित्वा** - முடித்து விட்டு, **भ्रात्रा** - ப்ராதாவுடனும், **मया चैव** - என்னுடனும், **सह** - கூட, (**यदा** - எப்பொழுது) **पुनः** - திரும்பி, **प्रत्यागमिष्यति** - வருவாரோ, **ततः** - அப்பொழுது, **सुभगे** - சிறந்த கீர்த்தியை உடைய, **गङ्गे देवि** - கங்காதேவியே! **क्षेमेण** - சேஷமமாக, **पुनः आगता** - திரும்பி வந்த நான், **सर्वकाम समृद्धिनी** - மனோபிஷ்டங்களெல்லாம் நிறைந்தவளாய், **प्रमुदिता (सती)** - ஸந்தோஷமுடையவளாய்க்கொண்டு, **त्वां** - உன்னை, **यक्ष्ये** - பூஜிக்கப்போகிறேன்.

86. (ப - ரை) **हे देवि** - கங்காதேவியே! **त्वं** - நீ, **त्रिपथगा हि** - ஸ்வர்க்கலோகம், பூலோகம், பாதாளலோகம் என்னும் இம்மூன்று வழிகளில் போகின்றாய், **ब्रह्मलोकं** - ப்ரம்ம லோகத்தை, **समीक्षसे** - பார்க்கின்றாய், **उदधिराजस्य** - ஸமுத்திர ராஜனுக்கு, **भार्या च** - பார்வையாகவும், **अस्मिन् लोके** - இந்த உலகத்தில், **संप्र-दृश्यसे** - காணப்படுகிறது.

87—88. (ப - ரை) **शोभने** - சபகரியான, **देवि** - கங்காதேவியே, **सा** - அப்படிப்பட்ட நான், **त्वां** - உன்னை, **नमस्यामि** - நமஸ்கரிக்கின்றேன், **प्रशंसामि च** -

பிதா செய்திருந்த ஆற்றொருயை க்ரமமாக முடித்துவிட்டு, ப்ராதாவான இலக்குமணனுடனும், என்னுடனும் கூட திரும்பி எப்பொழுது வருவாரோ, அப்பொழுது மிகவும் கீர்த்தி பெற்ற கங்காதேவியே! அவருடன் சேஷமமாய் திரும்பி வருகின்ற நான் எல்லா இஷ்டப்போகங்களும் நிறைந்து பரம ஸந்தோஷத்துடன் உன்னை பூஜிக்கப்போகின்றேன்.

86. (பொ - ரை) அம்மா கங்காதேவி! நீ, ஸ்வர்க்கம், பூமி, பாதாளம் என்னும் இம்மூவலகங்களிலும் போகின்றாய். ப்ரம்மலோகத்தையும் பார்த்துக்கொண்டேயிருக்கிறது. இவ்வுலகத்திலும் ஸமுத்ரராஜனுக்கு பார்வையாகவும் காணப்படுகிறது.

87—88. (பொ - ரை) அம்மா கங்காதேவி! நான் உன்னை ஸேவிக்கிறேன், பலபடியாக ஸ்தோத்திரமும் செய்கிறேன். புருடோத்தமரான ஸ்ரீராமன் சேஷம்

सुराघटसहस्रेण मांसभूतोदनेन च ।

यक्ष्ये त्वां प्रयता देवि पुरीं पुनरुपागता ॥ 89 ॥

यानि त्वत्तीरवासीनि दैवतानि वसन्ति च ।

तानि सर्वाणि यक्ष्यामि तीर्थान्यायतनानि च ॥ 90 ॥

ஸ்தோத்ரமும் செய்கிறேன், **नरव्याघ्रे** - புருடோத்தமரான ஸ்ரீராமன், **शिवेन** -
கேஷமமாக, **पुनः आगते** - திரும்பி வந்தவராய், **प्राप्तराज्ये (सति)** - ராஜ்யத்தை
அடைந்தவளவில், **तव** - உனக்கு, **प्रियचिकीर्षया** - ப்ரியத்தைச் செய்ய ஆசையினால்,
गवां - பசுக்களுடைய, **शतसहस्रं च** - நூறுபிரத்தையும், **वस्त्राणि** - வஸ்தரங்களை
யும், **पेशलम्** - மிகவும் ருசியுள்ளதான. **अन्नं च** - அன்னத்தையும் **ब्राह्मणेभ्यः** - ப்ராம்
மணர்களின் பொருட்டு, **प्रदास्यामि** - கொடுக்கப்போகின்றேன்.

89. (ப - ரை) **हे देवि** - கங்காதேவி! (**अहं** - நான்), **पुनः** - மறுபடியும்,
पुरीं - பட்டணத்தை, **उपागता** - அடைந்தவளாய், **प्रयता** - நியமமுடையவளாய்,
सुराघटसहस्रेण - ஆயிரம் கள்ளுக்குடங்களாலும், **मांसभूत ओदनेन च** - மாம்ஸரூப
மான அன்னத்தினாலும், **त्वां** - உன்னை, **यक्ष्ये** - பூஜிக்கப்போகிறேன்.

90. (ப - ரை) **यानि दैवतानि** - யாதொரு தேவதைகள், **त्वत्तीरवासीनि** -
உன் கரையில் வலித்துக்கொண்டு, **वसन्ति च** - இருக்கின்றனவைகளோ, **तानि**
सर्वाणि - அவைகள் முழுவதையும், **तीर्थानि** - புண்ப தீர்த்தங்களையும், **आयतनानि**
च - புண்ப க்ஷேத்திரங்களையும், **यक्ष्यामि** - பூஜிக்கப்போகிறேன்.

மாகத் திரும்பி வந்து ராஜ்யத்தில் பட்டாபிஷேகம் செய்துகொண்ட பிறகு உனக்கு
ப்ரியம் செய்ய வேணுமென்கிற ஆசையினால் நூறுபிரம் பசுக்களையும், வஸ்தரங்
களையும், ச்ரேஷ்டமான அன்னதானமும் ப்ராம்மணர்களுக்குக் கொடுக்கப்
போகிறேன்.

89. (பொ - ரை) கங்காதேவி! நான் மறுபடியும் பட்டணம் வந்து சேர்ந்து,
ரொம்பவும் பக்தியுடன், ஆயிரம் கள்ளுக்குடங்களாலும், மாம்ஸபூதமான ஆஹா
ரங்களாலும், உன்னைப் பூஜிக்கப்போகிறேன்.

90. (பொ - ரை) உன் கரையில் வலிக்கின்ற தெர்வங்கள் எல்லாவற்றையும்,
மணிகர்ணிகை முதலான ஸகல தீர்த்தங்களையும், காசி முதலான புண்ப க்ஷேத்திரங்
களையும் நான் பூஜிக்கப்போகிறேன்.

पुनरेव महाबाहुर्मया भ्रात्रा च सङ्गतः ।

अयोध्यां वनवासात् प्रविशत्वनघोऽनघे ॥ 91 ॥

तथा संभाषमाणा सा सीता गङ्गामनिन्दिता ।

दक्षिणा दक्षिणं तीरं क्षिप्रमेवाभ्युपागमत् ॥ 92 ॥

तीरं तु समनुप्राप्य नावं हित्वा नरर्षभः ।

प्रातिष्ठत सह भ्रात्रा वैदेह्या च परंतपः ॥ 93 ॥

91. (ப - ரை) हे अनघे - குற்றமற்ற கங்கா நதியே! अनघः - பாபமற்ற வராயும், महाबाहुः - பெரும் தோள்களையுடையவருமான ஸ்ரீராமன், मया - என்னோடும், भ्रात्रा च - தம்பியுடனும், सङ्गतः - கூடியவராய், वनवासात् - வனவாஸத்திலிருந்து, पुनः एव - மறுபடியும், अयोध्यां - அயோத்திமாநகரத்தை, प्रविशत् - ப்ரவேசிக்கட்டும்.

92. (ப - ரை) अनिन्दिता - பழிப்பில்லாதவளும், दक्षिणा - ஸமந்தையுமான, सा सीता - அந்த லீதை, गङ्गा - கங்கா நதியைப் பார்த்து, तथा - அவ்வாறு, संभाषमाणा (सती) - பேசிக்கொண்டே, दक्षिणं तीरं - தென்கரையை, क्षिप्रं एव - சீக்கிரமாகவே, अभ्युपागमत् - சேர்ந்தாள்.

93. (ப - ரை) नरर्षभः - புருடோத்தமனாயும், परंतपः - சத்ருக்களை வெல்லுகின்றவருமான ஸ்ரீராமன், तीरं तु - அக்கரையை, समनुप्राप्य - ஆடைந்து, नावं - ஓடத்தை, हित्वा - விட்டுவிட்டு, भ्रात्रा - ப்ராதாவுடனும், वैदेह्या च - லீதையுடனும், प्रातिष्ठत - புறப்பட்டார்.

91. (பொ - ரை) குற்றமற்ற கங்கா நதியே! பாபமில்லாதவரும், பெரும் தோள்களையுடையவருமான ஸ்ரீராமன், என்னுடனும், தம்பியுடனும் கூட. வனவாஸத்திலிருந்து, மறுபடியும் அயோத்யா பட்டணத்தில் ப்ரவேசிக்கவேண்டும்.

92. (பொ - ரை) பழிப்பில்லாதவளும், மிகவும் சதுரையுமான அந்த லீதா தேவி, கங்கா நதியைப்பார்த்து அவ்வாறு ஸம்பாஷணம் செய்துகொண்டே, சீக்கிரமாக, தென்கரை சேர்ந்து விட்டாள்.

93. (பொ - ரை) சத்ருக்களை வெல்லும் ஸ்வபாவமுடைய அந்த புருடோத்தமனும் தென்கரை போய்ச்சேர்ந்து ஓடத்தை விட்டுவிட்டு, ப்ராதாவுடனும், லீதையுடனும் புறப்பட்டார்.

अथाब्रवीन्महाबाहुः सुमित्रानन्दवर्धनम् ।

भव संरक्षणार्थाय सजने विजनेऽपि वा ॥ 94 ॥

अवश्यं रक्षणं कार्यमदृष्टे विजने वने

अग्रतो गच्छ सौमित्रे सीता त्वामनुगच्छतु ॥ 95 ॥

पृष्ठतोऽहं गमिष्यामि त्वां च सीतां च पालयन् ।

अन्योन्यस्येह नो रक्षा कर्तव्या पुरुषर्षभ ॥ 96 ॥

94. (ப - னை) அய - பிறகு, **மஹாபாஹு:** - பெரும் தோள்களையுடைய ஸ்ரீராமன், **சுமित्रानन्दवर्धनं** - ஸுமித்ராநேவிக்கு ஆனந்தத்தை வருத்தி செய்கின்ற இலக்குமணனைப் பார்த்து. **சஜனே** - ஜனமுள்ள விடத்திலும், **विजने अपि वा** - ஜனமில்லாத விடத்திலும், **संरक्षणार्थाय** - (வீதையினுடைய) ரக்ஷணத்திற்காக, **भव** - (கவனமுள்ளவனுள்) இரு; **इति** - என்று, **अब्रवीत्** - சொன்னார்.

95. (ப - னை) **हे सौमित्रे** - இலக்குமண! **अदृष्टे** - நாம் காணாததும், **विजने** - ஜனமில்லாததுமான. **वने** - வனத்தில், **अवश्यं** - அவசியமாக, **रक्षणं** - காவல், **कार्यं** - செய்யத்தகுந்தது. **तत्** - ஆதலால்; **अग्रतः** - முன்னே, **गच्छ** - போ, **सीता** - வீதையானவள், **त्वां अनु** - உன் பின்னால், **गच्छतु** - போகட்டும்.

96. (ப - னை) **अहं** - நான். **त्वां च** - உன்னையும், **सीतां च** - வீதையையும், **पालयन्** (சந்) - ரக்ஷித்துக்கொண்டு. **पृष्ठतः** - பின்னால், **गमिष्यामि** - போகப்போகிறேன். **हे पुरुषर्षभ** - புருடோத்தம! **इह** - இந்த வனத்தில், **नः** - நமக்கு, **अन्योन्यस्य** - ஒருவருக்கொருவர். **रक्षा** - ரக்ஷணமானது, **कर्तव्या** - செய்துகொள்ளத் தகுந்தது.

94. (பொ - னை) பிறகு, **மஹாபாஹு**வான ஸ்ரீராமன், **ஸுமித்ராநேவிக்கு** நந்தோஷத்தை வருத்தி செய்துகொண்டிருக்கும் இலக்குமணனைப் பார்த்து, அப்பா! ஜனங்கள் இருக்குமிடமாகிலும் ஸரி, இல்லாமலிருக்குமிடமாகிலும் ஸரி, வீதையை ரக்ஷிக்கும் காரியத்தில் மிகவும் ஸாவதானமாக இரு என்று சொன்னார்.

95. (பொ - னை) இலக்குமண! ஒரு நாளும் நாம் பார்த்திராததும், ஜனஸஞ் சாரமுமில்லாத இந்த வனத்தில் அவசியம் காவல் செய்யவேண்டியது. ஆதலால் நீ முன்னே போ, வீதை உன் பின்னால் போகட்டும்.

96. (பொ - னை) உன்னையும், வீதையையும் ரக்ஷிப்பதற்காக, நான் பங்களிருவர்களின் பின்னால் போவேன், புருடோத்தம! இவ்விடத்தில் நாம் ஒரு வருக்கொருவர் ரக்ஷணம் செய்துகொள்ள வேண்டியது.

न हि तावदतिक्रान्ता सुकरा काचन क्रिया ।

अद्य दुःखं तु वैदेही वनवासस्य वेत्स्यति ॥ 97 ॥

प्रनष्टजनसंबाधं क्षेत्रारामविवर्जितम् ।

विषमं च प्रपातं च वनं ह्यद्य प्रवेक्ष्यति ॥ 98 ॥

श्रुत्वा रामस्य वचनं प्रतस्थे लक्ष्मणोऽग्रतः ।

अनन्तरं च सीताया राघवो रघुनन्दनः ॥ 99 ॥

97. (ப - ரை) **அதிக்ரான்தா** - காலம் தவறியதான, **காசன க்ரியா** - ஒரு கார்யமும், **ந சுக்ரா ஹி** - ஸுகரமாக செய்ய முடியாதல்லவா, **வெதேஹி** - வீதையானவள், **அடிய து** - இப்போதுதான், **வனவாஸஸ்ய** - வனவாஸத்தினுடைய, **து:கம்** - துக்கத்தை, **வெத்யதி** - அறியப்போகிறாள்.

98. (ப - ரை) **ப்ரநஸ்தஜனஸம்வாஹம்** - ஜனங்களின் கூட்டமில்லாததாயும், **க்சேத்ர அராம விவ்ரஜிதம்** - நிலங்களும், தோட்டங்களும்மில்லாததாயும், **விஸம் ச** - மேடுபள்ளமுள்ளதாயும், **ப்ரபாதம் ச** - குழி உள்ளதுமாயிருக்கிற, **வனம்** - வனத்தை, **அடிய** - இப்பொழுது, **ப்ரவேக்சிக்கப்போகிறாள்**.

99. (ப - ரை) **ராமஸ்ய** - ராமனுடைய, **வசனம்** - வார்த்தையை, **ஸ்ருத்வா** - கேட்டு, **லக்ஷ்மண:** - இலக்குமணன், **அஸ்த:** - முன்னே, **ப்ரதஸ்தே** - புறப்பட்டார். **ஸீதாஸ்ய:** - வீதையினுடைய, **அநந்தரம் ச** - பின்னால், **ரஹுநந்தன:** - ரகு குலத்து குமாரரான, **ராஹவ:** - ராகவன், (**ப்ரதஸ்தே** - புறப்பட்டார்.)

97. (பொ - ரை) எந்த கார்யமும் செய்யவேண்டிய ஸமயம் தவறிவிட்டால், மறுபடி ஸுகரமாக செய்து முடிப்பது கஷ்டமல்லவா, விதேஹராஜன் புத்ரியான வீதை இப்பொழுதுதான் வனவாஸத்தின் கஷ்டத்தை அறியப்போகிறாள்.

98. (பொ - ரை) ஜனக்கூட்டங்களில்லாததும், நிலம், தோட்டம் இவைகளில்லாததும், மேடுபள்ளமுமாயும், பெரும் குழிகளையுள்ளதுமான வனத்தில் இப்பொழுதுதான் ப்ரவேகிக்கப்போகிறாள் ; ஆதலால் வனவாஸ கஷ்டம் இப்பொழுதுதான் வீதைக்குத் தெரியப்போகிறது.

99. (பொ - ரை) இவ்வாறு, ஸ்ரீராமன் சொல்லியதைக்கேட்டு, இலக்குமணன் முன்னே புறப்பட்டார். அவர் பின்னால் வீதையும், அவள் பின்னால் ரகு குலத்து குமாரரான ஸ்ரீராகவனும் புறப்பட்டார்.

गतं तु गङ्गापरपारमाशु रामं सुमन्त्रः प्रततं निरीक्ष्य ।

अध्वप्रकर्षाद्विनिवृत्तदृष्टिर्मुमोच बाष्पं व्यथितस्तपस्वी ॥ 100 ॥

ச லோகபாலபிரதிமபாவவாஸ்தீர்த்வா மஹாத்மா வரதோ மஹாநதீம் ।

ततः समृद्धाञ्जुभसस्यमालिनः क्रमेण वत्सान्मुदितानुपागमत् ॥ 101 ॥

100. (ப - ரை) **आशु** - சீக்கிரமாக, **गङ्गापरपारं** - கங்கையின் அக்கரையை, **गतं** - அடைந்திருக்கிற, **रामं तु** - ராமனை, **सुमन्त्रः** - ஸம்மந்த்ரரானவர், **प्रततं** - இடைவிடாமல், **निरीक्ष्य** - பார்த்துக்கொண்டிருந்து, **अध्वप्रकर्षात्** - மார்க்கம் தூர பாகிவிட்டபடியால், **विनिवृत्तदृष्टिः** - திரும்பிய கண்களையுடையவராய், **व्यथितः** - துக்கமுடையவராய், **तपस्वी** - ஸந்தாபமுடையவராய், **बाष्पं** - கண்ணீரை, **मुमोच** - விட்டார்.

101. (ப - ரை) **लोकपालप्रतिमभाववान्** - லோகபாலர்களுக்கு ஸமானமான ப்ரபாவத்தையுடையவரும், **वरदः** - வேண்டியவரங்களைக் கொடுக்கின்றவரும், **महात्मा** - மஹாத்மாவுமான, **सः** - அந்த ஸ்ரீராமன், **महानदीम्** - பெரிய நதியை, **तीर्त्वा** - தாண்டி, **ततः** - பிறகு, **समृद्धान्** - செழிப்புள்ளதாயும், **शुभ सस्यमालिनः** - அழகான பயிர்களின் வரிசையை யுடையதாயும், **मुदितान्** - ஸந்தோஷமுடைய ஜனங்களுள்ளதாயுமிருக்கிற, **वत्सान्** - வத்ஸ தேசங்களை, **क्रमेण** - க்ரமமாக, **उपागमत्** - அடைந்தார்.

100. (பொ - ரை) சீக்கிரமாக கங்கையின் அக்கரை போய்ச் சேர்ந்த ராமனை, ஸம்மந்த்ரர் இடைவிடாமல் பார்த்துக்கொண்டே யிருந்து ஸ்ரீராமன் வெகுதூரம் போய்விட்டபடியால் பார்ப்பதையும் நிறுத்துவிட்டு, மிகவும் துக்கமுடையவராய் மனக்கொதிப்புடன் கண்களில் நீரைப் பெருக்கினார்.

101. (பொ - ரை) இந்திராதி லோகபாலர்களுக்கு ஸமானமான ப்ரபாவ முடையவராய் வேண்டிய வரங்களைக் கொடுக்கின்றவராய் மஹா ப்ரபாவமுடைய வருமான அந்த ஸ்ரீராமன், கங்கா நதியைத் தாண்டி, பிறகு, செழிப்புடையதாய், அழகான பயிர்களையுடைய வளை நிலங்களையுடையதாய், மிகவும் ஸந்தோஷமுடைய ஜனங்களையுடையதுமான வத்ஸ தேசத்திற்கு க்ரமமாகப் போய்ச் சேர்ந்தார்.

तौ तत्र हत्वा चतुरो महामृगान्वराहसृश्यं पृषत् महारुम् ।
आदाय मेध्यं त्वरितं बुभुक्षितौ वासाय काले ययतुर्वनस्पतिम् ॥ 102 ॥

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे
द्विपञ्चाशः सर्गः ॥ 52 ॥

102. (ப - ரை) தோ - அந்த ராம லக்குமணர்கள், **बुभुक्षितौ** (सन्तौ) - பசி யுடையவர்களாய், **तत्र** - அங்கு, **मेध्यं** - பரிசுத்தமான, **वराहं** - பன்றி, **ऋश्यं** - சமரி மான், **पृषत्** - களைமான், **महारुम्** - கருப்பு மான் என்கிற, **चतुरः** - நான்கு, **महा-मृगान्** - பெரிய ம்ருகங்களை, **हत्वा** - கொன்று, **आदाय** - எடுத்துக்கொண்டு, **काले** - ஸாயங்காலத்தில், **वासाय** - வலிப்பதற்கு, **त्वरितं** - சீக்கிரமாக, **वनस्पतिम्** - ஓர் மரத்தை, **ययतुः** - அடைந்தார்கள்.

102. (பொ - ரை) அந்த ராமலக்குமணர்களிருவரும் வீதையை ஓர் மரத்து அடியில் உட்காரவைத்து விட்டு, மாம்ஸம் கொண்டுவருவதற்காக வனத்திற்குச் சென்று அங்கு பன்றி, சமரிமான், களைமான், மஹாருரு என்கிற யாகார்ஹமான நான்கு பெரிய ம்ருகங்களை அடித்து எடுத்துக்கொண்டு மிகவும் பசியுடன் ஸாயங்காலத்தில் வலிப்பதற்காக வீதை உட்கார்ந்திருக்கும் மரத்து அடிக்குச் சென்று விட்டார்கள்.

त्रिपद्याशः सर्गः ॥ 53 ॥

स तं वृक्षं समासाद्य संध्यामन्वास्य पश्चिमाम् ।

रामो रमयतां श्रेष्ठः इति होवाच लक्ष्मणम् ॥ 1 ॥

अद्येयं प्रथमा रात्रिर्याता जनपदाद्बहिः ।

या सुमन्त्रेण रहिता तां नोत्कण्ठितुमर्हसि ॥ 2 ॥

जागर्तव्यमतन्द्रिभ्यामद्यप्रभृति रात्रिषु ।

योगक्षेमं हि सीताया वर्तते लक्ष्मणावयोः ॥ 3 ॥

1. (ப - ரை) ரமயதா - ஸந்தோஷப்படுத்துகிறவர்களுக்குள், ஷ்ரேஸ்த: - சிறந்த வரான, ச: ராம: - அந்த ராமன், த் வுக்ஷ் - அந்த மரத்தை, சமாசாடிய - அடைந்து, பஷ்மிமா சந்த்யா - ஸாயம் ஸந்தியை, அந்வாஸ்ய - உபாஸனம் செய்துவிட்டு, லக்ஷ்மணம் - இலக்குமணனைப் பார்த்து, இதி - இவ்விதம், உவாச ஹ - சொன்னார்.

2. (ப - ரை) இய - இந்த, ப்ரதமா ராத்திரி: - முதல் இரவானது, ஜனபதாட் பஹி: - தேசத்திற்கு வெளியில், யாதா - வந்து விட்டது. யா - யாதொரு இரவானது, சும-ந்ரேண - ஸுமந்த்ரரால், ரஹிதா - பிரிந்திருக்கிறதோ, தா - அந்த இரவை, அடிய - இப் பொழுது, உத்கண்து - துக்கப்படுவதற்கு, ந அர்ஹசி - தகுந்தனவல்ல.

3. (ப - ரை) ஹே லக்ஷ்மண - இலக்குமணா! அடியப்ரததி - இன்று முதல், ராத்திரி - ராத்திரிகளில், அதந்ரிஷ்யா - சோம்பலில்லாதவர்களாய், ஜாத்தவ்ய - விழித்திருக்க வேண்டியது. ஹி - ஏனென்றால், சிதாடா: - லீதையினுடைய, யோக்ஷம் - ரக்ஷணமானது, அவயோ: - நம்மிருவர்களிடத்திலும், வர்ததி - இருக்கின்றது.

1. (பொ - ரை) மரிதர்களுக்கு ஸந்தோஷத்தை செய்பவர்களில் சிறந்தவரான அந்த ஸ்ரீராமன், அந்த மரத்து அடியில் சேர்ந்து ஸாயம் ஸந்தியாவந்தனம் செய்துவிட்டு, இலக்குமணனைப் பார்த்து மேல் வருமாறு சொன்னார்.

2. (பொ - ரை) நாம் வனவாஸம் செய்ய ஆரம்பித்ததில் முதல் இரவு இன்று தேசத்திற்கு வெளியில் நேர்ந்திருக்கிறது. ஸுமந்த்ரரும் இல்லாமலிருக்கிறார். ஆதலால் பட்டணத்தையும், பந்து ஜனங்களையும் விட்டுவிட்டோமே யென்று நீ மனதில் வருத்தப்பட வேண்டாம்.

3. (பொ - ரை) இலக்குமணா! நாம் இன்றுமுதல் இராக்காலங்களில் சோம்பலில்லாமல் விழித்திருக்கவேண்டும். ஏனென்றால் லீதையை காப்பாற்றுவது நம்மிருவர்களுடைய ஸ்வாதீனமல்லவா,

रात्रिं कथंचिदेवेमां सौमित्रे वर्तयामहे ।

उपावर्तामहे भूमावास्तीर्य स्वयमार्जितैः

॥ 4 ॥

स तु संविश्य मेदिन्यां महाहंशयनोचितः ।

इमाः सौमित्रये रामो व्याजहार कथाः शुमाः

॥ 5 ॥

ध्रुवमथ महाराजो दुःखं स्वपिति लक्ष्मण ।

कृतकामा तु कैकेयी तुष्टा भवितुमर्हति

॥ 6 ॥

4. (ப - ரை) ஹே சௌமித்ரே - இலக்குமணா ! இமாं ராட்ரி - இந்த இரவை, கதங்கித்
 பவ - கொஞ்சம் ச்ரமப்பட்டாவது, வர்தயாமஹே - இருந்து விடுவோம், சுவயம் - தானாகவே, ஈர்ஜிதீ - ஸம்பாதிக்கப்பட்ட (தழை முதலியவைகளால்), பூமீ - பூமியில்,
 ஈஸ்தீரீய - பரப்பி, உபாவர்தாமஹே - படுத்துக்கொள்ளுவோம்.

5. (ப - ரை) மஹாஹ்ஸ்யனோசித: - மிகவும் ச்ரேஷ்டமான படுக்கையில் படுத்துக்
 கொள்ளத் தகுந்தவரான, ச: ராம: து - அந்த ஸ்ரீராமனே வென்றால், மெடிந்யா -
 பூமியில், சங்கிச்ய - படுத்துக்கொள்ள நினைத்துக்கொண்டு, சௌமித்ரயே - இலக்குமணன்
 பொருட்டு, இமா: - இந்த, ஸுமா: - அழகான, கதா: - கதைகளை, வ்யாஜஹார் - சொல்
 வத் துடங்கினார்.

6. (ப - ரை) லக்ஷ்மண - இலக்குமணா ! அய - இப்பொழுது, மஹாராஜ: - தச-
 ரத மஹாராஜரானவர், து:கம் - துக்கமாக, சுவபிதி - தூங்குகிறார். த்ருவம் -
 நிச்சயம். கைகேயீ து - கைகேயியோ வென்றால், க்ருதகாமா - ஆசைப்பட்டது முடிந்த
 வளாய், துஸ்தா - ஸந்தோஷமுடையவளாக, பவித் - ஆவதற்கு, அஹீதி - தகுந்தவள்.

4. (பொ - ரை) இலக்குமணா ! படுக்கை முதலியவைகள் ஸம்பாதிக்க கால
 மில்லாதபடியால் இந்த இரவில் எப்படியாவது இருந்துவிடுவோம். நாமே ச்ரமப்
 பட்டு ஸம்பாதித்த தழை முதலியவைகளை பூமியில் பரப்பி அதிலே படுத்துக்கொண்டு
 விடுவோம்.

5. (பொ - ரை) மிகவும் விலைபெற்ற உத்தமமான படுக்கையில் படுத்துக்
 கொள்ளத் தகுந்தவரான அந்த ஸ்ரீராமன், தரையில் படுத்துக்கொள்ள ஸங்கல்பித்
 துக்கொண்டு, இலக்குமணனைப் பார்த்து மேல் வருமாறு அழகான சில வார்த்தை
 களைச் சொன்னார்.

6. (பொ - ரை) இலக்குமணா ! இப்பொழுது மஹாராஜர் வருத்தத்துடன்
 தூங்குகிறார். இது நிச்சயம். கைகேயியானவள் தான் எண்ணியபடி கார்யம்
 நிறைவேறியபடியால் ஸந்தோஷமுடையவளாக இருக்கவேண்டும்.

सा हि देवी महाराजं कैकेयी राज्यकारणात् ।

अपि न च्यावयेत्प्राणान्दृष्ट्वा भरतमागतम् ॥ 7 ॥

अनाथश्च हि वृद्धश्च मया चैव विनाकृतः ।

किं करिष्यति कामात्मा कैकेयीवशमागतः ॥ 8 ॥

इदं व्यसनमालोक्य राज्ञश्च मतिविभ्रमम् ।

काम एवार्थधर्माभ्यां गरीयानिति मे मतिः ॥ 9 ॥

7. (ப - ரை) சா - அந்த, கைகேயி தேவியானவள், ராஜ்யகார-
ணாட் - ராஜ்யத்திற்காக, भरतं आगतं - பரதன் வந்திருக்கிறதை, दृष्ट्वा - பார்த்து,
महाराजं - மஹாராஜரை, प्राणान् - ப்ராணன்களை, अपि न च्यावयेत् - நழுவும்படி
செய்யாமல் இருக்கவேண்டுமே.

8. (ப - ரை) अनाथः च - அநாதராயும், वृद्धः च - கிழவராயும், मया च एव -
என்னால், विनाकृतः - பிரிந்தவருர், कामात्मा - காமஸ்வபாவமுள்ளவரும், कैकेयी
वशं - கைகேயியின் ஸ்வாதீனத்தை, आगतः - அடைந்தவருமான, (महाराजः -
மஹாராஜர்) किं करिष्यति - என்ன செய்வாரோ.

9. (ப - ரை) इदं - இந்த, व्यसनं - (எனது) கஷ்டத்தையும், राज्ञः - அரச-
னுடைய, मति विभ्रमम् च - புத்தியின் ப்ரமத்தையும், आलोक्य - பார்த்து, अर्थ
धर्माभ्यां - அர்த்தத்தையும், தர்மத்தையும் காட்டில், काम एव - காமம் தான், गरीयान् -
மிகவும் பெரியது, इति - என்று, मे मतिः - என்னுடைய அபிப்ராயம்.

7. (பொ - ரை) அந்த கைகேயிதேவி, ராஜ்யத்தை உறுதிப்படுத்திக் கொள்
ஸ்வதற்காக பரதன் வந்திருப்பதை அறிந்துகொண்டு மஹாராஜருடைய ப்ராணனை
போக்காம விருப்பாளர்!

8. (பொ - ரை) நம் மஹாராஜர் அநாதராயும், கிழவராயுமிருக்கிறார். அத்
துடன் என்னையும் விட்டுப் பிரிந்திருக்கிறார். காமஸ்வபாவமுள்ளவர். இப்பொழுது
கைகேயியின் வசத்தில் அகப்பட்டுக்கொண்டு என்ன செய்வாரோ.

9. (பொ - ரை) எனக்கு நேர்ந்த இந்த கஷ்டத்தையும், அரசன் அர்த்த
தர்மங்களை விட்டு, காம புருஷார்த்தத்தை கைக்கொள்ளுகையாகிற இந்த புத்திப்
ரமத்தையும் பார்த்து, அர்த்தம், தர்மம் இவைகளைவிட, காம புருஷார்த்தமே மேலான
தென்று நான் எண்ணுகிறேன்.

को ह्यविद्वानपि पुमान्ममदायाः कृते त्यजेत् ।

छन्दानुवर्तिनं पुत्रं तातो मामिव लक्ष्मण ॥ 10 ॥

सुखी वत सभार्यश्च भरतः कैकयीसुतः ।

मुदितान्कोसलानेको यो भोक्ष्यत्यधिराजवत् ॥ 11 ॥

स हि सर्वस्य राज्यस्य मुखमेकं भविष्यति ।

ताते च वयसाऽतीते मयि चारण्यमास्थिते ॥ 12 ॥

10. (ப - ரை) **லக்ஷ்மண** - இலக்குமண ! **அவித்வான்** அபி - மூடனாயிருந்த போதிலும், **க: புமான்** - எந்த புருஷன் தான், **தாத: -** என் பிதா, **மா இவ** - என்னை (விட்டது) போல், **छन्दानुवर्तिनं** - தன் எண்ணப்படி நடக்கிற, **पुत्रं** - பிள்ளையை, **प्रमदाया: कृते** - ஒரு ஸ்திரீயின் காரணமாக, **त्यजेत्** - விட்டுவிடுவன்.

11. (ப - ரை) **मुदितान्** - ஸந்தோஷமுள்ள ஜனங்களைபுடைய, **कोसलान्** - கோஸல் தேசங்களை, **य: -** யாதொருவன், **एक: -** ஒருவனாயிருந்து, **अधिराजवत्** - பெரிய அரசன்போல், **भोक्ष्यति** - ஆளப்போகிறதோ, **कैकयीसुत: -** கைகேயியின் புத்திரனான, **सभार्य: च** - பார்வையுடன் கூடிய, **(स:)** **भरत: -** அந்த பரதன், **सुखी** - ஸுகமுள்ளவன், **वत** - ஸந்தோஷம்.

12. (ப - ரை) **ताते च** - தகப்பனும், **वयसा अतीते** - வயது சென்றவராயும், **मयि च** - நானும், **अरण्यं** - அரண்மனையைத் தை, **आस्थिते (सति)** - அடைந்தவனாயும் இருக்குமளவில், **स हि** - அவன் தான், **सर्वस्य राज्यस्य** - ராஜ்யம் முழுவதற்கும், **एकं मुखं** - ஒரு முகமாக, (பரதானபாக) **भविष्यति** - ஆகப்போகிறான்.

10. (பொ - ரை) இலக்குமண ! மிகவும் மூடனாயிருந்தாலும் எந்த புருஷன் தான், நம் பிதா என்னை விட்டுவிட்டதுபோல், தன்னுடைய இஷ்டப்படி நடந்து வருகிற புத்திரனை ஒரு ஸ்திரீயின் வார்த்தைக்காக விட்டுவிடுவன்.

11. (பொ - ரை) மிகவும் ஸந்தோஷமுள்ள கோஸல் தேசங்களை தான் ஒரு வனாகவே யிருந்து மேலான அரசன்போல் ஆளப்போகின்ற கைகேயியின் புத்திரனான அந்த பரதன் ஒருவன் தான் பார்வையுடன் கூட ஸுகப்படுகிறவன்.

12. (பொ - ரை) பிதாவும் வயது சென்றவராய், நானும் அரண்மனையோயிருக்கும் காலத்தில், அந்த பரதன்தான் ராஜ்யம் முழுவதற்கும் பரதானமான அரசனாகப்போகிறான்.

अर्थधर्मौ परित्यज्य यः काममनुवर्तते ।

एवमापद्यते क्षिप्रं राजा दशरथो यथा ॥ 13 ॥

मन्ये दशरथान्ताय मम प्रवाजनाय च ।

कैकेयी सौम्य संप्राप्ता राज्याय भरतस्य च ॥ 14 ॥

अपीदानीं न कैकेयी सौभाग्यमदमोहिता ।

कौसल्यां च सुमित्रां च संप्रवाधेत मत्कृते ॥ 15 ॥

13. (ப - ரை) ய - டாதோருவன், அर्थதமீ - அர்த்தத்தையும், தர்மத்தையும், परित्यज्य - விட்டுவிட்டு, काम - காமம் ஒன்றையே, अनुवर्तते - அனுஸரிக்கின்றானே, (ச - உன், दशरथः राजा यथा - தசரத மஹாராஜரைப்போல், एवं - இவ்வாறு, क्षिप्रं - சீக்கிரமாக, आपद्यते - ஆபத்தை அடைகின்றான்.

14. (ப - ரை) हे सौम्य - ஸௌமிகனா இலக்குமண! दशरथ अन्ताय - தசரத நுடைய முடிவிடுதலாகவும், मम - என்னுடைய, प्रवाजनाय च - வனவாஸத்திற்காகவும், भरतस्य - பரதனுடைய, राज्याय च - ராஜ்யத்திற்காகவும், कैकेयी - கைகேயியானவள், संप्राप्ता - வந்திருக்கிறாள், (इति - என்று, मन्ये - எண்ணுகிறேன்.

15. (ப - ரை) कैकेयी - கைகேயியானவள், सौभाग्यमदमोहिता (सती) - தான் சிறந்த பாக்யமுடையவள் என்கிற, கர்வத்தினால் மோஹமடைந்தவளாய், कौसल्यां च - கௌஸல்யையையும், सुमित्रां च - ஸுமித்ராபையும், मत्कृते - எனக்காக, इदानीं - இப்பொழுது, अपि न संप्रवाधेत - பிடிக்காமலிருப்பாளா.

13. (பொ - ரை) டாதோருவன், அறம், பொருள், இன்பம் என்ற மூன்று புருஷார்த்தங்களில், அறம், பொருள் இவைகளைத் தள்ளிவிட்டு, இன்பத்தை மாதிரி அனுஸரிக்கின்றானே, அவன் நம் பிதாவான தசரதமஹாராஜரைப்போல், சீக்கிரமாக ஆபத்தை அடைந்துகொள்.

14. (பொ - ரை) அப்பா இலக்குமண! தசரதரை அழிப்பதற்காகவும், என்னைக் காட்டிற்குத் துறத்துவதற்காகவும், பரதனுக்கு ராஜ்யத்தை வாங்கிக்கொடுப்பதற்காகவும் கைகேயி நம்ம வம்சத்திற்கு வந்தாளென்று நினைக்கிறேன்.

15. (பொ - ரை) அப்பா! கைகேயி தான் மிகவும் பாக்யமுடையவள் என்ற மதங்கொண்டு மோஹமடைந்து கௌஸல்யா தேவியையும், ஸுமித்ரா தேவியையும் நமக்காக இப்பொழுது பிடிக்காமலிருப்பாளா.

मा स मत्कारणाद्देवी सुमित्रा दुःखमावसेत् ।

अयोध्यामित एव त्वं काल्ये प्रविश लक्ष्मण ॥ 16 ॥

अहमेको गमिष्यामि सीतया सह दण्डकान् ।

अनाथाया हि नाथस्त्वं कौसल्याया भविष्यसि ॥ 17 ॥

क्षुद्रकर्मा हि कैकेयी द्वेष्यमन्याय्यमाचरेत् ।

परिदद्या हि धर्मज्ञे भरते मम मातरम् ॥ 18 ॥

16. (ப - ரை) हे लक्ष्मण - இலக்குமண ! சுமித்ரா தேவி - ஸுமித்ரா தேவி யானவள், மத்காரணாட் - என்னுடைய நிமித்தமாக, दुःखं - துக்கப்பட்டுக்கொண்டு, मा स आवसेत् - இருக்கவேண்டாம். (அத: - ஆதலால்), त्वं - நீ, इतः एव - இங் கிருந்தே, काल्ये - காலையில், अयोध्या - அயோத்திய நகரத்தை, प्रविश - ப்ரவேசிக்க வேண்டும்.

17. (ப - ரை) अहं एकः - நான் ஒருவனே, सीतया सह - வீதைபுடன் கூட, दण्डकान् - தண்டகா வனங்களைக் குறித்து, गमिष्यामि - போகப்போகிறேன். अनाथायाः - ரக்ஷகனில்லாமலிருக்கிற, कौसल्यायाः - கௌஸல்யா தேவிக்கு, त्वं - நீ, नाथः - ரக்ஷகனாக, भविष्यसि - ஆவாய்.

18. (ப - ரை) क्षुद्रकर्मा - இவ்வாறு கார்யத்தையுடைய, कैकेयी - கைகேயி, द्वेष्य - த்வேஷத்திற்குத் தகுந்த, अन्याय्य - ந்யாயமல்லாத கார்யத்தை, आचरेत् - செய்வாள். (तस्मान् - ஆதலால் ; धर्मज्ञे - தர்மம் தெரிந்தவனான. भरते - பரதனி டத்தில், मम - என்னுடைய, मातरम् - தாயாரை. परिदद्याः हि - காப்பாற்றுவதற் காக

16. (பொ - ரை) இலக்குமண ! உன் தாயாரான ஸுமித்ரா தேவி எனக்காக ஏன் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கவேண்டும், ஆதலால் நீ, இங்கிருந்தே புறப்பட்டு அயோத்திமாநகரம் போய் சேர்த்துவிடு.

17. (பொ - ரை) நான் ஒருவனே வீதைபுடன்கூட தண்டகாவனம் போகி னேன். ரக்ஷகனில்லாத கௌஸல்யா தேவிக்கும் நீ ரக்ஷகனாக இருக்கலாம்.

18. (பொ - ரை) கைகேயி மிகவும் அல்பமான கார்யங்களைச் செய்யும் ஸ்வபா வமுடையவளாகையால் என் தாயாரிடத்தில் அவள் வைத்திருக்கிற த்வேஷத்திற்குத் தக்கபடி அவமதிப்பு முதலான அக்ரமங்களைச் செய்வாள். ஆதலால் அவைகளொன் றும் நேராமலிருக்கும்படி தர்மத்தின் அருமையை அறிந்தவனான பரதனிடத்தி ல் என் தாயாரை பரிபாலிக்கும்படி நீ ஒப்பித்துவிடு.

नूनं जात्यन्तरे कस्मिन्त्रियः पुत्रैर्वियोजिताः ।

जनन्या मम सौमित्रे तस्मादेतदुपस्थितम् ॥ 19 ॥

मया हि चिरपुष्टेन दुःखसंवर्धिनेन च ।

विप्रायुज्यत कौसल्या फलकाले धिगस्तु माम् ॥ 20 ॥

मा स्म सीमन्तिनी काचिज्जनयेत्पुत्रमीदृशम् ।

सौमित्रे योऽहमम्बाया दधि शोकमनन्तकम् ॥ 21 ॥

19. ப - றை, हे सौमित्रे - இலக்குமண! कस्मिन् जात्यन्तरे - எதோ ஒரு ஜன்மத்தில், मम जनन्या - என் தாயரால், स्त्रियः - ஸ்த்ரீகள், पुत्रैः - பிள்ளைகளால், वियो-
जिताः - பிரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். नूनं - இது சிச்சயம். तस्मात् - அதனால்,
एतत् - இது, उपस्थितम् - நேர்ந்திருக்கிறது.

20. ப - றை चिरपुष्टेन - வெகுநாளாக போஷிக்கப்பட்டும், दुःख संवर्धि-
तेन च - வருத்தப்பட்டு வளர்த்தப்பட்டு இருக்கிற मया - என்னாலே, कौसल्या -
கௌஸல்யா தேவியாவவள், फलकाले - பலர் அனுபவிக்குங்காலத்தில், विप्रायु-
ज्यत - விட்டுப் பிரியப்பட்டாள். माम् - எனக்கு, धिक् - நீதையானது, अस्तु -
உண்டாகட்டும்.

21. ப - றை हे सौमित्रे - இலக்குமண! यः अहं - யாதொரு நான்,
अम्बायाः - மாதாவுக்கு, अनन्तकम् - முடிவில்லாத, शोकं - துக்கத்தை, दधि - கொடுக்
கிறேனோ, ईदृशं पुत्रं - இப்படியான பிள்ளையை, काचित् सीमन्तिनी - ஒரு ஸ்த்ரீ
யும். मा स्म जनयेत् - பெற்றிருக்கவே

19. பொ - றை இலக்குமண! என் தாயர் எதோ ஒரு ஜன்மத்தில்
தாய்மார்களை விட்டு பிள்ளைகளைப் பிரித்திருக்கவேண்டும். இது சிச்சயம். அதனால்
நான் அவள் இவ்வாறு என்னைப் பிரித்திருக்கும்படி நோந்திருக்கிறது.

20. (பொ - றை) என் தாயாரான கௌஸல்யை வெகு நாளாக கஷ்டப்பட்டு
வளர்த்து, என்னை, புத்திரன் பிறந்ததின் பரயோஜனமான சிச்சுஷைசெய்யுங்காலத்
தில் என்னைவிட்டுப் பிரிந்துவிட்டாள். ஆகலால் என்னை நிந்திக்கவேண்டும்.

21. (பொ - றை) இலக்குமண! மாதாவுக்கு அளவில்லாத துக்கத்தைக்
கொடுக்கிற என்னைப்போன்ற பிள்ளையை உலகத்தில் ஒரு ஸ்த்ரீயும் பெற்
ருக்கவே மாட்டாள்.

मन्ये प्रीतिविशिष्टा सा मत्तो लक्ष्मण शारिका ।

यस्यास्तच्छ्रूयते वाक्यं शुक पादमेरुदश

॥ 22 ॥

22. (ப - ரை) **हे लक्ष्मण - இலக்குமண!** **सा शारिका - அந்த சாரிகை** யானது (பெண் பக்ஷி) **मत्तः - என்னைக்காட்டிலும், प्रीतिविशिष्टा - (கௌஸல்பையினிடத்தில்)** அதிகமான ப்ரீதிபுள்ளது (**इति - என்று**), **मन्ये - நினைக்கின்றேன். हे शुक - கிளியே! अरे: - சத்ருவான பூனையினுடைய, पादं - காலே, दश - கடி, (इति - என்று), यस्या: - யாதொரு சாரிகையினுடைய, तत् वाक्यं - அந்த வார்த்தை** யானது, **श्रूयते - கேட்கப்படுகின்றதோ.**

நம் தாயார் வளர்க்கின்ற திரயக்ஜந்துவுக்கு நம் கௌஸல்பையி னிடத்தில் இருக்கிற ப்ரீதி கூட எனக்கு இல்லாமல் போய்விட்டது என்கிறீர்.

22. (பொ - ரை) இலக்குமண! நம் கௌஸல்பையின் க்ருஹத்தில் வளர்க்கப்பட்டு வருகிற சாரிகை என்னும் பக்ஷி என்னைவிட கௌஸல்பையினிடத்தில் அதிகமான அன்புடையது என்று நினைக்கிறேன். என்னென்றால் அந்த பக்ஷி தன் னோடுகூட இருக்கிற கிளியைப்பார்த்து சத்ருவான பூனையின் காலே கடி என்று சொல்லுகின்றதை நாம் அடிக்கடி கேட்டிருந்ததில்லை. ஆதலால் கௌஸல்பை என்னையும் அந்த பக்ஷியையும் வளர்த்திருக்க அந்த சாரிகை சொல்லுவதுபோல் சத்ருவைத் தள்ளவேண்டுமென்கிற வார்த்தைகூட சொல்லாமலிருக்கிற என்னுடைய ஜன்மம் வீண் என்று தூத்பாய்ம். இந்த ப்ரகரணத்தினால் பகவானே ஆச்ரயிப்பதைக்காட்டிலும் ஆசார்யனை ஆச்ரயிப்பது ஸுலபமான உபாயம் என்று காட்டிப் படுகிறது. அதாவது:—சாரிகா பெண் பக்ஷி, பக்ஷிகள் உயரப் பரப்பதற்கு இரண்டு இரக்கைகள் வேண்டியதாகையால், ஜ்ஞான, கர்ம என்கிற இரண்டு ஸாதனத்தை உடைய ஆசார்யனைக் குறிக்கிறது. ஸ்தீர் வீங்கத்தினால் “**स्त्रियायमितरत्सर्वं**” என்று சொல்லப்பட்ட பகவத் பரதத்தியம் சொல்லப்படுகிறது. ஆசார்யன் பகவானைவிட மோக்ஷானந்தத்தைக் கொடுப்பதில் மேலானவர். அதாவது, ஸுகரமான உபாயமென்றபடி. அப்படிப்பட்ட ஆசார்யன் யார் என்றால் அதைச் சொல்லுகிறது மேல். **यस्या: - யாதொரு ஆசார்யனிடத்திலிருந்து, तत् - அப்படிப்பட்ட, वाक्यं - வாக்யமானது, பகவான் முதல் குருபரம்பரையினால் க்ரமமாக உபதேசம் பெற்ற ரஹஸ்ய மந்த்ர ரூபமான வாக்யமென்றபடி. हे शुक - கிளிக்கு ஸமாவமான வர்ணமுடைய பகவானே, अरे: - விரோதியான ஸம்ஸாரத்திற்கு, पादं - ஆதாரமான அஹங்கார மமகாரங்களை, दश - கழிக்கவேண்டும் என்கிற இவ்விதமான வாக்யம் ஆசார்யரிடமிருந்து சிஷ்யாகளால் கேட்கப்படுகிறபடியால் அந்த ஆசார்யன் என்னைவிட மேலானவன் என்று பகவானுடைய அபிப்பாயம். இந்த ப்ரகரணத்தினாலும், இவ்வாறு அர்த்தம் தோன்றுகின்றது. அயோத்யை என்கிற பைசுண்டத்திலிருந்து புறப்பட்டு விரஜா நதியைத்தாண்டி ஸம்ஸாரமாகிற வனத்தில் ப்ரவேசித்து ஜீவோடுகூட சரீரமென்னும் ஒரு வ்ருக்ஷத்தில் வலித்து கர்ம பலத்தை ஜீவனுக்கு அனுபவிக்கக் கொடுத்தது, தான் அவ்வாறு அனுபவிக்காமல் ஸ்வானுபவத்தை இழந்த நித்யாஸூரிகளா எப்பொழுது பார்க்கப்போகிறோம் என்று போராசைகொண்டு தாம் ஸம்ஸாரிகளிடத்தில் வந்த ப்ரயோஜனத்தைபும் அடையாமல் சரமோபாயமான ஆசார்ய ஸமாச்ரயணத்தையே மேலாக தீர்மானித்தார் என்று சொல்லப்படுகிறது.**

शोचन्त्या अल्पभाग्याया न किंचिदुपकुर्वता ।

पुत्रेण किमपुत्राया मया कार्यमरिंदम ॥ 23 ॥

अल्पभाग्या हि मे माता कौसल्या रहिता मया ।

शेते परमदुःखार्ता पतिता शोकसागरे ॥ 24 ॥

एको बृहमयोध्यां च पृथिवीं चापि लक्ष्मण ।

तरेयमिषुभिः क्रुद्धो ननु वीर्यमकारणम् ॥ 25 ॥

23. ப - ரை, **हे अरिन्दम** - சத்ருக்களை அடக்குகின்றவனே! **அல்பभाग्याया:** - அல்பமான பாக்ய முடையவளாய், **अपुत्राया:** - புத்திரனைப் பெற்ற ப்ரயோஜன மில்லாதவளாய், **शोचन्त्या:** - துக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற தாயாருக்கு), **किंचित् अपि** - கொஞ்சமும், **न उपकुर्वता** - உபகாரம் செய்பாதவனா, **पुत्रेण मया** - புத்திரனான என்னால், **किं कार्यं** - என்ன ப்ரயோஜனம்.

24. ப - னா **मे माता** - என் தாயாரா, **कौसल्या** - கௌஸல்யைடானவள், **अल्पभाग्या** - அல்பமான அகநஷ்ட முடையவள், **हि** - ஏனென்றால், **मया** - என்னால், **रहिता** - விட்டுப் பிரிந்தவளாய், **परमदुःखार्ता** - மிகவும் துக்கத்தினால் பீடிக்கப்பட்டு, **शोकसागरे** - துக்கக்கரையில், **पतिता** - விழுந்தவளாய், **शेते** - படுத்திருக்கின்றான்.

25. ப - னா **हे लक्ष्मण** - இலக்குமணா! **अहं** - என் **क्रुद्धः** - கோபம் கொண்டவனாய், **एको हि** - ஒருவனாகவே, **अयोध्यां च** - ஆயோத்திமாநகரத்தையும், **पृथिवीं चापि** - பூலோகத்தையும், **इषुभिः** - பாணங்களினால், **तरेयं** - தான் ரீவேன்ஸ்வரீனம் செய்து கொண்டிருவேன். **वीर्यं** - ஸாமர்த்தயமானது, **अकारणं ननु** - காரணமில்லாது இருக்கக் கூடாதல்லவா.

23. பொ - ரை சத்ருக்களை வெல்லக்கூடிய இலக்குமணா! அல்ப பாக்ய முடையவளாய் புத்திரனைப் பெற்ற ப்ரயோஜனத்தை இழந்தவளாய் அதனால் எப்பொழுதும் வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற என் தாயாருக்கு ஒரு உபகாரமும் செய்யாத நான், பிள்ளையாகப் பிறந்து என்ன ப்ரயோஜனம்.

24. (பொ - னா என் தாயாரா கௌஸல்யாடேகி மிகவும் அல்பமான பாக்யமுடையவள். ஏனென்றால் என்னை விட்டுப்பிரிந்து அகிதமான துக்கத்தினால் பீடிக்கப்பட்டு, துக்கமாகிற ஸமுத்திரத்தில் முழுகிபுரக்கிறான்.

25. (பொ - ரை) இலக்குமணா! எனக்குக் கோபம் வரதுவிட்டால் ஒரு வனாகவே இந்த ஆயோத்திமாநகரத்தையும், பூமண்டலம் முழுவதையும் பாணங்களினால் ஸ்வரீனம் செய்துகொண்டு விடுவேன். ஆகிலும், தர்மஹானிபைச் செய்யக் கூடிய கார്യத்தில் எம்முடைய ஸாமர்த்தயத்தை உபயோகப்படுத்தக் கூடாதல்லவா.

अधर्मभयभीतश्च परलोकस्य चानघ ।

तेन लक्ष्मण नाद्याहमात्मानमभिषेचये ॥ 26 ॥

एतदन्यच्च करुणं विलप्य विजने वने ।

अश्रुपूर्णमुखो रामो निशि तूष्णीमुपाविशत् ॥ 27 ॥

विलप्योपरतं रामं गतार्चिषमिवानलम् ।

समुद्रमिव निर्वेगमाश्वासयत लक्ष्मणः ॥ 28 ॥

26. (ப - ஐ) हे अनघ लक्ष्मण - குற்றமில்லாத இலக்குமண ! அஹ் - நான், अधर्मभयभीतः - அதர்மத்தினாலுண்டான பயத்தினால், பயப்பட்டவனாகவும், परलो-
कस्य - பரலோகத்தினுடைய, नाशात् - நாசத்திலிருந்தும், भीतः - பயப்பட்டிருக்கி
றேன். तेन - அதனால், अघ - இப்பொழுது, आत्मानं - என்னை, न अभिषेचये - பட்
டாபிஷேகம் செய்து கொள்ளவில்லை.

27. (ப - ஐ), रामः - ஸ்ரீராமன், अश्रुपूर्णमुखः (सन्) - கண்ணீர் நிறைந்த
முகமுடையவராய், एतत् - இவ்வாறும், अन्यच्च - இன்னும் வேறு விதமாகவும்,
विजने - ஜனமில்லாத, वने - வனத்தில், करुणं (यथा तथा) - பரிதாபப்படும்படியாக,
विलप्य - கதறி, निशि - இரவில், तूष्णीं - மௌனமாக, उपाविशत् - இருந்தார்.

28. (ப - ஐ) विलप्य - அழுது, उपरतं - ஓய்ந்தவராய், अत एव - ஆகை
யினால் गतार्चिषं - ஜ்வாலை அடங்கிப், अनलं इव स्थितं - அக்ரிபோன்றவராயும்,
निर्वेगं - வேகமடங்கிய, समुद्रं इव - ஸமுத்ரம் போன்றவராய் மிருக்கிற, रामं - ஸ்ரீ
ராமனை, लक्ष्मणः - இலக்குமணன், आश्वासयत - ஸமாதானப்படுத்துவர்.

26. (பொ - ஐ) குற்றமில்லாத இலக்குமண ! நான் அதர்மத்தினால்
லோகாபவாதம் வந்துகிட்டு மென்றும், பரலோகமும் நமக்குக் கிடையாமல் போய்
விடும் என்றும் பயத்தினால் இப்பொழுது எனக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்து
கொள்ளவில்லை.

27. (பொ - ஐ) ஸ்ரீராமன், கண்ணீர் நிறைந்த முகமுடையவராய், முன்
சொல்லிய விதமாகவும், இன்னும் வேறு விதமாகவும், ஜனஸஞ்சாரமில்லாத அந்த
வனத்தில் கேட்டவர்களும், ஐயோ ! என்று பரிதாபப்படும்படியாக அழுதுகொண்டு
அன்று இரவில் ஒன்றும் பேசாமலிருந்து விட்டார்.

28. (பொ - ஐ) இவ்வாறு கதறி ஓய்ந்து ஜ்வாலை அடங்கிய அக்ரி போல
வும், அலை எறிந்து வேகமடங்கிய ஸமுத்ரம் போன்று மிருக்கிற ஸ்ரீராமனுக்கு,
இலக்குமணன் சில ஸமாதான வார்த்தைகளைச் சொன்னார்.

ध्रुवमद्य पुरी राजनयोध्याऽऽयुधिनां वर ।

निष्प्रभा त्वयि निष्क्रान्ते गतचन्द्रेव शर्वरी ॥ 29 ॥

नैतदौपयिकं राम यदिदं परितप्यसे ।

विषादयसि सीतां च मां चैव पुरुषर्षभ ॥ 30 ॥

न च सीता त्वया हीना न चाहमपि राघव ।

मुहूर्तमपि जीवावो जलान्मत्स्याविवोद्धृतौ ॥ 31 ॥

29. (ப - றை) हे राजन् - ராஜனே ! आयुधिनां वर - ஆயுதம் பிடித்தவர்களில் உத்தமரே ! त्वयि त्वि, निष्क्रान्ते (सति) - புறப்பட்டு வந்தவளாவில், अद्य - இப் பொழுது, अयोध्या पुरी - அயோத்தியா நகரமானது, गतचन्द्रा - சந்திரனில்லாத, शर्वरी इव - இரவுபோல், निष्प्रभा - ஒளி அழிந்ததாக, भवेत् - ஆய்விடும், ध्रुवं - நிச்சயம்.

30. (ப - றை) हे राम - ராமா ! पुरुषर्षभ - புருடோத்தமா ! त्वं - தீர், परितप्यसे इति एत् - வருத்தப்படுகிறீர் என்பது யாதொன்றுண்டோ, सीतां च - ஸீதை யையும், मां चैव - என்னையும், विषादयसि इति एत् - துக்கப்படுத்துகிறீர் என்பது யாதொன்றுண்டோ, एतत् - இது, औपयिकं न - யுத்தமன்று.

31. (ப - றை) हे राघव - ராமா ! सीता - ஸீதை, त्वया हीना - உன்னோடு பிரிந்தவளாய், न - உயிருடனிருக்க மாட்டாள். अहं अपि - நானும், (त्वया हीन - உம்மைவிட்டுப் பிரிந்தவனாய்), न च - ஜீவிக்கவே மாட்டேன். जीवावः अपि - ஜீவப் போமேயானால், जलात् - ஜலத்திலிருந்து, उद्धृतौ - ரேலே எடுக்கப்பட்ட, मत्स्यौ इव - மீன்கள் போல. मुहूर्त - கூணகாலம் தான், जीवावः - ஜீவித்திருப்போம்.

29. (பொ - றை) ஆயுதம் தரித்தவர்களுக்குள் ச்ரேஷ்டரான மஹாராஜரே ! இப்பொழுது தீர் புறப்பட்டு வந்தபடியால் அந்த அயோத்தியா நகரமானது சந்திரனில்லாத இரவுபோல் ஒளி இழந்திருக்கும்; இது நிச்சயம்.

30. (பொ - றை) புருடோத்தமா ! ரீராமா ! நீ இவ்வாறு வருத்தப்படுகிறாயும், என்னையும். ஸீதையையும் வருத்தப் படுத்துவதும் யுத்தமன்று.

31. (பொ - றை) ராகவா ! உம்மை விட்டுப் பிரிந்த காலத்தில் பிராட்டியும் பிழைத்திருக்கமாட்டாள். நானும் பிழைத்திருக்க மாட்டேன். அப்படி பிழைத்திருப்பதாயிருந்தாலும் ஜலத்திலிருந்து ரேலே எடுக்க மீன் அந்த நீர் நகை இருக்குமளவும் ஜீவித்திருப்பது போல், நில் என்று சொன்ன வார்த்தை உம்முடைய திருவுள்ளத்திலும் உண்டென்று அறிபுமளவும் நாங்கள் ஜீவித்திருப்பது.

न हि तातं न शत्रुघ्नं न सुमित्रां परंतप ।

द्रष्टुमिच्छेमद्याहं स्वर्गं वापि त्वया विना ॥ 32 ॥

ततस्तत्र सुखासीनौ नातिदूरे निरीक्ष्य ताम् ।

न्यग्रोधे सुकृतां शय्यां भेजाते धर्मवत्सलौ ॥ 33 ॥

स लक्ष्मणस्योत्तमपुष्कलं वचो निशम्य चैवं वनवासमादरात् ।

समाः समस्ता विदधे परंतपः प्रपद्य धर्मं सुचिराय राघवः ॥ 34 ॥

32. (ப - ரை) हे परंतप - சத்ருக்களை வெல்லும் சக்தியுடையவரே! अहं - நான், अद्य - இப்பொழுது, त्वया विना - உம்மை விட்டுவிட்டு, तातं - தகப்பனாரை, द्रष्टु - பார்ப்பதற்கு, न हि इच्छेयं - ஆசைப்பட மாட்டேன். शत्रुघ्नं - சத்ருக்களை, न - பார்ப்பதற்கும் ஆசைப்பட மாட்டேன். सुमित्रां - ஸுமித்தரையை, न - பார்ப்பதற்கும் ஆசைப்படமாட்டேன். स्वर्गं वा अपि - ஸ்வர்க்கஸுகத்தையும், (न इच्छेयं - ஆசைப்பட மாட்டேன்).

33. (ப - ரை) ततः - பிறகு, तत्र - அந்த மரத்து அடியில், सुखासीनौ - ஸுகமாக உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிற, धर्मवत्सलौ - தர்மத்தில் மிக அன்புள்ளவர்களான அந்த வீதையும் ராமனும், नातिदूरे - ஸீபத்தில், न्यग्रोधे - ஆலமரத்து அடியில், सुकृतां - நன்றாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிற, तां शय्यां - அந்தப் படுக்கையை, निरीक्ष्य - பார்த்து, भेजाते - அடைந்தார்கள்.

34. (ப - ரை) परंतपः - சத்ருக்களை வெல்லுகின்ற, सः राघवः - அந்த ஸ்ரீ ராகவன், लक्ष्मणस्य - இலக்குமணனுடைய, उत्तमपुष्कलं - உத்தமமாயும், निறைந்து மிருக்கிற, एवं वचः - இவ்விதமான வார்த்தையை, निशम्य - கேட்டு, आदरात् - அன்

32. (பொ - ரை) சத்ருக்களை வெல்லுகின்றவரே! நான் இப்பொழுது உம்மை விட்டுவிட்டு, தகப்பனாரையோ, சத்ருக்களையோ, என் தாயாரான ஸுமித்ரையையோ, பார்க்கவேண்டுமென்று ஆசைப்படவில்லை. ஸ்வர்க்க ஸுகம் கிடைத்தாலும் அதையும் நான் ஆசைப்பட மாட்டேன்.

33. (பொ - ரை) இவ்வாறு இலக்குமணன் ரொல்லிய வார்த்தைகளைக் கேட்டு பிறகு, முன்னிருந்த மரத்து அடியில் ஸுகமாக உட்கார்ந்து கொண்டிருந்த தர்மவீடர்களான அந்த வீதையும் ராமனும், ஆலமரத்து அடியில் ஸீபத்தில் இலக்குமணனால் தனிரகளை முறித்து நன்றாகப் போடப்பட்டிருக்கிற அந்தப் படுக்கையைப் பார்த்து, அதற்குப் போனார்கள்.

34. (பொ - ரை) சத்ருக்களை வெல்லும் ஸாமர்த்தியமுள்ள அந்த ராகவன், ப்ராதாவான தன்னிடத்தில், அன்பினால் சொல்லப்பட்டபடியால் உத்தமமாயும் சொல்ல வேண்டிய விஷயங்களெல்லாம் நிறைந்துமிருக்கிற அந்த இலக்குமணனு

ततस्तु तस्मिन्विजने वने तदा महाबलौ राघववंशवर्धनौ ।

न तौ भयं संभ्रममभ्युपेयतुर्थैव सिंहौ गिरिसानुगोचरौ ॥ 35 ॥

इत्याख्यं श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

त्रिपञ्चाशः सर्गः ॥ 53 ॥

பினால், **धर्म** - (வானப்ரஸ்த) தர்மத்தை, **प्रपद्य** - அடைந்து, **समस्ताः समाः** - எல்லா வருஷங்களும், **वनवासं** - 'இலக்குமணனுடனே வனத்தில் வலிப்பதை, **विदधे** - செய்ய விரும்பினார்.

35. (ப - ரை) **ततः** - பிறகு, **राघववंशवर्धनौ** - ரகுவம்சத்தை வ்ருத்தி செய்கின்ற, **महाबलौ** - மிகுந்த பலமுடைய, **तौ** - அவ்விருவர்களும், **विजने** - ஜனமில்லாத, **तस्मिन् वने** - அந்த வனத்தில், **गिरि सानु गोचरौ** - மலையின் தாழ்வரையில் ஸஞ்சரிக்கின்ற, **सिंहौ यथा एव** - வலிம்மங்களைப் போலவே, **तदा** - அப்பொழுது, **भयं** - பயத்தையும், **संभ्रमं** - பதற்றத்தையும், **न अभ्युपेयतुः** - அடையவில்லை.

டைய வார்க்கையை அன்புடன் இவ்வாறு கேட்டு வானப்ரஸ்த தர்மத்துடன் பதினான்கு வருஷமும் இலக்குமணனுடனே வனவாசம் செய்யவேண்டுமென்று விரும்பினார்.

35. (பொ - ரை) பிறகு, ரகு குலத்தை பெருமைப்படுத்துகின்ற மஹா பலிஷ்டர்களான அந்த ராம லக்குமணர்கள் இருவர்களும், ஜன ஸஞ்சாரமில்லாத அந்த வனத்தில், மலையின் தாழ்வரையில் வலிக்கின்ற இரண்டு சிங்கம் போல், அப்பொழுது பயத்தையும், பதற்றத்தையும் அடையவில்லை.

चतुःपञ्चाशः सर्गः ॥ 54 ॥

ते तु तस्मिन्महावृक्षे उपित्वा रजनीं शिवाम् ।

विमलेऽभ्युदिते सूर्ये तस्माद्देशात्मतस्थिरे ॥ 1 ॥

यत्र भागीरथीं गङ्गां यमुनाऽभिप्रवर्तते ।

जम्बुस्तं देशमुद्दिश्य विगाह्य सुमहद्वनम् ॥ 2 ॥

ते भूमिभागान्विविधान्देशांश्चापि मनोरमान् ।

अदृष्टपूर्वाभ्यन्तिपश्यन्तस्तत्र यशस्विनः ॥ 3 ॥

यथा क्षेमेण गच्छन्स पश्यंश्च विविधान्दुमान् ।

निवृत्तमात्रे दिवसे रामः सौमित्रिमब्रवीत् ॥ 4 ॥

1. (ப - ரை) **ते तु** - அவர்கள், **तस्मिन्** - அந்த, **महावृक्षे** - பெரிய மரத்து அடியில், **शिवाम्** - க்ஷேமகரமான, **रजनीं** - இரவை, **उपित्वा हि** - வலித்து விட்டு, **सूर्ये** - ஸூரியன், **विमले** - ஸ்பஷ்டமாக, **अभ्युदिते (सति)** - உதயமான வானில், **तस्माद् देशात्** - அந்த இடத்திலிருந்து, **प्रतस्थिरे** - புறப்பட்டார்கள்.

2—3. (ப - ரை) **यशस्विनः** - சிறந்த கீர்த்தியையுடையவர்களான, **ते** - அவர்கள், **अदृष्टपूर्वा** - முன்னே பார்க்கப் படாதவைகளாய், **मनोरमान्** - அழகான, **विविधान्** - பலவிதங்களான, **भूमिभागान्** - வனப்ரதேசங்களையும், **देशान् चापि** - தேசங்களையும், **तत्र तत्र** - அங்காங்கு, **पश्यन्तः (सन्तः)** - பார்த்துக்கொண்டு, **सुमहद्वनम्** - பெரிய அரண்யத்தை, **विगाह्य** - ப்ரவேசித்து, **यत्र** - எந்த இடத்தில், **यमुना** - யமுனா நதி, **भागीरथीं गङ्गां** - பகீரதன் கொண்டுவந்த கங்கையை, **अभिप्रवर्तते** - சேருகின்றதோ, **तं देशं** - அந்த தேசத்தை, **उद्दिश्य** - குறித்து, **जम्बुः** - சென்றார்கள்.

4. (ப - ரை) **सः रामः** - அந்த ராமன், **विविधान्** - பலவிதங்களான, **दुमान्** -

1. (பொ - ரை) அம்மூவர்களும், அப் பெரிய மரத்து அடியில் இரவு முழு வதம் ஸுகமாக விருந்து விட்டு, காலையில் நன்றாய் ஸூரிய உதயமான பிறகு அந்த இடத்திலிருந்து புறப்பட்டார்கள்.

2—3. (பொ - ரை) சிறந்த புகழுடைய அவர்கள், ஒரு நாளும் முன் பார்த்தி ராத அழகான பலவிதங்களான வனப்ரதேசங்களையும், வடல தேசத்தில் உட்பிரிவு தேசங்களையும் ஆங்காங்கு பார்த்துக்கொண்டே, பெரிய காட்டில் துழைந்து, எந்த இடத்தில் கங்காநதியில், யமுனை வந்து சேருகின்றதோ அந்த இடத்தைக் குறித்துச் சென்றார்கள்.

4. (பொ - ரை) அந்த ஸ்ரீராமன், க்ஷேமமாக, நானுவிதமான வருகைக்களை

प्रयागमभितः पश्य सौमित्रे धूममुन्नतम् ।

अग्नेर्भगवतः केतुं मन्ये सनिहितो मुनिः ॥ 5 ॥

नूनं प्राप्ताः स्म संभेदं गङ्गायमुनयोर्वयम् ।

तथाहि श्रूयते शब्दो वारिणो वारिघटितः ॥ 6 ॥

दारूणि परिभिन्नानि वनजैरुपजीविभिः ।

भरद्वाजाश्रमे चैते दृश्यन्ते विविधा द्रुमाः ॥ 7 ॥

வ்ருக்ஷங்களை, பश्यन् - பார்த்துக்கொண்டு, यथा श्रेमेण - கேஷமத்திற்குக் குறையில்
லாமல், गच्छन् - சென்றுகொண்டு, दिवसे - பகல், निवृत्तमात्रे (सति) - கழிந்தவள
வில், सौमित्रि - இலக்குமணனைப் பார்த்து, अत्र - அங்கு, सौमित्र - சொன்னார்.

5. (ப - ரை) हे सौमित्रे - இலக்குமண! प्रयागं अभितः - ப்ரயாக கேஷத்திரத்
தைச் சுற்றிலும், अग्नेः भगवतः - அகநீ பகவானுக்கு, केतुं - அடைபாளமான, उन्नतं
धूमं - உயர்ந்த புதைபு, पश्य - பா, अत्र - இங்கு, मुनिः - ரிஷி, सनिहितः -
இருக்கிறார், इति - என்று, मन्ये - மண்ணுகிறேன்.

6. (ப - ரை) वयं - நாம், गङ्गायामुनयोः - கங்கையும், முனையும், संभेदं -
சேருமிடத்தை, प्राप्ताः स्म - அடைந்து விட்டோம், नूनं - நிச்சயம், तथाहि - அப்படித்
தான், वारिघटितः - ஜலத்தினால் போதப்பட்ட, वारिणः शब्दः - ஜலத்தினுடைய
சப்தமானது, श्रूयते - கேட்கப்படுகின்றது.

7. (ப - ரை) भरद्वाजाश्रमे - பரத்வாஜருடைய ஆசிரமத்தில், वनजैः - வனத்
திலுண்டான காய் கிழங்குகளால், उपजीविभिः - ஜீவனம் செய்கின்றவர்களால்,
परिभिन्नानि - பிளக்கப்பட்ட, दारूणि - கட்டைகளும், विविधाः - பலவிதங்களான,
द्रुमाः च - வ்ருக்ஷங்களும், एते दृश्यन्ते - இதோ காணப்படுகின்றன.

பார்த்துக்கொண்டே சென்று, அந்த மண்டலமான ஸமயத்தில் இலக்குமணனைப்
பார்த்து ஒரு வாதத்தை சொன்னார்.

5. (பொ - ரை) இலக்குமண! இதே ப்ரயாக, ப்ரயாகத்திலிருந்து சுற்றிலும் அகநீ
பகலாக இருப்பதற்கு அலைபாளான அகநீ உயர்ந்த புகைபுகிறது. ஆதலால்
இங்கு பரதவாஜ ரிஷி இருக்கிறார் என்று மண்ணுகிறேன்.

6. (பொ - ரை) நாம், கங்கையும், முனையும் சேருமிடம் வந்துசேர்ந்து
விட்டோம், நிச்சயம், இதோ இங்கு ஜலம் ஓண்டுவிட்டுள்ளது போதுகிற சப்தம்
கேட்கப்படுகிறது.

7. (பொ - ரை) பரத்வாஜருடைய ஆசிரமத்தில் வனத்திலுண்டான காய்
கிழங்கு முதலானவைகளால் ஜீவனம் செய்கின்ற ஜனங்கள் வெட்டிய கட்டைகளும்
பலவிதங்களான வ்ருக்ஷங்களும் இதோ காணப்படுகின்றன.

धन्विनौ तौ सुखं गत्वा लम्बमाने दिवाकरे ।

गङ्गायमुनयोः संधौ प्रापतुर्निलयं मुनेः ॥ 8 ॥

रामस्त्वाश्रममासाद्य त्रासयन्मृगपक्षिणः ।

गत्वा मुहूर्तमध्वानं भरद्वाजमुपागमत् ॥ 9 ॥

ततस्त्वाश्रममासाद्य मुनेर्दर्शनकाङ्क्षिणौ ।

सीतयाऽनुगतौ वीरौ दूरादेवावतस्थतुः ॥ 10 ॥

8. (ப - ரை) தौ - அந்த ராம லக்குமணர்கள், धन्विनौ (सन्तौ) - வில் பிடித்த வர்களாய்க்கொண்டு, दिवाकरे - ஸூரியன், लम्बमाने (सति) - தொங்குகிறவர்போல் காணப்படுமளவில், गङ्गायमुनयोः - கங்கையினுடையவும், यमुनयினुदையவும், संधौ - சேருமிடத்தில் (இருக்கின்ற), मुनेः - பரத்வாஜ ரிஷியினுடைய, निलयं - ஆச்ரமத்தின் ஸமீபத்தை, प्रापतुः - அடைந்தார்கள்.

9. (ப - ரை) रामः तु - ஸ்ரீராமனும், (लक्ष्मणेन सह - இலக்குமணனுடன் கூட), आश्रमं - ஆச்ரமத்தின் ஸமீபத்தை, आसाद्य - அடைந்து, मृगपक्षिणः - ம்ருகங்களு யும், பக்ஷிகளையும், त्रासयन् (सन्) - பயமுறுத்திக்கொண்டு, मुहूर्तं अध्वानं - கொஞ்ச தூரம் வழியை, गत्वा - சென்று, भरद्वाजं - பரத்வாஜரின் (ஆச்ரமத்தை), उपागमत् - அடைந்தார்.

10. (ப - ரை) ततः - பிறகு, वीरौ - வீரர்களான ராமலக்குமணர்கள், सीत-या - லீதையினால், अनुगतौ - பின் செல்லப்பட்டவர்களாய், आश्रमं - ஆச்ரமத்தை, आसाद्य - அடைந்து, मुनेः - முனியினுடைய, दर्शनकाङ्क्षिणौ (सन्तौ) - தர்சனத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டவர்களாய், दूरात् एव - வெகு தூரத்திலேயே. अवतस्थतुः - இருந்தார்கள்.

8. (பொ - ரை) அந்த ராம லக்குமணர்கள், கையிற் வில்லைத் தறித்துக்கொண்டு ஸூரியன் அஸ்தமனமாகுங் காலத்தில், கங்கா, யமுனைகள் சேருமிடத்திலிருக்கிற பரத்வாஜரிஷியின் ஆச்ரமத்தின் ஸமீபம் சென்றார்கள்.

9. (பொ - ரை) ஸ்ரீராமனும், இலக்குமணனுடன் கூட ஆச்ரமத்தின் ஸமீபம் சென்று, ஒருநாளும் பாராத மனிதர்களாகையால், ம்ருகங்களும், பக்ஷிகளும் பயந்து ஒழிம்படி கொஞ்ச தூரம் வழி நடந்து பரத்வாஜருடைய ஆச்ரமம் நெருங்கிவிட்டார்.

10. (பொ - ரை) பிறகு, வீரர்களான அந்த ராம லக்குமணர்கள் லீதை யுடன் கூட ஆச்ரமத்தை யடைந்து பரத்வாஜரிஷியின் தரிசனத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு தூரத்திலேயே நின்றுகொண்டிருந்தார்கள்.

स प्रविश्य महात्मानमृषिं शिष्यगणैर्वृतम् ।

संशितव्रतमेकाग्रं तपसा लब्धचक्षुषम् ॥ 11 ॥

हुताग्निहोत्रं दृष्ट्वैव महामागं कृताञ्जलिः ।

रामः सौमित्रिणा सार्धं सीतया चाम्यवादयत् ॥ 12 ॥

न्यवेदयत् चात्मानं तस्मै लक्ष्मणपूर्वजः ।

पुत्रौ दशरथस्याऽऽवां भगवन्रामलक्ष्मणौ ॥ 13 ॥

भार्या ममेयं वैदेही कल्याणी जनकात्मजा ।

मां चानुयाता विजनं तपोवनमनिन्दिता ॥ 14 ॥

11—12. (ப - ஐ) ச: ராம: - அந்த ஸ்ரீராமன்; ப்ரவிश्य - (ஆசிராமத்தில்) ப்ரவேசித்து, महात्मानं - மஹாத்மாவாயும், शिष्यगणै: - சிஷ்யர்களின் கூட்டங் களால், वृते - சூழப்பட்டவராயும், संशितव्रतं - மிகவும் தீக்ஷணமான வ்ரதமுடைய வராயும், एकाग्रं - த்யாகத்தில் நிலை நின்றவராயும், तपसा - தவத்தினால், लब्ध- चक्षु- षम् - ஞானம் பெற்றவராயும், हुताग्निहोत्रं - அக்நிஹோத்திரம் செய்தவராயும், महा- भागं - மஹாபாக்யமுடையவருமான, ऋषि - பரத்வாஜ நிஷியை, दृष्ट्वा एव - பார்த்த மாத்நிரத்திலேயே, सौमित्रिणा - இலக்குமணனோடும், सीतया च - வீதை யோடும், सार्धं - கூட, कृताञ्जलिः (सन्) - கைகூப்பிக்கொண்டு, अभ्यवादयत् - நமஸ் காரம் செய்தார்.

13—14. (ப - ஐ) भगवन् - ஸ்வாமின்! आवां - நாங்கள், दशरथस्य - தசரத மஹாராஜருடைய. पुत्रौ - பிள்ளைகள், रामलक्ष्मणौ - ராமலக்குமணர்கள், इयं - இவள், मम - என்னுடைய, भार्या - பார்யை. वैदेही - விதேஹகுலத்திற் பிறந்

11—12. (பொ - ஐ) அந்த ஸ்ரீராமன் தப்செயலாக உள்ளேயிருந்து வந்த சிஷ்யர் மூலமாய் ஆசிராமத்திற்குள் சென்று மஹாத்மாவாய், சிஷ்யர்களின் கூட்டங் களால் சூழப்பட்டவராய், மிகவும் தீக்ஷணமான வ்ரதமுடையவராய் த்யாகத்தில் நிலை நின்றவராய், தபோ மஹிமைமினால் பூதபவிஷ்யத் வர்த்தமான என்கிற த்ரிகால ஜ்ஞானமுடையவராய், அக்நிஹோத்திரம் செய்து மஹா பாக்யசாலியான பரத்வாஜ மஹரிஷியைக் கண்டு உடனே கைகூப்பிக்கொண்டு, இலக்குமணனுடனும், வீதை யுடனும் கூட நமஸ்கரித்தார்.

13—14. (பொ - ஐ) ஸ்வாமின்! நாங்கள் தசரத மஹாராஜருடைய பிள்ளை கள், ராமனென்றும், இலக்குமணனென்றும் பெயர் உடையவர்கள், இவள் என்

पित्रा प्रवाज्यमानं मां सौमित्रिनुजः प्रियः ।

अयमन्वगमद्भ्राता वनमेव दृढव्रतः

॥ 15 ॥

पित्रा नियुक्ता भगवन्प्रवेक्ष्यामस्तपोवनम् ।

धर्ममेव चरिष्यामस्तत्र मूलफलाशनाः

॥ 16 ॥

தவள், கல்யாணி - பதிவ்ரதை, जनकात्मजा - ஜனகமஹாராஜர் பெண், अनिन्दिता - பழிப்பில்லாதவள், विजनं - ஜனமில்லாத, तपोवनं - தபோவனத்தைக் குறித்து, मां - என்னை, अनुयाता च - பின்சென்று வந்தாள், इति - என்று, लक्ष्मणपूर्वजः - இலக்குமணனுடைய மூத்தவரான ஸ்ரீராமன், आत्मानं - தன்னை, तस्मै - அந்த பரத்வாஜரின் பொருட்டு, न्यवेदयत च - தெரிவித்தார்.

15. (ப - ரை) अनुजप्रियः - பின் பிறந்தவனாயும், प्रीयानुमान, सौमित्रिः - ஸுமித்திரையின் புத்திரனான, अयं भ्राता - இந்த ப்ராதாவானவன், दृढव्रतः एव - த்ருடமான வ்ரதமுடையவனாகவே, पित्रा - பிதாவினாலே, वनं - வனத்தைக் குறித்து, प्रवाज्यमानं - அதுப்பப்பட்டிருக்கிற, मां - என்னை, अन्वगमत् - பின் சென்றான்.

16. (ப - ரை) हे भगवन् - ஸ்வாமி ! पित्रा - பிதாவினால், नियुक्ताः - ஏவப் பட்டவர்களாய், तपोवनं - தபோவனத்தை, प्रवेक्ष्यामः - ப்ரவேசிக்கப் போகிறோம், तत्र - அங்கு, मूलफलाशनाः - வேறுகளையும், பழங்களையும், ஆஹாரம் செய்து கொண்டு, धर्म एव - தர்மத்தையே, चरिष्यामः - செய்யப்போகிறோம்.

னுடைய, பார்வைய, விதேஹ குலத்திற் பிறந்தவள், பதிவ்ரதை, ஜனகமஹாராஜருடைய பெண், ஒருவிதமான பழிப்புமில்லாதவள், ஜனஞன்யமான தபோவனத்திற்கு என்னுடன் வந்திருக்கிறாள் என்று இலக்குமணனுடைய ஜேஷ்ட ப்ராதாவான ஸ்ரீராமன் அந்த பரத்வாஜருக்கு தம்மை விஜ்ஞாபனம் செய்து கொண்டார்.

15. (பொ - ரை) ஸுமித்திரையின் புத்திரனாய் என்னிடம் அன்புள்ளவனுமான இந்த என் கவிஷ்டப்ராதா, ஜேஷ்ட ப்ராதாவை அநுஸரிக்கவேண்டியது என்கிற வ்ரதத்தையே உறுதியாகக் கைப்பிடித்து பிதாவினால் வலரித்தற்கு அதுப்பப்பட்ட என்னுடன் கூட வனத்திற்கு வந்து விட்டான்.

16. (பொ - ரை) ஸ்வாமி ! நாங்கள் பிதாவினால், ஆஜ்ஞாபிக்கப்பட்டு, தபோவனம் சென்று, அங்கு கிழங்கு, வேறு, பழம் இவைகளைப் புஜித்துக்கொண்டு ப்த்ருவாக்ய பரிபாஸன மென்கிற தர்மத்தையே செய்யப்போகிறோம் என்று அந்த பரத்வாஜரிஷிக்கு தம்மைத் தெரிவித்தார் என்று 13-வது ச்லோகத்தோடு அன்வயம்.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा राजपुत्रस्य धीमतः ।

उपानयत धर्मात्मा गामर्घ्यमुदकं ततः ॥ 17 ॥

नानाविधानन्नरसान्वन्यमूलफलाश्रयान् ।

तेभ्यो ददौ तप्ततपा वासं चैवाभ्यकल्पयत् ॥ 18 ॥

मृगपक्षिमिरासीनो मुनिभिश्च समन्ततः ।

राममागतमभ्यर्च्य स्वागतेनाऽऽह तं मुनिः ॥ 19 ॥

17. (ப - ரை) தத: - பிறகு; धर्मात्मा - தர்மாத்த்மாவான பரத்வாஜர், धीमत: - சிறந்த புத்தியுடைய; तस्य राजपुत्रस्य - அந்த ராஜ குமாரருடைய, तत् वचनं - அந்த வார்த்தையை, श्रुत्वा - கேட்டு, गां - எருதையும், अर्घ्यं - அர்க்யத்தையும், उदकं - தீர்த்தத்தையும், उपानयत - கொண்டுவந்தார்.

18. (ப - ரை) तप्ततपा: - தபஸ்ஸுகளை செய்தவரான அந்த பரத்வாஜர், तेभ्य: - அவர்களுக்கு, नानाविधान् - நானாவிதங்களையும், वन्यमूलफलाश्रयान् - காட்டிலுண்டான கிழங்கு பழம் இவைகளால் உண்டாக்கப் பட்ட, अन्नरसान् - சாப்பிடக்கூடிய ரஸ பதார்த்தங்களையும், ददौ - கொடுத்தார், वासं चैव - இருக்கு மிடத்தையும், अभ्यकल्पयत् - ஏற்படுத்தினார்.

19. (ப - ரை) समन्तत: - சுற்றிலும், मृगपक्षिभि: - மிருகங்களோடும், பக்ஷிகளோடும், मुनिभि: च - முனிகளோடும், आसीन: - உட்கார்ந்திருக்கிற, मुनि: - பரத்வாஜரிஷி, आगतं - வந்திருக்கிற, रामं - ஸ்ரீராமனை, अभ्यर्च्य - பூஜித்து, तं - அவரை, स्वागतेन आह - நல்வரவைக் கேட்டார்.

17. (பொ - ரை) பிறகு தர்மாத்த்மாவான பரத்வாஜரிஷி, மஹாபுத்திமானான அந்த ராஜபுத்திரருடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, மது பார்க்கத்திற்கு அங்கமான, எருதையும், பூஜைக்கு அங்கமான அர்க்யத்தையும் தீர்த்தத்தையும் கொண்டுவந்தார்.

18. (பொ - ரை) சிறந்த தவம் செய்தவரான அந்த மஹரிஷி, அவர்களுக்கு காட்டிலுண்டான கிழங்குகளிலும், வேறுகளிலும், காய்கனிகளிலுமிருந்து உண்டாக்கப்பட்ட பலவிதமான ருசியுள்ள பதார்த்தங்களையும் கொடுத்து வலிக்கவேண்டிய இடத்தையும் ஏற்படுத்தினார்.

19. (பொ - ரை) அந்த பரத்வாஜமுனி, மிருகங்களும், பக்ஷிகளும், ரிஷிகளும் சுற்றிலும் சூழ உட்கார்ந்து கொண்டு அதிதியாக வந்திருக்கிற ஸ்ரீராமனை, ஸௌக்யமா, வந்தீரா ! என்று நல்வரவு வீசாரித்தார்,

प्रतिगृह्य च तामर्चासुपविष्टं स राघवम् ।

भरद्वाजोऽब्रवीद्वाक्यं धर्मयुक्तमिदं तदा ॥ 20 ॥

चिरस्य खलु काकुत्स्थ पश्यामि त्वामिहागतम् ।

श्रुतं तव मया चेदं विवासनमकारणम् ॥ 21 ॥

अवकाशो विविक्तोऽयं महानद्योः समागमे ।

पुण्यश्च रमणीयश्च वसत्विह भवान्सुखम् ॥ 22 ॥

20. (ப - ரை) तां अर्चा - அந்தப் பூஜையை, प्रतिगृह्य - பெற்றுக்கொண்டு, उपविष्ट - உட்கார்ந்திருக்கிற, राघवं - ஸ்ரீராகவனை (பப்பார்த்து), तदा - அப்பொழுது, सः भरद्वाजः - அந்த பரத்வாஜரிஷி, धर्मयुक्तं - தர்மத்தோடு கூடிய, इदं वाक्यं - இந்த வார்த்தையை, अब्रवीत् - சொன்னார்.

21. (ப - ரை) हे काकुत्स्थ - ராமா ! चिरस्य खलु - வெகுநாள் கழிந்து, त्वां - உம்மை, इह - இங்கு, आगतं - வந்திருப்பவராக, पश्यामि - பார்க்கிறேன், अकारणं - காரணமில்லாத, इदं - இந்த, तव विवासनं - உம்மைக் காட்டிற்கு அதுப்பியதும், मया - என்னால், श्रुतं च - கேட்கப்பட்டுமிருக்கிறது.

22. (ப - ரை) महानद्योः - கங்கை, यमुனை என்கிற மஹா நதிகளின், समागमे - ஸங்கமத்தில், अयं अवकाशः - இந்த இடமானது, विविक्तः - ஏகாந்தமானது, पुण्यः च - புண்யமாயும், रमणीयः च - அழகாயும் (இருக்கிறது), इह - இவ்விடத்தில், भवान् - நீர், सुखं - ஸுகமாக, वसतु - வலிக்கவேண்டும்.

20. (பொ - ரை) பரத்வாஜர் செய்த பூஜையை அங்கீகரித்து உட்கார்ந்திருக்கும் அந்த ராகவனைப் பார்த்து, அந்த பரத்வாஜரிஷி அப்பொழுது தர்மத்துடன் கூடிய இந்த வார்த்தையைச் சொன்னார்.

21. (பொ - ரை) ககுத்ஸ்த குலத்தில் அவதரித்தவரே ! வெகு நாள் கழிந்து நீர் இங்கு வந்ததைப் பார்த்தேன். நிஷ்காரணமாக உம்மைக் காட்டிற்கு அதுப்பி விட்ட ஸங்கதியையும் நான் கேட்டிருக்கிறேன்.

22. (பொ - ரை) இதோ, கங்காயமுனை ஸங்கமத்தில் இந்த இடமானது மிகவும் ஏகாந்தமாய் புண்யகரமாய் அழகாய் மிருக்கிறது. இவ்விடத்தில் நீர் ஸுகமாக வலிக்கவேண்டும்.

एवमुक्तस्तु वचनं भरद्वाजेन राघवः ।

प्रत्युवाच शुभं वाक्यं रामः सर्वहिते रतः ॥ 23 ॥

भगवन्नित आसन्नः पौरजानपदो जनः ।

सुदर्शमिह मां प्रेक्ष्य मन्येऽहमिममाश्रमम् ॥ 24 ॥

आगमिष्यति वैदेहीं मां चापि प्रेक्षको जनः ।

अनेन कारणेनाहमिह वासं न रोचये ॥ 25 ॥

एकान्ते पश्य भगवन्नाश्रमस्थानमुत्तमम् ।

रमेत यत्र वैदेही सुखार्हा जनकात्मजा ॥ 26 ॥

23. (ப - றை) **सर्वहिते** - எல்லோருக்கும் நன்மை செய்வதில், **रतः** - ஆசை யுள்ள, **राघवः** - ரகு குலத்திற் பிறந்த, **रामः** - ஸ்ரீராமன், **भरद्वाजेन** - பரத்வாஜ மஹரிஷியினால், **एवं वचनं** - இவ்வாறு வார்த்தையை, **उक्तः तु** - சொல்லப்பட்ட வராய், **शुभं वाक्यं** - அழகான வார்த்தையை, **प्रत्युवाच** - அதில் சொல்லுகிறார்.

24—25. (ப - றை) **हे भगवन्** - ஸ்வாமின்! **पौरजानपदः जनः** - பட்டணத்து ஜனமும், தேசத்து ஜனமும், **इतः** - இந்த ஆசிரமத்திற்கு, **आसन्नः** - ஸம்பித்திருக்கிறதது. **इह** - இங்கு, **मां** - என்னை, **सुदर्शी** - ஸுகமாக பார்க்கக்கூடியவனாக, **प्रेक्ष्य** - எண்ணி, **वैदेहीं** - வீதையைடும், **मां चापि** - என்னையும், **प्रेक्षकः** - பார்க்கவேண்டுமென்கிற, **जनः** ஜனமானது, **इमं आश्रमं** - இந்த ஆசிரமத்தைக் குறித்து, **आगमिष्यति** - வந்துவிடும், **इति** - என்று, **अहं** - நான், **मन्ये** - எண்ணுகிறேன். **अनेन कारणेन** - இந்தக் காரணத்தினால், **अहं** - நான், **इह** - இங்கு, **वासं** - வாஸத்தை, **न रोचये** - விரும்ப வில்லை.

26. (ப - றை) **हे भगवन्** - ஸ்வாமின், **जनकात्मजा** - ஜனகரின் குமாரியா

23. (பொ - றை) ஸர்வ ப்ராணிகளுக்குட ஹிதம் செய்வதிலேயே ஊக்க முள்ளவராய், ரகு குலத்தில் அவதரித்தவருமான ஸ்ரீராமன் இவ்வாறு பரத்வாஜரிஷி சொல்லக்கேட்டு அவரைப்பார்த்தது அழகாக ஒரு வார்த்தை பதில் சொல்லுகிறார்.

25—24. (பொ - றை) ஸ்வாமின்! இங்கு ஆசிரமம் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தால் இது பட்டணத்து ஜனங்களுக்கு, தேசத்து ஜனங்களுக்கும் மிகவும் ஸபீரமானபடியால், என்னை இங்கு ஸுகமாகப் பார்க்கலாமென்று எண்ணிக்கொண்டு என்னையும், வீதையையும் பார்க்கவேண்டுமென்ற ஜனங்கள் இந்த ஆசிரமத்திற்கு வந்துவிடும். இந்தக் காரணத்தினால் இங்கு வலிப்பதற்கு நான் விரும்பவில்லை.

26. (பொ - றை) ஸ்வாமின்! விதேஹ குலத்திற் பிறந்தவளாய், ஸுகாது

एतच्छ्रुत्वा शुभं वाक्यं भरद्वाजो महामुनिः ।

राघवस्य ततो वाक्यमर्थग्राहकमब्रवीत् ॥ 27 ॥

दशकोश इतस्तात गिरिर्யस्मिन्निवत्स्यसि ।

महर्षिसेवितः पुण्यः सर्वतः सुखदर्शनः ॥ 28 ॥

गोलाङ्गलानुचरितो वानरर्क्षनिषेवितः ।

चित्रकूट इति ख्यातो गन्धमादनसन्निभः ॥ 29 ॥

பும், **सुखाह** - ஸுகத்தை அதுபவிக்கத் தகுந்தவளுமான, **वैदेही** - வீதை, **यत्र** - எந்த இடத்தில், **रमेत** - ஸந்தோஷப்படுவனோ, (**तत्** - அப்படிப்பட்ட), **उत्तमं आश्रमस्थानं** - உத்தமமான ஆசிரமத்தின் ஸ்தானத்தை, **एकान्ते** - ஏகாந்தமான ப்ரதேசத்தில், **पश्य** - பாரும்.

27. (ப - ரை) **भरद्वाजः महामुनिः** - பரத்வாஜ மஹரிஷி, **राघवस्य** - ஸ்ரீராக வனுடைய, **एतत्** - இந்த, **शुभं वाक्यं** - அழகான வார்த்தையை, **श्रुत्वा** - கேட்டு, **ततः** - பிறகு, **अर्थग्राहकं** - அநேக அர்த்தங்களைபுடைய, **वाक्यं** - வார்த்தையை, **अब्रवीत्** - சொன்னார்.

28—29. (ப - ரை) **हे तात** - அப்பா! **यस्मिन्** - யாதொரு மலையில், **निवत्स्य-सि** - நீர் வலிக்கப்போகிறீரோ, **महर्षिसेवितः** - மஹரிஷிகளால் அடையப்பட்டும், **पुण्यः** - புண்யகரமாயும், **सर्वतः** - சுற்றிலும், **सुखदर्शनः** - பார்ப்பதற்கு அழகாயும், **गोलाङ्गलानुचरितः** - கொண்டமுஸ்ருகளால் ஸஞ்சரிக்கப்பட்டும், **वानर ऋक्ष निषे-वितः** - குரங்குகளாலும், கரடிகளாலும் அடையப்பட்டும், **गन्धमादन सन्निभः** - கந்தமாதன பர்வதத்திற்கு ஸமானமாயும், **चित्रकूटः इति** - சித்திரகூடம் என்று, **ख्यातः** - ப்ரஸித்தமான, **सः गिरिः** - அந்த மலையானது, **इतः** - இங்கிருந்து, **दश-कोशः** - பத்து கூப்பிடு தூரம் உள்ளது.

பவத்திற்கே தகுந்தவளுமான ஜனகராஜ புத்ரி எந்த இடத்தில், வலித்தால் ஸந்தோஷப்படுவாளோ அப்படிப்பட்ட உத்தமமான ஆசிரம ஸ்தானம் ஒன்றை ஏகாந்தமான இடத்தில் தேவரீர் பார்த்துச் சொல்லவேண்டும்.

27. (பொ - ரை) பரத்வாஜ மஹரிஷி, ராகவனுடைய அழகான இவ் வார்த்தையைக் கேட்டு, பிறகு ராமனைப் பார்த்து, அநேக அர்த்தங்கள் நிறைந்த ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

28—29. (பொ - ரை) அப்பா! ரிஷிகளால் வாஸம் பண்ணப்பட்டு, புண்ய கரமாய், எங்கும் பார்ப்பதற்கு அழகாய், கொண்டமுஸ்ர், குரங்கு, கரடி இவைகள் நிறைந்து, கந்தமாதன பர்வதத்திற்கு ஸமானமாய், சித்திரகூட மென்று ப்ரஸித்தமான ஒரு பர்வதம் இங்கிருந்து பத்து கூப்பிடு தூரத்தி லிருக்கின்றது. அந்த மலையில் நீர் ஆசிரமம் கட்டிக்கொண்டு வலிக்கலாம்.

यावता चित्रकूटस्य नरः शृङ्गाण्यवेक्षते ।

कल्याणानि समाधत्ते न पापे कुरुते मनः ॥ 30 ॥

ऋषयस्तत्र बहवो विहृत्य शरदां शतम् ।

तपसा दिवमारूढाः कपालशिरसा सह ॥ 31 ॥

प्रविक्त्तमहं मन्ये तं वासं भवतः सुखम् ।

इह वा वनवासाय वस राम मया सह ॥ 32 ॥

30. (ப - றை) **नरः** - மனிதன், **चित्रकूटस्य** - சித்திரகூட மலையினுடைய, **शृङ्गाणि** - சிகரங்களை, **यावता** - எந்த ஸமயத்தில், **अवेक्षते** - பார்க்கின்றானோ, (**तावता** - அந்த ஸமயத்திலேயே), **कल्याणानि** - புண்ய காரியங்களை, **समाधत्ते** - அடைகின்றான், **पापे** - கெட்ட காரியத்தில், **मनः** - மனதை, **न कुरुते** - வைக்கிறதில்லை.

31. (ப - றை) **तत्र** - அங்கு, **बहवः ऋषयः** - அநேகம் ிஷிகள், **शरदां शतं** - அநேக வருஷகாலம், **तपसा** - தவத்தினால், **विहृत्य** - விளையாடிவிட்டு, **कपालशिरसा सह** - மண்டை ஒடு மாதத்திரம் மிகுந்த சிரஸுடன்கூட, **दिवं** - ஸ்வர்க்கத்தை, **आरूढाः** - ஏறியிருக்கின்றார்கள்.

32. (ப - றை) **हे राम** - ராமா! **प्रविक्त्तं** - மிகவும் ஏகாந்தமான, **तं वासं** - அந்த வாஸஸ்தலத்தை, **भवतः** - உமக்கு, **सुखं** - ஸுகமானதாக, **अहं** - நான், **मन्ये** - எண்ணுகிறேன். **इह वा** - இவ்விடத்திலாவது, **वनवासाय** - வனவாசம் செய்வதற்காக. **मया सह** - என்னுடன்கூட, **वस** - நீ வாஸம் செய்யும்.

30. (பொ - றை) ஒரு மனிதன், சித்திரகூட மலையின் சிகரங்களைப் பார்க்கும் பொழுதே, புண்ய காரியங்களைச் செய்கிறான். பாபகாரியங்களில் மனதைச் செலுத்துகிறதில்லை. அப்படியிருக்க, அதில் வாஸம் பண்ணுகிறவர்களுக்குப் புண்யம் உண்டு என்பதைச் சொல்ல வேண்டியானேன்.

31. (பொ - றை) இந்த மலையில் அநேக ிஷிகள், அநேகம் வருஷகாலம் விளையாடுவதுபோல் தபஸ் செய்து, தபால மாதத்திரம் மிச்சமான தலைபுடன் கூட (அதாவது ஸசரீரமாக) ஸ்வர்க்கலோகம் எய் இருக்கிறார்கள்.

32. (பொ - றை) ராமா! அந்த இடம் மிகவும் ஏகாந்தமானதால் உமக்கு ஸுகமாயிருக்கு மென்று எண்ணுகிறேன். அல்லது இவ்விடத்திலாவது வனவாஸத்திற்காக என்னுடன்கூட நீர் வலிக்கலாம்.

स रामं सर्वकामैस्तं भरद्वाजः प्रियातिथिम् ।

समर्थं सह च भ्रात्रा प्रतिजग्राह धर्मवित् ॥ 33 ॥

तस्य प्रयागे रामस्य तं महर्षिमुपेयुषः ।

प्रपन्ना रजनी पुण्या चित्राः कथयतः कथाः ॥ 34 ॥

सीतातृतीयः काकुत्स्थः परिश्रान्तः सुखोचितः ।

भरद्वाजाश्रमे रम्ये तां रात्रिं वसत्सुखम् ॥ 35 ॥

33. (ப - ரை) **धर्मवित्** - தாமத்தை அறிந்தவரான, **सः भरद्वाजः** - அந்த பரத்வாஜரிஷி, **प्रियातिथिम्** - அன்புள்ள அதிதியான, **तं रामे** - அந்த ராமனை, **समर्थं** - பார்வையுடனும், **भ्रात्रा च सह** - ப்ராதாவுடனும் கூட, **सर्वकामैः** - இஷ்டமான எல்லா வஸ்துக்களாலும், **प्रतिजग्राह** - பூஜித்தார்.

34. (ப - ரை) **प्रयागे** - ப்ரயாக கேஷத்திரத்தில், **तस्य रामस्य** - அந்த ராமன், **तं महर्षि** - அந்த பரத்வாஜ மஹரிஷியை, **उपेयुषः** - அடைந்தவராய், **चित्राः** - விசித்திரங்களான, **कथाः** - கதைகளை, **कथयतः (सतः)** - சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது, **पुण्या** - புண்யகரமான, **रजनी** - இரவு, **प्रपन्ना** - வந்துவிட்டது.

35. (ப - ரை) **सुखोचितः** - ஸுகாநுபவத்திற்குத் தகுந்தவரான, **काकुत्स्थः** - ஸ்ரீராமன், **परिश्रान्तः** - மிகவும் ச்ரமத்துடன், **रम्ये** - அழகான, **भरद्वाजाश्रमे** - பரத்வாஜருடைய ஆச்ரமத்தில், **सीतातृतीयः** - லீதைபுடன் மூன்றாவது ஆனவராய், **तां रात्रि** - அந்த இரவை, **सुखम्** - ஸுகமாக, **अवसत्** - வாஸம் செய்தார்.

33. (பொ - ரை) தர்மங்களை அறிந்தவரான அந்த பரத்வாஜ மஹரிஷி அன்புள்ள அதிதியான அந்த ஸ்ரீராமனை பார்வையான லீதைபுடனும், தம்பியான இலக்குமணனுடனும், ஸகல போக்ய வஸ்துக்களினால் உபசரித்தார்.

34. (பொ - ரை) அந்த ராமன் ப்ரயாகையில், அந்த பரத்வாஜ மஹரிஷியிடம் ஆச்சர்யமான கதைகளைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது, புண்யமான இரவும் வந்துவிட்டது.

35. (பொ - ரை) ஸுகம் அநுபவிப்பதே வழக்கமாபுள்ள காகுஸ்த்தரும், மிகவும் சிரமத்துடன் அழகான அந்த பரத்வாஜருடைய ஆச்ரமத்தில் லீதை, இலக்குமணன் இவர்களுடன் அன்று இரவு ஸுகமாக வாஸம் செய்தார்.

प्रभातायं रजन्यां तु भरद्वाजमुपागमत् ।

उवाच नरशार्दूलो मुनिं ज्वलिततेजसम् ॥ 36 ॥

शर्वरीं भगवन्नद्य सत्यशील तवाश्रमे ।

उषिताः स्मेहं वसतिमनुजाना तु नो भवान् ॥ 37 ॥

रात्र्यां तु तस्यां व्युष्टायां भरद्वाजोऽब्रवीदिदम् ।

मधुमूलफलोपेतं चित्रकूटं व्रजेति ह ॥ 38 ॥

36. (ப - ரை) ரஜந்யா - இரவு, ப்ரபாதாயா (சத்யா) - விடிந்த வளவில், நரஷா-
ரூல் - புருடோத்தமன், ஜ்வலித தீஜஸம் - ஜ்வலிக்கின்ற தேஜஸ்ஸையுடையவரான்,
பரத்வாஜ மஹரிஷியை. உபா஑மத் - அடைந்தார், உவாச - ஒரு
வார்த்தையும் சொன்னார்.

37. (ப - ரை) ஹே சத்யஸீல - ஸத்ய ஸ்வபாவமுடைய, ப்ர஑வந் - ஸ்வாமி,
அத்ய ஶர்வரீ - இன்று இரவை, தவ - உம்முடைய, அஶ்ரமே - ஆசிரமத்தில், உஷிதா:
ஸ்ம - வாஸம் செய்தோம். இஹ - இங்கு, வஸதி - முன் குறித்த வாஸஸ்தலத்தைக்
குறித்து, ந: - எங்களுக்கு, ப்ரவான் - ரீர், அநுஜானாது - போக அனுமதி கொடுக்க
வேண்டும்.

38. (ப - ரை) தத்யா ராத்ரயா து - அந்த இரவானது, வ்யுஸ்தாயா (சத்யா) - விடிந்த
வளவில், மத்யுமூல்஑லோபேதம் - தேன், கிழங்கு, பழங்கள் இவைகளோடுகூடிய, சித்ரகூடம் -
சித்ரகூட மலையை (க்குறித்து), வ்ரஜ - ரீர் போம், இதி - என்று, பரத்வாஜ: - பரத்
வாஜ மஹரிஷி, இத் - இந்த வார்த்தையை, ஹ - ஸந்தோஷத்துடனும், அப்ரவீத் -
சொன்னார்.

36. (பொ - ரை) அன்றிரவு விடிந்தவுடன், புருடோத்தமனான ப்ரீராமன்
ஜ்வலிக்கின்ற தேஜஸ்ஸையுடைய, ப்ரத்வாஜ மஹரிஷியின் ஸமீபம் சென்று ஒரு
வார்த்தை சொன்னார்.

37. (பொ - ரை) ஸத்யஸ்வாவமுடைய ஸ்வாமி! இன்று இரவு உம்முடைய
ஆசிரமத்தில் வாஸம் செய்தோம், இங்கிருந்து முன் குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு போக
வேண்டியதற்கு ரீர் எங்களுக்கு அனுமதி கொடுக்கவேண்டும்.

38. (பொ - ரை) அன்று இரவு நன்றாய் விடிந்த பிறகு பரத்வாஜ ரிஷி ராம
ணப் பார்த்து, தேன், கிழங்கு, பழங்கள் இவைகள் நிறைந்த சித்ரகூட மலைக்கு ரீர்
போம் என்று சொன்னார்.

वासमौपयिकं मन्ये तव राम महाबल ।

नानानगगणोपेतः किन्नरोगणसेवितः ॥ 39 ॥

मयूरनादाभिस्तो गजराजनिषेवितः ।

गम्यतां भवता शैलश्चित्रकूटः स विश्रुतः ॥

पुण्यश्च रमणीयश्च बहुमूलफलायुतः ॥ 40 ॥

तत्र कुञ्जरयूथानि मृगयूथानि चाभितः ।

विचरन्ति वनान्तेऽस्मिस्तानि द्रक्ष्यसि राघव ॥ ॥ 41 ॥

39—40. (ப - ரை) हे महाबल - மஹா பலமுடையவரான, ராம - ராமா, (तत्र - அங்கு), तव - உம்முடைய, वासं - வாஸத்தை, औपयिकं - உசிதமாக, मन्ये - எண்ணுகிறேன். नाना नग गणोपेतः - பலவித வருகுகளினின் கூட்டத்தோடு கூடிய தாய், किन्नर उरगसेवितः - கின்னர ஜாதிகளாலும், ஸர்ப்ப ஜாதிகளாலும் அடையப் பட்டதாய், मयूर नादाभिस्तः - மயில்களின் சப்தத்தினால் சப்தமுடையதாய், गज-राजनिषेवितः - உத்தம கஜங்களால் அடையப்பட்டதாய், पुण्यः च - மிகவும் புணிய கரமாய், रमणीयः च - அழகாய், बहुमूलफलायुतः - அநேக வேர் பழங்கள் இவை களோடு கூடினதாய், विश्रुतः - ப்ரஸித்தமான, चित्रकूटः - சித்ரகூடமென்கிற, सः शैलः - அந்த மலையானது, भवता - உம்மால், गम्यतां - அடையப்படலாம்,

41. (ப - ரை) हे राघव - ராகவா! तत्र - அவ்விடத்தில், अस्मिन् वनान्ते - இந்த வனப்ரதேசத்தில், कुञ्जरयूथानि - யானைக் கூட்டங்களும், मृगयूथानि च - மான் கூட்டங்களும், अभितः - நாற்புறங்களிலும், विचरन्ति - ஸஞ்சரிக்கின்றன, तानि - அவைகளை, द्रक्ष्यसि - நீர் பார்க்கப்போகிறீர்.

39—40. (பொ - ரை) மஹா பலமுடைய, ராமா! நீர் அங்கு வாஸம் பண்ணுவதுதான் தகுந்ததென்று எண்ணுகிறேன். பலவிதங்களான மரங்களின் கூட்டமுடையதாய் கின்னரஜாதிகளாலும், ஸர்ப்ப ஜாதிகளாலும் அடையப்பட்ட தாய் மயில்களின் சப்தங்களுடையதாய், உயர்ந்த யானைகள் சேர்ந்ததாய், புணியகர மாய் பார்ப்பதற்கு அழகாய் பலவிதங்களான வேர்கள், கிழங்குகள், பழங்கள் இவைகளுடன் கூடியதாய் உலக ப்ரஸித்தமான அந்த சித்ரகூட மலைக்கு நீர் போக வேண்டும்.

41. (பொ - ரை) அவ்விடத்தில் அந்த வனப்ரதேசங்களில் யானைக் கூட்டங் களும், மான் கூட்டங்களும் சுற்றிலும் ஸஞ்சரிக்கின்றன. அவைகளை நீர் பார்க்கப் போகிறீர்.

सरित्प्रसवणप्रस्थान्दरीकन्दरनिर्दरान् ।

चरतः सीतया सार्धं नन्दिष्यति मनस्तव ॥ 42 ॥

प्रहृष्टकोयष्टिककोकिलस्वनैर्विनादितं तं वसुधाधरं शिवम् ।

मृगैश्च मत्तैर्बहुभिश्च कुञ्जरैः सुरम्यमासाद्य समावसाश्रमम् ॥ 43 ॥

इत्यायं श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

चतुःपञ्चाशः सर्गः ॥ 54 ॥

42. (1 - ரை) सरित्प्रसवणप्रस्थान् - நதிகள், சிறு ஆறுகள், மலைபின் தாழ் வரைகள் இவைகளையும், दरीकन्दरनिर्दरान् - கல்லுகள் பொருந்தியிருக்கும் இடங் களையும், குறைகளையும், கல்வெடிப்பு சந்துகளையும், सीतया सार्धं - வலிதையுடன் கூட, चरतः - ஸஞ்சரிக்கின்ற, तव - உம்முடைய, मनः - மனது, नन्दिष्यति - ஸந் தோஷிக்கப்போகிறது.

43. (ப - ரை) प्रहृष्टकोयष्टिक कोकिलस्वनैः - மிகவும் களிப்புடைய சிட்டுக் குருவி, குயில் இவைகளின் சப்தங்களால், विनादितं - நன்றாய் சப்திக்கப்பட்டதும், मृगैः - மான்களாலும், मत्तैः - மதங்கொண்ட, बहुभिः - அநேகங்களான, कुञ्जरैः च - யானைகளாலும், सुरम्यं - மிகவும் அழகானதாய், शिवं - மங்களாகரமான, तं वसुधाधरं - அந்தப் பரந்தத்தை, आसाद्य - அடைந்து, आश्रमं - ஆசிரமத்தில், समावस - வலித் தாண்டிநூர்.

42. (பொ - ரை) அந்த மலையில் நதிகளிலும், சிறு பரவாஹங்களிலும், தாழ் வரைகளிலும், கல்லுகள் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருக்கும் இடங்களிலும், குறை களிலும், கல்வெடி சந்துகளிலும், வலிதையுடன் கூட நீர் ஸஞ்சரிக்கும் காலத்தில் உம்முடைய மனது ஸந்தோஷப்படும்.

43. (பொ - ரை) மிகவும் ஸந்தோஷமுடைய, சிட்டுக் குருவிகளுடையவும், குயில்களுடையவும் சப்தங்கள் நினைந்தும், மான்களாலும், மதங்கொண்ட அநேகம் யானைகளாலும், மிகவும் அழகாய் பரிசுத்தமுமான, அந்த சிதரகூட மலையில் ஆச் ரமம் செய்துகொண்டு நீர் வலிக்கவேண்டும்.

गङ्गायमुनयोः संधिमासाद्य मनुजर्षभौ ।

कालिन्दीमनुगच्छेतां नदीं पश्यान्मुखाश्रिताम् ॥ 4 ॥

अथासाद्य तु कालिन्दीं शीघ्रस्रोतसमापगाम् ।

तस्यास्तीर्थं प्रचरितं पुराणं प्रेक्ष्य राघवौ ॥

तत्र यूयं प्लवं कृत्वा तरतांऽऽशुमतीं नदीम् ॥ 5 ॥

ततो न्यग्रोधमासाद्य महान्तं हरितच्छदम्

विवृद्धं बहुभिर्वृक्षैः श्यामं सिद्धोपसेवितम् । ॥ 6 ॥

तस्मै सीताऽञ्जलिं कृत्वा प्रयुञ्जीताऽऽशिषः शिवाः

समासाद्य तु तं वृक्षं वसेद्रातिक्रमेत वा । ॥ 7 ॥

4. (ப - னை) हे मनुजर्षभौ - புருஷேந்தரர்களே! गङ्गायमुनयो: - கங்கையினுடையவும், यमुनयैः - யமுனையினுடையவும், संधि - ஸங்கம ஸ்தலத்தை, आसाद्य - அடைந்து, पश्यान्मुखाश्रिताम् - போற்கு முகமாகப் போகின்ற, कालिन्दीं नदीं - யமுனா நதியை, अनुगच्छेतां - அநுவிதித்துச் செல்லுங்கள்.

5. (ப - னை) हे राघवौ - ஈசு குலத்து குமாரர்களே. अथ - பிதகு, शीघ्रस्रोतसं - வேகமாக ஓடுகின்ற ப்ரவாஹமுடைய, कालिन्दीं आपगां - யமுனா நதியை, आसाद्य तु - அடைந்து, प्रचरितं - ஜனங்களால் நடக்கப்பட்ட, पुराणं - பழையதான, तस्याः तीर्थं - அந்த யமுனையின் துழையை, प्रेक्ष्य - பார்த்து, तत्र - அங்கு, यूयं - நீங்கள், प्लवं - தெப்பத்தை, कृत्वा - செய்து, आशुमतीं नदीं - யமுனா நதியை, तरत - தாண்டுகள்.

6—7. (ப - னை) ततः - பிதகு, हरितच्छदं - பசுமையான இலைகளையுடைய தாய், बहुभिःवृक्षैः - அநேகம் மரங்களோடு, विवृद्धं - வளர்ந்ததாய், सिद्धोपसेवितं -

4. (பொ - னை) पुनश्च अरेष्टदंர்களே! கங்கையுடைய யமுனையும் சேரும் இடம் சென்று அங்கு கங்கா நதியின் வேகத்தினால் அடிபட்டு, கொஞ்சம் மேற்கு முகமாகச் செல்லுகின்ற யமுனா நதியை அநுவிதித்து நீங்களும் மேற்கு முகமாகச் செல்லுங்கள்.

5. (பொ - னை) राकवர்களே! வேகமாக ஓடும் ப்ரவாஹமுடைய யமுனா நதிக்குச் சென்று வெகுநாளாக ஜனங்களின் போக்குவரத்தினால் நன்றாக மிதிபட்டிருக்கிற அந்த யமுனா நதியின் பழைய துழையைப் பார்த்து, அவ்விடத்தில் நீங்கள் தெப்பம் கட்டி அதனால் யமுனா நதியைத் தாண்டுகள்.

6—7. (பொ - னை) पितृகு, அநேக வருஷங்களோடு வளர்ந்து வித்தார்களால் வாஸம் பண்ணப்பட்டு, பசுமையான இலைகளையுடையதான சயாம மென்கிற

क्रोशमात्रं ततो गत्वा नीलं द्रक्ष्यथ काननम् ।

पलाशवदरीमिश्रं रम्यं वंशैश्च यामुनैः ॥ 8 ॥

स पन्थाश्चित्रकूटस्य गतः सुबहुशो मया ।

रम्यो मार्दवयुक्तश्च वनदावैर्विवर्जितः ॥ 9 ॥

வித்தர்களால் ஸௌகரியப்பட்டுத்தாய், **इयाम்** - ச்யாம மென்று பெயருடையதாய், **महान्तं** - பெரியதான, **न्यग्रोधं** - ஆலமரத்தை, **आसाद्य** - ஆடைந்து, **तस्मै** - அதன் பொருட்டு, **सीता** - வீதை, **अञ्जलिं कृत्वा** - கை கூப்பி, **शिवाः** - மங்களகரங்களான, **आशिषः** - பரார்த்தனைகளை, **प्रयुञ्जीत** - செய்து கொள்ளவேண்டும். **तं वृक्षं** - அந்த வருகூத்தை, **समासाद्य तु** - ஆடைந்து, **वसेन् वा** - வலித்தாலும் வலிக்கலாம், **अतिक्रमेत् वा** - அல்லது தாண்டிப்போனாலும் போகலாம்.

8. (ப - ரை) **ततः** - பிறகு, **क्रोशमात्रं गत्वा** - கூப்பிடுதூரம் போய், **पलाश वदरी मिश्रं** - பலாச மரங்களோடும், இலந்தை மரங்களோடும் கூடினதாயும், **यामुनैः** - யமுனைக் கரையிலுண்டான, **वंशैः** - மூங்கில்களால், **रम्यं च** - அழகாயும், **नीलं** - கருப் பாயுமிருக்கிற, **काननं** - வனத்தை, **द्रक्ष्यथ** - பார்ப்பீர்கள்.

9. (ப - ரை) **सः** - அது, **चित्रकूटस्य** - சித்திரகூடத்திற்கு, **पन्थाः** - போகும் வழி, **मया** - என்னால், **सुबहुशः** - அநேகம்தடவை, **गतः** - போகப்பட்டிருக்கின்றது. **रम्यः** - அழகானது, **मार्दवयुक्तः च** - மென்மையோடுங் கூடியது. **वनदावैः** - காட்டுத் தீகளால், **विवर्जितः** - விடப்பட்டுமிருக்கிறது.

ஆலமரத்தின் ஸம்பம் ரென்று அந்த மரத்தினிடத்தில் வீதை கை கூப்பிக்கொண்டு தனக்கு வேண்டிய மங்களகரங்களான பரார்த்தனைகளைச் செய்து கொள்ளவேண்டும். ஒருக்கால் வீதைக்கு வழி நடந்துவந்த இளைப்பு இருந்தால் கொஞ்ச நேரம் அந்த மரத்து அடியிலேயே வாஸம் பண்ணினாலும் பண்ணலாம், இல்லாவிடில் அதைத் தாண்டிப் போகலாம்.

8. (பொ - ரை) பிறகு, கூப்பிடு தூரம் சென்று அங்கு பலாச மரங்களும், இலந்தை மரங்களும் நிறைந்து யமுனையின் கரையிலுண்டான மூங்கில்களால் அழகாயும், கருப்பாயுமிருக்கிற ஒரு வனத்தைப் பார்ப்பீர்கள்.

9. (பொ - ரை) அதுதான் சித்திரகூடத்திற்குப் போகும் வழி. நானும் பல தடவைகளில் அந்த வழியாகவே போயிருக்கிறேன். அது மிகவும் அழகானது. முன் முதலியவைகள் இல்லாமல், கால் வைப்பதற்கு ம்ருதுவான இளம் மணல் களோடும் கூடினது. அந்த வழியில் காட்டுத்தீ ஒருநாளும் கிடையாது.

इति पन्थानमावेद्य महर्षिः संन्यवर्तत ।

अभिवाद्य तथेत्युक्त्वा रामेण विनिवर्तितः ॥ 10 ॥

उपावृत्ते मुनौ तस्मिन् रामो लक्ष्मणमब्रवीत् ।

कृतपुण्याः स्म सौमित्रे मुनिर्यत्नोनुकम्पते ॥ 11 ॥

इति तौ पुरुषव्याघ्रौ मन्त्रयित्वा मनस्विनौ ।

सीतामेवाग्रतः कृत्वा कालिन्दीं जग्मतुर्नदीम् ॥ 12 ॥

10. (ப - ரை) इति என்று, सः महर्षिः - அந்த மஹரிஷியானவர், पन्थानं - வழியை, आवेद्य - தெரிவித்து, तथा इति - அப்படியே ஆகட்டுமென்று, उक्त्वा - சொல்லி, रामेण - ராமனால், अभिवाद्य - ஸேவித்து, विनिवर्तितः - திருப்பப்பட்டவராய், न्यवर्तत - திரும்பினார்.

11. (ப - ரை) तस्मिन् मुनौ - அந்த மஹரிஷியானவர், उपावृत्ते (सति) - திரும்பிப் போன வளவில், सौमित्रे - இலக்குமணை, मुनिः - ரிஷி, नः - நம்மை, यत् - யாதொரு காரணத்தினால், अनुकम्पते - அநுக்ரஹிக்கின்ற குரோ, (तत् - ஆதலால்) कृतपुण्याः स - (நாம்) பாக்யம் செய்திருக்கிறோம், इति - என்று, रामः - ஸ்ரீராமன், लक्ष्मण - இலக்குமணனைப் பார்த்து, अब्रवीत् - சொன்னார்.

12. (ப - ரை) मनस्विनौ - த்ருடமான மனதுடைய, तौ पुरुषव्याघ्रौ - அந்த புருடசரேஷ்டர்கள். इति - இவ்வாறு, मन्त्रयित्वा - சொல்லிக்கொண்டு, सीतां - வீரையை, अग्रतः एव कृत्वा - முன்னேயே நடத்திக்கொண்டு, कालिन्दीं नदीम् - யமுனா நதியை, जग्मतुः - அடைந்தார்கள்.

10. (பொ - ரை) இவ்வாறு அந்த பரதவாஜ மஹரிஷியும், ஸ்ரீராமனுக்கு வழியைக் காண்பித்துவிட்டு, அப்படியே என்று ராமனும் அங்கீகரித்து, நமஸ்காரம் பண்ணி, நாங்கள் போகிறோம். நீர் ஆசிராத்திற்கு எழுந்தருளாவேண்டுமென்று சொல்லி ஸ்ரீராமனால் திருப்பப்பட்டார்.

11. (பொ - ரை) இவ்விதம் சொல்லிவிட்டு, பரதவாஜ மஹரிஷியும் ஆசிரமத்தைக் குறித்துத் திரும்பி வந்தவளில், அப்பா! இலக்குமணை! இந்த மஹரிஷி நம்மிடத்தில் பூர்ணமாக அநுக்ரஹம் செய்கின்ற படியால் நாம், மிக்க பாக்யசாலிகளாக விருக்கிறோம் என்று இலக்குமணனைப்பார்த்து ஸ்ரீராமன் சொன்னார்.

12. (பொ - ரை) த்ருடமான மனதையுடைய அந்த புருடோத்தமர்களிருவரும், இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டு. வீரையையும் முன்னாலே நடத்திக் கொண்டே யமுனா நதிக்குச் சென்றார்கள்.

अथाऽऽसाद्य तु कालिन्दीं शीघ्रस्रोतोवहां नदीम् ।

चिन्तामापेदिरे सर्वे नदीजलतितीर्षवः ॥ 13 ॥

तौ काष्ठसंघाटमथो चक्रतुः सुमहाप्लवम् ।

शुष्कैर्वृक्षैः समास्तीर्णमुशीरैश्च समावृतम् ॥ 14 ॥

ततो वेतसशाखाश्च जम्बूशाखाश्च वीर्यवान् ।

चकार लक्ष्मणश्छित्वा सीतायाः सुखमासनम् ॥ 15 ॥

13. (11 - 12) अथ - பிறகு, सर्वे - எல்லோரும், शीघ्रस्रोतोवहां - வேகமாக ஓடுகின்ற ப்ரவாஹத்தை உடைய, காலிन्दीं நदीம் - யமுனா நதியை, आसाद्य तु - அடைந்து, नदीजलतितीर्षवः - நதியின் ஜலத்தைத் தாண்ட எண்ண முடையவர்களாய், चिन्तां - சிந்தையை, आपेदिरे - அடைந்தார்கள்.

14. (12 - 13) अथो - பிறகு, तौ - அவர்கள், काष्ठसंघाटं - கட்டைகளின் கூட்டத்தை, शुष्कैः - உலர்ந்த, वृक्षैः - மூங்கில்களால், समास्तीर्ण - நன்றாய் பரப்பப்பட்டும், उशीरैः - விலாநிச்சம் வேர்களால், समावृतं च - நன்றாய் பரப்பப்பட்டு மிருக்கிற, सुमहाप्लवं - பெரிய தெப்பமாக, चक्रतुः - செய்தார்கள்.

15. (13 - 14) ततः - பிறகு, वीर्यवान् - பராக்ரமசாலியான, लक्ष्मणः - இலக்குமணன், वेतसशाखाः च - நீர்வஞ்சி கிளைகளையும், जम्बूः शाखाः च - நாவல் கிளைகளையும், छित्वा - முறித்து, सीतायाः - வந்தைக்கு, सुखं आसनं - ஸுகமான ஆஸனத்தை, चकार - செய்தார்.

13. (12 - 13) பிறகு, ராமன். லக்குமணன், வந்தை இவர்கள், வேகமாக ஓடுகின்ற ப்ரவாஹமுடைய யமுனா நதிக்குச் சென்று அந்த நதியைத் தாண்ட வேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டு, எவ்விதமாகத் தாண்டுவோம் என்று மனதில் கொஞ்சம் விசாரங் கொண்டார்கள்.

14. (13 - 14) பிறகு, ராமனும் இலக்குமணனும். அங்கிருக்கும் உலர்ந்த மரக்கட்டைகளை ஒன்றுசேர்த்து கட்டி, அதில் உலர்ந்த மூங்கில்களையும் பரப்பி உட்காருவதற்கு ம் நுதுவாயிருப்பதற்காக விலாநிச்சவேர்களையும் பரப்பி பெரிய ஒரு தெப்பமாகச் செய்துவிட்டார்கள்.

15. (14 - 15) பிறகு, ஸமர்த்தரான இலக்குமணன். நீர்வஞ்சிக்கிளைகளையும் நாவல்களையும் முறித்து அவைகளால், வந்தைக்கு ஸுகமான ஆஸனத்தைச் செய்தார்.

तत्र श्रियमिवाचिन्त्यां रामो दाशरथिः प्रियम् ।

ईषत्संलज्जमानां तामध्यारोपयत प्लवम् ॥ 16 ॥

पार्थं च तत्र वैदेह्या वसने भूषणानि च ।

प्लवे कठिनकाजं च रामश्चक्रे सहाऽऽयुधैः ॥ 17 ॥

आरोप्य प्रथमं सीतां संघाटं परिगृह्य तौ ।

ततः प्रतेरुत्यौ वीरौ दशरथात्मजौ ॥ 18 ॥

16. (ப - றை) தத் - அப்பொழுது, தாசரத: - தசரத குமாரரான, ச: ராம: - ஸ்ரீராமன், த்ரிய இவ - லக்ஷ்மியைப்போல், அசிந்யா - அளவிறந்த அழகுடையவளாய், இஷத் - கொஞ்சம், லஜ்ஜமானா - வெட்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற, த்ரியா - தன் இஷ்ட நாயகியை, ப்லவ் - தெப்பத்தை அய்யாரோபயத - ஏற்றினார்.

17. (ப - றை) தத் ப்லவ - அந்தத் தெப்பத்தில் வைதேஹ்ய: - வீரையினுடைய, பார்வீச் - பக்கத்தில், வசன - வஸ்துக்களையும், பூஷணானி ச - ஆபரணங்களையும், கठिनका आजं ச - கனக்கொட்டு மண்வெட்டி, ஆட்டுத்தேவால் தெப்பத்த சிறு பெட்டி இவைகளையும், அயுத: சஹ - ஆபுதங்களுடன் கூட, ராம: - ஸ்ரீராமன், சக்ர - வைத்தார்.

18. (ப - றை) தத: - பிறகு, தौ தசரதாत्मजौ - அந்த தசரத குமாரர்களான, வீரौ - வீரர்கள், த்ரதம் - முன்னம், சீதா - வீரையை, அரோப்ய - ஏற்றிவிட்டு, சங்ஹாட் - தெப்பத்தை, பரி஑்ரஹ்ய - பிடித்துக்கொண்டு, யதौ - ஜாக்கரதையுள்ளவர்களாய் த்ரதரது: - தாண்டினார்கள்.

16. (பொ - றை) அப்பொழுது, தாசரதகுமாரரான அந்த ஸ்ரீராமன், மஹா லக்ஷ்மியைப்போல் அளவிறந்த அழகுடையவளாய் தான் கையிடித்தபடியால் கொஞ்சம் வெட்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற அந்த வீரையை தெப்பத்தில் ஏற்றினார்.

17. (பொ - றை) ராமன் - அந்தத் தெப்பத்தில் வீரையின் பக்கத்தில் அவள் வஸ்துக்களையும், ஆபரணங்களையும் கையசிறுக்கு வெட்டுவதற்காகக் கொண்டுவந்த மண்வெட்டியையும், ஆட்டுத்தேவால் மூடப்பட்டு தெய்த்திருக்கிற சிறு புட்டில் கூடையும், ஆபுதங்களுடன் வைத்தார்.

18. (பொ - றை) பிறகு வீரர்களான அந்த தசரத குமாரர்கள் மிகவும் ஜாக்கரதையுடன் முன்னே வீரையை தெப்பத்தில் ஏற்றிவிட்டு, தாங்களும் அதைப் பிடித்துக்கொண்டு தெப்பத்தில் ஏறினார்கள்.

कालिन्दीमध्यमायाता सीतात्वेनामवन्दत ॥ 18½ ॥

स्वस्ति देवि तरामि त्वां पारयेन्मे पतिव्रतम् ॥ 19 ॥

यक्ष्ये त्वां गोसहस्रेण सुराघटशतेन च ।

स्वस्ति प्रत्यागते रामे पुरीमिक्ष्वाकुपालिताम् ॥ 20 ॥

कालिन्दीमथ सीता तु याचमाना कृताञ्जलिः ।

तीरमेवाभिसंप्राप्ता दक्षिणं वरवर्णिनी ॥ 21 ॥

18½. (ப - ரை) சீதா து - வீதையானவள், காலிந்நீமய்ய - யமுனையின் மத்தியில், அயாதா (சதீ) - வந்துகொண்டு, ஏனா - இந்த யமுனையை, அவந்த - நமஸ்கரித்தாள்.

19—20. (ப - ரை) हे देवि - அம்மா! த்वा - உன்னை, स्वस्ति - சேஷமமாக, तरामि - தாண்டுகிறேன், मे पतिः - என்னுடைய பர்த்தா, व्रतं - வனவாஸ வரதத்தை, पारयेत् - முடிக்கவேண்டும், रामे - ஸ்ரீராமன், इक्ष्वाकुपालितां - இக்ஷ்வாகு வம்சத்து அரசர்களால் ஆளப்பட்ட, पुरी - நகரத்தைக் குறித்து, स्वस्ति - சேஷமமாக, प्रत्यागते (सति) - திரும்பிவந்தவளவில், त्वां - உன்னை, गोसहस्रेण - ஆயிரம் பசுமாடுகளாலும், सुराघटशतेन च - நூறு மத்யபாண்டங்களாலும், यक्ष्ये - பூஜிப்பேன்.

21. (ப - ரை) इति - என்று, वरवर्णिनी - உத்தமையான, सीता तु - வீதையானவள், कृताञ्जलिः (सती) - கைகூப்பினவளாய்க்கொண்டு, कालिन्दी - யமுனையை, याचमाना - வேண்டிக்கொண்டு, अथ - பிறகு, दक्षिणं तीरं एव - தென்கரையையே, अभिसंप्राप्ता - வந்து சேர்ந்துவிட்டாள்.

18½. (பொ - ரை) வீதை, தெப்பம் ஏறி யமுனா நதியின் நடுவில் வந்து கொண்டிருக்கும்பொழுது அந்த நதிபை நமஸ்கரித்தாள்.

19—20. (பொ - ரை) அம்மா, நான் உன்னை சேஷமமாக தாண்டுகிறேன். என்னுடைய பர்த்தாவான ஸ்ரீராமன் பதிநான்கு வருஷம் வனவாஸ வரதத்தை, க்ரமமாக முடித்துவிட்டு, இக்ஷ்வாகு வம்சத்து அரசர்கள் ஆண்டவந்த அயோத்திமா நகரத்தைக் குறித்து சேஷமமாகத் திரும்பி வந்தால் நான் உன்னுடைய கரையில் உன்னைக் குறித்து ஆயிரம் கோதானங்களையும், ப்ராம்மணர்களுக்கு தாரம் செய்து, அநேகம் கள் குடங்களும் உனக்கு நைவேத்யம் செய்து உன்னை ஆராதிப்பேன்.

21. (பொ - ரை) இவ்வாறு உத்தமையான வீதை கைகூப்பி யமுனா நதிபை வேண்டிக்கொண்டு தென்கரைக்கே வந்து சேர்ந்து விட்டாள்.

ततः प्लवेनांऽऽश्रुमतीं शीघ्रगामूर्मिमालिनीम् ।

तीरजैर्बहुभिर्वृक्षैः संतेरुर्यमुनां नदीम् ॥ 22 ॥

ते तीर्णाः प्लवमुत्सृज्य प्रस्थाय यमुनावनात् ।

श्यामं न्यग्रोधमासेदुः शीतलं हरितच्छदम् ॥ 23 ॥

न्यग्रोधं तमुपागम्य वैदेही वाक्यमब्रवीत् ॥ 24 ॥

22. (ப - ரை) தத: - பிறகு, **शीघ्रगां** - வேகமாய் ஓடுகின்றதாயும், **ऊर्मिमालिनी** - அலைகளின், வரிசையை உடையதாய், **तीरजै:** - கரையில் முளைத்திருக்கின்ற, **बहुभि:** **वृक्षै:** - அநேகம் வருகூங்களோடு (கூடியதாய்), **आंश्रुमती** - (அங்குமத: **इमां**) ஸூர்யனுடைய பெண்ணுடைய, **यमुनां नदीं** - யமுனா நதியை, **प्लवेन** - தெப்பத்தினால், **संतेरु:** - தாண்டினார்கள்.

23. (ப - ரை) **तीर्णा:** - யமுனையை (தாண்டின), **ते** - அவர்கள், **प्लवं** - தெப்பத்தை, **उत्सृज्य** - விட்டுவிட்டு, **यमुनावनात्** - யமுனையின் கரையிலிருக்கும் வனத்திலிருந்து, **प्रस्थाय** - புறப்பட்டு, **शीतलं** - குளிர்ந்ததாய், **हरितच्छदम्** - பசுத்த இலைகளை யுடையதுமான, **श्यामं** **न्यग्रोधं** - ச்யாமம் என்கிற ஆலமரத்தை. **आसेदु:** - அடைந்தார்கள்.

24. (ப - ரை) **तं न्यग्रोधं** - அந்த ஆலமரத்தை, **उपागम्य** - ஸமீபத்தில் அடைந்து, **वैदेही** - வீதையானவள், **वाक्यं** - ஒரு வார்த்தையை, **अब्रवीत्** -

22. (பொ - ரை) பிறகு வேகமாய் ஓடுகின்றதாய், அலைகளின் வரிசை நிறைந்ததாய், கரைகளில் முளைத்த அநேகம் வருகூங்களோடு கூடியதாய், ஸூர்யனுடைய புத்திரியுமான, யமுனா நதியை ஓடத்தினால் தாண்டினார்கள்.

23. (பொ - ரை) அவர்கள், யமுனையைத் தாண்டி ஓடத்திலிருந்து இறங்கி யமுனைக் கரையில் இருக்கும் வனத்திலிருந்து புறப்பட்டு பசுத்த இலைகளுடையதாய் குளிர்ந்திருக்கிற ச்யாமம் என்கிற ஆலமரத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்.

24. (பொ - ரை) அந்த ஆலமரத்தின் ஸமீபத்திற்கு வந்ததும் வீதையை ஒரு வார்த்தை சொன்னாள்,

नमस्तेऽस्तु महावृक्ष पारयेन्मे पतिव्रतम् ।

कौसल्यां चैव पश्येयं सुमित्रां च यशस्विनीम् ॥

इति सीताऽञ्जलिं कृत्वा पर्यगच्छद्वनस्पतिम् ॥ 25 ॥

*अवलोक्य ततः सीता मायाचन्तीमनिन्दिताम् ।

दयितां च विधेयां च रामो लक्ष्मणमब्रवीत् ॥ 26 ॥

25. (ப - ரை) हे महावृक्ष - மிகவும் மஹிமை பொருந்திய வருகூழ்மே ! ते - உமக்கு, नमः अस्तु - நமஸ்காரம் உண்டாகட்டும். मे पतिः - என்னுடைய பர்த்தா, व्रतम् - எனவான் வரதத்தை, पारयेत् - முடிக்க வேண்டும், कौसल्यां चैव - கௌஸல்யையையும், यशस्विनीम् - கீர்த்தியையுடையவளான, सुमित्रां च - ஸுமித்ரையையும், पश्येयं - நான் பார்க்கவேண்டும். इति - என்று (சொல்லிவிட்டு), सीता - லீதை, अञ्जलिं कृत्वा - கை கூப்பிக்கொண்டு, वनस्पतिम् - அந்த வருகூழத்தை, पर्यगच्छत् - ப்ரதக்ஷணம் செய்தான்.

26. (ப - ரை) ततः - பிறகு, अनिन्दितां - பழிப்பில்லாதவளாயும், दयितां च - இஷ்டையாயும், विधेयां च - தனக்கு வசப்பட்டவளாயும், आयाचन्तीं - கோரிக்கையை வேண்டுகின்ற, सीतां - லீதையை, अवलोक्य - பார்த்து, रामः - ராமன், लक्ष्मण - இலக்குமணனைக் குறித்து, अब्रवीत् - சொன்னார்.

25. (பொ - ரை) மஹாப்ரபாவமுடைய வருகூழ்மே ! உமமை நான் நமஸ் கரிக்கிறேன். என்னுடைய பர்த்தா வனவான் வரதத்தைக் குறைவில்லாமல் முடிக்க வேண்டும். கௌஸல்யா தேவியையும், பெரும் கீர்த்தியுடைய ஸுமித்ரா தேவியையும் நான் பார்க்கவேண்டும், என்று இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு லீதை கை கூப்பிட்டு கொண்டு அந்த ஆலமரத்தை ப்ரதக்ஷணம் செய்தான்.

26. (பொ - ரை) பிறகு, மரீராமன் பழிப்பில்லாதவளாய், தனக்கு மிகவும் இஷ்டமானவளாய், தான் சொன்னபடி நடக்கத் தகுந்தவளாய் ஆலமரத்தினிடத்தில் தன் மனோரதங்களை வேண்டிக்கொண்டுமிருக்கின்ற லீதையைப் பார்த்து விட்டு இலக்குமணனை நோக்கிசொன்னார்.

* अवलोक्य - பார்த்து. அதாவது லீதை வழிநடந்த சரமத்தினால் இக்கேயே கொஞ்ச நேரம் தங்கியிருக்க வேண்டுமென்ற நீனைக்கொள்ள அல்லது தங்காமல் நேராகவே போகலாம் என்று நீனைக்கொள்ள என்று அவள் அபிப்பிராயத்தை அறிந்து என்று அர்த்தம்.

सीतामादाय गच्छ त्वमग्रतो भरताग्रज ।

पृष्ठतोऽहं गमिष्यामि सायुधो द्विपदां वर ॥ २७ ॥

यद्यत्फलं प्रार्थयते पुष्पं वा जनकात्मजा ।

तत्तत्प्रदद्या वैदेह्या यत्रास्या रमते मनः ॥ 28 ॥

गच्छतोस्तु तयोर्मध्ये बभूव जनकात्मजा ।

मातङ्गयोर्मध्यगता शुभा नागवधूरिव ॥ २९ ॥

27. (ப - ளை) हे भरताग्रज (भरतः अग्रजः यस्य सः) - பரதனை தமயனாராக உடையவனே ! द्विपादां वर - மனிதர்களுக்குள் சிறந்தவனே, त्वं - நீ, सीतां - வீதியை, आदाय - அழைத்துக்கொண்டு, अग्रतः - முன்னே, गच्छ - போ, अहं - நான், सायुधः - ஆயுதமுடையவனாய், पृष्ठतः - பின்னால், गमिष्यामि - வருவேன்.

28. (ப - ரா) **जनकात्मजा - லீதை, यत् यत् फलं - எந்த எந்த பழத்**
तैष्यो, पुष्पं वा - புஷ்பத்தைப்போ, प्रार्थयते - கேட்கிறாளோ, यत्र - எந்த வஸ்து
विव, अस्याः वैदेह्याः - இங் லீதையின், मनः - மனது, रमते - ஆசை படுகிறதோ,
तत् तत् - அததை, प्रदद्याः - கொடு.

29. (ப - ரா) गच्छतोः तु - போய்க்கொண்டிருக்கிற, तयोः - அவர்களுடைய, मध्ये - நடுவில், जनकात्मजा - (போகின்ற) வந்தையானவள், मातङ्गयोः - இரண்டு யானைகளுடைய, मध्यगता - நடுவில் போகின்ற, शुभा - அழகான, नागवधूः - இவ - பெண் யானை போல், बभूव - இருந்தாள்.

27. (பொ - ரை) பரதன் தம்பியான புருடோத்தமா ! நீ வலீதையை அழைத்துக்கொண்டு முன்னே போ, நான் ஆபத்தான உங்கள் பின்னால் வருகின்றேன்.

28. (பொ - றை) ஜனகராஜன் புதிரியான லீதை எந்த எந்த பழத்தையும், புஷ்பத்தையும் கேட்பானோ, எந்த வஸ்துவை இவளது மனது ஆசைப்படுகிறதோ அதை நீ அவளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும்.

29. (பொ - ரை) அந்த ராம லக்ஷ்மணர்கள் இரண்டு பேரும் போகும் பொழுது அவர்கள் நடுவில் போகின்ற ஜனக ராஜன் புத்ரியைப் பார்த்தால், இரண்டு யானைகள் நடுவில் போகின்ற அழகான பெண் யானை போலிருந்தது.

एकैकं पादपं गुल्मं लतां वा पुष्पशालिनीम् ।

अदृष्टपूर्वा पश्यन्ती रामं पप्रच्छ साऽबला ॥ 30 ॥

रमणीयान्वहुविधान्यादपान्कुसुमोत्कटान् ।

सीतावचनसंरब्ध आनयामास लक्ष्मणः ॥ 31 ॥

विचित्रवालुकजलां हंससारसनादिताम् ।

रेमे जनकराजस्य तदा प्रेक्ष्य सुता नदीम् ॥ 32 ॥

30. (ப - ரை) **சா அபலா** - அந்த ஸ்திரீயானவள், **एकैकं** - ஒவ்வொரு, **पादपं** - வருகூத்தையோ, **गुल्मं** - புதரையோ, **पुष्पशालिनीम्** - புஷ்பங்களோடு கூடியதாய், **अदृष्टपूर्वा** - இதற்குமுன் பார்த்திராததுமான கொடியையோ, **पश्यन्ती** - பார்த்தவளாய், **रामं** - ராமனை, **पप्रच्छ** - கேட்டாள்.

31. (ப - ரை) **लक्ष्मणः** - இலக்குமணன், **सीतावचनसंरब्धः** - வீதையின் வார்த்தையினால் பரபரப்புடையவராய், **कुसुमोत्कटान्** - புஷ்பங்களால் நிறைந்ததாய், **रमणीयान्** - அழகுள்ளதாய், **बहुविधान्** - பலவிதங்களான, **पादपान्** - வருகூங்களின் கிளைகளை, **आनयामास** - கொண்டுவந்தார்.

32. (ப - ரை) **तदा** - அப்போது, **जनकराजस्य सुता** - ஜனக மகா ராஜரின் திருக்குமாரியான வீதையும், **विचित्रवालुकजलां** - ஆச்சர்யமான மணலையும், **जलத்தையும்** உடையதாய், **हंस सारस नादिताम्** - ஹம்ஸங்களினாலும், ஸாரஸ பக்ஷிகளினாலும் சபதிக்கப்பட்டதுமான, **नदीम्** - அந்த யமுனா நதியை, **प्रेक्ष्य** - பார்த்து, **रेमे** - ஸந்தோஷித்தாள்.

30. (பொ - ரை) அந்த வீதை ஒவ்வொரு மரத்தையோ, புதரையோ, புஷ்பங்கள் நிறைந்ததாய் இதற்குமுன் தான் பார்த்திராததுமான கொடிகளையோ கண்டால் ராமா! இது என்ன மரம், இது என்ன புதர், இது என்ன கொடி என்று கேட்டுக் கொண்டே வருவாள்.

31. (பொ - ரை) இலக்குமணன் வீதையின் வார்த்தையினால் மிக பரபரப்புடன் பூங்கொத்துக்களையுடைய அழகான பலவிதங்களான வருகூங்களின் கிளைகளை கொண்டுவந்தார்.

32. (பொ - ரை) அப்பொழுது ஜனகராஜரின் குமாரியான வீதை, அழகான மணல்களும், ஜலங்களுமுள்ளதாய், ஹம்ஸங்களும், ஸாரஸ பக்ஷிகளும் சபதித்துக் கொண்டிருக்கின்ற அந்த யமுனா நதியைப் பார்த்து ஸந்தோஷ மடைந்தாள்,

कोशमात्रं ततो गत्वा भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ।

बहून्मेध्यान्मृगान्दत्त्वा चेरतुर्यमुनावने ॥ 33 ॥

विहृत्य ते बर्हिणपूगनादिते शुभे वने वानरवारणायुते ।

समं नदीवप्रमुपेत्य संमतं निवासमाजग्मुर्दीनदर्शनाः ॥ 34 ॥

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

पञ्चपञ्चाशः सर्गः ॥ 55 ॥

33. (ப - ரை) தத: - பிறகு, भ्रातरौ - ப்ராதாக்களான, रामलक्ष्मणौ - அந்த ராம லக்குமணர்கள், कोशमात्रं - கூப்பிடு தூரம், गत्वा - சென்று, मेध्यान् - பரிசுத் தங்களான, बहून् मृगान् - அநேகம் ம்ருகங்களை, दत्त्वा - கொண்டு, यमुना वने - பழுனைக்கரையின் வனத்தில், चेरतु: - பச்சித்தார்கள்.

34. (ப - ரை) ते - அவர்கள், बर्हिणपूगनादिते - பயில்களின் கூட்டங்களால் சப் திக்கப்பட்ட, वानरवारण - आयुते - வானரங்களோடும், யானைகளோடும் கூடினதான, शुभे वने - அழகான வனத்தில், विहृत्य - ஸஞ்சாரம் செய்துகொண்டு, समं - மேடு பள்ளமில்லாத, नदीवप्र - நதியினுடைய கரையை, उपेत्य - அடைந்து, अदीनदर्शना: (सन्त:) - தைன்மில்லாத பார்க்கையையுடையவர்களாய்க் கொண்டு, संमतं - (வீதையின் மனதிற்கு) ஒப்பினதான, निवासं - வலிக்குமிடத்தைக் (குறித்து), आजग्मु: - வந்தார்கள்.

33. (பொ - ரை) பிறகு. ப்ராதாக்களான ராம லக்குமணர்கள், கூப்பிடு தூரம் சென்று பரிசுத்தங்களான அநேகம் ம்ருகங்களை அடித்து பழுனை நதிக்கரையின் வனத்தில் வீதையுடன் பூஜித்தார்கள்.

34. (பொ - ரை) அம்மூன்று பேர்களும் மயில் கூட்டங்கள் சப்தித்தும், வானரங்களும், யானைகளும் நிறைந்துமிருக்கிற அழகான அந்த வனத்தில் விளையாடு வதுபோல் ஸஞ்சரித்து மேடுபள்ளமில்லாமல் ஸமபூமியான நதியின் கரைக்குச் சென்று, மஹா உத்ஸாஹத்துடன் வீதையின் மனதிற்குப் பிடித்ததான வலிக்குமிடத்தைக் குறித்துச் சென்றார்கள்.

षट्पञ्चाशः सर्गः ॥ 56 ॥

अथ रात्र्यां व्यतीतायामवसुप्तमनन्तरम् ।

प्रबोधयामास शनैर्लक्ष्मणं रघुनन्दनः ॥ 1 ॥

सौमित्रे शृणु वन्यानां वल्गु व्याहरतां स्वनम् ।

संप्रतिष्ठामहे कालः प्रस्थानस्य परंतप ॥ 2 ॥

स सुप्तः समये भ्रात्रा लक्ष्मणः प्रतिबोधितः ।

जहौ निद्रां च तन्द्रीं च प्रसक्तं च पथि श्रमम् ॥ 3 ॥

1. (ப - ரை) **अथ** - பிறகு, **रात्र्यां** - இரவு, **व्यतीतायां** - கழிந்தவளவில், **अनन्तरम्** - (தான் விழித்த) பிறகு, **अवसुप्तं** - கொஞ்சம் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிற, **लक्ष्मणं** - இலக்குமணனை, **रघुनन्दनः** - ராகவன், **शनैः** - மெள்ள, **प्रबोधयामास** - எழுப்பினார்.

2. (ப - ரை) **परंतप** - சதருக்களைத் தபிக்கச் செய்கின்ற, **सौमित्रे** - இலக்குமண! **वल्गु** - அழகாய், **व्याहरतां** - கூவுகின்ற, **वन्यानां** - காட்டிலிருக்கிற கிளி, குயில் முதலிபவைகளுடைய, **स्वनम्** - ரப்தத்தை, **शृणु** - கேள். **प्रस्थानस्य** - புறப்படுவதற்கு, **कालः** - காலமானது, (**प्रातः** - வந்து விட்டது), **संप्रतिष्ठामहे** - புறப்படுவோம்.

3. (ப - ரை) **सुप्तः** - தூங்கிக்கொண்டிருந்த, **सः** **लक्ष्मणः** - அந்த இலக்குமணன், **समये** - தகுந்த காலத்தில், **भ्रात्रा** - தமயனாக, **प्रतिबोधितः** (**सन्**) - எழுப்பப்பட்டவராய், **निद्रां च** - தூங்கத்தையும், **तन्द्रीं च** - சோம்பலையும், **पथि** - வழியில், **प्रसक्तं** - நேர்ந்ததான, **श्रमं च** - இளைப்பையும், **जहौ** - விட்டார்.

1. (பொ - ரை) பிறகு, இரவு கழிந்தவுடன், ஸ்ரீரகுந்தனன் விழித்துக் கொண்டு, அதன் பிறகு கொஞ்சமாக தூங்கிக்கொண்டிருக்கிற இலக்குமணனை மெள்ள எழுப்பினார்.

2. (பொ - ரை) சதருக்களை வெல்லுகின்ற இலக்குமண! அழகாய் சப்திகின்ற காட்டிலுள்ள, கிளி குயில் முதலான பசுக்களின் சப்தத்தைக் கேள். நாம் புறப்படும் காலம் வந்துவிட்டது. இனி புறப்படுவோம்.

3. (பொ - ரை) தூங்கிக் கொண்டிருந்த அந்த இலக்குமணன் விழித்துக் கொள்ளவேண்டிய ஸம்பத்தில் தமயனாக எழுப்பப்பட்டு, தூக்கத்தையும், சோம்பலையும். வழியில் நேர்ந்த சாமத்தையும் விட்டுவிட்டார்.

தூங்கிக் கொண்டிருக்கிற இலக்குமணனை ஸ்ரீராமன் எழுப்பின பிறகு இலக்குமணன் விழித்துக்கொண்டு, அன்று முதல் தூங்குவதையும், சோம்பலாயிருப்பதையும். வழி நடந்து உண்டான சாமத்திற்கு உபசாரம் செய்து கொள்ளுவதையும் விட்டு விட்டான் என்றும் சொல்லலாம்.

तत उत्थाय ते सर्वे स्पृष्ट्वा नयः शिवं जलम् ।

पन्थानमृषिणाऽऽदिष्टं चित्रकूटस्य तं ययुः ॥ 4 ॥

ततः संप्रस्थितः काले रामः सौमित्रिणा सह ।

सीतां कमलपत्राक्षीमिदं वचनमब्रवीत् ॥ 5 ॥

आदीप्तानिव वैदेहि सर्वतः पुष्पितान्नगान् ।

स्वैः पुष्पैः किंशुकान्पश्य मालिनः शिशिरात्ययं ॥ 6 ॥

4. (ப - ரை) தத - பிறகு, தே சரவ் - அவர்களெல்லோரும், உத்யாய - எழுந்து, சிவம் - சுத்தமான, நயா: ஜலம் - நதிகின் ஜலத்தை, ஸ்பூஷ்டா - ஸ்பர்சித்து ஸ்நானம் முதலிபவைகளைச் செய்துவிட்டு, ஈரிணா - பாக்வாஜ மஹரிஷியினால். ஆதிஷ்ட - தெரிவிக்கப்பட்ட, சிவகூட்ட - சித்திரகூட மலையினுடைய, த் பந்நா - அந்த வழியை, யயு: - அடைந்தார்கள்.

5. (ப - ரை) தத - பிறகு. ராம: - ஸ்ரீராமன், காலே - காலத்தில், சௌமி - ன்ரிணா சஹ - இலக்குமானுடைய கூட, சம்ப்ஸ்தித: (சன) - புறப்பட்டவராய், கமலபத்ரா - ஷீ - தாமரை இதழ்போன்ற கண்களையுடைய, சிதா - லீதையை (பார்த்து), இத் வசனம் - இந்த வார்த்தையை, அப்ரவீத் - சொன்னார்.

6. (ப - ரை) ஹே வதேஹி - லீதே! சிசிர - அய்யை - சிசிரமது கழிந்த பிறகு (வஸந்த காலத்தில்), சர்வத: - நற்புறங்களிலும், புஷ்பிதாந் - புஷ்பங்களுள்ளவைகளாய், ஆதீப்தாந் இவ் (ஸ்திதாந்) - எறிகின்றனவைகள் போலும், சுவை: புஷ்ப: - தங்கள் புஷ்பங்களால், மாலின: - மாலை அணிந்து கொண்டவைகள் போலிருக்கின்றன, கிஷுகாந் நகாந் - பலாசு வஞ்சுக்களை, பஸ்ய - பார்க்க.

4. (பொ - ரை) பிறகு, அவர்களெல்லோரும் எழுந்து பரிசுத்தமான யமுன ஜலத்தில் பாதஸ்நானம் முதலிபவைகளைச் செய்துவிட்டு, பாக்வாஜ மஹரிஷி காட்டிய சித்திரகூடம் போகவேண்டிய வழியில் சென்றார்கள்.

5. (பொ - ரை) பிறகு ஸ்ரீராமன், காலையில் இலக்குமானுடன் புறப்பட்டபிசு சென்றகொண்டு தாமரை இதழ்போல அழகாய் கண்களையுடைய லீதையைப் பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

6. (பொ - ரை) லீதே! இந்த வஸந்த ருதுவில், நன்றாய் புஷ்பித்து அந்த புஷ்பங்களால் தலையில் மாலை சூட்டிக்கொண்டு இருக்கிறதபோன்ற பலாசு வஞ்சுக்களைப் பார். நற்புறங்களிலும் நெருப்புப் பிடித்து எறிகின்றது போலிருக்கின்றன.

पश्य भक्षतकान्फुल्लान्नरेनुपसेवितान् ।

फलपत्रैरवनतान्नूनं शक्ष्यामि जीवितुम् ॥ 7 ॥

पश्य द्रोणप्रमाणानि लम्बमानानि लक्ष्मण ।

मधूनि मधुकारीभिः संभृतानि नगे नगे ॥ 8 ॥

एष क्रोशति नत्यूहस्तं शिखी प्रतिकूजति ।

रमणीयं वनोद्देशे पुष्पसंस्तरसंकटे ॥ 9 ॥

7. (ப - ஸை) **குல்தான்** - மலர்ந்த புஷ்பமுள்ளவைகளாய், **फलपत्रैः** - பழங்களாலும், **இலைகளாலும்**, **अवनतान्** - வணங்கியவைகளாய், **नरैः** - மனிதர்களால், **अनुपसेवितान्** - ஸம்பத்தில் போக முடியாதவைகளான, **भक्षतकान्** - சேரா மாங்களை, **पश्य** - பார். **जीवितुं** - (இப்படிப்பட்ட விசித்திரங்களைப் பார்த்து) பிழைத்திருக்க, **शक्ष्यामि** - நான் சக்தி யுள்ளவனாக இருக்கிறேன், **नूनं** - நிச்சயம்.

8. (ப - ஸை) **लक्ष्मण** - இலக்குமண! **नगे नगे** - வருகைங்கள் தோரும், **मधु-कारीभिः** - தேனீக்களால், **संभृतानि** - சேகரிக்கப் பட்டும், **लम्बमानानि** - தொங்குகின்ற, **द्रोणप्रमाणानि** - மரக்கால் அளவுள்ளதான, **मधूनि** - தேன் அடைகளை, **पश्य** - பார்.

9. (ப - ஸை) **पुष्पसंस्तरसंकटे** - புஷ்ப மயமான கீழ் விரியால் நெருங்கிய, **रमणीये** - அழகான, **वनोद्देशे** - வனப் பரதேசத்தில், **एषः** - இதோ, **नत्यूहः** - நத்யூஹம் என்னும் பக்ஷி, **क्रोशति** - கூவுகின்றது. **तं** - அதைப்பார்த்து, **शिखी** - மயில், **प्रतिकूजति** - பதில் கூவுகிறது.

7. (பொ - ஸை) லீதே! இதோ புஷ்பங்கள் மலர்ந்து, பழங்களாலும், களாலும், கிளைகள் காழ்ந்து மனிதர்கள் கிட்ட நெருங்க முடியாமலிருக்கிற சேரா மாங்களைப் பார். இவ்விதமான விசித்திர வருகைங்களையும், புஷ்பங்களையும், பழங்களையும் பார்த்து ஆனந்தப்பட்டுக் கொண்டு நான் ஜீவிக்க முடியும்.

அதாவது :—ராஜபத்தை விட்டு ஒரு ஈனும் காணாத வனத்தில் வலித்து நாம் எவ்விதம் ஜீவித்திருக்கப்போகிறோமென்று எண்ணி யிருந்தேன். இவ்விதங்களான, மாங்களையும் செடிகளையும் பார்த்ததினால் இனி நாம் ஸந்தோஷத்துடன் ஜீவித்திருக்கலாம் என்று எண்ணுகிறேன்.

8. (பொ - ஸை) இலக்குமண! இதோ பார், ஒவ்வொரு மாங்களிலும் தேன் சக்கள் சேகரித்து வைத்ததேன் கூடுகள் தொங்குகின்றன. ஒவ்வொரு தேன் அடைகளிலும், ஒரு மரக்கால் அளவு தேன் நிறைந்திருக்கின்றது.

9. (பொ - ஸை) புஷ்பித்த மாங்களிலிருந்து பாய் விரித்ததுபோல் புஷ்பங்கள் அடர்ந்து விழுந்து. அழகான இந்த வனப் பரதேசத்தில் நத்யூஹ மென்னும் பக்ஷியானது கூவுகின்றது. அதைப்பார்த்து மயில் ப்ரதியாகக் கூவுகின்றது.

मातङ्गयूथानुसृतं पक्षिसङ्घानुनादितम् ।

चित्रकूटमिमं पश्य प्रवृद्धशिखरं गिरिम् ॥ 10 ॥

समभूमितले रम्ये द्रुमैर्बहुभिरावृते ।

पुण्ये रस्यामहे तात चित्रकूटस्य कानने ॥ 11 ॥

ततस्तौ पादचारेण गच्छन्तौ सह सीतया ।

रम्यमासेदतुः शैलं चित्रकूटं मनोरमम् ॥ 12 ॥

10. (ப - ரை) **मातङ्गयूथानुसृतं** - யானைக் கூட்டங்கள் நிறைந்ததாய், **पक्षि-सङ्घानुनादितम्** - பக்சிகளின் கூட்டங்களால் தொடர்ச்சியாக சப்திக்கப் பட்டிருக்கிற, **प्रवृद्धशिखरं** - உயர்ந்த கொடிமுடிகளோடைய, **चित्रकूटं** - சித்திரகூட மென்கிற, **इमं गिरिं** - இந்த மலையை, **पश्य** - பார்.

11. (ப - ரை) **तात** - அப்பா! **समभूमितले** - ஸமமான தரைகளோடையதாய், **बहुभिः** - அநேகங்களான, **द्रुमैः** - வருகூதங்களால், **आवृते** - சூழப்பட்டதாய், **रम्ये** - அழகாய், **पुण्ये** - பரிசுத்தமான, **चित्रकूटस्य कानने** - சித்திரகூட மலையின் வனத்தில், **रस्यामहे** - நாம் வலித்து ஸந்தோஷித்துக்கொண்டிருப்போம்.

12. (ப - ரை) **ततः** - பிறகு, **तौ** - அவர்கள், **पादचारेण** - கால் நடையாக, **सीतया सह** - வஸ்தையுடன் கூட, **गच्छन्तौ (सन्तौ)** - நடந்து கொண்டு, **रम्यं** - கண்ணிற்கு அழகாய், **मनोरमम्** - மனதிற்கு ஒப்பினதான, **चित्रकूटं शैलं** - சித்திரகூட மலையை, **आसेदतुः** - அடைந்தார்கள்.

10. (பொ - ரை) யானைக் கூட்டங்கள் நிறைந்து பக்சிகள் கூட்டங் கூட்டமாக சப்தித்துக்கொண்டு, உயர்ந்த சிகரங்களோடு கூடிய, சித்திரகூட மென்னும் இந்த மலையைப் பார்.

11. (பொ - ரை) மேடுபள்ள மில்லாமல் ஸமமான தரையோடையதாய், அநேக வருகூதங்களால் சூழப்பட்டதாய், பார்க்க அழகுள்ளதாய் பரிசுத்தமுமான இந்த சித்திரகூட மலையின் வனத்தில் நாம் வலித்துக்கொண்டு ஸந்தோஷமாக இருப்போம்.

12. (பொ - ரை) பிறகு அவர்கள் வஸ்தையுடன் கூடவே கால் நடையாக நடந்து பார்ப்பதற்கும் அழகாய், மனதிற்கும் ஒப்பினதான சித்திரகூட மலைக்குப் போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

तं तु पर्वतमासाद्य नानापक्षिगणाऽऽयुतम् ।

बहुमूलफलं रम्यं संपन्नं सरसोदकम् ॥ 13 ॥

मनोज्ञोऽयं गिरिः सौम्य नानाद्रुमलताऽऽयुतः ।

बहुमूलफलो रम्यः स्वाऽऽजीवः प्रतिभाति मे ॥ 14 ॥

मुनयश्च महात्मानो वसन्त्यस्मिञ्शिलोच्चये ।

अयं वासो भवेत्तावदत्र सौम्य रमेमहि ॥ 15 ॥

13. (ப - ரை) **नानापक्षिगणायुतं** - பலவித பசுவிக் கூட்டங்களோடு கூடியதும், **बहुमूलफलं** - அதிகமான கிழங்குகளும், பழங்களுமுடையதாய், **संपन्नं** - எல்லாம் நிறைந்ததாய், **सरसोदकम्** - ருசியுள்ள தீர்த்தமுடையதாய், **रम्यं** - அழகான, **तं पर्वतं तु** - அந்த மலையை, **आसाद्य** - அடைந்து,

14. (ப - ரை) **हे सौम्य** - அப்பா! **अयं गिरिः** - இந்த பர்வதமானது, **नाना-द्रुमलतायुतः** - பலவிதங்களான வருகூங்களோடும், கொடிகளோடும் கூடியிருக்கிறது. **बहुमूलफलः** - நிறைந்த கிழங்குகளோடும் பழங்களோடும் கூடியிருக்கிறது, **रम्यः** - பார்ப்பதற்கு அழகாயிருக்கிறது, **सु - आजीवः** - ஸுகமாக ஜீவித்திருப்பதற்குத் தகுந்ததாயிருக்கிறது (ஆதலால்), **मे** - எனக்கு, **मनोज्ञः** - மனதிற்குப் பிடித்ததாக, **प्रतिभाति** - தோன்றுகிறது.

15. (ப - ரை) **सौम्य** - அப்பா! **अस्मिन्-शिलोच्चये** - இந்தப் பர்வதத்தில், **महा-त्मानः** - மஹா ப்ரபாவமுள்ளவர்களான, **मुनयः च** - ரிஷிகளும், **वसन्ति** - வலிக் கிரார்கள், **तावत्** - ஆதலால், **अयं** - இந்த மலேதான், **वासः** - வலிப்பதற்கு (யோக்கியமாக) **भवेत्** - ஆகும், **अत्र** - இங்கு, **रमेमहि** - ஸந்தோஷத்துடன் நிரூப்போம்.

13. (பொ - ரை) பலவிதங்களான பசுவிக் கூட்டங்களுடன் கூடியதாய், வெகுவான கிழங்குகளும் பழங்களுமுடையதாய், ருசியுள்ள தீர்த்தங்களுமுடையதாய், எல்லா வஸ்துக்களும் நிறைந்த அழகான அந்த சித்திரகூட மலையை அடைந்து,

14. (பொ - ரை) அப்பா! இலக்குமண! இந்த மலை பலவித வருகூங்களுடன் கூடியிருப்பதாலும், எதேஷ்டமான கிழங்குகளும், பழங்களும் உடையதாயிருப்பதாலும், பார்ப்பதற்கு அழகாயிருப்பதாலும், மனதிற்கு மிகவும் ஒப்பி யிருக்கிற படியாலும், இங்கு நாம் வலித்தால் ஸுகமாக ஜீவித்துக் கொண்டிருக்கலா மென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

15. (பொ - ரை) அப்பா! இந்தப் பர்வதத்தில் மஹாத்மாக்களான ரிஷிகளும் வலிக்கிரார்கள். ஆதலால் இதுதான் நாம் வலிப்பதற்குத் தகுந்ததாயிருக்க வேண்டும். இங்கு வலித்தால் ஸந்தோஷமாய் மிருக்கலாம்,

इति सीता च रामश्च लक्ष्मणश्च कृताञ्जलिः ।

अभिगम्याऽऽश्रमं सर्वे वाल्मीकिमभिवादयन् ॥ 16 ॥

तान्महर्षिः प्रमुदितः पूजयामास धर्मवित् ।

आस्यतामिति चोवाच स्वागतं तु निवेद्य च ॥ 17 ॥

ततोऽब्रवीन्महाबाहुर्लक्ष्मण लक्ष्मणाग्रजः ।

संनिवेद्य यथान्यायमात्मानमृषये प्रभुः ॥ 18 ॥

16. (ப - ரை) इति - என்று சொல்லிக் கொண்டு, सीता च - லீதையும், रामः च - ராமனும், . लक्ष्मणः च - இலக்குமணனும், कृताञ्जलिः - கை கூப்பிக் கொண்டு, सर्वे - எல்லோரும், आश्रमं - (வால்மீகியின்) ஆசிரமத்தை, अभिगम्य - அடைந்து, वाल्मीकि - வால்மீகி மஹரிஷியை, अभिवादयन् - ஸேவித்தார்கள்.

17. (ப - ரை) धर्मवित् - தர்மம் தெரிந்தவரான, महर्षिः - வால்மீகி மஹரிஷி, प्रमुदितः (सन्) - ஸந்தோஷமுடையவராய்க் கொண்டு, तान् - அவர்களை, पूजयामास - பூஜித்தார், स्वागतं तु - நல்வரவையும், निवेद्य च - விஞ்ஞாபனம் செய்து கொண்டு, आस्यतां - உட்காரலாம், इति च - என்றும், उवाच - சொன்னார்.

18. (ப - ரை) ततः பிறகு, महाबाहुः - பெரிய தோள்களையுடைய, प्रभुः - ப்ரபுவான, लक्ष्मणाग्रजः - இலக்குமணன் தமயனான ஸ்ரீராமன், ऋषये - ரிஷியின் பொருட்டு, यथान्यायं - க்ரமப்படி, आत्मानं - தன்னை, संनिवेद्य - நன்றாகத் தெரிவித்து விட்டு, लक्ष्मणं - இலக்குமணனைப் பார்த்து, अब्रवीत् - சொன்னார்.

16. (பொ - ரை) இவ்வாறு தீர்மானம் செய்து கொண்டு, லீதை, ராமன், லக்குமணன் இவர்களெல்லோரும் கை கூப்பிக்கொண்டு, வால்மீகி மஹரிஷியின் ஆசிரமம் சென்று அந்த மஹரிஷியை ஸேவித்தார்கள்.

17. (பொ - ரை) அந்நி பூஜா தர்மத்தை நன்றாய் அறிந்தவரான, வால்மீகி ரிஷி, அளவிறந்த ஸந்தோஷத்துடன் அவர்களைப் பூஜித்து, ஸௌக்யமாக வந்தீர்களா? வென்று நல்வரவையும் விசாரித்து உட்காருங்களென்றும் சொன்னார்.

18. (பொ - ரை) பிறகு, பெரும் தோள்களையுடைய ப்ரபுவான ஸ்ரீராமன், தான் இன்னருடைய பிள்ளையென்றும், இவன் என்னுடைய ப்ராதா வென்றும், இவன் என்னுடைய பார்ப்பை யென்றும், இன்ன காரியத்திற்கு இங்கு வந்திருக்கிறோம், என்றும் க்ரமமாக வால்மீகி ரிஷியினிடம் விஞ்ஞாபனம் செய்து விட்டு இலக்குமணனைப் பார்த்துச் சொன்னார்.

लक्ष्मणाऽऽनय दारूणि दृढानि च वराणि च ।

कुरुष्वऽऽवसथं सौम्य वासे मेऽभिरतं मनः ॥ 19 ॥

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सौमित्रिविविधान्दुमान् ।

आजहार ततश्चक्रे पर्णशालामरिंदमः ॥ 20 ॥

तां निष्ठितां बद्धकटां दृष्ट्वा रामः सुदर्शनाम् ।

शुश्रूषमाणमेकाग्रमिदं वचनमब्रवीत् ॥ 21 ॥

19. (ப - ரை) சௌம்ய லக்ஷ்மண - அப்பா இலக்குமண! **दृढानि च** - உறுதியுள்ள தாயும், **वराणि च** - உத்தமங்களுமான. **दारूणि** - மரக்கட்டைகளை, **आनय -** கொண்டுவ, **आवसथं** - க்ருஹத்தை, **कुरुष्व** - செய், **मे मनः** - என் மனது. **वासे** - இங்கு வலிப்பதில், **अभिरतं** - மிகவும் ஆசையுள்ளதா யிருக்கிறது.

20. (ப - ரை) **अरिंदमः** - சத்ருக்களை வெல்ல வல்லவரான, **सौमित्रिः** - இலக்கு மணன், **तस्य** - அவருடைய, **तत् वचनं** - அந்த வார்த்தையை, **श्रुत्वा** - கேட்டு, **विविधान् दुमान्** - பலவிதங்களான மரங்களை, **आजहार** - கொண்டுவந்தார். **ततः** - பிறகு, **पर्णशालां** - பர்ணசாலையை, **चक्रे** - செய்தார்.

21. (ப - ரை) **निष्ठितां** - அசையாததாய், **बद्धकटां** - பாய்கள் கட்டியதாய், **सुदर्शनाम्** - பார்ப்பதற்கு மிகவும் அழகாயிருக்கிற, **तां** - அந்த பர்ணசாலையை, **रामः** - ஸ்ரீராமன், **दृष्ट्वा** - பார்த்து, **शुश्रूषमाणं** - பணிவிடை செய்துகொண்டும், **एकाग्रं** - ஒன்றிலேயே நோக்கமுள்ளவருமான, **इलக்குமணனைப்பார்த்து**, **इदं** - இந்த வார்த்தையை, **अब्रवीत्** - சொன்னார்.

19. (பொ - ரை) அப்பா இலக்குமண! உறுதியாயும், க்ருஹம் கட்டுவதற்குத் தகுந்ததுமான நாவல் முதலான மரக்கட்டைகளைக் கொண்டுவந்து ஒரு ஆசை மத்தை நிர்மாணம் செய். இவ்விடமே வாஸம் செய்யவேண்டு மென்று என் மனது ஆசைப்படுகின்றது.

20. (பொ - ரை) சத்ருக்களை வெல்லும் ஸ்வபாவமுடைய, ஸுமித்திரை யின் குமாரரான இலக்குமணன், அந்த ராமனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, பல விதங்களான மரங்களைக் கொண்டுவந்து, பர்ணசாலை நிர்மாணம் செய்து விட்டார்.

21. (பொ - ரை) பெரும் காற்றடித்தாலும் அசையாமல் நான்குபுறமும் சுவர்போட்டு நன்றாகக்கட்டி மேலேயும் பாய்கள்கட்டி பார்ப்பதற்கு மிகவும் அழகா யிருக்கிற அந்த பர்ணசாலையை ஸ்ரீராமன் பார்த்து, தன்னை கீழ்நிலைப்பதில் ஒன்றி லேயே கவனம் வைத்து பணிவிடை செய்துகொண்டிருக்கின்ற இலக்குமணனைப் பார்த்து, இந்தவார்த்தை சொன்னார்.

ऐणेयं मांसमाहृत्य शालां यक्ष्यामहे वयम् ।

कर्तव्यं वास्तुशमनं सौमित्रे चिरजीविभिः ॥ 22 ॥

मृगं हत्वाऽऽनय क्षिप्रं लक्ष्मणेह शुभेक्षण ।

कर्तव्यः शास्त्रदृष्टो हि विधिर्धर्ममनुस्मर ॥ 23 ॥

आतुर्वचनमाज्ञाय लक्ष्मणः परवीरहा ।

चकार स यथोक्तं च तं रामः पुनरब्रवीत् ॥ 24 ॥

22. (ப - ரை) हे सौमित्रे - இலக்குமண! वयं - நாம், ऐणेयं मांसं - மான் மார்ஸத்தை, आहृत्य - கொண்டுவந்தது, शालां - பாணசாலையின் (தேவதைகளை) यक्ष्यामहे - பூஜிக்கவேண்டும், चिरजीविभिः - தீர்க்காயுஸ்ஸராய் இருக்க விரும்பும்பவர்களால், वास्तुशमनं - வாஸ்து சாந்தி, कर्तव्यं - செய்யத் தகுந்தது.

23. (ப - ரை) हे शुभेक्षण - சபதாயத்தில் நோக்கமுடைய, लक्ष्मण - இலக்குமண! क्षिप्रं - சீக்கிரமாக, मृगं - மாளை, हत्वा - அடித்து, इह - இங்கு, आनय - கொண்டுவா, शास्त्रदृष्टः - சாஸ்திரங்களில் தீர்மானிக்கப்பட்ட, विधिः - விதியானது, कर्तव्यः हि - செய்யவேண்டுமல்லவா, धर्म - தர்மசாஸ்திரத்தை, अनुस्मर - கவனித்துப்பார்.

24. (ப - ரை) परवीरहा - சத்ருவீரர்களை கொல்லவல்ல, सः लक्ष्मणः - அந்த இலக்குமணன், आतुः - ப்ராதாவினுடைய, वचनं - வார்த்தையை, आज्ञाय - அறிந்துகொண்டு, यथोक्तं - அவர் சொன்னபடியே, चकार - செய்தார். तं - அவரைப்பார்த்து, पुनः - மறுபடியும், रामः - ஸ்ரீராமன், अब्रवीत् - சொன்னார்.

22. (பொ - ரை) अपपात इलक्कुமண! நாம் மான் மாம்ஸம் கொண்டுவந்து பாணசாலையின் அதிஷ்டான தேவதைகளை பூஜைசெய்யவேண்டும், சிறஞ்சீவிகளாய் இருக்கவேண்டுமென்று வலிப்பவர்கள் அவரயம் வாஸ்து சாந்தியும் செய்யவேண்டும்.

23. (பொ - ரை) சபமான கார்யங்களைச் செய்வதில் நோக்கங்கொண்ட இலக்குமண! சீக்கிரம்போய் மாளை அடித்து இங்கு கொண்டுவா, சாஸ்திரங்களில் செய்யவேண்டியதாகத் தீர்மானித்திருக்கிற விதியை நாம் செய்யவேண்டும், அதற்கு வேண்டிய தர்மசாஸ்திரத்தை நன்றாக நினைத்துப்பார்.

24. (பொ - ரை) சத்ருவீரர்களைக் கொல்லும் வல்லமையுள்ள அந்த இலக்குமணன், ப்ராதாவினுடைய வார்த்தையை அறிந்துகொண்டு, இவர் சொல்லியபடியே செய்துவிட்டார். அவரைப் பார்த்து மறுபடியும் ஸ்ரீராமன் ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

ऐणेयं श्रपयस्वैतच्छालां यक्ष्यामहे वयम् ।

त्वर सौम्य मुहूर्तोऽयं ध्रुवश्च दिवसोऽप्ययम् ॥ 25 ॥

स लक्ष्मणः कृष्णमृगं हत्वा मेध्यं प्रतापवान् ।

अथ चिक्षेप सौमित्रिः समिद्धे जातवेदसि ॥ 26 ॥

तं तु पक्वं समाज्ञाय निष्टप्तं छिन्नशोणितम् ।

लक्ष्मणः पुरुषव्याघ्रमथ राघवमब्रवीत् ॥ 27 ॥

25. (ப - ரை) हे सौम्य - அப்பா! एतत् - இந்த, ऐणेयं - மான் மாம்ஸத்தை, श्रपयस्व - பசனம் செய், वयम् - நாம், शालां - பர்ணசாலையின் தேவதைகளை, यक्ष्यामहे - பூஜிக்கவேண்டும், अयं मुहूर्तः - இந்த முகூர்த்தமும், ध्रुवः - ஸ்திரமானது, दिवसः अपि - இந்த தினமும், भुवः - ஸ்திரமானது (ஆதலால்), त्वर - த்வரைபுடன் செய்.

26. (ப - ரை) प्रतापवान् - பராக்கிரமசாலியான, सौमित्रिः - ஸுமித்திரையின் புத்திரனான, सःलक्ष्मणः - அந்த இலக்குமணன், मेध्यं - பரிசுத்தமான, कृष्णमृगं - க்ருஷ்ணஸாரமென்கிற மாளை, हत्वा - அடித்து, अथ - பிறகு, समिद्धे - ஜ்வலித்துக் கொண்டிருக்கிற, जातवेदसि - அக்ரியில், चिक्षेप - போட்டார்.

27. (ப - ரை) तं तु - அந்த க்ருஷ்ணம்ருகத்தை, पक्वं - பக்குவமாகவும், छिन्नशोणितम् - ரக்தம் இல்லாததாகவும், निष्टप्तं - கொஞ்சம் உஷ்ணமானதாகவும், लक्ष्मणः - இலக்குமணன், समाज्ञाय - தெரிந்து கொண்டு, अथ - பிறகு, पुरुषव्याघ्र - புருடோத்தமனான, राघवं - ராமனைப்பார்த்து, अब्रवीत् - சொன்னார்.

25. (பொ - ரை) अप्पा இலக்குமனா! இந்த மான் மாம்ஸத்தை பக்குவம் செய், நாம் பர்ணசாலையின் அந்தந்த திக்கில் வலிக்கின்ற அதிஷ்டான தேவதைகளைப் பூஜிக்கவேண்டும், இந்த முகூர்த்தமும் ஸ்திரமாயிருக்கிறது, சுபமான நக்சத் திரத்தோடும், திகியோடும் கூடிய இந்த தினமும் ஸ்திரமானது. ஆதலால் தாமத மில்லாமல் கார்யங்களை த்வரையாய்ச் செய்.

26. (பொ - ரை) மிகவும் ப்ரதாப முடையவராய், ஸுமித்திரையின் புத்திரனான அந்த இலக்குமணன், பரிசுத்தமான க்ருஷ்ண ம்ருகத்தை அடித்து நன்றாய் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற அக்ரியில் போட்டு பசனம் செய்தார்.

27. (பொ - ரை) இலக்குமணன், அக்ரியில் போட்ட அந்த க்ருஷ்ண ம்ருகம் நன்றாகப் பக்குவமாய் ரக்தங்களும் வற்றி, கொஞ்சம் உஷ்ணமாயிருப்பதைத் தெரிந்துகொண்டு, பிறகு புருடோத்தமனான ஸ்ரீராமனைப் பார்த்துச் சொன்னார்,

अयं कृष्णः समाप्ताङ्गः शृतः कृष्णमृगो यथा ।

देवतां देवसंकाश यजस्व कुशलो ऋसि ॥ 28 ॥

रामः स्नात्वा तु नियतो गुणवाञ्छप्यकोविदः ।

सङ्ग्रहेणाकरोत्सर्वान्मन्त्रान्सत्रावसानिकान् ॥ 29 ॥

इष्टा देवगणान्सर्वान्विवेशऽऽवसथं शुचिः ।

बभूव च मनोह्रादो रामस्यामिततेजसः ॥ 30 ॥

28. (ப - ரை) हे देवसंकाश - தேவர்களுக்கு ஸமானமானவரே ! அய் க்ருஷ்ண - இந்த க்ருஷ்ண ம்ருகமானது, समाप्ताङ्गः - பூர்ணமான அவயவங்களைபுடைய தாய், शृतः - பக்குவம் செய்யப்பட்டதாய், कृष्णमृगः यथा - உயிருடனிருக்கும் க்ருஷ்ண ம்ருகம்போல் இருக்கிறது, देवतां - தேவதையை, यजस्व - (நீர்) பூஜை செய்யும், हि - என்னென்றால், कुशलः - ஸமர்த்தராக, ऋसि - இருக்கிறீர்.

29. (ப - ரை) गुणवान् - (பரிசுத்திமுதலிய) குணமுடையவராய், जप्यको-विदः - ஜபம் செய்யவேண்டிய மந்த்ரங்களை அறிந்தவருமான, रामः - ஸ்ரீராமன், नियतः - நியம முடையவராய், स्नात्वा तु - ஸ்நானம் செய்துவிட்டு, सत्रावसानिकान् - வாஸ்து யாகத்தை முடிப்பதற்காகச் செய்யவேண்டிய, सर्वान् - எல்லா மந்த்ரங்களையும், सङ्ग्रहेण - சுருக்கமாக, अकरोत् - ஜபித்தார்.

30. (ப - ரை) सर्वान् देवगणान् - எல்லா தேவக் கூட்டங்களையும், इष्टा - பூஜித்துவிட்டு, शुचिः - பரிசுத்தராக, आवसथं - பர்ணசாலையை, विवेश - ப்ரவேசித் தார், अमिततेजसः - அளவிரந்த தேஜஸ்ஸையுடைய, रामस्य - ஸ்ரீராமனுக்கு, मनो-ह्रादः - மனதில் ஸந்தோஷமும், बभूव च - உண்டாயிற்று.

28. (பொ - ரை) தேவர்களுக்கு ஸமானமானவரே, இந்த க்ருஷ்ண ம்ருக மானது பூர்ணமான அவயவங்களுடன் நன்றாக பக்குவம் செய்யப்பட்டு உயிருட னிருக்கும் க்ருஷ்ண ம்ருகம் போலிருக்கிறது. இனி பர்ணசாலையின் தேவதைகளைக் குறித்து ஹோமம் செய்யவேண்டும்; ஏனென்றால், தேவரீர் எல்லா காரியங்களிலும் கெட்டிக்காரராய் இருக்கிறீர்.

29. (பொ - ரை) பரிசுத்தராய், வாஸ்து ஹோமத்திற்கு ஜெபிக்கவேண்டிய மந்த்ரங்களை நன்றாய்த் தெரிந்தவரான ஸ்ரீராமன் நியமத்துடன் ஸ்நானம் செய்து விட்டு வாஸ்து ஹோமம் செய்து முடிக்கவேண்டிய மந்த்ரங்க ளெல்லாவற்றையும் ஸங்க்ரஹமாகச் செய்தார்.

30. (பொ - ரை) வாஸ்து ஹோம தேவகணங்களெல்லாவற்றையும் குறித்து ஹோமம் செய்துவிட்டு, பரிசுத்தராய் பர்ணசாலையில் ப்ரவேசித்தார். அதிக ப்ரபா வமுடையவரான ஸ்ரீராமனுக்கு மனதில் ஒரு களிப்பும் உண்டாச்சது,

तां वृक्षपर्णच्छदनां मनोज्ञां यथाप्रदेशं सुकृतां निवाताम् ।

वासाय सर्वे विविशुः समेताः सभां यथा देवगणाः सुधर्मां ॥ 36 ॥

अनेकनानामृगपक्षिसंकुले विचित्रपुष्पस्तवकैर्द्रुमैर्युते ।

वनोत्तमे व्यालमृगानुनादिते तदा विजडुः सुमुखं जितेन्द्रियाः ॥ 37 ॥

புடைய, தौ राघवौ - அந்த ரகுசுவலத்திற் பிறந்தவர்கள், वन्यैः - வனத்திலுண்டான, माल्यैः - புஷ்பமாலைகளாலும், फलैः - பழங்களாலும், मूलैः - கிழங்குகளாலும், पक्षैः - பக்குவங்களான, मांसैः - மாம்ஸங்களாலும், अग्निः - தீர்த்தங்களாலும், वेदोक्तैः - வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட, जपैः - ஜபங்களாலும், ससमित्कुरौः - ஸமித்துக்களோடும், குசங்களுக்கும் கூடிய, द्रुमैः च - தற்பங்களாலும், भूतानि - பூதங்களை, तर्पयित्वा - திருப்தி செய்வித்து. सीतया सह - வீரதையுடன் கூட, सुशुभां - மிகவும் சபமான, शालां - பர்ணசாலையை, विविशतुः - ப்ரவேசித்தார்கள்.

36. (ப - ரை) वृक्षपर्णच्छदनां - வ்ருக்ஷங்களின் இலைகளால் மேலே போர்த்தப்பட்டதாய், मनोज्ञां - அழகாய், यथाप्रदेशं - அந்தந்த இடங்களின் க்ரமப்படி, सुकृतां - நன்றாய் செய்யப்பட்டதாய், निवाताम् - அதிக காற்று இல்லாததாய் மிருக்கிற, तां - அந்த பர்ணசாலையை, देवगणाः - தேவகணங்கள், सुधर्मां सभां यथा - ஸுதர்மம் என்னும் ஸபையில் ப்ரவேசித்ததுபோல், समेताः - ஒன்று சேர்ந்து, वासाय - வலிபபதற்காக, सर्वे - எல்லோரும், विविशुः - ப்ரவேசித்தார்கள்.

37. (ப - ரை) अनेकनानामृगपक्षिसंकुले - பலவிதங்களான அநேகம் மிருகங்களாலும், பக்ஷிகளாலும் நிறைந்ததாய், विचित्रपुष्पस्तवकैः - விசித்திரமான பூங்

ரகு சுவலத்து குமாரர்கள் காட்டிலுண்டான புஷ்ப மாலைகளாலும், பழங்களாலும், கிழங்குகளாலும், பக்குவமான மாம்ஸங்களாலும், தீர்த்தங்களாலும், வேதத்தில் சொல்லிய மந்தர் ஜபங்களாலும், ஸமித்து, குசம், தர்பபம் இவைகளாலும். பூதங்களுக்கு திருப்தி செய்து விட்டு வீரதையுடன் மிகவும் சபமான பர்ணசாலையில் ப்ரவேசித்தார்கள்.

36. (பொ - ரை) वंருக்ஷங்களின் இலைகளால் மேலே போர்த்தப்பட்டு, அழகாய் எந்தெந்த இடங்களில் எந்தெந்த அரைகள் வைக்கவேண்டுமோ அந்த க்ரமம் தவராமல் நன்றாக நிர்மாணம் செய்யப்பட்டு, அதிகமாகக் காற்றடிக்காமல் இருக்கின்ற அந்த பர்ணசாலையில் தேவகணங்கள் ஸுதர்மை யென்னும் ஸபையில் ப்ரவேசிப்பதுபோல் இவர்களெல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து வலிபபதற்காக ப்ரவேசித்தார்கள்.

37. (பொ - ரை) நானுவிதங்களான அநேக மிருகங்களும், பக்ஷிகளும் நிறைந்து, விசித்திரமான பூங்கொத்துக்களுள்ள வ்ருக்ஷங்களோடுகூடி, யானைகளும்,

सुरम्यमासाद्य तु चित्रकूटं नदीं च तां माल्यवतीं सुतीर्थाम् ।
ननन्द हृष्टो मृगपक्षिजुष्टां जहौ च दुःखं पुरविप्रवासात् ॥ 38 ॥

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

षट्पञ्चाशः सर्गः ॥ 56 ॥

கொத்துக்களையுடைய, **द्रुमैः** - வ்ருக்ஷங்களோடு, **युते** - கூடியதாய், **व्यालमृगानुनादिते** - யானைகளுடையவும், **मिरुक्क** - மிருகங்களிடையவும், **सप्त** - சப்தங்களை யுடையதான, **वनोत्तमे** - ச்ரேஷ்டமான அந்த வனத்தில், **जितेन्द्रियाः** - ஜிதேந்த்ரியர்களாய், **सुखं** - மிகவும் ஸுகமாய், **तदा** - அப்பொழுது, **विजहः** - வினையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

38. (ப - ரை) **सुरम्यं** - மிகவும் அழகான, **चित्रकूटं** - சித்திரகூட மலையையும், **सुतीर्थाम्** - அழகான துறைகளையுடைய, **मृगपक्षिजुष्टां** - மிருகங்களாலும், பக்ஷிகளாலும் அடையப்பட்ட, **तां** - அந்த, **माल्यवतीं नदीं च** - மால்யவதீ யென்னும் நதியையும், **आसाद्य तु** - அடைந்து, **हृष्टः** - மயிர்க் கூச்சலெரிய, **ननन्द** - ஸந்தோஷித்தார். **पुरविप्रवासात्** - பட்டணத்தை விட்டு வந்ததினால் (உண்டான), **दुःखं च** - துக்கத்தையும், **जहौ** - விட்டு விட்டார்.

மிருகங்களும் சப்திக்கின்ற அந்த உத்தமமான வனத்தில் அப்பொழுது அம் மூவர்களும் ஜிதேந்த்ரியர்களாய் ஸுகமாய் வினையாடிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

38. (பொ - ரை) அந்த ஸ்ரீராமன் மிகவும் அழகான அந்த சித்திரகூட மலையை அடைந்து, அங்கிருக்கும் அழகான இறங்குத் துறைகளை யுடையதாய், மிருகங்களும், பக்ஷிகளும் ஸஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கிற அந்த மால்யவதீ என்னும் நதியையும் பார்த்து, மயிர்க் கூச்சலெரியும் படியாக ஸந்தோஷ மடைந்தார். பட்டணத்தை விட்டு வந்ததினாலுண்டான துக்கத்தையும் விட்டுவிட்டார்.

सप्तपञ्चाशः सर्गः ॥ 57 ॥

कथयित्वा सुदुःखार्तः सुमन्त्रेण चिरं सह ।

रामे दक्षिणकूलस्ये जगाम स्वगृहं गृहः ॥ 1 ॥

भरद्वाजाभिगमनं प्रयागे च सहासनम् ।

आ गिरेर्गमनं तेषां तत्रस्थैरभिलक्षितम् ॥ 2 ॥

अनुज्ञातः सुमन्त्रोऽथ योजयित्वा हयोत्तमान् ।

अयोध्यामेव नगरीं प्रययौ गाढदुर्मनाः ॥ 3 ॥

1. (ப - ரை) **गृहः** - குஹன், **रामे** - ஸ்ரீராமன், **दक्षिणकूलस्ये (सति)** - தென்கரையில் இருந்த ஸமயத்தில், **सुदुःखार्तः (सन)** - மிகவும் துக்கத்தினால் பிடிக்கப்பட்டவராய்க் கொண்டு, **सुमन्त्रेण सह** - ஸுமந்த்ரருடன்கூட, **चिरं** - வெகு காலம், **कथयित्वा** - பேசிக்கொண்டிருந்து விட்டு, **स्वगृहं** - தன் க்ருஹத்தைக் குறித்து, **जगाम** - சென்றார்.

2. (ப - ரை) **तेषां** - அவர்களுடைய, **भरद्वाजाभिगमनं** - பரத்வாஜ ிஷியின் இடம் சென்றதும், **प्रयागे** - ப்ரயாக க்ஷேத்திரத்தில், **सह आसनं च** - (பரத்வாஜ ருடன்) கூட இருந்ததும், **आ गिरेः गमनं** - (சித்திர கூட) பர்வதம் வரையில் சென்றதும், **तत्रस्थैः** - அங்கு இருப்பவர்களால், **अभिलक्षितम्** - (ஸுமந்த்ரருக்கு) தெரிவிக்கப்பட்டது.

3. (ப - ரை) **अथ** - பிறகு, **सुमन्त्रः** - ஸுமந்த்ரர்; **अनुज्ञातः (सन)** - அனுமதி செய்யப்பட்டவராய், **हयोत्तमान्** - உத்தமமான குதிரைகளை, **योजयित्वा** - தேரில் பூட்டிக் கொண்டு, **गाढदुर्मनाः (सन)** - அதிகமன வருத்தமுடையவராய், **अयोध्यां नगरीं एव** - அயோத்திமா நகரத்தைக் குறித்தே, **प्रययौ** - பரயாணம் செய்தார்.

1. (பொ - ரை) ஸ்ரீராமன் கங்கையின் தென்கரை போய்ச் சேர்ந்த பிறகு குஹன் மிக வருத்தத்துடன் ஸுமந்த்ரருடன் வெகுநேரம் வரை ஸ்ரீராமனுடைய குணங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு, ஸ்ரீராமன் கண்ணுக்கு மறைகிற வரையில் அவ் கேயே இருந்து பார்த்துக்கொண்டு, பிறகு ஸுமந்த்ரருடன் தன் க்ருஹம் சென்றார்.

2. (பொ - ரை) இராமன், இலக்குமணன், லீதை இம் மூவர்களும் ப்ரயாகையில் பரத்வாஜரை ஸேவிக்கச் சென்றதும், அவரிடம் பேசிக்கொண்டிருந்ததும், அதன் பிறகு சித்திரகூட பர்வதம் வரைச் சென்றதும், அங்கிருக்கும் குஹருடைய சாரர்களால் ஸுமந்த்ரருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

3. (பொ - ரை) ஸுமந்த்ரர் ஸ்ரீராமன் முதலானவர்களுடைய வருத்தார்த்தங்களைக் கேட்ட பிறகு, இனி நாம் இங்கிருந்து செய்யவேண்டிய தொன்றுமில்லை என்று எண்ணி, குஹரிடம் அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு குதிரைகளைத் தேரில் கட்டி மிக மன வருத்தத்துடன் அயோத்திமா நகரத்தைக் குறித்துப் புறப்பட்டார்.

स वनानि सुगन्धीनि सरितश्च सरांसि च ।

पश्यन्नितिययौ शीघ्रं ग्रामाणि नगराणि च ॥ 4 ॥

ततः सायाह्नसमये तृतीयेऽहनि सारथिः ।

अयोध्यां समनुप्राप्य निरानन्दां ददर्श ह ॥ 5 ॥

स शून्यामिव निःशब्दां दृष्ट्वा परमदुर्मानाः ।

सुमन्त्रश्चिन्तयामास शोकवेग समाहतः ॥ 6 ॥

4. (ப - ரை) **सः** - அந்த ஸுமந்தர், **सुगन्धीनि** - மிகவும் புஷ்ப வாஸனை யுள்ளதான, **वनानि** - காடுகளையும், **सरितः** - நதிகளையும், **सरांसि** - தடாகங் களையும், **पश्यन् (सन्)** - பார்த்துக் கொண்டே, **ग्रामाणि (ग्रामान्)** - கிராமங்களையும், **नगराणि** - பட்டணங்களையும், **शीघ्रं** - சீக்கிரமாக, **अति ययौ** - தாண்டிச் சென்றார்.

5. (ப - ரை) **ततः** - பிறகு, **सारथिः** - ஸாரதியானவர், **तृतीये अहनि** - மூன்றா வது தினத்தில், **सायाह्न समये** - ஸாயங்காலத்தில், **अयोध्यां** - அயோத்திமா நக ரத்தை, **समनुप्राप्य** - அடைந்து, **निरानन्दां** - ஆனந்தமில்லாத அந்நகரத்தை, **ददर्श** - பார்த்தார், **ह** - கஷ்டம்.

6. (ப - ரை) **सः सुमन्त्रः** - அந்த ஸுமந்தர், **शून्यां इव** - பாழ் அடைந்தது போல், **निःशब्दां** - சப்தமில்லாமலிருக்கும் அயோத்தியை, **दृष्ट्वा** - பார்த்து, **परमदु-र्मनाः** - மிகவும் நொந்த மனமுடையவராய், **शोकवेग समाहतः** - சோகவேகத்தினால் அடிக்கப்பட்டவராய்க் கொண்டு, **चिन्तयामास** - (இவ்வாறு) எண்ணினார்.

4. (பொ - ரை) அந்த ஸுமந்தர், நன்றாகப் புஷ்பித்து வாஸனையுள்ளதான வனங்களையும், நதிகளையும், குளங்களையும், கிராமங்களையும், நகரங்களையும் பார்த் துக் கொண்டே விரைவில் தாண்டிச் சென்றார்.

5. (பொ - ரை) பிறகு, ஸாரதியான ஸுமந்தர், குழைநுடைய சீரிங்கிபோ நகரத்தை விட்டுப் புறப்பட்ட மூன்றாவது தினத்தில் ஸாயங்கால வேளையில், அயோத் திமா நகரம் வந்து சேர்ந்து, அந்நகரம், ஆனந்த மில்லாமலிருப்பதைப் பார்த்தார். அஹோ கஷ்டம்!

6. (பொ - ரை) அந்த ஸுமந்தர், பாழ் அடைந்தது போல் சப்தமில்லா மலிருக்கும் அந்நகரத்தைப் பார்த்து மிகவும் மனவருத்த முடையவராய் துக்கத்தின் வேகத்தினால் நன்றாய் அடிக்கப்பட்டு இவ்வாறு மனதில் எண்ணினார்.

कच्चिन्न सगजा साश्व साजना सजनाधिपा ।

रामसंतापदुःखेन दग्धा शोकाग्निना पुरी ॥ 7 ॥

इति चिन्तापरः सूतो वाजिभिः शीघ्रपातिभिः ।

नगरद्वारमासाद्य त्वरितः प्रविवेश ह ॥ 8 ॥

सुमन्त्रमभियान्तं तं शतशोऽथ सहस्रशः ।

क राम इति पृच्छन्तः सूतमभ्यद्रवन्नराः ॥ 9 ॥

7. (ப - ரை) **सगजा** - யானைகளோடு கூடியதாய், **साश्व** - குதிரைகளோடு கூடியதாய், **सजना** - ஜனங்களோடு கூடியதாய், **सजनाधिपा** - அரசனோடு கூடியதுமான, **पुरी** - இந்த அயோத்திமா நகரமானது, **रामसंतापदुःखेन** - ஸ்ரீராமனுடைய ஸந்தாபத்தினுண்டான துக்கத்தினால் (நேர்ந்த), **शोकाग्निना** - சோகமாகிற நெருப்பினால், **न दग्धा कश्चित्** - எரிந்து விடாமலிருக்க வேணுமே.

8. (ப - ரை) **सूतः** - ஸாரதியானவா, **इति** - இவ்வாறு, **चिन्तापरः** - கவலை யுடையவராய், **शीघ्रपातिभिः** - வேகமாக வருகின்ற, **वाजिभिः** - குதிரைகளோடு, **नगरद्वारं** - நகரத்தின் கோட்டை வாசலை, **आसाद्य** - அடைந்து, **त्वरितः** - மிகவும் பரபரப்பு உடையவராய், **प्रविवेश** - உள்ளே நுழைந்தார், **ह** - கஷ்டம் !

9. (ப - ரை) **अभियान्तं** - நகரத்திற்கு வருகின்ற, **त सुमन्त्रं** - அந்த ஸுமந்த்ரரைப் பார்த்து, **नराः** - பட்டணத்து ஜனங்கள், **शतशः** - நூற்றுக்கணக்காகவும், **अथ सहस्रशः** - ஆயிரக்கணக்காகவும், **रामः क** - ராமன் எங்கே, **इति** - என்று, **पृच्छन्तः सन्तः** - கேட்டுக்கொண்டிரு, **सूतं** - அந்த ஸாரதியான ஸுமந்த்ரரை, **अभ्यद्रवन्** - எதிர்நோக்கி ஓடினார்கள்.

7. (பொ - ரை) இவ்வளவு எழுளமான யானைகளோடும், குதிரைகளோடும், ஜனங்களோடும், அரசனுடனும் கூடிய இந்த அயோத்திமா நகரமானது ராமனுடைய கஷ்டத்தினுண்டான துக்கமாகிற நெருப்பினால் எரிந்து விடாமலிருக்க வேணுமே.

8. (பொ - ரை) என்று ஸுமந்த்ரர், இவ்வாறு மனக்கவலைபுடன் அதிவேகமாகப் போகின்ற குதிரைகள் பூட்டிய தேரை ஓட்டிக்கொண்டு நகரத்தில் கோபுர வாசலை அணுகி, மிக பரபரப்புடன் உள்ளே சென்றார்.

9. (பொ - ரை) இவ்வாறு வருகின்ற ஸுமந்த்ரரைப் பார்த்து பட்டணத்து ஜனங்கள் நூற்றுக்கணக்காகவும், ஆயிரக்கணக்காகவும் ஒன்று சேர்ந்து கொண்டு, ஸ்ரீராமன் எங்கே என்று கேட்டுக்கொண்டே அவருக்கு எதிராக ஓடிவந்தார்கள்.

तेषां शशंस गङ्गायामहमापृच्छद्य राघवम् ।

अनुज्ञातो निवृत्तोऽसि धार्मिकेण महात्मना ॥ 10 ॥

ते तीर्णा इति विज्ञाय बाष्पपूर्णमुखा जनाः ।

अहो धिगिति निश्चस्य हा रामेति च चुकुशुः ॥ 11 ॥

शुश्राव च वचस्तेषां वृन्दं वृन्दं च तिष्ठताम् ।

हताः स खलु ये नेह पश्याम इति राघवम् ॥ 12 ॥

दानयज्ञविवाहेषु समाजेषु महत्सु च ।

न द्रक्ष्यामः पुनर्जातु धार्मिकं राममन्तरा ॥ 13 ॥

किं समर्थं जनस्यास्य किं प्रियं किं सुखावहम् ।

इति रामेण नगरं पितृवत्परिपालितम् ॥ 14 ॥

10. (ப - ரை) அஹ் - நான், **गङ्गायां** - கங்கைக் கரையில், **राघवम्** - ஸ்ரீ ராகவனை, **आपृच्छद्य** - கேட்டுக் கொண்டு, **धार्मिकेण** - தர்மஷ்ட்ரான, **महात्मना** - அந்த மஹாத்மாவினால், **अनुज्ञातः** - அனுமதி செய்யப்பட்டு, **निवृत्तः** - திருப்பப்பட்டவனாக ஆகிறேன், (**इति** - என்று), **तेषां** - அவர்களுக்கு, **शशंस** - சொன்னார்.

11. (ப - ரை) **ते** - அவர்கள், **तीर्णाः** - தாண்டிச் சென்று விட்டார்கள், **इति** - என்று, **जनाः** - அந்த ஜனங்கள், **विज्ञाय** - தெரிந்துகொண்டு, **बाष्पपूर्णमुखाः** - கண்ணீரால் நிறைந்த முகம் உடையவராய், **अहो** - ஐயோ! **धिक्** - நம்மைச் சுடவேண்டும், **इति** - என்று, **निश्चस्य** - பெருமூச்சு எரிந்துகொண்டு, **हा राम इति च** - ஐயோ! ராமா! என்றும், **चुकुशुः** - கதறினார்கள்.

12, 13, 14. (ப - ரை) **ये** - யாதொரு நாம், **इह** - இந்தத்தேரில், **राघवम्** -

10. (பொ - ரை) நான் கங்கைக் கரையில் அந்த ஸ்ரீராமனிடம் சொல்லிக் கொண்டு, தர்மஷ்ட்ரான அந்த மஹாநுபாவரிடம் அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு திரும்பி வந்து விட்டேன் என்று தன்னைக்கேட்ட ஜனங்களுக்கு அவர் பதில் சொன்னார்.

11. (பொ - ரை) இவ்வாறு அந்த ஜனங்கள் ஸுமந்த்ரருடைய சொல்லிக் கேட்டு, ஸ்ரீராமன், இலக்குமணன் வீரதை இம் மூவர்களும் வெகுதூரம் சென்று விட்டார்கள், இனி இப்பொழுது திரும்பி வரமாட்டார்களென்று தெரிந்துகொண்டு கண்ணீர் நிறைந்த முக முடையவர்களாய் ஐயோ ராமனை இழந்து விட்டோம், சீ! சீ! என்று பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு ஹா ராம! என்று கதறினார்கள்.

12, 13, 14. (பொ - ரை) இந்தத்தேரில் இப்பொழுது நாம் ஸ்ரீராமனைப் பாராத

वातायनगतानां च स्त्रीणामन्वन्तरापणम् ।

रामशोकाभितसानां शुश्राव परिदेवनम्

॥ 15 ॥

ராகவணை, **न पश्यामः** - பார்க்க வில்லைபோ, **इति** - இந்த காரணத்தினால், **हताः स खलु** - நாம் அழிந்து விட்டோம், **दान यज्ञ विवाहेषु** - தானத்திலும், யஜ்ஞயத்திலும், விவாஹத்திலும், **महत्सु** - பெரிதான, **समाजेषु च** - ஸபைகளிலும், **अन्तरा** - நடுவில், **धार्मिकं** - தர்மவீட்டான, **रामं** - ஸ்ரீராமனை, **पुनः** - மறுபடியும், **जातु** - ஒரு காலத்திலும், **न द्रक्ष्यामः** - பார்க்காமலே இருந்து விடுவோமோ, **अस्य जनस्य** - இந்த ஜனத்திற்கு, **किं समर्थं** - எது கேசுமகரமானது, **किं मियं** - எது ப்ரியமானது, **किं सुखावहम्** - எது ஸுகத்தை உண்டுபண்ணக்கூடியது, **इति** - என்று, **नगरं** - நகரமானது, **रामेण** - ஸ்ரீராமனால், **पितृवत्** - பிதாவிலேபோல், **परिपालितम्** - பரிபாலனம் செய்யப்பட்டது, **इति** - என்று, **वृन्दं वृन्दं च** - கூட்டம் கூட்டமாக, **तिष्ठताम्** - நிற்கின்ற, **तेषां** - அந்த ஜனங்களுடைய, **वचः** - வார்த்தையையும், **शुश्राव च** - (ஸுமந்தர்) கேட்டார்.

15. (ப - ரை) அநு - பிறகு, **रामशोकाभितसानां** - ராமனுடைய சோகத்தினால் துடித்துக் கொண்டும், **वातायनगतानां** - ஜன்னல்களை அடைந்து மிருக்கின்ற. **स्त्रीणां** -

படியால் இனி நாம் அழிந்து விட்டோம், இந்நகரத்தில் யாராவது தானம் செய்வதாக விரும்புதல் அந்த ஸமயத்தில் அந்த இடத்திற்கு ஸ்ரீராமன் சென்று உசிக்காலத்தில் நகுந், பாத்திரத்தில் அந்த தானத்தை கொடுப்பிக்கிறது, யஜ்ஞம் நடந்தால் அந்த இடம் சென்று நியாயமாக ஸம்பாதித்த தந்தைக்கொண்டு மந்த்ரலோப, தந்த்ரலோபம் முதலானதுகள் இல்லாவிருக்கும்படி அந்த யாகத்தைநிறைவேற்றி வைப்பார், ஒருவர் க்ருஹத்தில் விவாஹம் நடந்தால் அந்த இடத்திற்குத் தானாகவே சென்று விவாஹம் முடியும் வரையிலிருந்து ஸம்பந்திதளுக்கு ஒருவருக்கொருவர் உண்டாகும் மனஸ்தாபம் முதலானவைகளை பரிஹரித்து விவாஹத்தை மீட்டும் சாஸ்தீயமாக நடத்தி வைப்பார், இதுவுமல்லாமல் தீர்க் ஸத்ரம் முதலானதுகளிலும் மற்ற அந்ருஷ்டமான காரியங்களிலும் இவ்வாறே ஸ்ரீராமனை மறுபடியும் எந்தக்காலத்திலாவது பார்க்காமலே இருந்து விடுவோமோ, தவிரவும், பிதாவானவன் தன் ப்ரஜைகளைப் பரிபாலனம் செய்வதுபோல் நம் நகரத்திலிருக்கும் ஜனங்களுக்கு எந்த காரியம் செய்தால் கேசுமம் உண்டாகும், எது ப்ரியமாயிருக்கும், எது ஸுகத்தைக் கொடுக்கும் என்று மிக அன்புடன் பரிபாலனம் செய்து வந்தார் என்று அந்த ஜனங்கள் கூட்டமாக கூட்டமாக நின்றுகொண்டு சொல்லும் பேச்சுக்களையும் ஸுமந்தர் கேட்டு கொண்டே சென்றார்.

15. (பா - ரை) ஸ்ரீராமனை விட்டுப் பிரிந்த துக்கத்தினால் பரிதாபத்துக் கொண்டிருக்கிற அந்நகரத்து ஸ்த்ரீகள், ஸுமந்தர் வருவதைத் தெரிந்துகொண்டு, ஒரு ஸமயம் ஸ்ரீராமனும் வந்து விட்டாரோ என்று பார்ப்பதற்காக அவரவர்கள்

स राजमार्गमध्येन सुमन्त्रः पिहिताननः ।

यत्र राजा दशरथस्तदेवोपययौ गृहम् ॥ 16 ॥

सोऽवतीर्य रथाच्छीघ्रं राजवेष्टम् प्रविश्य च ।

कक्ष्याः सप्ताभिचक्राम महाजनसमाकुलाः ॥ 17 ॥

हर्म्यैर्विमानैः प्रासादैरवेक्ष्याथ समागतम् ।

हाहाकारकृता नार्यो रामादर्शनकर्षिताः ॥ 18 ॥

ஸ்தீர்களுடைய, **परिदेवनम् च** - அழுகைபையும், **अन्तरापणम्** - கடை வீதியின் நடுவே, **शुश्राव** - கேட்டார்.

16. (ப - ரை) **सः सुमन्त्रः** - அந்த ஸுமந்த்ரர், **पिहिताननः (सन्)** - முகத்தை மூடினவராய்க் கொண்டு, **राजमार्गमध्येन** - ராஜ மார்க்கத்தின் நடுவாக, **यत्र** - எந்த க்ருஹத்தில், **दशरथः राजः** - தசரத மஹாராஜர், (**अस्ति** - இருக்கிறாரோ), **तत् गृहं एव** - அந்த க்ருஹத்தையே, **उपययौ** - அடைந்தார்.

17. (ப - ரை) **सः** - அவர், **रथात्** - தேரிலிருந்து, **अवतीर्य** - இறங்கி, **शीघ्रं** - சீக்கிரமாக, **राजवेष्टम्** - அரசன் அரண்மனையை, **प्रविश्य च** - ப்ரவேசித்து, **महा-जनसमाकुलाः** - ஜனங்களின் பெரும் கூட்டத்தால் சூழப்பட்ட, **सप्त कक्ष्याः** - ஏழு கட்டுகளையும், **अभिचक्राम** - கடந்து சென்றார்.

18. (ப - ரை) **अथ** - பிறகு, **नार्यः** - ஸ்தீர்கள், **समागतम्** - வந்திருக்கும் அவரை, **अवेक्ष्य** - பார்த்து, **राम अदर्शन कर्षिताः** - ராமனைக் காணாமல் இளைத்தவர்களாய், **हर्म्यैः** - தனிகர்களின் க்ருஹங்களாலும், **विमानैः** - அடுக்கு மாளிகை

ஜன்னல் வழியாகப் பார்த்து, ஸ்ரீராமன் இல்லாத படியால் கதறிக்கொண்டு இருப்பதையும், ஸுமந்த்ரர் கடைத் தெருவின் நடுவே போகும்பொழுது கேட்டுக்கொண்டே போனார்.

16. (பொ - ரை) அந்த ஸுமந்த்ரர் ஜனங்களின் முகத்தைப் பார்க்கப் பிடிக்காமல், தன் முகத்தை மூடிக்கொண்டு, ராஜ வீதியின் நடுவாக, தசரத மஹாராஜர் இருக்கும் க்ருஹத்தையே சென்று சேர்ந்தார்.

- 17. (பொ - ரை) அவர் தேரிலிருந்து இறங்கி சீக்கிரமாக அரசன் அரண்மனையில் துழைந்து ஜனங்களின் பெரும் கூட்டம் நிறைந்திருக்கும் ஏழு கட்டுகளையும் கடந்து சென்றார்.

18. (பொ - ரை) பிறகு, ராமனைக் காணாமல் இளைத்திருக்கும் அந் நகரத்து ஸ்தீர்கள் ராமன் இல்லாமல் வந்திருக்கும் ஸுமந்த்ரரைப் பார்த்து ப்ரபுக்களின்

அயதௌதீர்மலௌநௌரௌ ஶ்ருவேகபரிஶுதௌ : ।

அந்யௌந்யமபிவீக்ஷந்தௌவ்யக்தமார்ததரா: ஶ்ரீய: ॥ 19 ॥

ததௌ தஷரத்ரக்ஷீணா் ப்ராஸாதௌவ்யஸ்ததஸ்தத: ।

ராமஸௌகாபிதஸானா் மந்த் ஶுத்ராவ ஜல்பிதம் ॥ 20 ॥

ஸஹ ராமேண நிர்யாதௌ விநா ராமபிஹாஸத: ।

ஸூத: கி் நாம கௌஸல்யா் ஶௌக்ரந்தீர் ப்ரதிவக்ஷயதி ॥ 21 ॥

யதா ச மந்யௌ துஜீவமேவ் ந ஶுகர் ஶ்ருவம் ।

அக்ஷிதம் புவே நிரயதி கௌஸல்யா யத்ர ஜீவதி ॥ 22 ॥

களோடும், ப்ராஸாதௌ: - அரசர்களுக்குரிய க்ருஹங்களோடும் (கூடிக்கொண்டு), ஹாஹா-
காரகூதா: (கூத ஹாஹாக்காரா:) - ஹா! ஹா! காரங்கள் செய்துகொண்டிருந்தார்கள்.

19. (ப - ரை) விமலௌ: - நிர்மலங்களாய், அக்ஷ்வேகபரிஶுதௌ: - கண்ணீர்களின்
வேகத்தினால் நிகழ்ந்திருக்கிற. அயதௌ: - விசாலமான, நௌ: - சண்களால், ஶ்ரீய: -
பெண்கள், மார்ததரா: (ஸர்ய:) - மிகவும் துக்கமுடையவர்களாய், அந்யௌ - ஒருவருக்
கொருவர், அவ்யக்த - ப்ரகாச மில்லாமல், அபிவீக்ஷந்தௌ - பார்த்துக் கொள்ளுகிறார்கள்.

20. (ப - ரை) தத: - பிறகு, ராம:ஸௌக அபிதஸானா் - ராமனை விட்டுப்பிரிந்த
துக்கத்தினால் பரிதபிக்கப் பட்டிருக்கிற, ப்ராஸாதௌவ்ய: - மாடிகளிலிருந்து, (அவதீர்ணா-
நாம-இரங்கி வந்திருக்கின்ற), தஷரத்ரக்ஷீணா்-தசரத மஹாராஜரின் பெண்களுடைய,
மந்த் - மெதுவான, ஜல்பிதம் - பேச்சை, ததஸ்தத: - அங்கங்கு, ஶுத்ராவ - கேட்டார்.

21—22—23. (ப - ரை) ராமேண ஶஹ - ராமனுடன் கூட, நிர்யாத: - புறப்

மெத்தைகளிலும், அடுக்கு மாளிகைகளிலும், அரசர்களுக்கு உரிய உப்பரிக்கை
களிலுமிருந்துகொண்டு ஹா ஹாக்காரம் செய்தார்கள்.

19. (பொ - ரை) அந்த ஸ்த்ரீகள். ராமனைக் காணாத வருத்தத்தினால் மிக
வும் பீடிக்கப் பட்டு, மை பூசாமையால் நிர்மலங்களாயும், கண்ணீர் ததும்பிக்
கொண்டும், விசாலங்களுமான கண்களால் இன்னது செய்ய வேண்டுமென்று
ஒன்றும் தோன்றாமையால் ப்ரகாச மில்லாமல் ஒருவருக் கொருவர் பார்த்துக்
கொண்டார்கள்.

20. (பொ - ரை) பிறகு ஸ்ரீராமனை விட்டுப் பிரிந்த துக்கத்தினால் பரிதபித்
துக் கொண்டிருக்கும் அந்த தசரதருடைய ஸ்த்ரீகள், ஸுமந்த்ரர் வந்ததைத்
தெரிந்து கொண்டு மாடிகளிலிருந்து இரங்கி வந்து, அரசர் ஸமீபத்திலிருப்பதால்
மெதுவாக பேசிக் கொண்டிருப்பதை ஸுமந்த்ரர் காதல் கேட்டார்.

21—22—23. (பொ - ரை) ராமனுடன், வனத்திற்குச் சென்ற ஸுமந்த்ரர்

सत्यरूपं तु तद्वाक्यं राज्ञः स्त्रीणां निशामयन् ।

प्रदीप्तमिव शोकेन विवेश सहसा गृहम् ॥ 23 ॥

स प्रविश्याष्टमीं कक्ष्यां राजानं दीनमातुरम् ।

पुत्रशोकपरिचूनमपश्यत्पाण्डुरे गृहे ॥ 24 ॥

பட்டுப் போய், ராம வினா - ராமனை விட்டு, இஹ - இங்கு, அராத: - வந்த
 சூத: - ஸாரதி, ஸோசந்தீ - துக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற, கௌசல்யா - கௌஸல்யை
 யைப் பார்த்து, கி் நாம - எதை, ப்ரதிவக்ஷயதி - பதில் சொல்லப்போகிறாரோ, யதா -
 எவ்விதமாக, (அஸ்மத்ஜீவதம் - நம்முடைய பிழைப்பை), துஜீவ - கஷ்டப்
 பிழைப்பாக, மந்யே - எண்ணுகிறேனோ, எவ் - இவ்வாறு, கௌசல்யா - கௌஸல்யா
 தேவி, புத்ரே - புத்திரனான ஸ்ரீராமன், நிரியதி (சதி) - புறப்பட்டுப் போனவனவில்,
 அசிஞ்சய - பலாத்காரமாக, ஜீவதி யத்ர - பிழைத்திருக்கிறான் என்பது யாதொன்று
 உண்டோ, தத் - அது, (ந சுகர - ஸுகமாகச் செய்யமுடியாது.) துவம் - நிச்சயம்,
 மந்யே - இவ்வாறு எண்ணுகிறேன், (இதி - என்று), ராஜ: - ராஜ ஸ்த்ரீகளு
 டைய, சத்யரூப - மிகவும் உண்மையான, தத் வாச்ய - அந்த வார்த்தையை, நிசா-
 மயந் (சந்) - கேட்டுக்கொண்டே, ஸோகென - சோகத்தினால், ப்ரதீப இவ - எரிந்து
 கொண்டிருப்பது போன்ற, குஹம் - ராஜ க்ருஹத்தை, சஹசா - சீக்கிரமாக, விவெச -
 ப்ரவேசித்தார்.

24. (ப - ரை) ச: - அந்த ஸுமந்தர், அஷ்டமீ கக்ஷ்யா - எட்டாவது கட்டை,
 ப்ரவிஷ்ய - ப்ரவேசித்து, பாண்டுரே - வெளுமையான, குஹே - க்ருஹத்தில், புத்ரஸோகபரி-
 சூன் - புத்திர சோகத்தினால் இளைத்தவராய், தீன - மனம் நொந்தவராய், அதுரம் -
 வ்யாதியினால் பீடிக்கப்பட்டவர் போன்ற, ராஜான் - அரசனை, அபக்ஷயத் - பார்த்தார்.

ராமனில்லாமல் இங்கு வந்திருக்கிறார். இவரைப் பார்த்து கௌஸல்யா தேவி, ராமன்
 எங்கே என்று கேட்டால் அந்த அம்மாளுக்கு இவர் என்ன பதில் சொல்லப் போகி
 ராரோ தெரியவில்லை. ராமனை விட்டுப் பிரிந்து நாம் உயிருடன் இருப்பதே கஷ்ட
 மாயிருக்க, ஒளரஸ புத்திரனான அந்த ராமன் காட்டிற்குச் சென்ற பிறகு அவனை
 கிட்டு கௌஸல்யா தேவி உயிருடன் இருப்பது என்பது மிகவும் செய்யக்கூடாத
 கார்யம். இது நிச்சயம்தான் என்று இவ்வாறு அவ்வரசனுடைய ஸ்த்ரீகள்
 உண்மையாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கும் பேசைகக் கேட்டுக்கொண்டே துக்கத்தி
 னால் நெருப்புப் பற்றி எரிந்துகொண்டு இருப்பது போன்ற அவ்வரசன் அரண்
 மனைக்குள் விரைவில் சென்றார்.

24. (பொ - ரை) அந்த ஸுமந்தர் எட்டாவது கட்டில் துழைந்து, ராஜ
 லக்ஷ்மி இல்லாமலிருக்கும் அந்த அரண்மனையில் புத்திர சோகத்தினால் இளைத்து
 மனம் நொந்து நோயாளி போலிருக்கும் அவ்வரசனைக் கண்டார்,

அபிமந்ய தமாஸீநம் நரேந்த்ரமபிவாஃய ச ।

சுமந்நோ ராமவசனம் யதோக்தம் ப்ரத்யவேதயத் ॥ 25 ॥

ச தூஷ்ணமீவ தக்ஷுத்வா ராஜா விப்ரான்த்ருதேதந: ।

மூக்ஷிதோ ந்யபதஹ்மௌ ராமசோகாபிபிஹித: ॥ 26 ॥

ததோ஽ந்த:புரமாவிஹ்ம் மூக்ஷிதே பூதீவீபதௌ ।

உஹ்ய வாஹ் சுகோஷ ந்யபதௌ பததிதே க்ஷிதௌ ॥ 27 ॥

25. (ப - ரை) சுமந்ந: - ஸுமந்த்ரர், அஸீநம் - உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும், த் நரேந்த்ர - அவ்வரசனை, அபிமந்ய - ஸமீபத்தில் சென்று, அபிவாஃய ச - நமஸ் காரமும் செய்து, ராமவசனம் - ஸ்ரீராமன் சொன்ன வார்த்தையை, யதோக்தம் - அவர் சொன்ன படியே, ப்ரத்யவேதயத் - தெரிவித்தார்.

26. (ப - ரை) ச: ராஜா - அந்த அரசன், தத் - அந்தச் சொல்லை, த்ருத்வா - கேட்டு, தூஷ்ணீ எவ - பேசாமலே யிருந்து, விப்ரான்த்ருதேதந: - ப்ரமித்த புத்தியுடைய வராய், ராமசோக அபிபிஹித: - ராமன் சோகத்தினால் நன்றாய் பிடிக்கப்பட்டவராய், மூக்ஷித: - மூர்ச்சை யடைந்து, ஹ்மௌ - தரையில், ந்யபதத் - விழுந்தார்.

27. (ப - ரை) தத: - டிதரு, பூதீவீபதௌ - அரசன், மூக்ஷிதே (சதி) - மூர்ச்சை யடைந்தவளில், ஸந்த: புரம் - அந்தப்புரமானது, அவிஹ்ம் - துக்கத்தினால் பிடிக்கப்பட்டதாக, (அமூத் - ஆசகது) ந்யபதௌ - அரசன், க்ஷிதௌ - தரையில், பததிதே (சதி) - விழுந்த வளில், வாஹ் - கைகளை, உஹ்ய - தூக்கிக்கொண்டு, சுகோஷ - அழுது.

25. (பொ - ரை) அந்த ஸுமந்த்ரர், அவ்வாறு உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும் அவ்வரசன் ஸமீபம் சென்று அவரை நமஸ்கரித்து விட்டு, ராமன் சொன்ன வார்த்தையை உள்ளபடியே அரசனிடம் தெரிவித்தார்.

26. (பொ - ரை) அவ்வரசன், ஸுமந்த்ரர் சொன்ன அவ்வார்த்தையைக் கேட்டு, சற்று நேரம் பேசாமலே யிருந்து, புத்தி ப்ரமித்து, ராம சோகத்தினால் அதிகமாக பிடியுண்டு மூர்ச்சித்து தரையில் விழுந்துவிட்டார்.

27. (பொ - ரை) அம்மன்னவர், அவ்வாறு மூர்ச்சை யடைந்தவுடன் அந்தப் புரத்திலிருக்கும் ஸ்த்ரீகள் எல்லோரும் மிகவும் சோகத்தை அடைந்தார்கள். அவர் தரையில் விழுந்தவுடன் தோள்களை உயரத் தூக்கிக்கொண்டு கதறினார்கள்.

सुमित्रया तु सहिता कौसल्या पतितं पतिम् ।

उत्थापयामास तदा वचनं चेदमब्रीत् ॥ 28 ॥

इमं तस्य महाभाग दूतं दुष्करकारिणः

वनवासादनुप्राप्तं कस्मान्न प्रतिभाषसे ॥ 29 ॥

अधेममनयं कृत्वा व्यपन्नपसि राघव ।

उत्तिष्ठ सुकृतं तेऽस्तु शोके न स्यात्सहायता ॥ 30 ॥

28. (ப - ரை) தடா - அப்பொழுது, கௌஸல்யா தேவி, சுமி-
த்ரயா - ஸுமித்ரா தேவியுடன், சஹிதா - கூடியவளாய், பததி - (தரையில்) விழுந்தி-
ருக்கிற, பதிம் - கணவனை, உத்யாபயாமாச - எடுத்தாள், இவ் வதனம் ச - இந்த வார்த்-
தையையும், அப்ரவீத் - சொன்னாள்.

29. (ப - ரை) மஹாபா஑ - பெரும் பாக்யமுடையவரே! துக்ரகாரிண: -
(மற்றவர்) செய்ய முடியாத கார்யத்தைச் செய்தவரான, தச்ய - அந்த ராமனு-
டைய, இம் - தூதனய், வனவாசாத் - வனவாஸத்திலிருந்து, அநுபாஸ்த் - வந்திருக்கிற,
இம் - இந்த ஸுமந்த்ரரை, கஸாத் - ஏன், ந பதிபாஸச - (பார்த்து) 'பேசாமலிருக்-
கின்றீர்.

30. (ப - ரை) ரா஑வ - ரகு குலத்தில் பிழந்தவரே! இம் அனயம் - இந்த அக்ர-
மத்தை, க்ரவா - செய்து விட்டு, அய - இப்பொழுது, வ்யபந்நபசி - வெட்கப்படுகின்-
றீர், உதிஸ்த - எழுந்திரும், தே - உமக்கு, சு஑தம் - டண்யம், அஸ்து - உண்டாகட்டும்,
சோகே - துக்கத்தின் விஷயத்தில், சஹாயதா - ஒத்தாசையானது, ந ச்யாத் - உண்டாகக்-
கூடாது.

28. (பொ - ரை) அரசன் தரையில் விழுந்த வடனே, கௌஸல்யா தேவி,
ஸுமித்ரையுடன் கூட அவரை எடுத்து உட்கார்த்திவிட்டு, அவரைப்பார்த்து ஒரு
வார்த்தையையும் சொன்னாள்.

29. (பொ - ரை) பெரும் பாக்யமுடையவரே! மற்றொருவராலும் செய்ய
முடியாத கார்யத்தைச் செய்த அந்த ராமனுடைய தூதனய், வனவாஸத்திலிருந்து
வந்திருக்கிற இந்த ஸுமந்த்ரரைப் பார்த்து நீர் ஏன் ஒன்றும் பேசாமலிருக்கிறீர்.

30. (பொ - ரை) ராகவா! ராமனைக் காட்டிற்குத் துரத்துவதாகிற இவ்விதமான
அக்ரமத்தைச் செய்து விட்டு இப்பொழுது ஏன் வெட்கப்படுகிறீர். எழுந்திரும்.
உமக்குப் புண்யம் உண்டாகட்டும். சோகத்திற்கு உதவியாயிருந்து அதை வளர்த்த
வேண்டாம்.

देव यस्या भयाद्रामं नानुपृच्छसि सारथिम् ।

नेह तिष्ठति कैकेयी विस्रब्धं प्रतिभाष्यताम् ॥ 31 ॥

सा तथोक्त्वा महाराजं कौसल्या शोकलालसा ।

धरण्यां निपपाताऽऽशु बाष्पविप्लुतभाषिणी ॥ 32 ॥

एवं विलपतीं दृष्ट्वा कौसल्यां पतितां भुवि ।

पतिं चावेक्ष्य ताः सर्वाः सुस्वरं रुरुदुः स्त्रियः ॥ 33 ॥

31. (ப - ரை) हे देव - ப்ரபோ! यस्या: - எவளிடமிருந்து, भयात् - பயத்தினால், रामं - ஸ்ரீராமனைப்பற்றி, सारथिम् - ஸாரதியை, न अनुपृच्छसि - கேட்காமலிருக்கிறீரோ, कैकेयी - அந்த கைகேயியானவள், इह - இங்கு. न तिष्ठति - இல்லை, विस्रब्ध - கூசாமல், प्रतिभाष्यताम् - கேட்கப்படலாம்.

32. (ப - ரை) सा कौसल्या - அந்த கௌஸல்யை யானவள், महाराजं - மஹாராஜரைப் பார்த்து, तथा - அவ்வாறு, उक्त्वा - சொல்லி விட்டு, शोकलालसा - சோகத்தினால் மிகவும் வருத்தமுடையவளாய், बाष्प विप्लुत भाषिणी - கண்ணீரால் தழுதழுத்த வார்த்தையோடு கூடியவளாய், आशु - சீக்கிரமாக, धरण्यां - தரையில், निपपात - விழுந்தாள்.

33. (ப - ரை) एवं - இவ்வாறு. विलपतीं - கதறிக்கொண்டும், भुवि - தரையில், पतितां - விழுந்துமிருக்கிற, कौसल्यां - கௌஸல்யாதேவியையும், दृष्ट्वा - பார்த்து, पतिं - பர்த்தாவையும், अवेक्ष्य च - பார்த்து, ताः स्त्रियः - அந்த ஸ்த்ரீகள், सर्वाः - எல்லோரும், सुस्वरं (यथा तथा) - பெருங்குரலோடு, रुरुदुः - அழுதார்கள்.

31. (பொ - ரை) ஸ்வாமி! யாதொரு கைகேயி யினிடம் பயத்தினால் ராமனைப் பற்றி ஸுமந்த்ரரை கேட்காமலிருக்கின்றீரோ; அந்த கைகேயி இங்கு இல்லை. ஆதலால் பயமில்லாமல் ஸுமந்த்ரரைக் கேட்கலாம்.

32. (பொ - ரை) அந்த கௌஸல்யை, மஹாராஜரைப் பார்த்து அவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, மிகவும் சோகத்தினால் பீடிக்கப் பட்டவளாய் கண்டத்தில் உள்ளடங்கிய கண் ஜலத்தினால் தழுதழுத்த வார்த்தையுடையவளாய் திடீரென்று தரையில் விழுந்து விட்டாள்.

33. (பொ - ரை) இவ்வாறு, தரையில் விழுந்து கதறிக் கொண்டிருக்கும் கௌஸல்யா தேவியையும், பர்த்தாவையும் பார்த்து அந்த ஸ்த்ரீகள் எல்லோரும் பெரும் கூக்குரலுடன் அழுதார்கள்.

ततस्तमन्तःपुरनादमुत्थितं समीक्ष्य वृद्धास्तरुणाश्च मानवाः ।

स्त्रियश्च सर्वा रुरुदुः समन्ततः पुरं तदासीत्पुनरेव संकुलम् ॥ 34 ॥

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

सप्तपञ्चाशः सर्गः ॥ 57 ॥

34. (ப - ரை) தத: - பிறகு, उत्थितं - அதிகமாக உண்டான, तं - அந்த, अन्तःपुरनार्ध - அந்தப்புரத்தின் சப்தத்தை, समीक्ष्य - கேட்டு, वृद्धा: - கிழவர்களும், तरुणा: च - வாலிபர்களுமான, मानवा: - மனிதர்களும், सर्वा: स्त्रिय: च - எல்லா ஸ்திரீகளும், रुरुदु: - அழுதார்கள், तदा - அப்பொழுது, पुरं - அந் நகரமானது, पुन: एव - மறுபடியும், समन्तत: - நாற்புறங்களிலும், संकुलम् - கலங்கினதாக, आसीत् - ஆயிற்று.

34. (பொ - ரை) பிறகு, அதிகமாக உண்டான அந்த அந்தப்புர ஸ்திரீகளின் கூக்குரலைக் கேட்டு வருத்தர்களும், வாலிபர்களும், மற்ற ஸ்திரீக ளெல்லோரும் அழித் துடங்கினார்கள். அப்பொழுது அந் நகரமானது ராமன் காட்டிற்குப் புறப் படுங்காலத்தில் கலங்கியது போல் மறுபடியும் நாற்புறங்களிலும் கலங்கிவிட்டது.

अष्टपञ्चाशः सर्गः ॥ 58 ॥

प्रत्याश्वस्तो यदा राजा मोहात्प्रत्यागतः पुनः ।

अथाऽऽजुहाव तं सूतं रामवृत्तान्तकारणात् ॥ 1 ॥

अथ सूतो महाराजं कृताञ्जलिरुपस्थितः ।

राममेवानुशोचन्तं दुःखशोकसमन्वितम् ॥ 2 ॥

वृद्धं परमसंतप्तं नवग्रहमिव द्विपम् ।

विनिश्चसन्तं ध्यायन्तमस्वस्थमिव कुञ्जरम् ॥ 3 ॥

1. (1 - ஐ) யதா - எப்பொழுது, ராஜா - அரசன், மோஹா - மூர்ச்சையி லிருந்து, **புத்யாஸ்து** - தேநதல் செய்யப்பட்டவராய், **புன** - மறுபடி, **புத்யா** - (ஸாரதிக்கு) எதிராக விருந்துகொண்டு, **அத** - பிறகு, **தம் சூதம்** - அந்த ஸாரதியை, **ராமவृத்யாந்த காரணா** - ஸீராமனுடைய வருத்தாந்தத்தைக் கேட்பதின் காரணமாக, **அஜுஹவ** - அழைத்தார்.

2—3. (1 - ஐ) **அத** - பிறகு, **சூத** - ஸாரதி, **ராம எவ** - ராமனைக் குறித்தே, **அனுசோத்ய** - துக்கித்துக் கொண்டும், **து:ஸுஸாகஸமந்விதம்** - துக்கத் தோடும், சோகத்தோடும் கூடினவராய், **நவபுறம்** - புதிதாகப்பிடிக்கப்பட்ட, **தூபம்** - யானையைப்போல், **பரம சந்தம்** - மிகவும் துதித்துக்கொண்டும், **விநிஸ்சந்தம்** - பெரு மூச்சு விட்டுக் கொண்டும், **த்யாயந்த** - சிந்தித்துக் கொண்டும், **அஸ்வஸ்தம்** - ஸ்வஸ்த மில்லாமலிருக்கிற, **கூஜரம்** - யானை போன்றும் இருக்கிற, **வூதம்** - கிழவரான, **மஹா-ராஜம்** - மஹாராஜரை, **கூதாஞ்ஜலி** - கைகூப்பினவராய், **உபஸ்தித** - ஸமீபத்தில் சென்றார்.

1. (பொ - ஐ) பிறகு, அம்மஹாராஜர், மூர்ச்சை தெளிந்து எழுந்து ஸாரதியின் எதிரே நின்று, வனத்திலிருக்கும் ஸீராமன் முதலானவர்களுடைய வருத்தாந்தத்தைக் கேட்பதற்காக அந்த ஸாரதியை அழைத்தார்.

2—3. (பொ - ஐ) பிறகு, ஸாரதியான ஸுமந்தர், ராமனைப் பற்றியே சோகித்துக் கொண்டும், துக்கத்துடனும். சோகத்துடனும் கூடினவராய் புதிதாகப் பிடித்துக்கொண்டு வாடப்பட்ட யானையோல் மிகவும் பரிதித்து பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு, மனதில் கவலை கொண்டு. வ்யாதிபினா பிடிக்கப்பட்ட யானை போலிருக் கும கிழவரான அம்மஹாராஜர் ஸமீபத்திற்குக் கை கூப்பிடு சென்றார்.

राजा तु रजसा सूतं ध्वस्ताङ्गं समुपस्थितम् ।

अश्रुपूर्णमुखं दीनमुवाच परमार्तवत् ॥ 4 ॥

क नु वत्स्यति धर्मात्मा वृक्षमूलमुपाश्रितः ।

सोऽत्यन्तसुखितः सूत किमशिष्यति राघवः ॥ 5 ॥

दुःखस्यानुचितो दुःखं सुमन्त्र शयनोचितः ।

भूमिपालात्मजो भूमौ शेते कथमनाथवत् ॥ 6 ॥

4. (ப - ரை) ராஜா து - அரசனும், ரஜசா - புழுதியினால், ஧்வஸ்த அங்க - அழுக்கு அடைந்த சரீர முடையவராய், அశ்ருपूर्णमुख - கண்ணீர் நிறைந்த முக முடையவராய், दीन - தீனராய், समुपस्थितम् - ஸமீபத்திற்கு வந்திருக்கிற, सूत - ஸாரதியைப் பார்த்து, परमार्तवत् - மிகவும் துக்கமுடையவராய், उवाच - சொன்னார்.

5. (ப - ரை) हे सूत - ஸாரதியே! धर्मात्मा - தர்மவீட்டரான, राघवः - ராகவன், कनु - எங்கே, वत्स्यति - வலிக்கிறான், अत्यन्तसुखितः - மிகவும் ஸுகப்பட்டுக் கொண்டிருந்த, सः - அவன், वृक्षमूल - மரத்தின் அடியே, उपाश्रितः - அடைந்த வனாய், किं अशिष्यति - எதை புஜிக்கிறான்.

6. (ப - ரை) हे सुमन्त्र - ஸுமந்த்ரரே! दुःखस्य - துக்கத்திற்கு, अनुचितः - தகாதவனாயும், शयनोचितः - (ஸுகமான) படுக்கைக்குத் தகுந்தவனாயும், भूमिपालात्मजः - ராஜ குமாரனுமான அந்த ராகவன், अनाथवत् - திக்கற்றவன் போல், भूमौ - தரையில், दुःखं - துக்கமாக, कथं - எவ்வாறு, शेते - படுத்துக்கொண்டிருக்கிறான்.

4. (பொ - ரை) அரசனும், புழுதி படிந்த சரீரத்துடனும், கண்ணீர் நிறைந்த முகத்துடனும் தீனமாய் தன் ஸமீபத்தில் வந்திருக்கும் ஸாரதியைப் பார்த்து, மிகவும் துக்கமுடையவராய் ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

5. (பொ - ரை) ஸாரதி! தர்மாத்மாவான அந்த ராகவன், இப்பொழுது எங்கே வலிக்கிறான்? மிகவும் ஸுகத்திலிருந்த அவன் இப்பொழுது மரத்து அடியில் உட்கார்ந்து கொண்டு எதை சாப்பிடுகிறான்?

6. (பொ - ரை) ஹே ஸுமந்த்ரரே! துக்கப்படுவதற்குத் தகாதவனாய் விலை உயர்ந்த படுக்கைகளில் படுத்துக்கொள்ளத் தகுந்தவனுமான அந்த ராஜ குமாரன் ஒரு அனாதன்போல் எவ்வாறு தரையில் கஷ்டப்பட்டு படுத்துக்கொண்டிருக்கிறான்?

यं यान्तमनुयान्ति स्म पदातिरथकुञ्जराः ।

स वत्स्यति कथं रामो विजनं वनमाश्रितः ॥ 7 ॥

व्यालैर्मृगैराचरितं कृष्णसर्पनिषेवितम् ।

कथं कुमारौ वैदेह्या सार्धं वनमुपस्थितौ ॥ 8 ॥

सुकुमार्या तपस्विन्या सुमन्त्र सह सीतया ।

राजपुत्रौ कथं पादैरवरुह्य रथाद्गतौ ॥ 9 ॥

7. (ப - ரை) - யான்த் - போகின்ற, ய் - யாதொரு ராமனை, பதாதிர்யகுகுஜரா: - காலாட்களும், தேர்களும், யானைகளும், அனுயான்தி ஸ்ம - ின் சென்றதுகளோ, ச: ராம: - அந்த ராமன், விஜன - ஜனமில்லாத, வன - காட்டை, அாசரித: - அடைந்த வனம், கத்ய - எப்படி, வத்யதி - வலிப்பான்.

8. (ப - ரை) வ்யாலै: - மலைப் பாம்புகளாலும். ச்ரூ: - புலி முதலான ம்ருகங் களாலும், அாசரித - ஸஞ்சரிக்கப்பட்டும். க்ருஷ்ணசர்பனிஷேவிதம் - கரு நாகங்களால் அடையப்பட்டுமிருக்கிற, வன - வனத்தை, குமாரौ - (என்னுடைய) குமாரர், வைத்யா சா்ற - லீதையுடன் கூட, கத்ய - எவ்வாறு, உபஸ்திதौ - அடைந்தார்கள்.

9. (ப - ரை) ஹே சுமத்ர - ஸுமத்ரரே ! ராஜபுத்ரौ - ராஜ புத்திரர்கள், சுகு-மார्या - மெல்லிய சரீரமுடைய, தபஸ்வின்யா - தபஸ்ஸையுடைய, சீதயா सह - லீதையுடன் கூட, ரத்யத் - தேரிலிருந்து, அவரூஹ - இறங்கி, கத்ய - எப்படி, பாदै: - கால்களால், கதौ - நடந்து போனார்கள் ?

7. (பொ - ரை) யாதொரு ராமன், வெளியில் புறப்படும்பொழுது காலாட் கள், தேர்கள், யானைகள் ின் சென்றனவோ, அப்படிப்பட்ட ராமன் ஜன ஸஞ்சார மில்லாத வனம் சென்று எவ்வாறு வலிப்பான் ?

8. (பொ - ரை) மலைப் பாம்புகளும், புலி, லிம்மம் முதலான துஷ்ட ம்ருகங் களும் ஸஞ்சரிக்கின்ற வனத்திற்கு என் குமாரர்கள் லீதையுடன் கூட எவ்வாறு சென்றார்கள் ?

9. (பொ - ரை) ஸுமத்ரரே ! அந்த ராஜ புத்திரர்கள், மிகவும் ம்ருதுவான சரீரமுடையவராய், பதிவ்ரதா தர்பமென்கிற சிறந்த தபஸ்ஸை உடையவருமான லீதையுடன் கூட, தேரிலிருந்து இறங்கி எப்படி கால் நடையாக வனத்தில் சென்றார்கள் ?

सिद्धार्थः खलु सूत त्वं येन दृष्टौ ममाऽऽत्मजौ ।

वनान्तं प्रविशन्तौ तावश्चिनाविव मन्दरम् ॥ 10 ॥

किमुवाच वचो रामः किमुवाच च लक्ष्मणः ।

सुमन्त्र वनमासाद्य किमुवाच च मैथिली ॥ 11 ॥

आसितं शयितं भुक्तं सूत रामस्य कीर्तय ।

जीविष्याम्यहमेतेन ययातिरिव साधुषु ॥ 12 ॥

10. (ப - ரை) हे सूत - ஸாரதியே, மந்தரம் - மந்தர மலையை, அஷ்வனீ தேவதைகள் (ப்ரவேசிப்பது) போல், வனான்த் - வனப் ப்ரதேசத்தை, ப்ரவி-
 ஶ்ன்தௌ - ப்ரவேசிக்கின்ற, தௌ - அந்த, மம ஆத்மஜௌ - என்னுடைய குமாரர்கள், யேன
 த்வயா - யாதொரு உம்மால், த்ரௌ - காணப்பட்டார்களோ, (ச: - அப்படிப்பட்ட), த்வ் -
 நீர், சித்தார்த்: ஃலு - க்ருதார்த்தர் அல்லவா !

11. (ப - ரை) हे सुमन्त्र - ஸுமந்த்ரரே ! रामः - ராமன், किंवचः - என்ன
 வார்த்தையை, उवाच - சொன்னான், लक्ष्मणः - இலக்குமணன், किं - என்ன
 வார்த்தையை, उवाच च - சொன்னான், मैथिली च - மீதையும், वनं - வனத்தை,
 आसाद्य - அடைந்து, किं उवाच च - என்ன சொன்னான் ?

12. (ப - ரை) हे सूत - ஸாரதியே ! रामस्य - ராமனுடைய, आसितं - உட்
 கார்ந்திருப்பதையும், शयितं - படுத்துக் கொண்டிருப்பதையும், भुक्तं - போஜனத்தையு
 மும், कीर्तय - சொல்லும், एतेन - இதனால், साधुषु - நல்லவர்களிடத்தில், ययातिः
 इव - யயாதி மஹாராஜன் போல், अहं - நான், जीविष्यामि - பிழைத்திருப்பேன்.

10. (பொ - ரை) ஸாரதியே ! அஷ்வனீதேவதைகள் மந்தர மலையில் ப்ரவே
 சிப்பது போல், என்னுடைய குமாரர்கள் இருவரும், வன மத்யத்தில் ப்ரவேசிக்கும்
 பொழுது நீர் அவர்களை அந்த ஸமயத்தில் பார்த்தீரல்லவா ! ஆதலால் நீர் மிகவும்
 க்ருதார்த்தர்.

11. (பொ - ரை) ஸுமந்த்ரரே ! ராமன் என்ன சொன்னான், இலக்குமணன்
 என்ன சொன்னான், மிதிலா நகரத்து அரசன் பெண்ணான வீதா தேவி வனம்
 சென்று என்ன சொன்னான்.

12. (பொ - ரை) ஸாரதியே ! வனத்தில் ராமன் உட்கார்ந்திருந்ததையும்,
 படுத்துக் கொண்டிருந்ததையும், சாப்பிட்டதையும் எனக்குச் சொல்லும். நான்
 இதைக் கேட்டாவது யயாதி மஹாராஜன் ஸாதுக்களின் கூட்டத்தில் விழுந்து
 ஜீவத்ததுபோல் ஜீவித்திருப்பேன்.

குறிப்பு:—யயாதி மஹாராஜர் தேவலோகம் சென்று அங்கிருந்து இந்திரனால் கட-
 மாக கீழே தள்ளப்படுங்காலத்தில் என்னை ஸாது கோஷ்டியில் விழும்படியாக நீர் அனுக்ர
 ஹிக் வேண்டினென்று இந்திரனைப் ப்ரார்த்தித்து, அவ்வாறே, ஸாதுக் கூட்டத்தில் விழுந்து
 தன்னுடைய துக்கம் நீங்கியிருந்தார் என்று பாரதத்தில் கதை.

इति सूतो नरेन्द्रेण चोदितः सज्जमानया ।

उवाच वाचा राजानं स वाष्पपरिरब्धया ॥ 13 ॥

अब्रवीन्मां महाराज धर्ममेवानुपालयन् ।

अञ्जलिं राघवः कृत्वा शिरसाऽभिप्रणम्य च ॥ 14 ॥

सूत मद्रचनात्तस्य तातस्य विदितात्मनः ।

शिरसा वन्दनीयस्य वन्द्यौ पादौ महात्मनः ॥ 15 ॥

13. (ப - ரை) इति - இவ்வாறு, वाष्पपरिरब्धया - சுண்ணீரால் தடுக்கப்பட்ட, सज्जमानया - தழுதழுத்த, वाचा - வார்த்தையினால், नरेन्द्रेण - அரசனால், चोदितः - ஏவப்பட்ட, सः - सूतः - அந்த ஸாரதி, राजानं - அரசனைப் பார்த்து, उवाच - சொன்னார்.

14. (ப - ரை) हे महाराज - மஹாராஜே ! धर्म एव - தர்மத்தையே, अनुपालयन् - பரிபாலனம் செய்கின்ற, राघवः - ஸ்ரீராமன், अञ्जलि - அஞ்ஜலியை, कृत्वा - செய்து, शिरसा - தலையினால், अभिप्रणम्य च - நமஸ்காரமும் செய்து, मां - என்னைப் பார்த்து, अब्रवीत् - சொன்னார்.

15. (ப - ரை) हे सूत - ஸாரதியே ! विदित आत्मनः - ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை அறிந்தவராய், महात्मनः - மஹா ப்ரபாவ முடையவராய், वन्दनीयस्य - எல்லோராலும் வந்தனம் செய்யத் தகுந்தவரான, तस्य तातस्य - அந்த என் பிதாவின்னுடைய, पादौ - பாதங்கள், मत् वचनात् - என் வார்த்தையினால், वन्द्यौ - வந்தனம் செய்யத் தகுந்தது.

13. (பொ - ரை) இவ்வாறு, துக்கத்தினால் கண்டத்தில் தங்கியிருக்கும் ஜலத்தினால் தடைப்பட்டு தழுதழுத்த வார்த்தையுடன் அரசனால் ஏவப்பட்ட அந்த ஸாரதி அரசனைப் பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

14. (பொ - ரை) மஹா ராஜே ! எப்பொழுதும் தர்மத்தையே பாதுகாத்து வருகின்ற உம்முடைய ராகவன் உமக்காக அஞ்ஜலி செய்து தலையால் வணங்கி என்னிடம் சொன்னார்.

15. (பொ - ரை) ஸுமந்தரே ! ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை அறிந்தவராய் எல்லோராலும் புகழ்க்கடியவராய், மஹாப்ரபாவ முடையவரான என் பிதாவினுடைய சரணங்களை நான் சொன்னதாகச் சொல்லி நீர் எனக்காக வந்தனம் செய்யவேண்டும்,

सर्वमन्तःपुरं वाच्यं सूत मद्रचनात्त्वया ।

आरोग्यमविशेषेण यथाहं चाभिवादनम् ॥ 16 ॥

माता च मम कौसल्या कुशलं चाभिवादनम् .

अप्रमादं च वक्तव्या ब्रूयाश्चैनमिदं वचः ॥ 17 ॥

धर्मनित्या यथाकालमग्न्यागारपरा भव ।

देवि देवस्य पादौ च देववत्परिपालय ॥ 18 ॥

16. (ப - ரை) ஹே சூத - ஸாரதியே ! सर्वे अन्तःपुरं - அந்தப்புரம் முழு வதும், अविशेषेण - வித்யாஸமில்லாமல், आरोग्यं - கேஷமத்தையும், यथाहं - அவ ரவர்களுக்குத் தக்கபடி, अभिवादनं च - நமஸ்காரத்தையும், मत् वचनात् - என் னுடைய வார்த்தையினால், त्वया - உம்மால், वाच्यं - சொல்லத் தகுந்தது.

17. (ப - ரை) कुशलं - கேஷமத்தையும், अभिवादनं च - நமஸ்காரத்தை யும், अप्रमादं च - (தர்மத்தில்) ஏமாந்திராமைபும், मम माता - என் தாயாரான, कौसल्या च - கௌஸல்யா தேவியும், वक्तव्या - சொல்லத் தகுந்தவள், एनां - இவ ளைக் குறித்து, इदं वचः - இந்த வார்த்தையையும், ब्रूयाः च - (நீர்) சொல்ல வேண்டும்.

18. (ப - ரை) हे देवि-அம்மா! धर्मनित्या - தர்மத்தை நித்யமாக உடையவளாய், यथाकालं - காலம் தவறாமல், अग्न्यागार परा - அக்னிசாலையில் கவனமுள்ளவளாக, भव - இரு, देवस्य - அரசனுடைய, पादौ - பாதங்களை, देववत् (देवस्य इव) - ஸ்வாமி யினுடைய (பாதங்களைப்) போல், परिपालय च - பரிபாலனம் செய்து வாரும்.

16. (பொ - ரை) ஸாரதியே ! அந்தப்புர ஸ்தரீகள் எல்லோரிடமும், வித்யா ஸமில்லாமல், நான் கேஷமம் விசாரித்ததையும், அவரவர்களுக்குத் தக்கபடி நமஸ்கா ரத்தை செய்ததாகவும் எனக்காக நீர் சொல்லவேண்டும்.

17. (பொ - ரை) என் தாயாரான கௌஸல்யா தேவியிடம், நான் கேஷமம் விசாரித்து அபிவாதனம் செய்ததாகவும், தர்ம கார்யத்திலும் பர்த்தா விஷயத்திலும் தவறாமலிக்கும்படி கேட்டதாகவும் நீர் சொல்லவேண்டும். அதுவுமல்லாமல் இன் னொரு வார்த்தையை நான் சொன்னதாகவும் சொல்ல வேண்டும்.

18. (பொ - ரை) அம்மா ! தர்மத்தில் நித்யமாக நிலை நின்றவராய், காலம் தவறாமல் அக்னிஹோத்திரம் செய்யும் சாலையில் வசித்ததாக விருக்கவேண்டும். அர சனுடைய பாதங்களை தெய்வத்தின் பாதங்களைப் போல் பூஜையும் செய்து வாரும்.

अभिमानं च मानं च त्यक्त्वा वर्तस्व मातृषु ।

अनु राजानमार्यां च कैकेयीमम्ब कारय ॥ 19 ॥

कुमारे भरते वृत्तिर्वर्तितव्या च राजवत् ।

अर्थज्येष्ठा हि राजानो राजधर्ममनुस्मर ॥ 20 ॥

भरतः कुशलं वाच्यो वाच्यो मद्वचनेन च ।

सर्वास्वेव यथान्यायं वृत्तिं वर्तस्व मातृषु ॥ 21 ॥

19. (ப - ரை) हे अम्ब - அம்மா ! अभिमानं च - குலத்தின் பெருமையையும், मानं च - பட்ட மஹிஷி என்கிற பெருமையையும், त्यक्त्वा - விட்டுவிட்டு, मातृषु - என்னுடைய தாய்மார்களிடத்தில், वर्तस्व - நடந்து கொள்ளும், राजानं - அரசனையும், आर्या - பூஜிக்கத் தகுந்த, कैकेयीं च - கைகேயியையும், अनु - ஸமானமாக, कारय - உபசரியும்.

20. (ப - ரை) कुमारे - ராஜ குமாரனான, भरते - பரதனிடத்தில், राजवत् (राशि इव) - அரசனிடத்தில் போல, वृत्ति: - வ்யாபாரமானது, वर्तितव्या - செய்யத் தகுந்தது, हि - ஏனென்றால், राजान: - அரசர்கள், अर्थज्येष्ठा: - செல்வத்தினால் பெரியவர்கள் (ஆதலால்), राजधर्म - ராஜ தர்மத்தை, अनुसर - நினைத்துக் கொண்டிருக்கும்.

21. (ப - ரை) भरत: - பரதன், (त्वया - உம்மால்), कुशलं - கேட்கத்தக்க, वाच्य: - சொல்லத் தகுந்தவன், सर्वासु एव मातृषु - தாய்மார்கள் எல்லோரிடத்திலுமே, यथान्यायं - நியாயப்படி, वृत्तिं वर्तस्व - சிச்சூறுஷை செய், (इति च - என்றும்), मत् वचनेन - என்னுடைய வார்த்தையினால், वाच्य: - சொல்லத் தகுந்தவன்.

19. (பொ - ரை) अम्बा! நான் உயர்ந்த குலத்தில் பிறந்தவன் என்னும் கர்வத்தையும், அரசனுக்கு ஜேஷ்ட பத்தினி என்னும் கர்வத்தையும் விட்டுவிட்டு, என் தாய்மார்கள் விஷயத்தில் நீர் நடந்துகொள்ள வேண்டும். ராஜாவையும், பூஜையையான கைகேயியையும் ஸமமாகப் பரிவித்து உபசரிக்கவேண்டும்.

20. (பொ - ரை) மஹாராஜர் விஷயத்தில் உபசாரம் செய்வது போல், குமாரனான பரதன் விஷயத்தில் உபசாரம் செய்யவேண்டும். ஏனென்றால், அரசர்கள் செல்வத்தினால் பெரியவர்களே தவிர, வயதினால் பெரியவர்களல்ல. ஆதலால் அந்த ராஜ நிதியை அடிக்கடி நினைத்துக் கொண்டிருக்கும்.

21. (பொ - ரை) பரதனை நீர் கேட்க ஸமாசாரத்தை விசாரித்து விட்டு, நம் தாய்மார்கள் எல்லோரிடத்திலுமே, நீதி தவறாமல் சிச்சூறுஷை செய்துகொண்டு வா என்று நான் சொன்னதாகவும் சொல்லவேண்டும்.

वक्तव्यश्च महाबाहुरिक्ष्वाकुकुलनन्दनः ।

पितरं यौवराज्यस्थो राज्यस्थमनुपालय ॥ 22 ॥

अतिक्रान्तवया राजा मा स्मैनं व्यवरोह्यः ।

कुमारराज्ये जीव त्वं तस्यैवाज्ञाप्रवर्तनात् ॥ 23 ॥

अब्रवीच्चापि मां भूयो भृशमश्रूणि वर्तयन् ।

मातेव मम माता ते द्रष्टव्या पुत्रगर्दिनी. ॥ 24 ॥

22. (ப - ரை) (த்வ - நீ) யौவராஜ்யஸ்த் - இளவரசில் இருந்துகொண்டு, ராஜ்ய - ஸ்த் - பெரிய அரசனாக விருக்கிற, பிதர - பிதாவை, அநுபாலய - நன்றாகக் காப்பாற்ற வேண்டும், (इति - என்று), महाबाहु - பெரிய தோள்களை யுடையவனும், इक्ष्वाकुकु - लनन्दन - இக்ஷ்வாகு வம்சத்து புத்திரனான பரதன், वक्तव्यः च - சொல்லத் தகுந்தவன்.

23. (ப - ரை) राजा - அரசன், अतिक्रान्तवया - முதிர்ந்த வயது உடைய வர், एनं - இவரை, मा स्म व्यवरोह्यः - கட்டுப் படுத்தாதே, तस्य - அவருடைய, आज्ञाप्रवर्तनात् एव - உத்திரவை நடத்திக்கொண்டே, कुमारराज्ये - யௌவ ராஜ்யத் தில், जीव - ஸுகமாக வாழ்ந்து கொண்டிரு.

24. (ப - ரை) पुत्रगर्दिनी - புத்திர வாத்ஸல்ய முடையவளான, मम माता - என் தாயார், माता इव - உன் தாயார்போல, ते - உன்னால், द्रष्टव्या - பார்க்கத் தகுந்தவள், इति - என்று, भृशं - மிகவும், अश्रूणि - கண் ஜலங்களை, वर्तयन् - பெருக்கிக் கொண்டு, मां என்னை (ப்பார்த்து) भूयः अपि - மறுபடியும், अब्रवीत् च - சொன்னார்.

22. (பொ - ரை) நீ, யௌவராஜ்யத்தி லிருந்துகொண்டு, பெரிய அரசனாக விருக்கும் நம் பிதாவை நன்றாக பரிபாலனம் செய்து வா என்று நான் சொன்ன தாக பெரிய தோள்களை யுடையவனுப் இக்ஷ்வாகு குலத்துக் குமாரனான பரதனிடம் சொல்லவேண்டும்.

23. (பொ - ரை) அரசன் மிகவும் முதிர்ந்த வயது உடையவராதலால், ஒரு விதத்திலும் அவரைக் கட்டுப்படுத்தாதே, அவர் எவ்விதமாக உத்திரவு செய்தாலும் அதன்படியே நடந்துக்கொண்டு இளவரசு பட்டத்தில் இருந்து ஸுகமாக போகங் களை நீ அனுபவித்து வரவும்.

24. (பொ - ரை) புத்திர வாத்ஸல்ய முடையவளான என் தாயாரை உன் தாயாரைப்போல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்றும் சொல்லிவிட்டு மறுபடியும் கண் ஜலங்களைப் பெருக்கிக் கொண்டு என்னைப் பார்த்துச் சொன்னார்.

इत्येवं मां महाराज ब्रुवन्नेव महायशः ।

रामो राजीवताम्राक्षो भृशमश्रूण्यवर्तयत् ॥ 25 ॥

लक्ष्मणस्तु सुसंकुद्धो निःश्वसन्वाक्यमब्रवीत् ।

केनायमपराधेन राजपुत्रो विवासितः ॥ 26 ॥

राज्ञा तु खलु कैकेय्या लघु त्वाश्रित्य शासनम्

कृतं कार्यमकार्यं वा वयं येनाभिषोडिताः ॥ 27 ॥

25. (ப - ரை) हे महाराज - மஹா ராஜரே! महायशः - பெரிய கீர்த்தியை யுடைய, रामः - ஸ்ரீராமன், इति - என்று, एवं - இவ்வாறு, ब्रुवन् एव - சொல்லிக் கொண்டே, राजीव ताम्राक्षः - செந்தாமரை மலர்போல் சிவந்த கண்களையுடைய வராய், भृशं - மிகவும், अश्रूणि - கண் ஜலங்களை, अवर्तयत् - பெருக்கினார்.

26. (ப - ரை) लक्ष्मणः तु - இலக்குமணனோ வென்றால், सुसंकुद्धः - மிகவும் கோப முடையவராய், निःश्वसन् (सन्) - பெருமூச்சு எரிந்துகொண்டு, वाक्यं - வார்த்தையை, अब्रवीत् - சொன்னார், अयं राजपुत्रः - இந்த ராஜகுமாரர், केन अपराधेन - எந்தக் குற்றத்தினால், विवासितः - காட்டிற்குத் துறத்தப்பட்டார்.

27. (ப - ரை) - येन - யாதொரு கார்யத்தினால், वयं - நாங்கள், अभिषोडिताः - பிடிக்கப்பட்டோமோ, (तत् - அது), अकार्यं तु - செய்யத்தகாத கார்யம் தான், राज्ञा तु - அரசனால், कैकेय्याः - கைகேயியினுடைய, लघु - அல்பமான, शासनम् - ஆக்களையை, आश्रित्य - அடைந்து, कार्यं वा - செய்யத்தகுந்த கார்யம் போல், कृतं खलु - செய்யப்பட்டது அல்லவா!

25. (பொ - ரை) महाराज! பெரிய கீர்த்தியைபுடைய ஸ்ரீராமன், என்று இவ்வாறு என்னிடம் சொல்லிக்கொண்டே, செந்தாமரை மலர்போல் கண் சிவந்து அதிகமாக கண்ணீரைப் பெருக்கிக் கொண்டிருந்தார்.

26. (பொ - ரை) இலக்குமணன் மாத்திரம், ஸ்ரீராமனைப் போல் மனதை அடக்கமுடியாமல், மிகவும் கோபத்துடன் பெருமூச்செரிந்து கொண்டு ஒரு வார்த்தை சொன்னார். அதாவது:—என்ன அபராதத்தினால் இந்த ராஜ குமாரனை காட்டிற்குத் துறத்திவிட்டார்.

27. (பொ - ரை) அவர் செய்த இந்தக் கார்யத்தினால் நாங்கள் மூவரும், இவ்வாறு கஷ்டப்படும்படி நேர்ந்து விட்டது, இது அவர் செய்யத் தகுந்த கார்யமல்ல. ஆகிலும் கைகேயியினுடைய அல்பமான ஆக்களையை ஒப்புக் கொண்டு அதற்காக செய்யத் தகுந்த கார்யம் போல் செய்து விட்டார்.

यदि प्रवाजितो रामो लोभकारणकारितम् ।

वरदाननिमित्तं वा सर्वथा दुष्कृतं कृतम् ॥ 28 ॥

इदं तावद्यथाकाममीश्वरस्य कृते कृतम् ।

रामस्य तु परित्यागे न हेतुमुपलक्ष्ये ॥ 29 ॥

असमीक्ष्य समारब्धं विरुद्धं बुद्धिलाघवात् ।

जनयिष्यति संक्रोशं राघवस्य विवासनम् . ॥ 30 ॥

28. (ப - ரை) ராம: - ஸ்ரீராமன், ப்ரவாஜித: யதி (ப்ரவாஜித இதி யத்) - காட்டிற்குத் துறத்தப்பட்டார் என்கிற இது, லோபகாரணகாரிதம் - பேராசை என்னும் காரணத்தினால் செய்விக்கப்பட்டது, வா - அல்லது, வரதானநிமித்தம் - (கைகேயியிக்கு) வரன் கொடுத்த காரணத்தினால் உண்டானது, சர்வதா - எல்லா விதத்தாலும், துஷ்குதம் - கெட்ட கார்யம்தான், க்ருதம் - செய்யப்பட்டது.

29. (ப - ரை) இத் - இது, இஷ்வரஸ்ய - ஸ்வதந்த்ரனுடைய, க்ருதே - கார்யத்தில், (ஸ்திதேன - எறிக்கின்ற, ராஜா - அரசனால்), யதா காம் தாவத் - தன்னுடைய இஷ்டப்படியே, க்ருதம் - செய்யப்பட்டது, ராமஸ்ய - ராமனுடைய, பரித்யாஜே - பரித்யாகத்தில், ஹேன - காரணத்தை, ந உபலக்ஷ்யே - நான் காணவில்லை.

30. (ப - ரை) விருத்யம் - லோக விருத்தமாயும், அஸமீக்ஷ்ய - ஆலோசிக்காமல், துஷ்டிலா஘வாத் - அலபமான புத்தியினால், சமாரப்யம் - செய்யப்பட்டதுமான, ரா஘ஸ்ய விவாஸனம் - ராமனைக் காட்டிற்குத் துறத்தின இது, சங்க்ரோஷ - துக்கத்தை, ஜநயிஷ்யதி - உண்டாக்கிறது.

28. (பொ - ரை) மஹாராஜர், ஸ்ரீராமனைக் காட்டிற்குத் துறத்தினது, பரதனுக்கு நாம் ராஜ்யத்தைக் கொடுக்கவேணும், ராமனுக்கு அதைக் கொடுத்தது பிசகு. அதை எவ்விதத்தினாலாவது வாங்கிவிடவேணுமென்று பேராசையினால் செய்திருக்க வேண்டும் என்று சொன்னாலும், அல்லது கைகேயிக்கு வரன் கொடுத்த படியினால் அவர் கேட்டுக்கொண்டபடி காட்டிற்குத் துறத்திவிட்டார் என்று சொன்னாலும் ஸ்ரீ, எவ்விதத்தாலும் அவர் செய்த இந்தக் கார்யம் பிசகுதான்.

29. (பொ - ரை) ஸ்ரீராமனைக் காட்டிற்குத் துறத்தும் விஷயத்தில் ஒருவித காரணமும் காணப்படவில்லை, ஆனால் நாம் ஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கிறோம், நம்மை ஒருவரும் கேட்பார் இல்லை, நாம் எதைச் செய்தாலும் செய்யலாம் என்று தன்னுடைய மனதிற்குத் தோன்றியபடி செய்தாரே தவிர வேரில்லை.

30. (பொ - ரை) ஸ்வதந்த்ர ராஜையால் தன் இஷ்டப்படி செய்து விட்டார், என்று சொன்னால் பச்சாத்தாபம் உண்டாகுமா வென்று சொன்னால், லோக விருத்தமான கார்யத்தை முன்பின் ஆலோசியாமல் செய்து விட்டபடியால் பின்னால் பச்சாத்தாபப்படுகிறார்.

अहं तावन्महाराजे पितृत्वं नोपलक्षये ।

आता भर्ता च बन्धुश्च पिता च मम राघवः ॥ 31 ॥

सर्वलोकप्रियं त्यक्त्वा सर्वलोकहिते रतम् ।

सर्वलोकोऽनुरज्येत कथं त्वाऽनेन कर्मणा ॥ 32 ॥

सर्वप्रजाभिरामं हि रामं प्रवाज्य धार्मिकम् ।

सर्वलोकं विरुद्धेयं कथं राजा भविष्यसि ॥ 33 ॥

31. (ப - ரை) अहं तावत् - நான் மாத்திரம், महाराजे - மஹாராஜரிடத்தில், पितृत्वं - பிதா என்னும் முறைமையை, न उपलक्षये - எண்ணவில்லை, राघवः - ஸ்ரீ ராகவன் தான், मम - எனக்கு, आता - கூடப்பிறந்தவர், भर्ता च - ஸ்வாமிபுமானவர், बन्धुः च - பந்துவுமானவர், पिता च - பிதாவுமானவர்.

32. (ப - ரை) सर्वलोकप्रियं - ஸர்வலோகங்களுக்கும் ப்ரியனும், सर्वलोक-हिते - ஸர்வலோகங்களுக்கும் நன்மை செய்வதில், रतम् - ஊக்கமுடையவனுமான, (रामं - ஸ்ரீராமனை), त्यक्त्वा - விட்டு, अनेन कर्मणा - இந்த கார்யத்தோடு (கூடியிருக்கிற), त्वा - உம்மை, सर्वलोकः - எல்லா ஜனமும், कथं अनुरज्येत - எப்படி ஆசைப்படும்.

33. (ப - ரை) † सर्वप्रजाभिरामं - ஸர்வ ஜனங்களுக்கும் ஸந்தோஷகரனும், धार्मिकम् - தர்மிஷ்டனுமான, रामं - ஸ்ரீராமனை, प्रवाज्य - காட்டிற்குத் துறத்திவிட்டு, इमं सर्वलोकम् - இந்த ஸர்வ ஜனத்தையும், विरुद्ध - விரோதித்துக் கொண்டு, कथं - எவ்வாறு, राजा - அரசனாக, भविष्यसि - இருக்கப்போகிறீர்.

31. (பொ - ரை) நான் மஹாராஜாவை பிதாவென்று எண்ணுகிறதேயில்லை, ராகவன் தான் எனக்கு ப்ராதாவும், ஸ்வாமிபும், ஸர்வ வித பந்துவும் பிதாவும்.*

32. (பொ - ரை) ஸர்வ லோகங்களுக்கும் ப்ரியனாய், ஸர்வ லோகத்திற்கும் நன்மை செய்வதில் ஊக்க முள்ளவனுமான ஸ்ரீராமனை, காட்டிற்குத் துறத்திவிட்ட உம்மிடம், இந்த அக்ரமமான கார்பம் செய்த படியால் ஸர்வ ஜனமும் எப்படி ஆசைவைக்கும்.

33. (பொ - ரை) ஸர்வ ஜனங்களுக்கும் ஆனந்தத்தை விளைவிக்கின்ற தர்மிஷ்டனான ஸ்ரீராமனைக் காட்டிற்குத் துறத்திவிட்டு, இதனால் ஸர்வ ஜனத்தையும் விரோதித்துக் கொண்டு நீர் எவ்வாறு அரசனாகவிற்குக்கப் போகிறீர்.

* இதனால் பரமைகாந்திக்கு ப்ராக்ருதர்களான ப்ராதா முதலானவர்கள் உத்தேச யரல்ல வென்றும், பகவான் தான் நிருபாதிமான பிதா, ஸ்வாமி, பந்து, என்றும் சொல்லப் பட்டது.

† सर्वलोकाहिते रतम् என்று பாடமாலால் ஸர்வ லோகத்திற்கும் ப்ரியமான ராமனைக் காட்டிற்குத் துறத்திவிட்டு ஸர்வ லோகத்திற்கு அநிஷ்டம் செய்வதிலே ஊக்கமுள்ளவரான உம்மிடம் என்று தாற்பாயம்

जानकी तु महाराज निध्वसन्ती तपस्विनी ।

भूतोपहतचित्तेव विछिता विस्मिता स्थिता ॥ 34 ॥

अदृष्टपूर्वव्यसना राजपुत्री यशस्विनी ।

तेन दुःखेन रुदती नैव मां किञ्चिदब्रवीत् ॥ 35 ॥

उद्वीक्षमाणा भर्तारं मुखेन परिशुष्यता ।

मुमोच सहसा बाष्पं मां प्रयान्तमुदीक्ष्य सा ॥ 36 ॥

34. (ப - ரை) हे महाराज - மஹாராஜரே ! जानकी तु - லீதையோ வென்றால் * तपस्विनी - மிகவும் சோகிக்கத்தகுந்தவளாய், निध्वसन्ती - பெருமூச்சு எரிந்து கொண்டு, भूत उपहतचित्ता इव - பிசாசு பிடித்த மனமுடையவள்போல், विछिता - ஸ்தப்பதையாய், † विसिता - ஆச்சர்ய முடையவள் போல், स्थिता - நிற்கின்றாள்.

35. (ப - ரை) यशस्विनी - சிறந்த கீர்த்திமுடையவளான, राजपुत्री - ராஜ குமாரியானவள், अदृष्टपूर्वव्यसना - முன் ஒருக்காலும் வ்யஸனைத்தைக்காணாதவள், तेन दुःखेन - அந்த (பர்த்தாவின்) துக்கத்தினால், रुदती (सती) - அழுது கொண்டு, मां - என்னைக்குறித்து, किञ्चित् एव - ஒன்றுமே, न अब्रवीत् - சொல்லவில்லை.

36. (ப - ரை) सा - அந்த ஜானகி, परिशुष्यता - வாடியிருக்கின்ற, मुखेन - முகத்தோடு, भर्तारं - பர்த்தாவை, उद्वीक्षमाणा - பார்த்துக்கொண்டும், प्रयान्तं - புறப்

34. (பொ - ரை) மஹாராஜரே ! லீதையானவள் பார்க்கின்றவர்களுக்கு ஐயோ ! வென்று பரிதாபப்படக் கூடியவளாய் பெருமூச்சு எரிந்து கொண்டு பிசாசு பிடித்தவள் போல் தன் மனம் தனக்கு ஸ்வாதீன மில்லாதவளாய் ஒரு ஆச்சர்யத்தைக் கண்டவள் போல் கண்களை மலர் விழித்துக் கொண்டு திகைத்து நிற்கின்றாள்.

35. (பொ - ரை) மஹா பதிவரதை யென்று சிறந்த புகழ்பெற்றவளான அந்த ராஜ குமாரி, இதற்கு முன் ஒருக்காலத்திலும் வ்யஸனைத்தைத் தானும் அனுபவித்திராததாலும், பிறர்கள் அனுபவித்ததைப் பார்த்திராததாலும் இப்பொழுது பர்த்தாவுக்கு நேர்ந்திருக்கும் துக்கத்தைப் பார்த்து அழுதுகொண்டு என்னிடம் ஒன்றுமே சொல்லவில்லை.

36. (பொ - ரை) பிறகு அந்த லீதை, தன்னுடைய பர்த்தாவைப் பார்த்து

* तपस्विनी என்கிறதற்கு मनस्विनी என்று பாடாந்திரம்.

† विसिता என்கிறதற்கு சிறிப்பு இல்லாதவள் என்று வ்யாக்யானந்தாம்.

தथैव रामोऽश्रुमुखः कृताञ्जलिः स्थितोऽभवत्लक्ष्मणबाहुपालितः ।

தथैவ சீதா ருததி தபஸ்வினி நிरीक्षते राजरथं तथैव माम् ॥ 37 ॥

इत्याषैं श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

अष्टपञ्चाशः सर्गः ॥ 58 ॥

படுகின்ற, மா - என்னை, உதீக்ஷ - பார்த்து, சஹஸா - திடீரென்று, வாஸ்ய - கண்ணீரை, முமோ - பெருக்கிவிட்டாள்.

37. (ப - ரை) तथा एव - அவ்வாறே, रामः - ஸ்ரீராமனும், अश्रुमुखः - கண்ணீர் நிறைந்த முகமுடையவராய், कृताञ्जलिः - கை கூப்பினவராய், लक्ष्मणबाहुपालितः - இலக்குமணனுடைய தோள்களால் பரிபாலிக்கப்பட்டவராய், स्थितः अभवत् - நின்று கொண்டிருந்தார், तथा एव - அவ்வாறாகவே, तपस्विनी - தபஸ்வை உடையவளான, सीता - வீதைபும், रुदती (सती) - அழுதுகொண்டே, राजरथं - அரசன் தேரையும், तथा एव - அவ்வாறே, मां - என்னையும், निरीक्षते - பார்த்துக்கொண்டு நின்றாள்.

விட்டு, அயோத்திக்கு புறப்படுகின்ற என்னைப் பார்த்து வாடிய முகத்துடன் திடீரென்று கண்ணீரைப் பெருக்கினாள்.

இதற்கு வீதையின் அபிப்பிராயம் :—ஸ்ரீமந்தார் தேரை ஓட்டிக்கொண்டு போய்விட்டால், கற்களும் முட்களும் நிறைந்த இந்த காடுகளில் ஸ்ரீராமன் ம்ருதுவான தம்முடைய கால்களால் எவ்விதம் ஸஞ்சரிப்பார் என்று எண்ணம் உண்டாகி அதைப் பொருக்க முடியாதவளாய் மளமள வென்று அவள் கண்களிலிருந்து நீர் பெருக்கினாள்.

37. (பொ - ரை) அப்படியே ஸ்ரீராமனும், கண்ணீர் நிறைந்த முகமுடையவராய் கை கூப்பிக்கொண்டு, இலக்குமணனால் சிச்சுஷிக்கப்பட்டு நின்றார். பதிவ்ரதா தர்ம மென்னும் பெரும் தவமுடைய வீதா தேவியும் அவ்வாறே அழுது கொண்டு, தேரையும், என்னையும் பார்த்துக் கொண்டே நின்றாள்.

एकोनषष्टितमः सर्गः ॥ 59 ॥

[इति ब्रुवन्तं तं सूतं सुमन्त्रं मन्त्रिसत्तमम् ।

ब्रूयशेषं पुनरिति राजा वचनमब्रवीत् ॥ 1 ॥

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सुमन्त्रो बाष्पविह्वलः ।

कथयामास भूयोऽपि रामसंदेशविस्तरम् ॥ 2 ॥

जटाः कृत्वा महाराज चीरवल्कलधारिणौ ।

गङ्गामुत्तीर्य तौ वीरौ प्रयागामिमुखौ गतौ ॥ 3 ॥

1. (ப - ரை) इति - இவ்வாறு, ब्रुवन्तं - சொல்லுகின்ற, मन्त्रिसत्तमम् - மந்திரிச் சேரஷ்டரும், सूतं - ஸாரதியுமான, तं सुमन्त्रं - அந்த ஸுமந்த்ரரைப் பார்த்து, राजा - அரசன், पुनः - மறுபடியும், अशेषं - முழுவதையும், ब्रूहि - சொல்லும், इति वचनं - என்கிற வார்த்தையை, अब्रवीत् - சொன்னார்.

2. (ப - ரை) तस्य - அவருடைய, तत् वचनं - அந்த வார்த்தையை, श्रुत्वा - கேட்டு, सुमन्त्रः - ஸுமந்த்ரர், बाष्पविह्वलः - கண்ணீருடன் தீனராய், रामसंदेशविस्तरम् - விரிவான ராமனுடைய வ்ருத்தார்த்தத்தை, भूयः अपि - மறுபடியும், कथयामास - சொல்ல ஆரம்பித்தார்.

3. (ப - ரை) महाराज - மஹாராஜரே! तौ वीरौ - அந்த வீரர்கள், जटाः - சடைகளே, कृत्वा - செய்து கொண்டு, चीरवल्कल धारिणौ - மரவரிகளே தரித்துக் கொண்டு, गङ्गां - கங்கா நதியை, उत्तीर्य - தாண்டி, प्रयागामिमुखौ - ப்ரயாகத்தின் எதிர்முகமாக, गतौ - சென்றார்கள்.

1. (பொ - ரை) இவ்வாறு சொல்லுகின்ற, ஸாரதியும் மந்திரிச் சேரஷ்டருமான அந்த ஸுமந்த்ரரைப் பார்த்து அரசன் ஸுமந்த்ரரே? மறுபடியும் முழுவதையும் நன்றாய்ச் சொல்லு மென்று கேட்டார்.

2. (பொ - ரை) அவ்வாறு அரசனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு ஸுமந்த்ரர் கண்களால் நீரைப் பெருக்கிக் கொண்டு மிக்க துக்கத்துடன் ஸ்ரீராமனுடைய வ்ருத்தார்த்தத்தை விரிவாக மறுபடியும் சொல்லத் துடங்கினார்.

3. (பொ - ரை) மஹாராஜரே! அந்த வீரர்களிருவரும் சடை போட்டுக் கொண்டு, மரவரிகளையும் தரித்துக் கொண்டு கங்கா நதியைத் தாண்டி ப்ரயாகக் கோத்திரத்தை நோக்கிச் சென்றார்கள்.

अग्रतो लक्ष्मणो यातः पालयन्धुनन्दनम् ।

अनन्तरं च सीताऽथ राघवो रघुनन्दनः

तांस्तथा गच्छतो दृष्ट्वा निवृत्तोऽस्म्ययवशस्तदा ॥ 4 ॥

मम त्वर्था निवृत्तस्य न प्रावर्तन्त वर्त्मनि ।

उष्णमश्रु प्रमुञ्चन्तो रामे संप्रस्थिते वनम् ॥ 1 ॥

उभाभ्यां राजपुत्राभ्यामथ कृत्वाऽहमञ्जलिम् ।

प्रस्थितो रथमास्थाय तद्दुःखमपि धारयन् ॥ 2 ॥

4. (ப - ரை) **लक्ष्मणः** - இலக்குமணன், **रघुनन्दनम्** - ஸ்ரீராமனை, **पालयन्** - ரக்சிப்பதற்காக, **अग्रतः** - முன்னே, **यातः** - சென்றார், **अनन्तरं** - அதன் பிறகு, **सीता** - வீதை, **याता** - சென்றாள், **अथ** - பிறகு, **रघुनन्दनः** - ரகுசுலத்துக் குமாரரான, **राघवः** - ராகவனும், **यातः** - போனார், **तथा** - அவ்வாறு, **गच्छतः** - போகின்ற, **तान्** - அவர்களை, **दृष्ट्वा** - பார்த்து, **तदा** - அப்பொழுது, **अवशः** - பரவசனாய், **निवृत्तः** **असि** - திரும்பினேன்.

1. (ப - ரை) **रामे** - ஸ்ரீ ராமன், **वनं** - வனத்தைக்குறித்து, **संप्रस्थिते (सति)** - புறப்பட்டவனில், **मम** - நான், **निवृत्तस्य (सतः)** - திரும்பின வளவிலும், **अर्थाः** - குதிரைகள், **उष्णं** **अश्रु** - சூடான கண்ணீரை, **प्रमुञ्चन्तः (सन्तः)** - பெருக்கிக் கொண்டு, **वर्त्मनि** - வழியில், **न प्रावर्तन्त** - திரும்பவில்லை.

2. (ப - ரை) **अथ** - பிறகு, **अहं** - நான், **उभाभ्यां राजपुत्राभ्यां** - இரண்டு ராஜ குமாரர்களின் பொருட்டு, **अञ्जलिम्** - அஞ்ஜலியை, **कृत्वा** - செய்துவிட்டு, **तद्दुःखं अपि** - அந்த துக்கத்தையும், **धारयन् (सन्)** - அடக்கிக்கொண்டு, **रथं** - தேரை, **मास्थाय** - ஏறி, **प्रस्थितः** - புறப்பட்டுவிட்டேன்.

4. (பொ - ரை) ராகவனை பரிபாலிப்பதற்காக இலக்குமணன் முன்னே புறப்பட்டார், அதன் பிறகு வீதையும், அதன் பிறகு ரகுசுலத்துக் குமாரரான ஸ்ரீராகவனும் புறப்பட்டார்கள். அவ்வாறு புறப்பட்டுப் போகும் அவர்களைப் பார்த்து நான் பரவசனாய்த் திரும்பிவிட்டேன்.

1. (பொ - ரை) ஸ்ரீராகவன் வனத்திற்குப் புறப்பட்டவுடன் நான் குதிரைகளைத் தேரில் பூட்டி திருப்பியும் வழிக்கு ஸரியாக வரவில்லை. கண்களில் உஷ்ணமான நீர்களைப் பெருக்கிக் கொண்டு நின்றே விட்டேன்.

2. (பொ - ரை) பிறகு நான், அந்த ராஜ குமாரர்களிருவருக்கும் அஞ்ஜலி செய்து விட்டு அவ்வளவு துக்கத்தையும் மனதில் அடக்கிக் கொண்டு தேரின்மேல் ஏறி புறப்பட்டுேன்.

गुहेन सार्धं तत्रैव स्थितोऽस्मि दिवसान्वहन् ।

आशया यदि मां रामः पुनः शब्दापयेदिति ॥ 3 ॥

विषये ते महाराज रामव्यसनकर्षिताः ।

अपि वृक्षाः परिम्लानाः सपुष्पाङ्कुरकोरकाः ॥ 4 ॥

उपतप्तोदका नद्यः पल्वलानि सरांसि च ।

परिशुष्कपलशानि वनान्युपवनानि च ॥ 5 ॥

3. (ப - ரை) ராம: - ஸ்ரீராமன், மா - என்னை, புன: - மறுபடியும், शब्दाप-
येत् इति - கூப்பிடுவாரோ என்னும் ஆசையினால், गुहेन सार्धं - குஹரோடு கூட, तत्र
एव - அங்கேயே, बहन् दिवसान् - அநேக தினங்களை, स्थितः अस्मि - இருந்து
விட்டேன்.

4. (ப - ரை) हे महाराज - மஹாராஜரே ! ते विषये - உம்முடைய தேசத்தில்,
वृक्षाः अपि - மரங்களும், रामव्यसनकर्षिताः - ராமனுடைய வ்யஸனத்தினால் இளைத்
ததாய்க்கொண்டு, सपुष्पाङ्कुरकोरकाः - புஷ்பங்களோடும், முளைகளோடும், மொக்
குக்ளோடும் கூடியவைகளாய், परिम्लानाः - நன்றாக வாடிவிட்டன.

5. (ப - ரை) नद्यः - நதிகளும், पल्वलानि - குட்டைகளும், सरांसि च - தடா
கங்களும், उपतप्तोदकाः - நன்றாக கொதித்துக் கொண்டிருக்கும் ஜலங்களை உடைய

3. (பொ - ரை) ஸ்ரீராமன் மறுபடியும் என்னைக் கூப்பிடுவாரோ என்னும்
ஆசையினால் குஹருடன் கூட அந்த கங்கா நதியின் வடகரையிலேயே அநேக நாள்
நின்று விட்டேன்.*

4. (பொ - ரை) கைகேயியின் ப்ரீதிக்ரக முன்பின் ஆலோசியாமல் நீர் செய்த
கார்யத்தினால், ஸமஸ்த ப்ராணிகளுக்கும் அசேதனங்களுக்கும் கூட வந்திருக்கும்
அனர்த்தத்தைக் கேளுமென்று ஸுமந்தர் அரசனிடம் சொல்லுகிறார்.

மஹா ராஜரே, உம்முடைய தேசத்தில் வருகூங்களும், செடிகளும், கொடி-
களும் ராமனை விட்டுப் பிரிந்த துக்கத்தினால் இளைத்து புஷ்பங்களோடும், தளிர்
களோடும், மொக்குகளோடும் மிகவும் வாடிவிட்டன.

5. (பொ - ரை) நதிகளும் குட்டைகளும் தடாகங்களும் ராமனை விட்டுப்
பிரிந்த வ்யஸனத்தினால் நன்றாகக் கொதித்த நீரை உடையவைகளாய் ஆகிவிட்டன.

* ஸுமந்தர் குஹருடன் மூன்று தினங்கள் தான் தங்கியிருந்தார். ஆகிலும் ஸ்ரீராமனை
விட்டுப் பிரிந்த துக்கத்தினால் அநேக நாள் இருந்ததாக அவருக்குத் தோன்றிய படியால் இப்
படிச் சொன்னார்.

† 35 - என்கிற பதத்தினால் நதிமுதலான துகளின் ஜலம் வெய்யிலினால் கொதித்திருக்கும்
பக்ஷத்தில் கையினால் தொட்டால் உஷ்ணமாயிருக்கும். இது ராமனுடைய விட்டுப் பிரிவா
லுண்டான துக்கமானதால் பக்கத்திற்குப் போகும் காலத்திலேயே அதின் உஷ்ணம் நன்றாய்த்
தெரிகின்றது என்று.

न च सर्पन्ति सत्वानि व्याला न प्रव्रन्ति च ।

रामशोकाभिभूतं तन्निष्कूजमभवद्वनम् ॥ 6 ॥

லினபுஷ்பபத்ராஸ் நரேந்ந் கலுஷோதகா: ।

சந்தஸ்பத்ரா: பத்ரின்யோ லினமீனவிஹ்ங்கமா: ॥ 7 ॥

जलजानि च पुष्पाणि माल्यानि स्थलजानि च ।

नाद्य भान्त्यल्पगन्धीनि फलानि च यथापुरम् ॥ 8 ॥

துகளாய் (ஆகிவிட்டன). வனானி - காடுகளும், உபவனானி - பூர்ந்தோட்டங்களும், பரிசுஷ்பபலாசானி - நன்றாக உலர்ந்த இலைகளை உடையவைகளாய் (ஆகிவிட்டன).

6. (ப - ரை) சத்வானி - ஜந்துக்களும், ந சர்ப்நி - ஸஞ்சரிக்கவில்லை, வ்யாலா: - துஷ்ட ஜந்துக்களும், ந ப்ரவ்ரந்தி - ஸஞ்சரிக்கவில்லை, தத் வனம் - அந்த வனம், ராம ஷோகாபிபூத் (சத்) - ராமனுடைய துக்கத்தினால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டு, நிஷ்கூஜ - சப்தமே. யில்லாததாக, அபவத் - ஆகிவிட்டது.

7. (ப - ரை) ஹே நரேந்ந் - மஹாராஜே! பத்ரின்ய: - தாமரைக் குளங்கள், லின-புஷ்பபத்ரா: - ஜலத்தில் அமிழ்ந்த தாமரை இலைகளையுடையபதார்பும், கலுஷோதகா: - கலங்கின நீரை உடையவையார்பும், சந்தஸ்பத்ரா: - தாபமுள்ளதான தாமரைப் புஷ்பங்களை உடையவையார்பும், லினமீன விஹ்ங்கமா: - நீரில் பதுங்கின மீன்களையும், நீர் பக்ஷிகளை யும் உடைபவை யாபுமிருக்கின்றன.

8. (ப - ரை) ஜலஜானி - ஜலத்திலுண்டான, புஷ்பாணி - புஷ்பங்களும், ஸ்தலஜானி - தரையிலுண்டான, மால்யானி - புஷ்பங்களும், ஫லானி - பழங்

ஒருவரும் நீர் பாப்ச்சாமல் மழை பெய்து வளர்ந்திருக்கின்ற காடுகளும் எப் பொழுதும் நீர் பாய்த்து வளர்த்தபபட்ட பூர்ந்தோட்டங்களும் நன்றாக உலர்ந்து விட்டன.

6. (பொ - ரை) ஒரு ஜந்துக்களும் நகவிலை, எப்பொழுதும் திரிந்து கொண்டிருக்கும் ஸ்வபாவமுடைய புலி முதலான துஷ்ட ஜந்துக்களோ, யானை களோ ஒன்றுமே ஸஞ்சரிக்க வில்லை. அந்த வனமும் ராமனுடைய சோகத்தில் அகப்பட்டுக்கொண்டு நிச்சப்தமாயிருந்து விட்டது.

7. (பொ - ரை) அரசனே! தாமரை ஓடைகள் வாடி தண்ணீரில் அமிழ்ந்த தாமரை இலைகளையுடையவை யார்பும், கலங்கின ஜலம் உடையவையார்பும், மிகவும் தபிக்கின்ற தாமரை புஷ்பங்களை உடைபவையார்பும், ஜலத்தில் பதுங்கிய மீன்களையும், நீர் பக்ஷிகளையும் உடைபவையார்பும் இருக்கின்றன.

8. (பொ - ரை) ஜலத்தில் முளத்திருக்கின்ற தாமரை முதலான புஷ்பங்க

अत्रोद्यानानि शून्यानि प्रलीनविहगानि च ।

न चभिरामानारामान्पश्यामि मनुजर्वभ ॥ ९ ॥

प्रविशन्तमयोध्यां मां न कश्चिदभिनन्दति ।

नरा राममपश्यन्तो निःश्वसन्ति मुहुर्मुहुः ॥ १० ॥

களும், அல்பகந்நோனி (சந்தி) - கொஞ்சமான வாஸனை உடையவைகளாய், அசு - இப்பொழுது, யதாபுரம் - முன்போல, ந ஹந்தி - விளங்கவில்லை.

9. (ப - ரை) हे मनुजर्वभ - புருடோத்தமரே! அந் - இப்பொழுது, उद्यानानि - உத்யான வனங்கள், शून्यानि - ஜன ஸஞ்சாரமில்லாதவையாயும், प्रलीन विहगानि च - (கூடுகளில்) பதுங்கியிருக்கும் பக்ஷிகளை உடையவையாய் மிருக்கின்றன, आरामान् - உத்யான வனங்களை, अभिरामान् - அழகுள்ளவைகளாயும், न पश्यामि च - நான் பார்க்கவில்லை.

10. (ப - ரை) अयोध्यां - அயோத்திமா நகரத்தை, प्रविशन्त - ப்ரவேசிக்கின்ற, मां - என்னை (ப் பார்த்து), कश्चित् - ஒருவனும், न अभिनन्दति - ஸந்தோஷப்படவில்லை, नराः - மனிதர்கள், रामं - ராமனை, अपश्यन्तः (सन्तः) - பாராதவர்களாய்க்கொண்டு, मुहुर्मुहुः - அடிக்கடி, निःश्वसन्ति - பெருமூச்சு எளிகின்றார்கள்.

ளும், பூமியில் முளைத்திருக்கின்ற மல்லிகை முல்லை முதலான புஷ்பங்களும், மாம்பழம், பலாப்பழம் முதலான பழங்களும் இப்பொழுது முன்போல விளங்கவில்லை. அதாவது :—புஷ்பங்கள் வாஸனை குறைந்தும், பழங்கள் ருசி குறைந்தும் இருக்கின்றன.

9. (பொ - ரை) புருடோத்தமரே! இப்பொழுது உம்முடைய தேசத் திருக்கும் உத்யான வனங்கள் முழுவதும் ஜன ஸஞ்சார மில்லாதவைகளாயும், கூடுகளிலேயே மூர்ச்சையடைந்து பதுங்கியிருக்கும் பக்ஷிகளை உடையவைகளாய் மிருக்கின்றன. எந்தத் தோட்டங்களைப் பார்த்த போதிலும் கண்ணுக்கு அழகாகவே காணப்படவில்லை.

10. (பொ - ரை) நான் இந்த அயோத்தியில் துழையும் பொழுது என்னைப் பார்த்து ஒருவரும் ஸந்தோஷப்படவே யில்லை. சில மனிதர்கள் ஓடிவந்து தேரைப் பார்த்து அதில் ராமனைக் காணாமையால் அந்த துக்கத்தினால் அடிக்கடி பெருமூச்சு எளிகின்றார்கள்.

देव राजरथं दृष्ट्वा विना राममिहागतम् ।

दुःखादश्रुमुखः सर्वो राजमार्गगतो जनः ॥ 11 ॥

हर्म्यैर्विमानैः प्रासादैरवेक्ष्य रथमागतम् ।

हाहाकारकृता नार्यो रामादर्शनकश्चिताः ॥ 12 ॥

आयतैर्विमलैर्नेत्रैरश्रुवेगपरिप्लुतैः ।

अन्योन्यमभिवीक्षन्तेऽव्यक्तमार्ततराः स्त्रियः ॥ 13 ॥

11. (ப - ரை) हे देव - ஸ்வாமி! रामं विना - ராமனை விட்டு, इह - இங்கு, आगतम् - வந்திருக்கின்ற, राजरथं - மஹாராஜரின் தேரை, दृष्ट्वा - பார்த்து, राजमार्गगतः - ராஜ வீதியிலிருக்கின்ற, जनः सर्वः - ஜனம் முழுவதும், दुःखात् - துக்கத்தினால், अश्रुमुखः - கண்ணீரை முகத்தில் உடையதாய் (இருக்கிறது).

12. (ப - ரை) आगतम् - (ராமனில்லாமல்) வந்திருக்கும், रथं - தேரை, रामादर्शन कश्चिताः - ராமனைக்காணுமையாலே இளைத்திருக்கின்ற, नार्यः - ஸ்த்ரீகள், हर्म्यैः - மெத்தைகளாலும், विमानैः - விமானங்களாலும், प्रासादः - மஹாராஜா உட்பரிகைகளாலும், अवेक्ष्य - பார்த்து, हाहाकार कृताः - ஹா ஹாகாரத்தைச் செய்கின்றார்கள்.

13. (ப - ரை) स्त्रियः - ஸ்த்ரீகள், आर्ततराः (सत्यः) - மிகவும் துக்க முடையவர்களாய்க் கொண்டு, अश्रुवेगपरिप्लुतैः - கண்ணீரின் வேகத்தினால் வ்யாப்த்தமாயும், विमलैः - நிர்மலங்களாயும், आयतैः - விசாலங்களுமான, नेत्रैः - கண்களினால், अन्योन्यं - ஒருவருக்கொருவர், अव्यक्तं - ப்ரகாசமில்லாமல், अभिवीक्षन्ते - பார்க்கின்றார்கள்.

11. (பொ - ரை) ஸ்வாமி! ஸ்ரீராமன் இல்லாமல் இங்கு வந்திருக்கும் மஹாராஜரின் ரதத்தைப் பார்த்து, ராஜ வீதியில் நின்றிருக்கும் ஜனம் முழுவதும் வ்யஸனத்தினால், கண்களில் நீரைப் பெருக்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

12. (பொ - ரை) ராமனைக் காணாமல் இளைத்திருக்கும் நம் அயோத்திமாநகரத்து ஸ்த்ரீகள், ராமனில்லாமல் வந்திருக்கும் நம்முடைய தேரை, மாடிகளிலும், விமானங்களிலும், அரசர்கள் உட்பரிகைகளிலும் இருந்து பார்த்து ராமனில்லாத படியால் ஹா ஹா என்று கதறினார்கள்.

13. (பொ - ரை) நகரத்து ஸ்த்ரீகளெல்லோரும், மிகவும் துக்கமுடையவர்களாய், கண்களில் நீர் நிறைந்தபடியால் மை அழிந்து நிர்மலங்களாயும், விசாலங்களுமான கண்களோடு ஒருவருக்கொருவர் ப்ரகாசமில்லாமல் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

नामित्राणां न मित्राणामुदासीनजनस्य च ।

अहमातिताया किञ्चिद्विशेषमुपलक्षये ॥ 14 ॥

अप्रहृष्टमनुष्या च दीननागतुरङ्गमा ।

आर्तस्वरपरिस्त्राना विनिःश्वसितनिःस्वना ॥ 15 ॥

निरानन्दा महाराज रामप्रव्राजनातुरा ।

कौसल्या पुत्रहीनेव अयोध्या प्रतिभाति मा ॥ 16 ॥

14. (ப - ரை) அமித்ராணா - (உம்முடைய) சத்ருக்களுக்கும், மித்ராணா - ஸ்நேஹிதர்களுக்கும், உதாசீனஜனஸ்ய ச - மத்யஸ்தமான ஜனத்திற்கும், அர்தீதயா - துக்கத்திருப்பதினால், விசேஷ - பேதத்தை, கிஞ்சித் - கொஞ்சமும், அஹ் - நான், ந உபலக்ஷயே - காணவில்லை.

15—16. (ப - ரை) हे महाराज - ஹாராஜரே ! अयोध्या - அயோத்திமா நகரமானது, अप्रहृष्टमनुष्या च - ஸந்தோஷமில்லாத மனிதர்களை யுடையதாய், दीन-नाग तुरङ्गमा - வ்யஸனமடைந்த யானைகளையும், குதிரைகளையுமுடையதாய், आर्त-स्वरपरिस्त्राना - அழுகைக் குரலோடு வாட்டமுடையதாய், विनिःश्वसित निःस्वना - பெருமூச்சின் சப்தத்தை உடையதாய், निरानन्दा - ஆனந்த மில்லாததாய், रामप्रवा-जनातुरा - ராமன் காட்டிற்குப் போனபடியால் பிடிக்கப்பட்டதாய், पुत्रहीना- புத்திரனை விட்டுப் பிரிந்த, कौसल्या इव - கௌஸல்யா தேவிபோல, मा - என்னைக் குறித்து, प्रतिभाति - தோன்றுகிறது.

14. (பொ - ரை) நகரத்திலிருக்கும் ஜனங்கள் எல்லோரும் ஒரே மாதிரியாக ராமனை விட்டுப்பிரிந்து துக்கத்துக் கொண்டிருக்கிற படியால் இவர்கள் உமக்கு (ஒருவருக்கொருவர்) தோழர்களென்றும், சத்ருக்களென்றும் இரண்டு மில்லாத உதாவீனர்களென்றும் வித்யாஸம் எனக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை.

15—16. (பொ - ரை) महाराज ! श्रीरामன் காட்டிற்குப் போன துக்கத்தினால் பிடிக்கப்பட்டு ஸந்தோஷமில்லாத மனிதர்களை உடையதாய், மிகவும் தீனமான யானைகளையும், குதிரைகளையு முடையதாய், மிகவும் தீனமான ஸ்வரத்துடன் வாட்டமுடையதாய் பெருமூச்சின் சப்தம் மிகுந்ததாய் மனக்களிப்பு இல்லாததாய் இருக்கிற இந்த அயோத்திமா நகரத்தைப் பார்க்கும் பொழுது, புத்திரன் இல்லாமல் வ்யஸனப் பட்டுக் கொண்டிருக்கும் கௌஸல்யா தேவிபோல் எனக்குத் தோன்று

सूतस्य वचनं श्रुत्वा वाचा परमदीनया ।

बाष्पोपहतया राजा तं सूतमिदमब्रवीत् ॥ 17 ॥

कैकेय्या विनियुक्तेन पापाभिजनभावया ।

मया न मन्त्रकुशलैर्वृद्धैः सह समर्थितम् ॥ 18 ॥

न सुहृद्भिर्न चामात्यैर्मन्त्रयित्वा च नैगमैः ।

मयाऽयमर्थः संमोहात्स्त्रीहेतोस्सहसा कृतः ॥ 19 ॥

17. (ப - ரை) ராஜா - அரசன், சூதஸ்ய - ஸூதருடைய, வசனம் - வார்த்தையை, ஶ்ருத்வா - கேட்டு, வாஷ்ய உபஹதயா - கண்ணீரால் தடுக்கப்பட்ட, பரமடீனயா - மிகவும் தீனமான, வாசா - வாக்குடன், தம் சூத - அந்த ஸாரதியைப் பார்த்து, இஃ - இந்த வார்த்தையை, அப்ரவீத் - சொன்னார்.

18. (ப - ரை) பாப அபிஜன பாபயா - பாபமுள்ளதான பிரப்பு இடத்தை அதுஸரித்த எண்ண முள்ளவளான, கைகேய்யா - கைகேயி யினால், வினியுக்தே - நன்றாகத் தூண்டப் பட்ட, மயா - என்னால், மன்த்ரகூசலै - ஆலோசனையில் தேர்ந்தவர்களான, வுத்தै: சஹ - பெரியோர்களுடன் கூட, ந சமர்த்தம் - நன்றாக ஆலோசனை செய்யப்பட வில்லை.

19. (ப - ரை) சஹ்ரு: - ஸ்நேஹிதர்களோடு, ந மன்த்ரயித்வா - ஆலோசிக்காமலும், அமாத்யै : நைமै: ச - ஸந்திரிகளோடும், நகரத்து ஜனங்களோடும், ந மன்த்ரயித்வா ச - ஆலோசிக்காமலும், அய அர்த்த: - இந்தக் காரியமானது, சம்மோஹாத் - அஞ்ஞானத்தினால், ஸ்ரீஹிதோ: - ஒரு ஸ்திரீ நிமித்தமாக, சஹசா - திடீரென்று, மயா - என்னால், க்ருத: - செய்யப்பட்டது.

17. (பொ - ரை) அரசன், ஸூமந்த்ரருடைய வார்த்தையைக் கேட்டு கண்ணீருடன் தழதழித்து மிகவும் தீனமான குரலோடு அந்த ஸாரதியைப் பார்த்து இந்த வார்த்தையைச் சொன்னார்.

18. (பொ - ரை) குலத்திற்குத் தகுந்த கெட்ட எண்ண முடையவளான கைகேயியின் பேச்சைக் கேட்டு ஆலோசனையில் ஸமர்த்தர்களான பெரியோர்களுடன் கலந்து ஆலோசிக்கப்படவில்லை.

19. (பொ - ரை) தோழர்களுடனும், மந்திரிகளுடனும், பட்டணத்து ஜனங்களுடனும் கலந்து ஆலோசிக்காமல், அஞ்ஞானத்தினால் ஒரு ஸ்திரீ நிமித்தமாக திடீரென்று ராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்பும் இந்தக் காரியத்தை நான் செய்து விட்டேன்.

भवितव्यतया नूतमिदं वा व्यसनं महत् ।

कुलस्यास्य विनाशाय प्राप्तं सूत यदृच्छया ॥ 20 ॥

सूत यद्यस्ति ते किञ्चिन्मया तु सुकृतं कृतम् ।

त्वं प्रापयाऽऽशु मां रामं प्राणाः संत्वरयन्ति मां ॥ 21 ॥

यद्यद्यापि ममैवाज्ञा निर्वर्तय तु राघवम् ।

न शक्यामि विना रामं मुहूर्तमपि जीवितुम् ॥ 22 ॥

20. (ப - ரை) ஹே சூத - ஸாரதியே ! வா (அய்வா) - அல்லது, இஃ - இந்த, **மஹத் வ்யஸனம்** - பெரிய துக்கமானது, **யத்ச்சயா** - தற்செயலாக, **भवितव्यतया** - ஜென்மார்தர பாபத்தினால், **अस्य कुलस्य** - இந்த குலத்தினுடைய, **विनाशाय** - நாசத்தின் பொருட்டு, **प्राप्तं** - நேர்ந்திருக்கலாம், **नूनं** - நிச்சயம்.

21. (ப - ரை) ஹே சூத - ஸாரதியே ! **ते** - உமக்கு, **मया** - என்னால், **किञ्चित् सुकृतं** - எதுவாகிலும் உபகாரம், **कृतम्** - செய்யப்பட்டிருந்ததாக, **अस्ति यदि** - இருக்குமேயானால், **त्वं** - நீர், **मां** - என்னை, **रामं** - ராமனை, **आशु** - சீக்கிரமாக, **प्रापय** - அடைவிக்கவேண்டும், **प्राणाः** - ப்ராணன்கள், **मां** - என்னைக் குறித்து, **संत्वरयन्ति** - அவஸரப்படுகின்றன.

22. (ப - ரை) **अद्यापि** - இந்த ஆபத்திலும், **मम** - என்னுடைய, **आज्ञा** - உத்திரவானது, **यदि** - (यवर्तते) - நடக்குமேயானால், **राघवम्** - ராமனை, **निर्वर्तय तु** - திருப்பிக் கொண்டே வாரும், **रामं विना** - ராமனை விட்டு, **मुहूर्तं अपि** - சற்று நேரம் கூட, **जीवितुम्** - பிழைத்திருக்க, **न शक्यामि** - சக்தனாக ஆகமாட்டேன்.

20. (பொ - ரை) ஸாரதி ! அல்லது இந்த பெரிய துக்கமானது வெளிக் காரணங்களொன்று மில்லாமல் நாம் அனுபவித்தே தீரவேண்டுமென்கிற முன் செய்த கர்மத்தினால் நம் குலத்தை அழிப்பதற்காக நேர்ந்திருக்கிறது. இது நிச்சயம்.

21. (பொ - ரை) ஸுமந்த்ரே ! நான் உமக்கு எதுவாகிலும் ஒரு உபகாரம் செய்திருந்தேனே யானால், என்னை இப்பொழுதே ஸ்ரீராமனிடம் கொண்டு சேர்த்து விடும். என்னுடைய ப்ராணன்கள், சரீரத்தை விட்டுப் போக தவறையுடையதாயிருக்கின்றன.

22. (பொ - ரை) ஸாரதி ! இந்த ஆபத்துக் காலத்திலும் என்னுடைய உத்திரவு பழுதுபோகாமல் செல்லும் பகஷத்தில் ராமனை வனத்திலிருந்து நீர் இங்கு அழைத்தவர வேண்டியது. ராமன் இல்லாமல் ஒரு முகூர்த்த காலம்கூட உயிருடனிருக்கத் துணியமாட்டேன்,

अथवाऽपि महाबाहुर्गतो दूरं भविष्यति ।

மாமேவ ரத்யமாரோப்ய ஶீघ்ரம் ராமாய டர்ஷய || 23 ||

वृत्तदंष्ट्रो महेष्वासः कासौ लक्ष्मणपूर्वजः ।

யடி ஜீவாமி சாஷ்வேனம் பश्यேயம் சீதயா सह || 24 ||

लोहिताक्षं महाबाहुमासुक्तमणिकुण्डलम् ।

ராமம் யடி ந பश्यேயம் கமிஷ்யாமி யமக்ஷயம் || 25 ||

23. (ப - ரை) **अथवा** - அல்லது, **महाबाहुः** - பெரும் தோள்களுடைய ஸ்ரீ ராமன், **दूरं गतः** - வெகு தூரம் சென்றவனாக, **भविष्यति अपि** - இருப்பனையானால், **मां एव** - என்னையே, **रथं** - தேரை, **आरोप्य** - ஏற்றிவைத்து, **शीघ्रं** - சீக்கிரமாக, **रामाय** - ராமன் பொருட்டு, **दर्शय** - காட்டும்.

24. (ப - ரை) **वृत्तदंष्ट्रः** - அரும்பு போன்ற பற்களை உடையவராய், **महेष्वासः** (மஹா இஷ்வாச:) - பெருத்த வில்லை யுடைய, **लक्ष्मणपूर्वजः** - இலக்குமணனுக்கு முன் பிறந்தவனான, **कासौ** - இந்த ராமன், **क** - எங்கே, **एनं** - இவனை, **सीतया सह** - வீழ்த்தைபுடன் கூட, **साधु** - நன்றாக, **पश्येयं यदि** - பார்ப்பேனே யானால், **जीवामि** - பிழைப்பேன்.

25. (ப - ரை) **लोहिताक्षं** - சிவந்த கண்களை யுடையவனும், **महाबाहुं** - பெரிய தோள்களையுடையவனும், **आसुक्त मणिकुण्डलम्** - அணிந்து கொள்ளப் பட்ட ரத்தின குண்டலங்களை உடையவனுமான, **रामं** - ஸ்ரீராமனை, **न पश्येयं यदि** - பாராமலிருப்பேனே யானால், **यमक्षयम्** - யமலோகத்தை, **गमिष्यामि** - அடைந்து விடுவேன்.

23. (பொ - ரை) அல்லது, பெரும் தோளான ஸ்ரீராமன், வெகுதூரம் சென்றிருக்கும் பக்கத்தில் என்னையே தேரில் ஏற்றிக்கொண்டு சீக்கிரம் ராமனிடம் கொண்டுவரக் காட்டும்.

24. (பொ - ரை) மல்லிகை அரும்புபோன்ற அழகான பற்களை உடையவனாய், பெருத்த வில்லை உடையவனாய், இலக்குமணனுக்கு முன் பிறந்தவனான அந்த ராமன் எங்கே! இப்பொழுதே உபிரை விடும் நிலைமையி லிருக்கின்ற நான் எங்கே! அந்த ராமனுடைய தாசனம் எனக்கு நேர வழியே இல்லை, அந்தக் குழந்தையை நான் வீழ்த்தைபுடன் நன்றாகப் பார்ப்பேனேயானால் பிழைத் திருப்பேன்.

25. (பொ - ரை) செந்தாமரைபோல் சிவந்த கண்களையுடையவனும், பெரும் தோள்களையுடையவனும், ரத்தின குண்டலங்களை அணிந்து கொண்டவனுமான ஸ்ரீராமனை நான் பாராமலிருப்பேனேயானால், யமலோகம் சென்றுவிடுவேன்.

अतो नु किं दुःखतरं योऽहमिष्वाकुनन्दनम् ।

इमामवस्थामापन्नो नेह पश्यामि राघवम् ॥ 26 ॥

हा राम रामानुज हा हा वैदेहि तपस्विनि ।

न मां जानीत दुःखेन भ्रियमाणमनाथवत् ॥ 27 ॥

स तेन राजा दुःखेन भृशमर्पितचेतनः ।

अवगाढः सुदुष्पारं शोकसागरमब्रवीत् • ॥ 28 ॥

26. (ப - ரை) ய: அஹ் - யாதொரு நான், இமா் அவஸ்தா - இந்த அவஸ்தையை, அபப: - அடைந்தவனாகிநின்றதும், இஹ - இங்கு, இஷ்வாகுனந்நம் - இக்ஷ்வாகு குலத்து குமாரனான, ராஃவம் - ஸ்ரீராமனை, ந பச்யாமி (இதி யத்) - பார்க்க வில்லை என்பது யாதொன்றுண்டோ, அத: - இதைக் காட்டிலும், து:கதரம் - மிகவும் துக்கமானது, கி் நு - என்ன !

27. (ப - ரை) ஹ ராம - ஐயோ ராமா ! ஹ ராமானுஜ - ராமனுடைய தம்பியே ! தபஸ்வினி - சிறந்த தபஸ்ஸையுடைய வளரான, ஹ வைதேஹி - விதேஹ ராஜன் குமாரியே ! அநாதவத் - திக்கற்றவன் போல், து:கென - துக்கத்தினால், ப்ரியமாண் - மறிக்கின்ற, மா் - என்னை, ந ஜானீத - அறியமாட்டார்களா.

28. (ப - ரை) ச: ராஜா - அந்த மஹாராஜர், தென து:கென - அந்த துக்கத்தினால், ப்ரு: - மிகவும், அர்பிதகெதன: - சூழப்பட்ட புத்தியை புடையவராய், சுததுஸார் - மிகவும் வருத்தப்பட்டும், அடைய முடியாத அக்கரைபை உடையதான், ஸாகசா-
 ரம் - துக்க ஸமுத்ரத்தை, அவகாட: - ப்ரவேசித்தவராய், அபஸீத் - சொன்னார்.

26. (பொ - ரை) நான் இந்த நிலைமையிலிருந்தும் இக்ஷ்வாகு குலத்துக் குமாரனான ஸ்ரீராமனைப் பார்க்காம விருக்கின்றேனே; இதை விட மிகவும் சோகத்தை உண்டு பண்ணக் கூடியது எது? ஒன்றுமே இல்லை யல்லவா !

27. (பொ - ரை) ஐயோ ராமா ! ஹ ராமானுஜா ! பதிவ்ரதகளில் சிறந்தவளான விதேஹ மஹாராஜரின் குமாரியே ! நான் ஒரு திக்கற்றவன்போல் துக்கத்தினால் மரண மடைகின்றேன் உங்களுக்குத் தெரியவில்லையா !

28. (பொ - ரை) அவ்வரசன் அந்த துக்கத்தினால் நன்றாக சூழப்பட்ட புத்தியையுடையவராய் கஷ்டப்பட்டும் தாண்ட முடியாத துக்கமாகிற ஸமுத்ரத்தில் மூழ்கிக்கொண்டு சொன்னார்.

ராமशোকமஹாபொ: சீதாவிரஹபார: ।

ஶ்சிதோர்மிமஹாஸ்வர்தோ வாஶ்பபெனஜலாவில: ॥ 29 ॥

வாஹுவிக்ஷேபமீனோபி விக்நந்திதமஹாஸ்வன: ।

பிரகீர்ணகேசரீவால: கைகேயீவடிவாமுஸ: ॥ 30 ॥

மமாஸ்ருவேபபவ: குஜாவாக்யமஹாபரஹ:

வரவேலோ நுஸ்சாயா: ராமபரவாஜனாஸ்வயத: ॥ 31 ॥

யஸிமந்வத நிமமோஹ் கௌசல்யே ராஶ்வம் விநா ।

துஸ்தரோ ஜீவதா தேவி மயாய் ஶோகஸாஶார: ॥ 32 ॥

29—30—31—32. (ப - றா) ஹே கௌசல்யே தேவி - கௌஸல்யா தேவியே !

ராஶ்வம் விநா - ராமனை விட்டுப்பிரிந்து, யஸிந் - யாதொரு துக்கக்கடலில், அஹ் - நான், நிமம: - முழுகியிருக்கின்றேனோ, அய் ஶோகஸாஶார: - இந்த துக்க ஸமுத்ரமானது, ராம ஶோக மஹா அபொ: - ராமனுடைய சோகமாகிற பெரிய பரப்பை உடையது, சீதா விரஹ பார: - லீனையை விட்டுப் பிரிந்ததாகிற கரையை அடைந்தது, ஶ்சித ஓர்மி மஹா அவர்த: - பெருமூச்சாகிற அலைகளையும், பெரிய சுழல்களையுமுடையது, வாஶ்ப பௌ ஜல அவில: - கண்ணீராகிற துரையையும், கலங்கிய ஜலத்தை யுமுடையது, வாஹு விக்ஷேப மீன ஓய: - கைகளை அசைப்பதாகிற மீன் கூட்டங்களை யுடையது, விக்நந்தித மஹாஸ்வன: - அழகையாகிற பெரும் கோஷத்தையுடையது, பிரகீர்ணகேச ரீவால: - அழிந்து கலந்துகொண்டிருக்கிற தலை மயிர்களாகிற பாசிகளை உடையது, கைகேயீ வடிவாமுஸ: - கைகேயியாகிற வடவாக்கனியை உடையது, மம - என்னுடைய, அஸ்ருவேபபவ: - கண்ணீரின் வேகத்திற்கு ஆகி காரணமாயிருக்கின்றது, குஜா வாக்ய மஹா பரஹ: - கூனியின் பேச்சாகிற பெரிய முதலையை உடையது, நுஸ்சாயா: - கொடியவளான (கைகேயியினுடைய) வரவேல: - வரங்களாகிற கொந்த

29—30—31—32. (பொ - றா) தான் அனுபவிக்கும் துக்கமானது அளவில்லாம லிருக்கிறபடியால் அதை ஸமுத்ரமாக நிரூபித்துக் காட்டுகிறார்.

கௌஸல்யா தேவி! ராமனுடைய சோகத்தை பெரிய பரப்பாகவுடையதும், லீனையைப் பிரிந்ததாகிற அக்கரை உடையதும், பெருமூச்சாகிற அலைகளையும், பெரும் சுழல்களையுமுடையதும், கண்ணீராகிற துரையையும் கலங்கிய நீரை யுமுடையதும், அங்குமிங்கும் துக்கத்தினால் கைகளை ஆட்டுகிறதாகிற மீன் கூட்டங்களை யுடையதும், அழகைக் குரலாகிற பெரும் கோஷத்தையுடையதும், அழிந்து விரிந்த தலைமயிராகிற பாசிக் கொத்துகளையுடையதும், கைகேயியாகிற படவாக்கனியை உடையதும், என் கண்ணிலிருந்து துக்கத்தினால் வேகமாக நீர் பெருகுவதற்கு மூலகாரணமாயும், கூனியின் பேச்சுக்களாகிற பெரிய முதலைகளையுடையதும், கொடியவளான கைகேயியின் இரண்டு வரங்களாகிற கொந்தளிப்பை யுடையதும்,

अशोभनं योऽहमिहाऽद्य राघवं दिदक्षमाणो न लभे सलक्ष्मणम् ।

इतीव राजा विलपन्महायशः पपात तूष्णं शयने स मूर्च्छितः ॥ 33 ॥

इति विलपति पार्थिवे प्रणष्टे कण्ठतरं द्विगुणं च रामहेतोः ।

वचनमनुनिशम्य तस्य देवी भयमगमत्पुनरेव राममाता ॥ 34 ॥

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

एकादशष्टितमः सर्गः ॥ 59 ॥

ளிப்பை உடையது, ராமப்ராஜனாயத் - ராமனைக் காட்டிற்குத் துறத்துவதாகிற நீட்ச்சியை உடையது, ஜிவதா - உயிருடனிருக்கிற, மயா - என்னால், டுஸ்தர: - (இது) தாண்ட முடியாதது.

33. (ப - ரை) ய: அஹ் - யாதொரு நான், அद्य - இப்பொழுது, இஹ் - இங்கு, சலக்ஷ்மணம் - இலக்குமணனுடன் கூடிய, ராঘवं - ஸ்ரீராகவனை, दिदक्षमाण: - பார்க்க விரும்ப முடையவகை விருந்தும், न लभे - (அதை) அடையவில்லை, (इति यत् - என் பது யாதொன்றுண்டோ), (इदं - இது), अशोभनं - (என்னுடைய) பாபம், इति इव - என்று இவ்வாறு போல, महायशः - பெருங்கீர்த்தியுடைய, स: राजा - அந்த அரசன், विलपन् (सन्) - கதறிக்கொண்டு, मूर्च्छितः - மூர்ச்சை அடைந்தவராய், तूष्णं - உடனே, शयने - படுக்கையில், पपात - விழுந்து விட்டார்.

34. (ப - ரை) इति - இவ்வாறு, पार्थिवे - அரசன், रामहेतोः - ஸ்ரீராமன் நிமித்தமாக, कण्ठतरं (यथा तथा) - மிகவும் தீனமாயிருக்கும்படி, द्विगुणं च - இரட்டிப்பாகவும், विलपति - கதறிக் கொண்டு, प्रणष्टे (सति) - மூர்ச்சை அடைந்த வள வில், तस्य - அவருடைய, वचनं - வார்த்தையை, अनुनिशम्य - கேட்டு, राममाता - ஸ்ரீராமனுடைய தாயாரான, देवी - கௌஸல்யா தேவி, पुनः एव - மறுபடியும், भयं - பயத்தை, अगमत् - அடைந்தாள்.

ராமனுடைய வன்வாஸமாகிற நீழ்ச்சியை (நீளத்தை) புடையதுமான இந்த துக்க மாகிற ஸமுதரத்தில் ஸ்ரீராமனை விட்டுப் பிரிந்தபடியால் மூழ்கி அமிழ்ந்து விட்டேன். இனி நான் இதை உயிருடன் தாண்ட முடியாது.

33. (பொ - ரை) இந்த ஸமயத்தில் இலக்குமணனுடன் ராகவனைப் பார்க்க நான் ஆசைப்பட்டும் எனக்கு அது கிடைக்காததற்குக் காரணம் என்னுடைய பாபம்தான் என்று இவ்வாறுக பெரும் கீர்த்தி படைத்த அவ்வரசன் அழுது கொண்டு மூர்ச்சை அடைந்து திடீரென்று படுக்கையில் விழுந்துவிட்டார்.

34. (பொ - ரை) அரசன், ஸ்ரீராமன் நிமித்தமாக மிகவும் தீனமாக இரட்டிப் பாக இவ்வாறு அழுது கொண்டு மூர்ச்சித்து கீழே விழுந்தவுடன் ஸ்ரீராமன் மாதா வான கௌஸல்யா தேவி, அவருடைய வார்த்தையையும், அந்த நிலைமையையும் பார்த்து, முன் ஸ்ரீராமனுக்கு என்ன நேர்ந்து விடுமோ வென்று பயப்பட்டதுபோல இப்பொழுது பர்த்தாவுக்கு என்ன நேர்ந்து விடுமோ வென்று மறுபடியும் பயத்தை அடைந்தாள்.

षष्ठितमः सर्गः ॥ 60 ॥

ततो भूतोपसृष्टेव वेपमाना पुनः पुनः ।

धरण्यां गतसत्त्वेव कौसल्या सूतमब्रवीत् ॥ 1 ॥

नय मां यत्र काकुत्स्थः सीता यत्र च लक्ष्मणः ।

तान्विना क्षणमप्यत्र जीवितुं नोत्सहे बह्वम् ॥ 2 ॥

निर्वर्तय रथं, शीघ्रं दण्डकान्वय मामपि ।

अथ तान्ानुगच्छामि गमिष्यामि यमक्षयम् ॥ 3 ॥

1. (ப - ரை) தத: - பிறகு, கௌஸல்யா தேவி, பூத உபஸ்யூ இவ - பிசாசுத்தினால் பிடிக்கப்பட்டவள் போல, ஧ரண்யா - தரையில், புன: புன: - அடிக்கடி, வேபமானா - (விழுந்து) நடுங்கிக் கொண்டு, கதஸத்வா இவ - ப்ராணன் போனவள் போல, சூத - ஸுமந்த்ரரைப் பார்த்து, அப்ரவீத் - சொன்னார்.

2. (ப - ரை) யத் - எந்த இடத்தில், காசுத்ய: - ஸ்ரீராமனும், யத் - எந்த இடத்தில், சீதா - வீதையும், லக்ஷ்மண: ச - இலக்குமணனும், (ஸந்தி - இருக்கிறார்கள்), (தத் - அந்த இடத்தை), மா - என்னை, நய - அழைத்துக்கொண்டுபோய் விடும், ஹி - ஏனென்றால், தான் வினா - அவர்களை விட்டு, அஹ் - நான், அத் - இங்கு, க்ஷண அபி - க்ஷணகாலம் கூட, ஜீவீது - பிழைத்திருக்க, ந உத்ஸஹே - மாட்டேன்.

3. (ப - ரை) ஶீக்ர - சீக்கிரமாக, ரதம் - தேரை, நிவர்தய - திருப்பும், மா அபி - என்னையும், தணடகாந் - தண்டகாவனத்தை, நய - கொண்டு போய் விடும், தான் - அவர்களை, அத ந அநுக்ஷாம் - பின் செல்லாமலிருப்பேனையானால், யமக்ஷயம் - யமனுடைய க்ருஹத்தைக் குறித்து, கமிஷ்யாமி - போய் விடுவேன்.

1. (பொ - ரை) பிறகு கௌஸல்யா தேவி, பிசாசும் பிடித்தவள் போல் தரையில் விழுந்து அடிக்கடி புறண்டு கொண்டு, ப்ராணனை இழந்தவள் போலிருந்து ஸுமந்த்ரரைப் பார்த்துச் சொன்னார்.

2. (பொ - ரை) காசுத்யஸ்தனும், வீதையும், இலக்குமணனும் எங்கு இருக்கின்றார்களோ அங்கு என்னையும் அழைத்துக் கொண்டுபோய் விடும். ஏனென்றால், அம்மாவர்களையும் விட்டுவிட்டு நான் இங்கு க்ஷண காலங் கூட பிழைத்திருக்க மாட்டேன்.

3. (பொ - ரை) சீக்கிரமாகத் தேரைத் திருப்பும், என்னையும் தண்டகாவனத் திறுக் கொண்டுபோய் விடும், அவர்களுடன் நான் போகாமலிருப்பேனே யானால் இப்பொழுதே யெமனுடைய க்ருஹம் சென்று விடுவேன்,

बाष्पवेगोपहतया स वाचा सज्जमानया ।

इदमाश्वासयन्देवी सूतः प्राज्ञलिरब्रवीत् ॥ 4 ॥

त्यज शोकं च मोहं च संभ्रमं दुःखं तथा ।

व्यवधूय च संतापं वने वत्स्यति राघवः ॥ 5 ॥

लक्ष्मणश्चापि रामस्य पादौ परिचरन्वने ।

आराधयति धर्मज्ञः परलोकं जितेन्द्रियः ॥ 6 ॥

4. (ப - ரை) ச: சூத: - அந்த ஸூதர், வாஷ் வேக உபஹதயா - கண்ணீரின் வேகத்தால் தடுக்கப்பட்டும், சஜ்ஜமானயா - தழுதழுத்து மிருக்கிற, வாசா - வாக்கோடு (கூடிய), தேவீ - கௌஸல்யாதேவியை, அஸ்வாசயந் (சந்) - தேற்றிக்கொண்டு, ப்ராஜ்-லி: - கை கூப்பினவராய், இத் அப்ரவீத் - இதைச் சொன்னார்.

5. (ப - ரை) ஸோக்ஷ - சோகத்தையும், மோஹ் - மயக்கத்தையும், து:க்ஷம் - துக்கத்தினாலுண்டான, சம்ப்ரம் ததா - பதற்றத்தையும், த்யஜ - விட்டுவிடும், ரா஘வ: - ஸ்ரீராமவன், சந்தாபம் ச - தாபத்தையும், வ்யவதூய - தள்ளிவிட்டு, வந - வனத்தில், வத்ஸ்யதி - வலிக்கப் போகிறார்.

6. (ப - ரை) த்மஜ்: - தர்மங்களை அறிந்தவரான, லக்ஷ்மண: ச அபி - இலக்கு மண்ணும், வந - வனத்தில், ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமனுடைய, பாடௌ - திருவடிகளை, பரிசரந் (சந்) - சிச்ஞ்ஞை செய்து கொண்டு, ஜிதேந்த்ரிய: - இந்திரியங்களை ஜயித்தவராய், பரலோகம் - பரலோகத்தை, அராஹயதி - ஸாதிக்கிறார்.

4. (பொ - ரை) அந்த ஸூமந்தர், கண்ணீரின் வேகத்தினால் தடைப்பட்டு, தழுதழுத்துப் பேசுகின்ற அந்த கௌஸல்யா தேவிக்கு ஸமாதானம் செய்து கொண்டு கைகூப்பி இதைச் சொன்னார்.

5. (பொ - ரை) அம்மா! நீர், சோகத்தையும், ராமனுக்கு வனத்தில் என்ன கஷ்டம் நேர்ந்து விடுமோ என்கிற அஞ்ஞானத்தையும் விட்டுவிடும், ஸ்ரீராமன் ஸந்தாபத்தை விட்டு விட்டு வனத்தில் வலிக்கப்போகின்றார்.

6. (பொ - ரை) ஸகல தர்மங்களையும் அறிந்த இலக்குமண்ணும், ஜிதேந்த்ரியராயிருந்து வனத்தில் ஸ்ரீராமனுடைய திருவடிகளை சிச்ஞ்ஞித்துக்கொண்டு பரலோகத்தை ஸாதிக்கிறார் (தன் வசமாக்கிக் கொள்ளுகிறார்).

विजनेऽपि वने सीता वासं प्राप्य गृहेष्विव ।

विस्मभं लभतेऽभीता रामे संन्यस्तमानसा ॥ 7 ॥

नाऽस्या दैन्यं कृतं किंचित्सुसूक्ष्ममपि लक्ष्यते ।

उचितेव प्रवासानां वैदेही प्रतिभाति मा ॥ 8 ॥

नगरोपवनं गत्वा यथा स्म रमते पुरा ।

तथैव रमते सीता निर्जनेषु वनेष्वपि ॥ 9 ॥

7. (ப - ரை) சீதா - லீதையும், குடேஷு இவ - க்ருஹங்களிலேபோல, விஜனே - ஜன சூன்யமான, வனே அபி - வனத்திலும், வாசம் - வாஸத்தை, ப்ராய்ய - அடைந்து, ராமே - ஸ்ரீராமனிடத்தில், சன்யஸ்தமானஸா - நன்றாக வைக்கப்பட்ட மனம் உடைய வளாய், அபிதா - (ஆதலால்) பயமற்றவளாய், விஸ்மம் - ப்ரீதியை, லமதே - அடைகின்றாள்.

8. (ப - ரை) அஸ்யா - இவளுக்கு, கृतம் (வனவாஸகृतம்) - வனவாஸத்தினாலுண்டான, கிंचित् दैन्यं - ஒரு துக்கமும், सुसूक्ष्मं अपि - கொஞ்சம் கூட, न लक्ष्यते - காணப்படவில்லை, वैदेही - லீதையானவள், प्रवासानां - வனவாஸங்களுக்கு, उचिता इव - தகுந்தவன்போல, मा - என்னைக் குறித்து, प्रतिभाति - தோன்று

9. (ப - ரை) சீதா - லீதை, पुरा - முன்னே, नगर उपवनं - பட்டணத்து உத்யான வனத்தை, गत्वा - அடைந்து, यथा - எவ்வாறு, रमते स्म - விளையாடிக் கொண்டிருந்தாளோ, निर्जनेषु - ஜனங்களில்லாத, वनेषु अपि - வனங்களிலும், तथा एव - அவ்வாறே, रमते - விளையாடிக்கொண்டிருக்கிறாள்.

7. (பொ - ரை) லீதையும், க்ருஹத்தில் வாஸம் பண்ணுவதுபோல் ஜன ஸஞ்சாரமில்லாத வனத்தில் வாஸம் செய்து கொண்டு, ஸ்ரீராமனிடத்திலேயே நன்றாய் மனம் வைத்து அதனால் பயமற்றவளாய் ப்ரீதிபுடனிருக்கின்றாள்.

8. (பொ - ரை) இந்த லீதைக்கு வனவாஸத்தினால் ஒருவித துக்கமும், கொஞ்சமேனும் காணப்படவில்லை. இவ்வாறு இவள் வனத்தில் வாஸம் பண்ணுவதைப் பார்த்தால் நெடுநாளாக வனவாஸம் செய்து பழகினவன்போல் எனக்குத் தோன்றுகிறது.

9. (பொ - ரை) லீதை நகரத்திலிருக்கும்பொழுது, நகரத்தைச் சேர்ந்த பூந் தோட்டத்திற்குப் போய் எவ்வாறு விளையாடிக் கொண்டிருந்தாளோ, அவ்வாறே, ஜன ஸஞ்சாரமில்லாத காடுகளிலும் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறாள்.

अध्वना वातवेगेन संभ्रमेणाऽऽतपेन च ।

न विगच्छति वैदेह्याश्चन्द्रांशुसदृशी प्रभा ॥ 16 ॥

सदृशं शतपत्रस्य पूर्णचन्द्रोपमप्रभम् ।

वदनं तद्वदान्याया वैदेह्या न विकम्पते ॥ 17 ॥

अलत्तरसरक्ताभावलत्तरसवर्जितौ ।

अद्यापि चरणौ तस्याः पद्मकोशसमप्रभौ ॥ 18 ॥

देव्याः - கௌஸல்யா தேவிக்கு, ஹ்லாத்ந - ஸந்தோஷகரமாய், மதுர் - இனிதான், வவன் - வார்த்தையை, அப்ரவீத் - சொன்னார்.

16. (ப - ரை) **அத்வனா** - வழி நடப்பதினும், **வாதவேக** - காற்றின் வேகத்தினும், **சம்ப்ரமேன** - பதற்றத்தினும், **அதபேன** - வெப்பினினும், **சந்த்ராஸு** - நிலவுக்கு ஒப்பான, **வீதேஹ்யா** - வீதையின், **ப்ரமா** - தேஹத்தின் ஒளியானது, **ந வி-க்ச்சதி** - ஹிகாரப்படவில்லை.

17. (ப - ரை) **சதபத்ரஸ்ய** - தாமரை புஷ்பத்திற்கு, **சத்ர** - ஸமானமாயும், **பூர்ணசு** - பூர்ணிமா சந்திரனுக்கு ஸமானமான காந்தியை யுடையதுமான, **வதான்யாயா** - இனிய பேச்சையுடைய, **வீதேஹ்யா** - வீதையின், **தத்** - அந்த முகமானது, **ந விகம்பதே** - அசைக்கிரதில்லை. (வாணம் மாறுகிரதில்லை.)

18. (ப - ரை) **அலக்ரஸ ரக்தாபௌ** - செம்பஞ்ச குழம்புபோல் சிவந்த காந்தியையுடைய, **தஸ்யா** - அந்த வீதையினுடைய, **சரணௌ** - பாதங்கள், **அலக்ரஸவ்ர-ஜி-தௌ** - செம்பஞ்ச குழம்பு இல்லாமலிருந்தும், **அத்யாபி** - இந்த ஸமயத்திலும், **பத்மகோசசமப்ரபௌ** - தாமரை மொக்குக்கு ஸமானமான காந்தியை உடையவைகளாயிருக்கின்றன.

விட்டு கௌஸல்யா தேவிக்கு ஸந்தோஷகரமாய் இனிதான் வேறு வார்த்தையைச் சொல்லத் துடங்கினார்.

16. (பொ - ரை) வழி நடப்பதாலும் காற்று அடிப்பதாலும், புவி முதலான துஷ்ட ஜந்துக்களைக் கண்டு பயப்படுவதாலும், வெய்யிலாலும், நிலவுபோன்ற வீதையின் சரீர காந்தி மாறுகிரதே யில்லை.

17. (பொ - ரை) தாமரை மலரை ஒத்ததாயும், பூர்ண சந்திரனைப் போன்ற காந்தியுடையதுமான அந்த அழகான பேச்சையுடைய விதேஹ ராஜ குமாரியான வீதையின் முகம் இயற்கையான காந்தியை ஒருக்காலும் விகிரதில்லை.

18. (பொ - ரை) செம்பஞ்ச குழம்புபோல் சிவந்த காந்தியையுடைய வீதையின் பாதங்கள் இரண்டும் இப்பொழுது வனவாஸம் செய்யுங்காலத்தில் செம்பஞ்ச குழம்பு பூசப்பட்டாமலிருந்தும், தாமரைப் புஷ்பத்திற்கு துல்யமான காந்தியையுடையவைகளாயிருக்கின்றன.

नूपुरोद्धृष्टहेलेव खेले गच्छति भामिनी ।

इदानीमपि वैदेही तद्रागान्यस्तभूषणा

॥ 19 ॥

गजे वा वीक्ष्य सिंहं वा व्याघ्रं वा वनमाश्रिता ।

नाहारयति संत्रासे बाहू रामस्य संश्रिता

॥ 20 ॥

19. (ப - றை) தத் ரா஑ாத் - அந்த பூஷணங்களில் ஆசையினால், ந்யஸ்தபூஷणा - அணிந்து கொள்ளப்பட்ட பூஷணங்களையுடைய, வைதேஹி - விதேஹராத்ருமாரியான, பாமினி - அந்தப் பெண், இடானி அபி - இப்பொழுதும், நூபுர உத்த்ர ஹேலா இவ - தண்டையின் சப்தத்தை அனுஸரித்த விளையாட்டை உடையவன்போல், கெல் - ஓய் யாரமாக, கக்ச்சி - ஸஞ்சரிக்கின்றாள்.

पाठभेदः

तत् रागात् - ராமனுடன் செல்லுவதில் ஆசையினால், न्यस्तभूषणा - தள்ளப் பட்ட தண்டைகளை உடைய வளாரிடுந்தும், नूपुर उत्कृष्ट हेला इव - தண்டையினால் உண்டான ஓய்யார நடை உடையவன் போல்.

20. (ப - றை) ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமனுடைய, பாஹு - தோள்களை, சங்கிதா - அடைந்திருக்கின்ற லீலை, வந - வனத்தை, அங்கிதா (சதி) - அடைந்தவளாய்க்

19. (பொ - றை) ஆபரணங்கள் அணிந்து கொள்வதில் மிகவும் விரும்ப முள்ளவளாதலால், எப்பொழுதும் சரீரங்களில் ஆபரணங்களை அணிந்து கொண்டிருக்கும் அந்த விதேஹராத்ருமாரியான லீலை, பாதங்களில் தண்டைகள் அணிந்துகொண்டு நடக்குப்பொழுதும் அதில் உண்டான சப்தங்களை அனுஸரித்து ஓய்யாரமாகவே இந்த வனவாஸத்திலும் கூட நடக்கின்றாள்.

பாடபேதம்:—ராமனுடன் வனம் போவதில் மிகவும் ஆசையினால் தண்டை முதலான ஆபரணங்களைக் கழறிவிட்டு வனவாஸம் செய்யும்பொழுதும் அவள் இனிதாக நடக்கும் நடையைப் பார்த்தால் தண்டை முதலானதுகள் அணிந்து கொண்டு ஓய்யாரமாக நடக்கிறாள் போலிருக்கின்றது.

20. (பொ - றை) இந்த லீலை வனத்தில் பார்த்த மாத்திரத்தில், பயங்கரமான பெரிய சரீரமுடைய யானையையாவது, அதற்கும் பெரிதான லிம்மத்தையாவது,

न शोच्यास्ते न चात्मानः शोच्यो नापि जनाधिपः ।

इदं हि चरितं लोके प्रतिष्ठास्यति शाश्वतं ॥ 21 ॥

विधूय शोकं परिहृष्टमानसा महर्षियाते पथि सुव्यवस्थिताः ।

वने रता वन्यफलाशनाः पितुः शुभां प्रतिज्ञां परिपालयन्ति ते ॥ 22 ॥

கொண்டு, **गजं वा** - யானையையாவது, **सिंहं वा** - வலிம்மத்தைப்பாவது, **व्याघ्रं वा** - புலியையாவது, **वीक्ष्य** - பார்த்து, **संत्रासं** - பயத்தை, **न आहारयति** - அடைகின்றதில்லை.

21. (ப - ரை) **ते** - அவர்கள், **न शोच्याः** - துக்கப்படத் தகுந்தவர்களல்ல, **आत्मानः च** - நாமும், **न शोच्याः** - துக்கப்படத் தகுந்தவர்களல்ல, **जनाधिपः अपि** - அரசனும், **न शोच्यः** - துக்கப்படத் தகுந்தவரல்ல, **हि** - ஏனென்றால், **इदं चरितं** - இந்த சரித்திரமானது, **लोके** - உலகத்தில், **शाश्वतं** - சாச்வதமாக, **प्रतिष्ठास्यति** - நிலைத்திருக்கப் போகின்றது.

22. (ப - ரை) **ते** - அவர்கள், **शोकं** - துக்கத்தை, **विधूय** - தள்ளிவிட்டு, **परिहृष्टमानसाः** - மிகவும் ஸந்தோஷமுள்ள மனதுடையவர்களாய், **महर्षियाते** - மஹரிஷிகளால் போகப்பட்ட, **पथि** - வழியில், **सुव्यवस्थिताः** - நிலைபுள்ளவர்களாய், **वन्य फलाशनाः** - காட்டிலிருக்கும் பழங்களைப் புஜித்தவர்களாய், **वने** - வனவாஸத்தில், **रताः** - ஊக்கமுள்ளவர்களாகவிருந்து, **शुभां** - சுபகரமான, **पितुः** - பிதாவின், **प्रतिज्ञां** - பிதாவின் ப்ரதிஜ்ஞையை, **परिपालयन्ति** - பரிபாஸித்து வருகின்றார்கள்.

ப்ராணி ஸாமான்யங்களை ஹிம்வலிக்கிறபடியால் வலிம்மத்தைக் காட்டிலும் மிகவும் க்ரூரமான புலியையாவது, பார்த்தபோதிலும் ஸ்ரீராமனுடைய கைகளை ஆசிரயித் திருக்கிறபடியால் பயப்படுகிறதே யில்லை.

21. (பொ - ரை) ஆதலால் ஸ்ரீராமனையும் வலிமையைப், இலக்குமணனைப் பற்றியும், நம்மைப்பற்றியும், அரசனைப்பற்றியும் துக்கிக்க வேண்டியதேயில்லை, ஏனென்றால், பித்ருவசன பரிபாலனமென்கிற இந்த ஸச்சரித்திரமானது உலகத்தில் சந்திர ஸூரியர்கள் உள்ளவரையில் சாச்வதமாய் நடக்கப்போகின்றது.

22. (பொ - ரை) அப்மூவர்களும் துக்கத்தைத் தள்ளிவிட்டு மனக்களிப்பு உடையவர்களாய், மஹரிஷிகள் நடந்த வழியில் நிலை நின்று வனவாஸம் செய்து கொண்டு வனத்திலிருக்கும் பழம், காய், கிழங்கு முதலியவைகளை புஜித்துக்கொண்டு உலகங்களுக்கும் தங்களுக்கும் கேஷமகரமான பிதாவின் ப்ரதிஜ்ஞையைக் காப்பாற்றி வருகின்றார்கள்.

तथाऽपि सूतेन सुयुक्त्वादिना निवार्यमाणा सुतशोककश्चिता ।

न चैव देवी विरराम कूजितास्त्रियेति पुत्रेति च राघवेति च ॥ 23 ॥

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

षष्ठितमः सर्गः ॥ 60 ॥

23. (ப - ரை) சுதஸாக கர்ஸிதா - புத்திர சோகத்தினால் இளைத்த, தேவி - கௌஸல்யா தேவி, சுயுகவ்வினா - மிகவும் உசிதமான வார்த்தையைச் சொல்லுகின்ற, சூதௌ - ஸாரத்யினால், ததா - அவ்வாறு, நிவார்யமாணா அபி - தடுக்கப்பட்டிருந்தும், ப்ரிய இதி - அன்பனே ! என்றும், புத்ர இதி ச - குழந்தாய் ! என்றும், ரா஘வ இதி ச - ராகவா ! என்றும், கூஜிதாத் - கதறுவதில் நின்றும், ந விரராம எவ ச -

23. (பொ - ரை) புத்திர சோகத்தினால் இளைத்த அந்த கௌஸல்யா தேவி, மிகவும் உசிதமான இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்லி ஸம்மந்தரரால் ஸமாதானம் செய்யப்பட்டும், என் அன்பனே ! என் குழந்தாய் ! அப்பா ராகவா ! என்றும் ஓயாமல் கதறிக்கொண்டே யிருந்தாள்.

एकषष्टितमः सर्गः ॥ 61 ॥

वनं गते धर्मपरे रामे रमयतां वरे ।

कौसल्या रुदती स्वार्ता भर्तारमिदमब्रवीत् ॥ 1 ॥

यद्यपि त्रिषु लोकेषु प्रथितं ते महद्यशः ।

सानुक्रोशो वदान्यश्च प्रियवादी च राघवः ॥ 2 ॥

कथं नरवरश्रेष्ठ पुत्रौ तौ सह सीतया ।

दुःखितौ सुखसंवृद्धौ वने दुःखं सहिष्यतः ॥ 3 ॥

1. (ப - ரை) ரமயதாம் - ஸந்தோஷப் படுத்துகிறவர்களுக்குள், வரே - உத்தமராயும், **தர்மத்தே** முக்யமாக உடையவருமான, **ராமே** - ஸ்ரீராமன், **வனம்** **கௌஸல்யாதேவி**, **ரூததீ** - அழுது கொண்டு, **ஸ்வார்தா** (**சதீ**) - மிகவும் துக்கமுடையவளாய், **பர்தாரம்** - பர்த்தாவைக் குறித்து, **இதம்** - இந்த வார்த்தையை, **அவ்ரீத்** - சொன்னார்.

2. (ப - ரை) **ராகவ** - தசரதர், **சானுகோச** - கருணையுடன் கூடியவர், **வதான்ய** - **ச** - மிகவும் தாதா, **பரியவாதீ** **ச** - இனிதாகப் பேசும் ஸ்வபாவமுள்ளவர், (**இதி** - என்று), **தே** - உமக்கு, **மஹத் யச** - பெரிய கீர்த்தி, **தரிசு லோகேசு** - மூவுலகங்களிலும், **பரிதம் யதாபி** - ப்ரவித்தமாகத் தானிருக்கின்றது, (**ததா அபி** - அப்படி யிருந்தும், **அதிசயித அப யசஸ்கர்** - மேலான அபகீர்த்தியைக் கொடுக்கக் கூடிய, **கூத்யம்** - காரியமானது, **கூதம்** - உம்மால் செய்யப்பட்டது).

3. (ப - ரை) **ஹே நரவரஸுரேஸு** - உத்தம மனிதர்களில் சிறந்தவரே! **சுஃசுவ்ருதீ** - ஸுகமாகவளர்ந்த, **தீ பூத்ரீ** - அந்த பிள்ளைகள் இருவரும், **சீதயா ஸஹ** - வீதைய

1. (பொ - ரை) பிறர்களுக்கு ஆனந்தத்தை செய்யுமவர்களில் உத்தமராயும், தர்மஷ்டருமான அந்த ஸ்ரீராமன் வனம் சென்ற பிறகு, கௌஸல்யாதேவி அழுது கொண்டு மிகவும் துக்கத்துடன் பர்த்தாவை நோக்கி இதைச் சொன்னார்.

2. (பொ - ரை) தசரத மஹாராஜர் மிகவும் கருணையுள்ளவர், கேட்டவர்களுக்கு யெதேஷ்டமாகக் கொடுக்கும் ஸ்வபாவமுடையவர், இனிதாகப் பேசும் தன்மையுடையவர் என்று மூவுலகங்களிலும் உமக்கு பெரிய கீர்த்தி ப்ரவித்தமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகிலும் இப்பொழுது நீர் செய்த கார்யம் மிகவும் அபகீர்த்தியை விளைவிக்கக் கூடியதாயிருக்கிறது.

3. (பொ - ரை) ஆகிலும், ஸுகமாக வளர்ந்த அந்த குமாரர்கள் இருவரும் வீதையுடன் கூட வழியில் வருத்தப்பட்டு நடந்து கொண்டு வனத்தில் கஷ்டங்களை

सा नूनं तरुणी श्यामा सुकुमारी सुखोचिता ।

कथमुष्णं च शीतं च मैथिली प्रसहिष्यते ॥ 4 ॥

भुक्त्वाशनं विशालाक्षी सूपदंशान्वितं शुभम् ।

वन्यं नैवारमाहारं कथं सीतोपभोक्ष्यते ॥ 5 ॥

புடன் கூட, **दुःखितौ (सन्तौ)** - (மார்க்கத்தில்) துக்கப்பட்டுக்கொண்டு, **वने** - வனத் தில், **दुःखं** - துக்கத்தை, **कथं** - எவ்வாறு, **सहिष्यतः** - ஸஹிக்கப் போகின்றார்கள்.

4. (ப - ரை) **तरुणी** - யௌவனமுடையவளாய், **श्यामा** - யௌவன மத்தியில் இருப்பவளும், **सुकुमारी** - ம்ருதுவான சரீரமுடையவளும், **सुखोचिता** - ஸுகத் திற்கே தகுந்தவளுமான, **सा मैथिली** - அந்த வீதை, **उष्णं च** - வெய்யிலையும், **शीतं च** - குளிரையும், **कथं प्रसहिष्यते** - எவ்வாறு ஸஹிப்பாள், **नूनं** - நிச்சயம்.

5. (ப - ரை) **विशालाक्षी** - அகன்ற கண்களையுடைய, **सीता** - வீதை, **सु उपदंश अन्वितं** - நல்ல வ்யஞ்சனங்களோடு கூடிய, **शुभम्** - உத்தமமுமான, **अशनं** - அன்னத்தை, **भुक्त्वा** - சாப்பிட்டு விட்டு, **(अद्य - இப்பொழுது)**, **वन्यं** - வனத்திலுண்டான, **नैवारं** - சென்னைல் அரிசியால் செய்த, **आहारं** - அன்னத்தை, **कथं** - எவ்வாறு, **उपभोक्ष्यते** - சாப்பிடுவாள்.

எவ்வாறு ஸஹிப்பார்களோ? தசரத மஹாராஜர் வார்த்தகத்தில் பலவிதமான வ்ரத உபவாஸம் முதலான சாமகரங்களான கார்யங்களைச் செய்து பெற்று எடுத்த ஜேஷ்ட குமாரனையும், பட்டாபிஷேக காலத்தில் வனத்திற்கு அனுப்பிவிட்டு தம்முடைய ப்ரதிஜ்ஞையை நிறைவேற்றி விட்டார் என்றும், ராகவன் உதாரனாயிருப்பதாலும் கருணையுடன் கூடியிருப்பதாலும் எல்லோரிடமும் ப்ரியமாகப் பேசும் ஸ்வபாவ முடையவராதலாலும், தசரத மஹாராஜர் தனக்கு முன் கொடுத்த ராஜ்யத்தைக் கொடுக்க மாட்டேனென்று சொல்லுவதற்கு மனமில்லாத படியால் கைகேயியின் வார்த்தைக்கு இணங்கி ராஜ்யத்தை பரதனுக்குக் கொடுத்து விட்டான் என்று இவ்வாறு உங்களிருவர்களுக்கும் பெரிய கிர்த்தி முவ்வுலகங்களிலும் பரவி விட்டது. இது ஸரி, ஆகிலும் அந்தக் குழந்தைகளிருவரும் வீதையுடன் கூட நகரத்தில் ஸுகமாக வளர்ந்தவர்கள், இப்பொழுது காட்டு வழியில் கஷ்டப்பட்டு நடந்து வனத்தில் நேரும் துக்கங்களை எவ்வாறு ஸஹிப்பார்கள்.

4. (பொ - ரை) யௌவனப் பருவம் ஆரம்பித்து அதன் நடுநிலையில் நிற்கின்றவளும், மெல்லிய சரீரமுடையவளும், ஸுகானுபவத்திலேயே பழக்க முடையவளுமான அந்த மைதில் ராஜன் குமாரி வனத்தில் வெய்யிலையும், குளிரையும் எவ்வாறு ஸஹிப்பாள், இது நிச்சயம்.

5. (பொ - ரை) விசாலமான கண்களையுடைய வீதை நல்ல வ்யஞ்சனங்களுடன் சலாக்யமான செம்பா அரிசி அன்னத்தை பஜித்தவள், இப்பொழுது வனத்திலுண்டான செந்தாழை அரிசியினால் ஆக்கப்பட்ட அன்னத்தை எவ்வாறு பஜிப்பாள்.

गीतवादित्रनिर्घोषं श्रुत्वा शुभमनिन्दिता ।

कथं क्रव्यादसिंहानां शब्दं श्रोप्यत्यशोभनम्

॥ 6 ॥

महेन्द्रध्वजसंकाशः कनु शेते महाभुजः ।

भुजं परिघसंकाशमुपधाय महाबलः

॥ 7 ॥

पद्मवर्णं सुकेशान्तं पद्मनिःश्वासमुत्तमम् ।

कदा द्रक्ष्यामि रामस्य वदनं पुष्करेक्षणम्

॥ 8 ॥

6. (ப - ரை) அநிந்நிதா - பழிப்பில்லாதவளான வஸ்தை, கீத வாதித்ருநிர்஑ோஷ - கானத்தினுடையவும், வாத்யத்தினுடையவும் சப்தத்தை, ஶ்ருத்வா - கேட்டுவிட்டு, க்ருவ்யாட்சி஑ானா - மாம்ஸத்தைத் தின்னும் வலிமாங்களுடைய, அஸோபனம் - பயங்கரமான, ஶப்தம் - சப்தத்தை, கதம் - எவ்வாறு, ஶ்ரோப்யதி - கேட்கப்போகிறான்.

7. (ப - ரை) மஹேந்த்ருவஜ சங்காஸ - இந்திரனுடைய த்வஜத்திற்கு ஸமானராயும், மஹாபுஜ - பெரிய தோள்சுரையுடையவரும், மஹாவல - மிக்க பலமுடையவருமான அந்த ராமன், பரி஑ஸங்காஸ - உழலைத்தடிக்கு ஒப்பான, பூஜம் - தோலை, உபதாய - தலையணையாக வைத்துக்கொண்டு, கனு ஶேத - எங்கே படுத்துக்கொண்டிருக்கிறதே!

8. (ப - ரை) பத்ருவரீ - தாமரை இதழின் வர்ணமுடையதாய், சுகேஸான்தம் - அழகான தலைமயிர்களின் துனியை உடையதாய், பத்ருநி:ஸாஸம் - தாமரைப் புஷ்பத்தின் வாஸனை போன்ற மூச்சுக்காற்று உடையதும், பூஸ்கரேஷணம் - தாமரைப் புஷ்பம் போன்ற கண்களை உடையதும், உத்தமம் - சிறந்ததுமான, ராமஸ்ய - ராமனுடைய, வதனம் - முகத்தை, கதா - எப்பொழுது, த்ருஷ்யாமி - பார்க்கப் போகிறதே!

6. (பொ - ரை) பழிப்பில்லாத நடத்தையுடைய வஸ்தை பாட்டினுடையவும், வாத்யத்தினுடையவும் சப்தத்தைக் கேட்டு ஆனந்தங் கொண்டிருந்தவன், இப்பொழுது வனத்தில் மாம்ஸங்களைத் தின்னும் வலிமம் முதலான ஜந்துக்களுடைய பயங்கரமான சப்தத்தை எவ்வாறு கேட்கப்போகிறான்.

7. (பொ - ரை) இந்திரனுடைய த்வஜத்திற்கு ஸமானாயும், பெரும் தோள்களை உடையவனும், அதிக பலம் உடையவனுமான அந்த ராமன், உழலைத்தடிக்கு ஸமானமான தோள்களைத் தலை அணையாக வைத்துக்கொண்டு எங்கே படுத்துக்கொண்டிருக்கிறதே!

8. (பொ - ரை) தாமரை இதழ் போன்ற வாணமுடையதாய், அழகான துனி மயிர்களையுடையதாய், தாமரை வாஸனை போன்ற வாஸனையுடைய மூச்சுக்காற்று உடையதாய், செந்தாமரை மலர்போன்ற கண்களை உடையதாய், உத்தமமான அந்த ராமனுடைய முகத்தை நான் எப்பொழுது பார்ப்பேன்?

वज्रसारमयं नूनं हृदयं मे न संशयः ।

अपश्यन्त्या न तं यद्वै फलतिदं सहस्रधा ॥ 9 ॥

यत्त्वयाऽकरुणं कर्म व्यपोह्य मम बान्धवाः ।

निरस्ताः परिधावन्ति सुखार्हाः कृपणा वने ॥ 10 ॥

यदि पञ्चदशे वर्षे राघवः पुनरेष्यति ।

जह्याद्राज्यं च कोशं च भरतेनोपभुज्यते ॥ 11 ॥

9. (ப - ரை) **यत्** - யாதொரு காரணத்தினால், **तं** - அந்த ராமனை, **अपश्यन्त्या** - பாராமலிருக்கின்ற, **मे** - என்னுடைய, **इदं हृदयं** - இந்த நெஞ்சானது, **सहस्रधा** - ஆயிரம் சில்லாக, **न फलति वै** - வெடிக்காமலிருக்கின்றதோ, **तत्** - ஆதலால், **वज्र - सारमयं** - மிகவும் த்ருடமான வஜ்ஜிரத்தினால் செய்யப்பட்டது, **नूनं** - நிச்சயம், **न संशयः** - ஸந்தேகமேயில்லை.

10. (ப - ரை) **सुखार्हाः** - ஸுகத்திற்குத் தகுந்த, **मम** - என்னுடைய, **बान्धवाः** - பந்துக்களான ராமன் முதலானவர்கள், **त्वया** - உம்மால், **निरस्ताः** - துறத்தப்பட்டவர்களாப், **व्यपोह्य** - (நகரத்தை) விட்டு, **कृपणाः** - தீனர்களாய், **वने** - வனத்தில், **परिधावन्ति** - ஓடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், (**इति**) **यत्** - என்று யாதொன்று உண்டோ, **तत्** - அது, **अकरुणं कर्म** - கருணையில்லாத உம்முடைய கார்யம்.

11. (ப - ரை) **राघवः** - ஸ்ரீராமன், **पञ्चदशे वर्षे** - பதினைந்தாவது வருஷத்தில், **पुनः** - திரும்பவும். **एष्यति यदि** - வருவானேயானால், **राज्यं च** - ராஜ்யத்தையும், **कोशं च** - கொக்கிஷத்தையும், **जह्यात्** - தள்ளி விடுவான் (எனென்றால்), **भरतेन** - பரதனால், **उपभुज्यते** - (அது) அனுபவிக்கப்படுகின்றது.

9. (பொ - ரை) ராமனைக் காணாமல் என்னுடைய நெஞ்சு அப்பொழுதே ஆயிரம் சில்லாக வெடித்துப்போக வேண்டியிருக்க அப்படி யில்லாமலிருப்பதால் இந்த நெஞ்சு மிகவும் த்ருடமான வஜ்ஜிரத்தினால் செய்யப்பட்டது, இது நிச்சயம் தான், ஸம்சாரமேயில்லை.

10. (பொ - ரை) ஸுகானுபவத்திற்கு ஏற்றவர்களான ராமன் முதலான என்னுடைய பந்து ஜனங்கள், உம்மால் துறத்தப்பட்டு மிகவும் தீனர்களாய் வனத்தில் ஓடித்திரிந்து கொண்டிருப்பது, நீர் செய்த கருணையில்லாத கார்யம்.

11. (பொ - ரை) பரதன் இப்பொழுது ராஜ்யத்தையும், பொக்கிஷத்தையும், அனுபவித்துக் கொண்டிருந்து, பதினைந்தாவது வருஷ ஆரம்பத்தில் ராமன் திரும்பி வந்த பொழுது அவரிடம் இவ்விரண்டையும் கொடுத்து விட்டாலும், அவைகளை ராமன் விட்டு விடுவான்.

भोजयन्ति किल श्राद्धे केचित्सवानेव बान्धवान् ।

ततः पश्चात्समीक्षन्ते कृतकार्या द्विजर्षभान् ॥ 12 ॥

तत्र ये गुणवन्तश्च विद्वांसश्च द्विजातयः ।

न पश्चात्तेऽभिमन्यन्ते सुधामपि सुरोपमाः ॥ 13 ॥

ब्राह्मणेष्वपि तृषेष्ु पश्चाद्भौक्तुं द्विजर्षभाः ।

नाभ्युपैतुमलं प्राज्ञाः शृङ्गच्छेदमिवर्षभाः ॥ 14 ॥

12. (ப - ரை) केचित् - சிலர், स्वान् - தங்களுடைய, बान्धवान् एव - பந்துக் களையே, श्राद्धे - ச்ரார்த்தத்தில், भोजयन्ति किल - போஜனம் செய்விக்கின்றார்கள், ततः पश्चात् - அதன் பிறகு, कृतकार्याः - ச்ரார்த்த காரியத்தை முடித்தவர்களாய், द्विजर्षभान् - ப்ராம்மணோத்தமர்களை, समीक्षन्ते - (போஜனம் செய்விக்க) எதிர் பார்க்கிறார்கள்.

13. (ப - ரை) तत्र - அப்பொழுது, ये - யாதொரு, गुणवन्तः च - குண முடையவர்களாயும், विद्वांसः च - வித்வான்களாயும், सुरोपमाः - தேவர்களுக்கு ஸமானருமான, द्विजातयः - ப்ராம்மணிகள் இருக்கின்றார்களோ, ते - அவர்கள், पश्चात् - பிறகு, सुधां अपि - அம்ருதத்தையும், न अभिमन्यन्ते - ஒப்புக்கொள்ளுகிற தில்லை.

14. (ப - ரை) तृषेष्ु - த்ருப்தி அடைந்தவர்கள், ब्राह्मणेषु अपि - ப்ராம்மணர்களாயிருந்துப், प्राज्ञाः - பண்டிதர்களான, द्विजर्षभाः - ப்ராம்மணோத்தமர்கள்,

12. (பொ - ரை) பரதன் அனுபவித்தபடியால் பதினைந்தாவது வருஷத்தில் திரும்பி வந்த ப்ரீராமன், ராஜ்யத்தையும், பொக்கிஷத்தையும் கைக்கொள்ள மாட்டார் என்பதற்கு த்ருஷ்டார்த்தம் சொல்லுகிறார் மேல் மூன்று சலோகங்களால்.

சில ப்ராம்மணர்களும், வித்தையினாலும், குணங்களாலும், வயதினாலும் சிறந்தவர்களான ப்ராம்மணர்களிருக்க, அவர்களை விட்டுவிட்டு தாங்கள் செய்யும் ச்ரார்த்தத்தில் கொடுக்கக் கூடிய விசேஷ த்ரல்யம் தங்களுடைய பந்துக்களுக்குச் சேரவேண்டுமென்ற எண்ணத்தினால், தங்களுடைய பந்துக்களையே ச்ரார்த்தத்தில் நிமந்த்ரணம் செய்விக்கிறார்கள். பிறகு ச்ரார்த்தத்தை முடித்து விட்டு மற்ற உத்தம ப்ராம்மணர்களை இஷ்ட பங்க்தியில் போஜனம் செய்ய அழைக்கின்றார்கள்.

13. (பொ - ரை) அப்பொழுது, குணமுள்ளவர்களாய், வித்வான்களாய் தேவர்களுக்கு ஸமானர்களுமான அந்த ப்ராம்மணோத்தமர்கள் ச்ரார்த்தம் முடிந்த பிறகு இஷ்ட பங்க்தியில் அம்ருதத்திற்கு ஸமானமான அன்னங்களைப் பருமாறின போதிலும் அதை ஆதரிக்க மாட்டார்கள்.

14. (பொ - ரை) முகலில் ச்ரார்த்தம் முடிந்தவர்கள் ப்ராம்மணர்களாயிருந்தும் இஷ்ட பங்க்தியில் போஜனம் செய்ய அழைக்கப்பட்ட ப்ராந்ருரான ப்ராம்

एवं कनीयसा भ्रात्रा भुक्तं राज्यं विशांपते ।

भ्राता ज्येष्ठो वरिष्ठश्च किमर्थं नावमंस्यते ॥ 15 ॥

न परेणाहृतं भक्ष्यं व्याघ्रः खादितुमिच्छति ।

एवमेव नरव्याघ्रः परलीढं न मन्यते ॥ 16 ॥

हविराज्यं पुरोडाशाः कुशा यूपाश्च खादिराः ।

नैतानि यातयामानि कुर्वन्ति पुनरध्वरे ॥ 17 ॥

கருபா:- காளே மாடுகள், **शुक्लच्छेदं इव** - கொம்பை முறிப்பதை (ஸம்மதிக்காதது) போல், **पश्चात्** - பிற்பாடு, **भोक्तुं** - புஜிப்பதற்கு, **अभ्युपैतुं** - ஒப்புக்கொள்ள, **न अलं** - பொருக்கமாட்டார்கள்.

15. (ப - ரை) **हे विशांपते** - அரசனே! **एवं** - இதைப்போல், **कनीयसा** - இளையவனான, **भ्रात्रा** - ப்ராதாவினால், **भुक्तं** - அனுபவிக்கப்பட்ட, **राज्यं** - ராஜ்யத்தை, **ज्येष्ठः** - ஜேஷ்டனாகவும், **वरिष्ठः** - ச்ரேஷ்டனுமான, **भ्राता** - ப்ராதா, **किमर्थं** - ஏன், **न अवमंस्यते** - அவமதிக்க மாட்டான்.

16. (ப - ரை) **व्याघ्रः** - புலியானது, **परेण** - இதர ஜந்துவினால், **आहृतं** - மொண்டுவிடப்பட்ட, **भक्ष्यं** - ஆஹாரத்தை, **खादितुं** - தின்பதற்கு, **न इच्छति** - ஆசைப்படுகிறதில்லை, **एवं एव** - இவ்வாறே தான், **नरव्याघ्रः** - புருடோத்தமன், **परलीढं** - பிறரால் அனுபவிக்கப்பட்டதை, **न मन्यते** - ஒப்புக்கொள்ளுகிறதில்லை.

17. (ப - ரை) **हविः** - ஹவிஸ், **आज्यं** - ரெய், **पुरोडाशाः** - புரோடாசங்கள், **कुशाः** - குசங்கள், **खादिराः** - கறுங்காலி மரத்தால் செய்யப்பட்ட, **यूपाः** - யூபஸ்த்தப்பங்கள் என்ன, **यातयामानि** - முன் உபயோகப் பட்டிருந்த, **एतानि** - இவைகளை, **अध्वरे** - யாகத்தில், **पुनः** - மறுபடியும், **न कुर्वन्ति** - உபயோகப் படுத்துகிறதில்லை.

மேனோத்தமர்கள், காளே மாடுகள் கொம்பை முறிக்க ஸம்மதப் படாததுபோல், இஷ்ட பங்க்தியில் போஜனம் செய்ய ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள்.

15. (பொ - ரை) **महाराजस्यै**! இவ்வாறு முன் சொன்ன ப்ராம்மணர்களைப் போல் கனிஷ்ட ப்ராதா அனுபவித்து வந்த ராஜ்யத்தை எல்லா குணங்களினாலும் உயர்ந்தவனான ஜேஷ்டப்ராதா எதற்காக திரஸ்கரியாம லிருப்பான்.

16. (பொ - ரை) சென்னப் முதலான இதர ஜந்துக்கள் பசுவித்து மிகுந்திருந்த மாம்ஸத்தை புலி தின்பதற்கு விரும்பாததுபோல், புருடோத்தமனான ராமனும் பிறர் அனுபவித்ததை அனுபவிக்க ஸம்மதிக்க மாட்டான்.

17. (பொ - ரை) ஒரு யாகத்தில் உபயோகிக்கப் பட்டிருந்த சரு முதலான ஹவிஸ், ரெய், மாவினால் செய்யப்பட்ட புரோடாசங்கள், தீர்பத்தின் பேதமான குசங்கள், கறுங்காலி முதலான மரங்களால் செய்யப்பட்ட யூபஸ்த்தப்பங்கள் முதலானவைகளை, இன்னொரு யாகத்தில் மறுபடியும் உபயோகப்படுத்த மாட்டார்கள்.

श्रीमद्वाल्मीकिरामायणम्

तथा ह्यात्तमिदं राज्यं हृतसारां सुरामिव ।

नाभिमन्तुमलं रामो नष्टसोममिवाध्वरम् ॥ 18 ॥

[न चेमां धर्षणां रामः संगच्छेदत्यमर्षणः ।

दारयेन्मन्दरमपि स हि क्रुद्धः शितैः शरैः ॥ 1 ॥

त्वां तु नेत्सहते हन्तुं महात्मा पितृगौरवात् ॥ 1½ ॥

ससोमार्कग्रहणं नभस्ताराविचित्रितम् ॥ 2 ॥

पातयेद्यो दिवं क्रुद्धः सत्वां न व्यतिवर्तते ।

तथोवागेनागेना एतौ नैकानानिनाय ॥ 2 ॥

18. (ப - ரை) तथा हि - அவ்வாறாக, ஆத் - (பரதனால்) அனுபவிக்க பட்டும், ஹதசாரா - ஸாராராட்ச மெடுக்கப்பட்ட, சுரா இவ - கன்போல் இருக்கிற, இவ் ராஜ்ய - இந்த ராஜ்யத்தை, நஸ்தசோம் - ஸோமபான மில்லாததான், அஹர் இவ - யாத தைப் போல், ராம - ஸ்ரீராமன், அபிமந்து - ஆசைப்பட, ந அல் - மாட்டான்.

1. (ப - ரை) अत्यमर्षणः - மிகவும் ரோஷமுடையவரான, ராம - ஸ்ரீராமன் இமாं धर्षणां - இந்த அவமானத்தை, न संगच्छेत् - ஸஹிக்கமாட்டான், हि - ஏனென் றால், सः - அவன், क्रुद्धः - கோபங்கொண்டவனும், शितैः - கூரான, शरैः - பாண களால், मन्दरं अपि - மந்தர பர்வதத்தையும், दारयेत् - பிளந்துவிடுவன்.

1½. (ப - ரை) किंतु - ஆனால், महात्मा - மஹாத்மாவான அவன், पितृ गौरवात् - பிதாவென்னும் மதிப்பினால், त्वां - உம்மை, हन्तुं - கொல்ல, न उत्सहते - துண யாமலிருக்கிறான்.

2—3. (ப - ரை) यः - யாதொருவன், क्रुद्धः - கோபமுடையவனும், ससोम -

18. (பொ - ரை) அவ்வாறாகவே, பரதனால் முன் அனுபவிக்கப் பட்ட ஸாராமரத்தை மடுத்த கன்போலிருக்கும் இந்த ராஜ்யத்தை ஒருவன் யாகம் செய்து ஸோமபானம் பண்ணிய பிறகு மறுபடி வேறொருவன் அந்த யாகத்தை ஆசைப்பட்ட தது போல் ஸ்ரீராமன் ஆசைப்பட மாட்டான்.

1. (பொ - ரை) ராமன் மிகவும் ரோஷ முள்ளவனாகலால் இந்த அவமான தைப் பொருக்கவே மாட்டான். அவன் கோபங்கொண்டு விட்டால் கூரான பாண களினால் மந்தர பர்வதத்தையும் கூட பிளந்து விடுவன்.

1½. (பொ - ரை) ஆனாலும், மஹாத்மாவான அந்த ராமன், பிதாவென்னும் கௌரவத்தினால் உம்மைக் கொல்லாவிருக்கிறான்.

2—3. (பொ - ரை) அந்த ராமன் கோபங் கொண்டால், சந்திரனோடு, ஸூரியனோடும் மற்ற க்ரஹ கூட்டங்களோடும் கூடபதாய், நகரத்திற்குள்ளால் விசி

नैवविधमसत्कारं राघवो मर्षयिष्यति ।

बलवानिव शार्दूलो वालधेरवमर्शनम्

॥ 19 ॥

नैतस्य सहिता लोका भयं कुर्युर्महामृधे ।

अधर्मं त्विह धर्मात्मा लोकं धर्मेण योजयेत्

॥ 20 ॥

ஹரண் - சந்திரன் ஸூரியன், மற்றுக் காவலங்களின் கூட்டம் இவைகளோடு கூடிய
ராய், தாராவிச்சித்ரிதம் - சகலத்திரங்களால் விசுத்திரமான, நம: - ஆகாயத்தையும்,
ஈவ் - ஸ்வாக்க ஸோகத்தையும், பாதயேத் - கீழே விழும்படி செய்வானோ, சௌசா-
தா - அநேக படைகளால் நிறைந்த, மஹீ - பூமியை, ப்ஷாபயேத் - கலக்கவிடுவானோ,
ரரேத் வா - தரித்து விடுவானோ (அழித்து விடுவானோ); ச: - அவன், த்வா - உம்மை,
வ்யதிவர்தே - மீறி நடக்கிறதில்லை.

19. (ப - னை) பலவான் - மிக்க பலமுள்ள, ஷாடூல் - புலி, வாலதே: - வாலி
யடைய, அவமர்சனம் - மதித்தலை, ஈவ - (பொருக்கமாட்டாதது) போல், ராஹ: -
ரான். எவ் விதம் - இப்படிப்பட்ட, அசத்காரம் - அனுகூலத்தை (அவமானத்தை), ந
ர்ஷயிஷ்யதி - பொருக்கமாட்டான்.

20. (ப - னை) மஹாமுதே - பெரிய புத்தத்தில், லோக: - லோகங்கள், சஹிதா:
ப்ரிபி) - ஒன்று சேர்த்தாலும், எதஸ்ய - இன்னுக்கு, ப்யம் - பயத்தை, ந கர்யு: -
சய்யமாட்டாது, த்மர்த்மா - தர்மவிஷ்டரான இவன், ஈஹு - இவ்வளகில், அதம் -
தர்மத்திலிருக்கும், லோகம் - ஜனத்தை, த்மேண - தர்மத்துடன், யோஜயேத் - சேர்த்து
டுவன்.

ரங்களாய்மிருக்கிற ஆகாயத்தை கீழே வீழ்த்தினாலும் வீழ்த்திவிடுவன், அநேகம்
லகளோடு கூடிய இந்த பூமியை கலக்கினாலும் கலக்குவான், ஒன்றுடே யில்லாமல்
புறித்தாலும் அழிப்பான். அவ்வளவு ஸாமர்த்ய முடையவன். அப்படி யிருந்தும்
ம்மை மீறமாட்டான்.

19. (பொ - னை) பலமுள்ள புலியின் வாலை மிதித்தால் அது எப்படிப்
பாருக்காதோ அவ்வாறு இவ்விதமான அவமானத்தை ராமன் பொருக்க மாட்டான்.

20. (பொ - னை) பதினான்கு உலகத்திலுமிருக்கிற தேவாஸூர முதலான
ர்கள் ஒன்று சேர்த்து வந்தாலும், புத்தத்தில் இந்த ராமனுக்கு பயத்தை விளைக்க
மாட்டார்கள். ஆனால் அதுமே மார்க்கத்திலிருக்கும் ஜனத்தை தர்ம மார்க்கத்தில் ப்ர
ர்த்திக்கும் வழியில் செய்வான்.

नन्वसौ काञ्चनैवाणैर्महावीर्यो महाभुजः ।

युगान्त इव भूतानि सागरानपि निर्दहेत् ॥ 21 ॥

स तादृशः सिंहबलो वृषभाक्षो नरर्षभः ।

स्वयमेव हतः पित्रा जलजेनात्मजो यथा ॥ 22 ॥

द्विजातिचरितो धर्मः शास्त्रदृष्टः सनातनः ।

यदि ते धर्मनिरते त्वया पुत्रे विवासिते ॥ 23 ॥

21. (ப - ரை) **महावीर्यः** - மஹா வீர்ய முடையவனும், **महाभुजः** - பெரிய தோள்களையுடையவனுமான, **असौ** - இந்த ராமன், **भूतानि** - பஞ்சபூதங்களையும், **युगान्तः इव** - ப்ரளயகாலமானது தஹிப்பது போல், **सागरान् अपि** - ஸமுத்ரங்களை யும், **काञ्चनैः** - ஸ்வர்ணமயங்களான, **वाणैः** - பாணங்களால், **निर्दहेत् ननु** - கொளுத்தி விடுவான்ல்லவா ?

22. (ப - ரை) **सिंहबलः** - லிம்மம் போன்ற பலமுடையவனும், **वृषभाक्षः** - காளைபோல் கண்களையுடையவனும், **तादृशः** - அப்படிப்பட்ட, **सः नरर्षभः** - அந்த புருஷச்சேரஷ்டன், **आत्मजः** - குட்டி மீனானது, **जलजेन यथा** - பெரிய மீனில் (திந் னப்பட்டது) போல், **स्वयं एव** - தானாகவே, **पित्रा** - பிதாவான உம்மால், **हतः** - கொல்லப்பட்டான் (கெடுக்கப்பட்டான்).

23. (ப - ரை) **धर्मनिरते** - தர்மத்தில் ஊக்கமுள்ள, **पुत्रे** - பிள்ளையானவன், **त्वया** - உம்மால், **विवासिते (सति)** - காட்டிற்குத் துறத்தப்பட்டவனில், **शास्त्रदृष्टः** - சாஸ்த்ரத்தில் காணப்பட்டு, **द्विजातिचरितः** - ப்ராமணர்களால் அனுஷ்டிக்கப் பட்ட, **सनातनः** - அனாதியான், **धर्मः** - தர்மமானது, **ते** - உமக்கு, **यदि** - இருக் கிறதா ?

21. (பொ - ரை) மஹா வீர்யனும், பெரும் தோள்களையுடையவனுமான இந்த ராமன் ப்ரளயகாலமானது பஞ்ச பூதங்களையும் தஹித்து விடுவதுபோல் ஸ்வர்ணமயங்களான தன் பாணங்களால், எழு கடல்களையும் தஹித்து விடுவன்.

22. (பொ - ரை) லிம்மம்போல் பலமுள்ளவனும், காளைபோல் கண் ணைக்க முடையவனும், அப்படிப்பட்ட அந்த புருடோத்தமனான ராமன், சிறிய மீன், பெரியமீனில் தின்னப்பட்டது போல், பிதாவான உம்மால் கெடுக்கப்பட்டான்.

23. (பொ - ரை) தர்மத்தில் ஊக்கமுள்ள புத்திரனை நீர் காட்டிற்குத் துறத் தின பிறகு சாஸ்த்ரத்தினால் அறியப்பட்டு, ப்ராமணர், கூத்திரியர், வைசியர், என் னும் தரைவாணிகர்களாலும் அனுஷ்டிக்கப் பட்டு வருகிற அனாதியான தர்மமே உமக்குக் கிடையாது.

